

MAGNVM BVLLARIVM ROMANVM, AB VRBANO VIII. VSQVE AD S.D.N. CLEMENTEM X.

OPVS ABSOLVTISSIMVM

A RR PP. ANGELO A LANTVSCA, ET IOANNE PAVLO A ROMA, Ordinis Minorum Sancti Francisci Strictioris Obseruantiæ collectum:

Plurimis auctum VRBANI VIII. & INNOCENTII X. nouissiméque ALEXANDRI VII. & CLEMENTIS IX. & X. Pontificum Constitutionibus, quæ in præcedentibus editionibus desiderabantur.

TOMVS QVINTVS.

Rubricis, Summariis, Scholiis, & Indice quadruplici exornatus.

NVNC PRIMVM IN GALLIA EXCVSVS.

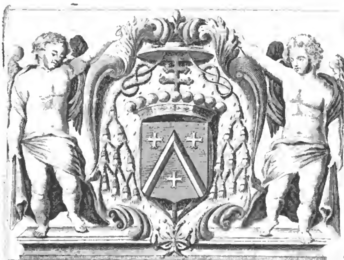

LVGDVNI,
Sumptibus LAVR. ARNAVD, ET PETRI BORDE.

M. DC. LXXIII.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

Illuſtriſſimo, Reuerendiſſimoque

D. D. CAMILLO DE NEVF-VILLE,

ARCHIEPISCOPO,

Et Comiti Lugdunenſi, Galliarum Primati, in Prouincia Lugdunenſi Proregi, Regiorum Ordinum Commendatori, &c.

IAM anni ſunt circiter octodecim, ARCHIEPISCOPE ILLVSTRISSIME, vnde conſecrauimus Amplitudini Tuæ Bullarium Magnum Romanum, diſtinctum in volumina quatuor. Nunc quintum cùm in lucem edamus, priorum appendicem & ſeriem, ambigendum nobis non fuit, quin idem prodiret ſub auguſtiſſimo patrocinio tuo. Nam præ-

ã 2 terquàm

terquàm quod id à natura conſtitutum eſt , vt quæ rebus à ſe primò conformatis adueniunt, in eandem rationem tranſeant, formámque haud diſparem induant; atque vt in re ciuili, quæ accedunt ſiue agris, ſiue artefactis, ea ad dominum rerum, quibus adiunguntur, pertineant: ſanè libri continuatio ad illum ſpectat, cui primùm ille liber enatus eſt. At ſunt multa præterea, quæ in id officium nos adducant. Et primò continua beneuolentiæ ſignificatio, quâ nos Celſitudo tua hactenus proſequuta eſt, eam exigit grati animi retributionem, vt in noſtra imbecillitate, qua vna re poſſumus, palam conteſtemur nos neutiquam eſſe tanti boni immemores. Sed quod præcipuum eſt, cùm in vrbe Lugduno incolæ tuo regimini ſubiiciamur feliciter, habeaſque in bona & corpora, imò & in animas poteſtatem, pro Deo & pro Rege; hoc eſt, cùm in nos totos iura tam diuinum, quàm humanum & ciuile authoritatem tuam promoueant, quàm intereſt noſtra poteſtatem illam agnoſcere, profiteri nos vltrò illi addictos, & iucundiſſimam habere obſequendi neceſſitatem! Quanquam vbi amor eſt, neceſſitatis ratio non habetur; & libertas eſt mancipari illi, quem diligas. Sanè ſic iucundum eſt tam amanti Paſtori & vigilanti ſubeſſe; adeò commodum regi à Gubernatore, qui vtilitatibus noſtris ſemper inuigilat, qui gratiam & benevolentiam Regis vertit & deriuat in compendia noſtra; qui maximè vna re præeſſe dignoſcitur, quòd beneficia ſpargit in plures; qui in omnes paternos affectus induit, & verè ſit Pater non Patriæ modò & omnium, ſed ſingulorum: ea, inquam, omnia tam iucunda ſunt, atque vtilia, vt iis ſpoliari & deturbari

ſub

ſub ſpecie libertatis, ſummæ fuerit infelicitatis. Patere igitur (Archiepiſcope Illuſtriſſime) nos publicum & commune tuorum ciuium munus ſuſcipere, & priuatim noſtrum, qui priuata beneficia & agnoſcimus in publicis, & in animis noſtris dudum inſcribimus. Quamobrem nobis id vnum votum, vna precatio ſupereſt ad Deum optimum inſtituenda noſtro & omnium Ciuium nomine, vt tam bono Paſtore frui diutiùs liceat, illius dona in nos traducere, gratiſſimum animum alere, ac ſub Sanctiſſimis tuis auſpiciis beatos agere:

Celſitudini Tuæ

Addictiſſimi & obſequentiſſimi
LAVRENTIVS ARNAVD, ET PETRVS BORDE.

Ad Lectorem Beneuolum Præfatio.

TILITATI publicæ iamdudum typis datum prodierat in lucem perinsigne Opus Bullarium Magnum Romanum tres in Tomos à Laërtio Cherubino primò dissectum: hinc quarti Tomi editione à P. Angelo Maria, Monacho Cassinensi, dicti Laërtij filio adauctum, publicoque Iuri traditum, tam Ecclesiasticis, quàm sæcularibus personis in vniuersa Republica Christiana maximam semper attulit vtilitatem; potissimùm verò regiminibus, siue spiritualibus, siue politicis addictis, qui leges, sanctiones, rescripta, & diplomata Pontificum præ manibus habere necessariò tenentur. Ideoque meritò tam multis pernecessarium Opus curâ, & solicitudine PP. Angeli à Lantusca, & Ioannis Pauli à Roma Ordinis Minorum S. Francisci Strictioris Obseruantiæ continuatum est, ingentique moli Apostolicarum Constitutionum (quibus veluti diuinis Oraculis Pontificia Iura, imò Iurisprudentia, & ipsæ Leges ciuiles, nedum sacri Canones, Patres, & Concilia, quin & Romana Fides nituntur) non exiguus cumulus additus est hunc quintum Tomum complens. Sic ferè, demptis aliquibus, aut mutatis, prælusit Compilator nouissimæ editionis Romanæ.

Quia verò huius quinti Voluminis compilatio pernecessariam concatenationem cum quarto præ se fert propter permultas nouissimè additas tum Vrbani VIII. tum Innocentij X. Pontificum Constitutiones, simulque typis datas cum iam editis in Tomo quarto, cuius occasione effectum est, vt hæc nouissima Lugdunensis editio à nouissima Romana aliquantulum discrepet; de hoc ideo aliqua præfari, deque aliquibus dissonantiæ vnius ab alia causis, ne te nouitas moueret, monere è re visum fuit.

Sedente, vt reor, Innocentio X. Pont. Max. vidit lucem tum Romæ, tum Lugduni Tomus quartus Bullarij Romani. Cur tunc aliquot, sed non omnes Vrbani VIII. Constitutiones editæ fuerint, hactenus ignotum mihi fuit, cùrve in hac postrema editione Romana simul cum iam editis in Tomo quarto, paucis exceptis, siue Vrbani VIII. siue Innocentij X. permultæ Constitutiones in Tomo quinto prodierint, ita vt duplicata impressione typis datus fuerit Tomus quartus simul cum quinto, indigestáque penè serie, incompertum etiam mihi fuit hucvsque. Vt autem huic incommodo occurrerem, teque otiosa repetitione non detinerem, ac fastidiosa lectione tædium potiùs, quàm vtilitatem paritura leuarem, operæpretium me facturum duxi, si vnica, continenti, & continuata serie omnes tum Vrbani VIII. tum Innocentij X. Constitutiones tibi proponerem, indicato tantùm loco earum, quæ in quarto Tomo iamdiu edito continentur; earum verò, quæ recenter Romæ editæ sunt, tenore ad vnguem relato.

Sed de hoc mihi cogitanti nec scopus quò collimarem, nec amussis, iuxta quam tot Constitutionum congeriem dirigerem, se diligenter conquirenti obtulit. Quia verò negotia, super quibus emanarunt, temporis decursu euenere, haud abs te, nec absonum fore censui, si eas iuxta temporis seriem appositè concinnarem: & quoad hoc circa Vrbani VIII. Pontificatum sequentia obseruabis.

I. Quod in hoc quinto Volumine editionis Lugdunensis omnes penitus ipsius Vrbani VIII. Constitutiones, etiam quæ in nouissima editione Romana non reperiuntur, & quæ in Tomo quarto, aut illius Appendice continentur, continuata, apprimèque iuxta temporis decursum digesta serie tibi proponuntur, vt iam mox præmonui, ne inconcinnatus, aut interfectus ordo anfractuosis te viis aberrare cogeret. Sicque cùm trecentas tantùm & nouemdecim Constitutiones editio Romana pro Vrbano VIII. complectatur, triginta sex supra trecentas tibi Lugdunensis exhibet editio.

II. Quod

II. Quod earum Constitutionum, quæ in quarto Tomo iam editæ sunt, tenor in hoc quinto non reperitur, sed rubrica tantùm summariè reponitur cum initialibus vocabulis Constitutionis, & locus tandem, vbi in quarto Tomo reperitur, tibi fideliter indicatur.

III. Notabis, quod cùm aliquot Constitutiones in quarto Tomo editæ fuerint, quæ in quinto postremæ editionis Romanæ non reperiuntur; ideo ne tibi ad eas discernendas aliquod negotium superesset, eas singulari nota, seu asterismo designare nec inutile, nec incongruum duxi.

IV. Vt autem facilè quamcunque volueris Constitutionem, inuenire valeas, datam illius attende, & iuxta temporis seriem volumen euolue: hoc si peregeris, siue in quarto, siue in quinto, quam quæris Constitutio, Tomo contineatur, hanc sine vllo negotio adinuenies.

Quoad Innocentium verò X. nihil superest, de quo te, si benè præmissorum memineris, præmonere necessarium duxerim; eadem enim penitus in concinnandis eius Constitutionibus methodus seruata est: obseruabis tantùm vigesimamnonam asterismo notari, sicut multæ Vrbani VIII. quia etsi in Tomo quarto edita iam fuerit, nullibi tamen reperitur in nouissima editione Romana.

In Alexandro VIII. ferè nihil quoad seriem, aut ordinem mutatum est; sed ne quid Operis perfectioni deesset, quia aliquæ eius Constitutiones in Appendice Romæ typis data editæ fuerant, quæ in sexto Volumine editionis Romanæ non reperiebantur, ideo Constitutionum heptadem partim in hac Appendice, partim in Typographia Reuerendæ Cameræ editarum cum cæteris iuxta temporis seriem sparsim collocauimus; quo effectum est, vt quoad Constitutiones Alexandri VII. septenario numero Romanam excedat iam Lugdunensis editio.

Clementis verò IX. & X. Pontificum Constitutiones vti Romæ, ita penitus Lugduni, in nihilo prorsus nec quoad ordinem, nec quoad numerum mutatæ, editæ fuerunt.

His prælibatis, tuum esto iudicium (LECTOR BENEVOLE) an tua parum, vel multùm intersit hæc editio, in qua quæ iam in Tomo quarto continebantur, tanquam superflua in quinto resecata sunt, locis vbi reperiuntur, fideliter indicatis; & quæ aliàs indigesta prodierant, & inemendata, in meliorem ordinem reposita, reconcinnataque nunc vident lucem, & emendatiora; ita vt cùm in singulis ferè aliarum editionum periodis hærere debueris, iam inoffenso Volumen hoc percurrere possis vestigio. Nostris gratanter congaude curis enixis, perfruere vigiliis; gratosque & acceptos labores habeas, quos tibi benevolè offerimus. Vale.

INDEX

INDEX
QVINQVE ROMANORVM PONTIFICVM,
Quorum Constitutiones iuxta temporum seriem in hoc quinto Tomo continentur.

Summa Priuilegij Regis Christianissimi.

Hæc prima Editio tomi quinti desiit excudi die prima Septembris 1673.

INDEX

INDEX

Vocabulorum initialium omnium, & quarumcunque Conſtitutionum, quarum tenor in hoc Tomo quinto continetur.

Ex

INDEX

Vocabulorum initialium quarumcunque Constitutionum, ac Rubricarum earundem, iuxta seriem annorum Pontificum, qui in hoc quinto Tomo habentur.

INDEX CONSTITVTIONVM VRBANI VIII.

☞ *Nota quod Constitutiones uncinatis lineolis inclusa continentur in Tomo quarto.*

Anno Primo.

Anno secundo.

LXXIV,

Anno septimo.

CXLV. De

Anno decimotertio.

Anno decimoquarto.

CCXXVII.

INDEX

Initiorum quarumcunque Constitutionum Innocentij Papæ X. ac Rubricarum earumdem, iuxta seriem annorum.

Nota quod Constitutiones vncinatis lineolis inclusæ continentur in Tomo quarto.

Anno Primo.

Anno secundo.

Anno tertio.

Anno quarto.

Anno quinto.

Anno sexto.

Anno septimo.

Anno octauo.

Anno nono.

INDEX

Initiorum quarumcunque Constitutionum Alexandri Papæ VII. ac Rubricarum earumdem, iuxta seriem annorum.

De

Anno Secundo.

Anno tertio.

XLVI. *Graui*

INDEX

Initiorum quarumcunque Constitutionum Clementis Papæ IX. ac Rubricarum earumdem, iuxta seriem annorum.

Anno secundo.

Anno tertio.

INDEX

Initiorum quarumcunque Constitutionum Clementis Papæ X. Regnantis, ac Rubricarum earumdem, iuxta seriem annorum.

Anno Primo.

Anno Secundo.

VRBANVS

VRBANVS VIII.

PONTIFEX CCXXXIX.

ANNO DOMINI MDCXXIII.

VRBANVS VIII. Florentinus, Maphæus antea dictus, Antonij Barberini filius, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis tit. S. Onuphrij, Romæ die sexta Augusti Summus Pontifex pronuntiatus, anno Domini 1623. & die 29. Septembris eiusdem anni coronatus. Creauit Card. 72. obiit 29. Iulij 1644. & propè Sedem Principis Apost. eiusdem Basilicæ requiescit. Vacauit Sedes mensem vnum, dies 17.

I. *Edita A. D. 1623. 6. Aug. Pont. A. 1.* Priuilegia, gratiæ, & indulta concessa conclauistis, qui inseruierunt in Conclaui, in quo S. D. N. Vrbanus VIII. diuina inspirante prouidentia ad summi Apostolatus apicem fuit euectus. *Reperitur Tomo 4. ordine 1. pag. 1. incipit* : Circumspecta. * *Sed nullibi reperitur in nouissima editione Romana.*

II. *Edita An. D. 1623. 6. Aug. Pont. A. 1.* Canonizatio S. Philippi Nerij Congregationis Clericorum sæcularium, Oratorij Fundatoris. *Extat in Tomo 4. 2. in ordine, pag. 3. incipit* : Rationi.

III. *Edita A. D. 1623. 6. Aug. Pont. A. 1.* Canonizatio S. Ignatij Loyolæ, Societatis Iesu Fundatoris, eiusque relatio in SS. Confessorum numerum, ac institutio suæ festiuitatis pro die 31. Iulij. *Reperitur in Tomo 4. 3. in ordine, pag. 11. incipit pariter* : Rationi.

IV. *Edita A. D. 1623. 6. Aug. Pont. A. 1.* Canonizatio S. Francisci Xauerij è Societate IESV, Indiarum Apostoli, eiusque in SS. Confessorum numerum adscriptio, cum institutione eius festiuitatis die 2. mensis Decembris. *Habetur Tomo 4. ordine 4. pag. 13. incipit similiter* : Rationi.

V. *Edita A. D. 1623. 30. Sept. Pont. A. 1.* Confirmatio Constitutionis Pij V. & eius successorum de non alienandis, & infeudandis Ciuitatibus, Terris, & locis S. R. E. *Extat in Tomo 4. ordine 5. pag. 21. incipit* : Sacrosancti.

VI. Confirmatio translationis iurium super hæreditate Ioannis Pizzuli, factæ per Fratres Conuentus S. Andreæ de Frattis de Vrbe, Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, Fratribus Collegij eiusdem Ordinis, &c. *Habetur Tomo 4. ordine 6. pag. 22. incipit* : Ex iniuncto. *Edita A. D. 1623. 18. Oct. Pont. A. 1.*

Regulæ, ordinationes, & constitutiones Cancellariæ Apostolicæ. *Reperitur Tomo 4. 7. in ordine, pag. 26. incipit* : Sanctissimus. VII. *Edita A. D. 1623. 21. Oct. Pont. A. 1.*

Indictio Orationis Quadraginta Horarum ad Diuinum auxilium initio sui Pontificatus pro salutari Ecclesiæ Catholicæ regimine implorandum. *Reperitur Tomo 4. ordine 8. pag. 34. incipit* : Vniuersis * *Nullibi tamen reperitur in nouissima editione Romana.* VIII. *Edita A. D. 1623. 22. Oct. Pont. A. 1.* *

Extensio indulti recitandi officium, & Missam celebrandi de B. Margarita de Cortona, moniali Tertij Ordinis S. Francisci. *Habetur Tomo 4. ordine 9. fol. 35. incipit* : Cœlestis. IX. *Edita A. D. 1623. 23. Dec. Pont. A. 1.*

Priuilegia, indulta, gratiæ, exemptiones pro Dapiferis, qui huic Sanctissimo Pontifici, cæterisque S. R. E. Cardinalibus in Conclaui, in quo Summus Pontifex fuit electus, inseruierunt. *Extat Tomo 4. 10. in ordine, pag. 35. incipit* : Romanus * *Sed non reperitur in nouissima editione Romana.* X. *Edita A. D. 1623. 23. Dec. Pont. An. 1.*

XI. Diffinitiones,& declarationes super reassumptione Calepodiorum, depositione Solearum,& delatione Capucij rotundi, largiorisque Mozzetæ, ac protensi Mantelli, à Fratribus Minoribus Ordinis S. Francisci Strictioris obseruantiæ deferendi. *Extat Tomo* 4. *ordine* 13. *fol*.41. *incipit* : In supremo.

Edita A. D. 1624. 10. Ianu. Pont. An.1.

XII. Reuocatio facultatum disponendi de officiis vacabilibus Romanæ Curiæ,eorumque pretio : & moderatio indultorum transferendi pensiones. *Reperitur Tomo* 4. *ordine* 21. *fol*.56. *incipit* : Sanctissimus.

Edita A. D. 1624. 24. Iann. Pont. An.1.

XIII. Declarat Ordinarium Collegiatæ S.Ioannis de Abbatissis, Vicent. Diœc non esse intelligendum Archipresbyterum præfatæ Ecclesiæ, sed Episcopum Vicentinum.

Edita A. D. 1624.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Causa huius Constit.

LIAS fel. record. Clemens Papa VIII. prædecessor noster, postquam Ordinem S. Augustini Canonicorum Regularium in Principatu Cataloniæ, ac Comitatibus Rossilionis, & Ceritaniæ cum omnibus suis membris, & pertinentiis, omnemque eius statum, essentiam, & dependentiam regulares perpetuò suppresserat, & extinxerat, eundemque, & illius Monasteria, Prioratus, & beneficia ad sæcularitatem reduxerat, & sic reducta suæ, & Apostolicæ dispositioni Motu proprio reseruauerat, Monasterium Sancti Ioannis de Abbatissis nuncupat. Vicent. Diœcesis vnum ex eisdem suppressi Ordinis Monasteriis, ac sub prædictis reductione, & reseruatione comprehensum in sæcularem, & Collegiatam Ecclesiam, ac in ea vnum Archipresbyteratum, qui inibi Principalis Dignitas existeret, necnon tot Canonicatus, & Præbendas, quot in illa ante suppressionem, & reductionem prædictas erant, loca, & canonicales portiones pro tot Canonicis, qui vnà cum Archipresbytero huiusmodi Capitulum eiusdem Ecclesiæ constituerent, ac aliàs sub certis modo, & forma tunc expressis erexit, & instituit; ac inter alia Ecclesiam prædictam, illiusque Dignitates, Canonicatus, & Præbendas, ac alia Beneficia, necnon Capitulum, & Ministros suo Ordinario subiectos esse voluit, & aliàs prout in ipsius Clementis prædecessoris desuper sub plumbo expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

§.1. Cum autem, sicut venerabilis Frater Modernus Episcopus Vicent. Nobis nuper exponi fecit, post iuratam, & obseruatam septem, vel octo annis tunc existenti Episcopo Vicent. obedientiam, & superioritatem dilectus filius Ioannes Coli ex beneficiato dictæ Ecclesiæ Archipresbyter factus, Superioritatem dicti Episcopi detractans à dicta obedientia desciuerit vnà cum medietate Canonicorum, & Beneficiorum ipsius Ecclesiæ, & diuersa alia in præiudicium,& damnum iurisdictionis prædicti Episcopi Vicent fecerit, & attentauerit, & propterea dictus Modernus Episcopus Nobis humiliter supplicari fecerit, vt super præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Declaratio de qua in rubrica.

§.2. Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, obuiare volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S.R E. Cardinalium Sacri Concilij Tridentini Interpretum consilio harum serie Apostolica auctoritate decernimus, & declaramus, Ordinarij appellatione, cuius in iisdem literis fit mentio, nullatenus esse intelligendum Archipresbyterum prædictæ Ecclesiæ S. Ioannis, sed Episcopum Vicent. dumtaxat, ideoque Ecclesiam ipsam, illiusque Dignitates, Canonicatus, & Beneficia pro tempore obtinentes, atque alios quoscumque Ministros, non eidem Archipresbytero, sed Vicentini Episcopi tantum visitationi, correctioni, atque omnimodæ iurisdictioni subiectos esse.

Clausula derogatoria.

§. 3. Præsentes verò literas nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes vocati non fuerint, notari, impugnari, inualidari, aut ad terminos iuris reduci, seu in ius, vel controuersiam reuocari posse, sicque per quoscunque Iudices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Publicari mandat.

§. 54. Quocirca Venerabilibus fratribus Archiepiscopo Tarraconensi, & Episcopo Gerundensi, ac dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte ipsius moderni, & pro tempore existentis Episcopi Vicentini fuerint requisiti, solenniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta huiusmodi ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, firmiter, & inuiolabiliter obseruari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus illis, quæ in ipsius Clementis prædecessoris literis huiusmodi concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque.

Exemplis huius Const. credi iubet.

§. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus eisdem adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 18. Ianuarij 1624. Pontificatus nostri anno primo.

XIV. Quod professi in Religione Cleric. Regul. ministrantium infirmis, ad Sacerdotium destinati, in Domibus Nouitiarum, vel aliis distinctis Domibus, donec Presbyteri ordinentur, ex illarum perpetuis redditibus viuere possint. *Reperitur Tomo* 4. 11. *in ordine, fol*.38. *incipit* : Sacrosanctæ.

Edita A. D. 1624. 22. Iana. Pont. An.1.

XV. Erectio Religionis Militiæ Christianæ, sub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatæ, & Regula S. Francisci, &c. *Extat Tomo* 4. 12. *in ordine, pag*.38. & 39. *incipit* : Imperscrutabilis.

Edita A. D. 1624. 12. Febr. Pont. A.1.

XVI. Confirmatio constitutionis Pauli V. circa eleemosynam, quam Rectores Parochialium Indiarum possunt habere ab his, qui in Ecclesiis Religiosorum S. Francisci de Obseruantia sepeliuntur. *Reperitur Tomo* 4. *ordine* 23. *fol*.58. *incipit* : Alias.

Edita A. D. 1624. 21. Mart. Pont. A.1.

XVII. Confirmatio, & innouatio constitutionum super bono regimine Fratrum Reformatorum strictioris obseruantiæ Ordinis S. Francisci : & additio aliarum ordinationum pro feliciori regimine eorumdem. *Habetur Tomo* 4. *ordine* 14. *pag*.42. *incipit* : Romanus.

Edita A. D. 1624. 7. Mart. Pont. An.1.

XVIII. Indictio visitationis omnium Ecclesiarum, monasteriorum, & locorum piorum Almæ Vrbis : necnon orationis Quadraginta horarum, cum indulgentiarum elargitione, &c. *Extat Tomo* 4. 15. *in ordine, fol*.43. *incipit* : Militantem. * *Nullibi autem reperitur in nouissima editione Romana.*

Edita A. D. 1624. 27. Mart. Pont. A.1. *

XIX. Confirmatio & approbatio priuilegiorum, indultorum, facultatum, exemptionum, immunitatũ, libertatum, & aliarum

Edita A. D.

1614. 29. Mart. Pont. A. 1. allarum gratiarum concessarum Hospitali S. Ioannis Hierosolymitani. *Reperitur Tomo* 4. 16. *in ordine, pag.*47. *incipit:* Vniuersalis.

XX. *Edita A. D. 1614. 16. May, Pont. A. 1.* Indictio Iubilæi Vniuersalis pro anno 1615. quo plenaria peccatorum venia indulgetur visitantibus Basilicas SS. Petri & Pauli Apostolorum, S. Ioannis Later. ac S Mariæ Maioris de Vrbe: ac suspensio quarumcunque indulgentiarum dicto anno durante, &c. *Reperitur Tomo* 4. *ordine* 17. *fol.*49. *incipit:* Omnes Gentes.

XXI. *Edita A. D. 1614. 29. May, Pont. A. 1.* Approbatio quorumdam Statutorum in Capitulo Generali Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula editorum circa ea, quæ agenda sunt in casu mortis Patris Generalis totius Ordinis. *Habetur Tomo* 4. 18. *in ordine, pag.* 51. *incipit:* Vt ea, quæ.

XXII. Moderatio literarum Greg. XV. super diuisione Prouinciarum Fratrum Minorum de Obseruantia Sancti Francisci Reformatorum Regni Siciliæ.

Pro bono regimine Prouinciarum Fratrum Reformatorum vide Constitut. 17. *Tom.* 4. Romanus Pontifex, *& Constitut.* 306. *Tom.* 5. *de non recipiendis pecuniis promissis in Prouincia Vallis Mazaræ Siciliæ: & Constit.* 295. *Tom.* 5. Militantis, *huius Pontificis.*

Edita A. D. 1624.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Ponit tenorem Breuis Greg. XV. Alias à fel. rec. Gregorio Papa XV. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris sequentis, videlicet: Gregorius Papa XV. ad perpetuam rei memoriam. Nuper pro parte dilecti filij Innocentij a Clusa Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Reformatorum nuncupatorum professoris Nobis exposito quod omnes Ordinis, & Reformationis huiusmodi Regulares domus in vniuerso Siciliæ Regno consistentes vnam tantum Prouinciam constituebant: experientia verò compertum erat vnum dumtaxat Custodem totam huiusmodi Prouinciam, quæ circuitus octingentorum milliarium existit, nisi eques incederet, visitari non posse, id verò regularibus dicti Ordinis institutis, Apostolica auctoritate confirmatis repugnare, ac propterea grauissima inter Fratres ipsius Prouinciæ inconuenientia, & perturbationes exoriri, cum occurrentes eorum necessitates suo superiori manifestari nequibant.

Causa huius diuisionis.

§. 1. Nos supplicationibus dicti Innocentij, ac tunc existentis Custodis, & maioris partis aliorum Fratrum dictæ Prouinciæ Nobis notis tunc humiliter porrectis inclinati voluimus, & Apostolica auctoritate præcepimus, & mandauimus, quod in proxima tunc futura Congregatione Fratrum Reformatorum Prouinciæ huiusmodi per eundem tunc existentem Custodem habenda, eadem Prouincia in tres Prouincias, iuxta tres Valles, nempè de Mazara, Demona, & Noto, ita vt vnusquisque dictorum Fratrum Reformatorum ipsius Prouinciæ in propriis domibus regularibus cuiusque ex tribus Vallibus huiusmodi, ex qua oriundus esset, degere deberet, prout desuper ab eiusdem Prouinciæ Visitatore, & Custode decretum fuisset, auctoritate prædicta diuideretur, ac separaretur, diuidique ac separari omninò deberet, prout in nostris in simili forma Breuis subdie 14. Februarij proximè præteriti desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Diuiditur iuxta tres Valles.

§. 2. Nunc autem felici eorundem Fratrum gubernio, ac directioni, quantum Nobis ex alto conceditur, per amplius consulere volentes, supplicationibus dicti Innocentij nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio Visitatori eorundem Fratrum iam destinato per præsentes committimus, & mandamus, vt Capitulum quamprimum celebret, in eoque Prouinciam prædictam, iuxta literarum huiusmodi formam, & tenorem separet, & diuidat.

§. 3. Insuper, quod in eodem Capitulo tres Custodes modo infrascripto eligantur, videlicet vt à vocalibus Domorum regularium cuiuslibet Vallis, & Custodiæ vnus dicti Ordinis professor in eadem Valle, & Custodia oriundus, in Custodem, necnon tres discreti Custodiales eiusdem Vallis eligantur, a quibus ea Custodia regatur, & gubernetur, prout à Fratribus Minoribus dicti Ordinis, Capuccinis nuncupatis, in eodem Regno existentibus, fieri asseritur, ac iisdem modo, & forma, & non aliter diuisiones, & electiones fiant.

Eligitur Custos in vnaquaque Custodia.

§. 4. Et quia in eodem Regno nonnulli dicti Ordinis professores exteri, & diuersarum nationum reperiuntur, ad tollendam omnem difficultatem iis tempus sex mensium concedatur ad deliberandum, in quam Custodiam, & Vallem se velint recipere, & facta deliberatione huiusmodi, nec illi, nec ex eodem Regno oriundi Fratres huiusmodi de vna ad aliam Vallem absque licentia Vicarij Generalis Fratrum Reformatorum dicti Ordinis, ac vnanimi consensu Custodum, & discretorum Custodialium vtriusque Vallis, & Custodiæ transire possint, & si eos ad aliam Custodiam transire contigerit, in illa per decennium votum passiuum habere nequeant.

Fratres forenses infra sex menses eligant sibi Custodiam.

§. 5. Prætereà ad obuiandum perturbationibus, quæ ex controuersia oriri possent, quis sigilla habere debeat, iisdem sigillis, qui cum imagine Sancti Michaelis Archangeli ad præsens reperiuntur, cum etiam ab aliis Fratribus reformatis Italiæ habeantur, amplius Custodes prædicti non vtentur; sed pro Valle, & Custodia de Mazara cum B. Matthæi de Agrigento; & pro Valle, & Custodia de Noto cum Sanctæ Luciæ, ac pro Valle, & Custodia Demona cum Sanctorum Martyrum Placidi, & Sociorum Imaginibus sigilla respectiuè fiant. Custodes autem pro negotiis in dictis Vallibus, & Custodiis pro tempore occurrentibus socium, qui eos in scribendo coadiuuet, habere possint, cum titulo, & nomine Scriptoris, non autem Secretarij, qui propterea nullo priuilegio, nullaque exemptione gaudeat, sed præcedentiam sibi ratione antianitatis in Religione competentem dumtaxat habeat. Quodque præmissis omnibus, & singulis non parentes, seu rebelles, excommunicationis, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ pœnas ipso facto incurrant, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, & ordinamus. Decernentes nihilominus irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus illis, quæ in prædictis literis nostris voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annullo Piscatoris, die vltima Martij 1622. Pontificatus nostri anno secundo.

Designatur sigillum vniuscuiusque Custodiæ.

Custos habeat scriptorem.

§. 6. Cum autem, sicut dilecti filij Benignus à Genua Minister Generalis eiusdem Ordinis, necnon Aloysius de Cruce eorumdem Fratrum Reformatorum, in totiusque Siciliæ Regnis Visitator Apostolicus Nobis nuper exponi fecerunt, circa interpretationem quarumdam clausularum in Constitutione prædicta contentarum, varia dubia, non sine multa eorumdem Fratrum perturbatione, diuinique cultus detrimento exoriantur, videlicet vt à vocalibus Domorum Regularium cuiuslibet Vallis, & Custodiæ vnus dicti Ordinis professor in eadem Valle, & Custodia oriundus in Custodem eligatur, necnon si Fratres ad aliam Vallem transire contigerit, in illa per decennium votum passiuum habere nequeant; ac etiam super istius verbi oriundus significatione, nonnullique pariter inter eosdem Fratres reperiantur, qui similiter in dubium reuocant, cuius ipsi Vallis sint.

Causa moderationis.

§. 7. Nos præmissis quantum cum Domino possumus, benignè consulere, necnon Benignum, & Aloysium prædictos spiritualibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, cen-

suris,& pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causis Istis,si quibus quomodolibet innodati extiterint,ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, clausulas prædictas ad Constitutionum generalium eiusdem Ordinis dispositionem auctoritate prædicta reducimus,& moderamur:quo autem ad verbum otiundus spectat, vnumquemque dictorum Fratrum in eisdem Vallibus ad præsens existentium, qui in eius pacifica, seu quasi possessione reperitur, effectu prædictarum literarum gaudere; posterioris verò dubij declarationem in Capitulo, siuè Congregatione Custodiali ad hunc effectum faciends fieri,atque de cætero vsum & praxim dicti Ordinis seruari debere; irritumque, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Non obstantibus præmissis,& omnibus illis,quæ in præinsertis literis cõcessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 10. Maij 1624.Pontificatus,nostri anno primo.

Declarat quomodo obseruanda sint clausulæ.

D.P. An.1. die 10.Maij.

V. Theatinus.

XXIII. Confirmatio omniom gratiarum, & priuilegiorum Congregationis Ioannis Dei,sub regula S. Augustini degentis,&c. *Extat Tomo 4.19. in ordine,fol.54.Incipit:* Sacrosanctum.

Edita A. D. 1624 20. Ian. Pont. A.1

XXIV. Confirmatio omnium priuilegiorum, immunitatum, gratiarum, &c. Ordini Minimorom S. Francisci de Paula concessarum, &c. *Reperitur Tomo 4.20.in ordine,fol.55. incipit* : Iniuncti nobis.

Edita A. D. 1624 28. Ian. Pont. A.1.

XXV. Declaratio, quod Indulgentia Portiunculæ in hoc anno Sancto non reuocatur.

Hanc Indulgentiam Plenariam perpetuam extendit ad omnia Ordinis Monasteria Fratrum Minorum de obseruantia, ac Reformatorum Gregor.XV.Constit. 35.Splendor paternæ *&c.*

Edita A. D. 1624.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

CVm nuper ob sacri Iubilei celebrationem à vigilia Natiuitatis Domini Nostri Iesu Christi anni proximè venturi inchoandam, & vsque ad finem eiusdem anni duraturam omnes, & singulas Indulgentias, etiam perpetuas, & peccatorum remissiones quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, & aliis locis piis sæcularibus,& quorumvis Ordinum etiam Mendicantium regularibus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis quomodolibet concessas, de Apostolicæ potestatis plenitudine suspenderimus, & suspensas esse declarauerimus,easque eodem anno durante nulli prodesse, aut suffragari debere decreuerimus, prout in nostris sub plumbo desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus,plenius continetur.

Causa huius declarationis.

§.1. Nos cupientes vt Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum domus Ordinis Fratrum Minorom S. Francisci de Obseruantia propè & extra muros Ciuitatis Assisien. congruis frequentetur honoribus, ad eamque Christifideles eo libentius accedant, quo exinde spiritualibus gratiis se vberius refectos conspexerint.

Indulgentia Portiuncula eximitur à suspensis.

§.2. Tenore præsentium declaramus,mentis,& intentionis nostræ minimè fuisse,nec esse sub prædicta Indulgentiarum suspensione Indulgentiam, vtriusque sexus Christifidelibus prædictam Ecclesiam die secunda mensis Augusti à primis vesperis vsque ad occasum solis diei huiusmodi visitantibus,& requisita pro eadem Indulgentia consequenda peragentibus concessam comprehendere, prout minimè comprehendimus,nec comprehensam esse in verbo Romani Pontificis attestamur.

In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem,sub annulo Piscatoris, die 31. Iulij 1624. Pontificatus nostri anno primo.

Derogat contrariis.

D. P. An. 1. die 31. Iul.

V. Theatinus.

XXVI. Confirmatio,& Renouatio Constitutionum felic.record. Pij V. & Sixti V. super solutione Communium,Annatarum,& Quindenniorum,ac Indicatione Vnionum.

*Hoc etiam iussit Paulus IV.in sua Constit.*17. Decens,*Tom.1. & Pius V.Constit.*38. Apostolicæ, *Tom 2.& ampliauit Sixtus V.Const.*33.Cameræ,*Tom.2. vbi plura de hac materia notata inuenies.*

VRBANVS PAPA VIII.
Motu proprio, &c.

Edita A.D. 1624.

Exordium.

ALiàs fel. rec. Pius Papa Quintus Prædecessor noster prouidè considerans quòd Annatarum,Communium, & aliorum iurium Cameræ Apostolicæ debitorum exactio in recognitionem vniuersalis dominij introducta est antiquissima,quindenniorumque vsus, & solutio ideò adinuenti fuerunt ne Cameræ prædictæ ex Monasteriorum, Prioratuum,aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum vnionibus, quæ ampliùs vacare non sperabantur,detrimentum aliquod induceretur: Volens propterea dictæ Cameræ,ac Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Collegio,necnon dilectis filiis Cancellariæ Apostolicæ Officialibus de Communibus,Annatis,& Quindenniis participantibus iura præseruare,illorumque indemnitati consulere. Motu simili, &c. omnia & singula Cathedralium,etiam Metropolitanarum, Ecclesiarumque Collegiatarum Capitula, Congregationes,Vniuersitates,Collegia, Hospitalia, ac pia loca,& quosvis alios,in quorum fauorem tam sæcularium,quàm quorumvis Ordinum Regularium Monasteria,Prioratus,Præpositura,necnon dignitates, & alia quæcumque beneficia Ecclesiastica vnita,annexa, & incorporata, seu applicata existerent, & illorum vniones cis factæ reperirentur,quantomcunque exempta, & priuilegiata existerent, etiamsi se super inde in Camera Apostolica non obligassent,dummodò Monasteria, seu beneficia ipsa possiderent,ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum Iurium prædictorum eisdem Cameræ,Collegio,& Officialibus ratione vnionum,annexionum, seu applicationum prædictarum singulis quindecim annis à die qua illæ suum sortitæ fuissent effectum faciendam teneri, & obligatos esse, & ad id per sententias, censuras, & pœnas in singulis Pauli Secundi, & aliorum Prædecessorum suorum Summorum Pontificum literis contentas cogi, & compelli posse decreuit & declarauit. Mandans propterea bon. mem. Hieronymo tunc Episcopo Maceratensi, & Cameræ Apostolicæ Clerico, Annatarumque Indici tunc existenti, vt pro faciliori indagatione vnionum prædictarum omnia, & singula Cathedralium etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum] Ecclesiarum Capitula, Collegia,necnon tam virorum, quàm mulierum sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares Congregationes,seu Collegia,& pia loca huiusmodi, eorumdemque Prælatos & Procuratores ad indicandum & profitendũ medio iuramento omnia & singula Monasteria,Prioratus, Præpositmras, Præpositatus, Parochiales Ecclesias, & alia quæcunque beneficia Ecclesiastica,quæ ipsa Capitula, Congregationes, & alia loca prædicta possiderent, & quo titulo illa possidebant, illorumque annuos valores sub priuationis, & aliis in literis in forma Motus proprij Pij V. Prædecessoris huiusmodi contentis sententiis,censuris, & pœnis in Romana Curia, & extra eam moneret,& requireret. Et successiue fel. record. Sixtus Papa V. etiam Prædecessor noster attẽdens,quod tantumdem detrimenti Cameræ, Collegio, & Officialibus,

Causa huius Constit.

cialibus prædictis ex vnionibus, quæ ab Ordinariis locorum, & aliis fiunt prouenit, ac propterea æquum esse censuit, vt quod in vnionibus per Sedem Apostolicam factis locum obtinet, illud idem, & fortiùs, in vnionibus per ipsos Ordinarios factis & faciendis obseruaretur. & licet in Constitutionibus, & literis Prædecessorum suorum comprehendi viderentur, tamen vt cuiuis disputandi occasio præcideretur, motu, & scientia similibus de Apostolicæ potestatis plenitudine statuit, decreuit, & declarauit, quod vniones, annexiones, incorporationes, applicationes, & submissiones de quibuscunque beneficiis Ecclesiasticis, tam sæcularibus, quàm Regularibus, etiamsi Monasteria Monialium, & Hospitalia fuissent, quæ tamen tempore ipsarum vnionum Cura, Conuentu, & Hospitalitate caruerint, & quorum singulorum, vel si plura Beneficia vnicis literis comprehensa sint, quorum quilibet annuus valor xxiv. ducatos auri de Camera secundum communem æstimationem valoris non excederet, dummodò tamen omnium insimul illud transcenderet, cuicunque Ecclesiæ, Monasterio, Collegio, Domui, Societati, Congregationi, Ordini, Militiæ, Hospitali, Seminario, aut alij loco pio, tam per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos, necnon per Sedis Apostolicæ Legatos, Nuncios, & alios quoscunque Subdelegatos, aut aliàs quomodolibet auctoritate Apostolica, quàm per quemcunque loci Ordinarium in qualibet Mundi parte hactenus factæ, & in futurum faciendæ, etiamsi manualia, & de Iurepatronatus Laicorum, etiam Imperatoris, Regum, Ducum, Marchionum, Baronum, Comitum, & aliorum Nobilium, & Illustrium Beneficia illa fuerint, sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus, & declarationibus omninò comprehendi & includi, & ab omnibus comprehensa & inclusa censeri voluit, & ad solutionem Quindenniorum teneri, & obligatos esse, & ad id cogi & compelli posse declarauit. Mandauitque bon. mem. Alexandro Glorierio Cameræ Apostolicæ Clerico, & Annatarum tunc Iudici, vt pro faciliori indagatione vnionum prædictarum omnia, & singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum Ecclesiarum Capitula, & alia loca pia prædicta moneret, & requireret, vt profiterentur medio iuramento omnia, & singula beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similium vnionum quomodolibet possidebant, illorumque annuos valores, iuxta præfati Pij V. Prædecessoris Constitutiones cum facultate citandi, & inhibendi, & vt alias in literis in forma Breuis sub Dat. xiv. Maij MDLXXXVI. dicitur contineri.

Confirmat hic Pont. Const. Prædecess. & defectus supplet.

§. 1. Cum autem, sicut accepimus, & sicut etiam nobis innotuit, adsint quamplurimæ vniones, & applicationes à dicto tempore citra factæ, quarum notitia a Camera & Cancellaria Apostolicis desideratur, Volentes igitur, tam Cameræ nostræ Apostolicæ, quam Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Collegio, ac dilectis filiis nostris Cancellariæ Apostolicæ Officialibus de Annatis participantibus consulere, Motu simili, & ex certa scientia nostra quascunque tam sub plumbo, quam in forma Breuis, & Motus proprij literas eorundem Pij, & Sixti Quinti, necnon quorumcunque aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum Iurium, tam ratione prouisionum, seu vnionum perpetuarum quorumcunque Beneficiorum Ecclesiasticorum per Sedem Apostolicam factarum & faciendarum editas, confirmatas, & innouatas, cum omnibus clausulis, decretis, derogationibus, ac censuris, & pœnis in illis contentis, necnon omnia & singula per quoscunque Iudices, Executores, & Commissarios in præmissis, & circa ea quomodolibet gesta & executa, & inde legitimè sequuta quæcunque, quorum tenores, ac si de verbo ad verbum hic inserti essent, pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi, auctoritate Apostolica, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, necnon illis perpetuæ, & irrefragabilis firmitatis robur adiicimus, omnesque & singulos Iuris & facti, ac alios defectus, si qui forsan interuenerint, in eisdem supplemus, atque illas & illa, quatenus opus sit, innouamus.

Executori deputatio.

§. 2. Mandantes propterea dilecto filio Magistro Hieronymo Raymundo dictæ Cameræ Clerico, cui nuper a fel. recordationis Gregorio XV. Prædecessore nostro omnes, & singulæ causæ inter dilectum filium Gasparem Riualdum Cancellariæ Apostolicæ generalem Subcollectorem ex vna, & quascunque Congregationes, Capitula, Collegia, loca pia, & quasvis alias personas ex altera partibus super solutione Annatarum, communium, & aliorum Iurium Quindenniorum eorumdem commissæ reperiuntur, & aliis in eius locum per Nos, vel successores nostros subrogandis Iudicibus, vt pro faciliori indagatione vnionum, annexionum, incorporationum, seu applicationum prædictarum omnia, & singula Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, & alia loca pia prædicta, eorumque Prælatos, & Procuratores ad indicandum & profitendum medio iuramento omnia, & singula Monasteria, Prioratus, Præposituras, Præpositatus, Parochiales Ecclesias, & alia quæcumque beneficia Ecclesiastica, etiamsi manualia, & de Iurepatronatus, vt præfertur, fuerint, quavis auctoritate Apostolica, seu Ordinaria, aut Subdelegata eis vnita, & concessa, quæ ipsa Capitula, Collegia, Seminaria, Congregationes, & alia loca pia præfata vigore vnionum huiusmodi possident, illorumque annuos valores sub priuationis, & aliis in literis dictorum Pij, & Sixti V. Prædecessorum huiusmodi contentis sententiis, censuris, & pœnis in Romana Curia, & extra eam moneant, & requirant, cum potestate dicta Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, Hospitalia, & alia loca prædicta.

Tribuit facultatem compellendi per censuras.

§. 3. Necnon eorumdem Quindenniorum, & iurium debitores in præsentibus nostris literis comprehensos, etiam per Edictum publicum, constito summariè de non tuto accessu, tam in dicta Curia, quàm extra eam citandi, monendi, & requirendi, ac eis, & aliis quibusvis, & quoties opus fuerit, sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac pecuniariis eorum arbitrio ferendis, statuendis, moderandis, & applicandis, ac etiam priuatiuis beneficiorum vnitorum etiam simili edicto inhibendi, ipsosque debitores ad indicandum beneficia vnita, & soluendum Quindennia decursa, etiamsi ad id in Camera Apostolica non se obligauerint, constito tamen de sortitu effectu vnionum, per similes sententias, censuras, & pœnas, etiam per interdicti, tam localis, quàm personalis appositionem per dictum Hieronymum, & subrogandos præfatos, quoties opus fuerit ferendas, & promulgandas, necnon fructuum, redditum, & prouentuum beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ ipsi debitores possidebunt, pro quantitate eorum debiti sequestrationem, & alia opportuna iuris, & facti remedia, etiam cum inuocatione auxilij Brachij sæcularis cogendi, & compellendi, ac in præmissis omnibus, & singulis, etiam summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura Iudicij, sola facti veritate inspecta, & alias more Camerali procedendi, ac eos qui sententias, censuras, & pœnas prædictas, vt præmittitur, incurrerint, ab eisdem censuris, & pœnis, præuia satisfactione, absoluendi, & liberandi, aliaque faciendi, gerendi, & exercendi, quæ in præmissis necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna.

Derogatio contrariorũ.

§. 4. Non obstantibus quacunque centenaria, etiam completa, & etiam maiori à iure statuta præscriptione, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon priuilegiis, exemptionibus, indultis, & literis Apostolicis Capitulis, Congregationibus, Collegiis, Seminariis, Societatibus, Hospitalibus, & aliis piis locis præfatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, & scientia similibus, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam consistorialiter, & ex causa inio contractus, aut alias quomodolibet concessis, ac iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti

ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ſeruanda eſſet, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum infererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, necnon omnibus illis quæ Prædeceſſores præfati in ſingulis eorum literis voluerunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Fides tranſumptorum.

§. 5. Volumina autem, vt præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Papæ ſubſcriptio. Dat. P. A. I. Idibus Iunij.

Fiat Motu proprio M.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, Idibus Iunij, Anno primo.

Publicatio.

Die xxj. Menſis Iunij 1624 ſupradicta litera Apoſtolica in forma Motus proprij expedita exhibita fuerunt in Camera Apoſtolica, & per eiuſdem Cameræ Decretum admiſſa, & regiſtrata in libris ipſius Cameræ penes me illius Notarium exiſtentibus, nempe libro Diuerſorum fol. 91. & ſeqq. & in fidem, &c.

Ioan. Baptiſta Cennus.

XXVII. Ne fratres Diſcalceati SS. Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hiſpaniæ poſt emiſſam profeſſionem, ſub quovis prætextu tranſeant ad aliam Religionem quamcunque, excepto Carthuſianorum Ordine. *Habetur Tomo 4. 22. in ordine, fol. 56. incipit*: Commiſſi nobis.

Edita An. D. 1624. 9. Aug. Pont. A. 1.

XXVIII. Conceſſio recitandi Officium & celebrandi Miſſam de B. Clara de Monte Falchio Ordinis Eremitarum S. Auguſtini, pro Ordinis prædicti Fratribus & Monialibus. *Extat Tomo 4. ordine 25. fol. 59. incipit*: Domini noſtri.

Edita A. D. 1624. 14. Aug. Pont. A. 1.

XXIX. Communicat Congregationi Cœleſtinorum Ordinis S. Benedicti, eiuſque perſonis & locis priuilegia, gratias, &c Congregationi Caſſinenſi, aliiſque monachis conceſſa. *Habetur Tomo 4. 26. in ordine, pag. 60. incipit*: Sacroſancti Apoſtolatus.

Edita A. D. 1624. 14. Aug. Pont. A. 1.

XXX. Reuocatio quarumcunque licentiarum erigendi loca regularia, non ſeruata forma Conſtitutionis Clem. VIII. & Decretorum Sedis Apoſtolicæ: ac prohibitio illa de cætero erigendi, &c. *Reperitur Tomo 4. ordine 27. fol. 62. incipit*: Romanus Pontifex.

Edita A. D. 1624. 28. Aug. Pont. A. 1.

XXXI. De Regularibus apoſtatis, & eiectis, ac de innouatione, declaratione, & obſeruantia decretorum Clementis VIII. ad Regularium reformationem, nouitiorumque receptionem ſpectantium. *Reperitur Tomo 4. 28. in ordine, fol. 63. incipit*: Sacra Congregatio.

Edita A. D. 1624. 21. Sept. Pont. A. 2.

XXXII. Deputatio Franciſci Vbaldi Sacræ Rotæ Auditoris in Præſidentem & iudicem probationum Equitum Religionis Militiæ Chriſtianæ. *Extat Tomo 4. ordine 29. pag. 70. & 71. incipit*: Cùm Nos nuper.

Edita A. D. 1624. 26. Oct. Pont. A. 2.

XXXIII. Beatificatio Serui Dei Iacobi de Marchia, Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de obſeruantia: ac conceſſio celebrandi Miſſam & Officium de communi Confeſſorum non Pontificum, &c. *Habetur Tomo 4. 24. in ordine, fol. 59. incipit*: In Sede Principis.

Edita A. D. 1624. 23. Oct. Pont. A. 2.

XXXIV. Declaratio, quod conſenſus monialium, ſine quo mulieres ſæculares licentiis monaſteria ingrediendi vti non poſſunt, expreſsè, capitulariter, & per ſecreta ſuffragia haberi debeat de cætero, vt illis valeant vti. *Extat Tomo 4. ordine 31. fol. 75. incipit*: Sacroſanctum.

Edita A. D. 1624. 27. Oct. Pont. A. 2.

XXXV. Inſtitutio Confraternitatis Aulicorum Vrbis in Eccleſia S. Nicolai ad Cæſarinos, ſub inuocatione Confraternitatis Vrbanæ, cum conceſſione Eccleſiæ S. Laurentij in Fonte eidem Confraternitati, ad pia opera in ipſa exercenda. *Reperitur Tomo 4. ordine 32. fol. 76. incipit*: Paſtoris æterni.

Edita A. D. 1624. 30. Oct. Pont. A. 2.

Reuocatio conceſſionum diuerſorum officiorum, ac priuilegiorum, exemptionum, gratiarum, & indultorum in præiudicium Sedis, & Cameræ Apoſtolicæ emanatorum. *Reperitur Tomo 4. 30. in ordine, fol. 71. incipit*: Superni benignitas. XXXVI.

Edita A. D. 1624. 21. Oct. Pont. A. 2.

Indultum pro Fratribus Ieſuatis S. Hieronymi, Ordinis S. Auguſtini, quod abiecto Caputio albi coloris, aliud coloris habitus, eaque forma, qua cæteri Mendicantes vtuntur, deinceps geſtare valeant. *Reperitur Tomo 4. ordine 33. fol. 78. incipit*: Onerosa paſtoralis. XXXVII.

Edita A. D. 1624. 19. Nou. Pont. A. 2.

Approbatio & confirmatio Confraternitatis Artis Muſicæ, ſub Viſitationis B. Mariæ, S. Gregorij Papæ, & S. Cæciliæ inuocationibus, cum indulgentiarum conceſſione, &c. *Extat Tomo 4. 34. in ordine, fol. 78. incipit*: Pietatis. XXXVIII.

Edita A. D. 1624. 20. Nou. Pont. A. 2.

Contra malè ad ſacros, vel minores Ordines, ſeu clericalem characterum ordinantes, & malè ordinatos. *Reperitur Tomo 4. 35. in ordine, pag. 80. incipit*: Secretis æternæ. XXXIX.

Edita A. D. 1624. 15. Dec. Pont. A. 2.

Deputatio Eccleſiæ S. Mariæ Transtyberim in locum Eccleſiæ S. Pauli extra vrbem, ſtante ſuſpicione peſtis, vnà cum conceſſione indulgentiarum, & ſpiritualium gratiarum dictæ Eccleſiæ S. Pauli competentium. *Extat Tomo 4. ordine 36. fol. 80. & 81. incipit*: Paterna Gregis. XL.

Edita A. D. 1625. 30. Ianu. Pont. An. 2.

Deputatio Eccleſiarum S. Mariæ de Populo, S. Mariæ Transtyberim, &c. loco Eccleſiarum S. Sebaſtiani, S. Pauli, &c. ac declaratio pro viſitantibus ſeptem Vrbis, & extra illius mœnia Eccleſias, &c. *Reperitur Tomo 4. 37. in ordine, fol. 81. incipit*: Paterna Dominici. XLI.

Edita A. D. 1625. 30. Ianu. Pont. An. 2.

Confirmatio, & approbatio conſtitutionis Greg. XV. de electione Summi Rom. Pont. ac Cæremonialis continentis illius ritus. *Habetur Tomo 4. ordine 47. fol. 91. incipit*: Ad Romani. XLII.

Edita A. D. 1625. 28. Ianu. Pont. An. 2.

Concedit quod Fratres Minimi ſe poſſint obligare ad ſuffragia perpetua. XLIII.

Horum Fratrum confirmationem Priuilegiorum habes ſuprà Conſtit. 24. Tom. 4. Iniuncti Nobis: *ac approbationem quorundam Statutorum Conſtit. 21.* Vt ea, *&c. Tom. 4.*

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1625.

Proœmium.

APoſtolicam decet benignitatem vltimis piè teſtantium voluntatibus fauere, & vt illæ ſuum ſortiantur effectum, etiam Strictiorum Ordinum Regularia Inſtituta interdum relaxare, maximè cum relaxatio huiuſmodi ad Diuini cultus incrementum tendere dignoſcitur, & vota perſonarum Regularium, præſertim Reformatorum, hoc à Nobis expoſcunt.

Marinæ. & facti narratio.

§. 1. Sanè Nobis exponi nuper fecit dilectus filius Bartholomæus Leuius Prouincialis Ordinis Minimorum S. Franciſci de Paula in Prouincia, & Comitatu noſtro Venaiſino, quod de anno Domini 1609. tunc in humanis agens Magdalena de Lagnet, dum viueret Domina in temporalibus Oppidi de Cauſans, deuotionis zelo ducta, titulo donationis irreuocabilis, quæ dicitur inter viuos, donauit dicto Ordini ſeptem millia ſcuta monetæ, duo millia videlicet ad effectum conſtruendi Eccleſiam ſub inuocatione Aſſumptionis Diuinæ Genitricis MARIÆ, & Conuentum dicti Ordinis in Ciuitate Carpentoratenſi, & quinque millia ſcuta ad ſuſtentationem 12. Religioſorum dicti Ordinis, electa per ipſam ſepultura in dicta Eccleſia, ſub Sedis Apoſtolicæ beneplacito ſic conſtruenda, pro eius corpore humando, oneratiſque eius hæredibus, quique fuerint, vt ſi ipſa non dediſſet dicta ſcuta 7000. Ordini prædicto, ſtatim

tim ea functa vita darent ipsi duo millia scuta ad effectum prædictum Prouinciali dicti Ordinis pro tempore præsenti, reliqua verò 5000. scuta darentur in pensionem annuam ad fauorem dicti Conuentus. Cumque pro dicta Ecclesia, & Conuentu construendis locus commodus in dicta Ciuitate non reperiretur, bonæ mem. Horatius tunc Episcopus Carpentoratensis Oratorium propè, & extra mœnia Castri, seu Fortalitij loci de Venosco Carpentoratensis Diœcesis, ad mensam illius Episcopalem spectans, ac minimè collatiuum, eisdem Fratribus obtulit; ipsaque Magdalena donatrix requisita de eius consensu dictis fundationi, & donationi eisdem præstando, anno Domini 1613. declarauit se gratum habere dictam Ecclesiam, & Conuentum per eam fieri ordinarum in Ciuitate Carpentoratensi fieri, & erigi in dicto Oratorio, quatenus supradictus Horatius Episcopus illud sub dictæ Sedis Apostolicæ beneplacito à Mensa Episcopali dismembraret, & sine aliquo onere pro constructione dictæ Ecclesiæ liberaret, & concederet: & nihilominus idem Horatius Episcopus Oratorium prædictum non purè, & liberè dictis Fratribus concessit iuxta mentem fundatricis, imò sub diuersis oneribus, & conditionibus, vnde mortua dicta Magdalena de anno eiusdem Domini 1615. institutis hæredibus vniuersalibus dilectis filiis Presbyteris Doctrinæ Christianæ Auenionensis, introductoque iudicio in Rota pro consecutione dictorum septem millium scut. ad effectum prædictum, fuit denegata pro tunc executio, quia assignatio dicti Oratorij non fuerat facta liberè: quod vt componeret fel. rec. Greg. Papa XV. Prædecessor noster, ad supplicationem Venerabilis Fratris Cotruti Moderni Episcopi Carpentoratensis, & dilecti filij Ioannis à Turre tunc Prouincialis Ordinis Minimorum in dicta Prouincia, & Conuentu Venasiino, onera quæcumque in dicto Oratorio apposita Apostolica auctoritate in Conuentum Auenionensem eiusdem Ordinis transtulit, Oratoriumque prædictum in omnibus, & per omnia exonerauit, iterumque petita executione in Rota, & ostensa liberatione Oratorij, fuit relaxatum mandatum.

Motiua aduersariorum pro nõ soluendo legato. §. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti Aduersarij more Reorum solutionem dictorum scutorum 7000. eludere, aut saltem protrahere omni eorum conatu satagentes, dederint vltimo loco de obstantia regulæ dicti Ordinis Minimorum, qua expresse cauetur ne dicti Religiosi, qui sub perpetua quadragesimali vita, & ex mendicantis eleemosynis viuunt, perpetuas Missas, seu aliqua suffragia perpetuò, particulariter, & in specie, ac vltra quinquaginta annos suscipere valeant; cumque donatio prædicta habeat huiusmodi onera, & conditiones requisitas, licet credatur eas omninò fore reiiciendas, ac fauore piæ causæ, Ecclesiæ scilicet construendæ, ac alimentorum dictorum duodecim Religiosis præstandorum, iuris interpretatione haberi pro non appositis, concurrente præsertim indulto ex litteris bon mem. Cardinalis Sanctorum quatuor Coronatorum, olim Summi Pœnitentiarij, quibus concedebatur Fratribus prædictis facultas acceptandi in posterum dicta onera, quamvis perpetua Missarum, absque conscientiæ scrupulo, regula prædicta non obstante: ac attenta etiam resolutione aliàs capta in generali Capitulo in Ciuitate Ianuensi celebrato, non esse essentiale in regula, quod fratres non possint se obligare ad onera perpetua; nihilominus quia postmodum in actis Capituli Generalis habiti Paulæ Regula prædicta confirmata fuit, & recessum à resolutionibus captis in Capitulo Ianuæ, attaque recessus prædicti fuerunt à fel. record. Paulo Papa III. similiter prædecessore nostro in forma specifica confirmata.

Concedit vt possint acceptare legatũ cum perpetuo onere Missarum. §. 3. Idcircò ad tollenda omnia subterfugia partis, pœnes quam effici non potest, vt pecuniæ, vt supra donatæ remanere debeant, ac vt celerius pro Diuini cultus incremento, & pro obseruatione voluntatis prædictæ donatricis Ecclesia, & Conuentus præfati ædificari possint, neque diutius suum cadauer inhumatum deferatur, quæ ipsi sepeliendo dictam Ecclesiam propriis impensis extrui mandauit: Nos eumdem Bartholomæum Prouincialem specialis gratiæ fauore prosequi volentes, necnon à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, porrectis nobis pro parte sua super hoc supplicationibus inclinati acceptationem prædictæ donationis in Capitulo Generali dicti Ordinis iam factam cum onere celebrandi, seu celebrare faciendi vnam Missam submissa voce omnibus diebus Dominicis, & aliis de præcepto Ecclesiæ festiuis in perpetuum in Capella loci de Causans, conditione item superaddita, quod preces, seu Horæ publicæ Canonicæ, quæ dictum in dicto Conuentu, & Ecclesia sic construenda dicuntur, Matutinum scilicet, Laudes, Prima, Tertia, Sexta, Nona, Vesperæ, & Completorium, necnon etiam Missa, quæ Conuentualis dicitur, & solet à dictis Fratribus celebrari in omnibus eorum Ecclesiis pro salute animarum earumdem Ecclesiarum fundatorum, ac aliæ omnes Missæ, votiuis exceptis, dicantur, & applicentur ad intentionem ipsius fundatricis, iuxta formam Instrumentorum dictarum donationum, dummodo tamen dicta donatio, vt præfertur, in Capitulo Generali præterito fuerit acceptata, Apostolica auctoritate tenore præsentium in omnibus, & per omnia approbamus, & confirmamus, ac illi perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, eidemque Religioni, & Fratribus, vt se ad onera in dicta donatione, vt præfertur iniuncta, quamvis perpetua, præmissis non obstantibus, obligare possint, concedimus, & indulgemus, eosdemque ad præmissa dicta auctoritate in effectum executionis donationis prædictæ efficaciter, & opportunè habilitamus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti, & solemnitatum defectus, qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus, dictamque acceptationem cum oneribus, & conditionibus præfatis factam subsistere.

§. 4. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane decernimus, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans cũ derogatione contrariorũ.* Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 14. Ianuarij 1625. Pontificatus Nostri Anno secundo. *Dat. P. A. 2. die 14. Ianu.*

XLIV.

Iubet sub pœna excommunicationis, & priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, ne ex Bibliotheca Genuensi Ordinis Minimorum extrahantur quomodolibet libri.

Similem prohibitionem pro conseruatione Bibliothecæ Collegij S. Francisci de Paula ad Montes Vrbis habes infra Const. 121. Iustis, & honestis, *&c. Tom. 4.*

VRBANVS PAPA VIII. *Edit. An. D. 1625.*

Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Conseruationi, & manutentioni Bibliothecæ domus regularis Iesu Mariæ nuncupatæ Ianuensis, Ordinis Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, quantum cum Domino possumus, cõsulere, ac dilectum filium Laurentium de Peytinis Prouincialem Prouinciæ Ianuensis eiusdem Ordinis specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, ipsumque, & dictæ domus singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existũt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes; sup-

plicationibus eiusdem Laurentij Prouincialis oomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati : Ne de cætero quisquam, quavis auctoritate fungens, quosvis libros, quinterna, folia, siue manuscripta, siue impressa, dictæ Bibliothecæ hactenus assignata, & in posterum assignanda, quovis quæsito colore, vel ingenio, causa, vel occasione è dicta Bibliotheca extrahere, siue vt extrahantur, vel remoueantur, permittere quoquo modo audeat, seu præsumat, sub excommunicationis, & priuationis vocis actiuæ, & passiuæ pœnis per contrafacientes incurrendis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium interdicimus, & probibemus.

Mandat prout in rubr.

Contrariis derogat.

§.2. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, domus, ac Ordinis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque coottariis quibuscumque.

§.3. Volumus autem, quod præsentis probibitionis copia in valuis dictæ Bibliothecæ, aut aligno alio perspicuo loco, vnde ab omnibus cerni possit, continuè affixa remaneat.

D.P. An.2. die 13. Febr. Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 13. Februarij 1625. Ponóficatus nostri anno secundo.

XLV. Erectio Custodiæ Bauariæ Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Reformatorum in prouinciam Ordinis eiusdem S. Francisci Reformatorum Discalceatorum Bauariæ nuncupandam, &c. *Reperitur Tomo 4. 38. in ordine, fol. 82. incipit* : Sacrosanctum.

Edita A. D. 1625 1 Mart. Pont. An. 2.

XLVI. Pastoralis, & pia adhortatio ad Catholicæ Eeclesiæ Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, vt ipsi & Christi fideles omnes Omnipotentem Deum pro pace & concordia inter Christianos Principes, & Populi Christiani incolumitate exorent. *Extat Tomo 4. 40. in ordine, fol. 84. incipit* : Tonitrua vltionis. * *Sed non reperitur in nouissima editione Romana.*

Edita A D. 1625. 25. Mart. Pont. An. 2. *

XLVII. Definitio quoad imagines nondum à Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatificatorum, cum radiis, splendoribus, & laureolis proponendas, vel tabellas, &c. *Habetur Tomo 4. 39. in ordine, fol. 83. incipit* : Sanctissimus D.N.

Edita A D. 1625. 4 Apr. Pont. An. 2.

XLVIII. Elargitio plenariæ indulgentiæ pro omnibus in Vrbe constitutis, qui Basilicas S. Petri, & S. Mariæ Transtyberim deuotè visitauerint, & ibi præscriptas preces fuderint. *Extat Tomo 4. ordine 41. fol. 85. incipit* : Diuioæ. * *Nullibi autem reperitur in nouissima editione Romana.*

Edita A. D. 1625. 21. Apr. Pont. An. 2. *

XLIX. Confirmatio Statutorum pro Religiosis Militiæ Christianæ, sub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis institutæ editorum. *Habetur Tomo 4. 43. in ordine, fol. 87. incipit* : Aliàs supplicationibus.

Edita A. D. 1625. 24. Maij, Pont. An 2.

L. Beatificatio Serui Dei Andreæ Auellini Clericorum Regularium Congregationis Theatinorum, cum concessiooe clericis dictæ Congregationis quotannis Missam & Officium de communi Confessoris non Pontificis celebrandi. *Extat Tomo 4. 44. in ordine, fol. 87. & 88. incipit* : In Sede Principis.

Edita A D. 1625. 10. Iun. Pont. An 2.

LI. De celebratione Missarum, ac de prohibitione illas moderandi, seu reducendi absque Sedis Apostolicæ licentia : & de earum oneribus perpetuis suscipiendis. Et de Religiosorum numero vltra redditus, & consuetas eleemosynas locorum Regularium non habendo. *Reperitur Tomo 4. 45. in ordine, fol. 88. incipit* : Cùm sæpe.

Edita A.D. 1625. 21. Iun. Pont. An. 2.

LII. Indultum pro Fratribus S. Francisci de Obseruantia in Indiis Occidentalibus existentibus, vt de suorum Superiorum licentia à quocumque Catholico Antistite, de consensu Diœcesani ad omnes Ordines extra tempora, nec seruatis interstitiis promoueri possint. *Extat Tomo 4. ordine 46. fol. 91. incipit* : Cùm sicut.

Edita A.D. 1625. 30. Iun. Pont. A. 2.

Quod si contingat Ministrum Prouincialem FF. Min. de Obs. primo sui officij anno vacare, fiat electio successoris, cum quo debeant continuare triennium alij Prouinciæ Superiores, qui cum primo Ministro fuerũt electi. LIII.

De istis Fratribus vide quæ notaui ad Const. 57. huius Pontificis, Tom 4.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A D. 1625.

Proœmium.

CReditum humilitati nostræ, meritis licet insufficientibus, per ineffabilem Diuinæ sapientiæ prouidentiam Apostolicæ seruitutis officium iogiter nos admonet, vt Christi fidelium sub suaui Religionis iugo diuini Numinis obsequiis famulantium felici statui, atque directioni, quantum cum Domino possumus, opportunè consulamus.

Concedit prout in rubr.

§.1. Hinc est, quod Nos supplicationibus dilecti filij Bernardini de Senis, Ordinis Fratrum Minorum de Obseruantia Ministri Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, quod de cæterò perpetuis futuris temporibus, si vllum dicti Ordinis Mioistrum Prouincialem primo sui officij anno ab hac vita decedere, siue idem officium ex qusvis causa vacare, seu cessare contigerit, Minister Prouincialis tunc recens electus, seu deputatus, vnà cum aliis eiusdem Prouiociæ Superioribus, atque Officialibus, in suis huiusmodi officiis ad triennium continuet, & continuare debeat, Apostolica authoritate tenore præsentium statuimus, atque ordinamus.

Decretum irritans.

§.2. Decernentes, præsentes literas semper, & perpetuò valituras, firmas, & efficaces existere, ab omnibusque dicti Ordinis Fratribus inuiolabiliter obseruari : Sicque & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, vbique iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Orinia etiam iuramento, confirmaoone Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet coocessis, confirmatis, & innooatis. Quibus omninibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro pleoè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A 3. die 13 Aug. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 13. Augusti 1625. Pontificatus nostri anno tertio.

V. Theat.

Indultum quod Franeiscus Borgia Soc. Iesv, Beatus nuncupari, & in die sui obitus Missa, & Officium de communi Coufessorum non Pontificum in Ecclesiis dictæ Societatis recitari possit. *Reperitur Tomo 4. 48. in ordine, pag. 93. incipit* : Aliàs à Nobis. LIV.

Edita A.D. 1625. 2. Sept. Pont. A 3.

Indultum pro Ordine Fratrum Capuccinorum Officium de S. Conrado Tertij Ordinis S. Francisci Professore in die suæ festiuitatis recitandi sub titu semiduplici, & de communi vnius Confessoris non Pontificis. *Reperitur Tomo 4. 49. in ordine, fol. 94. incipit* : Domini nostri. LV.

Edita A.D. 1625. 12. Sept. Pont. A. 3.

Beatificatio Serui Dei Felicis de Cantalicio, Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum, ac indultum de eo Missam & Officium recitandi, &c. *Habetur Tomo 4. 50. in ordine, fol. 94. incipit* : In specula. LVI.

Edita A.D. 1625. 1. Oct. Pont. An. 3.

Abrogatio omnium indultorum, gratiarum, & declarationum obseruantiæ Regulæ S. Fraocisci contrariarum LVII.

Edita A. D. 1625. 1. Oct. Pont. A. 3.

rum: ac approbatio quorumdam Statutorum editorum io Capitulis Romæ, & Barchinone celebratis. *Reperitur Tomo 4. ordine 51. fol. 95. & 96. incipit*: Sacrosanctum.

LVIII. Prohibitio, ne degentes in statu Ecclesiastico mediatè, vel immediatè Sedi Apostolicæ subiecto libros ab eis compositos sine requisitis licentiis, vel in Vrbe imprimant, vel extra Vrbem imprimendos deferant. *Extat Tomo 4. ordine 50. pag. 102. incipit*: Sanctissimus D.N.

Edita A. D. 1625. 3. Oct. Pont. A. 3.

LIX. De bonis iurisdictionalibus ad Ecclesias & loca pia spectanobus, in feudum, vel emphyteusim non dandis, neque vltra triennium locandis, &c. *Reperitur Tomo 4. 51. in ordine, fol. 102. incipit*: Humanæ salutis.

Edita A. D. 1625. 26 Oct. Pont. A. 3.

LX. Indultum, quod Fratres Discalceati B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum Officium & Missam de communi Confessoris non Pontificis recitare possint in festiuitate S. Raymundi dicti Ordinis Religiosi professi. *Reperitur Tomo 4. ordine 52. pag. 104. incipit*: Saluatoris, & D. N.

Edita A. D. 1625. 5. Nou. Pont. A. 3.

LXI. Institutio Archiuij Sacri Collegij S. R. E. Cardinalium io Palatio Vaticano, &c. Ac vnio officij Secretariatus Coogregationis Cardinalium super prouisionibus consistorialibus deputatorum, officio Clerici Itali, dicti sacri Collegij Secretarij. *Reperitur Tomo 4. ordine 53. fol. 104. incipit*: Admonet nos.

Edita A. D. 1625. 15. Dec. Pont. An. 3.

LXII. Erectio Montis non vacabilis Salis cum annuo redditu scutorum sex pro quolibet loco, & amplissimis priuilegiis.

De Sale habes const. Pij V. Dum ad vberes 11. *Tom. 2. & const. 49. Greg. XIII.* Ex incumbenti, *Tom. 2. quas confirmauit, & amplіauit Clemens VIII. in const. 49.* Frumenti, *Tom. 3.*

Edita A. D. 1625.

VRBANVS PAPA VIII.

Proœmium.

MOtu proprio, &c. quamvis ab initio nostri Pontificatus inter multiplices nostri Pastoralis officij curas, ea præcipuè nobis cordi esset, per quam Camera nostra Apostolica ab ære alieno, quo grauata reperitur, & Populi nostræ temporali ditioni subiecti ab eis, quæ sufferunt oneribus aliquando subleuarentur, & liberarentur: Nihilominus huiusmodi nostrum propositum ob Christianorum Principum discordias, & bellorum motus nunc vigentes non solum non potuimus executioni demandare, verum etiam pro Status nostri Ecclesiastici, & Populorum prædictorum tutela, & defensione ab exercituum incursione, & aliis imminentibus periculis nouum subsidium duorum quatrenorum pro qualibet libra salis ordinarij, & extraordinarij, quod in Alma Vrbe nostra, ac Ciuitatibus Bononiæ, & Ferrariæ, aliisque Ciuitatibus, & locis eidem ditioni nostræ mediatè, & immediatè subiectis venditur, per Chirographum manu nostra sub die 8. mensis Ianuarij proximè præteriti subsignatum, magna cum animi nostri displicentia imponere coacti fuimus, & modò dictum æs alienum augere cogimur, & docemur quanti referat in quæ tempora quisquis incidat.

Causa huius Const.

§. 1. Ad congerendam itaque pro ingentibus sumptibus per Nos hisce temporibus fieri necessariis aliquam notabilem pecuniarum summam super subsidio huiusmodi sic per Nos imposito, ac aliis dictæ Cameræ infra dicendis introitibus, nouum Montem quatuor millium septingentorum locorum non vacabilium, & resignabilium annui redditus scutorum sex monetæ pro quolibet loco, vt infra erigere deliberauimus.

Montem erigit.

§. 2. Motu itaque simili, ac ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Montem non vacabilem Salis nuncupandum quatuor millium septingentorum locorum, seu portionum resignabilium ad instar aliorum locorum Montium, & nunquam vacabilium, ad rationem scutorum centum similium pro quolibet loco cum annuo reddito, seu fructu dictorum scut. sex monetæ pro qoolibet loco futuris Montistis, & creditoribus pro tempore existentibus prædicti Montis Salis quolibet bimestri io fine pro rata hic Romæ liberè, & absque vlla prorsus exceptione persoluendorum, incipiendo a Kalendis præsentis mensis Iulij anni 1625. auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus, & instituimus.

§. 3. Et pro huiusmodi montis sic erecti, & instituti congrua dote, & fructibus annuam summam scutorum viginti octo millium, & ducentorum similium, videlicet scutorum decem & septem millium trecentorum septuagintaquatuor ex dicto subsidio per Nos, vt præfertur, imposito (quod quatenus opus sit, confirmamus) reliquorum verò decem millium octingentorum vigintisex scut. ex annuis censibus, & responsionibus Dohanarum, & Thesaurariæ Patrimonij, Thesaurariæ Marchiæ, Postarum Status nostri Ecclesiastici, Cancellariarum, & Secretariatum dicti Status, Datij vini Booniæ, Gabellæ quatreni ad libram Carnis dicti Patrimonij, & Prouinciæ Campanæ, ac carnis suinæ, & subsidij Vmbriæ pro illis respectiuè ratis, quæ pro alicuius debiti solutione nondum applicatæ sunt, per dilectum filium Magistrum Hieronymum Vidonum Thesaurarium nostrum Generalem Depositario dicti Montis Salis assignandam, & respectiue per Salariæ Almæ Vrbis, & aliorum supra expressorum prædictæ Cameræ Introituum Conductores pro tempore existentes liberè, & absque vlla prorsus exceptione, & diminutione de bimestri in bimestre anticipate pro rata iuxta mandata per dictum Thesaurarium eis facienda, persoluendam ab ipsa Camera pari motu dismembramus, & separamus, eandemque summam prædictorum annuorum scutorum viginti octo millium, & ducentorum sic dismembratam, & separatam, liberam, immunem, & exemptam ab omni, & quocunque ordinario, & extraordinario onere, ex quavis causa hactenus imposito, vel pro tempore imponendo prædicto Monti Salis applicamus, appropriamus, concedimus, & assignamus, ac vt supra persolui mandamus, venditionemque dictorum quatuor millium septingentorum locorum dicti Montis per eundem Hieronymum Thesaurarium de mandato nostro sub die 3. præsentis mensis Iulij, per acta pariter dilecti filij Dominici Fonthiæ eiusdem Cameræ Notarij pro pretio scutorum quatuor centum septuagintaquatuor millium ducentorum quinquaginta monetæ, dilecto filio Marcello Sacchetto factam cum omnibus pactis, & conuentionibus in illius Instrumento contentis, cuius Instrumenti tenorem præsentibus haberi volumus pro expresso, confirmamus, & approbamus, mandamusque Secretario eiusdem Montis, vt resignationes eorundem locorum per dictum Thesaurarium, seu prædictum Marcellum respectiuè faciendas, liberè recipiat, & admittat, literasque patentes ad fauorem tam dicti Marcelli, quam eorum, qoi ab eo dicta loca ement pro prima vice gratis vbique, & absque ipsius Secretarij, & Computistæ dicti Montis Mercedis, Pietatisque Carceratorum, Abundantiæ, & Collegij, gabellæ, seu emolumentorum solutione, quibuscumque eorum concessionibus, & priuilegiis non obstantibus, expediat.

Dotem constituit.

§. 4. Insuper prædictum Montem Salis, & illius Montistas pro tempore existentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes statuimus, decernimus, & ordinamus, quod loca eiusdem Montis, & eorum pretium, & fructus pro quibusvis excessibus, & delictis, etiam rebellionis, proditionis, assassinij, sacrilegij, læsæ maiestatis, & aliorum criminum, quantumvis grauium, & enormium, non tamen in personam Romani Pontificem, aut alicuius ex S.R.E. Cardinalibus commissorum, minusque ex capite spoliorum confiscari, incamerari, aut Fisco, seu dictæ Cameræ applicari, seu incorporari, minusque eorundem locorum fructus quoquo modo, & ad instantiam cuiusvis personæ, etiam dictæ Cameræ, sequestrari possint ad instar Montis Religionum, ac omnibus, & singulis aliis priuilegiis, exemptionibus, gratiis, facultati

Priuilegia & exemptiones Montistis conceduntur.

facultatibus, & Indultis, quibus prædictus Mons Religionis, ac Fidei, Alumeriarum, Subsidij triennalis, S.Bonauenturæ, & alij Montes Camerales non vacabiles, & illorum Montistæ vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac quomodocumque in futurum vtentur, & gaudebunt, etiamsi notam magis specialem requirerent, quàm præsentibus est expressum, prædictus Mons Salis sic erectus, & illius Montistæ pariformiter vti, potiri, & gaudere possint, & debeant, quodque Mons ipse, & illius loca redimi, seu extingui non possint, nisi post lapsum quinque annorum à data præsentium proximiorum, & in casu extinctionis, seu redemptionis dictorum locorum post dictum quinquennium illorum extractio fieri debeat de more, & ad instar aliorum locorum Montium: Montistæ verò extracti pretium locorum extractorum ad rationem scut. centum monetæ pro quolibet loco recipere teneantur, & si neglexerint per quindecim dies post publicatam extractionem pretia dictorum locorum extractorum ad rationem prædictam recipere, eis pro dictis locis extractis fructus amplius non currant, & dicta precia penes Depositarium prædicti Montis risico, & periculo, & fortuna eorumdem Montistarum sic extractorum remaneant iisdem ad eorum requisitionem consignanda.

Dictum Montem nullis oneribus subiacere iubet.

§.5. Quodque respectu fructuum, & emolumentorum ad rationem prædictam dicto Monti assignatorum prædictus Mons, & illius loca nullis omninò diminutionibus, reductionibus, retentionibus, & quibusvis aliis contrariis dispositionibus, etiam prætextu vrgentis necessitatis, seu etiam euidentis vtilitatis Sedis, & Cameræ Apostolicæ ex quavis causa cogitata, vel incogitata, & de necessitate exprimenda, durante dicto quinquennio subiaceant, vel obnoxia sint, sed ab illis semper excepta intelligantur, & cum effectu sint, nec aliquis ex ipsius Montis creditoribus, & Montistis, illorumque hæredes, & successores quicumque, seu ab eis quomodolibet causam habentes, & habituri super locis, & portionibus, & illorum integris fructibus, & emolumentis prædictis quoquo modo turbari, vel impediri, minusque ipsi ad pecunias in ipso Monte positas, & erogatas, aut aliquam illarum partem in necessitatem, seu vtilitatem dictæ Cameræ, aut alias quasvis causas conuersas fuisse, vel esse, aut aliqua alia etiam necessaria, & requisita in iudicio, vel extra illud probandum, deducendum, aut alias quomodolibet verificandum vllo vnquam tempore cogi possint, nec teneantur, minusque aliqua contraria probatio admitti, vel obesse queat.

Cameram Apost. pro euictione obligat.

§.6. Et pro præmissorum omnium, & singulorum obseruatione, & manutentione, ac quacumque dicti Montis sic per Nos erecti, & illius locorum quorumcunque euictione, & defensione generali, & particulari dictam Cameram nostram Apostolicam, illiusque introitus, redditus, & bona, ac iura omnia generaliter, specialiter, & expressè, ita tamen quod specialitas generalitati non deroget, nec è contra, in ampliori eiusdem Cameræ forma obligamus, & hypothecamus.

Protectores constituit.

§.7. Et vt Mons prædictus sic per Nos erectus rectè gubernetur, & regatur, eumdem Hieronymum, & alios pro tempore existentes Thesaurarios generales protectores dicti Montis cum facultate deputandi ad vitam, vel ad tempus, provt sibi magis beneuisum fuerit in Secretarium, & Computistam dicti Montis personas sibi beneuisas cum emolumentis per Secretarium, & Computistam dicti Montis Religionum percipi solitis, & cum aliis facultatibus solitis, & consuetis: Depositarium verò eiusdem Montis prædictum Marcellum Sacchettum, qui de soluendo fructus dicti Montis cuilibet Montistæ eiusdem Montis Salis, modo, & forma, & provt eidem Hieronymo Thesaurario visum fuerit, se obligare debeat ad nostrum, & successorum nostrorum Rom.Pont. beneplacitum, earundem tenore præsentium constituimus, & deputamus.

Clausulas præseruatiuas apponit.

§.8. Decernentes præsentem nostri Motus proprij cedulam, omniaque & singula præmissa inuiolabiliter, donec Mons ipse durauerit, obseruari, vimque, & efficaciam habere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, etiamsi nunquam in dicta Camera, & illius libris admittantur, & registrentur, minusque contra illa de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut defectu nostræ intentionis, vel quovis alio vitio, defectu, aut nullitate dici, vel opponi posse, sicque, & non aliàs per quoscumque Iudices, &c. etiam Congregationem Montium, Thesaurarium, Præsidentes, Clericos eiusdem Cameræ, Palatij Apostolici, & ipsius Cameræ Auditores, necnon S.R.E. Cardinales, etiam Camerarios, & de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.9. Non obstantibus præmissis, ac fel. record. Symmachi, Pauli II. Pauli IV. Pij IV. & aliorum Rom.Pont. prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ & Cameræ non alienandis, & de registrando, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac etiam iuramento, & alio quovis robore vallatis statutis, & reformationibus Vrbis, & Cameræ prædictæ: priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis concessis, approbatis, & innouatis, decretis etiam consistorialibus, consuetudinibus, cæterisque contrariis dispositionibus, quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, &c. illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac de verbo ad verbum expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus.

Huius const. exemplis sine signatura fides adhibenda.

§. 10. Volumus insuper, & decernimus, quod præsentis nostri motus proprij cedulæ sola signatura nostra sufficiat, etiam absque alia data, & registrata, & vbique in iudicio, & extra, tam illa, quam eius transumpta etiam impressa per aliquem ex Cameræ Apostolicæ Notariis subscripta, sigilloque dicti Thesaurarij munita fidem faciant, ac si cedula originalis ipsa exhibita foret, & nihilominus literæ, tam in forma Breuis, quàm sub plumbo quandocumque expediri possint cum clausulis opportunis, & extensionibus amplissimis, regula quacumque, cæterisque contrariis nequaquam obstantibus.

Vrbanus Papa VIII. *Subscriptio Papæ.*

Institutio Archiuij generalis in Vrbe. LXIII.

Plura de Archiuiis notata inuenies, & præcipuè in Const. 15. Iulij II. Sicut, *Tom 1. Const...* Admonet; *sed hic Pontifex Romæ Generale Archiuium instituit, & priuilegia plurima cumulauit.*

VRBANVS EPISCOPVS Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. *Edit. An.D. 1625.*

Exordium.

PAstoralis officij Nobis meritis licet imparibus diuina dispositione iniuncti solicitudo assiduè cor nostrum pulsat, & commouet, vt non solum ad ea quæ animarum salutem respiciunt, verum etiam quæ ad populorum, præsertim Almæ Vrbis nostræ, ac Nobis, & Sedis Apostolicæ temporali ditioni subditorum vtilitatem, pacem, tranquillitatem, perpetuamque securitatem pertinere noscuntur, vigilantiæ nostræ aciem dirigamus, & præsertim noxis illis, quæ ob non adhibitam satis exactam diligentiam in conseruandis tam publicis, quàm priuatis Scripturis inter subditos nostros graui cum nostra, eorumque molestia, fortunarumque suarum iactura frequenter exoriri, & vigere intelligimus, commoda aliqua ratione prouideamus, & pro felici progressu eorum, quæ propterea à Nobis ordinantur, illorum curam egregiorum virorum prudentiæ demandemus, quorum opera, & studio feliciter gubernentur, ac lites faciliùs terminentur, provt pro Iustitiæ complemento, & subditorum eorumdem quieti conspicimus in Domino salubriter expedire.

§.2.Cum

Causa huius const.

§. 1. Cum itaque ex multiplicitate, & diuersitate Notariorum Vrbis, & aliquorum etiam ex eis imperitia, & negligentia, ac Instrumentorum, & aliarum scripturarum confusione, ac incuriosa custodia plurima damna, & incommoda Subditis nostris, & aliis irrogari, maximum etiam detrimentum fidei publicæ in dies inferri, eandemque non paruo in discrimine falsitatum & fraudum versari, vicissim verò ex diligenti eorumdem Instrumentorum, & Scripturarum cura falsitates, & fraudes omnes euitari, dominia rerum, ac iura vnicuique conseruari, aliaque non modica peruenire bona satis exploratum, & abunde perspectum habentes, & in plerisque dominiis & regionibus exteris, ac etiam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum auctoritate ferè in omnibus Ciuitatibus, & locis Status nostri Ecclesiastici publica, & generalia, & in ipsamet Vrbe nostra quædam particularia, Capitolinum videlicet, & Romanæ Curiæ, & forsan alia Archiuia erecta, & instituta fuisse, ex eis tamen alia in desuetudinem abiisse, alia in multis deficere, neque per illa huiusmodi incommodis, damnis, & fraudibus, illarumque periculis sufficienter prouideri animaduertentes, & ex Annalibus sacræ Historiæ Romanam Ecclesiam olim Archiuium publicum sub nomine Cartophilacij habuisse, & Cartophilacij Officium magnæ dignitatis, & auctoritatis apud eandem Romanam Ecclesiam, & Sedem Apostolicam extitisse memoria reperientes, & præmissis, quantum in nobis est, occurrere cupientes, nulla alia ratione satius prædictis nostris Subditis, & aliis omnibus, quàm per erectionem Archiuij publici, & generalis in dicta Vrbe, ad quod Instrumenta publica, & aliæ Scripturæ per eiusdem Vrbis Notarios, & alios infrascriptos rogata pro tempore deferri, & in eo asseruari debeant, consultum iri censeamus, pro earumdem Vrbis, & Romanæ Curiæ ornamento, & Instrumentorum, ac Scripturarum tuta, & perpetua conseruatione, nostrorum Subditorum, & aliorum securitate, ac publica, & priuata omnium vtilitate ad erectionem huiusmodi deuenire decreuimus.

Card. superintendentem à Sũmo Pontif. pro tempore eligendũ instituit, & locum designat, & Cõseruatorem creat, & emolumenta destinat.

§. 2. Motu igitur proprio, non ad alicuius Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & mera deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine Archiuium generale Vrbanum nuncupandum sub protectione, & suprema Superintendentia dilecti filij Francisci S. Agathæ Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati, nostri secundum carnem ex fratre germano Nepotis eius vita durante, & post illius obitum vnius ex eiusdem S.R.E. Cardinalibus per pro tempore existentem Romanum Pontificem ad id specialiter deputandum, in dicta Vrbe, in loco propè Plateam Principis Apostolorum de Vrbe nuncupatam per Nos designato, & pro eiusdem Archiuij generalis boni regimine, & administratione vnum Conseruatoriæ eiusdem Archiuij generalis officium pro vno Clerico, vel laico Vtriusque Iuris Doctore, vitæ, ac morum probitate, & experientia prædito, ac aliàs sufficienti, & idoneo Conseruatore Archiuij generalis Vrbani nuncupando, ad nostrum, & pro tempore existentis Romani Pontificis nutum ponendo, & amouendo, cum infrascriptis, & aliis omnibus, & singulis priuilegiis, facultatibus, honoribus, præeminentiis, & oneribus in Capitulis per dilectum filium nostrum Antonium dictæ S.R.E. Presbyterum Cardinalem S. Honuphrij nuncupatum, de mandato nostro subscriptis expressis, & aliis etiam per pro tempore existentem Archiuij generalis huiusmodi Superintendentem Cardinalem quandocunque ampliandis, moderandis, & declarandis, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò erigimus, & instituimus, illique sic erecto, & instituto pro eius dote, ac illud pro tempore obtinentis sustentatione, salario, & emolumento, summam in particulari Chirographo etiam hodie manu nostra subscripto, ex taxis, ac omnibus iuribus, obuentionibus, emolumentis, & aliis regalibus in dictis Capitulis contentis, & specificatis designandam dicta auctoritate etiam perpetuò applicamus, & appropriamus, ac ex nunc applicatam, & appropriatam fore, & esse volumus, & declaramus.

Facultatem tribuit Conseruatori emolumenta exigendi.

§. 3. Itavt liceat eidem Conseruatori pro tempore existenti per se, vel alium ad id ab eo deputatum summam sic applicatam, & appropriatam ab iis, ad quos pro tempore spectabit, exigere, recipere, & retinere, ac in suos vsus, & vtilitatem conuertere, nostra, vel Romani Pontificis pro tempore existentis licentia desuper minimè requisita: Ac vt prædictum officium sic erectum, & institutum, illudque pro tempore obtinens amplioribus per Nos fauoribus, & gratiis decoretur.

Declarat illum commensalem & panem quotidianum illi concedit, & alia priuilegia.

§. 4. Quod pro tempore existens Conseruator dicti Archiuij noster, ac pro tempore existentis Romani Pontificis verus, indubitatus & non fictus familiaris continuus Commensalis, aliorumque familiarium, & continuorum Commensalium numero, & consortio adscriptus, & aggregatus eo ipso existat, & Vestes violacei coloris ad instar nostrorum Cubiculariorum honoris nuncupatorum gestet, illisque arbitrio suo vtatur, ac in signum veræ, & indubitatæ, ac non fictæ familiaritatis huiusmodi singulis diebus ex Palatio Apostolico Panem eiusdem quantitatis, & qualitatis, prout dilectis filiis in vtraque Signatura nostra Referendariis dari consueuit, habeat, decernimus, & Panem huiusmodi dictim sibi ex dicto Palatio dari mandamus.

Omnia instrumenta ad Archiuium deferenda iubet.

§. 5. Ad Archiuium autem generale prædictum omnia testamenta, fideicommissa, legata, codicillos, donationes causa mortis, & alias vltimas voluntates à quibusvis Notariis publicis Vrbis, etiam eorum officia titulo oneroso à Nobis, & Sede prædicta, ac Camera Apostolica habentibus, necnon Parochis eiusdem Vrbis, tam in ipsa Vrbe, quàm extra eam quomodolibet recepta, & rogata, ac super venditionibus, & venditionum resolutionibus, & rescissionibus, cessionibus, renunciationibus, transactionibus, diuisionibus, in solutum dationibus, permutationibus de, & super bonis, & rebus immobilibus factis, necnon censibus, & eorum extinctionibus, feodis, subfeudis, ac in emphyteusim, liuellum, aut sub annuo censu, canone, vel alia responsione concessionibus, inter viuos donationibus, insinuationibus, dotibus, & pactis dotalibus, hæreditatum aditionibus, repudiationibus, & inuentariis, emancipationibus, adoptionibus, arrogationibus, iurispatronatibus irreuocabilibus, & ad vendendum, & donandum procurationum mandatis, fideiussionibus perpetuis, ac alia instrumenta in capitulis prædictis latius descripta, & annotata, & per quosvis Notarios Vrbis prædictos, tam in Vrbe, quàm extra eam quomodolibet, vt præfertur, recepta, & rogata sub modo, & forma in eisdem Capitulis præscriptis, & ordinariis deferri, & in eo respectiuè recipi, annotari, ac diligenter, & perpetuò conseruari, & custodiri debere volumus, præcipimus, & similiter mandamus.

Primũ Conseruatorem creat, & solum superintendentem causas Archiuij vult posse cognoscere.

§. 6. Postremò dilectum filium Camillum Perinum clericum Florentinum Vtriusque Iuris Doctorem apud Nos de litterarum scientia, vitæ, ac morum honestate, aliisque probitatis, & virtutum meritis multipliciter commendatum horum intuitu specialis gratiæ fauore prosequi volentes, eumdem Camillum, de cuius fide, doctrina, prudentia, & in similibus experientia plurimum in Domino confidimus, in Conseruatorem dicti Archiuij generalis ad nostrum, & dictæ Sedis beneplacitum Motu, & auctoritate paribus constituimus, & deputamus: Francisco verò Cardinali, ac aliis dicti Archiuij generalis, vt præfertur, deputandis Superintendentibus, & Gubernatoribus Edicta, Bannimenta, & proclamationes prædictum Archiuium generale, vel illius negotia pro tempore quomodolibet concernentia sub suo nomine, ac sub pœnis etiam corporalibus sibi beneuisis quoties opus fuerit publicandi, ac pro tempore emanata declarandi, interpretandi, ampliandi, & innouandi, ac exequutioni demandari faciendi, prout eidem magis expedire visum fuerit, necnon omnes causas ciuiles, criminales, & mixtas super præmissis, & illorum occasione pro tempore motas, ac appellationum, reclamationum, recursuum, ac in integrum restitutionum à sententiis, decretis, & grauaminibus per prædictum Camillum, & pro tempore existentem Conseruatorem dicti Archiuij generalis latis, promulgatis,

seu

seu quomodlibet illatis, cum omnibus, & singulis incidentibus, dependentibus, annexis, & connexis, totisque negotiis principalibus, etiam priuatiuè quoad omnes olios, manu regia, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij, ac tela iudiciaria minimè obseruata, ac omni, & quacumque appellatione, recursu, vel restitutione in integrum remotis, per se, vel alium, aut alios à Francisco Cardinale, & peo tempore existente Superintendente, & Gubernatore dicti Archiuij generalis deputandos audiendi, cognoscendi, fineque debito terminandi, & decidendi, aliaque omnia, & singola, quæ ad ipsius Archiuij generalis directionem, ac rectam, & facilem administrarionem, & gubernationem pertinent, & aliàs circa præmissa necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna ordinandi, mandandi, faciendi, gerendi, exercendi, disponendi, & exequendi plenam, & omnimodam potestatem, auctoritatem, & facultatem concedimos, & impartimur.

Clausulas præseruatiuas apponit. §. 7. Decementes easdem præsentes etiam ex eo quod Notarij, & eorum Collegia, quibus Officia, & scripturæ titulo oneroso, vel alia per Nos, & Romanos Pontifices Prædecessores nostros, dictamque Cameram Apostolicam concessa repetiuntur, vocati, & auditi non fuerint, vel ex eo quod præmissa nulla causa subsistente, & etiam de facto processerint, aut ex alia quantumvis iuridica, & legirima etiam necessariò exprimenda causa, vel quocumque prætextu de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quovis alio defectu notari, impugnari, inualidari, retractari, & ad terminos Iuris reduci, aut in ius, vel controuersiam reuocari, seu aduersus illas quodcumque Iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut etiam Motu, scientia, & potestaris plenitudine similibus concedi, vel sub quibusvis Constitutionibus, & Cancellariæ Apostolicæ regulis editis, & edendis, ac literis Apostolicis in contrarium etiam pari Motu, ac Consistorialiter emanatis, aut quibusvis aliis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi nullo vnquam tempore posse, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antea erant, validissimum Statum restitutas, repositas, & plenariè integratas, ac de nouo etiam sub quacumque posteriori data per pro tempore existentes Cardinalem Superintendentem, & Conseruatorem dicti Archiuij generalis quandocumque eligenda concessas, validasque, & efficaces, etiam quod in dicta Camera Apostolica nullo vnquam tempore præsentarentur, aut registrarentur, fore, & esse.

Decretum irritans subiungit. §. 8. Sicque, & non aliàs per quoscumque Iudices etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & Cameræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, ac etiam eiusdem S.R.E. Camerarium, & alios Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat. §. 9. Quocirca dilectis filiis Vrbis nostræ Gobernatori, & causarum Curiæ dictæ Cameræ generali Auditori, & dilecti filij nostri in eadem Vrbe, eiusque districtu Vicarij in spiritualibus Generalis in Ciuilibus causis Locumtenenti Motu pari per Apostolica scripta mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Francisci Cardinalis, & Camilli prædictorum, ac pro tempore existentium dicti Archiuij Protectoris, & Conseruatoris fuerint requisiti, solenniter publicantes, illisque efficacis defensionis præsidio assistentes faciant easdem præsentes, & in eis contenta huiusmodi ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter, & inuiolabiliter obseruari, ac Franciscum Cardinalem, & Camillum, ac pro tempore existentes Protectorem, & Conseruatorem huiusmodi illis pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, ac sententias, censuras, & pœnas ipsas seruata forma Concil. Trident. etiam iteratis vicibus aggrauando, Inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxiliu brachij sæcularis.

Contraria tollit. §. 10. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit nostra de non tollendo iure quæsito, ac fel. record. Pij Papæ IV. etiam prædecessoris nostri sub Datum videlicet Octauo Idus Augusti Pontificatus sui Anno sexto edita, inter alia disponente, quod omnes gratiæ qualecumque interesse Cameræ concernentes infra certum inibi expressum tempus in eadem Camera præsentari, & registrari debeant, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Vrbis, & aliarum quarumcunque Ciuitatum, Locorum, Oppidorum, Districtuum, necnon Collegiorum, Monasteriorum, Ecclesiarum, & aliorum Piorum, & non piorum locorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, reformationibus, decretis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, exemptionibus, immunitatibus, & concessionibus Officiorum, & Notariatuum, etiam titulo oneroso, tam à Nobis, quàm Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & Camera prædicta, etiam per viam contractus, seu aliàs quomodolibet tam prædictis omnibus, & singulis, quàm etiam Iudicibus, Officialibus, Scriptoribus, Notariis, eorumque Collegiis, & Superioribus, dictæque Cameræ, eiusque causarum Auditori generali, & Procuratori Fiscali, aliisque etiam personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu simili, etiam consistorialiter, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, ac innouatis, & in futurum concedendis, approbandis, confirmandis, & innouandis, quibus omnibus etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad id seruanda foret, tenores huiusmodi præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat etiam Motu huiusmodi specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, & mandamus, contrariis quibuscumque. Aut si quibusvis communiter, aut diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Publicatio in Vrbe omnes arctat. Volumus autem, quod eædem præsentes vnà cum Capitulis, vt præfertur, faciendis, vt omnibus innotescant, ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de eadem Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ prædictæ, ac in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur, dimissis inibi earum copiis, quæ perinde omnes arctent, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent.

Huius const. transumptis fides adhibenda. Quodque earumdem, præsentium, & Capitolorum, vt præfertur, conficiendorum transumptis, & exemplaribus etiam impressis, ac manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ muniris ea prorsus fides adhibeatur, tam in iudicio, quam extra, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Pœnas indicit. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ erectionis, institutionis, applicationis, appropriationis, præcepti, constitutionis, deputationis, impartitionis, decretorum, derogationis, mandatorum, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. A. 3. die 16. Dec. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1625. sextodecimo Kalend. Decembris, Pontificatus nostri Anno tertio.

Publicatio. *Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi* 1626. *Indictione*

diction nona, die verò 17. mensis Iulij, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. Diuina Prouidentia Vrbani Papę VIII. anno eius tertio, supradictę literę vnà cum Capitulis lectę, affixę, & publicatę fuerunt ad valuas Basilicę S. Petri, Principis Apostolorum de Vrbe, Cancellaria Apostolica, & in acie Campi Floræ, dimissis ibidem præsentibus literis, & capitulis per aliquantulum temporis spatium, vt moris est, affixis, & deinde amotis, postea affixis copiis earumdem literarum cum eisdem capitulis in eisdem locis per nos Tarquinium Maionium Romanum, & Ioan. Baptistam Spadam de Cesis Apost. Curs.

Augustinus de Bolis pro Mag. D D. Curs.

LXIV. Quod Fratres Discalceati Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hispaniæ in Africa, & aliis Turcarum partibus celebrare possint super Altari portatili, & antequam illucescat dies, ac etiam absoluere Fideles à casibus reseruatis, necnon eisdem indulgentias impartiri. *Reperitur Tomo* 4. *ordine* 54. *fol.* 107. *&* 108. *incipit*: Cùm sicut.

Edita A. D. 1626. 10. Ianu. Pont. An. 3.

LXV. Suppressio Congregationis Fratrum Reformatorum Ordinis Minorum Conuentualium S.Francisci.

Fratres Minores Conuentuales Reformatos nihil proprium habere posse decreuit Pius V. Const 61. Tom. 2. eorumdem Reformationem edidit idemmet Pontifex Const. 66. Tom. 2. Approbati fuerunt à Sixto V. in eius Const. 68. Tom. 2. Quibus etiam præscripsit statuta, ac ordinationes, ibid.

Edita A. D. 1626.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ROmanus Pontifex, quem Saluator, & Dominus noster omnium Ecclesiæ suæ Ordinum Patrem, & Pastorem constituit, vt iuxta verbum Propheticum noxia euellat, & destruat, vtiliaque & salubria plantet, & ædificet, ea interdum, quæ certis etiam rationabilibus ex causis à Sede Apostolica sancita sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & ex maioribus causis, quibus præsertim felici Religiosorum statui cum diuini cultus incremento consulitur, reuocat, & immutat, in hisque solicitudinis, & prouidentiæ suæ studium interponit, prout rerum, & temporum qualitatibus debite pensatis conspicit in Domino salubriter expedire.

Recenset literas Sixt. V.

§. 1. Aliàs siquidem fel. record. Sixto Papæ V. Prædecessori nostro prò parte dilectorum Fratrum Minorum Conuentualium reformatorum S. Francisci exposito, quod ipsi strictiorem vitam agere, & se reformare cœperant, aliosque Conuentus acquisiuerant, & in iis sub obedientia Protectoris, & Superiorum Ordinis huiusmodi viuebant, idem Sixtus prædecessor, ne ipsos Fratres Reformatos, eorumque Congregationem super reformatione huiusmodi inquietari contingeret: Supplicationibus eorumdem Fratrum Reformatorum nomine sibi humiliter porrectis inclinatus, Reformationem prædictam vbicumque locorum cœptam, & introductam, & ex tunc in dies introducendam, ac pro ea, & illius felici directione facta statuta, & ordinationes cum inde secutis quibuscumque Apostolica auctoritate perpetuò approbauit, & confirmauit, nonnullaque alia fecit, statuit, & ordinauit sub certis modo, & forma tunc expressis, prout in dicti Sixti prædecessoris, sub plumbo desuper, sub datum Romæ apud Sanctum Marcum anno Incarnationis Dominicæ 1587. Idibus Octobris, Pontificatus sui anno tertio, seu alio veriori tempore expeditis literis, quarum tenores perinde, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Motiua suppressionis.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, ex Congregatione Fratrum Conuentualium Reformatorum huiusmodi, non ij in Ecclesia Dei spirituales fructus, qui sperabantur, prodierint, sed quamplures differentiæ inter eosdem Fratres Reformatos, ac Fratres Conuentuales non reformatos dicti Ordinis ortæ sint, & vigeant ad præsens. Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, obuiare, ac aliàs desuper opportunè prouidere volentes. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ex præmissis, aliisque iustis, & rationabilibus causis animum nostrum mouentibus Congregationem Fratrum Conuentualium Reformatorum huiusmodi, omniaque, & quæcumque illius officia, & ministeria, necnon domus, ac loca regularia quæcumque, & in quibusuis Prouinciis existentia, ac ad eos spectantia, & statuta, consuetudines, & decreta etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roborata, ac pariter priuilegia, & indulta generalia, & specialia, quorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis haberi volumus, quibuscumque illa sint concepta formulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, ac vinculis munita, tenore præsentium perpetuò supprimimus, & extinguimus, ac quæcumque Congregationis sic suppressæ officia, administrationes, & dignitates tollimus, & abrogamus, ab eisque Domos, Conuentus, & loca, ac bona immobilia, mobilia, & se mouentia vbique gentium constituta, sacram quoque, & communem supellectilem, ipsorumque omnium vsum, vsumfructum, administrationem, ac possessionem spiritualem, & temporalem, necnon ius, & actionem eis quomodolibet pertinentia, Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium auferimus, & ablata esse, & censeri volumus: Necnon Domos, Conuentus, loca, supellectilem, bona, res, actiones, & iura prædicta, eorumque proprietatem Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conuentualium nuncupatorum auctoritate, & tenore præsentis concedimus, & assignamus.

Supprimit omnia iura & Conuentus.

§. 3. Insuper volumus, vt Fratres Reformati prædicti, ad Fratres dicti Ordinis S. Francisci Capuccinos, seu de Obseruantia nuncupatos, tam de Familia, quàm Reformatos infra duos menses à die publicationis præsentium, si id eis videbitur, & beneuolos inuenerint receptores, transeant, & quilibet eorum transeat, ibique per superiores domorum huiusmodi, quas ipsi elegerint, recipiantur, ac ad eorum habitum, & professionem Regulares, etiam absque alio Nouitiatu admittantur, transire autem volentes, dilecto filio Ministro generali dicti Ordinis Fratrum Conuentualium, per Conuentus sui Ordinis, retenta tamen Reformatione, arbitrio suo iuxta prouidam per eum desuper faciendam assignationem distribuendi facultatem concedimus.

Quòd transeant ad Capuccinos, & Obseru.

§. 4. Sub hac tamen suppressione, & extinctione, aliisque præmissis domum regularem Neapolitanam suppressæ Congregationis huiusmodi pro nunc comprehendi volumus; sed qui in ea ad præsens sunt Fratres de familia ibi remaneant sub obedientia dicti Ministri generalis, ita tamen quod de cætero illius Superiores nullum ad habitum Regularem, neque etiam in locum eorum, quos decedere contigerit, minusvè alios suppressæ Congregationis huiusmodi Fratres admittere possint sub pœnis quoad receptos, vel admissos apostasiæ, quo verò ad recipientes, vel admittentes, priuationis officiorum, necnon vocis actiuæ, & passiuæ eo ipso incurrendis.

Eximuntur Frat. & Conuentus Neapol.

§. 5. Insuper Domum S. Antonij de Padua nuncupatam de Vrbe in capite Domorum existentium, ac eius Ecclesiam, Cellas, Hortos, Viridaria, Aquarum deriuationes, aliasque officinas, necnon reliqua bona immobilia tantum illi adiacentia, ac quæ ipsi Fratres per præsentes suppressi inibi possident, Cameræ nostræ Apostolicæ applicamus, & incorporamus, ac nostræ & successorum nostrorum dispositioni reseruamus.

Applicat iura Conuentus de Vrbe Cam. Apost.

§. 6. Decernentes præsentes literas, etiamsi dicti Fratres Conuentuales Reformati huiusmodi per præsentes suppressi

Decretum irritans.

suppressi ad hoc vocati, & auditi, ac causæ propter quas præsentes emanarunt, verificatæ non fuerint, seu aliis quibusuis de causis, quantumvis vrgentibus, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, retardari, inualidari, aut ex quovis quæsito prætextu, vel colore ad terminos iuris reduci, seu in ius, vel controuersiam reuocari, aut aduersus illas quodcumque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, aut quemquam impetrato, seu etiam Motu, & potestatis plenitudine similibus concesso nullatenus vti posse, sed easdem præsentes literas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: Necnon Cameræ prædictæ, ac dicto Ordini Fratrum Minorum Conuentualium respectiuè plenissimè suffragari, ab omnibus verò ad quos spectant, inuiolabiliter obseruari debere, sicque per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.7. Non obstantibus nostra de iure quæsito non tollendo, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis generalibus, & specialibus huiusmodi, necnon prædictis Sixti Prædecessoris, & quibusvis aliis literis Apostolicis dictæ Congregationi, eiusque Superioribus, & personis, eorumque singulis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem Apostolicam sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in genere, & in specie concessis, confirmatis, & innouatis, ac Mare magnum, Bulla aurea, & aliàs quomodolibet nuncupatis quorumcumque illæ tenorum existant, per quas præsentibus non expressas, vel totaliter non insertas, effectus earundem præsentium impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, earumque totis tenoribus habenda esset mentio specialis.

Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & dicti Ministri Generalis, aut alicuius Prouincialis dicti Ordinis Fratrum Conuentualium sigillo munitis eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 6. Februarij 1626. Pontificatus nostri anno tertio.

V. Theat.

LXVI. *Edita A. D. 1626. 23. Mart. Pont. An 3.* Contra extrahentes, seu permittentes, vt extrahantur libri, ac etiam manuscripta à Bibliothecis Fratrum Ordinis Prædicatorum. *Habetur Tomo 4. 55. in ordine, fol.* 108. *incipit*: Cùm sicut.

LXVII. *Edita A. D. 1626. 22. Apr. Pont. A. 3.* Declaratio quod S. Elizabeth Regina Portugalliæ Tertium Ordinem S. Francisci expressè fuerit professa. *Reperitur Tomo 4. 56. in ordine, fol.* 108. *incipit pariter*: Cùm sicut.

LXVIII. *Edita A. D. 1626. 9. Maij, Pont. An. 3.* Statuit Pontifex, quod in vniuerso Ordine B. Mariæ Redemptionis Captiuorum Festum S. Raymundi Nonnati cum Officio, & Missa de communi Confessoris non Pontificis liberè, & licitè celebrari possit. *Reperitur in Appendice Tomi 4. ordine 15. fol. 304. incipit*: Domini N.I.C.

LXIX. Confirmatio Priuilegiorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, Recollectorum nuncupatorum.

Horum Fratrum priuilegia confirmauit etiam Greg. XV. Const. 25. Ordinem ipsorum approbante Gregor. IX. in Const. 9. Tom. 1. Fratres prædictos certis diebus solennem benedictionem, & absolutionem facere posse statuit Clem. VIII. Const. 4. Tom. 3. eiusque benedictionis forma habetur in Const. 79. eiusdem, Tom. 3.

VRBANVS EPISCOPVS *Edita A. D. 1626.*
Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo Apostolicæ dignitatis culmine meritis licet imparibus diuina dispositione constituti, ad ea, *Proœmium.* quæ pro Regularium locorum, & personarum in eis sub suaui Religionis iugo ad proximi subuentionem præsertim viuentium indemnitatibus, & commodis per Romanos Pontifices Prædecessores nostros liberaliter concessa fuerunt, libenter intendimus, eaque vt perpetuò firma, & illibata persistant, cum à Nobis petitur, Apostolico munimine roboramus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Motiuum. §.1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Didaci de S. Raymundo moderni Procuratoris Generalis, & Religiosorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum Recollectorum nuncupatorum petitio continebat, quod dudum fel. record. Gregor. IX. & deinde diuersi alij, ac tandem piæ memoriæ Greg. XV. Romani Pontifices Prædecessores nostri diuersas gratias, & priuilegia, præsertim verò ad opus Redemptionis Captiuorum huiusmodi spectantia, Religiosis dicti Ordinis concesserunt, prout in diuersis literis Apostolicis desuper confectis pleniùs continetur.

§.2. Cum autem, sicut eadem petitio subiungebat, Didacus, & Religiosi prædicti plurimum cupiant pro firmiori, & maiori gratiarum, & priuilegiorum huiusmodi subsistentia, illa per nos approbari, & confirmari, pro parte Didaci, & Religiosorum præfatorum nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur, qui honestis fidelium votis libenter annuimus, eaque fauoribus prosequimur opportunis, Didacum, & eiusdem Religionis singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie, absoluentes, & absolutos fore censentes, necnon singularum literarum huiusmodi tenores, ac datas præsentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, gratias, & priuilegia quæcumque dicto Ordini per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa, & desuper confectas literas, dummodò illa sint in vsu, nec reuocata, neque sub vllis reuocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus, & Concilij Tridentini Decretis, & Constitutionibus Apostolicis, & Institutis Regularibus dicti Ordinis minimè aduersentur, Apostolica auctoritate tenore *Confirmat, prout in rub.* præsentium approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

§.4. Decernentes Didacum, & Religiosos prædictos *Decretum irritans.* illis omnibus, & singulis liberè, & licitè frui, & gaudere, nec eos desuper à quoquam quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari quoquo modo posse.

§.5. Eaque per omnes, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus omnibus, quæ in dictis literis *Contrariis derogat.* concessa sunt non obstare, ac quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Nulli

§.7. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, adiectionis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

D. P. An. 3. die 26. Iulij. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ 1626. septimo Kalendas Iulij, Pontificatus nostri anno tertio.

LXX. Confirmatio constitutionum, & statutorum pro Monachis Cœlestinis Ordinis S. Benedicti, nouissimè de mandato huius Pontificis editorum. *Extat Tomo 4. ordine 56. fol.* 109. *incipit* : Sacrosanctum.

Edita A. D. 1626. 5. Iu. Pont. An. 3.

LXXI. Reuocat omnia priuilegia, immunitates, &c. omnibus Religiosis Hispaniarum per Apostolicam Sedem, vel eius Nuntios in his partibus, aut eorum Superiores concessa, ac prohibet illa de cætero absque licentia concedi. *Extat Tomo 4. ordine 57. fol.* 109. *incipit* : Pastoralis officij.

Edita A. D. 1626. 10. Iul. Pont. A. 4.

LXXII. Diuidit Congregationem Fratrum Eremitarum Discalceatorum Italiæ S. Augustini in quatuor Prouincias, & instituit quatuor Prouinciales pro earum gubernio. *Habetur Tomo 4. 58. in ordine, pag.* 110. *incipit* : Ad vberes.

Edita A. D. 1626. 19. Aug. Pont. A. 4.

LXXIII. Declaratio quod Capitula Ecclesiarum Cathedralium, quibus S.R.E. Cardinales præsunt, ex indultis conferendi Beneficia Ecclesiastica reseruata, vel affecta, eisdem Cardinalibus concessis, nullum ius prætendere possint. *Reperitur Tomo 4. 59. in ordine, pag.* 111. *incipit* : Accepto quod.

Edita A. D. 1626. 10. Sept. Pont. A. 4.

LXXIV. Declaratio, quod S.R.E. Cardinales Ecclesiarum Præsules Indulto conferendi beneficia Ecclesiastica ratione Ecclesiarum, quibus præsunt, vel quarum regimini vltimò cesserunt, dumtaxat vti possint. *Reperitur Tomo 4. 60. in ordine, pag.* 112. *incipit* : Licet nullus.

Edita A. D. 1626. 10. Sept. Pont. A. 4.

LXXV. Reuocatio omnium gratiarum, exemptionum, &c. concessarum Assistentibus Vltramontanis Prioris Generalis Ordinis Eremitarum S. Augustini, &c. *Extat in Tomo 4. 61. in ordine, fol.* 112. *incipit* : Romanus Pontifex.

Edita A. D. 1626. 25. Nou. Pont. A. 4.

LXXVI. Mandat Priorem, pro tempore, Monasterij Abbatiæ nuncupatæ S. Gregorij de Vrbe Congregationis Camaldulensium, censeri etiam Procuratorem Generalem ipsius Congregationis.

De his Eremitis Camaldulensibus quamplura sancit Leo X. Const. 2. Tom. 1. pro bono regimine eorumdem.

Edita A. D. 1626.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. FElici, ac prospero Monasterij Abbatiæ nuncupatæ S. Gregorij de Vrbe Congregationis Camaldulensium, quod dilectus Filius noster Scipio tit. S. Chrysogoni Presbyter Cardinalis Burghesius nuncupatus in commendam ad sui vitam ex concessione, & dispensatione Apostolica obtinet, quantum cum Domino possumus, consulere volentes.

Declaratio de qua in rubrica. §.1. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine officium Procuratoris Generalis eiusdem Congregationis Priori dicti Monasterij, itavt statim atque quis in Monasterij huiusmodi Priorem eligetur, etiam Procurator Generalis ipsius Congregationis electus censeatur, & è conuerso, tenore præsentium perpetuò vnimus, annectimus, & incorporamus, volumusque vt vnio, annexio, & incorporatio huiusmodi cum primùm præsentis Procuratoris Generalis, cui nullatenus

præiudicare intendimus, officium cessauerit, effectum sortiantur, vtque pro alimentis, vel aliis sumptibus Abbatis Generalis, vel Procuratoris Generalis eiusdem Congregationis, qui idem non sit Prior dicti Monasterij, ex redditibus, vel prouentibus ad Ecclesiam, seu Monasterium Sancti Gregorij quomodocumque pertinentibus de cætero nil prorsus detrahi, aut insumi possit.

§.2. Præterea Monasterium ipsum, seu illius Priorem ab omnibus, & quibuscumque taxis, seu contributionibus, tam à Capitulo Generali, quàm ab ipso Priore Generali, seu quibusvis aliis Superioribus dictæ Congregationis quamcunque ob causam impositis, vel imponendis auctoritate, & tenore prædictis totaliter eximimus, & liberamus. *Eximit Monasterium à quibuscumque taxis.*

§.3. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§.4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. *Contrariis derogat.*

§.5. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 9. Decembris 1626. Pontificatus nostri anno quarto. *D. P. An. 4. die 9. Dec.*

LXXVII. Declarat Monachos Monasterij Ripolensis, Ordinis S. Benedicti teneri ad recitandum Officium B. Mariæ Virginis, & Defunctorum quotidie, iuxta veterem consuetudinem.

Monachi Casinenses Horas Canonicas in Choro recitare tenentur. Paul. V. Const. 33. Tom. 3. Horum Monachorum materiam vide ad Const. 1. Iulij II. Tom. 1.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1627.

CVm sicut dilectus filius Abbas Monasterij Ripolensis Ordinis S. Benedicti in Principatu Cathalauniæ Nobis nuper exponi fecit, Monachi dicti Ordinis acceptato nouo Breuiario Monastico, seu etiam Romano veterem consuetudinem recitandi quotidie Officium B. Mariæ Virginis, & Defunctorum intermiserint, & ad recitationem huiusmodi se minimè teneri prætendant, proindeque per Nos desuper de opportunæ declarationis remedio prouideri desideret.

§.1. Nos eiusdem Abbatis votis huiusmodi annuere, illumque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, Monachos prædictos etiam post acceptatum nouum Breuiarium Monasticum, siue etiam Romanum huiusmodi, ad recitandum quotidie *Declarat prout in rubr.*

Officinm B.Mariæ Virginis,& Defunctorum,vt præfertur, iuxta veterem consuetudinem omninò teneri, & obligatos existere, atque ita ab omnibus censeri, & ab ipsis Monachis obseruari debere, necnon irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat. §.2.In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscumque.

D.P. An.4 die 2. Ianu. Datum Romæ apud S.Petrum, sub annulo Piscatoris, die 2. Ianuarij 1627. Pontificatus nostri Anno quarto.

LXXVIII Excommunicatio Hæreticorum cuiuscumque sectæ, eisque fauentium, &c. ac Schismaticorum, & contrauenientium contentis in Bulla Cœnæ. *Reperitur Tomo* 4. 62. *in ordine, fol.* 123. *incipit* : Pastoralis Romani.

Edita A D. 1627. 1. Apr. Pont. A 4.

LXXIX. Declaratio quod B. Maria Magdalena de Pazzis, Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo extitit. Ac extensio indulti recitandi Officium, & Missam de ea in omnibus Ecclesiis Diœcesis Florentinæ, & vniuersa ditione Magni Ducis Etruriæ. *Extat Tomo* 4. *ordine* 63. *fol.* 116. *incipit* : In supremo.

Edita A. D. 1627. 23. Apr. Pont. A. 4.

LXXX. Erectio Collegij Illyrici nuncupandi in Ciuitate Lauretana, pro adolescentibus ex Illyricis Prouinciis ibi educandis, cum priuilegiorum, & indultorum elargitione. *Reperitur Tomo* 4. *ordine* 64. *pag.* 117. *incipit* : Zelo domus.

Edita A. D. 1627 1. Iun. Pont. A. 4.

LXXXI. Confirmatio, & innouatio constitutionum Sixti V. Clem.VIII. & Pauli V. super prohibitione alienandi Fortalitia, & Castra, aliaque bona iurisdictionalia in Statu Ecclesiastico existentia, absque Sedis Apostolicæ licentia. *Reperitur Tomo* 4. 65. *in ordine, fol.* 120. *incipit* : Decens, & æquum.

Edita A. D. 1627. 1. Iun. Pont. A. 4.

LXXXII. Erectio Collegij in ciuitate Pragensi Bohemiæ Metropoli, pro Scholaribus Germanicæ nationis sustentandis, & liberalibus disciplinis imbuendis, ac redditaum attributio, & indultorum concessio, & communicatio. *Habetur Tomo* 4. 66. *in ordine, fol.* 122. *incipit* : Quoniam diuinæ.

Edita A. D. 1627. 1 Iun. Pont. A 4.

LXXXIII Noua institutio Collegij in ciuitate Viennæ Austriæ pro Scholaribus Germanicæ nationis ibi liberalibus disciplinis instruendis, cum prouentuum assignatione, priuilegiorum concessione, & communicatione. *Habetur Tomo* 4. 67. *in ordine, fol.* 124. *incipit similiter* : Quoniam diuinæ.

Edita A. D. 1627. 1. Iun. Pont. A. 4.

LXXXIV Declaratio, quod Fratres Capuccini sunt verè Fratres Minores Ordinis S. Francisci, ac ex illius vera, & nunquam interrupta linea descendunt, sub illius Regula militant, & militarunt. *Reperitur Tomo* 4. *ordine* 68. *fol.* 126. & 127. *incipit* : Saluatoris.

Edita A. D. 1627. 28. Iun. Pont. A. 4.

LXXXV. Reuocatio reseruationum pensionum perpetuarum super beneficiis Ecclesiasticis, ad Collegiorum, & piorum locorum fauorem factarum, & indultorum imponendi pensiones etiam temporales quibusvis concessorum. *Extat Tomo* 4. 69. *in ordine, fol.* 127. *incipit* : Sanctissimus D.N.

Edita A. D. 1627. 20. Iul. Pont. An. 4.

LXXXVI Separatio Fratrum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum Discalceatorum nuncupatorum a Calceatis.

*Ne tam indicata otiosè repetam, te remitto ad ea, quæ notaui ad Const.*13. *Greg.XV.* Aliàs à nobis, *vbi agitur de hac separatione à Calceatis.*

Edita A. D. 1627.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. IN Sede Principis Apostolorum nullis licet nostris suffragantibus meritis, diuina prouidentia constituti, Religiosorum Ordinum in Ecclesia Dei militantium prosperum statum, felicemque directionem sinceris desiderantes affectibus, ea quæ propterea concorditer facta fuisse dicuntur, vt firma perpetuò, & illibata remaneant, Apostolicæ confirmationis robore libenter communimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§.1. Cum itaque, sicut accepimus, aliàs inter dilectos filios Fratres Ordinis B.Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum Calceatos ex vna, ac Fratres eiusdem Ord. Congregat. Discalceatorum nuncupatorum ex altera partibus infrascripta Capitula occasione separationis, ac totalis dismembrationis Discalceatorum huiusmodi à Fratribus Calceatis prædictis de mandato dilecti filij nostri Gasparis tit.S.Crucis in Hierusalem Presbyteri Cardinalis Borgiæ nuncupati, eiusdem Ordinis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris, interuenientibus, & assistentibus dilectis similiter filiis Ioanne de Antillon tunc vti Vicario Generali, & Prouinciali, ac Procuratore Generali in Romana Curia, ac Petro de Gusman, etiam tunc Procuratore Prouinciæ Castellæ eiusdem Ordinis, necnon Didaco de S.Paulo tunc similiter eiusdem Ordinis Procuratore Generali, inita fuerint tenoris subsequentis, videlicet. *Capitula obseruanda pro pacifica separatione.*

§.2. In primis statuitur, quod supplicetur Suæ Sanctitati nomine partium supradictarum, vt pro hac vice dumtaxat dignetur nominare vnum Vicarium generalem Recollectum, qui habeat eandem auctoritatem, Iurisdictionem, præeminentiam, & superioritatem super omnes Recollectos, illiusque Monasteria vtriusque sexus, quam habet Reuerendiss. Generalis super totam Religionem Calceatorum, & qui similiter possit nominare Prouinciales, Diffinitores, Electores, & Procuratores Generales Prouinciarum Castellæ, Bœticæ, ac Siciliæ pro hac vice dumtaxat, & assignare locum, in quo sit celebrandum Capitulum Generale futurum, ac diuidere, & nominare Prouincias. *Eligatur Vicarius Apost.*

§.3. Item quod Vicarius Generalis Apostolicus gubernet Recollectionem vti supremum caput à die notificationis Bullæ, seu Motus proprij emanandi in confirmationem horum Capitulorum vsque ad primum Capitulum generale celebrandum in die Pentecostes anni proximè venturi 1622. in quo poterit reeligi, si sic benè visum fuerit conuenire Recollectioni.

§.4. Item quod à die Pentecostes anni 1612. in posterum futuris perpetuò temporibus quolibet sexennio debeat celebrari Capitulum generale Recollectionis in die Pentecostes, seruando in omnibus Ordinem, qui seruatur à Patribus Calceatis. Interim quod non fiant Constitutiones à Discalceatis.

§.5. Item quod vox, tam actiua, quàm passiua pro electione huiusmodi Vicarij Generalis solum competat Religiosis Recollectis, absque eo quod Patres Calceati, & eorum Reuerendiss. Generalis possint modo aliquo concurrere, nec interuenire in illa, nec in illis actibus Capitularibus.

§.6. Item quod Vicarius Apostolicos generalis eligat in qualibet Prouincia vnum Procuratorem Generalem, & quatuor Diffinitores, ad quos pertineat, vnà cum Procuratore Generali Romanæ Curiæ, electio futuri Capituli generalis, qui debeat residere, vel nominare Præsidentem in omnibus Capitulis.

§.7. Item, quod si contigerit Vicarium Generalem Apostolicum ex hac vita migrare ante nominationem Prouincialium, in tali casu succedat in officio eiusdem Vicarij Generalis Commissarius, qui fuerit Bœticæ, & in illius defectum Commendator, qui tunc temporis fuerit Monasterij S.Barbaræ Oppidi Matriti, & eo non existente, Commendator Recollectus Ciuitatis Hispalensis, & in defectum talis Commendatoris ille, qui fuerit Monasterij nuncupati de San Lucar de Barrameda: quod si talis mors eueniat facta iam nominatione Prouincialium, tunc temporis succedat in dicto Officio Vicarij Generalis Prouincialis eiusdem Prouinciæ, cuius erat Vicarius Generalis, & eo deficiente Vicarius Prouincialis, & illo non existente, Diffinitor antiquior eiusdem Prouinciæ.

§ 8. Item

§.8. Item quod Reuerendiss. Generalis, & Patres Prouinciales Calceati renunciant omni meliori modo de Iure locum habente Iurisdictioni, potestati, superioritati, & præeminentiæ illis quomodolibet spectanti, vel quæ in futurum quomodolibet poterunt spectare, vel pertinere super Recollectionem, illiusque Monasteria vtriusque sexus. Item quod similiter renunciant actioni interueniendi Capitulis Generalibus, & Prouincialibus Discalceatorum, in quibus nullus Calceatus possit interuenire, nec modo aliquo vocem habere. Item quod similiter Patres Calceati renunciant omni superioritati, iurisdictioni, electioni, & actioni quomodolibet competentibus illis, vel pro tempore competituris ad obtinendum prælationes in Monasteriis Religiosorum Recollectionis vtriusque sexus nunc, & pro tempore existentibus, excepto Monasterio Monialium Recollectarum Oppidi Matriti, quia hoc Monasterium debet remanere sub eadem obedientia, sub qua modò militat.

§.9. Item quod Patres Recollecti non possint assistere Capitulis Generalibus, vel Prouincialibus Calceatorum, nec in illis habere vocem, siue actiuè, siue passiuè, & quoad hunc articulum renunciant omni actioni, & iuri nunc, & pro tempore quomodolibet eis competenti. Item quod similiter renunciant, & abdicant a se quamcumque prætensionem, actionem, vel ius, quæ nunc habent, & pro tempore quomodolibet habere, vel prætendere possunt ad obtinendas prælationes in Monasteriis Calceatorum vtriusque sexus, illis, vel illius Prouinciis hucvsque annexis.

§.10. Item pro quanto rationabiliter Recollectio veretur, ne tempus obliuioni mandet tot beneficia accepta à dicta Religione Calceatorum eius matre, statuitur, quod Vicarius generalis Recollectus infra tres mensea à die suæ electionis teneatur illam præsentare Reuerendiss. Generali Ordinis, qui si fuerit canonica, necessarie illam confirmet: & hæc sola præeminentia reseruatur Reuerendiss. Generali super Recollectionem: quod si facere recuset infra quindecim dies ab illius præsentatione accedat, & recursum habeat pro illius confirmatione ad Nuncium Suæ Sanctitatis in Regnis Hispaniarum commorantem.

§.11. Item ob paucitatem suffragiorum, quæ pro nunc in Capitulo generali vocem habebunt, statuitur, quod Procuratores Prouinciales cuiuscumque Prouinciæ Discalceatorum in electione Vicarij Generalis habeant vocem actiuam, sicut Diffinitores Capituli generalis.

§.12. Item quod Ministerium Redemptionis solum spectet Religiosis Calceatis, & quod Patres Recollecti non se intromittant in recipiendis legatis à Christi fidelibus relictis ad dictum effectum, nec possint petere in suis Monasteriis, nec extra pro redimendis captiuis, nec habere cippos, nec capsas, nec aliquid aliud pro eleemosyna petenda hac de causa, quia totum hoc debet mandari curæ, & solicitudini Patrum Calceatorum dumtaxat, sicut vsque nunc fuit in consuetudine. Et ad tollendos scrupulos, & sedandas conscientias, statuitur, quod nomine partium fiat instantia S. D. N. quatenus dignetur declarare, Religiosos Recollectionis liberos, & deobligatos esse ab executione quarti voti, & similiter prædictarum partium nomine eidem Sanctissimo supplicetur, quatenus etiam dignetur communicare, & concedere Recollectioni omnia indulta, & priuilegia, quæ hucvsque in fauorem Religionis Calceatorum à Sede Apostolica emanarunt, & in posterum emanabunt, etiam illa, quæ intuitu Redemptionis eidem Religioni sunt concessa, taliter quod talis extensio dumtaxat fiat quantum ad fructus spirituales, nullum reseruando, & non quantum ad ius administrandi dictam Redemptionem, & percipiendi fructus, eleemosynas, & alia ad eam quomodolibet spectantia, nam quantum ad hoc exclusi, & priuati in perpetuum manebunt.

§.13. Item quod omnia decreta, & Bullæ Apostolicæ in fauorem Recollectionis concessa adimpleantur de verbo ad verbum, dummodo in toto, vel in parte non contrauenient his præsentibus Capitulis.

§.14. Item quod Vicarius Generalis Recollectionis à Sua Sanctitate electus statim quod fuerit à Notario publico requisitus cum Breui Apostolico teneatur exercere suum officium, primitus, & ante omnia intando adimplere in omnibus hæc Capitula, & quodcumque illorum: & contrarium faciendo gratia Sanctissimi sit, & intelligatur nullius roboris.

§.15. Item quod concordia debeat tam à Religiosis Calceatis, quàm Discalceatis in suis primis Capitulis generalibus respectiue ratificari, & quod si quælibet ex partibus huic concordiæ contrauenerit in toto, vel in parte, vel illam non ratificauerit, videatur amittere ius, quod habebat contra aliam. Et similiter incurrere in pœnam viginti mille ducatorum applicandorum alteri parti.

§.16. Itē quod ab vtraque parte vnanimiter supplicetur Suæ Sanctitati, vt dignetur approbare, & confirmare hanc concordiam per viam Motus proprij, vel alio meliori modo sibi beneuiso, vt in totum finis imponatur litibus inter dictos Religiosos pendentibus. Item quod suprascripta Capitula, & conuentiones ad maius robur, & vim illorum à Procuratoribus generalibus Calceatorum, & Discalceatorum prædictæ Religionis suis nominibus subscribi, & firmari debeant.

Confirmatio præfatorum Capitulorum.

§.17. Nos inuiolabili Capitulorum huiusmodi obseruantiæ, felicique dictæ Congregationis regimini, atque gubernio, quantum cum Deo possumus, consulere, necnon eiusdem Congregationis fratres specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes: Motu proprio, & ex certa scientia nostris, præinserta Capitula huiusmodi, citra tamen dispensationem super quarto voto huiusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Reseruatio quarti Voti.

Decretum irritans.

§.18. Decernentes eadem præinserta Capitula, necnon præsentes literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, firmiter, & inuiolabiliter obseruari; sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§.19. Quocirca Venerabilibus fratribus Ioanni Baptistæ Patriarchæ Alexandriou moderno, & pro tempore existenti nostro, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncio, & Archiepiscopis, & Episcopis, in quorum Diœcesi Monasteria, Domus, & alia dictorum fratrum Discalceatorum loca Regularia erecta, & instituta sunt, & pro tempore erigi, & institui contigerit, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem Fratrum Discalceatorum fuerint requisiti, solenniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra Fratres Discalceatos prædictos præmissorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos desuper à quoquam quomodolibet molestari, vel perturbari.

Contrauenientium pæna.

§.20. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij sæcularis. Non obstantibus fel. record. Bonifacij Papæ VIII. Prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo

vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis.

§.11. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A.4. die 8. Iulij. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, 8. Iulij 1627. Pontificatus nostri anno quarto.

V. Theat.

LXXXVII. *Edita A.D. 1627. 14. Sept. Pont. An.5.* Concessio celebrandi Missam, & Officium recitandi de 23. Martyribus Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia, Prouinciæ Discalceatorum S. Gregorij, Philippinarum, &c. *Reperitur Tomo* 4. *ordine* 70. *fol.* 128. *incipit* : Saluatoris, & Domini.

LXXXVIII. *Edita A. D. 1627. 15. Sept. Pont. An.5.* Indultum celebrandi Missam, & recitandi officium de tribus Martyribus, Paulo Michi, &c. è Soc. IESV, pro omnibus dictæ Societatis Religiosis. *Extat Tomo* 4. 71. *in ordine, fol.* 129. *incipit similiter* : Saluatoris, & Domini.

LXXXIX. *Edita A. D. 1627. 27. Sept. Pont. An.5.* Præfigitur terminus trium mensium à publicatione constitutionis super prohibitione alienandi Fortalitia, & Castra, aliaque bona iurisdictionalia in Statu Ecclesiastico existentia, ad retractandum omnia contra prædictam prohibitionem absque Sedis Apostolicæ licentia attentata, &c. *Reperitur T. mo* 4. *ordine* 72. *fol.* 129. & 130. *incipit* : Sedes Apostolica.

XC. *Edita A. D. 1627. 1. Oct. Pont. An.5.* Erectio Congregationis super confinibus Status Sedi Apostolicæ mediatè, & immediatè subiecti, cum deputatione illius Præfecti & Consultorum, & facultatibus eisdem concessis. *Habetur Tomo* 4. 73. *in ordine, pag.* 131. *incipit* : Debitum pastoralis.

XCI. Facultas erigendi Hospitium in partibus Africæ pro sex Religiosis Congregationis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum Discalceatorum, seu Recollectorum nuncupatorum.

De his Fratribus vide quæ notaui ad Const. 69. *supra*, In supremo. *Conceditur eisdem Ecclesia S. Mariæ in S. Ioannino in Vrbe, vt infrà Const.* 120. Cum sicut, &c.

Edita A. D. 1627. *VRBANVS PAPA VIII. Ad perpetuam rei memoriam.*

Proœmium. INter cætera pietatis opera, quibus ex debito Pastoralis officij nobis iniuncti astricti sumus, illud præcipuè in animo nostro incidit ardentiùs, vt personæ Christi fidem colentium, & in Captiuitatem deductæ, & sub potestate Infidelium constitutæ, à Captiuitate huiusmodi liberentur, & in pristinæ libertatis gloriam deducantur, ac interim spiritualiter consolentur: illos quoque specialis gratiæ fauore prosequimur, qui ad opus huiusmodi adiutrices, & liberales manus extendunt.

Narratio huius Const. §. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Iustini Antolines Decani Ecclesiæ Granatensis, ac Didaci de Sancto Raymundo Moderni Congregationis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum Discalceatorum, seu Recollectorum nuncupatorum Procuratoris generalis petitio continebat, quod ipse Iustinus Charitatis erga proximum feruore accensus de bonis suis vnum Hospitium pro sex Religiosis Congregationis huiusmodi pro nunc, & Deo dante etiam pro maiori ipsorum Religiosorum numero in Partibus Africæ, ad hoc vt ipsi Religiosi iuxta laudabile eorum Institutum Christi fideles inibi sub dira Turcarum seruitute constitutos, quos possunt, ab illa eximere queant, eosque in Domino consolentur, illisque Ecclesiastica Sacramenta administrent, ac eorum denique animarum saluti, meliori qua poterunt ratione incumbere valeant, construi facere, ac redditu annuo quingentorum saltem ducatorum monetæ Hispaniarum dotare intendat, si infrascripta sibi per nos benignè concedantur.

§. 2. Quare pro parte Iustini, & Didaci prædictorum nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus infrascriptis annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur Christi fidelium in Captiuitate huiusmodi constitutorum libertati, & spirituali consolationi, quantum cum Deo possumus, consulere cupientes, ac Iustinum, & Didacum prædictos, ac eorum quemlibet à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Iustino, & Didaco si, & postquam ipse Iustinus redditum annuum quingentorum scutorum huiusmodi tutum, & securum pro dicti Hospitij fundatione verè, & realiter assignauerit, & non antea aliter, nec alio modo, vt gentilitia familiæ dicti Iustini tanquam Fundatoris, & Dotatoris, ac Patroni dicti Hospitij super ipsius Hospitij ianuis, & portis, necnon lapidem in aliquo dicti Hospitij pariete cum inscriptione fundationis, & seu dotationis per dictum Iustinum factæ apponere, necnon Religiosis prædictæ Congregationis in eodem Hospitio pro tempore degentibus, vt omnibus, & singulis gratiis, & indultis, ac priuilegiis, quibus cætera eiusdem Ordinis Hospitia, illorumque Religiosi quomodolibet vtuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, dummodò illa sint in vsu, hactenusque non reuocata, nec sub aliqua reuocatione comprehensa, ac Sacris Canonibus & Concil. Trident. decretis, Regularibusque dicti Ordinis Institutis non aduersentur, ac in erectione Hospitij huiusmodi forma Apostolicarum Constitutionum, præsertim fel. record. Clementis VIII. & Pauli V. ac Gregorij XV. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, ac nostra super nouorum locorum Regularium institutione editarum seruetur, ex voto Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium Præpositorum vti, frui, potiri, & gaudere possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus. *Concessio prout in rub.* *Extendit priuilegia Ordin. huic Hospitio.*

§. 4. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque semper, & perpetuò valida, & efficacia esse, & fore, ac dictæ Congregationi, & Religiosis huiusmodi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. *Decretum pœnale.*

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Datum in Arce Gandulphi Diœcesis Albanensis, anno Incarnationis Dominicæ 1627. Idibus Octobris, Pontificatus nostri anno quinto. *D. P. An. 5. die 10. Oct.*

Concessio recitandi officium, & celebrandi Missam de B. Rita de Cassia Ordinis Eremitarum S. Augustini, &c. *Extat Tomo* 4. 74. *in ordine, fol.* 133. *incipit* : In supremo. XCII. *Edita A. D. 1627. 1. Oct. Pont. A. 5.*

Confirmatio, & innouatio Constitutionis Pij V. contra Monetarios XCIII.

Edita A. D. 1627. 1. Nou. Pont. A. 5. Monetarios, eiusdemque ad quascumque personas Ecclesiasticas sæculares, ac cuiusque Ordinis, necnon etiam Militiarum Regulares ampliatio, & extensio. *Reperitur Tomo 4. ordine 75. fol. 134. incipit*: In suprema.

XCIV. Confirmatio Decreti Congregationis S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum editi super præcedentia Confratrum Ordinis Ioannis Dei, ac Fratrum Ordinum Mendicantium: & omnium controuersiarum super præmissis pendentium extinctio. *Reperitur Tomo 4. 76. in ordine, pag. 135. incipit*: Commissi nobis.
Edita A. D. 1627. 26. Nou. Pont. A. 5.

XCV. Prohibitio transeundi ab Ordine Fratrum Reformatorum B. M. de Mercede Redemptionis Captiuorum, ad Fratres Calceatos eiusdem Ordinis, absque Romani Pontificis expressa licentia. *Reperitur Tomo 4. ordine 77. fol. 136. incipit*: Iniuncti Apostolici.
Edita A. D. 1628. 19. Iann. Pont. A. 5.

XCVI. Confirmatio Decreti Sacr. Congreg. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum super Constitutione Greg. XV. de Conseruatoribus Iudicibus, &c. *Reperitur Tomo 4. ordine 78. pag. 136. incipit*: Exponi nobis.
Edita A. D. 1628. 17. Febr. Pont. An 5.

XCVII. Confirmatio Priuilegiorum Venerabilium Ecclesiæ, & Canonicorum S. Mariæ Rotundæ super Platea ante dictam Ecclesiam.

Edita A. D. 1628.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. ROmanus Pontifex æqui, bonique supremus assertor inter grauissimas, multiplicesque Apostolicæ seruitutis curas in eam peculiari studio iugiter incumbit, vt Ecclesiarum omnium, præsertim Collegiatarum insignium Almæ Vrbis nostræ iura, proprietates, & dominia sarta tecta conseruentur, & quæ propterea à prædecessoribus suis facta, & decreta sunt, vt ab omnibus perpetuò inuiolabiliter obseruentur, Apostolicæ confirmationis patrocinio corroborat, aliasque statuit, ordinat, & disponit, prout personarum in eisdem Ecclesiis Altissimo famulantium quieti, vtilitatibusque, & commodis conspicit in Domino salubriter expedire.

Tenor const. Sixti V. §. 1. Aliàs siquidem à fel. record. Sixto Papa V. prædecessure nostro emanarunt literæ, tam sub plumbo, quàm in simili forma Breuis tenoris subsequentis, videlicet. Sixtus Papa V. Ad perpetuam rei memoriam. Nuper a Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet. Sixtus Episcopus Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Cunctarum Orbis Ecclesiarum regimini, auctore Pacis annuente præfecti, Ecclesiarum ipsarum, præsertim collegiatarum insignium Almæ Vrbis, & personarum diuinis inibi obsequiis adscriptarum statum feliciter dirigi, ac earum deinde quietem personarum confoueri cupientes, ea, quæ illis per Romanos Pontifices prædecessores nostros concessa fuisse dicuntur, Apostolico munimine roboramus, aliasque desuper disponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Etsi dilecti filij Archipresbyter, & Capitulum Ecclesiæ Beatæ Mariæ Rotundæ de dicta Vrbe ab immemorabili tempore fuerint, & sint Domini, & Patroni totius plateæ S. Mariæ Rotundæ nuncupatæ ante Ecclesiam prædictam existentis, & in pacifica hactenus possessione extiterint tenendi bancos, & illos locandi, ac pretium inde proueniens percipiendi, vnde nemini, nec Iudici, nec Magistratui, aut Superiori licuerit, nec liceat Archipresbyterum, & Capitulum prædictos in ipsa eorum possessione, minusque eorum locatarios, quominus Banchis, & Platea prædictis liberè vti possint, molestare, aut ab ipsis locatariis prætextu dictæ Plateæ aliquid exigere, petere, vel recipere, imò soliti sint, tam in dicta Platea, quàm extra, & proinde etiam in viis publicis ab illa ad quinque cannas, vel circiter distantibus fructus, herbas, panem, pisces, & alia tam comestibilia, quàm incomestibilia vendere volentibus licentiam desuper concedere, ac quoscumque, qui pro eiectione luti, ac immunditiarum dictæ Plateæ ratam partem soluere recusant, omnesque in huiusmodi Platea, ac locis vicinis dictis Archipresbytero, & Capitulo subiectis, vendentes, illis dumtaxat exceptis, qui in locis ordinariis, & per eosdem Archipresbyterum, & Capitulum deputatis de eorum licentia manent, aut illos in Dominos recognoscunt, illos quoque habitantes, qui ante eorum apothecas Banchos vltra debitum, seu Tabulata, & Tabulas, super quibus res vendendæ teneri, & exhiberi solent, à pariete apothecæ vltra quatuor palmos distantes habent, aut sub dictis Banchis, & Tabulis Barila, Tinas, siue vt vulgò dicunt Tinozas, aliasque res tenent, ad solutionem, & contributionem debitam cogere, & compellere: nihilominus sicut accepimus nonnulli vicini Domos in circuitu eiusdem Plateæ possidentes, & habitantes, nescitur quo iure, absque licentia dictorum Archipresbyteri, & Capituli iuxtà suos parietes, & ante eos erigere præsumpserunt Banchos ad vsum Macelli, & pro vendendis piscibus, pro quibus etiam aliqnid prædictis Archipresbytero, & Capitulo soluere recusant, in graue eorum damnum, & præiudicium.

§. 2. Nos qui ne per varias, quæ pro commissionibus, seu mandatis, & declarationibus habendis in causis plerumque fierent, suggestiones iustitia proponeretur, dudum inter alia decreuimus, & declarauimus nostræ intentionis esse, quod deinceps per quamcumque Signaturam, seu concessionem, aut gratiam, vel literas Apostolicas pro commissionibus, seu mandatis, aut declarationibus huiusmodi, etiamsi Motu proprio, & ex certa scientia, ac etiam ante motam litem à Nobis emanarent, vel de mandato nostro faciendas nulli ius ibi quæsitum quomodolibet tolleretur, quique ad indemnitatē personarum Ecclesiasticarum, ac Ecclesiarum ipsarum attendimus, & vt bona, iurisdictiones, immunitates, priuilegia, & gratiæ earumdem potiùs augeantur, quàm minuantur, diligenter procuramus, ipsorum Archipresbyteri, & Capituli indemnitati in præmissis pro nostri Pastoralis Officij munere opportunè prouidere volentes, ac Archipresbyterum, & Capitulum prædictos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, necnon singulorum concessionum, mandatorum, & sententiarum infrascriptorum tenores, ac datam cum inde sequutis præsentibus pro expressis habentes, Motu simili, non ad ipsorum Archipresbyteri, & Capituli, vel aliorum pro eis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera liberalitate, ac simili scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnia, & singula priuilegia, indulta, iurisdictiones, libertates, immunitates, exemptiones, facultates, & gratias Ecclesiæ, necnon Archipresbytero, & Capitulo prædictis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros hactenus, & quomodocumque, ac qualitercumque concessa, vsum dictæ Plateæ, & sibi adiacentium locorum, illorumque concessionem concernentia, in quorum pacifica possessione, & vsu hactenus extiterunt, necnon mandata, & sententias de, & super manutentione possessionis dictæ Plateæ per quosvis Palatij Apostolici causarum Auditores, siue eorum Locumtenentes, aut alios quoslibet Romanæ curiæ Iudices hactenus latas emanata, & relaxata, prout ritè, & rectè gesta sunt, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, omnesque & singulos, tam iuris, quàm facti, & etiam solennitatum quarumlibet quomodolibet omissarum defectus, si qui forsan interuenerunt in eisdem, supplemus, illaque omnia, & singula, etiam perpetuò valere, & tenere, ac ab illis, ad quos nunc spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter perpetuò obseruari debere, nec ab illis vllo vnquam tempore resilire posse, sed ad præmissorum omnium, & singulorum obseruationem perpetuò obligatos fore, & esse, ac ad id etiam censuris Ecclesiasticis, ac pecuniariis pœnis cogi, & compelli posse decernimus.

tem hoc attentare præsumpserit; indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1586. Idibus Nouembris, Pontificatus nostri anno secundo.

§. 8. Quia in præinsertis literis à Nobis emanatis, mentis, & intentionis nostræ non fuit, neque est Ecclesiæ, Archipresbytero, Canonicis, & Capitulo Ecclesiæ B. Mariæ Rotundæ nuncupatæ de Vrbe, ad quorum fauorem literæ ipsæ emanarunt, quidquam de nouo, & præsertim in præiudicium cuiusvis tertij concedere, sed solum confirmare vetera eorum, si qua, & quæcumque eisdem iuxta sacrorum Canonum statuta, & Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, aut aliarum personarum quarumcunque ad id auctoritatem habentium concessiones, & indulta, aut ex iuris communis dispositione, seu quocumque alio legitimo titulo iura competant, & non aliter, neque alio modo, etsi forte literæ supradictæ aliter continere videantur, id à Nobis præter, & contra mentem, & intentionem nostram accidit.

Declarat eius intentionem circa prædicta.

§. 9. Idcircò ne cui ex dictis nostris literis, & contentis in eis, quodvis damnum, & præiudicium illarum censeri, neve quis aliter nostræ mentis, & intentionis fuisse, & esse existimare, & iudicare, siue interpretari possit: Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium in perpetuum declaramus, & attestamur, volumus, & decernimus dictas literas, & contenta in illis, in quantum vltra veteres concessiones, & indulta, aut titulos, seu alia iura huiusmodi quidquam de nouo concessisse videantur, pro non editis haberi, concessionesque & indulta huiusmodi, & omnia in illis contenta reuocamus, annullamus, & pro non factis haberi mandamus, eisdem literis cum omnibus in illis contentis solum, & dumtaxat quoad confirmationem veterum concessionum, & indultorum, ac iurium eiusdem Ecclesiæ, Archipresbytero, Canonicis, & Capitulo, iuxta sacrorum Canonum statuta, & supradictorum Prædecessorum nostrorum, vt supra, aut alias concessiones, & literas competentium in suo robore, & firmitate manentibus, & sic per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, atque iustitiæ Ministros, quacumque dignitate, auctoritate, & potestate pollentes, etiam S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, præsentes, & futuros, ac Palatij nostri Apostolici causarum Auditores interpretari, iudicari, & diffiniri, & exequi volumus, pariterque decernimus, & mandamus, sublata eisdem, & omnibus aliis, quibus opus fuerit, aliter interpretandi, iudicandi, definiendi, & exequendi potestate, & auctoritate, irritum quoque, & inane quidquid in contrarium fieri, & attentari cōtigerit. Non obstantibus eisdem præinsertis nostris literis, & indè sequutis, quæ aduersus hanc nostram declarationem, attestationem, voluntatem, & decretum Ecclesiæ, Archipresbytero, Canonicis, & Capitulo supradictis suffragari quomodolibet fortè possent, ac aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac statutis, priuilegiis, & literis Apostolicis quibusvis in contrarium forsan concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus quoad effectum præsentium, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 27. Maij 1587. Pontificatus nostri anno tertio.

Motiua huius Confirmationis.

§. 10. Cum autem, sicut accepimus, licèt Archipresbyter, ac Capitulum, & Canonici prædicti ab immemorabili tempore, ac plurium sententiarum, & rerum iudicatarum, & tam rec. memor. Innocentij VIII. Sixti IV. & Iulij II. Romanorum Pontificum similiter prædecessorum nostrorum, quàm præinsertarum literarum, necnon variarum inhibitionum, & mandatorum diuersis temporibus desuper emanatorum vigore fuerint, & sint ad præsens vniuersæ plateæ prædictæ Domini, & Patroni, & ab indè citra se, dictamque eorum Ecclesiam manutenuerint in quasi possessione in vniuersa Platea huiusmodi, etiam priuatiuè quoad omnes alios, etiam domorum eidem Plateæ adiacentium dominos erigendi, tenendi, & habendi Banchos, & tabulata ad effectum inibi fructus, herbas, pisces, & alia comestibilia vendendi, dictosque Banchos, & Tabulata personis sibi beneuisis locandi, pensiones ex huiusmodi locationibus prouenientes percipiendi, exigendi, & leuandi, ac in suos vsus, & vtilitatem conuertendi, & personis prædictis similes Banchos, & Tabulata in Platea huiusmodi erigendi, tenendi, & habendi licentiam concedendi, cæteraque omnia, & singula alia ad liberum ipsius Plateæ dominium spectantia, & pertinentia faciendi, dicendi, gerendi, & exequendi nihilominus de anno 1602. Archipresbyter, & Canonici aliqui, vt creditur extra Capitulum, & singulariter contrahentes, per eorum assertam scripturam priuatam, quæ per Sedem Apostolicam non probatur confirmata, renunciauerunt, & ab eorum Ecclesia abdicare tentarunt huiusmodi Banchos, & Tabulata ad Macella apponendi, & alia iura in, & super dicta Platea Archipresbytero, & Canonicis, ac Capitulo prædictis, vt præfertur, competentia, ad fauorem Magistrorum viarum Vrbis, & de anno 1618. seu alio veriori tempore dilectus filius Adamus Melsius Aromatarius cuiusdam domus eidem Plateæ adiacentis, & ad dilectū filium Crescentium de Crescentiis Romanum, vt asseritur, spectantis inquilinus habitator, prætendens ante apothecam dictæ domus in quodam situ angulari medio inter eandem apothecam, & viam publicam super eadem Platea transeuntem, qua à Domo Regulari Sanctæ Mariæ Magdalenæ Clericorum Regularium Ministrantium infirmis ad domum etiam Regularem Beatæ Mariæ super Mineruam nuncupatam de eadem Vrbe Fratrum Ordinis Prædicatorum itur, sub prætextu, quòd situs huiusmodi in eadem Platea non comprehendatur, sed locus priuatus, & de pertinentiis dictæ domus existat, Banchos huiusmodi erigere, habere, & tenere posse, etiam forsan de licentia Magistrorum viarum Vrbis, seu viarum Præsidentis, duos Banchos similes in eodem situ erexerit, illosque pro piscibus vendendis locauerit, habito autem per Archipresbyterum, ac Capitulum, & Canonicos prædictos ad dilectum filium nostrum in Alma Vrbe prædicta Vicarium in spiritualibus Generalem recursu, banchi prædicti amoti, iique postea prætextu cuiusdam sententiæ, seu aliàs à Venerabili Fratre Octauiano Archiepiscopo Iadrensi, tunc dilecti filij nostri S.R.E. Camerarij Auditore, emanatæ denuò appositi fuerint, introducta deinde per viam appellationis causa huiusmodi in Camera nostra Apostolica coram dilecto filio nostro Lælio Sanctorum Viti, & Modesti Diacono Cardinali Biscia nuncupato, tunc Cameræ, & deinde dilecto filio Octauiano Raggio eiusdem Cameræ Clericis, ibique sub die 26. Iunij 1624. citato prædicto Adamo, & iterum sub eadem die 26. Iunij anni sequentis 1626. discusso an de bono iure ipsius Ecclesiæ constaret, citatis, & auditis tam prædicto Adamo, quàm prædicto etiam tunc Crescentio, de bono dictæ Ecclesiæ iure constare resolutum fuerit, dictique Archipresbyter, ac Capitulum, & Canonici vigore resolutionum huiusmodi sub die prima Iulij eiusdem anni 1626. mandatum de manutenendo in possessione, seu quasi tenendi Banchos in prædicto situ, & platea præfata contra eosdem Crescentium, & Adamum obtinuerint, & in illius executionem Banchi prædicti in angulo prædicto, vt præfertur, appositi, amoti, & sublati fuerint, verùm dicti Crescentius, & Adamus mandatum de manutenendo, illiusque executionem huiusmodi eludere volentes, vt in quadam parua apotheca ad eundem Crescentium, vt asseritur, pariter spectante, & situi prædicto contigua, dicti Adami, seu Crescentij, vel aliorum vicinorum conductores se reciperent, ibique pisces venderent, procurauerint, quo factum fuit, vt Archipresbyter, ac Capitulum, & Canonici prædicti postquam spatio octo annorum litem huiusmodi sustinuerint, aliam tantundem, & forsan ampliùs duraturam, non sine graui eorum Ecclesiæ dispendio, magnisque laboribus exortam litem, seque de cætero litibus huiusmodi prosequendis ob assidua expensarum onera iugiter subeunda grauatos fore prospiciant,

§. 11. Nos

§. 11. Nos Archipresbyteri, ac Capituli, & Canonicorum prædictorum indemnitati, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere, ipsosque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, necnon literarum Innocentij VIII. Sixti IV. & Iulij II. prædecessorum nostrorum prædictorum, sententiarumque, rerum iudicatarum, inhibitionum prædictarum veriores, & totos tenores, necnon litium, & causarum prædictarum statum, & merita, ac aliorum quorumcunque, si qui sint, collitigantium nomina, & cognomina, qualitates, & denominationes, aliàque hic de necessitate exprimenda præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes.

Confirmatio literarum Sixti IV.

§. 12. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præinsertas primo loco Sixti V. prædecessoris literas cum omnibus, & singulis in eis contentis tenore præsentiũ perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, necnon causam, & causas huiusmodi inter Archipresbyterum, ac Capitulum, & Canonicos ex vna, necnon Crescentium, & Adamum prædictos, dilectosque filios Iulium Pocobellum, ac Fratres domus Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio, ac Confratres Sanctissimæ Annunciatæ Confalonis nuncupatæ, & Sanctissimi Crucifixi Confraternitatum de Vrbe prædicta, & alios ad causam, & causas huiusmodi forsan admissos ex altera partibus de, & super præmissis motas pendentes, & instructas, vt præfertur, à dictis, & quibuscumque aliis Iudicibus ordinariis, & extraordinariis, Commissariis, & Exactoribus, etiam S.R.E. Cardinalibus, ac Rotæ, & causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditoribus, eorumque Locumtenentibus, ad nos harum serie auocamus, illasque penitus, & omninò supprimimus, & extinguimus. Necnon eisdem Crescentio, & Adamo, aliisque prædictis perpetuum desuper silentium imponimus.

§. 13. Insuper pro maiori Archipresbyteri, ac Capituli, & Canonicorum prædictorum cautela, iuraque iuribus addendo, Plateam prædictam nunc, & pro tempore existentem eisdem Ecclesiæ, Capitulo, & Canonicis concedimus, & perpetuò donamus, relicto domorum, seu Apothecarum eisdem Plateæ adiacentium dominis, vel inquilinis trium dumtaxat palmorum extra domos, vel apothecas huiusmodi spatio quoad vsum tantum pro mercibus, siue aliis rebus ipsorum Dominorum, seu Inquilinorum tantùm, quæ tamen in ipsis domibus, vel Apothecis venduntur, & non aliàs, neque ad alium vsum, nisi de licentia expressa ipsorum Archipresbyteri, Canonicorum, & Capituli, in scriptis titulo locationis obtinenda.

§. 14. Vlteriùs domorum, & apothecarum huiusmodi dominis, necnon Magistris viarum, & aliis Officialibus quocumque nomine nuncupatis, necnon eiusdem S. R. E. Camerario, cæterisque quibuscunque, ad quos nunc quomodolibet spectat, & perpetuò in futurum spectabit, ne Archipresbyterum, Canonicos, ac Capitulum huiusmodi super vniuersæ ipsius Plateæ dominio, & facultatibus prædictis impedire, molestare, vel perturbare, aut in domibus, & apothecis, & aliis sitibus eidem Plateæ adiacentibus circumcirca infra centum cannarum spatium, quoad pisces, tellinas, gambaros, vel squillas dumtaxat, nec etiam in eadem Platea, & apothecis vicinis super dicta Platea respondentibus carnes cuiuscumque generis, viuas, vel mortuas, etiam hœdos, & agnos, & alias, nec fructus cuiuscumque generis, olera, & flores vendere, aut macellum, vel lanienam habere, absque expressa Archipresbyteri, ac Canonicorum, & Capituli prædictorum licentia audeant, seu præsumant, sub indignationis nostræ, & Successorum nostrorum, & aliis arbitrij nostri, & Successorum prædictorum pœnis, & in dictis Sixti V. prædecessoris literis inflictis, & comminatis interdicimus, & prohibemus.

§. 15. Volumus quoque prædictos Archipresbyterum, Canonicos, & Capitulum ad refectionem Selciatæ, tam Plateæ vsque ad parietes domorum, & apothecarum adiacentium, quàm viarum in prædicta Platea respondentium pro latitudine, & longitudine dictæ Plateæ tantum teneri, & perpetuò obligatos esse, ac ad illam faciendam cogi posse.

Decretum irritans.

§. 16. Decernentes præsentes literas nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu, etiam ex eo, quod causæ, propter quas illæ emanarunt, expressæ, & iustificatæ, dictique Crescentius, & Adamus, & alij quicumque in præmissis interesse habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati, & auditi non fuerint, vel alia quavis de causa quantumvis priuilegiata notari, impugnari, inualidari, retractari, rescindi, infringi, limitari, modificari, immutari, reuocari, annullari, in ius, vel controuersiam reuocari, ad terminos iuris reduci, aut aduersus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, aut quodcunque aliud gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concedi, aut dictos Crescentium, & Adamum, seu quempiam alium sic impetrato, vel concesso vti, seu se iuuare in iudicio, vel extra nullatenus posse, neque ipsas præsentes sub quibuscumque similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & eum, in quo antea quomodolibet erant statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de nouo etiam sub posteriori data per dictos Archipresbyterum, & Canonicos, & Capitulum eligenda concessas esse, & fore, ac censeri, perpetuóque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, dictisque Archipresbytero, ac Capitulo, & Canonicis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inuiolabiliter obseruari, sicque per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, & causarum Palatij Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, & Camerarium, & Cameræ nostræ præsidentes Clericos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 17. Quocirca dilectis filiis nostro in dicta Vrbe Vicario in spiritualibus, & causarum Curiæ dictæ Cameræ Apostolicæ Auditori generalibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Archipresbyteri, ac Capituli, & Canonicorum fuerint requisiti solenniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra eosdem Archipresbyterum, ac Capitulum, & Canonicos præmissorum omnium, & singulorum effectu pacificè frui, & gaudere. Non permittentes eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 18. Non obstantibus præmissis, necnon recol. mem. Symmachi, Pauli II. Pauli IV. Pij V. & aliorum Romanorum Pontificum etiam Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ, & Cameræ prædictæ non alienandis, ac quatenus opus foret, regula nostra de iure quæsito non tollendo, aliisque quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon eiusdem Cameræ

Cameræ, & Almæ Vrbis præfatæ, & aliis quibuscumque statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis dictæ Vrbi, Populo Romano, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, necnon reliquis omnibus, quæ in secundò præinsertis Sixti prædecessoris literis concessa sunt non obstare. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P. An 5. die 9. Febr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 9. Februarij 1628. Pontificatus nostri anno quinto.

XCVIII. Deputatio executorum alternatiuæ circa electionem Prouincialium, Dignitatum, ac Officiorum, & declaratio eiusdem pro Fratribus Ordinis Eremitarum S. Augustini Prouinciæ Mechoacanæ.

Quod in toto Ordine Fratrum Eremitarum S. Augustini nulli præter eos, quibus de iure, iuxta dicti Ordinis Constitutiones, liceat vocem in Capitulis Prouincialibus habere, habes in Const. 117. huius Pontificis, Aliàs per, *&c. infra.*

Edita A. D. 1628. *VRBANVS PAPA VIII.*

Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Mexicano, & Episcopis Mechoacanis, & Gualdaxarensibus in Indiis, seu dilectis filiis eorum Officialibus.

Venerabiles Fratres, seu dilecti filij, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Proœmium. ALiàs à fel. recordationis Gregorio Papa XV. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet. Gregorius Papa XV. Ad futuram rei memoriam. Ex iniuncto nobis desuper Apostolicæ seruitutis officio, votis illis, per quæ paci, & quieti inter Christifideles quoslibet, præsertim sub suaui Religionis iugo Altissimo famulantes opportunè consulitur, libenter annuimus, eaque fauoribus prosequimur opportunis.

Referuntur Causa huius Const. §. 1. Cum itaque sicut dilecti filij Prior, & Procurator Generales Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini Nobis nuper exponi fecerunt, aliàs ad Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præpositorum delatum fuerit, in Prouincia de Mechoacan, in Indiis Occidentalibus inter Fratres dicti Ordinis super electione, & distributione Prouincialatus, Dignitatum, aliorumque Officiorum Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi diuersas controuersias exortas esse, maioresque verisimiliter exoriri posse: Nos discordias huiusmodi de medio tollere, ac pacem, & quietem inter ipsos fratres confouere volentes, Priore, & Procuratore Generalibus dicti Ordinis super hoc auditis, de eorumdem Cardinalium consilio, quòd de cætero perpetuis futuris temporibus, electiones Prouincialium, Dignitatum, & Officiorum Prouinciæ prædictæ de Mechoacan, fiant alternatiuè ex qualibet partialitate, scilicet pro vna ex Fratribus, qui nati in Hispania, inibi, vel in Indiis habitum susceperant; pro altera ex iis, qui in Indiis nati sunt, Crioliqu̧e vulgariter nuncupantur, itavt in quolibet Capitulo a Prouincialatu vsque ad vltimum Officium prædicti Ordinis, & Prouinciæ dignitates, & Officia, quæ distribuenda fuerint, alternatim iuxta dictas partialitates distribuantur, quæ alternatiua in proximo Capitulo post intimationem præsentium literarum celebrando à partialitate Criolorum initium habeat.

§. 2. Quod si Prouincialem, vel aliquem Officialem Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi, non peracto suo Officio decedere contingat, tunc alius eiusdem partialitatis, cuius defunctus erat, in eius locum vsque ad tunc proximum futurum Capitulum subrogetur, si verò post intimationem literarum huiusmodi electiones Prouincialium, Dignitatum, & aliorum Officiorum præfatorum aliter, quàm vt præscribitur, fieri contigerit, nullæ sint, & inanes: præsentes verò literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac irritum & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter cōtigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus. Non obstantibus cōstitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 29. Nouembris 1621. Pontificatus nostri anno primo.

§. 3. Nunc autem nos literas præinsertas huiusmodi debitæ executioni, vt par est, demandari volentes, Vobis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus vos, vel duo, aut vnus vestrûm præinsertas literas huiusmodi, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Superiorum, & Fratrum Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi fueritis requisiti, solenniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciatis auctoritate nostra præinsertas literas, & in eis contenta quæcumque ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inuiolabiliter obseruari. Non permittentes, illos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet impediri, molestari, aut inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac in præmissis non parentes per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis. Executores deputat.

§. 4. Non obstantibus recolendæ memoriæ Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, necnon omnibus illis, quæ in eisdem præinsertis literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Decretum irritans.

§. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 9. Februarij 1628. Pontificatus nostri anno quinto. Dat. P. A. 5. die 9. Febr.

Ampliatio constitutionis Clem. VIII. contra non promotos ad Presbyteratum confessiones Sacramentales audientes, aut Missam celebrantes, ad mino- XCIX. Edita A. D. 1628. 23.

Mart. Pont. A.5. res 25. annis, dummodo 20. annum compleuerint. *Habetur Tomo 4.79. in ordine, pag. 137. incipit* : Apostolatus officium.

C. *Edita A. D. 1628. 15. Mart. Pont. An. 5.* Extensio indulti recitandi Officium, & celebrandi Missam de S. Felice de Cantalicio Ordinis Capucinorum in eius festo, ad omnes Sacerdotes ad Ecclesias eiusdem Ordinis confluentes. *Extat Tomo 4. 86. in ordine, fol. 145. incipit* : Alias nomine.

CI. *Edita A. D. 1628. 5. Apr. Pont. A. 5.* Confirmatio, & innouatio Regulæ Cancellariæ, Decreti Cameræ Apostolicæ, & constitutionum Iulij III. quoad fructus beneficiorum Ecclesiasticorum inexactos. *Extat Tomo 4. 80. in ordine, fol. 137. incipit* : Æternus.

CII. *Edita A. D. 1628. 8. Apr. Pont. A. 5.* De electione Priorum prouincialium, ac celebratione Capitulorum Prouincialium, necnon de modo regendi, & gubernandi prouincias Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini Congregationis Italiæ. *Reperitur Tomo 4. ordine 81. pag. 140. incipit* : Aliàs pro parte.

CIII. *Edita A. D. 1628. 8. Apr. Pont. A. 5.* Indictio vniuersalis Iubilæi ad agendas gratias, & diuinam opem in imminentibus Ecclesiæ necessitatibus implorandam. *Reperitur Tomo 4. ordine 82. fol. 140. incipit* : Quod ab initio. * *Sed non reperitur alicubi in nouissima editione Romana.*

CIV. *Edita A. D. 1628. 8. Apr. Pont. A. 5.* Erectio vnius Cathedræ Eloquentiæ in publico Vrbis Gymnasio cum annuæ prouisionis assignatione, & priuilegiorum, quibus alij Cathedratici Gymnasij gaudent, communicatione. *Reperitur Tomo 4. 83. in ordine fol. 143. incipit* : Militantis.

CV. *Edita A. D. 1628. 12. Apr. Pont. A. 5.* Reuocatio concessionis factæ Religiosis Ioannis Dei, vt possent singulis hebdomadis duas Missas ad libitum celebrare, & de earum eleemosynis disponere : ac prohibitio ne dicti Fratres audeant exercere officia, & dignitates in eadem Religione exerceri solita, &c. *Extat Tomo 4. 84. in ordine, fol. 143. incipit* : Circumspecta.

CVI. *Edita A. D. 1628. 29. Apr. Pont. An. 5.* De electione Præfecti Generalis, Consultorum, & Arbitri Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis. *Reperitur Tomo 4. ordine 85. p. 144. & 145. incipit* : Romanus Pontifex.

CVII. Declarat, quod expleto triennio nunc currente ex parte Criolorum supradictæ Alternatiuæ, dictæ Prouinciæ Officia Hispanorum parti omninò deuoluantur.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

ALiàs felicis recordationis Gregorio Papæ XV. Prædecessori nostro pro parte tunc existentium Prioris, & Procuratoris Generalium Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini exposito, quòd alias ad Congregationem Venerabilium fratrum nostrorum, tunc suorum, S. R. E. Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præpositorum delatum fuerat, in Prouincia de Mechoacan, in Indiis Occidentalibus inter Fratres dicti Ordinis super electione, & distributione Prouincialatus, Dignitatum, aliorumque Officiorum Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi diuersas controuersias exortas esse, maioresque verisimiliter exoriri posse.

§. 1. Idem Gregorius prædecessor discordias huiusmodi de medio tollere, ac pacem, & quietem inter ipsos Fratres confouere volens, de eorumdem Cardinalium consilio per suas in simili forma Breuis expeditas literas, quod ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus electiones Prouincialium, Dignitatum, & Officiorum Prouinciæ prædictæ de Mechoacan, fierent alternatiuè ex qualibet parte, scilicet pro vna ex Fratribus, qui nati in Hispania, inibi, vel in Indiis habitum suscepissent, pro altera ex iis, qui in Indiis nati essent, Criolique vulgariter nuncupabantur, itavt in quolibet Capitulo à Prouincialatu vsque ad vltimum Officium prædicti Ordinis, & Prouinciæ Dignitates, & Officia, quæ distribuenda essent, alternatim inter dictas partes distribuerentur; quæ alternatiua in tunc proximo primo Capitulo post intimationem literarum præfatarum celebrando à parte Criolorum initium haberet, & alias, prout in dictis literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Fratrum dicti Ordinis in Hispaniis natorum, Nobis expositum fuit, ante emanatas literas prædictas per ipsos Cardinalibus prædictis expositum fuerit, dilectum filium Martinum de Aragonia dicti Ordinis Professorem in Prouincia prædicta à quondam Nicolao de Sancto Angelo tunc temporis Priore Generali eiusdem Ordinis Visitatorem deputatum supradictæ alternatiuæ obseruantiam de triennio in triennium à Criolorum parte inchoandam antequam ad ipsos Cardinales fuerit petitus, vel habitus recursus, ex sui Officij præscripto ordinasse, cuius ordinationis vigore Crioli præfati Officia, & Dignitates fuerunt consequuti, quos modo literas præfatas nonnisi post eorum triennium expletum, vt alio subsequenti triennio, in graue eorumdem Fratrum in Hispaniis, vt præfertur, natorum præiudicium, Religionis officia retineant, intimaturos propter mundanam calliditatem suspicantur.

Declaratio de qua in rubrica. §. 3. Nos pro nostri pastoralis Officij debito, Fratrum in Hispaniis natorum huiusmodi indemnitati ex æquitate distributiua, vt par est, consulere, ipsosque Fratres specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium consilio triennium prædictum, quod à parte Criolorum initium habere per literas Gregorij prædecessoris huiusmodi, vt præfertur, decretum extitit, à die datæ earumdem literarum currere debere, itavt Criolorum triennio nunc currente statim expleto dictæ Prouinciæ officia Hispanorum parti omninò deuoluantur, saluis aliàs remanentibus literis præfatis : sicque, & non aliter in præmissis ab omnibus & singulis dictæ Prouinciæ Superioribus, & Fratribus inuiolabiliter obseruari, atque ita per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici. Auditores iudicari & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus. Quocirca Venerabilibus fratribus Archiepiscopo Mexicano, ac Episcopo Mecboacano, & Guadalaxatensi, seu dilectis filiis eorum Officialibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum in Hispaniis natorum huiusmodi fuerint requisiti, solenniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præmissa ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inuiolabiliter obseruari, ac Fratres in Hispaniis natos præfatos præmissorum eorumdem commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quomodolibet impediri, molestari, inquietari, vel perturbari.

Contrariis derogat. §. 4. Contradictores quoslibet, ac in præmissis non parentes, eisque auxilium, consilium, vel fauorem quomodolibet præstantes per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo,

inuocato

inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſæcularis.

§. 5. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in literis Gregorij prædeceſſoris huiuſmodi conceſſa ſunt non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcunique.

§. 6. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides vbique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 5. die 14. Apr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 4. Aprilis 1628. Pontificatus noſtri anno quinto.

CVIII. *Edita A. D. 1628. 4 May Pont. A. 5.*
De electione Definitorum Congregationis Caſſinenſis, Ordinis D. Benedicti, ac de eorumdem vacatione ab officio: necnon de authoritate Dietæ circa depoſitionem Abbatum. *Reperitur Tom. 4. 87. in ordine, fol. 146. incipit*: Commiſſi Nobis.

CIX. *Edita A. D. 1628 15. May, Pont. An. 5.*
Confirmatio conſtitutionum pro Fratribus Minoribus Conuentualibus Sancti Franciſci in Capitulo generali anni 1625. editarum, cum annullatione quarumcunque conſtitutionum prædictis non repugnantium. *Habetur Tomo 4. 88. in ordine, pag. 146. & 147. incipit*: Militantis.

CX. *Edita A. D 1628. 3. Iul. Pont, A 5.*
Ordinationes, & leges obſeruandæ in electione Magni Magiſtri Hoſpitalis Sancti Ioannis Hieroſolymitani. *Extat Tomo 4. ordine 89. pag. 148. incipit*: In ſpecula.

CXI. *Edita A. D. 1628 21. Iul. Pont. A. 5.*
Approbatio, & confirmatio multarum conſtitutionum, ſeu ordinationum pro tutiori Fratrum Diſcalceatorum reformatorum Ordinis Sancti Auguſtini Congregationis Galliæ gubernio editorum. *Habetur Tomo 4. ordine 90. pag. 150. incipit*: Ex iniuncti Nobis.

CXII. *Edita A. D. 1628. 9. Aug. Pont. An. 6.*
Quod Fratres Capucini Ordinis S. Franciſci ad laxiorem Ordinem ſine Sedis Apoſtolicæ; ad Carthuſienſium verò ſine Miniſtri Generalis licentia de cætero non tranſeant. *Reperitur Tomo 4. ordine 91. fol. 151. incipit*: Iniuncti Nobis.

CXIII. *Edita A. D. 1628. 12. Sept. Pont. A. 6.*
Reuocatio omnium indultorum, & priuilegiorum quibuſcunque Regularibus, Militiis, Hoſpitalibus, Collegiis, &c. conceſſorum audiendi ſæcularium Confeſſiones abſque approbatione, & examine Ordinarij. *Extat Tomo 4. ordine 92. pag. 152. incipit*: Cùm ſicut.

CXIV. *Edita An. D. 1628 23. Sept. Pont. A. 6.*
Quod indulta conceſſa diuerſis Vrbis Tribunalibus & Iudicibus cognoſcendi cauſas criminales ſuper delictis quarumcunque perſonarum, priuatiuè quoad alios, non priuatiuè quoad Gubernatorem Vrbis pro tempore exiſtentem, ſed cumulatiuè cum eo conceſſa intelligantur. *Reperitur Tomo 4. ordine 93. fol. 153. incipit*: Decet Romanum.

CXV. Extenſio Indulti celebrandi Officium, & Miſſam de vigintitribus Martyribus, ex Ordine Minorum Sancti Franciſci Diſcalceatorum ad alias Eccleſiaſticas, & Sæculares perſonas.

De huiuſmodi Martyribus lege quæ notaui ad Conſtitut. 70. Saluatoris, *ſuprà Tom* 4.

Edita A. D. 1628.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Aliàs pro parte dilecti filij Petri Baptiſtæ Procuratoris Ordinis Fratrum Minorum Sancti Franciſci de Obſeruantia Diſcalceatorum Nuncupatorum Prouinciæ S. Georgij Philippinarum, & Iapponiæ Nobis expoſito, quod Venerabiles Fratres noſtri S. R. E. Cardinales ſacris Ritibus præpoſiti in cauſa Canonizationis vigintitrium Martyrum, videlicet Petri Baptiſtæ, & ſociorum eius ex dicto Ordine, quorum nempe ſex profeſſi, cæteri verò laici familiares, & coadiutores eorumdem ſex profeſſorum erant, quique omnes pro Chriſti nomine in Oppido Ciuitate nuncupato Nangaſaqui extra muros in Regno Iapponiæ Cruci affixi, & transuerberati fuerunt, in ſacro Rotæ Auditorio, & deinde de mandato noſtro ab eiſdem Cardinalibus, referente dilecto filio noſtro Tyberio tituli Sanctæ Priſcæ Presbytero Cardinali Muto nuncupato diſcuſſa cenſuerunt conſtare de martyrio, & miraculis, ideoque ad actualem illorum Canonizationem quandocumque deueniri poſſe, Superiores verò dicti Ordinis pro eo, quem erga eoſdem Martyres gerebant, deuotionis affectu *Cauſa huius Conſtit. referuntur.* Officium, & Miſſam de illis, donec ad ſolennem eorum Canonizationem, pro qua non ſolùm dictus Petrus eorumdem Fratrum nomine, verùm etiam chariſſimus in Chriſto filius noſter Philippus Rex Catholicus, ac chariſſima in Chriſto filia noſtra Iſabella Regina Catholica Hiſpaniarum, necnon vniuerſa Ciuitas Manilenſis, & Chinenſis, ſeu Machaenſis, aliique Nobis per eorum literas ad Nos tranſmiſſas humiliter ſupplicauerant, deueniretur, recitari poſſe deſiderabant.

§. 1. Nos huiuſmodi ſupplicationibus tunc inclinati, de eorumdem Cardinalium conſilio, vt de eiſdem Martyribus, tam ab omnibus dicti Ordinis Sancti Franciſci Religioſis vbique exiſtentibus, quàm etiam aliis Eccleſiaſticis, & ſæcularibus perſonis Manilenſis Diœceſis dumtaxat, vbi præcipue dicti Martyres pro Chriſti Fide laborantes valde profecerant, Officium, & Miſſa de communi plurimorum Martyrum, die eorum Natalis, videlicet die 5. Februarij recitari, & celebrari reſpectiuè liberè, & licitè poſſet, & valeret, Apoſtolica auctoritate licentiam, & facultatem conceſſimus, & impartiti ſumus, prout in noſtris deſuper in ſimili forma Breuis expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, plenius continetur.

Concedit prout in rubr. §. 2. Cum autem, ſicut nomine Populi, & Cleri Abulenſis Diœceſis Beati Petri Baptiſtæ, & Mexicanæ Patriæ Beati Philippi de IESV ex dictis vigintitribus Martyribus prædicti Ordinis Diſcalceatorum Prouinciæ S. Georgij Philippinarum huiuſmodi Nobis nuper expoſitum fuit, ipſi pro eo, quem erga eoſdem Martyres gerunt deuotionis affectu plurimum cupiant licentiam, & facultatem prædictas per Nos, vt infra extendi: Nos piis eorum votis huiuſmodi annuere, illoſque ſpecialibus fauoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occaſione vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium conſilio licentiam, & facultatem Officium, & Miſſam de dictis Martyribus, vt ſupra, recitandi, & celebrandi per Nos, vt præfertur, conceſſas, ad alias Eccleſiaſticas, & ſæculares perſonas dictarum Ciuitatum Abulenſis, & Mexicanæ dicta auctoritate tenore præſentium perpetuò extendimus, & ampliamus.

§. 3. Non obſtantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

§. 4. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides vbique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 11. Septembris 1628. Pontificatus noſtri anno ſexto.

CXVI. *Edita A. D. 1625 24. Ap. Extensio 14. Sept. 1628. Pont. An. 6.*

Quod Fratres Ordinis Eremitarum Sancti Augustini in Hispania, & Indiis ad Doctoratum promouendi ab Examinatoribus in Capitulo generali deputandis à Priore generali examinentur, cum extensione constitutionis Clem. VIII. *Extat in Tomo 4. 42. in ordine, fol. 86. incipit* : Romanus Pontifex.

CXVII. Quòd in toto Ordine Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, nulli præter eos, quibus de iure, iuxta dicti Ordinis Constitutiones, liceat vocem in Capitulis Prouincialibus habere.

De his Fratribus vide notata in Constitutionibus præcedentibus, & præcipuè in Constit. 116. Romanus Pontif. *Item in Constit.* 61. Romanus, *ac Constit.* 129. Aliàs per. *&c. Tom.* 4.

Edita A. D. 1628.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ALiàs per fel. record. Clementem PP. VIII. prædecessorem nostrum inter alia accepto, quod in Prouinciis Bœtica, Mexicana, de Mechoacana, del Perù, del Quinto noui Regni Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, aut aliquibus illarum permulti vocem in electionibus ex gratia habuerant, ex quo propter magnum vocalium numerum in Capitulis Prouincialibus vtplurimum confusiones, & perturbationes oriri solebant, idem Clemens prædecessor ad eas omninò tollendas, vt de cætero in perpetuum in quacumque dictarum Prouinciarum nulli præter eos, quibus de iure iuxta dicti Ordinis Constitutiones licebat, vocem in Capitulis Prouincialibus haberent, sed ij, quibus ex gratia concessa esset, voce actiua omninò carerent, & ex nunc priuati essent, & esse censerentur, prout ipse Clemens prædecessor ex tunc illos, & eorum quemlibet priuauit, Apostolica auctoritate statuit, & ordinauit.

Causa huius Constit. referuntur.

§. 1. Nuper verò nos Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione statutum, & ordinationem huiusmodi ad Prouincias Italiæ dicti Ordinis sub certis modo, & forma tunc expressis extendimus, & ampliauimus, prout in ipsius Clementis prædictis, ac nostris desuper in simili forma Breuis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Extensio ad totam Religionem, prout in rubr.

§. 2. Nunc autem prospero, felicique quarumcumque aliarum dicti Ordinis Prouinciarum statui, & directioni in præmissis, quantum cum Domino possumus, obuiam ire volentes, Motu, scientia, & deliberatione similibus statutum, & ordinationem per Clementem prædecessorem huiusmodi facta, & per Nos extensa, & ampliata, vt præfertur, ad vniuersas Prouincias, & Congregationes totius Ordinis prædicti eadem auctoritate tenore præsentium rursus perpetuò extendimus pariter, & ampliamus, illaque in vniuersarum Prouinciarum, & Congregationum huiusmodi Capitulis Prouincialibus locum habere, & sic ab omnibus censeri, atque ita per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, irritumque, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate etiam, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, & singularum illius Prouinciarum prædictarum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, aliisque omnibus, & singulis, quæ in dictis literis concessa sunt non obstare. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptis credi iubet.

§. 4. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem vbique prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 6. die 14. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 14. Septemb. 1628. Pontificatus nostri anno sexto.

Confirmatio priuilegiorum, & indultorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede redemptionis captiuorum, & illius personis concessorum, &c. *Habetur Tomo 4. 94. in ordine, pag. 153. incipit* : Ex Clementi. CXVIII. *Edita A. D. 1628. 9. Oct. Pont. A. 6.*

Indultum, vt in vniuerso Ordine Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum celebrari possit festum Sancti Petri Nolasci, cum Officio & Missa de communi Confessoris non Pontificis. *Extat in Appendice Tomi 4. 16. in ordine, fol. 304. incipit* : Domini nostri. CXIX. *Edita A. D. 1628. 15. Oct. Pont. A. 6.*

Concedit Domum, & Ecclesiam Sanctæ Mariæ in Sancto Ioannino in Capite de Vrbe Fratribus Reformatis Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum. CXX.

Illorum Fratrum priuilegia confirmauit S. D. N. Constitut. 94. Ex Clementi, *dedit eis facultatem erigendi Hospitium in partibus Asiæ Constitut.* 91. *Tom.* 5. Inter cætera, *habent indultum recitandi officium de Sancto Petro Nolasco Constitut.* 16. Domini Nostri, *in Appendice Tomi* 4.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1628.*
Ad futuram rei memoriam.

Motiuum huius Constitutionis.

CVm sicut filius Didacus de Sancto Raymundo Procurator Generalis Fratrum Reformatorum nuncupatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum Congregationis Hispaniarum Nobis nuper exponi fecit, aliàs dilectæ in Christo filiæ Abbatissa, & Moniales Sancti Siluestri in Capite de Vrbe vsum Ecclesiæ, & domus Sanctæ Mariæ in Sancto Ioannino nuncupatæ in Regione Columnæ, sub proprietate dicti Monasterij, & apud illius viridarium existentibus Fratribus præfatis, reseruato nostro & Sedis Apostolicæ beneplacito concesserint, prout pleniùs continetur in publico Instrumento desuper confecto tenoris, prout in eo: cupiat autem dictus Didacus præmissa pro illorum validitate, & subsistentia Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiti, & alias desuper vt infra per nos opportunè prouideri.

Concedit vt in rubrica.

§. 1. Nos Didacum, & Fratres prædictos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti D. Didaci nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum exponentium, ac dilectorum filiorum Prælatorum Congregationis Visitationis Apostolicæ aliàs per nos indictæ consilio concessionem vsus dictæ Ecclesiæ Fratribus præfatis, vt suprà factam, ac desuper confectum præfatum Instrumentum huius-

modi

modi cum omnibus, & quibuscumque in eo contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Conuentiones in instrumento expressè obseruandæ. §. 2. Et nihilominus pro potiori cautela, & ad minuendum dicti Monasterij sumptus, eisdem Fratribus vsum Ecclesiæ, & Domus Sanctæ Mariæ in Sancto Ioannino huiusmodi ad dictum Monasterium, vt præfertur, spectantium, cuiusque sumptibus de præsenti, vt asseritur, gubernatur, cum pactis, & conuentionibus in præinserto Instrumento huiusmodi contentis, & expressis.

§. 3. Et vlterius quod Fratres prædicti, tam præsentes, quàm futuri fabricam dictæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ, eiusque Monasterium altius erigere, siue eius Ecclesiæ faciem inuitis Abbatissa, & Monialibus prædictis immutare non possint, nec valeant, auctoritate, & tenore prædictis perpetuò concedimus, & assignamus.

Decretum irritans. §. 4. Decernentes præmissa omnia, necnon præsentes literas perpetuò valida, firma, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab iis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inuiolabiliter obseruari, atque ita per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Monasterij, & Ordinis prædicti etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, quodque beneplacitum nostrum huiusmodi iuxta pactum cum Abbatissa, & Monialibus prædictis initum de illud obtinendo infra tres menses, vt præfertur, obtentum non sit, cæterisque contrariis quibuscumque, quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus.

Cautela redimendi Ecclesiam. §. 6. Volumus autem, quod fratres prædicti, si, & postquam pro parte dilectorum filiorum, & Deputatorum dicti Monasterij, seu maioris partis illorum, aut per Episcopos, & Prælatos Congregationis Visitationis prædictæ ad hoc fuerint requisiti, dictam annuam responsionem scutorum sexaginta, solutis scutis bis mille, redimere teneantur, qua redemptione sequuta, Ecclesia, & domus huiusmodi ad fratres prædictos pleno iure spectet, & pertineat: & nihilominus in casu redemptionis huiusmodi Ecclesia, & domus ad Monasterium deputatæ, seu deputandæ, Monialibus inuitis, ac nisi prævio dilecti filij nostri in alma Vrbe Vicarij in spiritualibus Generalis licentia, altius erigi non possint.

Depositum pecuniæ faciendum penes Montem Pietatis. §. 7. Quodque scuta bis mille prædicta deponi debeant penes montem Pietatis de Vrbe ad effectum, vt pro concurrenti quantitate totius ipsius Monasterij Sancti Siluestri debita, prævio mandato ab eiusdem Monasterij Abbatissa, & Vicario nostro prædicto, siue eius Vicesgerente pro tempore existente, subiiciendo extinguantur.

Dat. P. A. 5. die 21. Aug. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 21. Augusti 1628. Pontificatus nostri anno sexto.

M. Antonius Maraldus.

Loco † Annuli Piscatoris.

CXXI. *Edita A. D.* Excommunicatio contra extrahentes sacras reliquias, aut libros ex Ecclesia, aut Bibliotheca Sancti Francisci de Paula ad Montes Vrbis Fratrum Minimorum nationis Citerioris Calabriæ. *Habetur Tomo 4. ordine 95. pag. 155. incipit*: Iustis, & honestis. *1628. 31. Oct. Pont. A. 6.*

Bullary Magni Tom. V.

CXXII. *Edita A. D. 1628. 19. Dec. Pont. A. 6.* Noua institutio Collegij in oppido Fuldensi ad Scholares Germanicæ nationis ibi Latinis literis, & aliis liberalibus disciplinis instruendos, vnà cum congruæ dotis assignatione, & priuilegiorum extensione. *Extat Tomo 4. ordine 96. fol. 155. incipit*: Quoniam diuinæ.

CXXIII. *Edita A. D. 1629. 2. Ian. Pont. A. 6.* Confirmatio decreti consistorialis super vacatione officiorum Romanæ Curiæ, & locorum montium vacabilium per assumptionem ad Cardinalatum illa obtinentium. *Reperitur Tomo 4. 150. in ordine fol. 214. incipit*: Decet Romanum.

CXXIV. Confirmat Decretum Sacræ Rit. Congregationis, quod in Ecclesia Calaritana seruetur ad vnguem Cæremoniale Episcoporum.

Cæremoniale Episcoporum, quæ contineat, lege Constitut 69. Clement. VIII. Tom. 3. In qua Constitutione iussit Cæremoniale nouum à se restitutum obseruari ab vniuersali Ecclesia.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1629.*

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EXponi Nobis fecerunt dilecti filij Capitulum, & Canonici Ecclesiæ Calaritanæ, quod alias in causa, seu causis differentiarum inter ipsos ex vna, ac dilectos etiam filios Beneficiatos eiusdem Ecclesiæ ex altera partibus, in Congregatione Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium sacris ritibus præpositorum vertentes, ab eisdem Cardinalibus emanauit decretum tenoris subsequentis, videlicet.

Decretum Sac. Rit. Congregatio. §. 1. Illustrissimi, & Reuerendissimi Signori. Per comporre le differenze vertenti in questa Sacra Congregatione tra li Canonici, è Capitolo della Chiesa di Calleri per vna parte; è li Beneficiati della medema Chiesa dall'altra, piacque alle Signorie Vostre Illustrissime di scriuere a quell'Archiuescouo, che saria stato bene di far osseruare quanto disponeua il Ceremoniale Romano. Mà perche tal lettera conteneua solo vna semplice inclinatione della Sacra Congregatione, non ordine, ò precetto alcuno; perciò non è mai stato messo in essecutione, onde di nuouo supplicano li Canonici le Signorie vostre Illustrissime, che si degnino far decreto preciso sopra l'osseruanza di detto Ceremoniale Romano, conforme la Constitutione di Clemente VIII. sopra l'approbatione, è confermatione di esso: Che tutto, &c. Sacra Rituum Congregatio mandauit, & præcepit in Ecclesia Calaritana seruari ad vnguem Cæremoniale Episcoporum, die 30. Septembris 1628.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, Capitulum, & Canonici prædicti plurimùm cupiant, decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, inuiolabilique obseruantia, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri: Nos Capitulum, & Canonicos huiusmodi specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum decretum huiusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ

Confirmatio decreti. stolicæ firmitatis robor adiicimus, ac omnes & singulos tam iuris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus, decretumque huiusmodi, ac præsentes literas valida, firma, & efficacia esse & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac in præfata Ecclesia ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, perpetuò obseruari, & ita per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate & tenore præfatis decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictæ Ecclesiæ etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P. An.6. die 30. Ianu. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 30. Ianuarij 1629. Pontificatus nostri anno sexto.

CXXV. Religiosi Societatis non possunt vti facultate literarum Sanctæ Cruciatæ, & virtute illarum clausularum eligere alium, & diuersum Confessarium ac assignatum à suis Superioribus pro illorum confessionibus.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ROmanus Pontifex ad ea solicitudinis suæ partes intendere debet, per quæ Religiosorum status in pace, & quiete tutiùs conseruetur.

Indultat confessionalias factas à Greg. XIII. Clem. VIII. & Greg. XV. §. 1. Sane cùm ratio doceat, & experientia compertum sit, Religionibus valdè perniciosum existere, vt eorum Religiosis licitum sit Confessarium sibi eligere: & licèt fel. recordationis Greg. XIII. ac Clem. VIII. & Greg. XV. Romani Pontifices Prædecessores nostri per suas in forma Breuis literas expressè prohibuerint, ne Religiosi Societatis IESV facultatibus Cruciatæ Sanctæ vti absque Superiorum suorum licentia valerent.

Assignat causas huius noua Const. §. 2. Nihilominus quia nonnulli existimant ex clausulis literarum dictæ Cruciatæ cuicumque ipsius Societatis priuilegio derogari, & propterea ipsis Religiosis huiusmodi facultatibus vti licitum esse, ita vt speciali ad hoc nostro, & Apostolicæ Sedis opportuno remedio necesse sit.

Ex certa scientia, & motu proprio, &c. declarat non licere Religiosis Societ. Iesu vti quoad electionem Confessarij facultatibus Cruciatæ publicata, & publicanda. §. 3. Nos pro nostri Pastoralis muneris debito ea quæ ipsius Societatis quieto, & pacifico statui, ac debitæ Superioribus obedientiæ conseruendæ opportuna esse cognoscimus, salubriter prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, meraque deliberatione nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuò valitura Constitutione sancimus, nulli Religiosorum eiusdem Societatis licere facultatibus Cruciatæ huiusmodi in quacumque mundi parte publicatæ, vel publicandæ, quoad eligendum Confessarium, & obtinendam absolutionem à casibus reseruatis vti, nec eis quoad hanc eligendi Confessarium, & obtinendam absolutionem prædictam facultatem Cruciatam huiusmodi suffragari, minusque præsentes literas sub quibuscumque eiusdem Cruciatæ concessionibus, extensionibus, prorogationibus, & confirmationibus factis, & pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi.

Aliter iudicandi facultatem tollit. §. 4. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Tollit obstacula. §. 5. Non obstantibus præmissis, ac quibuscumque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, statutis quoque, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Fides transumptorum. §. 6. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu Secretarij Societatis, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo eiusdem Societatis, vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An 6. die vlt. Mar. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die vltima Martij 1619. Pontificatus nostri anno sexto.

CXXVI. Confirmatio Priuilegiorum Religionis Hierosolymitanæ circa alienationes, & præscriptiones suorum bonorum.

Huius Religionis Priuilegia confirmauit Vrban. Constitut. 19. Vniuersalis, *qui etiam moderauit Constit. Greg. XV. de Conseruatoribus, Constit.* 78. Exponi, *Tom.* 4. *demùm confirmauit Ordinationes pro electione Magni Magistri. Constit.* 89. In specula, *Tom.* 4.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1619.

Exordium. MIlitantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, diuina prouidentia præsidentes, inter cæteras Apostolicæ seruitutis curas in eam peculiari studio inuigilamus, vt militarium Ordinum ad Sanctæ Fidei Catholicæ defensionem, & propagationem piè, salubriterque institutorum bona in eisdem Ordinibus conseruentur, & propterea ea, quæ à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris hac in parte sancita, & decreta sunt, vt firmiora, & validiora persistant, Apostolicæ confirmationis robore communimus, aliasque disponimus prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Clem. VII. edidit Const. de hac materia. §. 1. Aliàs siquidem fel. recordationis Clemens Papa VII. prædecessor noster donationes, concessiones, locationes, inuestituras, & alias alienationes censuum, redditum, iurium, iurisdictionum, & bonorum quorumcunque ad Bailliuas, Prioratus, Castellaniam Empostæ, Præceptorias, Domos, hospitalia, beneficia, & loca Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani pertinentium, in illorum læsionem, iacturam, vel detrimentum, etiam per personas dicti Hospitalis, etiam cum renunciationibus, pactis, iuramentis, & pœnis desuper impositis, & adiectis, ac instrumentis, & literis desuper confectis, & confirmationibus forsan inde secutis, etiam de licentia Sedis Apostolicæ, absque tamen consensu, seu expressa licentia Magni Magistri, & Conuentus dicti Hospitalis, quacumque præscriptione, seu longissima pacifica possessione, & detentione non obstantibus cassauit, reuocauit, & annullauit, ac irritauit, nulliusque roboris, vel momenti fore, & pro infectis haberi decreuit, ac census, redditus, iura, iurisdictiones, & bona alienata huiusmodi, ac etiam per quoscumque sæculares occupata, vsurpata, & detenta ad ius, & proprietatem dicti Hospitalis, seu illius Bailliuatum, Prioratuum, Castellaniæ Empostæ, Præceptoriarum, Domorum, Hospitalium, & beneficiorum præfatorum reduxit, illaque in integrum aduersus concessiones, donationes, & alias quaslibet alienationes prædictas, necnon inuestituras illarum prætextu quomodolibet quavis aucto-

ritate

ritate factas, & concessas in integrum, ac in pristinum, & eum statum, in quo antea erant restituit, reposuit, & plenariè reintegrauit, illorumque detentores cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentes ad illorum relaxationem per censuras Ecclesiasticas, & alia iuris remedia cogi, & compelli posse voluit, & similes alienationes de cætero sub excommunicationis latæ sententiæ, & priuationis beneficiorum per eos obtentorum pœnis per contrafacientes eo ipso absque vlla declaratione incurrendis fieri prohibuit, & si fierent, illas viribus omninò carere decreuit: postmodum verò rec. memor. Pius Papa IV. similiter prædecessor noster per suas sub Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ MDLX. Kal. Iunij, Pontificatus sui anno primo, sub plumbo expeditas literas inter alia cassationem, reuocationem, annullationem, decreta, reductionem, repositionem, restitutionem, reintegrationem, voluntatem, declarationem, & prohibitionem huiusmodi Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine approbauit, & confirmauit, & aliàs provt in dictis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Pius IV. aliã edidit Constitut.

Confirmat prædictas Constitut & prohibet quascumque alienationes.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, propter malam nonnullorum Præceptorum, seu Commendatariorum dicti Hospitalis administrationem, multa ipsius Hospitalis bona contra illius statutorum, seu stabilimentorum, ac ordinationum Capitularium auctoritate Apostolica confirmatatum, prohibitionisque huiusmodi formam vsurpata, & alienata reperiantur: Nos eiusdem Hospitalis indemnitati, eiusque bonorum, vt præfertur, vsurpatorum, & alienatorum recuperationi, & conseruationi, quantum cum Domino possumus, prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine prædictas Pij prædecessoris literas quoad præmissa emanatas, in iis tamen, quæ præsentibus non aduersantur, approbantes, confirmantes, & innouantes, omnes, & quascumque alienationes censuum, redditruum, & bonorum quorumcumque ad Bailliuas, Prioratus, Castellaniam Empostæ, Præceptorias, Domos, Hospitalia, beneficia, & loca Hospitalis huiusmodi pertinentium à personis religiosis dicti Hospitalis, etiam de licentia dictæ Sedis Apostolicæ sine consensu, vel licentia Magni Magistri, & Conuentus huiusmodi, in illorum læsionem, iacturam, vel detrimentum, cum quibusvis renunciationibus, pactis, iuramentis, & literis desuper confectis, & confirmationibus desuper à Sede Apostolica subsecutis, ad personarum religiosarum Hospitalis huiusmodi, non autem Regum, vel Principum supplicationem, neque aliàs Motu proprio huiusmodi factas, quacumque præscriptione, seu longissima pacifica possessione, & detentione non obstante, tenore præsentium etiam cassamus, reuocamus, & annullamus, ac irritamus, nulliusque roboris, vel momenti fore, & pro infectis haberi decernimus, necnon Bailliuas, Prioratus, Castellaniam Empostæ, Præceptorias, Domos, Hospitalia, & beneficia prædicta aduersus alienationes huiusmodi in integrum, ac in pristinum, & eum in quo antea erant statum restituimus, reponimus, & plenariè reintegramus, bonorumque, vt præfertur, alienatorum detentores cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis existentes ad illorum relaxationem per censuras Ecclesiasticas, & alia iuris remedia cogi, & compelli posse volumus, & similiter decernimus, literasque Clemētis, & Pij prædecessorum huiusmodi in & quoad omnia, & singula præmissa ad præsentium formam, tenorem, & terminos reducimus, ac restringimus, & nihilominus quascunque alienationes bonorum huiusmodi, si quas de cætero à personis religiosis prædictis sine consensu, vel approbatione Magni Magistri, & Conuentus prædictorum, etiam de licentia per Nos, seu Romanos Pontifices successores nostros pro tempore existentes ad Religiosorum quorumcunque, non tamen Regum, vel Principum supplicationem, seu instantiam, nec aliàs Motu proprio, quæ suam habeant, & sortiantur executionem, & effectum, concessa fieri contigit, ex nunc provt ex tunc nullas, & inualidas, nulliusque roboris, vel momenti fore & esse, nullique ius tribuere, præsentes verò literas etiam ex eo quod quicumque in præmissis quomodolibet interesse habentes ad præmissa concedendum, seu concedi videndū vocati non fuerint, aut eisdem præmissis non consenserint, vllo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, vel inualidari minimè posse, sed illas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omni ad quos spectat, inuiolabiliter obseruari.

§. 3. Sicque per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, pariter decernimus. Quocirca dilectis filiis causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, ac nostris, & Apostolicæ Sedis in Franciæ, & Hispaniarum Regnis Nunciis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, seu eorum quilibet easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Magni Magistri, Priorum, Bailliuorum, Præceptorum, Militum, & Fratrum prædictorum, seu alicuius eorum desuper fuerint requisiti, solenniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque firmiter obseruari, & singulos, quos ipsæ concernunt, illis pacifice frui, & gaudere.

§. 4. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrauenientium pœna.

Non obstantibus, quatenus opus sit, eisdem Clem. & Pij Prædecessorum literis, necnon recol. mem. Bonifacij Papæ VIII. similiter prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus duabus dictis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, & quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac etiam legibus, & etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, conuentionibus, & instrumentis, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis sub quibuscumque tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris; hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8, Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptis credi mādat.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 15. Martij 1629. Pontificatus nostri anno sexto.

D. P. An. 6. d. 15. Mart.

CXXVII.

Edita A. D.

Approbatio & confirmatio Decreti Sac. Congreg. Rit. super vsu Baldachini, & assistentium, & alio-

1629 5. Apr. Pont. A. 6. rum ministrorum pro Abbatibus Congreg. Oliuetanæ, Ordinis S. Benedicti. *Extat Tomo 4. 97. in ordine, fol. 158. incipit* : Exponi Nobis.

CXXVIII Quod Priores generales Ordinis Eremitarum S. Augustini vtentes aliqua facultate à Sede Apostolica concessa, in patentium literarum expeditionibus earum tenores inserant de verbo ad verbum, &c. *Extat Tomo 4. ordine 98. fol. 158. incipit* : Commissi Nobis.

Edita A.D. 1629. 15. May, Pont. A. 6.

CXXIX. Prohibitio in posterum concedendi exemptiones Officiorum, eas præsertim, quibus Fratres Prouinciales, Definitores, &c. Ordinis Eremitarum S. Augustini gaudent, Fratribus eiusdem Ordinis, qui ea nunquam exercuerunt, &c. *Reperitur Tomo 4. ordine 99. fol. 159. incipit* : Inter cæteras.

Edita. A.D. 1629. 25. Maij, Pont. A. 6.

CXXX. Exemptio concessa clericis regularibus pauperum Matris Dei Scholarum Piarum à processionibus, & aliis actibus publicis. *Habetur Tomo 4. 100. in ordine, fol. 160. incipit* : Debitum Pastoralis.

Edita A.D. 1519. 1. Iun. Pont. A. 6.

CXXXI. Confirmatio quarumdam Constitutionum in Capitulo Generali Fratrum Discalceatorum Recollectorum nuncupatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum.

De his Fratribus vide notata ad Const. 120. Cum sicut, *Tom 4. & separationem à Calceatis, Constit.* 86. In sede, *huius Pontif. Tom. 5.*

Edita A. D. 1629.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. SAcri Apostolatus Ministerio per abundantiam diuinæ gratiæ (nullis licet nobis suffragantibus meritis) præsidentes, ex iniuncti nobis muneris debito Religiosorum Ordinum quorumcunque in Ecclesia Dei militantium prosperum statum, felicemque directionem sinceris desiderantes affectibus, hisque propterea, quæ præsertim in eorumdem Ordinum Capitulis Generalibus prouidè sancita fuisse comperimus, vt firma perpetuò, & illibata persistant, exactiusque obseruentur, Apostolicæ nostræ confirmationis robur libenter adiicimus, eiusdemque muneris partes propensis studiis impartimur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Petitio Procuratoris Generalis. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Alonsus de Sanctissimo Sacramento Fratrum Discalceatorum Recollectorum nuncupatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum Procurator Generalis, quod in Capitulo Generali eorumdem Fratrum de Mense Maij anni proximè præteriti 1618. celebrato, pro felici, prosperoque ipsorum Fratrum regimine, & gubernio Constitutiones editæ fuerunt tenoris subsequentis, videlicet.

§. 2. Hic Summus Pontifex inserit duas distinctiones continentes capita 67. Scilicet in prima distinctione capita quadraginta, nempe Cap. 1. vbi nostri instituti ratio, Religionisque nomen exponitur. Cap. 2. De vniformi vita ab omnibus etiam Superioribus obseruanda. Cap. 3. De indispensabili perpetuitate Regulæ, & Constitutionum. Cap. 4. De officio Diuino. Cap. 5. De horis cum cantu solenniter celebrandis. Cap. 6. De aliis ad Ecclesiam, & Missarum celebrationem spectantibus. Cap. 7. De oratione Mentali. Cap. 8. De suffragiis mortuorum. Cap. 9. De horis fratrum obedientiæ. Cap. 10. De disciplinis. Cap. 11. De silentio. Cap. 12. De clausura, & modo exeundi. Cap. 13. De ieiuniis. Cap. 14. De cibo. Cap. 15. De honesta animi recreatione post prandium. Cap. 16. De vestitu. Cap. 17. De Prælatorū circa communem vsum, & epistolas prouidentia. Cap. 18. De Infirmis. Cap. 19. De fratribus iter agentibus. Cap. 20. De Redemptione Captiuorum. Cap. 21. De his, qui pro Redemptione Captiuorum eleemosynas petunt. Cap. 22. De Redemptoribus. Cap. 23. De Ordinibus recipiendis. Cap. 24. De confessionibus, & Confessoribus. Cap. 25. De Confessoribus Monialium. Cap. 26. De officio Concionatorum. Cap. 27. De leui culpa, & de eius pœna. Cap. 28. De graui culpa, & de pœna ei exhibenda. Cap. 29. de grauiori culpa, & de pœna ei debita. Cap. 30. De grauissima culpa, & de pœna ei exhibenda. Cap. 31. De proprietariis. Cap. 32. De apostatis, & fugitiuis. Cap. 33. De incorrigibilibus, & eorum expulsione. Cap. 34. De aliquibus declarationibus in pœnis prædictis obseruandis. Cap. 35. De absolutione apostatæ, vel excommunicaó. Cap. 36. De recipiendis ad Ordinem. Cap. 37. De modo, & Cæremoniis, quibus habitus conferri debet. Cap. 38. De instructione Nouitiorum. Cap. 39. De Professione. Cap. 40. De tradendo habitu manentibus in Sæculo, & de recipiendis ad beneficia Ordinis. In secunda verò distinctione cap. 27. nempe Cap. 1. De Capitulo generali. Cap. 2. De Electoribus Capituli Generalis, & eorum conuocatione. Cap. 3. De Electione Vicarij Generalis. Cap. 4. De aliis ad electionem, & Capitulum spectantibus. Cap. 5. De electione, & officio Procuratoris Generalis Romanæ Curiæ, & Regiæ. Cap. 6. De Officio Vicarij Generalis. Cap. 7. De Capitulo Prouinciali. Cap. 8. De electione Prouincialis. Cap. 9. De Vicario Prouinciali, & eius electione. Cap. 10. De prima die Capituli Prouincialis, & de Electione Diffinitorum, & Procuratoris Generalis Prouinciæ. Cap. 11. De secunda die Capituli Prouincialis. Cap. 12. De tertia die Capituli Prouincialis. Cap. 13. De quarta die, & absolutione Capituli Prouincialis. Cap. 14. De officio Prouincialis. Cap. 15. De electionibus in communi, & in particulari. Cap. 16. De statu omnium Prouinciarum, & de quibusdam aliis ad totum Ordinem spectantibus. Cap. 17. De Diffinitoribus, eorumque officio. Cap. 18. De officio Commendatorum. Cap. 19. De officio Vicarij Conuentus. Cap. 20. De Capitulo Conuentuali. Cap. 21. De Visitatore. Cap. 22. De ordine sedendi. Cap. 23. De Collegiis, & Studentibus in eis. Cap. 24. De Bibliotheca, literarumque exercitio in aliis Conuentibus. Cap. 25. De possessionibus habendis, & de Domibus acceptandis de nouo. Cap. 26. De bonis temporalibus. Cap. 27. De modo seruando in petendis eleemosynis.

Sequitur Bulla.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, prædictus Alonsus plurimum cupiat præinsertas Constitutiones huiusmodi pro firmiori illarum subsistentia, ac inuiolabili obseruantia Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri. Nobis propterea eorumdem Fratrum nomine humiliter supplicari fecit, vt desuper opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur, qui Constitutiones huiusmodi aliquibus Romanæ Curiæ Prælatis pietate, prudentia, doctrina, & Religiosis zelo præstantibus diligenter examinandas, & vbi opus foret, corrigendas commisimus, Fratres prædictos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Constitutiones præinsertas huiusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam Iuris, quàm facti, & alios quoscumque defectus, si qui in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet interuenerint, supplemus. *Confirmat prout in rubr.*

§. 5. Decer

Decretum irritans. §.5. Decernentes easdem Constitutiones, ac præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, atque ab eisdem fratribus nunc, & pro tempore existentibus firmiter, & inuiolabiliter perpetuò obseruari, & adimpleri, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuntios indicari, & definiri debere, irritumque, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque in contrarium facientibus quibu cumque.

Transumptis credi iubet. §.6. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, ac sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An.6. die 2. Iuny. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 2. Iunij 1629. Pontificatus nostri Anno sexto.

CXXXII. Confirmatio decreti à Sac.Rit.Congreg. editi super vsu Baldachini, & Ministrorum, ac aliarum cæremoniarum pro Abbatibus Congreg.Cassinensis, aliàs S.Iustinæ de Padua. *Reperitur Tomo 4. ordine 101.fol.160. incipit*: Exponi Nobis.

Edita A. D. 1629 11 Iul. Pont. A.6.

CXXXIII Vnio quarumdam Domorum Regularium noui Regni Granat. in Indiis Occidentalibus Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini, sub gubernio Fratrum Calceatorum eiusdem Ordinis existentium, Fratribus Discalceatis dicti Ordinis Congregationis Hispaniarum. *Reperitur Tomo 4. ordine 102. fol.161. incipit*: Vniuersalis.

Edita A. D. 1629 16 Iul. Pont. An.6.

CXXXIV Taxa redditum exigendorum pro Clericis alendis in Seminario Romano, denuo præscripta.

Alumnorum Seminariorum materiam lege Constitut. 9. Clem.VIII. Tom.3.vbi videbis quid dicti Alumni gerere debeant circa pietatem, precationes, virtutes, studium orationis, & literarum custodiam.

Edita A.D. 1629.

VRBANVS PAPA VIII.

VRBIS

Confirmatio applicationis, seu assignationis annuorum redditum, pro Manutentione, seu subuentione Seminarij in Vrbe erecti.

Refert Taxā factam à Pio IV. §.1. MOtu proprio, &c. Cum sicut nobis innotuit, pridem fel.record.Pius Papa IV. prædecessor noster, pro perpetua Seminarij puerorum Ecclesiastici, per eum in Vrbe Apostolica auctoritate erecti, & instituti, necnon illius, eiusque Rectoris, & Alumnorum, aliorumque ministrorum pro illius seruitio necessariorum sustentatione, annuam, & perpetuam pecuniariam Collectam, seu Taxam super diuersorum Vrbis, & illius districtus Monasteriorum, seu aliorum Regularium diuersorum Ordinum locorum, necnon eiusdem Vrbis Basilicarum, & aliarum Collegiatarum Ecclesiarum, Mensarum Capitularium, ac aliarum cum cura, & sine cura Ecclesiarum, ac Beneficiorum, & Capellaniarum fructibus distinctè impositam, & repartitam, ac per Monasteriorum, seu aliorum Regularium locorum huiusmodi Abbates, seu alios Superiores, aut perpetuos Commendatarios, vel alios Administratores, quavis auctoritate, & dignitate, etiam Cardinalitia fulgentes, necnon Basilicarum, & aliarum Collegiatarum Capitula, cæterarumque Ecclesiarum cum cura, & sine cura huiusmodi Rectores, ac perpetuos Beneficiatos, & Capellanos, Beneficia, & Capellanias huiusmodi pro tempore obtinentes, annis singulis, in certis tunc forsan expressis terminis, ipsius Seminarij Rectori, aut eius Ministris, vel Procuratoribus pro rata quemlibet tangente integre soluendam, iuxta normam, seu ordinem impositionis Taxæ huiusmodi desuper emanatam, tenoris sequentis, videlicet.

Taxa imposita à Pio IV. §.2. Nota Monasteriorum Capitulorum, Parochialium, Capellarum, & Ecclesiarum, quæ manutentioni Clericorum Seminarij Romani contribuere debent. Monasterium Criptæferratæ, scuta 150. Monasterium Farfense scut.150. Monasterium Sublacense scut.210. Monasterium S. Gregorij scut.85. Monasterium Triumfontium scut.200. Monasterium S. Laurentij scut.60. Capitulum S. Mariæ Maioris scut.130. Capitulum S. Petri in Vaticano scut.1300. Capitulum S. Ioannis Lateranensis scut.218. Capitulum S. Laurentij in Damaso scut.152. Capitulum S. Mariæ in Transtyberim scut.66. Capitulum S. Mariæ Rotundæ scut.15. Capitulum S.Mariæ in Vialata scut.107.bai.40. Capitulum S. Marci scut.15. bai.75. Capitulum S. Nicolai in Carcere scut.12. Capitulum S. Eustachij scut.63.bai.50.Capitulum S.Angeli in foro piscium scut.27. bai.50. Capitulum SS.Iuliani, & Celsi scut.38. bai.50. Capitulum S.Anastasiæ scut.10. Capitulum S. Mariæ in Cosmedin scut.38.bai.50.Capitulum S.Laurentij in Lucina scut.12. Parochialis Ecclesia S. Mariæ in Postierla scut.5. Parochialis Ecclesia S. Blasij della Fossa scut.6. Parochialis Ecclesia S. Saluatoris delle Cupelle scut.5. Parochialis Ecclesia S. Stephani in Piscinola scut.10. Parochialis Ecclesia S.Andreæ de Funaris scut.4. Parochialis Ecclesia S.Mariæ in Vallicella scut.6. Parochialis Ecclesia S.Saluatoris in Primicerio scut.5. Parochialis Ecclesia SS.Simonis, & Iudæ scut.6. Parochialis Ecclesia S. Nicolai in Nauona scut.7. Parochialis Ecclesia S. Agnetis in Nauona scut.10. Parochialis Ecclesia S.Blasij de Annulo scut.5. Parochialis Ecclesia S. Saluatoris de Curribus scut.5. Parochialis Ecclesia S. Mariæ in Grottapinta scut.12.bai.50. Parochialis Ecclesia S.Simeonis scut.5. Parochialis Ecclesia S. Ceciliæ in Monte Iordano scut.4.bai.50.Parochialis Ecclesia S.Thomæ in Parione scut.4.bai.50. Parochialis Ecclesia S.Ioannis in Ayna scut.4.bai.50. Parochialis Ecclesia S.Mariæ in Cacaberis scut.4.Parochialis Ecclesia S.Laurentij in Monte scut.4. Parochialis Ecclesia S. Ioannis de la Pigna scut.5. Parochialis Ecclesia S.Blasij ad Scalas Campitelli in Aracæli scut.4. bai. 50. Parochialis Ecclesia S. Saluatoris in pede Pontis scut.4.Parochialis Ecclesia S. Benedicti alla Regola scut.5. Parochialis Ecclesia S. Sebastiani della Valle scut.5. Parochialis Ecclesia S. Mariæ in Publiculis scut.5. Parochialis Ecclesia S. Martinelli scut.7. Parochialis Ecclesia S. Blasij della Tinta scut.7. Parochialis Ecclesia S. Leonardi in Iudæa scut.2. Parochialis Ecclesia S. Mariæ in Campitello sc.2. Parochialis Ecclesia S. Martini in foro Boario scut.7. Parochialis Ecclesia S. Mariæ de Curtis scut.5. Capella S.Pauli in S.Maria in Campitello scut.25.Capella S.Luciæ in S. Cecilia in Monte Iordano scut.3. bai.51. Capella S.Andreæ ad Columnam in S.Maria in Via scut.2. bai.25. Capella SS. Petri, & Pauli in S. Angelo in foro Piscium scut.2.bai.50. Capella SS.Laurentij, & Antonij in S. Stephano del Cacco scut.2. Monasterium Monialium Turris Speculorum scut.2. Capella in S. Maria Rotunda scut.2.Capella Sanctissimæ Trinitatis in S.Eustachio scut.1. Capella SS. Patris Mutij, Coptete, & Alexandri in S. Maria in Vallicella scut.4. Capella S. Nicolai in S. Maria in Campitello scut 7. bai.50. Capella S. Ioannis Baptistæ in S. Barbara scut.2. Capella S. Nicolai in S.Maria in Vialata scut.1. bai 80. Capella S. Nicolai in Monte in S. Marco scut.4. Capella S Mariæ Magdalenæ in S. Ioan. Lateranensi scut.25. Capella

SS. Philippi, & Iacobi in S.Laurentio in Lucina scut.7. Capella S. Ioan. Baptistæ, & S. Luciæ in S. Celso scut.4. Capella SS. Sergij, & Bacchi in S. Adriano scut.4. Capella S. Mariæ Innocentij Papæ VIII. in S. Petro in Vaticano scut.12. Capella S. Petronillæ in S. Petro in Vaticano scut.5. Capella S. Marci in S. Petro in Vaticano scut.10. Capella S. Nicolai in S. Eustachio scut.1. bai.50. Capella S. Francisci in S. Marco scut.1. bai.50. Capella S. Ceciliæ in Maria de Planctu scut.2. bai.25. Capella S. Ioannis in S. Laurentio in Lucina scut.1. bai.50. Capella S. Mariæ Magdalenæ in S. Angelo in foro Piscium scut.1. bai.50. Capella Sanctissimæ Natiuitatis in S. Celso scut.2. bai.20. Capella S. Annæ, & Conceptionis B. Mariæ Virginis in S. Laurentio in Damaso scut.2. bai.50. Capella Sanctissimi Crucifixi in S. Laurentio in Damaso scut.2. Capella S. Ioannis Baptistæ in S. Laurentio in Lucina scut.1. bai.50. Capella S. Luciæ in S. Laurentio in Damaso scut.2. Capella S. Mariæ Misidianæ in S. Celso scut.2. Capella S. Margaritæ in S. Laurentio in Damaso scut.2. Ecclesia S. Ioannis in Campo scut.10. Capella B. Virginis, & S. Laurentij in S. Angelo in foro Piscium scut.3.

Tempora solutionum.

§.3. Quoad S. Petri, & S. Mariæ in Vialata Capitula, in tribus solutionibus distinctis, videlicet quoad S. Petri in qualibet Resurrectioois Dominicæ pro secunda, & Assumptionis B. Mariæ pro quarta, & in qualibet Natiuitatis Dominicæ festiuitatibus pro reliquorum septingentorum scutorum summis, Ratæ, Collectæ, seu Taxæ huiusmodj, & idem Capitulum S.Petri tangentis: & quoad Capitulum S. Mariæ in Vialata huiusmodi in tribus æqualibus solutionibus, nempe in eisdem Festiuitatibus Ratæ, Impositionis, Collectæ, seu Taxæ huiusmodi ipsum tangentis. Quo verò ad Monasteria, & aliarum Collegiatarum Capitula, & Parochialium, & aliarum Ecclesiarum præfatarum Rectores, ac Capellanos, & Capellanias superiùs expressas, seu alia beneficia huiusmodi, pro tempore quomodolibet obtinentes, in duabus æqualibus solutionibus Ratæ quemlibet tangentis, pro vna videlicet in Domini Nostri IESV CHRISTI, & altera medietatibus Ratæ quemlibet tangentis huiusmodi in B. Ioannis Baptistæ Natiuitatum festiuitatibus, integre perpetuis futuris temporibus persoluenda imposuerit.

Seminarij administratio, & cura commissa Vicario Vrbis, & Soc. IESV Generali, &c.

§.4. Ipsumque Seminarium sic erectum, & institutum Curiæ, Regimini, & Administrationi Præpositi Generalis, & Presbyterorum Soc. IESV, & sui, ac Romani Pontificis pro tempore existentis in dicta Vrbe Vicarij in spiritualibus Generalis tutelæ, patrocinio, & protectioni commiserit.

Deputatio Commissarij pro exactione Taxæ facta à Pio V.

§.5. Et subinde piæ mem. Pius Papa V. similiter prædecessor noster, ipsius Seminarij indemnitati consulere cupiens, & vt faciliùs annuæ Collectæ, & Taxæ huiusmodi eidem Seminario pro tempore debitæ faciliùs exigerentur, bon. mem. Iacobo, dum vixit, Tituli S. Mariæ in Cosmedin Presbytero Cardinali Sabello nuncupato, tunc suo in Vrbe, & eius districtu in eisdem spiritualibus Vicario licentiam, & facultatem vnum, vel plures Commissarios ad exactionem Collectæ, seu Taxæ huiusmodi, & pecuniarum illius occasione tunc debitarum, & in futurum quandocumque debendarum, ab illarum debitoribus etiam Episcopis, & S.R.E. Cardinalibus, Abbatibus, & aliis quarumcunque Ecclesiarum, & Monasteriorum Prælatis, seu Commendatariis, aut aliis Administratoribus, necnon Basilicarum, aliarumque Collegiatarum Capitulis, & aliis quibuscumque, etiam de necessitate exprimendis, cum facultatibus amplissimis ad id necessariis deputandi Motu simili concesserit, prout in diuersis decretis, seu aliis scripturis desuper confectis pleniùs dicitur contineri.

Confirmatio rerum omnium prædictarum ab Vrbano Papa VIII.

§.6. Nos decretorum, seu scripturarum desuper confectarum huiusmodi tenores, etiam veriores, præmissis tamen minimè contrarios, ac datam præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, ac huiusmodi Seminarij manutentioni, ac felici progressui in præmissis opportuna ratione consulere volentes, Motu simili, non ad alicuius nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, & de Apostolicæ potestatis plenitudine Collectam, seu Taxam, vel assignationem præfatas, prout in prædicta nota continetur, Apostolica auctoritate, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inuiolabilis firmitatis robur adiicimus, omnesque & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui forsan desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Prædicti omnes ad solutionem Taxæ tenentur.

§.7. Decernentes omnium, & singulorum Monasteriorum Abbates, seu Commendatarios, aut alios Administratores, necnon Basilicarum prædictarum, aliarumque Ecclesistum Capitula, ac singulas Ecclesias, ac Capellanias præfatas nunc, & pro tempore quomodolibet in titulum, Commendam, aut aliàs obtinentes, quavis etiam Episcupali, vel Cardinalitia, aut alia quavis auctoritate, & dignitate præfulgentes.

Pro vnitis etiã, suppressis, incorporatis, &c. soluendum.

§.8. Necnon Ecclesiarum, seu Mensarum Capitularium, aut aliorum locorum piorum, quibus forsan aliqua ex Monasteriis, Ecclesiis, Capellaniis, seu aliis beneficiis præfatis, etiam præuia illorum perpetua suppressione, & extinctione, concessa, aut etiam vnita, annexa, & incorporata, vel etiam eorumdem Monasteriorum, & Mensarum Capitularium fructus in toto, vel in parte, etiam per viam dismembrationis, seu aliàs Apostolica, vel alia Canonica auctoritate applicati, & appropriati fuerunt, Capitula, Rectores, seu Administratores nunc, & pro tempore existentes ad integram solutionem Taxæ, seu Collectæ huiusmodi pro rata eorumdem fructuum illis, vt præfertur, vnitorum, & incorporatorum, seu aliàs applicatorum, & appropriatorum à die, qua singulæ vniones, annexiones, & incorporationes, aliæque applicationes suum sortitæ fuerunt effectum, & aliàs iuxta formam notæ, impositionis, Taxæ, seu Collectæ huiusmodi, eiusdem Seminarij Rectori, seu illius Agentibus, vel Ministris, debitis, & consuetis locis, & temporibus faciendam efficaciter teneri, ac omnino obligatos esse, & fore.

Facultates Vicarij circa executionem solutionum.

§.9. Ac eos, eorumque singulos à præfatæ Vrbis Vicario, seu Seminarij Rectore, vel aliis Ministris præfatis à Vicario huiusmodi deputatis, omnibus, & singulis iuris, & facti remediis necessariis, & opportunis, Mano regia, ac sine figura, & strepitu iudicij, etiam per fructuum huiusmodi sequestrationem, appellatione postposita, cogi, & compelli posse, sic, &c.

Clausula sublata.

§.10. Quæ, & non aliàs, per quoscumque Iudices, &c. etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuntios, sublata, &c. iudicari, & definiri debere, irritumque, &c. attentari, &c.

Decretum irritans.

§.11. Quocirca dilecto filio moderno, & pro tempore existenti nostro, & Romani Pontificis, etiam pro tempore existentis, in Vrbe, eiusque districtu Vicario in spiritualibus Generali per Apostolica scripta mandamus, quatenus ipse, si, & postquam præsentes sibi præsentatæ fuerint, per se, vel per alium, seu alios, easdem præsentes, & in eisdem contenta quæcumque, quandocumque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Rectoris eiusdem Seminarij pro tempore existentis fuerit requisitus, solemniter publicans, eisque, ac eorum singulis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra præsentes, & in eis contenta quæcumque per eos ad quos spectat, & pro tempore spectabit, firmiter obseruari, & per singulorum Monasteriorum præfatorum Abbates, seu perpetuos Commendatarios, aut alios Superiores, ac Ecclesiarum Capitula, Rectores, & Capellanias præfatas pro tempore quomodolibet obtinentes, quavis auctoritate, vel dignitate, etiam Cardinalitia, fulgentes, omnes & singulas pecuniarum præstationes prædictas, aut illarum ratas pro tempore debitas, Manu regia, & sub censuris, & pœnis sibi beneuisis, integrè persolui, necnon eiusdem Seminarij Rectorem

pro

pro tempore existentem, eiusdemque Seminarij Alumnos, cæterasque illius personas præsentibus pacifice frui, & gaudere.

Sub censuris, & pœnis.

§. 12. Non permittentes ipsos, vel eorum quempiam desuper per quoscumque, contra earumdem præsentium formam, & tenores indebitè molestari, perturbari, vel inquietari.

Derogatio contrariorũ.

§. 13. Contradictores appellatione postposita compescendo, ac in legitimis super his habendis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, seruata forma Concilij Tridentini aggrauando, inuocato ad hoc, si opus fuerit, brachij sæcularis auxilio: non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, necnon in Synodalibus, Prouincialibusque, & vniuersalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon singulorum Monasteriorum, ac singularum Ecclesiarum præfatarum, etiam iuramento, &c. roboratis statutis, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis illis, illorumque Abbatibus, Commendatariis, Capitulis, & Canonicis, aliisque Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & irritantibus, vel aliis decretis in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet concessis, quibus omnibus, etiamsi de illis, &c. eorum tenores, &c. latissimè hac vice, dumtaxat specialiter, & expresse Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Subscriptio S D.N.

Fiat Motu proprio M.

Clausula facultatiua.

§. 14. Et cum absolutione à censuris ad effectum, &c. & quod singularum literarum, seu decretorum, aliarumve scripturarum prædecessorum prædictorum tenores, præmissis tamen minime contrarij, habeantur pro expressis, vel in toto, vel in parte exprimi possint, & de perpetuis approbatione, confirmatione, roboris adiectione, defectuum suppletione, decreto, derogatione, aliisque præmissis latissime extendendis.

Sola Signatura sufficiat.

§. 15. Et quod pro præmissorum omnium, & singulorum etiam denominatione, qualiber nuncupatione, inuocatione annexorum, aliorumque necessariorum maior, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis, seu si videbitur, sola præsentium signatura sufficiat, & vbique fidem faciat in iudicio, & extra, Regula quacumque contraria non obstante.

Fides adhibeatur transumptis.

§. 16. Cum decreto, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu ipsius Vicarij subscriptis, & sigillo eiusdem Vicarij, vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique in iudicio, & extra illud fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Regulares, & alij obtinentes huiusmodi beneficia vnita, ad Taxam illorũ teneantur.

§. 17. Et cum alio decreto, quod quæcumque Ecclesiæ, tam sæculares, quàm cuiusvis Ordinis Regulares, aut Capitula, Conuentus, vel Collegia, quibus aliqua ex beneficiis, siue Ecclesiis in præfata Taxa comprehensis, præuia eorum suppressione, vnita, seu eorum fructus, &c. etiam pro erectione Canonicatuum, & præbendarum, vel nouorum titulorum beneficiorum, seu assignatione quotidianarum distributionum applicati fuerunt, vel in posterum vniri, vel applicari contigerit, ad Taxæ contributionem, & solutionem Seminario huiusmodi faciendam teneantur, & ad id per Vicarium præfatum omnibus iuris, & facti remediis cogi, & compelli possint, & debeant.

Fiat M.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sexto Kal. Septembris, Anno septimo.

Erectio Reformationis Prouinciæ S. Saluatoris Hungariæ Ordinis Fratrum Minorum Strictioris Obseruantiæ S. Francisci. CXXXV.

De his Fratribus vide indicata ad Constit. 154. Sacrosanctum, infrà.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1629.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

SAcrosanctum ministerium humilitati nostræ, nullo licet meritorum suffragio, per ineffabilem diuinæ sapientiæ prouidentiam commissum postulat, vt inter multiplices, grauissimasque Apostolicæ seruitutis curas, illam peculiari studio amplectamur, per quam personæ sub suaui Religionis iugo Saluatoris, & Domini nostri obsequiis famulantes felicioribus in dies proficiant incrementis.

Causa huius Const.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Ambrosius à Galbiato Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Strictioris obseruantiæ per Germaniam Superiorem Commissarius Generalis nobis nuper exponi fecit, dilecti filij Fratres Ordinis prædicti Prouinciæ Sancti Saluatoris Hungariæ pro celebratione Capituli Prouincialis congregati, se puritatem Regulæ Sancti Francisci, iuxta Decretum desuper a nobis aliàs emanatum, & prout dilecti etiam filij Fratres reformati nuncupati eiusdem Ordinis seruant, seruare velle vnanimes decreuerint, proindeque Prouinciam prædictam in Prouinciam Fratrum Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum, per Nos modo, & forma infrascriptis erigi, & institui summoperè desiderent.

Declarat Prouinciam Reformatam & subiicit Superiori generali Italicæ nationis.

§. 2. Nos eosdem Fratres in huiusmodi eorum laudabili proposito confouere, ac specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Ambrosij eorumdem Fratrum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Prouinciam prædictam in Prouinciam Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Prouinciis Regnorum Hispaniarum conformem, & ad illarum instar esse, necnon sub omnimoda Ministri Generalis dicti Ordinis, ac eo Italicæ Nationis, & extra Italiam existente, eius Vicarij Generalis, necnon & Commissarij Generalis, iuxta Bullam vnionis electi, non autem Commissariorum Generalium eiusdem Ordinis, & Regnorum, nec superioris, vel inferioris Germaniæ.

Visitari non potest nisi à Reformatis.

Moderari debet sicut aliæ Prou. Reformatæ.

§. 3. Ita quod Minister, ac Vicarius, & Commissarius Generales prædicti iuxta Bullam huiusmodi electi, nonnisi per se ipsos, aut Commissarius Ordinis Reformatorum prædictorum visitare valeant iurisdictione, authoritate, & superioritate cuiusquam Fratres, ac iuxta declarationes felic. record. Nicolai III. & Clementis V. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum viuere debeant.

§. 4. Et cum hoc etiam, quod ex nunc Minister Prouincialis Prouinciæ Hungariæ huiusmodi omnem iurisdictionem, facultatem, & auctoritatem, tam in Fratres Ordinis prædicti sibi subditos, quàm circa nouarum domorum eiusdem instituti in eadem Prouincia fundationem, seu erectionem, aut ædificationem, necnon etiam circa Nouitios, aliaque in literis Apostolicis recol. mem. Gregorij PP. XIII etiam prædecessoris nostri contenta, prout alij Ministri Prouinciales aliarum Prouinciarum Fratrum eiusdem Ordinis Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum in omnibus, & per omnia habeant, & tam ipsi, quàm singularum domorum dictæ Prouinciæ Fratrum Mino-

rum

rum S. Francisci Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum Hungariæ Superioris, necnon singulares eorum, & cuiuslibet illorum personæ omnibus, & singulis prærogatiuis, præeminentiis, priuilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indultis, concessionibus, fauoribus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus, quibus alij huiusmodi Ministri Prouinciales, & illarum domorum regularium superiores, & singulares personæ vti, frui, potiri, & gaudere solent, ac possunt, & poterunt quomodolibet, pariter, & pariformiter, ac æquè principaliter, sine vlla prorsus differentia vti, frui, & gaudere possint, & valeant.

§.5. Quodque nunc, & pro tempore existens Minister Generalis prædictus, aut Visitatores ab eo etiam pro tempore mittendi, statuta, constitutiones, & ordines eiusdem Prouinciæ Hungariæ, illiusque domorum regularium huiusmodi, nisi de consensu maioris partis fratrum vocalium dictæ Prouinciæ Hungariæ in eorum Capitulis Prouincialibus præstando alterare, vel immutare, aut eosdem Fratres ab eorum modo viuendi, dummodo iuxta easdem declarationes viuant, disturbare.

§.6. Necnon quod Fratres eiusdem Ordinis S. Francisci de Obseruantia nuncupati infra limites eiusdem, seu alterius Prouinciæ existentes collectas, seu quæsturas ad domos regulares eiusdem Prouinciæ Reformatorum Discalceatorum Hungariæ spectantes, exceptis eis à Fratribus Prouinciæ dictæ Hungariæ in dicto eorum Capitulo Prouinciali forsan concedendis occupare, aut eosdem Fratres Reformatos Discalceatos Prouinciæ Hungariæ huiusmodi desuper perturbare nullo vnquam tempore possint, nec valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò erigimus, & instituimus.

§.7. Et insuper eidem Ministro Generali, vt Ministrum Prouincialem, Custodem, & Diffinitores dictæ Prouinciæ Hungariæ creare, & eligere, cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, indiuiduam, & expressam requirerent mentionem, facere, dicere, ordinare, & exequi liberè, & licitè possit, & valeat, plenam, liberam, & amplam auctoritatem, & tenore præsentis concedimus, & impartimur licentiam, & facultatem.

§.8. Ita tamen, vt Fratres Prouinciæ huiusmodi Constitutionibus, & ordinationibus in Capitulo, seu Congregatione generali factis, quæ strictiori obseruantiæ non aduersentur, subiaceant, ad illarumque obseruationem omninò teneantur.

Decretum irritans. §.9. Decernentes Prouinciam per præsentes erectam, & institutam huiusmodi decretis, & declarationibus à Nobis, & Romanis Pontificibus prædecessoribus, & successoribus nostris pro reformationibus, & custodiis Italiæ emanatis, seu emanandis nullatenus subiectam, & comprehensam esse, vel fore, ac Prouincialem, Custodem, & Diffinitores, aliosque Superiores, & Fratres Prouinciæ per præsentes erectæ, & institutæ à quoquam, quavis etiam Archiepiscopali, aut Episcopali, vel etiam maiori auctoritate fungentes desuper molestari, inquietari, perturbari, aut impediri non posse, sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, vel delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignorantes contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.10. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, illiusque Prouinciarum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, & Prouinciis, illiusque & illarum Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis dictis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 15. Septembris 1629. Pontificatus nostri Anno septimo. *Dat. P. A. 7. die 15. Sept.*

CXXXVI. Confirmatio Decreti Sac. Rit. Congreg. super vsu Baldachini, ministrorum, ac aliarum cæremoniarum pro Abbatibus Congreg. Cœlestinæ, Ordinis S. Benedicti. *Reperitur Tomo 4. 104. in ordine, fol. 163. incipit*: Exponi Nobis. *Edita A. D. 1629. 26. Sept. Pont. An. 7.*

CXXXVII. Quod Regens, & Collegiales Collegij S. Bonauenturæ in Domo SS. Duodecim Apostolorum de Vrbe subiaceant obedientiæ Guardiani dictæ Domus, aliorumque dicti Ordinis Superiorum.

Fratres Minores Conuentuales approbauit Honorius III. Constitut. 5. Tom. 1. Horum Fratrum Regulam declarauit Martinus V. in Const. 13. Tom. 2.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1629.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. FElici, ac prospero Collegij S. Bonauenturæ in Domo Sanctorum duodecim Apostolorum de Vrbe Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Conuentualium nuncupatorum erecti, quantum cum Domino possumus, pro nostri pastoralis officij munere regimini consulere volentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris.

Præcipit prout in rub. §.1. Quod de cætero perpetuis futuris temporibus dilecti filij Regens, & Collegiales dicti Collegij obedientiæ, correctioni, & visitationi dilectorum filiorum Guardianorum dictæ Domus, aliorumque dicti Ordinis Superiorum, prout cæteri Fratres in eadem domo degentes subiaceant, itavt debitis pœnis puniri possint, non tamen in loco Collegiali.

Oeconomus quolibet semestri reddat rationē. §.2. Quodque Oeconomus pro tempore deputandus ipsius Collegij cautionem idoneam de benè administrando dare debeat, necnon Guardiani, & alij prædicti Ordinis Superiores huiusmodi computa ipsius Oeconomi quolibet semestri reuidere possint, & ita in præmissis obseruari, sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat. §.3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Collegij etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Collegio, illiusque Regenti, & Collegialibus prædictis, & quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum

Dat. P. A. 7. die 26. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 26. Septembris 1629. Pontificatus nostri anno septimo.

CXXXVIII. Pro Ordine S. Basilij Congregationis Reformatæ del Tardon, & S. Antonij de Valle del Gallegillos.

Istius Ordinis materiam habes ad Const. 168. In his, *infrà, & in Const.* 326. In Sede.

Edita A. D. 1629.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

PAstoralis officij Nobis ex alto commissi debitum postulat, vt circa statum Religiosorum Ordinum quorumcunque in Ecclesia Dei militantium salubriter dirigendum mentis nostræ aciem assiduè intendentes, ad ea præcipuè eiusdem officij partes sedulò impendamus, vt quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris pro felici eorumdem Ordinum statu, & directione proinde sunt statuta, & ordinata, ab iis, ad quos spectat, inuiolabiliter obseruentur.

Clem. VIII. edidit Const. de hac reformatione.

§. 1. Exposuit siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Monachorum Ordinis S. Basilij Congregationis Reformatæ nuncupatæ, quod alias fel. record. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster cupiens S. Basilij huiusmodi regulam cum suo laudabili de labore manuum instituto in sua propria, & primitiua Sanctorum Patrum Obseruantia stabiliri, ac perpetuò conseruari, duo Monasteria eiusdem Ordinis tunc expressa in Monasteria Reformationis, & veræ regulæ Obseruantiæ constituens, & separans, inter alia voluit, quod Monachi Monasteriorum Reformationis huiusmodi Abbati dicti Ordinis Generali taliter subiacerent, vt ipse per se, non verò per alium, nisi fortè ex eadem Congregatione Reformata Monachum posset illa, tam in capite, quàm in membris visitare, corrigere, & emendare, non verò in aliquo contra supradictam reformationem, seu Constitutiones ab ipsis faciendas, & a Sede Apostolica approbandas, in communi, vel cum aliquo particulari dispensare, vel quidquam aliud mutare, siue innouare, neque Monachos Reformatos à suis Monasteriis ad alia, quacumque de causa transferre, seu alios ab ipsis etiam ad breue tempus recipi facere, vel aliud quidquam ordinare, seu statuere, in quo ipsos posset perturbare, seu quomodolibet inquietare, & aliàs prout in ipsis Clementis Prædecessoris in simili forma Breuis desuper expeditis literis pleniùs continetur.

Quam hic Pontifex obseruari mandat.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, præmissis nequaquam obstantibus nonnulli eiusdem Ordinis Abbates Generales, eorumque Vicarij quibusdam Monachis Reformatis ad Prouincias non reformatas transeundi licentiam, & facultatem concesserint, atque ex hoc non leues in Congregatione Reformata huiusmodi exoriantur perturbationes, proindeque per Nos desuper opportunè prouideri summoperè desideret: Nos præmissis, quantum cum Domino possumus, obuiam ire, prosperoque Monachorum prædictorum regimini, & gubernio consulere, illosque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis, &c. censentes, supplicationibus dicti Procuratoris Nobis, &c. inclinati, De Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio dilecto filio Abbati Generali dicti Ordinis pro tempore existenti per præsentes præcipimus, vt in posterum prædictas literas in forma Breuis prædicti Clementis Prædecessoris omninò obseruet, & obseruari faciat.

Mandat puniri transgressores.

§. 3. Decernentes illum, si vnquam aliquem ex Monachis Reformatis huiusmodi contra dispositionem dictarum literarum ad Prouincias non reformatas transferre præsumpserit, pœnam priuationis vocis actiuæ, & passiuæ eo ipso incurrere, sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Iudices Ordinarios, & Commissarios quavis auctoritate fungentes iudicari, &c. attentari. Non obstantibus omnibus illis, quæ dictus Clemens Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 7. die 30. Octob.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 30. Octobris 1629. Pontificatus nostri anno septimo.

CXXXIX. *Edita A. D. 1629 30. Oct. Pont. An. 7.*

Beatificatio Caietani Thienæi Clericorum Regularium Fundatoris: ac Indultum celebrandi Missam, & Officium de eodem recitandi. *Reperitur Tomo* 4. 103. *in ordine, fol.* 162. *incipit*: In Sede Principis.

CXL. *Edita A. D. 1629 22. Octob. Pont. A. 7.*

Iubilæi vniuersalis concessio ad diuinam opem pro imminentibus in diuersis Christiani orbis partibus periculis postulandam. *Extat Tomo* 4. *ordine* 105. *fol.* 163. *incipit*: Irritatus assiduis. * *Sed nullibi reperitur in nouissima editione Romana.*

CXLI. Erectio Montis Vacabilis subsidij nuncupati.

Materiam subsidij latè videre poteris in Const. 39. *Pauli III.* Decens, *Tom.* 1. *item in Const* 20. *Pauli IV.* Cupientes, *Tom.* 1. *& Pauli V. Const* 31. In maximis, *Tom* 3. *Reuocationem verò exemptionum à solutione subsidij triennalis vide in Constit.* 2. *Sixti V.* Inter varias, *Tom* 2.

Edita A. D. 1630.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Causa huius Constit.

§. 1. IMpensarum moles, quas his durissimis, & difficillimis temporibus pro defensione, & conseruatione Status nostri Ecclesiastici facere cogimur, Nos impellit, vt pecuniam, vndequaque haberi potest, pro imminentibus Sedis, & Cameræ nostræ necessitatibus, & ad ea gerenda, quæ pro eiusdem Sedis, & prædicti Status nostri beneficio necessaria videntur assiduè cogitemus colligere, & comparare, vt eam paratam in ipsis necessitatibus habeamus, idque minori, quo possimus, subditorum nostrorum, & ipsius Cameræ incommodo, & detrimento facere studeamus. Ideo vnum Montem Vacabilem, ex quo opportuna pecuniæ vis colligi possit, super augmento, seu subsidio iulij vnius pro quolibet Cado Vini, quod ad Vrbem ex circumuicinis Ciuitatibus, & locis asportatur, pro annuis scutis viginti duobus millibus monetæ dilectis filiis Ioanni Baptistæ, & Fratribus de Gallis locatis, & alio augmento, seu subsidio duarum ex tribus partibus quadrantis super qualibet libra Carnis, quæ in Vrbe venditur, ad annua scuta 25. millia ascendente, per Nos impositis, & auctis, aliisque dictæ nostræ Cameræ introitibus erigere deliberauimus.

§. 2. Motu igitur proprio, ac ex certa scientia, & potestatis plenitudine nostris Montem vacabilem scutorum 300. millium monetæ subsidij nuncupandum locorum, seu portionum trium millium vacabilium resignabilium ad instar aliorum officiorum, & Montium vacabilium Romanæ Curiæ, scutis centum monetæ pro quolibet loco computatis, annui fructus scutorum nouem monetæ pro quolibet loco, & portione, & anno, à die prima mensis Iulij proximè præteriti præsentis anni 1630. inchoando ad instar aliorum Montium, & officiorum vacabilium, auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus, creamus, facimus, & instituimus.

Dotem assignat.

§. 3. Illique sic erecto, & instituto, ac personis, quæ in eo pecunias, vt infra dicetur, posuerint, pro dicti Montis congrua dote, ac fructibus, & emolumentis ad

ad prædictam rationem scutorum nouem monetæ annis singulis pro quolibet loco, & quolibet bimestri in fine pro rata soluendis summam scutorum 27. millium monetæ,annuorum scilicet scutorum 20. millium monetæ ex dicto subsidio, seu augmento iulij pro quolibet Cado Vini, & reliquorum scutorum septem millium monetæ annuorum ex supradicto augmento Gabellæ Carnis per Nos, vt præfertur imposito, ac dictorum subsidiorum emolumentis, & redditibus dismembramus, & separamus, sicque dismembratam, & separatam dicto Monti,illiusque Depositario, & Montistis soluendam eodem Monte durante concedimus, applicamus, & appropriamus, & assignamus, applicatamque, & appropriatam esse volumus, & mandamus.

Dictũ Montẽ ab omnibus oneribus eximit.

§.4. Ipsumque Montem, & illius futuros Creditores in nostrum, ac Sedis, & Cameræ prædictarum locum quoad integram summam prædictam, eiusque liberam perceptionem, exactionem, & consecutionem, etiam irreuocabiliter ponimus, substituimus, & subrogamus,eandemque summam ab omnibus oneribus, tributis, subsidiis, & collectionibus, & retentionibus per Nos, & pro tempore existentes Romanos Pontifices ex quacumque vrgenti, & publica, ac etiam pestis,fidei Catholicæ tuendæ causa, augmento cultus diuini, seu alia subleuatione, & conseruatione eiusdem nostri Status, & Romanæ Ecclesiæ quomodolibet impositis, & imponendis, ac ab omnibus, & quibuscumque aliis grauaminibus ordinariis, & extraordinariis præsentibus, & futuris eximimus, & liberamus, exemptamque & liberam, dictosque redditus, introitus, & emolumenta eidem Monti, & illius Creditoribus, & Montistis obligata, & hypothecata esse volumus, & obligamus, & hypothecamus.

Sedis Apost. & Cam. bona pro dicti Montis creditione obligat.

§.5. Et pro maiori eiusdem Montis, & personarum in eo pecunias ponere volentium cautela, & securitate omnia, & singula alia Sedis, & Cameræ prædictarum bona mobilia, immobilia, iura, res, & actiones quæcumque præsentia,& futura vbique locorum existentia, introitusque, redditus,& prouentus dicto Monti subsidij, illiusque singulis personis,& Montistis generaliter, & specialiter etiam obligamus, & hypothecamus, ac obligata, & hypothecata esse, nec super annuis summis prædictis, vt supra assignatis, illarumque exactione, & perceptione etiam per Nos, & successores nostros prædictos quouis modo Montistas prædictos perturbari, inquietari,vel molestari posse volumus, & decernimus.

Facultatem omnibus tribuit in dicto Monte pecunias ponendi, exceptis Mendicantibus, & infidelibus.

§.6. Necnon etiam eadem auctoritate statuimus, atque decernimus,quod quæcumque vtriusque sexus personæ cuiuscumque ætatis, etiam Minores, Pupilli, ac Spurij, & Illegitimi, & cuiuscumque status, gradus, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ existentes, etiam si Cardinalatus honore præfulgeant, & Ecclesiis Cathedralibus etiam Metropolitanis, & Patriarchalibus,seu Monasteriis præsint, & quæcumque,quotcumque, & qualiacumque Ecclesiastica beneficia cum cura, & sine cura obtineant, in sacris,etiam Presbyteratus ordinibus constitutæ, necnon quorumvis sub quavis regula institutorum Hospitalium, & Militiarum, & quorumcumque (non tamen mendicantium)Ordinum Religiosi, quibus à iure,aut per priuilegium concessum est proprium retinere posse, cuiuscumque nominis, qualitatis, & conditionis,prætertquam ratione regularis professionis in aliquo Ordine Mendicantium inhabiles, & incapaces, existant, ac infidelibus exceptis, in Monte prædicto subsidij quascumque pecuniarum quantitates, non tamen infra summam scutorum centum monetæ in singulas personas, itavt loca, & portiones huiusmodi diuidi minimè possint, vsque ad dictam summam locorum trium millium ponere, & ipsæ personæ pro pecuniis sic positis fructus ad rationem scutorum nouem similium pro quolibet loco singulis annis, & quolibet bimestri eorum ratam sine aliquo conscientiæ scrupulo, & sortis principalis diminutione, vel aliquo restitutionis onere integrè, omni prorsus impedimento cessante,percipere, & habere possint, & valeant.

Confiscationes prohibet.

§.7. Præterea etiam expressè prohibemus,quod loca prædicta, nec eorum fructus, & emolumenta etiam causa rebellionis, proditionis, assassinij, sacrilegij, læsæ maiestatis, & aliorum criminum quantumcumque grauium, & enormium per loca ipsa obtinentes, tam intus, quàm extra ditionem nostram,& in qualibet mundi parte, non tamen in personam Romani Pontificis, aut alicuius ex Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus commissorum, etiam confessorum, & probatorum, publicari, seu deliberari, nec sub aliquibus, siue specialibus, siue generalibus omnium bonorum, rerum, & iurium confiscationibus comprehendantur, sed specialiter ab illis excepta fore, & esse censeantur, deque illis ipsimet delinquentes integrè disponere possint, ac si delicta huiusmodi nequaquam commisissent, minusque loca prædicta, vel eorum fructus quolibet prætextu ad instantiam cuiusvis personæ,etiam Cameræ nostræ, vel aliàs modo aliquo sequestrari, vendi, subhastari, aut impediri possint.

Reductionem prohibet, & à vacatione per quinquẽnium liberat.

§.8. Decernimus prætetea, quod Mons prædictus non possit redimi, vel reduci ad non vacabilem, nec extingui, minusque illius fructus à ratione scutorum nouem huiusmodi pro quolibet loco, vt supra reduci, nec minui sub quovis prætextu, etiam necessitatis vrgentis, & vrgentissimæ,Sedis Apostolicæ enormissimæ læsionis, vrgentis necessitatis, seu etiam euidentis vtilitatis, aut alia quacumque causa: & volentes Montem prædictum, illiusque Montistas, & creditores pro tempore existentes specialibus fauoribus, & gratiis decorare, decernimus, atque eadem auctoritate statuimus, & indulgemus, quod loca, seu portiones dicti Montis per quinquennium incipiendum Kalendis eiusdem mensis Iulij proximè præteriti præsentis anni 1630. & vt sequitur finiendis, per obitum personarum super quarum vitæ periculis loca extabunt, vel ab eis causam dicto quinquennio durante habentium, non vacent, sed illa ad decedentium, illorumque ad quos loca prædicta spectabunt hæredes ex Testamento, seu ab intestato omnino deueniant,ipsique hæredes, & successores loca, seu portiones huiusmodi retinere, vel resignare, ac pretium exinde proueniens recipere possint, & resignationes sic per eos factæ admitti debeant, etiam cum eodem priuilegio non vacantiæ per dictum quinquennium à Kalendis Iulij vt supra incipiendum: quod priuilegium non vacantiæ dicto quinquennio durante transeat etiam in quoslibet successores,quibus suffragari debeat pro residuo dicti quinquennij,quo elapso loca prædicta per obitum illa obtinentium omnino vacent, & vacare debeant ad commodum, & fauorem eiusdem Cameræ nostræ.

Facultates, exemptiones, & priuilegia concedit.

§.9. Volumus prætetea,quod Montis prædicti creditores ad pecunias ab ipsis in eo positas, & erogatas, aut illarum partem, in aliquam subuentionem, vtilitatem, seu necessitatem Status Ecclesiastici, vel Sedis, & Cameræ prædictarum conuersas fuisse, & esse probandum, haud quaquam teneantur, sed cum simplicibus literis patentibus ab infradicendo Thesaurario nostro Generali, & Secretario dicti Montis, ab ipso, vt infra deputando expeditis iidem creditores, & Montistæ tuti sint, eidemque Monti, & personis in eo pecunias habentibus Collegium, & Defensores creandi, & deputandi, ordinationes, & statuta quæcumque, licita tamen,& honesta à prædicto Thesaurario nostro Generali examinanda, & approbanda condendi licentiam, & facultatem concedimus, necnon iis, vt omnibus, & singulis aliis priuilegiis, & facultatibus, exemptionibus,& immunitatibus, libertatibus, prærogatiuis, gratiis, & indultis,quibus cæteri creditores aliorum Montium vacabilium Romanæ Curiæ potiuntur,& gaudent, ac vti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, ac si illa sic de verbo ad verbum inserta forent, vti, frui, & potiri, liberè, & licitè valeant indulgemus, quodque præsentes vim, & robur veri, & validi contractus, ac obligationis inter Nos, Sedem,& Cameram prædictas ex vna; & eos, qui pecunias in ipso Monte posuerint, ex altera partibus legitime initi, &

& stipulati obtineant, & obtinere, dictusque Mons, & illius Montistæ in pacifica, libera, & quieta dictorum annorum scutorum 27. millium eis, vt præfertur, assignatorum exactionis, & perceptionis possessione, dicto Monte durante manuteneri, & conseruari debeant.

§. 10. Præterea dilectum filium Magistrum Stephanum Durarium Thesaurarium nostrum Generalem, aliosque pro tempore existentes Thesaurarios Generales dicti Montis Protectores cum potestate literas patentes sub eorum nominibus, & sigillis expediendi, & concedendi, necnon omnes, & qualscunque causas super dicto Monte, illiusque causa, & occasione, & ab eo quomodolibet dependentes mouendas priuatiuè quoad omnes alios Iudices cognoscendi, & terminandi, ac omnia alia quæ ad eiusdem Montis vtilitatem, prouidamque directionem pertinere cognouerit, peragendi cum facultate etiam Depositarium, ac Secretarium, & Ratiocinatorem, seu Computistam dicti Montis cum emolumētis eidem beneuisis ad eorum vitam, & donec vixerint, & prout ipsis melius placuerit, & videbitur, eligendi, & deputandi.

Clausulas præseruatiuas apponit. §. 11. Decernentes præsentes nostras literas de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quocunque defectu notari, argui, vel impugnari, aut reuocari, restringi, vel limitari minimè posse, seu debere, sicque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, etiam quod in dictæ Cameræ, eiusque libris non admittantur, neque registrentur, sicque & non alias in omnibus, & singulis præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici, & dictæ Cameræ Clericos, Cameramque ipsam, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 12. Non obstantibus præmissis, & fel. rec. Symmachi, Calixti Tertij, Pauli Secundi, Pauli Tertij, Pauli Quarti, & Pij Quinti, aliorumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, ac etiam nostris de rebus Ecclesiæ, & Cameræ non alienandis, & alienatis recuperandis, ac etiam Pij IV. de registrandis, aliisque Apostolicis, ac in Prouincialibus, & Synodalibus, ac vniuersalibus Conciliis editis specialibus, & generalibus Constit. & ordinat. etiam prædicta fieri specialiter expressè prohibentibus, & facta irrita esse decernentibus, dictæque Cameræ iuramento, confirmatione Apostolica, & quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, & naturis, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Cameræ, & quibusvis personis sub quibuscunque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, & potestatis plenitudine similibus, & pro conseruatione Status, dignitatis, & existimationis S.R.E. cōcessis, confirmatis, ac etiam reiteratis vicibus innouatis, extensis, & moderatis, quibus omnibus, etiamsi de illis, illorumque totis tenoribus specialis specifica, integra, & indiuidua mentio habēda esset, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, illaque quatenus præmissis obstent, tolimus, abrogamus, & abolemus.

Exemplis fides adhibetur. §. 13. Volumus autem, vt præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis manu Secretarij dicti Montis, seu publici Notarij subscriptis, & sigillo prædicti Thesaurarij Generalis, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ muniris eadem prorsus fides in iudicio, & extra vbique locorum adhibeatur, quæ eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ, adhiberetur.

Papæ subscriptio. Placet Motuproprio M.

Quod Præcedentia in concursu cum aliis Regularibus in Processionibus competit Fratribus Discalceatis Sancti Francisci in Prouinciis Hispaniarum. CXLII.

De Præcedentia horum Fratrum vide Constit. 328. Aliàs à nobis, *Tom.* 5. *&* *Constit.* 154. Exponi nobis, *&* *ad Const.* 14. *Innocentij X.* Romanus Pont. *Tom* 4.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1630.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Ex incumbentis Nobis Apostolici muneris debito, ad ea mentis nostræ aciem assiduè intendimus, per quæ Christifideles, sub suaue Religionis iugo, & Strictioris Obseruantiæ Regulis Altissimo famulantes, sublatis obstaculis, in quietis, ac pacis amænitate vota sua Domino reddant, ac felicioribus in via mandatorum eius proficiant incrementis.

Decretū Sac. Rit. Congr. §. 1. Nuper siquidem à Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Sacris Ritibus Præpositis emanauit Decretum tenoris subsequentis, videlicet. Procurator Fratrum Discalceatorum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Prouinciæ Sancti Ioannis Baptistæ Hispaniarum exposuit, suos Fratres Discalceatos pati controuersiam ab aliis Regularibus, & præcipuè ab Augustinianis circa præcedentiam in processionibus, & alias prærogatiuas ipsis etiam Discalceatis, cum veri filij reformati eiusdem Ordinis sint, pariter suffragantes, & expressas in Bulla Clementis Octaui, incipiente: Ex iniuncto Nobis: sub die septimo Septembris 1602. quotiescumque dicti Discalceati non incedunt, aut degunt cum Fratribus familiæ de Obseruantia: quod cum sit contra expressam mentem, & Bullam dicti Clementis Octaui, citato ad hoc Procuratore Generali Ordinis Sancti Augustini, supplicauit prouideri. Et Sacra Rituum Congregatio, sequendo votum Illustrissimi Deti, cui hæc causa erat commissa, censuit præcedentiam in concursu cum aliis Regularibus in Processionibus, & actibus publicis, semper competere dictis Discalceatis, siue soli de per se, & sub propria cruce, siue sub cruce & cum familia de obseruantia incedant, & siue Discalceati, Reformati, aut alio quouis nomine nuncupentur, dummodò sint verè Reformati Ordinis Sancti Francisci: necnon gaudere, & frui debere omnibus aliis prærogatiuis in supradicta Bulla Clementis Octaui expressis, & ita imposterum vbique seruari mandauit hac die 22. Decembris, & iuxta aliàs resoluta in antecedenti Congregatione sub die 10. eiusdem mensis 1629.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Procurator Fratrum Discalceatorum prædictorum Nobis exponi fecit, ipse plurimum cupiat præinsertum Decretum huiusmodi, quo firmius subsistat, exactiusque ab omnibus obseruetur, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri: Nos qui pacem, & quietem, inter Regulares præsertim personas, vigere sinceris desideramus affectibus. Procuratorem, & Fratres, quò præmissorum commodo, & effectu pacificè vti valeant, specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum Decretum huiusmodi cum omnibus & singulis in eis contentis, & expressis Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ fir-

D mitatis

mitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti, & quosvis alios defectus, si qui in præmissis quomodolibet interuenerint, aut interuenisse dici, vel censeri possent, supplemus. Necnon Decretum, & in eo contenta huiusmodi, præsentesque literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Fratribus Discalceatis prædictis vbicunqoe existentibus, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, necnon ab omnibus ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, firmiter, & inuiolabiliter perpetuò obseruari, sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegaros, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, vbique, & in quavis instantia iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si quid secus super hoc à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore præfatis decernimus & declaramus.

Executores deputat.

§. 3. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, ac Oriolensi, & aliis Episcopis in Prouinciis, & locis, in quibus Fratrum Discalceatorum huiusmodi Regulares domus erectæ sunt, siue in posterum erigentur, constitutis, ac dilectis filiis eorum Officialibus, seu Vicariis in spiritualibus generalibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcunque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum Discalceatorum huiusmodi requisiti fuerint, solenniter publicantes, eisdemque Fratribus Discalceatis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra præmissa omnia, & singula ab iis ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in futurum inuiolabiliter obseruari, eosdemque Fratres Discalceatos præmissorum commodo, & effectu quietè, & pacifice vbique frui, & gaudere, non permittentes illos per aliorum quorumvis Ordinum, & institutorum Regulares in præmissis quovis prætextu, causa, vel occasione, aut aliàs quomodolibet indebitè molestari, perturbari, inquietari, vel impediri.

Mandat puniri transgressores.

§. 4. Contradictores quoslibet, & rebelles, aut aliàs in præmissis non parentes, seu sese quomodolibet opponentes, eisque auxilium, consilium, vel fauorem publicè, vel occulrè, directe, aut indirecte quomodolibet præstantes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus felic. rec. Bonifacij Papæ Octaui Prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus Dietis, dummodò vltra tres Dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quorumvis ordinum, & Congregationum, illorumque domorum & locorum Regularium etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque superioribus, & personis, ac quibosvis aliis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, aut aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis.

§. 6. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Fides transumptorum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 9. Ianuarij 1630. Pontificatus nostri anno Septimo.

D.P. An 7. die 9. Ianu.

Confirmatio Concordiæ, necnon & reualidatio Literarum, quibus iussu eiusdem Sanctissimi de Anno 1626. in Conuentu Virginis Mariæ Solitudinis de la Iana Prouinciæ Sancti Ioannis Baptistæ Minorum Discalceatorum S. Francisci Obseruantiæ celebratum, ac insuper confirmatum fuit Capitulum Prouinciale, cum perpetuò reposito silentio, ac pœnis, & censuris per contrafacientes eo ipso incurrendis. CXLIII.

Vide infra reualidationem harum literarum in Constitut. 115. Tom. 5. Cum sicut, *& confirmationem Priuilegiorum pro hac Prouincia in Constit. 266.* Cum ea, *&c. Tom. 5.*

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1630.

Exordium.

Regis pacifici vices quamquam immeriti gerentes in terris, inter cætera cordis nostri desiderabilia illud sinceris semper exoptamus affectibus, vt Christifideles, præsertim sub suaui Religionis iugo, & strictioris obseruantiæ regulis diuinis obsequiis famulantes vota sua in pacis amœnitate Altissimo reddant, ac vnanimes, & vno ore Deum glorificent. Quapropter si quæ pro litibus, & controuersiis inter eos, superseminante humani generis hoste zizania, exortis euellendis, penitusque exstirpandis cócorditer facta fuisse comperimus, illa, ne in recidiuæ contentionis vitium denuò prolabantur, Apostolicæ nostræ confirmationis munimine roboramus, ac aliàs desuper pastoralis officij nostri partes, quantum Nobis ex alto conceditur, sedulò impendimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Aliàs siquidem à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet: Vrbanus PP. VIII. Ad perpetuam rei memoriam. In Cathedra Beati Apostolorum Principis, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, per abundantiam diuinæ gratiæ constituti, inter grauissimas Pastoralis solicitudinis curas illa nos solicitos iugiter habuit, vt religiosi viri, diuini Numinis obsequiis sub regularibus arctioris vitæ institutis famulantes, maioribus in dies in sanctitate, & iustitia coram Domino proficiant incrementis, ac proindè quæ in hoc impedimento esse possunt, etiam per opportunæ declarationis ministerium tollimus, aliasque statuimus, & ordinamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Referuntur causa huius Constit.

§. 2. Aliàs siquidem fel. record. Clemens VIII. Prædecessor noster felici, ac prospero Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Discalceatorum nuncupatorum Prouinciæ Sancti Ioannis Baptistæ Hispaniarum regimini, & gubernio pastorali solicitudine inuigilans, inter alia concessit, & indulsit fratribus prædictis, quod suis arctioribus constitutionibus gubernarentur, nec ad obseruanda statuta generalia ordinis facta, vel pro tempore facienda à Capitulis, vel Congregationibus Generalibus Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia, nec ad peculiaria Superiorum

rum mandata, quæ Diffinitorum Prouinciæ indicio fuissent Excalceatorum reformationi, aut commodo dissentanea, tenerentur: nec similiter possint Fratres ipsius Prouinciæ ab ipsa sua Prouincia abstrahi per quoscunque Superiores, vel ad Indos, vel alias partes, & Prouincias remitterentur, nisi de consensu Capituli Prouincialis eiusdem Prouinciæ, & aliàs prout in ipsius Clementis Prædecessoris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Declarat constitutiones.

§. 3. Cum autem, sicut accepimus, circa concessionem, & indultum, ac literas Clementis Prædecessoris huiusmodi, nonnulla dubia, diuersæque lites, & controuersiæ, ac perturbationes in dicta Prouincia hactenus ortæ sint, & de præsenti vigeant, ac verendum sit alias longe maiores orituras: Nos præmissis pro nostri officij debito, quantum Nobis ex alto conceditur, obuiare, ac paci, & quieti ipsius Prouinciæ opportunè consulere volentes. De Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium Præpositorum consilio, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, Constitutiones proprias illas tantum esse intelligendas, quæ fuerunt firmatæ, & receptæ in Capitulo Prouinciali: Necnon à clausula sequenti, nimirum (nec ad peculiaria Superiorum mandata, quæ Diffinitorum Proinciæ indicio fuerint Excalceatorum Reformationi, aut commodo dissentanea,) verba illa (aut commodo) omninò delenda esse, prout Nos earumdem præsentium vigore delemus: Vbi autem dicitur, non posse Fratres ipsius Prouinciæ abstrahi per quoscunque Superiores, nimirum de Superioribus eiusdem Ordinis tantum declaranda, ac respectiuè intelligenda esse.

Facultas Generalis super Discalc.

§. 4. Præterea pro maiori quiete, & pace, & ad omnes discordias, & differentias inter dictæ Prouinciæ Fratres remouendas, auctoritate, & tenore præsentium statuimus, & decernimus, quòd dilectus filius Minister Generalis prædicti Ordinis Capitulo dictæ Prouinciæ, in quo tanquam Minister Generalis vocem habere solet, omninò interueniat, cum facultate Fratres quoscunque Ordinis, Prouinciæque huiusmodi in præmissis delinquentes à quibusvis censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac super quibuscunque irregularitatibus per eos propterea quomodolibet incursis, & respectiue contractis, auctoritate nostra absoluendi, & dispensandi, easdemque pœnas illis remittendi, & condonandi. Dilecti verò filij Antonius Viues Minister Prouincialis, ac Ioannes Ximenez, pro hac vice tantum tres Patres de corpore dictæ Prouinciæ, bonæ famæ, & conditionis, ac ab omni factione alienos; Franciscus autem Borgia eiusdem Ordinis, & Prouinciæ professus tres alios eiusdem probitatis, & prudentiæ viros respectiuè nominent, ac ex istis sic nominatis Minister generalis præfatus quatuor Diffinitores, ac Prouincialem, & Custodem, qui vnà cum eodem Ministro Generali de aliis electionibus, prout in Capitulo Prouinciali facere solent, prouideant, eligat. Quod si in dicta nominatione facienda Antonius, ac Ioannes, & Franciscus prædicti concordes non fuerint, vel aliquis eorum interea è viuis decesserit, tunc, & eo casu Minister Generalis prædictus vices quoquomodo deficientis auctoritate nostra suppleat.

Mandat obseruari præmissa.

§. 5. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis, & priuationis quorumcunque officiorum per eos obtentorum, inhabilitatisque ad illa, & alia in posterum obtinenda, ac aliis arbitrio nostro infligendis pœnis eidem Ministro Generali, aliisque Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi Superioribus quocunque modo nuncupatis, quatenus præmissa omnia, & singula, necnon præsentes literas firmiter, & inuiolabiliter obseruent, ac ab aliis obseruari curent & faciant: ac decernentes sic & non aliter in eisdem præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri, debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Clementis Prædecessoris huiusmodi literis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictorum Ordinis, & Prouinciæ etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque. Cæterùm Ministrum Generalem præfatum harum serie in Domino monemus, vt in præmissis adimplendis taliter se gerere studeat, quod alicui ex factionibus suspectus minimè reddatur, quinimò dictæ Prouinciæ concordiam, quietem, charitatemque præ oculis semper habeat, vt non solùm in proximo futuro Capitulo, sed etiam perpetuis futuris temporibus, Deo dante, valeat permanere. Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 6. Februarij 1626. Pontificatus nostri anno Tertio.

Imponit silentium super celebrato Capitulo.

§. 6. Subinde verò pro parte dilecti filij Ioannis Baptistæ Beruegal Procuratoris Generalis Fratrum Prouinciæ huiusmodi dicti Ordinis Nobis exposito, quod in Capitulo Prouinciali dictæ Prouinciæ in Domo B. Mariæ de la Soledad vulgò nuncupatæ, Oppidi de la Iana Dertusensis Diœcesis, de mense Maij tunc proximè præterito, iussu nostro præsidente in eo dilecto filio Bernardino de Senis dicti Ordinis Ministro Generali, celebrato, dilectus filius Ioannes Olarte dicti Ordinis Professor in eiusdem Prouinciæ Ministrum Prouincialem canonicè electus, & deputatus fuerat: Nos dicti Ioannis Baptistæ supplicationibus ea in parte tunc inclinati, electionem, & deputationem prædictas per nostras in simili forma Breuis sub die 29. Ianuarij 1617. expeditas literas Apostolica auctoritate approbauimus, & confirmauimus. Ac demùm per Nos accepto, quòd Venerabiles Fratres nostri S. R. E. Cardinales negotiis Regularium Præpositi, literas remissorias aliquibus Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Discalceatorum nuncupatorum Prouinciæ Sancti Ioannis Baptistæ in Regno Valentiæ, ad effectum examinandi testes super tribus articulis, concesserant, prout in literis remissoriis huiusmodi continebatur: Nos de eorumdem Cardinalium consilio, stante consensu Procuratorum vtriusque partis, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, circa nullitates celebrationis Capituli habiti die 17. Maij anni 1626. in Cœnobio Beatæ Virginis Mariæ Solitudinis de la Iana supradictæ Prouinciæ, Apostolica auctoritate perpetuum silentium imposuimus. Inhibentes propterea omnibus, & singulis eiusdem Prouinciæ Fratribus, cuiuscunque gradus, & conditionis existerent, sub pœna priuationis officiorum, quæ tunc obtinerent, & inhabilitatis ad cætera in futurum obtinenda, ne vllo vnquam tempore super electionibus in eodem Capitulo factis aliquas lites, seu controuersias mouere, vel prosequi quoquo modo auderent, vel præsumerent, & alias prout in diuersis nostris in eadem forma Breuis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, pleniùs continetur.

Concordia.

§. 7. Cum autem, sicut denuò dictus Ioannes Baptista Nobis nuper exponi fecit, orta subinde inter dilectum filium Ioannem à Sancto Bernardino, tunc dicti Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum Procuratorem Generalem, ipsumque Ioannem Baptistam, & alios dictæ Prouinciæ Fratres ex vna, ac quondam Iacobum Palau dilectorum filiorum Honuphrij Legaza, aliorumque ipsius Prouinciæ Fratrum Discalceatorum Procuratorem ex altera partibus, lite, & causa de, & super prætensa dicti Capituli, ac electionum in eo factarum reuocatione, rebusque aliis in actis causæ, seu causarum huiusmodi deductis, tandem Ioannes, ac Ioannes Baptista, & alij Fratres, necnon Iacobus præfati communi bono, pacisque inter eos conseruationi consulentes, ad certã inter se deuenerunt concordiam, & transactionẽ tenoris subsequentis, videlicet.

Die 15. Septembris 1628. Concordia facta inter R.P. Fratrem Ioannem à Sancto Bernardino Ordinis Sancti Francisci Generalem Procuratorem, & PP. Fratrem Ioannem Baptistam Beruegal, Fratrem Damianum Esteller, Fratrem Ioannem Ruiz, & Fratrem Franciscum Siruent Prouinciæ S. Ioannis Baptistæ Discalceatorum eiusdem Ordinis speciales Procuratores ex vna, & ex altera partibus Doctorem Iacobum Palau Procuratorem Fratris Honuphrij Legaza, aliorumque Patrum ipsius Prouinciæ. Primò, quod literæ remissoriales à Sacra Congregatione obuentæ die 31. Decembris 1627. anni proximè præteriti totaliter annullentur, quamvis examen, seu processus fuerint inchoati, & vt paci, quietique Prouinciæ consulatur, comburantur. Secundò, Decretum, & Motus proprius concessus à Sanctiss. D. N. Papa Vrbano VIII. die 18. Ianuarij 1628. permaneant semper in suo robore, validitateque, quoad illam partem nempè, & clausulas reualidantes, ac perpetuum silentium ponentes Capitulo, & electionibus ritè, & canonicè habitis in Conuentu Virginis Mariæ Solitudinis de la Iana die 17. Maij 1626. virtute literarum, seu Motus proprij eiusdem Sanctissimi incipientis: Vrbanus VIII. Ad futuram rei memoriam. In Cathedra Beati Apostolorum Principis, &c. sub datum diè 6. Februarij 1626. quin potius ex communi partium consensu illud totum ratum sit, ac denuò confirmetur, quacumque dubitatione non obstante, aut quæ forsan indè oriri potest, eo quod in ipsismet Decreto, & Motu proprio de huiusmodi literis remissorialibus specialis fiat mentio, cum illas nunc, & imposterum, partibus conuenientibus, specialiter, & expreßè irritas, ad nihilumque redigendas omnimode placuerit. Tertiò circa sententias latas die 19. Ianuarij 1621. tam in fauorem Fratris Onuphrij Legaza, quàm in pœnam quorundam Fratrum, prout in ipsismet sententiis maioris Prouinciæ sigillo munitis, & à pleno Diffinitorio, hoc est R. P. Fr. Blasio Aybat Ministro Prouinciali, Fratre Ioanne Ximenez, Fratre Hieronymo Planes, Fratre Antonio Sobrino Prouinciæ Patribus, & Fratre Michaele Blanch, Fratre Petro Adam, Fratre Vincentio Naucasa, Fratre Syluestro Sanz Diffinitoribus, etiam pronunciatis, subscriptisque liquidò constat: huiusmodi igitur sententiæ declarandæ sunt, & admittendæ à Prouinciali præsente, & Diffinitorio tanquam bene latæ, neque aliquam patientes nullitatem. Quocirca idem Frater Honuphrius Legaza ab eodem Prouinciali, & Diffinitorio pleno per literas patentes declaretur liber iuxta sensum expressum in prædictis sententiis, itavt quicquid post latas sententias, vel prædictæ concordiæ confirmationem, seu interim dum executioni mandatur, attentatum pro parte cuiuscunque fuerit, nullum sit, irritum, & absque vllo fundamento, & si quis aliquid in contrarium præmissorum suscitare, commouere, seu allegare quouis modo, vel quacunque de causa præsumpserit, pœnis in confirmatione Concordiæ assignandis, seu infligendis subiiciatur, quibus etiam donetur idem Frater Onuphrius, si aliquid in posterum prætenderit, aut directè, vel indirectè facere tentauerit contra Fratres contentos in illis sententiis, seu alias quascunque personas. Quartò: Rursus circa prætensam apostasiam prædictus Frater Honuphrius subiiciat se ad cautelam absolutioni, ita & taliter, vt nullis donetur pœnis à Constitutionibus Generalibus Ordinis, & Prouinciæ constitutis, nec censeatur actiue, nec passiue incapax ad quodcunque Religionis officium. Quintò: Insuper in ipsa Concordia declaretur, quod à Prouinciali, & Diffinitorio, non solum dictus Honuphrius, verùm etiam omnes illi Patres, qui mandatum Procurationis dederint ad effectum prætensum reuocationis supradicti Decreti, seu quarumcunque literarum Apostolicarum, affligi, molestari, seu aliqua pœna affici nequeant. Sextò denique inter partes concordantes declaretur etiam, quòd prædicta transactio, seu concordia nullum habeat vigorem quousque tandem ab ipsa Sacra Regularium Congregatione fuerit confirmata, & ante huiusmodi confirmationem in partibus acceptata, quibus positis prædictus Frater Honuphrius à die datæ confirmationis Concordiæ infra duos Menses ad suam teneatur remeare Prouinciam.

Confirmatio concordiæ.

§. 8. Nos inuiolabili Concordiæ, & transactionis huiusmodi subsistentiæ, & obseruationi, quantum cum Domino possumus, consulere, ac Ioannem Baptistam, & alios præfatos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes: De Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis Regularium Præpositorum consilio, ac auditis Procuratoribus vtriusque partis, Motu proprio, & ex certa scientia nostris Concordiam, & transactionem præinsertas huiusmodi cum omnibus in eis contentis, superadditis tamen in primo capite loco verbi (comburantur) sequentibus verbis, scilicet, quod dicti processus comburantur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, omnesque, & singulos, etiam consensus partium prædictarum, ac tam iuris, quàm facti, & solennitatum, ac quosvis alios etiam substantiales defectus, si qui in præmissis, aut eorum aliquo quomodolibet interuenerint, aut interuenisse dici, vel censeri possent, supplemus, sanamus, & abrogamus, necnon omnibus, & singulis Fratribus Discalceatis præfatis cuiuscunque conditionis, seu gradus existant, perpetuum super præmissis silentium imponimus, eisdemque sub præcepto sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, necnon quorumcunque officiorum quæ obtinent, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda, pœnis eo ipso incurrendis iniungimus, ne de cætero dictæ Prouinciæ Fratres huiusmodi lites, seu controuersias quavis occasione, causa, seu prætextu directè, vel indirectè, per se, vel alios mouere, vel prosequi possint, nec inter se molestare, seu molestari facere quomodolibet audeant, seu præsumant.

Decretum irritans.

§. 9. Decernentes concordiam, & transactionem prædictas, præsentesque literas cum omnibus in eis contentis semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis Fratribus prædictis, cæterisque ad quos spectat, & in futurum pro tempore quomodolibet spectabit, firmiter, & inuiolabiliter in omnibus, & per omnia obseruari, & adimpleri debere, nec ab illis vllo vnquam tempore resiliri posse, sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sedis Apostolicæ Nuncios, in quavis causa, & instantia iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 10. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopo Valentino, ac Oroliensi & Carthaginensi Episcopis tunc, & pro tempore existentibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel per alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Ioannis Baptistæ, & Fratrum prædictorum fuerint requisiti, solenniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate Nostra concordiam, & transactionem prædictas, præsentesque literas ab omnibus ad quos spectat, & in futurum spectabit, inuiolabiliter obseruari, & adimpleri.

Mandat puniri transgressores.

§. 11. Non permittentes eos desuper a quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari, perturbati,

Mandat puniri transgressores. turbari, aut inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis. Non obstantibus felic. rec. Bonifacij Papæ VIII. Prædecessoris nostri de vna, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, aliisque quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinis, & Prouinciæ prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptis credi iubet. §. 12. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem vbique prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 7. die 22. Apr. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Aprilis 1630. Pontificatus nostri anno septimo.

CXLIV. Ne de cætero alia Mendicantium Ordinum Monasteria, Domus, seu Conuentus, aut Regularia loca per tres leucas circumcirca Monasterium, & Ecclesiam Beatæ Mariæ de Monte Serrato construantur, sub pœna excommunicationis.

Edita A. D. 1630.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. COmplura pietatis, & charitatis opera, quæ in Monasterio Beatæ Mariæ de Monteserrato, Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, Vicentinæ, seu nullius Diœcesis exerceri consueuerunt, Nos inducunt, vt in his prouisionis nostræ ministerio libenter intendamus, per quæ pia opera huiusmodi conseruari, maioraque in dies suscipere valeant incrementa.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, ad Ecclesiam dicti Monasterij, ac sacram eiusdem Beatæ Mariæ de Monteserrato imaginem inibi existentem magnus Peregrinorum ex omnibus Orbis partibus deuotionis causa confluentium fiat concursus, ipsumque Monasterium, in quo erga eosdem Peregrinos hospitalitas, & alia Christianæ charitatis opera exercentur, plenam in ciuilibus, & criminalibus iurisdictionem per longum circuitus spatium habeat, eaque mediante loca eidem Monasterio subiecta, licet aspera, & deserta, proindeque ad bannitorum, viarumque grassatorum receptionem apta sint, ab illis tamen hactenus semper salua, & illæsa, ipsisque peregrinis tuta seruauerit.

§. 2. Nos attendentes, quod si alia Mendicantium Ordinum Monasteria, Domus, seu Conuentus in districtu ipsius Monasterij, siue illius iurisdictione construerentur, id non solum eidem Monasterio circa pias fidelium eleemosynas, & oblationes eidem Monasterio, & Ecclesiæ fieri solitas, piorumque operum prædictorum exercitium maximum præiudicium, & detrimentum illaturum fore, verum etiam bannitis, & grassatoribus prædictis se in Monasteria, Domus, & Conuentus huiusmodi recipiendi occasionem præbiturum; idcircò præmissis quantum cum Domino possumus obuiam ire, ac dilectos filios Abbatem, & Monachos dicti Monasterij specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris: Ne de cætero perpetuis futuris temporibus alia Mendicantium Ordinum Monasteria, Domus, seu Conuentus, aut regularia loca quomodolibet nuncupata, etiam vigore, seu prætextu quorumvis priuilegiorum eisdem Ordinibus, illorumque Superioribus, etiam ab Apostolica Sede quovis modo concessorum per tres leucas circumcirca Monasterium, & Ecclesiam Beatæ Mariæ de Monteserrato huiusmodi, nisi de expressa Abbatis, & Monachorum dicti Monasterij pro tempore existentium licentia construi, fundari, aut aliàs quomodulibet erigi, vel institui possint, sub excommunicationis maioris latæ sententiæ pœna, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

§. 3. Decernentes præsentes literas perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Monasterio in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§. 4. Quocirca venerabilibus Fratribus Episcopis Elnensi, & Vrgellensi, ac dilecto filio Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, si, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Abbatis, & Monachorum dicti Monasterij fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inuiolabiliter obseruari, ac Abbatem, & Monachos prædictos illorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quomodolibet indebitè molestari. *Executores deputat.*

§. 5. Contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis. Non obstantibus felic. record. Bonifacij Papæ VIII. Prædecessoris nostri de vna, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodò vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Mendicantium Ordinum huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, illorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Mandat puniri transgressores.*

Transumptis credi iubet. §.6. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, ac sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 7. die 7. Iunij. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 7. Iunij 1630. Pontificatus nostri anno septimo.

CXLV. *Edita A. D. 1630. 19. Iun. Pont. A. 7.* De facultate eligendi Confessarium ad Regulares vtriusque sexus, & cuiuscumque Ordinis non extendenda, nec extra forum conscientiæ. *Extat Tomo 4. 106. in ordine, fol. 165. incipit* : In specula.

CXLVI. *Edita A. D. 1630 9. Iul. Pont. A. 7.* Concessio plenariæ indulgentiæ in Vrbe ad agendas Deo gratias pro præseruatione dictæ Vrbis, & aliarum ciuitatum ab epidimia : & extensio prædictarum indulgentiarum ad vniuersam Italiam, &c. *Extat Tomo 4. 110. in ordine, fol. 167. incipit* : Pater misericordiarum. * *Sed non reperitur alicubi in nouissima editione Romana.*

CXLVII. *Edita A. D. 1630. 7. Aug. Pont. An. 8.* Prohibitio erigendi Scholas sub denominatione Scholarum Piarum : & annullatio erectarum, sub tali nomine ab aliis quàm à Clericis Regularibus Religionis Pauperum Matris Dei, &c. *Reperitur Tomo 4. ordine 107. fol. 165. & 166. incipit* : Ad vberes.

CXLVIII *Edita A. D. 1630. 19. Aug. Pont. A. 8.* Declaratio super constitutione Pij IV. de registrandis in Camera gratiis illius interesse concernentibus. *Reperitur Tomo 4. 108. in ordine, fol. 166. incipit* : Cùm sicut.

CXLIX. *Edita A. D. 1630. 11. Sept. Pont. A. 8.* Relatio Fratris Ioannis Dei Congregationis huius nominis Fundatoris in Beatorum Confessorum numerum, necnon concessio recitandi Officium, & Missam celebrandi de eo. *Habetur Tomo 4. ordine 109. fol. 167. incipit* : In Sede Principis.

CL. Quod Magister Generalis Fratrum Calceatorum Ordinis B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum infra quindecim dies confirmare debeat electionem Vicarij Generalis pro tempore Fratrum Discalceatorum Recollect. eiusdem Ordinis.

Horum Fratrum separationem à Calceatis confirmauit Gregor. XV. Const. 13. Aliàs à Nobis, *& iste Pontif. aliam edidit Const. super hanc separationem,* in Sede, *Const. 86. Tom. 5.*

Edita A. D. 1630.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. COmmissi Nobis per abundantiam diuinæ gratiæ pastoralis officij debitum postulat, vt in his, per quæ Christi fidelium sub suaui Religionis iugo Altissimo famulantium prospero statui, felicique directioni consulitur, sedulò intendamus, eaque statuamus, & decernamus, per quæ iidem Christi fideles litium sublatis obstaculis in pacis amœnitate reddere valeant Domino abundanter fructus suos.

Causa Controuersiæ. §.1. Cum itaque, sicut accepimus, inter dilectos filios Fratres Calceatos Ordinis B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum ex vna, & Fratres Discalceatos nuncupatos eiusdem Ordinis ex altera partibus, vertatur lis, & causa de, & super confirmatione Vicarij Generalis prædictorum Fratrum Discalceatorum, instantibus, & petentibus Fratribus Discalceatis huiusmodi, & eum supplici libello Nobis porrecto, & per Nos ad Venerabiles Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales negotiis Regularium præpositos transmisso, illos de cætero amplius iuxta concordiam inter ipsos factam, & per fel. rec. Gregorium Papam XV. prædecessorem nostrum, ac etiam Nos confirmatam, non astringi, aut teneri petere dictæ electionis confirmationem à dilecto filio Magistro Generali Fratrum Calceatorum huiusmodi, ex quo id fieri non possit sine magno ipsorum Fratrum Discalceatorum incommodo, & perturbatione, præsertim cum Magister Generalis etiam sine aliqua iusta causa per binas vices illam concedere recusauerit, vel dare distulerit : dictis verò Fratribus Calceatis aliter prætendentibus, rebusque aliis in actis causæ, & causarum huiusmodi latiùs deductis.

Quod Generalis infra 15 dies confirmet Vicarium Gener. § 2. Nos pro nostri Pastoralis Officij debito paci, & quieti, felicique Fratrum eiusdem Ordinis regimini, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, ad dissensiones, quibus Religiosi carere debent, de cætero verè euitandas, de eorumdem Cardinalium consilio partibus pluries auditis, Apostolica authoritate tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus, quòd Vicarius Generalis dictorum Fratrum Discalceatorum pro tempore electus, in signum solius præeminentiæ Magistro Generali Fratrum Calceatorum huiusmodi in supplicata concordia reseruatæ, infra tres menses à die suæ electionis teneatur eandem electionem præsentare eidem Magistro Generali Fratrum Calceatorum, qui illam absque aliqua contradictione, & cognitione super eiusdem electionis validitate, an videlicet canonice facta fuerit, confirmare debeat : si verò id facere recusauerit, vel confirmationem prædictam à die præsentatæ electionis vltra quindecim dies dare distulerit, dictus vicarius Discalceatus electus accedat, & recursum habeat pro eadem confirmatione obtinenda ad nostrum, & Sedis Apostolicæ Nuntium in Regnis Hispaniarum commorantem. Dictis verò Fratribus, tam Calceatis, quàm Discalceatis perpetuum super præmissis silentium imponimus.

Decretum irritans. §.3. Decernentes statutum, & ordinationem nostram huiusmodi, præsentesque literas perpetuò valida, firma, & efficacia fore, & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque, & non aliter in præmissis perpetuò obseruari, & ita per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, & causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuntios, vbique iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat, ac mãdat puniri transgressores. §.4. Quocirca dilectis filiis causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, ac nostro, & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nuntio, ac Officiali Toletano nunc, & pro tempore existentibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum, per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum Discalceatorum prædictorum fuerint requisiti, solenniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos præmissorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos desuper à quocumque quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari : contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat. §.5. Non obstantibus fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri de vna, & in Concilio Generali edita de duabus dictis, dummodò vltra tres dictas aliquis authoritate præsentium in iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus præmissis aduersatur, concordia prædicta, necnon dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque tenore, & formis,

ac

ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet. §. 6. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 8. die 9. Nou. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 5. Nouembris 1630. Pontificatus nostri anno octauo.

CLI. Super concordia inter Præsules, seu Administratores ex vna, necnon Præpositos, & Canonicos ex alia, ac Abbatem, & Monachos Ecclesiæ Sancti Ambrosij Mediolani Cisterciensis Ordinis ex reliqua partibus.

Edita A. D. 1630.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. GRegis Dominici cura à Saluatore, & Domino nostro, qui charitas est, & Deus pacis, humilitati nostræ, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, commissa postulat, vt inter grauissimas, multiplicesque Apostolicæ seruitutis curas, in eam peculiari solicitudine incumbamus, qua litibus, & controuersiis inter Christifideles quoslibet, præsertim Ecclesiarum Præsules, & Cardinalatus honore fulgentes, ac personas Ecclesiasticas Sæculares, & Regulares exortis opportunæ transactionis remedio obuiam itur, vt personæ ipsæ Ecclesiasticæ, quæ in sortem Domini vocatæ sunt, diuinis eius obsequiis commodius deseruiant in sanctitate, & iustitia coram ipso, eique semotis litium impedimentis, tranquilliori spiritu reddant abundanter fructus suos. Vnde his, quæ propterea facta fuisse dicuntur, vt perpetuæ roboris validitate subsistant, & à partibus ipsis inuiolabiliter obseruentur, Apostolici muniminis adiicimus firmitatem, prout rebus omnibus matura consultatione pensatis, conspicimus salubriter in Domino expedire.

Causa huius Constit. §. 1. Cum itaque, sicut accepimus, à quingentis annis, & amplius inter Ecclesiæ Mediolanensis Præsules, seu Administratores, ex vna, necnon Præpositus, & Canonicos ex alia, ac Abbatem, & Monachos Ecclesiæ Sancti Ambrosij Mediolanensis Cisterciensis Ordinis, ex reliqua partibus, qui pro tempore respectiuè fuerunt, lis, & causa, seu quæstionis materia ratione dictæ Ecclesiæ S. Ambrosij, ac illius dominij, & vsus, necnon administratione, tam in spiritualibus, quàm in temporalibus intentata, & ad hæc vsque tempora magno earumdem partium dispendio protracta fuerit.

Promotores concordiæ. §. 2. Cumque nuper dilectus filius noster Federicus Sanctæ Mariæ Angelorum Presbyter Cardinalis Borromeus prædictæ Ecclesiæ Mediolanensis ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsul liti, & causæ prædictis finem aliquando amicabiliter imponi desideraret, & dilectus etiam filius Cosmus Reynonus eiusdem Ecclesiæ Sancti Ambrosij Abbas, & in Italia Congregationis Cisterciensis Præses, pio dilecti filij nostri Francisci Sanctæ Agathæ Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati, nostri secundum carnem ex fratre germano nepotis hortatu inductus propensam eius ad huiusmodi concordiam voluntatem ostendisset, dilecti similiter filij nostri Robertus tituli S. Praxedis Presbyter Card. Vbaldinus, Ordinis Cisterciensis apud Nos, & hanc S. Sedem Protector, & Theodorus Sancti Cæsarij Diaconus Cardinalis Triuultius nuncupatus, à nobis super hoc specialiter deputati, Nobis, & eodem Francisco Cardinale annuentibus, totum huiusmodi negotium dilectis filiis Magistris Martino Alifero, & Antonio Turniello in vtraque Signatura nostra Referendariis discutiendum commiserint; præfati verò Martinus, & Antonius plures super negotio huiusmodi tractatus, præsentibus eodem Cosmo, ac dilectis pariter filiis Ioanne Baptista Besutio Canonico Mediolanensi, necnon Hieronymo Rampono nostro, & Sedis Apostolicæ Notario, vti præfati Federici Cardinalis, ac dilectorum etiam filiorum Præpositi, & Canonicorum eiusdem Ecclesiæ S. Ambrosij procuratoribus respectiue, necnon Matthæo Moretto eiusdem Theodoti Cardinalis Auditore, de illius mandato habuerint, negotioque ipso maturè discusso, ac visis omnibus, & singulis iuribus, & processibus per Martinum, & Antonium, necnon Matthæum præfatos, & nomine eiusdem Roberti Cardinalis dilectum similiter filium Franciscum Nerlium eius Auditorem, & facta per eos omnes dictis Roberto, & Theodoro Cardinalibus relatione, habitisque primò coram ipso Theodoro, & successiue coram eo, & prædicto Roberto Cardinalibus super nonnullis capitibus, quorum resolutio illorum prudentiæ, & iudicio relicta fuerat, diuersis Congregationibus; tandem auctoritate eorumdem Roberti, & Theodori Cardinalium, & in eorum præsentia fuerunt inter dictas partes sub die 21. mensis Septembris proximè præteriti firmata, & subscripta transactionis, siue concordiæ capitula tenoris subsequentis, videlicet.

§. 3. Capitula concordiæ initæ inter Eminentissimum, & Reuerendissimum D. D. Federicum Cardinalem Borromeum, Mediolani Archiepiscopum, & Capitulum Præpositi, & Canonicorum Ecclesiæ Collegiatæ, & insignis Sancti Ambrosij Mediolani, ac Abbatem, & Monachos eiusdem Ecclesiæ, ac monasterij, quæ infrascripti eorum Deputati inuiolabiliter, & bona fide obseruare promittunt. 21. Septembris 1630.

Canonici tam horis diurnis, quàm vespertinis teneantur ingredi Chorum per dimidium horæ antequam ingrediatur Capitulum Metropolitanæ, seruata semper ordinaria tabella Illustrissimi D. Archiepiscopi.

In diebus solennioribus, & præcipuè Sancti Ambrosij, & Sanctorum Geruasij, & Protasij caueat Capitulum Canonicorum, ne diutius immoretur in Choro, quàm par sit, ita vt monachis remaneat tantùm temporis, quo possint congruè eorum vesperas celebrare.

Ritu Ambrosiano, quo Clerus vtitur, Monachi vtantur in solennioribus diebus, videlicet à die Dominico in Ramis Palmarum vsque ad Dominicam in Albis, & in primis Vesperis Sancti Ambrosij, & Sanctorum Geruasij, & Protasij; reliquis verò suo Ambrosiano monastico, quem vocant, iuxta solitum vtantur, & in musicis possint etiam adhibere Instrumenta ad simphoniam pertinentia.

Vnica Missa Sabbathi Sancti, quæ in qualibet Ecclesia celebrari solet, iuxta solitum alternis vicibus ab vnoquoque Collegio celebretur. Monachi nunquam diuina celebrare incipiant donec Capitulum Canonicorum è Choro discesserit.

Tam Canonici, quàm Monachi sub quovis prætextu tempore celebrationis diuinorum nullum actum faciant, per quem possit ad inuicem celebratio impediri.

Liber vsus Pontificalium Abbati Monachorum non controuertatur in quibuscumque eius functionibus Ecclesiasticis. Sedes Abbatis ad vsum Pontificalium exercendorum diebus, quibus Illustrissimus Archiepiscopus solet in Ecclesia Sancti Ambrosij solenniter celebrare, in latere Epistolæ apponatur: Cæteris verò diebus Abbas in vtroque latere, prout sibi magis libuerit Pontificalia exerceat. Super sede solita arcuata Abbatis Baldachinum non apponatur.

Decreta Sacræ Congregationis Rituum, tam quoad

numerum ministrorum, quàm quoad alia in solenni Abbatis celebratione, seu functione (quæ tamen sunt in vsu) obseruentur.

Illustrissimus D. Archiepiscopus à latere Monachorum non possit visitare, nisi ad limites quatuor visitationum tantum, vt infra, & non aliàs, &c. duarum scilicet factarum per Sanctum Carolum de annis 1566. & 1578. tenoris, vt in eorum authentico integrè, ac de verbo ad verbum, & non aliàs inserendi Instrumento desuper inter ipsas partes celebrando, & aliarum duarum factarum per Eminentissimum D. Cardinalem Archiepiscopum modernum de anno 1607. provt tamen in particulis inserendis, vt supra in dicto Instrumento celebrando, ita quod præsens Concordia dictarum visitationum respectu sit restricta ad dictas particulas dumtaxat, & non ad totas, & integras visitationes, ac reliquum eorum tenorem, etiam si quid amplius ad fauorem Archiepiscopi in illis possit contineri, quia sic, &c. & non aliàs, &c. omni, &c.

Oblationes publicæ, & præcipuè Altaris Maioris ad Canonicos spectent. Priuatas vnaquæque pars in suo latere percipiat, quæ absque alio impedimento, aut dubitatione percipientium fiant.

Hæreditates, legata, & cæteræ dispositiones factæ ad fauorem Ecclesiæ Sancti Ambrosij in genere præter supradictas oblationes, quæ hic non comprehendantur, neutri Collegio censeantur acquisitæ, sed debeantur fabricæ Ipsius Ecclesiæ.

Claues portarum Ecclesiæ lateralium tres consuetas teneat Capitulum Canonicorum, inter quas clauis portæ maioris connomeratur, tres alias Monachi, provt hucvsque consueuerunt.

Custodia altaris auri ad Capitulum Canonicorum spectet, eiusque claues ab eodem, seu à deputando ab eo custodiantur: Habeant Canonici curam thesauri dictæ Ecclesiæ, ac sacræ supellectilis, etiam communis, si quæ, &c. & in specie candelabrorum argenteorum.

Custodia Sanctissimi Sacramenti in Altari Maiori existentis ad Capitulum Canonicorum pertineat, quoad illius tam publicam, quàm priuatam expositionem seruetur vt infra, videlicet: Quando exponendum est processionaliter, provt in festiuitatibus quadraginta horarum, vel similium, fiat alternis vicibus à Capitulo Canonicorum, & Monachorum, itavt primus turnus in executionem concordiæ sit Canonicorum: clauem igitur Tabernaculi quando solennitas fiet per Monachos durante dumtaxat solennitate Monachi per Canonicos traditam custodiant, finita solennitate eisdem Canonicis absque mora restituendam. Vbi verò ex priuatorum precibus erit exponendum, si recursus piorum erit ad Monachos, teneantur illico Canonici, eisdem Monachis instantibus, sanctuarium aperire, & ad eandem pariter instantiam claudere.

Capitulum Canonicorum semper Altare maius, & Ecclesiam apparari faciat, & eius sit peculiare. Superstantiarius à Capitulo Canonicorum iuxta consuetum nominandus pro tempore liberam habens superstantiariæ, eiusdemque introituum administrationem sarta tectum, & Ecclesiam manutenere debet.

In accessu Legatorum, Archiepiscopi, Ecclesiasticarum personarum, & Principum, vbi recipere opus est ad Ianuam maiorem, tam Capitulum Canonicorum, quàm Monachi obuiam eant, & ab ambobus Collegiis recipiantur; Abbas tamen, & Monachi cucullati incedant, nec obuiam eant, nisi præsente Capitulo Canonicorum. Vicarius, quem vocant prouisionum, cum suo tribunali, eiusque publicæ oblationes à solo Capitulo Canonicorum excipiantur.

Vnica Crux in Ecclesia adoranda populo die Veneris maioris hebdomadæ ad Altare maius, nec alibi exponatur alternis vicibus ab vtroque Collegio, provt in processione, & expositione solenni Sanctissimi Sacramenti, eodemque turno seruato. Eleemosyna eiusdem occasione adorationis populi ministris exponentium pro tempore relinquatur. Adoratio solennis eiusdem Crucis iuxta solitum fiat in Ecclesia Sancti Ambrosij per Monachos tantum, quæ actio intelligatur prorsus ab expositione Crucis separata.

Sepulchrum Domini, quod in maiori hebdomada in qualibet Ecclesia fieri solet, vnicum pariter in Ecclesia Sancti Ambrosij fiat alternis vicibus à Capitulo Canonicorum, & Monachis quolibet anno, seruata forma turni, provt in solenni expositione Sacramenti, & Crucis die Veneris Sancti, Canonici quidem in Naui dexteri lateris, Monachi autem in sinistri.

Quando ob supplicationes summo manè faciendas, vel aliud simile impedimentum binæ Missæ Capitulares celebrari non possunt, Canonici celebrent ad Altare maius, & Monachi in Capella Sancti Satyri, vel alia versus monasterium, Rogationibus exceptis, quas litanias vocant.

Festiuitas baptismi Sancti Ambrosij in die Sancti Andreæ solenniter à Capitulo Canonicorum celebretur. Monachi verò eadem die celebrent provt in aliis festiuis diebus ordinariis solent. Canonici, & Monachi quilibet in labello versus nauem sui lateris existenti aquam ad aspergendum populum benedicant. In naui Ecclesiæ, siue maiori, relicto loco medio ad vsum sepulchri pro Archiepiscopis Mediolani, duo sepulchra fiant, à dextero scilicet pro sepultura Præpositorum, & Canonicorum; alterum à sinistro latere ad vsum Abbatum, & Monachorum: neque alia sepulchra in dicta naui media fieri, aut concedi valeant.

Funeralibus Præpositorum, & Canonicorum Monachi interueniant, & pariter Abbatum, & Monachorum Canonici. Quoad ordinem, quando Præpositi, aut Canonici erit funus, Abbas, vel dignior post ipsum, Abbate impedito, in eius locum officium celebret mortuorum, & cadauer deferatur à Monachis, ipsis à latere dextero cum Canonicis à sinistro binis procedentibus. Cum verò Abbatis, vel Monachi funus erit peragendum, obseruetur ordine conuerso, Præpositus scilicet, vel eo impedito, dignior primus ex Capitulo officium celebret, cadauer à Presbyteris deferatur, Canonicis latus dexterum, & Monachis sinistrum tenentibus, bini bini, provt in funere Canonici, procedant. Circa qualitatem, & sumptum funerum, solitum seruetur, sicut in hanc vsque diem fuit seruatum.

Quoad sepulturas extraneorum laicorum, vel Ecclesiasticorum, quilibet in suo latere concedat, & sepeliat. Nullum ducatur in Ecclesia funus absque interuentu Canonicorum. Funeralia cadauerum in media naui Ecclesiæ fiant. Emolumenta funerum in quocumque latere sepeliantur mortui, æqualiter inter Capitulum Canonicorum, & Monachos diuidantur. Officiorum verò integraliter emolumenta sint eorum, in quorum latere celebratur officium.

Capitulum Canonicorum prouideat Ecclesiæ de subselliis, mensis, & aliis huiusmodi ad vsum Ecclesiæ communem spectantibus. Dignior locus semper in quacumque functione sit Capituli Canonicorum, excepto tamen casu funeris Præpositi, vel Canonicorum in Ecclesia Sancti Ambrosij. In recitatione Completorij seruetur decretum Sancti Caroli in visitatione sub die 27. Februarij 1578. Organum, Pulpitum, seu vulgò lettorino, vtrique Collegio, Canonicorum scilicet & Monachorum, tam quoad vsum, quàm quoad reparationes, quamvis in diuersis lateribus reperiantur, sint communia.

Polluta Ecclesia si quando contigerit, facultas reconciliandi ab Illustrissimo Archiepiscopo impetretur, eoque nolente per se ipsum, alternis vicibus à Præposito Ecclesiæ, & Abbate Monachorum reconcilietur, itavt primus turnus sit Præpositi. Teneatur Cimiliarcha absque vlla contradictione vtrique Collegio necessaria, communia tamen, pro seruitio diuinorum tradere.

Redditus Superstantiariæ in ornatum, reparationem & alios necessarios vsus Ecclesiæ erogandi diligenter per Canonicos, eorumque Cimiliarcham ministrentur.

In

In Solennibus Ecclesiam decenter ornari pro vtroque Collegio curet, & ornatam pariter in pristinum redigi, idque etiam pro Missis prima vice tam à Canonicis, quam à Monachis, siue Præpositis, aut Abbatibus pro tempore, item in funeribus eorumdem, seu aliarum Illustrium personarum, expensis tamen Monachorum, vbi ad eorum instantiam fiat.

Benedictio solennis Cerei Paschalis librarum 60. in die Sabbathi Sancti alternis vicibus per Capitulum Canonicorum, & Collegium Monachorum fiat, ita vt illud, ad quod spectabit onus sacræ functionis expensas Cerei faciat, & quod remanebat finito vsu retineat. Ordo benedictionis antedictæ sit, vt à Collegio celebrante Missam Sabbathi sancti fiat. Ad postulationem Abbatis, Canonici seu ab eis deputandi Altare aureum in aduentu Illustrium personarum ostendant. Castrum doloris, quod vulgo, Tomba vocant, & candelabra pro eodem seruitio destinata seruentur in loco solito subtus Organum ad vsum communem vtriusque Collegij. Possint Monachi diebus festiuis Sanctorum particularium Capellas in suo latere existentes in eorumdem Sanctorum honorem erectas arbitrio suo tam intus, quam foris, vnà cum columnis è regione Capellæ existentibus in honorem festiuitatum eorumdem ornare.

Vt commodius officiis diuinis Monachi incumbere possint, Capitulum Canonicorum in gratiam Eminentissimorum Dominorum Cardinalium Vbaldini, & Triuulrij concedit clauem vnam eisdem Monachis tenendam perpetuò, donec præsens concordia durabit, vt Cancellos ferreos Altaris maioris aperire possint, his tamen adiectis conditionibus, & non aliter, &c. quod ab Abbate dicti Monasterij Monachus eligatur, cui dicta clauis consignetur, qui tamen cauere debebit ne cancelli aperti remaneant extra horas diuinorum officiorum. Vlterius, vt Custodiæ Altaris quanto minus fieri potest, præiudicetur, quotiescumque aperiri contigerit Altare aureum, idque apertum remanere teneatur, dictus Monachus hora præambula ad monitionem simplicem Superstantiarij Canonicorum dictam clauem ei consignare teneatur ab eo tenendam donec dictum Altare aureum apertum remanebit, eo tamen statim clauso, Superstantiarius eandem clauem reddat Monacho sic vt supra deputato.

In festiuitatibus Sanctorum iuxta stylum Calendarij Monastici Ambrosiani (quæ tamen in diebus festiuis ex communi præcepto contigerint) si apparatus ad vsum Canonicorum Monachorum festiuitati non respondebit, teneantur Canonici statim eorum diuinis peractis proportionabiliter Pallium Altaris maioris, & conopæum Ciborij immutare. Idem particulariter fiat in festo Sancti Benedicti, etiamsi in die non festiuo communi occurrat. Abbas pro suo arbitrio propria Monachorum candelabra argentea, & Sanctorum reliquias in suis vasis existentes ad ampliorem Altaris maioris ornatum, candelabris tamen argenteis communibus non amotis, exponere valeat.

Lampades numero 11. circa Altare maius pro Sanctissimo Sacramento supra idem existente, quinque ad Capitulum Canonicorum, quinque ad Monachos, & vna ad Societatem, quam vocant Scuroli, spectent, & earum manutentio ad singulos proportionabiliter pertineat. Clauis Confessionis, seu Scuroli cuique Collegio consignetur ad vsum communem.

Altare priuilegiatum pro defunctis fidelibus à Sanctissimo Domino Nostro in Scurolo impetrandum ad vsum vtriusque Collegij, tam Canonicorum, quàm Monachorum peratur, cum generali pariter prohibitione, ne quicquam per Confratres dicti Scuroli, neque pro Missarum celebratione, aut sub alio quouis prætextu nomine eleemosynarum a quoquam percipiatur. Quoad eleemosynas pro Missis mortuorum ibidem celebrandis nullus in dicta Ecclesia, aut Scurolo ad hunc effectum deputetur, aut pro eisdem recipiendis à fidelibus assistat, sed vtrumque Collegium in sua Sacristia à sponte consignantibus recipiat. Ne vlla confusio quoad modum in Scurolo gignatur, modus infrà dicendus seruetur.

Quotidianæ, & ex perpetuis obligationibus hinc inde celebrandæ statutis diebus iuxta præcisam formam obligationis, & consueti celebrentur. Extraordinariæ quæ dietim occurrunt, pro defunctis alternis diebus ab vtroque Collegio adimpleantur. Quilibet è sua Sacristia cæteros Sacerdotes ad Altare priuilegiatum dirigere possit, discreto tamen modo, ita vt alter ab altero non impediatur: quod à prudentia hinc inde vtenda speratur.

Clauis Organi vtrique Collegio consignetur, ita vt quilibet pro suo arbitrio, & vsu ex se aperire possit, & Organista quandocumque pro seruitio vtriusque sit paratus. In solenni processione Corporis Christi, & Rogationum ad Ritum Ambrosianum quilibet in suo latere Ecclesiam in Naui maiori viridibus frondibus, & similibus ornet. Lampades, aliaque luminaria Sanctorum Imaginibus tam in naui maiori, quàm minori è suo latere existentibus, Monachi absque contradictione accendant. Antiphona, Sub tuum præsidium, per Monachos processionaliter diebus festiuis procedendo per nauem Canonicorum, & indè per medium Ecclesiæ ad eorum libitum cantari possit. Item eodem modo in festiuitatibus Purificationis, Oliuarum, & Dedicationis Ecclesiæ egredi à Ianua laterali Canonicorum, procedereque per Cortinam, & Portam maiorem ingredi eisdem liceat, quemadmodum à Capitulo Canonicorum vice versa solet.

In vigiliis Sancti Ambrosij, ac Sanctorum Geruasij, & Protasij Abbas celebrans cum Monachis ad Altare Sancti Michaelis a latere Canonicorum existens antelatis insignibus Abbatialibus procedat, ibique pro solita statione immoretur, & inde discedens, portamque maiorem Ecclesiæ egrediens per plateam proximam ad Ecclesiam Diui Francisci pergat, redeundo per portam Canonicalem ingrediatur Ecclesiam Sancti Ambrosij, & omnes easdem Ecclesiasticas cæremonias præcedenti die per Capitulum Canonicorum factas ipse Abbas cum suis proportionabiliter adimpleat. Monachi in suo latere subsellia ad vsum Confessariorum quæ vulgo Confessionalia nuncupantur, habeant, quæ tamen sint conformia cum aliis à latere Canonicorum existentibus.

Finito funere in medio Ecclesiæ cum assistentia Cleri sæcularis secundum determinationem superius factam eorum qui debent sepeliri in latere Monachorum, possint Monachi absque vllo interuentu eiusdem Cleri asportare cadauera ad sepulturam destinatam propria auctoritate. Cerei, seu candelæ, quæ solent sustineri per binos Angelos hinc, & hinc super Altare existentes, & per Canonicos celebrantes solent accendi, eodem modo per Monachos celebrantes, propriis tamen sumptibus, apponantur, & accendantur. Monachos Religionem Cisterciensem ingredientes Abbas ad Altare maius nouis vestibus pro libito induat: ibique professionem suorum Monachorum, & Equitum sui Ordinis recipiat.

Officia mortuorum, etiam cum solitis ornamentis ab vtroque Collegio in medio Ecclesiæ iuxta solitum fiant. Vbi corpora, vel reliquiæ Sanctorum, vel alij thesauri in Ecclesia Sancti Ambrosij reperiantur, si in naui maiori, liberè Arciepiscopi dispositioni remaneant; si verò in latere dextero, Collegio Canonicorum, sicuti in latere sinistro Monachorum Collegio cedant, non tamen corpora, vel reliquiæ Sanctorum ex eadem naui, seu latere extrahantur, sed in eo, vel ea, debita veneratione seruentur, ea tamen inquirere nemini liceat, absque expressa Archiepiscopi licentia.

In Ecclesia Sancti Ambrosij non intelligantur comprehensæ Ecclesia Sancti Sigismundi, ac Capella Sancti Satyri, & S. Ioannis.

Item ad tollendas dissensiones, ac lites quæ hactenus versæ fuerunt, ac vertuntur inter D. Archiepiscopum, ac duo Collegia Canonicorum, & Monachorum super

super pertinentia dominij Ecclesiæ Sancti Ambrosij Mediolanensis, eadem Collegia ex causa prædicta, & pro bono pacis, vt euulsa radice communis controuersiæ cum diuini cultus augmento quiete, ac libertate fruantur, in posterum omni commodo dictæ Ecclesiæ cesserunt, ac cedunt D. Archiepiscopo Mediolani pro tempore dominium eiusdem Ecclesiæ, quod ambo prætendunt habere, ea tamen conditione, ac lege, & non alias, vt debeat perpetuò penes eum residere, nec ipse possit vllo vnquam tempore illud, vel aliquam illius partem, aut maiorem commoditatem quam de præsenti habeant, eis, aut eorum alteri, seu aliis quibuscumque cedere, aut quod illud habeant, consentire: quodque deinceps D. Archiepiscopus vigore dictæ cessionis, sic vt supra factæ nihil amplius quavis auctoritate, titulo, aut iure, etiamsi indigerent speciali mentione, in dicta Ecclesia contra, & in præiudicium vtriusque Collegij, eorumque personas, fructus, redditus, prouentus, & emolumenta, tam coniunctim, quàm diuisim facere, seu prætendere possit, quàm vsque in præsentem diem appareat habuisse, & fecisse respectu vtriusque Collegij, singula singulis congruè referendo, vel circumscripta præsenti cessione, de iure prius habere, & facere quavis authoritate, titulo, & iure potuisset, & posset, & quod etiam huiusmodi cessio in quieto, ac libero vsu ipsius Ecclesiæ, ac etiam in aliis concordatis nullatenus præiudicet, nec contra eorum vsum, & vtilem substantiam, aut exercitium quomodolibet, & qualitercumque possit allegari, aliàs quælibet contraria prætensio, & quilibet actus in contrarium attentatus sint ipso iure nulla, non solum præmisso, sed etiam omni alio meliori modo.

Huius concordiæ intuitu, liti fabricæ Monasterij monachorum Sancti Ambrosij Mediolanensis finis perpetuò imponatur, neminique liceat prætendere demolitionem fabricæ hactenus factæ, & in futurum fiendæ; teneantur tamen Abbas, & Monachi prouidere, ne ex huiusmodi fabrica, tam facta, quam fienda inferatur præiudicium Ecclesiæ Sancti Ambrosij, videlicet altius eam tollendo versus dictam Ecclesiam vltra summitatem in qua reperitur de præsenti, vel eidem magis appropinquando dictam fabricam, & præcipuè ne ex aqua pluuia murus Ecclesiæ è latere Monasterij labefactetur, construendo cloacam per quam illa recipiatur, & ducatur extra. Et quia nonnullæ Capellæ dictæ Ecclesiæ versus Monasterium occasione luminis ampliandi nuper fuerunt ab antiqua earum forma deformatæ Abbatis, & Monachorum expensis in priorem formam reducantur, quatenus ita videatur Eminentissimo, & Reuerendissimo Domino Cardinali Borromeo moderno Archiepiscopo, & non alteri eius successori.

Tandem ne in posterum aliquid in dicta Ecclesia innouetur, per quod fabricæ vniformitas deturpetur, conuenerunt nihil aut restaurationis, aut nouæ reædificationis prætextu in eadem fieri, nisi accedente expresso consensu Illustrissimi Domini Archiepiscopi, Præpositi Ecclesiæ, & duorum Canonicorum per suum Capitulum deputandorum, necnon Abbatis eiusdem Ecclesiæ, & duorum Monachorum de corpore Monasterij Sancti Ambrosij per Monachos eligendorum, itavt saltem duæ partes ex tribus consentiant, & non aliàs, &c. Salua tamen Superstantiaria cum suis concordatis, & quoad expensas, hæ vbi à fidelibus non subministrentur, & vbi non adsint redditus, vel prouentus ad hunc effectum destinati, qui sufficiant in subsidium, Abbas, & Monachi non possint adstringi ad contribuendum vltra tertiam partem. Attentis omnibus supradictis concordatis voluerunt ac volunt, tam Illustrissimus D. Archiepiscopus, quàm duo Collegia, quod omnes controuersiæ, & quæcumque lites censeantur, & sint omninò extinctæ super dominio quomodolibet prætensæ, tam per D. Archiepiscopum, quàm per vtrumque Collegium, & perpetuum silentium quo ad omnes desuper impositum, &c.

§. 4. Nos quibus deinde, & eidem Francisco Cardinali facta fuit postmodum per eosdem Robertum, & Theodorum Cardinales de præmissis omnibus relatio, inuiolabili concordiæ, siue transactionis, omniumque & singulorum Capitulorum præinsertorum obseruationi quantum Nobis ex alto conceditur, prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, concordiam, siue transactionem huiusmodi, omniaque, & singula Capitula præinserta huiusmodi, cum omnibus, & singulis in eis contentis, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque omnibus, & singulis perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis vim, & robur adiicimus, ac omnes, & singulos non modò consensus omnium, & singulorum in præmissis interesse habentium, seu habere prætendentium, sed solennitatum etiam substantialium, & à quibusvis statutis, legibus, & consuetudinibus, aut aliàs quomodolibet, & ex quacumque causa requisitarum, & forsan omissarum, necnon quoscumque alios, tam iuris, quàm facti, & quoslibet alios defectus cogitatos vel incogitatos, si qui principaliter, vel accessoriè, aut aliàs quomodolibet interuenerint in eisdem, etiamsi de illis ad hoc vt suppleri, & sanari possint, specialis, specifica, & expressa mentio habenda esset, quam tamen pro habita, & facta haberi volumus, plenissimè supplemus, eosdemque omnes, & singulos defectus à concordia, seu transactione, & præinsertis capitulis huiusmodi ex nunc tollimus, abrogamus, & amouemus. *Confirmatio Concordiæ.*

§. 5. Necnon concordiam, seu transactionem, ac Capitula præinserta huiusmodi, omniaque, & singula in illis quomodolibet contenta ab omnibus, & singulis ad quos nunc quomodolibet spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari, eaque omnia, & singula suum plenarium effectum, executionem, & obseruantiam sortiri debere volumus, & mandamus in omnibus, & per omnia perinde, ac si cum omnibus, & singulis solennitatibus, ac aliis etiam substantialibus de iure, priuilegio etiam Apostolico, etiam in corpore Iuris clauso, stylo, & consuetudine etiam immemorabili, vel aliàs quomodolibet, etiam ex constitutionum Apostolicarum, vel statutorum etiam iuratorum, aut aliàs quomodolibet requisitis, ac aliis seruandis plenè seruatis, facta, & gesta, conuenta, & celebrata forent. *Mandat obseruari Concordiam.*

§. 6. Decernentes concordiam, seu transactionem, ac præinserta Capitula, præsentesque literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, aut habere prætendentes eis nullatenus consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, minusque causæ propter quas eædem præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, vel alias iustificatæ fuerint, vllo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis, seu intentionis nostræ, vel alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, maximo, & incogitato; siue etiam ex eo quod in eisdem præmissis, seu eorum aliquo solennitates, & quævis alia seruanda, & adimplenda, seruata, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio etiam à iure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, & enormissimæ, ac in totum læsionis, siue alio capite etiam in corpore iuris clauso, aut occasione, vel causa etiam quantumvis iusta, rationabili, & priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra huiusmodi nihil vllibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduersus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concedi, aut sic impetrato, vel concesso quempiam vti, seu se iuuare in iudicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes, & in eis contenta prædicta sub quibuscumque generalibus, vel specialibus, etiam per viam *Decretum irritans.*

legis,

legis, aut aliàs, etiam Motu proprio, ac etiam consistorialiter, etiam per Nos, & successores nostros, ex quacumque causa quantumlibet fauorabili, & iuridica editis, & edendis regulis, constitutionibus, reuocationibus suspensionibus, limitationibus, & modificationibus, aliisque quibuslibet contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis libera, & exempta, & sub posteriori data per quemlibet ipsorum eligenda, concessa, & aduersus quascumque impugnationes, & impedimenta valida, firma, ac efficacia esse, & fore, sicque, & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, Commissarios, & causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, quavis auctoritate, & potestate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate vbique iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis anthoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiæ & Ordinis, seu Congregationis huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vsibusque, & naturis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis etiam in corpore iuris clausis per Nos, seu quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, etiam Motu proprio, & consistorialiter sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & sæpiùs innouatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 8. die 7. Dec.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 7. Decembris 1630. Pontificatus nostri anno octauo.

CLII. *Edita A. D. 1631. 13. Ianu. Pont. An 8.*

Annullatio, & suppressio prætensæ Congregationis Iesuitissarum. *Reperitur Tomo 4. 111 in ordine, fol. 170. incipit:* Pastoralis Romani.

CLIII. Indictio Sex Decimarum super omnibus fructibus Ecclesiasticis Italiæ.

Edita A. D. 1631.

VRBANVS EPISCOPVS
Seruus seruorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

SVprema dispositione illius, cuius inscrutabili prouidentia ordinationem suscipiunt vniuersa, in eminenti Apostolicæ dignitatis specula meritis licet imparibus constituti, & inter multiplices solicitudines, quas pro communi vtilitate vniuersæ Christianæ Reipublicæ nostræ curæ commissæ dies noctesque suscipimus, tot, ac tantos nouos Orthodoxæ Fidei hostium in inclytam Germaniam, & illi proximas Prouincias percurrentes conatus paterna meditatione considerantes, non possumus calamitosum statum Catholicorum illarum partium non misereri, & ne catholici ipsi in maiores incidant ærumnas, non pertimescere.

Causa huius Constit.

§. 1. Quare nos officij nostri partes esse duximus charissimo in Christo filio nostro Ferdinando Romanorũ Regi in Imperatorem electo quacumque opportuna ratione possumus opem ferre, & communem Catholicæ Ecclesiæ causam adiuuare. Hinc est, quod post elargitos nouissimè ex ipsius Ecclesiæ ritu eiusdem Ecclesiæ thesauros, quia Cameræ nostræ Apostolicæ valde debilitatæ vires ad ea comparanda præsidia, quæ præsentes necessitates postulant, nequaquam sufficiunt, cogimur exemplo Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum ad aliarum Ecclesiarum peculium, Christique Domini patrimonium, cuius causa nunc agitur, Nos conuertere, sperantes in Domino non iniquum quemquam vrgentium harum necessitatum æstimatorem, in tam sanctum, pium, ac necessarium vsum pro christiana pietate libenter contributurum.

Exceptis paucis omnes ad soluendũ obligat.

§. 2. Habita igitur super his omnibus cum Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus deliberatione matura, de eorum consilio, & assensu indicimus, & imponimus Sex integras Decimas omnium & quorumcunque fructuum, redditum, prouentuum, iurium, obuentionum, distributionum quotidianarum, & emolumentorum ordinariorum, & extraordinariorum omnium, & quarumcumque Ecclesiarum Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, & Parochialium, necnon Monasteriorum, & Conuentuum, ac etiam Mensarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, Episcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conuentualium, Prioratuum quoque, Præpositurarum, Præceptoriarum, Canonicatuum, & Prabendarum, Dignitatum, Personatuum, Administrationum, & Officiorum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, sæcularium, ac Sancti Benedicti, Sancti Augustini, Cluniacensium, Cisterciensium, Præmostratensium, S. Basilij, Syluestrinorum, & qui proprietates, redditusque certos ex priuilegio, vel aliàs possident Mendicantium, ac quorumcunque aliorum Ordinum vtriusque sexus, necnon Congregationum regularium, & insuper Hospitalium, etiam pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona, & redditus vltra infirmorum necessitates, & alis pro quibus instituta sunt pia officia, exercentium, & possidentium, necnon Beatæ Mariæ Theutonicorum, S. Lazari de Alto passu, Templi Dominici, & aliarum Militiarum in Italia vniuersa consistentium, secundum verum annuum valorem fructuum, redditum, prouentuum, & aliorum prædictorum, nisi aliter cum sede, & Camera Apostolica fuerit concordatum (Hospitalis Sancti Ioannis Ierosolymitani Militia, quæ pro sui tutela contra Turcas, & alios infideles aliems indiget continuò auxiliis, necnon Duodecim illis Congregationibus, quæ cum Camera Apostolica tempore felic. record. Pij Papæ V. Prædecessoris nostri de subsidio ordinario concordarunt, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus ob assiduos, magnosque labores, quos ipsi Ecclesiæ vniuersali impendunt, & grauissima quæ tuendæ dignitatis causa sustinent onera, dumtaxat exceptis) ac etiam indicimus, & imponimus Sex similes decimas omnium, & quarumcunque pensionum annuarum super fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, emolumentis, & distributionibus supradictis in fauorem quorumcunque (non tamen Cardinalium, & Duodecim Congregationum huiusmodi) assignatarum, & assignandarum percipiendas, exigendas, & leuandas ab omnibus, & quibuscumque Episcopis, Archiepiscopis, & Primatibus, Patriarchis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac cæteris cuiuscumque dignitatis, gradus, status, & conditionis officia prædicta, quocumque iure, & titulo obtinentibus, & obtenturis, necnon Oeconomis, & Administratoribus perpetuis, & temporalibus, vsufructuariis, ac fructus, pensiones, res, & alia huiusmodi iura ex quacumque causa sibi Apostolica auctoritate in toto, vel in parte reseruata habentibus, & habituris, sæcularibus, & regularibus Ordinum, Congregationum, Militiarum, & Hospitalium (non tamen S. Ioannis) prædictorum, necnon ab ipsis Ecclesiis, Capellanis, Conuentibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus,

bus, Militiis, Mensis, Massis, & locis quocumque priuilegio, & exemptione reali, personali, & mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continua suffultis, quos omnes ad hoc obligaros, pro vna intra proximum diem festum Sancti Michaelis Archangeli proximi mensis Septembris, & pro alia intra eumdem festum anni proximè futuri, & pro tertia partibus æqualibus intra illum ipsum diem fellum consequentis protinus anni Cameræ prædictæ, & illius Depositario generali ad id constituendo, omnino volumus persoluisse.

Depositarij officium.

§. 3. Eiusdem verò Depositarij manus erit sedulo curare, vt quicquid pecuniarum ex Decimis colligitur, id diligenter, ac fideliter asseruetur, de mandato nostro speciali in prædictos vsus dumtaxat, nec aliàs erogandum.

Pœnas contra non integrè soluentes imponit.

§. 4. Quicumque verò Decimas huiusmodi nullo modo, vel non integrè scienter, aut non secundum verum annuum valorem fructuum, redditum, prouentuum, iurium, obuentionum, distributionum, & emolumentorum, vel concordiam cum Sede, & Camera prædictis, vt præfertur ineundam, siue terminis constituendis non exhibuerint, seu in illorum exhibitione malitiam commiserint, vel fraudem, Ecclesiarum Antistites suspendimus à diuinis, Capitula verò, Conuentus, Collegia quæcumque Ecclesiastico interdicto supponimus, ac singulares personas Antistite inferiores excommunicationis sententia innodamus. Cæterùm ad prædictas Decimas consequendas præcipimus etiam omnibus Conductoribus, Censuatiis, & locatoribus proprietatum, fructuum, rerum, & iurium prædictorum, etiam huiusmodi pensionibus oneratorum, vt vtrasque Decimas nomine Dominorum, ac Pensionariorum ad computum suæ quisque locationis, omnibus verò possessoribus, vsufructuariis, & aliis Pensiones soluere debentibus, vt ipsi etiam Decimas pensionum huiusmodi nomine Pensionariorum Cameræ, & Depositario prædictis integrè persoluant.

Soluere iubet iuxta valorem, vel concordata.

§. 5. Decernentes Decimas fructuum, redditum, prouentuum, & aliorum iurium prædictorum secundum verum valorem annuum, vel saltem iuxta taxam, de qua cum dilectis filiis nostris Hippolyto Sancti Angeli in foro piscium Diacono Cardinali Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, ac nostro, & Cameræ prædictæ Thesaurario generali, quibus etiam Ecclesiarum, Monasteriorum, beneficiorum, & aliorum prædictorum fructus hactenus non taxatos taxandi, & taxam in libris Cameræ Apostolicæ describendam describi faciendi, necnon taxas antiquas, quas opus fuerit, iuxta verum fructuum valorem augendi, licentiam, facultatem, & potestatem, & auctoritatem plenariè concedimus, & impartimur, vt præfertur concordauerint, alias verò pensionum Decimas ad rationem decem pro centenario præstari debere, & secundum ea prædictos omnes insolidum cogendos esse, ipsarumque Decimarum Procuratores à quibus libuerit integrè exigendi optionem, facultatemque habere, neque vllas immunitates, & exemptiones etiam ex causa resignationis, cessionis Iuris, concordiæ, conuentionis, aut quacumque alia graui, & onerosa occasione quocumque modo concessas, & interim concedendas, integram solutionem, huiusmodi minuere, vel impedire, neque possessores, vsufructuarios, aut alios pensiones huiusmodi soluere debentes, etiamsi ipsi Iuri, & actioni petendæ, vel detrahendæ, vel retinendæ portionis, & ratæ partis pensionarios contingentis Iureiurando renunciauerint, atque ex forma dictæ Cameræ amplissima cauerint modo aliquo obligari, neque ad id pro dicto tempore constringi posse.

Quietantia fidem faciat.

§. 6 Omnes verò confessiones, & quietantias receptionis Decimarum à Procuratoribus, & Ministris Cameræ prædictæ, tam Conductoribus, Censuariis, & Locatoribus nomine suorum principalium, quàm etiam ipsis, necnon possessoribus, vsufructuariis, & aliis pensiones soluere debentibus nomine pensionariorum faciendas perinde valere, atque in iudicio, & extra illud vbique locorum fidem habere, ac si ipsismet principalibus, & pensionatiis præsentibus, & soluentibus factæ, & exhibitæ fuissent. Conductores autem qui pretium locationis dominis legitimè anticipauerint, locationem suam huiusmodi, quam ad hoc prorogamus, vsque ad integram satisfactionem, vt prius etiam adueniente successore continuare debere. Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate vbique iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Collectorem facit, & dat ei priuilegia.

§. 7. Vt autem omnia prædicta sicut causa vrgens postulat, diligenter, & fideliter executioni demandentur, prædictum Hippolytum Cardinalem Camerarium, cuius integritas, atque experientia iam pridem Nobis perspecta est, generalem omnium Decimarum prædictarum Collectorem in vniuersa Italia cum omnibus, & quibuscumque priuilegiis, Iurisdictionibus, ac Iuribus, quæ omnes alij antehac huiusmodi Collectores habuerunt, auctoritate prædicta tenore præsentium constituimus, & deputamus, eique plenam, liberam, & absolutam potestatem, & facultatem, & auctoritatem tribuimus omnes ipsas Decimas Cameræ prædictæ nomine vbique procurandi, prædictos omnes tam coniunctim, quàm diuisim ad illarum integram solutionem, vt prædictum est faciendam, etiam per Edictum locis publicis affigendum monendi, & requirendi, non parentes, fraudantes, & cæteros contumaces in censuras, & pœnas incidisse, seruata forma Conc. Trident. declarandi, proprietates, res, fructus, & alia bona ipsorum etiam manu regia apprehendendi, & vsque ad condignam satisfactionem retinendi.

Contrafacientibus pœnas ponit.

§. 8. Contradictores, & perturbatores, molestatores, & rebelles quoscumque, eisque auxilium, consilium, vel fauorem publice, vel occulte quovis quæsito colore præstantes, cuiuscumque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, & aliis censuris, & pœnis Ecclesiasticis, necnon pecuniariis, cæterisque iuris, & facti remediis compellendi, illasque etiam iteratis vicibus aggrauandi, dignitatibus, beneficiis & officiis omnibus priuandi, & amouendi, & ad futura inhabiles faciendi, interdictum Ecclesiasticum apponendi, auxiliumque brachij sæcularis, quandocumque opus fuerit, inuocandi: ad sanitatem verò reuersos, qui debitè satisfecerint, ab omnibus censuris, & pœnis supradictis in forma Ecclesiæ consueta absoluendi, super irregularitate forsan incursa dispensandi, & ad pristinum statum omninò restituendi.

Alia facultates generalis collect.

§. 9. Præterea Collectores, & Subcollectores fide, & facultatibus idoneos in omnibus Ciuitatibus, Terris, & Prouinciis Italiæ prædictæ quotquot viderit expedire, cum simili, vel limitata, non tamen absoluendi potestate constituendi, eumque vel eos arbitrio suo reuocandi, negligentes, & morosos remouendi, ac alium, seu alios subrogandi, quotiescumque ei videbitur in delinquentes, & suspectos per se, vel alium, seu alios, etiam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura Iudicij inquirendi, & meritis pœnis puniendi, modos, & formas in prædictis seruandos præscribendi, dubia quæcumque in præmissis fortè oritura declarandi, ac prorsus omnia, & quæcumque circa ea necessaria, & opportuna faciendi, statuendi, & exequendi, etiamsi talia forent, quæ mandatum exigerent magis speciale quàm præsentibus est expressum.

Contrariarũ derogatio.

§. 10. Non obstantibus piæ memoriæ Bonifacij Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, ac aliis Apostolicis Constitutionibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Militiarum, & locorum prædictor. iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate

alia

alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, & naturis: quodque Prælatis, & personis prædictis, eorumque Ecclesiis, & locis, vel quibusvis aliis communiter, aut diuisim à prædicta sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto huiusmodi, necnon personis, earumque nominibus, & cognominibus, Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & locis huiusmodi mentionem. Et quibuslibet aliis priuilegiis, exemptionibus, immunitatibus in genere, & in specie quomodocumque concessis, confirmatis, & innouatis, etiam solutionem Decimarum aliter quàm secundum antiquam taxam, & nisi in vniuersali Decimarum per Orbem impositione fieri prohibentibus, necnón promissionibus, denominationibus, obligationibus, iuramentis, & renunciationibus, vinculis, & cautelis in assignatione prædictarum pensionum factis, quibus per impositionem Decimarum huiusmodi neminem teneri, neque eas quoad præmissa contra quemcunque locum babere similiter declaramus, aliisque Indultis, & literis Apostolicis generalibus, & specialibus, cuiuscumque tenoris existant, per quæ præsentibus non expressa, aut omnino non inserta effectus earum impediri valeant quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris literis mentio specialis, quæ omnia contra præmissa nolumus cuiquam in alio suffragari, necnon aliis huiusmodi impositionibus, & concessionibus ad tempus nondum elapsum, si quæ sint, factis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Res sacras pro solutione accipere prohibet.

§. 11. Cæterum in percipiendis Decimis prædictis Constitutionem recolendæ memoriæ Clementis Papæ V. similiter prædecessoris nostri in Concilio Viennensi editam, quod Decimæ ad monetam currentem communiter leuari, nec calices, libri, cæteraque Ecclesiarum ornamenta diuino cultui dicata ex causa pignoris capi, percipi, vel distrahi, aut aliàs quomodlibet occupari debeant, vbique volumus obseruari: quin etiam præcipimus, ne quisquam etiam plura quanticumque valoris beneficia Ecclesiastica, seu plures pensiones, aut fructus, seu talia mixtim obtinens pro litera, & sigillo quietantiæ vniuersalis, si illam habere voluerit, vltra vnum carolenum conficientem quattenos triginta septem monetæ Romanæ soluere teneatur, nec ad aliud onus etiam prætextu cambij vspiam compellatur.

Exemplis stare iubet.

§. 12. Quia verò difficile nimis esset præsentes literas quócumque illis opus erit, perferre, volumus quoque vt illarum exemplis etiam impressis, & Notarij publici manu, ac Hippolyti Cardinalis & Camerarij prædicti, aut alterius Collectoris, seu Prælati Ecclesiastici, eiusve Curiæ sigillo obsignatis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique locorum adhibeatur, quæ illis ipsis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Pœna contravenientium.

§. 13. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam indictionum, impositionum, suspensionis, suppositionis, innodationis, decreti, concessionis, impartitionis, prorogationis, constitutionis, deputationis, tributionis, declarationis, præcepti, & voluntatum nostrorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

D. P. An. 9.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1631. 14. Kal. Februarij, Pontificatus nostri anno nono.

Papæ subscriptio.

✠ Ego Vrbanus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Card. subscriptiones.

† Ego Dominicus Episcopus Ostiensis, & Vellitrensis Card. Gymnasius.

† Ego C. Episcopus Portuensis, Cardinalis Pius.
† Ego Scipio Episcopus Sabinensis Card. Burghesius, Maior Pœnitentiarius.
† Ego M. Episcopus Tusculanus, Cardinalis Lantes.
† Ego P. Paulus Episcopus Prænestinus Cardinalis Crescentius.
† Ego G. Episcopus Albanensis, Cardinalis Borgia.
†
†
†
†
†
†
†
† Ego R. tituli Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis Vbaldinus.
†
†
† Ego B. tit. Sanctæ Crucis in Hierusalem, Presbyter Card. Sandoual.
†
†
† Ego Guido tit. S. Mariæ de Populo Cardinalis Bentiuolus.
†
†
† Ego Fr. Desiderius tit. S. Caroli Presbyter Cardinalis de Cremona.
† Ego Augustinus tit. Sancti Bartholomæi in Insula Presbyter Card. Spinula.
†
†
†
†
†
† Ego Fr. Antonius tit. S. Honuphrij Presbyter Cardinalis S. Honuphrij.
†
† Ego Aloysius tit. Sanctæ Pudentianæ Presbyter Card. Caietanus.
† Ego Bernardinus tit. S. Stephani in Monte Pincio Presbyter Card. Spada.
† Ego Laudiuius tit. S. Petri ad Vincula Presbyter Card. S. Sixti nuncupat.
† Ego Berlingerius tit. Sancti Augustini Presbyter Card. Gypsius.
†
†
† Ego Iulius tit. Sanctæ Susannæ Presbyter Cardinalis Sacchettus.
† Ego Ioan. Baptista tit. S. Eusebij Presbyter Cardin. Pamphilius.
† Ego Ioan. Fr. tit. Sancti Alexij Presbyter Cardinalis à Balneo.
† Ego F. tit. S. Laurentij in Pane, & Perna Presbyter Card. Verospius.
† Ego Ægidius tit. S. Mariæ in Via Presbyter Cardinalis Albornotius.
†
†
†
†
†
†
†
†
†
† Ego Gregorius tit. SS. Quirici & Iulittæ Presbyter Card. Narus.
†
† Ego Lucas Antonius tit. S. Saluatoris in Lauro Presbyter Card. Virilis.
†

†
†
†
†
†
†
†
†
† Ego Hippolytus Sancti Angeli in foro Piscium Diaconus Cardinalis Aldobrandinus, S.R.E. Camerarius.

† Ego Franciscus S. Agathæ Diaconus Cardinalis Barberinus.

† Ego P. Maria Burghesius Diaconus Cardinalis Sancti Georgij.

†

† Ego Hieronymus Sanctorum Quatuor Coronatorum Diac. Card. Vidonus.

† Ego L. SS. Viti & Modesti Diaconus Cardinalis Biscia.

† Ego Martius Sanctæ Mariæ Nouæ Diaconus Cardinalis Ginettus, Sanctissimi Domini Nostri PP. Vicarius.

† Ego Alexander S. Mariæ in Dominica Diac. Card. Cæsarinus.

† Ego Card. Antonius Barberinus Signat. Iustitiæ Præfectus.

† Ego Hieronymus S. Agnetis in Agone Diac. Card. Columna.

CLIV. Erectio vnius Congregationis Fratrum Discalceatorum Reformatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Red. Captiu. in Regno Franciæ.

Edita A. D. 1629.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam

Proœmium.

ALias à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet. *Vrbanus Papa Octauus. Ad perpetuam rei memoriam.* Ad militantis Ecclesiæ regimen diuina dispositione, meritis licet imparibus euecti, illud Nobis præ cæteris curandum proposuimus, vt Ecclesiasticorum, & Religiosorum Ordines quoscunque ad pristini regularis cuiuscunque eorum instituti normam, à qua non parum deflexerunt, quantum in Domino possumus, reduceremus. Ac propterea, qui sua sponte religionis, ac arctioris vitæ zelo ducti pristinæ Regulæ, quam suæ Religionis Auctores instituerunt, obseruantiam cum antiquo illo rigore amplecti, ac de cætero sectari consueuerunt, eosdem non solum in eorum proposito confouere, sed etiam opportunis gratiis, & fauoribus libenter prosequi solemus.

Causa huius Constit.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, nonnulli pij, & religiosi Ordinis sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum professores Regni Franciæ piè considerantes prædictum Ordinem, qui à fel. recordationis Innocentio Papa Tertio prædecessore nostro institutus, & confirmatus fuit, prout in eius literis sub datum in Laterano quinto idus Februarij Pontificatus sui anno primo expeditis continetur, temporum iniuria, & hominum tepiditate à primi eius instituti regularis obseruantia deflexisse, & laxiorem viuendi modum suscepisse, & adhuc retinere, ac propterea diuina inspirante gratia arctioris vitæ zelo ducti primum dicti Ordinis regulare institutum imitari cupientes, postpositis quibuscunque corporis commoditatibus, dummodo Christum lucrifacerent, pristinam ipsius Ordinis Regulam à prædicto Innocentio prædecessore institutam cum pristino illo rigore obseruare cœperint, & nonnullas eiusdem Ordinis Domos ad huiusmodi primitiuam Regulam reduxerint, videlicet, Sancti Dionysij de Vrbe, Sancti Laurentij Aquensis, & Sanctissimæ Trinitatis Nannetensis, seu de nouo instituere sperent, ac alij quamplures eorum vestigia sectantes sub eadem primitiuæ Regulæ obseruantia Altissimo famulari desiderent.

§. 2. Nos qui pro nostri pastoralis officij debito Religiosorum quorumcunque statui prosperè dirigendo libenter intendimus, pium dictorum Religiosorum propositum summopere in Domino commendantes, ac eorum laudabilia principia felicioribus progressibus, quantum cum Domino poterimus, augere cupientes, & eorum quemlibet à quibuslibet excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, ex venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super Episcoporum, & Regularium negotiis, & consultationibus deputatorum, quibus hoc negotium examinandum, & Nobis referendum commisimus sententia.

§. 3. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine vnam Prouinciam, seu Congregationem Fratrum Reformatorum, & Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum nuncupandam, qui primitiuam regulam Ordinis prædicti perpetuò obseruent, habitu, quem modo gestant, vtentes, in Regno Franciæ, per vnum Priorem Prouincialem in Capitulo dictæ Prouinciæ, seu Congregationis, postquam, vt in Domino speramus, eorumdem Religiosorum Reformatorum numerus auctus fuerit, canonicè pro tempore celebrando, ex eisdem Reformatis, & Discalceatis eligendum, regendam, & gubernandam in perpetuum auctoritate Apostolica tenore præsentium erigimus, & instituimus, eamque sic erectam, & institutam ab aliis Prouinciis, & Congregationibus dicti Ordinis perpetuò seiungimus, separamus, & dismembramus, ipsosque Fratres Reformatos, & eorum Domos, & Monasteria, tam hactenus erecta, quàm in posterum erigenda, ab omni, & quacumque iurisdictione, visitatione, & superioritate, tam Commissarij Generalis, quàm aliorum Ministrorum Prouincialium, aut localium, & aliorum quorumcunque Superiorum eiusdem Ordinis, super dictis Reformatis, & eorum Domibus eis competente, excepto Ministro Generali, vt infra dicitur, perpetuò eximimus, & liberamus. *Conceditur prout in rub.*

§. 4. Ipsamque, tam Prouinciam, seu Congregationem Fratrum Reformatorum Discalceatorum, eiusque Domos, & Monasteria præsentia, & futura, sub obedientia, & superioritate Ministri Generalis totius Ordinis prædicti, sicut aliæ Prouinciæ eiusdem Ordinis ei subsunt, & subiacent, perpetuò subesse, atque subiectam remanere, & subiacere volumus, qui per seipsum tantùm, vel alium idoneum, ex ipsis tamen Fratribus Reformatis ab eo eligendum, eos, iuxta eorum primitiuam regulam, & instituta regularia, visitare, reformare, corrigere, & punire possit, in Monasteriis tamen, Domibus, & locis eorumdem Fratrum Reformatorum, extra quæ nullatenus dicti Fratres Reformati, vel aliqui eorum ab eodem Ministro Generali quouis prætextu, vel occasione amoueri, assignari, mutari, extrahi, aut transferri, vel ad alias Prouincias mitti, aut in eis retineri possint, nec ipse Minister Generalis aliqua eiusdem Ordinis Fratrum Reformatorum statuta auctoritate Sedis Apostolicæ confirmata, seu confirmanda, vel quæ ipse Nuncius nunc fecerit, vel quæ postea à quocunque Capitulo Prouinciali dictorum Fratrum Reformatorum facta fuerint, si auctoritate nostra, vt dictum est, fuerint con- *Subiicit Prouin. Min Generali.*

firmata

firmata, mutare, nec aliquas gratias, exemptiones, aut priuilegia alicui, vel aliquibus aduersus ipsa statuta concedere valeat.

Datur annus probationis ad deliber.

§. 5. Quia verò nonnulli prædicti Fratres Reformati ex prædicto Ordine Regulæ modificatæ, quam professi olim fuerint, sunt assumpti, volumus, & mandamus, vt his, & aliis, qui vt dictum est, ex Conuentibus dictam primitiuam regulam non profitentibus ad hos Reformatos in posterum recipientur, anni spatium concedatur loco probationis, intra quem si qui prædicti instituti, vitæque austeritatem tolerare non possint, ad priorus Conuentus reuerti liceat, & si Reformati sibi minus expedita eorum societatem existimauerint, missos facere valeant; post annum verò elapsum, quod ad experimentum, periclitationemque conceditur, sine noua professione nulli Fratrum Reformatorum huiusmodi liceat ad aliam religionem, neque etiam ad vllam aliam eiusdem Ordinis Prouinciam, aut Congregationem dictam primitiuam Regulam non profitentem absque apostasiæ nota transire.

Examinandi sunt.

§. 6. Vt autem in huiusmodi Monasteriis ij tantummodo admittantur, qui ad onera supradictæ primitiuæ, Regulæ supportanda habiles, & idonei futuri sint, dilecto filio nostro, & Apostolicæ Sedis in eodem Regno Franciæ Nuncio nunc, & pro tempore existenti per præsentes committimus, & mandamus, quatenus aliquem Religiosorum ex Fratribus Ordinis Discalceatorum B. Mariæ de Monte Carmelo, aut alicuius alterius Ordinis Mendicantium Reformati, pietate, & prudentia, doctrina, & experientia, ac in primis religionis zelo præstantem, quem ad hoc munus magis aptum, & idoneum iudicauerit, in Visitatorem prædictorum Fratrum Reformatorum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis eligat, qui Monasteria prædictorum Fratrum Reformatorum personaliter visitare, & in singulorum Fratrum prædictorum, qui huiusmodi primitiuæ Regulæ obseruantiam amplexi fuit, vitam, mores, & qualitates diligenter inquirat, ac eorum, quos verè arctioris vitæ zelo ductos ad hanc primitiuæ Regulæ normam transire iudicauerit, professionem per eos, vt suprà dictum est, emittendam recipere curet: cæteros verò, quos minus idoneos, & aptos esse compererit, vt habitum Fratrum Reformatorum dimittant, & ex eorum Domibus exeant, & ad modificatæ regulæ prædictæ Domos reuertantur, auctoritate nostra, etiam sub excommunicationis, aliisque censuris, & pœnis Ecclesiasticis cogat, & compellat.

Edantur Statuta.

§. 7. Præterea idem Nuncius cum consilio prædicti Visitatoris, ac aliorum piorum, & eruditorum virorum dictorum Ordinum Discalceatorum Carmelitarum, aut alicuius alterius Ordinis Mendicantium Reformati, & etiam ex ipsismet Reformatis Ordinis SS. Trinitatis Statuta, & Constitutiones pro felici dictæ Prouinciæ Reformatorum, eiusque Domorum, & Monasteriorum gubernio, primitiuæ Regulæ prædictæ, ac Sacris Canonibus, & Concilij Tridentini decretis non aduersantes auctoritate nostra faciat, & obseruari mandet.

Instituantur Mag. Nouitiorum.

§. 8. Ministros insuper, Domorum Vicarios, & Magistros Nouitiorum, tam ex prædictis Reformatis, si alioquin idonei fuerint, quàm etiam in supplementum ex dictis Carmelitis, aut alicuius alterius Ordinis Mendicantium Reformatis, provt felici huius nouæ Prouinciæ progressui in Domino magis expedire iudicauerit, eadem auctoritate nostra eligat. Dantes, & concedentes eidem Nuncio, & ab eo deputando Visitatori prædicto, aut alij, vel aliis, quos idem Nuncius ad hoc semel, aut iterum, vt præmittitur, duxerit deputandos respectiuè, tam præmissa faciendi, quàm etiam Domos, seu Monasteria eiusdem primitiuæ regulæ visitandi, ac Ministris, seu aliis eorum Superioribus, vt eos, qui relicto sæculo ad prædictam Religionem confugere diuina inspirante gratia statuerint, & alios, qui ex prædicto Ordine modificatæ regulæ Ordinis SS. Trinitatis, aut ex aliis, laxioris tamen regulæ Ordinibus, ad prædictum Reformatorum Ordinem transire voluerint, seruatis seruandis, admittere possint, licentiam, dummodo quoad eos, qui ex aliis Ordinibus ad hunc transitum facere voluerint, maior pars vocalium Domus, in qua recipiendi erunt, in illos consentiat, & Visitatoris prædicti licentia accedat: & nihilominus integrum Nouitiatus annum, provt alij de nouo recipiendi, antequam professionem emittant, perficiant.

Ad Capitulum conuocentur.

§. 9. Postquam autem benedicente Domino prædictorum Fratrum Reformatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis numerus creuerit, ita vt prædictorum externorum Religiosorum auxilio non indiguerint, & octo saltem Domos, seu Monasteria habuerint, in quorum singulis duodecim saltem Fratres Reformati huiusmodi existant, prædictus Nuncius eos ad Capitulum celebrandum conuocari faciat, & in dicto Capitulo ipse præsideat, & tam Visitator, quàm Ministri, & eorum Procuratores canonicè electi vocem, & locum habeant, ac Ministrum Prouincialem, cæterosque Ministros Domorum ex eisdem Fratribus Reformatis, iuxta præsentium tenorem, & regularia eiusdem Ordinis instituta eligant; ipse verò Minister Prouincialis primò electus auctoritate nostra prædicta ea vice dumtaxat ab ipso Nuntio confirmetur, & tam ipse, quam eius successores eandem Prouinciam Fratrum Reformatorum, salua semper Ministri Generalis, tam in ipsam Prouinciam, quàm in eumdemmet Ministrum Prouincialem pro tempore eligendum, vt supra dictum est, superioritate, ita vt visitandi, regendi, & gubernandi plenam, & omnimodam habeat potestatem.

Prouinciales confirmentur à Min. Generali.

§. 10. Cæteri autem Ministri Prouinciales pro tempore in Capitulis Prouincialibus, quæ de triennio in triennium, tam pro statutis faciendis, moderandis, aut ex causa abrogandis, quàm electionibus Superiorum, & aliis ad bonum regimen eiusdem Prouinciæ pertinentibus faciendis, & ordinandis celebrari debeant, eligendi à Ministro Generali confirmationem quamprimum petere, ac obtinere curabunt; statim tamen, ac electi fuerint, prædictam auctoritatem habeant, & exercere possint.

Habeant Procuratorem Generalem.

§. 11. Concedimus quoque eidem Prouinciæ, vt cùm crescente numero Domorum, & Fratrum, provt supra dictum est, Prouincialem elegerit, Procuratorem Generalem apud Sedem Apostolicam pro eiusdem Prouinciæ negotiis tractandis deputare, & perpetuò retinere valeat.

Gaudeant priuileg.

§. 12. Præterea omnibus, & singulis dictæ Prouinciæ personis nunc, & pro tempore existentibus, quod omnibus, & singulis priuilegiis, gratiis, & indulgentiis, exemptionibus, & immunitatibus, prærogatiuis, fauoribus, & indultis, tam spiritualibus, quàm temporalibus, quibus Fratres dicti Ordinis de iure, vel consuetudine, aut aliàs quomodolibet vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, decretis Sacri Concilij Tridentini, Constitutionibus Apostolicis, ac primitiuæ regulæ prædictis non contrariis vti, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant, indulgemus.

Prohibitio ne molestentur.

§. 13. Inhibentes Ministro Generali Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Commissario Generali, Ministris Prouincialibus, & Localibus, & aliis quibuscunque dicti Ordinis Superioribus, ne per se, aut alios prædictos Reformatos eiusdem Ordinis, aut etiam Visitatores prædictos, aut super præmissis quoquo modo molestare, aut inquietare audeant, vel præsumant, etiamsi nondum professionem prædictam Regulæ primitiuæ emiserint: quod si secus fecerint, eos, & eorum singulos excommunicationis sententia ipso facto incurrenda innodamus: dicti verò Reformati nullo modo parere, aut deferre teneantur, salua tamen in reliquis obedientia dicti Ministri Generalis, cui eos perpetuò subiectos esse, & subiacere volumus, vt dictum est.

Decretum irritans,

§. 14. Decernentes præsentes literas nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ defectu, etiam ex eo, quod omnes interesse habentes forsan vocati non fuerint, notari, argui, seu impugnari, aut sub quibusvis reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam ab eadem Sede emanatis, & in posterum emanandis comprehendi posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri debere, sicque per quoscunque Iudices, & Commissarios quavis auctoritata fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritata, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 15. Quocirca eidem moderno, & pro tempore existenti in dicto Regno Franciæ Nuntio, ac venerabilibus Fratribus modernis Episcopis Senonensi & Lingoniensi per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum, per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcunque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum Reformatorum prædictorum desuper fuerint requisiti, solenniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant eos auctoritate nostra præmissis omnibus, & singulis, iuxta præsentium continentiam, & tenorem pacifice frui, & gaudere. Non permittentes eos desuper per ministrum Generalem, aliosque prædictos quomodolibet indebite molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 16. Non obstantibus præmissis, ac aliis Apostolicis, necnon in Prouincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis prædictis, vel quibusvis aliis personis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & aliàs quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque, aut si aliquibus communiter, aut diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Transumptis credi iubet.

§. 17. Cæterum quia difficile foret earumdem præsentium literarum notitiam ad quascunque personas peruenire, & vbique illas præsentare, eadem auctoritate volumus, & decernimus, quatenus transumptis earumdem præsentium literarum manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 12. Septembris 1629. Pontificatus nostri anno septimo.

Confirmat, executionem.

§. 18. Cum autem, sicut pro parte dictorum Fratrum Nobis denuò expositum fuit, præinsertæ literæ huiusmodi multis, ac diuersis in locis à se inuicem distantibus executioni demandandæ sint, prædictus verò noster, & Apostolicæ Sedis Nuntius ob continuas, quibus detinetur, occupationes, ad loca huiusmodi se transferre nequeat, exindeque fiat, vt earumdem literarum executio non solum retardetur, verum etiam omninò impediatur: Nobis propterea iidem Fratres humiliter supplicari fecerunt, vt sibi desuper opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur literas prædictas debitæ executioni, vt par est, demandari cupientes, ac Fratres prædictos amplioribus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, attentis narratis, executionem præinsertarum literarum nostrarum Nuncio prædicto, vt præfertur, demandatam, dilecto filio nostro Ludouico Alphonso Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbytero Cardinali Lugdunensi nuncupato, Ecclesiæ Lugdunensis ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsuli, eiusque in Archiepiscopatu prædicto pro tempore successoribus, cum facultatibus, & auctoritatibus, ac aliàs modo, & forma in eisdem præinsertis literis contentis, & expressis, dicta auctoritate tenore præsentium committimus, & demandamus. Non obstantibus præmissis, ac omnibus illis, quæ in eisdem literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 18. Februarij 1631. Pontificatus nostri anno 8. *Dat. P. A. 8. die 25. Febr.*

Confirmatio nonnullorum statutorum Congregationum Lombardiæ, & Tusciæ Monachorum Ordinis Cisterciensis, pro reformatione in eis statuenda. CLV.

Cistercienses Prouinciæ Tusciæ, & Lombardiæ vniuit in vnam Congregationem Sancti Bernardi in Italia nuncupandam Alex. VI. in Constitut. 7. tom. 1. Iulius II. Constitut. 26. tom. 1. Horum statutorum declarationem habes suprà in Constitut. 17. Alias à Nobis, *in Appendice Tomi 4.*

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam. *Editæ An. D. 1631.*

Proœmium.

IN Sede Principis Apostolorum, nullis licet nostris suffragantibus meritis, diuina prouidentia constituti, inter multiplices pastoralis officij curas, ad ea, per quæ regularis disciplinæ obseruantia in quibuslibet Ordinibus, & Congregationibus conseruetur, maioraque in dies suscipiat incrementa, solicitudinis nostræ partes sedulò intendimus, & iis, quæ propterea piè, & prouidè statuta sunt, Apostolicæ confirmationis robur libenter adiicimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cum

Causa huius Const.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, pro felici, prosperoque dilectorum filiorum Monachorum Cisterciensis Ordinis Congregationum Lombardiæ, & Tusciæ insimul vnitarum statu, & reformatione in eis introducenda nonoullæ Constitutiones, & Statuta edita, & à dilecto filio nostro Roberto tituli Sancti Alexij Presbytero Cardinali Vbaldino nuncupato eiusdem Ordinis apnd Nos, & Apostolicam Sedem Protectore, ac duobus abis Romanæ Curiæ Prælatis pietate, doctrina, & teligionis zelo præstantibus, auditis etiam, & consultis dilectis filiis Præside, Procuratoribus, & duobus ex antiquioribus Abbatibus dictarum Congregationum, de mandato nostro visa, & examinata fuerint, tenoris subsequentis, videlicet.

Prælati omnes quorumcunque Monasteriorum residentiam requirentium debeant omninò in eis personaliter residere, nec vllo prætextu possint ab eis abesse vltra tempus præscriptum à Constitutione edita à Capitulo anni 1616. videlicet vltra viginti dies continuos. Prælatus, qui vltta prædictum tempus, vel in totius anni cursu vltra quadraginta dies, continuis, & discontinuis computatis, sine licentia Regiminis ex legitima causa in licentia exprimenda, & in actis redigenda absuerit à suo Monasterio, grauiter puniatur, etiam priuatione vocis actiuæ, & passiuæ: quin etiam ipsi Patres Regiminis si absque legitima causa huiusmodi licentiam concesserint, graui pœna pto arbitrio diffinitorij afficiantur.

Vniuersæ pecuniæ communes ad singulas Prouincias pertioentes habeantur repositæ, & custoditæ in capsa triclaui, quæ retineatur clausa tribus clauibus, quarum vna remanere debeat penes caput Regiminis, altera penea Visitatorem maiorem, tertia penes Capsarium, quo munere fungi debeat vnus ex Abbatibus titularibus, qui pro Prouincia Lombardiæ teneatur residere in Monasterio Sancti Ambrosij, isque eligi debeat per Capitulum, & interim vsque ad eius celebrationem prouidebit Illostrissimus Protector, dictusque Capsarius retineat libros introitus, & exitus, in quibus omnia distinctè, & ordinatè adnotata appareant, oec aliquid omninò erogare, aut soluere possit alicui personæ absque mandato regiminis in scriptis; & si sine prædicto mandato quidquam erogauerit, aut soluerit, priuationem Prælaturæ incurrat. Supradicta autem computa, & mandata omnia singulis triennius ante Capitulum diligenter reuideri debeant pro Prouincia Lombardiæ per Abbates Sancti Stephani de Comu, & Aquæfrigidæ; & pro Prouincia Tusciæ à duobua Prælatis, qui non sint de Regimine, deputandis per Capitulum, qui accuratam, & plenam relationem prædictorum omnium teneantur facere in Capitulo.

Tempore per Constitutiones ad eligendos Discretos deputato nullus Abbatum accedat ad aliena Monasteria, sed vnusquisque in suo se Monasterio contineat: qui secus fecerit, voce actiua in Capitulo careat. Electi in Discretos ad alia Monasteria se minimè transferant, sed in Monasterio, in quo degunt, expectent discessum sui Abbatis, cum quo rectà accedant ad Capitulum; si secus fecerint, voce in Capitulo careant, interim verò se ioforment de statu Monasterij, de quo interrogentur diligenter in Capitulo: & casn, quo non reperiantur diligenter informati, sint inhabiles in futurum ad hoc, vt possint eligi io Discretos.

Io virtute sanctæ obedientiæ præcipimus tam Discretia, ne quid omninò ab aliquo accipiant, etiam spontè dari volente, quàm omnibus, & singulis Religiosis, ne quid eis dare audeant: quod si delictum huiusmodi quis commiserit, & fuerit sufficienter probatum, tunc tam dans, quam accipiens priuationem omnium dignitatum, & officiorum incurrant, necnon inhabilitatem ad eadem, vel alia in perpetuum.

Sicut ex præscriptu Constitutioonum tenentur subditi singulis annis tradere Prælatis inuentaria rerum omnium, quas habent penes se, & cootra facientes inter proprietarios censentur, & pœnis proprietariorum in vtroque foro subiacent, ita in posterum Abbates, & Prælati omnes tempore visitationis, Ipse autem Præses, & Visitatores tempore Capituli sub iisdem pœnis ipso facto incurrendis teneantur conficere Innentaria, in quibus cuiuscumque generia res omninò, pecuniæ, & bona, quæ habent, quamdiligentissimè præscripta sint, eaque Abbates, & Prælati supradicti Præsidi, & Visitatoribua, Præses autem, & Visitatores Diffinitoribus tradere teneantur reponenda, & conseruanda in capsa triclani: supradicti Visitatores autem, & Diffinitores in hac re, iuxta præscriptum Sacri Concilij Tridentini curare debebunt, vt vniuscuiusque Religiosi suppellex statui paupertatis, quam professi sunt, conueniat, nihilque superfini in ea sit, nihil etiam quod necessarium sit eis denegetur.

Visitatio Prouinciarum, vt seriò, & diligenter habeatur, debeant omninò Præses, & Visitatores omnia, & singula Monasteria personaliter per seipsos visitare, & in vnoquoque per tantum tempus permanere, quantum necessarinm erit ad visitationem plenè, & accuratè perficiendam, ideoque visitationibus peragendia deputentur menses Aprilis, Maij, & Ionij, oon obstante dispositione Constitutionum in bac parte: Visitatores autem vtantur communi mensa, & frugali victu sint contenti, idemque setuetur in Comitiis. Præcipitur verò in vittute sanctæ obedientiæ, vt tam ipse Præses, & Visitatores, quàm eorum conuersi, & famuli nihil omninò percipiant à visitatis, etiam spontè dare volentibus: quod si Præsidem, seu Visitatores quicquam accepisse, aut à conuersis, & famulis ipsis scientibus acceptum fuisse probatum fuerit, inhabiles sint in perpetuum ad Præsidentatus, & Visitatoriatua officia; & nihilominus conuersi, qui acceperint, grauiter puniantur, & famuli absque spe reditus à seruitio statim eiiciantur.

Abbas, Prior, & Reuisorea computorum teneantur singulis mensibus reuidere computa, tam Cellerarij, quàm aliorum omoium ministrorum, qui substantiam Monasterij administrant, singuli autem eorum adnotent in particulari schedula omnia supradicta computa, dictamque schedulam penes se custodiant, & tempore Capituli consignent discreto, vt deferat ad Capitulum: qnod si Abbas facere neglexerit, de mala administraoone suspectus censeatur, ita vt aduersus eum procedi possit.

Conuersi deputati non possint ad administrationes extra Monasteria, ad officium Subcellerariatus, aut ad seruitia particnlaria Abbatum, nisi post quintum professionis annum completum: qui secus aliquem deputauerit, voce actiua in proximo Capitulo careat.

Nemini Monachorum, sed præsertim Iuuenibus non sacerdotibus vllo modo detur licentia permanendi recreationis gratia in loco, in quo fit eis pernoctandum extra Monasteria, vel loca Monasteriorum: Prælatus, qui aduersus hoc licentiam concesserit, ab officio per sex menses suspendatur.

Abbatibus emeritis, qui ex legitima causa renunciauerint dignitati, liceat honoris gratia Abbatis nomine vocari, quod maluerint Monasterium pro habitatione tempore renunciationis, & celebrationis Capituli sibi eligere, habere conuersum ad seruitia sibi deputatum, & quoad victum, & vestitum censeri vice Abbatum.

Nemini Prælatorum liceat pecunias Monasteriorum exigere, aut erogare, aut eas quovis modo cootrectare, neque item in rebus Monasteriorum diuidendis, aut necessariis comparandis per seipsos se immiscere, sed ea omnia per Cellerarios, aut alios Ministros, ad quos ex Constitutionum præscripto attinet, fiant: qui tamen Cellerarij, & Ministri teneantur in huiusmodi rebus peragendis suorum Prælatorum præceptis obedi-

re, nec quicquam nisi eodem Prælato iubente, & mandante exequi possint; pecuniæ autem à Capsario ad id munus specialiter deputato custodiantur in capsa triclaui, quæ in singulis Monasteriis habeatur in cubiculo Prælati, earumque clauium vnam retineat Prælatus Monasterij, aliam Capsarius, tertiam Cellerarius, per quem Cellerarium, seu alios Ministros, ad quos spectaret, vt supra, tam eleemosynæ, quam munuscula, si quæ dari licuerit, dentur, de Prælatorum tamen mandato, aut licentia, ac seruata forma Constitutionis Clementis VIII. de largit. muner. semperque rei, quæ datur, qualitas, quantitas, & si fieri possit, etiam nomina eorum, quibus dantur, aut per quos transmittuntur, in libro dati, & accepti fideliter scribantur: quod si Prælati prædicta, aut aliqua eorum per se ipsos, & non adhibitis Ministris facere ausi fuerint, tunc in eos tanquam fraudis, & parum sinceræ administrationis suspectos, tam Capitulum, quàm Visitatores, & Regimen procedant.

Si quis Prælatus, aut Religiosus priuato nomine equos, & iumenta, pecudes, frumenta, blada, legumina, aut alios quoscumque fructus ex terra prouenientes tenere, possidere, aut à Monasteriis emere, vel in solutionem accipere ausus fuerit, is præter amissionem vsus earum rerum omnium, & singularum, si Prælatus sit, pœnam contra exercentes mercaturam, cap. 25. Constitutionum taxatam incurrat, Monachi, qui transgressores reperti fuerint, pœnæ inhabilitatis ad officia omnia, & dignitates subiaceant: Conuersi denique per annum carceri emancipentur, & deinceps ab omni temporali administratione arceantur. Ad effectum verò probandi, quempiam priuato nomine aliqua prædictorum tenuisse, aut possedisse, sufficiat probare, quod a die emptionis, adeptionis, aut captæ possessionis, seu retentionis eorum in libris publicis Monasterij scripta non fuerint.

In Visitatorem minorem assumi non possit, qui trigesimum ætatis annum non expleuerit, alias electio nulla sit ipso iure.

Ex Patribus, qui immediatè in Regimine resederunt, non possint tempore Capituli assumi in Diffinitores, nisi ad summum duo tantum pro singulis Prouinciis: quod si agatur directè, vel indirectè de negotiis ad personam, vel Regimen, seu Administrationem alicuius ex Diffinitoribus pertinentibus, tunc ipse, de cuius negotiis, vt supra agitur, debeat omninò exire à Diffinitorio.

In Diffinitorio habeat omninò locum vnus saltem ex Discretis pro singulis Prouinciis. Patres Regiminis eandem habeant in Regimine curationem, & vacationem, quam habent Prælati in gubernio Monasteriorum, nisi fortè assumendus sit aliquis ex dictis Patribus in Præsidem.

Liceat Præsidi post finitum officium eligere sibi quod maluerit ex Monasteriis suæ Prouinciæ gubernandum, exceptis pro Prouincia Lombardiæ Monasteriis Claræuallis Mediolani, Sancti Ambrosij maioris Mediolani, Martini Parmensis, & Sanctæ Crucis in Hierusalem de Vrbe: & pro Prouincia Tusciæ Monasteriis Septimi, Cistelli, Florentino, & Trium Fontium de Vrbe, ad quorum Monasteriorum gubernationem, sicut & in Procuratorem Prouinciæ in Curia Romana is, qui Præsidentatus munere proximè defunctus est, nullo pacto eligi valeat. Nullus Abbatum eligi possit ad loca Regiminis, nisi saltem per triennium fuerit Abbas.

Superiores omnes, præsertim Monasteriorum, in quibus viget regularis obseruantia, enixè hortamur in Domino, ac etiam eis præcipimus, & mandamus, vt in frequentando noctu, diuque Chorum, vita communi in Refectorio agenda, cæterisque obseruantiis omnibus, quæ per Regulam, & Constitutiones præscribuntur, exactè obeundis, subditis exemplo sint. Nullus possit eligi ad exercenda officia, qui præter alias conditiones, & requisita, non habuerit decem annos completos professionis, alias electio sit nulla, & electores facultate eligendi deinceps careant. Officia Prioratus Cellerariatus, & Magistri Nouitiorum non vacent singulis annis, sed sint triennalia, vt olim obseruabatur.

In Abbatem deinceps nullus assumatur, qui non habeat sufficientem scientiam ad exercendam curam animarum, alias electio sit ipso facto nulla, supradictam autem scientiam ad hunc effectum eos tantum habere intelligi volumus, qui pro Prouincia Lombardiæ ad exercendam curam animarum approbati fuerint ab Ordinario Mediolanensi; à Florentino verò pro Prouincia Tusciæ, vel pro vtraque Prouincia ab Vrbis Vicario, siue ab alio Ordinario per Eminentissimum Cardinalem Protectorem pro tempore existentem deputando.

Capitulum duret saltem per octo dies, & singulis diebus bis congregetur diffinitorium duraturum singulis vicibus saltem per tres horas. Constitutio, qua disponitur, vt Præses resideat in partibus Mediolani, intelligatur de Monasteriis non distantibus ab Vrbe Mediolani vltra dietam, in quibus alias non sit prohibitum residere Patribus Regiminis. In proximè futuro Capitulo ad præscriptum decreti de celebratione missarum, taxetur numerus Religiosorum in vnoquoque Monasteriorum retinendorum, iuxta eiusdem Monasterij redditus: & idem fiat de famulis, & equis, quo taxato non licebit Abbatibus numerum, etiam famulorum, & equorum augere, sub pœnis expressis in supradictis decretis.

Erigatur in Monasterio deputando in proximo Capitulo aliud Collegium in Prouincia Lombardiæ, in quo habeantur saltem decem Collegiales, & decem alij Collegiales retineantur pro Prouincia Tusciæ in vno, vel pluribus Collegiis: ad quem effectum debeat in futuro Capitulo vnum, vel alterum Monasterium deputari. Nouitij non recipiantur in posterum nisi tempore celebrationis Capituli in ipso Capitulo, & priusquam admittantur ad habitum, debent omninò degere in habitu sæculari per duos menses in Monasterio sub regulari obseruantia. Circa receptionem verò, & qualitates eorumdem seruentur decreta Clementis VIII. & constituatur omninò professorium, in quo pariter seruentur decreta eiusdem Clementis.

Pro sustentatione Monachorum Monasterij, & Collegij S. Crucis in Hierusalem de Vrbe, & aliis nonnullis oneribus, & expensis, quæ in Vrbe consueuerunt fieri pro Prouincia Lombardiæ, de quibus in schedula per Præsidem, & Abbatem S. Crucis subscripta, assignentur redditus bonorum de Viono, quorum administratio ad Abbatem pro tempore S. Crucis, vel ad eos, qui eidem Abbati beneuisi fuerint, spectabit, quamdiu Collegium in prædicto Monasterio S. Crucis perseuerabit: quod si Collegium aliò transferri, aut quouis modo in dicto Monasterio cessare contigerit, tunc, & eo casu redditus, & administratio bonorum de Viono ad capsam, quam vocant triclauem, pertineant, prout hactenus pertinuerunt; contributiones autem pro Collegij sustentatione Monasteriis in proximo præterito Capitulo impositæ, ipsi capsæ Congregationis persoluantur quamdiu redditus prædictorum bonorum de Viono Collegij sustentationi deputati manserint. Per supradictos autem articulos pro reformatione dictæ Congregationis formatos, non intelligitur derogatum in aliquo decretis Sac. Conc. Trid. ac fel. record. Clem. VIII. & S.D.N. quoad Regulares editis.

§. 2. Nos inuiolabili Constitutionum, ac Statutorum huiusmodi obseruationi, felicique earumdem Congregationum directioni quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere, ac Præsidem & Monachos prædictos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas

Confirmatio & approbatio statutorum.

absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, Constitutiones, & Statuta præinserta huiusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti, ac solennitatum omissarum, & quosvis alios, etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, aut interuenisse dici possent, supplemus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes illa in prædictis Congregationibus ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inuiolabiliter obseruari, & adimpleri omninò debere, irritumque nihilominus, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, ordinis, & Congregationum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Dat P. A. 8. die 21. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 21. Martij 1631. Pontificatus nostri anno octauo.

CLVI. *Edita A. D. 1631. 22. Mart. Pont. An. 8*

Prorogatio Indulgentiæ plenariæ, in forma Iubilei, de qua Constit. 159. ad alios duos menses, &c. *Habetur Tomo 4. ordine 112. pag. 171. incipit:* Aliàs à Nobis. * *Nullibi autem reperitur in nouissima editione Romana.*

CLVII. *Edita A. D. 1631. 1. Apr Pont. A. 8.*

Declaratio facultatum transferendi, & reseruandi pensiones beneficiorum per S. R. Ecclesiæ Cardinales obtentorum. *Reperitur Tomo 4. ordine 113. pag. 172. incipit :* Cum S.R.E.

CLVIII. *Edita A. D. 1631. 31. Mart. Pont. A 8.*

Contra Astrologos iudiciarios, qui de Statu Reipublicæ Christianæ, Sedis Apostolicæ, &c. iudicia facere præsumunt; necnon & illos, qui tales desuper consulunt. *Reperitur Tomo 4. ordine 114. pag. 173. incipit:* Inscrutabilis.

CLIX. *Edita A.D. 1631. 2. Apr. Pont. An 8*

Super professionibus per Regulares emissis, non facto in locis designatis Nouitiatu. *Extat Tomo 4. 115. in ordine, pag. 175. incipit :* Religiosos viros.

CLX. *Edita A. D. 1631. 2. Apr. Pont. An. 8.*

Rouocatio licentiarum quarumcunque legendi, & habendi libros prohibitos. *Reperitur Tomo 4. 116. in ordine, fol. 276. incipit :* Apostolatus officium.

CLXI. Quod Laici professi Ordinis Capuccinorum præcedant Clericos Nouitios nondum professos in omnibus locis, tam publicis, quàm priuatis.

De tota istorum Fratrum Religione plenè notatum est ad Constit. 21. Clem. VII. tom. 1. Innouatio constitutionum prohibentium habitum Capuccinorum deferri ab aliis Regularibus facta fuit à Greg. XV. Constit. Ex iniuncto.

Edita A. D. 1631.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Petitio dubij.

NVper pro parte dilectorum filiorum Hieronymi Narniensis Vicarij Generalis, ac Francisci Genuensis Procuratoris generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum expositum fuit, quòd à Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus negotiis Regularium Præpositis emanauit decretum tenoris subsequentis, videlicet : Pater Frater Hieronymus Narniensis Vicarius Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum, ac Pater Frater Franciscus Genuensis eiusdem Ordinis Procurator Generalis supplicat Sacræ Cõgregationi pro opportuna declaratione infrascripti dubij nuper ab aliquibus excitati, videlicet.

Decretum

§. 1. An Laici professi eiusdem Religionis possint, ac debeant inter sedendum, eundum, atque in omnibus locis, & in publicis, ac priuatis actionibus semper, & vbique præcedere Clericis nondum professis. Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Regularium præposita censuit, Laicos professos vtique posse, ac debere Nouitiis etiam Clericis, nondum professis, in omnibus locis, & actionibus, tam publicis, quàm priuatis, vt supra, in dicta Religione præcedere. Cùm autem, sicut eadem expositio subinogebat, Exponentes prædicti plurimum cupiant, Decretum præinsertum pro illius validitate, & subsistentia firmioribus Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri.

Confirmatio decreti prout in rubr.

§. 2. Nos illos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existant, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes : Supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui quomodolibet interuenerint, supplemus.

§. 3. Decernentes, illud, necnon præsentes literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, inuiolabiliter obseruari, sicque per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptis credi iubet.

§. 4. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 8. die 7. Maij

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 7. Maij 1631. Pontificatus nostri anno octauo.

CLXII. Indultum pro Fratribus Reformatis, Discalceatis SS. Trinitatis Redemptionis Captiuorum, quærendi, & petendi quæcunque pro redemptione captiuorum relicta. *Extat Tomo 4. 118. in ordine, pag. 177. incipit :* Ex incumbenti.

CLXIII. Communicatio & extensio indulgentiæ Ecclesiæ S Mariæ Angelorum Assisiensis tempore Pestis.

Vide quæ indicaui ad Constit Gregor. XV. Splendor Paternæ, *de hac Indulgentia.*

Edita A. D. 1631.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

PAternæ, ac præcipuæ charitatis affectus, quo Gregem Dominicum curæ nostræ diuinitus creditum prosequimur,

prnſequimur, iugiter nos impellit, vt communi illius ſaluti, quantum nobis ex alto conceditur, paſtorali ſolicitudine inuigilemus.

Cauſa huius Conſtit. §. 1. Cum itaque (ſicut nnn ſine graui animi noſtri mœrore accepimus) contagium in nonnullis Ciuitatibus, & locis Italiæ graſſari aſſeratur: Nor pro iniuncto nobis deſuper Apnſtolicæ ſeruituris nfficio, pro auertendo quantum diuinæ placuerit miſericordiæ, contagionis hniuſmodi periculo, nihil quod ad muneris nnſtri partes ſpectar, prætermittere, ac eiuſdem Gregis ſpirituali conſolatinni, animarumque ſaluti paterna charitate conſulere volentes.

Extenſio Indulg. de qua in rubrica. §. 2. De Omnipotentis Dei miſericurdia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius auctoritate confiſi, Indulgentiam Portiunculæ nuncupatam, Chriſtifidelibus Eccleſiam Beatæ Mariæ Angelotum Aſſienſis, ſecunda die menſis Auguſti viſitantibus conceſſam, omnibus, & ſingulis Domnrum Fratrum Ordinis Minotum Sancti Franciſci, tam Conuentualium, quàm de Obſeruantia, & Capuccinotum nuncupatorum, ac etiam tertij Ordinis eiuſdem Sancti Franciſci vbilibet in Italia exiſtentibus, & vbi Domus eorumdem Fratrum nnn ſunt, Matricibus, ſeu principalibus Eccleſiis locorum in Italia ſimiliter exiſtentium, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, hac vice dumtaxar communicamus, & ad eaſdem extendimus. Itavt Chriſtifideles Eccleſias dictnrum Fratrum, & vbi illæ non ſunt, Matrices, ſeu principales Eccleſias prædictas eadem die veuotè, & verè pœnitentes, & coofeſſi, ac ſacra communione refecti viſitantes, eademmet Indulgentiam conſequantur, ſicut conſequerentùr, ſi dicta die Eccleſiam præfatam Sanctæ Mariæ Angelorum viſitarent, aliaque propterea adimplenda adimplerent.

§. 3. Non obſtante regula noſtra de non cnncedendis Indulgentiis ad inſtar, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 4. Volumus antem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu a icuius Nntarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſnnæ in dignitate Eccleſiaſtica cnnſtitutæ munitis cadem prorſus vbique fides adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel nſtenſæ.

D. P. An. 8. die 15. Iulij. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Iulij 1631. Pontificatus noſtri annn octauo.

CLXIV. *Edita A. D. 1631. 21. Aug. Pont. A. 9.* Prorogatio Indulgentiæ plenariæ in forma Iubilei, de qua in Cnnſtit. 159. ſupra, ad alios tres menſes, &c. *Reperitur Tomo 4. ordine 117. fol. 177. incipit*: Nuper à nobis. * *Sed nullibi reperitur in nouiſſima editione Romana.*

CLXV. Quod Fratres Capuccini Conuentus Terræ Modogni, Barenſis Diœceſis, non poſſint prohiberi in pulieis Proceſſionibus incedere ſub propria Cruce.

De huiuſmodi Fratribus lege qua notaui ad Conſtitut. 21. Clementis VIII. tom. 1. & eiſdem, vt Crucem propriam in publicis Proceſſionibus vbique locorum deferre poſſint indulſit Paulus V. in Conſtit. 107. Paſtoralis, *Tom. 3.*

Edita A. D. 1631. *VRBANVS PAPA VIII.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Petitio. EXpnni Nobis nuper fecerunt dilecti filij Guardianus, & Fratres domus Ordinis Minotum S. Franciſci Capuccinorum nuncupatorum Terræ Modogni Barenſis Diœceſis, quod nuper à venerabilibus Fratribus Noſtris Sanctæ Rnmanæ Eccleſiæ Cardinalibus Sacris Ritibus Præpoſitis emanauit Decretum tenoris ſubſequentis, videlicet.

§. 1. Fratres Capuccini Terræ Modogni Barenſis Diœceſis, conqueſti ſunt de Clerο ſæculari illius loci, probibente eos in publicis Proceſſionibus incedere ſub propria Cruce, ſupplicantes ſibi prnuideri. Et Sacta Rituum Congregatio reſpondit, Regulares in publicis Proceſſionibus noo poſſe prnhiberi, quin incedant ſub prnpria Cruce, & ita in caſu propoſito ſeruari mandauit. Die 2. Auguſti 1631. non nbſtante contraria conſuetudine. *Decretum Sac. Rit. Congr.*

§. 2. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubiungebar, Guardianus, & Fratres prædicti plurimum cupiant, Decretum huiuſmodi, quo firmius ſubſiſtat, & inuiolabiliter obſeruetur, Apoſtnlicæ Nnſtræ confirmationis rnbore communiri: Nns Guardianum, & Fratres prædictos ſpecialibus fauoribus, & gratiis proſequi vnlentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſnluentes, & abſolutos fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, præinſertum Decretum huiuſmodi Apoſtnlica auctoritate tenore præſentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apoſtnlicæ firmitatis rnbur adiicimus, ac omnes, & ſingulos, tam iuris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodnlibet interuenerint, ſupplemus. *Confirmatio decreti, de qua in rubr.*

§. 3. Decretumque huiuſmodi, ac præſentes literas valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ac Guardiano, & Fratribus prædictis pleniſſimè ſuffragari, ac omnibus, ad quos ſpectat, & in futurum ſpectabit, inuiolabiliter obſeruari debere, irritumque & inane ſi ſecus ſuper bis à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. *Contrariis derogat.*

§. 4. Non obſtantibus Cnnſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quibuſvis etiam iuramento, cnofirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium quomodnlibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, eorum tenotes præſentibus pro expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo rnbore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 5. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Nntarij publici ſubſcriptis, & ſigilln perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel nſtenſæ. *Tranſumptis credi mandat.*

Datum Rnmæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatnris, die 30. Auguſti 1631. Pontificatus noſtri anno nono. *Dat. P. A. 9. die 30. Aug.*

Quod Fratres Capuccini (excepta Prouincia Romana) non audeant accedere Romam abſque licentia Cardinalis Protectoris, aut Superiorum Generalium. CLXVI.

Fratres iſti ad laxiorem Ordinem tranſire non valent, prout in Conſtit. 112. Iniuncti nobis, *ſuprà, Tom. 4. ac Prouinciam Romanam eorumdem ſubiecit Generali miniſtro S. D. N. in ſua Conſtit.* 247. Iniuncti nobis, *Tom* 5.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1631.*
Ad futuram rei memoriam.

IN ſpecula Militantis Eccleſiæ, nullis licet Nnſtris ſuffragantibus meritis, diuina prouidentia conſtituti, ad ea potiſſimum vigilantiæ Noſtræ ſtudium intendimus, *Proœmium.*

dimus, per quæ Religiosi viri, qui spretis huius sæculi vanitatibus, diuini numinis obsequiis sese manciparunt, in via Domini prosperè dirigantur, & gubernentur.

Præcipit prout in rub. §. 1. Hinc est, quod Nos felici dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum statui, & gubernio quantum cum Domino possumus, consulere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, omnibus, & singulis eiusdem Ordinis Prouinciis (excepta Romana) illarumque Superioribus quocumque nomine nuncupatis, ne deinceps aliquem, vel aliquos dicti Ordinis Religiosos, tam propriæ eorum, quàm quarumvis aliarum Prouinciarum huiusmodi quovis prætextu, occasione, vel causa, etiam quantumvis legitima, & à quocumque Capitulo Prouinciali, vel quovis alio Superiore approbata, ad Almam Vrbem Nostram, nisi obtenta prius in scriptis a pro tempore existentibus eiusdem Ordinis Cardinale Protectore, seu Ministro, aut Vicario, seu Procuratore generalibus ad id auctoritatem habentibus licentia, mittere quoquo modo audeant, seu præsumant, sub excommunicationis maioris latæ sententiæ, tam quoad ipsas Prouincias, earumque Superiores mittentes, quàm quoad Religiosos absque huiusmodi licentia accedentes, ac etiam quoad ipsos Religiosos priuationis vocis actiuæ, & passiuæ per triennium, & mancipationis carceribus per annum, per contrafacientes incurrendis pœnis, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Decretum irritans. §. 2. Non obstantibus quibusvis Decretis per fel. recordationis Clementem VIII. factis, & per Paulum V. & Gregorium XV. Romanos Pontifices Prædecessores Nostros, ac per Nos approbatis, & confirmatis, necnon aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Prouinciis, illarumque Superioribus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis specialis, specifica, & expressa, indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet. §. 3. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu Ministri, seu Vicarij, aut Procuratoris generalis prædicti subscriptis, & sigillo dicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 9. die 13. Dec. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 13. Septembris 1631. Pontificatus nostri anno nono.

CLXVII. *Edita A. D. 1631. 12. Sept. Pont. An. 9.* Moderatio Constitut. editæ à Clemente VIII. circa distractionem Castrorum, & bonorum fideicommissariorum, pro satisfactione Baronum, & Domicellorum Status Ecclesiastici, &c. *Reperitur Tomo 4. ordine 119. fol. 178. incipit:* Romanum decet.

CLXVIII. Quod in Ecclesia Sancti Iacobi Nationis Hispanorum de Vrbe celebrari possit Festum Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, etiamsi in Dominica secunda Aduentus venerit, sub Ritu Duplicis Primæ Classis.

Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis disputatio est prohibita, & punita: Pius V. Constitut. 114. Tom. 2. Paulus V. Constitut. 97. tom. 3. & Gregor. XV. Constitut...

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1631.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Sacratæ, & Immaculatæ Virginis Genitricis Dei Mariæ omni laude dignissimæ cultum, & venerationem augere desiderantes, pia Christifidelium in id tendentia vota ad exauditionis gratiam libenter admittimus, fauoribusque, & gratiis prosequimur opportunis.

Causa huius Constit. §. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filij Administratores Ecclesiæ, & Hospitalis Sancti Iacobi Nationis Hispanorum de Vrbe, quod ipsi pro eo præcipuo, quem vniuersa Natio huiusmodi erga Festum Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis gerit deuotionis affectu, Festum huiusmodi quotannis in prædicta Ecclesia solenniter celebrare consueuerunt.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, Administratores prædicti cupiant Festum huiusmodi, quod quandoque in secundam Dominicam Aduentus incidit, sub Ritu Duplici Primæ Classis celebrare posse, proindeque sibi per nos de opportuna ad hoc licentia prouideri: Nos piis dictorum Administratorum votis in præmissis quantum cum Domino possumus, anouere, illosque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eisdem Administratoribus nunc, & pro tempore existentibus, quod de cætero in dicta Ecclesia Festum Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis huiusmodi, etiam ipsa secunda Dominica Aduentus, cum in illam inciderit, sub Ritu Duplicis Primæ Classis, iuxta rubricas Missalis, & Breuiarij Romani, celebrare liberè, & licitè valeant, cum hoc tamen, quod in Missis, tam priuatis, quàm solennibus, & in vtrisque Vesperis fiat commemoratio de Feria currenti, & cum in Dominicam inciderit, de ipsa Dominica, cuius etiam Euangelium legatur in fine, Apostolica auctoritate tenore præsentium licentiam concedimus, & impartimur. *Concedit prout in rub.*

Contrariis derogat. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictæ Ecclesiæ etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 26. Nouembris 1631. Pontificatus nostri anno nono. *D.P. An. 9. die 19. Nou.*

CLXIX. *Edita A. D. 1631. 5. Nou. Pont. An. 9.* Quod constitutiones Apostolicæ in concernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis Officium hactenus editæ, & super quacumque alia re deinceps edendæ omnes Regulares afficiant, post specialiter

cialiter excipiantur. *Habetur Tomo 4. ordine* 120. *fol.*180. *incipit :* Cum ficut.

CLXX. *Edita A. D. 1631. 20. Sept. Pont. A.9.* Extenfio Conftitutionis Gregor. XV. reuocatoriæ omnium conceffionum viuæ vocis oraculo factarum, præter Sanctæ Romanæ Ecclefiæ Cardinalibus, & eorum manu firmatarum, ad omnes etiam factas Cardinalibus, & eorum manu fignatas. *Reperitur Tomo* 4. 121. *in ordine, pag.* 181. *incipit :* Aliàs fel. record.

CLXXI. *Edita A. D. 1631. 21. Dec. Pont. A.9.* Notarij extra Vrbem creandi antequam officium Notariatus exercere incipiant, examini fe fubiicere debeant, fub pœna nullitatis, & falfi. *Habetur Tomo* 4. 122. *in ordine, fol.*181. *incipit :* Ratio Paftoralis.

CLXXII. *Edita A. D. 1631. 21. Dec. Pont. A.9.* Declaratio nullitatis Notariorum creatorum à Gubernatoribus ciuitatum, aliorumque locorum Prætoribus, prætextu Bannimenti Henrici Cardinalis Caietani Sanctæ Romanæ Ecclefiæ Camerarij, &c. *Extat Tomo* 4. 123. *in ordine, fol.*184. *incipit:* In fuprema.

CLXXIII. Ampliatio Conftitutionis Pauli V. fuper fimplicibus votis, quæ Profeffi Societatis IESV emittunt poft Profeffionem fulennem circa paupertatem, & acceptationem dignitatum extra Religionem, & quæ difpenfari nullatenus poffunt, nifi à Romano Pontifice : dictamque difpenfatinnem fibi, & pro tempore Romano Puntifici referuauit; editæ ad eummutationem, & relaxationem : & fuper qua declarauit, quod in dicto voto de dignitatibus extra Societatem, comprehenduntur etiam dignitates fæculares, & officia fæcularia, quæ iurifdictionem habent extra Societatem.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. VOta, quæ Deo fiont, omninò reddi debent, & præfertim, fi in maoibus Superiotum emittantur per Religiofos, qui tanto plus cæteris tenentur opere, quanto plus promiferunt profeffione. Vnde Romanus Pontifex inter maximas Apoftolicæ feruitutis euras, in eam peculiari ftudio iugiter incumbit, vt Religiofi ipfi reddant Domino vota fua in fanctitate, & iuftitia coram ipfo.

Indicatio Conft. Pauli V. §. s. Quapropter à felicis recordationis Paulo V. Prædeceffore noftro circa vota Clericorum, & Presbyterorum Societatis IESV emanarunt literæ tenoris fequentis.

Exordium. Paulus Papa V. Ad perpetuam rei memoriam. Ex incumbenti Nobis Paftoralis officij debito, ad ea fedulò intendimus, per quæ Religioforum Ordines in Militanti Ecclefia ad diuini nominis laudem, & gloriam, animarumque falutem piè, rectéque inftituti, fub falubribus eorum regulis, & conftitutionibus perfeuerent, ac maioribus in dies in Dei obfequio, & fanctitate vitæ proficiant incrementis.

Supplica Generalis Societatis. §. 1. Sanè dilectus filius Mutius Vitellefeus Societatis IESV Præpofitus Generalis nobis nuper exponi fecit, quod Clerici Regulares eiufdem Societatis, qui ad folennem profeffionem in dicta Societate admittuntur, poft emiffam profeffionem huiufmodi, hoc inter alia infrafcripta fimplicia vota emittere confueuerunt, verbis fequentibus, videlicet.

Formula, qua adhibetur in emiffione votorum. §. 2. Ego N. profeffus Societatis IESV promitto Deo omnipotenti, coram eius Virgine Matre, & tota Curia Cœlefti, & coram R. P. Præpofito Generali, vel coram N. locum Præpofiti Generalis tenente, nunquam me acturum quacumque ratione, vel confenfurum, vt quæ ordinata funt circa paupertatem in Conftitutionibus Societatis immutentur, nifi quando ex caufa iufta rerum exigentium videretur paupertas reftringenda magis. Promitto prætereà, nunquam me curaturum, prætenfurumve extra Societatem Prælationem aliquam, vel dignitatem, nec confenfurum in mei electionem, quantum in me fuerit, nifi coactum obedientia eius, qui mihi præcipere poteft fub pœna peccati.

Commendatio emiffionis votorum. §. 3. Cum verò vota huiufmodi laudabilibus prædictæ Societatis inftituris conuenienria fint : Nos ad eximios, & vberes fructus, quos eiufdem Societatis Clerici in agro Dominico in dies faciunt, confiderationis noftræ dirigentes intuitum, ne Societas prædicta proceffu temporis aliquod in fpiritualibus detrimentum faciat, quantum cum Domino poffumus, prouidere volentes, fupplicationibus eiufdem Mutij Præpofiti Nobis fuper hoc humiliter porrectis inclinati.

Difpenfatio fpectat ad Pontificem, & referuat. §. 4. Quod de cætero perpetuò futuris temporibus cum Clericis eiufdem Societatis fuper votis prædictis nifi per Nos, aut Romanum Pontificem pro tempore exiftentem difpenfari nullatenus poffit, Apoftolica auctoritate tenore præfentium decernimus, & ordinamus, ac facultatem fuper votis prædictis difponendi, Nobis & Romano Pontifici pro tempore exiftenti referuamus.

Annullat difpenfationes aliter factas. §. 5. Decernentes, quafcunque votorum prædictorum difpenfationes contra præfentium tenorem quandocunque faciendas, nullas, irritas, & inanes, nulliufque roboris, vel momenti.

Præcipit obferuantiam Conftit. §. 6. Præfentes verò literas validas, firmas, & efficaces exiftere, & fore, ac ab omnibus, & fingulis, ad quos fpectat, inuiolabiliter obferuari debere.

Ac ita. & non aliter declarari ftatuit. §. 7. Sicque per quofcunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam caufarum Palatij Apoftolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclefiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuncios, quavis auctoritate fungentes, vbique iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane fi fecus fuper his à quoquam quavis auctoritate fcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Remouet obftacula. §. 8. In contrarium facientibus non obftantibus quibufcunque.

D.P. An.13. die 31. Ianu. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, fub Annulo Pifcatoris, die 31. Ianuarij 1618. Pontificatus noftri anno tertiodecimo.

Explicat caufam nouæ fuæ Conftit. §. 9. Et licet præinfertæ literæ hactenus inuiolabiliter obferuatæ fuerint, nihilominus, quia ficut dilectus filius Mutius Vitellefcus eiufdem Societatis Præpofitus Generalis Nobis nuper exponi fecit, à nonnullis dubitetur, Præpofitum Generalem dictæ Societatis pro tempore exiftentem, vel quemlibet eius Superiorem etiam Legatum Sedis Apoftolicæ, etiam de latere, feu Nuncium facultates prædicti Legati habentem, vel quemcumque alium Superiorem potuiffe, & poffe, faltem in foro confcientiæ, cum prædictis Clericis, & Presbyteris Societatis prædictæ fuper præinfertis votis, & præcipue fuper dicto voto non procurandi, nec acceptandi extra ipfam Societatem Prælaturam, vel dignitatem, difpenfare, feu prædicta vota relaxare, & commutare.

Admonet Religiofos Societatis de illorum ftatu, ac emiffione votorum. §. 10. Nos volentes quæcumque dubia de medio tollere, ac attendentes feruitio Dei, & prædictæ Societatis quieti valde expedire, ne ipfius Societatis Religiofi, qui prædicta vota emiferunt, immemores eorum profeffionis, qua contemptis honoribus, abiectis diuitiis, fpretifque delitiis, arbitrium proprium alterius ditioni fubiugarunt, retrò afpiciant ad aratrum manum mittentes, vt folium Prælaturæ, feu dignitatis extra eorum Religionem confcendere moliantur.

§. 11. Supplicationibus eiufdem Mutij Præpofiti Nobis

Confirmat Paulinam Constitutionem, & ex certa scientia innouat.

Nobis humiliter porrectis inclinati, præinsertas literas Pauli prædecessoris nostri tenore præsentium confirmamos, & approbamus, & quatenus foret opus, etiam ex nostra certa scientia innouamus.

Nemo qui habet generalem facultatem dispensandi, commutandi, relaxandi vota potest suam facultatem exercere super dictis votis, sed dicta omnia sunt reseruata Summo Pontifici.

§. 12. Præterea super votis prædictis, & præcipuè super illo, de non procuranda, nec acceptanda extra Societatem prædictam dignitate, vel Prælatura, neminem etiam de latere Legatum, Nuncium, & quemcunque alium etiam speciali nota dignum potuisse, vel posse, etiam vigore quarumcunque facultatum generalium super votis dispensandi, commutandi, & relaxandi, à Nobis, & Romanis Pontificibus etiam ad supplicationem, seu contemplationem Imperatoris, Regum, aliorumque sublimium Principum, etiam Motu proprio, certaque scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac aliàs quomodolibet, etiam vigore cuiuslibet Iubilei, vel Cruciatæ, seu Missionum, & aliàs quovis modo, & quacunque causa, quantumlibet pia, fauorabili, publica, & priuilegiata concessarum, & concedendarum potuisse, nec posse, tam in foro conscientiæ, quàm in foro exteriori, vel aliàs quomodolibet cum prædictis Clericis, & Presbyteris Societatis prædictæ super prædictis votis, & præsertim super præfato voto de Prælatura, & dignitate Ecclesiastica extra ipsam Societatem non acceptanda, nec assequenda, dispensare, nec prædicta vota commutare, vel relaxare, sed huiusmodi dispensationem, & commutationem, vel relaxationem dumtaxat nobis, & Romanis Pontificibus pro tempore existentibus reseruatam fuisse, & esse declaramus.

In voto de non acceptando dignitates extra Societatem comprehenduntur dignitates, & officia sæcularia, quæ iurisdictionem habent.

§. 13. Insuper cùm à Sacris Canonibus prohibitum sit omnibus personis Ecclesiasticis, & præsertim Regularibus, ne officia sæcularia acceptent, & exerceant, negotiisque sæcularibus se immisceant, tenore præsentium nedum Prælationes, seu dignitates Ecclesiasticas extra ipsam Societatem existentes, sed multò magis sæculares quoscunque, ac quæcunque officia, quorum Officiales iurisdictionem Ecclesiasticam, vel laicalem de iure, vsu, vel consuetudine habent, seu quomodolibet extra ipsam Societatem exercent, sub prædicto voto, & prohibitione huiusmodi comprehensa fuisse & esse, se comprehendi debere similiter declaramus, & decernimus.

Clausulas præseruatiuas apponit.

§. 14. Præsentes quoque literas de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu notari, impugnari, inualidari, infringi, retractari, in ius, vel controuersiam vocari, seu ad viam, & terminos iuris reduci, aut aduersus eas quodcunque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut concedi, siue etiam Motu proprio, seu aliàs concesso quempiam vti, seu se iuuare in iudicio, & extra illud nullatenus posse, sed illas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore; suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac in dicta Societate ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter seruari.

Aliter iudicandi facultatem tollit.

§. 15. Sicque per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuncios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, auctoritateque, interpretari, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 16. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus foret, etiam regula nostra de non tollendo iure quæsito, necnon omnibus illis, quæ in eisdem præinsertis literis concessa sunt non obstare. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

D. P. An. 9. 25. Ianuarij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 25. Ianuarij 1632. Pontificatus nostri anno nono.

Prohibitio super concessione licentiæ pro Fratribus Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum transeundi ad statum Clericalem.

CLXXIV.

Hi Fratres non possunt transire ad Calceatos absque licentia Sedis Apostolicæ, vt in Constit. 77. Iniuncti, *Tom. 4.*

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1632.

Causa huius Constit.

EXponi Nobis fecerunt dilecti filij Vicarius & Procurator generales Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, quod cum aliàs nonnulli ipsius Ordinis Laici, siue Conuersi, vel cum falsa narratiua, seu aliàs à dilecto filio nostro, & Apostolicæ Sedis in Regnis Hispaniarum Nuncio licentias obtinuissent, quarum vigore se ad sacros Ordines promoueri fecerant, & faciebant, indeque grauia in dicto Ordine inconuenientia non sine Dei offensa oriebantur, venerabiles Fratres nostri S. R. E. Cardinales negotiis Episcoporum, & Regularium præpositi, quibus pro opportuno super præmissis remedio supplicatum fuerat, eidem Nuncio, & Magistro generali dicti Ordinis iniunxerunt, vt ille à similium licentiarum concessione abstineret, hic verò præfatos conuersos puniret.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, Magistri generalis officium huiusmodi breui temporis spatio duret, & Ordo præfatus in multas adeo, sibique maximè distantes orbis partes diffusus existat, vt ob maxima terrarum interualla sui Generalatus tempore mandata sua in eisdem partibus executioni demandari facere nequeat: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Prohibitio prout in rub.

§. 2. Nos igitur dictum Procuratorem generalem à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, De Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Magistro Generali, cæterisque Superioribus Ordinis huiusmodi, ad quos spectat, Apostolica auctoritate tenore præsentium inhibemus, ne de cætero inconsulta Congregatione eorundem Cardinalium, & sine expressa illius approbatione præfatis Fratribus Laicis, seu Conuersis licentiam transeundi à statu Laicali ad Clericalem, seu de se promoueri faciendo ad minores, ac sacros ordines, vllo modo concedant, alioquin Magistri Generales, ac Superiores præfati contrafacientes excommunicationis, necnon vocis actiuæ & & passiuæ, ac officiorum quæ obtinent priuationis, ac perpetuæ inhabilitatis ad alia in posterum obtinenda pœnas eo ipso incurrant: Laici verò, seu Conuersi, qui cum licentiis huiusmodi, vel aliter absque speciali

ciali ipsius Congregationis approbatione ad statum Clericalem prædictum transierint, vel minores, ac sacros ordines susceperint, à susceptis ordinibus sint in perpetuum suspensi, atque Laici, seu Conuersi, vt prius remanere intelligantur, ac Laicorum seu Conuersorum habitum deferre omninò cogantur, aliisque pœnis mulctentur arbitrio Superiorum, absque spe dispensationis in præmissis obtinendæ.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari, sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij, Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolicà, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris; hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mādat. §. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 9. die 10. Mart. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 10. Martij 1631. Pontificatus nostri anno nono.

CLXXV. Quod Festum Transitus Sancti Benedicti in singulis locis, in quibus existunt Ecclesiæ Ordinis ipsius Congregationis Hispaniarum, ad instar aliorum de præcepto Ecclesiæ celebrandorum recolatur.

Monachos Casinenses Congregationis Sancti Benedicti, ideò sic vocari iussit Iulius II. quia Monasterium Casinense est caput aliorum Monasteriorum, ut in eius Constit. 1. Tom. 1.

Edita A. D. 1632. *VRBANVS EPISCOPVS Seruus Seruorum Dei. Ad futuram rei memoriam.*

Proœmium. SAncta Mater Ecclesia, quæ salutaribus Nos semper instruit documentis, annuas Orthodoxæ fidei filiis venerandas proponit Sanctorum celebritates, qui in terris non solum exempla ad salutem reliquerunt, sed in cœlo Beati Christifidelium patrocinium suscipere, eorumque orationes, & vota suis precibus adiuuare non cessant: quam omnibus opem apud Misericordem Deum credentes Beatum Benedictum Monachorum Principem, & Patriarcham assiduò impendere, dignum quidem Pastoralis officij nostris humeris ex alto commissi debitum reputamus, vt felicis eius Transitus dies, qua ipsius anima beatifica fruitione digna ad æternas illas diuinæ claritatis sedes humanis exuta spoliis translata fuit, iucundissima recordatione vndique celebretur.

Causa huius Constit. §. 1. Cum itaque, sicut exhibita Nobis nuper pro parte dilectæ in Christo filiæ nobilis mulieris modernæ Comitissæ de Monterrey Regni Neapolitani Proreginæ, & nobilis viri moderni Marchionis Castri Rodrighi apud Nos, & Sedem Apostolicam pro charissimo in Christo filio Nostro Philippo Hispaniarum Rege Catholico Oratoris, necnon Mauri de Villaroel Ordinis eiusdem Sancti Benedicti Abbatis Generalis, ac Augustini de Castro olim Comitis de Lemos Ordinem ipsum expressè professi, dilectorum filiorum petitio continebat, quod cum eiusdem gloriosi Monachorum Patriarchæ Sancti Benedicti inter mortales degentis vita iam inde ab eius pueritia adeò virtutum trophæis admiranda fuerit, vt Beato Gregorio Magno dum in humanis sanctam vitam ageret Romano Pontifice Prædecessore nostro teste diuina interius luce splendens sublatus in mentis lumine superior mundo, & expansus in Deo, mentis laxato sinu, beatifico lumine humani imbecillitatem intellectus eleuante Deum ipsum, & in ipso Deo adhuc mortalis omne quod infra Deum est, videre meruerit, ac demum post vitam sanctissimè exactam; purissimamque pompa mirabili per viam palliis stratam, & innumeris coruscam lampadibus summo rerum Auctori coniungendus in Cœlum migrans, efflauerit animam; propterea que Comitissa, & Marchio, ac Maurus, & Augustinus præfati pro eximio eorum in tanti Viri sanctitatem deuotionis affectu plurimum cupiant felicis eius animæ Transitus diem ad maiorem Præpotentis Dei gloriam, ac fidelium deuotionis incrementum solennius celebrari. Quare pro parte dictorum Comitissæ, & Marchionis, ac Mauri, & Augustini Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus piis eorum votis hac in parte fauorabiliter annuere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur, qui fidelium quorumlibet deuotionem erga Beatos illos sempiternæ beatitudinis Ciues non solum promoueri, sed etiam consecrari sinceris exoptamus affectibus, eosdem Comitissam, & Marchionem, ac Maurum, necnon Augustinum, & eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus ex voto venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus, & Cæremoniis præpositorum inclinati, vt deinceps perpetuis futuris temporibus eiusdem Sancti Benedicti Transitus dies præfatus duodecimo Kalendas Aprilis, videlicet quolibet anno in omnibus, & singulis Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & locis, in quibus ad præsens existunt Ecclesiæ Ordinis ipsius Sancti Benedicti Congregationum Hispaniarum, ad instar aliarum de præcepto Ecclesiæ celebrandarum festiuitatum recolatur, & celebretur, Apostolica auctoritate tenore præsentium præcipimus. *Mandat obseruari prout in rubr.*

Executores deputat. §. 3. Mandantes propterea omnibus, & singulis Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, cæterisque Ecclesiarum Prælatis, sub quorum iurisdictione spirituali Ciuitates, Oppida, Terræ, & loca huiusmodi extiterint, vt præsentes Nostras in eisdem Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & locis suæ Iurisdictioni huiusmodi subiectis solenniter publicari, ac ab omnibus, & singulis personis cuiuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus faciant inuiolabiliter obseruari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus Apostolicis, etiam in Prouincialibus, & Synodalibus, etiam vniuersalibus Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet. §. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 6. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam

paginam nostræ absolutionis, præcepti, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

D. P. An. 9. die 21. Mart. Datum Romæ, apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1632. duodecimo Kalendas Aprilis, Pontificatus nostri Anno nono.

CLXXVI. Pia, & pastoralis adhortatio ad Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Clerum, & Religiosos viros, ac omnes Christi fideles, vt ab omnipotenti Deo, fusis precibus, pacem inter Principes Christianos obtineant. *Habetur Tomo* 4. 124. *in ordine*, *pag.* 186. *incipit* : Vnanimi Catholicæ.

Edita A. D. 1632, 1. Apr. Pont. An. 9.

CLXXVII. Confirmatio sententiæ latæ super Caputio rotundo, & largiori Mozetta à Fratribus S. Francisci Strictioris obseruantiæ Recollectis Regni Franciæ deferendo, &c. *Reperitur Tomo* 4. *ordine* 125. *fol.* 186. *incipit* : Aliàs à Nobis.

Edita A. D. 1632. 31. Iul. Pont. An. 9.

CLXXVIII. Confirmatio decreti editi à Sac. Rit. Congreg. ad fauorem Abbatum Congreg. Camaldulensium Monachorum Ordinis S. Benedicti super vso Baldachini, ac facultate celebrandi solenniter in Pontificalibus. *Reperitur Tomo* 4. 126. *in ordine*, *fol.* 187. *incipit* : Nuper pro parte.

Edita A. D. 1632. 15. Sept. Pont. A. 10.

CLXXIX. Prohibitio ne Fratres Carmelitæ Calceati de Obseruantia in Belgio, & Siciliæ Prouinciis gestent habitum per Fratres eiusdem Congregationis Discalceatos gestari solitum, &c. *Habetur Tomo* 4. 127. *in ordine*, *fol.* 188. *incipit* : Romanus Pont.

Edita A. D. 1632. 1. Dec. Pont. An. 10.

CLXXX. Declaratio Priuilegiorum Congregationis Clericorum Regularium Papiensium de Somasca quoad Oratoria priuata.

Clericorum Regularium de Somasca Congregationis erectio, & Priuilegia habentur in Constit. 78. *Pij V. Tom.* 2. *Qui eos sic appellari iussit, ibid.* §. 8.

Edita A. D. 1632.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Tenor literarum Pauli V. refertur.

ALiàs fel. rec. Paulus Papa V. Prædecessor noster, inter alia priuilegia Congregationi Clericorum Regularium de Somascha aliàs S. Maioli nuncupatorum Papiensium concessit, vt singuli Presbyteri professi dictæ Congregationis omnibus, & quibuscumque personis degentibus, & commorantibus in Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Conuictorum Collegiis, sub cura, regimine, & administratione dictæ Congregationis existentibus Extremæ Vnctionis, necnon etiam tempore Paschatis, Resorrectionis Dominicæ festiuitatis Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramenta, absque aliquo censurarum, & pœnarum incursu ministrare possent, prout in dicti Pauli Prædecessoris literis desuper confectis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

Causa huius Constitutionis.

§. 1. Cum autem, sicut dilectus filius Franciscus Tontulus Procurator generalis dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecit, à nonnullis locorum Ordinariis reuocetur in dubium, an per supradictam concessionem Presbyteris prædictis implicitè etiam concessa sit licentia, priuata Oratoria in Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Conuictorum Collegiis huiusmodi, præsertim dictæ Congregationis non propriis habendi, in eisque Sacrosanctum Missæ Sacrificium etiam extra tempus Paschatis celebrandi: Nobis propterea dictus Procurator generalis humiliter supplicari fecit, vt dubium huiusmodi opportunæ nostræ declarationis ministerio è medio tollere de benignitate Apostolica dignaremur.

Declarat posse habere oratoria, & in eis celebrare.

§. 2. Hinc est, quod Nos dictum Procuratorem generalem, totamque ipsam Congregationem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eius singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, eidem Congregationi, quod ipsa in Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Conuictorum Collegiis huiusmodi, etiam non propriis dictæ Congregationis, sub eius tamen cura, regimine, & administratione existentibus Oratoria priuata habere, ipsiusque Congregationis Presbyteri professi in eis Sacrosanctum Missæ Sacrificium in personarum in dictis Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Conuictorum Collegiis degentium, & commorantium præsentia, tam intra, quàm extra tempus Paschatis, Resurrectionis Dominicæ festiuitatis huiusmodi celebrare liberè, & licitè possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, ac quatenus opus sit, eis de nouo concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 10. die 22 Dec.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 22. Decembris 1631. Pontificatus nostri Anno decimo.

CLXXXI. Erectio Reformationis Prouinciæ Austriæ Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia.

De erectione Custodiarum Fratrum Reformatorum in Prouincias, lege quæ notaui ad Constit. 263. Iniuncti nobis, *infrà Tom* 5.

Edita A. D. 1632.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN Apostolicæ dignitatis specula, meritis licet imparibus, à Domino constituti, circa statum Religiosorum quorumcunque, præsertim sub Strictioris obseruantiæ Regulis Altissimo famulantium prospere dirigendum mentis nostræ aciem assiduè intendimus, atque hic quæ pro felici eorum statu, & directione facta fuisse dicuntur, vt firma perpetuò subsistant, & inuiolabiliter obseruentur, Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, prout pia Catholicorum Principum vota exposcunt, nosque conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causa huius Constit.

§. 1. Cum itaque, sicut charissimus in Christo filius noster Ferdinandus Romanorum Rex in Imperatorem electus Nobis nuper exponi fecit, aliàs in Domibus Regularibus dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Reformatorum nuncupatorum Prouinciæ Austriæ, opera Dilecti filij Antonij à Galbiato, tunc dicti Ordinis in illis partibus Commissarij Generalis, Reformatio introducta fuerit, dictique Fratres vberes in vinea Domini fructus afferant, & propterea quo vberiores sub huiusmodi reformatione in pacis amœnitate fructus Domino reddere valeant, per Nos desuper, vt infra opportunè prouideri summoperè desideret.

Confirmatio Reformationis.

§. 2. Nos piis dicti Ferdinandi Regis in Imperatorem electi votis huiusmodi, quantum cum Domino possumus, annuere volentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Reformationem in Domibus Regularibus dictæ Prouinciæ Ordinis huiusmodi, vt præfertur introductam, cum iisdem Priuilegiis, gratiis, & Indultis, modo, & forma, quibus

quibus similem reformationis introductionem in Prouinciis Bauariæ, & Tirolij, aliàs Apostolica auctoritate confirmauimus, eadem auctotitate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes præmissa, ac præsentes literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, atque ab omnibus, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inuiolabiliter obseruari, & ita per quoscumque Iudices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P. An. 10. die 11. Dec. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 11. Decembris 1632. Pontificatus nostri Anno decimo.

CLXXXII. Quòd Magister Generalis Ordinis Prædicatorum possit supprimere paruos Conuentus, eorumque res, & bona in maiores ipsius Ordinis Conuentus transferre.

Edita A. D. 1633.

VRBANVS PAPA VIII.

Dilecto filio Magistro Generali Ordinis Prædicatorum.

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Supplicatio. CVm sicut dilectus filius Procurator generalis Ordinis Prædicatorum Nobis nuper exponi fecit, in eodem Ordine nonnulli parui Conuentus reperiantur, ac eius Fratrum numerus obseruantiæ regulari sufficiens nequaquam manuteneri possit, & propterea illos supprimi, eorumque res & bona, necnon onera eis incumbentia in maiores ipsius Ordinis Conuentus transferri posse plurimum desideret: Nobis idcirco humiliter supplicari fecit, vt sibi de infrascripta facultate prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concedit prout in rub. §. 1. Nos prospero eiusdem Ordinis, illiusque Domorum statui, regularique disciplinæ incremento consultum esse cupientes, supplicationibus eiusdem Procuratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, Tibi paruos Conuentus prædictos, illorumque statum, & essentiam Regulares in eis auctoritate Nostra Apostolica perpetuò supprimendi, & extinguendi, eorumque res, & bona, ac onera quæcumque eis incumbentia in maiores eiusdem Ordinis Conuentus etiam perpetuò transferendi facultatem Apostolica auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Decretum irritans. §. 2. Decernentes præsentes literas, & illarum vigore faciendas suppressiones, extinctiones, & translationes prædictas, postquam factæ fuerint, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac maioribus Conuentibus huiusmodi plenissimè in omnibus, & per omnia suffragari, sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, quod præsentium transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 21. Iunij 1633. Pontificatus nostri Anno decimo. *Dat. P. A. 10. die 21. Iunij.*

Fratres Minores Strictioris Obseruantiæ Sancti Francisci introducuntur in Monasteriis S. Claræ, & S. Mariæ Magdalenæ Neapolis. CLXXXIII.

Istorum Fratrum materiam habes signatam ad Const. 12. Romanus Pontifex, *suprà.*

Dilecto filio nostro Francisco S. Laurentij in Damaso Diacono Cardinali Barberino nuncupato S.R.E. Vicecancellario, nostro secundum carnem ex fratre germano Nepoti, Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectori.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1633.*

Dilecte fili noster salutem, & Apostolicam benedictionem.

§. 1. EX dignis, & rationabilibus causis animum nostrum mouentibus circumspectioni tuæ totius Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Protectori per præsentes iniungimus, vt semotis à Monasterio, & Ecclesia Monasteriorum Monialium S. Claræ, & S. Mariæ Magdalenæ Ciuitatis Neapolitanæ Fratribus Ordinis Minorum de Obseruantia S. Francisci, si qui nunc sunt, eorum loco, & vice pro huiusmodi Ecclesiarum seruitio, ac Monialium cura speciali nonnullos Religiosos Professores dicti Ordinis ex Reformatis nuncupatis Prouinciarum Romanæ, Siciliæ, vltra Pharum, & Mediolanensis, prouectæ ætatis, exemplaris vitæ, bonæ famæ, atque doctrinæ, quotquot necessarij erunt, Neapolim proficisci, & ibi permanere iubens, eisque, seu aliquibus ex ipsis singulo saltem triennio mutandis, postquam ab Ordinario pro tempore examinati, & approbati fuerint, & non aliter, auctoritate nostra mandes, vt regimen spirituale & curam animarum earumdem Monialium S. Claræ, & S. Mariæ Magdalenæ suscipiant, & deinceps, sicuti speramus, laudabiliter exerceant, eisdemque Monialibus, vt ipsis Fratribus pareant, & obediant, districtè præcipias sub censuris, & pœnis arbitrio tuo infligendis, quod à te diligenter fieri cupimus, itavt diligentiam, & pietatem tuam in hoc meritò collaudare possimus. *Motiua huius Constit.* *Deputat Fratres Reformat. pro seruitio Monialium.*

§. 2. Volumus tamen, vt Venerabili fratri Archiepiscopo Neapolitano nunc, & pro tempore existenti saluum, & reseruatum sit omne ius, tam ex iuris communis dispositione, quàm ex Sacri Concilij Tridentini Decretis super huiusmodi Monialium Monasteriis Regularium curæ commissis, præsertim in his, quæ ad clausuræ custodiam pertinent, competens, itavt facultas concedendi licentias quibuscumque personis cuiusvis status, conditionis, & Ordinis, etiam Regularibus, præterquam supradictis Religiosis prædictarum Monialium speciali curæ vt suprà deputatis, tam ingrediendi Monasterij clausuram, etiam ex causa vrgenti, & necessaria, quàm accedendi ad loca collocutionum, ad eumdem Ordinarium spectet, quibus sanè licentiis *Archiep. habet iurisdict. ordinariam.*

centiis antequam executioni demandentur, Superioris Regularis prædictorum fratrum Reformatorum eiusdem Monasterij consensus accedat, contrariis non obstantibus quibuscumque.

D.P. An.10. die 13. Febr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 13. Februarij 1633. Pontificatus nostri anno decimo.

CLXXXIV. *Edita A. D. 1633. 12. Febr. Pont. A.10.* De missionibus Religiosorum cuiuscumque Ordinis ad Iaponicas, & alias Indiarum Orientalium regiones: & de in impedientium pœnis, & aliis ad eos pertinentibus. *Reperitur Tomo* 4. 128. *in ordine, fol.* 189. *incipit*: Ex debito.

CLXXXV. *Edita A. D. 1633. 15. Mart. Pont. A.10.* Confirmatio designationis Nouitiatuum factæ à Fratribus Eremitis S. Augustini Congregationis Lombardiæ, vigore Facultatis concessæ Cardinali Protectori viuæ vocis oraculo à Paulo V. &c. *Extat Tomo* 4. *ordine* 129. *fol.* 191. *incipit*: Expositum Nobis.

CLXXXVI. Indictio, seu Impositio duorum pro centenario super omnibus fructibus, & pensionibus Ecclesiasticis vniuersæ Italiæ.

Aliam Indictionem sex Decimarum fecit iste Pontifex in Const. 173. *Tom.* 5. Supremæ dispositioni, *super omnibus fructibus Ecclesiasticis Italia.*

Edita A.D. 1634. *VRBANVS EPISCOPVS Seruus Seruorum Dei. Ad futuram rei memoriam.*

Proœmium. NVper Nos ingentes orthodoxæ Fidei hostium in inclytam Germaniam irruptiones, & Catholicorum illarum partium oppressiones, ac miserabilem statum paterna meditatione considerantes, & ne ipsi Catholici in maiores inciderent ærumnas anxiè pertimescentes, Charissimo in Christo filio nostro Ferdinando Romanorum Regi in Imperatorem electo, quacumque potuimus opportuna ratione subuenire statuimus.

Necessitas imponendi. §. 1. Verum, quia Cameræ nostræ Apostolicæ vires valde attritæ ad ea comparanda subsidia, quæ imminentes postulabant necessitates, nequaquam sufficiebant, ad aliarum etiam Ecclesiarum peculium Nos conuertere coacti fuimus, & proinde de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu indiximus, & imposuimus sex integras decimas omnium & quorumcunque fructuum, redditiuum, prouentuum, obuentionum, distributionum quotidianarum, & emolumentorum ordinariorum, & extraordinariorum omnium Ecclesiarum, etiam Patriarchalium, & Metropolitanarum, ac quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum, tam sæcularium, quàm cuiusvis Ordinis Regularium, etiam Militiarum, quas omnes per ea obtinentes (nonnullis tamen, vtpotè S. R. E. Cardinalibus, Militibus S. Ioanni Hierosolymitani, ac duodecim Congregationibus quæ cum Camera prædicta aliàs concordauerant exceptis) pro vna intra tunc proximum diem festum S. Michaelis Archangeli mensis Septembris, & pro alia intra idem festum anni tunc proximè futuri, ac pro tertia partibus æqualibus intra illum ipsum diem festum consequentis anni Cameræ prædictæ, & illius Depositario generali ad id constituendo voluimus persolui, prout in nostris, sub datum 14. Kalend. Februarij Pontificatus nostri anno nono, desuper confectis literis plenius continetur.

Causa huius Constit. §. 2. Verum, quia postmodum calamitates Germaniæ cum magno animi nostri dolore admodum inualuerunt, & res Catholicorum in deterius prolapsæ longè maiora, quàm ex dictis sex integris decimis colligi possint, auxilia postulare cognouimus, aliud magis opportunum remedium adhibere voluimus, certò Nobis persuadentes neminem fore, qui circumspectis causarum, & temporum qualitatibus, onus sibi in tam piam causam imponendum promptè, & lubenter non subeat.

Omnes Eccl. fruct. obligat. exceptis solùm pauvis. §. 3. Habita itaque cum eisdem S.R.E. Cardinalibus super præmissis matura deliberatione, de eorum consilio, & assensu impositionem sex integrarum decimarum quoad solutionem tertiæ partis earundem adhuc non exactæ de cætero faciendam reuocantes, & annullantes, ac viribus, & effectu carere, ac neminem ex nominatis obligatis in dictis literis ad ipsius tertiæ partis non exactæ solutionem cogi posse, aut debere declarantes, indicimus, & imponimus ad decennium proximum solutionem annuam duorum pro quolibet centenario omnium, & quorumcunque fructuum, redditiuum, prouentuum, iurium, obuentionum, distributionum quotidianarum, & emolumentorum ordinariorum, & extraordinariorum omnium, & quarumcunque Ecclesiarum Patriarchalium, Primatialium, Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, & Parochialium, necnon Monasteriorum & Conuentuum, ac etiam mensarum Patriarchalium, Primatialium, Archiepiscopalium, Episcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conuentualium, Prioratuum quoque, Præpositurarum, Præceptoriatum, Canonicatuum, Præbendarum, dignitatum, personatuum, administrationum, & officiorum, cæterorumque beneficiorum Ecclesiasticorũ, etiam Iuspatronatus laicorum, tam ex priuilegio, quàm ex fundatione, & dotatione, cum cura, & sine cura, sæcularium, ac S. Benedicti, S. Augustini, Cluniacensium, Cisterciensium, Præmonstratensium, S. Basilij, Siluestrinorum, & qui proprietates, redditusque certos ex priuilegio, vel aliàs possident, Mendicantium, ac quorumcunque aliorum Ordinum vtriusque sexus, necnon Congregationum Regularium, & Hospitalium, etiam pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona, & redditus vltra infirmorum necessitates, & alia pro quibus instituta sunt pia officia exercenda possidentium, (non tamen per Cardinales prædictos, quia ipsi pro sustinenda tanta dignitate grauissimas impensas, & labores Reipublicæ Christianæ causa continuò subire coguntur, obtentorum, necnon S. Mariæ Theutonicorum, S. Lazari de Alto Passu, Templi Dominici, & aliarum, non tamen Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani Militiarum in Italia vniuersa consistentium, etiam duodecim Congregationum, quæ cum Camera prædicta de subsidio ordinario concordarunt,) & insuper omnium Collegiorum possidentium bona stabilia fructifera Ecclesiastica per viam vnionis, aggregationis, aut alio quovis titulo, Monasteriorum, Prioratuum, & beneficiorum Ecclesiasticorum quovis nomine nuncupatorum, secundum verum, & realem annuum valorem fructuum, redditiuum, prouentuum, & aliorum præmissorum: necnon etiam indicimus, & imponimus ad idem tempus similem annuam solutionem duorum pro singulo centenario omnium, & quarumcunque pensionum annuarum super fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & emolumentis, ac distributionibus, in fauorem quorumcunque, etiam duodecim Congregationum prædictarum assignatarum, & assignandarum percipiendam, exigendam, & leuandam ab omnibus, & quibuscumque Episcopis, Archiepiscopis, & Primatibus, Patriarchis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac cæteris cuiuscumque dignitatis, gradus, status, & conditionis personis (prædictis Cardinalibus, & Hospitalis S. Ioan. Hierosolymitani Militibus dumtaxat exceptis) prædicta quocumque iure, & titulo obtinentibus, & obtentutis, necnon Oeconomis, & Administratoribus perpetuis, & temporalibus vsufructuariis, ac fructus, pensiones, res, & alia huiusmodi iura ex quacumque causa sibi Apostolica auctoritate in toto, vel in parte reseruata habentibus, & habituris, sæcularibus, & regularibus, Ordinum, Congregationum, Militiarum, & Hospitalium (non tamen S. Ioannis prædictorum) necnon ab ipsis Ecclesiis, Capitulis, Conuentibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, mensis, massis, & locis quocumque

priuilegio, & exemptione reali, personali, & mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continua suffultis, quos omnes ad hoc obligatos intra diem festum S. Michaelis Archangeli cuiuslibet anni dicti decennij, à proxime venturo incipiendo, ac Cameræ prædictæ, & illius Depositario generali ad id constituendo omnino volumus persolui.

Depositarij munus.

§.4. Eiusdem verò Depositarij munus erit sedulò curare, vt quicquid pecuniarum ex annua solutione huiusmodi colligetur, id diligenter, ac fideliter asseruetur, de mandato nostro speciali in prædictos vsus duntaxat, nec aliàs erogandum.

Contrafacientes pœna excommunicat. mulctat.

§.5. Quicumque verò annuam solutionem huiusmodi nullo modo, vel non integrè, scienter, aut non secundum verum annuum valorem fructuum, redditum, prouentuum, iurium, obuentionum, distributionum, & emolumentorum, etiam medio iuramento, iuxta id quod à quinquennio citra, si per tantum tempus fuerint possessores, sin minus pro tempore quo possederint, & perceperint denunciandum, non autem iuxta taxam hactenus obseruatam exprimendum, vel concordiam cum Camera prædicta, cum interuentu dilecti filij illius Commissarij ineundam in præscriptis terminis non exhibuerint, seu in illorum exhibitione malitiam commiserint, vel fraudem, Ecclesiarum Antistites suspendimus à diuinis; Capitula verò, Conuentus, & Collegia quæcumque Ecclesiastico interdicto supponimus, ac singulares personas Antistite inferiores excommunicationis sententia innodamus.

Conductores ad soluendum astringit.

§.6. Cæterum ad prædictam annuam solutionem consequendam præcipimus etiam omnibus Conductoribus, Censuariis, & locatariis proprietatum, fructuum, & iurium prædictorum, etiam huiusmodi pensionibus oneratorum, vt vrtamque annuam solutionem nomine Dominorum ac Pensionariorum, ad computum suæ quisque locationis; omnibus verò possessoribus, vsufructuariis, & aliis pensiones soluere debentibus, vt ipsi etiam pensiones huiusmodi nomine Pensionariorum Cameræ, & Collectoribus, seu Subcollectoribus deputatis, seu deputandis integre persoluant.

Iuxta valorem, vel taxam, vel concordarum soluendum est.

§.7. Decernentes annuam solutionem fructuum, redditum, prouentuum, & aliorum iurium prædictorum secundum verum, & realem valorem annuum, vt præfertur, verificandum, vel saltem iuxta taxam de qua cum dilectis filiis nostris Hippolyto S. Eustachij Diacono Cardinali S. R. E. Camerario, ac nostro, & Cameræ prædictæ Thesaurario generali, cum interuentu Commissarij, vt præfertur, concordauerint, annuæ solutionis huiusmodi Collectores, seu Subcollectores prædictos, à quibus libuerit, integrè exigendi optionem, & facultatemque habere, neque vllas immunitates, & exemptiones, etiam ex causa resignationis, cessionis iuris, concordiæ, conuentionis, compositionis, aut quacumque alia graui, & onerosa occasione quocumque modo concessas, & interim concedendas, integram solutionem huiusmodi minuere, vel impedire, neque possessores, vsufructuarios, aut alias personas pensiones huiusmodi soluere debentes, etiamsi ipsi iuri, & actioni petendæ, vel detrahendæ, vel retinendæ portionis, & ratæ partis pensionatios contingentis iureiurando renunciauerint, atque ex forma dictæ Cameræ amplissima cauerint, modo aliquo obligari, neque ad id pro dicto tempore constringi posse.

Quietantia probant.

§.8. Omnes verò confessiones, & quietantias receptionis annuæ solutionis à Procuratoribus, & Ministris Cameræ prædictæ, tam Conductoribus, Censuariis, & Locatariis nomine suorum principalium, quàm etiam ipsis, necnon possessoribus, vsufructuariis, & aliis pensiones soluere debentibus nomine pensionariorum faciendas perinde valere, atque in iudicio, & extra illud vbique locorum fidem habere, ac si ipsimet principalibus, & pensionariis præsentibus, & soluentibus factæ, & exhibitæ fuissent. Conductores autem, qui pretium locationis dominis legitimè anticipauerint, locationem suam huiusmodi, quam ad hoc prorogamus, vsque ad integram satisfactionem, vt prius, etiam adueniente successore, continuare debere. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Collectorem generalem instituit, & facultates illi tribuit.

§.9. Vt autem omnia prædicta, sicut causa vrgens postulat, diligenter, & fideliter executioni demandentur, prædictum Hippolytum Cardinalem Camerarium, cuius integritas, atque experientia iampridem Nobis perspecta est, generalem annuæ solutionis huiusmodi Collectorem in vniuersa Italia, cum omnibus, & quibuscumque priuilegiis, Iurisdictionibus, ac Iuribus, quæ omnes alij antehac huiusmodi Collectores habuerunt, Apostolica auctoritate tenore præsentium constituimus, & deputamus, eique plenam, liberam, & absolutam potestatem, facultatem, & auctoritatem tribuimus annuam solutionem huiusmodi Cameræ prædictæ nomine vbique procurandi, prædictos omnes, tam coniunctim, quam diuisim ad illarum integram solutionem, vt prædictum est, faciendam, etiam per Edictum locis publicis affigendum monendi, & requirendi, non parentes, fraudantes, & cæteros contumaces in censuras, & pœnas incidisse, seruata forma Concilij Tridentini, declarandi, proprietates, res, fructus, & alia bona ipsorum, etiam manu regia apprehendendi, & vsque ad condignam satisfactionem retinendi.

Contradictores, & perturbatores, molestatores, & rebelles quoscumque, eisque auxilium, consilium, vel fauorem publicè, vel occultè quovis quæsito colore præstantes, cuiuscumque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, & aliis censuris, & pœnis Ecclesiasticis, necnon pecuniariis, cæterisque iuris, & facti remediis compellendi, illasque etiam iteratis vicibus aggrauandi, dignitatibus, beneficiis & officiis omnibus priuandi, & amouendi, & ad futura inhabiles faciendi, interdictum Ecclesiasticum apponendi, auxiliumque brachij sæcularis quandocumque opus fuerit, inuocandi, ad sanitatem verò reuersos, qui debite satisfecerint, ab omnibus censuris, & pœnis supradictis in forma Ecclesiæ consueta absoluendi, super irregularitate forsan incursa dispensandi; & ad pristinum statum omnino restituendi.

Alias facultates dicti Collectoris explicat.

§.10. Præterea Collectores, & Subcollectores fide, & facultatibus idoneos in omnibus Ciuitatibus, Terris, & Prouinciis Italiæ prædictæ, quotquot videbit expedire, cum simili, vel limitata, non tamen absoluendi potestate, deputandi, eumque, vel eos arbitrio suo reuocandi, negligentes, & morosos remouendi, ac alium, seu alios subrogandi, quotiescumque ei videbitur in delinquentes, & suspectos per se, vel alium, seu alios, etiam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura Iudicij inquirendi, & meritis pœnia puniendi, modos, & formas in prædictis seruandos præscribendi, dubia quæcumque in præmissis fortè oritura declarandi, ac prorsus omnia, & quæcumque circa ea necessaria, & opportuna faciendi, statuendi, & exequendi, etiamsi talia forent, quæ mandatum exigerent magis speciale, quàm præsentibus est expressum.

Contrariis derogat.

§.11. Non obstantibus piæ memor. Bonifacij Papæ VIII. etiam prædecessoris nostris de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, ac aliis Apostolicis Constitutionibus, necnon Ecclesiatum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Militiarum, & locorum prædictorum iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus,

vsibus, & naturis: priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, etiam cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, & aliis quibusvis clausulis, & decretis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis; quodque Prælatis, & personis prædictis, eorumque Ecclesiis, & locis, vel quibusvis aliis communiter, aut diuisim à prædicta sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi, necnon personis, earumque nominibus, cognominibus, Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & locis huiusmodi mentionem; & quibuslibet aliis priuilegiis, exemptionibus, immunitatibus in genere, & in specie quomodocumque concessis, confirmatis, & innouatis, etiam solutionem annuam huiusmodi aliter quam secundum antiquam taxam, vel conuentionem factam, & nisi in vniuersali solutionum per Orbem impositione fieri prohibentibus, necnon promissionibus, donationibus, obligationibus, iuramentis, & renunciationibus, vinculis, & cautelis in assignatione prædictarum pensionum factis, quibus per impositionem annuæ solutionis huiusmodi neminem teneri, neque eas quoad præmissa contra quemcunque locum habere similiter declaramus: aliisque indultis, & literis Apostolicis generalibus, & specialibus, cuiuscumque tenoris existant, per quæ præsentibus non expressa, aut omnino non inserta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in literis nostris mentio specialis: quæ omnia contra præmissa nolumus cuiquam in aliquo suffragari, necnon aliis impositionibus, & concessionibus ad tempus nondum elapsum, si quæ sint, factis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Pro solutione pecuniam tantum, & nō res sacras pro pignore accipere iubet. §. 12. Cæterum in exigenda annua solutione huiusmodi Constitutionem rec. mem. Clementis Papæ V. similiter prædecessoris nostri in Concilio Viennensi editam, quod Decimæ ad monetam currentem communiter leuari, nec calices, libri, cæteraque ornamenta diuino cultui dicata ex causa pignoris capi, vel distrahi, aut alias quomodolibet occupari debeant, vbique volumus obseruari: quin etiam præcipimus ne quisquam etiam plura quanticumque valoris beneficia Ecclesiastica, seu plures pensiones, aut fructus, seu talia mixtim obtinens, pro litera, & sigillo quietantiæ vniuersalis, si illam habere voluerit, vltra vnum carolenum conficientem quatrenos trigintaseptem monetæ Romanæ, soluere teneatur, nec ad aliud onus etiam prætextu cambij vspiam compellatur.

Exemplaribus fides adhibenda. §. 13. Quia verò difficile nimis esset præsentes literas quocumque illis opus erit, perferre, volumus quoque, vt illarum exemplis etiam impressis, & Notarij publici, ac Hippolyto Cardinalis & Camerarij prædicti, aut alterius Collectoris, seu Prælati Ecclesiastici, eiusve Curiæ sigillo obsignatis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique locorum adhibeatur, quæ illis ipsis adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Contra laterantes pœna. §. 14. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ reuocationis, annullationis, indictionum, impositionum, suspensionis, suppositionis, innodationis, decreti, prorogationis, constitutionis, deputationis, tributionis, declarationum, præceptorum, & voluntatum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. A. 11. Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1634. 11. Kal. Aprilis, Pontificatus nostri Anno vndecimo.

Papa subscriptio.

* Ego Vrbanus Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

Cardinalium subscriptiones.

† Ego Dominicus Episcopus Ostiensis & Veliternensis, Card. Gymnasius.
† Ego C. Episcopus Portuensis, Card. Pius.
† Ego M. Episcopus Tusculanus, Card. Lantes.
†
† Ego G. Episcopus Albanensis, Card. Borgia.
†
†
†
†
†
†
†
† Ego R. tit. S. Praxedis Presbyt. Card. Vbaldinus.
† Ego Tib. tit. S. Priscæ Presbyt. Card. Mutus.
†
† Ego I. tit. S. Sabinæ Presbyt. Card. Sabellus.
†
†
† Ego Guidò tit. S. Mariæ de Populo S. R. E. Presbyt. Card. Bentiuolus.
†
† Ego Fr. Desiderius tit. S. Caroli S. R. E. Presbyt. Card. de Cremona.
† Ego Augustinus tit. S. Bartholomæi in Insula Presb. Card. Spinula.
†
† Ego Cosmus tit. S. Pancratij, S. R. E. Card. de Torres.
† Ego A. tit. Sancti Martini S. R. E. Presbyt. Card. de la Cueua.
† Ego Fr. Antonius tit. S. Honuphrij S. R. E. Presbyter Card. Barberinus.
†
†
†
†
†
† Ego B. Card. Spada tit. Sancti Stephani in Monte Celio.
† Ego Laudiuius tit. S. Petri ad Vincula Presbyt. Card. S. Sixti nuncupat.
† Ego Berlingerius tit. S. Augustini Card. Gypsius.
†
†
†
† Ego I. B. tit. Sancti Eusebij Presbyter Cardin. Pamphilius.
†
† Ego F. tit. S. Mariæ de Pace Presbyt. Cardin. Verospius.
†
†
†
†
†
†
† Ego Gregorius tit. SS. Quirici & Iulittæ Presbyter Card. Narus.
†
†
† Ego Franciscus Maria tit. Basil. SS. Apostol. Presbyt. Card. Brancaccius.
†
† Ego Vldericus tit. S. Anastasiæ Presb. Card. Carpineus.
† Ego Stephanus tit. S. Laurentij in Pane, & Perna Presb. Card. Duratius.
† Ego Augustinus Cardin. Oregius tit. Sancti Sixti Presbyt.
†
†

†
†
†
† Ego Hip.S.Eustachij Diaconus Card.Aldobrandinus, S.R.E.Camer.
† Ego Franciscus Sancti Laurentij in Damaso Diac. Cardinalis Barberinus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellarius.
† Ego P.Maria Card. Burghesius.
† Ego L. S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Cardinalis Biscia.
† Ego Martius S. Angeli in foro Piscium Diac. Card. Ginettus Sanctiss. D.N.PP.Vicarius.
† Ego A.SS. Cosmæ, & Damiani Diac. Card. Cæsarinus.
† Ego S. Agathæ Diaconus Card. Antonius Barberinus.
†
†
†
†
†
† Ego Benedictus SS. Viti & Modesti Diaconus Card. Vbaldus.

Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christi millesimo sexcentesimo trigesimoquarto, Indictione secunda, die verò 24. Aprilis, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D.Vrbani Diuina Prouidentia Papæ VIII. anno vndecimo, præsentes literæ Apostolicæ lectæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum Lateranensis, & Principis Apostolorum, Cameræque & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, per nos Franciscum de Paulis, & Dominicum Mangilium prælibati Sanctiss. D.N. Papæ Cursores.

Ioannes Radica pro D.Mag. Curs.

CLXXXVII Concedit facultatem Generali Minimorum supprimendi Conuentus tenues, eorumque bona in Conuentus maiores transferendi cum oneribus annexis.

Vide quæ de his Fratribus indicaui tibi suprà ad Constit.21. Vt ea, &c. Tom.4.

Edita A. D. 1633.

VRBANVS PAPA VIII.

Dilecto filio Correctori Generali Ordinis Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula.

Dilecte fili, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Motiuo huius Constit.

§. 1. CVm sicut Nobis nuper exponi fecisti, in visitatione tui Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, per te hactenus facta, compereris, & in dies comperias, nonnullos ipsius Ordinis Conuentus adeò pauperes, & tenues existere, vt spes nulla sit illos vnquam ad formam Conuentuum reduci, minusque eorum Religiosorum numerum, qui per Constitutiones Apostolicas pro Regulæ eiusdem Ordinis obseruantia, diuinique cultus seruitio præscriptus existit, in eis sustentari posse, quin etiam Conuentus huiusmodi in obseruantiæ regularis, ac disciplinæ relaxationis, totiusque Ordinis huiusmodi dedecus, & ruinam esse noscas, & experiaris, & propterea tibi de infrascripta facultate per Nos prouideri summopere desideres.

Concedit prout in rub.

§.2. Nos de tua fide, virtute, prudentia, & diligentia plurimum in Domino confisi, necnon Conuentuum huiusmodi situationes, confines, qualitates, eorumque fructuum redditus, & prouentus veros, ac annuos valores præsentibus pro expressis habentes, supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S.R.E.Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, tibi, vt Conuentus tenues huiusmodi, facta per Ordinarios locorum eorum Ecclesiarum profanatione, siue Confraternitatibus, vel aliis locis piis applicatione, eorumque onerum, vt infra, translatione, supprimere, & extinguere, & eorum bona quæcumque maioribus conuentibus perpetuò vnire, & incorporare, & ad ipsos maiores Conuentus, quibus bona huiusmodi vnita, & incorporata fuerint, onera etiam ipsorum minorum Conuentuum transferre, ac si magis vtile Ecclesiis futurum iudicaueris, bona huiusmodi, vel eorum partem vendere, permutare, aut aliàs alienare, dummodò id in Conuentuum huiusmodi, & illorum Ecclesiarum vtilitatem cedat, ac pretium inde redigendum in alia bona stabilia dictis Conuentibus maioribus applicanda, & incorporanda omninò, & vnico contextu conuertatur, Apostolica auctoritate, tenore præsentium licentiam, & facultatem impartimur.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes præsentes literas, & illarum vigore faciendas vniones, incorporationes, venditiones, permutationes, & alienationes huiusmodi, si, & postquam factæ fuerint, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac eisdem Conuentibus in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari; sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.4. Non obstantibus fel. rec. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac nostra de vnionibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, & Lateranensis Concilij nouissimè celebrati, vniones perpetuas, nisi in casibus à iure permissis fieri prohibentis, necnon Conuentuum, & Ordinis prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus; priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficientes expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S.Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 23. Iunij 1633. Pontificatus nostri Anno decimo. D.P. An.10. die 23. Iunij.

Concedit quod Regulares non possint prohiberi associare corpora defunctorum, & quod Curati non possint cogere hæredes defunctorum celebrari facere Missas in suis Ecclesiis Parochialibus. CLXXXVIII.

Parochi non possunt cogere habentes sepulturam in Ecclesiis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia in indutis sepeliri in Ecclesiis Parochialibus. Vrban. VIII. Constit.26. suprà, Aliàs fel *&c. Tom.4. Nec plus percipere possunt in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesiis Regularium, quàm in eis, quæ fiunt in propriis. Constit.*244 Cum sicut, *&c. Tom.5.*

VRBANVS PAPA VIII. Edita A. D. 1633.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. NVper pro parte dilectorum filiorum Procuratorum Generalium Ordinum prædictorum S. Francisci, S. Augustini, & B. Mariæ de Monte

Carmeli

Carmelo, Discalceatorum nuncupat. Nobis expositum fuit, quod aliàs à venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacris Ritibus præpositis, emanauit decretum tenoris subsequentis, videlicet. Instantibus Procuratoribus Generalibus Ordinum Prædicatorum, Sancti Francisci, Sancti Augustini, & Discalceatorum Carmelitarum, declarari. Primò, an liceat Curatis, saluis eorum iuribus parochialibus, impedire contra voluntatem hæredum defunctorum, ne Regulares Curati ad funus corpora defunctorum ad quasvis Ecclesias deferenda, vnà cum Parochis, & Clericis processionaliter associent. Et ad hoc Sacra Rituum Congregatio respondit, Regulares in casu proposito non posse impediri. Secundo an prædicti Curati possint cogere hæredes, seu executores testamentarios, vt soluant pro defunctis, qui tumulantur in Ecclesiis Regularium, in quibus cadauera sepeliuntur. Et Sacra Rituum Congregatio respondit, non posse cogere. Die vigesimatertia Aprilis 1633.

Concedit prout in rub. §. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti exponentes Decretum præinsertum Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summoperè desiderent: Nos illos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Ita iudicari mandat, cum Decreto irritante. §. 3. Decernentes, Decretum præfatum, necnon literas præsentes valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari: sicque per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, & causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 10. die 25. Iunij. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 25. Iunij 1633. Pontificatus nostri anno decimo.

CLXXXIX. Quod Fratres S. Augustini Discalceati Hispaniarum in Philippinis, & Occidentalibus Indiis degentes à quovis Catholico Episcopo minores, & sacros ordines, etiam non seruatis interstitiis, recipere possint. *Habetur Tomo 4. 130. in ordine fol. 191. & 192. incipit*: Cùm sicut.

Edita A. D. 1633. 9. Iul. Pont. A. 10.

CXC. De vacatione non expleto sexennio, & aliis casibus Ministri Generalis Fratrum Discalceatorum Ordinis Reformatorum SS. Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hispaniarum. *Reperitur Tomo 4. ordine 131. pag. 192. incipit*: Iniuncti Nobis.

Edita A. D. 1633. 22. Aug. Pont. A. 11.

CXCI. Confirmatio decreti Sac. Congreg. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum super concordia inita inter PP. Redemptores S. Mariæ de Mercede, & PP. Discalceatos eiusdem Ordinis Recollectos, in negotio Redemptionis Captiuorum. *Reperitur in Appendice Tomi 4. ordine 27. fol. 505. incipit*: Cum sicut.

Edita A. D. 1633. 3. Dec. Pont. An. 11.

Feria quinta, xv. Decembris 1633. In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico coram Sanctissimo Domino Nostro Vrbano Diuina Prouidentia Papa VIII. ac Eminentissimis, & Reuerendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis. CXCII.

DECRETVM.

Vt omnes Regularium Superiores suos subditos, & Religiosos persæpe commoneant de iniuncta omnibus obseruantia, & executione Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum ad Officium Sanctissimæ Inquisitionis aduersus Hæreticam prauitatem pertinentium.

SAnctissimus Dominus Noster sedulò incumbens, vt ea, quæ salubriter Apostolicis Decretis, & Constitutionibus statuta, & ordinata sunt, præsertim quæ ad Sanctum Officium Inquisitionis contra hæreticam prauitatem pertinent, inuiolabiliter obseruentur, & omnimodam sortiantur executionem, districtè mandat, & præcipit: Vt omnes Superiores cuiusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de necessitate exprimendæ, Regularis, aut cuiusvis alterius Instituti, etiam quantumvis exempti, & priuilegiati, etiam per amplissima priuilegia, cum clausulis, ne comprehendantur in literis, Decretis, Ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, non facientibus plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum, nedum de ipsis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, sed etiam de huiusmodi exemptione, priuilegio, vel indulto mentionem, quibus hac vice, & ad effectum præsentis decreti dumtaxat, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expressè, & ad formam etiam generalis Constitutionis Suæ Sanctitatis incipientia, *Cum sicut accepimus*, sub Dat. Romæ die 5. Nouembris 1631. Sanctitas Sua derogauit, & derogat, cæterisque contrariis quibuscumque, teneantur sub pœna priuationis officij, ac vocis actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrenda, aliisque arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis pœnis, in perpetuum, semel saltem in anno, idest feria sexta post octauam Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, in publica mensa, vel in Capitulo ad hoc specialiter conuocato, & insuper in quocumque generali, ac Prouinciali Capitulo, Conuentu, Dieta, vel alio quovis nomine nuncupato Capitulari Congressu, suos subditos, ac Religiosos commonere de iniuncta omnibus obseruantia, & executione earumdem Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum, ad Sanctum Officium Inquisitionis aduersus hæreticam prauitatem pertinentium, ac præsertim.

Iulij 1 I I. Constitutio 15. incipit: *Licet à diuersis*. Contra impedientes Inquisitores hæreticæ prauitatis in eorum Officio, aut in causis Inquisitionis se ingerentes, eorumque complices, & fautores: Et contra ipsos Inquisitores admittentes laicos ad criminis hæresis cognitionem. Et Pij V. Constitutio 82. incipit: *Si de protegendis*. Contra occidentes, verberantes, deiicientes, aut perterrefacientes quemvis ex Ministris Sanctissimi Officij Inquisitionis, vel Episcoporum id munus in sua Diœcesi, vel Prouincia obeuntium, seu Accusatorem, Denunciatorem, aut Testem, in causa

fidei

fidei quomodocumque productum, vel euocatum: necnon contra diripientes, expugnantes, inuadentes, incendentes, capilantes, aliove exportantes alicuius prædictorum bona, libros, literas, auctoritates, exemplaria, regesta, protocolla, exempla, scripturas, aliave instrumenta, siue publica, siue priuata, vbicumque posita, eorumque Complices, & fautores: & contra effringentes carcerem, vel custodiam publicam, vel priuatam, extrahentes, vel emittentes vinctum, prohibentes capiendum, captumve eripientes, recipientes, occultantes, seu facultatem effugiendi dantes, seu id fieri iubentes, eorumque complices, & fautores, etiam effectu non secuto, nullatenus excusandos, nisi claras tantummodo probationes in contrarium adducentes: & contra intercedentes pro præfatis delinquentibus, inflictis contra quemlibet prædictorum pœnis, quæ damnatis ex primo capite legis Iuliæ Maiestatis, eorumque filiis irrogantur, & oblata reuelantibus impunitate.

Pij IV. Constitutio 31. incipit: *Cum sicut nuper.* Contra Sacerdotes, qui Pœnitentes Mulieres in actu Sacramentalis Confessionis ad inhonestos actus prouocare, & allicere tentant, & solicitant. Et Gregor. XV. Constitutio, quæ incipit: *Vniuersi Dominici Gregis,* ampliatiuæ circa huius criminis probationes, & extensiuæ contra Confessarios, qui personas (quæcumque illæ sint) ad inhonesta, siue inter se, siue cum aliis, quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis Confessionis, siue ante, siue post immediatè, seu occasione, vel prætextu Confessionis, vel extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut alio loco ad audiendam Confessionem electo solicitare, vel prouocare tentauerint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, siue tractatus habuerint. Et contra Confessarios non monentes eos, quos sciunt ab aliis Confessariis solicitatos esse, vt Inquisitoribus, vel Ordinariis solicitantes denuncient, vel docentes eos ad ita denunciandum non teneri.

Gregorij XIII. Constitutio 21. incipit: *Officij nostri partes.* De iurisdictione Inquisitorum hæreticæ prauitatis in eos, qui ad ordinem Presbyteratus non promoti Missas celebrant, & Sacramentaliter confessiones audiunt. Clementis VIII. Constitutio 81. incipit: *Et si alias,* declaratoriæ pœnæ contra eos infligendæ per Iudices Laicos, præuia eorum degradatione. Et Sanctitatis Suæ Constitutio, quæ incipit: *Apostolatus officium.* Extensiua ad minores 25. annis, dummodo vigesimum ætatis annum compleuerint.

Sixti V. Constitutio 17. incipit: *Cœli, & Terræ Creator.* Contra exercentes artem Astrologiæ Iudiciariæ, & alia quæcumque Diuinationum genera, librosve harum artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis Suæ Constitutio, quæ incipit: *Inscrutabilis Iudiciorum Dei.* Extensiuæ ad alia, & cum grauioribus pœnis.

Clementis VIII. Constitutio 42. incipit: *Cum sicut.* Contra Italos, ne extra Italiam proficiscantur ad loca, in quibus liber, & publicus cultus, siue vsus Catholicæ Religionis non exstat, minusque eis in locis habitent. Et Gregor. XV. Constitutio, quæ incipit: *Romani Pontificis.* Contra hæreticos, ne in locis Italiæ, & insularum adiacentium quovis prætextu commorentur, & contra eorum fautores, & receptatores.

Pauli V. Constitutio 26. incipit: *Romanus Pontifex.* Reuocatoriæ facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religiosorum quoquo modo concessarum, cognoscendi causas suorum subditorum ad Officium Sanctæ Inquisitionis quomodolibet pertinentes.

Eiusdem Constitutio 97. incipit: *Regis pacifici.* Innouatoriæ Constitutionum à Sixto Quarto, & Pio V. de Conceptione Beatæ Mariæ Virginis editarum: impositionis maiorum pœnarum in transgressores, à locorum Ordinariis, & hæreticæ prauitatis Inquisitoribus puniendos. Et Gregor. XV. Constitutio, quæ incipit: *Sanctissimus Dominus noster, &c.* Ampliatiuæ, & declaratoriæ prohibitionis asserendi Beatam Mariam Virginem conceptam in peccato originali.

Gregor. XV. Constitutio, quæ incipit *Romanus Pontifex in specula.* Reuocatoriæ quarumcumque concessionum viuæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis Suæ Constitutio extensiuæ ad quoscumque, quantumvis priuilegiatos, & exemptos, incipit: *Alias felic. recordationis Gregorius Papa XV. sub Dat. Romæ 20. Decembris 1631.*

Eiusdem Constitutio, quæ incipit: *Apostolatus officium.* Et Sanctitatis Suæ Constitutio, quæ incipit eo modo, reuocatoria licentiarum quarumcumque legendi, & habendi libros prohibitos.

Sanctitatis Suæ Constitutio, quæ incipit: *Sanctissimus Dominus noster sollicitè animaduertens.* De Imaginibus nondum a Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatificatorum, cum Radiis, Splendoribus, aut Laureolis non proponendis, Tabellis, aut Luminaribus ad eorum sepulchra non apponendis, eorumve gestis, miraculis, reuelationibus, & beneficiorum impetrationibus non publicandis, aut imprimendis.

Pariter Sanctitatis Suæ Constitutio, quæ incipit: *Sanctissimus Dominus noster pro debito sui Pastoralis officij.* De libris vbicumque compositis, de quacumque materia tractantibus, ab his, qui degunt in Statu Ecclesiastico, non transmittendis aliò, vt imprimantur, sine Vicarij, & Magistri Sacri Palatij in Vrbe, vel extra eam sine Ordinarij, & Inquisitoris, aut ab eis deputatorum licentia.

Et eiusdem Sanctitatis Suæ Constitutio, sub Dat. Romæ die 5. Nouembris 1631. incipit: *Cum sicut accepimus.* Quod Constitutiones Apostolicæ in concernentibus fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis Officium hactenus editæ, & in posterum etiam super quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendant, nisi in edendis illis specialiter excipiantur.

Et insuper iidem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conseruentur, ita vt ab eisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commode queant. Deque huiusmodi commonitione publico documento statim certiorem facere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Vrbe. Et nihilominus voluit, vt Decretum huiusmodi, seu illius exemplum, intimatum Procuratori Generali cuiuscumque Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, vt supra, in Vrbe degenti, vel ad valuas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum Vrbis, & in acie Campi Floræ affixum, etiam absque intimatione prædicta, infra duos citra Montes, vltra verò Montes infra quatuor menses ex tunc proximos omnes, & singulos eorundem Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti Religiosos perinde arctet, & afficiat, ac si commonitio, & affixio prædictæ executæ essent, & vnicuique hoc ipsum Decretum exhibitum, ac personaliter intimatum foret. Et ita mandat, & præcipit Sanctitas Sua.

Ioannes Antonius Thomasius S. Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis Not.

Anno millesimo sexcentesimo trigesimoquarto, Indictione secunda, Pontificatus S.D.N.D. Urbani Diuina Prouidentia Papæ VIII. anno 11. die verò 5. Ianuarij supradictæ liter., siue Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valuas Basilicarum S. Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum Vrbis, & in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Antonium Bardum prælibati S.D.N. Papæ Cursorem.

Declaratio

CXCII. Declaratio nonnullorum Statutorum pro Congregationibus Tusciæ, & Lombardiæ Monachorum Ordinis Cisterciensis emanatorum.

Horum Statutorum confirmationem habes supra in Constit. huius Pont. 155. In Sede, *Tom.* 5. *vbi etiam videre poteris, quæ annotata sunt de huiusmodi Congregationum vnione.*

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Alias ab hoc Pont. emanauit Const. super reform. & confirmat. nonnullorum statutorum.

Cuius tenor hic refertur.

ALiàs à nobis emanarunt litteræ tenoris, subsequentis, videlicet. Vrbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. In Sede Principis Apostolorum, nullis licet nostris suffragantibus meritis, diuina prouidentia constituti, inter multiplices Pastoralis Officij curas, ad ea per quæ regularis disciplinæ obseruantia in quibuslibet Ordinibus, & Congregationibus conseruetur, maioraque in dies suscipiat incrementa, solicitudinis nostræ partes sedulò intendimus, & in iis, quæ propterea piè, & prouide statuta sunt, Apostolicæ Confirmationis robur libenter adiicimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Cum itaque, sicut accepimus, pro felici, prosperoque dilectorum filiorum Monachorum Cisterciensium Ordinis Congregationum Lombardiæ, & Tusciæ insimul vnitatum statu, & reformatione in eis introducenda, nonnullæ Constitutiones, & statuta edita, & a dilecto filio nostro Roberto tituli Sancti Alexij Presbytero Cardinali Vbaldino nuncupato, eiusdem Ordinis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectore, ac duobus aliis Romanæ Curiæ Prælatis pietate, doctrina, & Religionis zelo præstantibus, auditis etiam, & consultis dilectis filiis Præside, Procuratoribus, & duobus ex antiquioribus Abbatibus dictarum Congregationum, de mandato nostro visa, & examinata fuerint, tenoris subsequentis, videlicet. Prælati omnes quorumcunque Monasteriorum residentiam requirentium debeant omninò in eis personaliter residere, nec vllo prætextu possint ab eis abesse vltra tempus præscriptum à Constitutione edita à Capitulo anni 1616. videlicet vltra viginti dies continuos. Prælatus, qui vltra prædictum tempus, vel in totius anni cursu vltra quadraginta dies continuis, & discontinuis computatis, sine licentia Regiminis ex legitima causa in licentia exprimenda, & in actis redigenda abfuerit à suo Monasterio, grauiter puniatur, etiam priuatione vocis actiuæ, & passiuæ, quin etiam ipsi Patres Regiminis, si absque legitima causa huiusmodi licentiam concesserint, graui pœna pro arbitrio Diffinitorij afficiantur.

Secundò. Vniuersæ pecuniæ communes ad singulas Prouincias pertinentes habeantur repositæ, & custoditæ in Capsa Triclaui, quæ retineatur clausa tribus clauibus, quarum vna remanere debeat penes caput Regiminis, altera penes Visitatorem maiorem, tertia penes Capsarium, quo munere fungi debeat vnus ex Abbatibus titularibus, qui pro Prouincia Lombardiæ teneatur residere in Monasterio Sancti Ambrosij, isque eligi debeat per Capitulum, & interim vsque ad eius celebrationem prouidebit Illustrissimus Protector, dictusque Capsarius retineat libros introitus, & exitus, in quibus omnia distinctè, & ordinatè adnotata appareant, nec aliquid omninò erogare, aut soluere possit alicui personæ, absque mandato Regiminis in scriptis, & si sine prædicto mandato quicquam erogauerit, aut soluerit, priuationem Prælaturæ incurrat. Supradicta autem computa, & mandata omnia singulis triennijs ante Capitulum diligenter reuideri debeant pro Prouincia Lombardiæ per Abbates S. Stephani de Cornu, & Aquæ frigidæ, & pro Prouincia Tusciæ à duobus Prælatis, qui non sint de Regimine, deputandis per Capitulum, qui accuratam, & plenam relationem prædictorum omnium teneantur facere in Capitulo.

Tertiò. Tempore per Constitutiones ad eligendos discretos deputato nullus Abbatum accedat ad aliena Monasteria, sed vnusquisque in suo se Monasterio contineat: qui secus fecerit, voce actiua in Capitulo careat.

Quartò. Electi in Discretos ad alia Monasteria se minimè transferant, sed in Monasterio, in quo degunt, expectent discessum sui Abbatis, cum quo rectà accedant ad Capitula: si secus fecerint, voce in Capitulo careant, interim verò se informent de statu Monasterij, de quo interrogentur diligenter in Capitulo; & casu quo non reperiantur diligenter informati, sint inhabiles in futurum, ad hoc, vt possint eligi in Discretos.

Quintò. In virtute sanctæ Obedientiæ præcipimus tam Discretis, ne quid omnino ab aliquo accipiant etiam sponte dare volenti, quam omnibus, & singulis Religiosis, ne quid eis dare audeant: quod si delictum huiusmodi quis commiserit, & fuerit sufficienter probatum, tunc tam dans, quàm accipiens priuationem omnium Dignitatum, & officiorum incurrant, necnon inhabilitatem ad eadem, vel alia in perpetuum.

Sextò. Sicut ex præscripto Constitutionum tenentur Subditi singulis annis tradere Prælatis inuentaria rerum omnium, quas habent penes se, & contrafacientes inter proprietarios censentur, & pœnis proprietariorum in vtroque foro subiacent; ita in posterum Abbates, & Prælati omnes tempore Visitationis, ipsi autem Præses, & Visitatores tempore Capituli sub iisdem pœnis ipso facto incurrendis teneantur conficere inuentaria, in quibus cuiuscumque generis res omninò, pecuniæ, & bona, quæ habent, quamdiligentissimè præscripta sint, eaque Abbates, & Prælati supradicti Præsidi, & Visitatoribus; Præses autem, & Visitatores Diffinitoribus tradere teneantur reponenda, & conseruanda in Capsa Triclaui: supradicti Visitatores autem, & Diffinitores in hac re, iuxta præscriptum Sacri Concilij Tridentini curare debebunt, vt vniuscuiusque Religiosi suppellex statui paupertatis, quam professi sunt, conueniat, nihilque superflui in ea sit, nihil etiam, quod necessarium sit eis denegetur.

Septimò. Visitatio Prouinciarum, vt seriò, & diligenter habeatur, debeant omninò Præses, & Visitatores omnia, & singula Monasteria personaliter per se ipsos visitare, & in vnoquoque per tantum tempus permanere, quantum necessarium erit ad visitationem plenè, & accuratè perficiendam; ideóque Visitationibus peragendis deputentur Menses Aprilis, Maij, & Iunij, non obstante dispositione Constitutionum in hac parte. Visitatores autem vtantur communi mensa, & frugali victu sint contenti, idemque seruetur in Comitiis. Præcipitur verò in virtute sanctæ obedientiæ, vt tam ipse Præses, & Visitatores, quàm eorum Conuersi, & famuli nihil omninò percipiant à visitatis, etiam sponte dare volentibus: quod si Præsidem, seu Visitatores quicquam accepisse, aut à Conuersis, & famulis ipsis scientibus acceptum fuisse probatum fuerit, inhabiles sint in perpetuum ad Præsidentatus, & Visitatoratus officia, & nihilominus Conuersi, qui acceperint, grauiter puniantur, & famuli absque spe reditus à seruitio statim eiiciantur.

Octauò. Abbas, Prior, & Reuisores computorum teneantur singulis mensibus reuidere computa, tam Cellerarij, quàm aliorum omnium ministrorum, qui substantiam Monasterij ministrant; singuli autem eorum adnotent in particulari schedula omnia supradicta computa, dictamque schedulam penes se custodiant, & tempore Capituli consignent discreto, vt deferat ad Capitulum. Quod si Abbas facere neglexerit, de malè

adminiftra

administratione suspectus censeatur, itavt aduersus eum procedi possit.

Nonò. Conuersi deputari non possint ad administrationes extra Monasteria ad officium Subcellerariatus, aut ad seruitia particularia Abbatum, nisi post quintum professionis annum completum: qui secus aliquem deputauerit, voce actiua in proximo Capitulo careat.

Decimò. Nemini Monachorum, sed præsertim iunioribus non Sacerdotibus vllo modo detur licentia permanendi recreationis gratia in loco, in quo sit eis pernoctandum extra Monasteria, vel loca Monasteriorum. Prælatus qui aduersus hoc licentiam concesserit, ab officio per sex menses suspendatur.

Abbatibus emeritis, qui ex legitima causa renunciauerint dignitati, liceat honoris gratia Abbatia nomine vocari, quod maluerint Monasterium pro habitatione tempore renunciationis, & celebrationis Capituli sibi eligere, habere conuersum ad seruitia sibi deputatum, & quoad victum, & vestitum censeri vice Abbatum.

Nemini Prælatorum liceat pecunias Monasteriorum exigere, aut erogare, aut eas quovis modo contrectare, neque item in rebus Monasteriorum diuendendis, aut necessariis comparandis per seipsos se immiscere, sed ea omnia per Cellerarios, aut alios Ministros, ad quos ex Constitutionum præscripto attinet, fiant: qui tamen Cellerarij, & ministri tenentur in huiusmodi rebus peragendis suorum Prælatorum præceptis obedire, nec quicquam, nisi eodem Prælato iubente, & mandante, exequi possint, pecuniæ autem à Capsario ad id munus specialiter deputato custodiantur in Capsa triclaui, quæ in singulis Monasteriis habeatur in cubiculo Prælati, earumque clauium vnam retineat Prælatus Monasterij, aliam Capsarius, tertiam Cellerarius, per quem Cellerarium, seu alios ministros, ad quos spectaret, vt supra, tam eleemosynæ, quàm munuscula, si quæ dari licuerit, dentur, de Prælatorum tamen mandato, aut licentia, ac seruata forma Constitutionis Clemenós VIII. de largit. muner. semperque rei, quæ datur, qualitas, quantitas, & si fieri possit, etiam nomina eorum, quibus dantur, aut per quos transmittuntur, in libro dati, & accepti fideliter scribantur. Quod si Prælaó prædicta, aut aliqua eorum per seipsos, & non adhibitis ministris facere ausi fuerint, tunc in eos tanquam fraudis, & parum sinceræ administrationis suspectos, tam Capitulum, quàm Visitatores, & Regimen procedant.

Decimotertiò. Si quis Prælatus, aut Religiosus priuato nomine equos, iumenta, pecudes, frumenta, blada, legumina, aut alios quoscumque fructus ex terra prouenientes tenere, possidere, aut a Monasteriis emere, vel in solutionem accipere ausus fuerit, is præter amissionem vsus earum rerum omnium, & singularum, si Prælatus sit, pœnam contra exercentes mercaturam, cap. 85. Constitutionum taxatam incurrat. Monachi, qui transgressores reperti fuerint, pœnæ inhabilitatis ad officia omnia, & dignitates subiaceant. Conuersi denique per annum carceri mancipentur, & deinceps ab omni temporali administratione arceantur. Ad effectum verò probandi quempiam priuato nomine aliqua prædictorum tenuisse, aut possedisse, sufficiat probare, quod à die emptionis, adeptionis, aut captæ possessionis, seu intentionis eorum in libris publicis Monasterij scripta non fuerint.

Decimoquartò. In Visitatorem minorem assumi non possit, qui trigesimum ætatis annum non expleuerit, aliàs electio nulla sit ipso iure.

Decimoquintò. Ex Patribus qui immediatè in Regimine resederunt, non possint tempore Capituli assumi in Diffinitores, nisi ad summum duo tantum pro singulis Prouinciis: quod si agatur directè, vel indirectè de negotiis ad personam, vel Regimen, seu administrationem alicuius ex Diffinitoribus pertinentibus, tunc ipse, de cuius negotiis, vt supra agitur, debeat omnino exire à Diffinitorio.

Decimosextò. In Diffinitorio habeat omnino locum vnus saltem ex Discretis pro singulis Prouinciis.

Decimoseptimò. Patres Regiminis eandem habeant in Regimine durationem, & vacationem, quam habent Prælati in gubernio Monasteriorum, nisi fortè assumendus sit aliquis ex dictis Patribus in Præsidem.

Decimooctauò. Liceat Præsidi post finitum officium eligere sibi, quod maluerit ex Monasteriis suæ Prouinciæ gubernandum, exceptis pro Prouincia Lombardiæ, Monasteriis Claræuallis Mediolani, Sancti Ambrosij maioris Mediolani, Sancti Martini Parmensis, & Sanctæ Crucis in Hierusalem de Vrbe, & pro Prouincia Tusciæ Monasteriis Septimi, Cistelli Florentini, & Trium Fontium de Vrbe, ad quorum Monasteriorum Gubernationem, sicut, & in Procuratorem Prouinciæ in Curia Romana is, qui Præsidentatus munere proximè defunctus est, nullo pacto eligi valeat.

Decimononò. Nullus Abbatum eligi possit ad loca Regiminis, nisi saltem per triennium fuerit Abbas.

Vigesimò. Superiores omnes, præsertim Monasteriorum, in quibus viget regularis obseruantia, enixè hortamur in Domino, ac etiam eis præcipimus, & mandamus, vt in frequentando noctu, diuque chorum, vita communi in Refectorio agenda, cæterisque obseruantiis omnibus, quæ per Regulam, & Constitutiones præscribuntur, exactè obeundis, subditis exemplo sint.

Vigesimoprimò. Nullus possit eligi ad exercenda officia, qui præter alias conditiones, & requisita non habuerit decem annos completos professionis, aliàs electio sit nulla, & Electores facultate eligendi deinceps careant.

Vigesimosecundò. Officia Prioratus, Cellerariatus, & Magistri Nouitiorum non vacent singulis annis, sed sint triennalia, vt olim obseruabatur.

Vigesimotertiò. In Abbatem deinceps nullus assumatur, qui non habeat sufficientem scientiam ad exercendum curam animarum, aliàs electio sit ipso facto nulla: supradictam autem scientiam ad hunc effectum eos tantum habere intelligi volumus, qui pro Prouincia Lombardiæ ad exercendum curam animarum approbati fuerint ab Ordinario Mediolanensi, à Florentino verò pro Prouincia Tusciæ, vel pro vtraque Prouincia ab Vrbis Vicario, siue ab alio Ordinario per Eminentiss. Card. Protectorem pro tempore existentem deputando.

Vigesimoquartò. Capitulum duret saltem per octo dies, & singulis diebus bis congregetur Diffinitorium duraturum singulis vicibus saltem per tres horas.

Vigesimoquintò. Constitutio, qua disponitur, vt Præses residat in partibus Mediolani, intelligatur de Monasteriis non distantibus ab Vrbe Mediolani vltra dietam, in quibus aliàs non sit prohibitum residere Patribus Regiminis.

Vigesimosextò. In proximè futuro Capitulo ad præscriptum Decreti de celebratione Missarum taxetur numerus Religiosorum in vnoquoque Monasterio retinendorum iuxta eiusdem Monasterij redditus, & idem fiat de famulis, & equis: quo taxato, non licebit Abbatibus numerum etiam famulorum, & equorum augere, sub pœnis expressis in supradictis Decretis.

Vigesimoseptimò. Erigatur in Monasterio deputando in proximo Capitulo aliud Collegium in Prouincia Lombardiæ, in quo habeantur saltem decem Collegiales, & decem alij Collegiales retineantur pro Prouincia Tusciæ in vno, vel pluribus Collegiis, ad quem effectum debeat in futuro Capitulo vnum, vel alterum Monasterium deputari.

Vigesimooctauo. Nouitij non recipiantur in posterum nisi tempore celebrationis Capituli in ipso Capitulo, & priusquam admittantur ad habitum, debeant omnino degere in habitu sæculari per duos menses in

Monaste

Monasterio sub regulari obseruantia : circa receptionem verò, & qualitates eorumdem seruentur Decreta Clementis VIII. & constituatur omninò professinatium, in quo pariter seruentur decreta eiusdem Clementis.

Vigesimononò. Pro sustentatione Monachorum Monasterij, & Collegij Sanctæ Crucis in Hierusalem de Vrbe, & aliis nonnullis oneribus, & expensis, quæ in Vrbe consueuerunt fieri pro Prouincia Lombardiæ, de quibus in schedula per Præsidem, & Abbatem Sanctæ Crucis subscripta, assignentur redditus bonorum de Viono, quorum administratio ad Abbatem pro tempore Sanctæ Crucis, vel ad eos, qui eidem Abbati benè visi fuerint, spectabit, quamdiu Collegium in prædicto Monasterio Sanctæ Crucis perseuerabit. Quod si Collegium aliò transferri, aut quovis modo in dicto Mnnasterio cessare contigerit, tunc & eo casu redditus, & administratio bonorum de Viono ad capsam, quam vocant triclauem, pertineant, prout hactenus pertinuerunt. Contributiones autem pro Collegij sustentatione Monasteriis in proximo præterito Capitulo impositæ ipsi Capsæ Congregationis persoluantur, quamdiu redditus prædictorum bonorum de Vinno Collegij sustentationi deputati manserint.

Per supradictos autem articulos pro reformatione dictæ Congregationis formatos, non intelligitur derogatum in aliquo decretis Sacri Concilij Tridentini, ac felic. recordationis Clem. VIII. & S. D. N. quoad Regulares editis.

Nos inuiolabili Constitutionum, ac Statutorum huiusmodi obseruationi, felicique earumdem Congregationum directioni quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere. ac Præsidem, & Monachos prædictos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris Constitutiones, & Statuta præinserta huiusmodi, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti, ac solemnitatum omissarum, & quosvis alios etiam quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, aut interuenisse dici possent, supplemus.

Decernentes illas in prædictis Congregationibus ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inuiolabiliter obseruari, & adimpleri omninò debere, irritumque nihilominus, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationum huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 21. Martij 1631. Pontificatus nostri anno octauo.

Et quia aliqua ex supradictis statutis indigebant explicatione.

§. 2. Cum autem, sicut denuò accepimus, post emanatas præinsertas literas huiusmodi in Capitulo Generali earumdem Congregationum, de modo, & forma suprainsertas Constitutiones, & Statuta executioni, & obseruantiæ demandandi actum fuerit, ac matura consultatione adhibita compertum sit, faciliori, atque exactiori, tam ipsarum superius insertarum, quàm etiam aliarum Constitutionum earumdem Congregationum olim à fel. record. Gregorio Papa XIII. prædecessore nostro confirmatarum executioni, & obseruantiæ securius consultum fore, si tam ipsæ suprà insertæ in nonnullis ex supradictis capitibus, videlicet vj. vij. xiij. xxiij. & xxviij. quàm etiam aliæ à dicto Gregorio prædecessore, vt præfertur, confirmatæ Constitutiones, & Statuta, in duobus infrascriptis capitibus, quorum vnum est, videlicet: Electio, siue imbursatio Discretorum fiat præsentibus, & interuenientibus pro veritatis testimonio religiosis aliis in illo Monasterio commorantibus, inter quos saltem quatuor Sacerdotes interueniant, ex alio Monasterio vocandi, si ex eo haberi non poterunt, sicque electi Discreti ad Capitulum accessuri, literas testimoniales fidem facientes de legitima eorum electione ab omnibus Sacerdotibus, seu saltem à quatuor eorum, qui interuenerint electioni, subscriptas deferant, aliter sine literis huiusmodi ad Capitulum non admittendi. Alterum verò est, videlicet: Illi tantum ad Prælaturam, & ad Visitatoris maioris officium approbentur, qui officia minora, Prioratus scilicet, & Cellerariatus digne, gradatim, saltem biennio in quolibet officio fideliter exercuerint, per Nos vt infra declarentur, moderentur, limitentur, & alia etiam addantur respectiuè.

Modò declarat, moderatur, & alia addit.

§. 3. Quare Nos, qui negotium huiusmodi dilectis filiis nostris Antonio tit. Sancti Honuphrij Presbytero, nostro secundum carnem fratri germano, ac Martio Sanctæ Mariæ Nouæ Diacono Cardinali Ginetto nuncupato, maturè, diligenterque examinandum, Nobisque referendum commisimus, pro incumbentis Nobis Pastoralis officij debito prosperum earumdem Congregationum statum, felicemque directionem sinceris desiderantes affectibus, ac singulares eorumdem Monachorum personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, de eorumdem Antonij, & Martij Cardinalium consilio, motu, scientia, & deliberatione similibus.

Quoad vj. vt per capsam triclauem intelligatur triclauis Congregationis.

Ad vij. singulis trienniis vna tantum visitatio fiat, vno quidem anno in Monasteriis omnibus citra Montes Apenninos, altero verò in iis, qui sunt vltra montes, itavt prima visitatio sit eius partis, in qua fuerit Præses, eaque fiat temporibus in ipsa Constitutione assignatis, scilicet mensibus Aprilis, Maij, & Iunij singulorum annorum ex duobus, in quibus non celebratur Capitulum: quod si Præses, & Visitatores singula Monasteria personaliter non visitauerint, priuationem vocis actiuæ, & passiuæ, & inhabilitatem ad officia Præsidentatus, & Visitatoratus incurrant.

Ad xiij. Monachi, qui extra claustra ad curam animarum, vel alia beneficia Ecclesiastica degunt, res huiusmodi ad vsus proprios habere poterunt, sed singulis annis rerum huiusmodi notas Abbati suo tradere tenebuntur sub pœnis proprietariorum incurrendis.

Ad xxiij. examen, & approbatio fiat per examinatores deputandos in Capitulo Congregationis.

Ad xxviij. In Capitulo numerus tantum Nouitiorum præfigatur, non autem necesse sit, vt eorum nomina exprimantur, & quoad tempus deferendi habitum sæcularium sufficiat mensis.

Quo verò ad Constitutiones à dicto Gregorio prædecessore, vt præfertur, confirmatas.

In iis Monasteriis, in quibus non sunt quinque Sacerdotes vltra Abbatem, sufficiat interuentus, & subscriptio eorum Sacerdotum, qui ibi commorantur.

Insuper verò Monachis curam animarum exercentibus,

tibus, tempus talis exercitij ſuffragetur ad effectum habilitatis ad Prælaturam,& Viſitatoris maioris officium, non ſecus, ac tempus exercitij officiorum Prioris, & Cellerarij, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuò declaramus, moderamur, limitamus, eiſque addimus reſpectiuè.

Nec aliter iudicari poſſe decernit. §. 4. Decernentes Conſtitutiones, & Statuta ſic per præſentes declarata, moderata, limitata, & addita reſpectiuè in prædictis Congregationibus ab omnibus,& ſingulis, ad quos ſpectat, & in futurum pro tempore ſpectabit, inuiolabiliter perpetuò obſeruari, & adimpleri, & ita per quoſcunque Iudices, & Commiſſarios quavis auctoritate fungentes iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentati.

Contrariis derogat. §. 5. Non obſtantibus literis noſtris præinſertis, ac aliter diſponentibus Conſtitutionibus, & Statutis in eis contentis prædictis, aliiſque omnibus, & ſingulis, quæ in eiſdem præinſertis literis voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. An. 11. die 25. Febr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 25. Ianuarij 1634. Pontificatus noſtri anno vndecimo.

CXCIV. Confirmatio Triennalis impoſitionis ſuper fructibus Commendarum Ordinis S. Ioannis Hieroſolymitani.

Iſtius Ordinis materiam habes ſuprà ad Conſtitut. 19. Vniuerſalis, *& in Conſtit.* 110. In ſpecula, *Tom* 4.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1634.

Exordium. INter cæteras, quibus aſſiduè premimur, Apoſtolatus noſtri curas, in eam præcipuè incumbimus, vt Inſula Meleuitana Hoſpitalis Sancti Ioannis Hieroſolymitani firmiſſimum Chriſtiani nominis aduerſus Turcarum tyrannidem propugnaculum debitè muniatur,& quæ propterea ab ipſius Hoſpitalis magno Magiſtro,& Conſilio prouidè ordinata ſunt, Apoſtolicæ firmitatis munimine roboramus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Cauſa huius Conſtit. §. 1. Sanè pro parte dilectorum filiorum Antonij de Paula Magni Magiſtri, necnon Conſilij completi dicti Hoſpitalis nobis expoſitum fuit, quod cùm pro reficiendis, & inſtaurandis mœnibus Ciuitatum Victorioſæ, Sengleæ, & Vallettæ, earumque arcium, necnon propugnaculis, aliiſque fortificationibus perficiendis, ac de nouo conſtruendis, commune ærarium dicti Hoſpitalis ingenti pecuniarum ſumma indigeat, infraſcriptam impoſitionem ſub noſtro, & Sedis Apoſtolicæ beneplacito ſtatuerunt, & ordinauerunt, prout plenius continetur in decreto deſuper emanato tenoris ſubſequentis, videlicet.

Decretum ſuper fortificationibus faciendis. §. 2. Frater Antonius de Paula Dei gratia ſacræ Domus Hoſpitalis Sancti Ioannis Hieroſolymitani, ac militaris Ordinis Sancti Sepulchri Dominici Magiſter humilis, pauperumque IESV CHRISTI Cuſtos. Vniuerſis, & ſingulis præſentes noſtras literas viſuris, lecturis, & audituris ſalutem. Notum facimus, & in verbo veritatis atteſtamur, qualiter infraſcriptum decretum extractum fuit ex libro, ſeu regiſtro Conciliorum noſtræ Cancellariæ, in quo ſimilia annotari, & regiſtrari ſolent, quod quidem in hanc publicam formam extrahi, & redigi iuſſimus, vt vbique, tam in iudicio, quam extra eidem plena, & indubitata fides adhibeatur. Cuius tenor eſt, qui ſequitur, videlicet. Die 45. menſis Nouembris 1633. Cum pro reficiendis, & inſtaurandis mœnibus Ciuitatum Victorioſæ, Sengleæ,& huius humiliſſimæ Vallettæ, earumque arcium, ac propugnaculis, aliiſque fortificationibus perficiendis, ac de nouo conſtruendis opus ſit communi ærario ingens pecuniarum ſumma iuxta decretum per Venerandum Concilium, referentibus Venerandis Commiſſariis deſuper deputatis, nuper conditum, quod præmiſſa pro conſeruatione huius dominij, imò totius Reipublicæ Chriſtianæ tuitione fieri cenſuit, ac mandauit, Eminentiſſimus, ac Reuerendiſſimus D. Magnus Magiſter, ac Venerandum Concilium Completum legitimè congregatum, intellectâ denuò relatione prætetitorum, Commiſſariorumque matura deliberatione præhabita cum Scrutinio ballottarum, ſub beneplacito, & confirmatione Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ, eiuſque Sedis Apoſtolicæ, & non aliter, nec alio modo, ordinauerunt, ſtatuerunt, & impoſuerunt, ac imponunt penſionem, ſiue impoſitionem duodecim millium ſcutorum monetæ de tarenis duodecim pro ſingulis ſcutis ſuper omnibus Prioratibus, Caſtellania Empoſtæ, Baiuliuatibus, Commendis, membris, penſionibus, ac bonis Ordinis tam exemptis, quàm non exemptis, etiam per commune ærarium (ſi in mortuatio,& vacanti extiterint) in quolibet ex tribus proximè ſequentibus annis tantum, & dumtaxat præter, & vltra reſponſiones, & impoſitiones ordinarias pro rata, & iuxta taxam, ſiue æſtimationem de anno 1583. editam exſoluendum in Capitulis Prouincialibus cuiuſlibet Prioratus in ſingulis futuris annis 1634. 1635. & 1636. celebrandis, prout ſolui conſueuerunt reſponſiones, & impoſitiones, itavt in prædictis tribus annis ſumma triginta ſex millium ad præmiſſum effectum, & non alium eroganda exigi poſſit, & debeat, nec vlterius iis tranſactis, quovis prætextu, ſeu colore ipſa impoſitio continuari valeat, ſed ſtatim ſuppreſſa, & extincta ſit, & eſſe cenſeatur. Volentes, vt pecuniæ ex huiuſmodi impoſitione prouenturæ in Arca ſub clauibus ſuæ Eminentiæ, & Commiſſariorum ſuper fortificationibus deputatorum conſeruentur, & exinde quando opus erit, extrahi valeant per eos fideliter in præfatum vſum impendendæ. Quodque ſingulis menſibus iidem Commiſſarij rationes, & computa expenſarum Venerabili Concilio, ſub pœna de proprio ipſas expenſas illius menſis ſatisfaciendi, reddere teneantur. Et quia ita ſe habet veritas, factaque fideli cum originali collatione, concordare comperimus, ideò in huius rei teſtimonium Bulla noſtra Magiſtralis in cera nigra præſentibus eſt impreſſa. Datum Melitæ in Conuentu noſtro, die 19. menſis Nouembris 1633.

Confirmatio præfati decreti. §. 3. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, dicti exponentes impoſitionem huiuſmodi, deſuperque confectum decretum præinſertum, quo exactiùs obſeruentur, Apoſtolici roboris firmitate communiri ſummoperè deſiderent. Nos illos ſpecialibus fauoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quauis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati, impoſitionem prædictam, deſuperque confectum decretum præinſertum, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium approbamus, & confirmamus, ac omnes, & ſingulos, tam iuris, quàm facti defectus, ſi qui deſuper quomodolibet interuenerint, ſupplemus.

Decretum irritans. §. 4. Decernentes impoſitionem, & decretum huiuſmodi, præſenteſque literas valida, firma, & efficacia exiſtere, & fore, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inuiolabiliter obſeruari, ſicque per quoſcunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentati. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac

dicti

dicti Hospitalis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis staturis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus & naturis, ac ordinatiouibus Capitularibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatotiis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusqne & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illia aliàa in suo robore permansuris, bac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat. §. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An 11. die 30. Ianu. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 30. Ianuarij 1634. Pontificatus nostri Anno vndecimo.

CXCV. Quod Ordinarij locorum, & Concionatores Verbi Dei tempore Aduentus, & Quadragesimæ necessitates locorum Terræ Sanctæ commendari curent.

Edita A. D. 1634.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. SAluatoris, & Domini nostri, qui pro humani generis redemptione se ipsum exinaniuit factus obediens vsque ad mortem, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplicea, grauissimasque Apostolicæ seruituris curas, in ea præcipua pastoralis solicitudinis vigilantia incumbimus, vt tanti, ac tam salubris mysterij monumenta, quæ in Ciuitate Hierusalem, & locis circumuicinis sunt, conseruentur, & omni qua fieri poterit, maiori honorificentia recolantur.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Ambrosius della Polla Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Professor, ac Commissarius Terræ Sanctæ nobis nuper exponi fecit, Ecclesiæ, & alia loca pia ibidem existentia fere diruta sint, & quæ ibi adhuc sunt Monasteria, ære alieno ob impiam Turcarum, Hæreticorum, & Schismaticorum tyrannidem, & pro sanctæ fidei Catholicæ in eisdem locis conseruatione contracto, admodum grauata sint: Nos eorumdem Sacrorum monumentorum huiusmodi conseruationi, & manutentioni quantum nobis ex alto conceditur, consulere volentes.

Præcipit prout in rub. §. 2. Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus, & singulis quorumvis Ordinum, Congregationum, & institutorum regularium Generalibus per præsentes committimus, & mandamus, vt ad minus duabus vicibus quolibet anno, Aduentus, & Quadragesimæ temporibus, tam per Verbi Dei Prædicatores in suis sacris concionibus, quàm in actionibus, & functionibus publicis necessitates eorundem sacrorum monumentorum populo proponi, & commendari curent, & faciant: quod & Omnipotenti Deo bonorum omnium retributori acceptissimum, nobis verò gratissimum erit.

§. 3. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsia præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Transumptis credi mãdat.*

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annolo Piscatoris, die tertia Februarij 1634. Pontificatus nostri anno vndecimo. *D P. An. 11. die 3. Febr.*

Indictio Iubilei ad diuinam iram auertendam, & Catholicæ rei pericula, & detrimenta, præsertim in Germania ingruentia, remouenda, & eiusdem prorogatio ad duas alias hebdomadas: &c. *Extat Tomo* 4. 132. *in ordine, fol.* 193. *incipit*: Iteratis precibus. CXCVI. *Edita A. D. 1634. 23. Mart. Pont. An. 11.*

Communicatio priuilegiorum omnium non Mendicantium, & Mendicantium Ordinibus, seu Congregationibus Clericorum concessorum, Fratribus Discalceatis Hispaniarum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis captiuorum. *Reperitur Tomo* 4. *ordine* 133. *pag.* 194. & 195. *incipit*: Redemptoris nostri. CXCVII. *Edita A. D. 1634. 28. Mart. Pont. A. 11.*

Declaratio, ac confirmatio decretorum editorum circa imagines defunctorum nondum à Sede Apostolica canonizatorum, &c. *Habetur Tomo* 4. 134. *in ordine, fol.* 196. *incipit*: Cœlestis Hierusalem. CXCVIII. *Edita A. D. 1634. 5. Iul. Pont. A. 11.*

Declaratio circa præcedentias inter Fratres Sancti Francisci de Obseruantia Reformatos. *Habetur Tomo* 4. *ordine* 135. *fol.* 198. *incipit*: Inter grauissimas. CXCIX. *Edita A. D. 1634. 23. Aug. Pont. A. 11.*

Quod Fratres Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, in Collegio Sanctæ Theresiæ Salamantinæ absolutis per eos cursu, lecturis, vel exercitiis literarum à Regularibus dicti Ordinis requisitis, in eadem Sacra Theologia Lauream suscipere possint absque expensis. CC.

De huiusmodi Fratribus lege, quæ notaui ad Constit. 201. *Tom.* 5. Nuper, *infrà*: & *ad Constitut.* 179. *Tom.* 4. Romanus Pontifex, &c.

Dilecto filio Theodoro Stratio Priori Generali Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1634.*
Dilecte fili noster salutem, & Apostolicam benedictionem.

CVm sicut Nobis nuper exponi fecisti, tu iuxta regularia tui Ordinis instituta Apostolica auctoritate confirmata, Ordinis prædicti professores, qui eos cursus, lecturas, vel exercitia literarum peregerunt, quæ secundum eorumdem regularium institutorum formam, & tenorem requiruntur, eiusdem Ordinis Magistros in Sacra Theologia creandi, & instituendi facultatem habeas, dummodò tamen iidem Professores Magisterij, siue Doctoratus in eadem Sacra Theologia lauream in aliqua approbata Studij generalis Vniuersitate suscipiant: quia verò in suscipienda Magisterij, siue Doctoratus in Vniuersitate generali huiusmodi laurea, intolerabiles pecuniarum summæ expendendæ sunt, in magnum pauperrimæ inter Mendicantes Religionis detrimentum, & Collegium Sanctæ Theresiæ Salamantinæ eiusdem Ordinis semper habuit, & in posterum habiturum speratur Regentes, & in eadem Sacra Theologia Magistros doctos, & in literarum exercitiis maximè versatos: Nobis propterea, quod debitus virtutis honos eiusdem Ordinis Prouinciarum Hispa- *Motiuũ.*

niæ, & Lusitaniæ professoribus, qui in artibus, & Sacræ Theologiæ huiusmodi studiis cursum perfecerunt, & aliàs digni, & idonei sunt, sublatis expensis huiusmodi, habeatur, humiliter supplicari fecisti, vt super præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat prout in rub. §. 1. Nos igitur te, ac Prouinciarum prædictarum tui Ordinis huiusmodi Professores specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, teque & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, Tibi, omnibus, & singulis dicti Ordinis, & Prouinciarum prædictarum professoribus, quos absolutis per eos cursu, lecturis, vel exercitiis literarum à regularibus dicti Ordinis institutis, vt præfertur, requisitis, & seruatis aliàs seruandis, in eadem Sacra Theologia creaueris, & instituetis, quod illi in prædicto Collegio Sanctæ Theresiæ Salamantinæ cum rigoroso examine, & approbatione Regentium, & aliorum Magistrorum eiusdem Collegij, ac seruatis aliis conditionibus iuxta regularia instituta huiusmodi necessariis, à Superiore eiusdem Collegij, Magisterij, siue Doctoratus in eadem Sacra Theologia lauream suscipere libere, & licitè possint, & valeant, auctoritate nostra concedendi, & indulgendi, Apostolica auctoritate tenore præsentium facultatem concedimus, & impartimur. Decernentes irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans. §. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinis, & Prouinciarum huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P.An.12. die 26.Aug. Datum Romæ, apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 26. Augusti 1634. Pontificatus nostri Anno duodecimo.

CCI. Designatio Conuentuum pro Nouitiatibus Laicorum, seu Conuersorum Ordinis Fratrum B Mariæ de Monte Carmelo.

Fratres Carmelitæ suam Regulam susceperunt ab Alberto Patriarcha Hierosolymitano, quam Honorius III. approbauit in Constitut. 8. Tom. 1. Cappis albis vti iussit Bonif. VIII. in Constit. 3. Tom. 3.

Edita A. D. 1634.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilecti filij Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, Nobis expositum fuit, quòd à Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus negotiis Regularium præpositis emanauit Decretum per dilectum filium nostrum Martium Sancti Angeli in Foro Piscium Diaconum Cardinalem Ginettum nuncupatum, dicti Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Protectorem exponi demandatum infrascripto sub tenore, videlicet.

Causa huius Constit. referuntur & decretum desuper emanatum. §. 1. *Eminentissimi & Reuerendissimi Signori. Il Procuratore Generale de Carmelitani espone all'Eminenze Vostre, come nella sua Religione è stato sempre solito, che i Frati Conuersi, seu Laici facessero l'Anno del Nouitiato in qualsiuoglia Conuento in virtù sì delle loro Constitutioni, come anco per concessione della bon. mem. di Clemente VIII. ma perche forsi tale concessione sarebbe troppo ampla, supplica che almeno si dia facoltà al Padre Generale, che in ogni Prouincia d'Italia, & Isole adiacenti possa designare quattro ò cinque Conuenti de principali, doue sotto la cura di persona idonea detti Conuersi, seu Laici faccino l'anno del Nouitiato, quale finito possino poi fare la loro professione solennemente, non obstante li decreti di Clemente VIII. bon. mem. & altri in contrario che si riceuerà à gratia singolarissima.* Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Regularium præposita censuit, committendum esse Eminentissimo Cardinali Ginetto Ordinis huiusmodi apud hanc sanctam Sedem Protectori, prout præsentis Decreti virtute committit, vt pro suo arbitrio, & prudentia, & prout magis in Domino expedire arbitrabitur, Conuentus prædictos in singulis Prouinciis ad Nouitios Laicos, seu Conuersos recipiendos designet, contrariis quibuscumque non obstantibus, dummodo in reliquis Nouitij Conuersi ad habitum & professionem in ipsis Conuentibus, vt suprà designandis admittantur, seruata forma Decreti Sanctissimi Domini Nostri, super receptione, & educatione Nouitiorum vltimo loco editi, necnon felic. recordationis Sixti V. ac aliarum Constitutionum Apostolicarum, & decretorum pariter similis mem. Clementis VIII. institutionumque generalium super receptione & educatione Nouitiorum eiusdem Clementis, necnon fan. mem. Pauli V. auctoritate editarum Romæ die 10. Februarij 1634.

Designatio Conuentuum pro Nouitiatibus Laicorum. §. 2. Nos Martius Sancti Angeli in foro Piscium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diaconus Cardinalis Ginettus, totius Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Protector, vigore retrofcripti Decreti instituimus, deputamus, & designamus in singulis Prouinciis Italiæ, & Insularum adiacentium Conuentus infrascriptos, videlicet in Prouincia Sancti Alberti in Sicilia Conuentus Placiæ, Melatij, Sicli, Syracusæ, Mazarini: In Prouincia Romana Conuentus Transpontinæ, Sancti Martini in Montibus, Præneste, Velitrarum, Roncilionis: In Prouincia Lombardiæ Conuentus Mediolani, Cremonæ, Nouariæ, Montis Caletij, Nouarum: In Prouincia Venetiarum Conuentus Vicentiæ, Roboreti, Dezenfani: In Prouincia Tusciæ Conuentus Pisarum, Prati, Montis Politiani, Emporij: In Prouincia Romandiolæ Conuentus Anconæ, Cæsenæ, Arimini, Senogalliæ: In Prouincia Neapolis Conuentus Capuæ, Nuceriæ, Apuliæ, Beneuenti, Salerni, Auersæ: In Prouincia Apuliæ Conuentus Licij, Bituntri, Neriti, Baruli, Monopolis: In Prouincia Sancti Angeli in Sicilia Conuentus Marsalæ, Alcami, S. Nicolai de Bononia, Calatanixete, Racalbuti: In Prouincia Calabriæ Conuentus Cosentiæ, Rhegij, Caroleorum, Catanzarij: In Prouincia Aprutij Conuentus Terami, Ortonæ, Bilantis: In Granciis Conuentus Neapolis, Conuentus Summæ, Surrenti, & Concordiæ: In quibus possint recipi, & admitti ad habitum, & explero probationis anno ad professionem Fratres Conuersi, seu Laici, seruata forma Decreti Sanctissimi Domini super receptione & educatione Nouitiorum vltimo loco editi, necnon felic. recordationis Sixti V. ac aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Decretorum pariter similis memoriæ Clementis VIII. institutionumque generalium super receptione & educatione eiusdem Clementis, necnon san. mem. Pauli V. auctoritate editarum. Et ita obseruari mandamus, contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ die 14. Iulij 1634.

Confirmatio Apost. §. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Procurator generalis decretum præinsertum,

Conuen

Conuentuumque prædictorum ad effectum supradictam designationem huiusmodi ab eodem : artio Cardinale eiusdem decreti vigore factam Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summoperè desideret. Nos eundem Procuratorem Generalem spiritualibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectom præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum prædictum, & illius vigore factam Conuentuum huiusmodi designationem præinserta Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamos, ac vniuersos & singulos, tam iuris, quam facti defectus, si qui desuper interuenerint, supplemus.

Decretum irritans. §. 4. Decernentes illa, necnon præsentes literas, valida, firma, & efficacia existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit atteotari. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Domorum, seu Conuentuum, & Ordinis huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P.An.12. die 12. Aug. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 12. Augusti 1634. Pontificatus nostri anno duodecimo.

CCII. *Edita A. D. 1634. 21. Oct. Pont. A. 12.* Præfixio, & approbatio Cæremonialis pro electione Magni Magistri Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani. *Reperitur Tomo* 4. 136. *in ordine*, *fol.* 199. *incipit* : Militantis Ecclesiæ.

CCIII. *Edita An. D. 1634. 29. Oct. Pont. A. 12.* Prohibitio facta Fratribus Discalceatis Reformatis SS. Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hispaniarum, ne de cætero recipiant sæculares ad habitum Donatorum, &c. *Reperitur Tomo* 4. *ordine* 137. *pag.* 201. *incipit* : Cum sicut.

CCIV. *Edita A.D. 1634. 17. Nou. Pont. An. 12.* Declaratio, quod Clerici Regulares Pauperes Matris Dei Scholarum Piarum non comprehendantur in Decretis circa Regularium reformationem editis. *Extat Tomo* 4. *ordine* 138. *fol.* 202. *incipit* : Romanum decet.

CCV. Ne de cætero Fratres Ordinis Prædicatorum in partibus Indiarum existentes extra Conuentum viuant, seu maneant absque Sedis Apostolicæ, & Superiorum eiusdem Ordinis licentia.

Istarum Fratrum materiam habes signatam ad Constitut. 2. Honorij III. Tom. 1. Fratres Prædicatores Sancti Dominici sunt verè, & propriè Mendicantes, prout in Constitut. 44. *Pij V. Tom. 2.*

Edita A. D. 1634.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. INiunctum Nobis desuper Apostolicæ seruitutis officium postulat, vt Religiosorum quorumlibet felici, prosperoque regimini, atque statui iugiter consulentes, ea libenter statuamus, quæ ad regularis disciplinæ obseruantiam io dies magis promouendam pertinere dignoscuntur.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Prædicatorum nobis nuper exponi fecit, indecens admodum esse videatur, vt eiusdem Ordinis Fratres, præsertim in partibus Indiarum extra domorum Regularium claustra absque suorum Superiorum licentia viuant: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, vt super præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dicti Procuratoris Generalis votis quantum cum Domino possumus, annuere, illumque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensioois, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harom serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati. *Causa huius Constitut.*

§. 2. Ne de cætero dicti Ordinis Fratres in partibus Indiarum existentes extra Conuentuum, domorum, & aliorum dicti Ordinis locorum regularium claustra absque huius Sanctæ Sedis, & Superiorum eiusdem Ordinis licentia viuant, seu maneant, sob censuris Ecclesiasticis, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ pœnis per eosdem fratres extra claustra huiusmodi manentes, seu viuentes, vt præfertur, eo ipso incurrendis, Apostolica auctoritate tenore præsentium prohibemus. *Præcipit prout in rub.*

§. 4. Non obstantibus Constitutionibos, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis etiam iuramento, coofirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

§. 5. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ io dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Transumptis credi iubet.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sob Annulo Piscatoris, die 8. Nouembris 1634. Pontificatus nostri Aono duodecimo. *Dat. P. A. 12. die 8. Nou.*

Quod in Familia Vltramontana, sicut in Cismontana, duo Fratres germani Diffinitoriis interesse non possint. CCVI.

De huiusmodi Fratribus lege, quæ notaui ad Constit. 57. Sacrosanctum, *Tom.* 4.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1634.*
Ad futuram rei memoriam.

§. 1. EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Didacus de Cea Commissarius Generalis Curiæ Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, quod iuxta regularia eorum instituta, Apostolica auctoritate confirmata, vt factionibus obuietur, & aliàs pro bono gubernio Diffinitoriis eorumdem Fratrum Italiæ, quibus quatuor dumtaxat Diffinitores, Custos, & Prouiocialis intersunt, duo interesse non possunt, qui sint Fratres Germani. Cum autem, sicut eadem expositio sobiungebat, in diuini cultus, & Religionis augumentum maximè cessurum sit, si idem in eorumdem Fratrum Diffinitoriis Regnorum Hispaniarum obseruetur: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, vt super præmissis opportuoè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. *Causa huius Constit.*

§. 2. Nos igitur dicti Didaci Commissarij Generalis votis quantum cum Domino possumus annuere, illumque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommuoicationis, suspensionis, & ioterdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, *Confirmat prout in rub.*

censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum flatum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati: Quod etiam eorumdem Fratrum Diffinitoriis Regnorum Hispaniarum duo interesse non possint, qui sint Fratres Germani, idque quemadmodum in Diffinitoriis Italiæ, omninò obseruari debeat, sub indignationis nostræ, & censuris Ecclesiasticis, necnon priuationis vocis actiuæ, & passiuæ pœnis ipso facto per contrafacientes incurrendis, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, ac præcipimus, & mandamus.

Decretum irritans. §. 3 Decernentes nihilominus irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 12. die 17. Nou. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 17. Nouembris 1634. Pontificatus nostri anno duodecimo.

CCVII. *Edita A. D. 1634 1. Dec. Pont. A. 12.* Super residentia Episcoporum, Archiepiscoporum, Metropolitanorum, & aliorum Ecclesiis Catedralibus præfectorum, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, &c. *Extat Tomo 4. ordine 139. pag. 202. incipit:* Sancta Synodus.

CCVIII. Quod Fratres Ordinis Prædicatorum professi in Conuentibus pro Nouitiatibus non designatis simpliciter emittant nouam Professionem sine noua Fratrum Vocalium acceptatione.

Nouitij Religiosorum in quibus locis recipiendi, designauit Clemens VIII. in Constit. 83. Tom 3. Nouitij Fratrum Ordinis Prædicatorum in articulo mortis in manibus Prælatorum, ante tempus Regulam profiteri possunt, vt in Constit. 109. Pij V. Tom. 2.

Edita A. D. 1635.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Causa renouationis huius Constit. §. 1. ALias per Nos accepto, quòd quamplures Ordinum, Congregationum, & Institutorum Regularium Professores ad habitum Regularem recepti, probationis annum in Monasteriis, seu Domibus regularibus ad id designatis, vel ab Apostolica Sede approbatis minimè fecerant, proindeque iuxta Constitutionem fel. rec. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri desuper editam professio per eos subinde emissa inualida existebat.

Mandat obseruari prout in rub. §. 2. Nos Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris bon. mem. Scipioni Episcopo Sabinensi Cardinali Burgesio nuncupato, Maiori Pœnitentiario, vel Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, cæterisque Ordinariis locorum, in quibus eorundem Religiosorum Monasteria, Domus, seu Conuentus, aliaque regularia loca consistebant, siue ipsorum Religiosorum Præfectis, vel Superioribus generalibus per nostras in simili forma Breuis sub die 2. Aprilis 1631. expeditas literas commisimus, & mandauimus quatenus omnes, & singulos Religiosos prædictos, qui ad habitum regularem aliàs canonice recepti annum probationis in Monasteriis, seu Domibus regularibus ad id designatis minimè fecerant, subindeque professionem denuò seruatis aliàs seruandis emittendam, quæ sic emissa illis, & eorum cuilibet tam in foro interiori, quàm exteriori suffragari deberet, absque nouo probationis anno, ex speciali huius sanctæ Sedis benignitate auctoritate nostra Apostolica reciperent, & admitterent, eosdemque postquam professionem denuò, vt præfertur, emisissent, ad omnes gradus, honores, dignitates, præeminentias, atque habilitates, quas si ab initio validè professi essent, legitimè obtinerent, eadem auctoritate restituerent, ac restitutos eo ipso esse, & censeri declararent, ita vt haberent eundem locum, sessionem, & votum provt haberent, si priores professiones validæ fuissent, & nondum promoti ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines, seruatis aliàs seruandis promoueri, & tam ipsi, quàm alij ad eosdem ordines iam ritè promoti in susceptis ordinibus huiusmodi, etiam in Altaris ministerio ministrare liberè, & licitè valerent, necnon omnes actus, siue contractus, quos contraxerant, & legitimè contraxissent, vel cum Laicis, vel cum aliis Monasteriis, seu alterius religionis viris, si nullum aliud paterentur vitium, vel defectum, nisi ex eo solum quia initi, aut contracti erant inualide ab iis, qui contra dictam Constitutionem in Domibus non designatis, siue ab eadem Sede non approbatis professi erant, auctoritate nostra prædicta confirmarent, & approbarent, ac validos omninò declararent, super quibus omnibus, & singulis plenam, & amplam facultatem dicta auctoritate tribuimus, & impartiti sumus, & aliàs provt in dictis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

§. 3. Cum autem, sicut dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Prædicatorum nobis nuper exponi fecit, in nonnullis dicti Ordinis Prouinciis nouæ oriantur difficultates, quæ conscientias multorum sollicitas habent: Nobis propterea humiliter supplicari fecit dictus Procurator Generalis, vt super præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur omnem in præmissis ambigendi, seu hæsitandi materiam è medio tollere, dictorumque Fratrum quieti, quantum cum Domino possumus, consulere, ac Procuratorem Generalem prædictum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censoris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis regularium præpositorum consilio Apostolica auctoritate prædicta tenore præsentium statuimus, atque ordinamus, quod in ratificationibus, siue nouis professionibus faciendis in manibus Prælati noua fratrum vocalium acceptatio nullatenus requiratur, sed statim professus intelligantur, & filius eius Conuentus, in quo professionem fecerat, supplendo cum simplici ratificatione, seu noua professione qualecumque requisitum, quod de iure requireretur, seu de facto occurreret, cum retentione eorum graduum, officiorum, honorum, dignitatum, vel præeminentiarum, quibus ad præsens gaudent, ita tamen, vt qui de facto habitum regularem dimiserint, recipiantur, salua ordinis disciplina.

§. 4. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, plenissimè suffragari, irritumque, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 31. Ianuarij 1635. Pontificatus nostri Anno Duodecimo. *D. P. A. 12. die 31. Ianu.*

Conformatio præfinitionis habitus factæ inter Fratres Discalceatos S. Theresiæ, & Fratres primi Instituti, CCIX. *Edita A. D. 1635. 3.*

Apr. Pont. A.12. Instituti, vulgò de Monte Sancto nuncupatos. *Extat Tomo* 4. 140. *in ordine, pag.* 205. *incipit* : Inter cæteras.

CCX. *Edita A. D. 1635. 12. Apr. Pont. A.12.* Declaratio quod constitutiones reuocatoriæ viuæ vocis oraculorum non comprehendant illos Officiales, quibus ratione munerum suorum antea de Summi Pontificis oraculo fides haberi solebat. *Extat Tomo* 4. 141. *in ordine, fol.*205. *incipit* : Aliàs felic. recordationis.

CCXI. *Edita A. D. 1635. 12. Maij. Pont. An.12.* Regulares qui vltra vota solita, etiam votum emittunt de non petenda, aut acceptanda extra Religionem dignitate, &c. à voto hujusmodi nullatenus liberantur. *Reperitur Tomo* 4. *ordine* 142. *fol.*206. *incipit* : Cùm sicut.

CCXII. *Edita A.D. 1635.1.Iun. Pont. An 12.* Quod assertiones, & ennunciationes scriptorum & aliorum quorumcunque non faciant fidem, nisi seruata forma in hac constitutione præscripta. *Extat Tomo* 4. *ordine* 143. *fol.*207. *incipit* : In supremo.

CCXIII. *Edita A. D. 1635. 18. Octob. Pont. A 13.* Constitutio super præstatione alimentorum Hebræis pauperibus ad instantiam Christianorum creditorum carceratos. *Habetur Tomo* 4. 151. *in ordine, pag.*215. *incipit* : Cum sicut.

CCXIV. Quod Procurator Generalis Ordinum Fratrum Minorum S.Francisci Conuentualium possit supprimere paruos Conuentus, in quibus non potest manuteneri numerus sufficiens Fratrum pro regulari obseruantia.

VRBANVS PAPA VIII.

Edita A. D. 1635. *Dilecto filio Ministro Generali Ord. Minor. Conuentual. S. Francisci salutem, & Apostolicam benedictionem.*

Causa huius Constit. §. 1. CVm sicut dilectus filius F. Blasius à Chersio Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conuentualium nuncupatorum Nobis noper exponi fecit, quod in eodem Ordine nonnulli parui Conuentus reperiantur, ac in eis Fratrum numerus obseruantiæ regulari sufficiens nequaquam manuteneri possit, & propterea illos supprimi, eorumque res, & bona, necnon onera eis incumbentia in maiores ipsius Ordinis Conuentus transferri posse plurimùm desideret: Nobis idcirco humiliter supplicari fecit, vt sibi de infradicta facultate prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Concedit prout in rub. §. 2. Nos prospero eiusdem Ordinis, illiusque Domorum statui, regularisque disciplinæ incremento consultum esse cupientes, supplicationibus eiusdem F. Blasij Procuratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Tibi paruos Conuentus prædictos, illorumque statum, & essentiam regularem in eis auctoritate nostra Apostolica perpetuò supprimendi, & extinguendi, eorumque res, & bona, ac onera quæcunque eis incumbentia in maiores eiusdem Ordinis conuentus etiam perpetuò transferendi facultatem Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes præsentes literas, & illarum vigore faciendas suppressiones, extinctiones, & translationes prædictas, postquam factæ fuerint, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac maioribus Conuentibus huiusmodi plenissimè in omnibus, & per omnia suffragari, sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & Commissarios quavis auctoritate fungentes iudicari, & diffiniri debere, necnon irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 3. Octobris 1635. Pontificatus nostri Anno decimotertio. *D.P.An 13. die 3.Octob.*

Reuocatio literarum Concordiæ inter Prouinciam S.Ioannis Baptistæ Fratrum Minorum Discalceatorum ex vna, & F. Onuphrium Legazam, ex alia eiusdem Ordinis, cum perpetuo silentio. CCXV.

*De huiusmodi Fratrum Concordia lege Const.*143. *suprà* Regis Pacifici, *ac confirmationem Priuilegiorum in Constitutione* 266. Cum ea, *infrà, Tom.*5.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1635.*
Ad futuram rei memoriam.

§. 1. CVm sicut accepimus, ob causam, & causas vertentes inter Prouinciam Sancti Ioannis Baptistæ Fratrum Minorum Sancti Francisci Discalceatorum nuncupatorum in Regnis Hispaniarum, seu Ioannem Baptistam Beruegal illius Procuratorem ex vna, ac Onuphrium Legazam, eiusdem Ordinis, & Prouinciæ professores dilectos filios, & illi adhærentes partibus ex altera de, & super controuersiis ortis causa, & occasione assertarum inobedientiarum, vt dicebatur, præstitarum dilecto etiam filio Petro Logroño in generali Visitatione dictæ Prouinciæ, ac decretorum à Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus negotiis Regularium præpositis de anno 1626. emanatorum, necnon de, & super prætensa nullitate, seu reuocatione trium Capitulorum Prouincialium, seu electionum inde sequutarum, ac de, & super prætensa nullitate, & reuocatione confirmationum Apostolicarum desuper emanatarum, vt in literis Apostolicis in forma Breuis sub data 22. Aprilis 1630. desuper expeditis pleniùs continetur; necnon super prætensa apostasia dicti Onuphrij Legazæ, ac aliorum dicti Ordinis Fratrum forsan à dicta Prouincia occasione præmissorum absque Superiorum licentia absentium, ac de, & super quibuscumque etiam speciali nota dignis in causa, & causis prædictis appositis, seu prætensis delictis contra eundem Onuphrium Legazam, rebusque aliis in actis causæ, & causarum huiusmodi latiùs deductis, habita fuerit Congregatio die 18. Aprilis præsentis anni coram dilectis filiis nostris Desiderio Sancti Caroli de Cremona, ac Berlingerio Sancti Augustini Gypsio, & Laudiuio Sancti Petri ad Vincula titulorum Sancti Sixti Presbyteris, necnon Martio Sancti Angeli in foro Piscium Diacono Cardinalibus Ginetro respectiuè nuncupatis, ac dilectis filiis Ioanne Baptista Cocciuo, & Alexandro Buccabella Capellanis nostris, & causarum Palatij Apostolici Auditoribus, à Nobis super præmissis specialiter deputatis: & in eadem Congregatione Ioannes Baptista, ac Onuphrius prædicti, eorumque Procuratores, & Aduocati pluries prius etiam in contradictorio auditi, scripturæque quamplurimæ hinc indè exhibitæ visæ, ac negotium diu, maturèque, & diligentissimè perpensum, ac examinatum respectiuè fuerint: Nos audita plena relatione meritorum, ac status causæ, & causarum huiusmodi per eosdem Desiderium, Berlingerium, ac Laudiuium, & Martium Cardinales prædictos Nobis facta.

Auocando ad se causas controuersias penitus extinguit. §. 2. Ad tollendas discordias, lites, & controuersias, quæ in præmissis ortæ fuerunt, & in dies oriri possunt, non sine maxima inquietudine, perturbatione, & detrimento dictæ Prouinciæ, & eorundem Religiosorum Paci, & quieti, felicique, ac prosperæ eiusdem Prouinciæ gubernationi consulere volentes, ac statum, & merita causæ, & causarum huiusmodi, nominaque, & cognomina Iudicum, & collitigantium, aliaque etiam hic de necessitate exprimenda, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes: Motu proprio, non

ad alicuius. Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes & quascumque controuersiarum huiusmodi causas, & molestias super præmissis, & illatum occasione ciuiliter, vel criminaliter hactenus quomodolibet motas, & pendentes, seu quæ desuper moueri possent, cum omnibus suis annexis, & dependentibus, ad Nos harum serie auocantes, illas penitus extinguimus, ac Fratribus prædictis, & quibuscumque aliis interesse habentibus, seu prætendentibus perpetuum super præmissis silentium imponimus, necnon omnibus, & singulis Fratribus Discalceatis prædictis, cuiuscumque conditionis, seu gradus existant, sub præcepto sanctæ Obedientiæ, & sub excommunicationis, ac priuationis vocis actinæ, & passiuæ, necnon quorumcunque officiorum, quæ obtinent, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda pœnis eo ipso incurrendis præcipimus, & mandamus, ne de cætero dictæ Prouinciæ Fratres huiusmodi lites, & controuersias, quavis occasione, causa, seu prætextu, directè, vel indirectè, ciuiliter, vel criminaliter, per se, vel alios quoscumque mouere, vel prosequi possint, nec inter se molestare, affligi, aliqua pœna affici, seu molestare facere quomodolibet audeant, seu præsumant præmissorum occasione. Ipsique Onuphrio, & aliis illi adhærentibus (si qui sint absentes) pariter mandamus, vt infra tres menses à data præsentium, nisi dilecto filio nostro Francisco Sancti Laurentij in Damaso Diacono Cardinali Barberino nuncupato, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellario, nostro secundum carnem ex fratre germano Nepoti, dicti Ordinis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectori aliter videbitur, vt ad suam debeant remeare Prouinciam: districtè præcipiendo eiusdem Prouinciæ Superioribus, & Fratribus, vt illum, seu illos recipiant, ac eum, aliosque Fratres, qui ei adhæserunt, etiamsi pœnis aliquibus occasione præmissorum possent affici, seu condemnari, aut effecti, vel condemnati fuerint, benè, & benignè tractent, neque illos in futuris Capitulis, vel alibi occasione præmissorũ ab officiis, & muneribus Religionis excludant, imò eos ad ipsa, nulla de præmissis habita consideratione, si aliàs habiles sint, absque vlla differentia, ac pariformiter, prout & alios Fratres, eligant, seu admittant, facultatemque tribuimus confessariis ordinariis eiusdem Prouinciæ absoluendi, & dispensandi respectiuè, tam prædictos, quàm quoscumque alios Fratres eiusdem Prouinciæ, vel aliquos illorum, si id petierint etiam ad cautelam, seu alias à censuris, seu irregularitatibus, & aliis pœnis forsan incursis præmissorum occasione.

§. 3. Insuper quibusvis Iudicibus, & personis quibuslibet, quavis auctoritate fungentibus, districtiùs inhibemus, ne Fratres huiusmodi, seu alios pro eis super præmissis vlterius audire, seu aliàs desuper ingerere quomodolibet audeant, seu præsumant.

Decretum irritans. §. 4. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque nullo vnquam tempore de subreptionis, obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, seu inualidari posse, sed semper valida, & firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, quos illa concernunt, in futurum inuiolabiliter obseruari: sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 5. Non obstante regula nostra de Iure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet. §. 6. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 15. die 10. Oct. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 10. Octobris 1635. Pontificatus nostri anno tertiodecimo.

CCXVI. *Edita An. D. 1635. 5. Dec. Pont. A. 13.*

Quod in prouinciis Hispaniarum, & Indiarum Fratrum Sancti Francisci de Obseruantia Discalceatorum amplius non sint, nec habeantur tituli Lectorum Iubilatorum, nec exemptione Patris gaudeat, nisi qui Minister Prouincialis fuerit. *Extat Tomo* 4. *ordine* 144. *pag.* 209. *incipit*: Religiosos viros.

CCXVII.

Quod nullus Fratrum Ordinis Prædicatorum per se, vel per alium negotium aliquod tractare audeat in Romana Curia, inconsulto Procuratore generali dicti Ordinis.

Vide quæ de his Fratribus indicaui tibi suprà ad Constitut. 66. Cum sicut, *Tom.* 4. *& ad Constitut.* 208. *Tom.* 5. Iniunctum nobis, *&c. & Constit.* 205. *Tom.* 5.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1635.

Causa huius Constitut. referuntur, & decretum desuper emanatum. EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Galassinus Ordinis Prædicatorum Procurator Generalis, quod licet per decreta Capitulorum generalium dicti Ordinis prohibeatur eiusdem Ordinis Professoribus, sub certis inibi expressis pœnis, ne per se, vel per alium, pro se, vel pro alio, etiam prætextu procurationis, vel commissionis sibi datæ à propria Prouincia, vel domo Regulari, negotium aliquod, cuiuscumque illud generis sit, quomodolibet tractare, procurare, inchoare, aut attentare audeant, nisi per pro tempore existentem dicti Ordinis Procuratorem Generalem, vel de eius scitu, & expressa in scriptis licentia, & aliàs prout in dictis decretis latius continetur, tenoris subsequentis, videlicet. Ex Actibus Capituli generalis Romæ 1612. Admonemus omnes, ac singulos nostri Ordinis Patres, ac Fratres, cuiuscumque gradus, status & conditionis existant, eisdemque iustis de causis, & ad tollenda, euitandaque incommoda multa, quæ in dies oriri cognoscimus, in virtute Spiritus sancti, & sanctæ obedientiæ, & sub formali præcepto, necnon sub pœnis excommunicationis latæ sententiæ, hac vna, pro trina canonica monitione præmissa, à qua nonnisi per Magistrum Ordinis, vel eius Vicarium Generalem, præterquam in mortis articulo possint absolui, & si Prælati fuerint, sub pœna etiam absolutionis à suis officiis ipso facto incurrenda præcipimus, & mandamus, ne in Romana Curia negotium aliquod, cuiuscumque illud generis sit, per se, vel per alium, pro se, vel pro alio, etiam prætextu procurationis, vel commissionis sibi datæ à propria Prouincia, vel Conuentu quomodolibet tractare, procurare, inchoare, aut attentare audeant, nisi per prædictum admodum Reu. Patrem Procuratorem Ordinis, vel de eius scitu, & expressa licentia in scriptis. Reuocantes præsentium tenore omnes facultates hactenus in contrarium datas, & si quas in posterum his contrarias dari contingat. Ex actibus Capitulis Generalis Bononiæ 1615. Confirmamus, & renouamus ordinationem Romæ factam 1612. & sub pœnis in eodem Capitulo taxatis, & præcipimus omnibus, & singulis nostri Ordinis Patribus, ac Fratribus,

bus, vt nemo siue per se, siue per alium, siue sæcularis, siue nostri Ordinis Frater fuerit, & cuiuscumque gradus, & conditionis existat, in Curia Romana quicquam sine scitu Reu. admodum P. Procuratoris Ordinis tractare, vel procurare audeat.

Confirmat preus in rub. §.2. Nihilominus cum experientia compertum sit, quod aut sub prætextu ignorantiæ dictorum decretorum, aut quod illa non sint in vsu, parum, aut nihil obseruantur, in graue dicti Ordinis præiudicium, necnon officij Procuratoris Generalis illius spretum; idcircò ne prouisio obseruantiæ regularis adeò salutaris, & Ordini prædicto proficua in desuetudinem abeat, prædictus Franciscus Procurator generalis Nobis humiliter supplicari fecit, vt decreta huiusmodi Apostolicæ nostræ confirmationis robore communire de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Franciscum Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxar consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Decreta præinserta cum omnibus, & singulis in eis contentis, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Decretum irritans. §.3. Decernentes illa, necnon præsentes literas, valida, firma, & efficacia existere & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus & singulis dicti Ordinis Fratribus inuiolabiliter obseruari debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat.P. A.13. die 3.Dec. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 3. Decembr. 1635. Pontificatus nostri Anno decimotertio.

CCXVIII *Edita A.D. 1636. 28. Febr. Pont. An.13.* Exemptio Fratrum reformatorum Discalceatorum Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captiuorum, Congreg. Hispaniarum à iurisdictione, obedientia, & superioritate Ministri Generalis Fratrum Calceatorum ordinis præfati. *Reperitur Tomo* 4. 145. *in ordine, pag.*209.*&* 210. *incipit:* Ex quo tegimen.

CCXIX. *Edita A. D. 1636. 8. Mart. Pont. A 13.* Declaratio quoad facultates transferendi pensiones, aut illarum loco fructus, ac translationes, nouasque reseruationes pensionum, aut fructuum antea translatorum. *Reperitur Tomo* 4. 146. *in ordine, fol.* 211. *incipit:* Inter grauissimas.

CCXX. *Edita A. D. 1636. 12. Febr. Pont. A 13.* Præcipit, & mandat omnibus Fratribus Discalceatis B. Mariæ de Mercede, vt R. P. Magistro Generali PP. Calceatorum in omnibus sibi ad Redemptionis opus commissis irrefragabiliter obediant. *Extat in Appendice Tomi* 4. *in ordine* 18. *fol.*306. *incipit:* Aliàs pro parte.

CCXXI. *Edita A. D. 1636. 8. Mart. Pont. An 13.* * Declaratio super facultatibus transferendi pensiones, seu illarum loco fructus; ac translationibus, nouisque reseruationibus pensionum, seu fructuum antea translatorum. *Reperitur Tomo* 4.*in ordine* 152.*fol.*216. *incipit:* Inter grauissimas. * *Sed nullibi reperitur in nouissima editione Romana.*

Quod officium proprium Sanctæ Theresiæ Virginis, aliàs à sacra Rituum Congregatione approbatum, possit recitari in vniuersis Hispaniarum Regnis. CCXXII.

Huius Sanctæ Canonizationem vide ad Const. 23. *Gregor. XV.* Omnipotens sermo. *Confirmatio verò præfinitionis factæ circa habitum inter Fratres Discalceatos S. Theresiæ, & Fratres primi instituti de Monte Carmelo, adest in Constit.*209. *Vrbani VIII.* Inter cæteras, *Tom.*4.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1636.*
Ad perpetuam rei memoriam.

§.1. *Paulus V. edidit const. de hac materia.* Alias à fel. rec. Paulo Papa V. prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet: Paulus Papa V. ad perpetuam rei memoriam. In supremo Apostolatus solio meritis licet insufficientibus diuina dispensatione constituti, ad ea, per quæ Seruorum, & Ancillarum Christi honos, & veneratio in terris promouentur, iuxta creditum nobis desuper Apostolicæ seruitutis officium libenter intendimus, & Christi fidelium, præsertim Catholicorum Regum id exoptantium votis libenter annuimus, eaque fauoribus prosequimur opportunis, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Alias siquidem nomine dilectorum filiorum omnium Religiosorum totius Ordinis Fratrum Carmelitarum Discalceatorum B. Mariæ de Monte Carmelo nobis exposito, quod bon. mem. Theresia à Iesv dicti Ordinis Fratrum Carmelitarum Discalceatorum Fundatrix, tam multis, & eximiis virtutum, & gratiarum, ac miraculorum donis à Domino illustrata fuerat, vt magna idcircò erga eius nomen, & memoriam Christi fidelium deuotio vigeret, & propterea non solum vniuersus Ordo prædictus, sed etiam charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum Rex Catholicus, ac omnium ferè Hispaniarum Regnorum Archiepiscopi, Episcopi, Principes, necnon Communitates, Vniuersitates, & homines nobis iteratis precibus humiliter supplicari fecerant, vt donec Canonizationis honor ab Apostolica Sede dictæ Theresiæ haberetur, sacrosanctum Missæ Sacrificium, & officium ab omnibus, & singulis dicti Ordinis vtriusque sexus Religiosis personis de dicta Theresia, tanquam de vna B. Virgine agi, & recitari respectiuè posset. Nos re priùs per Venerabiles Fratres nostros S.R.E. Cardinales Sacris Ritibus præfectos, quibus eam examinandam mandaueramus, maturè discussa, de eorumdem Cardinalium consilio huiusmodi supplicationibus inclinati, vt singulis annis in die depositionis dictæ B. Theresiæ, videlicet die 5. mensis Octobris, in omnibus Monasteriis, & Ecclesiis dicti Ordinis Fratrum Carmelitarum Discalceatorum ab omnibus eiusdem Ordinis Religiosis vtriusque sexus Officium, & Missa de B. Theresia prædicta, tanquam de vna Virgine, necnon in Oppido Albæ Salmantinæ Diœcesis in Monasterio, & Ecclesia, in qua corpus dictæ Beatæ asseruari asseritur, ab omnibus Presbyteris, tam sæcularibus, quàm Regularibus, cuiuscumque Ordinis in dicta die 5. Octobris tantùm Missa in honorem eiusdem B. Theresiæ pro eorum deuotione, iuxta regulas Breuiarij, & Missalis Romani recitari, & celebrari respectiuè posset, concessimus, & indulsimus: Et subinde de simili eorumdem Fratrum consilio, vt ex tunc in futurum in omnibus Ecclesiis quarumcumque Ciuitatum, & Diœcesum Regni Castellæ veteris tantùm Missa, & officium de eadem B. Theresia in die eius depositionis prædicta dumtaxat, iuxta rubricas Breuiarij Romani, à quibuscumque vtriusque sexus personis Ecclesiasticis, seruata aliàs in omnibus, & per omnia nostrarum super prioris gratiæ, & concessione expeditarum literarum forma, & tenore, celebrari, & recitari respectiuè liberè

posset, & valeret, concessimus, & indulsimus, aliasque provt in diuersis nostris in simili forma Breuis desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur. Cum autem, sicut nomine dictorum Religiosorum nobis nuper iterum expositum fuit, tam Philippus Rex, quam etiam Ordo prædicti, attenta vniuersali deuotione erga dictam Beatam Theresiam omnium populorum, non solum Regni Castellæ veteris, sed etiam omnium aliorum Regnorum Hispaniarum, necnon Portugalliæ, & Algarbiorum, concessionem, & indultum prædicta ad vniuersa Hispaniarum, necnon Portugalliæ, & Algarbiorum Regna per Nos Apostolica auctoritate extendi summopere desiderent: Nos supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc iterum humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Fratrum consilio, quod de cætero perpetuis futuris temporibus in omnibus Hispaniarum, ac etiam Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis dicta die 5. mensis Octobris ab omnibus vtriusque sexus personis Ecclesiasticis, sæcularibus, & regularibus officium, & à quibuscumque Presbyteris, tam sæcularibus, quàm cuiusvis Ordinis regularibus, etiam Missa de eadem Beata Theresia, seruata aliàs in omnibus, & per omnia literarum prædictarum forma, & tenore, celebrari, & recitari liberè, & licitè possit, & valeat, Apostolica authoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus, non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis nostris literis volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, seu Procuratoris Generalis dicti Ordinis munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 3. Augusti 1627. Pontificatus nostri anno decimotertio.

§.2. Cum autem, sicut pro parte dictorum Religiosorum dicti Ordinis Fratrum Carmelitarum Discalceatorum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo nobis nuper expositum fuit, approbatis per Venerabiles Fratres nostros S.R.E. Cardinales sacris Ritibus præpositos tribus lectionibus, duobus hymnis, & oratione pro festo Sanctæ Theresiæ prædictæ, aliqui ex iis, qui prædictam habent facultatem, dubitauerint, an dictas lectiones, hymnos, & orationem recitare possint, & propterea eisdem Cardinalibus pro parte dictorum Religiosorum supplicato pro habenda desuper opportuna declaratione, iidem Cardinales responderint, tutò posse, tam à sæcularibus, quàm à Regularibus, qui recitant Officium Sanctæ Theresiæ in die eius festo recitari cum lectionibus, hymnis, & oratione propriis approbatis ab eisdem Cardinalibus pro Religione Carmelitarum, provt in decreto desuper sub die 18. Augusti 1629. emanato pleniùs dicitur contineri.

Confirmat prrvs in rub. §.3. Nobis propterea Religiosi prædicti humiliter supplicari fecerunt, vt pro firmiori dicti decreti validitate, & subsistentia illud Apostolicæ confirmationis robore communire de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur piis dictorum Religiosorum votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illosque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum prædictum Apostolica authoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Decretum irritans, §.4. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, dictisque Religiosis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.5. Non obstantibus omnibus illis, quæ dictus Paulus prædecessor in literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat. §.6. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, seu Procuratoris Generalis dicti Ordinis munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 13. die 23. Iulij. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 23. Iulij 1636. Pontificatus nostri Anno decimotertio.

Erectio Montis Communitatum Status Ecclesiastici Tertiæ Erectionis nuncupati. CCXXIII.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1636.*
Motu proprio, &c.

Licet aliàs fel. rec. Clemens Papa VIII. prædecessor noster, vt Communitates, & Vniuersitates Status Ecclesiastici ab ære alieno per eas diuersimode contracto, grauioribusque interusuriis subleuaret, Montem non vacabilem Communitatum Status Ecclesiastici nuncupatum ad rationem scutorum quinque, & iuliorum duorum monetæ pro quolibet centenario, & anno, in quo postea dictæ Communitates, & Vniuersitates dicti Status pro censibus extinguendis, aliisque earum necessitatibus reparandis admissæ fuerunt, erexerit, & instituerit, deindeque similis memoriæ Paulus V. etiam prædecessor noster pro seruitio, & commodo earumdem Communitatum alium Montem non vacabilem Communitatum, & Vniuersitatum Status Ecclesiastici Secundæ Erectionis nuncupatum, ad rationem scutorum quatuor cum dimidio eiusdem monetæ pro quolibet centenario, & anno erexerit pariter, & instituerit, in quo etiam Communitates prædictæ pro diuersis summis pro earum necessitatibus participarunt: Nos nihilominus, quia sicut accepimus, nonnullæ Communitates dicti nostri Status adhuc non solum remanent debitrices pro diuersis summis in primodicto Monte Communitatum, & aliis Montibus Cameralibus, verùm etiam diuersis aliis debitis, pro quibus maiora interusuria sustinent, grauatæ reperiuntur, eisdem Communitatibus, & Vniuersitatibus quantum possumus prodesse cupientes, alium Montem non vacabilem Communitatum, & Vniuersitatum dicti nostri Status Ecclesiastici Tertiæ Erectionis nuncupandum ad eandem rationem scutorum quatuor cum dimidio monetæ pro quolibet centenario, & anno, ex quo omnes Communitates dicti nostri Status non solum pro extinctione censuum, sed etiam dictorum locorum Montis Communitatum, & aliorum locorum Montium, & debitorum, pro quibus maiora interusuria soluunt, pro eorum extinctione, & redemptione, ac pro aliis pro tempore occurrentibus necessitatibus pecunias in promptu habere valeant, erigere, & instruere deliberamus. Motu igitur simili, ac ex certa scientia, & deliberatione nostris, deque Apostolicæ nobis attributæ potestatis plenitudine, Montem non vacabilem Communitatum, ac Vniuersitatum Status nostri Ecclesiastici Tertiæ Erectionis nuncupandum pretio scutorum centum monetæ pro quolibet loco redimibilem pro beneficio, & commodo omnium Communitatum, & Vniuersitatum dicti nostri Status Ecclesiastici locorum quatuor millium, & pro ea summa, & quantitate locorum, quæ pro censibus, locis Montium, & ære cuiusvis generis alieno, legitimè

timè tamen, & debitis cautelis, & solennitatibus contracto, pro quibus maius interesse scutorum quatuor cum dimidio pro singulo centenario, & anno quolibet persoluitur, redimendis, & penitus extinguendis sufficiens fuerit, & cuius singulorum locorum pretia scuta centum monetæ, fructus autem annui, quos illius creditoribus pro rata pecuniarum in eo expositarum singulis annis de bimestri in bimestre in fine proportionabiliter liberè, & sine aliquo impedimento hic Romæ solui volumus, annua scuta quatuor cum dimidio pro quolibet loco non excedant, & cum amplissimis priuilegiis, facultatibus, libertatibus, indultis, immunitatibus, exemptionibus, gratiis, prærogatiuis, assignationibus, cautelis, modoque, & forma infra latius dicendis, & exprimendis, sine tamen omnium, & quorumcunque iurium Cameræ nostræ Apostolicæ aliquo præiudicio, & citra eiusdem Cameræ, suorumque bonorum aliquam obligationem, tenore præsentium creamus, erigimus, & instituimus. In quo quidem Monte sic à Nobis erecto, & instituto volumus, & nostra auctoritate decernimus, & ordinamus omnes, & singulas Communitates, & Vniuersitates dicti Status nostri Ecclesiastici pro ea rata, & summa, & quantitate censuum, ac locorum Montium, & quorumcunque debitorum, pro quibus dictis scutis quatuor cum dimidio pro quolibet centenario, & anno maius interesse, vt supra persoluitur, ad effectum æs alienum prædictum extinguendi, etiamsi super eorumdem censuum, locorum Montium, & debitorum solutione, & extinctione cum Mercatoribus, aut quibusvis aliis personis aliter pacta fuerint, seu quomodolibet contraxerint, & pro aliis eorum occurrentibus indigentiis de nostra, successorumque nostrorum Romanorum Pontificum licentia, & mãdato, & non aliàs participare & contribuere, fructusque ad rationem prædictam, modo, & forma, ac in terminis infra dicendis persoluere omninò posse, & debere. Et insuper ad tollendas difficultates, quæ in his possint soboriri, & tam Communitatum, quam Montistarum indemnitati, ac potiori securitati consulendum: Volumus pariter, & ordinamus, quod censuum prædictorum creditores, præuia disdicta, & intimatione per duos menses antea, iuxta Bullam fel. rec. Pij V. prædecessoris nostri super forma creandi census, ac ipsorum censuum Instrumentorum formam, & dispositionem facienda sortes principales dictorum censuum, vnà cum fructibus ex tunc decursis, & non solutis recipere, ac de illis quietantiam facere, & eorum iura, & actiones quæcumque translatine, & non extinctioè, ac talia qualia habent contra easdem Communitates & Vniuersitates, & quoscumque alios eis quomodolibet occasione dictorum censuum obligatos ad fauorem dicti Montis, illiusquo emptoris, & emptorum, & futurorum creditorum, ac Montistarum ad maiorem eorum cautelam cedere teneantur. Alioquin si statuto termino notificationis, & intimationis prædictæ, vt præfertur faciendæ pecunias supradictas recipere recusauerint, aut alias quomodolibet distulerint, seu neglexerint, tunc pecuniæ prædictæ à die lapsi termini in depositum stare intelligantur, & stent eorumdem Creditorum risico, periculo, fortuna, sumptibus, & expensis, fructusque vlterius non currant, & quietantiæ, & cessiones prædictæ habeantur pro factis, dictaque iura, & actiones, vt supra cessa, & translata esse censeantur, & nihilominus quandocunque postea illa receperint, quietantias, & cessiones prædictas ad maiorem cautelam, vt supra facere teneantur: ita tamen, quod iura prædicta pro Cedularum Bancariarum, seu fideiussorum renouatione, vel præstatione, ad quam, seu quas Communitates, seu Vniuersitates prædictæ se obligarunt, minusque pro fructibus vltra rationem prædictam pro quolibet centenario & anno exigendis vllatenus experiri, aut alias exercere non possint. Cæterùm, vt etiam Mons sic à Nobis, vt præmittitur erectus, & institutus suas habeat debitas cautelas, & assignationes, & illius Creditoribus, & Montistis in fine cuiuslibet bimestris debito tempore hic Romæ fructuum solutio fiat, volumus, atque statuimus, quod Communitates, & Vniuersitates prædictæ ratam partem fructuum vnamquamque ipsarum tangentem pro illis locis, & portionibus, pro quibus ratione, & causa censuum locorum Montium, & debitorum prædictorum in eodem Monte erunt participes factæ, vt supra contribuant integram, & sine vlla diminutione, & ab omnibus, & singulis oneribus, impositionibus, contributionibus, collationibus, tributis, subsidiis, & collectis ex quavis causa, etiam vrgenti, & vrgentissima, etiam Sedis, & Cameræ Apostolicæ, aut etiam Communitatum, & Vniuersitatum prædictarum necessitate etiam publica, & pro fide orthodoxa tuenda, & quavis alia quantumvis necessaria, cogitata, & incogitata causa hactenus etiam per quosvis Prædecessores nostros Romanos Pontifices, & Nos impositis, & per Nos, seu Successores nostros forsitan imponendis quibuscumque liberam, immunem, & exemptam, vnà cum Portu ad hanc Almam Vrbem quotannis in perpetuum durante huiusmodi Monte, & proportionabiliter, & pro rata, videlicet de quadrimestri in quadrimestre anticipatis solutionibus in manibus, seu Banco Depositarij huius Montis, vel Thesaurarij illius Prouinciæ, cui vnaquæque Communitas, & Vniuersitas subiecta est, vel erit. Qui quidem Prouinciæ Thesaurarius, & Thesaurarij volumus, atque decernimus, quod ad instar onerum Cameralium facultatem habeant exigendi dictos fructus, quodque illos de bimestri in bimestre in fine cuiuslibet bimestris proportionabiliter, & pro rata liberè, & integrè, siue exegerint, siue non, persoluere teneantur Depositario huius Montis in Vrbe, vt infra constituendo modis, formis, obligationibus, & cautelis in solutionibus onerum Cameralium ipsi Cameræ faciendis, fieri, seruari, & adhiberi solitis, & ad hoc etiam in forma Cameræ nostræ Apostolicæ sese obligare teneantur. Communitates verò, & Vniuersitates in manibus prædictorum Thesaurariorum, seu aliorum Exactorum persoluere, & exbursare, ac tam pro huiusmodi solutionibus, vt supra faciendis, quàm omni, & quacumque euictione, & defensione generali, & particulari illorum locorum omnium, pro quibus in hoc Monte erunt, vt supra participes, per suos certos Procuratores in publico, & generali Consilio ad id deputatos, & approbatos promittere, præsentesque nostras literas ratificare, ac sese, & eorum bona, introitus, & iura quæcumque, etiam in ampliori eiusdem Cameræ Apostolicæ forma, & suo iuramento obligare, seu ratificationum, promissionum, & obligationum prædictarum huiusmodi publica, & authentica instrumenta in eisdem actis exhibere teneantur. Nos enim earum ratificationes, & obligationes, & desuper confecta instrumenta huiusmodi ex nunc, prout ex tunc approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui interuenerint in eisdem, supplemus. Ac easdem Communitates, & Vniuersitates omnes, & singulas supradictas, quæ vt supra, in hoc Monte admissæ fuerint, ac ratificabunt, & obligabunt earum bona, introitus, & iura quæcumque præsentia, & futura vbilibet existentia pro omnibus, & singulis præmissis, & præmissorum occasione, etiam in forma Cameræ nostræ Apostolicæ ampliori, & pleniori, generaliterque, & specialiter, & expresse obligamus, & hypothecamus, & obligata, & hypothecata esse volumus, & declaramus, annuamque summam pro fructibus illorum locorum, pro quibus in dicto Monte erunt, vt supra participes, modo, & forma, ac terminis, & locis quibus supra persoluendis necessariam, illam sic vt supra integram, liberamque, immunem, & exemptam, ex quibuscumque eorum introitibus, redditibus, & prouentibus ordinariis, & extraordinariis, certis, & incertis dismembrantes, & separantes, eidem Monti, eiusque Collegio, & futuris Creditoribus, & Montistis prædictis perpetuò assignamus, applicamus, & appropriamus, & quoad illam, illiusque liberam perceptionem, exactionem & consignationem in omne ius, locum, & priuilegium earumdem Communitatum, & Vniuersitatum ponimus, substituimus, & subrogamus. Deficientibus autem Communitatibus, & Vniuersitatibus supradictis in solutionibus de quadrimestri in quadrimestre

drimestre

drimestre, vt supra faciendis, possint Thesaurarij, & eorum Exactores contra eos procedere cum eisdem priuilegiis, facultatibus, & prærogatiuis, quibus in exactionibus Cameralibus fieri, & procedi solet: Thesaurarij tamen prædicti cum ad exactionem rigorosam procedi contigerit, illam cum exactione onerum Cameralium, sine augmento impensæ facere debeant, Communitates, & Vniuersitates verò prædictæ facta per eas in manibus Thesaurarij, & Exactorum, vt supra ab eis deputatorum fructuum solutione, pro fructibus sic ab eis solutis vlterius, nec etiam à Montistis molestentur, nec molestari possint. Et insuper volentes Montem prædictum special.bus priuilegiis, & gratiis decorare, Motu, scientia, & potestate similibus perpetuò statuimus, decernimus, ordinamus, & declaramus, quod huius Montis loca ad instar aliorum Montium non vacabilium Romanæ Curiæ resignabilia sint, & non vacent. Et quicumque etiam Laici vtriusque sexus, ac Presbyteri, & alij Clerici, necnon Ecclesiarum, aut alij qui cumque Prælati, etiam S.R.E. Cardinales, ac cæteri cuiuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis Sæculares, & quorumcunque Ordinum etiam in communi Mendicantium, ac Militiarum, vel Hospitalium Regulares, & aliæ quæcumque personæ cuiusvis ætatis, etiam minores, & pupilli, ac etiam spurij, illegitimi, aut aliàs quomodolibet inhabiles, & incapaces, necnon Communia, Vniuersitates, Ecclesiæ, Capitula, Collegia, Congregationes, Conuentus, Societates Hospitalia, Capellæ, & alia quævis tam profana, quam pia, & Religiosa loca, tam intus, quàm extra ditionem nostram temporalem, & etiam in qualibet Mundi parte nunc, & pro tempore existentes (Infidelibus tamen semper exceptis) nihilominus in Monte huiusmodi Communitatum, & Vniuersitatum Tertiæ Erectionis nuncupando, quascumque pecuniarum summas, & quantitates semel, & pluries, ac quoties eis visum fuerit ponere, & erogare, ac pro singulis locis, & portionibus prædictis annua scuta quatuor cum dimidio monetæ similis in fine cuiuslibet bimestris pro illorum rata sine aliquo conscientiæ scrupulo, seu sortis principalis restitutione, aut quovis alio restitutionis onere, ac omni prorsus impedimento cessante percipere, consequi, & in eorum vsum, & vtilitatem conuertere liberè, & licitè possint. Quin etiam loca prædicta quocumque modo obtinentes, si illa in alia cedere, & transferre, ac etiam qui loca huiusmodi alias acquirere voluerint, talis in huiusmodi cessionibus, translationibus, vel acquisitionibus sibi ipsis, vel aliis etiam quoad vixerint, omnimodam dictorum locorum sic cessorum, vel acquisitorum administrationem, eorumque fructuum, & emolumentorum perceptionem, necnon plenam, liberam, & absolutam potestatem illa quæcumque voluerint, nulla etiam subsistente causa ad se recipiendi, & reuocandi, seu alij, vel aliis vendendi, alienandi, donandi, relinquendi, obligandi, & pignorandi, super eis paciscendi, & contrahendi, & prorsus omnem aliam ipsorum dispositionem, ius, & facultatem, nullo obtinentium consensu desuper requisito, aut alia solennitate seruata, ac etiam cum prohibitione huiusmodi administrationis fructuum perceptionis, cessionis, venditionis, obligationis, fideiussionis per ipsos obtinentes faciendæ, necnon decreto irritante adiecto his quæ secus facta fuerint, ab eisdem reseruare, & obtinere liberè, & licitè valeant, Montemque ipsum, illiusque loca, & portiones etiam respectu fructuum, & emolumentorum ad rationem prædictam illi assignatorum, nullis omninò reductionibus, diminutionibus, aut mensium, seu mensatarum quarumcunque retentionibus, & quibusvis aliis contrariis dispositionibus, etiam prætextu vrgentis necessitatis, seu etiam euidentis vtilitatis, tam Sedis, & Cameræ Apostolicæ, quàm ipsarum Communitatum, & Vniuersitatum prædictarum, & pro Ecclesiasticæ ditionis, & Catholicæ fidei defensione, vel ex quavis alia cogitata, vel incogitata causa, etiam necessariò exprimenda, subiecta, vel quomodolibet obnoxia fore, vel esse, sed firma, & valida semper persistere, & ab illis fore, & esse semper excepta, nec quemcumque ex ipsius Montis futuris Creditoribus, illorumque hæredes, & successores quoscumque, seu causam, & ius ab eis quomodolibet habentes, & habituros super locis, & portionibus, ac illorum integris fructibus, & emolumentis prædictis quoquo modo contra præsentium formam turbari, vel impediri, nec eos ad pecunias in ipso Monte positas, & erogatas, aut illorum partem aliquam in solutionem, & extinctionem censuum, & debitorum prædictorum, aut aliam quamvis earumdem Communitatum, & Vniuersitatum necessitatem, causam, vel vtilitatem conuersas fuisse, & esse, aut aliqua alia, etiam necessaria, & requisita in iudicio, vel extra probanda, deducenda, seu quomodolibet verificanda vllo vnquam tempore teneri, nec probationem contrariam in his obesse, ac pro præmissis omnibus, & singulis, ac quacumque euictione, & defensione generali, & particulari dicti Montis, & illius locorum, & portionum quorumcumque Communitates, & Vniuersitates prædictas, & earum, & cuiusque ipsarum bona mobilia, stabilia, & se mouentia, introitus, effectus, & prouentus, ac res, actiones, & iura quæcumque præsentia, & futura vbique locorum existentia generaliter, & specialiter, & expressè, ita tamen quod specialitas generalitati non deroget, nec è contra, in ampliori eiusdem Cameræ Apostolicæ forma teneri, & obligata, & hypothecata fore, & esse, prout obligamus, & hypothecamus, præsentesque vim validi, ac solenniter, & legitimè initi, & stipulati contractus, & vtrinque iurati inter dictas Communitates, & Vniuersitates ex vna, & eiusdem Montis Emptores, & futuros Creditores, illorumque hæredes, & successores quoscumque habere, & obtinere pariter statuimus, decernimus, & ordinamus. Volumus etiam quod dictus Mons, vt supra à Nobis erectus, & institutus extingui non possit, nisi cæteris aliis earumdem Communitatum debitis extinguibilibus, tam hucusque contractis, quàm contrahendis in futurum quibuscumque, pro quibus maius, vel æquale interesse dictorum scutorum quatuor & dimidio pro quolibet centenario, & anno persoluuntur, ac etiam dicto Monte Communitatum Secundæ Erectionis per fel.rec. Paulum V. vt præmittitur erecto, penitus extinctis, itavt Mons hic Tertiæ Erectionis post extera debita huiusque contracta extingui possit, & non antea. In casu verò extinctionis Montis prædicti Communitates, & Vniuersitates prædictæ non vltra scuta centum monetæ pro quolibet loco restituere, Creditores verò, & Montistæ ita recipere teneantur. Extinctio autem Montis, & locorum illius quando fieri contigerit, tunc pretium, seu pecuniæ ad hunc effectum destinatæ in banco Depositarij Generalis Communitatum Status nostri Ecclesiastici deponantur, prout hactenus fieri consueuit. Et vt præmissa omnia & singula facilius, & rectius gerantur, & exequantur, dilectum filium Magistrum Petrum Donatum Cæsium Thesaurarium nostrum Generalem, aliosque pro tempore existentes Thesaurarios Generales dicti Montis Protectores eligimus, & deputamus cum potestate literas patentes sub eorum nominibus, & sigillis expediendi, & concedendi, necnon omnes, & quascumque causas super dicto Monte, illiusque causa, & occasione, & ab eo quomodolibet dependendas, & mouendas priuatiuè quoad omnes alios iudices cognoscendi, & terminandi, ac omnia alia, quæ ad eiusdem Montis vtilitatem, prouidamque directionem pertinere cognouerint peragendi, cum facultate etiam Secretarium, & Ratiocinatorem, seu Computistam dicti Montis, cum emolumentis per Secretarium, & Computistam Montis Communitatum Secundæ Erectionis exigi solitis, ad eorum vitam, & donec vixerint, & prout ipsis melius placuerit, & videbitur eligendi, & deputandi: Depositarium verò dicti Montis dilectum filium Ioannem Franciscum Sacchettum donec vixerit, eius vita durante, qui tamen de soluendo Montistis dicti Montis debitis terminis, & temporibus fructus locorum, quæ obuenerit, exactis, vel non exactis assignationibus, & quocumque impedimento cessante, & non obstante, se obligare teneatur, & debeat, eligimus, & deputamus.

§. 2. De

Clausulas præseruatiuas superaddit.

§.2. Decernentes præsentes literas ad omnia, & singula necessaria, & requisita legitimè sufficientes, tam in iudicio, quàm extra plenè probandum, verificandum, nec alterius probationis adminiculum requiri, easdemque præsentes literas nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu, etiam ex eo, quod Communitates, & Vniuersitates prædictæ, aut alij quicumque in præmissis ius, & interesse forsan habentes, seu habere prætendentes, vocati, seu auditi, aut quod ipsæ literæ in eadem Camera Apostolica admissæ, & in eius libris registratæ minimè fuerint, vel ex alia quavis causa, quantumvis legitima, vrgenti, & iuridica, etiam necessariò exprimenda, notari, impugnari, inualidari, ad terminos iuris reduci, in ius, vel controuersiam reuocari, aut aduersus illas quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam intentari posse, vel debere, minusque sub similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, reductionibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illa emanabunt, toties in pristinum, & eum in quo erant statum restitutas, repositas, & plenariè, etiam sub quacumque posteriori data reintegratas, ac de nouo concessas, ac semper maiorem vim, robur, & efficaciam habere, & obtinere, ac si de de venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium consilio, & assensu, & in nostro Consistorio secreto editæ, factæ, & emanatæ fuissent.

Sic iudicari voluit.

§.3. Sicque, & non aliter per Camerarium, necnon Viceeamerarium, ac eiusdem Cameræ Thesaurarium, & Clericos Præsidentes, & quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, necnon irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostra regula de non tollendo iure quæsito, necnon etiam super bono regimine redditurum Communitatum, & Vniuersitatum prædictarum, ac Pij IV. nostri prædecessoris de registrandis, & quibusvis aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam de bonis earumdem Communitatum, & Vniuersitatum non alienandis, nec obligandis, aut quod in illorum alienationibus, & obligationibus certæ solennitates seruandæ sint. Necnon earumdem Communitatum, & Vniuersitatum statutis, ordinationibus, reformationibus, necnon instrumentis, seu scripturis quibuscumque inter prædictas Communitates, & Vniuersitates ex vna, & quosvis Mercatores, seu alias personas quascumque parte ex altera, super extinctione debitorum dictarum Communitatum, seu Vniuersitatum quomodolibet factis, initis, exequutioni demandari ceptis, etiam obligatione Camerali, seu Guarantigia, aut alia etiam strictiori forma vallatis, necnon iuramento, & quavis alia cautela roboratis, atque firmatis, priuilegiis quoque indultis, concessionibus, & facultatibus etiam pluries, aut etiam auctoritate Apostolica concessis; factis, innouatis, confirmatis, & approbatis, necnon stylis, vsibus, regulis, consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Quæ omnia, & singula, etiamsi de illis specialis, expressa, & indiuidua mentio habenda esset, illorum tenores hic pro expressis, & sufficienter, ac de verbo ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat, illis aliàs in suo robore permansuris, si obstent, tollimus, & abrogamus,

Cameram Apost. ab obligatione reseruat.

§.5. Volumus autem, & nostra auctoritate decernimus, & declaramus, quod præmissa omnia, & singula intelligantur, & sint facta, & concessa sine omnium, & quorumcunque iurium Cameræ nostræ Apostolicæ aliquo præiudicio, & citra aliquam eiusdem Cameræ, bonorumque suorum obligationem, itavt iuribus Cameræ nequaquam præiudicetur, neque de suo in aliquo proprio ipsa Camera teneatur, vel obligetur,

Signaturā sufficit.

§.6. Quodque præsentis nostri Motus proprij cedulæ sola signatura sufficiat absque eo, quod declaretur, vel registretur, regula quacumque, & aliis contrariis non obstantibus.

Exemplis stare iubet.

§.7. Quodque eiusdem cedulæ transumptis, etiam impressis, & per vnum ex dictæ Cameræ Notariis subscriptis, & eiusdem Thesaurarij sigillo signatis stetur, & credatur, illaque plenam fidem faciant, tam in iudicio, quàm extra, ac si ipsa cedula foret exhibita, vel ostensa.

Placet Motu proprio M.

Subscripsit Papa.

Extensio Constit. Gregor. XIII. ne Subcollectorum, & Commissariorum crimina possent cognosci, nisi à Nuntiis, & Collectoribus Apostolicis in Regno Neapolitano, ob crimina in aliis locis patrata, &c. *Habetur Tomo* 4. 147. *in ordine*, *fol.* 212. *incipit*: Abàs rec. mem. CCXXIV

Edita A. D. 1636 a Iul. Pont. An. 13.

Quod Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini, Discalceatorum nuncupatorum, possint erigere Crucem in publicis Processionibus. CCXXV

De modo regendi & gubernandi Prouincias horum Fratrum, *vide Const.* 102. Aliàs pro, *&c. Tom.* 4.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1636.

Causa huius Constit. referuntur, ac decretum desuper emanatum.

CVm sicut dilectus filius modernus Vicarius Generalis Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Italiæ nobis nuper exponi fecit, aliàs postquam ipse Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus Sacris Ritibus præpositis exposuisset, prædictos Fratres Discalceatos incedere in Processionibus publicis sub Cruce Fratrum Eremitarum eiusdem S. Augustini, petiissetque Fratribus Discalceatis huiusmodi concedi licentiam erigendi propriam Crucem, & sub ea in Processionibus incedendi: iidem Venerabiles Fratres licentiam prædictam Fratribus Discalceatis huiusmodi sub nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito concesserint, dummodo digniorem locum omnibus aliis regularibus, qui hactenus Crucem erexerunt, concederent, prout in Decreto desuper emanato pleniùs dicitur contineri: cupiatque propterea dictus Vicarius Generalis præmissa omnia pro illorum validitate, & subsistentia firmioribus Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri.

Confirmat prout in rub.

§.1. Nos dictum Vicarium Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes. Supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum prædictum, ac omnia & singula in eo contenta Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§.2. Decernentes illa, necnon præsentes literas, valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Fratribus Discalceatis huiusmodi in omnibus, & per omnia suffragari debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam iuramento, confirmæ

confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 14. die 1. Octob. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 1. Octobris 1636. Pontificatus nostri anno decimoquarto.

CCXXVI. Quod de cætero nullus Fratrum de Obseruantia in Guardianum, aut Magistrum Nouitiorum in Conuentibus Recollectorum Prouinciæ Granatensis deputari possit, quin priùs habitum per eosdem Recollectos gestari solitum susceperit.

Ne iam indicata otiosè repetam, se remitto ad ea, quæ supra notaui in Clemente VII. Constit. 35. In suprema, *Tom. 1.*

Edita A. D. 1636.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua huius Constit. CVm sicut accepimus, dilecti filij Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Recollectorum nuncupatorum Prouinciæ Granatensis in Regnis Hispaniarum, dum à Prouincialibus non recollectis, sed de Obseruantia dumtaxat gubernantur, diuersa inconuenientia, siue incommoda experti sint, quoniam Prouinciales prædicti Conuentibus Recollectorum Guardianos præficiunt similiter de Obseruantia, qui rigorosæ, exactæque regularis disciplinæ obseruantiæ, sub cuius regulis ipsi Recollecti viuunt, minus assueti, modorumque, & cæremoniarum eorumdem Recollectorum nescij, multis relaxationibus, abusibusque ansam præbent, non sine regulæ, & normæ viuendi arctioris eorumdem Recollectorum præiudicio: præterea iidem Fratres de Obseruantia Ordinis sui professores ad eosdem Fratres Recollectos facilè mittere consueuerint, qui quidem Fratres de Obseruantia ad eosdem Recollectos, vt præfertur, missi ad pristinum eorum vitæ institutum sæpè sæpius redire volunt, non sine scandalo, & eorumdem Recollectorum perturbatione.

Concedit prout in rub. §.1. Nos felici eorumdem Recollectorum regimini, & gubernio, eorumque quieti quantum cum Domino possumus, consulere, illosque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium statuimos, & ordinamus: Quod de

Confirmat statuta Recollectorum. cætero nullus in Guardianum, Diffinitorem, nec Magistrum Nouitiorum in Conuentibus eorumdem Fratrum Recollectorum deputari, eligi, seu aliàs assumi, aut constitui possit, quin prius habitum per eosdem Recollectos gestari solitum susceperit, & inter eosdem Recollectos per sexennium ad minus vixerit, iuxta eorumdem Recollectorum constitutiones, quas in hac parte ex certa scientia nostra, quo autem ad reliqua illarum capitula, dummodo sint in vsu, & non sint reuocata, neque sub aliquibus reuocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus, & Concilij Tridentini decretis, ac Constitutionibus Apostolicis, regularibusque eorumdem Recollectorum institutis non aduersentur, approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Transitus ad Recollectos. §.2. Insuper quod etiam de cætero Fratres de Obseruantia prædicti ad Recollectos huiusmodi transire non possint absque eorumdem Recollectorum consensu, seu maioris partis eius Conuentus, ad quem transire quilibet voluerit, quodque ij ex Obseruantibus prædictis, qui vltra tres vices transitum huiusmodi fecerint, inter eosdem Recollectos amplius admitti nullo modo valeant, Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium pariter statuimus, & ordinamus.

§.3. Mandantes propterea in virtute sanctæ Obedientiæ omnibus, & singulis dicti Ordinis Superioribus quocumque nomine nuncupatis, sub priuationis officiorum, ac excommunicationis, aliisque censuris, & pœnis Ecclesiasticis ipso facto incurrendis, ne constitutiones, ordinationes, & statuta eorumdem Fratrum Recollectorum quovis prætextu alterare, mutare, seu abrogare audeant, vel præsumant, ac decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari: sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Mandat puniri transgressores.*

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

§.5. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Transumptis credi iubet.*

Datum in Arce Gaudulphi, Albanensis Diœcesis, sub annulo Piscatoris, die 25. Octobris 1636. Pontificatus nostri anno decimoquarto. *Dat. P. A. 14. die 25 Octob.*

De electione, ac confirmatione Ministri Generalis Fratrum reformatorum Discalceatorum Congregationis Hispaniarum Ordinis SS. Trinitatis Redemptionis Captiuorum. *Reperitur Tomo 4. ordine 548. fol. 213. incipit*: Exponi Nobis. CCXXVII. *Edita A. D. 1636. 1. Dec. Pont. An. 14.*

Confirmatio decreti, videlicet, Præcedentiam in Processionibus in Ciuitate Oriolensi competere Augustinianis supra Franciscanos Recollectos, & Discalceatos. CCXXVIII.

De hac materia vide Constit. 142. Ex incumbenti. *Tom. 5. & Constit. 358.* Aliàs à nobis, *ac Constit. 312.* Exponi nobis.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1637.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EX incumbenti Nobis Apostolici muneris debito ad ea mentis nostræ aciem assiduè intendimus, per quæ Christi fideles sub suaui religionis iugo Altissimo famulantes, sublatis obstaculis, in quietis, & pacis amœnitate vota sua Domino reddant, ac felicioribus in via mandatorum eius proficiant incrementis.

Causa huius Constit. refertur. §.1. Nuper siquidem à Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Sacris Ritibus Præpositis emanauit decretum tenoris subsequentis, videlicet: Orta controuersia circa præcedentiam in processionibus inter Regulares Recollectos Conuentus S. Annæ, & Discalceatos S. Gregorij Ordinis S. Francisci de Ob-

seruantia

seruantia Ciuitatis Oriolensis ex vna, & Regulares Conuentus S. Augustini Ordinis Eremitarum S. Augustini eiusdem Ciuitatis, partibus ex altera: Sacra Rituum Congregatio, citatis sæpius, & auditis vtriusque partis Procuratoribus, vtraque parte informante, censuit ad relationem Eminentissimi, & Reuerendissimi D. Cardinalis Verospij, Præcedentiam, & digniorem locum in processionibus, tam publicis, quàm priuatis competere, & deberi Augustinianis supra Franciscanos Recollectos, & Discalceatos, iuxta dispositionem Bullæ Gregorij XIII. quæ incipit: Exposcit; sub die 15. Iulij 1583. editam. Et hoc siue dicti Recollecti, & Discalceati in prædictis processionibus incedant coniunctim, siue diuisim. Et ita in posterum inter dictas partes in Ciuitate Oriolensi seruari mandauit. Quibus propterea in præmissis perpetuum silentium imposuit. Die 20. Decembris 1636.

Decretum desuper emanatum.

Confirmat prout in rub.

§.2. Nos, quò decretum huiusmodi firmius subsistat, exactiusque ab omnibus obseruetur, illud cum omnibus, & singulis in eo contentis, & expressis Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Decernentes illud, necnon præsentes literas semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Fratribus Augustinianis prædictis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, necnon ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, firmiter, & inuiolabiliter obseruari perpetuò, sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios vbique, & in quavis instantia iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, & tenore prædictis decernimus, & declaramus.

Executores deputat.

§.3. Quocirca Venerabili fratri Episcopo Oriolensi, seu dilecto filio Officiali Oriolensi per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum Augustinianorum huiusmodi fuerint requisiti, solenniter publicantes, eisdemque Fratribus Augustinianis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra, præmissa omnia, & singula ab iis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit in futurum inuiolabiliter obseruari, eosdemque Fratres Augustinianos præmissorum commodo, & effectu quietè, & pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos per aliorum quorumvis ordinum, & institutorum regulares in præmissis quovis prætextu, causa, vel occasione, aut aliàs quomodolibet indebitè molestari, perturbari, inquietari, vel impediri.

Contrauenientium pœna.

§.4. Contradictores quoslibet, & rebelles, aut aliàs in præmissis non parentes, seu sese quomodolibet opponentes, eisque auxilium, consilium, vel fauorem publicè, vel occultè, directè, vel indirectè quomodolibet præstantes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quorumvis Ordinum, Congregationum, illorumque Domorum, & locorum regularium etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque superioribus, & personis, ac quibusvis aliis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque derogatoriarum derogatoriis, aliisque decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 12. Ianuarij 1637. Pontificatus nostri anno decimoquarto. *D. P. An. 14. die 12 Ianu.*

Quod in Prouinciis S. Bernardini, & Sanctæ Mariæ Magdalenæ in Gallia Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Reformatorum, seu Recollectorum nuncupatorum nullus omnino gaudeat priuilegiis Patrum Prouinciæ. CCXXIII.

Similem Constit. fecit Gregor. XV. pro toto Ordine S. Francisci, quæ est num. 21. Militantis Ecclesiæ.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1637.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

INter grauissimas, multiplicesque Apostolicæ seruitutis curas, in eam peculiari solicitudine incumbimus, vt Religiosi viri, qui obliti populum suum, & domum patris sui, diuini numinis obsequiis se mancipatunt, vota sua reddant Domino abundantes in spiritu humilitatis, & sanctitate, & iustitia coram ipso.

Mandat prout in rubr.

§.1. Hinc est, quod nos Felici dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Reformatorum, seu Recollectorum nuncupatorum Prouinciarum S.Bernardini, & S.Mariæ Magdalenæ in Gallia, statui, quantum cum Domino possumus, consulere volentes; Motu proprio, & ex certa scientia nostra harum serie, sub excommunicationis, ac priuationis omnium actuum legitimorum pœnis, prohibemus, ne vllus omnino in præfatis Prouinciis gaudeat priuilegiis Patrum Prouinciæ mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, vt absolutè tales Patres Prouinciæ sublati sint, non obstante quacumque constitutione, vel concessione Prouinciali, aut alia quavis: exceptis tamen his, qui fuerint, aut erunt in posterum Patres Ordinis, vel Diffinitores Generales.

Executores deputat & transgressores puniri mandat.

§.2. Quocirca Venerabili Fratri Episcopo Albiensi per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Fratrum fuerit requisitus, solenniter publicans, & eisdem in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra eosdem Fratres præsentium literarum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere; non permittens illos desuper à quoquam quavis auctoritate fungente quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, ac præmissis non parentes per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis. Decernentes præsentes literas semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari debere, irritumque, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub qui-

buſcumque tenore, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, & aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis, quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Transſumptis credi iubet. §.3. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus vbique fides adhibeatur, quæ adhiberetur præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 14. die 18. Febr. Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 18. Februarij 1637. Pontificatus noſtri anno decimoquarto.

CCXXX. Ne Fratres Diſcalceati Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Hiſpaniæ, poſt emiſſam Profeſſionem poſſint tranſire ad Ordinem Fratrum Minorum S Franciſci de Paula.

Edita An. D. 1637.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Aliàs hic Pontifex edidit Conſtit. præcedentem. §.1. ALiàs à Nobis emanarunt literæ tenoris ſubſequentis. Vrbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Commiſſi Nobis per abundantiam diuinæ gratiæ Paſtoralis officij debitum poſtulat, &c.

Nunc ad tollendam hæſitationem, an liceat his fratribus tranſire ad ordinem Minimorum S. Franciſci de Paula. §.2. Sed ne aliquis dubitare poſſit, an Fratribus prædictis, per præinſertas noſtras literas huiuſmodi, in illis verbis, Etiam emiſſionis quarti voti, vel Strictioris Regulæ prætextu, tranſitus ad Ordinem Minimorum S. Franciſci de Paula nuncupatorum prohibitus ſit.

Procurator Generalis pro declaratione ſupplicauit Pont. §.3. Ideo pro maiori quiete, & conſeruatione Regularis Obſeruantiæ Congregationis Fratrum Diſcalceatorum Sanctiſſimæ Trinitatis huiuſmodi, Dilectus filius Ioannes de Annunciatione eiuſdem Congregationis Procurator Generalis Nobis humiliter ſupplicari fecit, vt in præmiſſis per aliquod opportunum declarationis noſtræ miniſterium prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Qui declarat quod prohibitio præinſerta includat etiam tranſitum ad Ordinẽ fratrũ Minimorum S. Franciſci de Paula. §.4. Nos igitur eumdem Ioannem Procuratorem Generalem ſpecialibus fauoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes: Huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinaliũ negotiis Regularium præpoſitorum conſilio, tenore præſentium declaramus, prohibitionem in præinſertis noſtris literis contentam, & expreſſam, quod nimirum, non liceat Fratribus Diſcalceatis Congregationis huiuſmodi poſt emiſſam in ea profeſſionem ad alium Ordinem, ſeu Religionem, præterquam Fratrum Carthuſianorum, vt præfertur, tranſire, comprehendere etiam Ordinem Fratrum Minimorum S. Franciſci de Paula.

Prohibetque ne de cætero tranſeant ad dictum Ordinem. §.5. Ac proinde omnibus, & ſingulis Fratribus Diſcalceatis eiuſdem Congregationis Sanctiſſimæ Trinitatis, tam laicis, quàm cæteris choro deputatis, explicitè, nominatim, & expreſsè prohibemus, ne de cætero, ſub prædictis, & aliis quibuſvis prætextibus, & aliàs, quàm, vt præfertur, ad ſecundò dictum Ordinem Fratrum Minimorum huiuſmodi tranſire quoquo modo audeant, ſeu præſumant.

Ac irritat profeſſionem emiſſam contra iſtam, vel præcedentem Conſt. §.6. Decernentes, ſi aliquis Religioſus ex prædictis Diſcalceatis iam profeſſus nouam profeſſionem in prædicto eorundem Minimorum S. Franciſci de Paula, vel in alio quolibet Ordine quomodocumque nuncupato emiſerit, vltra pœnas in prædictis noſtris literis appoſitas, profeſſionem huiuſmodi ipſo facto nullam, irritam, & inanem, nulliuſque valoris, & effectus: Eodemque prorſus modo, profeſſionem per eoſdem primò dictos Fratres in Ordine Carthuſianorum huiuſmodi emiſſam abſque licentia prius petita, & obtenta à Superioribus prædictæ Congregationis Fratrum Diſcalceatorum Sanctiſſimæ Trinitatis huiuſmodi, etiam ipſo facto nullam, irritam, & inanem, nulliuſque valoris, & effectus exiſtere, & fore, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatque contrariis. §.7. Non obſtante, quod de iure communi conceſſum eſt *in cap. licet*, de Regularibus, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac prædictorum Ordinum, & Congregationis huiuſmodi, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis Congregationi, & Ordinibus huiuſmodi, illorumque quibuſvis perſonis, & fratribus, ſub quibuſvis verborum tenore, & formis, ac cum quibuſvis clauſulis, & decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum omnium tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Huius Conſt. tranſumptis fidẽ adhiberi mandat. §.8. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, & Miniſtri Generalis, ſeu Procuratoris Generalis Romanæ Curiæ eorumdem Fratrum Diſcalceatorum, ſeu alicuius Prælati, vel perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis, & Notarij publici manu ſubſcriptis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 14. die 4. Apr. Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 4. Aprilis 1637. Pontificatus noſtri anno decimoquarto.

CCXXXI. Quod Capitulum generale Congregationis Clericorum regularium Miniſtrantium infirmis de ſexennio in ſexennium dumtaxat celebretur.

Hanc Congregationem approbauit Sixt. V. in Conſt 25. Tom. 2. & quod Capitulum celebretur quolibet ſexennio aliàs ordinauit Clem. VIII. in Conſt. 75. Tom. 3.

Edita A. D. 1637.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua huius Conſtit. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filij Matthæus Mortuellus Præpoſitus Generalis, & Conſultores generales, & Arbiter Conſultæ Congregationis Clericorum regularium miniſtrantium infirmis, quod licèt iuxta Congregationis conſtitutiones Apoſtolica auctoritate confirmatas ſtatutum ſit, vt Capitulum generale eiuſdem Congregationis quolibet ſexennio celebretur; nihilominus à nonnullis aſſeritur, celebrationem Capituli generalis huiuſmodi ad triennium Apoſtolica auctoritate redactam eſſe; quare cum de tali reductione non conſtet, vt cuicumque difficultati, quæ inde oriri poſſet, occurratur, & grauiſſimi ſumptus, quibus domus regulares, & præſertim Romanæ Congregationis huiuſmodi maximo ſuo cum detrimento grauarentur, ſi dictum Capitulum generale tam ſæpè celebrandum

foret

foret, enitentur: Nobis Exponentes prædicti humiliter supplicari fecerunt, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Declarat seruari prout in rub. §. 1. Nos igitur Congregationis, & Domorum prædictarum indemnitati, quantum cum Domino possumus, consulere, dictosque Exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, attento quod non constat de Capituli huiusmodi reductione prædicta, Capitulum generale prædictum de sexennio in sexennium dumtaxat iuxta dictas Congregationis huiusmodi constitutiones celebrandum esse, & celebrari, electionemque moderni Generalis, & aliorum Officialium in Capitulo generali Congregationis huiusmodi nouissimè celebrato aliàs canonicè factam, iuxta formam constitutionum prædictarum per integrum sexennium durare debere, ac Generalem, & alios Superiores in Capitulis generalibus, seu in Consulta generali eligi solitos, scilicet Procuratorem generalem, Prouinciales, & Secretarium Consultæ prædictæ officia eorum per totum sexennium huiusmodi, seruata tamen dictarum constitutionum dispositione, liberè, & licitè exercere posse, & valere, ita tamen vt literæ nostræ super modo, & forma eligendi Generalem, Consultores, & Arbitrum dictæ Congregationis, sub die 29. Aprilis 1628. emanatæ omninò obseruentur.

Decretum irritans. §. 2. Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus, quatenus extet, reductione prædicta, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictæque Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P. An. 14. die 14. Apr. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 14. Aprilis 1637. Pontificatus nostri anno decimoquarto.

CCXXXII. Edita A. D. 1637. 10. Iun. Pont. A. 14. Contra eos, qui mentito nomine, vel cognomine, adhuc prima vxore viuente, ad secundas nuptias transeunt. *Reperitur To. 4. 149. in ordine, pag. 113. incipit:* Magnum in Christo.

CCXXXIII. Facultas alienandi vsque ad summam ducentorum, & quinquaginta millium scutorum monetæ, necnon reducendi annuos Census ad minus interusurium, concessa Congregationi Cassinensi.

Pro hac alienatione obserua Constit. 250. Aliàs à nobis, *&c. &* 313. Aliàs, *infrà.*

Edita A. D. 1637. *VRBANVS PAPA VIII.* *Ad futuram rei memoriam.*

Motiua. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator generalis Monachorum Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti, prædictæ Congregationis, illiusque regiminis nomine, quod ob malas temporum conditiones, damna, detrimenta, atque incommoda per eandem Congregationem accepta ratione bellorum, incursus militum, & destructionis ædificiorum in bonis eiusdem Congregationis, necnon rapinas, ablationesque animalium, aliasque extraordinarias calamitates, quæ bona ex parte eiusdem Congregationis prædia inculta reddiderunt, necnon graues solutiones, quæ pro summa quadragintatrium circiter millium scutorum quotannis per dictum Procuratorem fiunt, ratione diuersorum subsidiorum Sedis Apostolicæ, Monasteria dictæ Congregationis ob defectum suorum redditum ad præsens sunt adeò oppressa, vt illorum nonnulla iam ruinis euersa, & se subleuare impotentia reddita sint, aliis verò eadem ruina impendeat, nisi illis de opportuno subuentionis auxilio per Nos prouideatur, prout alias per Romanos Pontifices prædecessores nostros Monasteriis huiusmodi fuit in similibus occasionibus prouisum, & præsertim per Pium V. qui similes, & forsan minus vrgentes ob causas per quasdam suas, sub die 19. Martij 1570. duodecim Congregationibus Regularium tunc expressis bona stabilia pro summa quadringentorum millium scutorum auri, quorum centum, & triginta tria millia dictæ Congregationi Cassinensi pro sua rata obtigerunt; & postmodum, quia summa huiusmodi non sufficiebat, per alias suas sub die 5. Octobris 1571. in simili forma Breuis respectiuè expeditas literas, eidem Congregationi Cassinensi bona stabilia pro alia summa quinquaginta millium scutorum aureorum vendendi facultatem respectiuè concessit, eoque modo damnis, & periculis Monasteriis dictæ Congregationis tunc temporis imminentibus opportunè occursum fuisse, eademque Monasteria notabilem exinde subuentionem percepisse, experientia compertum est.

§. 1. Nobis propterea dictus Procurator quo supra nomine humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere, & aliàs vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictæ Congregationis, & illius Monasteriorum indemnitati quantum cum Domino possumus, consulere, eaque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, ac illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, necnon prædictarum dicti Pij V. prædecessoris literarum tenores præsentibus pro expressis habentes, Abbatibus Monasteriorum dictæ Congregationis, quæ prædictis, & aliis maioribus necessitatibus ad præsens grauata reperiuntur, vt cum approbatione tamen dilecti Filij nostri Francisci Sancti Laurentij in Damaso Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati S.R.E. Vicecancellarij, nostri secundum carnem ex fratre germano Nepotis, ac prædictæ Congregationis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris, ac licentia Regiminis dictæ Congregationis ea prædictæ Congregationis bona stabilia, quæ pro liberanda ab ære alieno Congregatione prædicta, restaurationibusque necessariis, & vtilibus in eius bonis faciendis magis opportuna fuerint iudicata, vsque ad summam in totum ducentorum, & quinquaginta millium scutorum monetæ, quibusvis personis meliorem conditionem offerentibus, seruatisque modis, & formis in prædictis Pij V. prædecessoris nostri literis contentis, & iuxta illarum tenores, & continentias, vendere, distrahere, atque alienare, siue in emphyteusim dare, necnon census annuos super ipsius Congregationis bonis stabilibus de licentia Sedis Apostolicæ impositos cum pecuniis ad minorem rationem pro quolibet centenario, & anno, siue minori interusurio obnoxiis, super eodem fundo accipiendis, & cum conditionibus in priori instrumento appositis redimere; ita tamen vt præsentes aliis eiusdem Congregationis Mo- *Conceditur prout in rub.*

nasteriis minimè suffragentur, quàm iis dumtaxat, quæ ad onerum per Sedem Apostolicam impositorum debitam solutionem integrè concurrerunt, & concurrunt, liberè, & licitè possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§.2. Non obstantibus fel. rec. Pauli Papæ II. etiam prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, Ordinis, & Monasteriorum prædictorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque omnibus, quæ dictus Pius V. prædecessor noster in prædictis suis literis voluit non obstare, ac aliis contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 14. die 19. Iunij.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 19. Iunij 1637. Pontificatus nostri anno decimoquarto.

CCXXXIV. Quod in Prouincia Granatensi Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia nullus Frater, aut consanguineus in primo, & secundo gradu Ministri actualis pro tempore, possit succedere immediatè ad Prouincialatum dictæ Prouinciæ, &c.

Vide quæ de his Fratribus indicaui tibi ad Const. Pastoralis officij, *Gregor. XV. & ad Const.* 57. Sacrosanctum, *huius Pontificis, Tom.* 4.

Edita A. D. 1637.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua huius Constit.

CVm, sicut dilecti Filij Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupati Prouinciæ Granatensis, Nobis nuper exponi fecerunt, aliàs contigerit, vt Ministri Prouinciales animaduertentes, sese ad idem Prouincialatus officium in vim literarum Apostolicarum reeligi minimè posse, dederint operam, vt eorum frater, aut nepos ad officium huiusmodi eligeretur, & sic multorum annorum spatio dictum officium inter ipsos hæreditarium per continuatam sibi sanguine coniunctorum in officio huiusmodi successionem effectum fuerit; proptereaque dicti Exponentes cupientes opportunum aliquod in præmissis remedium adhiberi, ac aliàs ne dictæ Prouinciæ fratres huiusmodi graues, & benemeriti ab officiis excludantur, illaque iuuenibus inexpertis in maximum dedecus, & boni regiminis dictæ Religionis detrimentum conferantur, desuper prouideri.

§.1. Nos prædictos Exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, Supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Volumus, & Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Obseruari mandat prout in rub.

§.2. Quod de cætero nullus Frater, aut consanguineus in primo, & secundo gradu Ministri Prouincialis dictæ Prouinciæ, Prouincialatus officium huiusmodi dimittentis, immediatè post ipsum in Ministrum Prouincialem dictæ Prouinciæ eligi quoquo modo possit, & valeat: Mandantes propterea omnibus, & singulis dictæ Prouinciæ, & Ordinis huiusmodi Superioribus, fratribus, & personis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet in futurum spectabit, ne quicquam contra præsentium nostrarum literarum continentiam, & tenorem facere, vel attentare audeant, seu præsumant, ac decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, irritumque, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausolas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita obseruata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro expressis, & insertis habentes, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis creai iubet.

§.4. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 15. die 1. Octob.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 1. Octobris 1637. Pontificatus nostri anno decimoquinto.

Prohibitio extrahendi libros è Bibliothecis, & Paramenta ab Ecclesiis Conuentuum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Recollectorum nuncupatorum Prouinciæ Granatensis. CCXXXV.

Plures Summi Pontifices prohibuerunt extractionem librorum è Bibliothecis Regularium.

Edita An. D. 1637.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua.

COnseruationi, & manutentioni Bibliothecarum singularum Domorum, necnon paramentorum, & ornamentorum illarum Ecclesiarum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Recollectorum nuncupatorum Prouinciæ Granatensis, quantum cum Domino possumus, benignè consulere, ipsarumque Domorum Guardianos, & Fratres specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodaræ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Prohibet prout in rubr.

§.1. Ne de cætero quiquam quavis auctoritate fungentes, libros, quinterna, folia, siue impressa, siue manuscripta Bibliothecis, aut paramenta, & ornamenta quæcumque Ecclesiis huiusmodi per quoscumque Christi fideles hactenus quomodolibet donata, & assignata, seu in posterum forsan donanda, & assignanda ex Bibliothecis, & Ecclesiis huiusmodi respectiuè extrahere, seu quibusvis aliis Ecclesiis, Monasteriis, locis piis, aut personis commodare, siue vt extrahantur, seu commodentur permittere, quovis prætextu, aut quæsito colore, causa, ingenio, ratione, vel occasione audeant, seu præsumant, sub excommunicationis, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ pœnis per contrafacientes incurrendis

incurrendis Apostolica auctoritate tenore præsentium Interdicimus, & prohibemus.

Contrariis derogat. §. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Domorum, & Ordinis prædictorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in Valois singularum Bibliothecarum, & Ecclesiarum huiusmodi respectiuè, aut aliquibus aliis perspicuis locis, vnde ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat.

Transumptis credi iubet. §. 4. Quodque præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ muniris eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 15. die 13 Oct. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 13. Octobris 1637. Pontificatus nostri anno decimoquinto.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Prouinciæ prædictorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro pleoe, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Contrariis derogat.

§. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, mano alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ moniris eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptis credi mandat.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 16. Octobris 1637. Pontificatus nostri anno decimoquinto. D. P. A. 15. die 16. Oct.

CCXXXVI. Quod Minister Fratrum de Obseruantia Prouinciæ Granatensis teneatur recipere Religiosos missos ex Recollectis eiusdem Prouinciæ, qui à perfecta suæ Regulæ Obseruantia declinarunt.

De transitu Fratrum à Reformatione ab Obseruantes dat modum Paul. V. in sua Constit. 31. Postulat, §. 6. Tom. 3.

Edita A. D. 1637. *VRBANVS PAPA VIII. Ad futuram rei memoriam.*

Motiua. CVm sicut dilecti filij Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Recollectorum nuncupatorum Prouinciæ Granatensis Nobis nuper exponi fecerunt, temporis progressu compertum fit, quod quando Religiosus aliquis Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi à perfecta suæ Regulæ obseruantia declinauit, exinde aliis Fratribus perturbationes non sine maximo eorumdem præiudicio perueniant, cupiantque propterea pro maiori diuini cultus incremento inconuenientibus huiusmodi opportunum aliquod remedium adhiberi.

§. 1. Nos dictorum Exponentium votis in præmissis quantum cum Domino possumus annuere, ipsosque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Mandat observari prout in rub. §. 2. Volumus, & Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, & ordinamus, vt tunc, & eo casu possint Diffinitor, & quatuor Guardiani dictorum Fratrum Recollectorum sese congregare, sique apud Ministrum Prouincialem Fratrum Minorum eorumdem insteterint pro amotione alicuius ex Recollectis Religiosi, & transmissione ad Fratres de Obseruantia nuncupatos, dictus Minister Prouincialis teneatur eumdem Fratrem ex Recollectis remouere, illumque inter dictos Fratres de Obseruantia recipi facere libere, & absolutè, & absque vlla prorsus mora, & tergiuersatione.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes præsentes literas, validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarioa, & integros effectos sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurom inuiolabiliter, & inconcusse obseruari debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quod Moniales Conuersæ Ordinis S. Claræ Monasterij Sancti Marcelli Pariensis debeant manuteneri in possessione eligendi Abbatissam. CCXXXVII.

VRBANVS PAPA VIII. Ad futuram rei memoriam. Edita A. D. 1637.

Vniuersis præsentes literas inspecturis.

EXposito Nobis pro parte dilectarum in Christo filiarum Sororum Conuersarum Monasterij Sanctæ Claræ Ordinis Sancti Francisci, in Suburbio Sancti Marcelli Parisiensis siti, sub regimine Fratrum Minorum dicti Ordinis existentium, quod dilecta in Christo filia nostra Magdalena Reboures Abbatissa triennalis eiusdem Monasterij, absque consensu Ministri Prouincialis, & alterius Superioris ipsius Monasterij dictas Sorores Conuersas in electione Abbatissæ dicti Monasterij voce actiua, de qua gaudent à trecentis annis, aut circiter, voluerit priuare; & ad hunc effectum voces, & suffragia saniorîs partis Sororum Chori efflagitauerat, cum quibus aliquot in Capitulo fecerat Decretum, cui Decreto aliæ Sorores Chori cum omnibus Sororibus Conuersis sese formaliter opposuerant tanquam nullo, & inualido, atque contra Constitutiones Regulæ suæ facto, quæ vult, vt in illa nil immotari possit absque expresso consensu totius Conuentus. Quibus de causis prædictis, Supplicantes Nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus præmissis authoritate nostra Apostolica prouidere vellemus, & dignaremur. Supplicatio.

§. 1. Nos igitur ipsas supplicantes specialibus fauoribus, & gratiis nostris prosequi volentes, ipsasque, & earum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis de iure, vel facto, si quibus quomodolibet innodatæ existunt absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de consilio Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis Regularium præpositorum volumus, & in virtute præsentium declaramus, quod dictæ Sorores Conuersæ sunt, & debent manuteneri in possessione eligendi Abbatissam, cum aliis Sororibus Chori, secundum præscriptam, & immemorabilem consuetudinem, qua gaudent. Mandat prout in rub.

§. 2. Decernentes præsentes literas firmas, & validas, ac stabiles remanere, suumque plenum, & integrum sortiri effectum, & ab omnibus inuiolabiliter obseruari debere. Decretum irritans.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus omnibus, & Ordinationibus, Statutis, & omnibus Conciliis his contrariis. Contrariis derogat.

D. P. An. 15. die 15. Nou. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 15. Nouembris anno Domini 1637. Pontificatus nostri anno decimoquinto.

CCXXXVIII. Confirmatio, extensio, & declaratio Constitutionum Apostolicarum prohibentium Ciuitates, Castra, & alia stabilia in Statu Ecclesiastico consistentia in forenses alienari. *Reperitur Tomo 4. ordine 153. fol. 216. incipit:* Olim felicis.

Edita A. D. 1637. 5. Nou. Pont. An. 15.

CCXXXIX. Super Præcedentia inter Regulares diuersarum Religionum.

Cum de hac materia non possit dari certa regula cum qua moderentur omnes Religiones. S. Congreg. S.R.E Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita censuit seruandas esse literas Greg. XIII. & has Vrbani VIII. Romæ 6. Octobris 1645.

Edita An. D. 1637.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiuu. NVper pro parte dilecti filij Blasij à Chersio Procuratoris Generalia Fratrum Ordinia Minorum S. Francisci Conuentualium nuncupatorum Nobis expositum fuit, quod dictus Ordo grauatur admodum litibus occasione præcedentiæ cum aliis aliarum Religionum Regularibus in Processionibus, ex quo etiamsi aliàs à Venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus negotiis Regularium præpositis diuersis in præfata materia præcedentiæ literis emanatis, vnam videlicet contra eiusdem Ordinis de Obseruantia nuncupatos Arbensis, aliam contra Seruorum B. Mariæ Virginis Soanensis, necnon duas literas contra Prædicatorum respectiuè Ordinum Fratres Cassanensis, & Ferentinus obtiauerit tenoris subsequentis, videlicet.

Archiepiscopo Arben. §. 1. Arbi. All'Arciuescouo. Pare, che sia nata differenza della precedenza trà cotesti Frati di S. Francesco Conuentuali, & Osseruanti, allegando ogn'vn di loro alcune ragioni, per le quali si persuadono di douer precedere à gli altri, le quali essendosi diligentemente considerate, nella Congregatione di questi miei Illustrissimi Signori preposti da Nostro Signore sopra le cause de Vescoui, è Regolari, s'è risoluto etiam con il parere dell' Illustrissimi Protettori di tutte due le Religioni di far scriuere à V.S. che occorrendo piu simili differenze le termini senza alcuna eccettione nell'istesso modo, che quel Conuento tenga il primo, è più degno luogo, che è più antico nella Città; secondo, che s'è fatto fin' hora, per quanto si presuppone, imperció che questo mezo vsato altroue è stato tale, che hà finito ogni controuersia, come si spera, che farà anche costì per mezzo della prudenza, è destrezza di V.S. è Dio, &c. Roma 6. Marzo 1582.

Episcopo Soanen. §. 2. Al Vescouo di Soana, ò suo Vicario. Hauendo inteso questi miei Signori Illustrissimi, che in cotesta Città sono in disparere di precedenza li Frati de Serui con quel'i di S. Francesco Conuentuali, hanno voluto, ch'io faccia sapere à V.S. che nella precedenza di questi Frati Mendicanti secondo il parere di Nostro Signore, s'attende solamente l'antichità de i loro Conuenti, cioè che precedino quelli, che prima hanno ottenuto li Monasterij ne i luoghi, oue è nata la differenza; & perciò ella potrà dichiarare, che quelli precedino, li quali prima sono venuti ad habitare in cotesta Città, che sarà appunto conforme à quello, che s'è risoluto, & osseruato in altri luoghi, &c. Roma li 24. di Maggio 1583.

Episcopo Cassanen. §. 3. Al Vescouo di Cassano. Fù dato in Congregatione vn memoriale dal Procuratore Generale de Frati Conuentuali di S. Francesco à nome del suo Monasterio di Castrouilari de cotesta Diocesi, nel quale si doleua, che alcuni Padri di San Domenico, che poco fà hanno pigliato luogo nella medesima Terra, pretendeuano nell'attioni publiche di precedergli, non ostante che già siano 350. anni, che quel Monasterio di S. Francesco è fondato: è sapendosi, che Nostro Signore altre volte haueua dichiarato come si doueua procedere in simili casi, questi miei Signori Illustrissimi volsero, che se ne dasse conto à Sua Beatitudine, la quale hà commesso, che si scriua à V.S. che faccia hauere la prerogatiua, oue nascano queste nouità alle Religioni, che sono più antiche nel luogo, il che farà V. S. intendere à detti Padri di S. Domenico, & oprarà che così si eseguisca. Roma li 24. Maggio 1583.

Episcopo Ferentino. §. 4. Ferentino. Al Vescouo. Nella differenza, che verte trà cotesti Frati di S. Domenico, è quelli di S. Francesco per conto della precedenza, la Sacra Congregatione vuole, che s'osserui per l'auuenire quello, che è stato osseruato trà loro per il passato, fin tanto, che non sia destinato altro, & inclina, che conforme al Moto proprio di Gregorio XIII. di fel. mem. debbano precedere quelli, che prima hanno hauuto il luogo nella Città, & i decreti, che si allegano per parte de Frati di S. Domenico in contrario, non sono stati fatti per derogare generalmente al Moto proprio di Gregorio XIII. oltre che in quelle occasioni militauano altre ragioni di qu'elle, che possano militare costì. Questa è la mente di questi Illustrissimi miei Signori, & ella la douerà esseguire, è Dio, &c. Roma il primo Giugno 1604.

§. 5. Attamen in casibus occurrentibus eædem literæ reputantur prouisiones particulares, non autem declarationes generales, dictique Fratres Conuentuales noua semper iudicia iisdem de rebus subire coguntur. Quare dictus Blasius Procurator Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, vt circa prædictarum literarum obseruantiam per aliquod opportunum declarationis nostræ ministerium prouidere, ac aliàs vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Blasium Procuratorem generalem huiusmodi specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati: De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium eisdem Regularium negotiis præpositorum consilio, *Qui sunt in possessione præcedentiæ præcedant.* præinsertas literas ab eisdem Cardinalibus, aliàs vtcumque in casibus particularibus emanatas, cum innitantur iustitiæ Motus proprij Gregorij XIII. hac de re editi, & sint conformes declarationibus Sacrarum Tridentini Concilij, ac Rituum Congregationum, vt qui sunt in possessione præcedentiæ præcedant, & vbi non probatur, aut non constat de possessione, præcedant ij, qui sunt antiquiores in loco controuersiæ, esse generaliter obseruandas vbicumque contigerit de eadem præcedentia dubitari, Apostolica auctoritate tenore præsentium præcipimus, & mandamus.

Decretum irritans. §. 6. Decernentes irritum, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac prædictorum Ordinum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, illorumque Superioribus, Fratribus, & personis sub quibuscumque verborum tenore, & formis, ac cum quibusvis Ecclesiæ Decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum

D.P.An.15. die 18. Dec. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 18. Decembris 1637. Pontificatus nostri anno decimoquinto.

CCXL. Quod Imagines Sanctorum Augustini, Nicolai de Tolentino, & aliorum Sanctorum Ordinis Sancti Augustini à Fratribus Discalceatis impressæ, vel depictæ cum habitu, quo ipsi Discalceati vtuntur, suspendantur.

Edita A.D. 1638.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Eremitarum Ordinis Sancti Augustini, quod cum ipse Venerabilibus Fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus sacris Ritibus præpositis exposuisset, qualiter dilecti sibi Fratres Discalceati eiusdem Ordinis, tum Romæ, tum multis aliis in locis imprimebant, & depingebant Imagines Sanctorum Augustini, Nicolai Tolentinatis, & aliorum eiusdem Ordinis Sanctorum cum habitu, quo ipsi Discalceati vtuntur, quodque id vergebat in maximum præiudicium eiusdem Ordinis, & in dies dare poterat occasionem plurium controuersiarum, & scandalorum, dicti Cardinales hac super re ediderunt decretum tenoris subsequentis, videlicet.

Sac Congr. decretum. §. 1. Referente Eminentissimo & Reuerendissimo D. Cardinali Verospio petitionem supradictam, ad instantiam Procuratoris Generalis Ordinis Sancti Augustini, Sacra Rituum Congregatio citatis, & auditis partibus, censuit, Imagines Sancti Augustini, Sancti Nicolai de Tolentino, & aliorum Sanctorum eiusdem Ordinis Sancti Augustini impressas, aut depictas à Fratribus Discalceatis eiusdem Ordinis cum habitu, quo ipsi Discalceati vtuntur, suspendendas, & abolendas esse, iniungendumque dictis Fratribus Discalceatis, ne sub pœnis arbitrio huius Sacræ Congregationis talia amplius audeant peragere. Et ita omninò seruari mandauit. Die 19. Decembris 1637.

Confirmatur & approbatur, supplenturque defectus. §. 2. Vt autem decretum huiusmodi firmius subsistat, exactiusque ab omnibus, ad quos spectat, obseruetur, nobis idem Procurator humiliter supplicari fecit, quatenus illud Apostolicæ confirmationis robore communire de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Procuratorem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, decretum huiusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes & singulos, tam iuris, quàm facti; & solennitatum quantumvis substantialium, & quosvis alios defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, aut interuenisse dici, vel censeri possint in eodem, supplemus.

Mandat obseruari cum decreto irritante. §. 3. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, firmiter, & inuiolabiliter obseruari, sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, illiusque donorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis; ac quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, & aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singolis, etiam tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem adhiberi iubet. §. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, seu Generalis dicti Ordinis munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ præsentibus ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat.P.A.15. die 23. Ian. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Ianuarij 1638. Pontificatus nostri Anno decimoquinto.

CCXLI. *Edita A.D. 1638. 16. Ian. Pont. A.15.* Communicatio omnium indulgentiarum; ac piorum operum per PP. Redemptionis S. Mariæ de Mercede omnibus Christi fidelibus fieri solita, cum assignatione diei quâ fieri debet. *Extat in Appendice Tomi 4. ordine 19. fol. 306. incipit*: Cùm sicut.

CCXLII. Annullatio Capituli Prouincialis Fratrum Minorum S. Francisci Recollectorum nuncupatorum Prouinciæ S. Bernardini in Gallia celebrati in spretum, & contemptum literarum Apostolicarum.

De huiusmodi Fratribus lege ad Constit. 129. Inter grauissimas, *suprà*.

Edita A.D. 1638.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiua huius Constit. CVm sicut accepimus, in Prouincia S. Bernardini Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Recollectorum nuncupatorum in Gallia, fuerit de mense Septembris proximè præteriti Capitulum Prouinciale dictæ Prouinciæ celebratum cum assistentia, iussu, & mandato dilecti filij Martialis de la Chaumette dicti Ordinis Professoris, prætensi Visitatoris à dilecto filio eiusdem Ordinis Ministro generali ad id deputati, in spretum, & contemptum nostrarum in simili forma Breuis literarum, per quas dilectus pariter filius Romanus Cupif eiusdem Ordinis etiam Professor in eiusdem Prouinciæ, illiusque Fratrum Commissarium, & Visitatorem deputatus, seu delegatus fuerat.

Remittitur controu. Sacr. Congreg. §. 1. Imò verò Apostolicarum literarum executioni ipsius Martialis nomine interposita ad Nos; & Sanctam Sedem Apostolicam appellatione, negotium huiusmodi ad Venerabiles Fratres nostros Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales negotiis Regularium præpositos, vt examinaretur, & à dilecto filio Francisco S. Laurentij in Damaso Diacono Cardinale Barberino nuncupato Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellario, nostro secundum carnem ex fratre germano nepote, dictique Ordinis apud Nos, & eandem Sedem Protectore decideretur, remissum fuerit.

Declarat Capitulum prout in rub. §. 2. Nos rationibus pro vtraque parte allegatis, & deductis maturè consideratis, accuratèque discussis: De eorundem fratrum nostrorum consilio, Capitulum Prouinciale prædictum cum omnibus inde secutis fuisse, & esse nullum, nulliusque roboris, vel momenti extare, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, illudque irritamus, reuocamus, & annullamus: Eundemque propterea Martialem; omnesque alios, qui

prædictis nostris literis, ac mandatis Venerabilis fratris Episcopi Biterrensis illarum executoris resistere, vel aliàs contraire ausi sunt, præter censuras, & pœnas in eisdem literis comminatas, & per eos incursas, ad quæcumque dicti Ordinis officia, munia, & dignitates inibi in posterum obtinenda inhabiles, vocisque actiuæ, & passiuæ beneficio ad nostrum, & eiusdem Sedis Apostolicæ beneplacitum priuatos declaramus, ac eundem Romanum in præfati Visitatoris, & Commissarij huiusmodi officij possessione manutenendum esse, & fore decernimus.

Præceptum de obseruando.

§. 3. Mandantes propterea omnibus, & singulis dictæ Prouinciæ Fratribus, & personis in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis, & aliis arbitrij nostri pœnis, vt eundem Romanum in Visitatorem, & Commissarium huiusmodi habeant, & recognoscant, illique debitum honorem, & obedientiam in quocunque dictæ Prouinciæ Visitationis actu per eum faciendo præstent; ac eidem Romano, vt per acta per ipsum Visitatione huiusmodi, denuò Capitulum Prouinciale dictæ Prouinciæ indicat, intimet, ac celebret, vocatis vocandis iuxta seriem, & continentiam earundem, ac decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter, & inconcusse obseruari, sicque per quoscunque Commissarios, & quosvis alios quavis auctoritate fungentes, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis & literis Apostolicis quibusvis dicti Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi Superioribus, & personis, sub quibuscumque verborum tenore, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenore præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. V. An. 15. die 15. Febr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 15. Februarij 1638. Pontificatus nostri anno decimoquinto.

CCXLIII. Circa Lectorum iubilationem Fratrum Minorum de Obseruantia Cismontanæ Familiæ.

De huiusmodi Fratrum materia lege, quæ indicaui tibi ad Constit. 57. Sacrosanctum, *& ad Constit.* 50. *Greg. XV.* Pastoralis, *&c.*

Edita A. D. 1638.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua.

CVm sicut accepimus, ex frequentissima, immeritaque Lectorum iubilatione in Cismontana familia Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum quamplures querelæ, multaque & grauia incommoda in eadem familia redundarint, ac de remedio incommodis huiusmodi adhibendo cum primum illa ad dilecti filij nostri Francisci S. Laurentij in Damaso Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati S. R. E. Vicecancellarij, nostri secundum carnem ex fratre germano nepotis, dictique Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, aures peruenerunt, tractatum fuerit.

Lectores iubilati instituantur iuxta Ord. Constit.

§. 1. Nos qui Religiosorum Ordinum pacem, & vnitatem sinceris desideramus affectibus, vt querelis, & incommodis huiusmodi obuiam eatur, Motu proprio, & ex certa scientia, ac mera deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium statuimus, vt Lectores iubilati iuxta præscriptum literarum fel. record. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri, necnon generalium dicti Ordinis Constitutionum pluries renouatarum, ac postremò in Capitulo generali dicti Ordinis in Ciuitate Toletana celebrato instituantur, ita quod nullus posthac ad iubilationem admittatur, quin prius Logicam, & Philosophiam tres annos, ac Theologiam decem absque vlla intermissione edocuerit, vel si intermitti contigerit, duodecim annos Theologiæ Lector extiterit.

§. 2. Singulis quibusque annis publica, & authentica attestatio a Guardiano, & Discretis eorum manu propria, & iuramento firmata, Conuentusque sigillo obsignata conficiatur, & in publico Conuentus Archiuio seruetur, vbi cum opus fuerit, reperiatur. Vt Theologiæ lectio in ordine ad futuram iubilationem non introducatur, nisi vbi studia formata viguerint, & generalia, atque à Capitulo, & Congregatione generalibus instituta. Quod Lectores, qui non interuenientibus prædictis conditionibus per Prouinciam, vel per Superiores generales ad iubilationem admissi reperientur, eo ipso nulliter iubilati censeantur.

§. 3. Vt numerus Lectorum iubilatorum restringatur iuxta dispositionem Capituli Generalis in Alma Vrbe anno 1612. celebrati pro Vltramontana familia, videlicet vt pro vnoquoque Studio generali in singulis Prouinciis existenti, duo tantum iubilati permittantur, & quolibet deficiente, loco ipsius alter sufficiatur, qui lectionis cursum prius absoluerit. Demum pro seruanda in Prouinciis dicti Ordinis tranquillitate, reprimendisque querelis in hac Curia in dies exurgentibus, eo quod plurimi non probato legitimè lectionis tempore, & cum maiorum deceptione Superiorum, iubilationem obtinuerunt, statuimus pariter, & ordinamus, vt præfato more informationes, & temporis ad lectionem constituti attestationes per Ministros Prouinciales de nouo conficiantur, & ad Generales Superiores firmatæ, sigillatæque remittantur, vt hac ratione relaxationibus, & abusibus obuiam eatur.

Mandat obseruari statuta quoad iubilationē.

§. 4. Mandantes propterea omnibus, & singulis dictæ Cismontanæ familiæ Ordinis huiusmodi Superioribus, Fratribus, & personis quocumque nomine nuncupatis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis, aliisque arbitrij nostri pœnis, ne circa prædictorum lectorum iubilationem quicquam alias quàm in prædictis statutis disponitur, vllo vnquam tempore de cætero facere, vel attentare audeant, seu præsumant, ac decernentes statuta huiusmodi, necnon præsentes literas, valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, & Cismontanæ familiæ huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis dicti Ordinis Superioribus, Fratribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressà derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam

Transumptis credi mādat. etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An 15. die 2. Mart. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 2. Martij 1638. Pontificatus nostri anno decimoquinto.

CCXLIV. Ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesiis Regularium, quàm in eis quæ fiunt in propriis.

De hac materia vide, qua indicaui tibi ad Constit. x 3. Tom. 4. Alias felic. *circa eleemosynas, quas Rectores Parocciarum prætendere possunt ab his, qui in Ecclesiis Ordinis Sancti Francisci sepeliuntur.*

Edita A. D. 1638.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua. CVm sicut dilectus filius Basilius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum Conuentualium Sancti Francisci nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, diuersæ extorsiones excessiuæ a dilectis filiis Capitulo, & Canonicis sæcularis, & Collegiatæ loci de Veglie Brundusinæ Diœcesis, necnon etiam a diuersis Parochis aliorum locorum fiant pro impedienda libertate electionis sepulturę in Ecclesiis Ordinis huiusmodi, Nobis propterea humiliter supplicari fecit, vt de opportuno in præmissis remedio prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Committit Ordinariis locorum prout in sub. §. 1. Nos igitur dictum exponentem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, Ordinariis locorum per præsentes committimus, vt prouideant omninò, ne diutius abusus huiusmodi tolerentur, & decernant, ne Parochi plus percipere possint in sepulturis, quæ fiunt in Ecclesiis Regularium, quàm in eis, quæ fiunt in propriis, seu aliorum Clericorum, non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P. An 15. die 11. Mart. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 11. Martij 1638. Pontificatus nostri Anno decimoquinto.

CCXLV. Quod Abbates Monasteriorum pauperiorum Congregationis Montis Olueti, de licentia Procuratoris generalis possint imponere vnum, seu plures Census pro subleuandis indigentiis eorumdem.

De hac materia vide notata ad Constitut. 215. Exponi Nobis, *&c. suprà.*

Edita A. D. 1638.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. IN iis præcipuè sollicitudinis nostræ partes libenter interponimus, per quæ regularium personarum necessitatibus commodiori, qua fieri potest, ratione succurratur, cum non modò Pastorale nostrum munus à Nobis id exposcat, sed ad hoc etiam paternus amor, quo illas diligimus, nos inducat.

Motiua. §. 1. Cum itaque, sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Congregationis Montis Olueti Procurator Generalis, quamplurima dictæ Congregationis Monasteria, tum propter steriles quorumdam annorum messes, aliasque calamitates, ad eam deuenerint egestatem, adeoque ære alieno grauata existant, vt illorum ordinarij redditus, & prouentus ipsius æri alieni interusurio persoluendo, necnon Cameræ Apostolicæ oneribus, aliisque sibi incumbentibus oneribus supportandis non sufficiant: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, vt super præmissis aliquà ratione prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos Monasteriorum huiusmodi indigentiis paterna pietate prospicere, illorumque Superiores, & Monachos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes. Supplicationibus dicti Procuratoris generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Concedit prout in sub. §. 3. Quod Monasteriorum pauperiorum dictæ Congregationis Abbates, & Superiores de Abbatis, seu Procuratoris Generalium eiusdem Ordinis licentia, & assensu vnum, seu plures census annuos vsque ad pecuniarum summas, quas ipsi Abbas, seu Procurator Generalis huiusmodi illis necessarias esse iudicauerint, in sorte principali ascendentes ad rationem quinque pro centenario super suorum Monasteriorum bonis imponere, illosque aliis ditioribus dicti Ordinis Monasteriis tantum alienare, seque & dicta Monasteria, siue illorum bona ad solutionem censuum sic imponendorum, & alienandorum faciendam obligare, Monasteria verò ditiora huiusmodi pauperioribus Monasteriis prædictis pecuniarum summas eis necessarias ad census, seu pro censibus huiusmodi concedere, censusque prædictos sibi, vt præfertur vendendos, & assignandos recipere; ac Instrumenta desuper necessaria, & opportuna celebrare respectiuè liberè, & licitè possint, & valeant Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus, dictisque Abbati, seu Procuratori generalibus Monasteria ditiora huiusmodi ad pauperioribus Monasteriis prædictis pecuniarum summas illis necessarias, vt præfertur, concedendas cogendi, & compellendi plenam auctoritate, & tenore præfatis tribuimus facultatem.

Decretum irritans. §. 4. Decernentes præsentes literas semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari: pauperioribus verò Monasteriis prædictis plenissimè suffragari: sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat. §. 5. Quocirca omnibus, & singulis locorum Ordinariis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Abbatis, seu Procuratoris generalium, Monasteriorumque dictæ Congregationis, illorumque Superiorum, & seu alicuius eorum fuerint requisiti solemniter publicantes, ac in illis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra easdem præsentes, ac omnia in eis contenta ab omnibus, quos illa concernunt, integrè, & inuiolabiliter obseruari.

§. 6. Contradictores quoslibet, & rebelles per senten-

tias,

Transgressores puniri mandat. tias, censuras, & pœnas ipsas Ecclesiasticas, aliaque oppotuna Iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis Processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat. §. 7. Non obstantibus fel. record. Pauli II. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, illiusque Monasteriorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet. §. 8. Volumus autem, quod census huiusmodi sic vt præfertur imponendi, quanto citius fieri poterit, extinguantur, quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 15. die 12. Apr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 12. Aprilis 1638, Pontificatus nostri Anno decimoquinto.

CCXLVI. Quod Sacerdos celebrans in Altari Capellæ Sanctæ Catharinæ Senensis super Mineruam pro anima alicuius defuncti, liberet eam à pœnis per modum suffragij, ac Indulgentia plenaria pro visitantibus dictam Capellam in eius die festo communione refectis.

Plures Summi Pontifices concesserunt similes indulgentias diuersis Regularibus, vt copiosissimè habes in Repertorio, Tom. 5. verb. Indulgentia plenaria.

Edita A. D. 1638.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Causa huius Constit. CVm sicut accepimus, dilectus filius noster Antonius Sanctæ Agathæ Diaconus Cardinalis Barberinus nuncupatus, noster secundum Carnem ex fratre germano Nepos, Ordinis Sancti Dominici apud nos, & Sedem Apostolicam Protector, pro eximia sua in Deum pietate, ac erga Sanctam Catharinam Senensem dicti Ordinis deuotione, Capellam olim cubiculum dictæ Sanctæ Catharinæ in Vrbe existens, cum suis parietibus, incrustationibus, & picturis antiquis in eo existentibus transferri ad Ecclesiam Beatæ Mariæ super Mineruam Domus Regularis dicti Ordinis de eadem Vrbe, & propè Sacristiam dictæ Ecclesiæ collocari curauerit.

Concedit prout in rub. §. 1. Nos eandem Capellam spiritualibus Indulgentiarum muneribus decorare volentes, auctoritate Nobis à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi: Vt quandocumque Sacerdos aliquis sæcularis, siue cuiusuis Ordinis Regularis Missam defunctorum pro anima cuiuscumque fidelis, quæ Deo in charitate coniuncta ab hac luce migrauerit, ad Altare dictæ Capellæ celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragij indulgentiam consequatur.

§. 2. Ita vt Domini nostri IESV CHRISTI, ac Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus, à Purgatorij pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus. Insuper mulieribus cuiuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existant, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, à qua non possint nisi à nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo absolui; ne Capellam prædictam ingredi audeant, seu præsumant, præterquam in die festo eiusdem Sanctæ Catharinæ Senensis, quo die mares eò deuotionis causa confluentes, sub eadem pœna illam ingredi non possint, districtè prohibemus.

§. 3. Omnibus autem, & singulis fœminini sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, quæ dictam Capellam die festo Sanctæ Catharinæ prædicto à primis vesperis vsque ad occasum solis diei huiusmodi singulis annis deuotè visitauerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam: Vniuersis verò, & singulis masculini sexus Christifidelibus, etiam verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra eadem Communione refectis, qui eandem Capellam in Natiuitatis Domini Nostri IESV CHRISTI, ac Annunciationis, & Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, necnon Sancti Dominici festis diebus à primis vesperis vsque ad occasum solis dierum huiusmodi singulis annis deuotè similiter visitauerint, & ibi vt prædicitur, orauerint, etiam plenariam peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in domino concedimus. *Indulgentia plenar. pro visitantibus.* Cæterum spirituali consolationi dilectarum in Christo filiarum nobilium mulierum, nunc & pro tempore existentium nobilis, & antiquæ domus, & familiæ nostræ Barberinæ consulere volentes, eisdem mulieribus nunc, & pro tempore existentibus, vt vnà cum aliis mulieribus eas comitantibus, ac cum suis matronis, & ancillis prædictam Capellam vltimò dictis quatuor festis diebus, absque vllius pœnæ propterea incursu ingredi, eisdemque mulieribus etiam comitantibus, ac matronis, & ancillis verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, quæ Capellam huiusmodi vltimò dictis quatuor festis diebus, vt prædicitur, visitauerint, & ibi vt supra orauerint, quod eandem Indulgentiam plenariam, & remissionem consequantur, concedimus, & indulgemus. *Contrariis derogat.* In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Dat. P. A. 15. die 22. Maij. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Maij 1638. Pontificatus Nostri anno decimoquinto.

CCXLVII. Quòd Prouincia Romana fratrum Capuccinorum subiiciatur Generali, & in eius absentia Procuratori Generali eorundem, eo modo quo cæteræ Prouinciæ.

Istius Ordinis materiam habes suprà ad Constit. 16. Gregor. XV. Ex iniuncto, *& ad Constitut. 68.* Saluatoris, *huius Pontif. Tom. 4. Demùm de tota eorum Religione plenè notatum est ad Constit. 22. Clem. VIII. Tom. 1.*

Edita A. D. 1638.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. INiuncti Nobis à Domino Apostolici muneris ratio postulat, vt Religiosorum virorum, qui spretis huius sæculi vanitatibus diuini numinis obsequiis sub suaui Religionis iugo, & strictioris obseruantiæ regulis se mancipauerunt, paternam curam gerentes, in his eiusdem muneris partes sedulò intendamus, per quæ prospero, felicique eorum statui, & directioni opportunè consulatur, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§. 1. Hinc

§. 1. Hinc est, quod Nos, quo difficultates, quæ vt accepimus, Ordini Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum aliquid molestiæ adferunt, è medio tollantur, quantum cum Domino possumus prouidere volentes, Ministrum Prouincialem Prouinciæ Romanæ dicti Ordinis, ipsamque Prouinciam cum omnibus, & singulis eius Domibus, locisque regularibus, & Conuentibus dilectis filiis moderni, & pro tempore existentibus Ministro generali, & Procuratori eiusdem Ordinis, dum hic vices ipsius Ministri Generalis sustinet, Commissariusque generalis appellatur, & est, iis legibus, eoque modo, quo cæteræ Prouinciæ, cæterique Ministri Prouinciales Ordinis huiusmodi, iuxta eius Constitutiones Apostolica auctoritate confirmatas subiectæ, & subiecti sunt, Apostolica auctoritate tenore præsentium subiicimus, ac præsentibus nostris literis alias à Nobis die 16. Martij anno 1626. emanatas minime obstare, Nosque per secundò dictas literas auctoritati Commissarij generalis dicti Ordinis, cui Minister Prouincialis Romanæ Prouinciæ prædictæ, ipsaque Prouincia more cæterarum Prouinciarum, cæterorumque Ordinum parere debent, eo maxime tempore, quo dictus Minister generalis transmarinas, & vltramannas Prouincias incolit, inuisitque, noluisse, nec intendisse derogare declaramus.

Quod recognoscant Superiores generales. §. 2. Mandantes propterea dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Ministro Prouinciali, aliisque Officialibus, & Fratribus dictæ Prouinciæ Romanæ quomodolibet nuncupatis, nunc & pro tempore existentibus in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub suspensionis, & irregularitatis, depositionisque ab eorum officiis, & muneribus, perpetuæque priuationis vocis actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrendæ, aliisque arbitrij dilecti filij nostri, Antonij videlicet S. Petri ad Vincula Presbyteri Cardinalis S. Onuphrij nuncupati, nostri secundum carnem fratris germani moderni, & pro tempore existentis Ordinis prædicti apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, pœnis, vt Ministrum Generalem, ac Procuratorem Generalem, dum vices ipsius Ministri Generalis sustinet, eisque Commissarius Generalis præfatorum, in suos Superiores recipiant, & agnoscant, eorumque salubria monita, & iussa suscipiant humiliter, & efficaciter adimplere procurent.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus, quatenus opus sit, prædictis nostris literis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, & Prouinciæ, ac Ministro Prouinciali, aliisque Fratribus prædictis, & quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, etiam motu proprio, ac ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 15. die 13. May. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 13. Maij 1638. Pontificatus nostri Anno decimoquinto.

Priuilegium pro Congregatione Cassinensi contra appellantes, & ambientes. CCXLVIII.

Plures Summi Pontifices Congregationibus Monachorum prohibuerunt dignitatum ambitum, vt copiosè habes in Repertorio, verb. Ambitus.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam. *Edita A. D. 1638.*

Aliàs à felic. recordationis Gregor. XIII. Prædecessore nostro emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet. Gregorius Papa XIII. Ad perpetuam rei memoriam. *Literæ Gregor. XIII.*

§. 1. Nihil in vnaquaque religiosa familia, in qua obedientiæ firmissime iactis fundamentis plerique fideles in claustris altissimo famulari student, æque arbitramur esse vtile, quam supremam in eisdem auctoritatem gerentibus omni contentione exclusa, ea qua decet reuerentia, vniuersos parêre, eorumque dictis audientes esse, necnon à regularis obseruantiæ professorum pectoribus bonorum assequendorum nimiam cupiditatem exulare. Vtque hæc, diuina assistente gratia, maximè in Congregatione Monachorum de Obseruantia Congregationis Cassinensis aliàs Sanctæ Iustinæ de Padua Ordinis Sancti Benedicti, quæ vitæ Sanctitate clatuit, ex sententia nostra succedant, antiquas constitutiones approbandas, & in illarum transgressores duriores pœnas proponendas, & aliàs opportunè prouidendum esse censemus, prout in Domino conspicimus expedire.

§. 2. Accepimus enim, quod licet aliàs fel. record. Eugenius Papa IV. Prædecessor noster, sub datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Domini 1432. nono Kalendas Decembris, Pontificatus sui anno secundo, inter alia voluerit, in Capitulo Generali eiusdem Congregationis singulis annis celebrando, nouem Diffinitores ex Monachis dictæ Congregationis eligi, qui vocem in Capitulo haberent, sicque electos totum Capitulum prædictum repræsentare, eorumdemque Diffinitorum statutis, constitutionibus, ordinationibus, diffinitionibus, & correctionibus singulos Congregationis eiusdem Monachos, cuiuscumque dignitatis, status, gradus, siue conditionis existerent, in omnibus efficaciter parere, ac huiusmodi Diffinitores de Monasteriis, & locis, illorumque bonis, prout viderent expedire, disponere, necnon ex Monachis tunc præsentibus, & futuris, quos ad id idoneos iudicauissent, in Abbates pro tempore vacantium Monasteriorum, ac Prioratuum huiusmodi, aliàs iuxta dictæ Congregationis Constitutiones, Ordinationes, & statuta eligere, siue nominare, necnon ad eorum beneplacitum taliter electos absque aliqua etiam causæ cognitione à regimine etiam dictorum Monasteriorum, & Prioratuum, à quibus tunc præfuerint, & quæ tunc propterea vacare censerentur, absoluere, & amouere posse. Idemque per alias literas datas Florentiæ, Pontificatus sui anno quarto decreuit, dum occurrente vacatione Monasteriorum, & Prioratuum dictæ Congregationis, etiam apud Sedem Apostolicam vacantium, qua illis ratione prouidendum esset, & ordinauit, prout in singulis eiusdem Prædecessoris literis plenius continetur.

§. 3. Nihilominus nonnullos dictæ Congregationis Monachos, eius quam Deo vouerunt obedientiæ planè oblitos, præfatis Superioribus in electione, & amotione Abbatum, & aliis ad eorumdem nutum, & beneplacitum a Monasteriis, & aliis Officiis absoluendis, & liberandis, aut ad illa eligendis, & nominandis aduersari, & contradicere, & cum illis ad contentiones deuenire: alios verò, ne contra eos, veluti inobedientes, vel alia etiam ex causa, aut ex quantumvis graui crimine, & excessu procedi possit, contra eiusdem

aiusdem Congregationis statuta, & ordinationes, varias oppositiones, & subterfugia, aut alia impedimenta afferre, vel interponere, necnon absque eorumdem Superiorum licentia in his, quæ ad morum correctionem, & regimen, administrationemque Congregationis eiusdem pertinent, Iurisperitos, & alios consulere temere ausos fuisse & nunc præsumere quosdam etiam professionis, & regulæ, quam sub humilitatis habitu professi sunt, penitus immemores, reperiri, qui sic ambitione dignitatum, & Officiorum Ecclesiasticorum in dicta Congregatione consequendorum, quò facilius de Congregationis rebus, & personis ad eorum libitum disponant, se efferri patiuntur, vt ad Ecclesiasticorum, & Sæcularium Principum auxilia vel occultè, vel palàm recurrant, & à Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, aliisque Prælatis commendatitias literas propterea expetant, & noui aliquid semper, vt optati compotes fiant, in eorum animæ perniciem parando, aut moliendo, eiusdem Congregationis quietem cum animarum illorum periculo non modico perturbent.

§. 4. Nos igitur præmissis occurrere, ac eiusdem Congregationis Monachorum honori, & quieti, quos in visceribus gerimus charitatis, necnon ad deterrenda maleficia grauioribus etiam pœnis propositis, consulere cupientes, ac dictarum Prædecessoris literarum seriem, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, & ex certa nostra scientia singulas Prædecessoris prædicti literas, ea in parte, qua illæ auctoritatem illorum, qui pro tempore regendæ Congregationi deputati erunt, respiciunt, quod ad eorum nutum, & beneplacitum Abbates, & alios quovis nomine nuncupatos dictæ Congregationis Prælatos, vel Officiales eligere, & electos similiter absque aliqua causæ cognitione, seruatis aliàs ipsius Congregationis Constitutionibus, ab officio amouere, & absoluere possint, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus & confirmamus, & quatenus etiam opus sit, easdem quoad præmissa dumtaxat innouamus, quodque contra eos, qui in præmissis eisdem Superioribus in electionibus, vel amotionibus huiusmodi contradicere, vel se opponere, aut cum illis contendere præsumpserint, per pœnam priuationis officiorum, quæ obtinuerint, ac personæ coërcitionem, & carcerationem animaduertatur, statuimus.

§. 5. Cum idem Prædecessor districtiùs inhibuerit, ne cui Prælatorum, vel Monachorum dictæ Congregationis ab institutis, ordinationibus, correctionibus, & mandatis Capituli Generalis, siue Præsidentis, aut Visitatorum, vel Rectorum eiusdem Congregationis, ad quemcumque, etiam Sedem Apostolicam, nisi de speciali indulto Summi Pontificis, liceret appellare, quamcunque appellationem, si aliquam quandoque interponi contingeret, cum inde secutis irritam decernendo; si autem contra aliquem Prælatum, vel Monachum dictæ Congregationis ciuiliter, aut criminaliter ageretur, secundum statuta, & consuetudines Congregationis prædictæ, iuris communis apicibus, dilationibus, terminis, & litium anfractibus omissis, procedi debere mandauerit: eiusdem Prædecessoris exemplo adducti, quod quandocumque contra Monachos iudicium ex quavis causa institui contigerit, summariè, simpliciter, & de plano, ac sola facti veritate inspecta, necnon omni, & quacumque appellatione remota agi; appellantes verò, aut de nullitatibus sententiarum, processuum, & aliorum quorumcunque contra se decretorum, vel actorum dicentes, vel aliquod aliud impedimentum interponentes, illis non obstantibus priuationis Officiorum, & carceris pœnis itidem affici, & ad vlteriora in causis, quas pro tempore agitari contigerit, priuationis officij, carceris, & aliarum pœnarum propterea inflictarum executionem procedi posse volumus, easdemque pœnas ad eos etiam Monachos, qui à Iurisperitis, aut aliis quibusvis personis extra dictam Congregationem absque eorum Superiorum licentia in his, quæ obedientiam, aut correctionem, eiusdemve Congregationis regimen pertinebunt, consilium capient, extendimus, ac omnes, & singulos Monachos Congregationis prædictæ, cuiuscumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ existentes, & quacumque dignitate præfulgentes, qui ad Prælaturas, & alia officia dictæ Congregationis assequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum de gremio dictæ Congregationis non existentium fauores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis directè, vel indirectè, palàm, vel occultè ad dignitates, seu officia in Congregatione præfata obtinenda aspirauerint, vel aliis minùs legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quæsiuerint, illorumque complices, & fautores ad quascunque Prælaturas, dignitates, & officia spiritualia, vel temporalia, & præsertim in ipsa Congregatione obtenta, & obtinenda perpetuò inhabiles declaramus, ac obtentis Prælaturis, dignitatibus, administrationibus, vel officiis eo ipso priuamus, ac priuatos voce tum actiua, tum passiua carere decernimus, & declaramus, & in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicatione latæ sententiæ omnibus dictæ Congregationis Monachis, qui pro tempore regimini dictæ Congregationis deputati erunt, præcipientes, districtéque mandantes, ne aliquos precibus, literis, vel fauoribus Principum, vel Prælatorum, aut aliorum extra dictum gremium existentium adducti, ad cuiusvis generis Prælaturas, dignitates, officia, administrationes, & gradus promouere præsumant. Immò promouendorum meritis, & virtutibus tantum inspectis, quod Dei causam agant memores sint, quo magis puro & sincero corde, nulla priuata, aut mundana affectione commoti, in electionum negotio procedant.

§. 6. Decernentes electiones, & promotiones ad Monasteria, sic literis, aut aliis fauoribus Principum, & Prælatorum, vel aliorum extra gremium, vt præfertur, existentium, eorumque precibus, aut pollicitationibus iniustè, ac debitè exortas, nullas, inualidasque esse, & aduersus eos, qui his minus legitimis rationibus ad regenda Monasteria, vel Prioratus, aut alia officia se aligi, aut assumi obtinuerint, per eiusdem Congregationis Superiores quandocumque procedi, & rei veritate cognita, condignis pœnis, tanquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici posse, & debere, & ita per per quoscunque Iudices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi auctoritate, & facultate iudicari, & diffiniri debere, irritum, quoque & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Prouincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis, & Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis illis, & illorum Superioribus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis concessis, & confirmatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice motu, & scientia similibus latissimè derogamus, ac derogatum esse volumus, contrariis quibuscumque, aut si prædictis Congregationi, & Monachis, vel quibusvis aliis communiter, vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem

mentionem. Ac vt harum literarum notitia ad omnes dictæ Congregationis Monachos faciliùs deueniat, volumus illas in generali dictæ Congregationis Capitulo singulo quoque anno publicè legi, illasque in dicto Capitulo lectas sic arctare, ac si legitime vnicuique intimatæ fuissent, illarumque exemplis, vel impressis, manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo Præsidentis ipsius Congregationis, vel alterius in dignitate Ecclesiasticâ constituti obsignatis eandem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur, si eædem exhiberentur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 17. Aprilis 1574. Pontificatus nostri anno secundo. Cum autem, sicut dilectus filius Procurator Generalis dictæ Congregationis nobis nuper exponi fecit, ipse præinsertas literas per Nos confirmari, necnon præceptum, quod in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis latæ sententiæ pœna in huiusmodi literis fit Prælatis, qui pro tempore regimini dictæ Congregationis deputati erunt, ne Monachos ad Prælaturas, dignitates, gradus, administrationes, & alia ipsius Congregationis officia precibus, literis, vel fauoribus Principum, vel Prælatorum extra gremium dictæ Congregationis existentium adducti promouere præsumant, ad alios quosque, & singulos Abbates, & Superiores quorumcumque dictæ Congregationis Monasteriorum, qui prædictos Monachos ad Rectorias, Vicariatus, Administrationes, & cuiusvis generis officia, tam spiritualia, quàm temporalia, ab eisdem Monasteriis dependentia, precibus, & fauoribus huiusmodi deputaburt, extendi, eosdemque Monachos ad similes fauores recurrentes, eadem pœna ligari summoperè desideret.

§. 8. Nos prospero, felicique dictæ Congregationis gubernio, & regimini per ampliùs consultum esse cupientes, ipsumque Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas literas dicti Gregorij prædecessoris cum omnibus, & singulis in eis contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac quatenus opus sit, innouamus, necnon omnibus & singulis quorumcunque Monasteriorum dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus quomodolibet nuncupatis, nunc, & pro tempore existentibus in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna præcipimus, & mandamus, ne ad instantiam, preces, & requisitionem quarumcumque personarum, tam Laicarum, quam Ecclesiasticarum extra gremium dictæ Congregationis consistentium, etiam Cardinalatus honore, & quacunque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, Imperiali fulgentium, quosvis dictæ Congregationis Monachos ad cuiusvis generis Rectorias, Vicariatus, administrationes, & officia quæcumque, tam spiritualia, quàm temporalia singulorum Monasteriorum deputare præsumant, eosdemque dictæ Congregationis Monachos, cuiuscumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ existant, & quacumque dignitate præfulgeant, qui tam ad Prælaturas, dignitates, gradus, & alia officia à Prælatis pro tempore regimini dictæ Congregationis deputatis assequenda, quàm etiam ad Rectorias, Vicariatus, administrationes, & alia officia quæcumque, tam spiritualia, quàm temporalia à Prælatis, & Superioribus singulorum Monasteriorum impetranda, ad prædictarum personarum Principum, & Prælatorum de gremio dictæ Congregationis non existentium fauores per se, vel interpositam personam, directè, vel indirectè, occultè, vel palam, aut aliàs quomodolibet recurrerint, vel ad Prælaturas, dignitates, administrationes, & alia huiusmodi dictæ Congregationis, & Monasteriorum officia aspirauerint, vel aliis minùs legitimis, & honestis rationibus ea obtinere conati fuerint, prædictas excommunicationis latæ sententiæ, aliasque inhabilitatis, & priuationis pœnas in præinsertis Gregorij Prædecessoris literis contra similia perpetrantes comminatas, eo ipso incurrere & incurrisse decernimus, & declaramus.

§. 9. Non obstantibus omnibus, & singulis, quæ in præinsertis literis idem Gregorius Prædecessor voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Vt autem harum literarum nostrarum notitia ad omnes Monasteriorum dictæ Congregationis Abbates, Superiores, & Monachos faciliùs deueniat, volumus illas in generali dictæ Congregationis Capitulo singulo quoque anno publice legi, illasque in dicto Capitulo lectas sic arctare, ac si legitimè vnicuique personaliter intimatæ fuissent, illarumque exemplis impressis, manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo Præsidentis ipsius Congregationis, vel alterius in dignitate Ecclesiastica constituti muniris, eandem prorsus fidem adhiberi, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 21. Maij 1638. Pontificatus Nostri anno decimoquinto. D.P. An. 1638 die 21. Maij.

Prohibitio extrahendi libros ex Bibliothecis Conuentuum Fratrum Capuccinorum vbique existentibus, cum facultate Superioribus commutandi inutiles per Syndicos. CCXLIX.

Similem prohibitionem pro huiusmodi Fratribus fecit Alex. VII in sua Constit. Tom. 5.

VRBANVS PAPA VIII. Edita A. D. 1638.

Ad futuram rei memoriam.

Conseruationi, & manutentioni Bibliothecarum singularum Domorum vbique existentium Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quantum cum Domino possumus, benignè consulere, earumdemque Domorum Guardianos, & Fratres specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dilecti filij moderni dicti Ordinis Procuratoris generalis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

§. 1. Ne de cætero quisquam quavis auctoritate fungens libros, quinterna, folia, siue impressa, siue manuscripta dictis Bibliothecis per quoscumque Christifideles hactenus quomodolibet donata, & assignata, seu in posterum forsan donanda, & assignanda, ex eis extrahere, siue vt extrahantur, permittere, sub quovis quæsito colore, causa, prætextu, vel occasione audeant, seu præsumant, sub excommunicationis, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ pœnis per contrafacientes incurrendis, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Permittimus tamen Prouincialibus, & Diffinitoribus dicti Ordinis cõiunctim procedentibus, vt per eorum Syndicos earundem Bibliothecarum libros dicto Ordini inutiles cum aliis vtilibus, de licentia tamen illorum, qui eosdem libros, vt præfertur, donauerint, aut eorum hæredum, si extiterint, permutare. Superioribus autem singularum huiusmodi Domorum, vt libros, quinterna, & folia huiusmodi, etiam è dictis Bibliothecis pro vsu Verbi Dei Prædicatorum dicti Ordinis, qui in Ciuitatibus, Oppidis, Terris, Castris, & locis, in quibus dictæ Domus Mandat prout in rub.

existant, vel existent, aut in aliis locis eiusdem Diœcesis, vel non multùm distantibus prædicabunt, extrahere, ac Fratribus Domorum Regularium huiusmodi, vt illa studendi causâ ad suas cellas deferre valeant, dommodò in libro ad id in Bibliothecis huiusmodi parato nomina sua, & librorum, seu quinternorum, ac foliorum huiusmodi, quæ sumpserint, annotent, ac postquam dicti Prædicatores, & Fratres illis vsi fuerint, illa illicò ad dictas Bibliothecas sub eisdem pœnis reportentur, concedere possint.

Contrariis derogat. §. 2. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Domorum, & Ordinis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copiæ in valuis singularum dictarum Bibliothecarum, aut aliis perspicuis locis, vnde ab omnibus commodè cerni possint, continuò affixæ remaneant. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An 15. die 19. Iuly. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 30. Iulij 1638. Pontificatus nostri anno decimoquinto.

CCL. Facultas alienandi vsque ad summam ducentorum, & quinquaginta millium scutorum monetæ, necnon reducendi annuos Census ad minus interusurium, concessa Congregationi Cassinensi, cum declaratione, quod pro huiusmodi alienatione non requiritur licentia Protectoris.

De istorum Monachorum Congregatione notaui suprà, ad Constit. 175. Sancta Mater, & ad Constit. 233. Exponi nobis, Tom. 5.

Edita A. D. 1638.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Refert. Const. aliàs editam. ALiàs à nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet: Vrbanus Papa VIII. Ad futuram rei memoriam. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Monachorum Congregationis Cassinensis Ordinis Sancti Benedicti, prædictæ Congregationis, illiusque regiminis nomine, quod ob malas temporum conditiones damna, detrimenta, atque incommoda per eandem Congregationem accepta ratione bellorum, incursus militum, & destructionis ædificiorum in bonis eiusdem Congregationis, necnon rapinas, ablationesque animalium, aliasque extraordinarias calamitates, quæ bona ex parte eiusdem Congregationis prædia inculta reddiderunt, necnon graues solutiones, quæ pro summa quadraginta trium circiter millium scutorum quotannis per dictum Procuratorem fiunt, ratione diuersorum subsidiorum Sedis Apostolicæ, Monasteria dictæ Congregationis ob defectum suorum redditum ad præsens sunt adeò oppressa, vt illorum nonnulla iam ruinis euersa, & se subleuare impotentia reddita sint, aliis verò eadem ruina impendeat, nisi illis de opportuno subuentionis auxilio per Nos prouideatur, prout aliàs per Romanos Pontifices Prædecessores nostros Monasteriis huiusmodi fuit in similibus occasionibus prouisum, & præsertim per Pium V. qui similes, & forsan minus vrgentes ob causas per quasdam suas sub die 19. Martij 1570. duodecim Congregationibus Regularium tunc expressis bona stabilia pro summa quadringentorum millium scutorum auri, quorum centum & trigintatria millia dictæ Congregationi Cassinensi pro sua rata obtigerunt, & postmodum, quia summa huiusmodi non sufficiebat, per alias suas sub die 5. Octobris 1571. in simili forma, Breuis respectiuè expeditas literas eidem Congregationi Cassinensi bona stabilia pro alia summa quinquaginta millium scutorum auteorum vendendi facultatem respectiuè concessit, eoque modo damnis, & periculis Monasteriis dictæ Congregationis tunc temporis imminentibus opportunè occursum fuisse, eademque Monasteria notabilem exinde subuentionem percepisse, experientia compertum est.

§. 1. Nobis propterea dictus Procurator, quo supra nomine humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportune prouidere, & aliàs vt infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictæ Congregationis, & illius Monasteriorum indemnitati, quantum cum Domino possumus consulere, eaque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, ac illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, necnon prædictarum dicti Pij V. Prædecessoris literarum tenores præsentibus pro expressis habentes, Abbatibus Monasteriorum dictæ Congregationis; quæ prædictis, & aliis maioribus necessitatibus ad præsens grauata reperiuntur, vt cum approbatione tamen dilecti filij nostri Francisci Sancti Laurentij in Damaso Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellarij, nostri secundum carnem ex fratre germano nepotis, ac prædictæ Congregationis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris, ac licentia Regiminis dictæ Congregationis, ea prædictæ Congregationis bona stabilia, quæ pro liberanda ab ære alieno Congregatione prædicta, restaurationibusque necessariis, & vtilibus in eius bonis faciendis magis opportuna fuerint iudicata, vsque ad summam in totum ducentorum, & quinquaginta millium scutorum monetæ, quibusvis personis meliorem conditionem offerentibus, seruatisque modis, & formis in prædictis Pij V. Prædecessoris nostri literis contentis, & iuxta illarum tenores & continentias vendere, distrahere, atque alienare, siue in emphyteusim dare, necnon census annuos super ipsius Congregationis bonis stabilibus de licentia Sedis Apostolicæ impositos cum pecuniis ad minorem rationem pro quolibet centenario, & anno, siue minori interusurio obnoxiis, super eodem fundo accipiendis, & cum conditionibus in priori Instrumento appositis redimere: ita tamen vt præsentes aliis eiusdem Congregationis Monasteriis minimè suffragentur, quàm iis dumtaxat, quæ ad onerum per Sedem Apostolicam impositorum debitam solutionem integrè concurrerunt, & concurrunt, liberè, & licitè possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

§. 2. Non obstantibus fel. record. Pauli Papæ II. etiam Prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, Ordinis, & Monasteriorum prædictorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque omnibus, quæ dictus Pius V. Prædecessor noster in præfatis suis literis voluit non obstare, & aliis contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 19. Iunij 1637. Pontificatus nostri anno decimoquarto.

§. 3. Cum autem, sicut idem Procurator generalis nobis nuper exponi fecit, à quamplurimis, præsertim verò à censu super bonis eiusdem Congregationis iuxta tenorem præinsertarum literarum imponendos emere volentibus dubitetur, an pro imponendis censibus huiusmodi dicti Francisci Cardinalis Protectoris huius-

modi

modi approbatio, & regiminis prædicti licentia sint necessariæ: Nobis propterea dictus Procurator generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè declarationis nostræ ministerio prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Absque alia licentia.

§. 4. Nos igitur dictæ Congregationis, & illius Monasteriorum indemnitati peramplius consultum cupientes, illasque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, ac illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, quòd in vim præinsertarum nostrarum literarum Abbatibus Monasteriorum dictæ Congregationis intelligatur, intelligique debeat absque alia licentia, & approbatione concessa facultas super eorum, & dictæ Congregationis Monasteriorum bonis stabilibus nonos, annuos, & redimibiles census iuxta formam Constitutionis præfati Pij Prædecessoris imponendi, ad effectum census annuos super ipsius Congregationis bonis stabilibus aliàs de Sedis Apostolicæ licentia impositos, cum pecuniis nonorum censuum huiusmodi, ad minorem tamen rationem pro quolibet centenario, & anno, siue minori interusurio obnoxiis, super eodem fundo, & non alias accipiendis, seruata in reliquis earundem literarum forma redimendi, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus fel. record. Pauli Papæ II. etiam Prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, Ordinis, & Monasteriorum prædictorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque omnibus, quæ dictus Pius Prædecessor voluit in prædictis suis, & Nos in nostris voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, vt nonorum censuum huiusmodi impositio, & veterum extinctio vnico contextu fiant, vel saltem pecuniæ ex noua impositione huiusmodi prouenientes penès Montem pietatis, aut personam fide, & facultatibus idoneam deponantur, inde non amouendæ, nisi ad effectum extinctionis prædictæ.

D. P. An. 56. die 25. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 21. Augusti 1638. Pontificatus nostri Anno decimosexto.

CCLI. Quod Fratres strictioris Obseruantiæ S. Francisci Prouinciæ Principatus non erigant Conuentum in Ciuitate Neapolitana, sed obseruent concordiam iam factam.

De huiusmodi Fratribus lege, quæ copiosè notaui ad Constit. 263. Iniuncti nobis, *Tom.* 5.

Edita A. D. 1638.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

CHristi Saluatoris nostri, qui charitas est, & Deus pacis, vices meritis licet imparibus gerentes in terris, his quæ pro bono pacis inter Christifideles quoslibet, & præsertim Altissimo sub suaui Religionis iugo, & arctioris vitæ disciplina famulantes concorditer facta fuisse dicuntur, vt firma, & illibata persistant, libenter, cum à Nobis petitur, Apostolici muniminis adiicimus firmitatem.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ioannes de Neapoli Ordinis fratrum Minorum Reformatorum Sancti Francisci nuncupat. Prouinciæ Terræ Laboris professor, quod vertente quadam inter Patres Custodiæ Terræ Laboris, & Custodiæ Principatus dicti Ordinis controuersia; Patres prædicti deuenerunt ad concordiam tenore subsequenti, videlicet. Ad omnem sedandam, tollendamque controuersiam, quæ inter Patres Custodiæ Terræ Laboris, & Patres Custodiæ Principatus versatur, in hoc omnes vnanimes conuenerunt, vt Patres Reformationis Principatus desisterent à lite, & prætensione Conuentus in Ciuitate Neapolitana construendi, siue iam constructi petendi, Patresque Terræ Laboris tria infrascripta executioni mandarent. Et primò, vt quoties ægroti Custodiæ Principatus pro infirmitatibus insolitis, & alibi curari non valentibus, præcipuè ob indigentiam remediorum Puteoli Neapolim peruenerint, charitatiuè à Fratribus Terræ Laboris recipiantur, ac iuxta Seraphici Patris mandatum, eis inseruiatur, sicut vellent sibi seruiri. Secundò verò, vt quoties pro necessariis, & honestis negotiis Fratres Principatus Neapolim confugiunt, ab ipsis tractandis minimè impediantur, sed potius eis faueant, & tandem quoties pro eiusdem Custodiæ occurrentibus negotiis eandem Ciuitatem Neapolitanam adeunt, iuxta Reformatorum consuetum morem, Patrumque gradus, & conditiones, de cella, cæterisque hospitibus necessariis, benignè prouideatur, ac si propriæ Custodiæ Fratres, ac filij essent: & ne ob concurrentium Fratrum multitudinem, confusioni, ac hospitandi impossibilitati detur locus, Custos pro tempore Reformationis Principatus, sit circumspectus, ne plures, quàm deceat, simul Neapolim Fratres mittat. Ego frater Laurentius à Monte Coruino, Custos Reformationis Prouinciæ Principatus confirmo, vt supra. Ego frater Marcellus à Summa à Patre Custode, & à Patribus meæ Reformationis ad hoc missus, & delegatus confiteor vt supra. Ego Frater Ioannes Baptista a Dongo Procurator Generalis Reformatorum interfui, ac pro bono publico, & pace annui.

Capitula concordia obseruandis.

Approbatio Protectoris.

§. 2. Pro nostri muneris ratione vtriusque Custodiæ paci; & quieti consulentes supradictam conuentionem, & concordiam perpetuò valituram, præsenti Decreto confirmamus, & approbamus, ab omnibusque, & singulis vtriusque reformationis pro tempore existentibus superioribus, & inferioribus obseruari volumus, decernimus, & præcipimus sub pœnis inobedientiæ, aliisque arbitrio infligendis. Dat. Romæ ex Palatio nostræ solitæ residentiæ, die 29. Martij 1618.

Fabritius Card. Verallus Protector.

Confirmat prout in rubr.

§. 3. Cum autem, sicuti eadem expositio subiungebat, dictus Ioannes præmissa pro firmiori illorum subsistentia Apostolicâ auctoritate comprobari desideret: Nos ipsum Ioannem specialibus fauoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendùm, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eiusdem Ioannis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, concordiam prædictam, cum omnibus in ea contentis, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam Iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes Concordiam huiusmodi, necnon præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac à dictarum Custodiarum Superioribus, & fratribus, & quibusvis aliis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inuiolabiliter obseruari debere, ac irritum, ac inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis, & Custodiarum omnium etiam iuramento, confirmatione

Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. R. A. 16. die 17. Aug. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 17. Augusti 1638. Pontificatus nostri anno decimosexto.

CCLII. *Edita A.D. 1638. 13. Sept. Pont. A.16.* Decretum Sac. Rit. Congreg. de non ieiunando in vigilia S. Ioannis Baptistæ, quando contingit in die Solemnitatis Corporis Christi. *Reperitur Tomo 4. 154. in ordine, fol. 219. incipit*: Cùm eueniret.

CCLIII. Quod in Ecclesiis Parochialibus, quæ sunt membra Monasteriorum Congregationis Cassinensis, aut aliàs ab ipsis dependentes, Cura animarum exerceri possit etiam per Monachos ad nutum suorum Superiorum amouibiles.

Vide quæ de huiusmodi Monachis indicaui tibi ad Constitut. 108. Commissi nobis, *Tom 4. & ad aliam* 175. Sancta Mater, *Tom. 5.*

Edita A. D. 1638. *VRBANVS PAPA VIII. Ad futuram rei memoriam.*

Motiua. Aliàs à Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacri Concilij Tridentini Interpretibus super subinserto supplici libello sibi tunc porrecto emanauit Decretum tenoris subsequentis, videlicet.

Supplicatio. §. 1. Illustrissime, & Reuerendissime Domine. Monasterium Ordinis Sancti Benedicti Congregationis Cassinensis Ciuitatis Patauinæ habet nonnullas parochiales Ecclesias in eadem Diœcesi, quæ non sunt vnitæ Monasterio, sed sunt parochiales dependentes ab illo, in quibus dictus Episcopus Patauinus dicit, Monasterium fuisse solitum deputare Presbyteros sæculares, qui præuio ipsius Episcopi examine, & approbatione curam animarum exercuerunt, sed ab aliquot annis cœpisse deputari vnum Monachum, qui sine Socio regulari, & cum solo famulo habitat in dicta parochiali, & curam administrat etiam sine Episcopi approbatione. Vnde nunc quæritur, an in dictis Parochialibus ab ipsis Monasteriis quoquo modo dependentibus, non autem vnitis, debeat cura animarum exerceri per Monachum, vel per Presbyterum sæcularem ab ipsis Monachis nominatum, & ab Episcopo approbatum. *Declaratio prout in rub.* Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, partibus auditis censuit, in Parochialibus, quæ sunt membra monasteriorum Congregationis Cassinensis, aut aliàs ab ipsis dependentes, curam animarum exerceri posse etiam per Monachos ad suorum Superiorum nutum amouibiles, ita tamen vt iidem prius examinentur, & approbentur ab Episcopo, eiusque iurisdictioni subiiciantur in his, quæ ad ipsam curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, & cum eo, qui ad eam exercendam fuerit pro tempore deputatus, habitet alius saltem Monachus eiusdem Ordinis professus ad præscriptum Concilij Lateranensis sub Alexand. III. c. 10.

Confirmatio decreti. §. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Procurator Generalis dictæ Congregationis Nobis nuper exponi fecit, ipsum Decretum huiusmodi pro illius firmiori subsistentia Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summopere desideret; Nos eundem Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes: Supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Ita indicari mandat. non Decreto irritante. §. 3. Decernentes illud, necnon præsentes literas, valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari: sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 6. Septembris 1638. Pontificatus nostri Anno decimosexto. *Dat. R. A. 16. die 6. Sept.*

CCLIV. Contra deferentes habitum Tertiariorum Tertij Ordinis Sancti Francisci, absque licentia Superiorum Ordinis, vel deferentes Tunicam oblongam cum, vel sine Caputio, cum Mantello.

Pro obseruantia huius Constitutionis die 27. Nouembris 1638. Prouicarius Papæ Fr. Antonius Cardinalis Barberinus expediuit edictum, sub pœna carceris & exspoliationis habitus in contrafacientes.

VRBANVS PAPA VIII. Ad futuram rei memoriam. *Edita A. D. 1638.*

Supplicatio. Cum sicut dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum regularis Obseruantiæ S. Francisci Nobis nuper exponi fecit, quamplures abutentes habitu Fratrum Tertiariorum Ordinis eiusdem S. Francisci, vel simplicem Tunicam oblongam cum Mantello, vel sine eo absque Superiorum prædictæ Religionis licentia deferant, vel etiam eis caputium, aut Tonicæ adiunctum, aut ipsi Mantello consutum superaddant, eorumque nonnulli extra Claustra degentes tum scandalosè, & inopportunè sub specie peregrinationis, aut alterius emendicati prætextus diuagentur, tum etiam aliquas Ecclesias, seu Capellas, adscito sibi Heremitarum nomine incolant, exindeque maxima apud sæculares scandali materia, & prauæ opinionis erga prædictam Religionem ingeratur: Nobis propterea dictus Procurator generalis humiliter supplicari fecit, vt tot incommodis, & scandalis opportunum aliquod remedium adhibere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur eundem Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati.

§. 2. Omnibus, & singulis locorum Ordinariis, ac nostris,

Mandat Ordinariis, si quos inuenerint, de quibus in rubr. carceri mancipandos esse, &c.

nostris, & Sedis Apostolicæ Nunciis vbiuis Terrarum constitutis, & degentibus tenore præsentium districtè præcipiendo mandamus, ne de cætero quemquam prædictam Tunicam oblongam, cum, vel sine Mantello, absque Superiorum prædictæ Religionis Minorum de Obseruantia, & cuiusvis Instituti, seu Congregationis Ordinis eiusdem Sancti Francisci licentia in scriptis obtenta quoquo modo deferre permittant, vtque si aliquem præmissorum transgressorem repererint, illum carceri mancipandum, tali habitu exuendum, & arbitrariis pœnis mulctandum irremissibiliter curent, & præterea nemini licitum faciant, etiamsi prædictæ Religionis Minorum de Obseruantia, & cuiusvis Instituti, seu Congregationis vniuersi Ordinis huiusmodi Superiorum scripta, seu quovis alio prætextu roborata licentia desuper accesserit, vt habitum huiusmodi cum prædicto Caputio, vel Tunica, seu Mantello, vt præfertur, consultò deferant, sublata eiusdem Ordinis Superioribus, ipsisque locorum Ordinariis, ac Nunciis Apostolicis, & eorum cuilibet quavis auctoritate licentias huiusmodi cuiquam concedendi: ac demum, earumdem tenore præsentium volumus, & ordinamus, vt si quispiam tale deferens Caputium, vel cum licentia, vel sine ea inuentus fuerit, carceris detentione, habitus priuatione, & aliis arbitratus pœnis ab eisdem Ordinariis, & Nunciis omninò puniatur.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Vt autem præsentes nostræ literæ ad omnium, quos illæ concernunt, notitiam faciliùs deueniant.

§. 4. Volumus, quod illarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 16. die 5. Octob.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 5. Octobris 1638. Pontificatus Nostri anno decimosexto.

CCLV. Quòd Monachi Cassinenses non sunt vllo modo cogendi accedere, nisi ad Processionem Sanctissimi Sacramenti.

Ne iam indicata otiosè repetam te remitto ad ea, quæ notaui ad Constitut 108. Commissi Nobis, *&c Tom 4. & ad aliam* 175. Sancta Mater, *&c. Tom. 5.*

Edita A. D. 1638.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiuum cum Decreto desuper emanato.

§. 1. NVper pro parte dilecti filij Procuratoris Generalis Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti Nobis expositum fuit, quod aliàs, seu nuper à Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacris Ritibus Præpositis emanauit Decretum tenoris subsequentis, videlicet. Pro Monachis S. Sixti Congregationis Cassinensis Placentiæ commorantibus narratum fuit, quod ipsi Monachi nunquam in eadem Ciuitate, nec alibi soliti sunt accedere ad alias Processiones, præterquam ad Processionem Sanctissimi Sacramenti. Nunc verò Episcopus vult cogere, vt accedant etiam ad Processiones, quæ fieri solent pro Rogationibus maioribus, & minoribus singulis annis, ad quas antea nunquam accesserunt, & propterea petierunt non adstringi vltra eorum solitum, & consuetum. Sacra Rituum Congregatio respondit, Monachos prædictos non esse vllo modo cogendos accedere, nisi ad Processionem Sanctissimi Sacramenti, iuxta eorum antiquam consuetudinem, quam tam dictis Monachis Placentiæ commorantibus, quàm aliis eiusdem Congregationis Cassinensis, vbique conseruandam esse censuit, & declarauit. Die 10. Iunij 1602. Dat. hac die 9. Octobris 1638.

Confirmatio Decreti, de quo in rub.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Procurator Generalis Decretum huiusmodi pro illius firmiori subsistentia Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summopere desideret: Nos eumdem Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes: Supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Ita iudicari mandat, cum Decreto irritante.

§. 3. Decernentes illud, necnon præsentes literas, valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet in futurum spectabit, inuiolabiliter obseruari: sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 4. Quocirca dilecto filio nostro, & Sedis Apostolicæ nunc, & pro tempore existenti in Regno Neapolis Nuncio, ac Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios Decretum, & præsentes literas huiusmodi, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte tam prædictorum Monasterij Placentini, quàm aliorum quorumcumque eiusdem Congregationis Monachorum requisiti fuerint, solenniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant illos auctoritate nostra præmissorum omnium, & singulorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis Congregationis, & Monasteriorum huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 16. die 17 Nou.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 17. Nouembris 1638. Pontificatus nostri Anno decimosexto.

CCLVI. Indulgentia plenaria pro visitantibus Ecclesias Societatis IESV, ac Communione refectis in festo Sancti Francisci Xauerij, cum translatione Indulgentiæ, quando festum occurrit prima Dominica Aduentus.

Edita A. D. 1638.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Greg. XV. edidit Const. de hac materia.

ALiàs à felic. recordationis Gregorius XV. Prædecessor noster omnibus, & singulis Presbyteris, & Clericis Societatis IESV, ac aliis vtriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dictæ Societatis vbique existentibus in festo Sancti Francisci Xauerij deuote visitassent, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino perpetuò concessit, prout in literis desuper confectis plenius dicitur contineri.

§. 1. Cum autem, sicut Præpositus Generalis dictæ Societatis Nobis nuper exponi fecit, Festum Sancti Francisci Xauerij prædicti quandoque in Dominicam primam Aduentus incidat, cupiatque propterea illud in aliam Nobis beneuisam diem, vt infrà transferri.

Concedit prout in rub.

§. 2. Nos ad augendam eorum Presbyterorum, aliorumque vtriusque sexus Christifideliom deuotionem, & animarum salutem, Cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, quotiescumque de cætero festum huiusmodi in dictam primam Dominicam Aduentus inciderit, celebrationem festi huiusmodi in vnum ex diebus infra octauam festi prædicti Sancti Francisci Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò transferimus, iisdemque Presbyteris, ac aliis Christifidelibus prædictis aliquam ex dictis Ecclesiis Societatis huiusmodi visitantibus, & præmissa peragentibus die, in quam celebrationem festi huiusmodi transferri contigerit, plenariam similiter omnium suorum peccatorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque.

Transumptis fidem mandat.

§. 3. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 16. die 15. Dec.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 2. Decembris 1638. Pontificatus nostri anno decimosexto.

CCLVII. Statuta generalia à Sanctiss. D. N. Vrbano Octauo in forma speciali, & ex certa scientia, ac cum præinsertione ipsorum literis sequentibus confirmata.

Similia statuta habes in Constit. huius Pont. 57. Sacrosanctum, *Tom 4. vbi plura ad materiam annotata reperies.*

Edita A. D. 1638.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Supremo Apostolatus solio, meritis licet imparibus, diuina dispensatione præsidentes, ex incumbenti Nobis Pastoralis officij debito Religiosorum Ordinum in Ecclesia Dei Militantium prosperum statum, felicemque directionem sinceris desiderantes affectibus, iis, quæ propterea piè, & prouidè, præsertim in eorum Capitulis Generalibus facta fuisse comperimus, vt firma perpetuò, & illibata remaneant, libenter, cum à Nobis petitur, Apostolici muniminis adiicimus firmitatem, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Ioannes Merinero Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum Minister Generalis Nobis nuper exponi fecit, in Capitulo Generali eiusdem Ordinis in Domo Beatæ Mariæ de Aracœli nuncupatæ de Vrbe prædicti Ordinis nouissimè celebrato, pro felici Vniuersi Ordinis huiusmodi gubernio, & directione nonnolla statuta edita fuerint, tenoris subsequentis, videlicet. *In Capitulo Gener. huius Ordin. edita fuerunt nonnulla statuta.*

STATVTA GENERALIA
Pro vtraque Familia.

De Ministro Generali.

Declarat Capitulum Generale, omnem, & quamlibet potestatem, quæ in Ministro Generali reperitur ad dispensandum in statutis Generalibus, totam ipsi prouenire à Generali Capitulo: vnde quoties ab eodem Capitulo Generali decreto irritante prohibetur, ne in aliquo statuto concedatur absolute dispensatio, vel nonnisi sub certis conditionibus ibidem expressis, si Generalis Minister, aut absolutè dispenset, aut conditiones ad dispensandum requisitas non obseruet, eiusmodi dispensatio ipso facto irrita euadit.

Ordinatur à Capitulo Generali, ne liceat Ministro Generali, & multò minus aliis inferioribus Prælatis, qui electionibus præsident, illas iam inchoatas suspendere, aut iis iam congregatis, ad quos spectat faciendis electionibus interesse, eas impedire, ne fiant. Præterea iisdem Prælatis Generalibus interdicitur, ne functiones, quæ ad Congregationem legitimè conuocatam spectant, suspendere, aut impedire præsumant: scientes totum hoc irritum fore, vtpotè violentum, & libertati electionis contrarium.

Item prohibetur iisdem Prælatis Generalibus, ne posthac ad Prouincias quemquam mittant, vt celebrandis earum Congregationibus intermediis præsit, nisi causa valdè notoria, & vrgens se obtulerit, vel maior Diffinitorij pars Prouinciæ ita postulet. Alioquin Prouinciales, & alij, ad quos attinet, vti iure suo in hac parte permittantur.

Si Generalis Minister è familia discedat, ex qua fuit assumptus, & neminem ibi relinquat, cui vices suas commiserit, vt ad eum veluti Commissarium Generalem è Prouinciis recurratur, in hoc euentu determinat Capitulum Generale Prouincialibus fas esse cum Diffinitoribus ad intermedias Congregationes celebrandum deuenire. Capitulum tamen Prouinciale nullatenus celebrabunt.

Declaratur nemini Prælatorum deinceps licere vices suas alteri committere, vt in Capitulo Generali ipsius loco tam ad eligendum, quàm ad alios actus ibi exercendos intersit. Quia Sanctissimus Dominus Noster Vrbanus VIII. Constitutione edita, & in præsenti Capitulo promulgata, similes substitutiones contra formam constitutionum factas interdixit.

Commissarius Generalis Belgicæ nationis secundum antiquam consuetudinem fit à Ministro Generali cum potestatis plenitudine, & huiusmodi officium triennale est.

Prædicto Commissario Generali Belgico fas erit auctoritatem suam alteri subdelegare, attamen subdelegatus non habebit in electionibus votum, quo fruitur ipse Commissarius.

Congregationes intermedias, ex vi sui muneris cogere nequit, & ideo in hac parte statutorum generalium decretis standum est. Quinimò omni seueritate præfatis Commissariis præcipitur, & decreto quicquid in contrariom fecerint, irritante prohibetur, ne Congregationes nationales cogere aut celebrare præsumant, quicquid in contrariom habeatur in statutis Generalibus Barchinonensibus pro eadem natione accommodatis,

modatis, quæ Capitulum Generale ad hunc effectum dumtaxat reuocat. Quod si id necessarium censuerint, Capitula, seu Congregationes Generales expectent, & ibi nationalium Congregationum celebrationem fieri ipsis permittitur.

De Vicario Generali Ordinis.

Ad tollendam omnem ambiguitatis speciem, atque ve certior cognitio de qualitate eligendi in Vicarium Generalem habeatur, reuocat Capitulum Generale constitutionem illam Vltramontanæ familiæ, qua statuebatur, vt vita functo Generali Ministro, electio Vicarij Generalis fieret in familia, in qua vita functus est Generalis, dummodò is, qui in Vicarium totius Ordinis erit eligendus, sit ex illa familia, ex qua erat Generalis Minister, ex cuius persona officium Ministri Generalis vacauit. Et statutis Cismontanæ familiæ adhærens præcipie, vt vacante quacumque de causa officio Ministri Generalis, electio Vicarij Generalis in ea familia celebretur, ex qua erat Generalis assumptus. In electione autem facienda vnaquæque familia modum sibi in constitutionibus præscriptum obseruabit.

Iubetur deinde, vt in eiusmodi electione votum actiuum habeane Patres omnes, qui pro tempore in Generali diffinitorio assistunt: videlicet discreti perpetui Ordinis, aut familiæ, quales sunt Ministri & Commissarij Generales præteriti, & Vicarij Generales præteriti, qui per biennium completum officium Vicarij Generalis exercuerunt. Deinde Procurator, & Commissarius Romanæ Curiæ, Procurator Generalis Reformatorum Cismontanæ familiæ, & Diffinitores Generales vtriusque familiæ, quamdiu munere suo actu funguntur, dummodò in ea natione præsentes sint, vbi electionem fieri contingat. Quod si absentes sint, nec vocandi erunt, nec expectandi, sed ad electionem iuxta præscriptum constitutionum Generalium erit procedendum, quam vtraque familia, nemine dissentiente, nouo compromisso sic faciendam pronuntiauit.

De Patribus perpetuis Ordinis, & Familiæ.

Attento Ordinis, ac honoris gradu, in quo singuli, pro sua quisque dignitate constitui debent, Capitulum Generale determinat, vt perpetui Ordinis, & familiæ Patres secundum à Superiore locum semper obtineant: ita quod Ordinis Patres in toto Ordine, vbi tantum Superior sedendi ordine præcedat. Vnde præsentibus Ministro, vel Commissario Generali, illi solummodò præcedent. Si verò absint, solus Prouincialis, & hoc absente, Guardianus Conuentus anteibit. Et idem cum familiæ Patribus, vnoquoque in sua familia obseruetur, sicut statuto Cismontanæ familiæ fuerat præceptum, à qua mutuatum in Vltramontana familia obseruandum statuit Capitulum Generale.

De Procuratore, & Commissario Generali Curiæ Romanæ.

Declarat Capitulum Generale iuxta Constitutionem Gregorij XIII. Procuratorem, & Commissarium Generalem Curiæ Romanæ, tam in Capitulis quàm in Congregationibus Generalibus, in Diffinitorio assistere semper debere, nimirum, vt in veteri Diffinitorio, quod tunc absoluitur, & in nouo, quod creatur, Religionis rebus determinandis intersint Et idem statuitur de Procuratore Reformatorum Cismontanæ familiæ, iuxta constitutionem Sanctiss. D.N. Vrbani VIII.

De Diffinitoribus Generalibus, & eorum subrogatis, ac substitutis.

Censuit Capitulum Generale nimis indecorum esse, atque ab optimi regiminis ratione valdè alienum, vt Diffinitores Generales, primarij in ordine iudices, penes quos est aliorum suffragatorum discussio, & approbatio, in Congregationibus, & Capitulis Generalibus suffragandi potestate careant. Et ideò statuit, vt posthac Diffinitores Generales vtriusque familiæ, tam in Congregationibus, quàm in Capitulis Generalibus, vbi suo funguntur officio, suffragium ferant: non aliter quàm in suarum Prouinciarum Capitulis, & Congregationibus suffragantur.

Quando in vtraque familia continget, vt Diffinitores Generales absint, vel quolibet euentu deficiant, statuitur, vt eorum loco alij statim subrogentur, vel substituantur. Verùm tam in substitutione quàm in subrogatione, forma in statutis apud Toletum nouissimè editis tradita obseruetur.

Patres illi, qui loco Diffinitorum Generalium, dum adhuc viuunt, & absentes sunt, substituuntur pro Capitulo Generali, deinceps inter Prouinciæ suæ Patres nomerentur: dummodò vltimi sint, & post eos locum habeant, qui Ministri, & Vicarij Prouinciales iam extiterunt, vel postea eisdem officiis perfungentur.

De Ministris Prouincialibus.

Prohibet Capitulum Generale, ne in Ministros Prouinciales assumantur, nisi qui de earumdem Prouinciarum corpore, hoc est, ibi professi, vel à longo iam tempore (saltem per decennium) in eis fuerint incorporati, & insuper in inferiorum officiorum gradibus aptitudinis suæ ad gubernandum specimen præbuerint: aliter electio ipso facto irrita, & nulla sit.

Titulares Ministri ad suffragandi effectum solummodò electi, ad instar Commissariorum Prouincialium se habeant, qui pro Prouincialibus legitimè impeditis in Generali Capitulo suffragantur: Nec vllo Patrum Prouinciæ priuilegio, aut exemptione gaudeant.

De Vicariis Prouincialibus.

Prouinciali Ministro è vita decedente, determinat Capitulum Generale ad amputandas litium occasiones, quæ ex diuersis Prouinciarum consuetudinibus, ac constitutionibus oriuntur, vt in toto Ordine Regestum, scripturæ, & sigilla ad digniorem Prouinciæ Patrem, cum videlicet, qui primum locum vendicat, statim deferantur. Is verò absque mora conuocato Diffinitorio faciet Vicarij Prouincialis electionem, in qua votum actiuum habeat & passiuum. Quod si Minister, aut Commissarius Generalis intra tres dietas consistant, consulendi sunt, & eorum responsio expectanda. Si tamen longiùs absint, iis inconsultis fiat electio, non obstante statuto in contrarium edito, quod ad hunc effectum reuocat Capitulum Generale.

Vicarij Prouinciales, qui per biennium completum in officio steterunt, Patrum Prouinciæ priuilegium, & præcedentiam habeant: eos tamen subsequentur, qui Ministri Prouinciales extiterunt, vel postmodum existent. Absoluto tamen Vicariatus Prouincialis officio, nonnisi post triennij vacationem in Prouinciales Ministros eligentur. Qui verò per biennium integrum in officio non steterint, nullo gaudeant priuilegio, sed absque vllo vacationis interstitio eligi poterunt Prouinciales Ministri.

Is, qui mortuo Prouinciali Ministro, vel quolibet euenru vacante, in Vicarium Prouincialem fuit assumptus, vsque ad Capituli Prouincialis celebrationem in officio durabit. At verò Capitulum pro Superiorum Generalium arbitrio anticipari poterit, vel prorogari, dummodò tempus lege præscriptum non excedatur.

Prouincialibus Ministris è Prouincia discedentibus, vel ad Generale Capitulum, vel negotiorum causa, quæ per ipsos fieri necesse sit, quolibet euentu officium vacauerit, Commissarij Prouinciales, qui relicti fuerint sub titulo, & appellatione Vicariorum Prouincialium in officio succedent, quousque Capitulum Prouinciale celebretur. Quando autem absentibus Ministris Prouincialibus Commissarij morientur, Prouinciæ regimen ad digniorem ipsius Patrem, cum eadem authoritate, vsque ad Prouincialis regressum deferatur.

De Custodibus.

Decreuit Capitulum Generale, vt Custodes in solo Diffinitorio extra Capitulum electi, Custodum qui officium absoluerunt, priuilegio minimè gaudeant, nisi per duos annos integros functi fuerint Custodiatus officio, vel ad Capitulum, seu Congregationem Generalem suffragaturi accesserint, quamvis biennium non sit completum. Siue autem Custodes in Capitulis, siue in Diffinitoriis sint electi, in Capitulo Prouinciali eorum cesset officium, & alij de nouo eligantur. Ille tamen qui duos annos non compleuit, reeligi poterit ad idem officium.

De Secretariis Curiæ Romanæ.

Sanctissimus Dominus Noster Vrbanus VIII. considerato labore, ac ingenti fatigatione, quam Secretarij, Procuratores, & Commissarij Generales in Romana Curia subeunt, quatenus eos in suorum officiorum administratione coadiuuant, literis in forma Breuis expeditis decreuit, vt prædicti Secretarij, postquam officium per triennium expleuerint, in suis Prouinciis immunitatibus, & priuilegiis gaudeant eorum, qui ibi Diffinitores extiterunt, sed semper post eos, qui per electionem Diffinitores fuerunt, vel postea extitent.

De Priuilegiis, & Priuilegiatis.

Creuerat adeò in Religione nostra Priuilegiatorum numerus, & tam frequenti abusu immunitates, & priuilegia laborantibus in præmium destinata ignauis forsan, & ambitiosis gratuitò, & spontè donabantur, vt propterea Sanctiss. D. N. Vrbanus VIII. Motu proprio omnia priuilegia personalia ex gratia, & fauore per quemcunque concessa abstulerit, sublata facultate alia de nouo concedendi; iis tamen exceptis, quæ in iustum laboris præmium, & virtutis incitamentum constitutionibus nostris, & statutis stabilita sunt, vel postmodum stabilientur. Exemptis hinc etiam Regum, & Imperatorum Prædicatoribus, & Confessoribus, quos ab hac regula Sanctissimus exclusit.

PRO VLTRAMONTANA FAMILIA.

De Patribus Prouinciæ.

Prouinciarum Patres à Gregorio XV. quoad ius suffragandi in Capitulis, & Diffinitoriis in toto ordine extinctos, S. D. N. Vrbanus VIII. in tota Vltramontana Familia iterum suscitandos iudicauit, non tamen omnes, ne Prouinciæ tot iudicibus oneratæ premerentur, sed aliquos, qui rerum Religionis experti in Capitulis, Congregationibus, & Diffinitoriis existentes, auctoritate sua, & consilio alios in officio nouos erudiant, & compescant. Quapropter motu proprio decreuit, vt in vnaquaque Prouincia Vltramontanæ familiæ duo essent Prouinciæ Patres, vnus qui foret perpetuus, is videlicet, qui in Prouincia dignior esset, hoc est, primum inter Prouinciæ Patres locum vendicaret. Quod si Pater iste alio titulo sit de corpore Diffinitorij, pro illo tempore assumatur alius in dignitate propinquior. Idem etiam subrogationis ordo seruetur, cum per mortem vacare contigerit.

Alter Prouinciæ Pater iuxta prædictam constitutionem Apostolicam ille est, qui immediatè Prouincialatum absoluit. Per triennium tantummodò durabit huiusmodi Pater, quo finito, succedet Prouincialis, qui post ipsum subsequetur, officio absoluto. Quod si ante triennium deesse contingat, alius assumatur, qui immediatus Prouincialis extiterat.

Præcipit verò Sanctissimus Ministris Generalibus, & aliis, ad quos prædictæ Constitutionis Apostolicæ executio spectat, vt sub grauissimis pœnis, & nullitate electionis illam obseruent, & inuiolabiliter obseruari procurent.

De Commissario Generali Terræ Sanctæ in Curia Regis Catholici residente.

Declarat Capitulum Generale Commissarium Generalem Terræ Sanctæ, qui residet in Curia Regis Catholici, non esse Prælatum; proindeque non solum Ministro Generali, sed etiam Commissario Generali familiæ subditum esse, ac in omnibus, & per omnia subiectum. Ipsius autem socij quoad regularem disciplinam Prouinciali Ministro, & Guardiano Conuentus subiici debent.

Prædictus verò Commissarius singulis sex mensibus rationes reddere teneatur sub pœna priuationis, quæ ipsi Segobiensibus statutis imponitur.

De Magistris Nouitiorum.

Abrogatur statutum vltimi Capituli Toletani, in quo Magistris Nouitiorum concedebatur, vt qui per octo annos in Conuentibus principalioribus munus illud exercuissent, Lectorum iubilatorum priuilegio quoad præcedentiam dumtaxat fruerentur. Et decernit Capitulum Generale, vt Statutum Segobiense obseruetur.

De Lectoribus.

Censuit Generale Capitulum Theologiæ Lectoribus nullum vnquam ius quæsitum, aut actionem ad continuandum legendi officium, quousque tempus iubilationis præscriptum compleuerint. Et ideo statuit posse à Ministris Prouincialibus amoueri de consensu Diffinitorij, & aliis muneribus, prout necessum videbitur, destinari. Eodem namque iure Lectores primò instituere, & cùm libeat amouere ad Ministrum Prouincialem & Diffinitorium pertinet.

De Præcedentia.

Quoniam variatis in ordine nostro aliquibus statutis, & constitutionibus Apostolicis, non parua circa præcedentiam exorta est confusio, & abusus aliqui pullularunt; quapropter visum est graduum, & præcedentiæ ordinem hunc in modum dirigere, quem ab omnibus in Vltramontana familia inuiolabiliter obseruandum statuimus.

Primò igitur inter Prælatos actuales habeat primum locum Minister Generalis: Postea Commissarius Generalis familiæ: Deinde Commissarius Visitator Prouinciæ, & Minister Prouinciæ, & tandem Guardianus loci.

Post Prælatos autem sedeant, qui Ministri Generales, deinde qui Vicarij Generales per biennium fuerunt: post quos sequentur qui Commissarij Generales fuerunt, secundum Bullam vnionis electi: Deinde qui Vicecommissarij Generales biennio extiterunt.

Postea sequentem locum habeat Commissarius Generalis Indiarum in Curia Regis Catholici residens.

Deinde Procurator, & Commissarius Romanæ Curiæ, dum actu suis muneribus funguntur: post quos sequetur Procurator Reformatorum Cismontanæ familiæ.

Postea Diffinitores Generales dum in suis officiis actualiter persistunt.

Deinde Procuratores, & Commissarij Curiæ Romanæ officiis functi (etiamsi Ministri Prouinciales aliàs non fuissent) qui intra suam Prouinciam, & extra omnes alios præcedent, licet Ministri Prouinciales, aut Diffinitores generales extitissent.

Post prædictos sequentur qui Ministri Prouinciales fuerunt in suis Prouinciis.

Deinde qui Diffinitores Generales extiterunt, qui si Ministri Prouinciales antea fuerunt, alios qui eodem munere functi sunt, præcedent: sin minus illos dumtaxat, qui postquam ipsi Diffinitoriatus officium expleuerunt, ad Ministeriatum sunt promoti.

Postea verò ij, qui triennio Secretarij Ordinis fuerunt, videlicet Ministri, aut Vicarij, aut Commissarij, aut

aut Viceecommissarij Generalis, secundum Bullam vnionis electi.

Deinde, qui Commissarij Generales fuerunt in Regno Peruano, & in noua Hispania, & in India Orientali per triennium: dummodò in eisdem muneribus obeundis laudabiliter se gesserint.

Deinde qui in proptiis Prouinciis Vicarij Prouinciales per biennium completum extiterunt.

Postea sedebunt, qui Ministri Pro inciales in aliena Prouincia fuerunt intra Hispaniæ Prouincias.

Post quos sequentur actuales Prædicatores Regis Catholici.

Deinde qui pro Diffinitoribus Generalibus in Capitulo Generali substituti sunt.

Postea sequentur qui per duodecim annos in Curia Regis Catholici Commissarij Generales fuerint Terræ Sanctæ.

Postea qui per duodecim annos Hispali Viceecommissarij Generales Indiarum extiterunt.

Deinde Diffinitores, & Custodes actuales Prouinciæ.

Postea qui in eadem Prouincia Diffinitores, & Custodes fuerunt; quo gradu solum gaudent Custodes, qui in Capitulo electi sunt, vel si extra, per solum Diffinitorium, per biennium completum in officio durarunt; vel si in Capitulo Generali tulerunt suffragium, licet biennium non compleuerint.

Deinde qui per biennium Secretarij fuerunt Procuratoris, aut Commissarij Curiæ Romanæ.

Postea Secretarij Commissarij Generalis Indiarum, qui residet in Curia Regia Catholici, dummodò per sexennium laudabiliter officium illud exereuerint.

Deinde qui per octo annos Commissarij Generales Terræ Sanctæ in Curia Regis Catholici extiterunt. Et illi postea, qui etiam per octo annos Hispali Viceecommissarij Indiarum fuerunt.

Deinde Lectores Iubilati, iuxta Ordinis Statuta.

Postea sedebit Procurator, seu Commissarius Curiæ Regis Catholici.

Deinde Commissarius Generalis Terræ Sanctæ, dum actu exercet officium in Curia Regis Catholici.

Postea immediatè sedebit Viceecommissarius actualis Indiarum, qui Hispali residet.

Deinde sedebit primos Lector Sacræ Theologiæ.

De aliis verò Lectoribus, & Prædicatoribus, cæterisque Officialibus, & Religiosis circa præcedentiam seruentur Statuta Segobiensia, exceptis quæ huic dispositioni contraueniunt.

Pro Indianis.

Quoniam decretum illud vltimi Capituli Toletani, quo concedebatur Ministris Prouincialibus Indiarum, vt mittere possent Commissarios ad Capitulum Generale, nullum erat, vtpote contrarium alteri Statuto edito in Capitulo Generali Romano ad annum 1625. tenoris sequentis. Caueant ex Indianis Prouinciis Ministri Prouinciales, ne ad Capitulum Generale, vel aut ipsi veniant, vel Commissarios suo nomine mittant, solis Custodibus veniendi facultate concessa. Quod statutum à Sede Apostolica in forma speciali, ac ex certa scientia cum illius præinsertione fuit confirmatum. Atque adeo nonnisi ab eadem Sede Apostolica potuit reuocari. Quapropter cum in hoc Capitulo Generali sancitum fuerit, restituendum esse Ministris Prouincialibus ius antiquum, quod habebant, vt Commissarios ad Capitulum Generale suo nomine suffragaturos mitterent, ad Sedem Apostolicam recursum est, quatenus non obstante prædicto Statuto Romano, facultatem mittendi Commissarios Indianis Prouincialibus indulgeret, prout clausulis sequentibus Sanctiss. D.N. Vrbanus VIII. indulsit.

Ministris Prouincialibus dictarum Prouinciarum Indiarum pro tempore existentibus, quod ad Capitulum Generale dicti Ordinis mittere possint Commissarios, qui eorum nomine suffragium ferant, ea tamen lege, vt tam Commissarij, qui mittentur, quàm etiam Custodes, filij earum Prouinciarum respectiuè sint, pro quibus mittuntur, vel in eis per sexennium completum antea incorporati (siue in Indiis, siue in aliis Europæ partibus existant) dummodò ad electionis effectum non incorporentur (aliter electio sit nulla ipso facto;) ac vt tam Commissarij, quàm Custodes prædicti a suis Prouinciis non aliter quam iuxta constitutiones generales Segobienses eligantur. Quod si Commissarij, & Custodes huiusmodi in itinere decedant, suffragium suum nemini etiam tanquam Procuratori absenti, vel præsenti committere possint: ac idem in aliis etiam Prælatis, & Vocalibus iuxta laudabilem dicti Ordinis consuetudinem à Sede Apostolica approbatam seruetur.

Et insuper pro commodiori præmissorum executione constitutionem fel. rec. Clementis Papæ VIII. quæ incipit: *His, quæ ad Regularium personarum statum*, die 4. Martij 1600. Pontificatus sui anno 9. editam, qua cauetur, vt in Prouinciis dicti Ordinis in partibus Indiarum, præsertim in Limensi Prouincia, ad Ministratus Prouincialis, seu quodlibet aliud dignitatis officium assumi non valeant alij dicti Ordinis Religiosi, quàm illi, qui eiusdem Prouinciæ alumni sunt, vel ad eam expresse, ac nominatim missi ex Hispaniis, cum Ministri Generalis, aut Commissarij Indiarum, apud Catholici Hispaniarum Regis Curiam assistentis literis obedientialibus in illis Prouinciis incorporati fuerunt, omninò admittimus, & præcipimus obseruandum esse.

Declarantes sub illis verbis, *seu quodlibet aliud dignitatis officium*, in dicta Clementis VIII. constitutione expressis, Ministri Prouincialis, tam pro regenda Prouincia, quàm pro ferendo suffragio in Capitulo Generali designati, Vicarij Prouincialis, Custodis, Diffinitorum, Guardianorum Conuentuum, & Vicariorum officia comprehendi, & comprehensa intelligi.

Quocirca Commissariis Generalibus nunc & pro tempore existentibus in Indiis in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ, priuationisque suorum officiorum, & perpetuæ inhabilitatis ad alia obtinenda pœnis præcipimus, & mandamus, vt præsentes literas, & in eis contenta quæcunque inuiolabiliter seruent, & ab aliis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet, seruari curent. Alioquin si eos in hac parte deliquisse compertum fuerit, ipso facto ad propriam Prouinciam regredientes, omni priuilegio, titulo, immunitate, & exemptione priuati remaneant: iniungentes, & districtè præcipientes Ministro Generali, & aliis pro tempore existentibus Ministris Generalibus, vt citra conniuentiam quamcunque, pœnas prædictas contra transgressores debitæ executioni demandari faciant, onerando in his eorum conscientias.

Declarat insuper Capitulum Generale, vt nullus ex Sociis, quos secum deferunt Commissarij Generales Indiarum, nec etiam alij Religiosi, ad Prouincialis, Custodis, Diffinitoris, & Guardiani officium assumi valeant, nisi postquam sexennium ab incorporatione fuerit transactum, aliter electionem ipso facto irritam esse determinat. Quod si Commissarij Generales Indiarum in hac parte deliquerint, idem Capitulum Generale decernit, vt ipso facto pœnas a Sanctiss. D.N. Vrbano VIII. in Breui suprà posito aduersus transgressores impositas incurrant, manc, iterumque diiudicans, si quid in contrarium per quosuis Ordinis Superiores fuit, vel postmodum fuerit statutum.

De Authoritate Commissarij Generalis Peruensis.

Determinat Capitulum Generale, vt prædictus Commissarius de Peru in omnibus electionibus suarum Prouinciarum votum habeat, & authoritatem suam cuilibet alteri subdelegare possit; attamen subdelegatus non habebit in electionibus votum, sicuti Commissarius habet. Et idem statuitur de Commissario nouæ Hispaniæ.

De

De Vicecommissario Indiarum Hispali residente.

Vicecommissarius Indiarum ex decreto Capituli Generalis, dum actu exercet officium, sedeat immediatè post Lectores iubilatos. Et qui per octo annos completos idem officium continuauerit, eorum priuilegio gaudeat, qui fuerunt Diffinitores: Si autem per duodecim annos in Vicecommissariatu steterit, præcedentiam, & Paternitatem habeat dumtaxat, qua Patres Prouinciæ fruuntur: dummodò sedeat post omnes, qui Ministri, seu Vicarij Prouinciales fuerunt, vel postea existent.

De Secretario Commissarij Generalis Indiarum.

Secretarius Commissarij Generalis Indiarum, qui resĳdet in Curia Regis Catholici, ex concessione S.D.N. Vrbani VIII. postquam per sexennium in eo munere rectè, & laudabiliter se gesserit, in sua quisque Prouincia dumtaxat priuilegiis, & exemptionibus gaudeat, quibus vti, & gaudere solent ij, qui fuerunt Diffinitores. Illum tamen omnes præcedent, qui vel iam Diffinitores extiterunt, vel postea extiterint.

Reliqua negotia, quæ pro Indianis tractanda supersunt, Capitulum Generale determinat, vt à Reuerendissimo P. Ministro Generali, vnà cum Indiarum Commissario generali, & Patribus de Diffinitorio generali apud Matritum existentibus tractentur, & resoluantur.

Pro Canaria.

Statuitur ne in Canaria priuentur Guardiani voce actiua, ante electionem factam, nisi delictum sit aliàs publicum, & scandalosum.

Pro Sardinia.

Decreuit Capitulum generale Prouinciam Sardiniæ in duas fore diuidendam, quarum vna sub nomine S. Saturnini Martyris haberet Conuentus, qui in Capite Calaritano continentur, & alia sub titulo S. Mariæ Gratiæ fieret ex Conuentibus, qui sunt in Capite Sacceris, seruato illi pristino nomine, vnà cum prioritatis, & antiquitatis iure, prout Sanctiss. D. N. Vrbani VIII. Motu proprio sancitum fuit.

Const. edita die 12. Iuly An. 1639.

Pro Custodia Insularum de Açores.

In Diffinitorio Generali, præside, assistentéque D. Cardinali Barberino Protectore nostro, decretum est, Custodiam Insularum de Açores ab Algarbiorum Prouincia, cui alias in regimine subiiciebatur, separandam esse, prorsusque diuidendam, ac in nouam Prouinciam erigendam, & de facto S. D. N. Vrbanus VIII. Motu proprio prædictam Custodiam diuisit, ac dismembrauit, & in nouam Prouinciam sub Inuocatione S. Ioannis Euangelistæ erexit.

Const. edita die 12. Iuly An. 1639.

Pro Cismontana Familia.

Sanctissimus D.N. Vrbanus VIII. omnes Cismontanæ familiæ Custodias Reformatorum, quæ vigintiquinque numerum explent, in Prouincias erexit, & vnicuique præcedentiæ locum iuxta ordinem infrascriptum assignauit.

Prouincia S. Francisci.
Prouincia Romana.
Prouincia Marchiæ.
Prouincia Tusciæ.
Prouincia Bononiæ.
Prouincia S. Antonij.
Prouincia Genuæ.
Prouincia Mediolani.
Prouincia Principatus.
Prouincia septem Martyrum.
Prouincia Vallis Nemorum.
Prouincia Vallis Mazzari.
Prouincia Vallis Neti.
Prouincia S. Nicolai.
Prouincia S. Bernardini.
Prouincia S. Angeli.
Prouincia minoris Poloniæ.
Prouincia maioris Poloniæ.
Prouincia Corsicæ.
Prouincia Brixiæ.
Prouincia Basilicatæ.
Prouincia Terræ Laboris.
Prouincia Calabriæ.
Prouincia S. Didaci.
Prouincia S. Thomæ Apostoli.

Receptum est Breue S. D. N. Vrbani VIII. circa Lectorum iubilationem, cuius initium est: *Cum sicut accepimus, &c.*

Nullus deinceps Prædicator, aut Lector instituatur, nisi prius fidem suorum Lectorum exhibeat per Prouincialem Ministrum authenticatam, & nisi ab eodem Ministro cum suo Diffinitorio fuerit antea examinatus, atque idoneus repertus.

Nec aliquis studens possit in futurum ad Sacræ Theologiæ studium transire, nisi Philosophiæ cursum antea perfecerit, & à Diffinitorio Prouinciæ, quoad sufficientiam, & bonos mores fuerit approbatus. Cursum autem Philosophiæ declaramus esse trium annorum completorum. De quo studens tenebitur suorum Lectorum fidem per Prouincialem, & Diffinitorium authenticatam præsentare.

Renouatur Statutum, quo præcipitur, nullum institui posse Prædicatorem, nisi prius cursum Theologicum trium annorum completorum perfecerit: neque Lectorem, nisi quatuor annis expletis studuerit.

Renouatur etiam generale Statutum prohibens, ne Studentes Generales e Conuentu possint egredi, nisi bis pro quolibet mense; nec Guardianus, aut alius Superior localis possit eis licentiam concedere, nisi pro grauissima causa à Discretis Conuentus prius approbata.

Ministri, & Diffinitores Prouinciales actuales, extra suam Prouinciam præcedant eos qui fuerunt Prouinciales, & Diffinitores respectiuè.

Lectores Artium, & Casuum conscientiæ eos Sacerdotes præcedant, qui trigesimum annum Religionis non compleuerunt, inter sese iuxta antiquitatem habitus sedeant, & incedant, nisi aliquis Theologiam aliàs legisset.

Laici transeuntes ad statum clericalem, non possint habere officia, & dignitates in Religione.

Duo fratres germani in Prouincialatu immediatè sibi succedere, aut simul in Diffinitores duo ex eadem agnatione eligi minimè possint, vt aliàs statutum est.

Minister in eo Capitulo, in quo suum explet officium, in Diffinitorem eligi non possit, sub pœna nullitatis electionis.

Moriente aliquo Diffinitore extra limites Prouinciæ, vel absente, itavt infra tres dies eius præsentia haberi non possit, subrogetur alter Pater dignior illius Prouinciæ, aliter electio nulla sit.

Vt induendis Fratribus opportunè consulatur, Ministris districtè præcipitur, vt officinas pro lanificio, & pannorum fabricatione introductas conseruare procurent. Et vbi introductæ non fuerint, intra vnius anni spatium illas erigant, & introducant, sub pœna priuationis officij ipso facto incurrenda: Nec ex alio panno, quàm ex fabricato in supradictis officinis indui Fratres possint, aliàs induti inhabiles ad officia, & Dignitates Prouinciæ indispensabiliter censeantur.

Defunctorum spolia nonnisi Conuentibus, in quibus Fratres decedere contigerit, applicentur; sublata Ministris Prouincialibus in hac parte facultate aliàs dispensandi sub pœna priuationis officij.

Vt multis abusibus, & periculis occurratur, statuimus, vt qua die quisque Fratrum itineris causa discesserit, & qua item accesserit, ab eisdem Conuentuum Superioribus

perioribus in ea ipsa facultate discedendi causa fideliter notetur. Si secus fecerint, Prælati ab officio suspendantur per mensem ; & subditi sicut apostatæ plectantur. Quod vt exactius obseruetur, districte præcipitur Superioribus, vt in obedientiarum, & licentiarum exemplis idipsum Guardianis, cæterisque locorum Superioribus districtè iniungant, & terminum temporis præfixum secundum distantiam viarum, & dispositionem mittentium, & qualitatem euntium apponant.

Pro Germaniæ Prouinciis.

In Prouinciis Germaniæ Confessarij, & Commissarij Monialium, & Guardiani durent tantummodò ad triennium, & nullo pacto possint Prouinciales, nec Commissarij Generales super hoc dispensare, cum sit mandatum Apostolicum. Quod etiam seruetur de Abbatissis Monialium.

Minister Prouincialis Bohemiæ habeat iurisdictionem in Moniales S. Claræ, quam regulariter habent Ministri aliarum Prouinciarum in suos.

Pro Polonia Prouinciis.

Tollitur authoritas Ministris Poloniæ incorporandi Fratres vnius illarum Prouinciarum in aliam, sub pœna priuationis mandantibus, & recipientibus. Capitulum Generale prohibet sub pœna priuationis officiorum, & actuum legitimorum Superioribus, & subditis Prouinciarum Poloniæ, ne vllo vnquam tempore tractent de reuniendis illis Prouinciis.

De Bulgaria.

Guardiani vltra triennium durare non possint, cùm Apostolicis Constitutionibus repugnet. Aliter facta electio nulla sit, & inualida.

Quæ hic P. confirmat cum supplemento defectuum.

§. 2. Nos inuiolabili Statutorum huiusmodi obseruationi, perpetuæque firmitati, quantum nobis ex alto conceditur, opportunè consulere, ipsumque Ioannem Ministrum Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eiusdem Ioannis Ministri Generalis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Statuta præinserta huiusmodi Apostolica authoritate tenore præsentium, sine præiudicio tamen obseruantiæ regularis, & statutorum Apostolica authoritate confirmatorum, ac ordinationum, & Breuium Apostolicorum pro Fratribus Discalceatis Hispaniarum, & Indiarum factorum, & emanatorum, perpetuò approbamus & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Et ab omnibus obseruari mandat.

§. 3. Decernentes eadem Statuta in prædicto Ordine ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in futurum inuiolabiliter perpetuò obseruari, & adimpleri debere, irritumque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 17. die 8. Nou.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 8. Nouembris 1639. Pontificatus nostri anno decimoseptimo.

Præter ea, quæ sub hac confirmatione Apostolica in forma speciali, vtpotè maioris momenti facta continentur, alia etiam à Capitulo Generali sancita sunt non minori obseruatione custodienda, cuiusmodi sunt.

Pro Monialibus Hispaniarum.

Præcipit Capitulum Generale, vt Statuta nunc pro Monialibus edita, & approbata typis mandentur, & inuiolabiliter obseruentur.

Pro India Orientali.

Præcipit Capitulum Generale, vt in India Orientali seruentur Statuta Sagobiensia pro iis partibus edita, nunc verò renouata, & approbata, in melioremque methodum cum aliquibus additamentis redacta, quæ ad felicius earum Prouinciarum regimen, tranquillitatemque deseruiunt.

Pro Regestis.

Sit in vtraque familia Regestum, in quo notentur actus omnes Capitulares, non solùm ad futuram rei memoriam; sed vt Religionis status cognoscatur, & ad regiminis directionem inseruiat.

Ad præsentis Decreti properam executionem iubetur, vt actus omnes Capitulares, Decreta, Bullæ, Declarationes Sacrarum Congregationum, Decisiones Rotæ, & sententiæ latæ in causis nostræ Religionis specialiter Romæ in Archiuio reperta, quamprimum transcribantur, & transumptum authenticum ad Vltramontanam familiam remittatur, vbi etiam aliud fiet transumptum earum rerum, quæ ibi fuerint inuentæ, ad Cismontanam familiam pariter transmittendum.

Tria Apostolica Breuia pro feliciori nostri Ordinis regimine, nunc à S. D. N. Vrbano VIII. expedita, videlicet: Primum, in quo omnia Priuilegia personalia in nostro Ordine abrogantur. Secundum, in quo pro vnaquaque Vltramontanæ familiæ Prouincia, duo Prouinciæ Patres instituuntur. Tertium ad fauorem Prouinciarum Indiarum expeditum, ad finem horum Statutorum excudantur.

Vt Statutorum varietas, & multiplicatio tollatur, ac in sacris Ritibus, & administranda iustitia, æqualis in omnibus Prouinciis forma seruetur; statuit Capitulum Generale, vt Statuta Cismontanæ familiæ, per eiusdem Patres reuisa, reformentur, & ad normam Apostolicarum Constitutionum strictiùs reducantur: edantur Cæremoniale, & Praxis Criminalis, quibus standum esse, Superioribus omnibus, & subditis respectiuè præcipitur.

Numerus Defunctorum à postremo Capitulo Generali.

Numerus Fratrum, qui à præterito Capitulo Generali, vsque in præsens è vita decesserunt, iuxta computationem factam per testimonia ad Capitulum delata, complet septem millia ducentos, & nonaginta tres, Gallis hinc exceptis, qui ad Capitulum non venerunt.

Ita est

Cardinalis Barberinus Protector, & Præsident.

Fr. Ioannes Merinero Minister Gen.
Fr. Didacus de Cea Commissarius Generalis Curiæ.
Fr. Ioseph Vasquez Diffin. Gen.
Fr. Bartholomæus Foyas Diffinitor Gen.
Fr. Lazarus Sanguessa Diffinitor Gen.
Fr. Antonius Hiqueus Diffinitor, & Secretarius Diffinitorij Gen.

Fr. Benignus

Fr. Benignus à Genua Commiss. Gen.
Fr. Ioannes Baptista à Campanea Pater totius Ordinis.
Fr. Ioseph Redaëllus Procurator Gen.
Fr. Ascanius de Assisio Procurator Gen. Reformatorum Cismontanæ familiæ.
Fr. Euangelista Mogminio Diffin. Gen.
Fr. Thomas à S. Agatha Diffin. Gen.
Fr. Petrus Posnaniensis Diffin. Gen.
Fr. Nicolaus de Spinazzola Diffin. Gen.
Fr. Ioannes à Neapoli Diffin Gen.
Fr. Pacificus de Roma Diffin. Gen.

Loco † Sigilli.

CCLVIII. Contra ambientes dignitates, & officia Ordinis Sancti Hieronymi Congregationis Fesulanæ.

Promotor istius Congregationis Fesulanæ fuit Carolus Comes Montis Granelli, eorumque regularem vitam approbauit Innoc. VII. & Greg. XII. vt in ipsius Gregor. Const. 3. Tom 1. Fratres prædictos iterum approbauit sub regula S. Augustini, Eugen. VI. Const. 21. Tom. 1.

Edita A. D. 1639.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. QVoniam nemo debet sibi assumere honorem, nisi vocatus à Deo tanquam Aaron, & à Regolaris vitæ instituto valdè alienum est, vt religiosi viri, quos honorum, & dignitatum gradus sanctitate vitæ, ac aliis Religiosis virtutibus potiùs promereri, quàm appetere, eosque gradus, cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare decet, mendicatis sæcularium præsertim personarum studiis, ad eos sibi aditum patefacere contendant, vnde magna in Ecclesia Dei pernicies adferri solet. Nos, qui pro muneris nostri debito in hoc potissimum laborare non desistimus, vt Ecclesiastica, regularisque disciplina pristino candori restituatur, huic malo opportunum remedium adhibendum censuimus.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, quidam in Ordine S. Hieronymi Congregationis Fesulanæ, professionis, & regulæ, quam professi sunt, penitùs immemores, nimia dignitatum, & officiorum Ecclesiasticorum in dicta Congregatione consequendorum ambitione ducti, pro iis consequendis Ecclesiasticorum, & sæcularium Principum studia requirant, & à S.R.E. Cardinalibus, aliisque Prælatis commendatitias literas, aliosque fauores, & gratias propterea expectent, quibus adiuti, quos ipsi ex se promeruisse minus confidunt gradus, & dignitates in eadem Congregatione consequi valeant, sieque eiusdem Congregationis quietem, non sine animarum suarum periculo perturbant.

§. 2. Nos malum hoc ab eodem Ordine, & Congregatione, cuius prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesiæ sanctæ vtilitatem sinceris exoptamus affectibus, pro nostra Pastorali solicitudine propellere summoperè cupientes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine eos omnes, & singulos Fratres dicti Ordinis, & Congregationis, cuiuscumque status, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cætero ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia dicti Ordinis, & Congregationis assequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque personarum, tam Sæcularium, quàm Ecclesiasticarum, de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium fauores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis directè, vel indirectè, palàm, vel occultè, ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aspirauerint, vel aliis minùs legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quæsiuerint, aut etiam spontè oblatis, & minimè conquisitis vsi fuerint, illorumque complices, & fautores ad quascumque Prælaturas, dignitates, & officia, gradusque, honores, administrationes, & munera in ipsa Congregatione obtinenda perpetuò inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis huiusmodi eo ipso priuamus, ac priuatos voce, tam actiua, quàm passiua carere decernimus, & declaramus, atque in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, omnibus dicti Ordinis, & Congregationis Fratribus, Superioribusque & Prælatis quocumque titulo munitis, etiam Priori generali, præsentibusque & futuris præcipimus, districtéque mandamus, ne quempiam vllo tempore precibus, literis, vel fauoribus adducti, vel aliàs ad instantiam, seu requisitionem, vel contemplationem Principum, vel Prælatorum, aut aliorum quorumcumque, tam sæcularium, quàm Ecclesiasticorum extra dictum gremium existentium, etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum, Ducum, ad cuiusvis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & officia prædictæ Congregationis promouere, vel pœnas aliquas remittere audeant, vel præsumant.

§. 3. Decernentes Electiones, & promotiones ad Monasteria, seu Prioratus, vel officia dicti Ordinis, & Congregationis contra præsentium dispositionem (quod absit) quandocumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorsus, inualidasque fore, & esse, nullisque viribus subsistere: ac omnes, & singulos in præmissis delinquentes, nulla alia monitione præcedente, & absque processu desuper habendo, sententias, & pœnas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ad illos sententias, & pœnas præmissas damnabiliter incurrisse legitimè probandum, & omninò conuincendum, solas præmissarum personarum instantias, preces, & fauores, etiam oretenus porrectas, plenam, indubiam, & sufficientem in iudicio, & extra fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri, & ita per quoscumque Iudices & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§. 4. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Prouincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac Ordinis, & Congregationis huiusmodi iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Fratribus, vel quibusvis aliis communiter, aut diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. *Contrariis derogat.*

§. 5. Vt autem harum literarum notitia ad omnes dicti Ordinis & Congregationis Fratres faciliùs deueniat, volumus illas in generali Capitulo dictæ Congregationis publicè legi, illasque in dicto Capitulo lectas sic arctare, ac si legitimè vnicuique intimatæ fuissent, *Transumptis credi iubet.*

illarum

illarumque exemplis, etiam impreſſis, manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarij publici ſubſcriptis, & Prioris generalis ipſius Congregationis, vel alterius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ obſignatis eandem prorſus fidem haberi, quæ præſentibus haberetur, ſi eædem præſentes exhiberentur.

D. P. A. 16. die 15. Febr. Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Februarij 1639, Pontificatus noſtri anno decimoſexto.

CCLIX. Priuilegia Molitoribus Vrbis conceſſa.

Edita An. D. 1639. *VRBANVS PAPA VIII.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Motiua huius Conſtit. CVm ſicut accepimus, dilectis filiis Vniuerſitati, & Hominibus Artis Molitorum Almæ Vrbis, nedum Molarum, ac Domorum eiſdem Molis contiguarum, ob neceſſitates repentinas neceſſariarum, ac Scalarum, & Turricularum earumdem penſiones, ſeu locationes quandoque augeri contingat; verum etiam permulti Molariam artem reuera non exercentes, Molas, Domos, Scalas, & Turriculas huiuſmodi Molitoribus locandas, ſeu ſublocandas conducant, vel in ſocios ſibi Molitores, qui ſuo nomine Artem huiuſmodi exerceant, aſſumant, hiſce artibus lucrum ex alieno labore captando, & aliis pauperibus Molitoribus occaſionem ſibi quærendi victum ſubtrahendo.

§. 1. Nos attendentes Molitorum operam Reipublicæ maximè neceſſariam, & vtilem eſſe, ac proinde illorum commodis, & quieti, quantum cum Domino poſſumus, conſulere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, maturaque deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine.

§. 2. Quod de cætero perpetuis futuris temporibus, Molarum, tam in terra, quàm in flumine exiſtentium, Turricularum, Scalarum, & Domorum ipſis Molis contiguarum, & pro illarum cuſtodia commodarum, in quibus Molitores habitant, ſeu habitabunt, penſiones, ſeu locationes augeri nequeant, quodque locationes Molarum, Scalarum, Domorum, & Turricularum huiuſmodi factæ illis, qui realiter, & cum effectu Molitores non ſunt, & perſonaliter artem prædictam non exercent, licet parentes deſuper ipſorum Vniuerſitatis, & Hominum literas obtinuerint, etiamſi de locationibus huiuſmodi ſpecialis mentio facienda foret, ipſæque etiam Apoſtolica auctoritate confirmatæ ſint, nullæ, & inualidæ ſint, & eſſe, ac exſpiraſſe cenſeantur, inque illis in omnibus, & per omnia Molitores prædictas Molas, Scalas, Domos, & Turriculas huiuſmodi inhabitantes, reſtituto tamen dictis locatariis ſuorum bonorum mobilium valore, ſuccedere debeant.

§. 3. Ac prætera, quod nullus cuiuſvis Molæ, aut illius partis dominus, qui vere, & actu non ſit Molitor, poſſit illam per tertiam perſonam exerceri facere, nec ab illa Molitores actu exercentes ad effectum illam inhabitandi amouere, etiamſi prædictæ Molæ, Domus, Scalæ, & Turriculæ, ad quaſvis Baſilicas, Collegiatas, & alias Eccleſias, loca pia, & alias quaſvis priuilegiatas perſonas, etiam ſpeciali nota, & mentione dignas, & hic forſan de neceſſitate exprimendas ſpectarent, & pertinerent, tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus, ipſoſque Molitores in emptione Molarum, Domorum, Scalarum, & Turricularum huiuſmodi cæteris omnibus, & quibuſcumque præferri volumus.

§. 4. Et propterea omnes, & ſingulas lites, & cauſas hactenus forſan contra ipſos Vniuerſitatem, & Homines occaſione augmenti penſionum, ſeu locationum Molarum, Scalarum, Domorum, & Turricularum huiuſmodi, vel aliorum quorumcunque prædictorum, coram quibuſvis Iudicibus, ſeu Tribunalibus, etiam quantumvis priuilegiatis, & ſupremis, etiam ſpeciali, & indiuidua expreſſione dignis motas, pendentes, & indeciſas, in eiſdem ſtatu, & terminis, in quibus ad præ-

ſens reperiuntur, ſtatum earum huiuſmodi veriorem, & certum, ac merita, & cauſas, nominaque & cognomina Iudicum, Notariorum, ac Colligantium, & Dominorum Molarum, Scalarum, Domorum, & Turricularum huiuſmodi, aliorumque cauſam ab eis habentium, etiamſi Baſilicæ, Eccleſiæ, Monaſteria, Confraternitates, Hoſpitalia, & alia loca pia, ac etiam Viduæ, Pupilli, & Minores, aliique quantumvis priuilegiati exiſtant, præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes ad Nos harum ſerie auocamus, illaſque ſic auocatas, ac quaſcumque alias ratione præmiſſorum de cætero mouendas dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtenti Annonæ Præfecto priuatiuè quoad omnes alios, & ſingulos Romanæ Curiæ Iudices, Magiſtratus, & Tribunalia committimus, illique plenam, liberam, & abſolutam facultatem, & auctoritatem per ſe, vel alium, ſeu alios ab eo deputandos, priuatiue quoad alios quoſcumque Iudices, Magiſtratus, & Tribunalia, etiam ſupremos, & ſuprema, ac ſpeciali mentione, & expreſſione dignos, & digna, cognoſcendi, decidendi, & debito fine terminandi omnes, & ſingulas cauſas huiuſmodi motas & mouendas, vt præfertur, cum omnibus & ſingulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, ac etiam cum clauſula Quam & quas, etiamſi contra ipſos Vniuerſitatem, & Homines ageretur & procederetur vigore obligationum Cameralium iuramento vallatarum, & cum expreſſa renunciatione præſentis indulti, necnon Domus, Scalæ, Molæ, & Turriculæ huiuſmodi ab eis poſſeſſæ, ſeu conductæ, directè, vel indirectè ad quaſvis perſonas, quantumvis priuilegiatas, ac etiam Baſilicas, & quaſvis Eccleſias etiam Parochiales, Capellas, Religiones, Præceptorias, ſeu Commendas, Monaſteria, Conuentus, Hoſpitalia, Confraternitates, & alia pia loca, etiam inſignia, & pari priuilegio ſuffulta, ac etiam ad quoſcumque Pupillos, Minores, & Viduas, & quoſcumque alios, quantumuis ampliſſimis priuilegiis ſuffultos, etiam ſpeciali mentione dignos ſpectarent, necnon etiam in eiſdem cauſis & litibus, ac illarum qualibet ſingulis diebus & horis, præterquam in honorem Dei feriatis, ſummariè, executiuè, ſimpliciter, & manu regia, ſine ſtrepitu & figura Iudicij, ſed ſola facti veritate inſpecta, & alias prout eidem Annonæ Præfecto, & ab eo deputandis prædictis, ac ſecundum rei & caſus exigentiam viſum fuerit expedire, omni & quacumque appellatione, prouocatione, & recurſu poſtpoſitis, procedendi, cum facultate pariter auocandi, & reaſſumendi prædictas lites, & cauſas motas, & mouendas, ac quibuſvis Iudicibus, Tribunalibus, & Magiſtratibus Eccleſiaſticis, & Sæcularibus, etiam Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Generali Auditori, & quibuſvis aliis Iudicibus, etiam ſupremis, ac priuilegiatis, & neceſſariò exprimendis, necnon omnibus, & ſingulis ſupradictis, & aliis, quibus opus fuerit, ſub pœnis pecuniariis, & cenſuris eidem Annonæ Præfecto, & ab eo deputandis placitis, & beneuiſis inhibendi, aliaque omnia & ſingula in præmiſſis, & circa ea quomodolibet neceſſaria, & opportuna faciendi, gerendi, & exequendi concedimus.

§. 5. Decernentes præſentes literas nullo vnquam tempore ex quocumque capite vel cauſa de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel alio quovis defectu notari, vel impugnari, in ius vel controuerſiam reuocari, aut aduerſus illas quodcumque iuris, vel facti, aut gratiæ remedium impetrari poſſe, ſed ſemper, & omni tempore contra, & aduerſus quaſcumque impugnationes validas, & efficaces exiſtere, ſuoſque effectus ſortiri, & obtinere, ſicque per quoſcumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici, & Cameræ Apoſtolicæ Auditores, ac ipſam Cameram, eiuſque Camerarium, Vicecamerarium, Theſaurarium, Decanum, & Præſidentes, Clericos, necnon etiam Vicarium noſtrum in Alma Vrbe in ſpiritualibus generalem, eiuſque Locumtenentes & Auditores Senatuum, Collatera- *Decretum irritans.*

K les,

les, Viarum Magistros Vrbis prædictæ, eorumque Assessores, & quosvis alios Romanæ Curiæ Iudices, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, seu interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.6. Non obstantibus omnibus & singulis præmissis, ac quod in illis interesse quomodolibet habentes, aut habere prætendentes, ad illa vocati, & auditi non fuerint, vel illis contradicent expressè, & se opponent, necnon quibusvis litis pendentia, & instrumentis factis, & de cætero faciendis, etiam cum obligatione in forma Cameræ prædictæ, & iuramento, & cum præsentis indulti, & quavis alia renunciatione, & cautela, & quibusvis aliis priuilegiis, & facultatibus concessis quibusvis Tribunalibus, & Magistratibus dictæ Vrbis, ipsique Cameræ, eiusque Camerario & Clericis, etiam dictæ Cameræ Auditori Generali, dictoque Vicario nostro, Populo Romano, Magistris Viarum, eorumque Assessoribus, necnon Basilicis, Ecclesiis, Monasteriis, & locis piis supradictis, ac aliàs quomodolibet in genere, vel in specie, etiam ex titulo oneroso, ac sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac fel. record. Gregorij Papæ XIII. Prædecessoris nostri super iure congrui edita, ac cum quibusvis aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac etiam Cancellariæ Apostolicæ regulis, & præsertim illa de iure quæsito non tollendo, ac prædictæ Vrbis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, confirmationibus, stylis, & vsibus etiam Palatij nostri Apostolici, ac decretis etiam Consistorialibus, & conuentionibus. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio de illis habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi perinde, ac si de verbo ad verbum, nihil penitùs omisso, necnon forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 16. die 30. April. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 30. Aprilis 1639. Pontificatus nostri anno decimosexto.

Die 9. Maij 1639. Supradictum Breue fuit in plena Camera Apostolica exhibitum, & ex illius decreto commissum Illustriss. & Reuerendiss. D. Dongho eiusdem Cameræ Clerico, & per ipsum die Veneris 13. eiusdem, prævia citatione contra Reuerendiss. D. Commissarium Generalem eiusdem Cameræ Executorem, facta relatione in eadem plena Camera, ex alio decreto illius fuit admissum, & Lib. 12. Diu. S. D. N. sub fol. 159 registratum.

Ioannes Cermontinus.

CCLX. Confirmatio concessionum Domorum Regularium de Obseruantia Fratribus Reformatis Sancti Francisci quomodolibet factarum.

Horum Fratrum materiam habes signatam plenè ad Const. 263. Iniuncti nobis, vbi notaui, Tom. 5.

Edita A. D. 1639. *VRBANVS PAPA VIII. Ad perpetuam rei memoriam.*

Proœmium. Ex iniuncti Nobis Apostolici muneris debito Christi fidelium sub suaui Religionis iugo, & Strictioris Obseruantiæ Regulis Altissimo famulantium votis, per quæ eorum quieti opportunè consulitur, libenter annuimus, ac desuper eiusdem muneris partes propensis studiis interponimus, vt iidem Christi fideles, sublata omni perturbationum materia, in pacis amœnitate, ac Iustitia, & Sanctitate coram Deo felicioribus in dies proficiant incrementis. *Motiuum*

§.1. Cum itaque, sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Ascanius ab Assisio Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Reformatorum nuncupatorum, nonnullæ domus Regulares, quas Fratres Minores de Obseruantia nuncupati Ordinis prædicti possidebant, dictis Fratribus Reformatis Apostolica auctoritate, vel à Superioribus Ordinis huiusmodi, aut aliàs alio modo assignatæ, & concessæ fuerint; vt autem litibus, & controuersiis, quæ propterea fortassis excitari possent, vis præcludatur, idem Procurator assignationes, & concessiones prædictas auctoritate nostra Apostolica comprobari, & aliàs desuper vt infra prouideri summoperè desideret: Nos eiusdem Ascanij Procuratoris votis huiusmodi benignè annuere volentes, illumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ipsius Ascanij Procuratoris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

§.2. Assignationes, & concessiones domorum Regularium prædictarum dictis Fratribus Reformatis Apostolica auctoritate, vel à Superioribus Ordinis huiusmodi, vel aliàs quomodolibet factas, vt præfertur, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis perpetuæ firmitatis Apostolicæ robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui quomodolibet interuenerint in eisdem, supplemus. Mandantes propterea quibusvis dicti Ordinis Superioribus, & Fratribus quomodocumque nuncupatis, & qualificatis in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub priuationis vocis actiuæ, & passiuæ eo ipso incurrendis, aliisque arbitrij nostri pœnis, ne super assignationibus, & concessionibus prædictis litem, seu lites contra Reformatos huiusmodi mouere, seu intentare, vel illos in ius vocare, aut aliàs quomodolibet eis desuper molestiam exhibere audeant, seu præsumant, & nihilominus ex nunc irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus. *Confirmat præuia in rub.*

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque domibus Regularibus, Superioribus, Conuentibus, Fratribus, & quibusvis aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 30. Maij 1639. Pontificatus nostri anno decimosexto. *Dat. P. A. 16. die 30. Maij.*

Præfinitis

CCLXI. Præfinitio numeri Magistrorum Prouinciæ Romanæ Ordinis Prædicatorum.

De istorum Fratrum Religione notaui suprà ad Constit. 208. *Tom.* 5. *& ad Constit.* 217. *Exponi, &c.*

Edita A. D. 1639. *VRBANVS PAPA VIII. Ad futuram rei memoriam.*

Exordium. IN his Apostolici nostri muneris partes libenter interponimus, per quæ felici Regularium personarum statui opportunè consuli iudicamus. Nuper siquidem *Motiua.* pro parte dilecti filij Michaëlis Mazarini Sacræ Theologiæ Magistri, ac Romanæ Prouinciæ Fratrum Ordinis Prædicatorum Prioris Prouincialis nobis expositum fuit, quod in non mediocre dictæ Prouinciæ bonum cederet, si quemadmodum in quibusdam aliis dicti Ordinis Prouinciis sancitum est, certus, ac determinatus Magistrorum in Sacta Theologia Ordinis huiusmodi, cum loco & voce, qui acceptati communiter nuncupati solent, numerus in dicta Romana Prouincia per nos constitueretur: Nobis propterea dictus Michaël Prior Prouincialis huiusmodi humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè vt infra prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Magistri sint tantùm viginti. §. 1. Nos igitur eiusdem Prouinciæ felici regimini, & gubernio, quantum cum Domino possumus, benignè consulere, ipsumque exponentem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, præfatis Magistris acceptatis in Prouincia Romana huiusmodi numerum Vicenarium, qui nonnisi per eos qui in Studio Generali dictæ Prouinciæ Regentis munere functi fuerint, excedi possit, Apostolica auctoritate tenore præsentium præscribimus, & præfinimus.

Nullus, nisi Regens fuerit, in Magistrum acceptetur. §. 2. Ac insuper quod de cætero nullus, nisi Regens vt supra fuerit, in eiusdem Prouinciæ Magistrum acceptari valeat, donec & quoadvsque Magistri, qui modò sunt in dicta Prouincia acceptati, quibus per præsentes nullum præiudicium inferre intendimus, ad numerum viginti redacti fuerint, auctoritate & tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Decernentes irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Capitulorum Generalium dicti Ordinis decretis, si quæ præmissis aduersentur, ac Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi pro sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P.An.16. die 17.Maij. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 17. Maij 1639. Pontificatus nostri anno decimosexto.

Quod Priores Prouinciales Prouinciæ Romanæ Ordinis Prædicatorum debeant esse Biennales. CCLXII.

Vide quæ de his Fratribus indicata sunt ad Const.7. Gregorij XI. Virtute.

VRBANVS PAPA VIII. Ad futuram rei memoriam. *Edita A. D. 1635.*

NVper pro parte dilecti filij Michaëlis Mazarini in Sacta Theologia Magistri, ac Romanæ Prouinciæ Fratrum Ordinis Prædicatorum Prioris Prouincialis Nobis expositum fuit, quod dictæ Prouinciæ Priores Prouinciales ante Capitulum Generale eiusdem Ordinis habitum in Alma Vrbe nostra nouissimè de anno 1629. celebratum Biennales erant, in eo autem Capitulo Generali statutum fuit, vt Priores Prouinciales abinde quadriennales forent, exceptis tamen Prouinciis speciali quoad hoc indulto Apostolico gaudentibus. Verùm, quia dubitari potest, an in prædicta Prouincia Romana huiusmodi indultum vigeat, ad omnem scrupulum è medio remouendum, statutum etiam fuit in Dieta nuper in eadem Alma Vrbe in domo Regulari, seu Conuentu Sanctæ Mariæ super Mineruam dicti Ordinis habita, supplicandum esse, provt idem exponens Nobis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. *Causa huius Constit.*

§. 1. Nos igitur felici Prouinciæ huiusmodi gubernio, quantum cum Domino possumus, consulere, ac eundem Michaëlem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, eumque à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati.

§. 2. Quod de cætero perpetuis futuris temporibus dictæ Prouinciæ Romanæ Priores Prouinciales Biennales sint, & esse debeant, nec vltra biennium in huiusmodi Prouincialatus officio perdurare possint, & quidquid secus à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane existat, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, statuimus, & ordinamus respectiuè. Non obstantibus prædicta Capituli Generalis ordinatione, seu statuto, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Mandat prout in rubr.*

Dat.P.A.16. die 28.Maij. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 28. Maij 1639. Pontificatus nostri anno decimosexto.

CCLXIII. Erectio Custodiarum Fratrum strictioris Obseruantiæ S. Francisci Cismontanæ familiæ in Prouincias Reformatas.

De horum Reformatorum primaua Congregationis approbatione, totoque eius statu multa habes indicata in Clemente VIII. Const.35. In suprema militantis, *Tom.2. Alias ordinationes dedit Gregor. XIII. in Const.55.* Cum illius, *Tom.2. Etiam Pius V. de domibus à Fratribus de Obseruantia eis assignandis sanctionem ediderat in Const.81.* Iniunctum. *Deinde Clemens VIII. eosdem veros Regulæ B. Francisci, non autem nouæ Regulæ professores esse declarauit in sua Const.92.* Ex iniuncto. *Ac etiam confirmauit, & declarauit præfatam Gregor.XIII.Const. in sua Constit.45.* Pro iniuncti nobis, *Tom.3. Postremò dictas Constitutiones pro feliciori horum fratrum regiminis progressu S. D. N. Vrban.VIII. innouauit, & superaddidit alias Constitutiones hic suprà. Const.14.* Romanus Pont. *Tom.4.*

Edita A. D. 1639.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. INiuncti nobis per abundantiam diuinæ gratiæ pastoralis officij ratio postulat, vt circa statum regularium personarum quarumlibet, præsertim illarum, quæ sub arctioris obseruantiæ norma gratum Altissimo exhibent famulatum, iugiter inuigilantes, ad ea, per quæ pium eorum institutum, ad maiorem Dei gloriam, & eius Ecclesiæ decorem propagetur, pax & concordia inter eos conseruetur, ipsique facilioribus in dies in via Domini proficiant incrementis, propensiùs intendamus, ac in his eiusdem officij nostri partes interponamus, prout conspicimus in Domino feliciter expedire. *Motiuum.* Cum itaque, sicut accepimus; Custodiæ Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Reformatorum nuncupatorum adeò excreuerint, vt in Prouincias erigi possint, distinctasque Fratrum Reformatorum huiusmodi, ab illis Fratrum de Obseruantia eiusdem Ordinis Prouincias institui, pacis inter illos stabiliendæ plurimum intersit.

Erectio Prouinciarum, prout in rub. §.1. Idcirco Motu proprio, ac ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Maioris, & Minoris Poloniæ, ac omnes alias Cismontanas Fratrum huiusmodi custodias, quæ duodecim saltem Conuentus habent, in Prouincias Fratrum Reformatorum Ordinis huiusmodi, tenore præsentium erigimus.

Protector prima vice eligit Ministros. §.2. Ac dilecto filio nostro Francisco S. Laurentij in Damaso Diacono Cardinali Barberino nuncupato S.R.E. Vicecancellario, nostro secundum carnem ex fratre germano Nepoti, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectori, Ministros Prouinciales Prouinciarum huiusmodi, & Diffinitores, pro prima vice constituendi, & deputandi, Capitulis verò Prouincialibus cæteros Officiales, facultatem concedimus.

§.3. Necnon, quod Prouinciæ sic, vt præfertur, per Nos erectæ retineant proprium nomen, addito solummodò, quod sint Reformatæ.

§.4. Ac habeant locum, & præcedentiam iuxta consuetudinem dicti Ordinis post Prouincias iam erectas: itavt eo loco permaneant, quo dum Custodiæ nominabantur, erant.

Protector eligit Procuratorem generalem. §.5. Ac insuper, quod Prouinciæ Reformatæ huiusmodi habeant Procuratorem Generalem nominandum, & eligendum à dicto Francisco Cardinale, & pro tempore existente Ordinis prædicti Protectore.

Priuilegia quibus gaudet Procurator generalis Reformator. §.6. Qui Procurator Generalis in Capitulis, & Congregationibus, ac Diffinitoriis Generalibus sedeat immediatè post Procuratorem, & Commissarium Generalem dicti Ordinis: & in eis votum, seu suffragium habeat quemadmodum habent Procurator Generalis Ordinis, & Commissarius Curiæ. Finito autem suo officio remaneat Pater Ordinis perpetuus, cum omnibus priuilegiis, exemptionibus, & præcedentiis, quæ conceduntur Procuratori Fratrum de Obseruantia, & Commissario Curiæ eiusdem Ordinis.

Cõmissarius generalis ex qua famil. eligendus. §.7. Ad hæc quod quando Minister Generalis erit ex Vltramontana familia, Commissarius Generalis eligatur ex Cismontana familia: & idem seruetur in electione Vicarij Generalis, quando Minister Generalis ex Cismontana familia discessurus est vltra montes, præseruata Nobis hac vice Commissarij Generalis huiusmodi electione, & deputatione suo tempore per Nos declaranda.

§.8. Deinde, quod Diffinitores Generales ex diuersis Prouinciis, iuxta formam statutorum Generalium dicti Ordinis, eligantur, quorum tamen quatuor ex familia, & duo ex Reformatis esse debeant.

§.9. Dictique Reformati, & eorum Conuentus, nisi per Patres alicuius ex Prouinciis Reformatis huiusmodi visitari minimè possint.

§.10. Gubernarique debeant cum solis statutis Reformationum, quæ nec à Capitulo, nec à Ministro Generali possint alterari, seu immutari, sed eorum moderatio fieri debeat à Reformatis tantùm, in Capitulo, vel Congregatione Generali.

§.11. Nec Minister Generalis Constitutiones, vel ordinationes perpetuas, vel ad tempus, quæ Reformatos obligent, vel contra illos condere possit.

§.12. Ipsique Reformati ad peculiaria illius mandata, quæ Diffinitorum Prouinciæ iudicio, & dictorum Reformatorum Reformationi, & obseruantiæ non fuerint congruentia, minimè teneantur.

§.13. Insuper, quod ad Visitationes, & negotia Reformatorum nullo modo possint deputari fratres de familia, sed solummodo ipsimet Reformati.

§.14. Ac demùm, quod transitus ab Obseruantia ad Reformationem concedatur, prout hactenus obseruantes habuere; itavt dictæ Prouinciæ Reformatæ inseruiant pro Reformatione obseruantium huiusmodi.

§.15. Sublata eisdem obseruantibus in perpetuum nouam Reformationem erigendi, seu instituendi facultate.

§.16. Quodque Reformati prædicti possint etiam transire ad obseruantes, ex causis in Constitutione fel. rec. Pauli Papæ V. hac super re emanata expressis. Et sic transeuntes nequeant ab Obseruantibus reiici, eandem tenore præsentium statuimus, volumus, & ordinamus.

§.17. Mandantes præterea in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque nostris, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio pœnis, omnibus, & singulis Ordinis prædicti Superioribus, & Fratribus quomodocumque, & qualitercumque qualificatis, vt præsentes nostras literas, ac in eis contenta quæcumque inuiolabiliter obseruent, & ab eis ad quos spectat, ad amussim seruari curent, & faciant.

§.18. Et nihilominus ex nunc irritum, & inane decernimus quidquid secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorem deputat. §.19. Quocirca eidem Francisco Cardinali per præsentes iniungimus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum prædictorum fuerit requisitus, solenniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat illa authoritate nostra ab omnibus, ad quos spectabit, inuiolabiliter obseruari. Contradictores quoslibet, & rebelles, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita

sira compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat. §. 20. Non obstantibus fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri de vna, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, aliisque Apostolicis, & in Vniuersalibus, Prouincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon dicti Ordinis, & illius Prouinciarum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem ordini, illiusque Prouinciis, Superioribus, & Fratribus, & quibuscumque aliis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis: quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 16. die 12. May. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 12. Maij 1639. Pontificatus nostri anno decimosexto.

CCLXIV Declaratio, quod per alienationem quorumcumque locorum in Statu Ecclesiastico existentium non censeatur translatus in acquirentem titulus Ducatus, Marchionatus, &c. *Habetur Tomo 4. ordine 155. fol. 219. incipit:* Cùm rationi.

Edita A. D. 1639. 17. May. Pont. A. 16.

CCLXV. Quod Secretarij Generales Ordinis Minorum de Obseruantia in Ministrum, seu Commissarium Generalem eligi non possint, nisi transacto sexennio ab expletione sui officij.

De vacantia officiorum Ordinis lege ad Constit. 28. Militantis, *Gregor. XV. ac meum Theatrum Regularium, verb.* Vacantia.

Edita A. D. 1639.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. PRospero, felicique dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum regimini, & gubernio, pro Pastorali nostra solicitudine, quantum cum Domino possumus, consulere volentes: Motu proprio, ac ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine.

Mandat prout in rub. §. 1. Quod de cætero perpetuis futuris temporibus, ille, seu illi ex Fratribus dicti Ordinis, qui pro tempore existentis Ministri Generalis eiusdem Ordinis Secretarius, seu Secretarij fuerint, in Ministrum, seu Commissarium generalem Ordinis huiusmodi immediatè, & per sexennium post illum Ministrum generalem, cui in officio Secretarij inseruierint, ac pariter durante dicto sexennio, si noui Ministri generalis immediatè quocumque modo officium vacare contingat, in Vicarium generalem nullo modo eligi possint, & valeant tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Decretum irritans. §. 2. Sicque inuiolabiliter obseruari, & per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos iudicari, & definiri debere, irritumque, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, & Fratribus, ac Secretariis huiusmodi, & quibusvis aliis in contrarium præmissorum forsan concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 12. Iunij 1639. Pontificatus nostri anno decimosexto. *D. P. A. 16. die 12. Iunij.*

Confirmat omnia, & singula priuilegia à Clemente Papa VIII. Prouinciæ Sancti Ioannis Baptistæ Ordinis Fratrum Minorum Discalceatorum nuncupatorum Regularis Obseruantiæ S. Francisci in Hispania concessa. CCLXVI

De huiusmodi Fratribus Discalceatis lege, quæ notaui ad Const 143. Regis pacifici, *& ad Constit.* 215. Cum sicut, *Tom.* 5.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita An. D. 1639.*
Ad perpetuam rei memoriam.

CVm ea, quæ propter iustas, & rationabiles causas aliquando stabilita sunt, ipsa rerum, & temporum experientia doceat prouide oportere moderari, & immutari, superioribus verò annis per quasdam nostras in simili forma Breuis literas pro bono regimine Prouinciæ Sancti Ioannis Baptistæ Fratrum Minorum Discalceatorum nuncupatorum, Regularis Obseruantiæ Sancti Francisci in Hispania, quædam clausulæ quarumdam aliarum in eadem forma Breuis in fauorem eiusdem Prouinciæ à fel. rec. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro emanatarum, incipientium: *Ex iniuncto nobis Apostolici muneris debito*, sub datum die 29. Nouembris 1599. declaratæ, & aliæ limitatæ fuerint, ex præfata verò limitatione, seu moderatione, nonnulla grauia inconuenientia, quæ nouis litibus, & inquietudinibus ianuam aperuerunt, in dies oriri videantur: Nobis propterea dilecti filij Michaël Teruel Minister Prouincialis, & Diffinitores dictæ Prouinciæ Fratrum eorumdem per dilectum etiam filium Franciscum Seguer dicti Ordinis professorem eorum Procuratorem humiliter supplicari fecerunt, vt omnia, & singula gratias, & priuilegia in prædictis Clementis prædecessoris literis eidem S. Ioannis Baptistæ Prouinciæ aliàs concessa confirmare, & opportunè sibi, vt infrà prouidere, & indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. *Motiua huius Constit.*

§. 1. Nos igitur, qui personarum quarumlibet, præsertim sub suaui Religionis iugo Altissimo famulantium quieti, & statui, quantum cum Domino possumus, libenter consulimus, omnem super præmissis inconuenientium huiusmodi materiam, & occasionem è medio submouere, ipsosque exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen- *Confirmatio prout in rub.*

dum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, præfatas Clementis prædecessoris literas in fauorem Prouinciæ prædictæ S. Ioannis Baptistæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Discalceatorum huiusmodi, cum omnibus, & singulis in eis contentis, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Quod possint erigere noua loca, cum sola Ordinarij licentia.

§.2. Et insuper modernis eidem Michaëli, & pro tempore existentibus Ministro Prouinciali, Custodi, Diffinitoribus, Guardianis, & Fratribus dictæ Prouinciæ, vt quascumque Domos, siue Heremitoria, seu loca, si quæ sibi a piis Christi fidelibus in Hispaniæ partibus concedantur, recipere, & in illis Conuentus sui Ordinis erigere, & fundare, seruata tamen aliàs Sacrorum Canonum, & Decretorum Sacri Concilij Tridentini forma, de sola Ordinarij loci licentia, ac nullo quatenus aliarum personarum cuiusvis Ordinis, Congregationis, aut instituti Regolarium desuper requisito consensu, ac in Domos sui Ordinis, & Prouinciæ præfatæ, cum Ecclesia, Sacrario, Campana, seu Campanis humilibus, Cæmeteriis, Claustro, Refectorio, Cellis, Hortis, aliisque officinis, & ædificiis necessariis erigere, & fabricari facere, ac in illis Fratres sui Ordinis Discalceatorum introducere, atque in ipsarum Domorum Ecclesiis, postquam erectæ, & fabricatæ fuerint, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum pro infirmis asseruare, ac diuina officia celebrare, & Ecclesiastica Sacramenta ministrare, vt in cæteris Fratrum Discalceatorum eorumdem Domibus fieri solet.

Ac recipere ad habitum, & professionem.

§.3. Ac eiusdem Prouinciæ nunc, & pro tempore existentibus Ministris Prouincialibus, seu Guardianis, siue alio quovis nomine nuncupatis Prælatis, ad quos de iure, & iuxta regularia eiusdem Ordinis statuta Apostolica auctoritate confirmata spectat, & pertinet, vt quoscumque prædictum Discalceatorum Ordinem ingredi, & profiteri volentes, dummodo in qualibet dictarum Domorum erigendarum, tam Fratres professi, quàm Nouitij numerum triginta non excedant, iuxta regularia eiusdem Ordinis instituta ad habitum, & professionem recipere, & admittere, ac cum aliis Religiosis professis incorporare libere, & licitè valeant, licentiam, & facultatem perpetuò concedimus.

Quod moderentur cum solis statutis Reform.

§.4. Præterea, quod Prouincia præfata, Illiusque Fratres, & Conuentus suis arctioribus Constitutionibus, & Statutis, quæ in pleno Capitulo prouinciali à maiori parte Capituli recepta, & stabilita fuerint, gubernentur, nec ad obseruanda Statuta generalia à Capitulis, vel Congregationibus generalibus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum iam facta, vel pro tempore facienda, nec ad specialia eiusdem Ordinis Superiorum mandata, quæ Ministri Prouincialis, Custodis, & Diffinitorum Prouinciæ iudicio fuerint dictorum Fratrum Discalceatorum reformationi, aut commodo dissentanea, teneantur.

Quod Congregationes conuocare possint.

§.5. Quod Ministri, seu Prælati prouinciales, Congregationes particulares, quas Diffinitoriales vocant, quando, & vbi commodius sibi visum fuerit, liberè, & licitè conuocare, & celebrare, ac in eis quaslibet electiones Guardianorum, & aliorum Officiorum facere, & quascumque causas, siue ciuiles, siue criminales, & negotia ad eandem prouinciam spectantia iuxta formam Sacrorum Canonum, & regularium Statutorum, & suarum Constitutionum Prouincialium tractare, diffinire, & sententiare possint. Quodque Prælati Generales eiusdem Ordinis huiusmodi Congregationes particulares Diffinitoriales, aut earum electiones, seu diffinitiones, vel Decreta, & sententias nequaquam impedire, immutare nec dilatare valeant.

Quod Prouincia non possit visitari nisi per visitatorem Discalceat.

§.6. Quod dicta Prouincia, eiusque nunc, & pro tempore existentes Conuentus, & Fratres, nisi per Fratres Visitatores alicuius Prouinciæ Discalceatorum huiusmodi, à Prælatis tamen generalibus deputandos, nullatenus visitari, aut sindicari possint: quodque huiusmodi Visitatores Discalceati in dictam Prouinciam ingredi, aut in ea aliquam iurisdictionem exercere non valeant, nisi tempore statuto circa finem triennij Ministri Prouincialis, nempè post duos annos, & septem menses Prouincialatus cuiuslibet Ministri Prouincialis eiusdem Prouinciæ transactos, & non antea. Tales autem Visitatores omnia statuta Prouincialia eiusdem Prouinciæ obseruare, & iuxta illorum tenorem, & præscriptum Prouinciam visitare, & gubernare debeant, & teneantur, nec in eisdem statutis, nisi de consensu maioris partis Diffinitorij plenè dispensare valeant, quamvis hoc idem in literis patentibus, & authenticis à Prælatis generalibus, aliisve Superioribus specialiter iisdem indultum, & concessum fuerit.

Punitiones fiant post celebrationem Capit.

§.7. Vt autem omnes ambitionis, & iniustitiæ occasiones, quæ sub simulato, ac apparentis correctionis, & reformationis zelo obrepere solent, è medio penitùs euellantur, postquam prædicti Visitatores Commissarij suam iurisdictionem, & Visitationem in Prouincia huiusmodi cœperint exercere, nulli Guardiani, nullique Vocales, quibus concursus ad Capitulum proximè futurum de iure competit, possint ante ipsum celebratum Capitulum ob aliquam, seu aliquas causas ab officio remoueri, nec voce actiua, aut passiua priuari: Si autem in ipsa visitatione aliquibus delictis, & culpis quidam præfatorum reperiantur obnoxij, vel eorum punitio, & correctio post omnes electiones Capituli factas differatur, vel aliis canonicis, & regularibus pœnis præter priuationem officij, ac vocis actiuæ, & passiuæ arbitrio Superiorum puniri debeant.

§.8. Insuper quod Fratres eiusdem Prouinciæ Sancti Ioannis Baptistæ, ab ipsa sua Prouincia per quoscumque Superiores abstrahi nequeant, vt ad Indos, vel alias partes, & Prouincias remittantur, nisi de consensu Capituli Prouincialis, vel Diffinitorij pleni eiusdem Prouinciæ. Et quod huiusmodi Superiores, quicumque illi sint, non possint Fratres præfatos licentiare, vt in domibus sæcularium, seu extra claustra habitent, nisi seruata ad vnguem forma à Clemente prædecessore præfato præscripta in Bulla, seu literis de Reformatione Regularium, incipientibus: *Nullus omnino prætextu cuiuscumque Priuilegij*, sub anno 1599. nempe quod tales licentiæ nisi ex grauissima causa à Sede Apostolica approbanda nullatenus concedantur, quæ verò aliter concessæ sint, ipso facto irritæ, & nullæ censeantur, & Religiosi talibus licentiis vtentes statim ad claustra reuocentur.

Quod gaudeat omnibus priuilegiis aliarum Prouinciarum.

§.9. Quodque possint iidem Fratres Discalceati intra septa domus regularis suæ libros à bibliothecis de licentia Prælati abstractos habere, & illis vti, dummodo postquam illis vsi fuerint, eisdem bibliothecis illos restituere procurent; ac demum Ministro Prouinciali, Custodi, necnon Guardianis, Conuentibus, & Fratribus vniuersis dictæ Prouinciæ nunc, & pro tempore existentibus, vt omnibus, & singulis gratiis, indultis, & priuilegiis, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, fauoribus, indulgentiis, & literis Apostolicis, tam Prouinciis S. Iosephi, & S. Pauli, quàm quibusvis aliis eiusdem Ordinis Fratrum Discalceatorum Hispaniarum Prouinciis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores, ac per Nos, & Sedem Apostolicam hactenus concessis, & imposterum concedendis æque, ac si ipsimet Prouinciæ S. Ioannis Baptistæ nominatim concessa fuissent, frui, potiri, & gaudere perpetuò possint, & valeant, auctoritate, & tenore præfatis pariter perpetuò concedimus, & indulgemus. Volumusque, statuimus, & ordinamus respectiue, & insuper præcipimus Ministro, & Commissario Generalibus Ordinis Minorum Regularis Obseruantiæ, & quibusvis Commissariis, & Visitatoribus ad dictam Prouinciam S. Ioan. Baptistæ destinatis, cæterisque tam Prælatis, quam Subditis sob excommunicatione latæ sententiæ, ac priuatione quorumcunque officiorum, & dignitatum eo

ipso

ipso absque alia declaratione incurrendis, ne in præmissis Fratres præfatos Discalceatos Prouinciæ S. Ioannis Baptistæ huiusmodi litibus grauari, aut quovis modo molestari permittant. quinimò præfata omnia priuilegia, & indulta illis inuiolabiliter obseruent, & obseruari faciant, ac per suas proprias literas, quoties pro parte præfatorum Fratrum Discalceatorum fuerint requisiti, [illegible] assistant.

Executores deputat. §. 10. Et nihilominus Venerabilibus Fratribus Valentino, & Granatensi Archiepiscopis, necnon Carthaginensi, Guadixensi, Orioleosi, Dertusensi, & Ilerdensi Episcopis, cotumque Vicariis generalibus, seu Prouisoribus, ac dilecto filio Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios, præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorundem Fratrum Discalceatorum desuper fuerint requisiti, solenniter publicent, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistant, faciantque auctoritate nostra eos præmissis omnibus, & singulis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per Prælatos generales & Visitatores præfatos quomodolibet molestari. Contradictores quoslibet & rebelles, & præmissis non parentes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, necnon legitimis super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas præfatas illos incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Decretum irritans. §. 11. Decernentes præsentes literas nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ defectu, etiam eo quòd in præmissis interesse habentes, vel Fratres de Obseruantia præfati, aut quicumque alij vocati non fuerint, notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, aut quomodolibet in ius, vel controuersiam reuocari, sed semper, & perpetuò valid as, & efficaces existere, & fore, sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, vbique iudicati, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus felic. record. Bonifacij Papæ VIII. Prædecessoris nostri, per quam cauetur expresse, ne professores Ordinum Mendicantium loca ad habitandum absque dictæ Sedis licentia speciali, de prohibitione huiusmodi expressam mentionem faciente recipiant, & de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium, non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac nostris literis, quæ incipiunt: *In Cathedra B. Petri Apostolorum Principis*, de anno 1626. emanatis, ac quibusuis eiusdem Ordinis Fratrum Minorum de Obseruantia, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam per Fratres Discalceatos huiusmodi acceptatis, præsertim Capitulorum, seu Congregationum generalium, quibus cauetur expresse, ne Fratres Discalceati huiusmodi, domum aliquam dicti eorum Ordinis absque expressa licentia Capituli generalis, aut infra quinque leucas à Domo eorumdem Fratrum Minorum erigere audeant, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini Fratrum Minorum, illiusque Superioribus, & quibusuis Religiosis particolaribus, aliisque personis, sub quibusuis tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Aut si Ministro & Commissario generalibus, aut Fratribus dicti Ordinis Minorum de Obseruantia, seu quibusvis aliis communiter, vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de ind[ulto] huiusmodi mentionem.

Transumptis credi mandat. §. 12. Cæterum quia difficile foret præsentes literas ad singula quæque loca, vbi necesse fuerit, deferri, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod transumptis earumdem præsentium etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 15. Iunij 1639. Pontificatus nostri Anno decimosexto. *D. P. An. 16. die 15. Iunij*

Abrogat omnia & singula priuilegia personalia per Religiosos Congregationis Clericorum Regularium Minorum nuncupatorum obtenta, quæ eorumdem Constitutionibus aduersantur. CCLXVIII

Clericorum Regularium Minorum Congregationem approbauit Sixt. V. Constitut. 81. Tom. 3. Huiusmodi Clericis Priuilegia Clericorum Regularium Theatinorum concessit Gregor. XIV. Constit. 2. Tom. 2.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1639.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Romanus Pontifex, æqui bonique supernus assertor, gregi Dominico a Deo & Saluatore nostro præpositus, vt iuxta verbum propheticum noxia euellat & destruat, vtiliaque plantet & ædificet, ea quæ rationabilibus ex causis etiam à Sede Apostolica concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & maioribus ex causis, quibus ptæsertim Fideli Christifidelium sub suaui Religionis iugo Altissimo famulantium statui, & salubri gubernio consulitur, reuocat, in hisque suæ solicitudinis studium interponit, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Causa huius Constit. §. 1. Cum itaque, sicut dilecti filij, Capitulum generale Congregationis Clericorum Regularium Minorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecerunt, aliàs diuersi dictæ Congregationis Clerici à Sede Apostolica, & à qui pro tempore fuerunt Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus eiusdem Congregationis apud Nos & eandem Sedem Protectoribus, frequentiùs verò à Nunciis Apostolicis varia priuilegia, concessiones, & indulta, dispensationes à Regulis, necnon exemptiones Constitutionibus & aliis dictæ Congregationis Ordinationibus, etiam Apostolica auctoritate confirmatis minime conformia, imò contraria obtinuerint, nempe, vt redditus administrare, eleemosynas certis vsibus applicare, suffragium siue votum perpetuum in Capitulis habere, ab aliquo domo non remoueri, socium certum habere, & alia hisce similia facere possint: experientia verò compertum sit, præmissa omnia obseruantiæ Regulari non leuiter officere: Nobis propterea iidem, & Capitulum generale communi omnium illius Vocalium nomine, humiliter supplicari fecerunt, vt in præmissis opportunè, vt infra, prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur eosdem exponentes specialibus fauoribus

Annullat priuilegia Prout in rub.

uoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, præfata omnia priuilegia, concessiones, & indulta, ac dispensationes, & exemptiones huiusmodi, & quævis alia hic non expressa, alias vt præfertur ab ipsius Congregationis Clericis obtenta quomodolibet, quæ quoquo modo eisdem Constitutionibus, & Ordinationibus aduersantur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò Cassamus, Irritamus, & Annullamus, viribusque & effectu Vacuamus.

§. 3. Et insuper, ne de cætero perpetuis futuris temporibus similia priuilegia, concessiones, & indulta, aliaque supra expressa, cuiquam vllatenus concedantur, nec à quoquam absque Capituli generalis dictæ Congregationis licentia impetrentur, statuimus, & ordinamus: & nihilominus omnia & singula alias quàm vt præfertur concessa, & quomodolibet impetrata, nulla & subreptitia fore, & censeri, nec cuiquam vllatenus suffragari.

Decretum irritans.

§. 4. Ac præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, inuiolabiliter & inconcussè obseruari: sicque per quoscumque Iudices Ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, ac inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis ipsius Congregationis Superioribus & personis, sub quibusvis tenoribus & formis, ac cum quibuscumque derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, in genere, vel in specie, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis.

§. 6. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi illorum pro sufficienti derogatione specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque: Aut si aliquibus communiter, vel diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indultis huiusmodi mentionem.

Transumptis credi iubet.

§. 7. Volumus autem, quod præsentium transumptis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo dictæ Congregationis, seu alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus in iudicio, & extra adhibeatur fides, quæ adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 16 die 22. Iunij

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Iunij 1639. Pontificatus nostri anno decimosexto.

Declarat, quòd in Monasteriis S. Basilij del Tardon, & S. Antonij de Gualliguillos inter Choristas & Sacerdotes non possint esse nisi vnus ex quibuslibet quattor, & reliquæ tres partes sint laici. CCLXVIII.

De istorum Monachorum Congregatione notaui suprà ad Constit. 138. Pastoralis, *&c. ad Constit.* 326. In Sede, *infrà Tom.* 5.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1639.

Exordium.

IN his Pastoralis officij nostri partes libenter interponimus, per quæ Personarum regularium, quæ spretis Mundi vanitatibus totas se Deo deuouerunt, statui, & quieti opportune consuli iudicamus.

Causa huius Constitut.

§. 1. Alias siquidem fel. record. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster certior factus, quod ex duorum Eremitoriorum, videlicet Eremi del Tardon Cordubensis, & Vallis de Gualliguillos Hispalensis Diœcesis In Monasteria Ordinis S. Basilij Magni per piæ memor. Gregorium Papam XIII. etiam prædecessorem nostrum erectorum, cum alio Monasterio Sanctæ Mariæ de Oioedo Giennensis, à similis recol. mem. Pio Papa IV. etiam Prædecessore nostro prius erecto in vnam Prouinciam S. Basilij Hispaniarum nuncupandam, necnon aliis Monasteriis in Hispaniarum Regnis in posterum construendis vnione a prædicto Gregorio Prædecessore facta, multæ contentiones inter dictæ Prouinciæ Monachos super modo viuendi exortæ fuerant, vt contentionibus huiusmodi finem imponeret dicta duo Monasteria S. Basilij Eremi del Tardon, ac etiam S. Antonij de Gualliguillos, in Monasteria reformationis & veræ eiusdem S. Basilij Regulæ Obseruantiæ deputauit, constituit, & separauit, ad quæ se reciperent omnes quotquot in dicta Prouincia Monachi zelo Dei, & Spiritu sancto ducti tanti Patriarchæ præcepta, & instituta desiderarent obseruare, quæ iuxta nonnullas Constitutiones pro dicta Reformatione à se tunc editas iussit in omnibus, & per omnia practicari, & aliàs prout in eiusdem Clementis prædecessoris literis in simili forma Breuis hac super re emanatis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Præfinit numerum Choristarum.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, licet idem Clemens prædecessor maiorem, & principaliorem partem Monachorum huiusmodi ex laicis esse voluerit, & sufficientes Choristas, & Sacerdotes ad Chori & diuinorum officiorum ministeria haberi permiserit; quia tamen certum eorundem Choristarum, & Sacerdotum numerum non præfiniuit, nonnullæ inter laicos ex vna, & Choristas, ac Sacerdotes huiusmodi ex altera partibus ea propter controuersiæ exortæ fuerint.

§. 3. Nos vt semotis quibusvis perturbationibus, & dissensionibus Monachi prædicti iuxta laudabile eorum institutum, & ad præscriptum literarum eiusdem Clementis prædecessoris in pacis amœnitate & tranquillitate viuant, & felicioribus in dies in via Domini proficiant incrementis, quantum cum Domino possumus, prouidere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, quod de cætero perpetuis futuris temporibus in prædictis S. Basilij de Tardon, & S. Antonij de Gualliguillos Monasteriis inter Choristas & Sacerdotes non possint esse nisi vnus ex quibuslibet quatuor, itavt quarta pars Monachorum cuiuslibet ex dictis duobus Monasteriis sit ex Choristis & Sacerdotibus, & reliquæ tres partes sint laici, ac donec Choristæ & Sacerdotes qui ad præsens sunt in eisdem Monasteriis ad numerum prædictum redacti fuerint, alij in Choristas & Sacerdotes huiusmodi recipi non possint, sub pœna nullitatis receptionis huiusmodi, & inde sequendorum

dorum quorumcumque tenore præsentium statuimus & ordinamus; & nihilominus prædictas Clementis prædecessoris literas innouantes, illas prout disponunt, etiam quoad Capitulum 7. prohibens studium Philosophiæ & Theologiæ, & alia in eo expressa sub excommunicationis vocis actiuæ, & passiuæ pœnis omnò obseruari præcipimus, & mandamus.

Decretum irritans. §. 4. Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios iudicari & diffiniri debere, irritumque & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contrariis derogat. §. 5. Non obstantibus in his quæ præsentibus aduersantur, prædictis Clementis prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Monasteriorum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis eisdem Ordini, ac Monasteriis, illorumque Superioribus, Monachis, & personis, ac quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis.

Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio babenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 16. die 10. Iuly. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 10. Iulij 1639. Pontificatus nostri anno decimosexto.

CCLXIX. Indulgentia Plenaria Perpetua pro Confratribus & Consororibus Confraternitatis, sub inuocatione Conceptionis B. Mariæ Virginis loci de Chaul Goënsis Diœc. in Indiis Orientalibus.

De modo aggregandi Confraternitates lege Constitut. 115. Clementis VIII. Quæcumque, Tom. 3.

Edita A. D. 1639.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Motiua. CVm sicut accepimus, in Ecclesia Sanctæ Barbaræ Domus Fr. Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia loci de Chaul Goensis Diœcesis, in Indiis Orientalibus vna pia, & deuota vtriusque sexus Christifidelium Confraternitas sub Inuocatione Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis, non tamen pro hominibus vnius specialis artis, canonicè erecta, seu erigenda existat, cuius Confratres & Consorores quamplurima pietatis, & charitatis opera exercere consueuerunt.

Indulg. Plenaria in ingressu. §. 1. Nos vt Confraternitas prædicta maiora in dies suscipiat incrementa, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus vtriusque sexus Christifidelibus, qui dictam Confraternitatem imposterum ingredientur, postquam erit canonicè instituta, die prima eorum ingressus, si verè pœnitentes, & confessi SS. Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, Plenariam, necnon tam descriptis, quàm pro tempore describendis in dicta Confraternitate Confratribus & Consororibus, in cuiuslibet eorum mortis articulo, si verè pœnitentes, & confessi, ac sacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiuerint, saltem contriti nomen IESV ore si potuerint, sin minus corde deuotè inuocauerint, etiam Plenariam. *In art. mort.*

§. 2. Ac eisdem nunc & pro tempore existentibus Confratribus, & Consororibus, verè quoque pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui prædictæ Confraternitatis Ecclesiam, vel Capellam, seu Oratorium die festo principali ipsius Confraternitatis, à primis Vesperis vsque ad occasum Solis festi huiusmodi singulis annis deuotè visitauerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum exstirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, Plenariam similiter omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. *In festo principali.*

§. 3. Insuper eisdem verè etiam pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, Ecclesiam, vel Capellam, seu Oratorium huiusmodi in Natiuitatis, Purificationis, Annunciationis, & Assumptionis Beatæ Mariæ Virginis festis diebus, vt præfertur, visitantibus, & orantibus, quo die prædictorum id egerint, septem annos, & totidem quadragenas. Quoties verò Missis, ac aliis diuinis officiis in dictis Ecclesia, vel Capella, seu Oratorio pro tempore celebrandis, & recitandis, aut Congregationibus publicis, vel priuatis ipsius Confraternitatis vbiuis faciendis interfuerint, aut pauperes hospitio susceperint, vel pacem inter inimicos composuerint, aut componi fecerint, vel procurauerint, ac etiam qui corpora defunctorum, tam Confratrum & Consororum huiusmodi, quam aliorum ad sepulturam Ecclesiasticam associauerint, aut quascumque processiones de licentia Ordinarij faciendas, Sanctissimumque Eucharistiæ Sacramentum, tam in processionibus, quàm cum ad infirmos, aut aliàs vbicumque, & quomodocumque pro tempore deferetur, comitati fuerint, aut si impediti, campanæ ad id signo dato, semel Orationem Dominicam, & Salutationem Angelicam dixerint, aut etiam quinquies Orationem & Salutationem easdem pro animabus defunctorum Confratrum, & Consororum prædictorum recitauerint, aut demùm aliquem ad viam salutis reduxerint, & ignorantes præcepta Dei, & ea quæ ad salutem sunt, docuerint, aut quodcumque pietatis, vel charitatis opus exercuerint, toties pro quolibet prædictorum operum sexaginta dies de iniunctis eis, seu aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus. *Sexaginta dies in prænarratis operibus piis.*

§. 4. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. Volumus autem, vt si aliàs dictis Confratribus, & Consororibus præmissa peragentibus aliquam aliam indulgentiam perpetuò, vel ad tempus nondum elapsum duraturam concesserimus, præsentes nullæ sint, quodque si dicta Confraternitas alicui Archiconfraternitati aggregata iam sit, vel in posterum aggregetur, vel quavis alia ratione vniatur, seu etiam quomodolibet instituatur, priores, & quævis aliæ literæ Apostolicæ illis nullatenus suffragentur, sed ex tunc eo ipso prorsus nullæ sint.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 20. Iulij 1639. Pontificatus Nostri anno decimosexto. *D. P. An. 16. die 20. Iulij.*

Abrogatio

CCLXX. Abrogatio omnium priuilegiorum personalium Fratribus Minorum concessorum.

Abrogationem omnium gratiarum, & indultorum, quæ Obseruantiæ Regulæ S. Francisci quomodolibet contrariæ sunt, habes suprà in Constit. 57. Sacrosanctum, *Tom 4. vbi plura pro istorum Fratrum gubernio Statuta, & quæ sunt annotata videre poteris.*

Edita A. D. 1639.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. INter cæteras Apostolicæ seruitutis curas, quibus circa Vniuersalis Ecclesiæ regimen, humilitati nostræ à Domino commissum assiduè premimur, ea Nos non parum solicitos habet, vt personæ Regulares diuini numinis obsequiis sub suaui Religionis iugo mancipatæ, iuxta Regularia earum instituta salubriter regantur, & propterea, si quæ felici earum statui obesse, aut in aliquod Obseruantiæ Regularis earum, & disciplinæ detrimentum vergere cognoscimus, ea, quantum nobis ex alto conceditur, remoueamus, & prohibemus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causa huius Constit. §. 1. Cum itaque, sicut accepimus, in Ordine Fratrum Minorum S. Francisci introductus fuerit abusus, vt passim à Superioribus Patres priuilegiati efficiantur, ex quo magnum relaxationi ostium aperitur, & grauissimum paupertati, & humilitati, quas dictus Ordo profitetur, nocumentum infertur, & propterea vnanimi vocalium in generali dicti Ordinis Capitulo nuper celebrato Congregatorum voto abusum huiusmodi auctoritate nostra tolli desideratum fuerit.

Reuocat priuilegia huiusmodi Fratribus concessa. §. 2. Nos, qui regularem disciplinam vbique vigere, & omnem illius relaxationi viam præcludi summopere cupimus, de opportuno remedio, quantum cum Domino possumus, prouidere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnia, & quæcumque priuilegia personalia quomodocunque nuncupata, quibusvis dicti Ordinis Fratribus, cuiuscumque dignitatis, qualitatis, & conditionis existant, Charissimorum in Christo filiorum nostrorum Regis Romanorum in Imperatorem electi, ac aliorum Regum Prædicatoribus, & Confessariis dumtaxat exceptis, quocumque titulo, prætextu, causa, & occasione, & ad cuiusvis instantiam, & supplicationes, tam à Nobis, & Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, quàm etiam à Dilecto filio nostro Francisco Sancti Laurentij in Damaso Diacono Cardinali Barberino nuncupato, nostro secundum carnem ex fratre germano nepote, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectore, aliisque eiusdem Ordinis Protectoribus, ac quibuslibet Ordinis huiusmodi Superioribus hactenus quoquo modo contra, & præter Regularia Ordinis prædicti instituta, & Apostolicas constitutiones concessa, harum serie perpetuò reuocamus, annullamus, cassamus, abrogamus, & abolemus, illaque perpetuò reuocata, cassata, abrogata, & abolita, iuribusque & effectu vacua esse, & fore, neminique vllatenus suffragari, neque de cætero à quoquam concedi posse.

Et ita, & nō aliter iudicari decernit. §. 3. Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, vbique iudicari, & diffiniri debere, irritumque & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Executores deputat, & contrafacientibus pœnas imponit. §. 4. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub pœna excommunicationis, priuationisque suorum officiorum, vocisque actiuæ, & passiuæ pœnis eo ipso incurrendis, dilectis filiis Ministro, ac Vicario, seu Commissario Generalibus, & Ministris Prouincialibus, aliisque dicti Ordinis Superioribus, vt quamprimum præsentes nostræ literæ ad eorum notitiam peruenerint, omnes & singulos Patres, & Fratres Ordinis huiusmodi similia priuilegia habentes, illis eo ipso priuatus, & spoliatos esse declarent, nec quemquam illis vti sinant, vel permittant, inobedientes quomodolibet, & rebelles opportunis iuris, & facti remediis iuxta Regularia eiusdem Ordinis statuta Apostolicà auctoritate confirmata, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu remotis, compescendo.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis literis Apostolicis, super concessione, seu confirmatione concessionis priuilegiorum huiusmodi emanatis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, & scientia, ac potestatis plenitudine similibus, in genere, vel in specie, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

§. 6. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij subscriptis, & sigillo personæ alicuius in dignitate Ecclesiastica constituti munitis eadem prorsus adhibeatur fides, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Transumptis credi mādat.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Iulij 1639. Pontificatus nostri anno decimosexto. *D. P. An. 16. die 16. Iulij.*

Contra Superiores Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia, & Reformatorum, qui fauores extra suum Ordinem attendentes, officia, dignitates, & gratias concedunt. Et contra eosdem Fratres dictos fauores conquirentes, &c. CCLXXI.

Plures Summi Pontifices Regularibus prohibuerunt dignitatum ambitum, vt copiosè habes in Repertorio, verb. Ambitus.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1639.*
Ad perpetuam rei memoriam.

ADmonemur pastoralis officij nostri debito diligentius prospicere, ne Religiosis, qui regularem vitam professi sæculo renunciarunt, ad dignitates, & officia per emendicata suffragia ambitiosus pateat accessus. *Exordium.*

§. 1. Quocirca Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine dilectis filiis Ministro Generali, Commissario generali, ac Prouincialibus, & reliquis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia, & Reformatorum nuncupatorum Prælatis, nunc, & pro tempore existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda præcipimus, & mandamus, ne ad instantiam, & requisitionem quarumcunque *Prohibitio prout in rub.*

personarum

personarum, tam laicarum, quam Ecclesiasticarum extra dictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, Imperiali fulgentium, cuivis prædicti Ordinis religioso vllam gratiam concedere, vel pœnas aliquas temittere, seu gradus, honores, dignitates, officia, & administrationes, functiones, & Prælaturas eiusdem Ordinis concedere audeant, quinimò dicti Ordinis Fratres Religiosos, qui contra decreta hac via & his mediis, per conquisitos fauores, & suffragia aliquid sibi procurauerint, ad talia, & similia, ac etiam maiora in eodem Ordine consequenda perpetuò inhabiles declaramus.

§. 2. Insuper dictis Religiosis, & Fratribus eiusdem Ordinis quibuscumque sub eisdem pœnis præcipimus, & expresse interdicimus, vt non solum in præmissis omnibus fauores huiusmodi minimè procurare, sed nec etiam sponte oblatos, aut ab eis minimè procuratos recipere, & similiter nec ad hunc effectum munera aliqua prædictis personis exhibere audeant, seu præsumant.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæterisque contrariis quibuscumque: aut si eidem Ordini, & Fratribus prædictis communiter, vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de ind lto huiusmodi mentionem.

Transumptis credi mādat. §. 3. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 16. die 29. Iuly. Datum Romæ, apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 29. Iulij 1639. Pontificatus nostri Anno decimosexto.

CCLXXII. Restitutio Patrum Prouinciæ, & Reuocatio, seu moderatio Motus proprij Gregorij XV. pro tota Familia Vltramontana.

Statuta pro Vltramontana Familia vide ad Constit. 57. huius Pont. Sacrosanctum, *Tom. 4. & ea quæ sequuntur post ipsam.*

Edita A. D. 1639.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

ONerosa Pastoralis officij cura Nobis ex alto, meritis licet imparibus, commissa crebrò nos admonet, ac inducit, vt ad statum Christifidelium quorumlibet, præsertim regularem vitam profitentium salubriter dirigendum operosis studiis intendentes, ea quæ pro felici eorum gubernio, prosperaque directione prouidè statuta, & ordinata esse comperimus, Apostolicæ confirmationis robore communiamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causa huius Constit. §. 1. Nuper siquidem ad aures nostras peruenit, quod deficientibus in Diffinitoriis omnium Prouinciarum Vltramontanæ Familiæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci, qui Ministro Generali eiusdem Ordinis subiiciuntur, iis, qui Prouinciæ Patres nuncupantur, & inibi præstantiores Iudices, electoresque habentur, magna totus Ordo prædictus sustinet incommoda, & subditorum regimen, & officiorum prouisio difficiliora in dies efficiuntur, ideoque communi Vocalium in Generali dicti Ordinis Capitulo nuperrimè celebrato congregatorum assensu decretum fuit nobis supplicandum esse, vt omnes Patres Prouinciarum, quos fel. record. Greg. XV. Prædecessor noster per suas in simili forma Breuis literas abstulit, & aboleuit, Nos de benignitate Apostolica restituere dignaremur. Verumtamen re in Diffinitorio Generali eiusdem Ordinis maturiùs deliberata, de consensu dilecti filij nostri Francisci S. Laurentij in Damaso Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellarij, nostri secundum carnem ex fratre germano nepotis, ac Ordinis prædicti apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris statutum fuit, vt duo tantum Patres Prouinciæ in prædicto singularum Prouinciarum Vltramontanæ familiæ huiusmodi Diffinitorio introducantur, vnus scilicet, qui in Prouincia reliquis dignior sit, ille nimirum, qui inter Patres Prouinciæ primum locum sibi vendicat, qui quidem semper in Diffinitorio assistat; alter verò, qui immediatè Ministri Prouincialis officium absoluerit, vt sequenti etiam immediatè triennio dumtaxat eam obtineat dignitatem, & in Diffinitorio assistat, ea lege tamen, vt si iste ex qualibet causa deficiat, in eius locum subrogatus eo ipso sit, qui antè ipsum Minister Prouincialis immediatè extiterit, triennio autem huiusmodi transacto, alios qui Ministri Prouincialis officio etiam immediatè functus fuerit, subsequatur, & sic deinceps de triennio in triennium dumtaxat seruetur, ita quod nunquam hi duo Patres in dictarum Prouinciarum Diffinitoriis desiderentur. Quod si contingat, vt qui erit dignior, & perpetuus in Diffinitorio huiusmodi, vigore præsentium literarum assistens alio titulo de eodem Diffinitorio existat, sibique ius in illud ingrediendi competat, tunc in eius locum ipso facto subrogatus sit ille Pater Prouinciæ, qui eidem dignitate proximus fuerit.

§. 2. Quare nos attendentes ea ratione, & multitudinem Patrum Prouinciæ auferri, ac de iis, qui pro felici Prouinciarum huiusmodi directione, & gubernio necessarij sunt, sufficienter prouideri, ac prædictarum Gregorij Prædecessoris huiusmodi literarum tenoribus, & datis præsentibus pro expressis, & insertis habentes: Motu proprio, & ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris institutionem, seu restitutionem prædictorum duorum Patrum Prouinciæ pro Diffinitoriis Prouinciarum prædictarum in dicto Diffinitorio generali, vt præfertur factam, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. *Instituit duos Patres pro diffinitoriis Prouinciæ Vltramontanæ.*

§. 3. Decernentes illa, & præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum inuiolabiliter obseruari. *Præmissa obseruari mandat.*

§. 4. Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Aliter iudicari non posse decernit.*

§. 5. Quocirca dilectis filiis Ministro, & Vicario, seu Commissario generalibus dicti Ordinis in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, & mandamus, vt præsentes literas, & in eis contenta quæcumque à sibi subditis omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quomodolibet sub excommunicationis, priuationisque suorum officiorum, & vocis actiuæ, & passiuæ pœnis eo ipso incurrendis, debitæ executioni demandari, ac inuiolabiliter obseruari curent, & faciant. *Executores deputat, & pœnas contrafacientibus addit.*

§. 6. Non obstantibus, quoad præmissa dumtaxat, præfati Gregorij Prædecessoris literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis & Prouinciarum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini & Prouinciis, illorumque Superioribus, Fratribus, & personis quibusvis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, *Contrariis derogat.*

ac

ac irritantibus & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum, etiam motu, scientia, & deliberatione similibus quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio facienda esset, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 7. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 23. Iulij 1639. Pontificatus nostri Anno decimosexto.

CCLXXIII. *Edita A. D. 1639. 28. Iul. Pont. A. 16.* Declaratio, quod quæcumque pactiones particularium personarum super locis Montium quomodocunque factæ absque Sedis Ap. & Protectorum, aut Officialium licentia, non attendantur, nec afficiant Montes, aut loca huiusmodi. *Reperitur Tomo 4. 156. in ordine, fol. 220. incipit :* Decet Nos.

CCLXXIV. Quod Ministri Prouinciales Indiarum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia pro tempore existentes possint mittere Commissarios, qui eorum nomine in Capitulo Generali suffragium ferant.

Plura pro istis Fratribus Statuta habes ad Constit. 57. Sacrosanctum, *suprà, Tom.* 4.

Edita A. D. 1639.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Circumspecta Romani Pontificis prouidentia ea, quæ in personarum Regularium Capitulis Generalibus interdum sancita, & auctoritate Apostolica comprobata fuerunt: ipsa subindè rerum experientia suadente, præsertim cum felici earumdem personarum statui, & quieti opportunè consulitur, immotat, in hisque suæ solicitudinis partes fauorabiliter interponit, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Causa huius Constit. §. 1. Aliàs siquidem in Capitulo Generali Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupat. de anno 1625. celebrato, inter alia conditum fuit statutum tenoris sequentis, videlicet. Caueant ex Indianis Prouinciis Ministri Prouinciales, ne ad Capitulum Generale, vel ant ipsi veniant, vel Commissarios suo nomine mittant, solis Custodibus veniendi facultate concessa. Nosque statutum huiusmodi, illius tenore inserto confirmauimus, & approbauimus, prout in nostris desuper in simili forma Breuis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

General. supplicat huic Pontif. de indulto, prout in rub. §. 2. Cum autem, sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Ioannes Merinero dicti Ordinis Minister Generalis, Patres in Capitulo generali eiusdem Ordinis in hac Alma Vrbe nostra nouissimè celebrato congregati, Ministris Prouincialibus prædictarum Prouinciarum Indiarum ius quod habebant, vt ad Capitulum generale Commissarios eorum nomine suffragium laturos mittere possent, iustis ex causis restituendum esse censuerint: Nobis propterea dictus Ioannes Minister Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Cui Pontif. ista annuit. §. 3. Nos igitur eiusdem Ioannis Ministri Generalis votis annuere volentes, illumque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Ministris Prouincialibus dictarum Prouinciarum Indiarum pro tempore existentibus, quod ad Capitulum generale dicti Ordinis mittere possint Commissarios, qui eorum nomine suffragium ferant, ea tamen lege, vt tam Commissarij, qui mittentur, quàm etiam Custodes, filij earum Prouinciarum respectiuè sint, pro quibus mittentur, vel in eis incorporati, siue in Indiis, siue in aliis Europæ partibus existant, dummodo ad electionis effectum non incorporentur, ac vt tam Commissarij, quàm Custodes prædicti à suis Prouinciis non aliter, quàm iuxta Constitutiones Generales Segobienses eligantur; quodque si Commissarij, & Custodes huiusmodi in itinere decedant, suffragium suum nemini, etiam tanquam Procuratori absenti, vel præsenti committere possint, ac idem in aliis etiam Prælatis, & Vocalibus iuxta laudabilem dicti Ordinis consuetudinem seruetur, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Constit. Clement. VIII. 67. in qua ad. tom. 3 confirmat. §. 4. Et insuper pro commodiori præmissorum executione Constitutionem felic. recordationis Clementis Papæ VIII. Prædecessoris nostri, quæ incipit: His quæ ad Regularium personarum statum. Die 4. Martij 1600. Pontificatus sui anno nono editam, qua cauetur, vt in Prouinciis dicti Ordinis in partibus Indiarum, præsertim in Limensi Prouincia ad Ministratus Prouincialis, seu quodlibet aliud dignitatis officium assumi non valeant alij dicti Ordinis Religiosi, quam illi, qui eiusdem Prouinciæ Alumni sunt, vel ad eam expressè, ac nominatim missi ex Hispaniis, & eum Ministri Generalis, aut Commissarij Indiarum apud Catholici Hispaniarum Regis Curiam assistentis literis obedientialibus in illis Prouinciis incorporati fuerunt, innouamus, approbamus, & confirmamus. Declarantes sub illis verbis, Seu quodlibet aliud dignitatis officium, in dicta Constitutione expressis Ministri Prouincialis, tam pro regenda Prouincia, quàm pro ferendo suffragio in Capitulo Generali designati, Vicarij Prouincialis, Custodis, Diffinitorum, Guardianorum Conuentuum, & Vicariorum officia comprehendi, & comprehensa intelligi.

Nec aliter iudicari posse decernit. §. 5. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Præmissa obseruari iubet. §. 6. Quocirca dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus dicti Ordinis Commissariis Generalibus in Indiis in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ, priuationisque suorum Officiorum, & perpetuæ inhabilitatis ad alia obtinenda pœnis præcipimus, & mandamus, vt præsentes literas, & in eis contenta quæcumque inuiolabiliter seruent, & ab aliis, ad quos spectat, & spectabit, quomodolibet seruari curent. Alioquin si eos hac in parte deliquisse compertum fuerit, ipso facto ad propriam Prouinciam regredientes, omni priuilegio, titulo, immunitate, & exemptione priuati remaneant, iniungentes, & districtè præcipientes dicto Ioanni, & aliis pro tempore existentibus Ordinis prædicti Ministris Generalibus, vt citra conniuentiam quamcumque pœnas prædictas contra transgressores debitæ executioni demandari faciant, onerando in his eorum conscientias.

Contrariis derogat. §. 7. Non obstante statuto, & literis nostris prædictis,

dictis, aliisque Apostolicis, & in Vniuersalibus, Prouincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dicti Ordinis, & Prouinciarum prædictarum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, & Prouinciis, illorumque Ministris Generalibus, ac Prouincialibus, & Commissariis prædictis, aliisque Superioribus, Fratribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mādat. §. 8. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An.17. die 6. Aug. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 6. Augusti 1639. Pontificatus Nostri anno decimoseptimo.

CCLXXV. Confirmatio Decreti Congregationis Regularium circa delationem Habitus Fratrum Tertij Ordinis Sancti Francisci.

Istorum Fratrum in communi viuentium Regulam accommodauit Leo X. Constit 42. Tom. 1. Fratres prædicti, quæ seruare debeant in eligendis eorum Prælatis, sancuit Clem. VIII. Const 33. Tom 3. Gestare tenentur habitum distinctum à colore habitus Fratrum Minorum S. Francisci de Paula, Paul. V. Constit. 66. Tom. 3.

Edita A. D. 1639. *VRBANVS PAPA VIII.*
Ad futuram rei memoriam.

NObis pro parte dilecti filij Marci Antonij Bottoni Bononiensis Tertij Ordinis Sancti Francisci Commissarij Generalis, & Procuratoris nuper expositum fuit, quod inter generalia dicti Ordinis statuta Apostolica auctoritate confirmata reperitur infrascriptum, videlicet.

§. 1. Religioni consulentes decernimus, vt iuxta nostra Apostolica priuilegia, nostrorum habitus sit tunica talaris cum scapulari, veste, siue cucullo vtrinque angulari, posteriori tamen angulo funiculum attingenti: Pallium verò instar impluuiæ, nulla vel coloris, vel formæ differentia, vt eodem modo, & colore, quem vulgò Berettinum appellamus, omnes vestiantur.

§. 2. Verùm quia fratres dicti Ordinis alicubi aliquando à Fratribus Ordinis Minorum eiusdem Sancti Francisci Conuentualium nuncupatorum super hoc de facto perturbantur: Nobis propterea dictus Exponens ad obuiandum controuersiis, & litibus quibuscumque humiliter supplicari fecit, vt præfatum decretum pro illius firmiori subsistentia Apostolicæ confirmationis patrocinio communire de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur eumdem Exponentem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati.

§. 4. De Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium Præpositorum consilio, Decretum præfatum cum omnibus, & singulis in eo contentis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. *Confirmatio Decreti, de quo in rub.*

§. 5. Decernentes illud, necnon præsentes literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac primodictis Fratribus in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis inuiolabiliter obseruari, nec eos à quoquam quavis auctoritate fungente, quomodolibet molestari, perturbari, vel inquietari posse, vel debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 9. Septembris 1639. Pontificatus nostri anno decimoseptimo. *D.P. An 17. die 9. Sept.*

Declarat Religiosos Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, circa nullitatem professionis reclamantes, esse veros professos: Et qui professionem ante vigesimumprimum annum emiserunt, esse veros Clericos. CCLXXVI.

De istorum Clericorum Congregatione notaui suprà ad Constitut. 15. Greg. XV. In supremo, *& in Constitut.* 147. Ad vberes, *huius Pontificis, Tom. 4.*

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1639.*
Ad futuram rei memoriam.

REligiosos viros, qui spretis huius sæculi vanitatibus diuini numinis obsequiis sub suaui Religionis iugo sese manciparunt, Pastorali charitate complectimur, vtque in vocatione, qua vocauit eos Dominus, permaneant, ibique sublatis quibusvis perturbationibus tranquillè famulentur, iuxta creditum Nobis Apostolicæ seruitutis munus, sedulò intendimus, ac desuper eiusdem muneris partes propensis studiis interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. *Proœmium.*

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, nonnulli Religiosi Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum piarum nuncupatarum, circa nullitatem professionum Regularium per eos emissarum, prætextu non seruatæ formæ Constitutionum eiusdem Congregationis *Motiua.*

gationis Apostolica auctoritate confirmatarum reclament, ac in eadem Congregatione circa distinctionem inter Clericos, & Laicos nonnullæ differentiæ vigeant.

Declaratio prout in rub.

§. 2. Nos in præmissis quantum Nobis ex alto conceditur, opportune prouidere volentes, de nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, & Theologorum, qui pluries auditis partibus negotium huiusmodi maturè iussù nostro discusserunt, consilio, dictos Religiosos reclamantes circa nullitatem professionum, sub prætextu non seruatæ formæ Constitutionum prædictarum, non esse audiendos, & maximè post quinquennium, ac insuper omnes Religiosos reclamantes huiusmodi, qui emiserunt professionem ante vigesimumprimum annum elapsum, esse veros Clericos, & si infra tempus à dilecto filio nostro Alexandro S. Eustachij Diacono Cardinali Cæsarino nuncupato Congregationis prædictæ apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectore assignandum fuerint idonei reperti, posse ad omnes, etiam Sacros Ordines promoueri, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus.

Validat professiones.

§. 3. Et quoniam, sicut pariter accepimus, aliqui ex prædictis Religiosis minime tuti sibi videntur de validitate suæ professionis propter defectum solennitatum ex suo instituto requisitarum, eorum conscientiæ, & quieti consulere volentes, quandocumque aliquis, vel aliqui ex istis professiones suas ratas habere voluerint, Nos eas ex nunc acceptamus, & validamus, atque ad omnes gradus, honores, dignitates, præeminentias, atque inhabilitates quas si ab initio valide professi fuissent, haberent, & obtinerent, restituimus, ac restitutos eo ipso esse, & censeri decernimus, itavt habeant eundem locum, sessionem, & votum prout haberent, si priores professiones validæ fuissent, & nondum promoti ad omnes, etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, seruatis aliàs seruandis, promoueri, & tam ipsi, quàm alij ad eosdem Ordines iam promoti in susceptis ordinibus huiusmodi, etiam in Altaris ministerio ministrare liberè, & licite valeant; necnon omnes actus quos contraxerunt, & legitime contraxissent, vel cum Laicis, vel cum aliis Monasteriis, seo alterius Religionis viris, si nullum aliud paterentur vitium, vel defectum, nisi ex eo solùm, quia initi aut contracti sunt inualidè ab eis qui sine prædictis solemnitatibus professi sunt, auctoritate nostra prædicta confirmamus, & approbamus, ac valida omninò esse volumus, & declaramus.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos illa concernunt, & concernent, quomodolibet in futurum, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, eosque præmissorum occasione, vel prætextu quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari nullatenus posse, nec debere, sicque, & non aliter ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Iudices, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis illi, eiusque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium, motu proprio, & ex certa scientia, & Apostolicæ potestatis plenitudine, & aliàs quomodolibet iteratis vicibus concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis specialis, specifica, expressa, ac indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Vt autem præsentium notitia ad omnes faciliùs perueniat, volumus vt illarum exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptis credi mandat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Octobris 1639. Pontificatus nostri anno decimoseptimo.

D. P. An. 17. die 22. Dec.

Erectio Prouinciæ S. Antonij Regni Portugalliæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Discalceatorum ad instar Prouinciæ S. Ioan. Baptistæ Fratrum Minorum Discalceatorum in Hispania.

CCLXXVII.

De horum Fratrum Discalceatorum materia lege quæ notaui ad Constit. 17. Aliàs, &c. *Greg XV. & ad Constit.* a 66. Cum ea, *huius Pontificis, circa confirmationem Priuilegiorum dictæ Prouinciæ S. Ioan. Baptistæ.*

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1639.

CVm sicut dilecti filij Franciscus Vlisbonensis Minister Prouincialis, & Diffinitores Prouinciæ S. Antonij Regni Portugalliæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Discalceatorum nuncupatorum, & illorum nomine Berardus a Martyribus Commissarius Prouincialis & Guardianus Collegij S. Antonij Colimbriensis dicti Ordinis nobis nuper exponi fecerunt, ipsi negotium Reformationis dictæ Prouinciæ iisdem ferè modis & mediis, quibus Prouincia S. Ioannis Baptistæ Fratrum Minorum Discalceatorum nuncupatorum Regularis Obseruantiæ eiusdem S. Francisci in Hispania reformata existit, promoueri summoperè desiderent.

Supplicatio.

§. 1. Nos qui personarum quarumlibet, præsertim sub suaui Religionis iugo altissimo famulantium quieti, & statui, quantum cum Domino possumus, libenter consulimus, super præmissis opportunè prouidere, ipsosque exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes.

Absoluit exponentes à censuris, &c.

§. 2. Supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, modernis eidem Francisco, & pro tempore existentibus Ministro Prouinciali, Custodi, Diffinitoribus, Guardianis, & Fratribus dictæ Prouinciæ S. Antonij, vt quæcumque domos, siue heremitoria, seu loca, si quæ sibi à piis Christifidelibus in Portugalliæ partibus concedantur, recipere, & in illis Conuentus sui Ordinis erigere, & fundare, seruata tamen aliàs Sacrorum Canonum, & Decretorum Sac. Concil. Trident forma, de sola Ordinarij loci licentia, ac nullo quarumvis aliarum personarum cuiusvis Ordinis, Congregationis, aut instituti Regularium desuper requisito consensu, ac domos sui Ordinis, & Prouinciæ S. Antonij prædictæ cum Ecclesia, Sacrario, Campana, seu campanis humilibus, Cæmeteriis, Claustro, Refectorio, Cellis, Hortis, aliisque officinis, & ædificiis necessariis erigere,

Quod possint recipere noua loca.

erigere, & fabricari facere, ac in illis Fratres sui Ordinis Discalceatorum introducere, atque in ipsarum domorum Ecclesiis, postquam erectæ & fabricatæ fuerint, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum pro infirmis asseruare, ac diuina officia celebrare, & Ecclesiastica Sacramenta ministrare, vt in cæteris Fratrum Discalceatorum eorumdem domibus fieri solet, ac eiusdem S. Antonij Prouinciæ nunc, & pro tempore existentibus Ministris Prouincialibus, seu Guardianis, siue alio quouis nomine nuncupatis Prælatis, ad quos de iure, & iuxta Regularia eiusdem Ordinis statuta Apostolica auctoritate confirmata spectat, & pertinet, vt quoscumque prædictum Discalceatorum Ordinem ingredi, & profiteri volentes, dummodò in qualibet dictarum domorum erigendarum tam Fratres professi, quam Nouitij numerum triginta non excedant, iuxta Regularia eiusdem Ordinis instituta, ad habitum, & professionem recipere, & admittere, ac cum aliis Religiosis professis incorporare liberè, & licitè valeant, licentiam, & facultatem perpetuò concedimus.

Quod viuantur solis statutis municipalibus.

§. 3. Præterea quod Prouincia Sancti Antonij prædicta, illiusque Fratres, & Conuentus suis actioribus constitutionibus & statutis, quæ in pleno Capitulo Prouinciali à maiori parte Capituli recepta, & stabilita fuerint, gubernentur, nec ad obseruanda statuta generalia à Capitulis, vel Congregationibus generalibus Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum, iam facta, vel pro tempore facienda, nec ad specialia eiusdem Ordinis Superiorum mandata, quæ ministri Prouincialis, Custodis, & Diffinitorum Prouinciæ iudicio fuerint dictorum Fratrum Discalceatorum reformationi, aut commodo dissentanea, teneantur.

Quod possint celebrare Congregationes iuxta morem Religionis.

§. 4. Quod Ministri, seu Prælati Prouinciales Congregationes particulares, quas Diffinitoriales vocant, quando & vbi commodius sibi visum fuerit, liberè & licite conuocare, & celebrare, ac in eis quaslibet electiones Guardianorum, & aliorum officiorum facere, & quascumque causas, siue ciuiles, siue criminales, & negotia ad eandem Prouinciam spectantia, iuxta formam Sacrorum Canonum, & Regularium statutorum, & suarum Constitutionum Prouincialium tractare, diffinire, & sententiare possint. Quodque Prælati generales eiusdem Ordinis huiusmodi Congregationes particulares, Diffinitoriales, aut earum electiones, seu diffinitiones, vel decreta & sententias nequaquam impedire, immutare, nec dilatare valeant.

Quod Visitator sit ex Discalceatis.

§. 5. Quod dicta Prouincia Sancti Antonij, eiusque nunc & pro tempore existentes Conuentus, & Fratres, nisi per Fratres Visitatores alicuius Prouinciæ Discalceatorum huiusmodi, à Prælatis tamen generalibus deputandos nullatenus visitari aut sindicari possint, quodque huiusmodi visitatores Discalceati in dictam Prouinciam ingredi, aut in ea aliquam Iurisdictionem exercere non valeant, nisi tempore statuto circa finem triennij Ministri Prouincialis, nempe post duos annos, & septem menses Prouincialatus cuiuslibet ministri Prouincialis eiusdem Prouinciæ transactos, & non antea; tales autem Visitatores omnia statuta Prouincialia eiusdem Prouinciæ obseruare, & iuxta illorum tenorem & præscriptum Prouinciam visitare, & gubernare debeant, & teneantur, nec in eisdem statutis, nisi de consensu maioris partis Diffinitorij plenè dispensare valeant, quamvis hoc idem in literis patentibus, & authenticis a Prælatis generalibus, aliisve Superioribus specialiter iisdem indultum, & concessum fuerit.

Vocales ante Capitulum non possint priuari voce actiua.

§. 6. Vt autem omnes ambitionis, & iniustitiæ occasiones, quæ sub simulato, ac apparentis correctionis, & reformationis zelo obrepere solent, è medio penitus euellantur, postquam prædicti Visitatores, & Commissarij suam iurisdictionem, & visitationem in Prouincia huiusmodi cœperint exercere, nulli Guardiani, nullique Vocales, quibus Concursus ad Capitulum proxime futurum de iure competit, possint ante ipsum celebratum Capitulum ob aliquam, seu aliquas causas ab officio remoueri, nec voce actiua, aut passiua priuari. Si autem in ipsa visitatione aliquibus delictis, & culpis quidam prædictorum reperiantur obnoxij, vel eorum punitio & correctio post omnes electiones Capituli factas differatur, vel aliis canonicis, & regularibus pœnis, præter priuationem officij, ac vocis actiuæ, & passiuæ, arbitrio Superiorum puniri debeant.

Quod Fratres non transferantur ad alias Prouincias.

§. 7. Insuper quod Fratres eiusdem Prouinciæ Sancti Antonij ab ipsa sua Prouincia per quoscumque Superiores abstrahi nequeant, vt ad Indos, vel alias partes, & Prouincias remittantur, nisi de consensu Capituli Prouincialis, vel Diffinitorij pleni eiusdem Prouinciæ, & quod huiusmodi Superiores, quicumque illi sint, non possint Fratres prædictos licentiare, vt in domibus sæcularium, seu extra claustra habitent, nisi seruata ad vnguem forma à Clemente VIII. prædecessore nostro præscripta in Bulla, seu literis de Reformatione Regularium, incipiente Nullus omninò prætextu cuiuscumque priuilegij, sub anno 1599. nempe quod tales licentiæ nisi ex grauissima causa à Sede Apostolica approbanda nullatenus concedantur, at vero aliter concessæ sint ipso facto irritæ, & nullæ censeantur, & Religiosi talibus licentiis vtentes statim ad claustra reuocentur.

Possint vti libris Bibliothecæ.

§. 8. Quodque possint iidem Fratres Discalceati intra septa domus Regularis suæ libros à Bibliothecis de licentia Prælati abstractos habere, & illis vti, dummodo postquam illis vsi fuerint, iisdem Bibliothecis illos restituere procurent.

Communicatio priuilegiorum aliarum Prouinciarum.

§. 9. Ac demum Ministro Prouinciali, Custodi, necnon Guardianis, Conuentibus, & Fratribus vniuersis dictæ Prouinciæ, nunc & pro tempore existentibus, vt omnibus & singulis gratiis, indultis, & priuilegiis, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, fauoribus, indulgentiis, & literis Apostolicis, tam S. Iosephi, & S. Pauli, quam quibusvis aliis eiusdem Ordinis Fratrum Discalceatorum Hispaniarum per quoscumque Rom. Pont. prædecessores nostros, ac per Nos & Sedem Apostolicam prædictam hactenus concessis, & in posterum concedendis, æque ac si ipsimet Prouinciæ Sancti Antonij nominatim concessa fuissent, frui, potiri, & gaudere perpetuò possint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis pariter perpetuò concedimus, & indulgemus. Volumusque, statuimus & ordinamus respectiuè, & insuper præcipimus Ministro, & Commissario generalibus Ordinis Minorum Regularis Obseruantiæ, & quibusvis Commissariis, & Visitatoribus ad dictā Prouinciam S. Antonij destinatis, cæterisque tam Prælatis, quam Subditis, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac priuationis quorumcumque officiorum, & dignitatum eo ipso absque alia declaratione incurrenda pœna, ne in præmissis Fratres prædictos Discalceatos Prouinciæ S. Antonij huiusmodi litibus grauari, aut quovis modo molestari permittant, quin immo prædicta omnia priuilegia, & indulta illis inuiolabiliter obseruent, & obseruari faciant, ac per suas proprias literas, quoties pro parte prædictorum Fratrum Discalceatorum fuerint requisiti, faueant & assistant.

Executores deputat.

§. 10. Et nihilominus Venerabilibus Fratribus Vlisbonensi, Bracharensi, & Elborensi Archiepiscopis, ac Conimbriensi Episcopo, eorumque Officialibus, ac dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem Fratrum Discalceatorum desuper fuerint requisiti, solenniter publicent, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistant, faciantque auctoritate nostra eos præmissis omnibus, & singulis pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per Prælatos generales, & Visitatores prædictos quomodolibet molestari, contradictores quoslibet & rebelles, & præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo; legitimisque super his habendis seruatis processibus censuras & pœnas ipsas etiā iteratis vicibus aggrauādo, interdictum Ecclesiasticum apponendo, & auxiliū bra-

chij sæcularis, quatenus opus sit inuocandum. Decernentes præsentes literas nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ defectu, etiam ex eo quod in præmissis interesse habentes, vel Fratres de Obseruantia, aut quicumque alij vocati non fuerint, notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, aut quomodolibet in ius, vel controuersiam reuocari, sed semper & perpetuò validas, & efficaces existere & fore, sicque per quoscumque Iudices Ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, quoque, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. pariter Prædecessoris nostri, per quam cauetur expresse, ne professores Ordinum Mendicantium loca ad habitandum absque dictæ Sedis licentia speciali, & de prohibitione huiusmodi expressam mentionem faciente recipiant; & de vna, ac Concilij generalis de duabus dietis, dummodò vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac nostris literis, quæ incipiunt: In Cathedra Beati Petri Apostolorum Principis, de anno 1626. emanatis, ac quibusvis eiusdem Ordinis Fratrum Minorum de Obseruantia etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam per Fratres Discalceatos huiusmodi acceptatis, præsertim Capitulorum, seu Congregationum generalium, quibus cauetur expressè ne Fratres Discalceati huiusmodi domum aliquam dicti eorum Ordinis absque expressa licentia Capituli generalis, aut infra quinque leucas à domo eorumdem Fratrum Minorum erigere audeant, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini Fratrum Minorum, illiusque Superioribus, & quibusvis Religiosis particularibus, aliisque personis, sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet præmissorum concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausolas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Aut si Ministro & Commissario generalibus, aut Fratribus dicti Ordinis Minorum de Obseruantia, seu quibusvis aliis communiter, vel diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Transumptis credi iubet. §. 51. Cæterùm quia difficile foret præsentes literas ad singula quæque loca, vbi necesse fuerit, deferri, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod transumptis earumdem præsentium impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 1. Decem. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 1. Decembris 1639. Pontificatus nostri anno decimoseptimo.

CCLXXVIII. *Bulla An. D.* Decernit, quod omnes dispositiones pro Captiuorum redemptione faciendæ in fauorem Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede pertineant quoad eiusdem Ordinis Fratres Recollectos ad Reuerendissimum totius Ordinis Magistrum Generalem, &c. *Extat in Appendice Tom 4. ordine 20. fol. 306. & 307. incipit*: Exponi Nobis. *1640. 15. Febr. Pont. A. 17.*

Quod Fratres Minores Conuentuales, tanquam Mendicantes, prohiberi non possint ab Ordinariis locorum, seu aliis Regularibus, quominus per seipsos in locis vbi habent Conuentus, eleemosynas quærant. CCLXXIX.

De tota ipsorum Religione plenè notatum est ad Constit. 5. Honorij III. Tom 1. & ad Constitut. 88. Militantis. Tom. 4.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam. *Edita A. D. 1640.*

§. 1. *Motiua.* CVm sicut dilectus filius Blasius à Chersio Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conuentualium nuncupatorum Procurator generalis Nobis nuper exponi fecit, Fratres prædicti, qui nedum ex regula, quam profitentur, sed etiam ex Constitutionum dicti Ordinis Vrbanarum nuncupatarum, Apostolica auctoritate confirmatarum obseruantia verè mendicantes sunt, & hactenus priuilegiis Mendicantium gauisi fuerunt, & gaudent, impediri non debeant quominus eleemosynas quærant, præsertim in partibus Vltramontanis, vbi ab hæreticis maiori parte rerum, quas in communi possident, exuti sunt, & absque piorum eleemosynis fame perirent, aut suas Domos regulares deserere cogerentur: Nobis propterea dictus Blasius Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur eundem Blasium Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati. De Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio, inhærentes declarationibus aliàs super editis, præfatos Fratres Minores Conuentuales Sancti Francisci tanquam mendicantes nequaquam posse ab Ordinariis locorum, seu aliis Regularibus prohiberi, quominus per se ipsos in locis vbi habent Conuentus, eleemosynas quærant, sed tantum si extra loca, vbi Conuentus existunt, quæritare voluerint, teneri suorum Superiorum licentiam Ordinario ostendere, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus. *Declaratio prout in rub.*

§. 3. Mandantes propterea in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub aliis arbitrij nostri pœnis, omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet in futurum spectabit, vt eosdem Fratres Conuentuales præmissorum omnium commodo, & effectu frui, & gaudere sinant, & faciant, non permittentes eos desuper à quibusvis quavis auctoritate fungentibus, etiam aliis Regularibus mendicantibus, quovis prætextu quomodolibet indebitè molestari, ac decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Fratribus Conuentualibus in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari: Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§. 4. Non

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio facienda esset, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet. §. 5. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij subscriptis, & sigillo personæ alicuius in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 17. die 9. Febr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 9. Februarij 1640. Pontificatus Nostri, anno decimoseptimo.

CCLXXX. Erectio Custodiæ Reformatæ Transiluaniæ Fratrum Minorum S. Francisci Strictioris Obseruantiæ.

Istorum Fratrum Reformatorum materiam habes signatam ad Constit. 38. Sacrosanctum, Tom. 4. Et in Constit. 263. Iniuncti nobis, Tom. 5. vbi agitur de Reformatione Prouinciarum.

Edita A. D. 1640. VRBANVS PAPA VIII. *Ad perpetuam rei memoriam.*

Proœmium. SAluatoris nostri IESV CHRISTI, licet immeriti, vices gerentes in terris, illam curam libenter amplectimur, per quam Religiosorum Ordines multiplicatis cultoribus, quorum assiduis precibus, & fructuosis operibus Omnipotens Deus propitiatur, & fides Catholica propagatur, nostris etiam temporibus suscipiant incrementum, quod vt optatum sortiatur effectum, officij nostri partes fauorabiliter interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Motiua. §. 1. Sanè pro parte dilecti filij Procuratoris Generalis Fratrum Minorum Reformatorum nuncupatorum Ordinis S. Francisci Nobis nuper expositum fuit, quod pro cultura Catholicorum in Transiluania, ac Hæreticorum, & Schismaticorum in illis partibus degentium conuersione maximè expedit ex domibus Regularibus Fratrum Minorum Strictioris Obseruantiæ Ordinis huiusmodi, in eisdem partibus existentibus vnam Custodiam Transiluaniæ nuncupandam erigi, & à Prouincia S. Saluatoris Vngariæ eiusdem Ordinis separari.

§. 2. Nobis propterea idem Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eiusdem Procuratoris Generalis votis huiusmodi, quantum cum Domino possumus, benignè annuere, illumque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, tres quæ à Fratribus Minoris Strictioris Obseruantiæ huiusmodi ad præsens, vt asseritur, habitantur in Transiluania, necnon aliam de Cich, eorundem Fratrum Prouinciæ S. Saluatoris Vngariæ prædictæ domos Regulares ab eadem Prouincia S. Saluatoris, illiusque Ministri Prouincialis iurisdictione, & superioritate, ita quod illi amplius minime subsint, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò separamus; ipsasque quatuor Domos Regulares huiusmodi in Custodiam Transiluaniæ nuncupandam eisdem auctoritate, & tenore etiam perpetuò erigimus, illamque iurisdictioni, superioritati, visitationi, & correctioni Ministri, & Commissarij Generalium pro tempore existentium eiusdem Ordinis, qui custodiam per Nos sic erectam pro tempore regant, illique de Religiosis, & aliis necessariis prouideant, immediatè subiicimus, necnon in Custodem Custodiæ huiusmodi, pro hac prima vice dilectum filium Stephanum Salines eiusdem Ordinis Professorem deputamus, & constituimus. *Erectio Custodiæ.*

§. 3. Demum eidem custodiæ sic erectæ, illiusque Domibus Regularibus, Custodi, & Fratribus, vt omnibus, & singulis priuilegiis, gratiis, præeminentiis, concessionibus, & indultis, quibus aliæ eiusdem Ordinis custodiæ, illarumque Domus Custodes, & Fratres vtuntur, fruuntur, & gaudent, ac vti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum similiter, & æque principaliter, ac si custodiæ per præsentes erectæ, illiusque domibus, Custodi, & Fratribus concessa fuissent, vti, frui, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant, indulgemus. *Quod hæc custodia gaudeat priuilegiis.*

§. 4. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere debere, sicque per quoscomque Iudices Ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Prouinciæ S. Saluatoris prædictorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, ac singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 3. Februarij 1640. Pontificatus nostri anno decimoseptimo. *D.P. An. 17. die 3. Febr.*

Declaratio Mentis circa reductionem onerum quorumdam beneficiorum. *Habetur Tomo 4. 157. in ordine, fol. 120. incipit:* Aliàs non. CCLXXXI. *Edita A. D. 1640. 6. Mart. Pont. A. 17.*

CCLXXXII. Prohibitio erigendi noua loca sub titulo de Propaganda Fide, vbique Terrarum, absque facultate Sedis Apostolicæ.

Edita A. D. 1640. VRBANVS PAPA VIII. *Ad perpetuam rei memoriam.*

Prohibitio prout in rub. NE noua loca sub titulo de Propaganda Fide in posterum vbiuis gentium temerè, & inconsulta Sede Apostolica erigantur, aut instituantur, quantum cum Domino possumus, opportunè prouidere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotio Præpagandæ Fidei huiusmodi præpositorum consilio, Superioribus cuiuscumque Ordinis, Religionis, Congregationis, Societatis aut instituti sub pœnis priuationis officiorum, & vocis actiuæ, & passiuæ, ac inhabilitatis ad ea, Apostolica auctoritate tenore præsentium prohibemus, ne Monasteria, Conuentus, Domos, Seminaria, Collegia, Hospitia, seu Oratoria sub titulo de Propaganda Fide construant, aut erigant,

erigant, vel à suis subditis construi, aut erigi permittant, sine speciali eorumdem Cardinalium licentia. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac cuiuscumque Ordinis, Religionis, Congregationis, Societatis, & Instituti etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis.

Contrariis derogat. §. 2. Quibus omnibus, etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio facienda esset, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet. §. 3. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu Secretarij Congregationis dictorum Cardinalium de Propaganda Fide, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo Præfecti Congregationis huiusmodi, vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 17. die 13. Mar. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 13. Martij 1640. Pontificatus nostri anno decimoseptimo.

Publicatio. *Anno a Natiuitate D. N. Iesu Christi millesimo sexcentesimo quadragesimo, Indictione octaua, die verò vigesimaquarta mensis Martij, Pontificatus autem Sanctiss. D. N. Domini Diuina Prouidentia Vrbani Papæ VII. anno eius decimoseptimo, supradictum Breue affixum, & publicatum fuit ad valuas Curiæ, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Antonium Bardum prælibati Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem.*

CCLXXXIII. Pro restituendo, ac conseruando in Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia disciplinæ regularis candore.

De huiusmodi Fratrum Religione plenè notatum est ad Constitut. 57. Sacrosanctum, *Tom.* 4. *& in sequentibus statutis generalibus.*

Edita A. D. 1640.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, inscrutabili diuinæ prouidentiæ voluntate præsidentes, quid pro felici Christifidelium quorumlibet, & præsertim regularium personarum, quæ abiectis Mundi vanitatibus, Deo sub suaui Religionis iugo se totas deuouerunt, statui conferat, diligenter prospicimus, ac quæ ipsis per emissorum votorum semitas ad perfectionis apicem contendentibus, offendiculo esse possunt, remouere studemus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Motiua. §. 1. Cum igitur, sicut accepimus, in Ordine Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum, ob minùs accuratam aliquorum præceptorum regulæ eorumdem Fratrum Obseruantiam, nonnulliosque abusus, qui in Ordine prædicto contra Apostolicarum Constitutionum, & præcipuè fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri decretorum pro reformatione Regularium editorum præscriptum, pacem, mentisque quietem turbari, religionis candorem minui, ac fidelibus non paucorum scandalorum occasionem præberi contingat.

§. 2. Hinc est, quod Nos eiusdem Clementis decretis, dictique Ordinis statutis, per Sedem Apostolicam confirmatis inhærendo, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura Constitutione confirmantes quæ alias à Nobis circa Patrum priuilegiatorum abrogationem, sub die 23. Iulij anni 1639. sancita fuere, Patrum ex electione factorum, siue ij Procuratores, & Commissarij Generales Curiæ, siue Diffinitores generales Ordinis, seu Ministri Prouinciarum, siue earumdem Custodes, & Diffinitores, à quibus ob maiorem multitudinem maiora etiam in eisdem oriuntur incommoda, quos vltra numerum in Statutis Ordinis præscriptum minimè augeri posse sine dispensatione decernimus, siue Prouincialium gratiis, & priuilegiis ex Ordinis concessione gaudentes extiterint, vel existant; relicta tantummodò præcedentia, ac antelatione, ac socio eisdem per Ordinis statuta respectiuè concessis, omnes exemptiones, immunitates, licentias, consuetudines, quæ potiùs abusus dici possunt, quoquo modo in dicto Ordine obtenta, inducta, intrusaque in perpetuum cassamus, tollimus, abolemus, & abrogamus, ac cassata, ablata, abolita, & abrogata esse, & censeri debere, cuicumque in posterum tales exemptiones, & priuilegia concedendi facultate penitus interdicta, sub priuationis vocis actiuæ, necnon excommunicationis latæ sententiæ ipso facto incurrendis pœnis, decernimus, & ordinamus. *Tollit quasdam desuetudines, & pœnas apponit.*

§. 3. Declarantes, ex officiis, quibus functi fuerint, nullum aliud in ipsis remansisse, vel remanere, aut eos prætendere posse ius, arbitrium, superintendentiam, intelligentiam, vel quocumque alio nomine nuncupetur, præeminentiam in Prouinciis, Conuentibus, Fratrum collocationibus, aliisque dispositionibus; itavt liberum omninò sit Prouincialibus, & Diffinitoribus (nullo ad prædictos Patres habito respectu) de Conuentibus disponere, Guardianos instituere, Fratres collocare, aliaque exequi, sicuti communi Prouinciarum bono viderint expedire. Necnon Ordinis huiusmodi apud Nos, & Sedem Apostolicam Cardinali Protectori, Ministro, ac Commissario Generalibus pro tempore existentibus, contrauenientes Prouinciales, & Guardianos taliter electos, obtentis officiis, eorum arbitrio, priuandi; Patres verò præfatos, qui præteritorum officiorum per eos obtentorum prætextu, aliquid contra præsentis Constitutionis tenorem moliti, innouare, vel attentare præsumpserint, ad maiorem tranquillitatem, & pacem, eorumdem Protectoris, & Generalium arbitrio, etiamsi opus fuerit in alienas Prouincias transferendi, & transmittendi, facultatem concedimus, & impartimur. *Dat facultatem Superioribus liberè exercendi munus suum.*

§. 4. Ne autem in dicto Ordine recipiendi pro concionibus pecuniarias eleemosynas, deque illis ad Concionatorum arbitrium disponendi, néve nimius equitandi abusus vlterius inualescant, grauissimisque regulæ Beati Francisci voto, & præcepto passim contrauениatur, omnibus, & singulis prædicti Ordinis Concionatoribus, vltra pœnas in proprietarios per eiusdem Ordinis statuta fulminatas, in virtute sanctæ Obedientiæ, & sub priuatione officiorum, quæ obtinent, ac perpetua inhabilitate ad quæcumqua officia, gradus, & dignitates in posterum ipso facto incurrendis, præcipimus, & mandamus, vt de prædictis eleemosynis per se nullo modo disponant, nec eas ab offerentium manibus in suas recipiant, vel in Procuratoris, siue alterius cuiuslibet deponi faciant, sed easdem integras Superiori Prouinciali significent, qui de illis iuxta Regulæ præscriptum disponat: quibus etiam pœnis eo ipso subiicimus omnes eiusdem Ordinis Fratres, qui sine manifesta, vera, grauique necessitate, aut infirmitate, & absque licentia Prouincialis, vel in casu vrgenti, Superioris localis, de consilio, & iudicio trium Discretorum Conuentus in scriptis obtenta, equitare ausi fuerint: easdem pœnas solis Ministro, & Commissario Generalibus *Mandat quod Prædicatores eleemosynas Superioribus significent.*

libus aliquando, & ex rationabili causa remittendi, facultate relicta.

Dat normam equitandi. §.5. Quos cum Prouincialibus, Prouinciarum Commissariis, & ad vrgentiora negotia destinatis paterne monemus, vt in casu vrgenti, ac per regulam permisso, memores sint paupertatis, humilitatis, & patientiæ Christi Domini Saluatoris Nostri, ad cuius vitæ exemplum B. Franciscus, & conuersationem instituit, & Ordinem suum fundauit, vilioribus, despectisque iumentis contenti sint, & comitatu, qui sæculares diuites decet, selicto, maiori, qua fieri poterit, modestia gradiantur, exemploque cæteros præeuntes, sciant in concessis tantùm casibus equitandi licentiam indulgere, super quo Superiorum omnium, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, conscientiam oneramus. Concedentes Prouincialibus, & Prouinciarum Commissariis, vt vno, eoque humili iumento, pro se tantum, non autem pro sociis, in necessitatis articulo vti possint: aliàs, si contrafecerint, suis officiis eo ipso destituti remaneant.

Obseruari mandat Const. Clem. VIII. & pœnas apponit. §.6. Ad hæc, vt prædicti Clementis VIII. Prædecessoris nostri decreta inuiolabiliter obseruentur, omnes Fratres, præcipuè nominatos Ordinis, & Prouinciarum Patres, legitime non impeditos, ad Chori seruitium, & ad faciendam hebdomadam, aliasque Ecclesiasticas functiones, ad vestitum, & cellarum supellectilem eorum statui conuenientes, ad communem mensam, cum eisdem pane, vino, obsonio (nihil cuiquam singularitatis concesso) ad egressum de Conuentibus cum licentia, & socio, qualibet vice à Superioribus obtinendis, benedictionisque receptione post regressum, ad cubitum singulorum in singulis lectis, ad orationis mentalis studium, a qua nullus, cuiuscumque conditionis existat, exemptus censeatur, ad silentij custodiam, ad culparum capitula, ad virtutum exercitium, ad collocutiones, & sermones, singulis saltem hebdomadis, de regulari disciplina, spiritualique profectu tractantes, teneri volumus, & obligamus, nedum sub pœnis in eisdem decretis contentis, verùm etiam sub priuatione officiorum, & perpetua habilitate in posterum ipso facto incurrendis: Guardianis, Prouincialibus, & Generalibus respectiuè, qui sine legitima causa prædictorum transgressionem permiserint, & notabiliter negligentes, ac transgressores non legitimè impeditos, voce actiua, & passiua non priuauerint, & in posterum ad alia non inhabilitauerint, prout Nos hac nostra Constitutione (quam in sola Cismontana familia valere, statimque post eiusdem notitiam à prædictis Superioribus sub fulminatis pœnis in quolibet Conuentu, pro felici exequutione publicari, ac in statutis Ordinis inseri, & cum illis bis saltem in anno publicè in Communitate Fratrum legi, sub destitutione ipso facto Superiorum localium negligentium, volumus) priuamus, & inhabilitamus, ac tanquam candoris ordinis obscuratores, disciplinæque regularis relaxatores, priuatos esse volumus, & declaramus.

Decretum irritans. §.7. Sicque in præmissis omnibus, & singulis inuiolabiliter obseruari, & per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.8. Non obstantibus Apostolicis, ac in Conciliis Vniuersalibus, Prouincialibusque, & Synodalibus editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, dictique Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, & Fratribus, ac quibusvis aliis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet. §.9. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 17. die 1. Iuny. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 1. Iunij 1640. Pontificatus nostri anno decimoseptimo.

Confirmatio declarationis Constitutionis Clementis Papæ VIII. de largitione munerum Regularibus vtriusque sexus interdicta. *Reperitur Tomo 4. ordine* 158. *fol.* 221. *incipit*: Nuper a Congregatione. CCLXXXIV.

Edita A. D. 1640. 16. Oct. Pont. An. 18.

Confirmat electionem Sancti Dominici in Patronum Ciuitatis Neapolitanæ, & totius Regni. CCLXXXV.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1640.

Proœmium. Domini nostri IESV CHRISTI, qui seruos suos æternæ gloriæ præmio donat in Cœlis, vices quamquam immeriti gerentes in terris, ex iniuncto Nobis Pastoralis officij debito procurare tenemur, vt eorumdem Seruorum Christi debitus honor, & veneratio in terris in dies magis promoueatur, & laudetur Dominus in Sanctis suis.

§.1. Quamobrem Christi fidelium ad eorumdem Sanctorum patrocinium confugientium vota, vt optatum sortiantur effectum, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, ac desuper eiusdem officij partes propensis studiis impendimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Supplicatio. §.2. Sanè pro parte dilectorum filiorum Communitatis, & hominum Ciuitatis Neapolitanæ, aliarumque Communitatum, & Vniuersitatum, ac hominum totius Regni Neapolitani, Nobis nuper expositum fuit, quod ipsi ob singularem, quem erga S. Dominicum Ordinis Prædicatorum Institutorem gerunt deuotionis affectum, eumdem S. Dominicum in Patronum, & Protectorem Ciuitatis, & Regni huiusmodi elegerunt: Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, exponentes prædicti plurimum cupiant electionem huiusmodi, quo firma perpetuò subsistat, Nostro, & huius Sanctæ Sedis Apostolicæ patrocinio communiri.

Confirmat prout in rubr. §.3. Nos eorumdem exponentium pietatem, & consilium huiusmodi plurimum in Domino commendantes, illosque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus Exponentium eorumdem nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, electionem prædictam Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, quod præsentium transumptis,

 etiam

etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 12. die 23. Aug. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 23. Augusti 1640. Pontificatus nostri anno decimooctauo.

CCLXXXVI. Breue executoriale super literas Apostolicas Clementis VIII. ac Vrbani VIII. ac super statuta pro Indiarum Prouinciis Fratrum Minorum de Obseruantia, quòd mittere possint Commissarios ad Capitulum Generale.

De huiusmodi Fratribus Indianis plura indicaui tibi suprà ad Constit. 22. Aliàs fel. *Const. 46.* Cum sicut, *Tom. 4. Const.* 174. Circumspecta, *&c. Tom. 5.*

Edita A. D. 1640.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Litera Apostolica. §. 1. Aliàs à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet. Vrbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Circumspecta Romani Pontifici prouidentia ea quæ in personarum Regularium Capitulis Generalibus interdum sancita, & auctoritate Apostolica comprobata fuerunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, præsertim cum felici earumdem personarum statui, & quieti opportunè consulitur, immutat, in hisque suæ solicitudinis partes fauorabiliter interponit, prout conspicit in Domino salubriter expedire. Aliàs siquidem in Capitulo Generali Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncopatorum de anno 1625. celebrato, inter alia conditum fuit Statutum tenoris sequentis, videlicet.

Quod Ministri Prouinciales Indiarum possint mittere Commissarios ad Capit. Gen. §. 2. Caueant ex Indianis Prouinciis Ministri Prouinciales, ne ad Capitulum Generale, vel aut ipsi veniant, vel Commissarios suo nomine mittant, solis Custodibus veniendi facultate concessa. Nosque Statutum huiusmodi illius tenore inserto confirmauimus, & approbauimus, prout in nostris desuper in simili forma Breuis expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur. Cum autem, sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Ioannes Merinero dicti Ordinis Minister Generalis, Patres in Capitulo Generali eiusdem Ordinis in hac Alma Vrbe nostra nouissimè celebrato congregati, Ministris Prouincialibus Prædictarum Prouinciarum Indiarum antiquum ius quod habebant, vt ad Capitulum Generale Commissarios eorum nomine suffragium laturos mittere possent, iustis ex causis restituendum esse censuerint. Nobis propterea dictus Ioannes Minister Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eiusdem Ioannis Ministri Generalis votis annuere volentes, illumque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Magistris Prouincialibus dictarum Prouinciarum Indiarum pro tempore existentibus, quod ad Capitulum Generale dicti Ordinis mittere possint Commissarios, qui eorum nomine suffragium ferant, ea tamen lege, vt tam Commissarij, qui mittentur, quam etiam Custodes filij earum Prouinciarum respectiuè sint pro quibus mittentur, vel in eis incorporati, siue in Indiis, siue in aliis Europæ partibus existant, dummodò ad electionis effectum non incorporentur, ac vt tam Commissarij, quàm Custodes prædicti à suis Prouinciis non aliter quàm iuxta Constitutiones generales Segobienses eligantur, quodque si Commissarij, & Custodes huiusmodi in itinere decedant, suffragium suum nemini, etiam tanquam Procuratori absenti, vel præsenti committere possint, ac idem in aliis etiam Prælatis, & Vocalibus iuxta laudabilem dicti Ordinis consuetudinem seruetur, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

§. 3. Et insuper pro commodiori præmissorum executione Constitutionem fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri, quæ incipit: His quæ ad Regularium personarum statum. Die 4. Martij 1600. Pontificatus sui anno nono editam, qua cauetur, vt in Prouinciis dicti Ordinis in partibus Indiarum, præsertim in Limensi Prouincia ad Ministratus Prouincialis, seu quodlibet aliud dignitatis officium assumi non valeant alij dicti Ordinis Religiosi, quàm illi, qui eiusdem Prouinciæ Alumni sunt, vel ad eam expresè, ac nominatim missi ex Hispaniis, cum Ministri Generalis, aut Commissarij Indiarum apud Catholici Hispaniarum Regis Curiam assistentis literis obedientialibus in illis Prouinciis incorporati fuerunt, innouamus, approbamus, & confirmamus. Declarantes sub illis verbis, Seu quodlibet aliud dignitatis officium, in dicta Constitutione expressis, Ministri Prouincialis, tam pro regenda Prouincia, quàm pro ferendo suffragio in Capitulo Generali designari, Vicarij Prouincialis, Custodis, Diffinitorum, Guardianorum, Conuentuum, & Vicariorum officia comprehendi, & comprehensa intelligi; sicque in præmissis, etiam per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Quod Forenses non promoueantur ad Officia.*

§. 4. Quocirca dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus dicti Ordinis Commissariis generalibus in Indiis in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ, priuationisque suorum officiorum, & perpetuæ inhabilitatis ad alia obtinenda pœnis præcipimus, & mandamus, vt præsentes literas, & in eis contenta quæcumque inuiolabiliter seruent, & ab aliis, ad quos spectat, & spectabit, quomodolibet seruari curent. Alioquin, si eos hac in parte deliquisse compertum fuerit, ipso facto ad propriam Prouinciam regredientes, omni priuilegio, titulo, immunitate, & exemptione priuati remaneant: iniungentes, & districtè præcipientes dicto Ioanni, & aliis pro tempore existentibus Ordinis prædicti Ministris generalibus, vt citra conniuentiam quascumque pœnas prædictas contra transgressores debitæ executioni demandari faciant, onerando in his eorum conscientias. *Executores deputat, & mandat puniri transgressores.*

Non obstante statuto, & literis nostris prædictis, aliisque Apostolicis, & in Vniuersalibus, Prouincialibusque & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon dicti Ordinis, & Prouinciarum prædictarum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, & Prouinciis, illorumque Ministris Generalibus, ac Prouincialibus, & Commissariis prædictis, aliisque Superioribus, Fratribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris,

suffultis, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S.Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 6. Augusti 1639. Pontificatus nostri anno decimoseptimo.

§.5. Cùm autem, sicut accepimus, Commissarij Generales Indiarum in prædictis Prouinciis circa prouisionem officiorum multa quotidie contra prædictas nostras literas, & statuta illis confirmata in Capitulo Generali dicti Ordinis nouissimè in Vrbe celebrato pro Indianis edita moliantur; etenim peracta Prouincialis Ministri, Diffinitorumque electione tabulas Guardianorum arbitratu suo conscriptas proferunt, atque à Prouincialibus, & Diffinitoribus subscribi violenter faciunt, necnon captiosas, & dolo plenas Prælatorum postulationes sibi fieri procurant in maximum dicti Ordinis detrimentum, & Sacrorum Canonum, Decretorumque Concilij Tridentini transgressionem; idcircò Nos cupientes præinsertas nostras literas, & statuta huiusmodi debitæ, vt par est, executioni demandari, & ne talia deinceps fiant, prouidere, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, Venerabili fratri nostro Archiepiscopo Limano, ac dilectis filiis Decano, & Archidiacono Ecclesiæ Limanæ, nunc, & pro tempore existentibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Superiorum, & aliorum quorumcunque Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi Religiosorum fuerint requisiti, solenniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra prædictas nostras præinsertas, ipsumque statutum, ac præsentes etiam nostras literas debitæ executioni demandari, & ab omnibus, quos illæ concernunt, & in futurum quomodolibet concernent, inviolabiliter obseruari, ipsosque Superiores, & alios prædictos omnium, & singulorum in prædictis statuto, & literis contentorum, aliorumque præmissorum effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quavis auctoritate fungente, quovis prætextu quomodolibet indebitè molestari.

Decretum irritans.

§.6. Contradictores quoscumque, eisque auxilium, consilium, vel fauorem, publicè, vel occultè, directè, vel indirectè quomodolibet præstantes, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariorũ derogatio.

§.7. Non obstantibus fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri de vna, ac Concilij generalis de duabus dietis, dummodò vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in dictis præinsertis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mãdat.

§.8. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 18. die 27. Sept.

Datum Romæ apud S.Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Septembris 1640. Pontificatus nostri anno decimooctauo.

CCLXXXVII

Quod Prior Prouincialis Fratrum Ordinis Prædicatorum Prouinciæ Poloniæ sit biennalis dumtaxat, ad instar Romanæ, & Lombardiæ dicti Ordinis Prouinciarum.

De his Fratribus vide notata ad Const. 208. Aliàs per Nos, Tom. 5. ac ad Const. 261. In his Apostolicis, &c.

Edita A. D. 1640.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Domini Nostri IESV CHRISTI, qui charitas est, & Deus pacis, vices meritis licet imparibus gerentes in Terris, pacem, & concordiam inter Christi fideles quoslibet, præsertim Regulares, sublata dissidiorum materia, confouere studemus, vt ipsi in charitate, & sic in Deo manentes, ei sua vota reddant in sanctitate, & iustitia coram ipso.

Motiuũ.

§.1. Cum itaque, sicut dilecti filij Fratres Ordinis Prædicatorum Prouinciæ Poloniæ Nobis nuper exponi fecerunt, grauissimæ in prædicta Prouincia dissensiones, & controuersiæ super distributione officiorum vigeant, proptereaque ipsi Exponentes perpetuam inter eiusdem Prouinciæ filios, necnon inter Conuentuales Conuentus Cracouiensis Ordinis huiusmodi pacem stabiliri summoperè desiderent.

§.2. Nos pro nostri pastoralis officij debito desuper opportunè prouidere volentes, ipsosque exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Prior Prouincialis eligatur alterñ ex vicibus ex quinque nationibus.

§.3. Quod de cætero futurus eiusdem Prouinciæ Prior Prouincialis, biennalis duntaxat, ad instar Priorum Prouincialium Romanæ, & Lombardiæ dicti Ordinis Prouinciarum existat, alternis vicibus, primò videlicet ex Cracouiensi, secundò ex Vilnensi, tertiò ex Lub'inensi, quartò ex Posnaniensi, ac demùm quintò successiuè ex aliis dictæ Prouinciæ Conuentibus Ordinis huiusmodi eligi, & assumi respectiuè debeat, quodque nec Diffinitor Generalis, seu Prouincialis, nec Socius Diffinitoris, ac Prouincialis sit vnquam ex eodem Conuentu, cuius erit ipse Prior Prouincialis, Apostolica auctoritate, tenore præsentium perpetuò statuimus, mandamus, & ordinamus; ita tamen, vt post modernum dictæ Prouinciæ Priorem Prouincialem, qui, vt asseritur, filius Conuentus Cracouiensis existit, ac cuius officium Dominica tertia post festum Paschatis Resurrectionis Domini Nostri IESV CHRISTI 1642. exspirabit, eligatur primo loco Prior Prouincialis ex Conuentu Vilnensi prædicto, & sic deinceps ordine per Nos suprà constituto.

Decretũ irritans.

§.4. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quomodolibet in futurum inuiolabiliter, & inconcussè obseruari debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Cõtrariis derogat.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro sufficienter ex-

presse

preffis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P.A.18. die 6. Nou.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 6. Nouembris 1640. Pontificatus nostri anno decimooctauo.

CCLXXXVIII Restitutio viæ antiquæ, & Postarum à Terra Montis Rosarum per Loca, & Territoria immediatè subiecta Sedi Apostolicæ Viterbium vsque.

Pro manutentione Viarum in Vrbe, & extrà, vide quamplura notata in Repertorio Tom. 5. verb. Magistri Viarum.

Edita A. D. 1641.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet, & æquum est, vt Nos, qui pro pastorali nostra solicitudine omnium Christi fidelium commodis assiduè inuigilamus, Sedis Apostolicæ, nostrorumque, & illius in temporalibus subditorum vtilitati studio peculiari consulamus. Cum itaque, sicut accepimus, licet via, quæ Romà Viterbium ducit, antiquitus Loca, & Terras Nobis, & dictæ Sedi immediatè in temporalibus subiecta dumtaxat, nimirum priscam viam Cassiam, ac à Terra Montis Rosarum nuncupat. Sutrium, & inde Capranicæ, ac Capannæ Brusciatæ vulgò nuncupat. Territorium, necnon Terram, seu Territorium Vetrallæ traiiceret, maxima cum nostrorum, & eiusdem Sedis subditorum in Locis huiusmodi commorantium vtilitate, nihilominus à Pontificatu fel. record. Iulij II. vel Pauli III. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, seu alio veriori tempore immutata fuerit via huiusmodi, illaque, & præfatis Locis declinatis, Veredarij, Vectores, Muliones, & alij Viatores per alia Loca, nempè Viterbio traiecto Monte Cymino per Vici, & Roncilionis Terras, eiusque Territorium transire consueuerint, in grauissimum eorumdem subditorum nostrorum detrimentum.

Motiua huius Constit.

Aucat lites Sedi Apostolicæ, & perpetuum silentium imponit.

§. 1. Hinc est, quod Nos eiusdem Sedis, ac prædictorum subditorum nostrorum indemnitati, & commodis hac in re consulere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & quascumque lites, & causas occasione mutationis viæ præfatæ, illiusque postarum, tam pro parte dilecti filij nobilis viri Ducis Parmæ, & Placentiæ, ac Vniuersitatum, & hominum dictæ Terræ Runcilionis, quàm pro parte Communitatis, & hominum Ciuitatis Sutrinæ prædictæ, & quorumlibet aliorum motas, & pendentes, etiam instructas, etiam vt asseritur in Congregatione Viarum, in qua prætenditur tempore piæ mem. Pauli Papæ V. etiam prædecessoris nostri decretum fuisse nihil super præmissis esse innouandum, in statu, & terminis, in quibus ad præsens reperiuntur, à quocumque, seu quibuscumque Iudicibus, Tribunalibus, & Congregationibus, coram quibus pendent, tenore præsentium ad Nos auocamus, illasque perpetuò supprimimus, & extinguimus, ac partium, & litium, causarumque huiusmodi Iudicibus perpetuum desuper silentium imponimus, necnon vestigiia Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & præsertim fel. rec. Clementis Papæ VIII. qui postam è Terra Borghetti ad nostram Ciuitatem Castellanam, vbi ad præsens existit, transtulit, inhærentes, omnes, & singulas postas à dicta Terra Montis Rosarum per Terram Roncilionis prædictam, eiusque Territorium, ac inde per alia loca, & Territoria Nobis, & Sedi prædictæ immediatè non subiecta, Viterbium vsque quavis authoritate constitutas, & collocatas, necnon viam ab eadem Terra Montis Rosarum Viterbium per loca, & Territoria huiusmodi tendentem tenore præsentium abolemus, reuocamus, prohibemus, & interdicimus, ac viam antiquam, nempè à dicta Terra Montis Rosarum per Ciuitatem, seu Suburbia Sutrina, & Terram Capranicæ, Terramque, seu Territorium Vetrallæ præfata Viterbium vsque, Postasque, & diuersoria, seu Cauponas in via huiusmodi in pristinum, & cum quo ante Pontificatum eiusdem Pauli III. prædecessoris nostri, & antiquitus quomodolibet erant, statum, vsumque restituimus, & reintegramus, ac diuersoria, seu Cauponas denuò instituimus.

Viam antiquam in pristinum statū restituit.

Pœna Viatoribus non incedentibus per viam antiquam.

§. 2. Mandantes propterea omnibus, & singulis Veredariis, Tabellariis, Vectoribus, Aurigis, Quadriganis, Mulionibus, Agasonibus, Bubulcis, & Viatoribus prædictis Nobis quomodolibet in temporalibus subditis, vt à die publicationis præsentium in futurum relicta, & declinata via, quæ à Terra Montis Rosarum per dictam Terram Roncilionis, eiusque Territorium, ac Montem præfatum, aliaque Loca Nobis, & Sedi prædictæ immediatè non subiecta Viterbium ducit, de cætero viam à Nobis per præsentes restitutam, & respectiuè de nouo institutam quovis tempore insistant, & frequentent sub excommunicationis, ac equorum, mulorum, asinorum, iumentorum, boum, vehiculorumque, & carrucarum, ac bigarum, & quadrigarum suorum amissionis, necnon centum ducatorum auri de Camera pro vna eidem Cameræ, & pro altera partibus Communitati, & Vniuersitatibus Sutrinis, aliorumque locorum, per quæ via per Nos, vt præfertur, restituta, & respectiuè instituta traiicit, seu traiiciet, applicandorum, & in manutentionem, & reparationem eiusdem viæ conuertendorum pœnis eo ipso incurrendis.

Præceptū de obseruando.

§. 3. Præsentes quoque literas, & omnia, & singula in in eis contenta, etiam ex eo, quod in temporalibus quomodolibet Domini, ac Vniuersitates, & homines dictarum Terrarum, & illarum Veredarij, Caupones, & alij quicumque in præmissis, seu eorum aliquo interesse habentes, vel habere quomodolibet prætendentes, præmissis nullatenus consenserint, & ad hoc vocati, aut auditi non fuerint, minusque causæ, propter quas eædem præsentes emanarunt, deductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam nullatenus iustificatæ fuerint, nullo vnquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, siue etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo solennitates, & quævis alia seruanda, & adimplenda, seruata, & adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite à iure, vel facto, aut statuto, seu consuetudine resultante, vel præscriptionis etiam quadraginta annorum, & vltrà enormis, & enormissimæ, ac totalis læsionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore iuris clauso, seu occasione, vel causa etiam quantumvis iusta, rationabili, & priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra huiusmodi, & aliis superiùs expressis, seu relatis nihil vllibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduersus illa restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concedi, aut etiam motu, scientia, deliberatione, vel potestatis plenitudine similibus concesso quempiam vti, seu se iuuare in iudicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per supranominatos, aliosque omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inuiolabiliter obseruari.

Decretum irritans.

§. 4. Sicque, & non aliàs in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac quorumvis Locorum Status nostri prædicti Gubernatores, Prætores, Magistratus, ac Officiales, Sanctæ Romanæ

Ecclesiæ

Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis prædictæ Nuncios, ac quascumque Congregationes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac alios quavis authoritate, & potestate fungentes, [illegible] causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & interpretari, ac quicquid desuper a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane pariter decernimus.

Card. Camerarium executorem constituit.

§.5. Quocirca dilecto filio nostro Antonio S. Agathæ Diacono Cardinali Antonio Barberino nuncupato, nostro secundum carnem ex fratre germano nepoti nunc, & pro tempore existenti eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario per easdem præsentes iniungimus, quatenus illas solenniter publicans, seu publicari faciens, ipsas, & in eis contenta quæcumque per se, vel alium, seu alios debitæ executioni demandet, ac demandari curet. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, recursu, & reclamatione remotis, authoritate nostra compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis. Nos enim eidem Cardinali Camerario plenam in præmissis, necnon ad eorum effectum vias nouas aperiendi, vel antiquas instaurandi, aliaque necessaria quomodolibet, & opportuna gerendi, faciendi, mandandi, præcipiendi, & exequendi facultatem earumdem tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Contrariis derogat.

§.6. Non obstantibus quatenus vnquam emanauerint, aut extent, fel. record. Iulij II. & Pauli III. prædictorum literis, ac Magistrorum, seu Congregationis viarum decreto, seu decretis quibuslibet super negotio viæ, & Postarum huiusmodi, ad Ducis, ac Vniuersitatis dictæ Terræ Roncilionis præfatorum, & quorumvis aliorum fauore, & instantia, vt asseritur, editis, factis, & expeditis, necnon Bonifacij VIII. de vna, & in Concilio generali de duabus dietis, dummodò quis vltra tres dietas extra suam Ciuitatem, & Diœcesim ad iudicium vigore præsentium non trahatur, & Pij IV. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de gratiis interesse dictæ Cameræ quomodolibet concernentibus infra certum tempus in eadem Camera insinuandis, & registrandis, ac aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, nostra de non tollendo iure quæsito, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, ac Terrarum, & aliorum Locorum prædictorum statutis, priuilegiis, indultis, concessionibus, exemptionibus, immunitatibus, licentiis, facultatibus, deputationibus, confirmationibus, extensionibus, prorogationibus, & literis Apostolicis Duci, Vniuersitatibusque, & hominibus, ac Cauponibus, & Veredariis, Postisque Terrarum, & Locorum prædictorum, & quibusvis aliis etiam speciali nota, & mentione dignis, etiam motu, scientia, & potestate paribus, etiam consistorialiter de eorumdem Cardinalium consilio, & assensu, & aliàs quomodolibet, ac ex quocumque titulo, ratione, vel causa, etiam speciali mentione, & expressione dignis, sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & irritantibus, & aliis decretis, etiam necessariò exprimendis, etiam in vim contractus iurati, & camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmati, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, editis, factis, emanatis, & pluries, ac iteratis vicibus confirmatis, approbatis, & innouatis.

§.7. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eis caueatur expresè, quod nullo vnquam tempore sub similium, vel dissimilium facultatum, licentiarum, concessionum, priuilegiorum, & aliarum gratiarum præfatarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore faciendis comprehendantur, sed semper ab eis excepta, & quoties illa emanarent, toties in pristinum, & validissimum statum, etiam sub posteriori data per eos, quibus concessa sunt, eligenda, restituta, reposita, & plenariè reintegrata, ac de nouo concessa sint, & esse censeantur, necnon pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, harum serie, attento quod agitur de regalibus, specialiter, & expresse, ac latissime ad effectum præmissorum derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§.8. Vt autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deueniant, volumus, & Apostolica auctoritate decernimus easdem præsentes ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, & illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ, & affixæ, omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si illorum vnicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

§.9. Quodque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 18. die 23. Ianu.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Ianuarij 1641. Pontificatus nostri anno decimooctauo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christi millesimo sexcentesimo quadragesimoprimo, Indictione nona, die verò vndecima mensis Martij, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. Domini Vrbani Diuina Prouidentia Papæ VIII. anno decimooctauo, præsentes literæ Apostolicæ ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, vt moris est, & publicatæ, & illarum exempla ibidem affixa, & relicta fuerunt per me F. Angelicum Cursorem Sanctiss.

Ita est. Hieronymus Mascella Cursor pro Magistro Cursorum.

Confirmatio Constitutionum Pij Papæ V. & Gregorij XIII. prohibentium quasdam Theologorum sententias, & opiniones. Necnon prohibitio libri, cui titulus, Augustinus, Cornelij Iansenij, olim Iprensis Episcopi. CCLXXXI.

Circa hanc prohibitionem Iansenij Innocentius X. edidit Constitutionem, qua declarantur, & diffiniuntur quinque Propositiones in materia fidei, quæ incipit: Cùm occasione, *quam confirmauit, & declarauit Alex. VII. in sua Const.* Sanctam.

Edita A. D. 1641.

VRBANVS EPISCOPVS Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

IN Eminenti Ecclesiæ militantis Sede, meritis licet imparibus constituti, sedulò meditamur, vt quæ ad fidei Catholicæ conseruationem à prædecessoribus nostris prouide statuta, & ordinata sunt, firmiter & perpetuò obseruentur; & cum opus sit, nostræ auctoritatis munimine confirmentur.

Constitutio Pij V.

§.1. Dudum siquidem à fel. record. Pio Papa V. prædecessore nostro emanauit Constitutio tenoris subsequentis, videlicet. Pius Episcopus Seruus Seruorum Dei. Ad futuram rei memoriam. Ex omnibus afflictionibus, quas in hoc loco à Domino constituti, tam luctuoso tempore sustinemus, ille animum nostrum præcipuè excruciat

cruciat

cruciat dolor, quod Religio Christiana tantis iampridem turbinibus agitata, nouis quotidie propositis opinionibus confli<ctetur, Christique populus antiqui hostis suggestione disiectus, in alios, atque alios errores passim, & promiscuè deferatur. Quantum verò ad Nos attinet, totis viribus conamur, vt illæ, simul atque prosiliunt, penitùs opprimantur: magno enim mœrore afficimur, quod plerique, spectatæ alioqui probitatis, & doctrinæ, in varias sententias, offensionis, & periculi plenas, tum verbo, tum scriptis prorumpunt; deque eis, etiam in Scholis, inuicem controuersantur, cuiusmodi sunt sequentes.

Sententia suspecta.

§.2. Nec Angeli, nec primi hominis adhuc integri merita rectè vocantur gratia. Sicut opus malum ex natura sua est mortis æternæ meritorium, sic bonum opus ex natura sua est vitæ æternæ meritorium. Et bonis Angelis, & primo homini, si in statu illo perseuerassent vsque ad vltimum vitæ, felicitas esset merces, & non gratia. Vita æterna homini integro, & Angelo promissa fuit intuitu bonorum operum; & bona opera ex lege naturæ ad illam consequendam per se sufficiunt. In promissione facta Angelo, & primo homini continetur naturalis iustitiæ constitutio, qua pro bonis operibus, sine alio respectu, vita æterna iustis promittitur. Naturali lege constitutum fuit homini, vt si in obedientia perseueraret, ad eam vitam pertransiret, in qua mori non posset. Primi hominis integri merita fuerunt primæ creationis munera; sed iuxta modum loquendi Scripturæ sacræ non rectè vocantur gratia; quo fit, vt tantum merita, non etiam gratia, debeant nuncupari. In redemptis per gratiam Christi, nullum inueniri potest bonum meritum, quod non sit gratis indigno collatum. Dona concessa homini integro, & Angelo, forsitan non improbanda ratione, possunt dici gratia; sed quia secundùm vsum sacræ Scripturæ, nomine gratiæ, ea tantum munera intelliguntur, quæ per IESVM CHRISTVM malè merentibus, & indignis conferuntur, ideo neque merita, neque merces, quæ illis redditur, gratia dici debet. Solutio pœnæ temporalis, quæ, peccato dimisso, sæpè remanet, & corporis resurrectio, propriè nonnisi meritis Christi adscribenda est. Quod piè, & iustè in hac vita mortali vsque in finem conuersati, vitam consequimur æternam, id non propriè gratiæ Dei, sed ordinationi naturali statim initio creationis constitutæ iusto Dei iudicio deputandum est, neque in hac retributione bonorum, ad Christi meritum respicitur, sed tantum ad primam institutionem generis humani, in qua, lege naturali constitutum est, vt iusto Dei iudicio obedientiæ mandatorum vita æterna reddatur. Pelagij sententia est, Opus bonum, citra gratiam adoptionis factum, non est Regni Cœlestis meritorium. Opera bona à filiis adoptionis facta, non accipiunt rationem meriti ex eo, quod fiunt per spiritum adoptionis inhabitantem corda filiorum Dei, sed tantum ex eo, quod sunt conformia legi, quodque per ea præstatur obedientia legi. Opera bona iustorum non accipiunt in die Iudicij extremi ampliorem mercedem, quàm iusto Dei iudicio mereantur accipere. Ratio meriti non consistit in eo, quod qui benè operatur, habeat gratiam, & inhabitantem Spiritum sanctum, sed in eo solum, quod obedit diuinæ legi. Non est vera legis obedientia, quæ fit sine charitate. Sentiunt cum Pelagio, qui dicunt, esse necessarium ad rationem meriti, vt homo per gratiam adoptionis sublimetur ad statum Deificum. Opera Catechumenorum, vt fides, & pœnitentia, ante remissionem peccatorum facta, sunt vitæ æternæ meritoria, quam vitam ipsi non consequentur, nisi prius præcedentium delictorum impedimenta tollantur. Opera Iustitiæ, & temperantiæ, quæ Christus fecit, ex dignitate personæ operantis non traxerunt maiorem valorem. Nullum est peccatum ex natura sua veniale, sed omne peccatum meretur pœnam æternam. Humanæ naturæ sublimatio, & exaltatio in consortium Diuinæ naturæ, debita fuit integritati primæ conditionis, & proinde naturalis dicenda est, & non supernaturalis. Cum Pelagio sentiunt, qui textum Apostoli ad Romanos secundo, Gentes, quæ legem non habent, naturaliter quæ legis sunt, faciunt, intelligunt de gentibus fidei gratiam non habentibus. Absurda est eorum sententia, qui dicunt, hominem ab initio, dono quodam supernaturali, & gratuito supra conditionem naturæ suæ fuisse exaltatum, vt fide, spe, & charitate Deum supernaturaliter coleret. A vanis, & otiosis hominibus, secundùm insipientiam Philosophorum, excogitata est sententia, quæ ad Pelagianismum reiicienda est, Hominem ab initio sic constitutum, vt per dona naturæ superaddita fuerit largitate Conditoris sublimatus, & in Dei filium adoptatus. Omnia opera infidelium sunt peccata, & Philosophorum virtutes sunt vitia. Integritas primæ creationis non fuit indebita humanæ naturæ exaltatio, sed naturalis eius conditio. Liberum arbitrium sine gratiæ Dei adiutorio, nonnisi ad peccandum valet. Pelagianus est error dicere, quod liberum arbitrium valet ad vllum peccatum vitandum. Non soli fures ij sunt, & latrones, qui Christum Viam, & Ostium veritatis, & vitæ negant, sed etiam quicumque aliunde, quàm per ipsum, in viam Iustitiæ (hoc est ad aliquam iustitiam) conscendi posse docent, aut tentationi vlli, sine gratiæ ipsius adiutorio resistere hominem posse, sic vt in eam non inducatur, aut ab ea non superetur. Charitas perfecta, & sincera, quæ est ex corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta, tam in Catechumenis, quàm in pœnitentibus, potest esse sine remissione peccatorum. Charitas illa, quæ est plenitudo legis, non est semper coniuncta cum remissione peccatorum. Catechumenus iustè, rectè, & sanctè viuit, & mandata Dei obseruat, ac legem implet per charitatem ante obtentam remissionem peccatorum, quæ in Baptismi lauacro demùm percipitur. Distinctio illa duplicis amoris, naturalis videlicet, quo Deus amatur vt auctor naturæ, & gratuiti, quo Deus amatur vt beatificator, vana est, & commentitia, & ad illudendum sacris literis, & plurimis veterum testimoniis excogitata. Omne quod agit peccator, vel seruus peccati, peccatum est. Amor naturalis, qui ex viribus naturæ exoritur, ex sola Philosophia, per elationem præsumptionis humanæ, cum iniuria Crucis Christi defenditur à nonnullis Doctoribus. Cum Pelagio sentit, qui boni aliquid naturalis, hoc est, quod ex naturæ solis viribus ortum ducit, agnoscit. Omnis amor creaturæ rationalis, aut vitiosa est cupiditas, qua Mundus diligitur, quæ à Ioanne prohibetur; aut laudabilis illa charitas, qua per Spiritum sanctum in corde diffusa, Deus amatur. Quod voluntariè fit, etiamsi necessariò fiat, liberè tamen fit. In omnibus suis actibus peccator seruit dominanti cupiditati. Is libertatis modus, qui est à necessitate, sub libertatis nomine non reperitur in Scripturis, sed solum nomen libertatis à peccato. Iustitia, qua iustificatur per fidem impius, consistit formaliter in obedientia mandatorum, quæ est operum Iustitia, non autem in gratia aliqua animæ infusa, qua adoptatur homo in filium Dei, & secundum interiorem hominem renouatur, ac diuinæ naturæ consors efficitur, vt sic per Spiritum sanctum renouatus, deinceps bene viuere, & Dei mandatis obedire possit. In hominibus pœnitentibus, ante Sacramentum absolutionis, & in Catechumenis ante Baptismum est vera iustificatio, separata tamen à remissione peccatorum. Operibus plerisque, quæ à fidelibus fiunt, solùm vt Dei mandatis pareant, cuiusmodi sunt, obedire parentibus, depositum reddere, ab homicidio, à furto, à fornicatione abstinere, iustificantur quidem homines, quia sunt legis obedientia, & vera legis iustitia; non tamen iis obtinent incrementa virtutum. Sacrificium Missæ non alia ratione est sacrificium, quàm generali illa, qua omne opus, quod fit, fit vt sancta societate Deo homo inhæreat. Ad rationem, & diffinitionem peccati non pertinet voluntarium, nec diffinitionis quæstio est, sed causæ, & originis, vtrum omne peccatum debeat esse voluntarium; vnde peccatum originis verè habet rationem peccati sine vlla relatione, ac respectu ad voluntatem, à qua originem habuit. Peccatum originis est, habituali paruuli voluntate, voluntarium, & habitualiter dominatur paruulo, eo quod non gerit contrarium voluntatis

arbitrium

arbitrium, & ex habituali voluntate dominante fit, vt paruulus discedens sine regenerationis Sacramento, quando vsum rationis consecutus erit, actualiter Deum odio habeat, Deum Blasphemet, & Legi Dei impugnet. Praua desideria, quibus ratio non consentit, & quæ homo inuitus patitur, sunt prohibita præcepto, Non concupisces. Concupiscentia, siue lex membrorum, & praua eius desideria, quæ inuiti sentiunt homines, sunt vera legis inobedientia. Omne scelus est eius conditionis, vt suum authorem, & omnes posteros eo modo inficere possit, quo infecit prima transgressio. Quantum est ex vi transgressionis, tantum meritorum malorum à generante contrahunt, qui cum minoribus nascuntur vitiis, quàm qui cum maioribus. Diffinitiua hæc sententia, Deum homini nihil impossibile præcepisse, falsò tribuitur Augustino, cum Pelagij sit. Deus non potuisset ab initio talem creare hominem, qualis nunc nascitur. In peccato duo sunt actus, & reatus, transeunte autem actu, nihil manet nisi reatus, siue obligatio ad pœnam. Vnde in Sacramento Baptismi, aut Sacerdotis absolutione, propriè reatus peccati dumtaxat tollitur, & ministerium Sacerdotum solum liberat à reatu. Peccator pœnitens non viuificatur ministerio Sacerdotis absoluentis, sed à solo Deo, qui pœnitentiam suggerens, & inspirans, viuificat eum, & resuscitat, ministerio autem Sacerdotis solum reatus tollitur. Quando per eleemosynas, aliaque pœnitentiæ opera Deo satisfacimus pro pœnis temporalibus, non dignum pretium Deo pro peccatis nostris offerimus, sicut quidam errantes autumant (nam alioqui essemus, saltem aliqua ex parte redemptores,) sed aliquid facimus, cuius intuitu Christi satisfactio nobis applicatur, & communicatur. Per passiones Sanctorum in Indulgentiis communicatas, non propriè redimuntur nostra delicta, sed per communionem charitatis nobis eorum passiones impartiuntur, vt digni simus, qui pretio sanguinis Christi à pœnis pro peccatis debitis liberemur. Illa Doctorum distinctio, Diuinæ legis mandata bifariam impleri, altero modo quantum ad præceptorum operum substantiam tantùm; altero quantum ad certum quendam modum, videlicet secundùm quem valeant operantem perducere ad regnum æternum (hoc est ad modum meritorium) commentitia est, & explodenda. Illa quoque distinctio, qua opus dicitur bifariam bonum, vel quia ex obiecto, & omnibus circumstantiis rectum est, & bonum (quod moraliter bonum appellare consueuerunt) vel quia est meritorium Regni æterni, eo quod fit à viuo Christi membro per Spiritum charitatis, reiicienda est. Sed & illa distinctio duplicis Iustitiæ, alterius, quæ fit per Spiritum charitatis inhabitantem; alterius, quæ fit ex inspiratione quidem Spiritus Sancti, cor ad pœnitentiam excitantis, sed nondum cor inhabitantis, & in eo charitatem diffundentis, qua Diuinæ Legis iustificatio impleatur, similiter reiicitur. Item & illa distinctio duplicis viuificationis, alterius, qua viuificatur peccator, dum ei pœnitentia, & vitæ nouæ propositum, & inchoatio per Dei gratiam inspiratur, alterius, qua viuificatur, qui verè iustificatur, & palmes viuus in vite Christo efficitur, pariter commentitia est, & scripturis minimè congruens. Nonnisi Pelagiano errore admitti potest vsus aliquis liberi arbitrij bonus, siue non malus, & gratiæ Christi iniuriam facit, qui ita sentit, & docet. Sola violentia repugnat libertati hominis naturali. Homo peccat, etiam damnabiliter, in eo, quod necessariò facit. Infidelitas purè negatiua in his, in quibus Christus non est prædicatus, peccatum est. Iustificatio impij fit formaliter per obedientiam Legis, non autem per occultam communicationem, & inspirationem gratiæ, quæ per eam iustificatos faciat implere legem. Homo existens in peccato mortali, siue in reatu æternæ damnationis, potest habere veram charitatem, & charitas etiam perfecta potest consistere cum reatu æternæ damnationis. Per contritionem, etiam cum charitate perfecta, & cum voto suscipiendi Sacramentum coniunctam, non remittitur crimen, extra casum necessitatis, aut martyrij, sine actuali susceptione Sacramenti. Omnes omninò Iustorum afflictiones, sunt vltiones peccatorum ipsorum, vndè & Iob, & Martyres, quæ passi sunt, propter peccata sua passi sunt. Nemo, præter Christum, est absque peccato originali, hinc Beata Virgo mortua est propter peccatum ex Adam contractum, omnesque eius afflictiones in hac vita, sicut, & aliorum Iustorum, fuerunt vltiones peccati actualis, vel originalis. Concupiscentia in renatis relapsis in peccatum mortale, in quibus iam dominatur, peccatum est, sicut & alij habitus praui. Motus praui concupiscentiæ, sunt pro statu hominis vitiati, prohibiti præcepto, Non concupisces. Vndè homo eos sentiens, & non consentiens, transgreditur præceptum, Non concupisces, quamvis transgressio in peccatum non deputetur. Quamdiu aliquid concupiscentiæ carnalis in diligente est, non facit præceptum, Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo. Satisfactiones laboriosæ iustificatorum non valent expiare de condigno pœnam temporalem restantem post culpam condonatam. Immortalitas primi Hominis non erat gratiæ beneficium, sed naturalis conditio. Falsa est Doctorum sententia, primum Hominem potuisse à Deo creari, & institui sine iustitia naturali.

Damnat prædictas sententias.

§. 3. Quas quidem sententias stricto coram Nobis examine ponderatas, quamquam nonnullæ aliquo pacto sustineri possent, in rigore, & proprio verborum sensu ab assertoribus intento, hæreticas, erroneas, suspectas, temerarias, scandalosas, & in pias aures offensionem immittentes respectiuè, ac quæcumque super iis verbo, scriptoque emissa, præsentium auctoritate damnamus, circumscribimus, & abolemus, deque eisdem, & similibus posthac, quoquo pacto loquendi, scribendi, & disputandi facultatem quibuscumque interdicimus. Qui secus fecerint, ipsos omnibus dignitatibus, gradibus, honoribus, beneficiis, & officiis perpetuò priuamus, ac etiam inhabiles ad quæcumque decernimus, vinculo quoque anathematis eo ipso innodamus, à quo nullus Romano Pontifice inferior valeat ipsos, excepto mortis articulo, liberare.

Executores deputat.

§. 4. Cæterum, vt iam commoti his de rebus tumultus, & contracta odia faciliùs comprimi possint, simulque animarum saluti pleniùs consulatur, Dilecto filio nostro Antonio Tituli S. Bartholomæi in Insula Presbytero Cardinali Granuelano nuncupato, per Apostolica scripta mandamus, vt ipse, quid ad perpetuam dictarum sententiarum, & scripturarum abolitionem, quid ad arcenda huiusmodi proloquia, & disputationes, quid denique ad vnionem, & pacem cum communi omnium, & Ecclesiæ Catholicæ satisfactione componendam, facto opus sit, in primis diligenter expendat, deinde in iis omnibus, quæ pro communi salute, tranquillitate, & honore optimum iudicauerit, salua semper Ecclesiæ prædictæ voitate, etiam per alium, seu alios fide, doctrina, & religione præstantes, ocyus exequatur, faciatque quicquid decreuerit, inuiolate ab omnibus obseruari.

Contrauenientium pœnæ.

§. 5. Contradictores quoslibet per censuras, & pœnas prædictas, cæteraque iuris, & facti remedia opportuna, appellatione postposita, compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis. Non obstantibus, quod forsan aliquibus ab Apostolica sit Sede Indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas, non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto huiusmodi mentionem. Et quibuslibet aliis priuilegiis, exemptionibus, Indulgentiis, & literis Apostolicis, specialibus, vel generalibus, quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel totaliter non inserta, effectus præsentium impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum habenda sit in nostris literis mentio specialis. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ damnationis, circumscriptionis, abolitionis, interdicti, decreti, & mandati, priuationis, & innodationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis

Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Datum Romæ apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1567. Kalendis Octobris, Pontificatus nostri Anno secundo.

Gregor XIII. confirmauit prædictam Pij constit.

§. 5. Deindeque piæ mem. Gregorius Papa XIII. etiam Prædecessor noster, intellecto per eum, non sine animi sui dolore, non defuisse tunc temporis aliquos Theologos tum studiosos, tum professores, qui articulos in prædicta Constitutione damnatos asserere, & pertinaciter defendere pergerent, pro officij sui munere eorumdem temeritatem, atque audaciam ad totius Ecclesiæ periculum pertinentem, minimè contemnendam, & dissimulandam censuit, sed ad coërcenda huiusmodi ingenia, per aliam suam Constitutionem, sub datum 4. Kalendas Februarij, anno Incarnationis Dominicæ 1579. Pontificatus sui Anno octauo editam, Pij Prædecessoris Constitutionem prædictam sua quoque auctoritate confirmauit, Articulosque ibidem comprehensos iteratò damnauit, & ne quis hac in re constantem Sedis Apostolicæ voluntatem, ac sententiam ignorare posset, suam huiusmodi confirmationis Constitutionem, altera Pij V. comprahensa, publicauit, & promulgauit.

Paulus V.

§. 6. Postea recol. mem. Paulus Papa V. similiter Prædecessor noster, ad tollenda scandala, & dissensiones, quæ in Ecclesia Catholica oriebantur occasione editionis librorum, & operum de Auxiliis tractantium, in Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis, sub die 1. Decembris Anni Domini 1611. coram ipso habita, decreuit, vt scriberetur Nuntiis Apostolicis, quod notificarent, & ordinarent Superioribus Religionum, & Vniuersitatibus Studiorum, & Ordinariis eorum Nuntiaturæ, ne sinerent imprimi in materia de Auxiliis, etiam sub prætextu commentandi S. Thomam, aut alio modo, & qui vellent de hac materia scribere, & imprimere, priùs mitterent Tractatus, & Compositiones ad dictam Sanctam Vniuersalem Inquisitionem; & in executionem mentis dicti Pauli Prædecessoris, eiusdem Decreti tenor omnibus prædictis per Nuntios respectiuè fuit legitimè intimatus: Successiueque ne contra prædictum Decretum aliquid attentari contingeret, sed scandala, & dissensiones omninò cessarent, Nos in alia Generali Congregatione dictæ Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis, Feria 5. die 22. Maij, Anno Domini 1625. per aliud Decretum nostrum, ipsum Pauli Prædecessoris Decretum confirmauimus, & innouauimus, ac omnibus, & singulis cuiusvis Religionis, Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam de necessitate exprimendæ Regularibus, & aliis quibuscumque, tam Ecclesiasticis, quam sæcularibus personis cuiuscumque status, conditionis, gradus, ordinis, & dignitatis, tam Ecclesiasticæ, quàm sæcularis, ne in posterum auderent imprimere, vel quoquo modo in lucem edere libros, Tractatus, vel compositiones ex professo, vel incidenter, aut prætextu commentandi D. Thomam, vel quemlibet alium Doctorem, aut alia quavis occasione, prætextu, vel modo, de materia Auxiliorum Diuinorum tractantes, sine expressa, & speciali licentia à Nobis in Congregatione S. Officij prædicta obtinenda, donec aliud in hac materia à Sede Apostolica foret ordinatum, districtè præcepimus, & mandauimus, & vt huiusmodi nostrum Decretum inuiolabiliter obseruetur, voluimus, & declarauimus, contrauenientes pœnas priuationis dignitatum, & officiorum suorum, vocis actiuæ, & passiuæ, facultatis concionandi, publicè legendi, docendi, & interpretandi ipso facto, absque alia declaratione incurrere, & nihilominus aliis etiam pœnis nostro, & successorum nostrorum Romanorum Pontificum arbitrio infligendis subiacere, librosque, quos ex tunc deinceps, contra dicti nostri Decreti tenorem edi contingeret, absque alia declaratione, tanquam expressè prohibitos haberi, & Impressores, præter amissionem librorum, pecuniariis, aliisque corporalibus pœnis iuxta criminis grauitatem teneri.

§. 7. Nouissimè tandem accepto per Nos in Oppido (Ciuitate nuncupato) Louaniensi, quosdam assertos Cornelij Iansenij olim Episcopi Iprensis executores ex testamento in lucem edi curasse librum, cui titulus, Augustinus, ex professo continentem, & tractantem materiam de Auxiliis, nulla penitùs petita, vel obtenta à dicta Congregatione licentia illum imprimendi, eiusque operis occasione Patres Societatis IESV, nonnullas in Ciuitate Antuerpiensi de eadem materia tractantes Theses, pariter absque licentia eiusdem Congregationis imprimi curasse; opinionesque Iansenij in prædicto libro contentas oppugnasse, rursusque nonnullas alias orationes, scripturas, epistolas, Thesesque in calce infrascripti Decreti nostri tunc registratas, tam pro dicti libri Iansenij, quàm Thesium à Patribus Iesuitis editarum defensione impressas fuisse, non solum contra prædictorum Decretorum prohibitionem, sed etiam in graue scandalum, & offensionem Ecclesiæ Catholicæ.

Prohibetur Iansenius.

§. 8. Nos vt malis huiusmodi imminentibus quanto citiùs occurreretur, & ne imposterum vllus auderet dictis Decretis contraire, per aliud Decretum in alia plena, & generali Congregatione eiusdem Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis coram Nobis die 1. Augusti proximè præteriti habita, inhærendo Prioribus Decretis à Paulo Prædecessore, & à Nobis, vt suprà editis, pro tunc dictum librum Iansenij, cui titulus, Augustinus, Louanij impressum, necnon Theses à Patribus Soc. IESV Antuerpiæ in lucem editas, aliasque scripturas in calce posterioris nostri Decreti huiusmodi registratas, iam vigore anteriorum supradictorum Decretorum prohibitas, de nouo prohibuimus, ac pro prohibitis omninò haberi volumus: Mandauimusque sub pœna excommunicationis, ipso facto incurrendæ, ne quis cuiuscumque status, gradus, conditionis, & qualitatis, etiam speciali, & specialissima nota dignæ, librum, & Theses prædictas, aliasque scripturas, vt supra, absque dictæ Sedis licentia in dicta Congregatione S. Officij obtinenda, retinere, & legere posset. Mandauimus insuper omnibus & singulis cuiusvis Religionis, Ordinis, & Dignitatis, Abbatiali, Episcopali, Archiepiscopali, & Patriarchali dignitate suffultis, Collegiis, & Vniuersitatibus, sub prædictis, vt supra, excommunicationis ipso facto incurrendæ, Interdicti Ecclesiastici respectiuè, aliisque arbitrio nostro pœnis infligendis, etiam corporalibus, ne in posterum auderent imprimere, nec quoquo modo in lucem edere libros, Tractatus, compositiones, ex professo, vel incidenter, etiam sub prætextu commentandi D. Thomam, seu in Philosophicis agendi de concursu causæ primæ cum secunda, & præsertim defendendi, aut impugnandi librum dicti Iansenij, cui titulus Augustinus, vel Theses Patrum Soc. IESV, aliasque scripturas in calce dicti posterioris nostri Decreti, vt præfertur, registratas, & prohibitas, aut alia quavis occasione, vel modo de materia Auxiliorum diuinorum, seu de gratia, & libero arbitrio tractantes, sine expressa licentia à nobis in dicta Congregatione S. Officij obtinenda, donec aliud in hac materia à Sede Apostolica prædicta foret ordinatum.

§. 9. Absolutionem verò à prædicta excommunicatione, necnon interdicti suspensionem, & relaxationem Nobis, & dictæ Congregationi reseruauimus: Non obstantibus quibuscumque priuilegiis, etiam Sanctæ Cruciatæ, Iubilæi (etiam generalis) & facultatibus Missionariorum, ac aliis à dicta Sede emanatis, seu emanandis, quibus omnibus in hac parte derogauimus: Voluimusque ea omnia suum plenarium sortiri effectum, omnesque contrafacientes, vt supra, ligare, nec quemquam excusari posse, etiam sub prætextu, quod anteriora Decreta Pauli Prædecessoris, & nostra, aliàs, vt præfertur edita, non forent in Prouinciis intimata, vel vsu recepta. Irritum quoque & inane decreuimus quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contingerit attentari. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Et ne præmissorum ignorantia possit ab aliquo prætendi, voluimus vt posterius nostrum decretum huiusmodi, seu illius exemplum, ad Valuas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranensis, & Principis

Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixum omnes ita arctaret, & afficeret, ac si vnicuique personaliter intimatum foret.

Nota librorum prohibitorum.

§. 10. Nota verò librorum, & scripturarum prohibitarum, in calce posterioris Decreti nostri huiusmodi registraratum, hæc est. Liber cui titulus, Augustinus, impressus Louanij Typis Iacobi Zegeri Anno 1640. & Parisiis 1641. Theses Theologicæ de Gratia, libero arbitrio, & prædestinatione, Antuerpiæ apud Ioannem Meursium anno 1641. Cornelij Iansenij Iprensis Episcopi, &c. Laudatio Funeralis dicta à Reu. Fratre Ioanne à Lapide, &c. Louanij, Typis Bernardini Marij, &c. Epistola idiomate Hispano, all'Eminentissimo y Reuerendissimo Señor Cardinal de la Cueua de la Congregacion de la Sacra Inquisicion, por el Padre Pedro Biuero de la Compañia de IESVS Predicador del Señor Cardenal Infante. Data in Bruxellas 26. Enero 1641. Memoriale idiomate Hispano Cardinali Infanti Hispaniæ, incipiens: Serenissimo Señor; & finiens, Como es V. Cathol. Real A. Libellus, cui titulus, Humilis, & supplex querimonia Iacobi Zegers Typographi Louan. aduersus Libellum R. P. S. I. Regiæ Capellæ Bruxell. Concionatoris, & Theses PP. Societatis, Louanij apud Iacobum Zegers anno 1641. primæ, secundæ, & tertiæ editionis. Memoriale ad Eminentiss. Cardinalem de la Cueua, circa Querimoniam friuolam Iansenianam, &c. contra Theses Theologicas, & Libellum supplicem, &c. eiusdem de eodem tela ingesta, & regesta. Theses Theologicæ, Apologeticæ, & Miscellaneæ aduersus doctrinam Cornelij, &c. sub prætextu querimoniæ Typographi Louaniensis, editionis secundæ, &c. Antuerpiæ apud Ioannem Meursium anno 1641. Libellus, cui titulus, Augustini Hipponensis, & Augustini Iprensis, de Deo omnes saluare volente, &c. Homologia, &c. Louanij apud Iacobum Zegers, Anno 1641. Epistola Liberti Fromundi, & Henrici Caleni, Louanij 16. Iunij 1641. R. P. Societ. IESV Louan. incipiens: Theses vestras. Epistola Professorum S. Thom. Colleg. Societ. IESV Louan. Liberto Fromundo, & Henrico Caleno, incipiens: Gratias agimus, &c. Epistola, cui titulus, Petrus Biuerus Doctoribus Iansenianis, &c. Ad rem. Ad rem, &c. incipiens: Ad rem, Amici, &c. Somnium Hipponense, siue de Courtouersiis, &c. Relatore Phyletimo S. T. Baccal. Formato, Parisiis anno 1641. Insuper omnes alij libri, Opuscula, Epistolæ, Orationes, Theses, &c. aliaque omnia, tam edita hucvsque, quàm imprimenda, tam contra, quàm pro Cornelio Iansenio, ac Patribus Iesuitis.

§. 11. Cum autem ex diligenti, & matura eiusdem libri, cui titulus, Augustinus, lectione, postmodum compertum fuerit, in eodem libro multas ex propositionibus à Prædecessoribus nostris olim, vt præfertur, damnatas, contineri, & magno cum Catholicorum scandalo, & auctoritatis dictæ Sedis contemptu, contra præfatas damnationes, & prohibitiones defendi: Nos huic malo, in scandalum totius Reipublicæ Christianæ, & Fidei Catholicæ perniciem vertenti, opportunum remedium adhibere volentes: Constitutionis Gregorij, ac Pauli Prædecessorum prædictorum nostrorum, necnon Decretorum huiusmodi totos, & integros tenores, ac datas etiam veriores præsentibus pro totaliter expressis, & insertis habentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac perpetuò valitura Constitutione eiusdem Pij, & Gregorij Prædecessorum huiusmodi Constitutiones prædictas, omniaque & singula in eis contenta, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, librumque prædictum, cui titulus est, Augustinus, Articulos, opiniones, & sententias in dictis Constitutionibus reprobatas, atque damnatas, vt à Nobis compertum est, continentem, & renouantem, aliaque omnia opera præsentibus nostris literis subinserta, quæ aliis sub posteriori decreto nostro prædicto registratis per præsentes addimus, atque adiungimus, eadem auctoritate per præsentes omnino prohibemus, ac pro vetitis, & prohibitis haberi volumus, & mandamus. Iubentes insuper sub omnibus pœnis, & censuris in prædicta Constitutione Pij Prædecessoris contentis (à quibus nullus Romano Pontifice inferior, excepto mortis articulo, absoluere contrafacientes possit) ne quis cuiuscumque conditionis, & qualitatis sit, etiam speciali, & specialissima nota, & expressione dignus, de prædictis, vt suprà, damnatis, & in prædicto libro contentis, aliisque (vt infra) subinsertis Articulis, Opinionibus, Sententiis, Libellis, Orationibus, Scripturis, Epistolis, Thesibus quoquo pacto loqui, scribere, & disputare audeat, Librúque & alia prædicta penes se retinere, vel legere præsumat: Remanente nihilominus in reliquis in suo robore posteriori Decreto à Nobis in Sacra Supremæ, & Vniuersalis Inquisitionis Congregatione, vt præfertur, edito: Decernentesque sic, & non alias in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Interpretes, Doctores, Academias, Vniuersitates, & Studia generalia, aliasque personas, Iudices ordinarios, delegatos, mixtos, etiam Nuncios nostros, & Sedis prædictæ, sublata eis, & eorum cuilibet qualibet aliter iudicandi, & interpretandi, ac glossandi, & decidendi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & definiri debere: irritumque, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentatum forsan est hactenus, vel in posterum contigerit attentari. Non obstantibus omnibus, quæ in dicto nostro posteriori Decreto voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Alia opera prohibita.

§. 12. Opera verò addita aliis in calce posteriori nostri Decreti, vt præfertur, registratis, & prohibitis, sunt sequentia, videlicet. Liberti Fromundi Sacræ Theologiæ Doctoris, &c. Breuis Anatomia hominis, Louanij apud Iacobum Zegers, &c. anno 1641. Conuentus Africanus, siue disceptatio iudicialis apud Tribunal Præsulis Augustini, &c. enarratore Artemidoro Oneirocritico, à Roüen, Chez Nicolas de Montaigne, anno 1641. Memorial au Roy incipiens, Iean Iansenius Chanoine, &c. & finiens, contra illa duo Decreta Summorum Pontificum, &c. Item attestatio Notarialis, &c. incipiens: Ego infrascriptus, & finiens, Petrus Mintart Notarius. Approbatio sub nomine nonnullorum Theologorum ex variis Religionibus, tam Ordinum Monachalium, quam Mendicantium, necnon Archiepiscopi Philippensis, aliorumve Theologorum Clericorum Sæcularium, Doctrinæ Cornelij Iansenij in dicto libro Augustinus contentæ, incipiens: Quid censendum sit de doctrina in opere Reuerendiss. D. Cornelij Iansenij Episcopi Iprensis fel. mem. nuncupato Augustinus, contenta, patebit ex subsequentibus attestationibus Doctissimorum virorum in Belgio, & alibi existentium, &c. & finiens: Et me publico, & Apostolico, ac dictæ Vniuersitatis Notario, & Scriba iurato. Quod attestor: Petrus Mintart Notarius. Vt autem præsentes nostræ literæ, omniaque & singula in eisdem literis, vt supra contenta, ad omnium notitiam deducantur, nec illarum ignorantia ab aliquo allegari possit, volumus easdem præsentes nostras literas, seu earum transumptum, etiam impressum cui manu Notarij publici subscripto, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munito, plenam vbique locorum, & tam in iudicio, quam extra illud, fidem adhiberi decernimus) in Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ Valuis, atque in acie Campi Floræ per aliquos ex Cursoribus Palatij Apostolici publicari, & affigi, earumque copiam inibi affixam dimitto, publicationemque, affixionem, & copiæ affixæ dimissionem huiusmodi in omnibus, & quoad omnia sufficere, & pro solenni, & legitima haberi, nec aliam publicationem in Regnis, Prouinciis, Ciuitatibus, Oppidis, & locis requiri, aut expectari debere, omnesque & singulos perinde arctare, & afficere, ac si vnicuique nominatim, ac personaliter intimatæ, atque præsentatæ fuissent.

Sanctio pœnalis.

§. 13. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, adiunctionis, prohibitionis, iussionis, Decreti, & voluntatis

infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum.

D.P. An.19. die 6. Mart.

Datum Romæ, apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicæ 1641. Pridie nonas Martij, Pontificatus nostri anno decimonono.

Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christi millesimo sexcentesimo quadragesimotertio, Indictione vndecima, die verò decimanona Iunij, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D.N. Domini Diuina Prouidentia Vrbani Papæ VIII. anno eius vigesimo, supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, atque in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Ioan. Baptistam Riccium eiusdem Sanctiss. D.N. Papæ, & Sanctæ Inquisitionis Cursorem.

CCXC. Quod Laici, seu Conuersi Ordinis Minimorum suffragentur in admissione Nouitiorum ad professionem.

De istorum Fratrum Religione plenè notatum est ad Const. 18. Vt ca, *& ad Const.* 20. Iniuncti Nobis, *Tom.* 4.

Edita A. D. 1641.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

§.1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filij Fratres Laici, seu Conuersi Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula, quod licèt ipsi, etiam ab ipso dicti Ordinis primordio, in pacifica semper possessione fuerint nonnullis functionibus, & actibus Capitularibus interessendi, præsertim verò in Capitulis, quæ pro Nouitiorum acceptatione, & ad professionem regularem admissione fiunt, votum, siue suffragium ad instar aliorum Ordinis huiusmodi Vocalium, & Sacerdotum ferendi.

Refertur Status. Cap. Gener. Massil. n. 34. vide correct. 71. c. ex eo, de election. in 6.

§.2. De anno tamen 1635. in Capitulo Generali eiusdem Ordinis in Ciuitate Massiliensi celebrato, Superiores, & alij Vocales Sacerdotes prædicti eosdem Laicos, seu Conuersos, suis huiusmodi iure, & possessione priuare tentarunt, & desuper inter alia per eos in eodem Capitulo Generali condita Constitutiones, & Statuta sequens Decretum eorumdem Constitutionum, & Statutorum numero 34. ediderunt, videlicet. Nouitiorum acceptatio ad professionem fiat per secreta suffragia, secus suo priuentur officio Superiores. In paritate autem vocum stetur Informatori, ad quam acceptationem Clerici non habeant votum, nisi sint in sacris Ordinibus constituti: Laici verò nequaquam, sicut neque in aliis rebus spiritualibus.

Hic Pont. alias confirmauit Status dict. Capit. non tamen circa dismembrationē Conuentus Orbitelli, & Laicorum, votum in acceptatione Nouitiorum.

§.3. 4. Postmodum verò petita nomine Correctoris Generalis Ordinis huiusmodi à Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, negotiis Regularium præpositis, eorumdem Constitutionum, & Statutorum, præsertim quoad eam partem, qua disponitur, quòd Laici, seu Conuersi huiusmodi in acceptatione Nouitiorum votum non habeant, confirmatione; licet Nos de eorumdem Cardinalium consilio Constitutiones, & Statuta huiusmodi, exceptis tamen decimo Statuto circa dismembrationem Conuentus Orbitelli, ac trigesimoquarto circa Laicorum, seu Conuersorum votum in acceptatione Nouitiorum, quæ omninò tolli, & aboleri voluimus, itavt circa Conuentum prædictum, ac Laicorum votum in acceptatione Nouitiorum nihil omninò in posterum esset, vel esse censeretur innouatum, sed circa hæc, omnia remanere in statu pristino, Apostolica Auctoritate confirmauerimus, aliaque fecerimus, vt in nostris in simili forma Breuis desuper expeditis literis, quarū tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, vberius continetur. Nihilominus tamen Sacerdotes, &

Laici iterum super dicto voto turbari recurrerunt ad Sacram Congreg. quæ commisit negotium Eminentiss. D. Card. Protectori.

alij Superiores locales Ordinis huiusmodi anno superiori eosdē Laicos, seu Conuersos in suis huiusmodi iure, & possessione de nouo turbare tentarunt. Vnde habito ab ipsis Exponentibus ad eosdem Cardinales recursu, præfati Cardinales inhærendo Decreto aliàs, vt præfertur, desuper ab eis edito, audito prius Procuratore Generali Ordinis huiusmodi, dilecto filio nostro Antonio tituli Sanctorum Nerei, & Achillei Presbytero Cardinali Sanctacrucio nuncupato, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectori commiserunt, vt pro suo arbitrio, & prudentia in præmissis statueret, & decerneret, quod pro debita eorumdem Exponentium satisfactione, & profitentium quiete in Domino conspexisset salubrius expedire.

Card. Protector declarat vt in Summ. gl. in d. cap. ex eo.

§.5. Qui Antonius Cardinalis in vim commissionis huiusmodi, re maturè considerata, & audito eodem Correctore Generali, dixit, & declarauit licuisse, & licere dictis Fratribus Laicis, seu Conuersis pro acceptatione, & admissione Nouitiorum ad professionem suffragium ferre, ac vnà cum Sacerdotibus, & Superioribus Conuentuum, vbi dictas acceptationes, & admissiones fieri continget, votum præstare: eosque propterea in eorum quasi possessione fore, & esse manutenendos; & aliàs prout in eiusdem Antonij Cardinalis Decreto desuper emanato pleniùs continetur.

Confirmatur Decret. Cardin. Protect. vt in Sum & supplentur defectus.

§.6. Cum autem, sicuti eadem expositio subiungebat, præfati Laici, seu Conuersi, præmissa pro illorum Validitate, & subsistentia firmioribus Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summopere desiderent. Nos eosdem Exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum, seu declarationem huiusmodi Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus. Ac omnes, & singulos, tam iuris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Pœna cōtrafacientibus, & clausula preseruatiua.

§.7. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet in futurum spectabit, in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub vocis actiuæ, & passiuæ, necnon suorum Officiorum priuationis, perpetuæque ad illa, & alia in posterum obtinenda inhabilitatis, aliisque arbitrij nostri pœnis eo ipso per contrafacientes absque vlla declaratione incurrendis, vt Decretum, seu Declarationem huiusmodi inuiolabiliter obseruent, ac eosdem Exponentes omnium, & singulorum in eisdem Decreto, seu Declaratione contentorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere sinant, & faciant. Ac decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Exponentibus in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Clausula sublata, & Decretum irritans.

§.8. Sicque per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ac quosvis alios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorū derogatio.

§.9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac prædictis, & quibusvis aliis dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis eiusdem Ordinis Superioribus, Fratribus, & personis, sub quibuscunque verborum tenoribus

noribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad effectum præmiſſorum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Transumptis fides adhibenda.

§.10. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D.P. An. 18. die 22. Mart.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 22. Martij 1641. Pontificatus noſtri anno decimooctauo.

CCXCI. Conſtitutio ſuper præſeruatione iurium Sedis Apoſtolicæ, & inferiorum Eccleſiarum, perſonarumque Eccleſiaſticarum à quibuſcumque præiudicialibus. *Extat Tomo 4.159.in ordine, pag.222. incipit:* Romanus Pontifex.

Edita A. D. 1641. 5 Iun. Pont. A. 18.

CCXCII. Quod Notarij etiam in Archiuio Romanæ Curiæ deſcripti vacabilia Notariatuum officia non habentes, nulla tranſumpta literarum Apoſtolicarum facere poſſint, habentes verò, nonniſi de Datarij licentia, ſub pœnis.

De huiuſmodi Notariorum materia, vide notata in Repertorio 5. Tom. verb. Notariatus, *& inſequentibus.*

Edita A. D. 1641.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Motiua huius Constit.

CVm ſicut Nobis innotuit, nonnulli Notarij publici etiam in Archiuio Romanæ Curiæ deſcripti, vacabilia tamen Notariatuum officia non habentes, literarum Apoſtolicarum, tam ſub plumbo, quam in forma Breuis, necnon ſupplicationum à Nobis, vel ab officiali ad id deputato ſignatarum tranſumpta in Vidimus, vel alia forma, etiam quandoque ex ſimplicibus earundem literarum, & ſupplicationum copiis, literiſque, ac ſupplicationibus huiuſmodi nondum regiſtratis extrahant, faciant, & publicent, in maximum illorum, qui officia Notariatuum vacabilia, & titulo oneroſo poſſident, aliorumque Cancellariæ, & Secretariæ Apoſtolicarum officialium præiudicium, & detrimentum. Hinc eſt, quod Nos abuſus huiuſmodi e medio tollere, & ne inde occaſio falſitatis præbeatur, pro Paſtorali noſtra ſolicitudine, prouidere volentes, Motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine.

Mandat prout in rubr.

§.2. Quod deinceps perpetuis futuris temporibus quicumque Notarij etiam in Archiuio Romanæ Curiæ deſcripti vacabilia Notariatuum officia non habentes, nulla omninò quatumcumque literarum Apoſtolicarum, tam ſub plumbo, quàm in forma Breuis, ac ſupplicationum à Nobis, & Romanis Pontificibus ſucceſſoribus noſtris, vel ab officiali ad id à Nobis, & illis reſpectiue pro tempore deputato ſignatarum tranſumpta; obtinentes verò vacabilia Notariatuum, & Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ, non autem Capitolij officia, tranſumpta literarum, & ſupplicationum huiuſmodi nonniſi poſtquam illæ per officiales ad hoc conſtitutos regiſtratæ fuerint ſub quingentorum ſcutorum monetæ, ac falſi, priuationiſque prædictorum officiorum eo ipſo incurrendis pœnis facere poſſint, niſi de noſtri, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis Datarij licentia in ſcriptis obtinenda, tenore præſentium ſtatuimus, mandamus, & ordinamus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes præſentes literas, etiam ex eo, quod Notarij prædicti, vel alij quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, ſeu ad ea vocati, & auditi non fuerint, de ſubreptionis, obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut quocumque alio, quantumvis magno, & ſubſtantiali defectu, aut aliàs ex quocumque alio capite, cauſa, occaſione, prætextu, & colore, etiam in corpore iuris clauſo, etiam tali, qui ad effectum validitatis præſentium neceſſariò exprimi deberet, notari, impugnari, inualidari, in ius, vel controuerſiam reuocari, aut aduerſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel etiam motu ſimili concedi; aut ſic impetrato, vel conceſſo quempiam in iudicio, vel extra illud ſe iuuare nunquam poſſe, ſed ſemper eaſdem præſentes literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, quos illæ concernunt, inuiolabiliter obſeruari, ſicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§.4. Quocirca dilecto filio nunc, & pro tempore exiſtenti cauſarum Curiæ Cameræ Apoſtolicæ generali Auditori per præſentes committimus, & mandamus, quatenus ſtatim, atque præſentes noſtræ literæ prædictæ præſentatæ illi fuerint, illas ſolenniter publicet, & publicari faciat, ac in eis contenta quæcumque per ſe, vel alium, ſeu alios debitæ executioni demandet, ſeu demandari procuret. Contradictores quoſlibet, & rebelles, ac præmiſſis non parentes, per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione poſtpoſita compeſcendo, legitimiſque ſuper his habendis ſeruatis proceſſibus, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachij ſæcularis.

Contrariis derogat.

§.5. Non obſtantibus piæ mem. Bonifacij Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò vltra tres dietas aliquis auctoritate præſentium ad iudicium non trahatur, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac quatenus opus foret, noſtra de non tollendò iure quæſito, ac quibuſvis aliis noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, priuilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis quibuſvis perſonis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, deliberatione, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam conſiſtorialiter, ac alias in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, & derogatum eſſe volumus; cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Transumptis credi mandat.

§.6. Vt autem præſentes, & in eis contenta quæcumque ad omnium notitiam deducantur, & ne aliquis de his ignorantiam prætendere poſſit, volumus pariter, & mandamus, quod eædem præſentes per aliquem, ſeu

aliquos ex Cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranensis ac Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ valuas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt perinde afficiant, & arctent, ac si vnicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent. Quodque illorum transumptis, etiam impressis, sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 18. die 20. Iuly. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 20. Iulij 1641. Pontificatus nostri anno decimooctauo.

Die, mense, Anno, & Indictione quibus suprà supradictum Breue affixum fuit in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Andream Castrucium Apostolicum Cursorem.

Hieronymus Mascella Magister Cursorum.

CCXCIII. Prohibitio ne Religiosi Præmonstratenses Hispaniæ gestent habitum nouiter assumptum, nec dimittant prænomen Fratris.

Edita A. D. 1641.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. PAstoralis officij Nobis diuinitus iniuncti assidua sollicitudo nos admonet, vt ad ea libenter intendamus, per quæ sacrarum Religionum status salubriter dirigatur, ac in sua integritate, & puritate conseruetur.

Habitum mutarunt. §. 1. Cum itaque, sicut Nobis nuper innotuit, in Hispaniarum Regnis Religiosi Ordinis Præmonstratensis, absque Sedis Apostolicæ, vel alia legitima licentia antiquum eiusdem Ordinis habitum regularem immutarint, idcirco Nos his, aliisque incommodis, quibus ipse Ordo exinde affici posset, prouisioni nostræ ministerio obuiam ire cupientes.

S. Congregatio hâc causam diligenter vidit, & examinauit. §. 2. De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Regularium Præpositorum consilio, quibus hoc negotium cognoscendum commisimus, & qui scripturas, & processum à bonæ memoriæ Laurentio Episcopo Senogalliensi, tunc in eisdem Regnis nostro, & Sedis Apostolicæ Nuntio transmissa desuper, necnon alia iura, & scripturas eorentus, & in scriptis, tam pro parte Procuratoris Generalis eorumdem Religiosorum in Romana Curia residentis, mutationem ipsam habitus sustinere petentis, quàm pro parte Philippi Bernal dilectorum filiorum eiusdem Ordinis Religiosi mutationem prædictam impugnantis adducta viderunt, & diligenter examinarunt: Non licuisse Religiosis prædictis antiquum sui Ordinis habitum huiusmodi immutare, Apostolica auctoritate, tenore præsentium declaramus.

Executorem deputat. §. 3. Ptoindeque Venerabili Fratri Cæsari Archiepiscopo Damiatensi moderno in eisdem Regnis nostro, & Sanctæ Sedis Nuntio per easdem præsentes committimus, & mandamus, vt statim atque illarum vigore fuerit requisitus, Abbati Generali, seu Præsidenti eorumdem Religiosorum Ordinis huiusmodi in præfatis Regnis auctoritate nostra præcipiat, & insuper edictum in locis solitis suæ Nuntiaturæ, & ad valuas Monasteriorum, seu Conuentuum dicti Ordinis affigendum promulget, vt infra mensem à die intimationis præcepti, & affixionis Edicti huiusmodi computandum, tam ipse Abbas Generalis, seu Præsidens, quàm cæteri omnes,

Terminum assignat ad habitum dependendum. & singuli eiusdem Ordinis dictorum Regnorum Religiosi professi debeant, & quilibet eorum debeat reassumere antiquum habitum ipsius Ordinis, idest tunicam albam cum caputio magno capiti imponendo: scapularium item regulare album, & cappam cum multiplicis, similiter albam supra caputium, iuxta formam, quæ eidem Cæsari Nuntio per literas impressa transmittitur.

Fratris prænomen reassumere debent. §. 4. Fratris insuper prænomen reassumere, & pileo nigro extra Conuentum vti prout solebant antequam habitus prædicti mutationem facerent, atque hanc habitus formam continuò retinere, quam sine expressa eorumdem Cardinalium, seu Sanctæ Sedis licentia nullatenus immutare valeant, sub excommunicationis

Exprimit censuram. latæ sententiæ, necnon priuationis vocis actiuæ, & passiuæ pœnis eisdem Cardinalibus reseruatis, in actu contrauentionis ipso facto incurrendis, ad quarum pœnarum declarationem ab eodem Cæsare Nuotio, contra inobseruantes, & præmissis non parentes absque alia dilatione omnino deueniri.

Clausulam sublatam addit. §. 5. Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales de latere Legatos, ac Sedis prædictæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, vel interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, ac tenore prædictis decernimus.

Contraria aufert. §. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis credi iubet. §. 7. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 19. die 19. Aug. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 19. Augusti 1641. Pontificatus nostri anno decimonono.

CCXCIV. Quod Commissarij Generales Indiarum Ordinis Fratrum Minorum Regularis Obseruantiæ S. Francisci non possint dispensare in Constitutionibus generalibus Ordinis.

Ne iam indicata otiosè repetam, te remitto ad ea, quæ nuper notaui ad Const. x85. *Aliàs à nobis, Tom.* 5.

Edita A. D. 1641.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. CVm sicut dilectus filius Gaspar Sanchez Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum Lector Iubilatus, & in Romana Curia Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, licet in Capitulo Generali dicti Ordinis nouissimè in Alma Vrbe nostra celebrato declaratum fuerit, omnem, & quamlibet potestatem, quæ in Ministro Generali reperitur ad dispensandum in statutis generalibus, totam ipsi prouenire à Capitulo Generali, vnde quoties ab eodem Capitulo Generali decreto irritante prohibetur, ne in aliquo statuto concedatur absolutè dispensatio, aut conditiones ad dispensandum requisitas non obseruat, eiusdem dispensatio ipso facto irrita euadit: nihilominus præmissis non obstantibus Commissarij Generales Indiarum Ordinis huiusmodi in suis Diffinitoriis sub prætensa Ministri Generalis potestate, in Constitutionibus Generalibus quandoque absque totius Diffinitorij consensu dispensent, ex quo maxima regularis Obseruantiæ relaxatio oritur, frequentesque abusus in eodem Ordine introducuntur. Nobis propterea dictus Gaspar Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos

§. 2. Noa igitut eumdem Gasparem Procuratorem Generalem huiusmodi specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensioois, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censutia, & pœnis à iute, vel ab homine quavis occasiooc, vel causa latis, si quibus quomodoliber innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harom serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati.

Prohibitio prout in rub. §. 3. Commissariis Generalibus Indiarum huiusmodi, oc de cætero super eiusdem Ordinia constitutionibus generalibus, cuiuscumque facultatis, præterquam à Capitulo Generali sibi ad id attributæ obtentu, dispensent, Apostolica auctoritate tenore præsentium iotérdicimus, & prohibemus, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Prouinciarum Iodiarum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, ptiuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum qoomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet. §. 5. Volumus autem, vt præsentium transumptis, & impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in diguitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem protsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 19. die 23. Aug. Datum Romæ apud Sanctam Matiam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 23. Augusti 1641. Pontificatus nostri anno decimonono.

CCXCV. Pro bono regimine Fratrum Reformatorum Strictioris Obseruantiæ Italiæ, quòd instituant Professoria, & lectionem Theologiæ moralis, ac mysticæ.

De huiusmodi Fratribus Reformatis plenè notatum est ad Constit. 263. Iniuncti nobis, *Tom.* 5.

Edita A. D. 1641.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Militantis Ecclesiæ regimini diuina dispositione præsidentes ad ea, per quæ cunctorum Christifidelium, præsertim Religiosorum Deo sub reformatione ad arctiorem regularis disciplinæ obseruantiam iottoducta vacantium spirituali directioni, necnon felici progressui consulitur, libenter intendimus, eaque statuimus, & otdinamus, quæ rerum, temporum, & personarum qualitatibus debitè pensatis, ipsorum Religiosorum statui conducere in Domino conspicimus. Ad vberes itaque, & suaues fructus, quos dilecti filij Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Reformati nuncupati Prouinciarum Italiæ in prædicta Ecclesia afferunt, mentis nostræ aciem conuertentes, quo laudabile eorum institutum maioribus in dies proficiat in via Dominici incrementis.

§. 1. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum tenore perpetuò statuimus, & ordinamus, vt in vnaquaque eorumdem Reformatorum Italiæ Prouincia vnum, vel duo Professoria instituantur, in quibus Fratres Clerici eiusdem Ordinis, quamprimùm probationis, seu nouitiatus annum compleuerint, & professionem emiserint regularem, collocentur, in Professoriisque huiusmodi vnus Magister pro quolibet deputetur, qui prædictos fratres Clericos in vita spirituali, & orandi modo, ac Religiosæ perfectionis via instruat, qui quidem Clerici anno, vtminimum, in Professoriis huiusmodi commorari debeant, & interim nullam scientiam edoceri possint, excepta Grammatica, & Logica, si eius studea fuerint.

§. 2. Præterea in duobus, aut tribus cuiusque Prouinciæ Conuentibus Theologiæ moralis lectio hat, cui omnes Fratres Sacerdotes, & Clerici bis qualibet hebdomada intersint.

§. 3. In singulis verò Coouentibus Theologia mystica, & Ordinis prædicti Regula semel saltem in quaque hebdomada prælegatur, huicque prælectioni tam Fratres Sacerdotes, & Clerici, quàm laici interesse teneantur.

§. 4. Ad hæc Fratres Reformati huiusmodi nullum omninò legatum perpetuum cum aliquo, aut sine vllo onere, etiam Ecclesiis, vel Sacristiis ipsorum, etiam pro vino ad Missarum celebrationem, aut oleo pro lampadibus, vel quacumque re pro Altaribus factum recipiant, ipsorumque Procuratores, aut Syndici hæredes legantium ad præstanda eiusmodi legata iudicialiter coouenire non possint.

§. 5. Insuper Fratres prædicti ad quascumque processiones, præterquam ad processionem in festo Corporis Christi, aut aliquam aliam generalissimam, non conueniant, Defunctorumque corpora, exceptis iis, quæ in eorum Ecclesiis sepeliuntur, ad sepulturam minimè comitentur. Altarium ornamentis deinceps aurum, vel inauratio non adhibeatur. Imaginumque, seu picturarum eorumdem Altarium coronides è nuce, aut alio eiusdem coloris ligno fiant, nec candelabra ænea recipiantur, aut emantur ampliùs, sed tantummodo lignea è nuce.

§. 6. Nouitij in Prouinciis prædictis infra annum cum interuentu ministri, ac duorum Diffinitorum Prouincialium, & duorum Guardianorum recipi possint, iuxta decretum fel. record. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri hac super re editum. Demum Fratres prædicti, exceptis in infirmaria illis, qui indiguerint, particulas ex panoo lineo etiam in itinere, sub quocumque prætextu nequaquam deferant, particulas verò ex panno laneo illi deferre possint, qui eis loco tunicæ vti voluerint.

§. 7. Quocirca dilectis filiis Ministris Prouincialibus, ac Guardianis, aliisque Superioribus quibuscumque dictarum Prouinciarum nunc, & pro tempore existentibus in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub pœna priuationis suorum officiorum eo ipso absque alia declaratione incurrenda committimus, & mandamus, vt præsentes nostras literas, ac omnia, & singula in eis contenta à Fratribus sibi subditis inuiolabiliter obseruari curent, & faciant; cætera verò earundem Prouinciarum Fratribus, etiam in virtute Sanctæ obedientiæ, ac sub priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, aliisque arbitrij nostri pœnis eo ipso, vt præfertur, incurrendis, præcipimus, vt præmissa omnia, & singula, prout ad vnumquemque eorum spectauerit, exactè, & inconcussè obseruent, & adimpleant.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis Vniuersalibus editis, ac dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, & Prouinciis, illorumque Superioribus, Fratribus, & personis quibuslibet, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs *Contrariis derogat.*

in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Tranſumptis credi mandat. §. 9. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 19. die 1. Octob. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 1. Octobris 1641. Pontificatus noſtri anno decimonono.

CCXCVI. Quod Fratres cuiuſcumque gradus, & dignitatis, commorantes in Conuentu Aracælitano, ſint ſub obedientia, & directione Commiſſarij Generalis Ordinis.

De iſtorum Fratrum materia plenè notatum eſt ad Conſtit. 57. Sacroſanctum, *Tom* 4.

Edita A. D. 1641.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. INter multiplices Paſtoralis officij noſtri curas, quibus iugiter premimus, in illam particulariter incumbimus, vt perſonæ, quæ ſub ſuaui Religionis iugo diuinis obſequiis ſe mancipatunt, proſperè gubernentur, & ſi quæ earum directioni quoquo modo impedimentum afferre cognoſcimus, ea remouere ſtudemus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Motiua huius Conſtit. §. 1. Cum itaque, ſicut accepimus, ex multiplicitate Superiorum Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſeruantia nuncupat. & quia nonnulli prætendunt, ſe à ſuperioritate Commiſſarij Generalis eiuſdem Ordinis exemptos eſſe vigore cuiuſdam ſtatuti in Capitulo Generali dicti Ordinis Toleti anno 1633. celebrato facti, & à nobis confirmati, Regularis obſeruantia non modicum detrimentum patiatur.

Mandat prout in rub. §. 2. Hinc eſt, quod Nos in præmiſſis opportunè prouidere volentes, dictique ſtatuti tenores præſentibus pro expreſſis habentes, motu proprio, & ex certa ſcientia, ac matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, ſtatutum prædictum, tenore præſentium abolemus, reuocamus, & annullamus, viribuſque, & effectu vacuamus, & quod omnes, & ſinguli eiuſdē Ordinis Fratres, cuiuſcumque gradus, & dignitatis, ac etiam Vltramontanæ familiæ exiſtentes, pro tempore, quo in Ciſmontana familia commorabuntur, ſint, & eſſe debeant ſub obedientia, & directione Commiſſarij Generalis Ordinis huiuſmodi, pro tempore exiſtentis, prout erant priuſquam ſtatutum prædictum fieret, earundem tenore præſentium ſtatuimus, & mādamus, volumus, & ordinamus, ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarū Palatij Apoſtolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus.

Contrariis derogat. §. 3. Non obſtantibus ſtatuto prædicto, & literis illius confirmatoriis, ac quibuſvis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac aliis dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ordini, illiuſque Superioribus, Fratribus, & perſonis quibuſlibet in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis.

§. 4. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, cæteriſque contrariis quibuſcumque derogamus.

D. P. An. 19. die 18. Nou. Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 18. Nouembris 1641. Pontificatus noſtri anno decimonono.

CCXCVII. Quod Fratres Congregationis Ieſuatorum S. Hieronymi, ab Ordinariis approbati, ſacramentales vtriuſque ſexus fidelium confeſſiones liberè & licitè audire valeant, illiſque iniunctis iniungendis abſolutionem ſalutarem impendere.

De iſtorum Fratrum Congregatione quoad Confeſſiones audiendas, notaui ſuprà ad Conſtit. 41. *Gregor. XV.* Ex iniuncto.

Edita A. D. 1641.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. CHriſtifidelium quorumlibet, præſertim regularem vitam profitentium votis, quæ eorum inſtituti decus, & animarum ſalutem concernunt, libenter annuimus, eaque fauoribus proſequimur opportunis, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Motiua. §. 1. Aliàs ſiquidem, poſtquam felic. record. Paulus Papa V. prædeceſſor noſter Fratribus Congregationis Ieſuatorum Sancti Hieronymi, ſub Regula S. Auguſtini indulſerat, vt ad omnes, etiam ſacros, & Preſbyteratus ordines promoueri poſſent, voluerat autem, vt fratres huiuſmodi ad Sacerdotium promoti, neque vllius ſæcularis perſonæ, neque alterius ordinis regularis vllo tempore, etiam de cuiuſcumque Epiſcopi, vel Superioris regularis licentia confeſſiones audire poſſent, ſed tantùm illis Sacerdotibus, qui ad confeſſiones audiendas idonei reperti, & ab Ordinariis locorum approbati fuiſſent, liceret aliorum ipſius Congregationis Religioſorum de ſui Superioris licentia confeſſiones audire, poſtmodum rec. mem. Gregorius Papa XV. etiam prædeceſſor noſter omnibus, & ſingulis eiuſdem Congregationis Fratribus, qui ab Ordinariis locorum approbati forent, vt in parochialibus Eccleſiis domorum Regularium ipſius Congregationis dumtaxat Parochianorum earundem Eccleſiarum ſacramentales confeſſiones audire, ac illis iniunctis iniungendis, abſolutionem impendere ſalutarem liberè, & licitè valerent, conceſſit, & aliàs prout in Pauli, & Gregorij prædeceſſorum prædictorum literis in ſimili forma Breuis deſuper expeditis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, vberiùs continetur.

Conceſſit prout in rub. §. 2. Cum autem, ſicut dilectus filius Antonius Legnanus Lauden. Procurator Generalis eiuſdem Congregationis nobis nuper exponi fecit, trigintaquinque anni iam elapſi ſint, ex quo Fratres prædicti ad ſuſcipiendi Preſbyteratus ordinem per eundem Paulum prædeceſſorem admiſſi fuerunt, & ab inde citra literis, & doctrinis Eccleſiaſticis grauiter dent operam: Nobis propterea dictus Procurator Generalis eiuſdem Congregationis nomine humiliter ſupplicari fecit, vt conceſſionem Gregorij prædeceſſoris prædicti ad quorumvis Chriſtifidelium confeſſiones extendere, & ampliare de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur Fratres, ac Procuratorem Generalem prædictos ſpecialibus fauoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſoluentes, & abſolutas fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnibus, & ſingulis eiuſdem Congregationis Fratribus, vt præuio examine, & approbatione Ordinarij in propriis Eccleſiis dictæ Congregationis, etiam non Parochialibus, ſacramentales ſæcularium, etiamſi non ſint eorum Parochiani, confeſſiones audire, illiſque iniunctis iniungendis abſolutionem impendere ſalutarem liberè, & licitè poſſint, & valeant, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus.

§. 4. Non

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscumque tenore, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mādat. §. 5. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus, adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An 19. die 20. Nou. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 40. Nouembris 1641. Pontificatus Nostri anno decimonono.

CCXCVIII. *Edita A. D. 1641. 23. Dec. Pont. An. 19.* Declaratio, & moderatio facultatum DD. Cardinalium Archipresbyterorum Protectorum, & Titularium Ecclesiarum, & locorum piorum Vrbis. *Habetur Tomo 4. ordine* 160. *fol.* 226. *incipit*: Quamvis Romani.

CCXCIX. *Edita An. D. 1642. 30. Ian. Pont. A. 19* Prohibitio ne in Ecclesiis sumatur Tabacchum. *Reperitur Tomo* 4. 161. *in ordine*, *fol.* 227. *incipit*: Cum Ecclesiæ.

CCC. *Edita A. D. 1642. 7. Feb. Pont. A. 19.* Declarationes circa exactionem taxæ Collegio Subdiaconorum Sedis Apostolicæ assignatæ ratione prouisionum Ecclesiarum Palliis insignitarum. *Extat Tomo* 4. 162. *in ordine*, *pag.* 228. *incipit*: Dudum fel. rec.

CCCI. *Edita A. D. 1642. 15. Mart. Pont. A 19.* Constitutio circa formam, & habitum sacrarum Imaginum. *Habetur Tomo* 4. *ordine* 163. *pag.* 229. *incipit*: Sacrosancta Tridentina.

CCCII. Prohibitio extrahendi libros è Bibliothecis Conuentuum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum, Congregationis Hispaniæ.

Vide quæ de his Fratribus indicaui tibi suprà ad Constit. 140. Inter cæteras, *Tom.* 4. *& ad Constit.* 222. Aliàs fel. *Tom.* 5.

Edita A. D. 1642.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. CONseruationi, & manutentioni Librorum Bibliothecarum Domorum Regularium Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum Congregationis Hispaniæ, quantum cum Domino possumus consulere, ipsiusque Congregationis Procuratorem generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Prohibet prout in rub. §. 2. Ne de cætero quivis eiusdem Congregationis Religiosi quavis auctoritate fungentes libros, quinterna, folia impressa, siue manuscripta Bibliothechis Domorum Regularium huiusmodi hactenus quomodolibet donata, comparata, siue assignata, seu in posterum donanda, comparanda, vel assignanda, è dictis Bibliothecis, vt sæcularibus, vel Regularibus aliarum Religionum mutuò dentur, extrahere, vel illa sic extracta quoquo modo personis præfatis commodare, vel mutuare, donare, vel date sub quovis quæsito colore, prætextu, vel ingenio audeat, seu præsumat, sub excommunicationis maioris pœna, etiam à quovis sæculari, vel alterius Religionis, seu Congregationis Regulari, qui prædictos libros, quinterna, folia impressa, vel manuscripta ex eisdem Bibliothecis, vel illarum aliqua extraxerit, vtenda acceperit, vel sibi retinuerit, eo ipso absque alia declaratione incurrenda, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac ipsius Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mādat. §. 4. Volumus autem, vt præsentis prohibitionis copia in valuis singularum dictæ Congregationis Bibliothecarum, vel illarum aliquo alio perspicuo loco, vbi ab omnibus commodè cerni, legique possit, continuò affixa remaneat, quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 19. die 25. Mar. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 25. Martij 1642. Pontificatus nostri anno decimonono.

Pro Capitulo & Canonicis Maioricensibus, quod contra ipsos ab Inquisitoribus Maioricensibus procedi non possit, nisi in causis Fidei. CCCIII.

Edita A. D. 1642.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. CVm sicut dilecti filij Capitulum, & Canonici Ecclesiæ Maioricensis, Nobis nuper exponi fecerunt, Inquisitores Officij Inquisitionis Maioricensis iactent, se posse contra dictæ Ecclesiæ Canonicos in quavis ciuili, criminalique causa, etiam fidei materiam nullatenus concernente, siue ab ea minimè dependente procedere, ac de facto contra vnum ex dictis Canonicis ad quædam præcepta, & censuras in causa ciuili potius quàm criminali deuenerint, propterea que ipsi Capitulum, & Canonici determinari cupiant, an contra ipsos à præfatis Inquisitoribus, vt prætendunt, extra causam fidei procedi possit.

§. 2. Nos eosdem exponentes specialibus fauoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

§ 3. De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium in vniuersa Republica Christiana aduersus hæreticam prauitatem generalium Inquisitorum à Sede Apostolica specialiter deputatorum, qui negotium huiusmodi visis citationibus factis, & intimatis quondam Aloysio de la Infantas Agenti Inquisitionis Hispaniarum, siue Maioricensis; necnon repetitis plurium mensium dilationibus illi concessis, vt iura Inquisitionis Hispaniarum, siue Maioricensis deduceret, maturè discusserunt.

Mandat prout in rub. § 4 Nobisque retulerunt, consilio Inquisitores Maioricenses huiusmodi non posse procedere contra Canonicos dictæ Ecclesiæ, nisi pro causis fidei, vel dependentibus ab eis, Apostolica auctoritate tenore præsentium determinamus, & declaramus, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane,

si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Executores deputat. §.4. Quocirca venerabili fratri Episcopo Maioricensi ac Dilectis filiis Decano, & Thesaurario Ecclesiæ Maioricensis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte ipsorum Capituli, & Canonicorum fuerint requisiti, solenniter publicantes, & illis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentes nostras literas debitæ executioni demandari, & obseruari, ipsosque Capitulum, & Canonicos contentorum in eisdem nostris literis, aliorumque præmissorum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper ab ipsis Inquisitoribus Maioricensibus, & quibusvis aliis quavis auctoritate fungentibus quovis prætextu quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoscumque, & præmissis non parentes per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat. §.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, Ecclesiæ, & officij Inquisitionis Maioricensis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 19. die 31. Mart. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die vltima Martij 1642. Pontificatus nostri anno decimonono.

CCCIV. Quod Fratres Conuentus Sanctissimi Crucifixi loci Promontorij Ianuensis Ordinis Eremitarum S. Augustini Congregationis Ianuensis Vicario Generali eiusdem Congregationis remaneant subiecti.

Vide, quæ de his Fratribus indicaui tibi suprà ad Constitut. 42. Romanus Pontifex, Tom. 4. ac ad Constit. 61.

Edita A. D. 1641. **VRBANVS PAPA VIII.**
Ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio. §.1. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ægidius Consonius Mediolanensis Procurator Generalis Fratrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quod de mense Februarij proximè præteriti à Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus negotiis regularium præpositis, inter Vicarium Generalem, & Fratres dicti Ordinis Congregationis Ianuensis ex vna, & Fratres Conuentus Sanctissimi Crucifixi loci Promontorij etiam Ianuensis, partibus ex altera emanauit Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum. §.2. In controuersia nuper exorta inter Vicarium Generalem, & Fratres Ordinis S. Augustini Congregationis Ianuensis ex vna, & Fratres Conuetus Sanctissimi Crucifixi, loci Promontorij, etiam Ianuensis, partibus ex altera, super obseruantia Capitulorum, quæ de anno 1610. à bon. mem. Cardinali Saulio, totius Ordinis S. Augusti ni tunc temporis Protectore, viuæ vocis oraculo desuper habito, confirmata fuerunt, necnon super obseruantia concordiæ, quæ de anno 1617. inter Vicarium Generalem dictæ Congregationis, & Fratres ipsius Conuetus Sanctiss. Crucifixi pro bono regimine, & gubernio eiusdem Conuentus, cum præsentia, & assistentia Patris Generalis totius Ordinis præfati similiter inita fuit, rebusque aliis, & c. Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Regularium præposita, auditis partibus, & negotio ad relationem Eminentissimi Cæsarini, semel atque iterum maturè discusso, censuit, præfatum Conuentum, & Fratres Sanctissimi Crucifixi, prout cæteri eiusdem Congregationis Conuentus, Vicario Generali subiectos remanere, eosdemque in habitu, disciplina, & obseruantia regulari cum aliis Fratribus prædictæ Congregationis in omnibus, & per omnia se conformare debere, præmissis, cæterisque contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ die 14. Februarij 1641. Fr. Antonius Card. S. Honuphrij. Loco † sigilli.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Ægidius Procurator Generalis huiusmodi decretum præinsertum, quo firmius subsistat, Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summopere desideret. Nos eundem Ægidium Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

§.4. Decretum præinsertum, cum omnibus, & singulis in eo contentis, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Decernentes illud, ac præsentes literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, quos illa concernent in futurum, inuiolabiliter, & inconcussè obseruari, sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Confirmatio Decreti prout in rub.*

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, ipsis Ordini, & Congregationi, illorumque quibusvis Superioribus, Fratribus, & personis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, ac insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 3. Aprilis 1641. Pontificatus nostri anno decimonono. *Dat. P. A. 19. die 3. Apr.*

Confirmatio Breuis Gregorij XIIJ. cum aliis clausulis ad fauorem Prouinciarum Discalceatorum S. Francisci in Regnis Hispaniarum. CCCV.

De huiusmodi Fratribus Discalceatis lege, quæ notaui ad Const. 17 Greg XV. Aliàs fel & ad Constit. 163. Iniuncti nobis, Tom. 5.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1641.*
Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs à fel. recordationis Gregorio Papa XIII. prædecessore nostro pro bono regimine, & felici directione *Notitia.*

directione Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Discalceatorum nuncupatorum in Regnis Hispaniarum per quasdam suas in simili forma Breuis literas inter alia ordinauit, vt Fratres Discalceati prædicti Iurisdictioni, & correctioni Ministri Generalis Fratrum Minorum eiusdem Ordinis de Obseruantia nuncupatorum dumtaxat subsint, isque in sua absentia eorumdem Fratrum Discalceatorum gubernium alicui ex iisdem Fratribus Discalceatis committere debeat, & alias prout in dictis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, vberius continetur.

Quod in absentia Ministri Generalis à solis Discalceatis moderentur

§. 1. Cum autem, sicut accepimus, dilectus filius Ioannes Merinero modernus Ordinis prædicti Minister Generalis occasione sui è Regnis prædictis in Italiam discessus gubernium Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis in iisdem Regnis cuidam Fratri ex Obseruantibus, non autem ex Discalceatis dicti Ordinis commiserit, licet apud eum pro parte eorumdem Discalceatorum institum fuisset, vt alicui ex ipsis Discalceatis eorum regimen demandaret. Hinc est, quod nos perturbationibus, quæ inde nasci possent, pro pastorali nostra solicitudine obuiam ire, dictorumque Fratrum Discalceatorum indemnitati, & prospero regimini in præmissis consulere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine prædictas dicti Gregorij Prædecessoris literas tenore præsentium approbamus, & confirmamus, necnon vt omnes, & singulæ eorumdem Fratrum Discalceatorum in Regnis Hispaniarum prædictæ Prouinciæ, durante eiusdem Ioannis Ministri Generalis ab iisdem Regnis absentia, ab earumdem Prouinciarum Ministris Prouincialibus, à quibus ad Diffinitoria ipsarum Prouinciarum appellari possit, regantur, & gubernentur: ille verò ex dictis Fratribus Obseruantibus, cui dictus Ioannes Minister Fratrum Discalceatorum prædictorum gubernium, vt præfertur, commisit, nihil plane iurisdictionis, & authoritatis in illos habeat vel exerceat, dictique Fratres Discalceati obedire ei nullatenus teneantur, vtque ita, & non aliter in præmissis perpetuò obseruetur quando, & quoties pro tempore existentem Ministrum Generalem eiusdem Ordinis à Regnis prædictis abesse contigerit, tenore præsentium volumus, statuimus, & ordinamus.

Decretum irritans.

§. 2. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Fratribus Discalceatis plenissimè suffragari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca dilecto filio nunc, & pro tempore existenti nostro, & Sedis Apostolicæ in Regnis prædictis Nuncio per easdem præsentes committimus, & mandamus, vt quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum Discalceatorum huiusmodi desuper fuerit requisitus, per se vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque solenniter publicans, illisque efficacis defensionis præsidio in præmissis assistens, faciat illa ab omnibus ad quos spectat, & spectabit in futurum, inuiolabiliter obseruari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrarijs derogat.

§. 4. Non obstantibus piæ memor. Bonifacij Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de vna, & Concilij Generalis de duabus dictis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, ac singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ alicuius in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 8. Aprilis 1641. Pontificatus nostri anno decimonono. *D. P. An. 19. die 5. Apr.*

De non recipiendis pecuniis pro Missis celebrandis in Prouincia Reformata Fratrum Minorum de Obseruantia Vallis Mazzaræ in Sicilia. CCCVI.

De istorum Reformatorum materia plenè notatum est ad Constit 14. Romanus Pontifex, *Tom.* 4. *ac ad Constit.* 22. Aliàs à fel. *Tom.* 5.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1642.*

Ad futuram rei memoriam.

Motiua.

§. 1. CVm sicut accepimus, in Prouincia Reformata Vallis de Mazzara nuncupatæ Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Obseruantia semper seruatum fuerit, vt nullæ pro celebrandis Missis pecuniæ recipiantur, sed Missæ gratis pro benefactoribus iuxta intentionem Superioris applicentur, nonnulli verò laudabilem vsum, & obseruantiam huiusmodi immutare, & inuertere nitantur.

Prohibitio prout in rub.

§. 2. Nos omnem turpis quæstus materiam ab illis, qui perfectam paupertatem profitentur, in re præsertim adeò sacra, è medio tollere pro Pastorali nostra solicitudine volentes, ne de cætero perpetuis futuris temporibus in Prouincia prædicta vllæ omninò pecuniæ pro Missis celebrandis exigantur, ac etiam spontè oblatæ recipiantur, sed Missæ gratis, vt consueuit, celebrentur, sub vocis actiuæ, ac quoad Superiores etiam suorum officiorum priuationis pœna eo ipso, absque alia declaratione incurrenda, auctoritate Apostolica præsentium tenore interdicimus, & prohibemus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarijs derogat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis.

§. 5. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 28. Maij 1642. Pontificatus nostri anno decimonono. *Dat. P. A. 19. die 26. Maij.*

Quod

CCCVII. Quod Commissarij Prouinciales Indiarum, ad Capitula Generalia Ordinis Fratrum Minorum conuenientes, suis Custodibus in labore, & præmio æquales habeantur.

De huiusmodi Fratribus Indianis, vide ad Constitut. 374. Circumspecta, *Tom.* 5. *vbi indicata ad materiam legere poteris.*

Edita A. D. 1642.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Causa huius Constit.

§. 1. ALiàs postquam Capitulo Generali Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum in Alma Vrbe nostra, de anno 1639. celebrato, inter alia statutum fuit, restituendum esse Ministris Prouincialibus Prouinciarum Indiarum dicti Ordinis antiquum ius, quod habebant, mittendi Commissarios ad Capitulum generale, in eo suffragium suo nomine laturos, habito subindè ea propter ad nos desuper recursu, per quasdam nostras in simili forma Breuis literas de eodem anno emanatas, Ministris Prouincialibus Prouinciarum earumdem tunc, & pro tempore existentibus, quod ad Capitulum generale dicti Ordinis mittere possent Commissarios dicti Ordinis Professores, qui suo nomine suffragium ferrent, Apostolica auctoritate indulsimus, ea tamen lege, vt tam Commissarij, qui mitterentur, quàm etiam Custodes forent earundem Prouinciarum respectiue filij, vel in eis per sexennium completum antea incorporati.

Mandat prout in rub.

§. 2. Cum autem æquum, & rationi consentaneum esse censeamus, vt quemadmodum præfati Commissarij Prouinciarum Indiarum huiusmodi æquales suis Custodibus labores, cum tot, & tantis nauigationum, ac viarum periculis subeunt, ita eisdem Commissariis præmium, & remuneratio paria sint. Idcircò Nos Commissariorum huiusmodi decori, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, maturaque deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine: Quod Commissarij Prouinciarum Indiarum huiusmodi, qui ad Capitulum Generale dicti Ordinis de eodem anno 1639. celebratum, vt præfertur, venerunt, & in eo suffragium tulerunt, necnon illi Commissarij earumdem Prouinciarum, qui deinceps perpetuis futuris temporibus ad futura dicti Ordinis pro tempore Capitula Generalia mittentur, postquam ad suas reuersi fuerint Prouincias, Diffinitorum præteritorum honore, & præcedentia gaudeant immediatè post suos Custodes, tenore præsentium statuimus, concedimus & ordinamus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes præsentes literas vllo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, aut quomodolibet in ius, vel controuersiam reuocari posse, sed semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter, & inconcussè obseruari, sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, vbique iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Prouinciarum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, eisdem Ordini, & Prouinciis, illorumque Superioribus, Fratribus, & personis, & quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 15. Iulij 1642. Pontificatus nostri anno decimonono. *D P. An. 19. die 15. Iul.*

Confirmatio decreti Clem. VIII. prohibentis fieri vniones beneficiorum dispositioni Sedis Apostolicæ reseruatorum, cum declaratione, quod huiusmodi decretum comprehendit etiam S. R. E. Cardinales, &c. *Reperitur Tomo* 4. 165. *in ordine, pag.* 232. *incipit*: Quamvis fel. recurd. CCCVIII *Edita A. D. 1642. 15. Iul. Pont. A. 19.*

Constitutio circa vtensilia Sacristiæ Pontificiæ post obitum S. R. E. Cardinalium debita. *Extat Tomo* 4. *ordine* 166. *fol.* 235. *incipit*: Æquum est. CCCIX. *Edita An. D. 1642. 19. Iul. Pont. A. 19.*

Pro obseruatione Festorum, quæ designantur. *Reperitur Tomo* 4. 164. *in ordine, fol.* 230. *incipit*: Vniuersa per orbem. CCCX. *Edita A. D. 1642. 13. Sept. Pont. An. 20.*

Prohibitio ne Fratres Laici, seu conuersi Ordinis Fratrum Minorum strictioris Obseruantiæ S Francisci, præcedant Clericos professos sub pœna excommunicationis. CCCXI.

De huiusmodi materia præcedentia, vide notata ad Constit. 135. *Tom.* 4. Inter grauissimas, *& ad Constit* 315. Aliàs, *Tom.* 5.

Edita A. D. 1642.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua.

§. 1. CVm sicut dilectus filius Procurator Generalis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Reformatorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, ex quo fratres Laici, seu Conuersi eiusdem Ordinis indebitè prætenderint semper, & prætendant se in omnibus, & singulis functionibus, tam publicis, quàm priuatis Fratres Clericos dicti Ordinis præcedere debere, grauissimæ perturbationes, lites, & contentiones, aliaque incommoda orta fuerint, & in dies oriantur non sine maximo personarum sæcularium scandalo, & offensione; & propterea idem Procurator Generalis per Nos in præmissis opportunè prouideri desideret.

Prohibet prout in rub.

§. 2. Hinc est, quod Nos eorumdem Fratrum, quos Deo in humilitatis spiritu iuxta suam vocationem seruire conuenit, tranquillitati consulere, & ne ob præmissa mutuæ inter eos charitatis ardor intepescat, prouidere pro Pastorali cura nostra volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia nostris, ne de cætero vlli dicti Ordinis Fratres Laici, seu Conuersi quovis sub prætextu, quæsito colore, vel ingenio, etiam ratione antiquioris suæ ad habitum regularem dicti Ordinis receptionis, aut in eo emissæ professionis, seu cuiusvis consuetudinis Fratres Clericos eiusdem Ordinis in quibusvis functionibus, tam publicis, quàm priuatis præcedere, & ne

ne quicumque Superiores eiusdem Ordinis id deinceps quoquo modo permittere audeant, vel præsumant, sub excommunicationis pœna ipso facto per contrafacientes incurrenda, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, ordinamus, & prohibemus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, Fratribus, & personis sub quibusvis verborum tenore, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis creditur mādat.

§. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 20. die 17. Nou.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 17. Nouembris 1642. Pontificatus nostri anno vigesimo.

CCCXII. Quod electiones Prominiſtrorum, Custodum, & Guardianorum Ordinis Fratrum Minorum de Obseruantia, ac Reformatorum Cismontanæ Familiæ, extra Capitulum fiant per suffragia secreta, & ballottationes.

Quia in sequenti Constit. nulla fit mentio de Commissario ad Comitia generalia mittendo, Sac. Congreg Episcoporum, & Regularium die 27. Ianuary 1645. edidit Decretum, ipsum eligi debere per schedulas, & vota secreta, ac per pluralitatem votorum, nemine proponente, & ita semper seruari mandauit in omnibus Prouinciis Reformatorum, ut in meo Theatro Regularium 2. impress. pag. 129.

Edita A. D. 1643.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

RElígiosos viros, qui abnegantes semetipsos, vt facerent voluntatem Domini, suam fregerunt, sicuti peculiaribus huius Sanctæ Sedis fauoribus, & gratiis dignos existimamus, ita ad circumspectam illius prouidentiam pertinere dignoscimus, ea sedulò statuere, atque ordinare, quibus Religiosi ipsi, qui in ea, quam singulari diuinæ benedictionis præsidio ingressi sunt, via dignè ambulant, amplioribus in dies coram oculis Domini proficiant incrementis.

§. 1. Hinc est, quod Nos dilectorum filiorum Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum pro paterno, quo eos prosequimur, charitatis affectu, statui, & felici gubernio consulere, eisque specialem gratiam facere volentes, supplicationibus dilecti filij Fabij Papazoni Commissarij Generalis Curiæ eiusdem Ordinis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, vt de cætero omnes, & singulæ electiones, tam Prominiſtrorum, & Custodum, quam Guardianorum dicti Ordinis per suffragia secreta, & ballottationes fiant, & in paritate suffragiorum, Præsidens electionibus huiusmodi votum, siue suffragium decisiuum habeat.

Concedit prout in rub.

Fiat compilatio statutorum.

§. 2. Præterea, vt postquam statuta generalia dicti Ordinis in vnum volumen compilata, & typis edita, & reuisa, & approbata per Sedem Apostolicam fuerint, nulla alia ab inde in futurum statuta, seu Constitutiones in Familia Cismontana eiusdem Ordinis fieri, seu condi possint, sed prædicta Generalia statuta, postquam, vt præfertur, reuisa, & approbata per dictam Sedem fuerint, in posterum seruari debeant.

Pro transitu ad aliam Familiam.

§. 3. Ad hæc, vt de cætero Fratribus de Familia nuncupatis dicti Ordinis transitus ad Fratres Reformatos eiusdem Ordinis non concedatur, nisi in Capitulis, seu Congregationibus Prouincialibus cum consensu vtriusque Ministri Prouincialis, vel Ministri Generalis, & quoad eos, qui à Fratribus Reformatis huiusmodi ad illos de Familia transire voluerint, fel. recordationis Clementis VIII. & Pauli V. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, ac nostrarum in simili forma Breuis hac super re aliàs emanatarum literarum forma omninò seruetur, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, mandamus, & ordinamus.

Concedit facultates Pænit. Confess. a vile Portiuncula.

§. 4. Demùm, vt Fratres eiusdem Ordinis ad audiendas Christifidelium Confessiones aliàs approbati, omnibus, & singulis facultatibus Pœnitentiariis Apostolicis in hac Alma Vrbe nostra concessis circa administrationem Sacramenti Pœnitentiæ, in Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum nuncupatæ, eiusdem Ordinis prope Assisium quotannis die secunda Augusti, quâ festum solenne in dicto Ordine celebrari consueuit, dumtaxat vti possint, eisdem auctoritate, & tenore concedimus.

Decretum irritans.

§. 5. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, inuiolabiliter obseruari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Familiæ huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 20. die 10. Nou.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 10. Nouembris 1642. Pontificatus Nostri anno vigesimo.

CCCXIII Dat modum præcedendi inter Fratres Minores Strictioris Obseruantiæ Sancti Francisci Familiæ Cismontanæ.

Statuta, de quibus agitur, fuerunt confirmata Anno 1628. *prout sub Constit.* 57. Sacrosanctum, *Tom* 4. *Reliqua vide ad Constit.* 312. Religiosos viros, *ac Constitut.* 263. Iniunctæ Nobis, *&c. Tom* 5.

Edita A. D. 1642.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Motiua.

ALiàs pro Congregatione Generali proximè præterita, vt in Prouinciis Reformatis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum, quod electiones in Capitulis, & Congregationibus Capitularibus earumdem Prouinciarum per secreta suffragia fiant, & in suffragiorum paritate Præsidens ipsius Capituli, seu Congregationis votum decisiuum habeat, ac circa transitum eorumdem Reformatorum ad Fratres de Familia, seu Obseruantes eiusdem Ordinis, Constitutiones fel. rec. Clementis VII. nec non Pauli V. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & nostra desuper edita obseruentur, Apostolica auctoritate statuimus, concessimus, & indulsimus, & alias prout in nostris desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, pleniùs continetur.

§. 1. Cum autem, sicut dilectus filius Commissarius Generalis eorumdem Fratrum Reformatorum Ordinis huiusmodi Nobis nuper exponi fecit, Statuta Generalia omnium, & singularum Prouinciarum Reformatorum Cismontanæ familiæ dicti Ordinis à Nobis approbata, & confirmata typis mandari debeant, præmissa verò concessiones, & indulta, necnon Ordo in eisdem Statutis circa præcedentiam stabilitus, cùm nonnullis Constitutionibus Apostolicis non concordent: Nobis propterea idem Commissarius Generalis supplicari fecit, vt præmissa pro illorum subsistentia firmiori, Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communire de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur eumdem Commissarium Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, præfata concessiones, & indulta Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus, & insuper quod Diffinitores secundum Ordinis antianitatem præcedant, declaramus.

Ordo Præcedentiæ.

§. 3. Quinam autem, & quomodo præcedere debeant, vt sciatur quis Minister Prouincialis, qui aliàs Ministri Generales, seu Commissarij Generales, qui tamen voi soli dumtaxat Superiori actuali fuberunt, & qui Procuratores, aut Diffinitores Generales, qui propriæ, aut alterius Prouinciæ Ministri Prouinciales, qui Custodes regiminis in sua, aut aliena Custodia Reformata, qui Secretarij Generales per triennium, iuxta Bullam voionis, aut qui Guardiani Terræ Sanctæ fuerunt, necnon Custos vocalis, & Diffinitores actuales durante officio, Prouinciales actuales extra Prouinciam præcedant eos, qui aliàs Ministri Prouinciales fuerunt, post eosdem Ministros Prouinciales actuales in Sacra Theologia Lectores actuales, ac Guardiani in eius Conuentibus omnes, & singulos, eorum Superioribus actualibus exceptis; Vicarij omnes alios (præter Ordinis, & Prouinciæ Patres præcedant, sedebunt tamen in Refectorio iuxta, & prope Guardianos immediatè, & absentibus ipsis Guardianis in actionibus publicis, etiam omnes supradictos præcedent: post ipsos autem Vicarios, Sacerdotes, deindè Clerici, & post Clericos Laici dicti Ordinis iuxta antiquitatem receptionis habitus pariter præcedent.

§. 4. Ac vt cuiuis perturbationi, quæ circa modum præcedentiæ huiusmodi oriri posset, obuiam eatur, mandamus omnibus, & singulis dicti Ordinis Superioribus Reformatis huiusmodi sub suorum officiorum priuationis ipso facto incurrenda pœna, vt prædictum præcedentiæ modum, & ordinem inter eosdem Fratres Reformatos, vt præfertur, stabilitum, ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari curent, & faciant, & ipsimet obseruent.

§. 5. Decernentes irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, Prouinciarum, & Custodiarum Reformatarum huiusmodi iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 12. Decembris 1642. Pontificatus nostri anno vigesimo. *Dat. P. A. 20. die 12. Dec.*

Confirmatio Priuilegiorum, & declaratio statutorum pro gubernio Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Hispaniarum, ac Indiarum. CCCXIV

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1642.

Motiua.

ALiàs pro felici, prosperoque regimine, & gubernio, ac vniformiori Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Discalceatorum nuncupatorum, Prouinciarum, & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum perfectione, & puritate à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet: Vrbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. Aliàs postquam per recolendæ memoriæ Gregorium Papam XV. prædecessorem nostrum Patribus Prouinciarum in Diffinitorio Generali fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum de anno 1639. in Alma Vrbe nostra celebrato, de consensu dilecti filij nostri Francisci Sancti Laurentij in Damaso Diaconi Cardinalis Barberini, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellarij, nostri secundum carnem ex fratre germano nepotis, dictique Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, statutum fuisset.

§. 2. Vt duo tantum Patres Prouinciæ in singularum Prouinciarum Vltramontanæ familiæ diffinitoria introducerentur, vnus scilicet, qui in Prouincia reliquis dignior esset, ille nimirum, qui inter Patres Prouinciæ primum locum sibi vindicaret, qui quidem in diffinitorio semper assisteret; alter verò, qui immediatè Ministri Prouincialis officium absoluisset, vt sequenti etiam immediatè triennio dumtaxat eam obtineret dignitatem, & in diffinitorio assisteret, ea tamen lege, vt si iste ex qualibet causa deficeret, in eius locum subrogatus eo ipso esset, qui ante ipsum Minister Prouincialis immediate extitisset, triennio autem huiusmodi transacto, alius qui Ministri Prouincialis officio etiam immediatè functus fuisset, subsequeretur, & sic deinceps

deinceps de triennio in triennium dumtaxat seruaretur; ita quod nunquam hi duo Patres in dictarum Prouinciarum diffinitoriis desiderarentur: quodque si contingeret, vt qui esset dignior, & perpetuus in Diffinitorio huiusmodi assistens, alio titulo de eodem Diffinitorio existeret, sibique ius in illud ingrediendi competeret, tunc in eius locum ipso facto subrogatus esset ille Pater Prouinciæ, qui eidem dignitate proximus fuisset. Subinde Nos institutionem, seu restitutionem præfatorum Patrum Prouinciæ pro diffinitoriis Prouinciarum prædictarum in dicto generali diffinitorio factam, & postmodum omnia, & singula statuta in Capitulo generali dicti Ordinis de eodem anno celebrato edita, sine tamen præiudicio obseruantiæ Regularis, ac statutorum Apostolica auctoritate confirmatorum, ac ordinationum, & Breuium Apostolicorum pro Fratribus Discalceatis dicti Ordinis Hispaniarum, & Indiarum factorum, & emanatorum confirmauimus.

Hoc statutũ non comprehendit Discalceatos.

§. 3. Ac demùm cum Nobis innotuisset, quod institutio, seu restitutio præfatorum duorum Patrum Prouinciæ, quoad eosdem Fratres Discalceatos Hispaniarum, & Indiarum dicti Ordinis, nedum eorum statutis, ac literis Apostolicis pro ipsis emanatis aduersabatur, sed etiam causa perturbationum fuisset: Idcircò Nos motu proprio, ac ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, præfatos fratres Discalceatos Hispaniarum, & Indiarum, ac eorum Prouincias, & Custodias præsentes, & futuras quoad introductionem duorum Patrum Prouinciæ in singula Prouinciarum suarum diffinitoria sub præfato diffinitorio generali huiusmodi edito, ac certis nostris literis incipientibus, Onerosa, &c. aut quibusvis aliis dicti Ordinis statutis, aut decretis, literisque Apostolicis circa eandem materiam emanatis, quæ & quas quoad hoc reuocauimus, cassauimus, & annullauimus, nullatenus comprehendi, nec esse comprehensos declarauimus.

Quod non introducatur Patres in Discalceatos.

§. 4 Et insuper statuimus, & ordinamus, vt in Prouinciarum Hispaniarum, & Indiarum eorumdem fratrum Discalceatorum Capitula, Congregationes, & Diffinitoria nullus omninò Pater Prouinciæ quovis sub prætextu introducatur, sed in illis dumtaxat Minister Prouincialis, aut Vicarius Prouincialis, & Diffinitores actuales, Custodes autem iuxta vsum & morem Prouinciarum, & Custodiarum admittantur. Quodque si in alicuius ex dictis Prouinciis diffinitorium præfati duo Prouinciæ Patres introducti fuissent, illi ipso facto amouerentur, & electio per eos facta, sub priuationis suorum officiorum, aliisque arbitrij nostri pœnis omnibus, & singulis Superioribus, qui dictos duos Patres Prouinciæ, & Diffinitorium huiusmodi admisissent, nulla, & irrita existeret, ipsique fratres Discalceati Hispaniarum, & Indiarum huiusmodi, sub eisdem pœnis per contrafacientes eo ipso incurrendis, iuxta statuta, & ordinationes Prouinciarum huiusmodi viuerent, & regerentur, ac aliàs prout in diuersis nostris in simili forma breuis literis desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, vberiùs continetur.

Quod Discalceati per sua propria statuta gubernentur.

§. 5. Cum autem, sicut nuper accepimus, dilecti filij Minister, & Procurator generalis dicti Ordinis præmissis sese opposuerint, prætextu quod aliquæ ex Prouinciis eorumdem fratrum Discalceatorum Hispaniarum, & Indiarum huiusmodi, quædam generalia, seu particularia ordinationes, & statuta, seu priuilegia habeant, iuxta quæ diuersimodè, & aliàs quam in præfatis nostris literis statutum, dispositumque fuit, gubernantur; idcircò Nos pro maiori, & vniformiori eorumdem Fratrum Discalceatorum Hispaniarum, & Indiarum huiusmodi perfectione, & puritate in præmissis opportunè prouidere volentes, Motu, scientia, ac deliberatione similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Quod præfatæ nostræ literæ pro eisdem fratribus Discalceatis Hispaniarum, & Indiarum emanatæ, vt præfertur, siue illorum aliquæ Prouinciæ habeant aliqua statuta, & ordinationes, seu priuilegia generalia, aut particularia, siue non habeant, omninò, & inuiolabiliter obseruentur, obseruarique debeant in omnibus eorumdem fratrum Discalceatorum Prouinciis, & Custodiis nunc, & pro tempore existentibus in partibus Hispaniarum, & Indiarum huiusmodi: quodque præfatæ Prouinciæ, & Custodiæ dictorum fratrum Discalceatorum nunc, & pro tempore existentes in eisdem Hispaniarum, & Indiarum partibus per sua propria statuta, ordinationes, & leges gubernentur, absque eo, quod generalibus totius Ordinis statutis, & consuetudinibus subiaceant, ea tamen lege, vt ad receptionem prædictorum duorum Patrum Prouinciæ, nullum, siue generale, siue particulare, & proprium statutum possit ipsis fratrum Discalceatorum Prouinciis, & Custodiis Hispaniarum, & Indiarum huiusmodi suffragari, sed semper literæ nostræ prædictæ inuiolabiliter, & inconcussè, ac generaliter obseruentur, tenore præsentium decernimus, statuimus, & ordinamus.

§. 6. Si verò fortè contingat in eisdem Prouinciis, & Custodiis fratrum Discalceatorum prædictorum Hispaniarum, & Indiarum huiusmodi aliqua Capitula, Congregationes, seu actiones, in quibus præfati duo Patres Prouinciæ, vel eorum aliquis intersint, & reperiantur, celebrari, eo ipso omnia, & singula, quæ inibi decreta, & constituta fuerint, irrita, & nulla, nulliterque, & inualidè gesta, & facta fuisse, & esse, ac fore declaramus.

Quod Discalceati possint mittere Procuratorem ad Rom. Curiam.

§. 7. Dantes eisdem fratrum Discalceatorum Prouinciis, & Custodiis Hispaniarum, & Indiarum huiusmodi facultatem mittendi ex eisdem fratribus Discalceatis suos proprios Procuratores ad Romanam Curiam, quotiescumque sese obtulerit occasio pro negotiis earumdem Prouinciarum, & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum huiusmodi pertractandis. Volumus autem, vt saluis supradictis, dicti Fratres Discalceati Hispaniarum, & Indiarum huiusmodi, in reliquis subiecti remaneant iurisdictioni, visitationi, & correctioni, ministri eorumdem fratrum de Obseruantia Generalis pro tempore existentis, ita quod ipse Minister Generalis per seipsum, vel alium, seu alios ex ipsis Discalceatis dicti Ordinis tantùm possit eosdem fratres Discalceatos corrigere, visitare, & in eos iurisdictionem exercere. Quodque si minister Generalis prædictus abfuerit, non deputatis ab eo huiusmodi fratribus Discalceatis ad supradictum effectum, tunc omnes, & singulæ Prouinciæ, atque Custodiæ prædictæ per Ministros, ac Custodes suos gubernentur, iuxta quasdam aliàs nostras in simili forma Breuis die 8. Aprilis proximè præteriti expeditas literas, quarum etiam tenores præsentibus pro expressis haberi volumus.

Subiiciantur Ministro Generali.

§. 8. Mandantes propterea omnibus, & singulis dicti Ordinis Superioribus, Fratribus, & personis, cæterisque ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis maioris, à qua nonnisi à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constituti, absolui possint, aliisque arbitrij nostri, necnon officiorum suorum priuationis, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda pœnis, vt eosdem fratres Discalceatos Hispaniarum, & Indiarum huiusmodi, præmissorum omnium commodo, & effectu frui, & gaudere sinant, & faciant.

Decretum irritans.

§. 9. Decernentesque præsentes literas, & in eis contenta quæcumque de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu, etiam quantumvis substantiali, vel formali, nullatenus vnquam notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, aut in ius, vel controuersiam adduci, vel reuocari posse, sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorem deputat.

§. 10. Quocirca dilecto filio nostro, & Sedis Apostolicæ nunc, & pro tempore in Hispaniarum Regno

existenti Nuncio, per easdem præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse per se vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi,& quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem Fratrum Discalceatorum Prouinciarum, & Custodiarum Hispaniarum,& Indiarum huiusmodi fuerit requisitus, solenniter publicans, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra præfatas,& præsentes nostras literas huiusmodi debitæ, & omnimodæ executioni demandari. Non permittens eos contra earumdem prædictarum,& præsentium literarum tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas huiusmodi incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

§. 11. Non obstantibus fel. record. Bonifacij Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri de vna,& in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, necnon præfatis Ministri, & Procuratoris Generalium dicti Ordinis oppositinnibus,ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon ipsius Ordinis, ac Prouinciarum, & Custodiarum huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinis,ac Prouinciarum,& Custodiarum huiusmodi Superioribus,Fratribus, & personis, ipsisque Prouinciis, & Custodiis, sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis,aliisque efficacioribus,& insolitis clausulis,ac irritantibus,& aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis,etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica,expressa, & indiuidua,ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret,illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus pariter, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annolo Piscatoris, die 30. Iulij 1642. Pontificatus nostri anno decimonono.

§. 21. Cum autem, sicut accepimus, in præfatis Indiarum partibus ob ingentes distantiam, & quæ inter ipsos Fratres Discalceatos cum Obseruantibus eiusdem Ordinis intercedit contradictionem, expediat, vt literæ Apostolicæ, quæ eò perueniunt maximè claræ sint, clausulasque contineant efficaces, earumdemque literarum executio Venerabilibus Archiepiscopis,& Episcopis illarum partium, in quibus nullus Sedis Apostolicæ Nuncius existit, committatur. Idcircò Nos pro nostra pastorali solicitudine in præmissis opportunè, vt infra prouidere volentes. Præinsertas nostras literas cum omnibus in eis contentis tenore præsentium confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Et insuper quod dicti Ordinis fratres Discalceati huiusmodi, qui absentibus eorum Ministris Generalibus, supradictas Prouincias, & Custodias Indiarum præsentes, & futuras regere, & visitare debebunt, earumdem Prouinciarum, & Custodiarum Indiarum, aut Hispaniarum ex Discalceatis huiusmodi filij esse, & in illis habitum per eosdem Discalceatos gestari solitum suscepisse, & professionem per eos emitti consuetam expresse emisisse debeant, quodque nullus ex dicti Ordinis obseruantibus, præter illius Ministrum Generalem pro tempore existentem, aut qui alias de Obseruantia fuerit, etiamsi inter eosdem Fratres Discalceatos degat, & viuat, nec eosdem Fratres Discalceatos regere, nec visitare,nec in eos vllum superioritatis actum quoquo modo exercere queat: In euentum verò, in quem Ministri Generales præmissis, aut illorum cuilibet contrauenirent, præfatæ Prouinciæ,& Custodiæ earumdem Fratrum Discalceatorum Indiarum huiusmodi, iuxta quasdam alias nostras in simili forma Breuis die 8. Aprilis proxime præteriti ad hunc effectum pro Prouinciis eorumdem Fratrum Discalceatorum Hispaniarum concessas, & emanatas viuere, & gubernare possint.

§. 13. Ac demum, quod dictæ Prouinciæ, & Custodiæ eorumdem Discalceatorum Indiarum præsentes, & futuræ quarumvis literarum, priuilegiorum, & gratiarum à Sede Apostolica Prouinciis Fratrum Discalceatorum Hispaniarum, videlicet S. Iosephi,S. Pauli,& S. Ioannis Baptistæ concessorum, & concedendorum participes sint, statuimus,& ordinamus.

§. 14. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quoquam defectu nullatenus vnquam notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, in ius, vel controuersiam adduci,vel reuocari posse, sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Sedisque prædictæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 15. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis in eisdem Indiarum partibus constitutis. siue dilectis filiis eorum in spiritualibus generalibus Vicariis,& Officialibus per easdem præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi,vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios,vbi, & quando opus fuerit, aut quoties pro parte eorumdem Fratrum Discalceatorum Prouinciarum, & Custodiarum Indiarum huiusmodi fuerint requisiti,seu aliquis eorum fuerit requisitus, solenniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes,faciant auctoritate nostra præinsertas, & præsentes nostras literas huiusmodi debitæ, & omnimodæ executioni demandari.

§. 16. Non permittentes eos contra earumdem præinsertarum, & præsentium literarum tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia,appellatione postposita compescendo,legitimisque super his habendis seruatis processibus,censuras,& pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit,auxilio brachij sæcularis. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in eisdem præinsertis literis voluimus non obstare cæterisque contrariis quibuscumque. *Transumptis credi iubet.* Volumus autem, vt præsentium transumptis,etiam impressis,manu alicuius Notarij publici subscriptis,& sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 22. Decembris 1642. Pontificatus nostri anno vigesimo. *D.P. An. 20. die 22. Dec.*

CCCXV. Priuilegia concessa Vniuersitati, & personis Mercatorum Fundaci, & Mercantiæ Vrbis.

Edita A. D. 1643.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

SIncerae deuotionis affectus, quem dilecti filij Vniuersitas, & homines Artis Mercatorum de Fundaco, & Mercantia nuncupata huius Almæ Vrbis nostræ erga Nos, & Apostolicam Sedem gerere comprobantur, Nos inducit, vt eorum indemnitati libenter consulamus.

§. 1. Volentes igitur Vniuersitatem, & Homines huiusmodi specialibus Fauoribus, & gratiis prosequi, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eorum nomine super hoc humiliter porrectis inclinati, eisdem Vniuersitati, & Hominibus, & eorum singulis, vt ipsorum Codicibus, & Libris rationum de mercibus, & rebus ad Artem Mercatorum huiusmodi spectantibus vsque ad summam quinquaginta scutorum monetæ Romanæ dumtaxat contra quamlibet personam, omnibus partitis eiusdem rationis simul computatis, vbique in iudicio, & extra iudicium plenè credatur, & indubia fides adhibeatur, etiam sine adminiculis, dummodò dicti libri mercantiles, & mercantiliter, Mercatorumque more, & ordine scripti, confecti, & tenti sint, rationabilique suspicione careant, ac ipsi Mercatores scribentes sint bonæ fidei, & à Consulibus dictæ Vniuersitatis approbati.

Creditur lib. Mercatorum sine adminiculis vsque ad sc. 50. moneta contra omnes personas.

§. 2. Præterea, quod dicti Mercatores, ac eorum hæredes, & successores pro pretio mercium, & rerum ad eamdem Artem spectantium post Pistores, & Aromatarios eiusdem Vrbis omnibus, & singulis aliis cuiusvis defuncti, quamvis potioribus, & anterioribus creditoribus, etiam quasvis obligationes, etiam Camerales, & publica Instrumenta iurata, & quavis hypotheca vallata, etiam causa dotis, & quasvis aliàs clausulas, seu cautelas in se continentes habentibus vsque ad similem summam quinquaginta scutorum huiusmodi tantùm præferantur, & præferri debeant, dummodo, quoad dotes probetur versio in vtilitatem viri, & vxoris, ac filiorum in communione viuentium.

Præferuntur Mercatores pro sc. 50. moneta post Pistores, & Aromatarios omnibus aliis etiam haben. oblig. Cameralem, & ex causa dotis.

§. 3. Demùm quod in causis Mercatorum huiusmodi contra quoscumque mouens, & mouendis de mercibus, & rebus ad Artem prædictam spectantibus non sit locus appellationi suspensiuæ pro ea summa pecuniarum dumtaxat, pro qua in causis Aromatariorum, & Pistorum prædictorum vigore Indultorum Apostolicorum eis concessorum non datur pariter appellatio suspensiua, auctoritate Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Appellatio suspensiua datur in causis Mercatorum solum pro summa, pro qua permittatur appellare in causis Pistorum, & Aromatariorum Vrbis.

§. 4. Decernentes præsentes literas nullo vnquam tempore ex quocumque capite, vel causa de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, vel impugnari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut aduersus illas quodvis iuris, & facti, vel gratiæ remedium impetrari posse, sed illas semper valida, firma, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Mercatoribus plenissimè suffragari, sicque & non aliter in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici, ac Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalem Auditores, & quovis alios quacumque auctoritate fungentes nunc, & pro tempore existentes iudicari, & diffiniri debere, irritumque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, legibus quoque etiam Imperialibus, ac prædictæ Artis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 12. Ianuarij 1643. Pontificatus nostri anno vigesimo.

D. P. An. 20. die 12. Ianu.

Die veneris 16. Ianuarij 1643. Præsentes literæ Apostolicæ in Camera Apostolica exhibitæ, & præsentatæ fuerunt per D. Sebastianum Aggrezzium Bergomens. supradictæ Vniuersitatis Deputatum, illæque Illustrissimo, & Reuerendissimo D. Iacobo Francisco Ariberto ipsius Cameræ Clerico commissæ, & deinde sub die 19. eiusdem mensis citato desuper Reuerendissimo D. Commissario dictæ Cameræ ad relationem eiusdem Illustrissimi D. Ariberti in ipsa Camera admissæ pariter fuerunt, & registratæ libro quinto Signaturarum eiusdem Sanctiss. fol. septimo.

Registratio præsentis Breuis in Cam. Apost. citato D. Commissario illius.

B. Brunorus.

Indulgentia perpetua in Ecclesiis Fratrum Tertij Ordinis Sancti Francisci pro festo Portiunculæ. CCCXVI.

De hac Indulgentia vide notata ad Constitut. Gregor. XV. Splendor paternæ, *&c.*

Edita A. D. 1643.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

§. 1. CVm sicut dilectus filius Ioannes de Solis Fratrum Tertij Ordinis Sancti Francisci Prouinciæ Andalusiæ, & Regni Granatensis in Hispania Procurator Generalis suo, & eorumdem Fratrum nominibus Nobis nuper exponi fecit, alias fel. record. Pius Papa V. Prædecessor noster per quasdam suas literas incipientes: Ea est Officij nostri ratio, Fratribus Tertij Ordinis einsdem Sancti Francisci eorumque Ecclesiis omnia, & singula priuilegia, dispensationes, Indulgentia, & Indulta Apostolica dilectis filiis Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum, & eorum Ecclesiis concessa, & concedenda, multique alij, & præsertim Paulus V. Gregorius XV. Romani Pontifices etiam prædecessores nostri omnibus, & singulis vtriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui prædictas eorumdem Fratrum Minorum Ecclesias die secunda Augusti à primis Vesperis vsque ac occasum Solis diei huiusmodi singulis annis deuotè visitauissent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, Plenariam omnium suorum peccatorum Indulgentiam, & remissionem perpetuò duraturam misericorditer in Domino respectiuè concesserint. Quia verò dicta Plenaria Indulgentia perpetua nominatim, & expressè Fratribus dicti Tertij Ordinis per literas eorumdem Romanorum Pōtificum Prædecessorum nostrorum concessa non reperitur, Christifideles ad eorumdem Tertianorum Ecclesias die præfata non confluunt.

Supplicatio.

§. 2. Nobis propterea per eumdem Ioannem Procuratorem Generalem huiusmodi dictis nominibus supplicatum fecit, vt in præmissis opportuno, vt infra, prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Ioannem Procuratorem Generalem huiusmodi specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspen-

sionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes; huiusmodi supplicationibus inclinati.

Concedit vt in rub. §. 3. Quod omnes, & singuli vtriusque sexus Christifideles verè pœnitentes, & confessi, ac sacra Communione refecti, qui Ecclesias Fratrum Tertiariorum huiusmodi vbilibet existentes dicta secunda die Augusti à primis Vesperis vsque ad occasum Solis eiusdem diei visitauerint, & ibi orauerint, vt petitur, pariformiter, & absque vlla prorsus differentia eandem Plenariam peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem consequantur, perindè ac si præmissa in Ecclesiis prædictorum Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia peragerent, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ dicti Romani Pontifices Prædecessores voluerunt non obstare, ac quatenus opus sit, regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mãdat. §. 5. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 10. die 13. Ian. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 13. Ianuarij 1643. Pontificatus Nostri anno vigesimo.

CCCXVII. Erectio Prouinciæ Reformatæ Sancti Vigilij Fratrum Minorum Sancti Francisci Strictioris Obseruantiæ.

De erectione Custodiarum Reform in Prouincias vide notata ad Constit. 40. Sacrosanctum, *&* *ad Constit.* 240. Iniuncti Nobis.

Edita A. D. 1643.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. PAstoralis officij Nobis diuinitus iniuncti assidua solicitudo nos admonet, vt omni cura, & vigilantia ad ea semper intendamus, per quæ Regularium personarum, quæ relicto sæculo, Dei obsequio se sub arctioris disciplinæ norma dedicarunt, statui consulitur, vt secundum Ordinum suorum Regularia instituta gratum Altissimo impendentes famulatum, felicioribus in dies in via Dominici proficiant incrementis.

Motiua separationis. §. 1. Cum itaque, sicut exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Commissarius Generalis Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Obseruantia, & Reformatorum nuncupatorum, è re Ordinis huiusmodi apprimè futurum sit, si S. Bernardini Tridentini, ac S. Antonij de Cles, necnon Sanctæ Mariæ Gratiarum nuncupatæ de Arco, ac S. Rochi de Rouereto, & S. Francisci de Burgo, necnon eiusdem Sancti Francisci de Pergine Terrarum, seu Locorum Tridentinæ, & Felitrensis respectiuè Diœcesis, domus Regulares, seu Conuentus Fratrum Reformatorum Ordinis huiusmodi à Prouincia Veneta, aliàs Sancti Antonij, eiusdem Ordinis, sub qua existunt, omninò separentur, dismembrentur, ac ex illis noua Prouincia sub titulo Sancti Vigilij erigatur, & instituatur, nedum quia Fratres domorum Regularium, seu Conuentuum huiusmodi sunt nationis diuersæ ab aliis Prouinciæ Venetæ prædictæ Fratribus, sed etiam ob linguarum varietatem, Commissariorumque Ordinis huiusmodi in Germania pro tempore mittendorum commoditatem, qui ad munus Commissarij huiusmodi eo aptiores erunt, quo magis idiomate, ac moribus Italis imbuti fuerint, prout sunt Tridentini: tum etiam, quia maior erit numerus illorum, qui habitum Regularem suscipient, quando propriam in illis partibus Prouinciam habuerint, magno cum animarum Christifidelium Germaniæ fructu, & consolatione.

§. 2. Nobis propterea dictus Commissarius Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui cultum Diuinum, & Regularem disciplinam nostris temporibus vbique augeri sinceris desideramus affectibus, piis dicti Commissarij Generalis votis huiusmodi quantum cum Domino possumus, annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, domos Regulares, seu Conuentus supranominatos, & supradictos à dicta Prouincia Veneta, seu S. Antonij eiusdem Ordinis, sub qua hactenus, vt præfertur, extiterunt, omninò dismembramus, & separamus, ac domos Regulares, seu Conuentus huiusmodi sic dismembratas, seu dismembratos, separatasque, seu separatos in nouam Prouinciam S. Vigilij nuncupandam cum omnibus, & singulis præeminentiis, prærogatiuis, indultis, priuilegiis, & gratiis, quibus aliæ Fratrum Reformatorum eiusdem Ordinis Prouinciæ frui, & gaudere solent, ac possunt, & debent, Apostolica auctoritate tenore præsentium erigimus, & instituimus. *Erigit in Prouinciam, prout in rub.*

§. 3. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Fratribus prædictis plenissimè suffragari: Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, vel delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, irritumque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Prouinciæ Venetæ, seu S. Antonij huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Prouinciæ Venetæ, seu Sancti Antonij, eiusque ministro Prouinciali, & quibusvis aliis Superioribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. *Contrariis derogat.*

§. 5. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita obseruata, exprimerentur, & interessentibus particularibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 8. Ianuarij 1643. Pontificatus nostri anno vigesimo. *D. P. An. 10. die 8. Ian.*

Declaratio circa facultatem dispensandi cum Regularibus super voto de non procuranda, nec acceptanda dignitate extra Religionem. *Extat Tomo* 4. *ordine* 167. *fol.* 233. *incipit*: Honorum, dignitatumque. CCCXVIII. *Edita A. D. 1643. 24. Febr. Pont. A. 10.*

Probibitio

CCCXIX. Prohibitio extrahendi libros ex Bibliotheeis Domnrum Regularium totius Ordinis Fratrum Eremitarum S. Auguſtini Diſcalceatorum nuncupatorum.

De hac prohibitione vide notata in Repertorio.

Edita A. D. 1645.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua. §.1. COnſeruarioni, & manutentioni librorum Bibliothecarum domorum Regulatium totius Ordinis Frattum Eremitatum S. Auguſtini Diſcalceatorum nuncupatorum, quantum cum Domino poſſumus, benignè conſulere, ac dilectum filium modernum Procuratotem Generalem dicti Ordinis ſpecialibus fauoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi qoibos qoomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore eenſentes, ſupplicationibus dicti Procutatoris Generalis nomine Nobis ſupet hoc humiliter porrectis inclinati.

Prohibet prout in rub. §.2. Ne de cætero quiſquam quavis auctoritate fungens libros, quinterna, folia, ſiue impreſſa, ſiue manuſcripta, tam hactenus dictis Bibliothecis, ſeu Domibus donata, & aſſignata, quàm in poſterum per quoſcumque Chriſti fideles donanda, & aſſignanda, ſub quovis prætextu, ingenio, cauſa, colore, ratione, aut occaſione è dictis Bibliothecis, & domibus, ſeu earum aliqua extrahere, ſeu aſportare, aut vt extrahantur, ſeu aſportentur permittere, aut conſentire, ſub excommunicationis, ac priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ pœnis per contrafacientes eo ipſo incurrendis, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium interdicimus, & prohibemus.

Contrariis derogat. §.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Domorum, & Ordinis prædictorum etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi mãdat. §.4. Volumus autem, quod præſentis prohibitionis copia in valuis cuiuſlibet dictarum Bibliothecarum, aut aliquo alio perſpicuo loco, quo ab omnibus cerni poſſit, continuò affixa remaneat: Quodque præſentium tranſumptis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus vbique fides etiam impreſſis adhibeatur, quæ adhiberetur præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D.P. An. 20. die 6. Febr. Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 6. Februarij 1641. Pontificatus noſtri anno vigeſimo.

CCCXX. Quod Fratres Diſcalceati Ordinis Regularis Obſeruantiæ S. Franciſci in Regno Hiſpaniæ, non poſſint commorari in ædibus ſæcularium.

De huiuſmodi Fratribus Diſcalceatis quamplura notaui ad Conſt. 143. Regis pacifici, *Tom.* 5.

Edita A. D. 1643.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. PAſtoralis officij nobis diuinitus iniuncti aſſidua ſolicitudo nos admonet, vt omni cura, & vigilantia ad ea ſemper intendamus, per quæ regularium perſonarum, quæ relicto ſæculo, diuini numinis obſequiis ſeſe dedicarunt, quieti conſulitur, & quæ religioſum earum propoſitum poſſunt impedire, remouentur, vt nulla re præpeditæ ſecundum regularia ſuorum Ordinum inſtituta, tranquillis mentibus gratum Altiſſimo impendere valeant famulatum.

Motiua. §.1. Cum itaque, ſicut accepimus, nonnulli Fratres Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſeruantia Diſcalceatorum nuncupat. Prouinciarum Hiſpaniarum à nonnullis annis citra, & extra clauſtra ſuarum domorum regularium continuò commorati fuerint, & commorentur, conuiuantque, & pernoctent in ædibus ſæcularium, non ſine ipſorum ſæcularium, & religioſorum earumdem Prouinciarum malo exemplo, & offendiculo, diſciplinæque & obſeruantiæ regularium perturbatione, detrimento, & relaxatione. Idcircò nos præmiſſis quantum cum Domino poſſumus, proſpectum eſſe cupientes, motu proprio, & ex certa ſcientia, maturaque deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine.

Præcipit prout in rub. §.2. Quod omnes, & ſinguli Fratres Diſcalceati dicti Ordinis Prouinciarum Hiſpaniarum huiuſmodi, qui extra ſuas domos regulares commorantur, conuiuunt, & pernoctant in ædibus ſæcularium, vt præfertur, cuiuſcunque ſtatus, gradus, qualitatis, & conditionis exiſtant, etiamſi deſuper quaſcumque particulares licentias, & priuilegia ſibi aliàs à Sede Apoſtolica, vel ab ipſius Ordinis Miniſtris generalibus concedi obtinuerint, & obtineant, infra octiduum à præſentium noſtrarum literarum notificatione ſibi facienda, coram Miniſtris Prouincialibus earumdem Prouinciarum ſeſe ſiſtere, & comparere debeant, vt ab eiſdem Miniſtris Prouincialibus Conuentus, in quibus degant, & habitent, ſibi aſſignentur, ſub inobedientiæ, & excommunicationis, necnon priuationis antianitatis habitus, ac ſuffragiorum, & Miſſarum pro Fratribus Diſcalceatis Ordinis huiuſmodi celebrari ſolitarum pœnis eo ipſo, & abſque vlla alia declaratione incurrendis, earumdem tenore præſentium ſtatuimus, & ordinamus.

Decretum irritans. §.3. Mandantes propterea eiſdem Miniſtris Prouincialibus Prouinciarum huiuſmodi in virtute ſanctæ Obedientiæ, ac ſub eiſdem pœnis, vt eaſdem præſentes literas noſtras debitæ, & omnimodæ executioni demandari, & ab omnibus, & ſingulis, quos illæ concernunt, inuiolabiliter, & inconcuſſè obſeruari curent, & faciant, ac decernentes irritum, & inane, ſi quid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.4. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis, & Prouinciarum huiuſmodi, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptis credi mãdat. §.5. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D.P. An. 20. die 27. Febr. Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 27. Februarij 1643. Pontificatus noſtri anno vigeſimo.

CCCXXI. Pro Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci Strictioris Obseruantiæ Discalceatorum Prouinciarum, Ecclesiarum, & Conuentuum Hispaniarum, circa Visitationem, Præcedentiam, & Sepulturam Defunctorum.

De hac materia vide notata ad Constit. 542. Ex incumbenti, *& ad Constit.* 228. Demùm, *& ad Const.* 328. Aliàs à nobis, *& ad Const.* 26. *Innoc X.* Romanus Pontifex. *Tom* 5.

Edita A. D. 1643.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Motiua. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Paulus à Matrito filius Prouinciæ S. Iosephi Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Discalceatorum nuncupatorum, Commissarius Terræ Sanctæ, ac nonnullarum Prouinciarum Hispaniarum eorundem Fratrum Discalceatorum Procurator, quod nuper à Nobis pro Prouincia S. Gabrielis Fratrum Discalceatorum prædictorum etiam Hispaniarum emanarunt literæ tenoris sequentis, videlicet. Vrbanus Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam.

Litera Apostolica. §. 2. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Gundisaluus de Sanctis Procurator, & filius Prouinciæ Sancti Gabrielis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Discalceatorum nuncupatorum Hispaniarum, quod Priores, Vicarij, Prouisores, Parochialium Ecclesiarum Rectores, ac Beneficiati Ciuitatum, Oppidorum, Locorum, & Villarum de Lierena, Fuente de Cantos, Xerez, Valentiæ de Alcantara, Brojas, Serena, & Merida, consistentium intra fines Præceptoriarum, seu Commendarum, aliàs Magistragiorum de Alcantara, & S. Iacobi de Spatha Militiarum, ratione Conuentuum dictæ Prouinciæ Ordinis huiusmodi Fundatorum in Ecclesiis Heremitoriis nuncupatis, quæ priùs erant iurisdictionis ipsarum Militiarum, seu Præceptoriarum, vel Commendarum huiusmodi, Fratres Discalceatos eorumdem Conuentuum in suis Ecclesiis cadauera defunctorum sibi sepulturam inibi eligentium sepeliri minimè posse, quodque ipsi Priores, Vicarij, aliique præfati, cum ad Ecclesias eorumdem Fratrum Discalceatorum occasione funerum accedunt, sese eosdem Fratres Discalceatos præcedere, officiaque Mortuorum super ipsorum cadaueribus obire debere prætendunt, nedum contra formam iuris, & literarum Apostolicarum in simili forma Breuis, variarumque declarationum, & Decretorum à Congregationibus Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacri Concilij Tridentini Interpretum, ac negotiis Episcoporum, & Regularium, Sacrisque Ritibus Præpositorum respectiuè emanatorum, sed etiam contra casum legis de iure sepeliendi, ac Sacros Canones: cum per Clementinam secundam de Sepulturis detur facultas Fratribus dicti Ordinis S. Francisci cadauera defunctorum sibi in eorum Ecclesiis sepulturam eligentium sepeliendi.

§. 3. Quoniam verò, sicut eadem expositio subiungebat, Priores, Vicarij, Prouisores, Curati, & Beneficiati huiusmodi pro suis mero arbitrio, & voluntate declarationes, & decreta huiusmodi nullatenus obseruant, sed cum non leui sæcularium scandalo, & offendiculo ipsos Fratres Discalceatos, qui ob eorum paupertatem, & arctioris regulæ obseruantiam, litium, & quæstionum materias, & occasiones diffugiunt, in præmissis grauant, necnon quando etiam visitatum eunt suas Ecclesias, prætendant, se posse etiam visitare Ecclesias ipsorum Fratrum Discalceatorum, necnon Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, sub prætextu, quod ipsæ fundatæ sint in Ecclesiis Heremitoriis huiusmodi locorum, Villarum, Oppidorum, & Ciuitatum prædictorum, quæ prius, vt præfertur, iurisdictionis ipsarum de Alcantara, & S. Iacobi de Spatha Militiarum huiusmodi Ordinum erant, non sine notabili grauamine, & præiudicio dicti Ordinis, & contra formam priuilegiorum illi à tot Summis, & Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessorum, ac demùm quandò præmissa peragere ab ipsis Fratribus Discalceatis non permittuntur, eosdem Fratres Discalceatos diuersimodè molestant, etiam per verbi Dei prædicationum, administrationis Sacramenti pœnitentiæ, & eleemosynarum priuationem.

§. 4. Nobis propterea idem Gundisaluus dictæ Prouinciæ nomine humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Religiosorum Ordinum quorumcunque felicem directionem sinceris desideramus affectibus, eorumdem Fratrum Discalceatorum dictæ Prouinciæ indemnitati, ac commodis quantum cum Domino possumus, prospicere, illosque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati.

§. 5. Quod de cætero perpetuis futuris temporibus, licet Conuentus eorumdem Fratrum Discalceatorum dictæ Prouinciæ S. Gabrielis fundati forent in Ecclesiis Heremitoriis nuncupatis, quæ priùs erant iurisdictionis ipsorum de Alcantara, & S. Iacobi de Spatha Militarium Ordinum huiusmodi, vt præfertur, præfata Clementina secunda, ac eorumdem Cardinalium declationes, & decreta præmissorum occasione in dictis Conuentibus, & tota Prouincia huiusmodi obseruentur, obseruatique debeant, ipsique Priores, Vicarij, Prouisores, Parochialium Ecclesiarum Rectores, & Beneficiati, Ciuitatum, Oppidorum, locorum, & Villarum huiusmodi, Ecclesias eorumdem Fratrum Discalceatorum dictæ Prouinciæ, & Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sub prætextu, quod Ecclesiæ huiusmodi in dictis Heremitoriis fundatæ sint, vt præfertur, visitare, nec easdem Ecclesias ingredi, & inibi aliquem iurisdictionis actum exercere vllatenus vnquam possint, nec debeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, statuimus, & ordinamus, eisdemque Prioribus, Vicariis, Prouisoribus, Curatis, & Beneficiatis huiusmodi perpetuum desuper silentium imponimus. *Mandat obseruari Clementinas, & Decreta Apostolica.*

§. 6. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum, vt eosdem Fratres Discalceatos præmissorum omnium, & singulorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere sinant, & faciant, nec eos desuper à quoquam quavis auctoritate fungente molestari, perturbari, impediri, vel inquietari vllatenus permittant, ac decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Fratribus Discalceatis plenissimè in omnibus, & per omnia suffragari. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§. 7. Quocirca dilecto filio moderno, & pro tempore existenti nostro, & eiusdem Sedis in Regnis Hispaniarum Nuncio per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte eorumdem Fratrum Discalceatorum desuper fuerit requisitus, solenniter publicans, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta huiusmodi firmiter obseruari, *Executorem deputat.*

ac

ac singulos, quos eædem præsentes concernunt, illis pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos, vel eorum aliquem contra præsentium tenorem quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat. §. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Prouinciæ, ipsarumque Militiarum, & Ecclesiarum huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, Quibus omnibus, ac singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum specialiter, & expressè, derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mādat. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus in iudicio, & extra fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 7. Februarij 1643. Pontificatus nostri anno vigesimo.

Extendit præinsertas literas ad alias Prouincias. §. 9. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Paulus præinsertas nostras literas huiusmodi cum omnibus in eis contentis ad alias omnes & singulas Prouincias eorumdem Fratrum Discalceatorum Hispaniarum huiusmodi, & quasvis alias, quàm in eisdem præinsertis literis expressas Militias extendi, ac aliàs in præmissis opportunè, vt infra, desideret prouideri. Nos eundem Paulum, aliosque Fratres prædictos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Pauli nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Præinsertas nostras literas pro dicta Prouincia Sancti Gabrielis, vt præfertur, emanatas, ad omnes alias, & singulas Prouincias eorumdem Fratrum Discalceatorum Hispaniarum huiusmodi, ac ad quasvis alias, quàm in eisdem præinsertis literis expressas Militias, ipsorumque Fratrum Discalceatorum huiusmodi Ecclesias, & Conuentus, vt præfertur, aut aliàs quomodolibet fundata in eisdem Prouinciis, Apostolica auctoritate tenore præsentium extendimus, & ampliamus. Ac insuper quod omnes, & singulæ Prouinciæ prædictæ Hispaniarum Fratrum Discalceatorum huiusmodi comprehendantur, & participent de quibuscumque priuilegiis, literis Apostolicis, & decretis quovis modo cuiusvis ipsarum Prouinciarum particulariter, & speciatim concessis, perinde, ac si illa omnibus, & singulis Prouinciis prædictis in genere circa hanc materiam concessa fuissent, indulgemus.

§. 10. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos pariter spectat, & pro tempore spectabit in futurum, vt eosdem Fratres Discalceatos omnium, & singularum aliarum Prouinciarum Hispaniarum huiusmodi præmissorum omnium, & singulorum commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere sinant, & faciant, nec eos desuper à quoquam quavis auctoritate fungente molestari, perturbari, inquietari, vel impediri, vllatenus permittant, ac decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Fratribus Discalceatis plenissimè in omnibus, & per omnia suffragari. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 11. Quocirca dilecto filio eidem moderno, & pro tempore existenti nostro, & eiusdem Sedis in Regnis Hispaniarum Nuncio per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, seu alios præsentes literas huiusmodi, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte eorumdem Fratrum Discalceatorum omnium, & singularum Prouinciarum huiusmodi desuper fuerit requisitus, solenniter publicans, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra easdem præsentes, & in eis contenta huiusmodi firmiter obseruari, ac singulos, quos eædem præsentes concernunt, illis pacificè frui, & gaudere. Non permittentes eos, vel eorum aliquem contra præsentium earumdem tenorem quomodolibet indebitè molestari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

§. 12. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in dictis præinsertis literis voluimus non obstare, & quibusvis aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quarumvis Prouinciarum, & Militiarum, & Ecclesiarum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 4. Martij 1643. Pontificatus nostri anno vigesimo. *D. P. An. 20. die 4. Martij.*

Pro tollenda controuersia inter Fratres Minores Conuentuales, & Minores de Obseruantia S. Francisci circa eleemosynas Capellæ de Portiuncula nuncupatæ, erogari solitas. CCCXXII.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1643.*

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. DOmini Nostri IESV CHRISTI, qui charitas est, & Deus pacis, vices, meritis licet imparibus, agentes in terris, inter multiplices Apostolicæ seruitutis

cutis curas, quibus assiduè premimur, in eam peculiari studio incumbimus, vt Christi fideles, qui in sortem Domini vocati, eius obsequiis sese voluntaria deuotione mancipatunt, sublatis quibuscumque perturbationibus, in spiritus veritate reddant abundanter Altissimo fructus suos, & ne aliis, quorum est euangelizare pacem, illa cum infirmiorum scandalo, exulare cernatur, eaque de causa, dissensiones, quæ inter ipsos oriri possent, amouere studemus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Motiua.

§.1. Cum itaque, sicut non sine animi nostri molestia accepimus, in Ecclesia S. Mariæ Angelorum Assisiensi Diœcesis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum, die 1. Augusti quotannis, qua occasione Indulgentiæ visitantibus Ecclesiam huiusmodi à secundis Vesperis eiusdem diei concessæ, tam Fratres Minores de Obseruantia, quàm Conuentuales nuncupatos dicti Ordinis ad eandem Ecclesiam conuenire moris est, multæ perturbationes, non sine graui fidelium offendiculo, passim accidere consueuerint, ratione eleemosynæ, quæ à Christi fidelibus Capellæ de Portiuncula vulgò nuncupatæ, in Ecclesia prædicta sitæ erogari contigerit, & quæ à fel. record. Nicolao IV. & V. aliisque Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris fuerint Fratribus Conuentualibus Conuentus S. Francisci Ciuitatis Assisiensis prædictis reseruatæ.

§.2. Hinc est, quod Nos omnem inter Fratres prædictos, eam ob rem dissidiorum, quæ eiusdem Regulæ Professores summopetè dedecent, materiam, illo præsertim tempore, quo populus Christianus ad Ecclesiam prædictam, magno vndique fluit numero, quantum cum Domino possumus, è medio tollere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, harum serie perpetuò statuimus, volumus, & ordinamus, vt deinceps Fratres Conuentuales prædicti nullum omninò ius in colligendis, & percipiendis eleemosynis huiusmodi amplius habeant, sed tam illæ, quas durante tempore Indulgentiæ prædictæ, prima videlicet, & secunda Augusti diebus quotannis, quàm aliæ eleemosynæ, quas reliquo anni tempore Capellæ prædictæ, seu in illa fieri, & erogari contigerit, in commodum, & vtilitatem Fabricæ Ecclesiæ, ac vsus Conuentus S. Mariæ Angelorum huiusmodi integrè cedant, applicentur, & impendantur. Nos enim ex nunc omne ius quod Fratribus Conuentualibus ad eleemosynas huiusmodi quomodolibet competebat, ab illis penitùs abdicamus, illudque totum in Fratres Conuentus S. Mariæ Angelorum prædicti pro Fabrica Ecclesiæ, & vsibus ipsius Conuentus transferimus, & abdicatum, & translatum respectiuè fore, & esse decernimus.

Pontifex transfert ius eleemosyna ad obseruantes.

In compensationem obseruantes pro vna vice tãtum dare debent Conuentualibus 2000 scut. monet.

§.3. Viceuersa verò in præmissorum compensationem volumus vt à dictis Fratribus Conuentus S. Mariæ Angelorum semel & pro vna vice tantum, ex prædictis, seu aliis eleemosynis duo millia scutorum monetæ Romanæ, penès Montem Pietatis Ciuitatis Assisiensis deponenda, & inde non amouenda, nisi ad effectum illa in tot bonis stabilibus, aut locis Montium Cameræ Apostolicæ non vacabilium, ad commodum, fauorem, & vtilitatem eiusdem Conuentus S. Francisci Ciuitatis prædictæ inuestiendis Fratribus Conuentualibus huiusmodi soluantur.

Processio inchoanda est in Ecclesia S. Francisci.

§.4. Insuper, vt inter Fratres vtriusque Conuentus huiusmodi mutua charitas confoueatur, earumdem tenore præsentium præcipimus, vt quoties, & quando initio Augusti Indulgentia prædicta in dicta S. Mariæ Angelorum Ecclesia, vt assolet, collocanda, seu publicanda erit, Fratres dicti Conuentus S. Mariæ Angelorum se ad Ecclesiam Conuentus eiusmodi S. Francisci Assisiensis, vnde inchoatur Processio, opportuno tempore conferre, & inde processionaliter ad dictam Ecclesiam Sanctæ Mariæ Angelorum procedere, Fratresque eiusmodi Conuentus S Francisci illos benignè, & amanter excipere, & eorum humanitate allecti Fratres Conuentus S. Mariæ Angelorum huiusmodi eos pari charitatis affectu, in suis Ecclesia, & Conuentu excipere respectiuè teneantur.

Decretum irritans.

§.5. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque nullo vnquam tempore de subreptionis, obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut alio quovis, quantumlibet magno, & substantiali defectu, vel etiam enormis, & enormissimæ læsionis, aut alia quacumque causa, occasione, prætextu, colore, & capite, etiam in corpore iuris clauso, annotari, impugnari, rescindi, inualidari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut aduersus illa aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, restitutionis in integrum, vel aliud quodvis iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut sic impetrato, vel etiam Motu simili concesso, quemquam in iudicio, vel extra vti, seu se iuuare nullatenus posse, ac easdem præsentes cum omnibus & singulis in eis contentis, semper validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & à Fratribus prædictis, nunc & pro tempore existentibus, cæterisque ad quos spectat, & in futurum spectabit, perpetuò inuiolabiliter obseruari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & quosvis alios quacumque potestate fungentes, & functuros, in quavis instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, seu interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§.6. Quocirca Venerabili Fratri Episcopo Assisiensi per easdem præsentes committimus, & mandamus, vt præsentes, & in eis contenta huiusmodi, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte Fratrum prædictorum fuerit requisitus, solenniter publicans, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat præmissa huiusmodi ab omnibus ad quos spectat, & in futurum spectabit, exactè, & inuiolabiliter obseruari, contradictores quoslibet, & rebelles per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis. Non obstantibus fel. record. Bonifacij VIII. de vna, & in Conciliis Generalibus de duabus dietis, ac Nicolai IV. & V. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutionibus, & Ordinationibus, etiam conciliaribus, necnon quatenus opus sit, Regula nostra de non tollendo iure quæsito, ac Ordinis, & Conuentuum prædictorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eiusdem Ordinis Conuentibus, Fratribus, & quibuslibet aliis sub quibuscumque tenore, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi super illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, ac forma in illis tradita obseruata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 20. die 22. Mar.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 22. Martij 1643. Pontificatus nostri anno vigesimo.

Facultas

CCCXXIII. Facultas imponendi annuos census extensiua alterius aliàs Congregationi Cassinensi concessæ alienandi vsque ad summam scutorum ducentorum quinquaginta millium.

De huiusmodi materia lege ad Const. 215. Exponi nobis, &c. *ac ad Const.* 252. Aliàs à nobis.

Edita A. D. 1643.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Litera Apostolica. ALiàs à Nobis emanarunt literæ tenoris subsequentis, videlicet: Vrbanus Papa VIII. Ad futuram rei memoriam. Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator Generalis Monachorum Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti, prædictæ Congregationis, illiusque regiminis nomine, quod ob malas temporum conditiones, damna, detrimenta, atque incommoda per eandem Congregationem accepta ratione bellorum, incursus militum, & destructionis ædificiorum in bonis eiusdem Congregationis, necnon rapinas, ablationesque animalium, aliasque extraordinarias calamitates, quæ bona ex parte eiusdem Congregationis prædia inculta reddiderunt, necnon graues solutiones, quæ pro summa quadragintatrium circiter millium scutorum quotannis per dictum Procuratorem fiunt, ratione diuersorum subsidiorum Sedis Apostolicæ, Monasteria dictæ Congregationis ob defectum suorum redituum ad præsens sunt adeò oppressa, vt illorum nonnulla iam ruinis euersa, & se subleuare impotentia reddita sint, aliis verò eadem ruina impendeat, nisi illis de opportuno subuentionis auxilio per Nos prouideatur, prout aliàs per Romanos Pontifices prædecessores nostros Monasteriis huiusmodi fuit in similibus occasionibus prouisum, & præsertim per Pium V. qui similes, & forsan minus vrgentes ob causas per quasdam suas sub die 19 Martij 1570. duodecim Congregationibus Regularium tunc expressis bona stabilia pro summa quadringentorum millium scutorum auri, quorum centum, & triginta tria millia dictæ Congregationi Cassinensi pro sua rata obuigerunt; & postmodum quia summa huiusmodi non sufficiebat, per alias suas sub die 5. Octobris 1571. in simili forma Breuis respectiuè expeditas literas eidem Congregationi Cassinensi bona stabilia pro alia summa quinquaginta millia scutorum aureorum vendendi facultatem respectiuè concessit, eoque modo damnis, & periculis Monasteriis dictæ Congregationis tunc temporis imminentibus opportunè occursum fuisse, eademque Monasteria notabilem exinde subuentionem percepisse, experientia compertum est: Nobis propterea dictus Procurator quo supra nomine humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere, & aliàs vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur dictæ Congregationis, & illius Monasteriorum indemnitati, quantum cum Domino possumus, consulere, eaque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, ac illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, necnon prædictarum dicti Pij V. prædecessoris literarum tenores præsentibus pro expressis habentes, Abbatibus Monasteriorum dictæ Congregationis, quæ prædictis, & aliis maioribus necessitatibus ad præsens grauata reperiuntur, vt cum approbatione tamen dilecti filij nostri Francisci S. Laurentij in Damaso Diaconi Cardinalis Barberini nuncupati, S.R.E. Vicecancellarij, nostri secundum carnem ex fratre germano nepotis, ac prædictæ Congregationis apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris, ac licentia Regiminis dictæ Congregationis, ea prædictæ Congregationis bona stabilia, quæ pro liberanda ab ære alieno Congregatione prædicta, restaurationibusque necessariis, & vtilitatibus in eis bonis faciendis magis opportuna fuerint iudicata, vsque ad summam in totum ducentorum, & quinquaginta millium scutorum monetæ, quibusvis personis meliorem conditionem offerentibus, seruatisque modis, & formis in prædictis Pij V. prædecessoris nostri literis contentis, & iuxta illarum tenores, & continentias vendere distrahere, atque alienare, siue in emphyteusim dare, necnon census annuos super ipsius Congregationis bonis stabilibus de licentia Sedis Apostolicæ impositos, cum pecuniis ad minorem rationem pro quolibet centenario, & anno, siue minori interusurio obnoxiis, super eodem fundo accipiendis, & cum conditionibus in priori Instrumento appositis redimere: ita tamen, vt præsentes aliis eiusdem Congregationis Monasteriis minimè suffragentur, quàm iis dumtaxat, quæ ad onerum per Sedem Apostolicam impositorum debitam solutionem integrè concurrerunt, & concurrunt, liberè, & licitè possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstantibus fel. record. Pauli Papæ II. etiam prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, Ordinis, & Monasteriorum prædictorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque omnibus, quæ dictus Pius V. prædecessor noster in prædictis suis literis voluit non obstare, ac aliis contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 19. Iunij 1637. Pontificatus nostri anno decimoquarto.

§.3. Cum autem, sicut idem Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, à quamplurimis, præcipuè verò à centibus super bonis eiusdem Congregationis iuxta tenorem præinsertarum literarum imponendos emere volentibus dubitetur, an pro imponendis censibus huiusmodi dicti Francisci Cardinalis Protectoris huiusmodi approbatio, & Regiminis prædicti licentia sint necessariæ, Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunæ declarationis nostræ ministerio prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictæ Congregationis, & illius Monasteriorum indemnitati peramplius consultum esse cupientes, illaque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, ac illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati.

§.4. Quod in vim præinsertarum nostrarum literarum Abbatibus Monasteriorum dictæ Congregationis intelligatur, intelligique debeat absque alia licentia, & approbatione, concessa facultas super eorum, & dictæ Congregationis Monasteriorum bonis stabilibus nouos annuos, & redimibiles census iuxta formam Constitutionis prædicti Pij prædecessoris imponendi, ad effectum census annuos super illius Congregationis bonis stabilibus aliàs de Sedis Apostolicæ licentia impositos, cum pecuniis nouorum censuum huiusmodi, ad minorem tamen rationem pro quolibet centenario, & anno, siue minori interusurio obnoxiis, super certo fundo, & non aliàs accipiendis, seruata in reliquis earumdem literarum forma redimendi, Apostolica auchoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus. Non obstantibus fel. record. Pauli Papæ II. etiam prædecessoris nostri de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, Ordinis, & Monasteriorum prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis,

&

& conſuetudinibus, cæteriſque omnibus, quæ dictus Pius prædeceſſor voluit in prædictis ſuis, & Nos in noſtris voluimus non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem vt nouorum cenſuum huiuſmodi impoſitio, & veterum extinctio vnico contextu fiant, vel ſaltem pecuniæ ex noua impoſitione huiuſmodi prouenientes penès Montem Pietatis, aut perſonam fide, & facultatibus idoneam deponantur, hinc non amouendæ, niſi ad effectum extinctionis prædictæ. Datum Romæ, apud S. Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Augusti 1638. Pontificatus noſtri anno decimoſexto.

Concedit prout in rub. §.5. Cum autem, ſicut dilectus filius Gregorius à Patma Abbas, & Modernus Procurator Generalis dictæ Congregationis, Nobis nuper exponi fecit, non reperiantur in promptu qui bona dictæ Congregationis emant, niſi cum illius detrimento, Nobis propterea idem exponens dictæ Congregationis, illiuſque Regiminis nomine humiliter ſupplicari fecit, vt in præmiſſis opportunè prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur eiuſdem Congregationis, & illius Monaſteriorum præfatorum indemnitati peramplius conſulere, eaque ſpecialibus fauoribus, & gratiis proſequi volentes, ac illorum ſingulas perſonas à quibuſvis excommunicationis ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & ab ſolutas fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, præfatis Monaſteriorum dictæ Congregationis Abbatibus, quod ipſi in vim præinſertarum noſtrarum literarum huiuſmodi, quas ad effectum infraſcriptum valere, & pariter ſufficere declaramus, de conſenſu eiuſdem Franciſci Cardinalis Protectoris, vnum ſeu, plures annuos, & redimibiles cenſus vſque ad præfatam ducentorum quinquaginta millium ſcutorū ſummam huiuſmodi in eorum ſorte principali aſcendentes, loco bonorum ſtabilium, quæ iuxtà eaſdem præinſertas literas vendi poſſe, vt præfertur, conceſſum fuit, ſuper Monaſteriorum eorumdem Abbatum, dictæque Congregationis bonis ſtabilibus vbilibet exiſtentibus imponere, illumque, vel illos ſic impoſitos vni, ſeu pluribus perſonis meliorem conditionem offerentibus, ſeruata eiuſdem Pij prædeceſſoris Conſtitutionis, & præinſertarum noſtrarum literarum forma, vendere, & alienare, ac pecunias inde prouenientes in vſus, & neceſſitates ſuprà expreſſas, ac aliàs inſuper, vt Montiſtis Cameralibus ſatisfiat, conuertere, & erogare, ac pro emptoris, ſeu emptorum cenſuum huiuſmodi, necnon fideiuſſoris, ſeu fideiuſſorum per eoſdem Abbates forſan præſtandorum ſecuritate, releuatione, & indemnitate, vltra bona ſuper quibus cenſus huiuſmodi impoſiti fuerint, alia omnia, & ſingula dictorum Monaſteriorum, & Congregationis huiuſmodi bona mobilia, & immobilia, etiam in ampliori forma Cameræ Apoſtolicæ obligare, & hypothecare, ac ſuper his vnum, ſeu plura inſtrumenta cum renuntiationibus, vinculis, clauſulis, & decretis in ſimilibus apponi ſolitis, celebrare, ſeu celebrari, aliaque omnia & ſingula in præmiſſis, & circa ea neceſſaria, ſeu quomodolibet opportuna facere, & exequi liberè, & licitè poſſint, & valeant, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus, necnon emptorem, ſeu emptores cenſuum huiuſmodi ad probandum, ſeu verificandum in quos vſus pretium ipſorum cenſuum concurſum fuerit, minimè teneri, nec obligatos exiſtere, ſicque per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores iudicari, & definiri debere, irritumque & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.9. Non obſtantibus præfatis Pauli, & Pij prædeceſſorum huiuſmodi, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Volumus autem, quod pecuniæ ex impoſitione, & venditione cenſuum huiuſmodi prouenientes vnico contextu in vſus, & neceſſitates in eiſdem præinſertis, & præſentibus literis expreſſas conuertantur, vel ſaltem penès Montem Pietatis, aut perſonam fide, & facultatibus idoneam deponantur, inde non amouendæ, niſi ad effectum illas, vt petitur, conuertendi, quodque cenſus præfati infra tempus ab eodem Franciſco Cardinale Protectore præfigendum ſub excommunicationis pœna per eos, ad quos ſpectabit, eo ipſo incurrenda, extingui, & redimi omninò debeant.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 15. Aprilis 1643. Pontificatus noſtri anno vigeſimo. *D.P. An. 20. die 15. Apr.*

CCCXXIV.

Annullatio Capituli Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum Ianuæ celebrati; & conuocati Capituli generaliſſimi eiuſdem Ordinis in Vrbe de anno 1644.

Iſtius Ordinis materiam habes ſignatam ad Conſtit. 208. Aliàs per nos, *& ad Conſtit.* 217. Exponi nobis, *Tom.* 5.

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1643.*

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. CVm inter Chriſti fideles, præſertim Regulares Dei obſequiis ſub ſuaui Religionis iugo mancipatos, diſſidia, & contentiones, niſi citò earum origo, & cauſæ amputentur, ingentia mala gignere ſoleant.

Motiuum huius Conſtit. §.1. Iccircò menſibus præteritis ſtatim atque Nobis innotuit, quod in Capitulo generali Fratrum Ordinis Prædicatorum in Monaſterio S. Dominici Ciuitatis Ianuæ, pro die 26. Octobris proximè præteriti conuocato, & inibi celebrato, fuerat die antecedenti, ſcilicet die 25. eiuſdem menſis Octobris facta amotio, ſeu depoſitio dilecti filij Nicolai Rodulphi Magiſtri Generalis eiuſdem Ordinis, dieque ſequenti ibidem vnus, & ſucceſſiuè die 30. prædicti menſis Octobris in Conuentu loci de Corniliano eiuſdem Ordinis per tria circiter miliaria ab eadem Ciuitate Ianuenſi diſtante, alter in magiſtrum generalem prædicti Ordinis reſpectiuè electi fuerant, ita quod de facto à diuerſis prætendebatur in ſciſſuram prædicti Ordinis extare tres magiſtros generales.

§.2. Propterea ad maiora detrimenta, & ſcandala euitanda iuſſimus nedum in Monaſterio B. Mariæ ſuper Mineruam de Vrbe, & alibi nihil innouari, donec à Nobis controuerſiæ deſuper terminatæ eſſent, ſed *Auocat controuerſias Sedi Apoſt.* etiam illas omnes, prætenſaſque nullitates omnium geſtorum, ac cognitionem, & terminationem illarum ad Nos auocamus, executionemque amotionis, electionum, & aliorum, vt præmittitur geſtorum, ſine alicuius præiudicio, ac ſine retardatione proceſſus incepti contra prædictum Nicolaum Rodulphum ſuſpendimus, Congregationique aliquorum dilectorum filiorum Noſtrorum S.R.E. Cardinalium, ac etiam aliquorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum per Nos deputatorum cognitionem, & diſcuſſionem, etiam extraiudicialiter faciendas, omnium, & ſingulorum præmiſſorum ad Nos referendas, commiſimus cum facultatibus neceſſariis, & opportunis, & aliàs prout in diuerſis Noſtris literis in ſimili forma Breuis, ſub Annulo Piſcatoris expeditis, ſub Datum 9 ac 10 & 20. diebus Nouembris, ac die 6. Decembris proximè præteritorum menſium reſpectiuè vberiùs continetur.

§.3. Qui quidem omnes præfati Cardinales, & Prælati ſæpius auditis omnibus informare volentibus, monitiſque perſonaliter hic Romæ eiſdem Nicolao, & vno prædictorum duorum electorum, alteri autem electo eiſdem noſtris literis perſonaliter Ianuæ intimatis, cæteris verò intereſſe habentibus, vel prætendentibus, per proclama generale citatis, ſeruatiſque iuxta formam à Nobis præſcriptam ſeruandis, viſiſque omnibus de- *Declaratio nullitatis Capituli.* ductis, & allegatis voce, & ſcriptis, illiſque ad plenum

discussis

dissensis in quamplurimis sessionibus, cum opportunam, & necessariam Nobis desuper relationem fecissent, Nos huiusmodi relatione audita iuxtà eius seriem Motu proprio, certaque scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine depositionem, amotionem, seu ablationem prædicti Nicolai à magisterio generali dicti Ordinis factam in prædicto Capitulo generali fuisse, & esse nullam, & inualidam, ac nullius roboris, & momenti, nulliterque, & inualide factam, proindeque electiones factas de Magistro generali eiusdem Ordinis, tam in Ciuitate Ianuæ, quàm in prædicto loco de Corniliano fuisse, & esse nullas, & inualidas, nulliterque, & inualide factas, & quæcumque exinde secuta itidem fuisse nulla, & inualida decreuimus, & declarauimus, eisdemque duobus sic vtrobique electis, & aliis quibuscumque super omnibus, & singulis præmissis perpetuum silentium imposuimus, ac aliis duobus electis, & eorum cuilibet inhibuimus, & interdiximus ne auderent, nec quilibet ipsorum auderet se in gubernio, & administratione Magistro generali dicti Ordinis competente, illiusque exercitio quomodolibet ingerere, nec se magistros generales nominare, nec vllos actus superioritatis, iurisdictionis, antelationis, prærogatiuæ, facultatis, & præeminentiæ magistri generalis eiusdem Ordinis, tam quoad spiritualia, quàm quoad temporalia, & aliàs quoquo modo facere, aut exercere, sub excommunicationis maioris, priuationisque vocis actiuæ, & passiuæ, ac officiorum quorumcumque, & perpetuæ inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda, eo ipso, absque alia declaratione incurrendis, aliisque arbitrio nostro imponendis, & ampliandis, etiam personalibus pœnis, & aliàs, prout in aliis literis Nostris in simili forma Breuis sub Datum die 20. mensis Martij proximè præteriti pleniùs continetur.

§.4. Ne autem stante annullatione electionũ prædictarum, ac suspẽsione eiusdem Nicolai ab exercitio regiminis, & administratione officij, Ordo huiusmodi exercitio regiminis, & administratione Magistri generalis diutius careat. Nos vt prædicto Ordini, vnde tam vberes in Catholica Ecclesia fructus, totque viri doctrina, & sãctitate insignes prodiere, & quẽ paterno affectu prosequimur, quantum cum Domino possumus, consulamus, etiam de voto eorundem S.R.E. Cardinalium, & Prælatorũ prædictorum, nedum Capitulũ generalissimum eiusdem Ordinis in Vrbe, ac Monasterio B. Mariæ super Mineruã celebrandum conuocare, sed etiam causam prætensorũ Nicolai prædicti excessuũ inceptã à Iudicibus, quibus illã commisimus, auocare, illamque in statu, & terminis, in quibus reperitur, auocatam eidẽ Capitulo generalissimo, vt præmittitur in Vrbe celebrãdu cõmittere decreuimus. Quocirca motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus harũ serie dilectis filiis Prioribus Prouincialibus Prouinciarũ dicti Ordinis, omnibusque aliis, qui iuxta formã Constitutionũ eiusdem Ordinis à Sede Apostolica confirmatarum ad Capitulum generalissimũ cõuocandi sunt, per Vniuersum Orbem diffusis, Capitulũ generalissimũ in Vrbe, & Monasterio S. Mariæ super Mineruam prædictis in Festo Pentecostes futuri anni 1644. itavt auctoritas Capitularium incipiat in Vigilia eiusdem Festiuitatis, omninò celebrãdum ad quemcunque effectũ Ordini prędicto magis proficuũ, opportunũ, & necessarium, etiam indiuidua, & speciali nota dignũ indicimus, & annunciamus, eosdemque Prouinciales, omnesque alios, & singulos, qui iuxta earumdem Constitutionum formam in prædicto Capitulo interuenire debent, conuocamus, ac vt personaliter accedant, districte præcipiẽdo monemus, ita quod iidem Priores, Prouinciales, & alij prædicti locum Capituli Dominica infra Octauam Ascensionis, vel Sabbatho præcedenti intrare teneantur. Iniungentes propterea eisdem Prioribus Prouincialibus, Diffinitoribus, & quibuscumque aliis prædictis in virtute sanctæ Obedientiæ, vt præfixo tempore huc se conferant cum iis qui ad Capitulum generalissimum ex vi earundem Constitutionum accedere debent, itavt tres vocales ex vnaquaque Prouinciarum huiusmodi compareant, & vocem habeant. Præcipientes, vt nullus alius ad prædictum Capitulum sine nostra licentia accedat præter prædictos, & alios, qui ad præscriptum prædictarum Constitutionum occasione celebrationis prædicti Capituli generalissimi accedere possunt, ac debent.

Remittitur controuersia Capitulo generalissimo terminanda.

§.5. Interim verò volumus, vt dicti Priores Prouinciales in omnibus Conuẽtibus publicas supplicationes ad Deũ pro felici eiusdem Capituli directione, & incolumitate Fratrum ad illud confluentium fieri curent, moneantque omnes suos subditos, vt ipsis Prioribus Prouincialibus, & sociis iuxta prædictas Constitutiones electis, aliisque prædictis ea omnia quæ iudicauerint, tam pro bono Ordinis huiusmodi in communi, quàm pro suis Prouinciis, & Conuentibus, in dicto Capitulo proponẽda in scriptis exhibeant, dicti verò Priores Prouinciales, & reliqui omnes, ad quos spectat, exactam relationem status Prouinciarum, & earum Conuentuum iuxta earundem Constitutionum dispositionem afferant: Præterea, vt quantocitius pro eiusdem Ordinis bono dissidia & controuersiæ Fratrum præcidantur, & Ordo ipse optatæ tranquillitati, atque vnitati restituatur, causam prætensorum dicti Nicolai Magistri generalis excessuum, vt præfertur, inceptã a iudicibus quibus illam commisimus, in statu, & terminis, in quibus ad præsens reperitur, tenore præsentiũ auocamus, firma in omnibus, & quoad omnia manente suspensione eiusdem Nicolai ab exercitio Regiminis, & administratione officij Magistri Generalis aliàs facta, donec causa huiusmodi per Capitulum generalissimũ vt infra debito fine terminata fuerit, necnon etiã administratione, & gubernio dicti Ordinis à Nobis commisso dilecto filio nostro Antonio Cardinali Barberino illius Protectori, seu dilecto filio nostro Hieronymo Cardinali Verospio respectiue nuncupatis Comprotectori, quibus suspensioni, & commissioni per præsentes non intendimus in aliquo præiudicare, prout in antedictis nostris literis in simili forma Breuis, sub datum die 20. prædicti mensis Martij expeditis pleniùs continetur, illamque sic auocatam eidem Capitulo generalissimo per præsentes conuocato, & vt præmittitur celebrando, cum omnibus, & singulis suis connexis, annexis, dependentibus, & emergentibus, ac toto negotio principali cognoscendam, ac iuxta formam earundem Constitutionum Ordinis prædicti, etiam non perfecto processu iam incepto, & etiam nõ seruata aliqua tela iudiciaria, sed summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij, ad formã tamẽ Constitutionum prædictarũ, sola facti veritate inspecta terminãdam, omni, & quacumque appellatione, recursu, nullitate etiam ex defectu iurisdictionis, in integrum restitutione, aliisque iuris, ac prædictarum Constitutionum Ordinis remediis penitus, & omnino remotis committimus cum omnibus, & singulis facultatibus necessariis, & opportunis, itavt idem Capitulum generalissimũ ad relaxationem suspensionis prædictæ, & ad liberationẽ prædicti Nicolai Magistri generalis, vel ad correctionem, & emendationem, aut etiam ad amotionem, seu depositionẽ eiusdem ab officio Magisterij generalis, ipso tamen priùs ad normam dictarum Constitutionum audito, ac monito, & subinde ad electionem alterius Magistri Ordinis, etiam absque alia Congregatione Capituli, vel citatione, monitione, vel intimatione aliorum quorumcunque interesse habentium, seu quomodolibet habere prætendentium possit, & debeat procedere, prout relaxationi, & liberationi, vel correctioni, & emendationi, aut amotioni, seu depositioni, & electioni respectiuè locus erit ad earundem Constitutionum præscriptum.

§.6. Cum declaratione quod illi ex conuocatis, qui non comparuerint, siue aliàs non accedent, habebuntur pro contumacibus, & nihilominus sine illis tẽpore prædicto celebrabitur Capitulum, & in eo expedientur omnia, & singula præmissa, & alia quæ erunt necessaria, & opportuna. Decernentes prædictas literas etiam ex eo quod dictus Nicolaus Magister generalis, ac duo electi prædicti, & alij quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint nec ad ea vocati, vel auditi fuerint, nullo vnquã tempore de subreptionis, obreptionis, vel nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis quantũlibet substãtiali defectu notari, redargui, & impugnari, vel aduersus eas aperitionis oris, restitutionis in integrũ, aut aliud quodcumque iuris, & facti, vel gratiæ remediũ impetrari, seu impetrato quempiam in iudicio, vel extra illud vti posse,

ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, irritumque, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate, ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.7. Non obſtantibus prædictis noſtris literis, ac fel. record. Bonifacij Papæ VIII. prædeceſſoris noſtri de vna, & Concilij generalis de duabus dictis, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, etiam in Concilijs Vniverſalibus editis, necnon Conſtitutionibus, & ordinationibus prædicti Ordinis, & Prouinciarum huiuſmodi ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis alia firmitate roboratis, priuilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordini, Nicolao Magiſtro Generali, & duobus electis prædictis, cæteriſque Fratribus, & perſonis huiuſmodi ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, ac irritantibus, vel aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quavis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi, ac ſi verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, ac forma in illis tradita obſeruata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§.8. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D.P. An.20. die 8. Apr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 8. Aprilis 1642. Pontificatus noſtri anno vigeſimo.

Anno à Natiuitate D. N. Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo quadrageſimotertio, Indictione vndecima, Pontificatus verò Sanctiſſ. D.N. Vrbani Diuina Prouidentia Papæ VIII. anno eius vigeſimo, die vero vndecima menſis Aprilis, ſupradictæ literæ Apoſtolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, in acie Campi Floræ, & in Eccleſia S. Mariæ ſuper Mineruam, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Vrbis, per me Ioan. Baptiſtam Riccium eiuſdem Sanctiſſ. D.N. Papæ Curſorem.

Pro M.g. Curſorum Dominicus Vareſius Curſ.

CCCXXV. Conſtitutio ſuper recitatione, & decantatione Hymnorum Breuiarij Romani Suæ Sanctitatis authoritate recogniti, in quibuſlibet Eccleſiis. *Reperitur Tomo 4. 168. in ordine, pag. 234. & 235. incipit:* Cùm aliàs.

Edita A. D. 1643. 27. Apr. l. Pont. A. 20.

CCCXXVI. Indultum celebrandi Miſſam, & recitandi Officium de Beato Martyre Ioſaphato Archiepiſcopo Polocenſi, Monacho Ordinis S. Baſilij.

Edita A. D. 1643.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN Sede Principis Apoſtolorum, nullis licet noſtris ſuffragantibus meritis, diuina prouidentia conſtituti, ad ea, per quæ ſeruorum Chriſti, qui pro eius Eccleſia ſanguinem ſuum fuderunt, veneratio in Terris promoueatur, & laudetur Dominus in Sanctis ſuis, Paſtoralis muneris noſtræ partes propenſis ſtudiis impendimus, prout pia Chriſti fidelium, præſertim Catholicorum Regum, & Principum vota expoſcunt, Noſque conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

§.1. Sanè nomine dilectorum filiorum Monachorum Ordinis S. Baſilij Nobis nuper expoſitum fuit, quòd commiſſa dudum à Nobis Congregationi Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum ad inſtantiam clar. mem. Sigiſmundi dum viueret Poloniæ, & Sueciæ Regis Illuſtris, & Chariſſimi in Chriſto filij noſtri Vladiſlai etiam Poloniæ, & Sueciæ Regis Illuſtris, necnon ad ſupplicationem Venerabilium Fratrum Metropolitanorum, Archiepiſcoporum, & Epiſcoporum, ac dilectorum filiorum Nobilium Virorum Palatinorum Principum, ac vniuerſi Cleri, & Populi Catholici Regni Poloniæ, Magnique Ducatus Lithuaniæ, ac totius Ruſſiæ, necnon Ordinis prædicti, cauſa Serui Dei Ioſaphati Archiepiſcopi Polocenſis eiuſdem Ordinis S. Baſilij pro Chriſti nomine, & fide Catholica, & pro Sancta potiſſimùm Vnione cum Eccleſia Romana Vitepſci in Ruſſia Alba die 12. Nouembris 1623. à Schiſmaticis trucidati; illaque deinde per plures annos per eandem Congregationem ſeruatis ſeruandis diſcuſſa, & examinata, auditis etiam deſuper Theologis, Conſultoribus, & Sanctæ Fidei Promotore, poſt obtentam prius à Nobis ſub die 27. Ianuarij 1629. derogationem Decreti noſtri de non procedendo in cauſis Seruorum Dei ad effectum Canonizationis, ſeu Beatificationis, aut declarationis Martyrij, niſi lapſis quinquaginta annis ab obitu illorum, & præuia ſub die 2. Martij 1641. noſtra licentia ad vlteriora in huiuſmodi cauſa in Congregationibus ordinariis procedendi; referente dilecto filio noſtro Ioan. Baptiſta tit. S. Euſebij eiuſdem S.R.E. Preſbytero Cardinali Pamphilio nuncupato propoſita, eadem Congregatio dicta die 2. Martij 1641. cenſuit conſtare de validitate proceſſuum: die verò 13. Septembris 1642. conſtare de Martyrio, & cauſa Martyrij: die demùm 22. Nouembris eiuſdem anni 1642. conſtare etiam de miraculis; ideoque eidem Congregationi videri, ſi nobis placeret, poſſe dictum Seruum Dei Ioſaphatum Beatorum Martyrum Catalogo adſcribi, & ad ſolennem ipſius Canonizationem quandocumque deueniri. Supplicatio.

§.2. Quare pro parte non ſolum prædictorum, verùm etiam Venerabilium Fratrum noſtrorum eiuſdem S.R.E. Cardinalium negotio Propagandæ Fidei præpoſitorum Nobis fuit humiliter ſupplicatum, vt interim donec ad ſolemnem Canonizationem dicti Serui Dei Ioſaphati deueniatur, idem Seruus Dei Ioſaphatus Beatus nuncupari, atque Officium, & Miſſa de eo, vt infra celebrari poſſit. Nos itaque piis Vladiſlai Regis, Cardinalium, Metropolitanorum, Archiepiſcoporum, Epiſcoporum, Palatinorum Principum, Cleri, Monachorum, & Populi prædictorum votis huiuſmodi, quantum cum Domino poſſumus, benignè annuere volentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati: De eorumdem Cardinalium Sacris Ritibus Præpoſitorum conſilio, vt ipſe Dei Seruus Ioſaphatus in poſterum Beatus nuncupari, atque ab omnibus Monachis dicti Ordinis S. Baſilij, vbique Terrarum exiſtentibus, necnon in omnibus Eccleſiis Diœceſis, & Prouinciæ Polocenſis, ac totius Metropolis Ruſſiæ, à quibuſcumque Sacerdotibus, tam Sæcularibus, quàm Regularibus die Natalis ipſius, duodecima videlicet Nouembris, Officium, & Miſſa de communi vnius Martyris Pontificis recitari reſpectiuè, ac celebrari iuxta Rubricas Breuiarij, & Miſſalis Romani, necnon Græci, ſeu Rutheni, ab Apoſtolica Sede approbati valeat, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium licentiam, & facultatem concedimus, & impartimur. Conceſſio prout in rub.

§.3. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque. Contrariis derogat.

Volumus autem, quòd præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, Notarij publici manu ſubſcriptis, & alicuius

aliciuis perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ ſigillo munitis eadem prorſus fides vbique adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. A. 20. die 6. Maij. Datum Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſcatoris, die 6. Maij 1643. Pontificatus noſtri anno vigeſimo.

CCCXXVII. Quod feſtum S. Norberti celebretur die 11. menſis Iulij, ac Indulgentia Plenaria perpetua pro viſitantibus Eccleſias Ordinis Præmonſtratenſis eodem die confeſſis, ac communione refectis.

Edita A. D. 1643.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs fel. record. Paulus Papa Prædeceſſor noſter volens vniuerſum Ordinem Præmonſtratenſem, illiuſque Religioſos, & Eccleſias ſpiritualibus Indulgentiarum muneribus decorare, omnibus, & ſingulis Chriſti fidelibus, qui verè pœnitentes, & confeſſi die feſto S. Norberti ſacrum Miſſæ ſacrificium feciſſent, vel ſacram communionem ſumpſiſſent, plenariam, ac poſtmodum certis euenientibus caſibus dicto feſto in alium diem, & Indulgentia in Dominicam illam immediate ſequentem reſpectiuè tranſlatis.

§. 1. Omnibus vtriuſque ſexus Chriſti fidelibus etiam verè pœnitentibus, & confeſſis, ac ſacra communione refectis, qui dicta die aliquam ex Eccleſiis prædictis ſingulis annis deuotè viſitaſſent, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, ac S. Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effudiſſent, plenariam ſimiliter omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, & remiſſionem miſericorditer in Domino conceſſit, prout in diuerſis dicti Pauli Prædeceſſoris in ſimili forma Breuis deſuper expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur.

Concedit prout in rub. §. 2. Subindè verò per Procuratorem Generalem dicti Ordinis tunc exiſtentem Nobis expoſito, quod dicta feſtiuitas in die prædicta debito cum honore ob varia impedimenta celebrari non poterat: Nos piis dicti Procuratoris votis annuentes, quo conuenientiùs, & decentiùs dictum S. Norberti feſtum celebrari poſſet, de Venerabilium Fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium, Sacris Ritibus præpoſitorum conſilio feſtum S. Norberti huiuſmodi, quod in diem 6. menſis Iunij incidit, in diem 11. menſis Iulij Apoſtolica auctoritate perpetuò tranſtulimus, prout in noſtris ſimiliter in forma Breuis deſuper expeditis literis, quarum etiam tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, vberiùs continetur.

Translatio Indulgentiæ plenariæ. §. 3. Cum autem, ſicut dilectus filius modernus eiuſdem Ordinis Præmonſtratenſis Procurator Generalis nobis nuper exponi fecit, Indulgentiam per dictum Paulum prædeceſſorem dicti Ordinis Eccleſiis, vt præfertur conceſſam, vnà cum dicto feſto non tranſtulerimus, Nobis idcirco idem Procurator Generalis humiliter ſupplicari fecit, vt deſuper opportunè prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur ipſum ſpecialibus fauoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes. Huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, Indulgentiam per Paulum prædeceſſorem noſtrum prædictum præmiſſa peragentibus die feſto S. Norberti tunc in 6. menſis Iunij, ac deinde facta per eundem Paulum occurrentibus eiſdem caſibus tranſlatione prædicta, in Dominicam illud immediatè ſequentem incidente, perpetuò conceſſam, in diem 11. menſis Iulij vnà cum dicto feſto ſic vt præfertur per nos poſtmodum tranſlato, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò transferimus: itavt omnes, & ſinguli Chriſti fideles verè pœnitentes & confeſſi, ac vt ſupra ſacra communione refecti, qui aliquam ex Eccleſiis Ordinis prædicti die 11. menſis Iulij huiuſmodi viſitabunt, & ibi vt præfertur orabunt, eandem Indulgentiam conſequantur, quam in diebus prædictis reſpectiuè conſequuti fuiſſent, concedimus, & indulgemus, in contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

§. 4. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides vbique adhibeatur, quæ adhiberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. *Tranſumptis credi mãdat.*

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 10. Maij 1643. Pontificatus noſtri anno vigeſimo. *D. P. An. 20. die 10. Maij.*

Approbatio ſententiæ executorialis A. C. ſcilicet quod in controuerſia ſuper iure præcedendi in Proceſſionibus inter Fratres Ordinis Eremitarum Sancti Auguſtini Prouinciæ Hiſpalenſis, & Diſcalceatorum nuncupatorum S. Franciſci, dignior locus competit præfatis Diſcalceatis, &c. CCCXXVIII.

De hac Præcedentia vide ad Conſt. 26. Romanus Pontifex, *Innoc X.*

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A. D. 1643.*
Ad futuram rei memoriam.

ALiàs à Nobis pro Prouincia Hiſpalenſi Fratrum Ordinis Minorum S. Franciſci de Obſeruantia Diſcalceatorum nuncupatorum Hiſpaniarum emanarunt literæ tenoris ſubſequentis videlicet. Vrbanus Papa VIII. Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Cum ſicut dilectus filius Ioannes Merinero Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſeruantia nuncupatorum Miniſter Generalis nobis nuper exponi fecit, alias poſtquam à Venerabilibus Fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus Sacris Ritibus præpoſitis ſuper controuerſiis inter dilectos filios eiuſdem Ordinis Fratres Diſcalceatos nuncupatos Prouinciæ Hiſpalenſis ex vna, necnon Fratres Ordinis Eremitarum S. Auguſtini eiuſdem Prouinciæ partibus ex altera tunc ſuper iure præcedendi in proceſſionibus, & aliis actibus publicis vrgentibus, decretum, ſeu declaratum fuit, præcedentiam in concurſu cum aliis Regularibus in proceſſionibus, & aliis actibus publicis prædictis ſemper competere primodictis Fratribus Diſcalceatis, ſiue ſoli de per ſe, & ſub propria Cruce, & cum Familia de Obſeruantia incedant, & ſint Diſcalceati Reformati, aut alio quovis nomine nuncupentur, dummodo ſint verè Reformati dicti Ordinis S. Franciſci, necnon gaudere, & frui debere omnibus aliis prærogatiuis in Bulla fel. rec. Clementis Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri, quæ incipit: Ex iniuncto nobis, &c. expreſſis: & ſubinde Nos decretum huiuſmodi cum omnibus, & ſingulis in eo contentis Apoſtolica auctoritate confirmauimus, aliaque fecimus, quæ in noſtris in ſimili forma breuis deſuper de anno 1630. expeditis literis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, pleniùs continetur. *Litera Apoſtolica.*

§. 2. Poſtmodum in executionem earumdem noſtrarum literarum, ac pro illarum obſeruatione obtentis per eoſdem Diſcalceatos, ac expeditis à dilecto filio Curiæ Cauſarum Cameræ Apoſtolicæ Auditore generali monitorialibus literis, illarumque vigore citatis dictis Fratribus S. Auguſtini, & infra terminum ſibi ad comparendum, iuraque ſua deducendum, minimè comparentibus, ab eodem Auditore generali lata diffinitiua ſententia, per quam iuxta prædictarum noſtrarum literarum continentiam, & tenorem dictis Fratribus Diſcalceatis huiuſmodi præcedentiam prædictam adiudicauit, cupiatque propterea idem Ioannes Miniſter generalis ſententiam eiuſdem Auditoris generalis, quo firmiùs ſubſiſtat, Apoſtolicæ noſtræ confirmationis patrocinio communiri.

Confirmat sententiam A.C.

§.3. Nos qui Religiosorum Ordinum quorumcunque felicem directionem, pacemque ac quietem sinceris desideramus affectibus, eundem exponentem, ipsosque Discalceatos Fratres specialibus fauoribus,& gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Ioannis Ministri generalis nobis super hoc humiliter porrectis inclinati,sententiam dicti Auditoris generalis in executionem prædictarum literarum nostrarum, vt præfertur,latam, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamos, & approbamus,illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris,quàm facti defectus,si qui in præmissis quomodolibet interuenerint, aut interuenisse dici, vel censeri possint, supplemus.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios effectus sortiri, & obtinere, ac prædictis Fratribus Discalceatis vbicumque existentibus, in omnibus,& per omnia plenissime suffragari, ac ab omnibus ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inuiolabiliter obseruari; sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos,& Sedis Apostolicæ Nuncios vbique, & in quavis instantia iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§.5.Qnocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, præsertim Hispalensi, ac aliis Episcopis in Prouinciis,& locis, in quibus Discalceatorum huiusmodi Regulares domus erectæ sunt, siue io posterum erigentur, constitutis, ac dilectis filiis eorum Officialibus, seu Vicariis in spiritualibus generalibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum,per se, vel alium, seu alios præseotes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte Fratrum Discalceatorum huiusmodi requisiti fuerint,solenniter publicantes,eisdemque Fratribus Discalceatis in præmissis efficaeis defensionis præsidio assistẽtes,faciant auctoritate nostra prædicta omnia, & singula ab iis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit in futurum iouiolabiliter obseruari, eosdem Discalceatos Fratres præmissorum commodo,& effectu pacificè frui vbique,& gaudere,non permittentes illos per aliorum quorumvis ordinum,& institutorum Regulares quomodolibet molestari; contradictores quoslibet, & rebelles, aut aliàs in præmissis non parentes, seu sese quomodolibet opponentes, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas,etiam iteratis vicibus aggrauando,inuocato etiam ad hoc,si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat.

§.6.Non obstantibus fel.record.Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis anthoritate præsentium ad judicium non trahatur, aliisque Constiturionibus, & ordinatiooibus Apostolicis, ac quorumvis Ordinum, & Coogregationum, ae domorum, & locorum Regularium, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus,& singulis,illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus autem,quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris,die 13. Martij 1641. Pontificatus nostri anno decimooctauo.

Extensio huius tenoris ad alios Conuentus.

§.8. Cum autem, sicut per dilectum filium Aotonium de Castillo filium, & Procuratorem in Romana Curia Prouinciæ S. Ioannis Baptistæ Fratrum Ordinis Minorum eiusdem S. Francisci de Obseruantia Discalceatorum nuncupatorum etiam Hispaniarum accepimus, iidem Fratres Discalceati S. Francisci secundodictæ Prouinciæ huiusmodi, in Oppido, seu Villa de Vineros Derthusensis Diœcesis in Regno Valentiæ vnum Conuentum soi Ordinis fundauerint, in ipso autem Oppido, seu Villa huiusmodi etiam vnus Conuentus Fratrum Ordinis Eremitarum S.Augustini fundatus reperiatur. Idcirco Nos pro Nostri Pastoralis Officij debito litibus,& scandalis, quæ occasione præcedentiæ in processionibus, & aliis actibus publicis inter vtriusque Ordinis huiusmodi Fratres præfatos oriri possent, obuiam iri,aliasque vt infra opportunè prouidere volentes: De Congregationis super negotiis dicti Ordinis deputatæ consilio, Motu proprio, ac ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine præinsertas nostras literas, ac omnia, & singula in eis contenta ad secundodictam S. Ioannis Baptistæ eorumdem Fratrum Discalceatorum S. Francisci Prouinciam, ac quoad præfatum dicti Oppidi, seu Villæ de Vineros, & quosvis alios Conuentus eiusdem secundodictæ Prouinciæ S. Ioannis Baptistæ Fratrum Discalceatorum primodicti Ordinis huiusmodi tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

Praeceptum de obseruando.

§.9. Mandantes proptetea omnibus, & singulis ad quos spectat,& pro tempore quomodolibet in futurum spectabit in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis, aliisque arbitrij nostri pœnis, vt eosdem Fratres Discalceatos secundodictæ Prouinciæ huiusmodi omnium, & singulorum præmissorum commodo, & effectu frui, & gaudere sinant, & faciant, ac decernentes præsentes literas validas, firmas,& efficaces existere, ac fore, suosqoe plenarios,& integros effectus sortiri,& obtioere, dictisque Fratribus Discalceatis secundodictæ Prouinciæ huiusmodi in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & coocernent in futurum,inuiolabiliter obseruari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Indices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores,& S.R.E.Cardinales, etiam de Larere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios vbique, & in quavis instantia iodicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.10.Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis,& Episcopis in eadem secundodicta Prouincia constitutis, seu dilectis filiis eorum Officialibus, seu Vicariis in spiritualibus generalibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel doo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentes literas, ac in eis contenta quæcumque vbi,& quando opus fuerit, & quoties pro parte eorumdem Fratrum Discalceatorum secundodictæ Prouinciæ huiusmodi desuper fuerint requisiti, solenniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præmissa omnia, & singula debitæ exequutioni demandari, & ab omnibus inuiolabiliter obseruari; non permittentes eosdem Fratres Discalceatos S.Francisci secundodictæ Prouinciæ huiusmodi per eiusdem S. Augustini, aut aliorum quorumvis Ordinum, & institutorum Regulares quomodolibet molestari.

Contrauenientium pœna.

§.11. Contradictores quoslibet, & rebelles,aut aliàs præmissis non parentes, seu sese quomodolibet opponentes

nentes per easdem excommunicationis, & quasvis alias censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in eisdem præinsertis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 20. die 10. Iunij Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 10. Iunij 1643. Pontificatus nostri anno vigesimo.

CCCXXIX. Quod Prouinciales, Priores, & alij Officiales Ordinis Fratrum Prædicatorum realiter, & cum effectu, per totum tempus à Constitutionibus præscriptum durare possint, & valeant.

De huiusmodi Prioribus lege notata ad Const. 262. Nuper: *& ad Constit.* 286. Domini nostri, *Tom. 5.*

Edita A. D. 1643.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. EX incumbenti Nobis Apostolicæ seruitutis officio ad ea libenter animum nostrum conuertimus, per quæ personarum quarumlibet, præsertim verò religiosam vitam ducentium commodis, & indemnitati opportunè consulatur.

Motiua. §. 1. Supplicationibus itaque dilectorum filiorum Prouincialium, Priorum, & aliorum Officialium Ordinis Fratrum Prædicatorum Nobis humiliter porrectis inclinati, quod tempus, quo iidem Prouinciales, Priores, & alij Officiales prædicti sine propria eorum culpa prohibentur, & impediuntur, quominus sibi demandata officia, & munera in propriis Prouinciis, & Conuentibus respectiuè personaliter exercere possint, non computetur in tempore ab eiusdem Ordinis Constitutionibus Apostolica auctoritate confirmatis stabilito, sed quod ipsi Prouinciales, Priores, & alij Officiales huiusmodi realiter, & cum effectu in eorum muneribus, & officiis per totum tempus ab eisdem Constitutionibus concessum, & præscriptum durare liberè, & licite possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, concedimus, & indulgemus.

Mandatum de obseruando. §. 2. Mandantes propterea omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, vt eosdem Prouinciales, Priores, & alios Officiales huiusmodi præmissorum omnium, & singulorum commodo, & effectu frui, & gaudere sinant, & faciant, ac decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & concernent, in futurum inuiolabiliter obseruari; sicque per quoscumque iudices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, & illius quarumcunque Prouinciarum, & Conuentuum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis eiusdem Ordinis Superioribus, Fratribus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis in specie, vel in genere quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 7. Iulij 1643. Pontificatus nostri anno vigesimo. *D. P. An. 20. die 7. Iulij*

Quod Prouincia S. Gabrielis moderetur cum solis statutis municipalibus, & gaudeat omnibus priuilegiis aliarum Prouinciarum Fratrum Discalceatorum S. Francisci. CCCXXX.

Ne tam indicata otiosè repetam, te remitto ad ea, quæ nuper notaui ad Const. 330. Cum sicut, *Tom. 5.*

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam. *Edita A. D. 1643.*

ALiàs Nos Motu proprio, & ex certa scientia, meraque deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, inter cætera alia, quod Prouinciæ, & Custodiæ Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Discalceatorum nuncupatorum pro tempore existentes in Hispaniarum, & Indiarum partibus per sua propria statuta, ordinationes, & leges gubernarentur, absque eo, quod generalibus totius Ordinis Statutis, & consuetudinibus subiacerent, quodque S. Gabrielis, & S. Didaci Prouinciæ eorumdem Fratrum Discalceatorum Hispaniarum perpetuò omnibus, & singulis priuilegiis, & gratiis spiritualibus, & temporalibus pro felici, prosperoque illarum regimine, & conseruatione concessis hactenus, & in posterum concedendis à Sede Apostolica Prouinciis Sancti Iosephi, S. Ioannis Baptistæ, & S. Pauli eorumdem Fratrum Discalceatorum Ordinis huiusmodi pariter Hispaniarum gauderent, & de illis participarent, decreuimus, statuimus, & ordinauimus, & aliàs prout in diuersis nostris in simili forma Breuis literis desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, vberiùs continetur. *Recenset Breuia aliàs expedita pro Discalceatis.*

§. 1. Nunc autem Nos eandem S. Gabrielis Prouinciam, illiusque Fratres Discalceatos huiusmodi pro illorum vniformiori perfectione, & puritate, amplioribus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, deque particularis Congregationis super negotiis dicti Ordinis deputatæ consilio.

§. 2. Quod Minister Prouincialis dictæ Prouinciæ S. Gabrielis Fratrum Discalceatorum huiusmodi in proximè celebrando eiusdem Prouinciæ Capitulo Prouinciali ad Capitulatem, seu aliam domum Regularem dictæ Prouinciæ Ordinis huiusmodi sibi benè visam, & per eum eligendam, ante vel post ipsius Capituli Prouincialis celebrationem, eos dictæ Prouinciæ Fratres Discalceatos huiusmodi, qui aliàs ministratus Prouincialis munere functi fuerunt, conuocet, & conuocare debeat, qui sic conuocati, & congregati cum diffinitorio eorum propria statuta, & ordinationes condant pro felici dictæ Prouinciæ regimine, maiorisque perfectionis, quoad vitam, & bonos mores conseruatione, quam ipsa Prouincia profitetur, statutaque, & ordinationes huiusmodi exactè, & summo cum rigore obseruentur, & per ea dicta Prouincia, & illius Fratres Discalceati huiusmodi gubernentur absque eo, quod Generalibus ipsius Ordinis, aut aliis statutis, & consuetudinibus subiaceant, sed iis dumtaxat, quæ ab ipsis congregatis, & diffinitorio edentur, subsint. *Concedit prout in rubr.*

§.3. Ac insuper, quod eadem Sancti Gabrielis Prouincia, illiusque Fratres Discalceati huiusmodi omnibus, & singulis literis Apostolicis, priuilegiis, & gratiis, tam spiritualibus, quàm temporalibus concessis hactenus, & in posterum concedendis à Sede Apostolica primodictis eorumdem Fratrum Discalceatorum aliis Prouinciis Hispaniarum, & Indiarum participent, & gaudeant, tenore præsentium statuimus, decernimus, & ordinamus.

§.4. Mandantes propterea in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis eo ipso absque alia declaratione incurrendæ, ac suorum officiorum priuationis, aliisque arbitrariis pœnis, omnibus, & singulis Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi Superioribus, & Subditis, cuiuscumque status, gradus, & conditionis existant, vt præmissa omnia exactè, & accuratè exequantur, & obseruent, & ab aliis exequi, & obseruari curent, & faciant.

Decretum irritans.

§.5. Ac decernentes præsentes literas, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quopiam defectu notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, aut in ius, vel controuersiam adduci, vel reuocari posse, sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Prouinciarum huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, & Prouinciis, illorumque quibusvis Superioribus, Fratribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet.

§.7. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An.21. die 3. Octob.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 3. Octobris 1643. Pontificatus nostri anno vigesimoprimo.

CCCXXXI. Prohibitio Auditoribus Sacræ Rotæ Romanæ, ac eorum Locatenentibus, & Studij Adiutoribus, &c. ne vota sua, vel suorum Coadiutorum, & alia, quæ in Rota tractantur, cuiquam patefaciant.

Edita An.D. 1643. 59. Non Pont. A.21.

Extat Tomo 4. ordine 169. pag. 235. incipit: Exponi nobis.

Prohibitio extrahendi libros ex Bibliothecis, & Paramenta ex Sacristiis Domorum Regularium Prouinciæ Granatensis Ordinis Fratrum Minorum S.Francisci Recollectorum nuncupatorum. CCCXXXII.

Similem prohibitionem obtinuerunt quamplures Regulares, vt plenè notatum est in Repertorio, Tom.5. verb. Bibliotheca, *vbi te remitto.*

VRBANVS PAPA VIII. *Edita A.D. 1643*
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN iis, quæ ad tuenda, conseruandaque bona, & iura Religiosorum ordinum quorumcunque pertinere noscuntur, authoritatem nostram libenter interponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Supplicatio.

§.1. Cum itaque, sicut dilecti filij Fratres Ordinis Minorum S.Francisci Recollectorum nuncupati Prouinciæ Granatensis Nobis nuper exponi fecerunt, in Conuentibus eorumdem Fratrum dictæ Prouinciæ, Sacristiæ, & Bibliothecæ extent, quarum ornamenta, & libri partim ex eleemosynis personarum sæcularium empta, partim à diuersis benefactoribus, & piis particularibus personis donata fuerunt, vt illis mediantibus iidem Fratres Recollecti commodè literis operam dare, & diuino cultui decenter vacare possint, per dilectos autem filios Ministros Generales, Prouinciales, & alios Superiores Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi è dictis Sacristiis, & Bibliothecis nonnulli libri, & ornamenta huiusmodi sub eo, quod illa non necessaria, aut duplicata sint, aut sub quibusvis aliis coloribus, & prætextibus extrahantur aut permutanda, vel aliis Conuentibus Fratrum Obseruantium, val Monialium eiusdem Ordinis danda, seu vendenda, exindeque personis sæcularibus, quæ dictis Conuentibus, seu illorum Sacristiis, & Bibliothecis libros, & Ornamenta huiusmodi dederunt, non leue scandalum, ipsis verò Fratribus Recollectis, & eorum Conuentibus notabile præiudicium inferatur.

§.2. Idcircò Nos librorum, & ornamentorum Sacristiarum, & Bibliothecarum Conuentuum dictæ Prouinciæ conseruationi, & manutentioni, quantum Nobis ex alto conceditur, prospectum esse cupientes, eosdemque Fratres exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Congregationis super negotiis dicti Ordinis deputatæ voto.

Prohibet prout in rub.

§.3. Quod de cætero nullus, siue Generalis, siue Prouincialis Minister, nullus Visitator, nec alius quivis Superior dicti Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi, è Sacristiis, & Bibliothecis Conuentuum eorumdem Fratrum Recollectorum dictæ Prouinciæ, vlla paramenta, & ornamenta Ecclesiastica, vasa, vascula, patenas, calices, & quamcunque aliam sacram, & prophanam supellectilem, necnon quævis libros, quinterna, monimenta, & folia, siue impressa, siue manuscripta, tam hactenus donata, empta, seu alias quomodolibet assignata, quàm de cætero donanda, emenda, & assignanda respectiuè amouere, asportare, tollere, distrahere, aut cuiquam commodare, seu amoueri, asportari, tolli, distrahi, aut commodari facere, vel consulere, aut vt illa amoueantur, asportentur, tollantur, distrahantur, aut commodentur permittere, vllatenus vnquam possit, audeat, seu præsumat, in virtute sanctæ Obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ ipso facto absque alia declaratione per

contraue

contrauenientes incurrendæ, à qua nonnisi à Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constitutus absolui possit, necnon priuationis vocis actiuæ, & passiuæ pœnis, tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Executores deputat.

§. 4. Quocirca Venerabilibus Fratribus Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis filiis eorum Officialibus, siue Vicariis in spiritualibus generalibus, necnon Prioribus, ac Parochialium Ecclesiarum Rectoribus, ac Beneficiatis quibuscumque locorum, in quibus Conuentus huiusmodi consistunt, & consistent, & in quibus in præmissis contrauenire contigerit, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorumdem Fratrum Recollectorum huiusmodi dictæ Prouinciæ, aut alicuius eorum fuerint requisiti, solenniter publicantes, ac eis in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præsentes literas, & in eis contenta quæcumque per eos, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum, perpetuò firmiter, & inuiolabiliter obseruari, illasque debitæ executioni demandari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis dicti Ordinis, & Prouinciæ Superioribus, Fratribus, & personis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 6. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in Valuis Sacristiarum, & Bibliothecarum Conuentuum dictæ Prouinciæ Ordinis huiusmodi respectiuè, aut in aliquo alio illarum perspicuo loco, vnde ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat, quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 21 die 23. Dec.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 23. Decembris 1643. Pontificatus nostri anno vigesimoprimo.

CCCXXXIII. Altare priuilegiatum pro omnibus, & singulis Conuentibus Fratrum Minorum Strictioris Obseruantiæ Sancti Francisci in Regno Hiberniæ existentibus.

Edita A. D. 1644.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Proæmium.

OMnium saluti paterna charitate intenti, sacra interdum loca spiritualibus Indulgentiarum muneribus decoramus, vt inde fidelium defunctorum animæ Domini Nostri IESV-CHRISTI, eiusque Sanctorum suffragia meritorum consequi, & illis adiutæ ex Purgatorij pœnis ad æternam salutem per Dei misericordiam perduci valeant.

Concedit priuilegium.

§. 1. Volentes igitur omnes, & singulas Ecclesias Prouinciæ Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Strictioris Obseruantiæ nuncupatæ, in Hibernia existentibus, in quibus nullum aliud Altare priuilegiatum reperitur concessum, & in earum qualibet sit Altare Maius hoc speciali dono illustrando, dummodò in qualibet earum Missa celebretur, auctoritate Nobis à Domino tradita, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, vt quandocumque Sacerdos aliquis Sæcularis, siue cuiusvis Ordinis Regularis Missam Defunctorum in die Commemorationis Defunctorum, & singulis diebus infra illius Octauam, ac secunda feria cuiuslibet hebdomadæ pro anima cuiuscumque fidelis, quæ Deo in charitate coniuncta ab hac luce migrauerit, ad prædictum Altare celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesiæ per modum suffragij Indulgentiam consequatur, itavt eiusdem Domini Nostri IESV CHRISTI, & Beatissimæ Virginis Mariæ, Sanctorumque omnium meritis sibi suffragantibus, à Purgatorij pœnis liberetur, concedimus, & indulgemus, in contrarium facientibus nonobstantibus quibuscumque, præsentibus ad triginta annos tantùm valituris.

Transumptis credi mandat.

§. 2. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 21. die 17. Febr.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 17. Februarij 1644. Pontificatus nostri anno vigesimoprimo.

Extensio Constitutionis, Aliàs à Nobis, &c ad Prouincias S. Iosephi, ac Indiarum Fratrum Ordinis Minorum S Francisci Discalceatorum nuncupatorum, scilicet quod in Processionibus competit eis dignior locus supra Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini. CCCXXXIV.

De hac materia lege, quæ notaui suprà, ad Constitutionem 142. Ex incumbenti. *Ad Const.* 328. Aliàs, *ac ad Constit.* 321. Exponi Nobis, *Tom.* 5.

Edita A. D. 1644.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiuum huius Constit.

§. 1. CVm sicut dilectus filius Paulus à Martito Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Discalceatorum nuncupatorum Professor, & in Romana Curia eorumdem Fratrum Prouinciæ S. Iosephi Procurator, & filius Nobis nuper exponi fecit, licet aliàs fel. record. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Breuis literas de anno 1602. emanatas declarauerit, Fratres Minores S. Francisci strictioris obseruantiæ, Reformatos nuncupatos, qui non nouam, sed eandem Regulam, quam ipse Beatus Franciscus condidit, & similis memoriæ Honorius Papa III. etiam Prædecessor noster confirmauit, quamque pariter Fratres de Familia dicti Ordinis, nuncupati de Obseruantia obseruant, licet ipsi Fratres Reformati Regulam huiusmodi purius obseruent, esse veros, & indubitatos Fratres Ordinis Sancti Francisci, & in conscientia tutos existere, ac omnibus, & singulis Priuilegiis, gratiis, & indultis, tam spiritualibus, quàm temporalibus, quibus ipsi Obseruantes gaudent, vbilibet frui, & gaudere posse, ac debere modo, & forma tunc expressis, mandaueritque in virtute sanctæ obedientiæ, vt nullus ex tunc deinceps dictos Fratres Reformatos appellare auderet,

Clem. VIII. prohibuit dicere, Reformatos esse nouos Religiosos.

O 4 seu

seu præsumeret nouos Religiosos, ac nouæ Regulæ Professores.

Quod præcedentia competit Reformatis supra Augustinianos.

§. 2. Subindéqoe Venerabiles Fratres nostri S.R.E. Cardioales sacris ritibus præpositi super certis controuersiis aliàs excitatis inter ipsos Fratres Reformatos, necnon dilectos filios Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini in quadam Prouincia Hispaniæ super iure prædendi in processionibus, & aliis actibus publicis determinauerint, præcedentiam huiusmodi in concursu cum aliis regularibus in processionibus, & aliis actibus publicis semper comprtere dictis Reformatis Discalceatis, siue soli de per se, & sub propria Cruce, siue sub Cruce, & cum familia de Obseruantia incedant, & siue Discalceati Reformati, aut alio quovis nomine nuncupentur, dummodo sint verè Reformati dicti Ordinis S. Francisci, necnon gaudere, & frui debere omnibus aliis prærogatiuis in præfatis eiusdem Clementis Prædecessoris literis contentis, & expressis, & subsequenter Nos auditis hinc inde partibus decretum eorumdē Cardinalium desuper emanatum confirmauerimus, deputatis ad illius executionem certis tunc expressis personis, necnon etiam in hac materia secutæ fuerint aliquæ sententia, seu sententiæ, etiam coram aliquo nostro, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncio ad ipsorum Fratrum Reformatorum fauorem, nihilo tamen minus non desint, aut dubitentur non esse defuturi aliqui alij aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, vel Institutorum Religiosi, qui perturbent, litibusque fatigent circa præmissa eosdem Reformatos Sancti Francisci, qui ob eorum paupertatem, litium dispendia, & incommoda sustinere minimè valent.

Confirmat literas Clem. VIII.

§. 3. Nobis propterea dictus Paulus Procurator quo supra nomine, ac aliàs, vt quævis perturbationes, & inconuenientia effugiantur, humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè, vt infrà prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eundem Paulum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Congregationis super negotiis dicti Ordinis deputatæ voto, & scientia, præfatas dicti Clementis Prædecessoris, nostrasque literas, necnon ipsum eorumdem Cardinalium decretum, & sententiam, seu sententias huiusmodi circa præmissa respectiuè, vt præfertur emanata, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & siogulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus, & insuper declaramus, quod omnes, & singuli Fratres Reformati discalceati primodicti Ordinis S. Francisci omnium, & singularum illius Prouinciarum, & custodiarum nunc, & pro tempore existentium, & futurarum in Regnis Hispaniarum, & partibus Indiarum semper habeantur, & teneantur, haberique, teneri, & reputari debeant pro veris S. Francisci filiis, vti sunt toto cum rigore, & puritate, quam profitentur Regulam obseruantes, quodque nullo quovis sub prætextu, quæsito colore, causa, vel ingenio aliàs, quàm veri filij, & indubitati Fratres S. Francisci nuncupati, teneri, & haberi vllatenus possint, ac vti tales omnibus, & singulis gratiis, fauoribus, & priuilegiis, tam spiritualibus, quàm temporalibus dicto Ordini hactenus concessis, & de cætero per quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros, & Sedem Apostolicam, ac etiam Nos concedendis fruantur, & gaudeant.

Confirmat Decretum super præcedentia.

§. 4. Quodque iidem Fratres Reformati Discalceati earumdem Prouinciarum, & Custodiarum semper in omnibus actibus publicis, nedum Processionum, sed etiam quarumvis aliarum functionum, eosdem locum, & præcedentiam, quos habent, & quibus gaudent ipsi Fratres Obseruantes primodicti Ordinis huiusmodi, cum, & sine sua Cruce, & aliàs prout continetur in ipsius Clementis Prædecessoris, & nostris literis, decretoque & sententia, seu sententiis supradictis habeant, ac desuper à quibusvis cuiuslibet alterius Ordinis, Congregationis, Societatis, vel Instituti Regularibus, præsertim verò Fratribus Eremitis secundodicti Ordinis eiusdem S. Augustini Villæ, seu Oppidi de Arenas, Abulensis Diœc. aut quarumvis aliarum Ciuitatum Terrarum, Oppidorum, Villarum, & Locorum, in quibus ipsi Reformati Discalceati Conuentum, seu locum habeant, aut vbi illum non habeant, dictis Processionibus, & aliis actibus publicis interueniant, molestari quoquo modo nullatenus possint.

Præceptum de obseruando.

§. 5. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectar, & pro tempore quomodolibet in futurum spectabit, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis, necnon priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, ac suorum officiorum perpetuæ inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, aliisque arbitrij nostri pœnis, vt eosdem Reformatos fratres Discalceatos Prouinciarum, & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum huiusmodi omnium, & singulorum præmissorum commodo, & effectu frui, & gaudere sioant, & faciant; ac decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ipsisque Fratribus Reformatis Discalceatis Prouinciarum, & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & concernent in futurum, inuiolabiliter obseruari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique, & io quavis instantia iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Constituit executores.

§. 6. Quocirca dilecto filio nostro, & Sedis præfatæ in eisdem Regnis Nuncio, nunc, & pro tempore existenti, necnon Venerabilibus Archiepiscopis, & Episcopis in iisdem Regnis, & Indiarum partibus constitutis, seu dilectis filiis eorum Officialibus, vel Vicariis in spiritualibus generalibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum, per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte eorumdem Fratrum Reformatorum Discalceatorum Prouinciarum, & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum huiusmodi desuper fuerint requisiti, solenniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præmissa omnia, & singula debitæ, & omnimodæ executioni demandari, & ab omnibus inuiolabiliter obseruari. Non permittentes eosdem Fratres Reformatos Discalceatos Prouinciarum, & & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum huiusmodi per eiusdem secundodicti Sancti Augustini, aut aliorum quorumvis Ordinum, Coogregationum, Societatum, vel Institutorum Regulares quomodolibet molestari.

Contrauenientium pœna.

§. 7. Contradictores quoslibet, & rebelles, aut aliàs præmissis non parentes, seu sese quomodolibet opponentes per eandem excommunicationis, & alias pœnas præfatas, ac quasvis alias censuras Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Clausula sublata Gregor. XIII.

§. 8. Non obstantibus quibusdam etiam felic. record. Gregorij XIII. de anno 1582. Pontificatus sui anno duodecimo emanatis literis declaratoriis præcedentiæ inter Ordines Mendicantium, & Confraternitates seruandæ in processionibus, necnon quatenus opus sit, Bonifacij VIII. etiam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum

rum de vna, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodò vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis aliis decretis, & sententiis latis, & emanatis respectiuè circa præmissa contra ipsos Reformatos Discalceatos primodicti Ordinis huiusmodi per quævis Tribunalia, Curias, Iudices, aut Ministros dictæ Sedi Apostolicæ subiectos, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præsentium specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mãdat.

§. 9. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 20. die 20. Apr.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 20. Aprilis 1644. Pontificatus nostri anno vigesimoprimo.

CCCXXXV. Confirmatio, & innouatio literarum Clementis VIII. in fauorem Fratrum Discalceatorum Ordinis S. Francisci, nempè quod non sunt noui Religiosi, & fruuntur omnibus priuilegiis Ordinis, & in concursu cum aliis Regularibus in processionibus competit eis ius præcedendi.

De huiusmodi Fratribus lege quæ notaui ad Constitut. 228. Ex incumbenti, *& ad Constit.* 328. Aliàs à nobis, *Tom.* 5.

Edita A. D. 1644.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio.

CVm sicut dilectus filius Paulus à Matrito Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Discalceatorum nuncupatorum Professor, & in Romana Curia eorundem Fratrum Prouinciæ S. Iosephi Procurator, & filius Nobis nuper exponi fecit.

Recenset literas Clementis VIII. quod Fratres Reformati non sunt noui Religiosi.

§. 1. Licet aliàs felic. record. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Breuis literas de anno 1602. emanatas declarauerit, Fratres Minores S. Francisci strictioris obseruantiæ, Reformatos nuncupatos, qui non nouam, sed eandem Regulam, quam ipse Beatus Franciscus condidit, & similis memoriæ Honorius Papa III. etiam Prædecessor noster confirmauit, quamque pariter Fratres de familia dicti Ordinis, nuncupati de Obseruantia obseruant, licet ipsi Fratres Reformati Regulam huiusmodi purius obseruent, esse veros, & indubitatos Fratres dicti Ordinis S. Francisci, & in conscientia tutos existere, ac omnibus, & singulis priuilegiis, gratiis, & indultis, tam spiritualibus, quàm temporalibus, quibus ipsi Obseruantes gaudent, vbilibet frui, & gaudere posse, ac debere modo, & forma tunc expressis, mandaueritque in virtute sanctæ obedientiæ, vt nullus ex tunc deinceps dictos Fratres Reformatos appellare auderet, seu præsumeret nouos Religiosos, aut nouæ Regulæ professores.

Quod præcedentia competit Discalceatis.

§. 2. Subindeque Venerabiles Fratres Nostri S.R.E. Cardinales sacris Ritibus præpositi super certis controuersiis aliàs excitatis inter ipsos Fratres Reformatos, necnon dilectos filios Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini in quadam Prouincia Hispaniæ super iure præcedendi in processionibus, & aliis actibus publicis determinauerint præcedentiam huiusmodi in concursu cum aliis Regularibus in processionibus, & aliis actibus publicis semper competere dictis Reformatis Discalceatis, siue soli de per se, & sub propria Cruce, siue sub Cruce, & cum familia de Obseruantia incedant, & siue Discalceati Reformati, aut alio quovis nomine nuncupentur, dummodò sint verè Reformati dicti Ordinis S. Francisci, necnon gaudere, & frui debere omnibus aliis prærogatiuis in præfatis eiusdem Clementis Prædecessoris literis contentis, & expressis, & subsequentes.

Quod fruantur prærogatiuis in literis Clementis contentis.

§. 3. Non audiris hinc inde partibus, decretum eorundem Cardinalium desuper emanatum confirmauerimus, deputatis ad illius executionem certis tunc expressis personis, necnon etiam in hac materia secutæ fuerint aliquæ sententia, seu sententiæ, etiam coram aliquo nostro, & Sedis Apostolicæ in Regnis Hispaniarum Nuncio ad ipsorum Fratrum Reformatorum fauorem, nihilo tamen minus non desiot, aut dubitentur non esse defuturi aliqui alij aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, vel Institutorum Religiosi, qui perturbent, litibusque fatigent circa præmissa eosdem Reformatos S. Francisci, qui ob eorum paupertatem litium dispendia, & incommoda sustinere minimè valent: Nobis propterea idem Paulus Procuratorio, quo supra nomine, ac aliàs, vt quævis perturbationes, & inconuenientia effugiantur, humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè, vt infrà prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat præfatas Clem. literas.

§. 5. Nos igitur eundem Paulum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Congregationis super negotiis dicti Ordinis deputatæ voto, & sententia præfatas dicti Clementis Prædecessoris, nostrasque literas, necnon ipsum eorundem Cardinalium decretum, sententiam, seu sententias huiusmodi circa præmissa respectiuè, vt præfertur emanata, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

§. 5. Et insuper declaramus, quod omnes, & singuli Fratres Reformati Discalceati primodicti Ordinis S. Francisci omnium, & singularum illius Prouinciarum, & Custodiarum nunc, & pro tempore existentium, & futurarum in Regnis Hispaniarum, & partibus Indiarum semper habeantur, & teneantur, haberique, teneri, & reputari debeant pro veris S. Francisci filiis, vti sunt toto cum rigore, & puritate, quam profitentur Regulam obseruantes, quodque nullo quovis sub prætextu, quæsito colore, causa, vel ingenio aliàs, quàm veri filij, & indubitati Fratres S. Francisci nuncupari, teneri, & haberi vllatenus possint, ac vti tales omnibus, & singulis gratiis, fauoribus, & priuilegiis, tam spiritualibus, quàm temporalibus dicto Ordini hactenus concessis, & de cætero per quoscumque Romanos Pontifices Successores nostros, & Sedem Apostolicam, ac etiam Nos concedendis fruantur, & gaudeant.

§. 6. Quodque iidem Fratres Reformati Discalceati earundem Prouinciarum, & Custodiarum semper in omnibus actibus publicis, nedum Processionum, sed etiam quarumvis aliarum functionum, eosdem locum, & præcedentiam, quos habent, & quibus gaudent ipsi Fratres Obseruantes primodicti Ordinis huiusmodi, cum, & sine sua Cruce, & aliàs prout continetur in ipsius Clementis Prædecessoris, & nostris literis, decretoque, & sententia, seu sententiis supradictis habeant, ac desuper à quibusvis cuiuslibet alterius Ordinis, Congregationis, Societatis, vel Instituti Regularibus, præsertim

verò

verò Fratribus Eremitis secundodicti Ordinis eiusdem S. Augustini Villæ, seu Oppidi de Arenas, Abulensis Diœc. aut quarumvis aliarum Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Villarum, & Locorum, in quibus ipsi Reformati Discalceati Conuentum, seu locum habeant, aut vbi illum non habeant, dictis Processionibus, & aliis actibus publicis interueniant, molestari quoquo modo nullatenus possint.

Præceptum de obseruando.

§. 7. Mandantes propterea omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet in futurum spectabit, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub excommunicationis, necnon priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, ac suorum officiorũ, & perpetuæ inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, aliisque arbitrij nostri pœnis, vt eosdem Reformatos fratres Discalceatos Prouinciarum, & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum huiusmodi omnium, & singulorum præmissorum commodo, & effectu frui, & gaudere sinant, & faciant; ac decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ipsisque Fratribus Reformatis Discalceatis Prouinciarum, & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & concernent in futurum, inuiolabiliter obseruari, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Apostolicæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique & in quavis instantia iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 8. Quocirca dilecto filio nostro, & Sedis præfatæ in eisdem Regnis Nuncio, nunc, & pro tempore existenti, necnon Venerabilibus Archiepiscopis, & Episcopis in iisdem Regnis, & Indiarum partibus constitutis, seu dilectis filiis eorum Officialibus, vel Vicariis in spiritualibus generalibus per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum, per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte eorumdem Fratrum Reformatorum Discalceatorum Prouinciarum, & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum huiusmodi desuper fuerint requisiti, solenniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra præmissa omnia, & singula debitæ, & omnimodæ executioni demandari, & ab omnibus inuiolabiliter obseruari. Non permittentes eosdem Fratres Reformatos Discalceatos Prouinciarum, & & Custodiarum Hispaniarum, & Indiarum huiusmodi per eiusdem secundodicti Sancti Augustini, aut aliorum quorumvis Ordinum, Congregationum, Societatum, vel Institutorum Regulares quomodolibet molestari, contradictores quoslibet, & rebelles, aut aliàs præmissis non parentes, seu sese quomodolibet opponentes per eandem excommunicationis, & alias pœnas præfatas, ac quasvis alias censuras Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Derogat litteris Gregor. XIII. de præcedentia.

§. 9 Non obstantibus quibusdam etiam felic. record. Gregorij XIII. de anno 1682. Pontificatus sui anno duodecimo emanatis literis declaratoriis præcedentiæ inter Ordines Mendicantium, & Confraternitates seruandæ in processionibus, necnon quatenus opus sit, Bonifacij VIII. etiam Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de vna, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, ac quibusvis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis aliis decretis, & sententiis latis, & emanatis respectiuè circa præmissa contra ipsos Reformatos Discalceatos primodicti Ordinis huiusmodi per quævis Tribunalia, Curias, Iudices, aut Ministros dictæ Sedi Apostolicæ subiectos, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Transumptis credi iubet.*

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 20. Aprilis 1644. Pontificatus nostri anno vigesimoprimo. *D. P. An 20. die 20. Apr.*

Confirmatio Decreti Capituli Generalis Fratrum Discalceatorum Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo primitiuæ obseruantiæ, de Monialibus supernumerariis. CCCXXXVI.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad futuram rei memoriam. *Edita A. D. 1644.*

Motiua huius Constit.

CVm sicut dilectus filius Præpositus generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum primitiuæ Obseruantiæ Congregationis Hispaniæ, nobis nuper exponi fecit, per Constitutiones Monialium dicti Ordinis Apostolica authoritate confirmatas disponatur, vt numerus Monialium vniuscuiusque Monasterij Ordinis huiusmodi viginti, & vnius dumtaxat existat. Experientia verò compertum sit, in tam exiguo numero huiusmodi, nonnulla eiusdem Ordinis Monasteria aliquibus Monialibus, vel infirmis, aut senio confectis, seu fatuis, & mente captis, ad Chorum, aliisque dicti Ordinis ministeria inutilibus grauata reperiri: ex quo Obseruantia Regularis, cæteræque Moniales maxima plerumque damna, & incommoda patiuntur.

Decretum Capituli generalis.

§. 1. Proindeque in Capitulo generali dictæ Congregationis nouissimè in Conuentu S. Petri dicti Ordinis Oppidi de Pastrana celebrato inter alia inibi edita, emanauerit decretũ infra positum, quod videlicet Moniales fatuæ, vel amentes per triennium confirmatæ non computentur in numero viginti vnius, sed aliæ earum loco possint recipi, etiam numero viginti vnius completo. Decretum verò huiusmodi, quo firmius subsistat, idem Præpositus generalis Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summoperè desideret.

Confirmatio prouisio in rub.

§. 2. Idcircò nos eumdem Præpositum generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes. Supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. De Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio: Decretum prædictum Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus: ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm

facti

defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint supplemus.

Decretum irritans. §. 4. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & concernent in futurum inuiolabiliter obseruari, sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis cred. mādat. §. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 21. die 10. Maij. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 10. Maij 1644. Pontificatus nostri anno vigesimoprimo.

INNOCENTIVS X. PONTIFEX CCXL.
ANNO DOMINI MDCXLIV.

INNOCENTIVS X. Romanus, Ioannes Baptista antea dictus, Camilli Pamphilij filius, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Tit. S. Eusebij. Romæ dia decimaquinta Septembris Summus Pontifex pronunciatus, Anno Domini 1644. & die 4. Octobris eiusdem anni coronatus. Creauit Cardinales 40. Obiit 7. Ianuarij 1655. Et in Basilica Principis Apostolorum sepultus est. Vacauit Sedes menses tres.

Prohibitio, ne Prælati Congregationis Cassinensis in affictum locent possessiones sæcularibus personis, nec in eis Monachos retineant pro cura, & administratione earumdem extra Claustra à Superiorum obedientia immunes.

De istorum Monachorum Congregatione notaui ad Constit. 175. Sancta Mater, *& ad Constit.* 253. Aliàs à Venerab. *Tom* 5.

INNOCENTIVS PAPA X. *Edita A. D. 1644.*
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. EXPONI Nobis nuper fecit dilectus filius Præsidens Generalis Monachorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinensis, quod à Capitularibus Capituli generalis eiusdem Congregationis nouissime celebrati conditum fuit pro felici gubernio, & regimine publico eiusdem Congregationis decretum tenoris qui sequitur, videlicet.

Decretum Capituli Generalis. §. 1. Cum ad aures nostras non sine ingenti animi dolore peruenerit in aliquibus Congregationis nostræ Monasteriis non deesse Prælatos, qui in affictum conducant, vel Monachis ipsis, cum euidenti animarum iactura, vel sæcularibus suorum Monasteriorum possessiones locent ea conditione, vt Monachus aliquis ab ipsis nominandus dictorum bonorum curæ, & administrationi assistat extra claustra à Superiorum obedientia immunis degens: Idcircò tam graui, ac periculoso excessui opportunum, ac necessarium remedium adhibere volentes, inhærendo ordinationi S.P.N. Benedicti cap. 33. & Constitut. nostris in decl. dicti cap. & cap. 57. & 2. part. Constitut. cap. 2. Præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœnis in nostris Constitut. expressis, omnibus Prælatis, ne quovis quæsito colore, aut prætextu præsumant in posterum similes locationes facere, vel accipere, vel Monachis mediatè, vel immediatè conferre: factas verò, & hactenus collocatas, irritas, cassas, & nullas esse declarent respectiuè, tam quoad ipsos Prælatos, quam quoad Monachos, nec permittant in publicis Instrumentis prædictarum locationum, quæ sæcularibus personis committuntur, pacta, & conditiones inseri, quibus Monachi prædictis bonis, & possessionibus administrandis præsidere possint, & cogant omnes, qui hac de causa extra Cœnobiorum septa commorantur, relicta administratione ad Monasterium reuerti.

§. 2. Vt autem præsentis decreti obseruationi maior vis, & pondus accedat, mandamus Procuratori nostro in Curia Romana degenti, vt quamprimum satagat Breue aliquod excommunicationis ipsi Summo Pontifici reseruatæ contra præsentis edicti violatores impetrare.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus exponens decretum huiusmodi, quo firmius subsistat, & exactius obseruetur, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summoperè desideret. Idcircò nos eiusdem Præsidentis generalis votis huiusmodi annuere, illumque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes: Supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, stante prohibitione Sacrorum Canonum dicti Ordinis Apostolica auctoritate confirmatarum, Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium

ad

Confirmat decretum prout in eo sub poena excom.

ad abundantiorem cautelam confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis, & perpetuæ firmitatis vim, & robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, seu interuenisse dici, vel censeri possint, supplemus, mandantes propterea omnibus, & singulis dictæ Congregationis Superioribus, Monachis, & personis in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis pœna per eos ex dicta Congregatione, qui decreto præinserto huiusmodi contrauenerint, eo ipso, absque vlla alia declaratione incurrenda, & à qua nonnisi à Nobis, aut Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constituti absolui queant, quatenus præinsertum decretum prædictum inuiolabiliter, & inconcussè obseruent, obseruarique curent, & faciant.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentesque præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationi huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusuis eorumdem Ordinis, & Congregationis religiosis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet.

§. 5. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ alicuius in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 1. die 1. Octob.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 1. Octobris 1644. Pontificatus nostri anno primo.

II. *Edita An. D. 1644. 15. Oct. Pont. An. 1.*

Confirmatio Constitutionis Pij V. & eius successorum de non alienandis, & infeudandis ciuitatibus, Terris, & locis S. R. Ecclesiæ. *Reperitur Tomo 4. ordine 3. fol. 240. incipit* : In supremo.

III. *Edita A. D. 1644. 15. Oct. Pont. An. 1.*

Confirmatio Constitutionis Sixti V. & Clem. VIII. circa conseruationem pecuniarum in Arce S. Angeli repositarum, nullo vnquam tempore, nisi ibi præscriptis casibus, certaque desuper seruata forma depromendarum. *Habetur Tomo 4. ordine 4. fol. 240. & 241. incipit* : Inter varias.

IV. *Edita A. D. 1644. 5. Nou. Pont. An. 1.*

Iubileum Sanctissimi D. N. Innocentij Diuina prouidentia Papæ, ad implorandum diuinum auxilium pro felici regimine & Statu S. R. & Vniuersalis Ecclesiæ. *Reperitur Tomo 4. ordine 1. pag. 237. incipit* : Immensæ.

V. *Edita A. D. 1644. 17. Dec. Pont. An. 1.*

Constitutio super titulo, & insignibus S. R. E. Cardinalium. *Extat Tomo 4. 2. in ordine, pag. 238. incipit* : Militantis Ecclesiæ.

VI. *Edita A. D. 1645. 21. Febr. Pont. An. 1.*

Confirmatio concordiæ super iure, & forma transportandi cadauera ad Ecclesias Regularium, super solutione quartæ funeralis, & sepultura impuberum initæ inter Clerum Sæcularem, & Regularem Diœcesis Maioricensis. *Habetur Tomo 4. 9. in ordine, fol. 252. incipit* : Ex iniuncto.

VII. *Edita A. D. 1645. 4. Mart. Pont. An. 1.*

Circa mœnia & propugnacula Vrbis recèns exstructa, eorumque pomeria. *Reperitur Tomo 4. 6. in ordine, fol. 241. incipit* : Ad curam.

VIII.

Breue in fauorem Regij Conuentus Sanctissimæ Trinitatis Montis Pincij de Vrbe, Fratrum Gallicæ Nationis Ordinis Minimorum, Coronæ Franciæ naturaliter subditorum.

Fratres Minimos Sancti Francisci de Paula approbauit Sixt. IV. Constitut. 3. Tom. 1. vbi de tota eorum Religione plenè notatum est.

Edita A. D. 1645.

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

EX incumbenti Nobis pastoralis officij debito, iis quæ pro felici regularium personarum quarumlibet statu, & illarum salubri directione prouidè statuta, & ordinata comperimus, vt firmiùs subsistant, & perpetuis futuris temporibus obseruentur, confirmationis Apostolicæ robur libenter adiicimus, prout ipsorum religiosorum vota exposcunt, & nos conspicimus in Domino salubriter expedire.

Motiuu huius Constit.

§. 1. Aliàs siquidem pro parte tunc in humanis agentis claræ memoriæ Henrici Francorum, & Nauarræ Regis Christianissimi felicis recordationis Paulo Papæ V. prædecessori nostro exposito, quod subortis aliàs certis litibus, & controuersiis inter ipsum Henricum Regem, & tunc existentes Fratres Nationis Gallicanæ Coronæ Franciæ naturaliter subiectos, Ordinis Minimorum Sancti Francisci de Paula Domus Regularis, seu Conuentus Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio de Vrbe ex vna: & Fratres aliarum Nationum eiusdem Ordinis partibus ex altera, occasione habitationis, residentiæ, regiminis, & præeminentiæ dictæ domus, seu Conuentus, recolendæ similiter memoriæ Clemens VIII. necnon Leo XI. Romani Pontifices etiam prædecessores nostri, litibus, & controuersiis einsœmodi finem imponere, ac quieti, & tranquillitati dictæ Domus regularis, seu Conuentus huiusmodi perpetuò consulere cupientes, bonæ memoriæ Pompeio Sanctæ Balbinæ Arigonio, necnon Hieronymo titulorum Sancti Basilij de Annulo, tunc Pamphilio, nostro secundum carnem patruo nuncupatis respectiuè Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus differentiarum, & controuersiarum huiusmodi causam per specialia rescripta cognoscendam, terminandamque commiserant, ipsique Pompeius, & Hieronymus Cardinales præuia per eos desuper habita matura deliberatione diffinitiuam in scriptis tulerant, & pronunciarant sententiam tenoris qui sequitur. Videlicet: Die 20. Iunij 1605. Christi nomine inuocato, pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram diffinitiuam sententiam, quam vnanimiter in his scriptis de iuris peritorum consilio, & assensu ferimus in causa & causis, quæ coram nobis virtute specialium Breuium, seu commissionum felicis recordationis Clementis VIII. & Leonis XI. vertuntur inter Christianissimum Galliarum Regem, & Fratres Nationis Gallicanæ Ordinis Minimorum Sancti Francisci de Paula Conuentus Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio ex vna, & Fratres aliarum Nationum eiusdem Ordinis partibus ex altera, de & super habitatione, residentia, regimine, & præeminentia dicti Conuentus, seu Domus Sanctissimæ Trinitatis,

Deputatio Cardinalium ad litem terminandã.

Sententia Cardinalium deputatorũ.

rebusque

rebusque aliis in actis causæ, & causarum prædictarum latius coram nobis deductis. Dicimus, sententiamus, decernimus, & declaramus Conuentum præfatum Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio de Vrbe per Fratres Gallicanæ Nationis regendum, & habitandum, quamdiu inuenientur, qui ibi residere, & cultui Diuino insistere voluerint, itavt de cætero quamdiu Fratres dicti Ordinis prædictæ Nationis Gallicanæ idonei reperientur, vt præmissum est, nullus alius, quàm eiusdem Nationis Gallicanæ in Correctorem eligi, seu admitti, aut electus confirmari quoquo modo possit, seu præsumatur, necnon Domum, seu Conuentuum prædictum Sanctissimæ Trinitatis ab omni, & quacumque superioritate, iurisdictione, visitatione, correctione, subiectione, & obedientia, præterquam pro tempore existentis R. Patris Correctoris Generalis, vel eius oculati Visitatoris, penitus esse liberum, immunem, & exemptum, vexationesque, & impedimenta, perturbationes, & molestationes quascumque per dictos Fratres aliarum Nationum de & super præmissis, & illorum occasione quomodolibet factas, & præstitas, factaque, & præstita, fuisse, & esse temerarias, illicitas, indebitas, iniquas, & iniustas, temerariaque, illicita, indebita, iniqua, & iniusta, ac de facto præsumptas, & præsumpta, illasque, & illa ipsis Fratribus aliarum Nationum minime licuisse facere, neque licere, & proptereà illis, ac quibuscumque prætensionibus eorumdem Fratrum aliarum Nationum de & super præmissis imponendum perpetuum silentium fore, & esse, provt imponimus, mandatumque quodcumque desuper necessarium, opportunum, & de manutenendo decernendum, & relaxandum fore, & esse, provt decernimus, & relaxamus, dictosque Fratres aliarum Nationum ab expensis hactenus factis absoluimus, & ita dicimus, declaramus, decernimus, pronunciamus, ac diffinitiue sententiamus, non solum modo, & forma præmissis, sed etiam omni meliori modo. Ita pronunciamus Pompeius Cardinalis Arigonius. Ita pronunciamus Hieronymus Cardinalis Pamphilius.

Eximitur Conuentus ab omni iurisdictione, præterquam Reuerend. P. Generalis, & oculati Visitatoris.

Vexationes aliarum nationum declarantur iniustæ, & temerariæ.

§. 2. Subinde idem Paulus prædecessor quibusvis litibus, discordiis, & scandalis præmissorum occasione obuiam ire, ac eiusdem Henrici Regis voluntati annuere volens, supplicationibus illius ea in parte sibi porrectis inclinatus primum, ac deinde similis memoriæ Gregorius XV. & nouissimè Vrbanus VIII. etiam Romani Pontifices nostri pariter Prædecessores præinsertam prædictam sententiam, ac omnia, & singula in ea contenta, & expressa, quæcumque ex suis certis scientiis, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine approbarunt, & confirmarunt, aliasque fecerunt, & disposuerunt provt in singulis eorumdem Pauli, Gregorij, ac Vrbani prædecessorum præfatorum in simili Breuis, vel alia forma literis desuper emanatis, quorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, vberiùs continetur.

Confirmatio ex certa scientia, & plenitudine Apostolicæ potestatis Summ. Pontificum.

§. 3. Cum autem, sicut Charissimus in Christo filius noster Ludouicus eorumdem Francorum, & Nauarræ Rex Christianissimus suo, & ipsorum Fratrum Nationis Gallicanæ eidem Coronæ Franciæ naturaliter subiectæ nominibus per dilectum filium Nicolaum Brethel Dominum in temporalibus loci de Grimonville, & à Consiliis status eiusdem Ludouici Regis, necnon illius ad dilectos filios nobiles viros Ducem, & Rempublicam Venetam destinatum Oratorem, ac pro eiusdem Ludouici Regis seruitio in Alma Vrbe nostra præsentem nobis nuper exponi fecit, ipse Ludouicus Rex præmissa, quo meliùs, firmiùs, & inuiolabiliùs in posterum obseruentur, etiam per Nos confirmari summopere desideret, vnà cum mandato de manutenendo Fratres præfatos dictæ Nationis Gallicanæ in quieta, & pacifica possessione, seu quasi omnium, & singulorum in eadem præinserta sententia contentorum de anno 1657. desuper à tunc existente Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditore, seu illius in ciuilibus Locumtenente emanato, tenoris etiam subsequentis, videlicet.

§. 4. De mandato Illustrissimi, & Reuerendissimi Domini A. C. siue Reuerendissimi Domini Caballerti, eius in Ciuilibus Locumtenentis, & ad instantiam Christianissimi Francorum Regis, & RR. Fratrum Nationis Gallicanæ Ordinis Minorum Sancti Francisci de Paula, & Conuentus Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio de Vrbe, & aliàs omni meliori modo principalium tenore præsentium: Mandamus Vobis Officialibus, & Executoribus, & Iustitiæ Ministris, ac aliis ad quos spectat, quatenus statim visis præsentibus, sub pœnis, &c. manuteneatis, defendatis, protegatis, & conseruetis dictum Christianissimum Regem, ac dictos RR. Fratres Nationis Gallicanæ, ac manuteneri faciatis, curetis, & mandetis in pacifica, & quieta possessione, seu quasi omnium contentorum in suprà præinserta sententia dictorum bon. memor. Eminentissimorum, & Reuerendissimorum Cardinalium Arigonij, & Pamphilij, ac literis Apostolicis in forma Breuis, vt supra insertis, ac iuxta illarum formam, & tenorem: Et demque Christianissimo Regi, & RR. Fratribus instantibus brachio Curiæ, & auctoritate nostra assistatis, præmissaque, & alia omnia desuper necessaria, & opportuna non solum præmisso, verùm etiam omni alio meliori modò faciatis, & præsentibus, &c. omninò pareatis, & obediatis, quoniam citatis, relatis, & intimatis R. P. Paulo Pulcio, R. P. Petro Vasquez, & R. P. Raphaele Pizzarno, siue DD. Petro Francisco Panonio, & Mutio Asculano eorum Procuratoribus, seruatis seruandis, & aliàs provt in actis Reuerendiss. D. Locumtenens ita mandauit hac die 10. Iunij 1657. P. Paulus Caballertus Locumtenens. Adrianus Gallus Not. Loco † sigilli.

Mandatum de manutenendo.

§. 5. Idcircò Nos attendentes prædictos Nationis Gallicanæ dicti Ordinis Fratres hactenus piè, & religiosè cum odore bonæ famæ, sub suaui Religionis suæ iugo in dicta Domo Regulari, seu Conuentu vixisse, & ad præsens viuere, ac ob id Ordinem huiusmodi inibi in suo laudabili statu, ac illius Fratres dictæ Nationis Gallicanæ prædictos in perpetuis tranquillitate, & pace consonere, ipsiusque Ludouici Regis desiderio annuere volentes, supplicationibus illius nomine per dictum Nicolaum nobis humiliter hac in parte porrectis inclinati præinsertam prædictam sententiam, necnon illius vigore emanatum mandatum de manutenendo huiusmodi, vt præfertur, ac omnia, & singula in eis contenta, & expressa, ac inde legitime secuta, & executioni demandata quæcumque ex nostra certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adicimus, omnesque, & singulos, quarumcumque solennitatum in præmissis forsan quomodolibet requisitarum, ac alios quantumvis tam iuris, quàm facti substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, aut interuenisse dici, vel censeri possint, supplemus, districtiùs inhibentes pro tempore existentibus Generali Correctori, & Fratribus dicti Ordinis, eorumque singulis sub maiori excommunicationis latæ sententiæ, aliisque Ecclesiasticis sententiis, & censuris, necnon priuationis dignitatum, officiorum, vocisque actiuæ, & passiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad illa, vel alia in posterum obtinenda per eorum quemlibet, si contrauenerint, eo ipso incurrendis pœnis, ne de cætero quosvis alios quàm prædictæ Nationis Gallicanæ eidem Coronæ Regni Franciæ naturaliter subiectæ dicti Ordinis Fratres in dictæ Domus Regularis, seu Conuentus huiusmodi Correctores, seu alios locales, & Conuentuales, vel habitatores eligere, vel electos confirmare, inibique recipere, vel eis locum, & domicilium assignare, seu etiam quoquo modo eos admittere, vel tolerare præsumant. Nolumus tamen, quod Fratres dictæ Nationis Gallicanæ huiusmodi, qui

Breue Pauli confirmans sententiam cum laude Conuentus regularis obseruantia.

Instantia excellent. D. de Grimonvilier.

Quid Gallicana nationis nomine intelligatur.

fugitiui, seu quavis alia iuris, aut facti infamia notati fuerint, in dicta Domo Regulari, seu Conuentu recipiantur, vel admittantur.

Clausula imponens silentium aliis Nationibus.

§.6. Decernentes præsentes literas etiam ex eo, quod aliarum Nationum dicti Ordinis Fratres, seu quicumque alij in præmissis ius, aut interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes ad hoc vocati, seu desuper auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis defectu notari, argui, infringi, impugnari, retractari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduersus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iustitiæ remedium impertari, seu quomodolibet concedi, aut impetrato, vel concesso quempiam vti, seu se iuuare in iudicio, vel extra nullatenus posse, vel debere, sed easdem præsentes semper, & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulus, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inuiolabiliter, & inconcussè obseruari: sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & alios quavis auctoritate, & potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula sublata.

Decretum irritans.

Executores deputat.

§.7. Quocirca Venerabili Fratri Episcopo Sabinensi, ac dilectis filiis nostro in Vrbe Vicario in spiritualibus generali, ac Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Auditori etiam generali per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum, per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in iis contenta quæcumque, vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte dicti Ludouici Regis, & Correctoris, & Fratrum dictæ Regularis Domus, seu Conuentus huiusmodi, aut alicuius eorum desuper requisiti fuerint, seu eorum alter requisitus fuerit, solenniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos, & eorum quemlibet præmissorum omnium, & singulorum effectu pacificè frui, & gaudere. Non permittentes eos desuper à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter quomodolibet molestari, perturbari, vel inquietari, contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 8. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ idem Paulus, necnon Gregorius, & Vrbanus præfati in suis quisque literis voluerunt non obstare, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, ac Regularis Domus, & Conuentus huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum forsan quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter, vel diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 10. Aprilis 1645. Pontificatus nostri anno primo. *Dat. P. A 1. die 10. Apr.*

Confirmat statuta Monasteriorum Congregationis Beatæ Mariæ Virginis sub Regula Sancti Augustini in Tullensi, & aliis Diœcesibus sitorum. IX.

Plures Summi Pontifices confirmarunt statuta Monialium pro bono regimine earumdem, ut copiosè habes in Repertorio, verb. Statuta.

INNOCENTIVS PAPA X. *Edita A. D. 1645.*

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilectæ in Christo filiæ Matres, seu Priorissæ, & Moniales Monasteriorum Congregationis Beatæ Mariæ Virginis, sub Regula Sancti Augustini in Tullensi, & aliis Diœcesibus sitorum, quod ipsæ statuta pro felici dictæ Congregationis directione, atque gubernio à quondam Petro Fourier illius Institutore nuperrimè condita, quo firmiora persistant, & exactius ab omnibus obseruentur, Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summopere desiderant.

Confirmat prout in rub. dummodo non contrarientur sacris Can.

§. 1. Nos igitur easdem exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & earum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes. Supplicationibus illarum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Statuta prædicta, dummodo tamen in vsu, ac licita sint, & honesta, & non sint reuocata, nec sub aliquibus reuocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus, & Concilij Tridentini decretis, ac Constitutionibus Apostolicis, regularibusque dicti Ordinis Institutis non aduersentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium, sine tamen alicuius præiudicio approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§. 2. Decernentes illa, necnon præsentes literas semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inuiolabiliter obseruari, sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere, ac irritumque, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Congregationis, & Ordinis prædictorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibea-

t ur

tur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 1. die 28. Aug. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 28. Auguſti 1645. Pontificatus noſtri anno primo.

X. Confirmatio, ſeu innouatio Breuis Vrbani VIII. pro locis Terræ Sanctæ, quoad eleemoſynas quærendas.

Pro huiuſmodi locis Terræ Sanctæ lege Conſt. 195. Saluatoris, *Vrbani VIII.*

Edita A. D. 1645.

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. SAluatoris, & Domini noſtri, qui pro humani generis redemptione ſe ipſum exinaniuit factus obediens vſque ad mortem, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices, grauiſſimaſque Apoſtolicæ ſeruitutis curas, in eam præcipuè paſtoralis ſolicitudinis vigilantiâ incumbimus, vt tanti, & tam ſalubris myſterij monumenta, quæ in Ciuitate Hieruſalem, & locis circumuicinis ſunt, conſeruentur, & omni, qua fieri poterit, maiori honorificentia recolantur.

§. 1. Cum itaque fel. record. Vrbanus Papa VIII. Prædeceſſor noſter, ſibi aliàs expoſito, quod Eccleſiæ, & alia loca pia in Ciuitate Hieruſalem, & aliis locis Terræ Sanctæ exiſtentia ferè diruta erant, & quæ adhuc ibi exiſtebant Monaſteria, ære alieno ob impiam Turcarum, Hæreticorum, & Schiſmaticorum tyrannidem, & pro Sanctæ Fidei Catholicæ in eiſdem locis conſeruatione contracto, admodum grauata reperiebantur; idem Vrbanus prædeceſſor Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus, & ſingulis quorumvis Ordinum, Congregationum, & inſtitutorum Regularium Generalibus commiſit, & mandauit, vt ad minus duabus vicibus quolibet anno, Aduentus, & Quadrageſimæ temporibus, tam per Verbi Dei Prædicatores in ſuis ſacris Concionibus, quàm in actionibus, & functionibus publicis neceſſitates eorumdem ſacrorum monumentorum Populo proponi, & commendari curarent, & facerent, & aliàs prout in eiuſdem Vrbani prædeceſſoris literis in ſimili forma Breuis die 3. Februarij anni 163[illegible] deſuper expeditis, quarum tenores præſentibus pro expreſſis haberi volumus, vberiùs continetur.

§. 2. Cum autem, ſicut Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Fratris Andreæ de Arco eiuſdem Terræ Sanctæ pro Italia, & aliis locis Europæ Subſuperiore Ciſmontanæ Familiæ, ac Fratris Bernardi de Caſtiglio pro Hiſpanica Commiſſariorum Ordinis Fratrum Minorum S. Franciſci de Obſeruantia nuncupatorum profeſſorum expoſitum fuit, ipſi quo præfatæ Vrbani prædeceſſoris literæ exactiùs obſeruentur, illas per Nos confirmari, & innouari deſiderent. Nos eorumdem ſacrorum monumentorum conſeruationi, & manutentioni conſulere volentes, de Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotio Propagandæ fidei Præpoſitorum conſilio, prædictas Vrbani prædeceſſoris huiuſmodi literas Apoſtolica auctoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illaſque innouamus, & obſeruari mandamus, ſalua ſemper auctoritate Congregationis dictorum Cardinalium.

Præceptū de obſeruando. §. 3. Volumus autem, vt Patriarchæ, Archiepiſcopi, & Epiſcopi prædicti in relatione ſtatus ſuarum Eccleſiarum, quando viſitabunt limina Apoſtolorum facienda, referant ſe prædictis Vrbani prædeceſſoris, & præſentibus noſtris literis paruiſſe, contrariis non obſtantibus quibuſcumque.

Tranſumptis creda fides. Volumus inſuper, quòd earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 1. die 19. Sept. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 19. Septembris 1645. Pontificatus noſtri anno primo.

XI. Quod Commiſſarij Terræ Sanctæ tenere poſſint vnam clauem Arcæ eleemoſynarum, & alia maneat penes Syndicum, pro tutiori cuſtodia earumdem.

Quoad eleemoſynas quærendas pro locis Terræ Sanctæ, lege Conſtitut. 195. Saluatoris, *Vrbani VIII.*

Edita A. D. 1645.

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua. CVm ſicut dilecti filij Commiſſarij locorum Terræ Sanctæ Nobis nuper exponi fecerunt, ſuperioribus annis in aliquibus Italiæ Ciuitatibus, & nouiſſimè in Oppido Matriti Toletanæ Diœceſis euenerit, vt certæ eleemoſynæ in multorum ſcutorum millibus conſiſtentes per pias perſonas erogatæ locis Terræ Sanctæ huiuſmodi, ob decoctionem, aut aliàs culpâ Syndici Apoſtolici, qui eleemoſynis huiuſmodi indifferenter in ſuos peculiares vſus, & intereſſe vtebatur, amiſſæ fuerint, proptereaque cupiant ipſi Exponentes per Nos ſtatui, præcipique Commiſſariis, & Syndicis pro tempore locorum dictæ Terræ Sanctæ, vt vnam arcam cum duabus diuerſis clauibus confici faciant, quarum vnam Commiſſarius, aliam claues præfatas Syndicus penes ſe reſpectiuè teneant, & in qua arca omnes, & ſingulæ eleemoſynæ locis eiuſdem Terræ Sanctæ erogandæ, intactæ conſeruentur, ipſaque arca nuſquam reſeretur præterquam occaſione eleemoſynarum huiuſmodi ad eadem loca Terræ Sanctæ præfata transmittendarum.

§. 1. Idcirco Nos conſeruationi eleemoſynarum huiuſmodi quantum cum Domino poſſumus, benignè conſulere, eoſdemque Exponentes ſpecialibus fauoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtant, ad effectum præſentium duntaxat conſequendum harum ſerie abſoluentes, & abſolutas fore cenſentes, ſupplicationibus illorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati. De Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium negotio propagandæ Fidei præpoſitorum conſilio, Commiſſariis Terræ Sanctæ, vt ipſi tuta conſcientia vnam ex dictis duabus clauibus penes ſe retinere liberè, & licitè poſſint, & valeant, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium concedimus, & indulgemus, ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus, ſalua ſemper auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Contrariis derogat. §. 2. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. A. 1. die 23. Sept. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 23. Septembris 1645. Pontificatus noſtri anno primo.

XII. Declaratio D. Cardinalis Odescalchi in Protectorem Fratrum Ordinis S. Hieronymi, Congregationis Fesulanæ. *Habetur Tomo 4. 5. in ordine, fol. 241. incipit*: Cùm per obitum. *Edita A. D. 1645. 20. Sept. Pont. A. 1.*

XIII. Confirmatio nonnullarum Constitutionum Summorum Pontificum pro communi bono editarum, cum reuocatione quarumdam gratiarum contra illarum dispositionem concessarum. *Reperitur Tomo 4. ordine 7. pag. 242. incipit*: Etsi ea quæ. *Edita A. D. 1645. 27. Nou. Pont. An. 2.*

XIV. Quod nullus Monachus Congregationis Cassinensis in Decanum eligi possit, nisi prius in Sacra Theologia, vel Sacris Canonibus consuetos cursus sine interruptione peregerit.

De istorum Monachorum Congregatione lege, quæ notaui ad Constitut. 87. Commissi nobis, *Vrb. VIII. Tom. 4. & ad Constitut.* 175. Sancta Mater, *Tom. 5.*

Edita A. D. 1645.

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua. CVm sicut dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Cassinensis Ordinis Sancti Benedicti Nobis nuper exponi fecit, à Capitularibus proximè præteriti Capituli generalis eiusdem Congregationis, quo illius Monachi studio feruentiùs incumbant, & ad bonarum literarum cognitionem impensiùs excitentur, factum fuerit decretum tenoris sequentis, videlicet: Nullus deinceps in Decanum eligi possit, nisi prius in Sacra Theologia, vel Sacris Canonibus consuetos cursus sine interruptione peregerit, earumque facultatum publicas conclusiones laudabiliter sustinuerit, habita de his omnibus in scriptis, ac iuramento firmata ab iis Lectoribus, & Prælaris, apud quos prædictis facultatibus insudauerit, attestatione à Capitulo generali approbanda; Theologiæ verò cursus nonnisi per integrum septennium, computato triennali cursu Philosophiæ adimpleri possit, Sacrorum etiam Canonum per quatriennium. Huius tamen Decreti obligatione non teneantur, nisi qui nondum sexennium in Congregatione impleuerint. Quo verò Religionis ordine prouectiores fuerint, studio moralis saltem Theologiæ incumbere debeant, nisi supradictos cursus & ipsi peregerint aliàs, in Decanos eligi nequeant. Datum in Monasterio S. Petri de Perusia 15. Maij 1645. D. Gregorius ab Aterio Cancellarius. *Decretum Capituli Generalis.*

Confirmatio prout in rub. §. 1. Quo verò decretum præinsertum firmius subsistat, & exactius obseruetur, idem Procurator Generalis dictæ congregationis nomine illud per Nos confirmari summoperè desiderer. Nos eumdem Procuratorem generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus: ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Decretum irritans. §. 2. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, in futurum inuiolabiliter, & inconcussè obseruari, sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria derogat. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac eiusdem Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ alicuius in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 7. Nouembris 1645. Pontificatus nostri anno secundo. *D. P. An. 1. die 7. Nou.*

Super recessu Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium à statu Ecclesiastico sine licentia Summi Pontificis, & reditu eorum, qui sine licentia huiusmodi recesserunt, ad Romanam Curiam. *Reperitur Tomo 4. 8. in ordine, fol. 250. incipit*: Cùm iuxta. XV. *Edita A. D. 1646. 19. Febr. Pont. An. 2.*

Breue Apostolicum de soluendis Decimis per Regulares. *Habetur Tomo 4. ordine 10. fol. 255. incipit*: Nuper pro parte. XVI. *Edita A. D. 1646 21. Febr. Pont. An. 2.*

Breue reductionis ad Congregationem Religionis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum. *Extat Tomo 4. ordine 11. fol. 256. incipit*: Ea quæ. XVII. *Edita An. D. 1646. 16. Mart. Pont. An. 2.*

Confirmatio Breuis Sanctissimi Domini Nostri Vrbani VIII. circa licentiam alienandi bona immobilia Canonicorum regularium Congregationis Lateranensis pro summa centum millium scutorum. *Extat Tomo 4. ordine 12. pag. 257. incipit*: Aliàs emanarunt. XVIII. *Edita A. D. 1646. 31. Iul. Pont. A. 2.*

Pro Congregatione Cassinensi Confirmatio Decreti Capitularis circa solutionem taxarum. XIX.

De hac materia lege, quæ indicaui tibi ad Constitut. 234. Exponi nobis, *& ad Constitut.* 150. Aliàs à Nobis, *Vrb. VIII.*

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.
Edita A. D. 1646.

Proœmium. EA quæ pro religiosorum Ordinum quorumcumque felici directione, prosperoque statu ab eorum Superioribus in Capitulis generalibus facta, & ordinata fuisse noscuntur, vt firma, & illibata persistant, libenter cum à Nobis petitur, Apostolicæ confirmationis robore communimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Motiua. §. 1. Cum itaque, sicut Dilectus filius Ludouicus Balbus Procurator Generalis Congregationis Cassinensis Monachorum Ordinis Sancti Benedicti Nobis nuper exponi fecit, anno superiori Capitulares Capituli generalis eiusdem Congregationis tunc celebrati decreuerint, quod ij ex dictæ Congregationis Abbatibus, qui onera Cameralia vtcumque eorum Monasteria tangentia

tangentia Procuratiæ Romanæ non soluissent, voce actiua in Capitulo generali eiusdem Congregationis subsequentis priuati remaneteut; & subinde experientia docuerit, Decretum huiusmodi ad consequendum à singulo quoque dictæ Congregationis Monasterio solitas taxas valdè proficuum extitisse, proindeque Capitulares Capituli generalis eiusdem Congregationis hocce præsenti anno celebrati ediderint decretum infrascriptum tenoris qui sequitur, videlicet.

Decretum capitulare.

§. 2. Vt tandem prouideatur periculis, & damnis imminentibus ob retardationem, & omissionem solutionum debitarum per Monasteria nostræ Congregationis, tam Procurariæ generali Romanæ, quàm Capsæ Venetiarum, respectiuè committimus Reuerendissimo Patri Procuratori Generali, vt à Sanctissimo Domino curet per literas in forma Breuis prohiberi accessum ad Capitulum Generale singulis futuris annis illis Prælatis, & Cellerario indici priuationem officij Cellerariæ, quorum Monasteria suis debitis temporibus taxas, & annuas debitas, necnon solutiones, vel debita nuncupata Conto à parte, non persoluerint, tam ipsi Procurariæ, quàm Capsæ Venetiarum, & si contra præsens Decretum accesserint ad locum Capituli, suspendantur Abbates per annum ab administratione Abbatiæ, nec liceat prædictis Reuerendissimo Patri Procuratori, & Capsario affirmari in suis computis se recepisse pecunias, quas effectiuè non receperint, in virtute sanctæ obedientiæ. Dat. Perusij die 29. Aprilis 1646.

Confirmat Decretum

§. 3. Idcirco dictus Ludouicus Procurator Generalis, quo præfata onera Cameralia exactè, (vt par est) persolui possint, Nobis humiliter supplicari fecit, vt præmissa confirmare de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem exponentem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes. Supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes decretum huiusmodi in eadem Congregatione perpetuò obseruari debere, præsentesque nostras literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac ipsius Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 2. die 28. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 28. Augusti 1646. Pontificatus nostri anno primo.

XX. *Edita A. D. 1646. 4. Dec. Pont. A. 3.*

Declaratio, quod Breuia à nonnullis Religiosis Religionis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum obtenta ad effectum assumendi habitum Presbyterorum sæcularium, nisi illis vtantur infra quatuor menses, censeantur reuocata. *Habetur Tomo 4. 13. in ordine, fol. 258. incipit:* Aliàs postquam.

XXI.

Facultates, & Priuilegia concessa suis Capellæ Pontificiæ Capellanis.

Edita A. D. 1647.

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

GRata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filij Alexander Brunacchius Ciuitatis Castellanæ, Horatius Bouius Ferentinæ, Franciscus Antonius Porticella, in Sacra Theologia Magister, Barensis: Sebastianus Francus Iuris vtriusque Doctor Anagninæ, Ioannes Dominicus de Rubeis Iuris vtriusque Doctor Materanensis, & Ioannes Antonius Barnabeus Perusinæ Ciuitatum, seu Diœcesum respectiuè Presbyteri, moderni Capellæ nostræ Pontificiæ Capellani familiares nostri Nobis, & Apostolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc solicitis studiis impendere non desistunt: necnon vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum personas tam familiari experientia, quàm etiam fide dignorum testimoniis iuuari percepimus Nos inducunt, vt illis reddamur ad gratiam liberales.

A censuris absoluit.

§. 1. Hinc est, quod Nos volentes illos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi, eosque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes.

Protonotarij Apost. Comites Sac. Palatij, & Nobiles Romani, ac Ciues

§. 2. Motu proprio, non ad supradictorum Alexandri, Horatij, Francisci Antonij, Sebastiani, Ioannis Dominici, ac Ioannis Antonij, vel alicuius ipsorum, aut aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera nostra deliberatione, ac certa scientia, Apostolica authoritate tenore præsentium Alexandrum, Horatium, Franciscum Antonium, Sebastianum, Ioannem Dominicum, & Ioannem Antonium prædictos, & illorum singulos in nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios recipimus, ac Sacri Palatij, & Aulæ Lateranensis Comites, sine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium præiudicio; necnon Nobiles Romanos, & Vrbis Romæ, omniumque & singularum aliarum Ciuitatum, Terrarum, & locorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subiectorum Ciues creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & eiusdem Sedis Notariorum, necnon Palatij, & Aulæ Comitum, ac Nobilium Romanorum, aliorumque Ciuium Ciuitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conscribimus, ipsisque etiamsi habitum, & Rochettum Notariorum dictæ Sedis iuxta decretum Lateranensis Concilij nouissimè celebrati non deferant, aut Ciuitates huiusmodi non incoluerint, nec vnquam in eisdem Ciuitatibus domicilium habuerint, vt omnibus, & quibuscumque priuilegiis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, fauoribus, gratiis, & Indultis, quibus cæteri omnes Notarij nostri etiam de numero participantium, necnon Comites, & Nobiles, ac Ciues originarij, etiam in dignitatum, beneficiorum Ecclesiasticorum, & Sæcularium, etiam ex personis Romanorum originariorum vacantiũ assequutione, & exercitio, tam in Vrbe, quàm Ciuitatibus prædictis, ac aliis vbique locorum, & gentium, necnon sessionum, & Conuentuum vtuntur, potiuntur, & gaudent, se vti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad illorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, ac si priuilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipsis emanassent (citra tamen exemptiones à Concilio Tridentino sublatas, itavt nedum quoad criminalia, sed etiam quoad ciuilia subiaceant Ordinatio

nariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promouendi, ac Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque huiusmodi priuilegia à Notariis Sedis Apostolicæ, & Comitibus Palatinis prætensa, vt illis supranominati Capellani familiares nostri nullibi vti valeant, ac irritum, & inane existat, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari) vti potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & priuatis deinceps eorum nomine conficiendis sese Notarios, Comites, & Nobiles, ac de nobili genere ex vtroque parente creatos.

Commutare Vota.

§. 3. Necnon Romanos, & aliarum Ciuitatum Ciues, vt libuerit, inscribere, & se illis subscribere valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, & Nobilibus, ac Ciuibus habeantur, nihilque qualecumque illud fuerit cum iis expressionibus, subreptitium, obreptitium, aut inualidum, sed illud idem efficax in omnibus, & per omnia censeatur.

Ciues aliarū Ciuitatum.

§. 4. Ad hæc, cum eisdem, vt quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia, sub singulis tribus tectis quarumcunque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi vnum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam maior, & principalis Canonicatus, & præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium huiusmodi consueuerit quis per electionem assumi, eique cura etiam iurisdictionalis immineat Animarum, si eis aliàs canonicè conferantur, aut eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in eis, recipere, & dummodò illa omnia, vno excepto, personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixerint retinere.

Beneficia sub singulis tribus tectis obtinere.

§. 5. Necnon etiam quandiù Nobis inseruierint tantum, in beneficiis Ecclesiasticis, non tamen Parochialibus, vel curam animarum Parochianorum habentibus, per eos pro tempore obtentis, etiam de iure, statuto, fundatione, vel priuilegio personalem residentiam requirentibus, etiamsi Dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus maiores, & in Collegiatis Ecclesiis huiusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneantur, nec ad id per locorum Ordinarios, seu Ecclesiarum earumdem Capitula, aut quosvis alios ad residendum interim in illis inuiti compelli possint, omnesque, & singulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, & redditus durante seruitio prædicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperent, si in eisdem Ecclesiis, siue locis personaliter residerent, percipere, exigere, & leuare, prouiso tamen per eos, vt onera eisdem dignitatibus, & beneficiis quovis modo incumbentia congruè supportentur.

Absentes à residentia beneficiorum durante seruitio Papæ.

§. 6. Necnon etiamsi Presbyteri fuerint, ac dignitates, & officia obtinuerint, leges, vt iura ciuilia etiam publicè in Scholis, & Vniuersitatibus Studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodò iidem trigesimum ætatis annum non excesserint, audire, ac si habiles, & sufficientes reperti fuerint, etiam ad Doctoratus gradum in huiusmodi Facultate se promoueri facere, ipsaque iura, etiam publicè docere, atque Iudicis, Aduocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & ciuilibus tantùm exercere liberè, & licitè possint, & valeant, de specialis dono gratiæ dispensamus.

Officium Aduocati, &c.

§. 7. Liceat quoque ipsis, ac eorum singulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum Presbyterum sæcularem, vel cuiusvis Ordinis regularem in suum eligere Confessorem, qui vita eis comite eos, & ipsorum singulos à quibusvis excommunicationis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per eos incursis, & quibus ipsos pro tempore illaqueari contigerit, etiamsi absolutio ad Nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes specialiter, vel generaliter reseruata existat, ac in quorumcunque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidij casualis, manuum violentarum in quasvis personas etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito iniectionibus, seu consilij, vel fauoris ad id præstationibus, Ieiuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque diuinorum officiorum) ac denique ab omnibus, & quibuscumque aliis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcunque grauibus, & enormibus, etiam talibus propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicet contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tamùm in vita, & in mortis articulo, in reliquis verò dictæ Sedi quomodolibet reseruatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus illorum diligenter auditis, sine tamen alicuius præiudicio, prædicta auctoritate Apostolica absoluere, ac illis pro commissis pœnitentiam pro modo culpæ iniungere salutarem.

Eligere Confessorem approbatum.

§. 8. Necnon vota quæcumque (vltramarino, visitationis liminum Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, Castitatisque & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare.

§. 9. Ac etiam eisdem, eorumque singulis, vt quicumque Locorum Ordinarij, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam, etiam ad id per eos, aut eorum singulos coram Notario, & testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super Mensarum Abbatialium, seu Episcopalium, aut Archiepiscopalium, & quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, prouentus, iura, obuentiones, distributiones, & emolumenta sibi nunc, & pro tempore assignata, & reseruata quandocumque, simul, vel successiuè, in toto, vel in parte, vsque ad summam centum ducatorum auri de Camera, de eorumdem Capellanorum, vel cuiuslibet ipsorum consensu, in toto, vel in parte, etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, distributionibus, seu illorum loco fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, & emolumenta huiusmodi, etiam vsque ad summam prædictam vni, vel pluribus aliis personis, etiam per eosdem Capellanos, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quodcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, seu Clericali Charactere insigniri volentibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum legitimis Procuratoribus eisdem modo, & forma, quibus eisdem Capellanis assignatæ, aut reseruari, seu assignari concessæ, seu concessi fuerint, etiam absque consensu easdem pensiones soluere debentium, ac pensiones, & fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, ac distributiones, & emolumenta huiusmodi, etiamsi pluries cassatæ, & de nouo assignatæ fuerint, vsque ad summam, & quantitatem prædictam, ac aliàs cum omnibus, & quibuscunque exemptionibus, priuilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reseruationibus huiusmodi concessis, & contentis integrè persoluendis, reseruare, constituere, & assignare.

Transferre pensiones vsque ad summam centū ducatorum aureorum de Camera.

§. 9. Necnon vt iidem Capellani, & eorum quilibet de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, Terris, & locis etiam iurisdictionalibus, cæterisque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non sint Altaris, vel Altarium Ecclesiarum ipsis Capellanis nostris prædictis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum diuino cultui, vel vsui deputata, seque mouentibus, cuiuscumque quali-

titas

tatis, quantitatis, valoris, speciei, pretij, & conditionis existentibus, ac iuribus, & actionibus ad eos ratione Ecclesiarum etiam Cathedralium, Metropolitanarum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, Dignitatum, & aliorum quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, quæ ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac alias quomodolibet obtinuerint, & obtinent, & obtinebunt, ac fructuum, reddituum, & prouentuum Ecclesiasticorum loco pensionum annuarum, pensionumque annuarum super similibus fructibus, redditibus, & prouentibus eis reseruatorum, & assignatarum, & reseruandorum, & assignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcunque Romanæ Curiæ officiorum, ac alias quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis fructibus, redditibus, prouentibus, & pensionibus annuis, necnon eorum industria, & labore quomodolibet, & vndecumque, licitè tamen acquisitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad eosdem peruentis, & peruenturis, etiamsi in pecunia numerata, ac iocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam vbique locorum, etiam penes beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, vel suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, ac denotarentur, pro sufficienter expressis, & declaratis haberi volumus, ac etiam de ipsis prouentibus, ac pensionibus debitis, ac debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamsi eorum solutionis, aut perceptionis terminus nondum aduenerit pro illa rata, quæ illis debita erit, Constitutione declaratoria super fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forsan ad successores in ipsis beneficiis spectare, & pertinere deberent, non obstante, etiam accumulatiuè cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, vsque ad summam ducentorum ducatorum auri similium dumtaxat, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui eis viuentibus seruierint, etiam vltra seruitij meritum, ac in ipsorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcunque piorum locorum fauorem, & vsum, ac alias pro eorum arbitrio, & voluntate absolutis, testari, ac testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter viuos, quàm causa mortis, ac aliis quibuscumque modis, & titulis, & scriptura etiam minus solenni, etiam coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola eorum manuscripta, vel subscripta, ac alias in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsa Curia, non tamen extra residentiam, & in mortis articulo, nulla facta mentione præsentis, vel aliarum eis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velint, & intendant semel, atque iterum, & pluries disponere, statuere, & ordinare, itavt quicquid testatum, gestum, ordinatum, seu alias ab ipsis dispositum fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni meliori modo valeat, & seruari omninò debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta, etiam pluries, & toties quoties eis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum reuocare, & alia de nouo edere, etiam liberè, & licitè valeant, plenam, & liberam concedimus facultatem. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eisque pariter indulgentes, quod si contigerit ipsos ab intestato, & sine vlla, vel minùs valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditunm, & prouentuum prædictorum dispositione, in dicta Curia, vel extrà eam, ac etiam sua beneficia, aut alia loca debitæ ab eis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa ab humanis decedere, omnia, & singula eorum bona, res, & iura, etiam vt præfertur qualificata, necnon spolia pro dicta summa etiam ex prædictis, & aliàs vndecumque prouenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes sanguinis eorumdem integrè deueniant, & illis deficientibus, inter eorum familiares arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id ipsi scripto nominauerint, distribuantur, nisi de illa dispositione, vel intentione eorumdem scriptura etiam minus solenni secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alij Iudices, seu Executores omninò exequi, & adimplere, illisque sese conformare in omnibus, & per omnia debeant.

Testari vsque ad summam ducatorum aureorum ducentorum.

§. 11. Et nihilominus quæcunque huiusmodi Testamenta, donationes, legata, dispositiones, & alia forsan alias ab ipsis, etiam nulla, aut minus sufficienti facultate suffultis, de huiusmodi bonis, iuribus, actionibus, fructibus, pecuniis, iocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in fauorem consanguineorum, & affinium prædictorum, ac aliàs quomodolibet factas, cum omnibus inde sequutis, ac etiam ea quæ per ipsos in futurum quomodolibet fient, ex nunc prout ex tunc, & e contra pro dicta summa ducentorum ducatorum dumtaxat approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos iuris, & facti, ac solennitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui interuenerint in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica de ipsis mentio habenda esset, supplemus.

Dispositio pia.

§. 12. Non obstantibus præmissis, ac Lateranensis Concilij etiam nouissime celebrati, etiam de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deuentum fuerit, cui per hoc aliàs derogatum non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam quomodolibet editis, & in posterum edendis Cancellariæ prædictæ regulis, ac stylo in similibus hactenus seruato, & piæ memoriæ Alexandri Papæ VI etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon eiusdem Bonifacij prædecessoris, per quam concessiones de fructibus in absentia percipiendis sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum, etiam prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in Prouincialibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus, tam Vrbis, quàm quarumvis aliarum Ciuitatum, & locorum, etiam in quibus Ciues originarij creati sunt, ac quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædicti, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, ac Regnorum, Prouinciarum, & Vrbis, ac aliarum Ciuitatum, & locorum, ac prædictæ Cameræ, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, & naturis, etiamsi de illis seruandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis vtendo, ipsi Capellani per se, vel eorum Procuratores præstiterint forsan hactenus, vel in posterum eos præstare contigerit iuramentum, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitali Sancti Ioannis Hierosolymitani, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus etiam antianis, Capitulis, & Conuentibus, Ciuitatibus, & locis, aliisque personis, & particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam eius-

Contrariis derogat.

dem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam Consistorialiter, & de eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, ac per modum statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac Motu, & scientia paribus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ad Imperatoris, ac Regum, & Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innouatis, & in posterum concedendis, confirmandis, & innouandis, etiamsi in iis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caueatur expressè, vel tacitè, quod Vrbis nonnisi originariis Ciuibus Romanis, ac Ciuium eorumdem filiis, aliarum verò Partium Beneficia, nisi per personas illustres, seu Nobiles, ac etiam originarios Ciues, aut alias certo modo in illis expressè qualificatos obtineri, aut conferri possint, & nullus in Ciuem Vrbis, aut Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum huiusmodi admitti, seu illorum Priuilegiis vti possit, nisi prius in dictis Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & Locis per certum tempus habitauerint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possideant, quodque Præceptoriæ, & alia Beneficia quæcumque dicti Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani, tam ex eius institutione, quàm ex stabilimentorum prædictorum dispositione, non in titulum perpetuorum Beneficiorum conferri, sed in Commendam ad vitam concedendorum reuocabiliter concedi debeant, & sic pensionibus Clericis sæcularibus, aut aliis personis Apostolica authoritate reseruandis grauari non possint, quodque stabilimentis, & Priuilegiis prædictis etiam vigore clausulæ implicitæ derogationis latissimè extendendis, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio huiusmodi de consilio dictorum Cardinalium fiat, & tum demùm ad id Magistri, & Conuentus prædictorum expressus accedat assensus, sintque literæ derogationis huiusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac eis, & prædicto Conuentui per diuersas in forma Breuis, aut alias literas diuersis temporibus cum certis interuallis præsentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & semper in huiusmodi literis fic fiant, etiamsi de simili consilio derogationis sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conuentus prædictorum, & non aliàs, aliter, nec alio modo. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio ad hoc seruanda foret, & in eis caueatur expressè quod illis nullatenus derogari possit, quodque clausula implicitæ derogationis in rescripto etiam Motu proprio emanato apposita aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat harum serie in genere, & in specie ad effectum præmissorum sufficienter, & expressè, motu, & scientia similibus derogamus, ac derogatum esse decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Exemplis fides præstando. §. 13. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ alicuius in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Iuramenta præstare debent. §. 14. Quodque antequam gratia Notariatus perfrui valeant, in manibus alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei iuxta articulos pridem à Sede prædicta propositos emittere, & solitum fidelitatis iuramentum omninò præstare teneantur.

D P An 3. die 18 Ianu. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Ianuarij 1647. Pontificatus nostri anno tertio.

XXII.

Quod in Ordine Fratrum Eremitarum S. Augustini duo, vel plures in primo, vel secundo gradu consanguinei, vel affines nullatenus simul conueniant, & votare possint in Capitulis, aut Congregationibus capitularibus, & multò minus Diffinitorium simul ingredi.

Istius Ordinis materiam habes ad Constit. 117. Alias per, &c. Vrbani VIII.

Edita A. D. 1647.

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. INiuncti Nobis à Domino Pastoralis officij ratio postulat, vt his, quæ pro felici statu, & regimine Ordinum Regularium in Militante Ecclesia pie institutorum statuta fuerunt, quo exactiùs seruentur, Apostolici muniminis adiiciamus firmitatem, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. *Supplicatio.* Exponi siquidem Nobis nuper fecit Dilectus filius Saluator Seuerinus de Fabiano Camerinensis Diœcesis Procurator Generalis fratrum Eremitarum Ordinis S. Augustini, quod quondam Andreas Fiuizanus Ordinis prædicti dum viueret Prior Generalis, pro felici eiusdem Ordinis gubernio inter cætera edidit Decretum tenoris sequentis, videlicet.

Statutum. §. 1. Postremò Religiosam eligentium libertatem fouentes, simulantes, humanasque relationes dissecantes, Religionis beneficium prosequentes, & ad nostras electiones transferentes: Decernimus, vt deinceps in Capitulis nostris Prouincialibus, aut Congregationibus duos, vel plures in primo, vel secundo gradu consanguinei, vel affines nullatenus simul conueniant, & votare possint, & multò minus Diffinitorium simul ingredi, & concurrere etiam ad tertium gradum eodem biennio, vel triennio valeant, nec tales in prædictis gradibus primo, & secundo coniuncti, si fuerint Sacerdotes vocem habentes, in eodem Monasterio conuenualiter degere possint, nisi communi Patrum Diffinitorij consensu per vota secreta accedente, scilicet in euidentibus casibus ineuitabilis necessitatis: tum verò ille, cum quo fuerit dispensandum toto dicto tempore intercedente, in eo Conuentu voce passiua omninò careat, & actiuam in illis tantum electionibus, aut propositionibus habeat, in quibus talis eius consanguineus non votauerit: quando autem duo, vel plures huiusmodi consanguinei, vel affines casu aliquo votum haberent, ille tantum, qui ratione officij digniorem locum habuerit, ad Capitulum accedat, cæteri verò non accedant, nec accedere permittantur. Ac si contingat quod multi non ratione officij, sed legis, & priuilegij concurrant, tunc professione antiquior, si voluerit, votare poterit. Et infrà: Quare omnes electiones deinceps contra hasce nostras ordinationes factas, nullas, irritas, ac inualidas esse decernimus, & declaramus, quibuscumque in contrarium non obstantibus.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, licet Decretum prædictum alias à fel. record. Clemente Papæ VIII. Prædecessore nostro per suas in simili forma Breuis literas confirmatum, exequutionique demandatum fuerit, nihilominus quia successu temporis

temporis obseruantia eiusdem Decreti in aliquibus ex Prouinciis dicti Ordinis variis sub prætextibus, etiam non vsus, omissa, seu neglecta fuit: experientia verò doceat, ex desuetudine Decreti huiusmodi perturbationes præsertim in Electionibus Superiorum, & regimine Domorum Regularium eiusdem Ordinis maximè vigere, Nobis propterea dictus Saluator Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

A censuris absoluit. §. 3. Nos eiusdem Saluatoris Procuratoris Generalis votis huiusmodi annuere volentes, ipsumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum consilio, præinsertum dicti quondam Andreæ Fiuizani Prioris Generalis Decretum Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illique perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus, dictumque Decretum in toto ordine prædicto, & vbique terrarum seruari sub poenis in eodem Decreto contentis, mandamus, salua semper auctoritate Congregationis dictorum Cardinalium; sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus, & declaramus.

Confirmat decretum prout in rub.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac aliis eiusdem Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet. §. 5. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 3. die 23. Febr. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 23. Februarij 1647. Pontificatus nostri anno tertio.

XXIII. Confirmatio Decreti Sacræ Congregationi Cardinalium pro Fratribus Discalceatis S. Mariæ de Mercede, super Ministerio Redemptionis Captiuorum. *Reperitur in Appendice Tomi 4. ordine 21. fol. 308. incipit*: Aliàs à fel. rec.

Edita A. D. 1647. 5. Mart. Pont. An. 3.

XXIV. Quod in Congregatione Cassinensi Ordinis S. Benedicti ad Officium Cellerariatus, Decani tantùm promoueantur.

De istorum Monachorum materia lege, quæ notaui ad Const. 20. Cùm sicut, *& ad Constit.* 248. Aliàs, *Vrbani VIII.*

Edita A. D. 1647.

INNOCENTIVS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. IN his Apostolicæ nostræ solicitudinis partes libenter interponimus, per quæ Religiosorum Ordinum quorumlibet felici statui opportunè consulitur. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludouicus Balbus Procurator Generalis Congregationis Cassinensis Ordinis Sancti Benedicti, quod in Constitutionibus eiusdem Congregationis Apostolica auctoritate confirmatis cautum reperitur, vt in Cellerarios Monasteriorum dictæ Congregationis nulli omninò præter Decanos eligantur.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat per abusum in eadem Congregatione introductum administrationes Officiorum Cellerariatuum huiusmodi simplicibus Sacerdotibus, qui non sunt Decani, sub titulo, & nomine Oeconomiæ committi consueuerint, quod directè Constitutionibus præfatis, & solito eiusdem Congregationis repugnat, & ex quo graues perturbationes, & incommoda in eadem Congregatione prouenire possunt. Nobis propterea idem Ludouicus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat prout in rub. §. 2. Nos igitur eumdem Ludouicum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati. De Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum consilio, vt in posterum ad officium Cellerariatus Decani tantum promoueantur ad præscriptum præfatarum Constitutionum eiusdem Congregationis Cassinensis, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, & ordinamus, salua tamen semper auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Decernentes quascumque electiones quorumcumque aliorum, quam ipsorum Decanorum ad officia Cellerariatuum huiusmodi de cætero quandocumque & quomodocumque alias quàm iuxtà præsentium literarum formam, & tenorem faciendas, nullas, irritas, & inanes fore, & esse, neminique suffragari posse, ac ipsas præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & concernent in futurum, inuiolabiliter, & inconcussè obseruari. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 3. die 15. Mart. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 15. Martij 1647. Pontificatus nostri anno tertio.

Innouatio

XXV. Innouatio super probibitione transitus Fratrum Discalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum ad Fratres Calceatos eiusdem Ordinis.

Edita A. D. 1643.

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua huius innouationis.

CVm sicut nomine dilecti filij Ioannis à Regibus Procuratoris Generalis Fratrum Discalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum Nobia nuper expositum fuit, dilectus pariter filius Ioannes Suatez à Sancto Basilio in dicto Ordine aliàs expresè prufessus ad Frattes Calceatos eiusdem Ordinis transierit absque Sedis Apostolicæ licentia, & coutra formam quarumdam in simili forma Breuis literatum à fel. record. Vrbano Papa VIII. prædecessore nostro sub die 19. Ianuatij 1628. emanatatum, quibus inter alia decretum fuit, vt ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus nulli prædictorum Fratrum Reformatorum, seu Discalceatorum huiusmodi absque speciali dictæ Sedis licentia ad eosdem Fratres Galceatos quavis ex causa, sub apostasiæ, & infamiæ perpetuæ nota, necnon excommunicationis, & priuationis vocis actiuæ, & passiuæ pœnis transite, minusve Fratribus Calceatis prædictis, illorumque Superioribus eosdem Frattes Reformatos, seu Discalceatos de facto ttansfeuntes, etiamsi nouam professioncm Regularem emisissent, sub priuationis suorum officiorum, ac excommunicationis similitet pœnis recipere, vel retinere vllo modo liceret, & aliàs provt in eisdem Vrbani Prædecessoris literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumua, vberius continetur: Proindeque dictus Ioannes Procurator generalis quemcunque ttansitum eorumdem Fratrum Discalceatorum ad dictos Calceatos absque beneplacito Apostolieo factum, nullum, & irrirum per Nos declarari, aliasque vt infra prouideri summoperè desideret.

§.1. Nos eumdem Procuratorem Generalem huiusmodi specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionia, & inretdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasioue, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis narraris, ac auditis partibus, non licere frattibus Discalceatis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum sub quovis prætextu transire ad Fratres Calceatos eiusdem Ordinis, nec Superioribus Calceatis eosdem Discalceatos recipere, nisi de expressa licentia huius Sanctæ Sedis, & proinde, tam prædictum Ioannem Suarez, quàm alios quoscumque, qui non sequuta forma earumdem dicti Vrbani Prædecessoris literarum à prædictis Fratribus Discalceatis ad eosdem Calceatos transiuerint, ad ipsos Reformatos, cum primum desuper moniti fuerint, redire & Frattes Calceatos, seu illorum Superiores ipsos Reformatos de facto transeuntes Superioribus Reformatorum, seu ab eis deputandis, statim absque Iudicis Ministerio tradere, & consignare teneti sub censutis, & pœnis in eisdem dicti Vrbani Prædecessoris literis contentis, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, salua tamen semper auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Innouat prout in rub.

§.2. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodo libet in futurum spectabit, inuiulabiliter, & inconcussè obseruari.

Decretum irritans.

§.3. Sicque per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, iudicari, & diffiniti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignotanter contigerit attentati.

§.4. Non obstantibus nmnibus, & singulis illis, quæ idem Vrbanus prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstate, cæterisque contratiis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§.5. Volumus autem, quòd præsentium transimptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecelesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adbiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptis credi iubet.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 3. Aprilis 1647. Pontificatus nostri anno tertio.

Dat. P. A. 3. die 3. Apr.

Quod Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini præcedant in Processionibus, & aliis actibus publicia Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Strictioris Obseruantiæ. *Reperitur Tomo 4, ordine 14. pag. 259. incipit*: Romanus Pontifex. XXVI.

Edita An. D. 1647. 11. Apr. Pont. An. 3.

Confirmatio Decreti Sacræ Congregationis S. R. E. Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præpositæ, quod Conuentus Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini non possint occupari ab aliis Regularibus, &c. *Habetur Tomo 4. 15. in ordine, fol. 260. incipit*: In his Apostolicæ. XXVII.

Edita A. D. 1647. 25 Apr. Pont. An. 3.

Breue pro Religione S. Basilj Magni super conuocatione vocalium ad Capitulum Generale, & electione Assistentium. XXVIII.

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1639.

CVm sicut peo parte dilectorum filiorum Monachorum Ordiuis S. Basilij nobis nuper expositum fuit, in Congregatione nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum aliàs per Nos pro Reformatione Constitutionum eiusdem Ordinis deputata, inter alia capitula stabilitum fuerit decretum tenotis sequentis, videlicet:

Supplicatio.

§.1. De cætero ius non habeant accedendi ad Capitulum Generale Ordinis S. Basilij, aut in eo suffragium ferendi, Superiores Prioratuum, nec Magistri, nec illi quos appellant Monasteriorum Vocales, seu Conuentuales: sed personaliter accedere possint, & debeant, ac in electione Abbaris generalis, cæterisque actibus Capitularibus, vocem actiuam habere infrascripti dumtaxat, videlicet Abbas Generalis, Visitator Prouincialis, & Diffinitor vnus pro qualibet Prouincia: Procurator Ordinis, Abbates, seu Priores cuiuscumque Monasterij actu administrationem babentes: Consultor, ac Secretarius Abbaris Generalis. Pro Terdonensi verò Prouincia tres Diffinitores Laici, prætet Visitatorem Prouincialem, & Abbates: in Capitulis verò Generalibus deinceps celebrandis post primum proximè futurum habebunt etiam similem vocem duo Assistentes Abbaris Generalis in quolibet Generali Capitulo eligendi, vnus scilicet ex Prouinciis Italiæ, alter ex Prouinciis Hispaniarum, qui in negotijs Religionis votum consultiuum habebunt, eisque à suis Prouinciis sumptus necessarij suppeditari debebunt. Quod si aliquis ex Abbatibus legitimo detineatur impedimento quominus ad Capitulum per se ipsum accedere valeat, loco sui mittatur Discretus à Conuentu eligendus, qui secum deferat literas testimoniales suæ electionis

Decretum Capituli Generalis.

electionis; loco verò Visitatoris Prouincialis, aut Diffinitoris itidem legitimè impediti, mittatur alius eligendus à Visitatore Prouinciali cum duobus Diffinitoribus eiusdem Prouinciæ, qui literas similiter secum deferat, vt suprà.

§.2. Decretum verò huiusmodi eidem Ordini maximè profuturum esse speretur, proindeque illud iidem Prælati auctoritate nostra Apostolica confirmari posse statuerint: idcircò Nos, qui felicem Religiosorum Ordinum quorumlibet directionem sinceris desiderамus affectibus, eosdem exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes. Supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum

Confirmat præfatum decretum.

Apostolica authoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§.3. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum inuiolabiliter, & inconcussè obseruari: sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quoad ea; quæ ipsis Decreto, & præsentibus aduersantur, dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, constitutionibusque prædictis, priuilegiis quoque Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, Monachis, & personis quibuscumque, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusuis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mādat.

§.5. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P.An.3. die 25. Iunij.

Datum Romæ apud S.Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 25. Iunij 1647. Pontificatus nostri anno tertio.

XXIX. Breue exemptionis quorumdam suorum familiarium à Spolio. *Reperitur Tomo 4. 16. in ordine, fol.161. incipit*: Romanus Pontifex, * *Sed nullibi reperitur in nouissima editione Romana.*

Edita A. D. 1647. 27. Sept. Pont. A.3.

Pro Congregatione Lateranensi confirmatio Decreti Diffinitorij circa solutionem Quindenniorum. XXX.

Edita A. D. 1645.

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Modernus Abbas Monasterij B. Mariæ de Pace de Vrbe, & Procurator Generalis Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis Ordinis S.Augustini, quod in secunda parte Constitutionum eiusdem Congregationis Apostolica auctoritate confirmatarum, cap.24. inter alia statuitur & cauetur, vt omnes, & singuli Prælati dictæ Congregationis, quorum Monasteria Cameræ nostræ Apostolicæ quindennia soluunt, sub suspensionis ab eorum Prælaturis ad annum pœna, quotannis in publica capsa sui Monasterij eam pecuniarum ratam, & portionem, quam in fine cuiuslibet quindennij eidem Cameræ soluere tenentur, deponere debeant.

Decretum Diffinitorij.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, ob præsentes calamitates in Italia vigentes nonnulli eiusdem Congregationis Superiores reperti fuerint, qui ex eorum negligentia, & iniuria temporum, quo quindennia huiusmodi solui debebant, ratas, & portiones prædictas pecuniarum se tangentes minimè deposuerant, vt priùs, nedum cum eorum particularium, sed etiam totius ipsius Congregationis huiusmodi Monasteriorum damno, & detrimento, propterea que dilecti filij Moderni Abbas Generalis, necnon Visitatores, & alij Diffinitores eiusdem Congregationis, habitis desuper variis tractatibus, maturaque consideratione adhibita; tandem vnanimiter in proxima præterita eiusdem Congregationis Dieta de mense Maij præsentis anni celebrata pro bono publico eiusdem Congregationis ediderint decretum infrascriptum tenoris sequentis, videlicet.

Absoluit Oratores à censuris.

§.2. In Dieta Arimini celebrata die 25. Maij 1647. sess. vltima, vti infra. Tandem reassumpto tractatu de prouisione pro certa solutione quindenniorum conclusum fuit à Reuerendissimo Diffinitorio, nemine discrepante, debere omnes Prælatos, quorum Monasteria habent onus quindenniorum, hinc ad Festum Paschæ Resurrectionis Domini Nostri IESV CHRISTI proximè futuri anni 1648. mittere per literas cambij, vel alio quovis modo certo, & sine periculo Romam in manibus Reuerendissimi Patris Procuratoris Generalis totam illam quantitatem pecuniæ, quæ vsque adhuc depositata fuit annis iam elapsis, & de cætero quolibet anno ante Sabbathum Sanctum similiter eidem Patri Procuratori Generali pro tempore existenti mittent summam, quæ depositari tenebitur ad ratam totius quindennij ad hoc, vt feruentur, soluendam suis loco, & tempore, & contrafacientes declarantur priuati ipso facto voce actiua, & passiua, & inhabiles ad omnes gradus, officia, & dignitates, quemadmodum etiam declaratur idem Pater Procurator Generalis pro tempore existens, sicut & illi, priuatus voce actiua, & passiua ipso facto, & inhabilis ad omnes gradus, officia, & dignitates, si partem aliquam, quantumvis minimam prædictorum quindenniorum ausus fuerit in alium vsum implicare, & nisi in fine suæ administrationis, & gubernij totam summam omnium quindenniorum receptorum consignauerit successori in bona pecunia numerata eiusdem stampæ cum confessione receptionis authentica, & vt magis negotium tam arduum conualidetur, decreuit per Patrem Procuratorem Generalem præsentem impetrandum esse hinc ad supradictum tempus Paschæ Resurrectionis à Sanctiss. D. N. Breue conualidationis. D. Theodotus Fantonus Abbas, Visitator & Scriba.

Confirmatio decreti.

§.3. Nobis propterea idem Abbas, & Procurator Generalis huiusmodi supplicari humiliter fecit, vt decretum

eretum præinsertum, quo firmiùs subsistat, & exactiùs obseruetur, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communire de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eundem Abbatem, & Procuratorem Generalem huiusmodi specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Decretum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, licitis tamen & honestis, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes illud, ac præsentes literas valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit in futurum, sub pœnis prædictis inuiolabiliter obseruari. Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, iudicari, & definiri, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; ac dictæ Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi, illiusque Superioribus, & quibusvis personis sub quibuscumque verborum tenore, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mãdat.

§.6. Volumus autem, quod eædem præsentes nostræ literæ in omnibus, & singulis eiusdem Congregationis Capitulis generalibus, & Dietis, quæ de cætero celebrari, & haberi contigerit, legantur, & legi debeant. Quodque illarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 3. die 7. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 7. Septembris 1647. Pontificatus nostri anno tertio.

XXXI. Quod Fratres Laici Capuccini Ordinis Minorum S. Francisci vocem in electionibus habere possint.

De his Fratribus Laicis notaui ad Constit. 161. Nuper pro, &c. Vrbani VIII.

Edita A. D. 1647.

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Minister Generalis Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum. Quod aliàs postquam fel. record. Pius Papa V. Prædecessor noster dictis Fratribus viuæ vocis oraculo concesserat, seu declarauerat, vt Fratres Laici dicti Ordinis vocem in electionibus habere possent, non obstante Concil. Trident. sess. 22. de reform. cap. 4. concessioque, seu declaratio huiusmodi fuerat à Capitulis Generalibus dicti Ordinis limitata, videlicet vt Fratres Laici huiusmodi à voce actiua, & passiua in electionibus prædictis exclusi forent tamdiu, quamdiu integrum quadriennium in eodem Ordine compleuissent: postmodum etiam rec. mem. Vrbano Papæ VIII. pariter Prædecessori nostro, quia ex certis causis animum suum mouentibus viuæ vocis oracula huiusmodi reuocauerat, supplicato, vt desuper opportunè prouideret, idem Vrbanus Prædecessor huiusmodi supplicationibus inclinatus, quod Fratres Laici dictum Ordinem eatenus professi iuxta prædictam dictorum Capitulorum Generalium limitationem, ij verò, qui ex tunc de cætero habitum per Fratres Laicos huiusmodi gestari solitum suscepissent, & professionem per eosdem emitti consueram emisissent regulares, postquam integro septennio à die suscepti per eos habitus huiusmodi in dicto Ordine degissent, vocem actiuam, & passiuam in electionibus prædictis ad triginta dumtaxat annos habere liberè, & licitè possent, & valerent, Apostolica auctoritate concessit, & indulsit, & alias prout in suis in simili forma Breuis literis de anno 1637. desuper emanatis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis haberi volumus, vberiùs continetur. Limitationem verò huiusmodi ægrè ferens totus Ordo prædictus, & in ea reuocanda in terminis expressis difficilem repetiens eumdem Vrbanum Prædecessorem, ab eo de nouo Constitutiones eiusdem Ordinis, prout iacent, Apostolica auctoritate confirmari procurauit, obtinuitque, & ex huiusmodi confirmatione pristinum ius eorumdem Fratrum Laicorum, quoad electiones prædictas illis restitutum fuisse, & reuixisse prætendit.

§.1. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, multi ex Fratribus huiusmodi in dubium reuocarint, an ex noua earumdem Constitutionum confirmatione prædicta restitutioni iuris eligendi factæ Fratribus Laicis huiusmodi fuerit, & sit sufficienter, & abundè cautum, Nobis propterea idem Minister Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè vt infra prouidere, & indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat prout in rub.

§.2. Nos igitur, qui felicem dicti Ordinis statum, & directionem sinceris desideramus affectibus, eumdem Ministrum Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, præfatas dicti Ordinis Constitutiones, vocem, & votum in electionibus concedentes Fratribus Laicis Capuccinis huiusmodi, in dicto Ordine ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, inuiolabiliter, & prout in eisdem Constitutionibus continetur, obseruari, & adimpleri debere, ac quoscumque Ordinis Superiores, Fratres, & personas ad earumdem Constitutionum obseruationem quoad hoc omnibus iuris, & facti remediis cogi, & compelli posse, sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, & alios quosvis Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, irritumque & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus, & mandamus.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ idem Vrbanus Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.4. Volumus autem, quòd præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis,

scriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 3. die 24. Sept. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Septembris 1647. Pontificatus nostri anno tertio.

XXXII. Quod reseruatio Pensionis perpetuæ super Mazariensi in Sicilia ad fauorem S. Mariæ Maioris de Vrbe soluatur non in scutis, sed in ducatis ad rationem tredecim Tarenorum pro quolibet ducato.

Edita A. D. 1647. *INNOCENTIVS EPISCOPVS*
Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ROmanum decet Pontificem gratias à se, præsertim Catholicorum Regum intuitu factas, iuxta eorumdem Regum intentionem declarare, talique medio insignium Ecclesiarum, earumque Ministrorum, præcipue Almæ Vrbis, vtilitati, & quieti etiam consulere.

Satisfacit menti Philippi IV. Hisp. Regis. §.1. Hodie siquidem Nos, menti, & intentioni, Charissimi in Christo filij nostri Philippi IV. Hispaniarum Regis Catholici Nobis per dilectum filium Nobilem virum Inicum Velez de Gueuara, Comitem de Oñate, suum apud Nos Oratorem patefactæ, satisfacere cupientes, in beneficium Patriarchalis Basilicæ S. Mariæ Maioris nuncupatæ de Vrbe, vnam mille, & octingentorum super Mazariensis, & alteram Pensiones annuas, & perpetuas, easque à quocumque, tam ordinario, quàm extraordinario onere quomodolibet nuncupato, ac aliàs certis alus modo, & forma tunc expressis, liberas, immunes, & exemptas bis mille ducentorum scutorum monetæ Regni Siciliæ super Cathaniensis respectiuè mensarum Episcopalium, quarum Ecclesiæ de iurepatronatus dicti Philippi Regis ex fundatione, vel dotatione, seu priuilegio Apostolico, cui non est hactenus in aliquo derogatum, esse dignoscuntur, respectiue fructibus, redditibus, & prouentibus, iuribus, obuentionibus, & emolumentis vniuersis, tam certis, quàm incertis, singulis annis, in certos tunc narratos vsus, ac aliàs modo, & forma tunc expressis, iuxta intentionem dicti Philippi Regis, & non aliàs, aliter, nec alio modo, in perpetuum expendendas per alias nostras literas, motu proprio reseruauimus, constituimus, & assignauimus, prout in dictis literis pleniùs continetur.

§ 2. Cum autem, sicut Nobis meliùs innotuit, mens, & intentio dicti Philippi Regis fuerit, & sit, vt Pensiones præfatæ, non in scutis, sed in ducatis ad rationem tredecim Tarenorum pro quolibet ducato huiusmodi monetæ dicti Regni Siciliæ, per Nos reseruarentur, constituerentur, & assignarentur, illæque non tantum ab oneribus, & grauaminibus in dictis literis tunc expressis, sub quibus ob earum generalitatem virtualiter comprehensa dici posse videntur etiam donatiua ordinaria, & extraordinaria tandæ, & diuini cultus nuncupata; sed etiam ad quodcumque dubium remouendum, à dictis donatiuis ordinariis, & extraordinariis, tandis, & diuino cultu nuncupatis specificè, & expresse liberæ, immunes, & exemptæ esse deberent.

§.3. Nos propensionem animi nostri erga dictum Philippum Regem, etiam in hoc patefactam iri, simulque vtilitati dictæ Basilicæ, eiusque Ministrorum per ampliùs consulere cupientes, ac dictarum literarum totos, & integros tenores præsentibus pro expressis, ac totaliter insertis habentes: motu simili, non ad ipsius Philippi Regis, aut Ministrorum præfatorum, vel alterius pro eis Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed ex nostra mera liberalitate: *Declaratio prout in rub.* Quod Pensiones præfatæ non in scutis, sed in ducatis ad rationem tredecim Tarenorum pro quolibet ducato huiusmodi monetæ dicti Regni Siciliæ perpetuò reseruatæ, constitutæ, & assignatæ, ac etiam à dictis donatiuis ordinariis, & extraordinariis, tandis, & diuino cultu nuncupatis specificè, & expressè liberæ, immunes, & exemptæ sint, & esse intelligantur, & non in scutis, prout in dictis literis expressum fuit, sed in ducatis monetæ dicti Regni, ad rationem supradictam, perinde ac si in illis, & non in scutis prædictis, per nos reseruatæ, constitutæ, & assignatæ fuissent, omninò persolui debeant iuxtà mentem, & intentionem dicti Philippi Regis, quibus quoad hoc nos conformare intendimus, salua tamen, & illæsa remanente in reliquis omnibus, & singulis dictarum literarum dispositione, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, etiam perpetuò decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus omnibus illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.5. Volumus autem, & eadem Apostolica auctoritate decernimus, quòd præsentium literarum transumptis, manu alicuius Notarij publici, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, ac etiam impressis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis. §.6. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostri decreti, declarationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

O. P. An 4. Non Octob. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ 1647. nonis Octobris, Pontificatus nostri anno quarto.

XXXIII. Pro Religione Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis circa obseruantiam Motus proprij editi ab Vrbano VIII. & reuocationem Consultoratus.

Edita A. D. 1647. *INNOCENTIVS PAPA X.*
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. ALiàs pro parte dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congregationis Ministrantium Infirmis, Venerabilibus Fratribus Nostris S.R.E. Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositis exposito, quòd aliàs postquam à fel. rec. Gregorio XIV. Prædecessore nostro in suis literis sub plumbo super approbatione regulæ eiusdem Congregationis emanatis, forma regiminis illius stabilita, & inter alia dispositum fuerat: videlicet.

Forma regiminis istius Congreg. §.1. Quod eiusdem Congregationis Præfectus Generalis duplex, quatuor verò Consultores, singuli simplex votum, seu suffragium decisiuum respectiue haberent, necnon vnius & eiusdem Congregationis Professor constitueretur arbiter, qui in votorum paritate decideret: & subinde etiam rec. mem. Vrbanus Papa VIII. pariter Prædecessor, per quasdam suas in simili forma Breuis literas Motu suo proprio expeditas præscripserat, vt in eadem Congregatione, quæ in quinque Prouincias, videlicet, Romanam, & Hetruriæ insimul, Siculam, Neapolitanam, Bononiensem, & Mediolanensem diuisa existit, ex illarum vna Præfectus generalis, & ex qualibet ex aliis quatuor Prouinciis huiusmodi vnus Consultor eligerentur, & sic successiuè per turnum in futuris electionibus Præfectorum Generalium, & Consultorum huiusmodi procederetur.

§.2. Postmodum, & transactis aliquot ab inde annis idem Vrbanus Prædecessor dilectis filiis Fridiano Pierio primùm, & deinde Matthæo Mortuello eiusdem Congregationis successiuè Præfectis generalibus per quasdam alias binas suas in eadem forma Breuis literas diuersis temporibus emanatas, finito eorum Præfecti Generalis

neralis respectiuè officio indulsit, vt licet ex statutis Regularibus eiusdem Congregationis Apostolica authoritate confirmatis cautum foret, quod nullus illius Professor, nisi alicuius officij ratione id sibi iuris competeret, in Consulta Generali, ac in Capitulis, tam Generalibus, quàm Prouincialibus, intermediis, necnon examinibus Nouitiorum semestribus votum haberet, seu illis interesse posset, nisi ad id à Capitulis Generalibus, Prouincialibus, vel localibus respectiuè electus esset, nihilominus iidem Fridianus, & Matthæus exacto eorum Præfecti Generalis huiusmodi officio, etiamsi, vt præfertur, electi non fuissent, quod vixissent tanquam Consultores in Capitulis, ac Congregationibus, & Consultis, necnon examinibus prædictis votum decisiuum habere, ac illis interesse liberè, & licitè possent, & valerent, perinde ac si ad id à Capitulo Generali electi fuissent, ex præfata verò eorumdem Fridiani, & Matthæi in Consultores huiusmodi adiunctione tolluntur ea, quæ prius intuitu iustitiæ distributiuæ statuta, & ordinata fuerant, quandoquidem in eiusdem Congregationis Romana, & Hetruriæ insimul duo, videlicet idem Fridianus, & vnus alius à Capitulo Generali, necnon similiter in Sicula Prouinciis huiusmodi alij duo, nempe dictus Matthæus, necnon alius Consultores à Capitulo Generali electi respectiuè sunt, & insuper quando in præfatis Romana, & Hetruriæ insimul, necnon Sicula Prouinciis huiusmodi, Præfectus Generalis dictæ Congregationis eligi debebit, inibi Præfectus Generalis, & vnus Consultor futuri sunt, quod expressè pri- odictis eiusdem Vrbani Prædecessoris literis repugnat, de quibus eum nulla facta fuerit mentio specialis, prout erat necessarium, quando binæ vltimodictæ eiusdem Vrbani Prædecessoris literæ Consultoratuum perpetuorum ad eorumdem Fridiani, & Matthæi fauorem impetratæ fuerunt, illæ semper in eadem Congregatione pro subreptitiè impetratis habitæ fuerunt.

§. 3. Præterea nec etiam idem Fridianus dicto Vrbano Prædecessori vllatenus exposuit læsionem, quæ exinde officio Arbitri proueniebat, qui per adiunctionem, & augmentum dicti Consultoris cum voto decisiuo, constituto septem vototum, seu suffragiorum numero, ac aliàs quia consequenter casus paritatis votorum euenire nullatenus poterat, iure sibi competenti decidendi cum voto suo in euentum paritatis priuatus remanebat.

§. 4. Et quoad eumdem Matthæum vltra supradicta, nec etiam ille eidem Vrbano Prædecessori mentionem fecit, cum ab eo se in Consultorem perpetuum deputari obtinuit, quod eadem Congregatio indulserat præteritis, & futuris pro tempore illius Præfectis Generalibus expleto eorum officio, quod ipsi pro sua spirituali quiete, & consolatione, ac toties quoties sibi placuerit quamlibet dictæ Congregationis domum regularem, dummodo exinde ratione itineris Congregatio, seu Domus regularis huiusmodi sumptibus, & expensis non grauetur, eligere, & mutare possint, quodque immediatè Consultæ Generali eiusdem Congregationis subsint, & è domo exire, sibique socium sibi bene visum assumere possint, Præfectisque localibus præcedant, quodque Capitula localia, Prouincialia, intermedia, scrutinia Nouitiorum, & Capitula generalia perinde ac si ad id electi forent, ingredi possint, ipsisque titulus paternitatis admodum Reuerendæ remaneat, & licet idem Matthæus ex oppositionibus sibi factis à Præfecto Generali præterito eidem voto decisiuo renunciauerit, progressu tamen temporis, experientia docuit præmissa ad quietem, & pacem, communeque bonum eiusdem Congregationis satis non fuisse, nec esse, ac demùm cùm Consultoribus perpetuis huiusmodi cultus, & obseruantia maior habeatur, quàm ipsi Præfecto Generali, cuius officium ad sexennium dumtaxat durare consueuit, illius exinde authoritas non leuiter atteritur, & disciplinæ regularis obseruationem efficaciter procurare nequit.

§. 5. Quare per eosdem Exponentes, cupientes felici eiusdem Congregationis statui prospectum esse, & binas vltimodictas Consultoratuum perpetuorum eorumdem Fridiani, & Matthæi literas reuocari, eisdem Cardinalibus supplicato, vt in præmissis opportunè, ac aliàs, vt infra prouiderent, ab eisdem emanauit decretum tenoris sequentis, videlicet: Sacra Congregatio S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, auditis partibus, censuit seruandam fore, & esse Constitutionem Motus proprij sanctæ memoriæ Vrbani VIII. editam 29. Aprilis 1628. quæ incipit Romanus Pontifex, &c. & reuocanda Breuia Consultoratus perpetui ad fauorem PP. Fridiani, & Matthæi, contra formam præfati Motus proprij subreptitiè emanata, si ita Sanctissimo Domino Nostro placuerit. Romæ 27. Septembris 1647.

M. Cardinalis Ginettus.

§. 6. Cum autem sicut iidem exponentes Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum huiusmodi, quò firmiùs subsistat, & exactiùs obseruetur, Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summoperè desiderent, idcircò Nos, qui Religiosorum Ordinum quorumcunque felicem directionem sinceris desideramus affectibus, eosdem Exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Salua tamen in præmissis dumtaxat Congregationis eorumdem Cardinalium auctoritate. *Confirmat præinsertum.*

§. 7. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit in futurum inuiolabiliter, & inconcussè obseruari: Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi, ac quibusuis illius Superioribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus clausulis, irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio ad hoc seruanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

§. 9. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiã impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra

extra, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat.P.A.4. die 26.Oct. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 26. Octobris 1647. Pontificatus nostri anno quarto.

XXXIV. Edita An.D. 1647. 2. Octobr. Pont. An.4. Reseruatio pensionis perpetuæ ad fauorem sacrosanctæ Patriarchalis Ecclesiæ S.Mariæ Maioris, de consensu Maiestatis Catholicæ. *Reperitur Tomo 4.57. in ordine, fol.161. incipit*: Sacri Apostolatus.

XXXV. Quod Fratres Laici, seu Conuersi Tertij Ordinis S. Francisci Congregationis Gallicanæ post quartum annum ab emissa professione, habeant votum in electionibus.

De huiusmodi Tertiariis lege quæ notaui ad Const.275. Nobis pro parte Vrbani VIII. & ad Const.316. Cum sicut, quoad indulgentiam plenariam perpetuam in eorumdem Ecclesiis in Festo Portiunculæ.

Edita A.D. 1648. *INNOCENTIVS PAPA X.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Decet Romanum Pontificem dissensionum, & controuersiarum materias inter Ecclesiasticos, præsertim verò personas Regulares, è medio tollere, ac præcidere, prout in Domino salubriter conspicitur expedire.

Supplicatio. §.1. Cum itaque, sicut pro parte dilectorum filiorum Renati Parisiensis, & Iustini Aurelianensis Fratrum Laicorum, seu Conuersorum antiquorum Tertij Ordinis S.Francisci Congregationis Galliæ, Procuratorum cæterorum Fratrum Laicorum, tam antiquorum, quàm nouorum Prouinciarum Franciæ, siue S. Francisci, & Lugdunensis, siue SS.Ludouici, & Elzearij Ordinis, & Congregationis huiusmodi, Nobis nuper expositum fuit, ipsi ius sibi competens vigore generalium Constitutionum dictæ Congregationis auctoritate Apostolica confirmatarum, dandi Votum, seu Suffragium in Contractibus, & quibusdam aliis Actibus Capitularibus suorum Conuentuum declarari desiderent.

A censuris absoluit. §.2. Idcircò Nos felici eorumdem Fratrum Laicorum statui, quantum Nobis ex alto conceditur, consultum esse cupientes, ipsosque exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: De Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum consilio, qui sæpius eosdem exponentes nomine prædicto, & illis contradicentes Sacerdotes, aliosque Clericos earumdem Prouinciarum, eorumque Procuratores in Vrbe audierunt, necnon Constitutiones generales præfatas, ac literas Apostolicas in simili forma Breuis à fel. mem. Vrbano Papa VIII. Prædecessore nostro de annis 1641. & 1644. pro Fratribus Oblatis, ac nouis Laicis dictæ Congregationis desuper emanatas viderunt: Præfatis Fratribus Laicis tantùm antiquis, vigore earumdem Constitutionum, & earum subsecutæ obseruantiæ præfatum ius dandi Votum in Contractibus, & quibusdam aliis Actibus Capitularibus suorum Conuentuum hactenus potuisse, ac posse competere, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus.

Declarat preuentionab. §.3. Verùm pro bono pacis, & ad æqualitatem seruandam inter Fratres Laicos antiquos, & nouos huiusmodi, & ad tollendam causam vlteriosis dissidij, Statuimos in posterum, vt omnes & singuli prædicti Fratres Laici dictarum Prouinciarum, post quartum annum ab emissa professione habeant Votum Decisiuum in omnibus Contractibus, & aliis negotiis temporalibus grauioris momenti, tam intra, quàm extra Conuentum ineundis, in quibus omnes Sacerdotes, & alij in Sacris constituti, ex Statutis ordinariis, seu ex laudabili consuetudine interuenire solent, aut debent. Item vocem actiuam in electione Vicarij, quando illum à Conuentu eligi contigerit: Necnon in electione Discretorum localium ad Capitula mittendorum: Ac in receptione quorumcunque Nouitiorum ad professionem: Demùm vocem passiuam in electione Prouisoris, seu Procuratoris Conuentus tantùm, non autem Discretorum, in omnibus, & per omnia iuxta formam prædictarum Constitutionum generalium dictæ Congregationis à præfato Vrbano Prædecessore de anno 1616. confirmatarum, supranominatis literis Apostolicis non obstantibus, firmis tamen in reliquis permanentibus. Et ita per eos, ad quos spectat, obseruandum esse pariter statuimus, & ordinamus: Pariterque hinc inde perpetuum desuper silentium imponimus. Salua tamen semper in præmissis tantum auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. Quod habeant vocem actiuam in electione Vicarij.

§.5. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ipsisque Fratribus Laicis plenissimè in omnibus, & per omnia suffragari. Decretum irritans.

§.6. Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Congregationis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusuis dictæ Congregationis Sacerdotibus, Clericis, & aliis personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis, & irritantibus clausulis, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad effectum præmissorum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Transumptis credi iubet.

Datum Romæ apud S.Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 6. Aprilis 1648. Pontificatus nostri anno quarto. D.P. An 4. die 6 Apr.

Breue confirmationis Priuilegiorum Hospitalis S.Ioannis Hierosolymitani. *Reperitur Tomo 4.18. in ordine, pag.167. incipit*: Vniuersalis Ecclesiæ. XXXVI. Edita A. D. 1648. 18. Iul. Pont. An 4.

Declaratio nullitatis articulorum nuperæ Pacis Germaniæ, Religioni Catholicæ, Sedi Apostolicæ, Ecclesiis, aliisque locis piis, ac personis, & iuribus Ecclesiasticis quomodolibet præiudicialium. *Extat Tomo 4. 19. in ordine, fol.169. incipit*: Zelo Domus. XXXVII. Edita A.D. 1648. 20. Nou. Pont. An.5.

Decreta, & constitutiones Monachorum Ordinis S.Basilij Magni, promulgata à Sacra Congregatione S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, & ab Innocentio X. approbata, & confirmata. *Reperitur Tomo 4. 20. in ordine, pag. 170. incipit*: Nuper pro parte. XXXVIII. Edita A. D. 1649. 2. Ianu Pont. An.5.

XXXIX. *Edita A. D. 1649. 6. Maij Pont. A. 5* Suspensio quarumcunque indulgentiarum durante anno vniuersalis Iubilæi 1650. *Habetur Tomo 4. 21. in ordine, pag. 272. incipit*: Cùm, Nos nupee.

X L. *Edita A. D. 5649. 4. Nou. Pont. An 5* Indictio vniuersalis Iubilæi Anni Sancti millesimi sexcentesimi quinquagesimi. *Reperitur Tomo 4. ordine 22. fol. 273. incipit*: Apptopinquat.

XLI. *Edita A. D. 1649 17 Dec Pont. An 6* Constitutio cieca statum Regularium in Italia, & insulis adiacentibus. *Habetur Tomo 4. 23. in ordine, fol. 275. incipit*: Inter cætera.

XLII. *Edita A. D. 5650. 1. Febr. Pont. A. 6.* Confirmatio, declaratio, & extensio Constitutionum Apostolicarum de non contrahendo in fauotem forensium super bonis stabilibua in Statu Ecclesiastico consistentibus. *Reperitur Tomo 4. 24. in ordine, fol. 276. incipit*: Dum fel. rec.

XLIII. Concessio Indulgentiarum præsentis Anni Iubilæi pro Monialibus, Anachoretis, Eremitis, Carceratis, & Infirmis.

Consimilem gratiam fecit Vrbanus VIII. in Anno Iubilæi 1625. Monialibus, & Anachoretis, in Constit. 20. Pontificia solicitudo.

Edita A. D. 1650.

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. POntificis solicitudo quamvis omnium Christi fidelium saluti peospiciat, præcipuè tamen spiritualibus sanctimonialium profectibus paternæ charitatis affectu studer prouidere, ipsæ enim sunt filiæ, quæ oblitæ populum suum, & domum Patris sui, animi splendore cœlestem Regem oblectant: ipsæ sunt prudentes virgines, quæ lampades suas charitatis flamma succensas prouidè aptantes meliorem partem elegerunt, & dum vitam cœlitus petitam ducunt, non modò sibi ipsis ad cœlum viam sternunt, sed ieiuniis, vigiliis, & orationibus, cæteris quoque Christi fidelibus eam aperire student.

§. 1. Quare summoperè optandum est, vt vitæ rationem, quæ eas Angelis quodammodo æquat, constantissimè retineant, ac dent operam, vt sicuti præclaros hic agunt de catne in catne triumphos, ita post huius vitæ certamina in cœlesti patria feliciter coronentur. Quoniam autem consimile vitæ genus quamplurimi Anachotetæ, atque Eremitæ, vt supernarum rerum contemplationi securius vacent, laudabilitee elegerunt, spiritualibus quoque ipsorum incrementis paternis visceribus maximè ducimus consulendum.

§. 2. Cum igitur, tam ipsi, quàm prædictæ sanctimoniales perpetua viuant clausura mancipatæ: Necnon multi, vt accepimus, vtriusque sexus Christi fideles, partim carceribus detenti, partim verò diuturna infirmitate præpediti, non solum in Alma Vrbe nostra, & Italia, sed aliis etiam Regionibus, Prouinciis, & locis reperiantur, qui, & quæ respectiuè impedimentis huiusmodi remotis pro percipiendis præsentis Anni Iubilæi fructibus ad Almam Vrbem nostram omninò venirent, & Basilicas, Ecclesiasque ad id deputatas benedicente Domino indubitanter visitarent, ob prædicta impedimenta ad Vrbem huiusmodi minimè venire, neque respectiuè Basilicas, & Ecclesias ipsas visitare valeant.

§. 3. Nos pro Pastoralis officij nostri debito, paternaque charitate illorum omnium animarum saluti, quantum cum Domino possumus, prospicere volentes: Omnibus & singulis sanctimonialibus, necnon Anachoretis, atque Eremiris huiusmodi, necnon vtriusque sexus Christi fidelibus, tam carceratis, quàm Infirmis pædictis tantùm, & qui aliàs impedimentis longæ caecerationis, ac diuturnæ infirmitatis cessantibus, ad hanc Almam Vrbem pro thesauris spiritualibus huiusmodi consequendis venturi fuissent, vere pœnitentibus, & confessis, quod in locis vbi eos esse contigerit, pia Christianæ pietaris, & charitatis opera iuxta formam ab Ordinariis locorum, seù sanctimonialium, & Anachoretarum, Eremitarumque huiusmodi Superioribus, vel de eorum mandato à prudente Confessario: in Alma verò Vrbe à dilecto filio nostro Vicario, seu eius Vicesgerente tantùm præscribendam pro cuiuslibet statu, & conditione, ac loci, & temporis ratione habita exercendo, & alia nostris in literis Indictionis Anni Iubilæi contenta adimplendo omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, etiam plenissimas consequantur, & eorum quilibet consequatur, quas consequerentur, & consequi possent, si in hoc præsenti Anno Iubilæi diebus ad id statutis quatuor ad id deputatas Basilicas, & Ecclesias Almæ Vrbis etiam extra illius muros, pro quibus visitandis Iubilæum, & Indulgentiæ prædictæ concessæ sunt, personaliter visitarent, & eorum quilibet visitaret. Eisdemque Sanctimonialibus, & Christi fidelibus impeditis huiusmodi, vt ad effectum præsentium Confessarios Presbyteros sæculares, vel cuiusvis ordinis regulares ab eisdē Ordinariis locorum ad id approbatos, qui confessionibus eorum diligenter auditis, eos, & eorum quemlibet à quibusvis peccatis, criminibus, & delictis quantumcunque grauibus, & enormibus, etiam Sedi Apostolicæ reseruatis, etiam in Bulla Cœnæ Domini contentis, iniuncta eis pœnitentia salutari, absoluere possint, eligere valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. *Concedit prout in rub.*

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

§. 5. Volumus autem, quod præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 12. Februarij 1650. Pontificatus nostri anno sexto. *D. P. An 6. die 12. Febr.*

Declaratio quod Indulgentia Portiunculæ in Anno Sancto non reuocatur. XLIV.

Similem declarationem peregit Vrbanus VIII. Constit. 25. Cum nuper, *&c. in anno Sancto* 1625.

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam. *Edita A. D. 1650.*

CVm ob Sacri Iubilæi celebrationem à vigilia Natiuitatis Domini Nostri IESV CHRISTI præsentis anni inchoatam, & vsque ad finem eiusdem anni duraturam, omnes & singulas Indulgentias, etiam perpetuas, & peccatorum remissiones quibusvis Ecclesiis, Monasteriis, Hospitalibus, & aliis locis piis, sæcularibus, & quorumvis Ordinum etiam Mendicantium Regularibus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis quomodolibet concessas, deque Apostolicæ potestatis plenitudine suspenderimus, ac suspensas esse declarauerimus, easque eodem anno durante nulli prodesse, aut suffragari debere decreuerimus, prout in nostris sub plumbo desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, plèniùs continetur. *Exordium.*

§. 1. Nos cupientes, vt Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum domus Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia prope & extra muros Ciuitatis Assisiensis congruis frequentetur honoribus, ad eamque Christi fideles eò lubentius accedant, quo exinde spiritualibus gratiis se vberiùs refectos conspexerint,

§. 2. Tenore

Declarat prout in rub. §.2. Tenore præsentium declaramus mentis, & intentionis nostræ minimè fuisse, nec esse sub prædicta Indulgentiarum suspensione Indulgentiam vtriusque sexus Christi fidelibus prædictam Ecclesiam die secunda mensis Augusti à primis Vesperis vsque ad occasum Solis diei huiusmodi visitantibus, & requisita pro eadem Indulgentia consequenda peragentibus concessam comprehendere, prout minimè comprehendimus, nec comprehensam esse in verbo Romani Pontificis attestamur. *Contrariis derogat.* In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

D.P.An.6. die 5.Iulij. Datum Romæ apud S.Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 5. Iulij 1650. Pontificatus nostri anno sexto.

XLV. *Edita A. D. 1650. 30. Iul. Pont. An.6.* Constitutio super approbatione, & vsu Cæremonialis Episcoporum, & aliorum Ecclesiarum Prælatorum nouissimè reformati. *Reperitur Tomo 4. ordine 25. pag.279. incipit* : Etsi aliàs.

XLVI. *Edita A D. 1650. 19. Octobr. Pont. An 7.* Suppressio Ordinis S. Basilij de Armenis. *Habetur Tomo 4. 26. in ordine, pag.280. incipit* : Commissa Nobis.

XLVII. Prohibitio extrahendi Libros è Bibliothecis domorum Fratrum Reformatorum Strictioris Obseruantiæ Prouinciæ Romanæ.

Edita A. D. 1651.

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. CONseruationi, & manutentioni Librorum Bibliothecarum Domorum Fratrum Ordinis Minorum S.Francisci de Obseruantia Reformatorũ nuncupatorũ Prouinciæ Romanæ, scilicet S.Francisci Transtyberim, ac S. Petri in Monte Aureo de Vrbe, & S. Antonij de Monte nuncupatæ, Reatinæ; ac S. Mariæ Gratiarum etiam nuncupatæ, Setinensis Ciuitatum, necnon S.Petri Terræ, seu loci de Carpineto, Anagninensis Diœcesis, &c. quantum cum Domino possumus benignè consulere, ac dilectum filium Felicem à Setia modernum Ministrum Prouincialem Prouinciæ, & Ordinis huiusmodi specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus dicti Felicis Prouincialis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Prohibet prout in rub. §.1. Ne de cætero quisquam quavis auctoritate, & superioritate fungens libros, quinterna, folia, aut scripturas, tam impressa, quàm manuscripta, tam hactenus per quoscumque Christi fideles dictis Bibliothecis donata, & assignata, quàm in posterum forsan donanda, & assignanda quibusvis personis commodare, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, vel occasione e dictis Bibliothecis, seu earum aliqua extrahere, & asportare, seu vt commodentur, vel extrahantur, & asportentur, permittere, aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, à qua nemo nisi à Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice absolutionis beneficium, præterquam in mortis articulo constitutus obtinere queat, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ pœnis per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

§.2. Permittimus tamen dictarum Domorum Fratribus verbum Dei prædicantibus, & studiis operam nauantibus libros, quinterna, & folia huiusmodi è dictis Bibliothecis extrahere, & illis in eorum cellulis tantùm vti, sed finito vsu huiusmodi illos, seu illa ad dictas Bibliothecas respectiuè sub eisdem pœnis referre teneantur.

Contrariis derogat. §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, domorum, Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.4. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in valuis singularum Bibliothecarum domorum huiusmodi, aut aliquo alio perspicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat. Quodque transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P.An 7. die 27 Iulij. Datum Romæ apud S.Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Iulij 1651. Pontificatus nostri anno septimo.

XLVIII. Translatio Indulgentiæ Plenariæ perpetuæ concessæ à fel. record. Greg. XV. Ecclesiis Soc. IESV, in Festo S. Francisci Xauerij, in feriam secundam Aduentus, quando Festum S. Francisci Xauerij venerit in prima Dominica Aduentus.

De hac Indulgentia lege, quæ notaui ad Constit. 256. Vrbani VIII. Alias, *&c.*

Edita A. D. 1651.

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Concessio Greg. XV. ALiàs fel.record Gregorius Papa XV. Prædecessor noster volens omnes, & singulas Ecclesias Presbyterorum Soc.IESV, vel eorum aliquam vbique existentes aliquo spirituali munere illustrare, auctoritate sibi à Domino tradita omnibus vtriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis dictæ Societatis vbique existentibus die Festo S. Francisci Xauerij secunda die Decembris celebrari solito, à primis Vesperis vsque ad occasum Solis Festi huiusmodi singulis annis deuotè visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, Plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino perpetuò concessit, prout in ipsius Gregorij Prædecessoris literis desuper in simili forma breuis confectis plenius dicitur contineri.

Motiuum translationis Indulgentiæ. §.1. Cum autem, sicut dilectus filius Pyrrus Gherardus dictæ Societatis Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, Festum S. Francisci Xauerij prædicti quandoque in primam Dominicam Aduentus incidat, impediatque propterea celebrationem Festi huiusmodi: Nobis idcircò humiliter supplicari fecit, vt quotiescumque de cætero festum prædictum S.Francisci Xauerij in Dominicam primam Aduentus inciderit, tunc eo casu illud in feriam secundam prædictam primam Dominicam Aduentus immediatè sequentem transferre de benignitate Apostolica dignaremur.

Concedit prout in rub. §.2. Nos dicti Pyrri Procuratoris Generalis supplicationibus hac in parte annuere volentes, quotiescumque de cætero Festum S. Francisci Xauerij prædicti in primam Dominicam Aduentus inciderit, tunc eo casu illud in feriam secundam primam Dominicam Aduentus immediatè sequentem, ita vt Christi fideles præmissa dicta feria secunda adimplentes, eandem prorsus Indulgentiam consequantur, quam consequerentur, si eadem præmissa die Festo S. Francisci Xauerij adimplerent, seruata aliàs in omnibus, & per omnia literarum prædictarum forma, eadem Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuis futuris temporibus etiam transferimus. In contrarium facientibus, cæterisque contrariis non obstantibus quibuscumque.

D. P. An. 8. die 27. Oct. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Octobris 1651. Pontificatus nostri anno octauo.

XLIX. Pro Congregatione Cassinensi Prorogatio ad extinguendos Census.

De hac materia lege qua notaui ad Constit. 233. Exponi, *& ad Constitut.* 250. Aliàs, *Vrbani VIII.*

Edita A. D. 1651.

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. NVper pro parte dilecti filij Angeli Mariæ à Parma Procuratoris Generalis Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti Nobis expositum fuit, quod aliàs diuersis vicibus à sui Prædecessoris Procuratoribus, & à maiori parte Monasteriorum eiusdem Congregationis super eorum bonis stabilibus diuersi annui, & redimibiles census impositi fuerunt cum debitis licentiis, & cum hoc, vt census huiusmodi intra certum tunc expressum tempus extingui, & redimi, & ad hunc effectum certæ pecuniarum ratæ sub certis tunc expressis censuris, & pœnis, ipso facto incurrendis, deponi deberent. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat etiamnum malus eorumdem Monasteriorum status perduret, itavt illa penitus, & omnino reddantur imparia ad dictos census extinguendos, ratasque huiusmodi consequenter deponendas, & tempus, seu tempora aliàs ad eorumdem censuum extinctionem, & ratarum depositionem prædictas assignata maiori parti eorumdem Monasteriorum propediem exspiratura, & pro aliquibus ex eisdem Monasteriis occasione mutationis Officialium, sine tamen eorum scitu, quorum erat præmissis prouidere, forsan etiam exspirata sint.

A censuris absoluit. §. 1. Nobis propterea idem Angelus Maria humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Angelum Mariam specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, eidem Angelo Mariæ Procuratori, & seu omnibus, & singulis Monasteriis eiusdem Congregationis, quæ censibus huiusmodi grauata sunt, vt præfertur, tempus, seu tempora quinque annorum à data præsentium computandum, intra quæ census huiusmodi per eos ad quos spectabit sub pœnis in concessione licentiatum ad eosdem census imponendos expressis extingui, & redimi omnino debeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & assignamus.

§. 2. Ex insuper dictum Angelum Mariam Procuratorem, & seu Monasteria huiusmodi ab onere deponendi ratas huiusmodi interim liberamus, ac quoscumque eorumdem Monasteriorum Abbates, & Cellerarios, tam præteritos, quàm præsentes ob non factam dictorum censuum infra tempora sibi aliàs ad id assignata extinctionem à quibusvis censuris, & pœnis Ecclesiasticis per eos quomodolibet incursis dicta auctoritate tenore præsentium absoluimus, & totaliter liberamus, dictasque pœnas illis gratiosè remittimus, & condonamus, ac eosdem in pristinum, & eum in quo antea quomodolibet erant statum restituimus, reponimus, reintegramus, & rehabilitamus.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus literis Apostolicis super concessione literarum huiusmodi expeditis, ac quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 1. Februarij 1652. Pontificatus nostri anno octauo. *Dat. P. A. 8. die 1. Febr.*

Constitutio circa Transumpta Literarum, & Supplicationum Apostolicarum. L.

De hac materia lege, qua notaui ad Constit. 291. Cùm sicut, *Vrbani VIII.*

INNOCENTIVS PAPA X. *Edita A. D. 1652.*
Ad perpetuam rei memoriam.

DVdum fel. record. Paulus Papa III. Prædecessor noster, accepto quod nonnulli Iudices Romanæ Curiæ transumpta supplicationum super prouisionibus beneficiorum Ecclesiasticorum, & aliis gratiis signatarum, & registratarum, ac ipsarum supplicationum prætextu literas, & mandata de adipiscenda possessione beneficiorum huiusmodi in illis expressorum, antequam literæ Apostolicæ super huiusmodi supplicationibus expeditæ essent, concedebant, per suam Constitutionem desuper editam, & in Cancellaria Apostolica publicatam quibusvis dictæ Curiæ Iudicibus quavis authoritate fungentibus cum appositione decreti irritantis inhibuit, ne transumpta supplicationum Apostolicarum, neve literas, seu mandata ipsarum supplicationum vigore possessionem beneficiorum Ecclesiasticorum apprehendendi dare, & concedere quomodolibet præsumerent. Et subinde idem Paulus prædecessor Constitutionem huiusmodi innouans, & perpetuis futuris temporibus pro lege obseruari debere decernens, quodam perpetuo edicto omnibus, & singulis, tam Archiuij dictæ Curiæ Scriptoribus, quàm Cameræ Apostolicæ, Gubernatoris, ac Vicarij Vrbis in spiritualibus generalis, cæterisque dictæ Curiæ Officialibus, & Tabellionibus publicis quibuscumque sub excommunicatione latæ sententiæ in contrafacientes interdixit, ne ex tunc de cætero de transumptis Supplicationum, præterquam habentium clausulam, quod earum sola Signatura sufficeret, ac de decreto, & concessione literarum, & mandatorum sa rogare deberent, neve illa scribere, seu subscribere, aut quoquo modo authenticare, vel partibus tradere vllatenus præsumerent, voluit & statuit quod Notarij, Officiales, & Tabelliones prædicti, qui dictam excommunicationis sententiam incurrissent, ab illa nisi per Romanum Pontificem pro tempore existentem absolui non possent, præterquam in mortis articulo constituti, quodque vltra eandem excommunicationis sententiam pro prima vice vigintiquinque ducatorum, & suspensionis à perceptione emolumentorum officiorum suorum ad tres menses per Datarium, vel Cancellariæ Apostolicæ Regentem pro tempore existentes irremissibiliter exigendorum, & Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe applicandorum, & si secundariò deliquissent, ipsorum officiorum priuationis pœnas incurrerent eo ipso, necnon ipsæ partes transumptis, seu literis, aut mandasis huiusmodi deinceps vtentes, ac illorum prætextu possessionem beneficiorum Ecclesiasticorum apprehendentes, fructus quos ex illis pro tempore percepissent, suos non facerent, quinimò ad beneficia in eisdem transumptis, ac literis, & mandatis expressa perpetuò efficerentur ipso facto inhabiles, & ad restitutionem fructuum ex illis perceptorum in vtroque foro tenerentur. *Constitut. Pauli III.*

§. 4. Et postmodum rec. mem. Vrbanus Papa VIII. etiam prædecessor noster, cum sibi innotuisset, quod nonnulli Notarij publici etiam in Archiuio Romanæ Curiæ descripti, vacabilia tamen Notariorum officia non habentes, literarum Apostolicarum, tam sub plumbo, quàm in forma Breuis, necnon Supplicationum à se, vel ab Officiali ad id depotato signatarum transumpta in vidimus, & alia forma, etiam quandoque ex simplicibus earumdem literarum, & supplicationum *Constit. Vrbani VIII.*

num copiis, literisque, ac supplicationibus huiusmodi nondum registratis extrahebant, faciebant, & publicabant in maximum illorum, qui officia Notariorum vacabilia, & titulo oneroso possident, aliorumque Cancellariæ, & Secretariæ Apostolicarum Officialium detrimentum, per suas in simili forma Breuis die 20. Iulij 1641. emanatas literas, quod ex tunc deinceps perpetuis futuris temporibus quicumque Notarij etiam in Archiuio Romanæ Curiæ descripti vacabilia Notariorum officia non habentes, nulla omninò quarumcunque literarum Apostolicarum, tam sub plumbo, quàm in forma Breuis, ac Supplicationum à se, & Romanis Pontificibus successoribus suis, vel ab Officiali ad id à se, & illis respectiue pro tempore deputato signatarum transumpta; obtinentes verò vacabilia Notariorum, etiam Curiæ Cameræ Apostolicæ, non autem Capitolij officia transumpta literarum, & supplicationum huiusmodi nonnisi postquam illæ per Officiales ad hoc constitutos registratæ fuissent, sub quingentorum scutorum monetæ, ac falsi, priuationisque prædictorum officiorum eo ipso incurrendis pœnis facere possent, nisi de pro tempore existentis Romani Pontificis Datarij licentia in scriptis obtinenda statuit, mandauit, & ordinauit, & aliàs prout in Constitutione, & edicto dicti Pauli, necnon in prædicti Vrbani Prædecessorum literis huiusmodi, quorum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, vberiùs continetur.

§. 2. Nunc autem Nos animaduertentes per prouidè in præmissis tam à Paulo, quam Vrbano Prædecessoribus prædictis statuta, fraudes, quæ in transumptis huiusmodi committebantur, è medio nullatenus tolli, quodque transumpta extra Romanam Curiam transmissa demandantur executioni, licet supplicationes, & literæ Apostolicæ tam sub plumbo, quam in dicta forma Breuis, ea quibus ipsa transumpta extrahuntur, totaliter expeditæ, & registratæ non sint, & vtplurimum copiæ simplices existant, propterea que pro Pastorali nostra sollicitudine fraudibus huiusmodi, necnon damno Officialium Cancellariæ, & Secretariæ prædictarum, quantum cum Domino possumus, obuiam ire volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine.

§. 3. In primis prædictum edictum, seu regulam dicti Pauli, ac literas dicti Vrbani Prædecessorum prædictas tenore præsentium innouantes, quod de cætero perpetuis futuris temporibus nulli omninò Notarij ex iis, quibus iuxta prædictas dicti Vrbani Prædecessoris literas transumpta huiusmodi conficere permissum, & licitum est, possint vllo modo supplicationum, & motuum propriorum quævis transumpta facere, illave in quibusvis citationibus, inhibitionibus, monitoriis, processibus fulminatis, & aliis expeditionibus, & supplicationibus inserere, præterquam tamen quando in supplicationibus, & motibus propriis huiusmodi apposita sit clausula, quod illorum sola Signatura sufficiat. nec etiam facere possit transumpta, citationes, inhibitiones, monitoria, processus fulminatos, & alias expeditiones cum insertione literarum Apostolicarum, tam sub plumbo, quàm in dicta forma Breuis, ac Supplicationum in casibus supra permissis, nisi illæ integraliter expeditæ, & registratæ, & ab vno Officiali ad id pro tempore deputato, qui sua subscriptione fidem facere debebit, quod illa cum originali concordent, reuisæ, & insuper à nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis Datario subscriptæ, & sigillo obsignatæ fuerint, sub excommunicationis latæ sententiæ à qua nemo nisi à Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constitutus absolui possit, aliisque etiam pecuniariis, & corporis afflictiuis nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis arbitrio irrogandis pœnis, & quoad Dominos officiorum in quibus erunt Notarij contrafacientes, vltra prædictas amissionis etiam officij pœnas eo ipso absque alia declaratione per contrauenientes incurrendas, quas pecuniarias, & alias arbitrarias pœnas etiam ij, qui transumpta, & alias expeditiones huiusmodi absque prædictis subscriptionibus, & sigillo, sineque prædictorum obseruatione procurauerint expedire, incurrent, earumdem tenore præsentium statuimus, mandamus, præcipimus, & ordinamus. Et nihilominus quod transumpta & expeditiones huiusmodi, quæ, & quas sine prædictis reuisionibus, & subscriptionibus fieri contigerit, nullæ, nulliusque roboris, & momenti existant, fidemque in iudicio, & extra illud non faciant, nec à quoquā executioni demandari valeant.

§. 4. Quodque partes, quæ transumptis, & expeditionibus absque reuisionibus, & subscriptionibus huiusmodi factis vtentur in adipiscenda possessione beneficiorum, & aliarum dignitatum Ecclesiasticarum, aut pro obtinenda alicuius indulti, seu gratiæ executione vltra prædictam excommunicationis pœnam ipso facto incurrendam, quocumque iure sibi ad dicta beneficia, dignitates, & alias gratias competenti ipso facto cadant, & ad eadem beneficia, dignitatesque, quæ tanquam ipso iure vacantia possior à Sede Apostolica duntaxat impetrari, perpetuò inhabiles existant, & ad restitutionem fructuum ex illis perceptorum teneantur. Præsentes quoque literas etiam ex eo quod Notarij prædicti, vel alij quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, seu ad ea vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quocumque alio quantumvis magno, & substantiali defectu, aut aliàs ex quocumque alio capite, causa, occasione, prætextu & colore, etiam in corpore iuris clauso, etiam tali, qui ad effectum validitatis præsentium necessariò exprimi deberet, notari, impugnari, inualidari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut aduersus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, & aliud quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium, impetrari, vel etiam motu simili concedi, aut sic impetrato, vel concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare nunquā posse, sed semper easdem præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, inuiolabiliter obseruari, sicque per quoscumque Iudices ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus, & declaramus.

§. 5. Quocirca dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus Almæ Vrbis nostræ Gubernatori, & causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori, & eorum cuilibet per easdem præsentes committimus, & mandamus, quatenus statim, atque præsentes nostræ literæ illis præsentatæ fuerint, illas solenniter publicent, & publicari faciant, ac in eis contenta quæcumque per se, vel alium, seu alios debitæ executioni demandent, seu demandari procurent, & contra inobedientes, præmissisque contrauenientes opportunis iuris, & facti remediis appellatione postposita procedant, inuocato ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

§. 6. Non obstantibus, quoad ea quæ præsentibus sunt contraria prædictis dicti Vrbani prædecessoris literis ac plæ memor. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris pariter nostri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, ac quatenus opus foret, nostra de non tollendo iure quæsito, ac quibusvis aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon priuilegio fori eorumdem Notariorum, aliisque priuilegiis indultis, & literis Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis.

Q 4 §. 7. Qui

§.7. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata insererentur, & exprimerentur, præsentibus pro expressis & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Vt autem præsentes, & in eis contenta quæcumque omnibus innotescant, & ne aliquis eorum ignorationem prætendere possit, volumus pariter, & mandamus, quod eædem præsentes per aliquem, seu aliquos ex cursoribus nostris ad Ecclesiæ Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ valuas, ac in acie Campi Floræ affigantur, & publicentur, quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si vnicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent.

§.9. Quodque illarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 8. die 3. Febr. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 3. Februarij 1652. Pontificatus nostri anno octauo.

Publicatio. *Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christi 1652. Indictione quinta, Pontificatus D. N. D. Innocentij Diuina Prouidentia Papæ X. anno eius octauo, die verò 7. mensis Februarij supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit in Ecclesia Lateranensi, ac Basilica Principis Apostolorum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ valuis, ac in acie Campi Floræ, & in aliis locis solitis, & consuetis Vrbis, per me Hieronymum Mastellam Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem.*

Pro Mag. Cursorum Laurentius Barbigionus Curs.

L I. *Edita An. D. 1652. 15. Oct. Pont. An. 9.* Super extinctione, & suppressione paruorum Conuentuum, eorumque reductione ad statum sæcularem, & bonorum applicatione, ac prohibitione erigendi noua loca Regularia in Italia, & Insulis adiacentibus. *Reperitur Tomo 4. ordine 27. fol. 285. incipit*: Instaurandæ.

LII. *Edita A. D. 1653. 8. Apr. Pont. A. 9.* Constitutio innouans Sanctiones canonicas contra Falsarios literarum Apostolicarum, cum illarum declaratione, extensione, & nouarum pœnarum adiectione. *Habetur Tomo 4. 28. in ordine, fol. 283. incipit*: In supremo.

LIII. *Edita A. D. 1653. 31. Maij, Pont. An. 9.* Declarantur, & definiuntur quinque propositiones in materia Fidei. *Reperitur Tomo 4. 31. in ordine, fol. 287. incipit*: Cùm occasione.

LIV. Confirmatio Priuilegiorum Ordinis Monachorum Congregationis Cisterciensis.

De istorum Monachorum Congregatione notaui ad Constitut. 155. In sede, *&c. & ad Constit. 17.* Aliàs à nobis, *Vrbani VIII. in Appendice Tomi 4.*

Edita A. D. 1653.

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius modernus Procurator generalis Ordinis Cisterciensis, quod ipse priuilegia, gratias, & indulta à diuersis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris dicto Ordini concessa, & successiuè ab illis, præsertim verò Greg. Papa XIII. similiter Prædecessore nostro fel. rec. confirmata, quo firmiora subsistant, & ab omnibus arctius obseruentur, Apostolicæ nostræ confirmationis patrocinio communiri summoperè desiderent.

A censuris absoluit. §. 1. Nos igitur eumdem modernum Procuratorem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula priuilegia, gratias, & indulta per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros eidem Ordini quomodolibet concessa, dummodo in vsu, ac licita sint, & honesta, & non sint reuocata, neque sub aliquibus reuocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus, & Concilij Tridentini decretis, ac Constitutionibus Apostolicis, regularibusque dicti Ordinis institutis non aduersentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint in eisdem supplemus. *Confirmat preut in rub.*

Decretum irritans. §. 3. Decernentes illa, necnon ipsas præsentes literas semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, inuiolabiliter, & inconcusse perpetuò obseruari, sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Transumptis credi iubet. §. 3. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 9. die 16. Iunij. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Iunij 1653. Pontificatus nostri anno nono.

L V. *Edita A. D. 1653. 14. Maij, Pont. An. 9.* In causa Angelopolitana iurisdictionis in Indiis Occidentalibus nouæ Hispaniæ. *Reperitur Tomo 4. 29. in ordine, pag. 284. incipit*: Cùm sicut.

L VI. *Edita A. D. 1653. 6. Oct. Pont. An. 9.* Declaratio nullitatis Literarum Senatus Mediolani, & Edicti Gubernatoris Status Mediolanensis super obseruatione festiuitatis S. Dominici in dicto Statu. *Habetur Tomo 4. 30. in ordine, pag. 287. incipit*: Cùm Nuper.

LVII. Super subiectione Capellanorum Massæ Capituli Ecclesiæ Metropolitanæ Ianuensis in iis, quæ spectant ad seruitium Ecclesiæ.

Edita A. D. 1654.

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua. ALiàs à Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus Sacris Ritibus præpositis emanauit Decretum tenoris sequentis, videlicet. Cum referente Eminentissimo, & Reuerendissimo D. Cardinale Sacchetto fuerint denuò propositæ controuersiæ exortæ inter Capitulum, & Canonicos Metropolitanæ Ecclesiæ ex vna, & Capellanos de Massa eiusdem Ecclesiæ partibus ex altera super obedientia præstanda in Choro, Capitulo, & Canonicis in iis, quæ concernunt seruitium Ecclesiæ super vsu nominis Collegij, & super aliis prærogatiuis

tiuis per eosdem Capellanos prætensia S.R. Congregatio censuit, & declarauit, seruandum esse Decretum aliàs editum, sub die 25. Martij 1652. Capellanos scilicet de Massa esse subiectos Capitulo in iis, quæ spectant ad seruitium Ecclesiæ, prout subsunt Capitulares, & alij eiusdem Ecclesiæ. Die 24. Augusti 1652.

Confirmat prout in rub. §. 5. Cum autem firmiora sint ea, quibus Sedis Apostolicæ accedit auctoritas, idcircò Nos supplicationibus dilectorum filiorum eorumdem Capituli, & Canonicorum dictæ Ecclesiæ Ianuensis Nobis desuper humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis vim, & robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos illæ concernunt, & in futurum quomodolibet concernent, inuiolabiliter, & inconcusse obseruari.

Decretum irritans. §. 2. Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Ecclesiæ Ianuensis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P. An. 10 die 27 Ianu. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Ianuarij 1654. Pontificatus nostri anno decimo.

LVIII. Decretum super administratione Cellerariorum Congregationis Cassinensis.

Diuturna experientia compertum est, Monasteria Congregationis Cassinensium, tunc maximo bonorum temporalium incremento floruisse, cum Cellerarij demandatam sibi œconomicam curam non pro suo arbitrio, & auctoritate, sed consulto in omnibus proprio Abbate, eoque dirigente, fideliter administrarunt, inutiles resecando sumptus, à profusis munerum largitionibus abstinendo, necnon Animalium, & Agriculturæ industriam non in sui, sed Monasteriorum commodum, & vtilitatem conuertendo, exactasque pecunias Depositario integrè tradendo in communi arca asseruandas: Ad quod etiam multùm semper contulit eorum Prælatorum vigilantia, qui rationes introitus sedulò, ac frequenter subducentes, præmisso diligenti examine, quid fraudis, vel præiudicij interuenerit, omnia ad fidelem calculum reuocarunt, prout Constitutiones Apostolicæ, ac eiusdem Ordinis Statuta prouidè disponunt. Verùm quia in quibusdam Monasteriis tam salubres ordinationes, Cellerariorum incuria, & quandoque etiam malitia, nimiaque Superiorum Indulgentia negliguntur, & timendum est, ne si huiusmodi malum subrepat, tractu temporis eorumdem Monasteriorum ruina subsequatur, ideò.

§. 1. Sanctissimus D.N. audito voto Congregationis S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, innouando in primis Constitutionem sanct. mem. Clementis VIII. sub die 6. Martij 1593. eidemque pro firmiori contentorum obseruantia grauiores pœnas addendo, prohibet omnibus, & singulis Cellerariis, aliisque eorum Ministris, siue Monachis, siue Commissis, quibus bonorum administratio quocumque modo incumbit, quo minus audeant redditus, ac prouentus supprimere, vel minuere, rerum quarumcumque pretium alterare, negotiationibus sese immiscere, animalium, seu agriculturæ industrias sibi appropriare, aut munera contra formam præfatæ Constitutionis elargiri, sub pœna priuationis officiorum, vocis actiuæ, & passiuæ, ac perpetuæ inhabilitatis eo ipso incurrenda, à qua, præterquam à Sede Apostolica, dispensari non valeant: obstringendo Abbates, quatenus cum primùm ipsis de huiusmodi transgressionibus innotuerit, ad executionem præfatarum pœnarum, nulla interposita mora procedant, aliàs eisdem ipsi pœnis subiaceant, ac dignitate Abbatiali priuentur.

§. 2. Insuper vt omnes pecuniæ quacumque ex causa ad Monasterium pertinentes, à Cellerariis dietim, prout exiguntur, Depositario consignentur, & in arcam deponantur duabus clauibus diuersis obseratam, quarum altera penes Cellerarium, altera verò penes eumdem depositarium asseruari debeant: arca verò ipsa vnà cum rationum Codice in Abbatia, tanquam in loco tutiori, & sub oculis eiusdem Abbatis custodiatur, à qua nec obolus quidem extrahi possit, nisi præcedente mandato in scriptis Cellerarij, non quidem sibi, sed iis directo, quibus pecuniæ persoluendæ fuerint, expressâ causa, & summa, necnon manu etiam Abbatis firmato, cuius tenor de verbo ad verbum in destinato libro registretur. Quod si Abbatem fortè abesse contigerit, tam Codex, quàm arca Superioris Monasterij custodiæ committatur.

§. 3. Computa, iura, introitus, & exitus, tam quoad pecunias, quàm victualia quæcumque, aliaque omnia in ipsius Monasterij quotidianas necessitates expensa, consumpta, aut distributa, singulo quoque mense, quæ verò in agrorum culturam, aut fructuum recollectionem, quolibet trimestri Abbati, Priori, ac Decania fideliter exhibeantur, quibus præfati non modò se subscribant, sed etiam iuramento confirment, singula diligenter examinasse, nihilque in iis fraudis contra formam præsentis Decreti inuenisse. Quod si qui defraudasse, & veritatem prouentuum, & expensarum non expressisse inuenti fuerint, nedum incurrant pœnas superius expressas absque vlla spe impetrandæ dispensationis, verùm etiam de furto, ac periurio puniantur.

§. 4. Quæ omnia vt exactiùs obseruentur, Sanctitas Sua PP. Visitatoribus seriò iniungit, quatenus in eorum visitatione super præmissis diligenter inquirant, & si quid in contrarium commissum, aut omissum repererint, contrafacientes in prænarratas pœnas incidisse, & à suis officiis suspensos respectiuè declarent; donec in primo futuro Congressu Dietæ, vel Capituli ad executionem pœnarum, vt suprà, inflictarum, procedatur, sub pœna pariter priuationis dignitatis Abbatialis, necnon vocis, actiuæ, & passiuæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, seu alia consequenda, rehabilitatione Sedi dumtaxat Apostolicæ reseruata, ab ipsis quoque Visitatoribus incurrenda.

§. 5. Et quia fidele seruitium, & accurata in executione præmissorum diligentia tunc sperari poterit, si Cellerarij cum grauitate morum, tum vitæ probitate conspicui fuerint: ea propter Sanctitas Sua mandat Abbatibus, vt in huiusmodi deputationibus faciendis audito priùs consilio Seniorum, nonnisi Religiosum grauem, probatum, ac inter Decanos adscriptum Diffinitoribus, aut Regimini promouendum proponant, quemque aptiorem esse secundùm Deum iudicauerint, ac talem proprio iuramento in scriptis attestentur: Secus dicta deputatio nulla sit eo ipso, & Prælati in proxima Dieta, vel Capitulo debitè puniantur. Romæ die nona Ianuarij 1654.

Super subiectione nonnullorum conuentuum iurisdictioni Ordinarij, tanquam Sedis Apostolicæ delegati. *Reperitur Tomo* 4. 32. *in ordine*, *pag.* 288. *incipit*: Vt in paruis. LIX. *Edita A. D. 1 5 10. Febr. Pont. A. 10.*

Constitutio

LX. **Confirmatio literarum Vrbani VIII. pro Congregatione Lateranensi Canonicorum Regularium Ordinis Sancti Augustini, alienandi bona stabilia pro summa centum millium scutorum, pro solutione Montium Cameralium.**

Consimilem facultatem alienandi bona stabilia tribuit Vrban VIII. Congregationi Casinen. vt in Const. 250. Exponi Nobis, *&c & in Constit.* 233. Aliàs à Nobis.

Edita A. D. 1654.

INNOCENTIVS PAPA X.
Dilecte fili noster salutem, & Apostolicam benedictionem.

Supplicatio. NVper pro parte dilectorum filiorum Abbatis Generalis, & Visitatorum Collegarum Congregationis Lateranensis Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini Nobis expositum fuit, quod cum Congregatio prædicta ob vigentia in Lombardia, & Pedemontio bella, ingenti ære alieno cum Camera nostra Apostolica ratione montium Cameralium, nonnullorumque censuum, pro soluendis montium suorum fructibus, & aliorum de licentia Sedis Apostolicæ creatorum contracto adhuc grauata reperiatur, ipsi habitis cum participatione, & consensu Venerabilis Fratris nostri Francisci Episcopi Portuensis S.R.E. Cardinalis Barberini nuncupati eiusdem S. R. E. Vicecancellarij, dictæ Congregationis apud Nos, & Sedem Apostolicam prædictam tunc temporis Protectoris, pluribus inter se congressibus, quo eadem Congregatio ab ære alieno huiusmodi liberari valeat, expensas quascunque per eandem Congregationem, illiusque Monasteria fieri solitas, quæ præcisè necessariæ non sunt, licet illæ à Constitutionibus ipsius Congregationis hactenus approbatæ reperiantur, in posterum resecandas fore, ac præterea singula dictæ Congregationis Monasteria in propria Diœcesi, & Prouincia respectiuè portiones æris alieni prædicti, ipsa Monasteria contingentes, pecuniis ex creationibus, & impositionibus annuorum censuum super eorumdem Monasteriorum bonis respectiuè, aut eorumdem bonorum ad longum tempus locationibus, seu etiam ipsorum bonorum minus vtilium venditionibus, aut quocunque alio dictis Monasteriis minus dispendioso modo colligendis extingui debere, reseruato nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito decreuerunt, & ordinauerunt.

Motiua alienandi. §. 1. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat concessa Abbatibus Generalibus, & Visitatoribus dictæ Congregationis ad effectum æs alienum huiusmodi extinguendi per fel. record. Vrbanum Papam VIII. Prædecessorem nostrum per suas in simili forma Breuis die 20. April. 1637. expeditas literas, bona stabilia dictæ Congregationis pro summa centum millium scutorum monetæ Romanæ duntaxat, cum approbatione dicti Francisci. Cardinalis alienandi licentia, quam nos subinde per nostras in eadem forma Breuis, die 31. Iulij 1646. expeditas literas confirmauimus, & approbauimus, nondum totaliter executioni demandata sit, ipsique exponentes, quia idem Franciscus Cardinalis Congregationis huiusmodi Protector esse desiit, facultatem approbandi alienationem bonorum stabilium huiusmodi pro ea parte, pro qua licentia prædicta nondum consumpta est, Tibi qui eiusdem Congregationis apud Nos, & Sedem prædictam Protector existis, tribui summoperè desiderent, cumque iidem exponentes plurimùm vereantur, ne super executione decretorum, & ordinationum per eos, vt præfertur factorum, particulares Monasteriorum prædictorum Superiores controuersias, & difficultates suscitent, quibus optata per eos dictæ Congregationis ab ære alieno prædicto liberatio in graue eiusdem Congregationis dispendium impediatur. Idcirco iidem Exponentes Nobis humiliter supplicari fecerunt, vt sibi in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Committit eo Protecti facultatem approbandi dictæ alienationem bonorum stabilium. §. 2. Nos igitur eorumdem Exponentium votis, quantum cum Domino possumus, fauorabiliter annuere, eosque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, necnon prædictarum Vrbani Prædecessoris, & nostrarum literarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, ac de tua prudentia & rerum agendarum peritia plurimùm in Domino confisi, circumspectioni tuæ si, & in quantum prædicta licentia alienandi bona stabilia dictæ Congregationis pro summa centum millium scutorum monetæ Romanæ dumtaxat nondum consumpta sit, vt præfertur, alienationes bonorum stabilium Congregationis huiusmodi in omnibus, & per omnia, quemadmodum dicto Francisco Cardinali in vim prædictarum Vrbani Prædecessoris literarum concessum reperitur, seruata omninò earumdem literarum forma, & dispositione, auctoritate nostra Apostolica arbitrio tuo approbandi facultatem eadem auctoritate tenore præsentium tribuimus, & impartimur.

§. 3. Decernentes ea, quæ cum approbatione tua in executionem dictarum literarum Vrbani Prædecessoris fient, perinde valida, firma, & efficacia existere & fore, ac si cum approbatione dicti Francisci Cardinalis facta fuissent. Ac insuper eidem circumspectioni tuæ per easdem præsentes committimus, & mandamus, quatenus per te, vel alium, seu alios, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro parte Exponentium prædictorum requisitus fueris, quoscunque particulares Congregationis prædictæ Superiores, ac Canonicos Regulares ad decreta per ipsos Exponentes facta pro bono dictæ Congregationis regimine circa resectionem expensarum præcisè non necessariarum per ipsam Congregationem, eiusque Monasteria fieri solitarum, licèt à Constitutionibus hactenus, vt præmittitur, approbatæ reperiantur, necnon super extinctione portionum æris alieni prædicti singula Monasteria huiusmodi contingentium per ipsa Monasteria in propria Diœcesi, & Prouincia respectiuè modis præmissis facienda, omni & quacunque appellatione, recursu, & reclamatione postpositis recipiendum, ac debitæ executioni demandandum, opportunis iuris, & facti remediis auctoritate nostra prædicta arbitrio pariter tuo cogas, & compellas.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus recolend. mem. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alinandis, necnon piæ mem. Bonifacij PP. VIII. prædecessoris nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, necnon Congregationis, & Monasteriorum huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi, illiusque Monasteriis, ac Superioribus, & Canonicis Regularibus in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

D.P. An. 10. die 3. Martij. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 3. Martij 1654. Pontificatus nostri anno decimo.

Confirmatio

LXI. Confirmatio Ministri Generalis Fratrum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, hac tamen lege adiecta, vt singulis sexenniis conuocari debeat Capitulum Generale.

Istius Ordinis materiam, & confirmationem Priuilegiorum habes ad Constitut. 55. Gregor. XV. & quod ministerium Redemptionis Captiuorum in omnibus spectet Fratribus Calceatis dumtaxat, habes ad Constitut. 278. Exponi Nobis, *Vrbani VIII.*

Edita A. D. 1654.

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN eminenti Sedis Apostolicæ specula, meritis licet imparibus, per abundantiam diuinæ misericordiæ vniuersalis Ecclesiæ regimini præsidentes, Religiosorum virorum sub suaui Religionis iugo Altissimi obsequiis addictorum tranquillitati, & felici directioni, quantum Nobis ex alto conceditur, libenter intendimus, ac desuper Officij nobis diuinitùs commissi partes interponimus, prout matura consideratione adhibita conspicimus in Domino salubriter expedire.

Supplicatio mons Ministri Gen.

§. 1. Sanè pro parte dilecti filij Claudij Rallæ Fratris expresè professi Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, Nobis nuper expositum fuit, quod cum post obitum Ludouici Petit totius Ordinis prædicti dum vixit Ministri Generalis, intimarum quatuor Prouinciis eiusdem Ordinis Franciæ scilicet, Picardiæ, Campaniæ, & Normandiæ, quibus ius eligendi Ministrum Generalem Ordinis huiusmodi, dum pro tempore idem Ordo Ministro Generali destitutus est, ex immemorabili trecentorum, & amplius annorum consuetudine priuatiuè ad alias dicti Ordinis Prouincias, vt asseritur, competit, futuri Ministri Generalis in locum eiusdem Ludouici defuncti immediatè facienda electione de anno 1652. in Conuentu S. Martini Parisiensis, Ordinis huiusmodi, prædictus Claudius tunc eiusdem Conuentus Minister, in Ministrum Generalem dicti Ordinis Canonicè cum omnibus modis, formis, & solennitatibus in similibus hactenus seruari solitis electus fuisset, ipseque Claudius electionis huiusmodi confirmationem de more antecessorum suorum in prædicti Ordinis Ministros Generales similiter electorum à Nobis, & Sede Apostolica humiliter petiisset, Nos electionis prædictæ examen, totiusque rei discussionem Venerabilibus Fratribus Nostris S.R.E. Cardinalibus, negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis commisimus.

Reclamatio Prouincialium Hispaniæ, & Italiæ

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dilecti pariter filij Prouinciarum Hispaniæ, & Italiæ dicti Ordinis Prouinciales contra eamdem electionem insurrexerint, illamque mota desuper lite, & controuersia ex diuersis capitibus, videlicet ex eo, quod ipsis non vocatis, nec intimatis, contra regulas, seu statuta eiusdem Ordinis, necnon iuris communis, & quarumdam Constitutionum fel. rec. Innocentij III. Clementis IV. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Ordinis prædicti confirmatoriarum dispositionem, factam fuisse, quodque aliàs tunc existentes Prouinciales Prouinciarum Hispaniæ, & Italiæ huiusmodi similibus electionibus, & signanter de annis 1473. 1502. 1509. respectiuè, licet cum protestatione interuenissent, nullam, & inualidam esse prætenderint: Nobis propterea idem Claudius humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat prout in rub.

§. 3. Nos igitur dictum Claudium specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de eorumdem Cardinalium, quibus prædictas supplicationes examinandas commisimus, consilio, ad euitanda incommoda, quæ facilè oriri possent, si diutius Ordo prædictus sine capite permaneret, prænarratam electionem de persona dicti Claudij, super idoneitate, ac zelo multipliciter commendati, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & quoscunque defectus, si qui quomodolibet desuper interuenerint, supplemus, saluis tamé iuribus in futurum vtriusque partis, tam in petitorio, quàm in possessorio: hac tamen lege adiecta, vt singulis sexenniis conuocari debeat Capitulum Generale dicti Ordinis loco, & tempore à Capitularibus in immediatè præcedentibus Capitulis Generalibus ipsius Ordinis designandis, cum interuentu ipsiusmet Ministri Generalis, omniumque Prouincialium totius Ordinis huiusmodi, cum vno socio pro quolibet à singulis Prouinciis eiusdem Ordinis in antecedenti earum Capitulo Prouinciali eligendo, & in eo sine acceptione secundum Deum, sacrosque Canones & Ordinis huiusmodi instituta, delinquentium tam Superiorum, quàm subditorum quorumcumque corrigantur excessus, ac de salute animarum, & de conseruatione ipsius Ordinis, eiusque Domorum indemnitate tractetur, & statuatur, quod fuerit regulariter statuendum.

Quod primò Capitulum Generale fiat in Vrbe.

§. 4. Et quoniam non sine magna admiratione compertum est, Religionem prædictam in præcipuis Europæ Regnis diffusam, cuius quamplurimi Conuentus vitis, cum doctrina, tum pietate efflorescunt, Constitutiones Generales non agnoscere, quibus communiter gubernetur. Ideò Venerabili Fratri Nostro Martio Episcopo Albanensi S.R.E. Card. Ginetto nuncupato Ordinis prædicti apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectori per easdem præsentes iniungimus, vt pro hac prima vice Capitulum Generale dicti Ordinis, quamprimum fieri poterit, in hac Alma Vrbe conuocari faciat, in quo ipse Minister Generalis, & alij prædicti sub pœnis arbitrio nostro in casum contrauentionis incurrendis interesse, ibique statuta, Constitutiones, ordinationes, ac omnia, & singula, quæ in spiritualibus, ac temporalibus ipsius Religionis, ac Regularis disciplinæ statum, gubernium, obseruantiam, & indemnitatem quoquo modo concernere poterunt, per totum Ordinem prædictum seruanda proponi, & definiri debeant, quæ tamen antequam publicentur, Congregationi eorumdem Cardinalium examinanda, corrigenda, & approbanda exhibeantur.

Decretum irritans.

§. 5. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, & ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus Apostolicis, ac in Vniuersalibus, & Prouincialibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, eiusque Superioribus, ac Prouinciis, & Fratribus quibuscumque in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 10. die 12 Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 12. Augusti 1654. Pontificatus nostri anno decimo.

Quod

LXII. Quod Commendatarij Monasteria Ordinis Cisterciensis in Commendam obtinentes, non possint Priores, & Officiales eiusdem Ordinis instituere, ac destituere, nec visitare Monachos, eosdemque corrigere.

Edita A. D. 1654.

INNOCENTIVS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PAstoralis Officij Nobis diuinitùs commissi partes esse cognoscimus, vt Religiosorum virorum in humilitatis spiritu sub suaui Religionis iugo Altissimi obsequiis mancipatorum commodis, & felici directioni intendentes, illos à dispendiis quibuslibet, quantum Nobis ex alto conceditur, asseramus.

Supplicatio contra Commendatarios.

§. 1. Sanè pro parte dilecti filij Claudij Abbatis Generalis Ordinis Cisterciensis per eius Procuratorem Nobis nuper expositum fuit, quod licet peculiaria Ordinis prædicti priuilegia à quamplurimus Romanis Pontificibus, & signanter à fel. rec. Pio II. Sixto V. Innocentio VIII. Pio IV. Pio V. & Gregorio XIII. Prædecessoribus nostris concessa, & confirmata respectiuè disponant, ac declarent, quod Commendatarij Monasteria dicti Ordinis in Commendam obtinentes nullam in Monasterio sibi commendato quoad eorum Monachos iurisdictionem exerceant, sed visitatio ad Abbatem Cistercij, & quatuor Primores, quemlibet in sua generatione iuxtà formam antiquorum priuilegiorum pertineat, ac Monachi ipsorum Monasteriorum Commendatorum dictum Abbatem Cistercij, & primos quatuor, ac eorundem Commissarios ad eamdem visitationem recipere, & in eorum manibus professionem emittere debeant. Commendatarij verò ne quempiam propter delictum eiiciant, sed quonescumque Monachi quid admiserint, quod quidem animaduersione dignum sit, id quamprimum Priori Claustrali, vel Commissario significent, qui correctionem iuxtà Ordinis prædicti statuta faciat, ac demùm Prior, & Subprior in iisdem commendatis, seu commendandis Monasteriis Officiales spirituales, & temporales dicti Ordinis professi, & non sæculares per Commendatarios, etiamsi S.R.E. Cardinales fuerint, instituantur. Et præterea Concil. Trid. decreto sess. 25. c. 20. statutum reperiatur, vt Priores Claustrales, aut in Prioratibus Conuentum habentibus Superiores, qui correctiones, & spirituale regimen exercent, à Capitulis generalibus, vel ipsorum Ordinum Visitatoribus instituantur: Ac insuper à Congregatione venerabilium fratrum nostrorum eiusdem S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita resolutiones præmissis, ac Constitutionibus Apostolicis innixæ emanauerint die secunda Augusti 1647. quibus tunc existenti nostro, & Sedis Apostolicæ in Regno Poloniæ Nuncio iniunctum fuit, vt seriò inuigilaret ne Commendatarij huiusmodi, & signanter dilectus pariter filius Alexander Donhoff Commendatarius Monasterij Andreouiensis Ordinis prædicti, Cracouiensis Diœc. circa Officialium electiones, vel circa Monachorum vitam, & mores, cæteraque institutum regulare spectantia se ingererent: Nihilominùs iidem Commendatarij passim, & in primis prædictus Alexander Donhoff in vim literarum Apostolicarum super eorumdem Monasteriorum commendis expeditarum, in quibus huiusmodi Monasteriorum cura, regimen, & administratio, tam in spiritualibus, quàm temporalibus plenariè committitur, prætendunt ius instituendi, ac destituendi Priores, & Officiales claustrales visitandi, corrigendi, statuendi, ordinandi, & exercendi ea, quæ institutum regulare contingunt, eorumdemque Commendatariorum nonnulli non contenti redditibus, ac fructibus, quorum maiorem partem ex opulentioribus dicti Ordinis Monasteriis colligunt, in alienam insuper messem, veluti in electiones, ac depositiones Priorum, ac Subpriorum, aliorumque Officialium, ac etiam in Visitationes, & Monachorum correctiones falcem mittere præsumentes, prædicta priuilegia, & Constitutiones Apostolicas contemptui habent in graue eiusdem Claudij Abbatis, imò vniuersi Ordinis prædicti iurium præiudicium.

Confirmat prout in rub.

§. 2. Quare idem Claudius Abbas Nobis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Claudium Abbatem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de prædictorum Cardinalium consilio inhærentes præallegatorum Summorum Pontificum Prædecessorum nostrorum priuilegiis Ordini Cisterciensis huiusmodi concessis, ac decreto eiusdem S. Concilij Tridentini, ac resolutionibus aliàs desuper factis, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, decernimus, ac statuimus non licere Commendatariis Priores, Subpriores, aut Officiales Claustrales instituere, ac destituere, visitare Monachos, eosdemque corrigere, nec facultates eisdem in literis Apostolicis concessas, & expressas, prout supra, ad ea, quæ institutum regulare concernunt, ac tenore prælibatorum priuilegiorum, & S. Concilij dispositione Monastico regimini relinquuntur, trahi posse, ac debere.

Executores deputat.

§. 3. Ideoque dilectis filiis nostris, & Sedis prædictæ Nunciis, siue etiam locorum Ordinariis, vel dicti Ordinis Conseruatoribus per easdem præsentes iniungimus, vt quotiescumque requisiti fuerint, ab huiusmodi vexationibus, ac violentiis manifestis Commendatarios per censuras, & alia iuris remedia, implorato etiam si opus fuerit, brachij sæcularis auxilio, cohibeant, & compescant. Salua semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari, sicque in iisdem præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac rec. mem. Bonifacij Papæ VIII. de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in Vniuersalibus, Prouincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon prædicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 10. die 25. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 25. Septemb. 1654. Pontificatus nostri anno Decimo.

ALEXANDER VII.

PONTIFEX CCXLI.

ANNO DOMINI MDCLV.

ALEXANDER VII. Senensis, Fabius antea dictus, Flauij Chisij Filius, S.R.E. Presbyter Card. tit. S. M. de Populo, Romæ die 7. Aprilis Summus Pontifex pronunciatus anno Domini MDCLV. & die 18. eiusdem mensis, & anni coronatus. Creauit Cardinales 38. Obiit 22. Maij 1667. & in Basilica Principis Apostolorum sepultus est. Vacauit Sedes dies 29.

---

1. Iubileum vniuersale ad implorandum Diuinum auxilium initio sui Pontificatus, pro salutari Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ regimine, & pro pace inter Principes Christianos.

Iubilea huiusmodi indixere Sixt. V. Constit. Vitium nostrarum. *Greg. XV. Const. 2.* Spiritus. *Vrb. VIII. Constit.* Æternus, *Innocent. X. Const. 1.* Immensæ. *Tom. 4.*

Edita An. D. 1655.

ALEXANDER PAPA VII. Vniuersis Christi fidelibus, ad quos præsentes literæ peruenerint, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

NIGENITVS Dei Filius D. N. IESVS-CHRISTVS, cuius inscrutabili prouidentia stant vniuersa, immensam suam erga Nos bonitatem clarissimo testimonio manifestauit, cùm humilitatem nostram ad regimen vniuersalis Ecclesiæ pretiosissimo suo sanguine acquisitæ, nullo meritorum nostrorum suffragio vocauit, Nobisque Vicariam eius in terris potestatem demandauit. Qua in re sicuti diuinæ voluntati obsequentes imposito iugo collum humiliter supposuimus, ita dum suscepti oneris grauitatem, & luctuosum Reipublicæ Christianæ assiduis bellorum motibus tot per annos agitatæ statum attentè contemplamur, anticipauerunt vigilias oculi nostri, metuque veremur, ne impendenti Nobis curatum moli succumbat virium nostrarum imbecillitas. Et quamuis in bonorum omnium largitore Deo, qui sperantes in se infirmari non patitur, spem nostram collocantes omnem pro salute commissi Nobis è Cælo Gregis laborem alacriter subire parati simus, nihilque quod ad Pastoralis officij partes spectat, prætermittamus, vt sedatis inter Principes Orthodoxos dissensionibus, amissa pax Orbi Christiano restituatur; attamen quia vani sunt humani conatus, nisi gratiæ cælestis ope adiuuentur, ad vestrum omnium, quibus nostra impendenda est solicitudo, orationes ex more Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum confugere decreuimus, vt exoratus communibus precibus Dominus, qui dat lasso virtutem, & his, qui non sunt, fortitudinem, & robur multiplicat, confortet Nos in potentia virtutis suæ, & optatæ cumulet lætitiâ tranquillitatis.

Fideles ad orandum hortatur.

§. 1. Hoc autem vt fructuosius fiat, & maiori cum spiritus ardore peragatur, eiusdem Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores à Domino constituti sumus proferre, & erogare decreuimus, Itaque ex parte Omnipotentis

tentis Dei Patris, & Filij, & Spiritus Sancti omnes, & singulos vtriusque sexus Christi fideles, tam in alma Vrbe nostra, quàm extra eam vbilibet locorum constitutos Apostolica auctoritate paternè requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infrascripta deuotè peragendum, & adimplendum, & ad Deum Saluatorem nostrum orandum, vt per viscera misericordiæ suæ fidem Catholicam protegere, ab hostium conatibus, & insidiis defendere, hæresim exstirpare, Principibus Christianis pacem, & veram concordiam donare dignetur; Nobis verò copiosum suæ gratiæ spiritum largiatur, quo instructi cuncta consilia, & actiones nostras ad Nominis eius gloriam, fideliumque, & animæ nostræ salutem dirigere valeamus.

Preces, & opera pietatis præscribit.

§.2. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque soluendi potestate, quam Nobis Dominus licet indignis contulit, vniuersis, & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus in alma Vrbe præfata degentibus, qui Sancti Ioannis Lateranensis, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Maioris eiusdem Vrbis Ecclesias, seu Basilicas, vel Ecclesiarum huiusmodi alteram spatio duarum proximarum hebdomadarum semel saltem visitauerint, ibique per aliquod temporis spatium deuotè, vt suprà, Deum orauerint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbatho alterius ex præfatis hebdomadis ieiunauerint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediatè sequenti, vel alia die infra eandem hebdomadam reuerenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout vnicuique suggeret deuotio, erogauerint.

Extra Vrbem facienda decernit.

§.3. Cæteris verò extra Vrbem præfatam vbicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ peruenerint designandas, vel Ecclesiarum huiusmodi alteram spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, vt præfertur, faciendæ decurrendarum saltem semel visitauerint, ibique vt supra orauerint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbatho alterius ex hebdomadis huiusmodi ieiunauerint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediatè sequenti, vel alia die infra eandem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, vt præmittitur, erogauerint. plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Iubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Vrbem præfatam concedi consueuit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Ad quid teneantur Nauigantes, & iter agentes.

§.4. Nauigantes verò, & iter agentes, vt cum primùm ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel Maiore, aut Parochiali loci eorum domicilij, eandem indulgentiam consequi possint, & valeant.

Regularibus, aliisque impeditis concedit.

§.5. Regularibus autem personis vtriusque sexus etiam in claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque, tam laicis, quàm Ecclesiasticis sæcularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captiuitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiuerint, vt illa Confessarius ex iam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque iniungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Confessaris electionem permittit.

§.6. Insuper omnibus, & singulis Christi fidelibus vtriusque sexus, tam laicis, quàm Ecclesiasticis sæcularibus, & Regularibus cuiusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam in Vrbe præfata, quàm extra eam vbique locorum, vt præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, vt sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam sæcularem, quàm cuiusvis Ordinis, vel Instituti regularem ex approbatis, vt præmittitur à locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à iure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis grauibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, siue Nobis, & Sedi Apostolicæ etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & aliàs per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reseruatis in foro conscientiæ, & hac vice tantùm absoluere, & liberare valeant.

Item votorū commutationem.

§.7. Et insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, iniuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque eiusdem Confessarij arbitrio iniungendis.

Publicarè Iubilaum præcipit.

§.8. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum vbicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, vt cùm præsentium literarum transumpta, aut exempla etiam impressa acceperint, illa statim absque vlla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Prouincias, Ciuitates, Oppida, Terras, & Loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Suam mentem declarat.

§.9. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientiæ: neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Iudice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu alias in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi infra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordauerint, vllo modo suffragari posse, aut debere.

Contrariis derogat.

§.10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absoluendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reseruatur, vt nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum, & facultatum huiusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant; necnon regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, siue Institutorum regularium, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, & approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro seruata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.11. Vt autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deueniant, volumus, vt earundem præsentium transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicuius

Notarij

Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, vbique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 1. die 14. Maij. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 14. Maij 1655. Pontificatus nostri anno primo.

Publicatio. *Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimoquinto, Indictione 8. die verò decimaquinta mensis Maij, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. anno eius primo, supradictum Breue affixum, & publicatum fuit ad valuas Basilicæ Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Maioris de Vrbe, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Iosephum Marcheratum Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem.*

Ioannes Antonius Bertarellus Curs. Promag.

II. Confirmatio Statutorum Vniuersitatis Artis Aurificum de Vrbe.

Artium Consules earum Statuta obseruare debent. Pius IV. Constit. 58. §. 29. Non possunt reassumere causas mercedum, & miserabilium personarum à Maioribus Magistratibus: ibidem §. 73.

Edita An. D. 1655.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. EXponi nuper fecerunt dilecti filij Paulus Cangianus Consul, & Camerarius, ac Nicolaus de Martino, Marchionus Albinus, & Hieronymus Saxus Consules, ac alij Officiales, & Deputati Vniuersitatis Artis Aurificum de Vrbe, quod ipsi omnia, & singula Statuta aliàs pro facili dictæ Vniuersitatis regimine condita, & aucta, ac à fel. rec. Iulio II. Gregorio XIII. Paulo V. & Innocentio X. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris confirmata, quo firmiora persistant, & ab omnibus Artibus obseruentur, Apostolicæ nostræ confirmationis præsidio communiri summoperè desiderant.

Absoluit à censuris. §. 1. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Statuta prædicta, ac declarationes desuper in plena dictæ Vniuersitatis Congregatione postmodùm factas, dummodò tamen in vsu, ac licita sint, & honesta, & non sint reuocata, aut sub aliquibus reuocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus, & Concilij Tridentini Decretis, ac Constitutionibus Apostolicis non aduersentur, Cameræque nostræ Apostolicæ iuribus non præiudicent, & monopoliis ansam non præbeant, Apostolica authoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus. *Confirmat statuta prout in rubr.*

Decretum irritans. §. 2. Decernentes illa, necnon præsentes literas semper, & perpetuò firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, inuiolabiliter, & inconcussè obseruari. Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 20. Iunij 1655. Pontificatus nostri anno primo. *Dat. P. An 1. die 20 Iunij.*

Contra Superiores Congregationis Cælestinorum Ordinis S. Benedicti, qui fauores extra suum Ordinem attendentes, Officia, Dignitates, ac gratias concedunt: & contra eosdem Monachos dictos fauores conquirentes. III.

Calestini Monachi sic appellantur, quia à Calestino V. instituti sunt. Clem. V in Const. 4. §. 10. tom. 1. Recepti fuerunt sub protectione Sedis Apostolica à Benedicto XI. in eius Constit. 2. tom. 1. Calestinis ambitum interdixit Paul. V. Const. 94. tom. 3.

ALEXANDER PAPA VII. *Edito An. D. 1655.*
Ad perpetuam rei memoriam.

ALiàs emanarunt à fel. record. Paulo Papa V. prædecessore nostro literæ in simili forma Breuis tenoris sequentis, videlicet: Paulus Papa V. Ad perpetuam rei memoriam. Quoniam nemo debet assumere sibi honorem, nisi vocatus à Deo tanquam Aaron, & à regularis vitæ instituto valdè alienum est, vt Religiosi viri, quos honorum, & dignitatum gradus sanctitate vitæ, ac aliis religiosis virtutibus potius promereri, quàm appetere, eosque gradus cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare decet, mendicatis sæcularium præsertim personarum studiis ad eos sibi aditum patefacere contendant, vnde magna in Ecclesia Dei scandala, & damna exoriri solent. *Recenset liter. Paul. V.*

§. 1. Nos qui pro muneris nostri debito in hoc potissimum laborare non desistimus, vt Ecclesiastica, regularisque disciplina pristinæ obseruantiæ restituatur, hoc malum è Congregatione Cælestinorum Ordinis S. Benedicti, cuius prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesiæ Sanctæ vtilitatem sinceris desideramus affectibus, propellere cupientes: Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & singulos Monachos dictæ Congregationis, cuiuscumque gradus, status, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cætero ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia dictæ Congregationis assequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum, & aliarum quarumcumque personarum, tam sæcularium, quàm Ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium fauores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis illicitis directè, vel indirectè, palàm, vel occultè ad Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aspirauerint, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quæsiuerint, aut etiam spontè oblatis, & minimè conquisitis vsi fuerint, illorumque complices, & fautores vinculo excommunicationis latæ sententiæ, à qua nonnisi per Nos, aut Romanos Pontifices pro tempore existentes, præterquam in mortis articulo constituti absolui queant, innodamus, ipsosque, & eorum quemlibet ad quascumque Prælaturas, dignitates, officia, gradus, honores, administrationes, & munera in ipsa Congregatione obtinenda perpetuò inhabiles declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, & dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis huiusmodi eo ipso priuamus, ac priuatos voce, tam passiua, quàm actiua carere decernimus, & declaramus. *Interdicit prout in rubrica.*

§. 2. Atque in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis etiam latæ sententiæ pœna omnibus dictæ Congregationis Monachis, Superioribusque, &

Prælatis quocumque titulo nuncupatis, etiam Abbati Generali præsentibus, & futuris præcipimus, districtéque mandamus, ne quempiam vllo tempore precibus, literis, vel fauoribus adducti, vel aliàs ad instantiam, seu requisitionem, vel contemplationem Principum, seu Prælatorum, aut aliorum quorumcunque, tam sæcularium, quàm Ecclesiasticorum extra dictam gremium existentium præfatorum, ad cuiusvis generis Prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & officia dictæ Congregationis contra præsentium dispositionem (quod absit) quandocumque facienda, & pro tempore obtinenda, nullas prorsus inualidasque fore, & esse, ac omnes, & singulos in præmissis delinquentes sententias, & pœnas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ita per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, etiam S.R.E. Cardinales iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.3. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Prouincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon Ordinis, & Congregationis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si prædictis Monachis, vel quibusvis aliis communiter, aut diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Vt autem harum literarum notitia ad omnes Congregationis huiusmodi Monachos facilius deueniat, volumus illas pro hac prima vice in singulis dictæ Congregationis domibus Regularibus, & deinde in singulo quoque Capitulo Generali, seu Dieta dictæ Congregationis publicè legi, illasque vt præfertur, lectas sic omnes arctare, ac si vnicuique intimatæ fuissent, illarumque exemplis etiam impressis manu Scribæ dictæ Congregationis, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis ipsius Congregationis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis eamdem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur si eædem exhiberentur. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Augusti 1616. Pontificatus nostri anno duodecimo. S. Cobellutius.

§.4. Cùm autem sicut dilecti filij Abbas Generalis, & Procurator Generalis eiusdem Congregationis Cælestinorum Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi felici dictæ Congregationis directioni, conseruandæque in ea regulari obseruantiæ intenti præinsertas Pauli prædecessoris literas, quo firmius in posterum obseruentur, per Nos innouari, ac excommunicationis, & alias pœnas prædictas ad eos Monachos eiusdem Congregationis, qui vt ab aliqua illius domo regulari, in qua fuerint Superiorum suorum auctoritate collocati, recedant, vel non recedant, ad extranearum personarum fauores similiter confugerint, & aliàs in præmissis opportunè, vt infra prouideri plurimum desiderent.

Innouat præfatas literas Pauli V. §.5. Nos eosdem Abbatem, & Procuratorem Generales specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus illorum Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertas Pauli prædecessoris literas cum omnibus, & singulis censuris, pœnis, & aliis quibuslibet contentis in illis Apostolica auctoritate tenore præsentium innouamus, ac omnes, & singulos Monachos Congregationis prædictæ, cuiuscumque gradus, status, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cætero, vt ab aliqua domo regulari eiusdem Congregationis, in qua fuerint Superiorum suorum auctoritate collocati, recedant, vel non recedant, ad Principum, vel Prælatorum, aut aliarum quarumcumque personarum, tam sæcularium, quam Ecclesiasticarum de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium fauores recurrerint, vinculo excommunicationis latæ sententiæ, à qua nonnisi per Nos, & successores nostros Romanos Pontifices, præterquam in mortis articulo constituti absolui possint, pariter innodamus, ipsosque, & eorum quemlibet ad quascumque Prælaturas, dignitates, officia, gradus, honores, administrationes, & munera in ipsa Congregatione obtinendum perpetuò inhabiles similiter declaramus, ac obtentis per eos Prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis huiusmodi eo ipso priuamus, ac priuatos voce, tam actiua, quàm passiua carere decernimus.

§.6. Mandantes dilectis pariter filiis omnium, & singularum domorum Regularium dictæ Congregationis Superioribus localibus, nunc, & pro tempore existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, ac officiorum per eos obtentorum, necnon perpetuæ inhabilitatis ad illa, & similia in posterum obtinenda pœnis eo ipso in casum contrauentionis per eos incurrendis, quatenus ipsi in eisdem domibus Regularibus, quibus præsunt, seu pro tempore præfuerint respectiuè singulis primis cuiuslibet mensis Dominicis diebus præsentes literas, seu earum transumptum in mensa publicè legi faciant, ac illarum exemplum intra claustra cuiuslibet domus regularis huiusmodi respectiuè in loco conspicuo, in quo legi ab omnibus possit, affixum semper remanere procurent. *Præceptum legendi has literas quolibet mense.* Ac decernentes ipsas præsentes, illisque insertas Pauli prædecessoris literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Volumus autem vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu Scribæ dictæ Congregationis, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis ipsius Congregationis, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud, ac vbique locorum exhibeatur, quæ ipsis præsentibus exhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 5. Iulij 1655. Pontificatus nostri anno primo. *D.P.A.1. die 5. Iulij.*

IV.

Declarationes Decreti sanctæ mem. Innocentij Papæ X. super subiectione nonnullorum Conuentuum iurisdictioni Ordinarij loci, à Sacra Congregatione super statu Regularium editæ, atque à Sanctiss. D. N. approbatæ.

Posito Decreto fel. record. Innocentij Papæ X. super subiectione nonnullorum Conuentuum correctioni,

rectioni, visitationi, & omnimodæ iurisdictioni Ordinarij loci tanquam Sedis Apostolicæ Delegati: contingit dubitari de infrascriptis.

1. An Episcopus in Conuentibus suæ iurisdictionis subiectis possit Abbates, Priores, Guardianos, & alios Superiores locales deputare, & familiam constituere.

2. An possit Episcopus à prædictis Conuentibus Religiosos amouere.

3. An Regulares eorumdem Conuentuum compelli possint ab Episcopo ad exhibendos libros introitus, & exitus, & reddendas rationes administrationis.

4. An Episcopus in eisdem Conuentibus se ingerere possit in his, quæ regularem disciplinam concernunt.

5. An Ecclesiæ dictorum Conuentuum, & Capellæ Grangiarum, in quibus degunt Conuersi pro agrorum cultura, ab Episcopo visitari possint.

6. An Ipsæ Grangiæ, & Conuersi in eis degentes subsint visitationi Episcopi.

7. Quid in Ecclesiis, seu Capellis Grangiarum in quibus nullus degit Conuersus, an similiter subsint Episcopi visitationi.

8. An liceat Episcopo visitare Conuentus, tam suppressos, & postea restitutos, quàm non suppressos, ad effectum cognoscendi, an in illis re ipsa alantur sex Religiosi.

9. An Episcopus visitans huiusmodi Conuentus suæ iurisdictioni suppositos, aut personas in eis degentes, possit à visitatis procurationem exigere in victualibus, vel in pecunia.

10. An iurisdictio Ordinariis locorum tanquam Sedis Apostolicæ Delegatis attributa in supradicto Decreto, competat Vicariis generalibus Episcoporum, necnon Abbatibus, & aliis inferioribus Prælatis proprium Territorium, ac iurisdictionem quasi Episcopalem habentibus.

11. An Prouinciales, & alij Superiores Regulares possint eiusmodi Conuentus iurisdictioni Ordinarij subiectos, & Religiosos in illis degentes visitare, corrigere & punire, omnemque iurisdictionem in eos exercere sicut poterant ante dictum Decretum.

12. Si Superior Regularis in causa præuenerit contra subditum degentem in aliquo ex eisdem Conuentibus Ordinario subiectis fabricando processum, vel eum carceri mancipando, an Episcopus possit huiusmodi causam reassumere, ac Superiori inhibere.

13. Si è conuerso Episcopus præuenerit in causa contra Religiosum in tali Conuentu commorantem, an Superiori Regulari eo casu liceat illum amouere, & in alio Conuentu collocare: & si de facto collocauerit, an nihilominus Episcopus possit causam prosequi, ac Religiosum sic amotum reuocare ad primum Conuentum.

14. Si Prouincialis, vel Superior localis voluerit aliquem ex Fratribus à tali Conuentu remouere, an Episcopus prohibere possit.

15. Si à Conuentu primùm suppresso, ac deinde Religioni restituto absint ex aliqua rationabili causa, & ad breue tempus vnus, vel plures ex numero sex Religiosorum ibi degentium, an gratia restitutionis sit nulla, & Conuentus remaneat suppressus vt prius.

16. Quid si à Conuentu non suppresso similiter ex causa rationabili, & ad modicum tempus absit aliquis è sex Religiosis ibi existentibus, an durante tali absentia, Conuentus subiaceat iurisdictioni Ordinarij.

17. An Religioso illo redeunte, vel aliàs impleto numero sex Religiosorum, Conuentus recuperet pristinam exemptionem.

18. Si gratia restitutionis Conuentus suppressi reddatur nulla ex eo, quod in illo ad formam Decreti cum effectu non alantur sex Religiosi, & postea contingat, vt eiusmodi numerus impleatur, an gratia restitutionis Conuentus reuiuiscat.

19. Ad hoc, vt gratia restitutionis sit nulla, & Conuentus demùm remaneat suppressus propterea, quod in eo non sustententur sex Religiosi, an debeat præcedere declaratoria Episcopi super facto, præuia causæ cognitione.

20. An ab huiusmodi declaratoria liceat Regularibus ad Sedem Apostolicam appellare ad effectum tam deuolutiuum, quàm suspensiuum.

21. Cùm ex Decreti præscripto quatuor Sacerdotes in his Conuentibus degentes debeant esse maturæ ætatis, quænam dicatur ad hunc effectum ætas matura.

Sacra Congregatio super statu Regularium ad singula dubia superius proposita hunc in modum respondit, videlicet:

AD 1. Non posse.

Ad 2. Posse ex rationabili causa, commonito tamen prius Superiore Regulari, ad quem pertinet, vt eosdem Religiosos assignet in aliis Conuentibus.

Ad 3. Posse compelli.

Ad 4. Posse.

Ad 5. Posse.

Ad 6. Subesse.

Ad 7. Itidem subesse.

Ad 8. Minimè licere antequam aliunde constet de fundamento intentionis Episcopi in deficientia numeri constituto.

Ad 9. Expedire, vt S. D. N. decernat, & declaret non licere Episcopo tales Conuentus visitanti quicquam accipere procurationis nomine.

Ad 10. Competere.

Ad 11. Posse sicut prius, non tamen priuatiuè ad Episcopum.

Ad 12. Non posse, nisi ex iusta causa, veluti cum videt Superiorem Regularem ex odio, vel amore, cupiditate, vel metu, aut ex nimia seueritate, vel indulgentia quid durius, aut remissius constituere, quàm causa deposcit, in quo ipsius Episcopi conscientia oneratur.

Ad 13. Non licere Superiori Regulari Religiosum ab Episcopo inquisitum à loco amouere: & si amotus fuerit, posse Episcopum causam prosequi, & illum quibuscumque remediis reuocare, etiam inuocato auxilio Ordinarij, & brachio sæculari, si opus fuerit, cuiuscumque loci, in quo Religiosus ille reperiatur.

Ad 14. Non posse.

Ad 15. Gratiam ob id non esse nullam, cessante omni fraude, nec Conuentum remanere suppressum.

Ad 16. Subiacere durante absentia.

Ad 17. Recuperare.

Ad 18. Non reuiuiscere.

Ad 19. Debere ita præcedere, nec ante declaratoriam licere Episcopo Conuentus possessionem apprehendere, aut Religiosos inde expellere.

Ad 20. Licere ad effectum deuolutiuum tantum, non autem suspensiuum.

Ad 21. Ætatem maturam dici ad hunc effectum completo anno quadragesimo.

Declarationes suprascriptas S.D.N. ad se relatas approbauit, & ab omnibus, ad quos pertinet, obseruari præcepit, contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romæ die 27 Iulij 1655.

Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto, Indictione 8. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N.D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. Anno eius primo, die verò 6 mensis Augusti, supradictam Declarationem affixam, & publicatam fuisse in Ecclesia Lateranensis, Basilica Principis Apostolorum de Vrbe, necnon Cancellaria Apostol. Valuis, ac in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Laurentium Lazzonium Apost. Cursorem.

Pro D. Mag. Curs. A. Castruccius.

R 3 Consti

V. Confirmatio Priuilegiorum omnium concessorum, tam Guardiano Sacri Montis Sion, quàm Fratribus, necnon locis Terræ Sanctæ.

De locis Terræ Sanctæ lege quæ notaui ad Constit. 195. Saluatoris, *Vrbani VIII.*

Edita An. D. 1655. ***ALEXANDER PAPA VII.***
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Piis Christi fidelium votis, ex quibus Sanctorum locorum venerationem, & animarum salutem prouenire conspicimus libenter annuimus, & illa quantum nobis ex alto conceditur fauoribus Apostolicis confouemus.

Supplicatio. §. 1. Cùm itaque sicut dilectus filius Franciscus Ripol Ord. Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseru. nuncupatus professor, Sacræ Theologiæ Lector, ac Prædicator Generalis Prouinciæ Cathaloniæ, necnon Commissarius, & Procurator Generalis totius Familiæ Terræ Sanctæ, Nobis nuper exponi fecit, ipse ad eiusdem Terræ Sanctæ subsidium, eorumdemque Fratrum inibi vineam Domini assiduè excolentium, Sacraque loca venerantium subuentionem, necnon ad spiritualem Catholicorum in illis partibus degentium, eòque deuotionis causa peregrinantium consolationem, & profectum, omnia & singula gratias, priuilegia, & Indulgentias hucvsque Sacris eiusdem Terræ Sanctæ locis Apostolica auctoritate concessa, & confirmata, per Nos eadem auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimum desideret.

Absoluit à censuris. §. 2. Nos desiderio huiusmodi annuere, ipsumque Franciscum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus illius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula priuilegia, concessiones, facultates, indulta, Indulgentias, cæterasque gratias spirituales, & temporales eisdem locis, & *Confirmat vt in Rubrica.* illa visitantibus, necnon dicti Ord. Guardiano, & Fratribus in dictis partibus degentibus per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & Sedem Apostolicam in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet concessa, quatenus sint in vsu, & non sint reuocata, aut sub aliquibus reuocationibus comprehensa existant, Sacrisque Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, ac Concil. Trident. Decretis non aduersentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robore communimus, ac omnes, & singulos eam iuris, quam facti defectus, si qui desuper in eis quomolibet interuenerint supplemus, necnon insuper omnibus, & singulis eorumdem fratrum interpretibus nunc Hierosolymis, Bethlehem, & Nazareth existentibus, & *Concedit Fratribus in art. mortis Indulg. plen.* viuentibus, in cuiuslibet eorum mortis articulo, si verè pœnitentes, & confessi, ac sacra communione refecti, vel quantumvis id facere nequiuerint saltem contriti nomen IESV ore si potuerint, sin autem corde deuotè inuocauerint, plenariam omnium suorum peccatorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur, non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 1. die 3. Aug. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 3. Augusti 1655. Pontificatus nostri anno primo.

VI. Innouatio literarum Innoc. X. Quod Commendatarij Monasteria Ordin. Cistercien. in Commendam obtinentes, nullam in Monasteria sibi commendata, quoad eorum Monachos, iurisdictionem exerceeant.

Cisterciensium Ordo fuit institutus à Diuo Roberto, & à Diuo Bernardo illustratus, & temporis interuallo valdè propagatus. Sixt. V. Constit. 34. tom. 2. Cisterciensium Monasteria Mulieres ingredi prohibuit Gregor. IX. Constitut. 7. §. 2. tom. 1.

ALEXANDER PAPA VII. *Edita An. D. 1655.*
Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filij Nicolaus Dunin Ord. Cistercien. in Regno Poloniæ Vicarius, & Visitator Generalis, cæterique Coabbates dictorum Ordinis & Regni per suum in Romana Curia Procuratorem, quod à fel. rec. Innocentio Papa X. prædecessore nostro, ad instantiam dilecti filij Claudij Abbatis Generalis eiusdem Ordinis de mense Septembris anni proximè præteriti 1654. emanarunt in simili forma Breuis literæ tenoris sequentis, videlicet. *Supplicatio.*

§. 1. Innocentius Papa X. Ad futuram rei memoriam. Pastoralis officij nobis diuinitus commissi partes esse cognoscimus vt Religiosorum virorum in humilitatis spiritu sub suaui Religionis iugo Altissimi obsequiis mancipatorum commodis, & felici directioni intendentes, illos à dispendiis quibuslibet quantum Nobis ex alto conceditur asseramus. Sanè pro parte dilecti filij Claudij Abbatis Generalis Ord. Cisterciensis per eius Procuratorem Nobis nuper expositum fuit, quod licet peculiaria Ordinis prædicti priuilegia à quamplurimis Romanis Pontificibus, & signanter à fel. rec. Pio II. Sixto V. Innocentio VIII. Pio IV. Pio V. & Gregor. XIII. Prædecessoribus nostris concessa, & confirmata respectiuè disponant, & declarent, quod Commendatarij Monasteria dicti Ordinis in Commendam obtinentes, nullam in Monasteria sibi commendata quoad eorum Monachos iurisdictionem exerceant, sed visitatio ad Abbatem Cistercij, & primos quatuor, ac eorumdem Commissarios ad eandem visitationem recipere, & in eorum manibus professionem emittere debeant: Commendatarij verò ne quempiam propter delictum eiiciant, sed quotiescumque Monachi quid admiserint, quod quidem animaduersione dignum sit, id quamprimum Priori claustrali, vel Commissario significent, qui correctionem iuxta Ordinis prædicti statuta faciat, ac demum Prior, & Subprior in iisdem commendatis, seu commendandis Monasteriis officiales spirituales, & temporales dicti Ordini, professi, & non sæculares per Commendatarios, etiamsi S. R. E. Cardinales fuerint, instituantur; & præterea Concilij Trident. decreto sess. 25. cap. 20. statutum reperiatur vt Priores claustrales, aut in Prioratibus Conuentum habentibus Superiores, qui correctiones, & spirituale regimen exercent, à Capitulis Generalibus, vel ipsorum Ordinum Visitatoribus instituantur; ac insuper a Congregatione Venerabilium fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita resolutiones præmissæ, ac Constitutionibus Apostolicis innixæ emanauerint die 2. Augusti 1647. quibus tunc existenti nostro, & Sedis Apostolicæ in Regno Poloniæ Nuncio iniunctum fuit vt seriò inuigilaret ne Commendatarij huiusmodi, & signanter dilectus pariter filius Alexander Donhoff Commendatarius Monasterij Andreouiensis, Ordinis prædicti, Cracouiensis Diœcesis, circa officialium electiones, vel circa Monachorum vitam & mores, cæteraque Institutum *Recenset literas Innoc. X. Const. 59.*

tam Regulare spectantia se ingererent: nihilominus ipso Commendatarij passim, & in primis prædictus Alexander Donhoff in vim literarum Apostolicarum super eorumdem Monasteriorum Commendis expeditarum, in quibus huiusmodi Monasteriorum cura, regimen, & administratio tam in spiritualibus, quam temporalibus plenariè committitur, prætendunt ius instituendi, ac destituendi Priores, & officiales claustrales, visitandi, corrigendi, statuendi, ordinandi, & exercendi ea quæ Institutum regulare contingunt: eorumdemque Commendatariorum nonnulli non contenti redditibus, ac fructibus quorum maiorem partem ex opulentioribus dicti Ordinis Monasteriis colligunt, in alienam insuper messem veluti in electiones, & depositiones Priorum, & Subpriorum, aliorumque officialium, ac etiam in visitationes, & Monachorum correctiones falcem mittere præsumentes prædicta priuilegia, & Constitutiones Apostolicas contemptui habent in graue eiusdem Claudij Abbatis immo vniuersi Ordinis prædicti iurium præiudicium: quare idem Claudius Abbas Nobis humiliter supplicari fecit vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur dictum Claudium Abbatem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de prædictorum Cardinalium consilio inhærentes præallegatorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum priuilegiis Ordini Cisterciensi huiusmodi concessis, ac decreto eiusdem Sacri Conc. Trident. & resolutionibus aliàs desuper factis, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, decernimus, ac statuimus non licere Commendatariis Priores, Subpriores, aut officiales claustrales instituere, ac destituere, visitare Monachos eosdemque corrigere, nec facultates eisdem in litteris Apostolicis concessas, & expressas, prout supra, ad ea quæ Institutum Regulare concernunt, ac tenore prædictorum priuilegiorum, & Sacri Concilij dispositione Monastico Regimini relinquuntur, trahi posse, ac debere.

Executores deputat. §. 3. Ideoque dilectis filiis nostris, & Sedis prædictæ Nuncius, siue etiam locorum Ordinariis, vel dicti Ordinis Conseruatoribus per easdem præsentes iniungimus, vt quotiescumque requisiti fuerint ab huiusmodi vexationibus, ac violentiis manifestis Commendatorios per censuras, & alia iuris remedia, inuocato etiam si opus fuerit brachij sæcularis auxilio cohibeant, & compescant, salua semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Decretum irritans. §. 4. Decernentes præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, & ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit inuiolabiliter obseruari, sicque in iisdem præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus præmissis, ac rec. mem. Bonifacij Papæ VIII. de vna, & in Concilio edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in Vniuersalibus, Prouincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, nec-non prædicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 25. Septembr. 1654. Pontificatus nostri anno 10.

§. 5. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat ante completam præinsertarum litterarum huiusmodi executionem obitus eiusdem Innocendj Prædecessoris superuenerit, proindeque cupiant idem Exponentes pro firmiori earumdem præinsertarum litterarum subsistentia illas auctoritate nostra Apostolica confirmari: idcircò Nos eosdem Exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, & de Venerab. fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, præinsertas dicti Innocentij Prædecessoris litteras cum omnibus, & singulis in eis contentis, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes & singulos, tam iuris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint supplemus. Decernentes præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inuiolabiliter obseruari, sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum & inane si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ idem Innocentius Prædecessor in dictis suis litteris præinsertis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. *Innouat præinsertas litteras.*

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die 26. Augusti 1655. Pontificatus nostri anno primo. *Dat. P. Ab 15 die 26. Aug.*

Concessio Priuilegiorum pro nonnullis suis Familiaribus. VII.

ALEXANDER PAPA VII.

Venerabilius Fratribus Hieronymo Farnesio Patracensi Palatij nostri Præfecto, Iulio Rospigliosio Tarsensi Secretario Status, Hieronymo Bonuisio Laodicea Archiepiscopo Cubiculi nostri Præfecto, necnon dilectis filiis Magistro Gualtero Gualterio Leodiensi in vtraque Signatura nostra Referendario, Breuium nostrorum secretorum Secretario: Magistro Stephano Vgolino Romano in vtraque Signatura nostra Referendario, Auditori nostro: Magistro Francisco Maria Phœbeo Vrbevetan. in vtraque Signatura nostra Referendario, Magistro Cæremoniarum; Mag. Iacobo Altouito Florentin. in vtraque Signatura nostra Referendario, Prelatis nostris domesticis, Ambrosio Landuccio Senen. Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, Congregationis I I. Liceteana professoris, Sacrary nostri Præfecto: Cælio Piccolomineo Senen. libellorum supplicum Nobis porrectorum Secretario, & Cubiculario intimo nostro, Clementi Ac-

rio Senen. Fratri Militi Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani Pincernæ, Angelo de Ciaia Senen. Fratri etiam Militi eiusdem Hospitalis Architriclino, Iacobo Philippo Nimo Senensi, Natali Rondanino Romano Secretario litterarum nostrarum in forma Breuis ad Principes, Michaeli Angelo Boncio Clusin. Vestiario, Mathia Naldo Senen. Medico, Ferdinando Fustemberg Vuestphalo, Iacobo de Maximis Romano, Iulio Cino Collensi, Alexandro Rinuccino Florentino, Antonio Francisco Ferrino Romano Eleemosynario Cubiculariis etiam intimis nostris, Dominico Saluetto Nucerin. notarum arcanarum Secretario, Francisco Cristaldo Neritonen. Crucifero, & Capellano secreto nostro, Riccardo Cruciano, Ioanni Creneo Hyberno, Ioanni Baptista de Acquistis Cappellanis etiam secretis nostris: Iosepho Cruciano Magistro domus nostræ, Flaminio Valla Rhegien. Cubiculi nostri Adiutori, Antonio Orca Ciuitatis Plebis, Georgio Missello Bambergensi, Dominico Viua Vrbeuetan. Cubiculi nostri pariter Adiutoribus, ac Carolo Boschetto Senen. Ciuitatum, vel Diœcesum respectiuè Custodi picturarum, Clericis, seu Presbyteris familiaribus, & continuis Commensalibus nostris salutem, & Apostolicam benedictionem.

Edita A.D. 1655.

Exordium.

CIrcumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris prouidentia deuotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia iugiter ei impendunt, ac quos ad id aliàs propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, & præclaris dignitatuo titulis decorare, & ornare, necnon specialis beneuolentiæ fauoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit conuenire.

Familiares à censuris absoluit.

§. 1. Hinc est quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui commensales nostri existitis, & quilibet vestrum nobis hactenus impendistis, & adhuc solicitis studiis impendere non desistitis, necnon ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras etiam familiari experientia iuuari percepimus, condignam rationem habentes, & propterea easdem personas vestras peculiaris fauoris gratia, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomolibet innodati existitis, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes.

Not. Apost. Comites, Equites, Nobiles creat.

§. 2. Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine vos, & quemlibet vestrum in Nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præiudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatij, & Aulæ Lateranensis Comites, necnon Auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Vrbis Romæ, ac Ciuitatum Auenionensis, Bononiensis, Ferrariensis & Beneuentanæ, omniumque, & singularum aliarum Ciuitatum, Terrarum, & locorum Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel Immediatè subiectorum Ciues, cum omnibus iuribus, iurisdictionibus, prærogatiuis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, ac constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & eiusdem Sedis Notariorum, necnon Palatij, & Aulæ huiusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Ciuium Ciuitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus.

Priuilegiis gaudere decernit.

§. 3. Vobisque etiamsi habitum & rochettum Notariorum dictæ Sedis iuxta Decreta Lateranensis Concilij nouissimè celebrati non deferatis, aut Ciuitates huiusmodi non incolueritis, nec vnquam in eisdem Ciuitatibus domicilium habueritis, vt omnibus, & quibuscumque priuilegiis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, fauoribus, gratiis, & indultis], quibus cæteri omnes Notarij nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles; citrà tamen exemptiones à Concilio Tridentino sublatas, itavt nedum quoad criminalia, sed etiam quoad ciuilia subiaceatis Ordinariis; & citrà facultates legitimandi, ad gradus promouendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque huiusmodi priuilegia à Notariis, & Comitibus prædictis prætensa, itavt illis vti nullibi valeatis, ac irritum & inane existat quicquid secus per vos, aut quemlibet vestrum respectiuè attentari contigerit.

Priuilegia extendit.

§. 4. Necnon Ciues originarij, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, ac sæcularium, etiam ex personis Romanorum Ciuium originariorum vacantium assecutione, & exercitio, tam in Vrbe, quàm in omnibus, & singulis Ciuitatibus prædictis, & aliàs vbique locorum, & gentium, necnon sessionum, & conuentuum vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solùm ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, ac si priuilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta huiusmodi pro vobis emanassent, vti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque litteris, instrumentis, & scripturis publicis, & priuatis deinceps nomine vestro conficiendis vos Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex vtroque parente procreatos, necnon Romanos, & aliarum Ciuitatum, & Terrarum prædictarum Ciues prout libuerit inscribere, & vos illis subscribere valeatis, & pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Ciuibus habeamini, nihilque qualecumque illud fuerit cum iis subscriptionibus subreptitium, aut obreptitium, vel inualidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur, nec-non honoris causa insignia Gentis nostræ, siue integrè, siue cum vestris respectiuè composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Insignia Pontificia concedit.

Eosdem à solutione onerum eximit.

§. 5. Et insuper vos, vestraque beneficia, & officia ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & iura vbicumque locorum, Regnorum, & Prouinciarum, necnon in Vrbe, Ciuitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subiectis consistentia prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, & se mouentia, necnon actiones, & iura præsentia, & futura cuiuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cuiusvis etiam annui valoris, fructus, redditus, & prouentus huiusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque à vobis vendenda, ac pro vestris, & familiarium vestrorum vsibus emenda ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis etiam charitatiuis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus, tam vrbanis, quàm rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cuiuscumque generis transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu prouinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum militum, institutionis Seminarij Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis graui, & grauissima causa (pro subuentione contra infideles duntaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis; ita quod vos & quilibet vestrum nihil omninò horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum huiusmodi redemptores, conductores, & exactores quocumque priuilegio, exemptione, & facultate suffultos alias quàm vt præfertur, valeatis coarctari (quamdiu seruitiis nostris institeritis duntaxat) eximimus, & liberamus.

§. 6. Ad

Ad quarumcumque duo dissimilia vel simplicia similia obtinenda dispensat.

§. 6. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respectiuè, vt quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis, quarumcunque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi vnum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas, etiam maior, & principalis, Canonicatus, & præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium huiusmodi consueuerit quis per electionem assumi, eique cura etiam iurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrum aliàs canonicè conferantur, aut quisque vestrum eligatur, præsentetur, aut aliàs assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (vno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis, retinere.

Beneficiorum fructus percipiant.

§. 7. Necnon etiam quamdiù Nobis inseruieritis tantùm in beneficiis ecclesiasticis etiam curatis, non tamen Parochialibus, nec Curatis cura animarum Parochianorum, per vos pro tempore respectiuè obtentis, etiam de iure, statuto, fundatione, vel priuilegio personalem residentiam requirentibus, etiam dignitates in Cathedralibus, etiamsi in Metropolitanis maiores, ac Collegiatis Ecclesiis huiusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec ad id per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earumdem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inuiti compelli possitis, omnesque, & singulos vestrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & prouentus, durante seruitio prædicto, cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis si in eisdem locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & leuare.

Ad omnes ordines promou. valeant.

§. 8. Ac interim, vel postmodum si volueritis hic in Rom. Cur. vel extra eam à quocumque malueritis Catholico Antistite gratiam, & communionem eiusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes etiam sacros & Presbyteratus ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festiuis diebus etiam extra tempora à iure statuta, proprij Ordinarij, aut cuiusvis alterius licentia desuper minimè requisita, si aliàs idonei ad id reperti fueritis (super quo Antistitis conscientiam oneramus) promoueri, & promoti in illis, etiam in Altaris ministerio ministrare.

Leges audire, Aduocati officium possint exercere.

§. 9. Necnon etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & officia obtinueritis, leges, & iura ciuilia etiam publicè in scholis, & Vniuersitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis etiam ad Doctoratus gradum in huiusmodi facultate vos promoueri facere, ipsaque iura etiam publicè docere, atque Iudicis, Aduocati, & Procuratoris officium in causis ecclesiasticis ciuilibus tantum exercere licitè possitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Confessarium eligere possint.

§. 10. Liceat quoque vobis, & cuilibet vestrum aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum sæcularem, vel cuiusvis Ordinis regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vita cuiuslibet vestrum comite vos, & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reseruata existat, & quotumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas etiam ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito iniectionibus, seu consilij, vel fauoris ad id præstationibus, ieiuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Diuinorum Officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcumque grauibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicet à contentis in litteris die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo: in reliquis verò dictæ Sedi quomodocumque reseruatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicuius præiudicio) auctoritate Apostolica absoluere, & vobis pro commissis pœnitentiam iniungere salutarem, necnon vota quæcumque (Vltramarini, visitationis liminum Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, castitatisque, ac religionis votis duntaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Pensiones vsque ad summā 300. ducatorum auri de Camera etiam in mortis articulo transferre possunt.

§. 11. Vobisque vlterius, & quibuscumque vestrum respectiuè, vt quicumque loci Ordinarij, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos respectiuè coram Notario, & testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascunque pensiones annuas vobis super mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcumque aliorum beneficiorum ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani prædicti quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore assignata, & reseruata, ac reseruanda, pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera, quoad singulos vestrum quandocumque alicui vestrum respectiuè placuerit, simul, vel successiuè, in toto, vel in parte etiam in cuiuslibet vestrum mortis articulo cessare, & extinguere; ac postquam cessatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super eisdem fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & distributionibus, seu illarum loco fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, distributiones, & emolumenta huiusmodi vsque ad summam, & quantitatem prædictam vni, vel pluribus aliis personis etiam per vos nominandis, & quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus Clericis, seu Clericali charactere insigniri volentibus, & eis quoad vixerint, seu eorum Procuratoribus ad id speciale ab eis mandatum habentibus, iisdem modo, & forma quibus vobis assignatæ, & reseruatæ, seu assignata, & concessa fuerint respectiuè, etiam absque consensu easdem pensiones soluere debentium, etsi illas, vel illa alias cassari, & reseruari de nouo faciendi facultatem non habueritis, ac personas, & fructus, redditus, prouentus, obuentiones, ac distributiones, & emolumenta huiusmodi, etiamsi pluries cassatæ, & de nouo assignatæ fuerint, vsque ad summam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apostolicis super reseruationibus, & assignationibus huiusmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, priuilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reseruationibus huiusmodi concessis, & contentis, necnon cum subrogatione in quibusvis vestris iuribus etiam quoad quasi possessionem exigendi, in qua tunc eritis, integrè persoluendas, seruata tamen forma Constitutionis fel. rec. Vrbani Papæ VIII. prædecessoris nostri quoad excessum medietatis fructuum, reseruare, constituere, & assignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de speciali gratia indulgemus.

Testandi, & quomodocumque disponendi per

§. 12. Necnon etiam vobis, vt de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, ac iurisdictionibus, cæterisque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Alta-

tium

Primarum scripturam, usque ad summam sex millium ducatorum potestas.

tium Ecclesiarum vobis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum diuino cultui, seu vsui deputata, seque mouentibus cuiuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretij, & conditionis existentibus, ac iuribus, & actionibus ad vos ratione Ecclesiarum etiam Cathedralium, etiam Metropolitanarum, quibus vos præesse forsan contigerit, necnon Monasteriorum, Prioratuum, Præposituratum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ etiam ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redditum, & prouentuum Ecclesiarum loco pensionum annuarum super similibus fructibus, redditibus, & prouentibus vobis reseruatorum, & assignatorum, ac reseruandorum, & assignandorum, quos, & quas perceperitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, & alias quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis prouentibus, fructibus, redditibus, & pensionibus annuis, necnon vestra, & cuiuslibet vestrum industria, & labore quomodolibet, & vndecumque, licitè tamen acquisitis, & acquirendis, ac alias etiam de muneribus, & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad vos peruentis, & peruenturis, etiamsi in pecunia numerata, & iocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam vbique locorum, & penes beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specifice, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus, vsque ad summam sex millium ducatorum auri de Camera, ac etiam de ipsis fructibus, redditibus, & prouentibus, & pensionibus debitis, & debendis (seruata tamen forma Constitutionum Apostolicarum iam editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexactis) etiam cumulatiuè cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis tam pro decentibus & honestis impensis funeribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viuentibus seruierint, etiam vltra seruitij meritum, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum fauorem, & vsum, ac aliàs pro arbitrio, & voluntate vestris, & cuiuslibet vestrum absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus tam inter viuos, quàm causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solenni coram duobus vel tribus testibus, aut etiam cedula sola manu vestrà scripta, vel subscripta, & alias in omnibus, & per omnia prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velitis, & intendatis semel, atque iterum, aut pluries disponere, statuere, & ordinare, ita vt quidquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias dispositum à vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliàs omni meliori modo valeat, & seruari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum reuocare, & alia de nouo edere liberè, & licitè valeatis, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Defectus quoscumque in prædictis supplet.

§. 13. Et insuper statuimus, & ordinamus, vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine vlla, vel minùs valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditum, & prouentuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, tam continua, quàm interpolata inibi cuiuslibet vestrum respectiuè mansione, ac etiam extra vestra beneficia, vel alia loca debitæ à vobis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedatis, omnia, & singula bona, res, & iura etiam, vt præfertur, qualificata, necnon spolia cuiuscumque quantitatis, & valoris existentia etiam in prædictis, & alias vndecumque prouenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integrè deueniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id scripto nominaueritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra scripturà etiam minus solenni secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alij Iudices, seu executores omninò exequi, & adimplere, illique sese conformare in omnibus, & per omnia debeant: & nihilominus quæcumque huiusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan à vobis etiam nulla, vel minus sufficienti facultate suffultis de huiusmodi bonis, iuribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, iocalibus, aliisque rebus suprædictis etiam in fauorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & aliàs quomodolibet facta cum omnibus inde sequutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc prout ex tunc, & è contra pro dicta summa sex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos iuris, & facti, ac solemnitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui interuenerint, aut interuenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica mentio de illis præsentibus habenda esset, supplemus.

Molestias quascumque prohibet.

§. 14. Districtius inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, ac Cruciatæ sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque cuiuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus sub excommunicationis maioris, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Vniuersitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum huiusmodi executores prædictos directè, vel indirectè quovis quæsito colore vel ingenio molestare audeant quoquo modo vel perturbare.

Clausulæ præseruatiuæ.

§. 15. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, & testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit, tam vigore præsentis, quam etiam aliarum concessionum vobis factarum, ac deinceps in genere, & in specie faciendarum, cum inde sequutis, & sequuturis, etiamsi vos intra Curiam, aut in quacumque alia mundi parte extra Ecclesias, & beneficia personalem residentiam requirentia, qualitercumque qualificata, per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa non residentes ab humanis decedere contigerit, sub literis recolendæ mem. Pij Papæ IV. prædecessoris nostri in quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos extra illam quomodocumque decedentes, septimo Kalend. Decembris Pontificatus sui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ regulis ex quibusvis causis quantumcumque maximis, vrgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in fauorem fidei, & diuini cultus augmentum, ac consistorialiter etiam à Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc & pro tempore factis, & editis minimè comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub data posteriori, etiam cum derogationibus,

&

& clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis decretis per vos eligendis apponendis, & latissimè specificandis, reposita, restituta, & plenariè reintegrata, ac de nouo concessa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, qui de iure, stylo, consuetudine, aut aliàs quomodocumque sortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, iurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex vna, ac Nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem; nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulatiuè in omnibus, & per omnia vti, & si quid in vna ex facultatibus huiusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, iura, & actiones deuenient, vel quibus relinquentur, aut executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem (quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus) Cameræ, vel Fabricæ, aut beneficiis prædictis etiam pro expeditione contra Infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis vsibus soluendum, ac cum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, siue indultum, aut confirmationem præsentium à Nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda de præsenti mentionem aliquam faciendum minime teneri, nec ad id vlla vnquam necessitate cogi posse.

Clausula sublata. §. 16. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & eiusdem S. R. E. Cardinales, necnon pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores designat. §. 17. Quocirca Venerabilibus fratribus nostris Hostiensi & Portuensi Cardinalibus Episcopis, & dilecto filio causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alios præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solemniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra easdem præsentes litteras, & in eis contenta huiusmodi firmiter obseruari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere: non permittentes vos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contra earumdem præsentium tenorem quomodolibet indebite molestari, inquietari, vel perturbari, contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas etiam iteratis vicibus aggrauando, interdictum Ecclesiasticum apponendo, & quatenus opus sit inuocando auxilium brachij sæcularis.

Contrariis derogat. §. 18. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris pariter nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis vigore præsentium ad iudicium non trahatur; necnon Lateranensis Concilij nouissimè celebrati, de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deuentum fuerit, cui per hoc alias derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ regulis, ac stylo in similibus hactenus obseruato, ac recol. memor. Alexandri Papæ VI. etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon eiusdem Bonifacij VIII. per quam concessiones fructus in absentia percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac piæ mem. Pij Papæ IV. prædecessoris pariter nostri de gratiis qualecumque interesse Cam. Apost. concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camera nullo vnquam tempore registrare teneamini, ac prædicti Vrbani Papæ VIII. prædecessoris nostri de pensionibus aliàs translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in Vniuersalibus, Prouincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon legibus etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Vrbis, quàm aliarum Ciuitatum, & locorum, in quibus vos Ciues originarij creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Prouinciarum, & Vrbis, ac aliarum Ciuitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, & naturis, etiamsi de illis seruandis, & non impetrandis litteris Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis vtendo vos per vos, vel procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos in posterum præstare contigerit iuramentum; priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorum Præsulibus, seu Oratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Armatis, Capitulis, Conuentibus, Ciuitatibus, & locis, aliisque prædictis illorum Communitatibus, Vniuersitatibus, aliisque personis etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis etiam iisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum exactoribus, & appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam etiam Consistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium consilio etiam per modum statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis præfatis caueatur expresse, vel tacitè, quod nisi Vrbis originariis Ciuibus Romanis, ac Ciuium eorumdem filiis conferantur; quodque nonnullarum Ecclesiarum beneficia nisi per personas illustres, vel nobiles, ac etiam originarios Ciues, aut aliàs certo modo in illis expressè qualificatos obtineri non possint, & nulli Ciues Vrbis, ac Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum huiusmodi admitti, seu illarum priuilegiis vti possint, nisi priùs in dictis Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitauerint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis, tam ex eius institutione, quàm ex stabilimentorum prædictorum dispositione pensionibus Clericis sæcularibus, & aliis personis etiam Apostolica auctoritate reseruandis grauari non possint, quodque stabilimentis, & priuilegiis prædictis etiam vigore implicitæ derogationis latissimè extendendæ, etiam per quascumque litteras Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur,

nisi

nisi derogatio huiusmodi de consilio Cardinalium eorundem fiat, & tum demum Magistri, & Conuentus prædictorum ad id accedat assensus, sintque litteræ derogationis huiusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & prædicto Conuentui per diuersas in forma Breuis, aut alias litteras diuersis temporibus cum certis interuallis præsentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & semper omnibus, quæ sic fient, etiam de simili consilio derogationibus sit apposita clausula, quod illorum effectū sortiantur de consensu Magistri, & Conuentus prædictorum, & non aliàs, nec aliu modo: quodve ipsi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera huiusmodi etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat in genere, & in specie ad effectum præsentium sufficienter, & expresè derogamus, ac derogatum esse decernimus: quodve vos primam non feceritis in Ecclesiis huiusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fidei. §.19. Volumus autem quod antequam gratia érectionis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, vt supra, facta perfrui valeatis, in manibus alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei iuxta articulos pridem à Sede præfata propositos expresè emittere, & solitum fidelitatis iuramentum præstare omnino teneamini, quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 17. Augusti 1655. Pontificatus nostri Anno primo. *D.P.A.1.*

VIII Moderatio facultatum Reu. Fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe circa legata Pauperibus in genere facta.

De hac materia Iul. II. Constit. 23. Liquet omnibus, *Leo X. & Clem. VII. Const.* 3. Admonet, *Constit.* 9. Dudum: *Paulus III. qui refert Constit. Iul. II. & Leo X. Const.* 31. Dum vniuersos, *Iul. III. Constit.* 15. Accepimus, *Pius IV. Constit.* 62. De commisso, *Pius V. Const.* 96. Decet. *Constit.* 97. Exigit. *Sixtus V. Const.* 95. *Clemens VIII. Constit.* 115. Quæcumque.

Edita An. D. 1655.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. SVperni dispositione consilij vices illius gerentes in terris, qui pauperum curam fidelibus suis præcipiens, quod vni ex illis fieret, sibi factum asseruit, in his pastoralis officij nostri partes affectu paterno libenter interponimus, per quæ eorundem pauperum, & præsertim per vicos, & plateas mendicantium necessitatibus opportunè consuli arbitramur.

Constit. causa. §.1. Cùm itaque retroactis temporibus fel. record. Iulius II. Leo X. Clemens VII. Paulus III. & alij forsan Romani Pontifices prædecessores nostri, vt in honorem Principis Apostolorum Basilica opere supra cæteras magnifico, & eleganti in hac Alma Vrbe nostra construeretur, perpendentes suas, & Apostolicæ Sedis facultates ad id minimè suffecturas, Fabricæ dictæ Basilicæ, seu eius Collegio inter alias plures gratias, facultates, & priuilegia, applicuerint legata pauperibus in genere sine speciali determinatione, & propriis nominibus personarum non expressis relicta; cumque huius applicationis ratione pauperes, & potissimum mendicantes legatis sibi relictis priuati remaneant, multique pij fideles retrahi, vel saltem tepidiores reddi possint ad relinquendum legata pia, quæ aliàs in eorumdem pauperum commodum relicturi essent, dubitantes irritas, & inanes euasuras similes eorum dispositiones, & in prædictæ Fabricæ vtilitatem ob priuilegia præfata cessuras: Nos licet ad absolutā Fabricæ dictæ Basilicæ terminationem, illiusque ornatum à die nostræ ad Summum Apostolatum assumptionis mentem direxerimus, considerantes nihilominus eius admirabilem structuram ad optatum ferè finem esse perductam, ac proinde longè minorem pecuniarum quantitatem nunc pro eius perfectione, & conseruatione, quàm de tempore concessionis antedicti, & aliorum eius priuilegiorum esse necessariam; æquum, & rationi consentaneum esse censemus, vt sublato priuilegij huiusmodi impedimento Christi pauperes in posterum legata sibi relicta, & pro tempore relinquenda plenè, & liberè capiant, & consequantur.

§.2. Motu itaque proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione statuimus, decernimus, & declaramus, legata pauperibus in genere vbicumque locorum relicta, & pro tempore quandocumque, & quomodocumque relinquenda, non amplius sub legatorum incertorum nomine in beneficium dictæ Fabricæ, iuxta prædicta eius priuilegia conuerti, neque sub eius facultatibus comprehendi, sed illa omnia veluti alia certa pia legata in commodum, & beneficium pauperum, qui sub tali nomine secundum iuris interpretationem comprehenduntur, plenè, & integrè, iuxta pias legantium dispositiones cedere, ac iisdem pauperibus ab hæredibus, aliisque obligatis, seu à testamentariis Exequutoribus, vel aliis quibus legatorum prædictorum solutio, seu exequutio commissa fuit, & erit pro tempore, eadem legata siue in pecunia, siue in frumento, pane, vino, aliisque ad humanum vsum necessariis consistant, modis, temporibus, ac diebus à testatoribus, seu legantibus præscriptis solui, & consignari debere. *Legata in genere pauperibus relicta eisdem distribui decernit.*

§.3. Quod si ob moram, seu negligentiam hæredum, aut exequutorum, seu aliorum obligatorum, vel etiam ob mortem eorum, quibus pauperum nominatio, & electio, seu alias legatorum executio commissa fuerit, eorumdem legatorum solutionem, seu consignationem vltra debitum tempus differri, vel impediri contingat, volumus, & mandamus, vt locorum Ordinarij, & illis deficientibus Commissarij, & Ministri prædictæ Fabricæ in casibus, in quibus alias præmissorum exequutio de iure, & secundum facultates eiusdem Fabricæ ad eos deuoluitur, voluntatem testatorum, & relinquentium legata huiusmodi ad commodum, & beneficium eorumdem pauperum duntaxat, prout seruatur in aliis legatis certis, exequantur. *Ob moram vel negligentiam hæredū Ordinarios, & ministros Fabricæ in subsidium designat.*

§.4. Porrò quoad legata pro piis operibus in genere etiam ad arbitrium, nominationem, electionem, seu declarationem certorum Exequutorum, seu aliorum specificandis, & declarandis relicta, nullum præsenti nostra constitutione eidem Fabricæ præiudicium inferre, nihilque super iis de nouo statuere intendimus, quinimò omnia, & singula eius iura, & priuilegia per Summos Pontifices prædecessores nostros hactenus in præmissis concessa præseruamus, in casibus tamen in quibus Exequutores, seu alij præfati, quibus competit facultas (quam per huiusmodi priuilegia Fabricæ nullatenus impediri volumus) illam exercere, & ad nominationem, electionem, seu declarationem deuenire nolint, vel nulla facta declaratione decesserint. *In reliquis legatis iura Fabricæ intacta conseruat.*

§.5. Hanc verò constitutionem tam in casibus futuris, & deinceps contingentibus, quam in præsentibus, & præteritis, præterquàm in eis legatis, & relictis, quæ hactenus à præfata Fabrica, seu eius Ministris agnita, acceptata, & incorporata fuerint, etiamsi super illis in quacumque instantia lis pendeat indecisa, seruari, & locum habere volumus, & declaramus. Cæteris autem eiusdem Fabricæ, seu illius Collegij priuilegiis, gratiis, *In quibus casibus constit. locum habeat.*

&

& facultatibus, in iis, quæ præsentibus non aduersantur, nullum ne minimum quidem præiudicium per præsentes illatum, aut illis derogatum esse, seu intelligi, dici, vel censeri posse, sed illas, & illa in suo robore, & firmitate remanere debere decernimus & itidem declaramus.

Clausula præseruatiua. §. 6. Decernentes etiam præsentes litteras, & in illis contenta nullo vnquam tempore, etiam ex eo quod Oeconomus, & alij Officiales præfatæ Fabricæ, cæterique in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, ad ea vocati, vel auditi, causæque, propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, vel sufficienter, aut etiam vllatenus iustificatæ non fuerint, de subreptionis, obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quovis alio quantumvis substantiali defectu notari, vel ex quocumque alio capite etiam in corpore iuris clauso impugnari, rescindi, inualidari, ad terminos iuris reduci, in ius, vel controuersiam vocari, seu aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu simili concesso, quempiam in iudicio, vel extra illud vti posse, sed easdem præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque sub similium, vel dissimilium constitutionum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas esse, & censeri.

Clausula sublata. §. 7. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, ac etiam quoslibet Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Collegij Fabricæ præfatæ Cardinales, necnon causarum Palatij Apostolici Auditores, & quosvis alios quacumque authoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 8. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Collegij præfati etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, gratiis, facultatibus, & litteris Apostolicis per prædictos, & quosvis alios Romanos Pontifices etiam prædecessores nostros in fauorem eiusdem Fabricæ, ac illius Collegij, etiam per viam contractus iurati, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolis potestatis plenitudine, etiam consistorialiter, & cum quibuscumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque fortioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, in genere, vel in specie, & alias quomodolibet emanatis, concessis, ac etiam pluries approbatis, & confirmatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut quævis alia exquisita, & insolita forma ad hoc seruanda esset, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis, formamque in illis traditam pro seruata habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice ad effectum præmissorum dumtaxat specialiter, & expressè, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 9. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Dat. P. Aug. die 30. Aug. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 30. Augusti 1655. Pontificatus Nostri anno primo.

Die, mense, & anno quibus supra, supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit in locis solitis, & consuetis Vrbis, per me Ioan. Baptistam Garauinum Sanctiss. D. N. Papæ Cursorem.

Pro D. Mag. Curs. Ioan. Garzias Curs.

Confirmatio Decreti Innocentij Papæ X. super administratione Cellerariorum Congregationis Cassinensis. IX.

Circa electionem Cellerariorum huius Congregationis, lege ad Constit. 14. Cum sicut, & 24. In his, *Innocentij X.*

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita An. Dñi 1655. Aliàs emanauit à felic. recordationis Innocentio Papa X. prædecessore Nostro decretum, cui subinde iussu ipsius Innocentij prædecessoris à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum, tunc suorum, S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, inserta fuit additio tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum Sacr. Congr. §. 1. Diuturna experientia compertum est Monasteria Congregationis Cassinensium tunc maximo bonorum temporalium incremento floruisse, cum Cellerarij demandatam sibi œconomicam curam non pro suo arbitrio, & auctoritate, sed consulto in omnibus proprio Abbate, eoque dirigente fideliter administrarunt, inutiles resecando sumptus, à profusis munerum largitionibus abstinendo, necnon animalium, & agriculturæ industriam non in sui, sed Monasteriorum commodum, & vtilitatem conuertendo, cunctasque pecunias Depositario integre tradendo in communi arca asseruandas: Ad quod etiam multum semper contulit eorum Prælatorum vigilantia, qui rationes introitus, & exitus sedulò, ac frequenter subducentes, præmisso diligenti examine, ne quid fraudis, vel præiudicij interueniret, omnia ad fidelem calculum reuocarunt, prout Constitutiones Apostolicæ, ac eiusdem Congregationis statuta prouidè disponunt.

Pœna in contrafacientes. §. 2. Verùm quia in quibusdam Monasteriis tam salubres Ordinationes Cellariorum incuria, & quandoque etiam malitia, nimiaque superiorum Indulgentia negliguntur, & timendum est, ne si huiusmodi malum subrepat, tractu temporis eorumdem Monasteriorum ruina subsequatur, ideo Sanctissimus D. N. audito voto Congregationis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, innouando in primis Constitutionem san. mem. Clementis VIII. sub die 6. Martij 1643. eidemque pro firmiori contentorum obseruantia grauiores pœnas addendo prohibet omnibus, & singulis Cellerariis, aliisque eorum Ministris, siue Monachis, siue Commissis, quibus bonorum administratio quocumque modo incumbit, quominus audeant reddiths, ac prouentus supprimere, vel minuere, rerum quarumcumque pretium alterare, negotiationibus sese immiscere, animalium, seu agriculturæ industrias sibi appropriare, aut munera contra formam prædictæ Constitutionis elargiri, sub pœna priuationis officiorum, vocis actiuæ, & passiuæ, ac perpetuæ inhabilitatis, eo ipso incurrenda, à qua præterquam à Sede Apostolica dispensari non valeant: Obstringendo Abbates, quatenus cum primùm ipsis de huiusmodi transgressoribus innotuerit, ad executionem prædictarum pœnarum, nulla interposita mora procedant, aliàs

eiſdem ipſi pœnis ſubiaceant, ac dignitate Abbatiali priuentur.

§. 3. Inſuper mandat, vt omnes pecuniæ quæcumque ex cauſa ad Monaſterium pertinentes à Cellerariis dietim, prout exiguntur, Depoſitario conſignentur, & in arcam deponantur duabus clauibus diuerſis obſeratam, quarum altera penes Cellerarium, altera verò penes eumdem Depoſitarium aſſeruari debeant: arca verò ipſa vnà cum rationum codice in Camera, ſeu Cella Monachi Superioris, & probatæ fidei, ab Abbate electi, & deputati, maiori, qua poſſit, diligentia ſeruetur, & cuſtodiatur, à qua ne obolus quidem extrahi poſſit, niſi præcedente mandato in ſcriptis Cellerarij, ſeu eo abſente eius Miniſtri ad id deputati, non quidem directo ſibi, ſeu Miniſtro (abſente Cellerario) deputato, vt ſupra, ſed vel iis, quibus pecuniæ perſoluendæ ſunt, ſi præſentes fuerint, vel ſi abſentes, & impediti, Factoribus, & Agentibus Monaſterij, vel aliis perſonis, quæ quotieſcumque opus fuerit, requiſitæ huiuſmodi ſolutionem verè, & realiter factam, fuiſſe atteſtari poſſint, & valeant expreſſa in mandato cauſa, & ſumma, necnon manu etiam Abbatis, ſeu Superioris Monaſterij firmato, cuius tenor de verbo ad verbum in deſtinato libro regiſtretur. Computa iurata, introitus, & exitus, tam quoad pecunias, quam victualia quæcumque, aliaque omnia in ipſius Monaſterij quotidianas neceſſitates expenſa, conſumpta, aut diſtributa ſingulo quoque menſe, quæ verò in agrorum culturam, aut fructuum recollectionem, quolibet trimeſtri Abbati, Priori, ac Decanis fideliter exhibeantur, quibus prædicti non modò ſe ſubſcribant, ſed etiam iuramento confirment, ea omnia morali diligentia examinaſſe, nihilque in iis fraudis contra formam præſentis Decreti inueniſſe. Quod ſi qui defraudaſſe, & veritatem prouentuum, & expenſarum non expreſſiſſe inuenti fuerint, nedum incurrant pœnas ſuperius expreſſas abſque vlla ſpe impetrandæ diſpenſationis, verùm etiam de furto, ac periurio puniantur.

§. 4. Quæ omnia vt exactius obſeruentur, Sanctitas Sua PP. Viſitatoribus ſerio iniungit, quatenus in eorum viſitatione ſuper præmiſſis diligenter inquirant, & ſi quid in contrarium commiſſum, aut omiſſum repererint, contrafacientes in prænarratas pœnas incidiſſe, & à ſuis officiis ſuſpenſos reſpectiuè declarent, donec in primo futuro congreſſu Dietæ, vel Capituli ad executionem pœnarum, vt ſupra inflictarum procedatur: ſub pœna pariter priuationis dignitatis Abbatialis, necnon vocis actiuæ, & paſſiuæ, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, ſeu alia conſequenda, rehabilitatione Sedi dumtaxat Apoſtolicæ reſeruata, ab ipſis quoque Viſitatoribus incurrenda.

§. 5. Et quia fidele ſeruitium, & accurata in executione præmiſſorum diligentia tunc ſperari poterit, ſi Cellerarij cum grauitate morum, tum vitæ probitate, & rerum experientia conſpicui fuerint: Ea propter Sanctitas Sua mandat Abbatibus, vt in huiuſmodi deputationibus faciendis, audito prius conſilio ſeniorum, nonniſi Religioſum, grauem, probatum, ac inter Decanos adſcriptum Diffinitoribus, aut Regimini promouendum proponant, quemque aptiorem eſſe ſecundum Deum iudicauerint, & talem proprio iuramento in ſcriptis atteſtentur. Secus dicta deputatio nulla ſit in eo ipſo, & Prælati in proxima Dieta, vel Capitulo debitè puniantur: Et ne vllo vnquam tempore à Monaſteriorum Superioribus allegari poſſit ignorantia huiuſce Decreti, Sanctitas Sua mandat, vt huiuſmodi Decretum legatur in publica menſa bis in anno, idest menſe Februarij, & Octaua Natiuitatis Beatiſſimæ Virginis Mariæ, ſub iiſdem pœnis in præſenti Decreto aduerſus contrafacientes expreſſis. Romæ die 13. Iulij 1654. M. Card. Ginettus. Hi. Archiepiſcopus Patracen. Secr.

Confirmat prout in rubr.

§. 6. Cum autem firmius obſeruentur illa, quibus ſæpius authoritatis Apoſtolicæ munimen accedit: Nobis propterea Venerabilis Frater noſter Franciſcus Epiſcopus Portuenſis S. R. E. Cardinalis Barberinus nuncupatus, prædictæ Congregationis Caſſinenſis Ordinis Sancti Benedicti apud Nos, & Sedem Apoſtolicam Protector humiliter ſupplicauit, vt Decretum huiuſmodi Apoſtolicæ confirmationis noſtræ patrocinio roborare de benignitate Apoſtolica dignaremur: Nos igitur eumdem Franciſcum Cardinalem ſpecialibus fauoribus, & gratiis proſequi volentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati Decretum præinſertum vnà cum additione prædicta, aliiſque omnibus & ſingulis in eo quomodolibet, vt præmittitur, contentis, Apoſtolica authoritate tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illiſque inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus. Decernentes præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inuiolabiliter in poſterum obſeruari, ſicque in præmiſſis per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Congregationis Caſſinenſis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & de verbo ad verbum inſertis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

§. 8. Volumus autem, quod præſentium tranſumptis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. *Tranſumptis credi iubet.*

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 7. Septembris 1655. Pontificatus noſtri anno primo. *D. Ann. P. 1. die 7. Sept.*

X.

Super dominio Conuentus S. Mariæ de Victoria Fr. Carmelitarum Diſcalceatorum Prouinciæ Romanæ, & Gubernatione Seminarij S. Pauli in eodem Conuentu exiſtentis, necnon ſuper adminiſtratione bonorum dicti Seminarij.

Horum Fratrum Congregationem approbauit Gregor. XIII. in Conſtit. 64. tom. 2. & Seminarium, de quo agitur, ad Fidei Chriſtianæ propagationem in Vrbe erexit Paulus Quintus Conſtit. 78. tom. 3.

Edita A. D. 1655.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem Dominici Gregis vtilitatibus ex impoſitæ ſibi diuinitus Apoſtolicæ ſeruitutis officio iugiter inuigilantem circa ea, quæ ad fidei Catholicæ augmentum, & Religioſorum virorum ſub ſuaui Religionis iugo Altiſſimi obſequiis mancipatorum tranquillitatem, & felicem directionem conferunt, ſolicitis ſtudiis intendere, ac deſuper curæ ſuæ paſtoralis partes interponere, prout rationi iudicat eſſe conſentaneum.

Motiua huius Conſtit.

§. 1. Cum itaque licet alias diuerſis temporibus ſuper gubernio, & regimine Conuentus, ſeu Seminarij Sancti Pauli, ſiue Sanctæ Mariæ de Victoria nuncupatæ de Vrbe Ordinis Fratrum Diſcalceatorum eiuſdem Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo diuerſæ ordinationes emanauerint, nec tamen hactenus tam ſuper præmiſſis, quàm ſuper iuribus, & prætenſionibus dilectorum filiorum

filiorum Fratrum Prouinciæ Romanæ eiusdem Ordinis ea in re plenè prouisum fuerit.

§. 2. Hinc est quod Nos dictæ Religionis vnioni, & paci, necnon eorumdem Fratrum Prouinciæ Romanæ indemnitati, prædictique Conuentus, seu Seminarij prosperæ directioni ad Omnipotentis Dei gloriam opportunè prouidere volentes, ac quarumvis litterarum Apostolicarum, præsertim felic. recordationis Pauli V. Vrbani VIII. Innocentij X. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum etiam in simili forma Breuis expeditarum, necnon decretorum Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotio propagandæ Fidei præpositorum, ac Capituli generalis Ordinis huiusmodi concordiarum, testamentorum, codicillorum, legatorum, & aliarum dispositionum quarumcumque, tenoris etiam vnionis, datas, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, supplicationibus dilecti etiam filij Prouincialis, & eorumdem Fratrum Prouinciæ Romanæ Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de voto nonnullorum ex Cardinalibus prædictis, qui in executionem commissionis, & mandati nostri, iura, rationes, titulos, & fundamenta, tam ex parte dilectorum pariter filiorum Præpositi generalis, & Procuratoris, ac Desinitorij generalium, quàm ex parte dictorum Prouincialis, & Fratrum prædictæ Prouinciæ Romanæ Ordinis supradicti data, exhibita, & producta viderunt, examinarunt, & considerarunt, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, decernimus, & ordinamus dictum Conuentum, seu Seminarium Sancti Pauli, seu Sanctæ Mariæ de Victoria de Vrbe esse debere Prouinciæ Romanæ supradictæ, Prouinciali Romano subiectum in omnibus, & per omnia, etiam quoad Conuentualitatem Fratrum non Seminaristarum ad instar aliorum dictæ Prouinciæ Conuentuum, ac Officiales à Capitulo generali, seu Definitorio generali electos, & ibidem constitutos dimittendos, videlicet Priorem, Subpriorem, seu Vicarium, & ad Capitulum, seu Definitorium Prouinciale eiusdem Prouinciæ Romanæ in futurum spectare electionem Prioris (cum participatione tamen, & approbatione, quoad hunc dictæ Congregationis Cardinalium negotio propagandæ fidei præpositorum) necnon etiam Subprioris, seu Vicarij, aliorumque Officialium Conuentus, seu Seminarij huiusmodi ad formam Constitutionum prædictæ Religionis, remanentibus tamen ibidem Seminario, & Seminariis, eorumque controuersiarum, & linguarum Orientalium Lectoribus, & Magistris ad præsens existentibus, & pro tempore futuris, quorum electio, & amotio cum participatione Præpositi generalis dicti Ordinis ad Congregationem Cardinalium prædictorum in futurum spectet, & pertineat.

Quod Conuentus subiiciatur Prou. ciæ Romanæ.

§. 3. Insuper administrationem omnium, & singulorum bonorum, reddit.um, & prouentuum tam à quondam Francisco Cimino Barone de Cacurri, quam ab aliis relictorum, datorum, seu donatorum, & in posterum relinquendorum, dandorum, seu donandorum, videlicet promissionibus faciendis curæ, & diligentiæ dictæ Congregationis Cardinalium, amotis Syndicis, & Procuratoribus quibuscumque prædicti Ordinis, auctoritate, & tenore prædictis committimus.

§. 4. Præterea quamvis Conuentus prædictus sit, & esse debeat, vt suprà Prouinciæ Romanæ, volumus nihilominus, vt in illo, vt ante dictum est, Seminaristæ, eorumque Lectores, & Magistri vnà cum Fratribus eiusdem Prouinciæ liberè cohabitare, & conuiuere valeant; pro alimentis verò, sustentatione, vestitu, famulatu, aliisque necessariis Seminaristarum, eorumque Lectorum soluantur prædicto Conuentui, seu eius Priori, aut Procuratori per Congregationis supradictorum Cardinalium Ministros ex redditibus dicti Seminarij, vel promissionibus, vt supra relictis, seu in posterum relinquendis annua scuta quadraginta pro quolibet Seminarista, vel Lectore pro tempore, & rata temporis quo quilibet Lector, & Siminarista ibi resederit, ac cohabitauerit, & conuixerit, remanentibus ad Conuentus commodum eleemosynis, seu emolumentis pro Missis à prædictis Seminaristis, Lectoribus, & Magistris celebrandis quomodolibet resultantibus: At si Lector pro studio Linguarum fuerit sæcularis, vel Religiosus alterius Ordinis, competens ei stipendium ex dicti Seminarij redditibus eiusdem Congregationis Cardinalium arbitrio assignetur.

Seminaristæ eligantur ex qualibet Prouincia.

§. 5. Denique statuimus vt pro Seminaristis huiusmodi eligantur eiusdem Ordinis Sacerdotes ex qualibet Prouincia bonis moribus, pietate, zelo, prudentia, doctrina, aliisque virtutibus, necnon corporis sanitate prædіti, qui studium Sacræ Theologiæ compleuerint, & post ingressum infra sex menses iuramentum in manibus dilecti filij nostri S. R. E. Cardinalis Præfecti Congregationis dictorum Cardinalium, & coram illo omnino emittant, quod finitis studiis, vt supra controuersiarum, & linguarum ad omne Congregationis eorumdem Cardinalium mandatum ad missiones promptè ibunt, & indè non discedent absque eiusdem Congregationis expressa licentia.

Decretum irritans.

§. 6. Decernentes præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quod quicumque etiam speciali expressione digni in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, seu causæ propter quas eædem præsentes emanarunt adductæ, & iustificatæ vllatenus fuerint, aut ex quacumque alia causa, colore, prætextu, & occasione, & capite etiam in corpore iuris clauso, de subreptionis vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aut alio quocumque quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, inualidari, in ius, vel controuersiam vocari, ad terminos iuris reduci, aut aduersus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aut quodcumque aliud iuris, & facti; vel gratiæ remedium impetrari, aut etiam motu proprio concesso, quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare nunquam posse, sed easdem præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit inuiolabiliter obseruari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarijs derogat.

§. 7. Non obstantibus, quoad ea quæ præsentibus, quoquo modo aduersantur prædictorum, & aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum litteris etiam in simili forma Breuis expeditis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis etiam Conciliaribus generalibus, vel specialibus, necnon Congregationis prædictorum Cardinalium, ac Capituli generalis prædicti Ordinis decretis, ac concordiis, & legatis, testamentis, codicillis, & dispositionibus ex quacumque causa, titulo, occasione, & tempore hactenus factis, conditis, emanatis, publicatis, executis, & obseruatis respectiuè, & aliis quibusvis etiam vltimis voluntatibus, quas quoad præmissa sufficienter, & expressè commutamus, ac erectione, & fundatione Conuentus, & Seminarij prædictorum, illorumque, ac Ordinis huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis iisdem Ordini, Conuentui, & Seminario, illorumque Superioribus, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus in genere,

genere, vel in ſpecie etiam Motu proprio, & conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa mentio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores, formas, & occaſiones præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & ſeruatis reſpectiuè habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſsè, & plenè omnimodè, & abſolutè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Dat. P. A. 1. die 24. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, ſub annulo Piſcatoris, die 24. Septembris 1655. Pontificatus Noſtri anno primo.

XI. Conceſſio Priuilegiorum pro ſuis Capellanis communibus.

Edita An. D. 1655.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiua huius Conſtit.

GRata familiaritatia obſequis, quæ dilecti filij Ioſephus Tolone, Franciſcus Sardolus, Michaelangelus Lualdus, Hieronymus Morellus, Ioannes Laurentius della Ratta, & Andreas Baſile Preſbyteri moderni Capellæ noſtræ Pontificiæ Capellani familiares noſtri Nobis, & Apoſtolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc ſoliciris ſtudiis impendere non deſiſtunt, necnon vitæ, ac morum honeſtas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum perſonas tam familiari experientia, quam etiam fide dignorum teſtimoniis iuuari percipimus, Nos inducunt vt illis reddamur ad gratiam liberales.

Capell. Fam. abſoluit à cenſuris.

§. 1. Hinc eſt quod Nos volentes illos ſpecialibus fauoribus, & gratiis proſequi, eoſque à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodati exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſoluentes, & abſolutos fore cenſentes.

Mot. Apoſt. Comites nobiles creat.

§. 2. Motu proprio, non ad ſupradictorum Ioſephi, Franciſci, Michaeliſangeli, Hieronymi, Ioannis Laurentij, & Andreæ, vel alicuius ipſorum, aut aliorum pro eis Nobis ſuper hoc oblatæ petitionis inſtantiam, ſed de mera noſtra deliberatione, ac certa ſcientia, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium, Ioſephum, Franciſcum, Michaelemangelum, Hieronymum, Ioannem Laurentium, & Andream prædictos, & illorum ſingulos in noſtros, & Sedis Apoſtolicæ Notarios recipimus, ac ſacri Palatij, & Aulæ Lateranenſis Comites (ſine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium præiudicio) necnon Nobiles Romanos, & Vrbis Romæ, omniumque & ſingularum aliarum Ciuitatum, Terrarum, & locorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ mediatè, vel immediatè ſubiectorum ciues creamus, & conſtituimus, ac in numerum, & conſortium aliorum noſtrorum, & eiuſdem Sedis Notariorum, necnon Palatij, & Aulæ Comitum, ac Nobilium Romanorum, aliorumque Ciuium Ciuitatum, & Oppidorum præfatorum referimus, & conſcribimus, ipſiſque etiamſi habitum, & rochettum Notariorum dictæ Sedis, iuxta decretum Lateranenſis Concilij nouiſſimè celebrati non deferant, aut Ciuitates huiuſmodi non incoluerint, nec vnquam in eiſdem Ciuitatibus domicilium habuerint, vt omnibus, & quibuſcumque priuilegiis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, fauoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarij noſtri etiam de numero participantium, necnon Comites, & Nobiles, ac Ciues originarij, etiam in dignitatum, beneficiorum Eccleſiaſticorum, & ſecularium, etiam ex perſonis Romanorum originariorum vacantium aſſecutione, & exercitio, tam in Vrbe, quàm Ciuitatibus prædictis, ac alias vbique locorum, & gentium, necnon ſeſſionum, & conuentuum vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non ſolum ad illorum inſtar, ſed pariformiter, & æquè principaliter, ac ſi priuilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipſis emanaſſent (citra tamen exemptiones à Concilio Tridentino ſublatas, itavt nedum quoad criminalia, ſed etiam quoad ciuilia ſubiaceant Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promouendi, ac Notarios ſeu Tabelliones creandi, aliaque huiuſmodi priuilegia à Notariis Sedis Apoſtolicæ, & Comitibus Palatinis prætenſa, itavt illis ſupranominati Capellani familiares noſtri nullibi vti valeant, ac irritum, & inane exiſtat, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari) vti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & ſingulis Apoſtolicis, aliiſque literis, inſtrumentis, & ſcripturis publicis, & priuatis deinceps eorum nomine conficiendis ſeſe Notarios, Comites, & Nobiles, ac de nobili genere ex vtroque parente procreatos, necnon Romanæ, & aliarum Ciuitatum Ciues vt libuerit inſcribere, & ſe illis ſubſcribere valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, & Nobilibus, ac Ciuibus habeantur, nihilque, qualecumque illud fuerit, cum iis expreſſionibus ſubreptitium, obreptitium, aut inualidum, ſed illud idem efficax in omnibus, & per omnia cenſeatur.

Priuilegiis gaudere decernit.

§. 3. Et inſuper illos, eorumque beneficia, & officia Eccleſiaſtica quæcumque, quorumcumque & qualiacumque, illorum fructus, res, & iura vbicumque locorum, Regionum, & Prouinciarum, necnon in Vrbe, Ciuitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Eccleſiæ mediatè, vel immediatè ſubiectis conſiſtentia, prædia, domos, poſſeſſiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, & ſe mouentia, necnon actiones, & iura præſentia, & futura, cuiuſcumque qualitatis, quantitatis, & naturæ cuiuſvis, etiam annui valoris, fructus, redditus, & prouentus huiuſmodi ſint, vel fuerint, ac etiam quæcumque ab illis vendenda, ac pro illorum, familiarumque ſuarum vſibus emenda, ab omnibus, & quibuſcumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, ſubſidiis etiam charitatiuis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæteriſque oneribus, & contributionibus tam vrbanis, quam ruſticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, & perſonalibus, & mixtis etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cuiuſcumque generis tranſitus, ſeu paſſus, & vecturæ etiam in aliud territorium, ſeu prouinciam terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, ſtabulationum militum, inſtitutionis Seminarij Eccleſiaſtici, aut quacumque alia, quantumvis graui, & grauiſſima cauſa (pro ſubuentione contra infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impoſitis, ita quod illi, & quilibet eorum nihil omninò horum, aut aliorum ſimilium ſubire teneantur, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, ſeu vectigalium, & tributorum huiuſmodi redemptores, conductores, & exactores, quocumque priuilegio, exemptione, & facultate ſuffultos aliàs, quam vt præfertur valeant coarctari quamdiu ſeruitiis noſtris inſtiterint dumtaxat eximimus, & liberamus.

Eoſdem à ſolutione onerum eximit.

Ad quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia obtinenda diſpenſat.

§. 4. Ad hæc cum eiſdem vt quæcumque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium etiam Metropolitanarum, aut aliarum Eccleſiarum conſiſtentia, etiamſi vnum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas etiam maior, & principalis, canonicatus, & præbenda, perſonatus, adminiſtratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, perſonatum, adminiſtrationem, vel officium huiuſmodi conſueuerit quis per electionem aſſumi, eique cura etiam iuriſdictionalis immineat animarum, ſi eis alias canonicè conferantur, aut eligantur, præſententur, vel aliàs aſſumantur ad illa, & inſtituantur

in

in eis recipere, & dummodo illa omnia vno excepto personalem residentiam non requirant insimul quoad vixerint retinere, necnon etiam quamdiu Nobis inseruierint tantum in beneficiis Ecclesiasticis, non tamen parochialibus, vel curam animarum Parochianorum habentibus per eos pro tempore obtentis, etiam de iure, statuto, fundatione, vel priuilegio personalem residentiam requirentibus, etiamsi dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus maiores, & in Collegiatis Ecclesiis huiusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneantur, nec ad id per Locorum Ordinarios, seu Ecclesiarum earumdem Capitula, aut quosvis alios ad residendum interim in illis inuiti compelli possint, omnesque, & singulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, & redditus durante seruitio prædicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperent, si in eisdem Ecclesiis, siue locis personaliter residerent, percipere, exigere, & leuare, prouiso tamen per eos vt onera eisdem dignitatibus, & beneficiis quovis modo incumbentia congruè supportentur, necnon etiamsi Presbyteri fuerint, ac dignitates, & officia obtinuerint, leges, & iura ciuilia etiam publicè in Scholis, & Vniuersitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo iidem trigesimum ætatis annum non excesserint, audire, ac si habiles, & sufficientes reperti fuerint, etiam ad Doctoratus gradum in huiusmodi facultate se promoueri facere, ipsaque iura etiam publicè docere, atque Iudicis, Aduocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & ciuilibus tantum exercere liberè, & licitè possint, & valeant, de specialis dono gratiæ dispensamus.

Beneficiorum fructus percipiant.

Confessarium eligere possint.

§. 5. Liceat quoque ipsis, & eorum singulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum Presbyterum sæcularem, vel cuiusvis Ordinis regularem in suum eligere confessorem, qui vita eis comite eos, & ipsorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per eos incursis, & quibus ipsos pro tempore illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reseruata existat, ac à quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas etiam Ecclesiasticas, non tamen Episcopos, vel alios superiores Prælatos de præterito iniectionibus, seu consilij, vel fauoris ad id præstationibus, ieiuniorum omissionibus, necnon recitationis horarum canonicarum, aliorumque diuinorum officiorum, ac denique ab omnibus, & quibuscumque aliis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, quantumcumque grauibus, & enormibus, etiam talibus propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicet à contentis in litteris die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo, in reliquis verò dictæ Sedi quomodolibet reseruatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus illorum diligenter auditis, sine tamen alicuius præiudicio auctoritate Apostolica absoluere, & illis pro commissis pœnitentiam pro modo culpæ iniungere salutarem, necnon vota quæcumque (vltramarino, visitationis Liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, castitatisque, & religionis votis dumtaxat exceptis,) in alia pietatis opera commutare.

§. 6. Ac etiam eisdem, eorumque singulis, vt quicumque locorum Ordinarij, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quàm extrà eam etiam ad id per eos, aut eorum singulos coram Notario, & Testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super mensarum Abbatialium, seu Episcopalium, aut Archiepiscopalium, & quorumcumque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumcumque Ordinum regularium, etiam Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum, fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & distributionibus etiam quotidianis, seu illorum loco fructus, prouentus, iura, obuentiones, distributiones, & emolumenta sibi nunc, & pro tempore assignata, & reseruata quandocumque simul, vel successiuè, in toto, vel in parte vsque ad summam centum ducatorum auri de Camera de eorumdem Capellanorum, vel cuiuslibet ipsorum consensu in toto, vel in parte, etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, distributionibus, seu illorum loco fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, & emolumenta huiusmodi, etiam vsque ad summam prædictam vni, vel pluribus aliis personis, etiam per eosdem Capellanos, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, seu clericali charactere insigniri volentibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum legitimis procuratoribus eisdem modo, & forma quibus eisdem Capellanis assignatæ, aut reseruati, seu assignari concessæ, seu concessi fuerint, etiam absque consensu easdem pensiones, & fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, ac distributiones, & emolumenta huiusmodi soluere debentium, etiamsi pluries cassatæ, & de nouo assignatæ fuerint, vsque ad summam, & quantitatem prædictam, ac aliàs cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, priuilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reseruationibus huiusmodi concessis, & contentis integrè persoluenda reseruare, constituere, & assignare.

Pensiones vsque ad summam centum ducatorum de Camera reseruare possint.

Testandi, & quomodocumque disponendi per priuatam scripturam vsque ad summam ducentorum ducatorum potestas.

§. 7. Necnon vt iidem Capellani, & eorum quilibet de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis etiam iurisdictionalibus, cæterisque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non sint altaris, vel altarium Ecclesiarum ipsis Capellanis nostris prædictis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum diuino cultui, vel vsui deputata, seque mouentibus cuiuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretij, & conditionis existentibus, ac iuribus, & actionibus ad eos ratione Ecclesiarum etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monasteriorum, Prioratuum, Præposituratum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinuerint, & obtinent, ac obtinebunt, ac fructuum, redditeum, & prouentuum Ecclesiasticorum loco pensionum annuarum, pensionumque annuarum super similibus fructibus, redditibus, & prouentibus eis reseruatarum, & assignatarum, ac reseruandarum, & assignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, ac aliàs quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis fructibus, redditibus, prouentibus, ac pensionibus annuis, necnon eorum industria, & labore quomodolibet, & vndecumque, licitè tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad eosdem peruentis, & peruenturis, etiamsi in pecunia numerata, ac iocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam vbique locorum, etiam penes beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, vel supellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, & denotarentur

pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus, ac etiam de ipsis prouentibus, ac pensionibus debitis, ac debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamsi eorum solutionis, aut perceptionis terminus nondum aduenerit pro illa rata, quæ illis debita erit, constitutione declaratoria super fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forsan ad successores in ipsis beneficiis spectare, & pertinere debeant, non obstante, etiam accumulatiuè cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis vsque ad summam ducentorum ducatorum auri similium dumtaxat, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui eis viuentibus inseruierint, etiam vltrà seruitij meritum, ac in ipsorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcunque piorum, locorum fauorem, & vsum, & aliàs pro eorum arbitrio, & voluntate absolutis testari, ac testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus tam inter viuos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solenni, etiam coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedula sola eorum manu scripta, vel subscripta, ac alias in omnibus, & per omnia prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsa Curia (non tamen extra residentiam) & in mortis articulo, non facta mentione præsentis, vel aliarum eis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velint, & intendant, semel, atque iterum, & pluries disponere, statuere, & ordinare, itavt quidquid testatum, gestum, ordinatum, seu alias ab ipsis dispositum fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliàs omni meliori modo valeat, & seruari omninò debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta etiam pluries, & toties quoties eis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum reuocare, & alia de nouo edere etiam libere, & licitè valeant plenam, & liberam concedimus facultatem.

Defectus quoscumque in prædictis supplet.

§. 8. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eisque pariter indulgentes, quod si contigerit ipsos ab intestato, & sine vlla, vel minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditumm, & prouentuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra sua beneficia, aut alia loca debitæ ab eis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa ab humanis decedere, omnia, & singula eorum bona, res, & iura etiam vt præfertur qualificata, necnon spolia pro dicta summa etiam ex prædictis, & alias vndecumque prouenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes sanguinis eorumdem integre deueniant, & illis deficientibus inter eorum familiares arbitrio personæ, seu personarum quas ad id ipsi scripto nominauerint, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione eorumdem scriptora etiam minus solenni secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alij Iudices, seu executores omninò exequi, & adimplere, illique sese conformare in omnibus, & per omnia debeant: & nihilominus quæcunque huiusmodi testamenta, donationes, legata, dispositiones, & alia forsan alias ab ipsis etiam nulla, aut minus sufficienti facultate suffultis de huiusmodi bonis, iuribus, actionibus, fructibus, pecuniis, iocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in fauorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta, cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per ipsos in futurum quomodolibet fient, ex nunc, prout ex tunc, & e contra pro dicta summa ducentorum ducatorum dumtaxat approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos iuris, & facti, ac solennitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui interuenerint in eisdem etiam si tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica de ipsis mentio habenda esset, supplemus.

Clausula sublata.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac Lateranensis Concilij etiam nouissimè celebrati de cætero Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deuentum fuerit, cui per hoc alias derogatum non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam per Nos, & Sedem prædictam quomodolibet editis, & in posterum edendis, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & stylo in similibus hactenus seruato, & piæ memoriæ Alexandri Papæ VI. etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon eiusdem memoriæ Bonifacij prædecessoris, per quam concessiones de fructibus in absentia percipiendis sine præfinitione temporis fieri prohibemus, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in vniuersalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus, tam Vrbis, quàm quarumvis aliarum Ciuitatum, & locorum, in quibus Ciues originarij creati sunt, ac quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædicti, necnon quorumcumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, ac Regnorum, Prouinciarum, & Vrbis, & aliarum Ciuitatum, & locorum, ac prædictæ Cameræ, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, & naturis, etiamsi de illis seruandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis vtendo ipsi Capellani per se, vel eorum Procuratorem præstiterint forsan hactenus, vel in posterum eos præstare contigerit iuramentum; priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitali Sancti Ioannis Hierosolymitani, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus etiam antianis, Capitulis, & Conuentibus, Ciuitatibus, & locis, aliisque personis, & particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam eiusdem S. R. E. Cardinalibus, ac dictæ Cameræ Officialibus, illorumque Collegiis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam etiam consistorialiter, & de eiusdem S. R. E. Cardinalium consilio, ac per modum statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia paribus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ad Imperatoris, ac Regum, & Reginarum, Ducum, & Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, aut alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innouatis, & in posterum concedendis, confirmandis, & innouandis, etiamsi in iis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caueatur expresse, vel tacitè, quòd Vrbis nonnisi originariis Ciuibus Romanis, ac Ciuium eorumdem filiis, aliarum verò partium beneficia nisi per personas illustres, seu nobiles, ac etiam originarios Ciues, aut aliàs certo modo in illis expresse qualificatos obtineri, aut conferri possint, & nullus in Ciuem Vrbis, aut Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum huiusmodi admitti, seu illorum priuilegiis vti possit, nisi prius in dictis Ciuitatibus, Oppidis, & locis per certum tempus habitauerit, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possideat, quodque Præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani, tam ex eius institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione, non in titulum perpetuorum beneficiorum conferri, sed in Commendam ad vitam Commendatariorum reuocabiliter concedi debeant, & sic pensionibus Ecclesiasticis, sæcularibus, aut aliis personis Apostolica auctoritate reseruandis grauari non possint, quodque stabilimentis, & priuilegiis præfatis etiam vigore clausulæ implicitæ derogationis latissime extendendæ

etiam

etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias efficaciores; & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio huiusmodi de consilio dictorum Cardinalium fiat, & tum demum ad id Magistri, & Conuentus præfatorum expressus accedat assensus, sintque literæ derogationis huiusmodi etiam per dictum Magnum Magistrum subscriptæ, ac ei, & præfato Conuentui per diuersas in forma Breuis, aut alias literas diuersis temporibus cum certis interuallis præsentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo; & semper in huiusmodi literis, quæ sic fient etiam de simili consilio derogationis sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conuentus præfatorum, & non alias, aliter, nec alio modo.

Contrariis derogat.

§.10. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione aliàs de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, & in eis caueatur expresè, quod illis nullatenus derogari possit, quodque clausula implicitæ derogationis in rescripto etiam motu proprio emanato apposita aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore, & firmitate permansuris hac vice dumtaxat harum serie in genere, & in specie ad effectum præmissorum specialiter, & expresè, motu, & scientia similibus derogamus, ac derogatum esse decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.11. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides, tam in iudicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, & adhiberi posset, si forent exhibitæ, vel ostensæ; quodque antequam gratia Notariatus perfrui possint, & valeant, in manibus alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei iuxta articulos pridem à Sede Apostolica præfata propositos emittere, & solitum fidelitatis iuramentum omnino præstare teneantur, & quilibet ipsorum teneatur.

D.P. An 1. die 18. Octob.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Octobris 1655. Pontificatus nostri anno primo.

XII. Diuisio, & reductio Prouinciarum Religionis C.R. Ministrantium Infirmis.

Edita An. D. 1655.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN eminenti Sedis Apostolicæ specula Dominici Gregis curæ nostræ diuinitus commissi commodis iugiter inuigilantes illis, quæ prospero Congregationum personarum regularium, nedum ad corporalem Christi fidelium vtilitatem, sed etiam quod satius est, ad salutem animarum, præsertim in extrema cum hoste humani generis lucta procurandam prouidè institutarum statui, & felici directioni conducere arbitramur, propensis studiis intendimus, ac desuper pastoralis Officij nostri partes interponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Motiua huius Constit.

§.1. Cùm itaque, sicut accepimus, Congregatio dilectorum filiorum Clericorum Regularium ministrantium infirmis dudum per literas Apostolicas in quinque Prouincias, videlicet Romanam, & Etruriæ simul, necnon Mediolanensem, Bononiensem, Neapolitanam, & Siculam diuisa fuerit: Et subinde eandem Congregationem particularis Congregatio à fel. record. Innocentio Papa X. prædecessore nostro deputata in duas Prouincias, nempe Neapolitanam, quæ etiam Siculam comprehenderet, ac Romanam, quæ reliquas Prouincias prædictas pariter contineret, redegerit, cumque præmissorum occasione variæ perturbationes subortæ fuerint, Nos, vt Clerici prædicti semota omni perturbationum materia in suo laudabili Instituto pro communi Christi fidelium bono perseuerare valeant, quantum cum Domino possumus, prouidere volentes.

Diuisio Prouin. in rubr.

§.2. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, totam Congregationem Clericorum Regularium huiusmodi in quatuor Prouincias, videlicet Romanam, quæ Etruscam, eique propinquiorem Bononiensis Prouinciæ partem comprehendat, necnon Mediolanensem, quæ reliquam Prouinciæ Bononiensis huiusmodi partem, iuxta diuisionem ipsius Prouinciæ Bononiensis in Capitulo generali dictæ Congregationis proximè celebrando faciendam etiam comprehendat, ac Neapolitanam, & Siculam, quæ quatuor Prouinciæ singulæ suos Prouinciales, & Officiales distinctos, & separatos habere debeant, tenore præsentium diuidimus, & reducimus.

Alternatiua Præfecti generalis.

§.3. Declarantes tamen, quod quantum attinet ad electionem personæ idoneæ ex Prouinciarum dictæ Congregationis professoribus ad munus Præfecti Generalis ipsius Congregationis pro tempore vacans alternatim assumendæ, eadem Congregatio in duas solummodo Prouincias, nempe Romanam, quæ Mediolanensem quoad hunc articulum contineat, ac Neapolitanam, quæ Siculam pariter comprehendat, diuisa censeatur, itavt prædictum munus Præfecti Generalis professoribus Romanæ, seu Mediolanensis, & Neapolitanæ, seu Siculæ Prouinciarum huiusmodi alternatim in perpetuum deferri debeat, & Præfectus Generalis, quando Romanæ, & Mediolanensis insimul Prouinciæ turnus obtigerit, tam ex particulari Romana, quàm ex Mediolanensi Prouinciis supradictis, seruatis tamen alias seruandis, assumi possit; quando verò Neapolitanæ, & Siculæ Prouinciæ itidem insimul turnus obuenerit, tam ex particulari Neapolitana, quàm ex Sicula Prouinciis huiusmodi eligi similiter valeat.

Consultores ex qualibet Prouincia sumantur.

§.4. Præterea prohibitionem, ne ex Prouincia dictæ Congregationis, ex qua Præfectus Generalis electus esset, Consultor vllus eiusdem Congregationis assumeretur, in prædictis literis Apostolicis contentam, Motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore præsentium tollentes, & abolentes, singulos Consultores prædictæ Congregationis ex singulis quatuor Prouinciis memoratis, Romana videlicet, Mediolanensi, Neapolitana, & Sicula assumi debere decernimus.

Arbiter Consulta non eligatur ex Prouincia Præfecti Generalis.

§.5. Statuentes vt Arbiter Consultæ generalis prædictæ Congregationis nequaquam ex illa Prouincia, ex qua Præfectus Generalis pro tempore fuerit, sed ex alia assumatur: ac decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, perpetuò inuiolabiliter obseruari: sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, seu interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, ac diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi, illius Superioribus, & personis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis; & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

S 4 §.7. Vo

§.7. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra, ac vbique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 1. die 22. Nou. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Nouembris 1655. Pontificatus nostri anno primo.

XIII. Confirmatio Priuilegiorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, & eiusdem Confraternitatum, ac Beatissimæ Virginis Mariæ de Remedio.

Edita An. D. 1655.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Petrus Mercier Minister Generalis Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, quod ipse pro felici dicti Ordinis regimine, atque gubernio omnia, & singula Priuilegia, gratias, & Indulta eidem Ordini, necnon Confraternitatibus sub Inuocatione Sanctissimæ Trinitatis, & Beatissimæ Virginis de Remedio nuncupat. Redemptionis Captiuorum vigore literarum in simili forma Breuis fel. record. Pauli Papæ V. prædecessoris nostri erectis aliàs à diuersis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessa, quo firmiora persistant, & ab omnibus exactiùs obseruentur, Apostolicæ nostræ confirmationis robore communiri summoperè desideret.

Oratorem absoluit à cens. §.1. Nos igitur eundem Petrum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes.

Confirmat vt in rubr. §.2. Supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Priuilegia, gratias, & indulta prædicta, dummodo tamen in vsu, ac licita sint, & honesta, & non sint reuocata, aut sub aliquibus reuocationibus comprehensa, sacrisque Canonibus, & Concilij Tridentini decretis, ac Constitutionibus Apostolicis, regularibusque dicti Ordinis Institutis non aduersentur, & quoad Confraternitates prædictas monopoliis ansam non præbeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint in eisdem supplemus.

Decretum irritans. §.3. Decernentes illa, necnon præsentes literas semper, & perpetuò valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, inuiolabiliter, & inconcussè obseruari. Sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, ac causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Dat. P. An. 1. die 9. Decbr. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 9. Decembris 1655. Pontificatus nostri anno primo.

XIV. Sacram, & Apostolicam Visitationem Ecclesiarum omnium Vrbis, locorumque piorum, & quadraginta horarum celebrationem, cum indulgentiarum elargitione indicit.

De Visitatione Apostolica extant Constitutiones Clement. VIII. Constit. 8. Speculatus, *tom.* 3. *Vrban. VIII. Constit.* 15. Militantem, *tom.* 4. *impressa Lugd. quas Constitutiones Vrbani datâ operâ reliqui in nona impressione, ne otiosè repetam quæ non sunt necessaria, maximè quia concordant cum his S.D.N.*

ALEXANDER EPISCOPVS Seruus seruorum Dei. Dilectis filiis Vniuerso Clero, & Populo Romano salutem, & Apostolicam benedictionem. *Edita An. D. 1655.*

Exordium. COmmissam Nobis Ecclesiam vigili cura, ac studio dies, noctesque obeuntes, calamitatum, ac tribulationum, quæ inuenerunt Nos nimis, obiectu non deterremur, aut frangimur, quinimò ad illum, qui eam sibi præelegit in sponsam fidentes respicimus, & quam ipsi immensam solicitudinem, & charitatem debemus, omni opera, diligentiaque repræsentare conamur. Illam filij sui sanguine acquisitam, tamque excellenti pignore sibi obligatam tradidit Nobis custodiendam Altissimus crebrò vrgens, contendensque, ne quid vnquam de summo in eam amore, ac dilectione remitteremus. Quod trepidè, soliciteque cum animo nostro reputantes, in hoc labores omnes, cogitationesque defigimus, ne qua labes, aut macula pulcherrimo corpori adhærescat, eam verò decoram exhibeamus, tanquam sponsam ornatam monilibus, paratam in occursum Domini, ac viri sui. Quamvis autem vniuersis, ac singulis debitores simus, & in Christo deuincti; hæc tamen Alma Ciuitas, quam in tantum extulit diuina dignatio, propiores habet amoris, & solicitudinis causas. Crediti enim gregis cùm forma esse iubeamur, à Principe gentium Vrbe exigendum id esse potissimum videtur, vt fidei, ac Religionis Magistra, castissima etiam sit morum custos, & disciplinæ. Hìc est fides Petri, fides, quæ annunciatur in vniuerso Mundo, quæ Apostolos coronauit, & Martyres. Hæc est Ciuitas ædificata super fundamentum Apostolorum, quam fusus pro Christo sanguis inundat, illustrantque Sanctorum pretiosa deposita.

Causa Visitationis Sacræ. §.1. Hinc quidquid oculis Domini displicere possit exstirpare cupientes, nullam in populo, aut plebe turpitudinem, nihil inquinanum apparere, Cleri verò mores eos vellemus, quales esse de Altari viuentium decet, quorum pars est Christus, atque in cœlis conuersatio: Cum enim Deus impium Regem, quòd vasa Templi ministerio addicta in prophanum vsum vertisset, graui, subitaque vindicta percussit, satis ostendit, quàm procul ab immunda omni consuetudine remoti esse debeant ij, qui sibi inseruiunt, cum etiam inanimæ, & sine sensu rei tantam voluerit adhiberi reuerentiam. Optamusque vt illi in præcipuis Basilicis, quas Deo obtulit pia Imperatorum, ac Principum largitas, diligenter obeant opus suum, vtque apta sit, & decora psalmorum modulatio, psallantque Regi Regum sapienter. Quibus perficiendis opportunè, vt cætera, id quoque suis decretis sanciuit sacrosancta Tridentina Synodus, vt Episcopi subinde gregem suum, ouesque perlustrarent, & recognoscerent: cuius sanctissimum institutum & Nos sequentes, vt Patrum regulas, ac terminos custodiamus, visitemusque fratres nostros filios Israël, ne veniat super Nos quod olim comminatus est Deus malis Pastoribus, qui pascentes semetipsos, gregem Domini non pascunt, neque quod infirmum est consolidant, quod ægrotum non sanant, quod confractum non alligant, quod abiectum non reducunt, & quod periit non requirunt.

§.2. Statui

Visitationem indicit.

§.2. Statuimus Deo annuente, Vrbis Romæ omnes tam Patriarchales, quam Collegiatas, & Parochiales Ecclesias, earumque Capitula, & personas, item Monasteria, Conuentus, & Ecclesias quorumvis Ordinis, tam virorum, quam Mulierum, Hospitalia, Collegia, Confraternitates Laicorum, Montem pietatis, & omnia quocumque censentur nomine loca Pia visitare.

Card. assumit.

§.3. In cuius operis consortium nonnullos aduocauimus ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus, & Episcopos aliquot administros, quorum consilio, atque opera in re tam salubri, atque ardua vteremur.

Fideles ad orandum hortatur.

§.4. Ad Omnipotentis itaque Dei laudem, & gloriam, S. R. Ecclesiæ exaltationem, vobis visitationem in vigesimamtertiam mensis huius Dominicam diem indicimus, quam à Sacrosancta primaria Lateranensi Basilica inchoabimus, & statutis diebus, Deo adiutore prosequemur, singulos, atque vniuersos in Christi visceribus per misericordiam Dei, & Saluatoris Nostri obtestantes, vt abiectis sæcularibus desideriis non secundum carnem ambulent, sed iustè, & piè viuant, quo tanquam in bene præparato agro sementem dominicam cum fructu accipiant: ac ne in vacuum curramus, & frustra sint nostri labores, Deum, qui est multæ misericordiæ omnibus inuocantibus se, sine intermissione obsecrent, ne viribus deficiamus, sed assistat Nobis, confortetque Nos in gratia, quæ est in CHRISTO IESV.

Orationem 40. horarum præcipit.

§.5. Qua de causa iubemus sexta feria ante constitutam Dominicam in nonnullis Ecclesiis Vrbis Patriarchalibus, Collegiatis, & aliis præcipuis Sacrosanctam Eucharistiam solenni ritu in Altari proponi, & quadraginta horarum orationem de more celebrari.

Plenariam elargitur indulgentiam.

§.6. Vt autem orationes vestræ exeant de corde puro, & conscientia bona, thesauros eius, qui propitiator noster est apud Patrem suum reseramus, atque omnibus, & singulis vtriusque sexus Romæ degentibus, qui eadem Dominica die expiatis exacta confessione conscientiis Sacram sumpserint Eucharistiam, deuotèque in quavis Ecclesia orauerint, vt hæc nostra visitatio vtilis sit Ecclesiæ, & animarum saluti, plenariam peccatorum suorum Indulgentiam concedimus, & elargimur.

Pastoralis adhortatio.

§.7. Agite ergo dilecti filij, cum tremore, & sollicitudine cooperamini saluti vestræ quæcumque sunt vera, quæcumque pudica, iusta, sancta, amabilia, bonæ famæ, si qua virtus, si qua disciplina, hæc cogitate, vt citò anticipent Nos misericordiæ Domini, obliuiscatur verò iniquitatum nostrarum, conuertaturque; & videat, & visitet vineam istam, quam plantauit dextera ipsius, & ponat visitatione eius pacem.

Dat. P. An. 1. 4. Idus Ian.

Datum Romæ apud S. Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1655. quarto Id. Ianuarij, Pontificatus nostri anno primo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo quinto, Indictione 9. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. Pontificatus sui anno primo, die verò decimaquarta mensis Ianuarij, Præsentes literæ in forma Breuis affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, Basilicæ Lateranensis, ac Basilicæ Liberianæ, ad valuas Castri S. Angeli, Cancellariæ Apostolicæ, ac aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Petrum Paulum de Grassis Apost. Cursorem.

Pro D. Mag. Cursorum Andreas Castructius Apost. Curs.

Facultates S.R.E. Cardinalium pro Visitatione Ecclesiarum, & locorum Piorum Vrbis assumptorum. XVI

ALEXANDER PAPA VII.

Nomina S. R. E. Card. assumptorum.

Venerabili fratri nostro Martio Episcopo Albanen. Ginetto, necnon dilectis filiis nostris Vlderico S. Anastasiæ Carpineo, Marco Antonio S. Mariæ de Pace Franciotto, Francisco Angelo S. Cæciliæ Rapacciolo, Nicolao S. Mariæ Angelorum Ludouisio, Iacobo S. Mariæ Transpontinæ Corrado, Laurentio S. Chrysogoni Imperiali, & Giberto SS. Ioan. & Pauli titulorum Presbyt. S. R. E. Cardinalibus, Borromeo respectiuè nuncupatis. Venerabilis frater noster, ac dilecti filij nostri salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

CVm in pastorali visitatione, quam propè diem inchoare, & Deo adiuuante prosequi intendimus, Cleri nimirum Romani, & omnium almæ huius Vrbis Ecclesiarum, piorumque locorum, & operum, Vos potissimum ex Sacro Venerabilium Fratrum nostrorum Collegio delegerimus, & Nobis in eo munere adiutores assumpserimus, adeoque vestra opera in nonnullis rebus, quas per Nosmetipsos præstare non valemus, diligenter inquirendis, examinandis, & exequendis vti cupiamus.

Facultas procedendi contra quoscumque.

§.1. Idcircò, vt vestrum ea in re ministerium plus habeat auctoritatis, & firmitatis, vberioremque ad cultus diuini propagationem, & animarum salutem, Deique gloriam pariat fructum, prouidere volentes, Vobis, & vestrum cuilibet in solidum circa visitationem ipsam, eaque durante mandata quæcumque etiam viuæ vocis oraculo per Vos à Nobis accepta illis, ad quos ea res pertinet referendi, & oretenus per Nos ordinata mandandi, quibus relationi, ac mandatis vestris, & cuiuslibet vestrum de ordine nostro factis huiusmodi plenam, & indubiam fidem ab omnibus adhiberi, atque firmiter obtemperari tanquam mandatis nostris Apostolicis volumus, & iubemus; mandata quoque, & præcepta quæcumque necessaria, & opportuna illis in rebus, quæ Visitationis huiusmodi præparationem, statum, progressum, & executionem concernunt, decernendi, faciendi, atque exequi iubendi, Personas quascumque tam Ecclesiasticas sæculares, & cuiusvis Ordinis etiam Cisterciensis, ac S. Antonij Viennensis, necnon Congregationis, Societatis etiam IESV, ac Instituti, necnon Militiarum etiam Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani Regulares, quàm etiam laicas pro rebus, & negotiis ad Visitationem huiusmodi pertinentibus ad Vos vocandi, & ad personaliter coram vobis comparendum citandi, opportunisque iuris, & facti remediis compellendi; similes item personas quascumque, & tanquam principales, & tanquam testes, seu tanquam principales quoad se, & tanquam testes quoad alios examinandi, & vt veritati testimonium perhibeant admonendi, ac etiam cogendi, iuramenta eis deferendi, & ab eis exigendi, & recipiendi ad sacrorum Canonum præscriptum, ac recusantes per censuras Ecclesiasticas, aliasque pœnas etiam corporales vobis beneuisas compescendi.

Memorialia etiam Pont. inscripta expediant.

§.2. Memorialia etiam Nobis inscripta, & directa, atque instructiones, relationes, delationes, querelas etiam secretas contra quascumque personas accipiendi, & Nobis referendi, seu aliàs prout rerum, & personarum qualitas requiret iuxta ordinationes nostras, & ex auctoritate Vobis tradita prouidendi.

Et Congregationes pro cõsilio adhibere possint.

§.3. Congregationes aliquarum personarum, quæ Vobis in consilium super præmissis adhibendæ videbuntur faciendi, & illas easdem personas auctoritate nostra vocandi, & cum eis de negotiis Visitationis huiusmodi tractandi, consultandi, & deliberandi.

Omnes quascumque Ecclesias, & loca pia Visitationibus subiicit.

§.4. Quotiescumque etiam Vobis videbitur, ac etiam seorsum à Nobis, & iteratis vicibus, quarumvis dictæ Vrbis, seu extra illam, intra tamen illius districtum consistentium

sistentium Patriarchalium, Collegiatarum, Parochialium, seu aliarum Ecclesiarum, etiam S.R.E. Cardinalibus ratione tituli, aut denominationis sui Cardinalatus, & aliàs quomodolibet, vel ex quavis causa subiectarum, seu cuiusvis Capellæ, vel Oratorij, necnon Monasteriorum, tam virorum, quàm mulierum, Prioratuum, domorum, & locorum sæcularium, seu cuiuslibet Ordinis etiam Mendicantium, ac etiam Cisterciensis, & S. Antonij Viennensis, necnon Congregationis, Societatis etiam IESV, ac Instituti, & Militiæ etiam Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, etiamsi illorum capita existant, regularium, & Hospitalium etiam Nationalium, & sancti Spiritus in Saxia, ac etiam exemptorum, Nobisque, & Apostolicæ Sedi immediatè subiectorum generaliter quorumcunque locorum, & operum piorum quomodolibet nuncupatorum, & quocumque priuilegio, exemptione, & immunitate suffultorum, eorumque Capitulorum, Conuentuum, Vniuersitatum, Collegiorum, Congregationum, Confraternitatum, Archiconfraternitatum etiam Laicorum, etiam nullo alio speciali nostro expectato ordine, vel mandato, aut etiam requisito consensu, vel licentia visitationem faciendi, ac illa, & quælibet illorum visitandi, & in illorum statum, formam, regulas, instituta, regimen, statuta, consuetudines, vitamque, ritus, mores, disciplinam, doctrinam, & idoneitatem singularum personarum coniunctim, vel diuisim, & tam in capite, quàm in membris, necnon circa diuinum cultum, religiosam functionem, Ecclesiarum decorem, fructuum, & introituum dispositionem, regularem religiosorum, tam virorum, quàm mulierum obseruantiam, aliaque omnia & singula ad actum huiusmodi visitationis quomodocumque spectantia diligenter inquirendi, & ad hunc effectum quæcumque illorum Archiuia, Bibliothecas, & quæcumque in illis continentur documenta, & instrumenta authentica, scripturas, libros rationum dati, & accepti, computa, & ratiocinia perlustrandi, inspiciendi, perscrutandi, præsertim verò Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, sacras Reliquias, & quibus ipsum Augustissimum Sacramentum, ac Sacræ Reliquiæ, & res ad alia Ecclesiastica Sacramenta pertinentes continentur, sacra vasa, pyxides, thecas, tabernacula, necnon indumenta, ornamenta, & Instrumenta, vtensilia, & supellectilem Ecclesiasticam etiam pretiosam diligenter, & accuratè inspiciendi, & ad prædicta exhibenda quascumque personas cogendi, & compellendi, ac in præmissis omnibus & singulis quæcumque correctione, emendatione, & reformatione indigere cognoueritis, corrigendi, emendandi, & reformandi, processusque necessarios desuper faciendi, & Nobis referendi, seu iuxta ordinationes nostras in his opportunè prouidendi, mandata, decreta, statuta, & ordinationes executioni demandandi, ac custodiri, & obseruari præcipiendi, demumque omnia alia, & singula, quæ huiusmodi Visitationis negotium, vlteriorem progressum, executionem, & in ea facta, & facienda mandata, decreta, statuta, & ordinationes concernunt, & concernent, seu ad ea quomodolibet spectant, & spectabunt faciendi, gerendi, exequendi, mandandi, & ordinandi.

Contradictores compescant. §.5. Contradictoresque, & vobis in præmissis inobedientes, & rebelles, eisque auxilium, consilium, vel fauorem publice, vel occultè, directè, vel indirectè quomodolibet præstantes per suspensionis, ac etiam priuationis beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, ac per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, & temporales, etiam mancipationis carceri, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendi, auxiliumque brachij sæcularis, si opus fuerit, inuocandi plenam, liberam, amplam, & in vniuersum tribuimus potestatem. Mandantes propterea omnibus & singulis, ad quos spectat, & spectabit, quacumque dignitate, auctoritate, potestate, & præeminentia fulgentibus, vt Vobis, & cuilibet vestrum in præmissis omnibus, & singulis promptè pareant, & obediant, alioquin sententias, siue pœnas, quas ritè tuleritis, seu statueritis in rebelles, ratas habebimus, & faciemus, auctore Domino, vsque ad satisfactionem condignam inuiolabiliter obseruari.

Nulli alicui præcedentiæ ius acquiratur. §.6. Cæterum in visitatione huiusmodi præcedentias inter Ecclesias, Monasteria, & loca quæcumque per vos visitanda, quantum commodè fieri poterit seruari volumus, nulli tamen Ecclesiæ Monasterio, vel loco, nec vlli Capitulo, Collegio, Conuentui, Confraternitati, Archiconfraternitati, aut personæ, tam coniunctim, quam diuisim, seu aliàs quomodolibet eiusdem visitationis, siue ordinis huiusmodi in illa seruati, vel non seruati occasione in aliquo etiam minimo quoad præcedentiam, aliasque prærogatiuas quascumque præiudicari, aut quicquam noui iuris acquiri decernimus, & declaramus.

Infirmos ad patientiam hortentur. §. 7. Præterea cupientes in prædicta nostra Pastorali visitatione animarum saluti, quantum in Nobis est prodesse, ac etiam corporales Christi pauperum præsertim infirmorum indigentias paterna charitate subleuare, circumspectioni vestræ, & vestrum cuilibet præsenti in serie mandamus, vt coniunctim, vel diuisim Parochias Ecclesiarum diligenter perlustrare, ac perquirere studeatis, atque earum pauperes infirmos grauiter decumbentes singulos nostro nomine visitetis, & Apostolicam & nostram eis benedictionem, vt moris est, semel impartiamini, eosque paternis monitis, & salutaribus consolationibus recreetis, hortantes ipsos, vt in humilitate, & patientia propter Deum corporis infirmitatem, & dolores sustineant, & ad parendum diuinæ voluntati quandocumque ei placuerit ipsos ex hoc sæculo reuocare, se pie, & Christianè præparent, sinceroque corde ad Deum conuersi humiliter ab eo suorum peccatorum veniam petant, atque omnia Ecclesiastica Sacramenta, quibus Christi fideles ex hac vita migraturi se præmunire solent, & debent, deuotè, & reuerenter suscipiant.

Confessis, & communione refectis plenariam Indulgentiam concedit. §.8. Nos enim eorum singulis ante, vel post vestram visitationem, vt præfertur pœnitentibus, confessis, & Sanctissimo Eucharistiæ Sacramento refectis semel plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem elargimur.

Egenis per Apostolicum eleemosynarium succurrant. §.9. Volumus autem, vt eò interim vobiscum adducatis dilectum filium nostrum, & Palatij Apostolici Eleemosynarium, qui prout cuiusque eorumdem pauperum egestas, & personarum conditio postulauerit, etiam oblatis nostra impensa charitatis subsidiis, pecuniis, cibis, potu, pharmacis, vestibus, medicorum ope, cæterisque ad victum, seu ad recuperandam valetudinem necessariis temporalibus, quibus nunc vrgentur, eorum necessitatibus succurrat.

Contrariis derogat. §.10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Hospitalium, Ordinum, Congregationum, Societatis IESV, Militiarum etiam dicti Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, Archiconfraternitatum, Confraternitatum, & aliorum locorum, & operum piorum huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, stabilimentis, vsibus, & naturis, ac stylo Curiæ, priuilegiis quoque, indultis, exemptionibus, & literis Apostolicis præmissis, & cuivis illorum, ac Superioribus, & personis eorum quomodolibet nuncupatis, & qualificatis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis, etiam irritantibus, in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Rerumpublicarum, & Principum quorumlibet preces, & instantiam, seu eorum contemplatione, & intuitu, ac etiam consistorialiter, & aliàs quomodocumque concessis, confirmatis, & pluries innouatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones

occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, & seruatis respectiuè habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse, ac plenissimè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P. An. 1. die 22. Ian. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 22. Ianuarij 1656. Pontificatus nostri anno primo.

Deputatio Secretarij eiusdem S. Visitationis Apostolicæ.

Venerabili Fratri Hieronymo Archiepiscopo Patracen.

Edita An. D. 1656. *ALEXANDER PAPA VII.*

Venerabilis Frater, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium. Rerum, quæ Nobis cordi sunt, & quibus vniuersæ, quam meditamur, reformationis pars non vltima continetur curam fidis, & diligentibus viris libenter committimus.

Secretarium cum priuilegiis deputat. §. 1. De tua itaque singulari, & Nobis iam pridem perspecta fide, & diligentia plurimum in Domino confidentes Visitationis nostræ Apostolicæ, quam omnibus Almæ Vrbis, eiusque districtus Ecclesiis, Monasteriis, locisque Sacris, & piis, sæcularibus, & regularibus, vniuersoque Clero, & Populo Romano indiximus, ac per nosmetipsos, seu nonnullos Venerabiles Fratres nostros S. R. E. Cardinales ad id coadiutores à Nobis assumptos Deo dante obire intendimus, Te Secretarium duximus eligendum, prout etiam per præsentes munus Secretarij huiusmodi cum omnibus & singulis facultatibus, auctoritatibus, prærogatiuis, priuilegiis, & iuribus, quæ tale officium obtinenti, & exercenti quomodolibet competere possunt, & debent, Motu proprio Tibi committimus, & demandamus, Teque Secretarium Visitationis prædictæ creamus, constituimus, & deputamus.

Facultas Secretarij. §. 2. Dantes Tibi plenam, & liberam facultatem eiusdem Visitationis decreta, statuta, ordinationes, mandata, præcepta, inhibitiones, informationes, relationes, ordinem, & seriem adnotandi, describendi, & in libellos, seu commentarios, siue etiam in publica, & authentica documenta, & instrumenta redigendi, cæteraque omnia, singula, & quæcumque ad idem munus spectantia gerendi, & exercendi, etiamsi notam, & expressionem requirerent magis specialem, & sub generali commissione huiusmodi non venirent. Nos enim volumus iis, quæ à Te de rebus in Visitatione gestis, & ordinatis fient, & emanabunt documentis, & scripturis tua manu, & signo munitis plenam, atque indubitatam fidem nunc, & perpetuis futuris temporibus, tam in iudicio, quàm extra illud omninò haberi, neque ad id probationis alterius adminiculum requiri. Tu igitur in delato tibi munere ita te gere, vt fidem, & diligentiam nunquam à Te defuisse lætemur.

Dat. P. An. 1. die 22. Ian. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 22. Ianuarij 1656. Pontificatus nostri anno primo.

Deputatio Cancellarij, seu Actuarij causarum Sacræ Visitationis Apostolicæ.

Dilecto filio Iosepho Palamolla Presbytero Polycastren.

Edita An. D. 1656. *ALEXANDER PAPA VII.*

Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Cancellarium creat. De singulari tua fide, & diligentia plurimum in Domino confidentes Te omnium, & quarumcunque litium, & causarum, tam ciuilium, quàm criminalium occasione Visitationis nostræ Apostolicæ, quam in omnibus Almæ Vrbis, & eius districtus Ecclesiis, & Monasteriis, locisque sacris, & piis, regularibus, & sæcularibus, vniuersoque Clero, & Populo Romano indiximus, motarum, & in futurum mouendarum, necnon eiusdem Visitationis actorum, ac decretorum quorumcunque Cancellarium, & Actuarium cum omnibus & singulis facultatibus, & auctoritatibus, quæ tale officium exercenti quomodolibet competere possunt, & debent, Apostolica auctoritate tenore præsentium creamus, constituimus, & deputamus.

Facultates concedit. §. 1. Dantes tib. plenam, & liberam facultatem omnes & singulos actus, & terminos coram Iudicibus, ac Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus super eadem Visitatione per Nos assumptis, & deputatis seruandi, ac decreta, & sententias per eos pro tempore facienda, & respectiuè promulgandas annotandi, ac describendi, & in publica, & authentica instrumenta, si opus fuerit, redigendi, cæteraque omnia, & quæcumque ad idem munus spectantia faciendi, gerendi, & exercendi, quæ in præmissis, & circa ea necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna, etiam absque aliquo conscientiæ scrupulo, aut censurarum, vel pœnarum Ecclesiasticarum, vel etiam irregularitatis incursu. Volumus insuper, vt scripturis, & instrumentis publicis manu tua, ac signo munitis plena, & indubitata fides in iudicio, & extra, nunc, & perpetuis futuris temporibus omninò adhibeatur.

Dat. P. An. 1. die 22. Ian. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 22. Ianuarij 1656. Pontificatus nostri anno primo.

Pro Eminentissimis, & Reuerendissimis DD. Cardinalibus assumptis pro Sacra Visitatione Apostolica.

Facultas exercendi Pontificalia.

Edita An. D. 1656. *ALEXANDER PAPA VII.*

Venerabili Fratri nostro Martio Episcopo Albanen. Ginetto, necnon dilectis filiis nostris Vlderico S. Anastasiæ Carpineo, Marco Antonio S. Mariæ de Pace Franciotto, Francisco Angelo S. Cæciliæ Rapacciolo, Nicolao sanctæ Mariæ Angelorum Ludouisio, Iacobo sanctæ Mariæ Transpontinæ Corrado, Laurentio S. Chrysogoni Imperiali, & Giberto Sanctorum Ioannis, & Pauli Titulorum Presbyteris S. R. E. Cardinalibus, Borromæo respectiuè nuncupatis. Venerabilis frater noster, ac dilecti filij nostri salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium. Officij nostri est pastoralia munera, quæ diuina fauente clementia administranda suscepimus, ex prompto, hilarique animo prosequi: eos verò, quos in eisdem Pastoralibus muneribus prosequendis assumpsimus, & deputauimus, nostræ item mentis est opportunis facultatibus adhuc munire, vt illis suffulti incumbentia onera meliùs subire, & inceptum opus perficere quamprimum valeant.

Causa huius consist. §. 1. Cùm itaque occasione visitationis nostræ Apostolicæ, quam in vniuersæ Almæ Vrbis, eiusque districtus Ecclesiis, Monasteriis, locisque sacris, & piis proximis diebus indiximus, experientia comprobante cognouerimus aliquando necesse esse in compluribus eiusdem Vrbis, ac illius districtus Ecclesiis altaria consecrari, campanas, ornamenta, indumentaque Ecclesiastica benedici, Sacramenta ministrari, & alia Pontificalia munia exerceri.

Potestas exercendi Pontificalia. §. 2. Illis ex vobis in eadem Visitatione adiutoribus per Nos assumptis, qui consecrationis Episcopalis munus susceperunt, & eorum cuilibet plenam per præsentes concedimus facultatem, vt in quibuscumque tam intra eandem Vrbem, ac propè, & extra illius muros, quàm etiam intra eiusdem Vrbis districtum sitis Ecclesiis, etiam Patriarchalibus, necnon Monasteriis, Prioratibus

tibus, & domibus sæcularibus, seu cuiuscumque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium, Militiæ, Congregationis, aut Instituti regularibus, tam virorum, quàm mulierum, atque Hospitalibus, Oratoriis, Sacellis, Cæmeteriis, locisque piis, ac religiosis, tam exemptis, Nobisque & Apostolicæ Sedi immediatè subiectis, quàm etiam non exemptis, & quibusvis etiam S.R.E. Cardinalibus ratione tituli, aut denominationis sui Cardinalatus, aut aliàs quomodolibet, etiam ex quavis causa subiectis, altaria, ac ipsasmet Ecclesias consecrare, aut illa, vel easdem Ecclesias, aut illis annexas reconciliare, seu etiam cæmeteria, campanas, calices, patenas, cruces, indumenta, & ornamenta Ecclesiastica quæcumque, & aquam, vt moris est, benedicere, Sacramentum Confirmationis, quod ex ritu in visitatione ministrari consueuit, quibus, vbi, quando, & quoties illis, seu cuilibet eorum expedire videbitur, ministrare, sacrosanctum quoque Missæ sacrificium, necnon Vesperas, & quæcumque alia diuina officia solenni, ac Pontificali ritu in Ecclesiis, & locis, in quibus illi id ad maiorem animarum consolationem, spiritualemque profectum, & ad ipsam etiam, quam intendimus, reformatiooem inducendam pertinere indicauerint, celebrare, & decantare, verbi Dei prædicationes, & conciones ad Dei amorem, & timorem in cordibus fidelium excitandum, & accedendum publicè ad Clerum, & populum, seu aliàs priuatim, provt occasio, & necessitas postulabit, habere, aliaque omnia, & quæcumque munia Pontificalia, etiam quæ notam, aut expressionem requirerent magis specialem, & sub generali huiusmodi concessione non comprehenderentur, etiam erga personas alioquin habiles, & idoneas exercere, etiam nullo alio à Nobis expectato, aut requisito mandato, liberè, & licitè valeant.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Conciliis etiam generalibus editis, dictarumque Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, Militiarum, Hospitalium, aut domorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 1. die 26. Ian.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 26. Ianuarij 1656. Pontificatus nostri anno primo.

Pro Eminentissimis, & Reuerendissimis DD. Cardinalibus assumptis pro Sacra Visitatione Apostolica.

Facultas auocandi causas occasione Visitationis pendentes, &c.

ALEXANDER PAPA VII.

Edita An. D. 1656.

Venerabili fratri nostro Martio Episcopo Albanen. Ginetto, necnon dilectis filiis nostris Ulderico S. Anastasia Carpineo, Marco Antonio S. Maria de Pace Franciotto, Francisco Angelo S. Cacilia Rapacciolo, Nicolao S. Maria Angelorum Ludouisio, Iacobo S. Maria Transpontina Corrado, Laurentio S. Chrysogoni Imperiali, & Giberto SS. Ioannis & Pauli titulorum Presbyteris S. R. E. Cardinalibus, Borromao respectiuè nuncupatis. Venerabilis frater noster, ac dilecti filij nostri salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

VT in prosequendo Visitationis Ecclesiarum, & piorum locorum huius Almæ Vrbis nostræ munere, ad quod vos nominatim ex Sacro Venerabilium Fratrum nostrorum Collegio delegimus, causæ occurrentes omni, qua fieri potest celeritate, iustitia mediante, terminentur, quantum cum Domino possumus prouidere volentes.

Causas visitat. manu regia terminare possunt.

§.1. Motu proprio, ac ex certa scientia nostra vobis vltra alias facultates per diuersas nostras in simili forma Breuis expeditas literas Vobis attributas, vt omnes, & singulas causas occasione Visitationis huiusmodi coram quibuscumque Iudicibus, tam Ordinariis, quàm Delegatis pendentes, & etiam instructas in statu, & terminis, in quibus reperiuntur, cum omnibus, & singulis earum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali ad vos auctoritate nostra auocare, illasque summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij, sola facti veritate inspecta, & manu regia audire, cognoscere, & fine debito, provt iuris fuerit, terminare.

Missas pro defunctis ex causa de vno ad aliud altare valeant transferre.

§.2. Præterea vbi contigerit alicui altari etiam pro defunctis priuilegiato, seu Capellæ, tam magnum Missarum celebrandarum numerum ex variis defunctorum legatis impositum esse, vt singulis diebus præscriptis nequeat illis satisfieri, quidquid magis ad Dei honorem, Ecclesiarum vtilitatem, salutemque animarum eorum, qui legata pia reliquerunt, etiam per translationem partis Missarum huiusmodi ad aliud altare, seu àltaria etiam non priuilegiata videritis expedire, re tamen diligenter perspecta statuere, & ordinare, vt in eisdem altaribus commodiùs, ac pleniùs piæ defunctorum voluntati satisfiat, ita quod Missæ ad alia altaria huiusmodi, ad quæ illarum celebrationem transtuleritis, celebratæ, illis, pro quibus celebrabuntur, perinde suffragentur, ac si ad altaria priuilegiata, seu aliàs iuxta eorundem defunctorum voluntates celebratæ fuissent, cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, seu quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint quæ magis specialem, specificam, & expressam requirerent mentionem, facere, dicere, gerere, & exequi liberè, & licitè possitis, & valeatis Apostolica auctoritate tenore præsentium plenam, & amplam facultatem concedimus, & impartimur.

Contrariis derogat.

§.3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictorum defunctorum etiam vltimis voluntatibus, quas quoad præmissa sufficienter, & expresè commutamus, necnon nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 1. die 26. Ian.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 26. Ianuarij 1656. Pontificatus nostri anno primo.

Pro Eminentissimis, & Reuerendissimis DD. Cardinalibus assumptis pro Sacra Visitatione Apostolica.

Facultas immiscendi se in criminalibus.

ALEXANDER PAPA VII.

Edita An. D. 1656.

Venerabili fratri nostro Martio Episcopo Albanen. Ginetto, necnon dilectis filiis nostris Viderico S. Anastasia Carpineo, Marco Antonio S. Maria de Pace Franciotto, Francisco Angelo S. Cacilia Rapacciolo, Nicolao S. Maria Angelorum Ludouisio, Iacobo S. Maria Transpontino Corrado, Laurentio S. Chrysogoni Imperiali, & Giberto SS. Ioannis, & Pauli titulorum Presbyt. S.R.E. Cardinalibus, Borromao respectiuè nuncupatis. Venerabilis frater noster, ac dilecti filij nostri salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

QVoniam in prosequendo munere Visitationis Ecclesiarum, & Piorum locorum huius Almæ Vrbis nostræ, ad quod Vos nominatim ex Sacro Venerabilium Fratrum nostrorum Collegio delegimus, facilè contingere poterit, vt aliqua negotia criminalia pertractanda sint.

Const. huius causa.

Indultū cognoscendi quascumque causas criminales abs-

§.1. Nos conscientiarum, ac status vestrorum securitati opportunè prouidere volentes Vobis, & cuilibet vestrum, vt tam coniunctim, quàm diuisim durante huiusmodi visitatione, & illius occasione dumtaxat quascumque

que irregularitatis incursu.

cumque querelas, accusationes, denunciationes contra qualescumque personas tam Ecclesiasticas sæculares, vel regulares, quàm laicas cuiuscumque status, gradus, dignitatis, & præeminentiæ existentes recipere, & audire, causasque exinde, aut alias quomodolibet ex dicta Visitatione, vel illius causa emergentes tam Ecclesiasticas, quàm profanas, ac tam ciuiles, quam criminales, & mixtas, siue ad Procuratoris Fisci, siue ad aliorum quorumcunque instantiam, aut ex officio audire, cognoscere, quandoque Nobis referre, & Nobiscum communicare, ac iuxta mandata nostra, seu aliàs prout Iustitia suaserit, & ordo dictauerit rationis, illas decidere, & terminare, aliasque in illis vos immiscere sine aliquo conscientiæ scrupulo, aut censurarum Ecclesiasticarum, vel etiam irregularitatis incursu, etiamsi inde sanguinis effusio, membrorumque mutilatio, aut etiam vltimi supplicij pœna infligenda venerit, dummodo vos ipsi à sententia sanguinis per vos ipsos ferenda abstineatis, liberè, & licitè valeatis, licentiam concedimus, & indulgemus.

Indultum ad denunciantes, consulentes, auxilium & fauorem præstantes extendit.

§. 2. Vtque liberius ab omnibus denunciationes, querelæ, & accusationes, ac causæ quæcunque ad dictam Visitationem pertinentes deferri possint, omnibus similiter, & singulis personis, tàm Laicis, quàm Clericis, etiam in sacris, & Presbyteratus ordinibus constitutis sæcularibus, & quorumvis Ordinum, Congregationum, & Instituti regularibus, quavis etiam Episcopali, vel maiori Ecclesiastica, vel mundana dignitate, vel præeminentia fulgentibus, qui in actu eiusdem Visitationis, seu aliàs illius occasione aliquid, quod ad prædictas causas pertineat, per viam denunciationis, querelæ vel accusationis, palam, vel occultè, spontè, vel ad aliorum etiam Procuratoris Fisci instantiam in iudicio, vel extra iudicium reuelauerint, aut in præmissis testimonium dixerint, vel aliquid propterea scripserint, subscripserint, indicauerint, dictauerint, detulerint, interrogauerint, vel interrogati responderint, vel ad reos detegendos, conuincendos, capiendos, custodiendos, puniendos indicia, votum, consilium, auxilium, vel fauorem per se, vel alium, directè, vel indirectè præstiterint, siue tanquam Iudices Ordinarij, vel delegati, custodes, scribæ, testes, tabelliones, consultores, Procuratores, Aduocati, seu aliàs in præmissis quomodolibet ingesserint, vt nullam propterea pœnam, vel censuram ecclesiasticam, aut irregularitatis notam incurrant, concedimus pariter, & indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus generalis Concilij, atque aliis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac cuiuscumque Ordinis, & Monasterij, atque Ecclesiarum, & aliorum piorum locorum quorumcunque, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 26. Ianuarij 1656. Pontificatus nostri anno primo.

Deputatio Iudicis Sacræ Visitationis Apostolicæ.

Dilecto filio Magistro Marco Antonio de Oddis in vtraque Signatura nostra Referendario, & maioris Præsidentiæ Abbreuiatori.

Edita A. D. 1656.

ALEXANDER PAPA VII.
Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Constit. causa.

VT ea, quæ in Visitatione Ecclesiarum Almæ Vrbis à Nobis, seu S.R.E. Cardinalibus in adiutores Visitationis hujusmodi per Nos specialiter assumptis salubriter decreta erunt, debitæ executioni quamprimum demandentur, & controuersiæ illius occasione, præsertim inter personas Ecclesiasticas, quas litium dispendiis à Dei seruitio auocari minimè decet, ad nostram audientiam deducendæ quanto citiùs terminentur.

Facultas pro cedendi in quibuscumque causis, etiam criminalibus.

§. 1. Te, de cuius probitate, & doctrina plurimum in Domino confidimus, Iudicem causarum, & Executorem decretorum huiusmodi Visitationis auctoritate Apostolica tenore præsentium constituimus, & deputamus. Dantes tibi plenam, & liberam facultatem, quæ à Nobis, & Cardinalibus prædictis in eadem Visitatione decreta, statuta, & ordinata erunt, exequi, & obseruari faciendi, contra inobedientes, aut negligentes, necnon cuiuscumque criminis occasione dictæ Visitationis detectos reos, & delinquentes, eorumque complices, & fautores cuiuscumque status, dignitatis, ordinis, & conditionis fuerint, per viam accusationis, querelæ, vel denunciationis, etiam summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij, sola facti veritate inspecta, inquirendi, & procedendi, eosque prout canonicæ requirent sanctiones, & aliàs nostro, seu eorumdem Cardinalium arbitrio puniendi, ac tam super præmissis, quàm etiam alias quascumque in eadem Visitatione, aut etiam antea, per Nos tamen tibi etiam absque speciali commissione committendas causas Ecclesiasticas, vel prophanas, ciuiles, criminales, aut mixtas inter Capitula, Conuentus, Collegia, Vniuersitates, Confraternitates, eorumque Superiores, ac singulares personas Ecclesiasticas, sæculares, vel cuiusvis Ordinis, etiam Mendicantium regulares, etiam exemptas, & quovis priuilegio, vel immunitate suffultas, etiam Nobis, & Apostolicæ Sedi immediatè subiectas, seu etiam inter laicos motas, & mouendas cum earum omnibus incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, etiam summariè, simpliciter, & de plano, & aliàs vt præfertur, terminis substantialibus vnico contextu, vel etiam non seruatis, sed illorum loco, præfixo termino arbitrio tuo, & de eiusdem Visitationis mandato procedendo audiendi, ac fine debito terminandi, & ad hunc, cæterorumque contingentium effectum quoscumque etiam per edictum publicum, constito summariè, & extraiudicialiter de non tuto accessu citandi, & monendi, eisque, ac quibusvis Iudicibus, & cæteris personis, quibus, & quoties opus fuerit, etiam per simile edictum, ac etiam sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, necnon pecuniariis tuo arbitrio moderandis, & applicandis inhibendi, contra inobedientes quoscumque censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauandi, auxiliumque brachij sæcularis inuocandi, mandata, prohibitiones, inhibitiones, & monitoria etiam sub censuris, & aliis pœnis prædictis, cæterisque tibi benè visis remediis, omni, & quacunque appellatione postposita decernendi, omniaque in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna faciendi, mandandi, & exequendi, etiam quæ expressionem requirerent magis specialem, & sub generali concessione non venirent.

Iudex non procedat nisi de voto præfatorum S.R.E. Card.

§. 2. Dummodo inconsultis Nobis, aut Cardinalibus prædictis, & nisi de eorum voto in aliquo præmissorum non procedas, nec sententiam feras, aut quicquam exequaris, nec te in aliquo immisceas.

Contraria remouet.

§. 3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quarumcunque etiam Patriarchalium Ecclesiarum, Monasteriorum, Domorum, Ordinum, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, Congregationum, & Hospitalium, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum illis, eorumque Superioribus, & personis quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die 27. Ianuarij 1656. Pontificatus Nostri anno primo.

Deputatio Commissarij, & Fiscalis Sac. Visitationis Apostolicæ.

Dilecto filio Tranquillo Nuntio I. V. Doctori.

Edita An. D. 1656.

ALEXANDER PAPA VII.
Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.

Commissarii cum priuilegiis, & facultatibus designat.

DE tua singulari fide, & diligentia plurimum in Domino confisi, Te Visitationis nostræ pastoralis vniuersi Cleri Romani, ac omnium Almæ Vrbis nostræ, eiusque districtus Ecclesiarum, & Monasteriorum, ac locorum, & operum piorum, quam indiximus, & iam per Nosmetipsos obire cœpimus, ac adquam nonnullos ex Venerabilibus fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus adiutores Nobis assumpsimus, Commissarium, & Fiscalem cum omnibus, & singulis facultatibus, auctoritatibus, prærogatiuis, priuilegiis, & iuribus, quæ tale officium exercenti competere possint, & debent, auctoritate Apostolica tenore præsentium creamus, constituimus, & deputamus, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque. Tu igitur in demandato tibi munere huiusmodi ita Te gerere studeas, vt fidem, & diligentiam nunquam à Te desiderasse lætemur.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 27. Ianuarij 1656. Pontificatus nostri anno primo.

Facultas Congregationi, & Iudici Sacræ Visitationis Apostolicæ standi simplici indicationi scripturarum, &c. & Iudici procedendi absque voto Congregationis vsque ad sententiam, &c. Exclusiue.

Edita An. D. 1656.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

ALias Nos nonnullos ex Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegio adiutores in munere Pastoralis Visitationis nostræ Ecclesiarum, & locorum, ac operum piorum huius Almæ Vrbis assumpsimus, ac illis inter alia facultatem faciendi in præmissis processus necessarios, aliaque omnia, & singula, quæ huiusmodi Visitationis negotium, vlteriorem progressum, executionem, & in ea facta, & facienda mandata, decreta, statuta, & ordinationes concernunt, & concernent, seu ad ea quomodolibet spectant, & spectabunt, gerendi, exequendi, mandandi, & ordinandi: nec non omnes, & singulas causas occasione dictæ Visitationis coram quibuscumque Iudicibus tam Ordinariis, quam delegatis pendentes, & etiam instructas ad se auctoritate nostra auocandi, illasque summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij, sola facti veritate inspecta, & manu regia audiendi, cognoscendi, & fine debito, prout iuris fore, terminandi concessimus. Ac Venerabilem fratrem Marcum Antonium de Oddis nunc Episcopum Hierapolitanum Iudicem causarum, & executorem decretorum Visitationis huiusmodi cum diuersis facultatibus deputauimus ea lege, vt inconsultis Nobis, aut Cardinalibus prædictis, & nisi de eorum voto in aliquo non procederet, nec sententiam ferret, aut quidquam exequendo, nec in aliquo immisceret, & aliàs prout in diuersis nostris in simili forma Breuis desuper expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, vberius continetur.

Consilit causa.

§. 1. Nunc autem celeriori causarum prædictarum expeditioni, & partium dispendiis, quantum cum Domino possumus opportunè prouidere cupientes.

Facultas procedendi.

§. 2. Motu proprio, ac ex certa scientia nostra, vt tam Congregatio dictorum Cardinalium per Nos assumptorum, quàm idem Marcus Antonius Episcopus Iudex, & Executor, vt præfertur, deputatus in omnibus litibus, & causis, quæ coram ipsis respectiuè in vim facultatum eis respectiuè per literas prædictas attributatum forsan motæ sunt, & in futurum mouebuntur inter quascumque personas, tam Ecclesiasticas, quàm laicas, seu Ecclesiarum, piorum locorum, & operum huiusmodi Oeconomos, Ministros, & Officiales, Executores, seu Procuratores quocumque nomine censeantur, pro, & contra; simplici, & nudæ scripturarum, ac iurium in Tribunalibus, seu Archiuiis, aut Notariorum officiis eiusdem Vrbis existentium indicationi, eorumque notis, ac priuatis copiis stare, & illis ad probationem eandem fidem in iudicio adhibere possint, quam adhiberent, si illa in forma publica, & authentica forent transumpta, aut aliàs originaliter exhibita, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, statuimus, & ordinamus. Necnon eidem Marco Antonio Episcopo, Iudici, & Executori, vt etiam inconsultis Nobis, seu Cardinalibus prædictis, & absque eorum voto in causis supradictis vsque ad sententiam definitiuam, aut decretum vim definitiuæ habens exclusiue, seruata in cæteris forma, & dispositione dictarum literarum super eius deputatione huiusmodi emanatarum, procedere liberè, & licitè valeat facultatem tribuimus & impartimur.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus quomodolibet aduersantur, prædictis nostris literis, ac omnibus, & singulis, quæ in eis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 1. 13. Martij.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 13. Ianuarij 1656. Pontificatus nostri anno primo.

XVI.

Litteræ Processus S.D.N. Alexandri Papæ VII. lectæ die Cœnæ Domini. Anno 1656.

Bullam Cœnæ Domini habes tom. 1. Bullarij sub Vrbano Quinto, Constit. 1. Apostolatus officium: *sub Iulio II. Constit.* 25. Fide digna, *tom. 1. sub Paulo III. Constitut.* 10. Consueuerunt, *tom. 2. sub Gregor. XIII. Const.* 81. Consueuerunt, *tom. 2. sub Paulo V. Const.* 63. Pastoralis, *tom. 3. sub Vrbano VIII. Constit.* 72. Pastoralis, *tom. 4. p. 113. cum reseruatione in articulo mortis, certo modo: & quilibet Confessarius debet illam habere, & studere prout in §. 26.*

Edita A. D. 1656.

ALEXANDER EPISCOPVS.
Seruus Seruorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Excommunicantur.

PAstoralis Romani Pontificis vigilantia, & solicitudo, cum in omni Christianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda, pro sui muneris officio assiduè versatur, tum potissimum in Catholicæ fidei, sine qua impossibile est placere Deo, vnitate, atque integritate retinenda, & conseruanda maximè elucet. Nititur, vt fideles Christi non sint paruuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumuentionem erroris: sed omnes occurrant in vnitatem fidei, & agnitionis filij Dei in virum perfectum, neque se in huius vitæ societate, & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeat, sed potius in vinculo charitatis coniuncti, tanquam vnius corporis membra sub Christo capite, eiusque in terris Vicario Romano Pontifice Beatissimi Petri Successore, à quo totius Ecclesiæ vnitas dimanat, augeantur in ædificationem, atque ita diuina gratia adiutrice, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, vt futuræ quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sane causas Romani Pontifices Prædecessores nostri, hodierna die, quæ anniuersaria Dominicæ Cœnæ commemoratione solemnis est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria iustitiæ arma per ministerium summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum

rum salutem solenniter exercere consueuerunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius est, quam fidei inuiolatam integritatem, publicam pacem, & iustitiam, Deo auctore tueri, vetustum, & solemnem hunc morem sequentes.

Haeretici cuiuscumque secta, & eorum fautores libros legentes, tenentes, & imprimentes, & Schismatici.

1. Excommunicamus, & anathematizamus, ex parte Dei omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus sancti, auctoritate quoque beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra, quoscumque Hussitas, Vuiclephistas, Luteranos, Zuinglianos, Caluinistas, Vgonottos, Anabaptistas, Trinitarios, & à Christiana fide Apostatas, ac omnes, ac singulos alios Hæreticos quocumque nomine censeantur, & cuiuscumque sectæ existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorundem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra, & Sedis Apostolicæ scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu quomodolibet defendentes ex quavis causa, publicè, vel occultè, quovis ingenio, vel colore, necnon Schismaticos, & eos, qui se à nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

Appellantes à Pont. ad futurum Conc.

2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos cuiuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint: Vniuersitates verò, Collegia, & Capitula quocumque nomine nuncupentur, interdicimus, ab ordinationibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existentium, ad vniuersale futurum Concilium appellantes: necnon eos, quorum auxilio, consilio, vel fauore appellatum fuerit.

Piratæ, & eorum receptatores, &c.

3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare nostrum, præcipuè à monte Argentario vsque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores, & defensores.

Surripientes Christianorũ bona naufragiũ passa, vel in littore inuenta.

4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcumque nauibus tempestate, seu in transuersum (vt dici solet) iactaris, vel quoquo modo naufragium passis, siue in ipsis nauibus, siue ex eisdem eiecta in mari, vel in littore inuenta, cuiuscumque generis bona, tam in nostris Tyrrheni, & Adriatici, quam in cæteris cuiuscumque maris Regionibus, & littoribus surripuerint; ita vt nec ob quodcumque priuilegium, consuetudinem, aut longissimi, & immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemcumque prætextum excusari possint.

Gabellam imponentes, seu augentes.

5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis noua pedagia, seu gabellas, præterquam in casibus sibi à iure, seu ex speciali Sedis Apostolicæ licentia permissis imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Falsarij lit. Apost. ab habente auctoritate signatar.

6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios literarum Apostolicarum, etiam in forma Breuis, ac Supplicationum gratiam, vel iustitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel S.R.E. Vicecancellarios, seu gerentes vices eorum, aut de mandato eiusdem Romani Pontificis signatarum, necnon falsò publicantes literas Apostolicas, etiam in forma Breuis, & etiam falsò signantes supplicationes huiusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarij, aut gerentium vices prædictorum.

Transmittentes arma ad Christianorũ hostes, ac illis qui eos de Christiana Resp. statu certiores faciunt.

7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sarracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Hæreticos per nostras, siue huius sanctæ Sedis sententias expressè & nominatim declaratos deferunt, seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, stannum, calybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, lignamina, canabem, funes, tam ex ipso canabe, quàm alia quacumque materia, & ipsam materiam, aliaque huiusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant: necnon illos, qui per se, vel alios de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus, in Christianorum perniciem, & damnum, ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, necnon Hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, vel fauorem quomodolibet præstant. Non obstantibus quibuscumque priuilegiis, quibusuis personis, Principibus, Rebuspublicis, per Nos, & Sedem prædictam hactenus concessis, de huiusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

Perturbantes eos, qui victualia Romam adducunt.

8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu inuadentes eos, qui victualia, seu alia ad vsum Romanæ Curiæ necessaria adducunt, ac etiam eos, qui ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios, cuiuscumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & status, etiamsi Pontificali, seu Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

Lædentes eos, qui veniunt ad Sedem Apost. vel ab ea recedunt, & Iudices sine iurisd. vexantes in Curia commorantes.

9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem, sua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qui iurisdictionem ordinariam, vel delegatam, à Nobis, vel nostris Iudicibus non habentes, illam sibi temerè vendicantes, similia contra morantes in eadem Curia audent perpetrare.

Peregrinos etiam in Vrbe morantes, vel ab ea recedentes lædentes.

10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu deprædantes Romiperas, seu Peregrinos ad Vrbem causa deuotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium, vel fauorem.

Offendentes S. R. E. Cardinales.

11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S. R. E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos à suis Diœcesibus, Territoriis, Terris, seu Dominiis eiicientes: Necnon ea mandantes, vel rata habentes, seu præstantes in eis auxilium, consilium, vel fauorem.

Offendentes ad Rom. Curiam venientes pro suis negotiis expediendis, negotiorumque gestores.

12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios personas Ecclesiasticas quascumque, vel sæculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negotiorumque gestores, aduocatos, procuratores, & agentes, seu etiam Auditores, vel Iudices super dictis causis, vel negotiis deputatos, occasione causarum, vel negotiorum huiusmodi occidunt, seu quoquo modo percutiunt; bonis spoliant, seu qui per se, vel per alios directè, vel indirectè, delicta huiusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel fauorem præstare non verentur, cuiuscumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

Appellantes à grauamine, seu futura executione liter. Apost. etiam in forma Breuis ad Curi. sæcul.

13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes tam Ecclesiasticos, quam sæculares cuiuscumque dignitatis, qui prætexentes friuolam quandam appellationem à grauamine, vel futura executione literarum Apostolicarum etiam in forma Breuis, tam gratiam, quam iustitiam concernentium: Necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum, executorialium, & aliorum Decretorum à Nobis, & à Sede prædicta, seu Legatis, Nunciis, Præsidentibus, Palatij nostri, & Cam. Apost. Auditoribus, Commissariis, aliisque Iudicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanauerint, aut aliàs ad Curias sæculares, & laicam potestatem recurrunt, & ab ea, instante etiam Fisci Procuratore, vel Aduocato, appellationes huiusmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta capi & retineri faciunt, quivè illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine exequutioni demandari; aut ne Tabelliones, & Notarij super huiusmodi literarum & processuum exequutione, instrumenta, vel acta conficere, aut confecta parti, cuius interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines familia-

res, Notarios, exequutores, & subexequutores literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Ciuitatibus, Locis, & Regnis eiiciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per se, vel alium, seu alios, publicè, vel occultè, quivè alias quibuscunque personis in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratiis, vel literis impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel literas à dicta Sede impetrent, seu impetratis vtantur, directè vel indirectè prohibere, statuere, seu mandare, vel eas apud se, aut Notarios, seu tabelliones, vel aliàs quomodolibet retinere præsumunt.

Impedientes executionem lit. Apost. vel aliorum expeditionem, & alias causas à Iudicibus Eccles. auocantes, seu cursum earū impedientes, aut se in illis vt Iudices interponentes.

14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque, qui per se, vel alios, auctoritate propria, ac de facto quarumcunque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apostolicarum prætextu beneficiales, & decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commissariis nostris, aliisque Iudicibus Ecclesiasticis auocant, illorumve cursum, & audientiam, ac personas, Capitula, Conuentus, Collegia causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tanquam Iudices interponunt: Quivè partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad reuocandum, & reuocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum, vel consentiendum eis, contra quos tales inhibitiones emanarunt, à censuris, & pœnis in illis contentis absolui per statutum, vel alias compellunt, vel executionem literarum Apostolicarum, seu exequutorialium, processuum, ac decretorum prædictorum quomodolibet impediunt, vel suum ad id fauorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam donec ipsi ad Nos informandos, vt dicunt, supplicauerint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes huiusmodi coram Nobis, & Sede Apostolicæ legitimè prosequantur, etiamsi talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariarum, Coosiliorum, Parlamentorum, Cancellarij, Vicecancellarij, Consiliarij ordinarij, vel extraordinarij quorumcunque Principum sæcularium, etiam Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Commendatarij, seu Vicarij fuerint.

Iudices sæculares trahentes personas Ecclesiasticas ad sua Tribunalia, vel alios Ecclesiasticam libertatem quomodolibet lædentes.

15. Quivè ex eorum prætenso officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcunque, personas Ecclesiasticas, Capitula, Conuentus, Collegia, Ecclesiarum quarumcunque coram se ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter Iuris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directè, vel indirectè, quovis quæsito colore: Necnon qui statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, seu quævis alia decreta in genere, vel in specie, ex quavis causa, & quovis quæsito colore, ac etiam prætextu cuiusvis consuetudinis, aut priuilegij, vel aliàs quomodolibet fecerint, ordinauerint, & publicauerint, vel factis, & ordinaris vsi fuerint, vnde libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut aliàs quovis modo restringitur, seu nostris, & dictæ Sedis, ac quarumcunque Ecclesiarum iuribus quomodolibet, directè, vel indirectè, tacitè, vel expresse præiudicatur.

Impedientes quoscumque Prælatos, ne sua iurisdictione vtantur, ac fori Ecclesiastici iudicia eludentes, ac Curiam sæcularem requirentes, & contra illos qui procurāt, necnon qui ea decernunt sine auctoritate Apost.

16. Necnon qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscunque Iudices Ecclesiasticos ordinarios quomodolibet hac de causa directè, vel indirectè carcerando, vel molestando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon consanguineos, & affines, aut aliàs impediunt, quo minus sua iurisdictione Ecclesiastica contra quoscunque vtantur, secundum quod Canones, & sacræ Constitutiones Ecclesiasticæ, & decreta Conciliorum generalium, & præsertim Tridentini, statuunt, ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcunque sententias, & decreta, aut aliàs fori Ecclesiastici iudicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias sæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata etiam pœnalia Ordinariis, & delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant; eos quoque qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & fauorem in eisdem.

Auxilium præstantes, & vsurpantes Sedis Apost. vel Ecclesiarum iurisdictionem.

17. Quivè iurisdictiones, seu fructus, redditus, & prouentus ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quascunque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes vsurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa, sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant.

Imponentes Decimas personis Eccles. ac earum Ecclesiarum fructibus.

18. Quivè collectas, decimas, tallias, præstantias, & alia onera Clericis, Prælatis, & aliis personis Ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & prouentibus huiusmodi absque simili Romani Pontificis speciali, & expressa licentia imponunt, & diuersis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam à sponte dantibus, & concedentibus recipiunt. Necnon qui per se, vel alios directè, vel indirectè prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel fauorem præstare non verentur, cuiuscunque sint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiamsi Imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alij Potentatus quicunque, etiam Regnis, Prouinciis, Ciuitatibus, & Terris quoquo modo Præsidentes, Consiliarij, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innouantes decreta super his per sacros Canones, tam in Lateranensi nouissimè celebrato, quam aliis Conciliis generalibus edita, etiam cum censuris, & pœnis in eis contentis.

Officiales sæculares se interponētes in causis capitalibus contra Ecclesiasticas personas.

19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque Magistratus, & Iudices, Notarios, Scribas, exequutores, subexequutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra personas Ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo, vel exequendo sine speciali, specifica, & expressa huius sanctæ Sedis Apostolicæ licentia, quique huiusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel aliàs illa perperam abutuntur, etiamsi talia committentes fuerint Consiliarij, Senatores, Præsidentes, Cancellarij, Vicecancellarij, aut quovis alio nomine nuncupati.

Occupantes, & Inuadentes S. R. E. Terras, & aliàs Iurisdictionem supremam vsurpantes.

20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios directè, vel indirectè sub quocumque titulo, vel colore inuadere, destruere occupare, & detinere præsumpserint in totum, vel in partem, Almam Vrbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium beati Petri in Thuscia, Ducatum Spoletanum, Comitatum Venaysinum, Sabinensem, Marchiæ Anconitanæ, Massæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & Maritimas Prouincias, illarumque Terras, & loca, ac Terras specialis commissionis Amulforum, Ciuitatesque nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneuentum, Perusium, Auenionem, Ciuitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Ciuitates, Terras, & loca, vel iura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinentia, dictæque Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subiecta: necnon supremam iurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto vsurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt: necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel fauorem quomodolibet præstantes. Volentes præsentes nostros processus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quovsque alij huiusmodi processus à Nobis, aut Romano Pontifici pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosque effectus omninò sortiri.

Hæc Const. quosque ligat.

21. Cæterum à prædictis sententiis nullus per alium

quàm

Absolutio ab huiusmodi casibus præter mortis articulum Papæ reseruatur.

quam per Rom. Pont. nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, absolui possit, etiam prætextu quarumuis facultatum, & indultorum quibuscumque personis Ecclesiasticis, sæcularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militarium Regularibus, etiam Episcopali, vel alia maiori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conuentibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & locis piis, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per Nos, & dictam Sedem, ac cuiusvis Concilij decreta, verbo, literis, aut alia quacumque scriptura in genere, vel in specie concessorum, & innouatorum, aut concedendorum, & innouandorum.

Aliorum absoluere præsumentium pœna statuuntur.

22. Quod si fortè aliqui contra tenorem præsentium talibus excommunicatione, & anathemate illaqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, grauius contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout expedire nouerimus, processuri.

Papa absolutionem non comprehendere eos, qui à præmissis desistere non promiserint, declarat.

23. Declarantes, ac protestantes quamcumque absolutionem, etiam solenniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius à præmissis cum vero proposito vlterius similia non committendi destiterint; ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem, vt præfertur, statuta fecerint, nisi prius statuta, ordinationes, Constitutiones, pragmaticas, & decreta huiusmodi publicè reuocauerint, & ex Archiuiis, seu capitularibus locis, aut libris, in quibus annotata reperiuntur, deleri, & cassari, ac Nos de reuocatione huiusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari; quin etiam per huiusmodi absolutionem, aut quoscumque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quantocumque tempore continuatam in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscumque iuribus Sedis Apostolicæ, ac S. R. E. vndecumque, & quandocumque quæsitis, vel quærendis, nullatenus præiudicari posse, aut debere.

Contrariis quibuscumque derogat.

24. Non obstantibus priuilegiis, indulgentiis, indultis, & litteris Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis cuiuscumque Ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi vt præmittitur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Prouinciis, Ciuitatibus, seu locis à prædicta Sede ex quavis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub quavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint, per litteras Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de priuilegiis, indulgentiis, & indultis huiusmodi, ac de ordinibus, locis, & nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & aliis quibuslibet obseruantiis scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros processus, ac sententias quominus includantur in eis, se iuuare valeant, vel tueri.

25. Quæ omnia, quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso, insererentur, præsentibus pro expressis habentes, penitus tollimus, & omninò reuocamus, cæteraque contraria quæcumque.

Publicationis in Vrbe effectus.

26. Vt verò præsentes nostri processus ad publicam omnium notitiam facilius deducantur, chartas, seu membranas processus ipsos continentes, valuis Ecclesiæ Sancti Ioannis Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe appendi faciemus, vt iis, quos processus huiusmodi concernunt, quòd ad ipsos non peruenerint, aut quod ipsos ignorauerint, nullam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

Præceptum etiam alibi publicandi hanc Const.

27. Insuper, vt processus ipsi, vt præsentes literæ, ac omnia, & singula in eis contenta eo fiant notiora, quo in pluribus Ciuitatibus, & locis fuerint publicata, vniuersis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis, & Prælatis vbilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, vt per se, vel per alium, vel alios præsentes litteras, postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis maior populi multitudo ad diuina conuenerit, solenniter publicent, & ad Christi fidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

Auditores confessionum habeant apud se has litteras.

28. Cæterùm Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, aliique locorum Ordinarij, & Ecclesiarum Prælati, necnon Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas peccatorum confessiones quavis auctoritate deputati, transumptum præsentium litterarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

Transumptorum fides.

29. Volentes earumdem præsentium transumptis etiam impressis, Notarij publici manu subscriptis, & sigillo Iudicis ordinarij Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem prorsus fidem in iudicio, & extra illud vbique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Decretum pœnale.

30. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innouationis, innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, reuocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. An. 2. die 13. Apr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Idib. Aprilis, Pontificatus nostri anno primo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi millesimo, sexcentesimo quinquagesimo sexto, Inditione 9. Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. anno eius secundo, die vero 13. mensis Aprilis, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Curiæ, & in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Petrum Paulum de Grassis Apost. Cursorem.

Pro D. Mag. Cursorum Iacobus Cornelius Curs.

Suppressio Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Spiritus Venetiarum.

XVII.

Edita An. D. 1656.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Motiua huius Const.

CVm sit compertum, Congregationem Canonicorum Regularium Sancti Spiritus Venetiarum, quæ vnum tantum habet Monasterium redactum ad paucos Canonicos regulares cum aliquibus hospitiis, seu membris, à primæuo instituto penitus deuiasse, ac in Ecclesia esse prorsus inutilem, nec spem vllam esse, vt ad bonam frugem redigatur. Hinc est quod Nos, quibus ex commissa Nobis diuinitus agri Dominici cura plantas inutiles ex illo exstirpare prouidi patrisfamilias more incumbit,

Supprimit prout in Rubrica.

§. 1. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine

tudine, eandem Congregationem Canonicorum Regularium Sancti Spiritus Venetiarum, vnà cum omnibus eius dignitatibus, officiis, ac ministeriis, omnique conuentualitate, titulo, essentia, ac denominatione, tenore præsentium perpetuò extinguimus, supprimimus, & abolemus.

Reseruat Sedi Apostolicæ bona eiusdem Congreg.

§. 2. Ac vniuersa eiusdem Congregationis suppressæ bona mobilia, & immobilia, tam sacra, quam profana, Monasterium, ac hospitia, seu membra huiusmodi, domos, vineas, prædia, canones, responsiones, fructus, introitus, & iura quæcumque, vbicumque locorum existant, nostræ, & Sedis Apostolicæ dispositioni in vsus, & opera pia per eos, quibus id à Nobis, & Sede prædicta commissum fuerit, conuertenda reseruamus.

Concedit facultatem Canonicis transeundi ad Religionem.

§. 3. Præterea personis dictæ Congregationis suppressæ, quæ nunc viuunt, & in eadem Congregatione professionem emiserunt, facultatem transeundi ad aliam quamcumque Religionem ab eadem Sede approbatam, in qua beneuolos inuenerint receptores, aut remanendi in sæculo in habitu Clerici sæcularis sub iurisdictione, & obedientia Ordinariorum locorum, vbi eas pro tempore morari contigerit, cum prouisione eorum singulis pro victu, & aliis necessariis in summa ducatorum centum monetæ Venetæ currentis annis singulis donec vixerint, si aliunde sufficienter eis prouisum non fuerit; super certis bonis, aut redditibus Congregationis suppressæ huiusmodi per dictos locorum Ordinarios assignanda, tribuimus, & impartimur.

Ordinarij prouideant Ecclesias de Capellano.

§. 4. Postremò ne Ecclesiæ Congregationis suppressæ prædictæ debito destituantur seruitio, sed sartæ tectæ custodiantur; iisdem Ordinariis locorum per præsentes committimus, & mandamus, vt Capellanos deputent cum competenti mercede etiam super certa re de bonis prædictis assignanda, per quos Missarum, & aliis oneribus satisfiat, ac ipsis Ecclesiis debitus cultus, & veneratio conseruetur; vtque ipsi Ordinarij inuentarium tam sacræ, quam profanæ suppellectilis ad dictam Congregationem suppressam spectantis accuratè conficiant, ac prouideant, ne à quoquam occultari, vsurpari, aut inde amoueri vllatenus possit, nisi, & donec à Nobis, seu Sede prædicta aliter prouideatur.

Decretum irritans.

§. 5. Decernentes præsentes literas etiam ex eo quod Superiores, & alij Religiosi dictæ Congregationis suppressæ, & cæteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, aut iustificatæ vllatenus fuerint, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut aliô quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, ac substantiali, siue etiam ex eo quod in iisdem præmissis solemnitates, & quævis alia seruanda, & adimplenda, seruata, & adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite à iure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, etiam in corpore iuris clauso, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, & quovis alio prætextu, occasione, vel causa, etiam quantumvis iusta, rationabili, & priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduersus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris; aut aliud quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, aut impetrato quempiam vti, seu se iuuare posse, sed easdem præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inuiolabiliter obseruari, sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, ac alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis generalibus editis, & quatenus opus sit, de iure quæsito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus perpetuis, aliisque committendis ad partes, vocatis quorum interest; & aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon Congregationis suppressæ huiusmodi, eiusque Monasterij, ac Hospitiorum, seu membrorum, & Ecclesiarum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & litteris Apostolicis eidem Congregationi, illiusque Superioribus, Religiosis, & personis quibuslibet sub quibusvis tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, etiam motu simili, & consistorialiter; ac aliàs quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & sensatis respectiuè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 7. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 28. Apr.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die 28. Aprilis 1656. Pontificatus nostri anno secundo.

Suppressio Ordinis Fratrum Cruciferorum. XVIII.

Edita A.D. 1656.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Vineam Domini, quæ est eius Ecclesia, curæ nostræ diuinitùs demandatam omni studio, & industria colere iugiter satagentes muneris nostri esse arbitramur, vt vites Ordinum Religiosorum in ea prouidè plantatas, quæ primigenio regularis obseruantiæ vigore destitutæ in steriles labruscas degenerarunt, ex illa more seduli patrisfamilias euellamus, prout matura deliberatione præuia conspicimus in eodem Domino salubriter expedire.

Motiua suppress.

§. 1. Cum itaque iam pridem compertum sit, Ordinem Fratrum Cruciferorum nuncupatorum, in quo non nisi quatuor Monasteria supersunt, quia ex vigintiquinque Monasteriis, quibus dictus Ordo in vniuersum constabat, viginti & vnum in vim Constitutionis fel. rec. Innocentij Papæ X. prædecessoris nostri, quæ incipit Instaurandæ, suppressa fuerunt, & cuius fratres ad paucos sunt redacti, à primæuo eius instituto penitus deuiasse, & in Ecclesia Dei penitùs esse inutilem, nec spem vllam esse, vt ad bonam frugem redigatur.

Supprimit hunc Ord.

§. 2. Idcirco Motu proprio, & ex certa scientia & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictum ordinem Fratrum Cruciferorum nuncupatorum vnà cum omnibus eius dignitatibus, officiis, ac ministeriis, omnique conuentualitate, titulo,

titulo, essentia, ac denominatione, tenore præsentium perpetuò extinguimus, supprimimus, & abolemus.

[Bo]na eiusdē Ord. reseruat Sedi Apost.

§. 3. Ac vniuersa eiusdem Ordinis suppressi bona mobilia, & immobilia, tam sacra, quam profana, Conuentus, domos, vineas, prædia, canones, responsiones, fructus, introitus, & iura quæcumque, vbicumque locorum existant, nostræ, & Sedis Apostolicæ dispositioni in vsus, & opera pia per eos, quibus id à Nobis, & Sede præfata commissum fuerit, conuertenda reseruamus.

Facultas transeundi ad aliam Relig.

§. 4. Præterea Fratribus dicti Ordinis suppressi, qui nunc viuunt, & in eodem Ordine professionem emiserunt, facultatem transeundi ad aliam quamcumque Religionem ab eadem Sede approbatam, in qua beneuolos inuenerint receptores, aut remanendi in sæculo in habitu Clerici sæcularis sub iurisdictione, & obedientia Ordinariorum locorum vbi eos morari contigerit, cum prouisione ipsorum singulis pro alimentis in summa quadraginta scutorum monetæ Romanæ annis singulis donec vixerint, si aliunde sufficienter eis prouisum non fuerit, super certis bonis, aut redditibus Ordinis suppressi huiusmodi per eosdem Ordinarios respectiuè assignanda tribuimus, & impartimur.

Ordinarii prouideant Ecclesias de Capellani.

§. 4. Postremò ne Ecclesiæ eiusdem Ordinis suppressi debito destituantur seruitio, sed sartæ tectæ custodiantur: prædictis Ordinariis locorum, in quibus Ecclesiæ ipsæ sunt sitæ, per præsentes committimus, & mandamus, vt Cappellanos deputent cum competenti mercede etiam super re certa de bonis prædictis assignanda, per quos Missis, & aliis oneribus satisfiat, ac ipsis Ecclesiis debitus cultus, & veneratio conseruetur, vtque dicti Ordinarij inuentarium tam sacræ, quàm profanæ suppellectilis ad Ordinem suppressum huiusmodi spectantis accuratè conficiant, ac prouideant ne à quoquam occultari, occupari, aut inde amoueri vllatenus possit, nisi, & donec à Nobis, seu Sede prædicta aliter prouideatur.

Decretum irritans.

§. 5. Decernentes præsentes literas etiam ex eo quòd Superiores, & alij Religiosi dicti suppressi Ordinis, & cæteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ propter quas eædem præsentes emanarunt adductæ, verificatæ, aut iustificatæ vllatenus fuerint, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quouis defectu, etiam quantumuis magno, inexcogitato, & substantiali, siue etiam ex eo quòd in iisdem præmissis solemnitates, & quæuis alia seruanda, & adimplenda, seruata, & adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite à iure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, etiam in corpore iuris clauso, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, & quouis alio prætextu, occasione, vel causa, etiam quantumuis iusta, rationabili, & priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduersus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, aut impetrato quempiam vti, seu se iuuare posse; sed easdem præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inuiolabiliter obseruari; sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet quauis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros in quauis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis generalibus editis, & quatenus opus sit, de iure quæsito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus, perpetuis, aliisque committendis ad partes, vocatis quorum interest, & aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, necnon dicti suppressi Ordinis, eiusque Conuentuum, & Ecclesiarum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eidem Ordini, illiusque Superioribus, Religiosis, & personis quibuslibet sub quibusuis tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, etiam motu simili, & consistorialiter, ac aliàs quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis [illegible] expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu [illegible] alia [illegible] habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores [for]mas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & seruatis respectiuè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

[Transumptis] credi iubet.

§. 7. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. Ann. 2. die 28. Apr.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 28. Aprilis 1656. Pontificatus nostri anno secundo.

XIX.

Confirmatio, innouatio, declaratio, & extensio Constitutionum Bonifacij VIII & Gregorij XIII de datis, & promissis pro iustitia, vel gratia apud Sedem Apostolicam obtinenda.

Edita An. D. 1656.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter grauissimas, multiplicesque curas, quæ ex debito pastoralis officij humilitati nostræ diuinitus commissi Nobis assiduè incumbunt, illam peculiari studio amplectimur, vt iustitiæ, & gratiæ expeditiones, quæ apud Sedem Apostolicam in dies obtinentur, ea qua par est, rectitudine peragantur, ne pernicioso cuiusquam circa illas excessu Romanæ Curiæ existimatio vllatenus lædatur, sed ipsa Curia in omnibus præclara semper splendeat laude integritatis, & abusus quicumque ab illa procul arceantur. Quapropter operæpretium facturos Nos existimamus, si ea, quæ à nonnullis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris simili consilio prouidè sancita sunt, vt in posterum firmius obseruentur, innouemus, illaque declaremus, & extendamus, prout in Domino arbitramur rationi esse consentaneum.

Omnes dantes, promittentes, vel recipientes excommunicantur.

§. 1. Dudum siquidem emanarunt à fel. record. Bonifacio VIII. & Gregorio XIII. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris literæ tenoris qui sequitur, videlicet: Excommunicamus, & anathematizamus ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus Sancti: auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, & nostra omnes Clericos Religiosos, & Laicos vtriusque sexus, siue sint familiares Curiæ, siue alij vndecunque, qui aliquando pactum fecerint, seu

aliquod paruum, vel magnum promiserint, vel promissionem receperint, aut ex pacto, siue promissione occulta, vel manifesta facta sub generalibus, & plenariè non expressis, siue sit sub specialibus, & expressis apertè verbis, quicquam dederint, aut receperint magnum, vel paruum, vel promissionem de quacumque re, aut vtilitate propter hoc consequenda fecerint, vel receperint pro aliqua iustitia, siue gratia pro se, aut pro alio in causis, vel iudicijs, seu alias per literas Apostolicas, & quibuscumque modis apud Sedem Apostolicam obtinenda.

§. 2. Et hanc sententiam ad promittentes, & acceptantes, dantes, & recipientes duximus extendendam.

Sanctiones pœnales.

Illos quoque, qui aliquem sciuerint culpabilem in prædictis, & Nobis intra dierum trium spatium non retulerint, vel alicui, per quem ad Nos verbum fideliter perferatur, simili decernimus sententiæ subiacere.

Decernimus etiam, vt nullus hanc incurrens excommunicationis sententiam pro prædictis, vel aliquo prædictorum (absque speciali mandato) nostræ absolutionis beneficium valeat obtinere: nisi forsan ad Nos habere accessum non posset in mortis articulo constitutus. Nec etiam ad absolutionis gratiam admittatur, nisi prius quantum dedit, vel recepit integraliter pauperibus largiatur.

Iustitiam verò, siue gratiam sic obtentam nullius prorsus esse momenti volumus, omnique statuimus carere effectu, & robore firmitatis.

Sed & scienter vtentes ipsis simili sententia excommunicationis adstringimus, & reseruantes Nobis absolutionem eorum cum præmissis in omnibus ad pœnas similes obligamus.

Constitutiones Greg. & Bonifacij refert.

§. 3. Gregorius Episcopus Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Ab ipso Pontificatus nostri principio quàm maximè possumus, enitimur, atque contendimus, vt domus, & Curia nostra à sordibus expurgentur.

Cui salubri consilio incumbens fel. rec. Bonifacius Papa VIII. excommunicauit, & anathematizauit omnes Clericos, Religiosos, & Laicos vtriusque sexus, siue familiares Curiæ, siue vndecumque alios, qui aliquod pactum facerent, seu quid paruum, vel magnum promitterent, vel promissionem reciperent, aut ex pacto, vel promissione occulta, vel manifesta, siue sub verbis generalibus, & plenè non expressis, siue specialibus, & apertè expressis facta quicquam darent, aut reciperent pro iustitia, siue gratia, siue pro se, siue pro alio in causis, vel iudicijs, seu aliàs per literas Apostolicas, & quibuscumque alijs modis apud Sedem Apostolicam obtinenda, & eam sententiam ad promittentes, & acceptantes, dantesque, & recipientes duxit extendendam: Illos etiam qui sibi intra triduum non renunciarent eum, quem in culpa esse scirent, vel alicui, per quem ad se fideliter referretur, simili voluit sententiæ subiacere; ac decreuit, vt nullus hanc incurrens excommunicationis sententiam absque speciali mandato suo absolutionis beneficium valeret obtinere, nisi in mortis articulo constitutus, sed nec quisquam admitteretur ad absolutionis gratiam nisi prius erogatum esset pauperibus quantum ille dedisset, vel eòam recepisset. Iustitiæ verò, siue gratiæ expeditiones sic obtentæ nullius prorsus essent roboris, vel momenti, & scienter illis vtentes simili sententia innodauit, ac reseruauit sibi absolutionem eorum cum prædictis, & ad pœnas similes in omnibus obligauit.

Eandem confirmat, & ad fautores extendit.

§. 4. Sed hoc scelus ita hodie in mores inductum est, vt plerique cupiditate improbi quæstus potentiorum suffragationibus adnixi huiusmodi negotiorum expeditiones hac illac conquirentes turpissimè nundinentur. Alij alios, quos gratia præstare arbitrantur, donis, & pollicitationibus ambiunt. Quidam etiam se talium operam, atque industriam pretio, & muneribus quæsisse affingant. Quæ cum pessima sint, & Curiæ prædictæ existimationem grauissimè offendant, in eos, qui talia agunt animaduertendum fore arbitrati, Constitutionem prædictam cum suis censuris, & pœnis omnibus innouamus, easdemque omnes extendimus ad audentes qualecumque horum facinorum, quæ adscripsimus, dantesque illis, & alijs supradictis auxilium, consilium, vel fauorem.

Pœnas auget.

§. 5. Quin etiam eos omnes omni beneficio, & officio Ecclesiastico, & sæculari, siue temporali, siue perpetuo ipso iure priuamus, ac priuatos esse declaramus, & præterea infamiæ subiectos perpetuò, ac inhabiles ad illa, & alia esse volumus. A quibus etiam, prout quæque res erit, tales pœnæ exigantur, quæ cæteris sint exemplo.

Reuelantibus impunitatem concedit.

§. 6. Illis tamen, qui rem adhuc incognitam, complicesque, fautores, & socios retexerint, impunitas concedatur. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo septuagesimoquarto, nonis Nouembris, Pontificatus nostri anno tertio.

Constitutionis causa.

§. 7. Cum autem subindè variæ vulgatæ fuerint prædictarum Bonifacij, & Gregorij prædecessorum Constitutionum interpretationes, quarum aliquæ ipsarum Constitutionum rigorem non sine earum vtilitatis diminutione, & boni publici detrimento contra eorumdem prædecessorum mentem nimium relaxant. Hinc est, quod Nos omnem, quæ circa præmissa in posterum enasci posset, dubitationem tollere, & quamcunque speciem, suspicionem, & occasionem damnatæ per Constitutiones huiusmodi labis à Curia prædicta quantum Nobis ex alto conceditur, perpetuò excludere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine easdem præinsertas Bonifacij, & Gregorij prædecessorum Constitutiones cum omnibus, & singulis censuris, & pœnis, ac alijs quomodolibet contentis in illis (sublata tamen reuelandi obligatione) tenore præsentium perpetuò confirmamus, innouamus, & aduersus quemcumque non vsum, seu contrarium vsum, qui quoquo modo prætendi posset, restituimus, & plenariè reintegramus.

Constitutiones extendit.

§. 8. Ac in iisdem Constitutionibus casus, in quibus aliquid promittitur, datur, accipitur, vel deponitur pro iustitia, vel gratia, siue in spiritualibus, siue in temporalibus, & mixtis apud Sedem prædictam, & non solùm ab ipso Romano Pontifice, verùm etiam à quibuscumque eius Ministris, Iudicibus, & Officialibus, etiam Episcopis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, & alia qualibet Ecclesiastica, vel mundana dignitate, & auctoritate præditis, & fungentibus, aut ab alijs gratia, vel fauore pollentibus, etiam eidem Summo Pontifici consanguinitatis, seu affinitatis gradu quocumque coniunctis, seu attinentibus, etiam laicis obtinenda in alma Vrbe, aut in alio quocumque loco, in quo dictam Curiam esse contigerit, comprehendi decernimus, & declaramus.

Præterea Constitutiones huiusmodi non tantum in actionibus iure naturali, & diuino prohibitis, quia malæ sunt, sed etiam in alijs, quæ ideò malæ sunt, quia iure humano, & prædictis Apostolicis Constitutionibus, ac præsenti nostra interdicuntur, locum habere.

Necnon mediatores siuè immediatos, siuè mediatos, quotquot, & quicumque sint, & quauis dignitate, præeminentia, auctoritate, fauore, consanguinitate, atque affinitate, vt præmissum est, polleant, & præfulgeant.

Ac etiam promissiones, seu verba promissoria, dationes, & receptiones factas ob bonum finem comprehendere, nec earum dispositionem, ac pœnas euitari posse in casibus, in quibus cesset suspicio mali.

Deindè illos etiam comprehendere, qui pro aliorum iustitia, vel gratia quomodolibet impedienda, vel differenda aliquid dant, & recipiunt, vel deponunt, promittunt, seu pollicentur, vnde alijs damnum, vexatio, vel molestia quomodocumque inferri, & resultare posset, & mediatores quoscumque immediatos, siue mediatos.

Insuper

Insuper quæcumque verba, seu signa etiam æquiuoca, quovis modo apta inducere quamcunque obligationem iustitiæ, aut fidelitatis in principali, seu mediatore, etiam sub titulo remunerationis, vel gratitudinis, à Constitutionibus supradictis prohiberi.

Quinimò non licere quicquam promittere, dare, vel accipere quibuscunque Iudicibus, Ministris, Officialibus, & aliis auctoritatem, aut potestatem habentibus, nec quibuscunque mediatoribus pro defensione iuris quæsiti, siue assecutiòne quærendi, etiam ad redimendam iniustam vexationem, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore prædictis decernimus pariter & declaramus.

Ad hæc dationes, promissiones, & acceptiones pro guberniis, vel aliis quibuscumque officiis, & muneribus etiam minoribus obtinendis, siue pro vnica vice, siue in singulos annos, aut menses, vel aliter quomodocunque à Constitutionibos prædictis interdici; neque Iudicibus, Ministris, ac Officialibus pro gratia, vel iustitia obtinenda, etiam in his, quæ dependent ab eorum arbitrio, & ad quæ obligatione iustitiæ non tenentur, quicquam dare, aut promittere, nec ipsis accipere licere.

Neque etiam permissum esse Officialibus; vel Ministris dictæ Sedis in prouisionibus, seu earum occasione quorumcunque officiorum, etiam iurisdictionem, vel eius exercitium annexum non habentium imponere pensionem vllam, responsionem, præstationem, vel onus, seu partem aliquam commodi, vel emolumenti ad sui, vel alicuius alterius cuiuscunque fauorem reseruare absque expressa, & speciali in singulis casibus nostra, & Romani Pontificis pro tempore existentis licentia in scriptis in singulis casibus ab vtraque parte obtinenda.

Insuper exigentes à partibus, vel aliis interesse habentibus, seu agentibus, ac mediatoribus quibuscumque pollicitationes, promissiones, pacta, vel recipientes aliquid sub assertione, quod Iudicum, Ministrorum, Officialium, aut Magnatum, seu aliorum quorumcunque operam, auctoritatem, vel officia pretio, vel muneribus, aut promissionibus huiusmodi comparauerint, seu quæsiuerint.

Necnon pollicitantes, promittentes, offerentes, ac tradere tentantes, licet pollicitatio, promissio, & oblatio non fuerint acceptatæ, neque traditio secuta, nullumque habuerint effectum.

Ac etiam illos, qui ex eo quod gratias, & fauores ipsis ob familiaritatem, obsequia, ac seruitia propriis Dominis, vel aliis præstita debitos, seu ab ipsis separatos in aliorum cum propria eiusmodi iuris, vel spei iactura commodum, & beneficium transferunt, conuertunt, & impendunt, vel pro gratia, seu iustitia pro eis obtinenda aliquid recipiunt, sub memoratis Constititionibus contineri, illarumque pœnis, & censuris subiectos esse.

Pro actuali verò labore circa expeditionem Impettatorum non licere Officialibus, Curialibus, & aliis quibuscunque recipere, nec illis polliceri, promittere, vel cum eis pacisci, nisi mercedem labori conuenientem.

Iudicibus autem, Officialibus, & Ministris quibuscunque, quibus incumbit expeditio gratiæ, vel iustitiæ, minimè permitò quidquam recipere, neque illis polliceri, promittere, vel cum eis pacisci vltra taxas præscriptas, etiam ratione celerioris, aut facilioris expeditionis.

Quin etiam illicitum esse quidquam magnum, vel paruum Iudicibus, ac Ministris quibuslibet offerre, promittere, pacisci, seu polliceri, dare, vel ab ipsis recipere mediatè, vel immediatè, etiam quod eorum animum mouere non possit, pro gratia, vel iustitia obtinenda.

Per scientiã seu patientiã Pontificis hu Const. non derogatur.

§. 9. Demum supradictarum Constitutionum dispositionem, censuras, & pœnas non censeri abolitas, vel sublatas ob scientiam, patientiam, seu tolerantiam Romani Pontificis per quemcumque, etiam longissimi temporis cursum, nisi speciali licentia, vel indulto in vnoquoque casu à singulis partibus in scriptis particulariter obtinendo fuerint expressè remissæ, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore paribus decernimus, statuimus, & declaramus.

Præfatasque Constitutiones, ac censuras, & pœnas in eis contentas ad omnes, & singulos casus suprà expressos, quatenus opus sit, extendimus, & ampliamus.

Declarat Constitutiones Bonif. & Clem.

§. 10. Prætetea easdem Bonifacij, & Gregorij Prædecessorum Constitutiones per alteram piæ mem. Clementis Papæ VIII. prædecessoris pariter nostri, quæ incipit, Pro commissa, anno Incarnationis Dominicæ 1592. decimo octauo Kalend. Septembris editam ad cæteras Ditionis temporalis S. R. E. Ciuitates, & loca immediatè subiecta (præterquam quoad bona Communitatum) minimè extensas fuisse, neque per hanc nostram extendi; sed eos quidem omnino comprehendere; qui in aliis locis eiusdem Status Ecclesiastici, & cuiusvis alterius partis mundi existentes pollicentur, promittunt, paciscuntur, mittunt, vel dari faciunt per literas, vel mediatores, vel aliter quomodocumque, & qui ab eis recipiunt contra dictarum Constitutionum dispositionem quidquam magnum, vel paruum pro iustitia, vel gratia apud Sedem prædictam obtinenda, declaramus pariter, & statuimus.

Omnes hãs Constit. cõprehendit.

§. 11. Postremò tametsi credamos, & speremus in Domino nunquam euenturum, vt aliquis ex Venerabilibus Fratribus nostris Episcopis, Archiepiscopis, Metropolitanis, Primatibus, & Patriarchis, aut in quacumque alia etiam superiori Ecclesiastica, quantumvis sublimi, & speciali nota digna constitutis dignitate in præmissis quoquo modo delinquat; quia tamen diligentiam nostram in remouendis ab eadem Curia abusibus, quibuslibet abundare potius, quàm in aliquo deficere volumus, etiam Episcopos, Archiepiscopos, Metropolitanos, Primates, ac Patriarchas, cæterosque in quacumque alia etiam prædictis superiori, ac quantumvis sublimi, & speciali nota digna constitutos dignitate; etiamsi per nostras, & Cancellariæ nostræ Apostolicæ regulas cautum sit, quod illi in Constitutionibus per Nos editis, & edendis non comprehendantur, nec comprehensi censeantur, nisi in eisdem Constitutionibus facta fuerit ipsorum expressa mentio, in prædictis Constitutionibus, vt præmittitur, declaratis, & extensis, ac in præsenti nostra quoad censuras comprehendi; motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore similibus statuimus.

Esculenta, & poculentã non includuntur.

§. 12. Porrò xenia solita, esculenta, & poculenta, quæ Iudicibus, Ministris, & Officialibus Romanæ Curiæ exhiberi consueuerunt, præfatis prædecessorum nostrorum literis, ac præsentibus nostris minimè prohibita fuisse, nec prohiberi decernimos.

Constit. Pij V & alias in suo roborẽ conseruat.

§. 13. Declarantes per præsentem nostram Constitutionem non censeri abrogatam Constitutionem similis recordat. Pij Papæ V. etiam prædecessoris nostri contra ambientes dignitates, & officia iurisdictionis administrationem habentia, eaque pretio, seu promissione procurantes, quæ incipit: Etsi Romani, &c. nonis Decembris anno sexto eius Pontificatus emanatam: sed illam, ac cæteras ipsius Pij prædecessoris, & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum quorumcumque Constitutiones, Ordinationes, Canones, & decreta in hac materia, vel circa eam hactenus edita, ac nostram, & Cancellariæ Apost. regulam 67. qua statuimus, vt Officiales Romanæ Curiæ prædictæ nihil exigant vltra debitum, in suo robore remanere.

Claus. præseruatiuã.

§. 14. Ac decernentes præsentes litteras, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod prædicti, & alij quilibet, etiam speciali nota, & expressione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, aut iustificatæ nullatenus fuerint, vel ex alia quacumque, quantumvis iusta, legitima, iuridica, & priuilegiata causa, colore, prætextu, occasione, & capite etiam in corpore iuris clauso, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu interesse habentium

bentium

bentium, & aliorum quorumcunque consensus defecta notari, impugnari, inualidari, restringi, limitari, ad viam, seu terminos iuris reduci, in ius, vel controuersiam reuocari, aut aduersus illas quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu simili concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium Constitutionum, ac declarationum, & extensionum reuocationibus, limitationibus, suspensionibus, seu aliis contrariis dispositionibus vnquam comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenariè reintegratas esse, & censeri, firmasque, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis prædictis, & aliis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, cuiuscunque qualitatis, dignitatis, ordinis, gradus, & conditionis fuerint, perpetuò, inuiolabiliter, & inconcussè obseruari.

Clausula sublata. §. 15. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, necnon Curiæ, & Vrbis præfatarum Iudices, Officiales, & Ministros, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 16. Non obstantibus de iure quæsito non tollendo, & quod Cardinales non comprehendantur sub regulis, & Constitutionibus editis, & edendis nisi in eisdem facta fuerit ipsorum expressa mentio, ac cæteris nostris, & Cancellariæ præfatæ regulis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliatibus, necnon earumdem Vrbis, & Curiæ, ac illarum Tribunalium quorumvis, & aliis quibuslibet etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis stylis, vsibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: priuilegiis quoque, indultis, Motuum propriorum cedulis, chirographis quorumcunque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum manu subscriptis, ac literis Apostolicis sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus in genere, vel in specie, etiam motu simili, & consistorialiter, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis & seruatis respectiuè habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Publicari, & Transumptis fidem præstari mandat. §. 17. Vt autem eædem præsentes literæ omnibus innotescant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus, vt illæ, seu earum exemplum ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Datariæ nostræ, & Cancellariæ prædictæ, necnon in acie Campi Floræ de eadem Vrbe per aliquem ex Cursoribus nostris, prout moris est, publicentur, & affigantur, quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos perindè afficiant, ac si illis personaliter intimatæ fuissent.

§. 18. Quodque illarum transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 28. May. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die 2. Maij 1656. Pontificatus nostri anno secundo.

Publicatio. *Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Indictione 9. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. anno eius secundo, die verò 17. mensis Maij præsentes literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Datariæ & Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ, per me Petrum Paulum de Grassis Apost. Cursorem.*

Pro D. Mag. Curs. A. Castruccius Curs.

XX.

Quod Episcopi Italiæ, Insularumque adiacentium ad Synodos peragendas conueniant.

Concilium Prouinciale à singulis Archiepiscopis, & Episcopis quolibet triennio celebrari iussit Leo X Constit. 10. §. 12. tom. 1. Synodum in Romano Clero pro correctione morum, & aliis de causis congregare potest Vicarius Papæ. Pauli III. Const. 36. § 10.

Edita Ann. D. 1656.

ALEXANDER PAPA VII.

Venerabiles Fratres salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium. INter cætera, quæ clarè, ac planè diuinitus Sacrosancti Tridentini Concilij Patres lege sanxerunt, illud profectò cum primis fuit, vt singulos in annos Episcopi Synodos indicerent, haberentque, & suarum Ecclesiarum loca diligenter obirent, ac solicitè partes omnes explorarent. Idque non sapienter minus constitutum, quàm re, atque vsu frugiferum compertum est, ac salutare. Cum enim eadem ferè sit agrorum, animorumque colendorum ratio, nisi hi Episcoporum velut solertium agricolarum opera, industriaque subindè renouentur, exerceanturque, malis motibus, & vitiis tanquam infelicibus herbis, sentibusque squallere necesse est, atque obsolescere.

§. 1. Neque verò aliud quidquam est, quod iis quæ rectè atque vtiliter statuuntur magnam æque authoritatem afferre possit, & pondus, quàm si ea communi simul omnium animo, consilioque decernantur, siue quòd grauius, firmiusque videri debet, quod multorum iudicio, consensuque receptum fuit, siue quod caput est, non sine diuina quadam approbatione fieri censendum est, quidquid à pluribus rite in Christo conuenientibus, ad animarum salutem, disciplinamque in posterum sanciendam constituitur. Quod cum optimè, ac perdiù olim intellectum in Ecclesia fuisset, illud iam vsque à primis fere temporibus obtinuit, ac frequentibus deinceps Conciliorum decretis celebratum fuit, vt semel, atque iterum quotannis Episcopi ad Synodos peragendas conuenirent. Vt enim erant in animarum custodia seduli, ac minimè conniuentes, nihil esse in re tanta nimium, nihil dictum, aut inculcatum satis existimabant.

§. 2. Quod si quantum veteres illi in Sanctissimis legibus, instituendisque condendis studij, atque operæ adhibuerunt, tantum deindè posteri in his retinendis diligentiæ posuissent, pulcherrimis profectò moribus Christiana res staret, eaque fortasse feliciore, ac lætiore longè vteremur. Verùm his dissolutis, & ad nimiam licentiam incumbentibus, diuino prorsus consilio factum esse existimandum est, vt his coërcendis, adstringendisque antiquissimum Concilia celebrandi, & Episcopalis visitationis institutum Sacrosancta Tridentina Synodus reuocaret, quòd illud cum per se vtilissimum, tum verò Christi ipsius, & Apostolorum exemplis in omni penè vetustate vsurpatum esse intelligeret.

§. 3. Et

§. 3. Et sanè si pro lege habendum est, ac totis viribus, & imitatione, quod quidem cunti possumus, contendendum eò est, quò Christus Dominus suis factis præiuit, ipsemet in Apostolorum Principe Ecclesiam collocaturus, summamque ei potestatem collaturus, nonnullam huius consuetudinis significationem dedit, ac veluti formam quandam, & modum adumbrauit. Cùm etenim primum suos singillatim Discipulos sententiam, quæque esset de se hominum opinio rogasset, tum Petro hanc Sedem, & celsissimam hanc, quam immeriti tenemus dignitatem, par sanè tantæ voci, & confessioni præmium, detulit. Ab illo erudici deinde Apostoli maximis sæpè de rebus, negotiisque nonnisi secundum plurium sententiam, consiliumque decreuerunt.

§. 4. Iidem verò vt successores sui muneris, ac præcipue visitationis admonerent, frequentes legationes, peregrinationesque susceperunt, quæ procaldubio & eò pertinent, vt hoc Episcopis antiquissimum debere esse demonstrarent, quod vnum præ cæteris eorum nomini, officioque conueniret. Gentium autem Magister, ac Doctor non satis habuit, quà per Epistolas, quà suos per Discipulos, quos Christo lucrifecerat, identidem adhortari, verum vt aliquando inanes inter ipsos coortas discordias, dissensionesque componeret, & grauissimum scelus admissum corriperet, mox atque iterum ad eos se venturum esse affirmauit.

§. 5. Ne quid verò remissè, aut aliqua cum tepiditate ab ipsis quandoque fieret, quam em se in tot laboribus, atque itineribus præbuerit, suo palam exemplo docuit, nam & se ab omnium sanguine mundum testatus est, non enim subterfugisse, quo minus annunciaret omne consilium Dei, non aurum, non argentum, non vllius vestem concupisse; suas verò sibi manus quæ tolerandæ vitæ opus erant, suppeditasse.

§. 6. His itaque auctoribus, ac præceptis admoniti, quod quidem a Vobis Venerabiles Fratres egregiè, atque accuratè fieri certum est, Ecclesiarum, creditarumque ouium curam totis viribus, omnique animorum contentione suscipite, eas diligenter perlustrate, tum singuli, tum vnà cum aliis simul, earum saluti, atque incolumitati prospicite, solicitè hanc vnam quærite, hanc vnam spectate, pro qua supremus ille Paterfamilias filio suo non pepercit, & cuius à nobis omnibus seuerissimè rationes exposcet.

§. 7. Quod si tempus aliquando fuit, quo omnia intentioribus curis, vigiliisque ab iis agi debeant qui speculatores constituti sunt Domus Israel, hoc profectò est, cum tot malis concussa Christiana Respublica nonnisi à placato, reconciliatoque Dei numine tantarum calamitatum finem aliquem sperare, ac medelam potest. Nos sanè, qui ex earum cogitatione conspectuque maiorem in dies animo dolorem capimus, ad eas solicitudines, quibus assiduè detinemur, huius quoque Vrbis Visitationem adiecimus, vt quoniam hanc vnam Christus Dominus tot amoris significationibus dilexisse visus est ex omnibus, plurimum aliis etiam, quod quidem in Nobis esset, morum sanctitate, cæteroque Dei cultu anteiret.

§. 8. Sed, quæ est pietas, ac virtus vestra, neque exemplis, neque hortationibus nostris locum relinquetis; hoc enim persuasissimum vobis esse non dubitamus, nihil frequenti animarum recognitione, Synodorumque celebratione populorum saluti, ac veteri disciplinæ constituendæ, nihil Catholicorum Principum paci à Deo impetrandæ accommodatius esse, quo intermisso magna in moribus continuò ad omnem improbitatem, ac peccandi licentiam facta est immutatio. Hoc quod à vobis munere ipso, officioque in primis exigitur, quod miseræ, afflictæque Christianæ Reipublicæ rationes, & discrimina quotidie magis efflagitant, per Christi Nos misericordiam, in cuius ille visceribus plebem suam visitauit, ardenter petimus, & Apostolicam benedictionem peramanter impartimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 26. Maij 1656. Pontificatus nostri anno secundo.

Prohibitio extrahendi Libros, Quinterna, & folia tam impressa, quàm manuscripta è Bibliothecis Conuentuum Fratrum Capucinorum, exceptis Prædicatoribus tempore Quadragesimæ. XXI.

Consimilem Constit. edidit pro his Fratribus Vrb. VIII. Constit. 249. cum facultate Superioribus commutandi libros inutiles per eorum Syndicos.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1656.

CONseruationi, & manutentioni Librorum Bibliothecarum omnium, & singulorum Conuentuum Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci Capucinorum nuncupat. in quacumque mundi parte existentium, quantum cum Domino possumus, benignè consulere, ac dilectum filium modernum dicti Ordinis Ministrum Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eiusdem Ministri Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. *Exordium.*

§. 1. Ne de cætero quisquam, quavis auctoritate, superioritate, seu officio fungens, libros, quinterna, folia, aut scripturas, tam impressa, quàm manuscripta, tam hactenus per quoscunque Christi fideles dictis Bibliothecis respectiuè donata, & assignata, quàm in posterum forsan donanda, & assignanda, quibusvis personis (prætetquam Fratribus dicti Ordinis, qui quidem libros à Bibliothecis huiusmodi respectiuè de Superioris, seu Bibliothecarij pro tempore existentis licentia extrahere, & eis pro communi conuentuum huiusmodi, & particulari fratrum dicti Ordinis vsu in suis cellulis, Fratribus quoque eiusdem Ordinis Verbum Dei prædicantibus, qui etiam extra suos Couentus vti possint, sed finito vsu huiusmodi, subito ad dictas Bibliothecas respectiuè sub infrascriptis pœnis reportare omninò debeant) commodare, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, aut occasione à dictis Bibliothecis extrahere, & asportare, seu vt commodentur, aut extrahantur, & asportentur permittere, aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ pœnis per contrafacientes eo ipso incurrendis, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. *Prohibet prout in Rubrica.*

§. 2. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Conuentuum prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

Volumus autem quod præsentis prohibitionis copia in valuis omnium, & singularum Bibliothecarum Conuentuum dicti Ordinis, seu alio conspicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuo affixa remaneat, quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 3. Iulij 1656. Pontificatus nostri anno secundo. *D. P. An. die 3. Iulij.*

Pro

XXII. Pro concordia Fratrum Regularis Obseruantiæ S. Francisci, Prouinciæ S. Ioannis Euangelistæ Insularum de Assores.

Edita An D. 1656.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. IN sublimi Sedis Apostolicæ specula vniuersi gregis Dominici curæ nostræ diuinitus commissi commodis iugiter inuigilantes, illis quæ pro tollendis dissidiis inter religiosos viros sub suaui religionis iugo Altissimi obsequiis mancipatos non sine Regularis Obseruantiæ detrimento, & piorum offensione exortis prouidè concordata, ac decreta, & ordinata sunt nonnunquam Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinium adiungimus, prout rerum, personarum, locorum, & temporum qualitate maturè pensata conspicimus in Domino salubriter expedire.

Supplicatio. §. 1. Cum itaque, sicut accepimus, ad componendas controuersias in prouincia S. Ioannis Euangelistæ in Insulis de Assores nuncupatis consistente Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum à quinque annis, vel circiter suscitatas concordia inter partes interesse habentes inita fuerit, ac eandem concordiam Venerabilis Frater noster Franciscus Episcopus Portuensis, Cardinalis Barberinus nuncupatus, S.R.E. Vicecancellarius, necnon dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector, tam officij Protectoris huiusmodi, quam delegata per Congregationem Venerabilium pariter fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam auctoritate confirmauerit, & approbauerit, variaque pro illius obseruatione decreta, & ordinationes ediderit, prout plenius continetur in literis ipsius Francisci Cardinalis desuper confectis, tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 2. Franciscus miseratione diuina Episcopus Portuensis, Cardinalis Barberinus, S.R.E. Vicecancellarius, ac Ordinis S. Francisci Protector, Corrector, & Gubernator, &c. Omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus tam subditis, quam Prælatis cuiuscumque qualitatis, & conditionis, omnibusque aliis quibus præsentes nostræ literæ ostensæ fuerint Prouinciæ S. Ioannis Euangelistæ Insularum de Assores Regni Portugalliæ prædicti nostri Ord. de Obseruantia salutem in Domino sempiternam. Noueritis pro parte, & ad instantiam dilecti in Christo Patris Fratris Antonij à Gratia Prædicatoris, & Ministri Prouincialis electi ipsiusmet Prouinciæ, præsentatum fuisse memoriale quoddam Sanctissimo D. N. Alexandro VII. tenoris sequentis, videlicet.

Memoriale. §. 3. Beatissimus Pater, Frater Antonius à Gratia Prædicator, & electus Prouinciæ Sancti Ioannis Euangelistæ Insularum de Assores Regularis Obseruantiæ S. Francisci deosculando pedes S. V. exponit quod Frater Simon a Sancta Catharina antecessor suus, tempore opportuno petierit Visitatorem, & ipsum obtinuit à Patre Generali Fr. Petro Menero; qui Visitator ex variis impedimentis non accessit ad dictam Prouinciam antequam triennium eiusdem Prouincialis excurreret. Hanc moram cum notaret dictus Prouincialis ante sex mensium decursum (vltra tres annos) diffinitorium conuocauit, vt in futurum prouideret: cum hic casus esset expirationis, & non vacaturæ, vnanimiter resolutum fuit a diffinitorio prædictum Prouincialem continuari debere vsque ad accessum Visitatoris, & de omnibus rebus gestis informare Curiam Romanam: qui ita fecit, per, suum procuratorem exquirendo remedia opportuna, continuando interea in regimine Prouinciæ pacificè per septem menses. His elapsis aliqui Religiosi opponentes se regimini prædicto, atque prouocantes quemdam Patrem Didacum à Plagis, qui olim fuerat Vicarius Prouincialis sub titulo Patris Dignioris, coëgerunt illum, vt conuocaret diffinitorium (tanquam in casu vacaturæ,) ad eligendum Vicarium Prouincialem, in quo tamen ipsi Diffinitores non obedierunt præter vnum postmodum in Vicarium Prouincialem electum, & hoc à Diffinitoribus ab ipso conuocante illegitimè subrogatis, reclamante legitimo Prouinciali, ac Diffinitoribus actualibus tunc propter violentiam in Conuentu S. Augustini commorantibus. Ipse Vicarius Prouincialis intrusus vi armorum, ac metu omnia sibi subigendo, Prouinciam in sua potestate continuit, atque extracto è carcere Fr. Ferdinando à Conceptione, misit vt Procuratorem ad istam Curiam sub sigillo Prouinciæ nouiter à se aperto: non obstantibus appellationibus, & censuris Prouincialis legitimi, & Diffinitorum actualium. Prouisum interea fuit de Prouinciali legitimo à Sac. Congregatione die 3. Octobris 1653. ab Eminentissimo Protectore die 14. Nouembris, à Sanctissimo D. Innocentio X. die 16. eiusdem Nouemb. ipsius anni pro continuatione sui Officij, & aliorum Prælatorum respectiue per integrum annum, confirmando etiam dictum Visitatorem ad visitandam Prouinciam, & celebrandum Capitulum: his decretis nolentes obedire intrusi, neque audire illa, malè tractarunt Notarios, atque alios Ministros intimantes, & non obstante clausula Breuis expressa (postposita appellatione) ab illa appellarunt, suspectionemque ipsi Visitatori fecerunt intimare, qui respondit se non posse recusari tanquam suspectum quoad Visitationem generalem, sed solum quoad particularem (si coram arbitris probassent) & contra ipsos fulminauit censuras vsque ad declarationem per sententiam: & cum iam visitare cœpisset Prouinciam in Conuentibus obedientibus decretis supradictis, ac legitimo Prælatu, accidit quod die 14. Iulij anni 1654. ei fuit intimatum decretum Sac. Congreg. dat. die 19. Martij eiusdem anni, derogans Breue, & Decreta prorogationis dicti Prouincialis legitimi, assecutum à dicto Ferdinando Procurat. Intrusi, qui in supplica allegauit Procurat. Prouincialis legitimi non fecisse mentionem electionis dicti Vicarij Prouincialis intrusi (cum tamen hoc ei fuisset impossibile, nam à Curia Olyssiponensi profectus est Romam die 10. Iunij anni 1653. & in die 13. eiusdem Iunij facta fuit talis electio in Insula tertia quæ distat ab ipsa Olyssipone per trecentas leucas maris) narrauitque verum in supplica virtute cuius expedita fuere decreta, & Breue prorogationis Prouincialis, etiam confirmationis ipsius Visitatoris; qui respondit tale decretum nihil locutum fuisse circa Visitatorem remouendum, & ad melius respondendum petiit videre ipsum decretum; quod tamen à Iudicibus executoribus ei fuit denegatum, idque contigit Prouinciali prorogato intimato die 15. Iulij, qui simul cum Visitatore appellauit ante omnia, & post omnia ad Sanctam Sedem Apostolicam: tunc Visitator fecit citare omnes vocales Capituli (modo quo potuit) & breui temporis spatio fama peruulauit per totam Prouinciam celebrationis Capituli, & cum iam ipse Visitator exerceret officium Præsidentis Capituli in mensa diffinitionis, illud primum decretum, & aliud de nouo adueniens derogans Visitatorem fuerunt simul intimata illi die 12. Augusti, narrabatque Iudex executor Oduardus in literis suis tale decretum fuisse datum à Sacra Congregatione sub die 14. Nouembris anni 1653. dies quidem in qua ipsa Sacra Congregatio per suum decretum confirmauit ipsum Visitatorem, & in qua dictus Ferdinandus Procurator intrusi erat captiuus in Alger: cui intimationi respondit ipse Visitator quod Notarius cum testibus adhiberet fidem intimationis decretorum factæ in mensa Capitulari, vbi vt Præsidens, & non vti Visitator exercebat suum munus, & quod nullum duorum decretorum habebat clausulam derogatoriam officij Præsidentis Capituli, quod est valdè distinctum ab officio Visitatoris: præterquam quod vtrumque decretum esset obreptitium multis de causis, quapropter ab ipsis appellauit ad Sanctam Sedem: postea die assignata quæ erat 15. Augusti anni 1654. celebrauit Capitulum cum decem suffragiis quæ solum congregare potuit, elegitque ipsum Oratorem Fr. Antonium à Gratia in Ministrum Prouincialem, fecitque omnes Guardianos, & omnia acta capitularia, destititque à visitatione propter redimendam vexationem, appellauitque contra omnes nominationes Prouincialis, & Diffinitorum si fortè Romæ fierent ab aliquo Superiore, quod etiam fecit dictus Ora-

tor

tor Prouincialis nouiter electus, qui miſit Procuratorem in iſtam Curiam ad confirmandum Capitulum, qui cùm peruenisſet ad Olyſſiponem inuenit ibi nominationes factas Prouincialis, & Diffinitorum per Eminentiſſimum Protectorem virtute eiuſdam decreti Sacræ Congregat. dati die 26. Auguſti 1654. neſcientis acceſſum Viſitatoris ad illam Prouinciam, & celebrationem Capituli die 15. eiuſdem Auguſti; inuenit etiam literas patentes dicti Eminentiſſ. Protectoris confirmantes electionem Vicarij Prouincialis intruſi, omnia aſſequuta à D. Ferdinando, & etiam confirmationem ipſius nominationis in forma ſpeciali à Sanctiſſ. D. Innocentio factam: & cum non potuiſſet venire Romam oppreſſus vi decreti Regij, obediuit ipſi Prouinciali nominato, fecitque ceſſionem obedientiæ; & ſimiliter fecit coactus ipſe Orator, tradiditque ſigilla, & libros Prouinciæ Secretario ipſius nominati Romæ, non tamen deſtitit ab appellationibus. Interim Prouincialis nominatus repentè deceſſit, & ſtatim dictus Didacus à Plagis vſurpando ſibi dignitatem dignioris Patris Prouinciæ (excludendo ipſum Simonem à S. Catharina digniorem Patrem Prouinciæ tanquam excommunicatum) conuocauit Diffinitores nominatos Romæ, elegitque Vicarium Prouincialem Fratrem Simonem à Plagis, fecitque ſolenne Capitulum abſque Præſidente, abſque digniore Patre Prouinciæ, & abſque authoritate, deditque omnia officia ſuis ſequacibus, non admittendo ad illa aliquem ex tabula Capituli dicti Oratoris, imò incarcerando, vapulando, & exulando omnes, ipſe Vicarius Prouincialis intruſus cauſat maximum ſcandalum in tota Prouincia, Inſulis, & Regno. Cum verò ad aures ipſius Oratoris Fratris Antonij à Gratia perueniſſet notitia illius intruſi Vicarij Prouincialis, & ſui nulli Capituli, ratificauit appellationes ſuas coram probo viro, & venit in hanc Curiam. Supplicat proinde S. V. quatenus dignetur committere hoc negotium Eminentiſſimo Protectori, vel alteri, cui magis placuerit, vt (auctoritate Apoſtolica) attentis narratis, & auditis partibus confirmet ſuum Capitulum canonicè factum, declarando nullam primam electionem dicti Vicarij Prouincialis intruſi Fr. Chriſtophori à Conceptione; & etiam ſecundam dicti Simonis à Plagis, & ipſius nulli Capituli, vel prouideat ex aliquo alio remedio opportuno illam Prouinciam in miſerrimo ſtatu poſitam, ad ſtabiliendam pacem, & fraternitatem inter Religioſos illius, vt digne, & laudabiliter Deo ſeruiant, & pro S. V. continuenter orent. Quam Deus, &c. Fr. Antonius à Gratia Miniſter Prouincialis.

Remittitur ad S. Congr.

§. Quod quidem memoriale fuit remiſſum ad Sacram Congregationem, ipſaque Sacra Congregatio per decretum ſuum datum die 28. Aprilis anni 1656. iuſſit exhiberi acta Capitulorum, cui cùm ſatisfactum fuiſſet per aliud decretum expeditum die 5. Maij, nobis commiſit negotium vt videremus, & referremus. Nos igitur conuocatis partibus, ſcilicet P. Franciſco ab Aſſiſio Procuratore Patris Simonis à Plagis, Diffinitorij ſui, & omnium fratrum ſuæ partis, cum plenitudine poteſtatis, prout aliàs latius continetur in publico mandato procuræ per nos viſo, ad quam, &c. dictoque Procuratore vt ſupra conſtituto vnà cum dicto P. Antonio à Gratia pluries ſuper omnibus, & ſingulis in dicto memoriali contentis conuenientibus, dicti Procuratores, & reſpectiuè dictus P. Antonius à Gratia nominibus prædictis pro bono pacis, dictæ Prouinciæ vnitate, & tranquillitate illius, & ad omnem alium meliorem finem, & effectum magis vtilem, & proficuum fecerunt concordiam coram dicto P. Procuratore Generali, ab ipſo, & ipſis ſubſcriptam die 20. Maij, tenoris ſequentis, videlicet.

Concordia inita.

§. Concordia inter P. Fr. Antonium à Gratia Prædicatorem, & Miniſtrum Prouincialem electum Prouinciæ S. Ioannis Euangeliſtæ Inſularum de Aſſores Regni Portugalliæ; & P. Fr. Franciſcum de Aſſiſio Prædicatorem, & Procuratorem cum plenitudine poteſtatis P. Chriſtophori à Conceptione, P. Simonis à Plagis, & omnium Diffinitorum, & Fratrum ſuæ partis in præſentia admodum R. P. Procuratoris Generalis die 20. Maij ad ſtabiliendam pacem perpetuam, & compoſitionem illius Prouinciæ. In primis quia Prouincia eſt diuiſa in duas partes, & vnaquæque illarum habet pro ſe literas patentes Eminentiſſ. D. Protectoris, decreta Sacræ Congregationis, & Breuia confirmationis illorum ad compoſitionem, & pacem perpetuam illius Prouinciæ, vnuſquiſque renunciat ius, quod habet, & habere poteſt, & quod habent, & habere poſſunt ſui conſtituentes ad talia Breuia, decreta, & literas patentes, & ex communi conſenſu petunt quod ponatur in dictis Breuibus, decretis, & patentibus literis perpetuum ſilentium, incipiendo à die completionis triennij P. Simonis à S. Catharina vſque ad præſentem diem, ſiue Breuia, decreta, & literæ patentes pertineant ad electiones, nominationes, prorogationes, & confirmationes Prælatorum illius Prouinciæ, ſiue ad quaſcumque priuationes, ſententias, ſuſpenſiones, & exemptiones omnium Fratrum illius, tam in communi, quàm in particolari: Et quia virtute ſupradictorum decretorum factæ fuerunt ex vtraque parte aliquæ electiones, & nominationes Prælatorum, ad euitanda ſcandala, & ſtabiliendam pacem: Petunt quod annullentur omnes illæ tres electiones factæ in illa Prouincia à die primæ conuocationis P. Didaci à Plagis vſque adhuc; Et etiam vt annullentur nominationes factæ Prouincialis defuncti Fr. Hieronymi de Sardoal Cuſtodis, & Diffinitorum, reualidando tamen omnia acta ſpiritualia facta ab ipſis electis, & ab ipſo nominato, nempe ab ipſo Chriſtophoro à Conceptione, ab ipſo Antonio à Gratia, ab ipſo Simone à Plagis, & ab ipſo Hieronymo de Sardoal nominato, & defuncto: annullando tamen omnes ſententias, & proceſſus ab ipſis, vel à quolibet ipſorum datas, ſeu fulminatas, vel proceſſatas, dandas, ſeu fulminandas, vel proceſſandas contra quoſcumque Fratres & Moniales illius Prouinciæ, qualiſcumque qualitatis, & conditionis, à die completionis triennij P. Simonis à S. Catharina vſque ad acceſſum iſtius concordiæ ad dictam Prouinciam. Et ponendo perpetuum ſilentium in exceſſibus tranſactis circa obedientiam dictorum Prælatorum, & Patris Viſitatoris Fr. Antonij à Trinitate. Petunt ex conſequenti nouam nominationem Prouincialis, & Diffinitorum, dimidiando Menſam capitularem, nominando in Prouincialem ipſum P. Antonium à Gratia Prædicatorem cum duobus Diffinitoribus ex ſua parte, nempe Fr. Antonium à Saluatore, & P. Antonium de Padua Prædicatores; Et ex alia parte in Cuſtodem P. Ferdinandum à Conceptione Lectorem Theologiæ cum duobus Diffinitoribus, ſcilicet P. Franciſcum à Plagis Prædicatorem, & P. Petrum ab Annunciatione Confeſſorem pro Recollectis: ſupplendo in omnibus quoſcumque defectus, tam iuris, quam facti, ſeu perſonæ, & abſoluendo illos à quacumque ſententia, cenſura, vel pœna, & habilitando ad talia officia obtinenda: Et eodem modo debent eſſe diſpenſati, abſoluti, & habilitati ad omnia officia omnes fratres illius Prouinciæ, tanquam ſi nouiter fuiſſet erecta. Et mortuo, ſeu deficiente aliquo Diffinitore ex parte Prouincialis nominati, nominetur in eius locum P. Fr. Ioannes de Souſa Confeſſor: & mortuo, ſeu deficiente aliquo Diffinitore ex alia parte, nominetur P. Didacus à Conceptione Prædicator: mortuo Cuſtode, ſeu deficiente, nominetur in eius locum Pater Thomas à Diuo Bonauentura Prædicator: mortuo tandem Prouinciali nominato, Pater dignior (iuxta Ordinis ſtatuta) conuocet Diffinitorium, eligatque Vicarium Prouincialem ex parte dicti Prouincialis, & illi concedatur tota authoritas, quæ per iſtam reſolutionem conceditur Prouinciali. Et quia in illa Prouincia non extat alius Pater, qui fuiſſet Prouincialis, niſi ſolummodo Pater Simon à Sancta Catharina, qui quidem eſt ſententiatus, & ab alia parte exulatus, petunt quod dictus Simon à Sancta Catharina declaretur Pater dignior, & perpetuus illius Prouinciæ (iuxta ſtatuta generalia Ordinis.) Et quia hæc concordia habet pro vltimo fine pacem, & fraternitatem perpetuam inter

Religiosos illius Prouinciæ; & in illa fuit (tempore controuersiæ) Vicarius. Prouincialis per duos annos P. Christophorus à Conceptione, & nunc est in illa alter Vicarius prouincialis, scilicet P. Simon a Plagis. Petunt quod pro bono pacis concedatur illis priuilegium Patrum Prouinciæ; & quod dictus Simon a Plagis, quamvis non habeat duos annos completos dicti officij, declaretur Pater immediatus. Petunt etiam quod Prouincialis nominatus cum eisdem Patribus, & Diffinitoribus ab ipso conuocatis celebret Capitulum, iuxta Ordinis statuta, in quo ipse Prouincialis præsideat dimidiando omnia officia Prouinciæ tam Guardianorum, quàm Vicariorum in capite, & Lectorum; reponatque Præsidentes in Conuentibus, quibus primò accesserit. Petunt etiam quod concedatur Prouinciali nominato facultas celebrandi Congregationem intermediam, & præsidendi in illa, & quod triennium numeretur, & computetur a die celebrationis Capituli; quamvis Prouincialis habeat plenissimam authoritatem super omnes Fratres, & Moniales illius Prouinciæ a die suæ nominationis. Et ne Prouincia veniat ad statum, in quo iam fuit, & nunc est, ad euitanda scandala, controuersias, & rebelliones supplicant, quod si ex aliquo infortunio, & vrgentissima causa Maris, Mortis, seu Turcarum, &c. completo triennio, & sex mensibus Commissarius Visitator (a Ministro Generali, vel ab Eminentissimo Protectore deputandus) ad illam Prouinciam non accesserit, Minister Prouincialis, & omnes alij Prælati durent in suis officiis vsque ad aduentum ipsius Visitatoris, vel alterius suo nomine ad celebrandum Capitulum, & sussi agendum in illo; declarando non dari casus vacaturæ Prouincialis ad conuocationem dignioris Patris Prouinciæ, nisi limites triennij, & sex mensium, & quod hoc seruetur in illa in perpetuum: petuntque quod pro bono pacis illius Prouinciæ, nunc non accedat ad illam Visitator; & quia aliquæ Abbatissæ fuerunt electæ à dictis Superioribus suppositis, petunt quod mandetur dicto Prouinciali, vt illas in suis officiis confirmet, quas viderit esse idoneas.

§. Hæc superscripta concordia, vt iacet, coram me Protectore Generali totius Ord. facta est a RR. Patribus prædictis Fratre Antonio a Gratia, & Fratre Francisco ab Assisio insimul mecum in vnum conuenientibus, qui illam, & omnes eius articulos, tam seorsim, quàm collectiuè tenere, & seruare, vt sonant, absque interpretatione, & facere teneri, & seruari ab vtriusque partis, & totius Prouinciæ Patribus promiserunt, atque affirmarunt tanquam veram, & communem concordiam, & amicam in omnibus pacem, consonam Statutis Regularibus, bono Regimini, & Regulari disciplinæ, in quorum fidem mecum proprio pugno hanc subscripserunt in hoc Conuentu Aracæli die 20. Maij 1656. Frater Bartholomæus de Villalva Procurator Generalis Ordinis, Frater Antonius à Gratia Minister Prouincialis electus, Frater Franciscus ab Assisio Procurator partium. Cuius tenorem cum retulissemus Sacræ Congregationi, fuit nobis remissa ex alio decreto dato 23. Iunij, vt prouideremus arbitrio nostro. Nos ergo cognoscentes quod per dictam concordiam conseruatur quies illius Prouinciæ, & compositio iurgiorum per tot annos non sine scandalo Regularium, & Sæcularium, doloreque cordis nostri, inhærendo facultatibus nobis competentibus tam vti Protectori, Correctori, & Gubernatori dictæ Religionis, & Prouinciæ, quàm vigore rescripti dictæ Sacræ Congregationis, discussa prius dicta Concordia, pensatisque omnibus, & singulis illius partibus, & alias omni alio meliori modo, quibus melius, & validius possumus, & valemus, tenore præsentium supplendo omnes, & singulos defectus, si qui, &c. & adiiciendo ei omnem firmitatis vim, & robur necessarium, & opportunum, dictamque concordiam tanquam talem ab omnibus, & singulis supradictis Fratribus, Monialibus, &c. omnino seruari volumus, & mandamus generaliter quoad omnes sui partes, & specialiter itavt specialitas generalitati non deroget, nec è contra; in omnibus, & per omnia, nihilo penitus excluso, prout iacent, tanquam bonam, iustam, & perutilem approbamus, & confirmamus: & respectu renunciationis quam ibi fecerunt dicti Patres de decretis Sacræ Congregationis & nostris, & in confirmationibus illorum à bon. mem. Sanctiss. D. Innocentio X. dans pro vtraque parte à die completionis triennij Patris Simonis à S. Catharina vsque ad præsentem diem; & quatenus opus sit illa, & illas annullando, & inualidando, & cassando, tanquam si non fuissent concessa, iubemusque in illis perpetuum silentium imponere; siue Breuia confirmationis, decreta, & literæ patentes pertineant ad electiones, nominationes, prorogationes, & confirmationes Prælatorum ipsius Prouinciæ, siue ad quascumque priuationes, sententias, suspensiones, & exemptiones omnium Fratrum illius, tam in communi, quàm in particulari: Et ex consequenti annullamus omnes, tres electiones factas in illa à die primæ conuocationis Patris Didaci à Plagis vsque adhuc, & omnes alias, si postea factæ fuissent; & etiam inualidamus nominationes à nobis factas Prouincialis defuncti Fratris Hieronymi de Sardoal, Custodis, & Diffinitorum, & confirmationem illorum. Reualidamus tamen omnia acta spiritualia facta ab ipsis electis, & ab ipso nominato, & defuncto; Annullamusque omnes sententias, & processus ab ipsis, vel a quolibet illorum datas, seu fulminatas, vel processatas, dandas, vel fulminandas, seu processandas (vsque ad publicationem harum literarum in dicta Prouincia) contra quoscumque Fratres, & Moniales illius, qualiscumque qualitatis, & conditionis; & mandamus ponere perpetuum silentium in excessibus transactis circa obedientiam dictorum Prælatorum, & P. Visitatoris Fr. Antonij à Trinitate, & eisdem, quibus supra authoritatibus nobis commissis (dimidiando mensam capitularem ad compositionem Prouinciæ) nominamus, eligimus, instituimus, & declaramus in Ministrum Prouincialem ipsiusmet Prouinciæ ipsum Oratorem Patrem Fr. Antonium à Gratia Prædicatorem, cum omnibus, & singulis potestatibus, authoritatibus, & priuilegiis, quibus gaudent, & gaudere solent veri, & legitimi Prouinciales dictæ Nostræ Religionis. Et ex sua parte in Definitores P. Fr. Antonium a Saluatore, & P. Fr. Antonium de Padua Prædicatores, & ex alia parte in Custodem P. Fr. Ferdinandum à Conceptione Lectorem Iubilatum, & in Diffinitores Patrem Fr. Franciscum à Plagis Prædicatorem, & Patrem Fr. Petrum ab Annunciatione Confessorem pro Recollectis; supplemusque in omnibus, & singulis præmissis quoscumque defectus, tam iuris, quàm facti, seu personæ, si qui sunt, &c. illosque absoluimus à quacumque sententia, censura, vel pœna quauis occasione, & causa lata, seu fulminata contra ipsos, illosque habilitamus ad talia officia obtinenda; & eodem modo dispensamus, absoluimus, & habilitamus ad omnia officia omnes Frates ipsius Prouinciæ, tanquam si nouiter fuissent erecta: & mortuo, seu deficiente aliquo Diffinitore ex parte dicti Prouincialis nominati, in eius locum nominamus, & eligimus Patrem Fratrem Ioannem de Sousa Confessorem; & mortuo, seu deficiente aliquo Diffinitore ex alia parte, nominamus, & eligimus Patrem Fratrem Didacum à Conceptione Prædicatorem; & mortuo Custode, seu deficiente nominamus, & eligimus in eius locum, & officium Patrem Fr. Thomam à Diuo Bonauentura Prædicatorem. Mortuo tandem Prouinciali nominato, Pater dignior (iuxta Ordinis statuta) conuocet Diffinitorium, eligatque Vicarium Prouincialem ex parte dicti Prouincialis, cui concedimus totam authoritatem, quam per istas literas patentes Prouinciali nominato damus. Declaramusque Patrem digniorem, & perpetuum ipsius Prouinciæ esse P. Fr. Simonem à S. Catharina Sacræ Theologiæ Lectorem (iuxta Ordinis statuta) quia in illa fuit Minister Prouincialis: cui subsequuntur illi, qui antea, vel postea fuerunt, seu fuerint Vicarij Prouinciales: & pro bono pacis, & tranquillitate ipsiusmet Prouinciæ concedimus priuilegia P. Prouinciæ P. Fr. Christophoro à Conceptione, & P. Fr. Simoni à Plagis, tanquam si verè, & realiter fuissent Vicarij Prouinciales legitimi; declaramusque ipsum Simonem à Plagis Patrem immediatum pro celebratione istius proximi Capituli, quamvis

non

Protector confirmat præfatam concordiam.

non habeat duos annos completos dicti officij, Ministerque Prouincialis iam à nobis nominatus conuocabit eosdem Patres, & Diffinitores in Cœnobio vbi voluerit, ad celebrandum Capitulum Prouinciale, & electiones minores, præsidebitque in illo dimidiando omnia officia Prouinciæ, tam Guardianorum, quam Vicariorum in capite, & Lectorum; cui etiam concedimus in omnibus, & singulis electionibus, determinationibus, & consultationibus votum decisiuum in æqualitate suffragiorum; & vt pro interim reponat Præsidentes in Conuentibus, ad quos primò accesserit antequam celebret Capitulum. Concedimus insuper dicto Ministro Prouinciali facultatem celebrandi Congregationem intermediam, & præsidendi in illa; & licet habeat, sicut habet, plenissimam authoritatem super omnes Fratres, & Moniales ipsius Prouinciæ à die istius nostræ nominationis, & electionis; tamen volumus, quod tempus sui triennij, & aliorum Prælatorum computetur, & numeretur à die celebrationis Capituli vsque ad tres annos continuos, & sex menses: Et ne Prouincia ipsa patiatur similes controuersias, & rebelliones, ordinamus, & declaramus, quod si ex aliquo infortunio, & vrgentissima causa Maris, Mortis, Turcarum, vel ex aliqua alia hic non expressa, & fortasse exprimenda causa, &c. cōgitata, & incogitata, &c. à maioritate, & paritate rationis, &c. completo triennio, & sex mensibus Commissarius Visitator (à Ministro generali, vel à Nobis depittandus) ad illam Prouinciam non accesserit, Minister Prouincialis, & omnes alij Prælati durent in suis officiis vsque ad aduentum ipsius Visitatoris, vel alterius suo nomine ad celebrandum Capitulum, & suffragandum in illo: & quatenus ista declaratio, & determinatio sit contra aliquas Bullas Apostolicas ad compositionem, & remedium perpetuum ipsius Prouinciæ vltramarinæ, in illis authoritate eiusdem Sacræ Congregationis (pro hac vice) dispensamus; declaramusque non dari casus vacaturæ Ministri Prouincialis ad conuocationem dignioris Patris Prouinciæ, nisi vacatio contigerit inter limites triennij, & sex mensium, volumusque quod hæc resolutio circa continuationem Prouincialis, & conuocationem dignioris Patris Prouinciæ obseruetur in ipsa in perpetuum; ad quam pro nunc (compositionis causa) nolumus, vt accedat Visitator: Et quia in dicta Prouincia aliquæ Abbatissæ fuerunt electæ à dictis Superioribus suppositis, iubemus Ministro Prouinciali, vt solenni ritu illas confirmet, quas viderit esse idoneas, dispensando eum illis in nullitate suarum electionum: ipsique dicto Ministro Prouinciali Patri Fr. Antonio à Gratia à nobis electo, & nominato ordinamus, & mandamus in virtute Spiritus sancti per sanctam obedientiam, vt acceptet suum officium, & ad dictam Prouinciam S. Ioannis Euangelistæ quamprimò se conferat, dictumque suum officium adimpleat, & omnia faciat, & discernat prout in istis nostris literis patentibus illi concedimus, & impartimur, procedendo authoritate propria, & nostra, Sacræque Congregationis contra rebelles, & inobedientes (si qui fuerint) vsque ad interdictum, carcerem, & exilium perpetuum à dicta Prouincia; inuocando ad hoc (si opus fuerit) auxilium brachij sæcularis, in virtute eiusdem S. obedientiæ, & sub pœna excommunicationis maioris ipso facto incurrenda nobis reseruata, & omnium officiorum, & inhabilitationis ad alia per decem annos, carceris, exilijque à dicta Prouincia in perpetuum. Præcipientes vobis omnibus, & singulis dictæ Prouinciæ Religiosis, & Monialibus, tam Superioribus, quàm Subditis ipsiusmet Prouinciæ, vt dictum Ministrum Prouincialem pro vero, & legitimo Superiore recognoscatis, & obediatis in omnibus, & per omnia decretis nostris, ac ordinibus, & determinationibus Sacræ Congregationis obtemperetis; & specialiter sub eisdem pœnis, & priuatione actorum legitimorum per decem annos, & omnium priuilegiorum præcipimus, & mandamus dicto P. Simoni à Plagis, qui nunc est in actuali gubernio ipsius Prouinciæ, vt vbi primùm dictus Prouincialis ad illam accesserit, illi statim conferat sigilla, & libros Prouinciæ absque vlla mora, illi obediendo tanquam vero, & legitimo Superiori, in omnibus, & per omnia obseruando, & obseruari faciendo istas literas nostras patentes compositionis, concordiæ, electionis, nominationis, & vltimæ determinationis, non obstantibus quibuscumque decretis, resolutionibus, & statutis dictæ Religionis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis in eis appositis, etiam derogatoriis, & derogatoriarum derogatoriis, & aliis amplissimis, & quibuscumque aliis cuiusvis generis, & speciei in contrarium facientibus, etiamsi specialem, & specialissimam expressionem, & mentionem requirerent, quorum tenores, &c. In quorum fidem, &c. Dat. Romæ in Cancellaria Apost. die 5. Iulij 1656. F. Cardinalis Barberinus Protector.

§. 3. Hinc est quod Nos præmissorum robori, & inuiolabili obseruationi opportunè prouidere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia nostra prædictam Concordiam eisdem literis dicti Francisci Cardinalis insertam, ac illius confirmationem, & approbationem, necnon decreta, & ordinationes, aliaque pro eiusdem Concordiæ obseruatione, seu aliàs quomodolibet à memorato Francisco Cardinali, vt præmittitur, facta, ac desuper emanatas literas præinsertas cum omnibus & singulis quomodolibet contentis in illis Apost. auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apost. firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & sigulos iuris, & facti defectus, si qui in illis quomodolibet interuenerint, supplemus. *Confirmat. Apost.*

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectiuè inuiolabiliter, & inconcussè obseruari; sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apost. Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitut. & ordinat. Apost. necnon Ord. ac Prouinciæ huiusmodi, ipsiusque Prouinciæ Conuentuum quorumcunque, quatenus opus sit, etiam iuramento, confirmatione Apost. vel alia quauis firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apost. eisdem Ord. Prouinciæ, & Conuentibus, eorumque Superioribus, & Fratribus, ac personis quibusvis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 17. Iulij 1656. Pontificatus Nostri Anno secundo. *Dat. P. An. 2 die 17. Iulij.*

Iubilieum vniuersale ad implorandum opem diuinam in præsentibus Ecclesiæ necessitatibus. XXIII.

Pro tunc Ecclesiæ necessitatibus imminentibus Iubileum indixere Paul. V. Const. 106. Ecce, *& Const. 159. Vrban. VIII. & Const. 39. tom* 4. Diuinæ misericordiæ.

ALEXANDER PAPA VII.

Vniuersis Christi fidelibus præsentes literas inspecturis salutem, & Apostolicam benedictionem.

E Suprema militantis Ecclesiæ specula mentis nostræ aciem quaquauersum intendentes, & assidua Gregis Nobis ex alto crediti calamitates attentè contemplantes, crebra ex imo corde suspiria, & vberes ex oculis lacrymas fundere cogimur. Cuius enim vel ferreum pectus non commoueant hodiernæ Orbis Christiani miseriæ? Vrget vt cùm maximè pertinax inter *Causa Iubilæi.*

Principes Catholicos bellum, cui componendo frustra hactenus visa sunt esse humanæ prudentiæ consilia. Ad Orientem piissimæ Reipublicæ ditiones decennali bello a Turcarum Tyranno infestantur. Exutus ad Septentrionem Regni sui parte hæreticorum armis Rex Orthodoxus, neque tuti ab eorum odio & potentia aliorum fines. Sæuit ad Meridiem dira epidimiæ lues, quæ & vicinos depopulatur, & huic Vrbi veræ religionis capiti imminere videtur. Vbique terror, vbique malorum impendentium formido, itaut si vnquam, certè nunc grauem Domini manum sentiamus, flagitiis hominum eius iram iugiter prouocantibus. Cui placandæ licet priuata nostra, & aliorum sacrificia, & preces sine intermissione adhibere non desistamus, promptiùs tamen id à diuina misericordia Nos consequuturos arbitramur, si nostris omnium Christi fidelium orationes, purgatis per salutarem veræ pœnitentiæ medicinam à colluuie peccatorum animis, iungantur: Clemens est enim, & misericors Deus noster, & propitiatur cunctis inuocantibus eum in veritate. Hoc autem vt fructuosius fiat, & maiori cum spiritus ardore peragatur, ex veteri Ecclesiæ Romanæ omnium Matris, & Magistræ more eiusdem Ecclesiæ thesauros, quorum Dispensatores à Domino constituti sumus, proferre, & erogare decreuimus.

Ad orandum pro necessitatibus præsentibus hortatur.

§. 1. Itaque ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filij, & Spiritus Sancti omnes, & singulos vtriusque sexus Christi fideles, tam in eadem Alma Vrbe nostra, quàm extra vbilibet locorum constitutos Apostolica auctoritate paternè requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infrascripta deuotè peragendum, & adimplendum, & ad Deum Saluatorem nostrum orandum, vt per viscera misericordiæ suæ fidem Catholicam protegere, ab hostium conatibus, & insidiis defendere, hæresim exstirpare, Principibus Christianis pacem, & veram tranquillitatem donare, populos epidemiæ lue infectos liberare, & cæteros ab ea præseruare, aliisque præsentibus Ecclesiæ necessitatibus subuenire dignetur.

Preces, & opera Romæ degentibus iniungit.

§. 2. Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque soluendi potestate, quam Nobis Dominus, meritis minime suffragantibus, contulit, vniuersis Christi fidelibus in Alma Vrbe prædicta degentibus, qui spatio vnius mensis à die datæ præsentium computandi feria sexta vnius hebdomadæ intra dictum mensem decurrendæ ieiunauerint, & peccata sua confessi, Sanctiss. Eucharistiæ Sacramentum reuerenter sumpserint, & ne ex congressu populi, si aliquæ Ecclesiæ, vt moris est, ea de causa visitarentur, contagionis augeatur periculum, domi priuatim Rosarium Beatæ Mariæ Virginis, vel septem Psalmos Pœnitentiales cum Litaniis, & Orationibus adiunctis deuotè semel recitauerint, ac vt supra orauerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, prout vnicuique suggeret charitas, erogauerint.

Extra Vrbē degentibus opera iniungit.

§. 3. Cæteris verò extra Vrbem prædictam vbique degentibus, qui in locis vbi nulla omninò epidemiæ luis suspicio adest (quod prudentiæ Ordinariorum locorum diiudicandum relinquimus) Ecclesias ab iisdem Ordinariis, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ literæ peruenerint, designandas, vel Ecclesiarum huiusmodi alteram spatio similiter vnius mensis à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, vt præfertur, faciendæ computandi, saltem semel visitauerint, aut vbi lues grassatur, vel eius adest suspicio, seu contagionis periculum, Rosarium, aut Psalmos præfatos cum Litaniis, & orationibus, vt supra recitauerint, &, vt præmittitur, orauerint, & eleemosynam vt supra erogauerint, ac feria sexta vnius hebdomadæ intra eundem mensem decurrendæ similiter ieiunauerint, pariterque peccata sua confessi, ac Sanctissima Communione refecti fuerint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem sicut in anno Iubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Vrbem concedi consueuit, tenore præsentium concedimus, & elargimur. Nauigantes verò, & iter agentes, vt cum primum ad sua sese domicilia receperint suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel maiore, aut Parochiali loci eorum domicilij, si inibi Ecclesiæ visitandæ priùs designatæ fuerint, alioquin recitatis Rosario, vel Psalmis cum Litaniis, & Orationibus præfatis, eandem indulgentiam consequi possint, & valeant.

Regularibus & impeditis Confessarius opera commutet.

§. 4. Regularibus autem personis vtriusque sexus etiam in claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque, tam Laicis, quàm Ecclesiasticis, sæcularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captiuitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui suprà expressa, vel eorum aliqua præstare nequiuerint, vt illa Confessarius ex iam approbatis ab Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis, eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque iniungere, quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Confessariū eligendi facultas.

§. 5. Insuper omnibus & singulis Christi fidelibus vtriusque sexus, tam Laicis, quàm Ecclesiasticis sæcularibus, & regularibus, cuiusvis Ordinis Congregationis, & Instituti, tam in Vrbe prædicta, quàm extra eam vbique locorum, vt præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, vt sibi ad hunc effectum eligere possint quemcunque Presbyterum in Confessarium, tam sæcularem, quàm cuiusvis Ordinis regularem, ex approbatis, vt præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis ecclesiasticis sententiis, & censuris, à iure, vel ab homine quauis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis quantumvis grauibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, siue Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & aliàs per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reseruatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum (non tamen a crimine hæresis) absoluere & liberare valeant. Et insuper vota quæcumque (Religionis, & Castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, iniuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque eiusdem Confessarij arbitrio iniungendis.

Vbique publicari præcipit.

§. 6. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, & mandamus omnibus, & quibuscumque Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum vbicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, vt cum præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa acceperint, illa statim absque vlla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Prouincias, Ciuitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitanda vbi, vt præmittitur, id faciendum iudicauerint, designent.

In quibus casibus confess. locum non habeat.

§. 7. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ: Neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel aliquo Prælato, seu Iudice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dicti mensis satisfecerint, aut cum partibus concordauerint, vllo modo suffragari posse, aut debere.

Contrariis derogat.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absoluēdi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici

pro

pro tempore existenti reseruatur, vt nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum, & facultatum huiusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon Regula nostra de non concedendis Indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, siue Institutorum regularium, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro seruata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expressè ad effectum præsentium derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 9. Vt autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deueniant, volumus vt earumdem præsentium transumptis, vel exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis vbique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. Ann. 2. die 21. Iulij. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 21. Iulij 1656. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXIV. Confirmatio emphyteusis bonorum Prioratus, & Ecclesiæ S. Sollicitι Terræ Matelicæ, Camerinensis Diœcesis.

Edita An. D. 1656.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiu huius constit. CVm sicut accepimus annis Superioribus in vim decreti Commissorialis Venerab. Fratri *Æmilio* Episcopo Camerinensi directi, & à Venerabilibus etiam Fratribus Nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sac. Concil. Tridentini Interpretibus emanati per dilectos filios fratres suppressi nunc auctoritate Apostolica Ordinis Cruciferorum, Conuentus, & Prioratus Sanctæ Mariæ ad Fontem Triuij nuncupat. de Vrbe, mediante dicti Ordinis Procuratore Generali omnia, & singula bona Prioratus, & Ecclesiæ S. Sollicitι Terræ nostræ Matelicæ, Camerinensis Diœcesis, primò dictis Conuentui, & Prioratui etiam Apostolica auctoritate perpetuò vnitorum, dilectis filiis Succurso, & Antonio Fratribus de Cimatellis è dicta terra in emphyteusim ad eorum tertiam generationem masculinam, & fœmininam sub annua responsione scutorum quadraginta monetæ Romanæ, ac cum onere celebrari faciendi in dicta Ecclesia S. Sollicitι tres Missas hebdomadatim, aliisque tunc expressis pactis, & conditionibus concessa fuerint, subsecutâ etiam concessionis huiusmodi ratificatione, & aliàs prout in diuersis publicis superinde confectis Instrumentis pleniùs dicitur contineri: firmiora verò sint ea, quæ Sedis Apostolicæ munimine roborantur.

Confirmat prout in rubrica. §. 1. Hinc est, quod nos inuiolabili præmissorum obseruationi quantum cum Domino possumus consultum esse cupientes, ipsosque Succursum, & Antonium specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad ipsorum Succursi, & Antonij, aut alterius eorum desuper nobis oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia nostra concessionem bonorum huiusmodi Prioratus, & Ecclesiæ Sancti Sollicitι dictis Succurso, & Antonio in emphyteusim ad eorum tertiam generationem, vt præfertur, factam, ac prout illam concernunt confecta desuper Instrumenta prædicta, cum omnibus, & singulis in eis contentis licitis, & honestis, eisdem Prioratui, & Ecclesiæ vtilibus eadem auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus, & sanamus.

Decretum irritans. §. 2. Decernentes præsentes literas validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ipsisque Succurso, & Antonio, & aliis in prædicta concessione comprehensis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sacræ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus felic. recordationis Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod finita, vel deficiente tertia generatione huiusmodi omnia, & singula bona prædicta cum omnibus, & singulis iuribus, & pertinentiis suis vniuersis, necnon melioramentis desuper pro tempore quomodolibet factis ad eosdem Prioratum, & Ecclesiam S. Sollicitι pleno iure, & omninò liberè reuertantur, illique cedant, absque eo, quod renouatio concessionis huiusmodi à quoquam quouis prætextu, vel causa peti, vel prætendi possit.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 5. Augusti 1656. Pontificatus Nostri Anno Secundo. *Dat. P. A. 2. die 5. Aug.*

Reuocatio exemptionum à vectigalibus, & aliis publicis oneribus. XXV.

Constitutiones in hac Bulla allegatas inuenies in Rubr. ad Const. 7. Innocentij X. Etsi ea, *Tom. 4.*

ALEXANDER PAPA VII. *Edita A. D. 1656.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN sublimi Sedis Apostolicæ fastigio æqui, bonique superni Assertores in terris à Domino constituti, Officij nostri debitum reputamus, vt illa, quæ publicæ vtilitati obesse, ac in nostrorum, & Romanæ Ecclesiæ in temporalibus subditorum, præsertim minus opulentorum graue dispendium cedere compertum est, opportunæ prouisionis ministerio, ad Iustitiæ, & æquitatis fines, quantum Nobis ex alto conceditur, reuocare studeamus.

Constitutionis causa. §. 1. Cum itaque, sicut accepimus, diuersarum immunitatum, & exemptionum à dohanarum, gabellarum, impositionum, & vectigalium Cameræ nostræ Apostolicæ debitorum solutione, aliorumque publicorum onerum supportatione per nonnullos Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Sedem prædictam, & forsitan eius de Latere Legatos, & alios earumdem Sedis, & Cameræ Officiales, & Ministros, seu aliàs quomodolibet concessarum occasione dicta Camera in grauissimis, quibus ad præsens premitur, rerum & pecuniarum angustiis maximam redditiuum, & prouentuum suorum diminutionem patiatur, & plurimi subditi nostri, ac præcipuè pauperiores, in quos eius quod cæteris, iisque vtplurimum locupletioribus, per immunitates, & exemptiones huiusmodi remittitur, onus deriuari necesse est, ingenti damno propterea afficiantur.

Omnes, & quascumque exemptiones cameralis reuocat.

§. 2. Hinc est quod Nos Cameram, & Subditos nostros prædictos, quantum cum Domino possumus, subleuare, eorumque indemnitati consulere, ac vnicuique iustitiam æquo libraminc tribui volentes, ac fel. rec. Sixti V. Pauli etiam V. Vrbani VIII. ac Innocentij X. & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, qui constitutiones similium exemptionum, & immunitatum reuocatorias ediderunt, vestigiis inhærentes, necnon quarumcumque concessionum, immunitatum, & exemptionum huiusmodi, literarumque Apostolicarum sub plumbo, ac in simili forma Breuis, cedularum motus proprij, & chirographorum cuiusvis Romani Pontificis Prædecessoris nostri manu subscriptorum, ac aliarum literarum, & scripturarum desuper quomodolibet emanatarum tenores etiam veriores, & datas, ac occasiones, & alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & verbatim insertis respectiuè habentes, Motu proprio, non ad cuiusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione omnes & quascumque exemptiones, & immunitates a solutione subsidij triennalis, necnon quarti illi adiuncti, quatrini carnis, taxarum equorum, talliarum, censuum, archiuij, foglietæ, triremium, vtensilium, dohanarum, gabellarum, turris Portus Anconæ, quatrinorum, tractarum, pedagiorum, collectarum, exactionum, & quorumlibet onerum, & munerum personalium, realium, & mixtorum, ordinariorum, & extraordinariorum, solitorum, & insolitorum Cameralium quorumcumque, ac etiam eorum, quæ per Communitates, & Vniuersitates directè, vel indirectè pro eorundem onerum Cameralium solutione, & publicorum munerum supportatione, ac pro viis, & Pontibus construendis, muniendis, & manutenendis, seu aliàs indicta, & imposita, ac exigi soliti sunt, necnon ab obligatione recipiendi, & hospitandi Milites, & sedis prædictæ Officiales, Barigellos, Executores, aliosque iustitiæ Ministros, eisque vtensilia, & alia necessaria subministrandi per Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac eandem Sedem Apostolicam, & quosuis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros quacumque auctoritate, & potestate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & Camerarios, cæterosque etiam speciali nota, & expressione dignos, ac specialem ad id facultatem habentes quibusuis Communitatibus, Vniuersitatibus, Ciuitatibus, Terris, Oppidis, & locis ditionis temporalis S. R. E. prædictæ, ac etiam quibuscumque feudatariis, censuariis, dominis locorum, familiis, Nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cuiusuis gradus, & conditionis, & quauis dignitate, & auctoritate, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui Castra, & iurisdictiones intra limites dictæ ditionis temporalis S. R. E. possident, etiam qui nihil ratione Castrorum, & Iurisdictionum huiusmodi Sedi prædictæ annuatim, seu alias persoluunt, & tam incolis, quam exteraneis, & forensibus bona stabilia, seu mobilia, vel se mouentia habentibus, & tenentibus, seu possidentibus, omniumque supradictorum colonis, & laboratoribus, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum, vel meritorum, seu illorum intuitu, & contemplatione, ac ex alia quacumque quantumvis vrgentissima, & de necessitate specialiter exprimenda causa, sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus, etiamsi in appaltuum, & locationum Cameralium instrumentis promissum, & cautum sit eas obseruari debere, ac cum quibusuis clausulis, & decretis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & aliàs quomodocumque & qualitercumque in genere, vel in specie, ad vitam, vel ad tempus, siue in perpetuum concessas, & datas, ac pluries iteratis vicibus confirmatas, approbatas, reualidatas, & innouatas, & inde etiam Iudicis auctoritate secuta quæcumque, necnon quasvis litteras etiam Apostolicas sub plumbo, vel in simili forma Breuis, Motus proprij cedula, chirographa, & scripturas huiusmodi ex nunc perpetuò reuocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus euacuamus, ac reuocata, cassata, sublata, abrogata, irritata, abolita, & annullata, viribusque & effectu penitùs vacua esse, nec vlli in petitorio, aut possessorio etiam summariissimo contra præsentium literarum tenorem, & dispositionem suffragari posse, sed prædictos omnes, & singulos exemptos ad omnium onerum prædictorum solutionem, & supportationem pro rata eos tangente in posterum realiter, & cum effectu teneri in omnibus, & per omnia, perinde ac si dictæ exemptiones, & immunitates eis concessæ non fuissent, nec literæ, ac cedulæ motus proprij, chirographa, & scripturæ huiusmodi emanassent, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine prædictis decernimus, statuimus, & declaramus.

Priuilegia ecclesiasticorum ad iuris formam reducit.

§. 3. Præterea omnia, & quæcumque priuilegia, & indulta personis Ecclesiasticis, tam sæcularibus, quàm cuiusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, ac Societatis etiam Iesu regularibus, super similibus immunitatibus, & exemptionibus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros concessa ad limites Iuris communis motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore prædictis reducimus. Illa verò, quæ nonnullis Collegiis in alma Vrbe nostra existentibus per dilectos filios Clericos regulares dictæ Societatis Iesu, siue alios quoscumque administrari consuetis similiter à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris concessa fuerunt, quoad victum & vestitum dumtaxat, non autem, vt vulgò dicitur, à Fondaco, & Magazeno, prout hactenus obseruatum fuit, suffragari volumus, & decernimus.

Indulta consanguineorum Pontificum reuocat.

§. 4. Ac demùm similia priuilegia, & indulta Nepotibus, & aliis consanguineis, vel affinibus quorumcumque Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum pro tempore viuentium ab illis respectiuè concessa itidem reuocamus, ac reuocata esse, & censeri debere volumus. Declarantes illa nemini eorumdem nepotum, siue consanguineorum, vel affinium à die nostræ ad Summi Apostolatus apicem assumptionis suffragari debere, seu debuisse.

Exemptiones de iure excipit.

§. 5. Per præmissa autè non intendimus reuocare exemptiones, & immunitates quibuscumque personis Ecclesiasticis, tam sæcularibus, quàm regularibus de iure competentes, neque Thesaurariis, Appaltatoribus, & Conductoribus bonorum, introituum, & iurium dictæ Cameræ nostræ, ab ipsa Camera, seu aliis illius nomine in appaltuum & locationum instrumentis, & illorum ratione concessas.

Ac insuper à reuocationibus, & aliis supradictis excipimus, ac exceptas esse volumus, & declaramus immunitates, & exemptiones quibusvis Communitatibus, Vniuersitatibus, & personis datas, & concessas in vim contractus ex causa verè onerosa, videlicet congruæ, & effectualis pecuniarum solutionis eidem Cameræ Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitimè factæ, vel ex aliis rationabilibus causis per Nos cognoscendis, & approbandis, ac etiam declarandis: quas omnes causas onerosas nonnisi legitimas, ac licitas, & honestas, prout de iure, approbare intendimus: & propterea quicumque illas obtinent, eas in dicta Camera citato dilecto filio ipsius Cameræ Commissario generali verificare, & in ipsa Camera examinari, & admitti facere teneantur, etiamsi concessiones earumdem immunitatum, & exemptionum, ac litteræ, cedulæ motus proprij, chirographa, & aliæ scripturæ desuper emanatæ, & emanata alias in Camera prædicta admissæ, & admissa, ac in illa, eiusque libris registratæ, & registrata fuerint, & sint: quatenus tamen causæ onerosæ huiusmodi pro verè onerosis, & legitimis vt supra aliàs in eadem Camera verificatæ, & approbatæ, ac iudicatæ non sint, quo casu ad iudicationem tantum, non autem ad aliam verificationem eosdem obtinentes teneri volumus; interim verò, & donec non fuerint verificatæ, minimè suffragari, & præsentis reuocationis effectum retardare non posse declaramus.

Præterea

Prætcrea nostræ intentionis non est sub reuocationibus, & aliis supradictis comprehendere immunitates, & exemptiones eiusdem S. R. E. Cardinalibus ratione dignitatis Cardinalatus, necnon Cameræ prædictæ Clericis Præsidentibus, aliisque Cameralibus, qui in eadem Camera sederunt, & sedent concedi, seu admitti solitas, nec illas quibus Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati domestici, Cubicularij secreti, ac Secretarij, & alij familiares, & continui commensales nostri, & Romani Pontificis pro tempore viuentis in rotulo descripti gaudent, & gaudere consueuerunt, neque illas ob numerum duodecim filiorum à prædecessoribus nostris, & aliis supra expressis concessas; quas tamen ad terminos constitutionis recol. mem. Pij Papæ IV. Prædecessoris pariter nostri, & aliarum Constitutionum Apostolicarum super similium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum, & pro eo tempore, & personis, ac eo modo, & forma, quibus de iure communi illis competunt, ac aliàs iuxta ipsius iuris communis, ac supradictarum, & aliarum Constitutionum Apostolicarum dispositiones reducimus, neque aliter quam, vt præfertur, siue in possessorio, siue in petitorio suffragari volumus & decernimus.

Huius const. obseruātiam præcip.

§. 6. Cæterum Appaltatoribus, Thesaurariis, Depositariis, Commissariis, Exactoribus, & cæteris Agentibus, & Ministris dictæ Cameræ earundem serie præsentium districtiùs inhibemus, ne contra ipsarum præsentium dispositionem immunitates, & exemptiones, nisi vt suprà exceptas, ac eas, quas ex causa onerosa concessas in Camera prædicta, vt præmittitur, admitti contigerit, vllatenus admittant, & si secus fecerint, id nemini eorum in suis computis, seu rationibus per eandem Cameram admitti volumus, sed eorum damno cessurum esse declaramus.

Lites super exemptione pendentes extinguūt.

§. 7. Postremò lites quaslibet occasione priuilegiorum, ac indultorum, necnon immunitatum, & exemptionum huiusmodi quomodolibet suscitatas, & in quibusvis Tribunalibus pendentes, illarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque, & cognomina Iudicum, & colitigantium quorumvis, etiam speciali mentione dignorum, & alia etiam de necessitate specialiter exprimenda, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, à quibuscumque Tribunalibus huiusmodi ad Nos earundem serie præsentium auocamus, illasque penitus, & omninò perpetuò supprimimus, & extinguimus, ac partibus perpetuum desuper silentium imponimus.

§. 8. Decernentes præsentes literas, ac omnia, & singula in illis contenta, etiam ex eo quod quicumque in præmissis, siue eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam vllatenus iustificatæ non fuerint, aut ex alia quavis quantumlibet legitima, pia, iuridica, & priuilegiata causa, colore, prætextu, occasione, & capite etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensus, aut alio quovis quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato defectu notari, impugnari, inualidari, restringi, retractari, in ius, vel controuersiam reuocari, suspendi, limitari, aut ad terminos iuris reduci, seu aduersus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, seu etiam motu simili concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare posse, neque easdem præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium constitutionum, ac reuocationum, & ordinationum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet factis comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, perpetuóque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & quandocumque spectabit, inuiolabiliter obseruari.

Clausula sublata.

§. 9. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices, & Commissarios, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros, & alios quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes, nunc & pro tempore existentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executori designat.

§. 10. Quocirca dilectis filiis nostris, ac S.R.E. prædictæ Camerario, seu Procamerario, necnon Vicecamerario, Thesaurario, ac Clericis Præsidentibus, Commissario, & aliis Cameræ prædictæ Officialibus, ad quos spectat, præcipimus, & mandamus, vt præsentem nostram constitutionem, & in ea contenta quæcumque firmiter, & inuiolabiliter obseruent, & faciant ab aliis obseruari.

§. 11. Non obstantibus supradictarum litium pendentia, aliisque omnibus, & singulis præmissis, necnon nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo iure quæsito, ac quatenus opus sit, prædicti Pij prædecessoris de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera præsentandis, & registrandis, itavt præsentes in ea præsentari, aut registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in vniuersalibus, prouincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegiis quoque, indultis, concessionibus, immunitatibus, exemptionibus, chirographis, cedulis motuum propriorum, & aliis scripturis, & literis etiam Apostolicis prædictis; & quibusvis aliis etiam, vt præfertur, qualificatis, ac speciali nota, & mentione dignis, etiamsi nominatim essent exprimendæ, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam inexcogitabilibus, & necessariò exprimendis, etiam contractus iurati cum Camera nostra Apostolica iniri, & Camerali obligatione vallari, & quovis alio robore, & cautela firmitatis, editis, seu factis, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eis caueatur expresse, quod nullo vnquam tempore sub similium, vel dissimilium exemptionum, & immunitatum reuocationibus, abrogationibus, annullationibus, aut aliis quibuslibet contrariis dispositionibus, & constitutionibus pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, eumque validissimum statum restituta, reposita, & reintegrata, ac etiamsi posteriori data per quascumque personas eligenda de nouo concessa sint, & esse censeantur, necnon pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, indiuidua, & de verbo ad verbum expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, ac seruatis respectiuè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Publicari, & transumptis credi mādat.

§. 12. Vt autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam faciliùs deueniant, volumus, & authoritate Apostolica decernimus illas ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Vrbe per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, ac illarum exempla ibidem affixa relinqui,

quæ sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si illorum vnicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent: vtque earundem præsentium transumptis, etiam impressis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. die 22. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 22. Augusti 1656. Pontificatus nostri anno secundo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo quinquegesimo sexto, Indictione 9. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. anno eius secundo, die verò 27. mensis Augusti præsens Constitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ, per me Petrum Paulum de Grassis Apost. Cursorem.

Pro D. Mag. Curs. Andreas Castruccius.

XXVI. De transferendis pensionibus Ecclesiasticis, & condendis testamentis, aliisque vltimis dispositionibus in Vrbe, ac eius districtu tempore suspicionis pestis.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN supremo iustitiæ throno per ineffabilem diuinæ bonitatis abundantiam constituti rationi consentaneum reputamus, vt Iuris Communis, Statutorumque rigorem moderemur, & particularium indultorum solennitates relaxemus, prout rerum, & temporum conditione perpensa in Domino censemus expedire.

Constitutionis causa.

§. 1. Cùm itaque in præsenti pestis suspicione nonnullis in hac Alma Vrbe nostra, eiusque districtu degentibus personis formam in indultis transferendi pensiones annuas, quas super fructibus, redditubus, & prouentibus Ecclesiasticis, etiam distributionibus quotidianis reseruatas obtinent, eis à Sede Apostolica, seu aliàs canonicè concessis, pro translatione huiusmodi præscriptam, necnon ordinatam de Iure ciuili, ac per Statuta eiusdem Vrbis, aliorumque locorum eiusdem districtus, eorumque reformationes, & nouas additiones, pro testamentis condendis solennitatem seruare difficile sit, seu in posterum forsan difficile sit futurum.

Formam in transferendis pensionibus præscribit.

§. 2. Nos illorum commodis pro paterno nostro in eos affectu consulere cupientes, ac omnium, & singulorum indultorum, necnon Statutorum, & reformationum, nouarumque additionum huiusmodi tenores etiam veriores, & datas, ac alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & verbatim insertis habentes, Motu proprio, non ad cuiusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vt quicumque in Vrbe, eiusque districtu prædictis degentes indulta transferendi pensiones supradictas, vt præmittitur, obtinentes, easdem pensiones coram Sacerdote etiam regulari, ac etiam familiari, loco Notarij publici, & duobus testibus, etiam in fauorem ipsius Sacerdotis, dummodò eo casu tertius testis adhibeatur, vel scriptura translationis à transferente subscribatur; seruata in cæteris eorundem indultorum eis respectiuè concessorum forma, & dispositione, transferre liberè, licitè, & validè possint, & valeant, ea lege tamen vt duplicatum scripturæ translationis huiusmodi intra octo dies abinde proximos ad Archiuium Vrbanum deferatur; alioquin translatio nulla sit eo ipso, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

In testamentis quid seruandum.

§. 3. Præterea vt in testamentis, & quibuscumque aliis vltimis voluntatibus, & dispositionibus, quæ deinceps in eisdem Vrbe, eiusque districtu etiam a cæcis fient, formam Constitutionis felic. recordationis Alexandri Papæ III. prædecessoris nostri, quæ incipit *Cum esses*, seruari sufficiat, ita quod loco Parochi, seu proprij Presbyteri adhiberi testamentis, aliarumque dispositionum vltimarum factioni possit ipsius testantis, seu disponentis Confessarius etiam regularis, etiam quem testans, seu disponens nunquam nisi in infirmitate, qua tunc laborat, confessionis causa accersiuerit, vel adierit; aut loco Parochi, seu Presbyteri, vel Confessarij duo alij testes: vtque ipsa testamenta, aliæque vltimæ voluntates, & dispositiones prædictæ cum omnibus, & singulis in illis quomodolibet contentis sic in posterum facta, firma, valida, & efficacia existant, suosque plenarios, & integros effectus perpetuò habere debeant in omnibus, & per omnia, perindè ac si in illis requisita, seu præscripta à Iure ciuili, & memoratis statutis, eorumque reformationibus, & nouis additionibus forma, & solennitas plenè, & integrè, nihil penitus omisso, seruata fuisset, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore prædictis statuimus, decernimus, & ordinamus.

Apertis Tribunalibus post decem dies forma assignata exspirat.

§. 4. Cæterùm præsentes literas quoad translationes pensionum, & testamenta, aliasque vltimas voluntates, & dispositiones, quæ donec Vrbis prædictæ Tribunalia, quæ nunc iussu nostro clausa reperiuntur, simili iussu plenè, & in totum aperta fuerint, ac per decem dies immediatè sequentes respectiuè fient, dumtaxat effectum obtinere volumus, ac statuimus itidem, & declaramus.

Clausulæ præseruatiuæ.

§. 5. Decernentes pariter easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quicumque etiam speciali nota, & expressione digni, etiam Episcopali, Cardinalitia, aut alia qualibet Ecclesiastica, vel mundana dignitate præditi, & fulgentes, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, seu causæ propter quas ipsæ præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, aut iustificatæ nullatenus fuerint, aut ex alia quacunque, quantumvis iuridica, pia, legitima, & priuilegiata causa, prætextu, colore, & capite, etiam in corpore Iuris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vnquam tempore de subreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, seu alio quolibet quantumvis magno, substantiali, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, inualidari, restringi, retractari, ad viam, seu terminos Iuris reduci, aut aduersus illas restitutionis in integrum, apertionis oris, aut aliud quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare posse, sed ipsas præsentes firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari.

Clausula sublata.

§. 6. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon quoscumque dictæ Vrbis, eiusque districtus, ac Cameræ nostræ Apostolicæ Iudices, & Officiales, ac Ministros, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate; & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, de non tollendo iure quæsito, & quod Cardinales non comprehendantur in Constitutionibus faciendis, aliisque nostris, & Cancelleriæ Apostolicæ regulis, ac rec. mem. Pij Papæ IV. etiam prædecessoris nostri de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in ea præsentandis, & registrandis, itavt præsentes

inibi

inibi præsentari, & registrari nunquam necesse sit, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, generalibus, vel specialibus, necnon legibus etiam Imperialibus, & municipalibus, ac Vrbis prædictæ, & aliis quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quauis firmitate roboratis Statutis, eorumque reformationibus, & nouis additionibus, stylis, vsibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscunque verborum formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis, etiam irritantibus, in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innouatis. Quibus omnibus & singulis etiamsi pro sufficienti eorum derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio facienda, aut alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, & seruatis respectiuè habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 8. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 18. Sept. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 18. Sept. 1656. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Publicatio. *Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Indictione nona, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Diuina prouidentia Papæ Septimi anno secundo, die verò vigesima-secunda Septembris prædicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ, per me Petrum Paulum de Grassis Apost. Curs.*

Pro Domino Magistrorum Cursorum Andreas Castruccius.

XXVII. Confirmatio Priuilegiorum Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum.

Horum Fratrum Priuilegia confirmauit Vrb. VIII. Constitut. 69. In supremo, *ac iterum innouauit Const.* 94. Ex clementi. *Tom.* 4.

Edita An. D. 1656. *ALEXANDER PAPA VII.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. INiuncti nobis Apostolici muneris ratio postulat, vt sacrarum Religionum gratos Altissimo fructus assiduè præstantium paternam curam gerentes, priuilegia, gratias, & indulta illis à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & Apostolica Sede concessa, quò validiùs perpetuò subsistant, nostræ confirmationis robore muniamus.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus *Supplicatio.* filius Michael de Alcantara Vicarius Generalis Italiæ, & Siciliæ, ac Procurator Generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede redemptionis Captiuorum, tam suo, quàm etiam dilectorum filiorum Ildephonsi de Sotomayor Magistri Generalis, & vniuersorum totius prædicti Ordinis professorum nominibus, quod eidem Ordini, eiusque domibus, locis, & personis, Confratribus, & benefactoribus, nunc, & pro tempore existentibus per eandem Sedem Apostolicam concessa fuerunt variæ gratiæ, & indulta.

§. 2. Cum autem maiorem obtineant roboris firmitatem ea, quæ Apostolica auctoritate sæpiùs muniuntur, *Oratores à censuris absoluit.* & propterea idem Michael præmissa per nos nominibus prædictis etiam confirmari, & approbari plurimùm desideret. Ideircò nos eumdem Ildephonsum, & Michaelem, aliosque prædictos specialis gratiæ fauore prosequi volentes, & illorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nobis nomine super hoc humiliter porrectis inclinati.

Confirmat vt infra. §. 3. Omnia, & singula indulta, priuilegia, gratias, indulgentias, peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes eidem Ordini, illiusque domibus, locis, & personis, ac Confratribus per eandem Sedem, & diuersos Romanos Pontifices prædecessores nostros hucusque concessa, & confirmata, dummodo tamen priuilegia, indulta, & alia prædicta omnia in vsu, nec reuocata, aut sub aliquibus reuocationibus comprehensa sint, ac sacris Canonibus, & Concilij Tridentini decretis, & Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis regularibus institutis non aduersentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robore communimus, omnesque, & singulos, tam iuris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet in eis interuenerint, supplemus, non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis.

Contrariis derogat. §. 4. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. Anno 2. die 11. Oct. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris die 11. Octobris 1656. Pontificatus nostri anno secundo.

XXVIII. Confirmatio, & declaratio Constitutionis Innocentij Papæ X. qua damnatæ sunt quinque Propositiones excerptæ à libro Cornelij Iansenij Episcopi Iprensis, cui Titulus, *Augustinus.*

ALEXANDER EPISCOPVS. *Edita An. D. 1657.*
Seruus Seruorum Dei. Vniuersis Christi fidelibus salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exordium. AD Sanctam Beati Petri Sedem, & Vniuersalis Ecclesiæ regimen, inscrutabili Diuinæ prouidentiæ dispositione, nullis nostris suffragantibus meritis euecti, nihil Nobis antiquius ex muneris nostri debito esse duximus, quam vt sanctæ Fidei nostræ, ac Sacrorum Dogmatum integritati tradita Nobis à Deo potestate opportunè consuleremus: ac licet ea, quæ Apostolicis Constitutionibus abundè fuerunt definita, nouæ Decisionis, siue declarationis accessione nequaquam indigeant, quia tamen aliqui publicæ tranquillitatis perturbatores illa in dubium reuocare, vel subdolis interpretationibus labefactare non verentur, ne morbus iste latiùs diuagetur, promptum Apostolicæ authoritatis remedium censuimus non esse differendum.

§. 1.

Innocentij X. const. refert.

§. 1. Emanauit siquidem aliàs à fel. rec. Innocentio Papa X. Prædecessore nostro Constitutio, Declaratio, & Definitio tenoris, qui sequitur, videlicet. Innocentius Episcopus Seruus Seruorum Dei. Vniuersis Christi fidelibus salutem, & Apostolicam benedictionem. Cum occasione impressionis libri, cui titulus *Augustinus*, Cornelij Iansenij Episcopi Iprensis, inter alias eius opiniones orta fuerit, præsertim in Galliis, controuersia super quinque ex illis, complutes Galliarum Episcopi apud Nos institerunt, vt easdam Propositiones nobis oblatas expenderemus, ac de vnaquaque earum certam, & perspicuam ferremus sententiam. Tenor verò præfatarum propositionum est prout sequitur. Prima: Aliqua Dei præcepta hominibus iustis volentibus, & conantibus secundum præsentes, quas habent vires, sunt impossibilia: deest quoque illis Gratia, qua possibilia fiant. Secunda. Interiori Gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistitur. Tertia. Ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione. Quarta. Semipelagiani admittebant præuenientis Gratiæ interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium fidei, & in hoc erant hæretici, quod vellent eam Gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare. Quinta. Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omninò hominibus mortuum esse, aut sanguinem fudisse.

Solicitudo Pont. in purgandis erroribus.

§. 2. Nos quibus inter multiplices curas, quæ animum nostrum assiduè pulsant, illa in primis cordi est, vt Ecclesia Dei Nobis ex alto commissa, purgatis prauarum opinionum erroribus tutò militare, & tanquam nauis in tranquillo mari, sedatis omnium tempestatum fluctibus, ac procellis, securè nauigare, & ad optatum salutis portum peruenire possit. Pro rei grauitate coram aliquibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus ad id specialiter sæpius congregatis, à pluribus in Sacra Theologia Magistris, easdem quinque Propositiones, vt supra, Nobis oblatas, fecimus singillatim diligenter examinari, eorumque suffragia tum voce, tum scripto relata maturè considerauimus, eosdemque Magistros variis coram Nobis actis Congregationibus, prolixè super eisdem, ac super earum qualibet disserentes audiuimus. Cum autem ab initio huiusce modi discussionis ad Diuinum implorandum auxilium multorum Christi fidelium preces, tum priuatim, tum publicè indixissemus; postmodum iteratis eisdem feruentiùs, ac per Nos solicitè implorata Sancti Spiritus assistentia, tandem Domino Numine fauente ad infrascriptam deuenimus declarationem, & definitionem.

Propositionum definitio.

§. 3. Primam prædictarum propositionum. Aliqua Dei præcepta hominibus iustis volentibus, & conantibus secundum præsentes, quas habent vires, sunt impossibilia, deest quoque illis Gratia, qua possibilia fiant: Temerariam, impiam, blasphemam, anathemate damnatam, & hæreticam declaramus, & vti talem damnamus. Secundam. Interiori Gratiæ in statu naturæ lapsæ nunquam resistitur: Hæreticam declaramus, & vti talem damnamus. Tertiam. Ad merendum, & demerendum in statu naturæ lapsæ non requiritur in homine libertas à necessitate, sed sufficit libertas à coactione: Hæreticam declaramus, & vti talem damnamus. Quartam. Semipelagiani admittebant præuenientis Gratiæ interioris necessitatem ad singulos actus, etiam ad initium fidei, & in hoc erant hæretici, quòd vellent eam gratiam talem esse, cui posset humana voluntas resistere, vel obtemperare: Falsam, & hæreticam declaramus, & vti talem damnamus. Quintam. Semipelagianum est dicere, Christum pro omnibus omninò hominibus mortuum esse, aut sanguinem fudisse: Falsam, temerariam, scandalosam, & intellectam eo sensu, vt Christus pro salute dumtaxat prædestinatorum mortuus sit: Impiam, blasphemam, contumeliosam, Diuinæ pietati derogantem, & hæreticam declaramus, & vti talem damnamus.

Sanctio pœnalis.

§. 4. Mandamus igitur omnibus Christi fidelibus vtriusque sexus, ne de dictis propositionibus sentire, docere, prædicare aliter præsumant, quàm in hac præsenti nostra declaratione, & definitione continetur, sub censuris, & pœnis contra hæreticos, & eorum fautores in iure expressis. Præcipimus pariter omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, aliisque locorum Ordinariis, necnon hæreticæ prauitatis Inquisitoribus, vt contradictores, & rebelles quoscumque per censuras, & pœnas prædictas, cæteraque iuris, & facti remedia opportuna, inuocato etiam ad hoc (si opus fuerit) auxilio brachij sæcularis, omninò coerceant & compescant. Non intendentes tamen per hanc declarationem, & definitionem super prædictis quinque propositionibus factam, approbare vllatenus alias opiniones, quæ continentur in prædicto libro Cornelij Iansenij. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinquagesimo tertio, pridie Kal. Iunij, Pontificatus Nostri anno nono.

Explicatio præsumptiua

§. 5. Cum autem, sicut accepimus, nonnulli iniquitatis Filij prædictas quinque Propositiones, vel in libro prædicto eiusdem Cornelij Iansenij non reperiri, sed fictè, & pro arbitrio compositas esse; vel in sensu ab eodem intento damnatas non fuisse, asserere magno cum Christi fidelium scandalo non reformident.

Innocentij X. const. confirmat.

§. 6. Nos, qui omnia, quæ hac in re gesta sunt sufficienter, & attentè perspeximus, vtpotè qui eiusdem Innocentij Prædecessoris iussu, dum adhuc in minoribus constituti, Cardinalis munere fungeremur, omnibus illis Congressibus interfuimus, in quibus Apostolica authoritate eadem causa discussa est: ea profectò diligentia, qua maior desiderari non posset, quamcunque dubitationem super præmissis in posterum auferre volentes, vt omnes Christi fideles in eiusdem fidei vnitate sese contineant, ex debito nostri Pastoralis officij, ac matura deliberatione, præinsertam Innocentij Prædecessoris nostri Constitutionem, Declarationem, & Definitionem harum serie confirmamus, approbamus, & innouamus, & quinque illas propositiones ex libro præmemorati Cornelij Iansenij, Episcopi Iprensis, cui titulus est, *Augustinus*, excerptas, ac in sensu ab eodem Cornelio Iansenio intento damnatas fuisse declaramus, & definimus, ac vti tales, iusta scilicet eadem singulis nota, quæ in prædicta declaratione, & definitione vnicuique illarum sigillatim inuritur, iterum damnamus, ac eumdem librum sæpedicti Cornelij Iansenij, cui titulus, *Augustinus*, omnesque alios, tam manuscriptos, quàm Typis editos, & si quos forsan in posterum edi contigerit, in quibus prædicta eiusdem Cornelij Iansenij Doctrina, vt suprà damnata defenditur, vel astruitur, aut defendetur & astruetur, damnamus itidem, atque prohibemus. Mandantes omnibus Christi fidelibus, ne prædictam Doctrinam teneant, prædicent, doceant verbo, vel in scriptis exponant, vel interpretentur publicè, vel priuatim, palam, vel occultè imprimant, sub pœnis, & censuris contra Hæreticos in iure expressis ipso facto, absque alia declaratione incurrendis.

Executores designat.

§. 7. Præcipimus igitur omnibus Venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Metropolitanis, Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque locorum Ordinariis, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoribus, ac Iudicibus Ecclesiasticis, ad quos pertinet, vt præinsertam eiusdem Innocentij Prædecessoris Constitutionem, Declarationem, ac Definitionem, iuxta præsentem nostram determinationem ab omnibus obseruari faciant, ac inobedientes, & rebelles prædictis pœnis, aliisque iuris, & facti remediis, inuocato etiam, si opus fuerit, brachij sæcularis auxilio, omninò coërceant.

Dat. P. A. 2.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo quinquagesimo sexto, Decimoseptimo Kalend. Nouembris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Publicatio.

In nomine Domini Amen. Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimo-sexto, Indictione 9. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. anno eius secundo, die verò septima mensis Nouembris retroscripta literæ sub plumbo expeditæ, affixæ fuerunt ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum

Apostolorum de Vrbe, Cancellaria Apostolica, & aliis locis in solitis, & consuetis Vrbis per me Petrum Paulum de Grassis Apost. Cursorem.

Pro D. Mag. Curs. Iacobus Cornelius Cursor.

XXIX. Priuilegia, exemptiones, & indulta concessa Dapiferis, qui in conclaui suæ assumptionis S. R. E. Cardinalibus inseruierunt.

De Priuilegiis Dapiferorum S. R. E. Card in Conclaui, extat Vrb. VIII. constitutio 10. Romanus Pontifex. *tom.* 4.

Edita An.D. 1656.

ALEXANDER PAPA VII.

MOtu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios nostros dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fr. nostrorum S. R. E. Card. Dapiferos, qui Conclaui, in quo Diuina fauente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inseruierunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum huiusmodi, fauoribus, gratiis, & priuilegiis pro euiuscunque meritis exornare, ac eosdem Dapiferos, & eorum singulos.

Dapiferos, Not. Comites Ciues, & familiares Apost. creat.

§. 1. Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, certaque scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos, & non fictos familiares continuos Commensales nostros, & eos, qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, Nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate iudicauerint, in Nostros & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præiudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, tenore præsentium recipimus, & tam illos, quam alios Dapiferos singulos, qui sigillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatij, & Aulæ Lateranen. Comites & Milites, ac tam illos, quàm alios omnes quoscunque Dapiferos indistinctè, qui Nobiles non sunt, Nobiles; quique Vrbis, vel alicuius alterius ex Ciuitatibus temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subiectis, Ciues esse voluerint, singulos in ea ipsa Ciuitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierit, veros Ciues ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros, originarios, & antiquissimos, & nobiles participantes Ciues ipsius Vrbis, vel Ciuitatis, itavt ipsum ius Ciuitatis ad quoscunque eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & assignamus, ac Nobilitatis, & Ciuilitatis titulo, honore, & insignibus decoramus, aliorumque Familiarium continuorum commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico seruientium, & in illius Tinello comedentium, & bibentium, nostrorum, & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ Comitum, Militum, & Nobilium, & Ciuium huiusmodi Originariorum numero, & consortio fauorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis, & non fictis Familiaribus continuis commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibusque, Militibus, Nobilibusque, ac Ciuibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus.

Priuilegia quibus gaudent, etiamsi habitum non deferant clericalem.

§. 2. Eisque vt in quibuscumque impetrationibus, ac concessionibus, & literis, tam gratiam, quàm iustitiam separatim, seu vtramque mixtim concernentibus, se familiares, continuos commensales nostros, & Comites, Milites, Nobiles, ac Ciues, & originarios nominare, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ ipsæ subreptionis vitio subiaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuscumque, & prorsus similibus antelationibus antelationum, prærogatiuis, priuilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, fauoribus, gratiis, priuilegiis, indultis, ac iuribus, quibus alij nostri Familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alij eiusdem Sedis Notarij, etiam de numero participantes existentes, etiamsi habitum, & Rochettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique, & Aulæ prædictæ Comites, & Milites, ac Nobiles Originarij, & Antiquissimi Ciues eiusdem Vrbis, vel Ciuitatis, quam, vt præfertur, elegerint quicunque ex vtroque Parente verè Nobili, ac Ciue Ciuili, & originario antiquissimo procreati de iure, statuto, consuetudine, vel aliàs ex aliquo speciali Priuilegio, seu alias etiam per quascunque literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas, vtuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, vbique locorum in iudicio, & extrà, sine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præiudicio, vti, frui, potiri, & gaudere libere, & licitè valeant pariter, & integrè in omnibus, & per omnia, etiamsi in Vrbe, & Ciuitate huiusmodi non habitauerint, perinde ac si de vero nobili genere ex vtroque Parente originario, & antiquissimo Ciue procreati forent, & huiusmodi prærogatiuæ, priuilegia, exemptiones, gratiæ, fauores, concessiones, indulta, & iura, quæ pro aliis Nobilibus, & Ciuibus Originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Ciuilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt pro eisdem Dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, & eisdem naturaliter de iure, statuto, consuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, vigore præsentium indulgemus, ac singulos Dapiferos, præfatos à solutione, & exactione Decimarum Ecclesiasticarum, vbique locorum, & ex quacunque, quantumuis vrgentissima, & inexcogitabili causa & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcunque aliorum Principum impositarum, & imponendarum pro tempore liberamus; & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus, ipsis Dapiferis, eorumque singulis quoscumque fructus, & prouentus Ecclesiasticos, tam occasione pensionum annuarum ipsis, vel eorum alicui reseruatarum, quàm ratione omissionis recitationis horarum canonicarum indebitè perceptos, cuiuscunque quantitatis fuerint, gratiosè remittimus, condonamus, ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quòd censuris huiusmodi ligati Missas, & alia Diuina officia, non tamen in contemptum clauium celebrauerint, aut aliàs in Diuinis se immiscuerint, vt illa, & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus ordines, aliàs tamen ritè promoueri, & in illis etiam susceptis aliàs ritè per eos ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare etiam liberè, & licitè valeant, dispensamus, ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum Natalium patiuntur ex quocunque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimus parentibus, ac vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati aliàs existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ huiusmodi maculam, siue notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis Natalibus restituimus, ac cum eorum singulis, vt in quibuscumque bonis paternis & maternis, & aliorum Consanguineorum, seu Cognatorum, vel aliorum quorumcumque, non tamen feudalibus, & emphyteuticis, aut ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præiudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu aliàs de iure valida dispositione succedere, & illa donationis, seu alio quouis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia iura legitima, & successiones ex testamento, vel ab intestato, hæreditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu: necnon ad dignitates, honores, & quæcunque alia Officia sæcularia, publica, vel priuata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati fuerent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ac clericali charactere, qui illo non-

dum

dum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines, si ad illos nondum promoti sunt, promoueri, & postmodùm charactere, & Ordinibus huiusmodi, illorumque Priuilegiis vti, ac in eisdem ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcunque, & qualiacunque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus administrationes, & Officia, etiam curata, & electiua in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ, non tamen in Cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem maiores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis huiusmodi fuerint, si sibi alias canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in illis, recipere, & dummodo plura simul non sint, quàm quæ à Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint retinere liberè, & licitè valeant, similiter dispensamus, quodque omnes, & quæcunque gratiæ, prouisiones, Commendæ, ac præsentes, & quæuis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma Breuis pro illis expediendæ gratis vbique expediantur, tam de capienda possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quàm in fauorem literarum Apostolicarum: vbi illis super prouisionibus quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout nostris Familiaribus, & continuis Commensalibus, etiam gratis dentur, ac concedantur, ac dari, & concedi debeant, præcipimus, & mandamus, ac Dapiferis præfatis, & eorum singulis, vt quicunque loci Ordinarij, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Ecclesiarum, aut personæ quæcunque Ecclesiasticæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, aut eligendæ, quascunque Pensiones annuas eis, eorumque singulis super quibuscunque fructibus, redditibus, prouentibus quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, Sæcularium, aut quorumuis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & prouentus huiusmodi beneficiorum, reseruatas, seu reseruatos, ac reseruandas, seu reseruandos, etiamsi alias semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint vsque ad summam centum ducatorum in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquàm cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes Pensiones annuas, seu fructus, redditus, & prouentus huiusmodi vsque ad summam prædictam vni, vel pluribus aliis Personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis, quotcunque, quæcunque, & qualiacunque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, aliis tamen Pensionum huiusmodi capacibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Dapiferis reseruatæ, seu reseruandæ fuerint, etiam absque beneficia huiusmodi obtinentium consensu, integrè persoluendas, seu persoluendos, & per eos percipiendas, exigendas, leuandas, ac percipiendos, exigendos, leuandos, reseruare, constituere, & assignare valeant, ipsique Translatarij in possessionem dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur etiam concedimus, & indulgemus, etiamsi similem gratiam à Prædecessoribus nostris aliàs forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulatiuè eos gaudere, & potiri volumus. Decernentes ipsas translationes, & nouas reseruationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redditnum, & prouentuum huiusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & prouentibus reseruatæ fuerint, obtinentes ad illas persoluendas efficaciter obligatos fore, ac eisdem Dapiferis, vt ratione quarumcunque Pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscunque beneficiis Ecclesiasticis, vt præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen vltra summam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet tunc, & pro tempore reseruatarum, ac reseruandarum, habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis, dummodo ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minimè debeant, nec ad id à quoquam cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, aut censuras, etiam priuationis, seu cassationis ipsarum Pensionum ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reseruatas, vt præfertur, etiamsi matrimonium contraxerint cum vnica tantùm, & virgine, recipere, & retinere. Postremò quòd bona quæcunque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac Dignitatum quarumcunque per eos aliàs obtentorum, & obtinendorum, aut aliàs quomodolibet, & quouis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitimè tamen, & licitè acquisita, & acquirenda, etiam in Vrbe, eiusque districtu, ac vbicunque existentia, spoliis minimè subiaceant: sed ipsi Dapiferi, etiamsi Religioni alicuius Militiæ, etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in fauorem quarumcunque Personarum, de iure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocunque loco quantumvis remoto eos decedere contigerit, testari, & aliàs disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicunque succedere liberè, & licitè valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

§. 3. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus S.R.E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibuscunque aliis spoliorum huiusmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in huiusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant, ac etiam decernentes donationes etiam per viam Testamenti, & Codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis huiusmodi, seruatis de iure seruandis, faciendas semper, & perpetuò validas, & efficaces fore, nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad literas super præsentibus conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas, etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere. *Executores huius constitutionis designat.*

§. 4. Easdemque præsentes, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis reuocationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, decretis, Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum reuocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ à nobis, & dicta Sede pro tempore, & de quibusvis causis, etiam vrgentissimis, etiam in Diuini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenus, vel imposterum emanauerint, minime comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri, sicque per quoscunque Iudices, etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & diffiniri debere: irritum quoque, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Clausula præseruatiua.*

§. 5. Et insuper dilectis filiis Rescribendario, & Computatori Collegij Scriptorum literarum Apostolicarum, & aliis, ad quos earundem literarum expeditio spectat, in virtute Sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus mandamus, vt easdem præsentes, & forsan alias literas super præmissis omnibus, tam coniunctim, quàm diuisim, ac pro singulis quibuscunque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, Gratis de mandato nostro vbique in omnibus Officiis etiam Abbreuiatorum, Solicitatorum, Secretariorum Plumbi, & Registri, absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facienda, omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, & expediri faciant. *Literæ huiusmodi gratis expediantur.*

§. 6. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo *Contrariis derogat.*

Notariorum

Notatiorum numero, etiamsi ad illum non sit deuentum, quibus aliàs per præsentes non intendimus derogare, ac regula nostra de præstando consensu in Pensionibus, ac felicis recordationis Pij PP. Quarti Prædecessoris nostri de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis, ac registrandis, ac recolendæ memoriæ Pij PP. V. etiam prædecessoris nostri contra Illegitimos, ac Pictauiensis Concilij, & aliis Apostolicis, ac etiam in Vniuersalibus, Prouincialibusque Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, & Monasteriorum, Ecclesiarum Ordinum, etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani, ac etiam Vrbis Romæ, & aliarum Ciuitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ ac quarumvis Vniuersitatum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, stabilimentis, vsibus, & naturis, decretis, ac etiam nouis reformationibus, ac etiam legibus, tam Pontificiis, quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus, Priuilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis Superioribus, ac personis, & locis quibuscumque in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis irritantibus, & aliis decretis, etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam Consistorialiter, ac aliàs forsan in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis, inter alia disponentibus quod beneficia Vrbis non nisi Personis certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militarium expressè professis conferri, & commendari soleant: quibus omnibus, etiamsi aliàs pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice duntaxat specialiter, & expresse harum serie Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

A censuris absolutis. §. 7. Et cum absolutione à censuris ad effectum, &c. & in casibus regulæ de insordescentibus cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo iure quæsito, aliisque necessariis, & opportunis derogationibus, quatenus opus sit, & quòd Indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium, & singulorum maior, & verior specificatio, & expositio fieri possit in literis, in quibus singulorum Dapiferorum nomina, & cognomina, ordines, qualitates, gradus, Diœceses, Patriæ, & alia requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint, iuxta Notulam per ipsos, seu eorum Deputatos confectam simul, vel ad partem etiam in vna non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire, expediendis, &c.

Transumptorum fides. §. 8. Volumus autem, quòd literarum super præsentibus conficiendarum transumptis, etiam impressis, & sigillo, & manu alicuius Personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides, tam in Iudicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Et cum decreto, quòd sola præsentis Motus proprij nostri Signatura sufficiat, & vbique fidem faciat in Iudicio, & extra illud, regula quacunque contraria non obstante.

Pont. An. 2. Datum Romæ, apud Sanctam Mariam Maiorem Quarto-decimo Kal. Septembris, Anno Secundo.

Nomina autem ipsorum Dapiferorum sunt hæc, quæ sequuntur.

IOannes Franciscus Christaldus Neritonen. Abbas Sanctæ Mariæ de Veretana, noster dum Cardinalatus honore fungebamur, Comes Philippus Bentiuolus laicus Bononien. Caroli Ostiensis Medices. Gaspar Morellus Clericus Romanus, Francisci Portuen. Barberini. Cœlius Saracenus Senen. Bernardini Sabinen. Spadæ. Paulus Lucidus Laicus Spoletan. Iulij Tusculanen. Sacchetti. Raphaël Florinus Clericus Bononien. I. V. D. ac ipsorum Dapiferorum Deputatus, Marci Albanen. Ginetti. Venerabilium fratrum nostrorum Episcoporum. Comes Franciscus Maria Ramazzottus Laicus Bononien. Aloysij S. Laurentij in Lucina Capponij. Antonius Thearinus Laicus Bononien. Ernesti Aldalberti S. Praxedis Harrach. Syluius Antonius Clericus de Monte Bodio Senogallien. Diœcesis. Antonij Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio Barberini. Ascanius de Alexandris Presbyter Romanus I. V. D. ac Abbas S. Antonij, Hieronymi S. Mariæ Transtyberim Columnæ. Stephanus Torretta Clericus de Caldarola, Camerinen. Diœcesis. Ioan. Baptistæ S. Petri ad Vincula Pallotti. Michaël Butius Canonicus Cathedralis Viterbien. Francisci Mariæ Sanctorum duodecim Apostolorum Brancaccij. Dominicus Vicus Laicus Æxinus, Alexandri Sanctæ Sabbinæ Bichij. Benedictus Marinuccius Laicus Vrbinaten. Vlderici Sanctæ Anastasiæ Carpinei. Alexander Faustus Clericus de monte Vlmi Firmanen. Diœc. Marci Antonij Sanctæ Mariæ de Pace Franciotti. Benedictus de Benedictis Laicus Vrbinaten. Stephani Sancti Laurentij in Pane, & Perna Durazzi. Bernardus de Rubeis Mediolanens. Ascanij Sanctæ Mariæ de Aracœli Filomarini. Hieronymus Rouerellus Clericus Romanus, Marci Antonij Sancti Marci Bragadini. Vincentius Constantius Clericus Nucerinus, Petri Donati Sancti Marcelli Cæsij. Franciscus Maria Bouettus Presbyter de Barbara Senogallien. Diœc. I. V. D. & Protonotarius Apostolicus, Fratris Vincentij Sancti Clementis Maculani. Germanus Gennanus Clericus Fulginaten. Francisci Sancti Hieronymi Illyricorum Montalti. Exuperantius Raphaelius de Cingulo Auximan. Diœcesis, Cæsaris Sanctorum Quatuor Coronatorum Fachenetti. Ioannes Paulus Palatius de Serra Comitum Senogallien. Diœc. Presbyter, ac Rector S. Mariæ de Monte Bodio I. V. D. Hieronymi S. Eusebij Grimaldi. Lactantius Vaianus Presbyter Fauentinæ Diœc. Caroli S. Syluestri in Capite Rossetti. Petrus Cuminus Laicus Romanus, Francisci Angeli S. Cæciliæ Rappacciuoli. Abbas Ioseph Absalon I. V. D. Veliternus, Francisci Adriani S. Prisciæ Ceuæ. Vincentius Corradinus Laicus de Camerino, Angeli Sanctorum Quirici, & Iulitæ Gorij. Petrus Ceccharellus Presbyter Forosemptonien. Ioannis S. Balbinæ de Lugo. Bernardinus Attolanus Laicus Romanus, Dominici S. Sixti Cecchini. Franciscus Iulius presbyter de Fabriano Camerinen. Diœc. Nicolai S. Mariæ Angelorum Ludouisij. Ioseph Honuphrius Clericus de Murro Senogallien. Diœc. I. V. D. Petri Aloysij S. Martini in Montibus Caraffæ. Philippus Ricciardellus Laicus Ariminen. Alderani S. Pudentianæ Cybo. Nicolaus Messinus Presbyter Vrbeuetanus, Fabritij S. Augustini Sabelli. Ioan. Franciscus Callimacus Laicus Romanus, Francisci S. Ioanis ante Portam Latinam Cherubini. Bernardinus Tubiolus Clericus Tudertinus, Camilli S. Petri in Monte Aureo Astallij. Franciscus Cusmet de Bois Roger Parisiensis Diœces. Ioannis Francisci Pauli de Retz. Iacobus Ambrosinus Laicus Rauatensis, Ioannis Hieronymi S. Honuphrij Lomellini. Carolus Visinar Laicus Mediolanensis, Aloysij S. Alexij Homodei. Philippus Zampettus de Giannettis Clericus Forosemptoniensis, Petri S. Saluatoris in Lauro Otthonis. Ioannes Philippillus Philippellus Clericus Romanus, Iacobi S. Mariæ Transpontinæ Coradi. Octauianus Auttoy Laicus Perusinus, Laurentij S. Crysogoni Imperialis, Aurelius Massuccius Laicus Recanatensis, Giberti S. Ioan. & Pauli Borromæi. Iulius Guascus Clericus Romanus, Marcelli S. Stephani in Monte Celio Sanctacrucij. Comes Odoardus Macchirellus Clericus Imolensis, Baccij S. Agnetis Aldobrandini. Ioannes Rechius Clericus Lucens. Io. Baptistæ S. Susannæ Spadæ. Francisc. Syluius Presbyter I. V. D. Aquilanus, Prosperi S. Calixti Caffarelli. Dominicus Bartholus Laicus Lucens. Francisci S. Mariæ in Via Albitij. Claudius Bazzanus Clericus Mutinens. Octauij S. Bartholomæi in Insula

Aquaniuæ Presbyterorum S.R.E. Nuncupatorum. Antonius Gallus Laicus Auximanus, Theodori S. Mariæ in Vialata Triuultij. Ioseph Claudius Clericus Auximanus, Iulij S. Agathæ Gabrielli. Nicolaus Baldescus Laicus Perusinus, Virginij S. Eustachij Vrsini. Iulius Florinus Laicus Reggien. Raynaldi S. Nicolai in Carcere Tulliano Estensis. Ioannes Baptista Cagnolus Laicus Romanus, Vincentij S. Mariæ in Cosmedin Costaguti. Romulus Ianuarius Cesenatensis Stephani S. Gregorij Donghi. Augustinus de Augustinis Canonicus Assisiētis, Petri Æmilij S. Mariæ in Acquiro Rondanini. Leonardus Martellinus Laicus Florentinus, Ioannis Caroli S. Mariæ Nouæ Medices. Antonius Nerius Laicus Ariminensis, I.V.D. Federici Sanctorum Viti, & Modesti Sfortiæ. Felix Bonafides Clericus Firmanus, Benedicti Sanctorum Cosmæ, & Damiani Odescalchi. Petrus Viuianus Presbyter Romanus, I.V.D. Christophori Sanctorum Nerei, & Achillei Vidman. Ioseph Ferranes Clericus Tudertinus, Laurentij S. Angeli in Foro Piscium Raggij. Andreas Malacarius Laicus Anconitanus, Francisci S. Mariæ in Porticu Maidalchini. Capitaneus Nicolaus Dareurt Laicus Leuonburgen. Taruisin. Diœcesis, Friderici de Hassia. Cæsar Carbonus Clericus Veliternen. Caroli S. Cæsarei Barberini. Antonius Pellegrinus Clericus Romanus, Caroli S. Mariæ in Dominica Pij. Franciscus Gentiluccius Presbyter de Monte Cassiano Recanaten. Diœcesis, Caroli S. Pancratij Gualterij. Ioseph Valentes Presbyter a Monte de nouo Montis Alti Diœcesis, Decij Sancti Adriani Azzolini Diaconorum S.R.E. Cardinalium Nuncupatorum.

XXX. Gratiæ, & Priuilegia Conclauistis postremi Conclauis concessa.

De Conclauistarum priuilegijs extant constitutiones Clem. VIII. const. 16. Æquitati, *tom.* 3. *Paul. V. const.* 3. Romanum, *tom.* 3. *Gregor. XV. const.* 1. Romanus. *Vrban. VIII. const.* 1. Circumspecta. *tom.* 4.

Edita A.D. 1656.

ALEXANDER PAPA VII.
Motu proprio, &c.

NOs volentes dilectos filios Conclauistas, qui Conclaui, in quo diuina fauente clementia ad Summi Apostolatus Apicem assumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus vti familiares, & continui commensales inseruientes interfuerunt, quique eadem causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum huiusmodi fauoribus, gratiis & priuilegiis pro cuiusque meritis exornare, ipsosque Conclauistas quibus hodie, ac aliis participantibus descriptis in Rolo, seu diuisione subscripta per dilectum Filium Iacobum Sanctæ Mariæ Transpontinæ S.R.E. Presbyterum Cardinalem Corradum nuncupatum, Prodatarium nostrum, summam decem millium scutorum auri in auro ex pretio tot locorum, montium, seu officiorum vacabilium ad nos spectantium gratiosè donauimus, in veros, indubitatos, & non fictos familiares, & continuos commensales nostros.

Conclauistarum priuilegia.

§. 1. Ac eos, qui ex illis clerici existunt, seu militiæ clericali adscribi desiderant, quosque tres huiusmodi Cardinales singulatim in quolibet ordine antiquiores, gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate iudicauerint, in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios, sine tamen præiudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum, recipimus, & tam illos, quàm alios Conclauistas singulos, qui singulatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatij, & Aulæ Lateranen. Comites, & Milites, & tam illos, quàm omnes, & quoscunque alios Conclauistas indistinctè, qui nobiles non sint, nobiles; quique Vrbis, vel alicuius alterius ex Ciuitatibus temporali Dominio eidem Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subiectis Ciues esse voluerint, singulos in ea ipsa Ciuitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierint, veros Ciues ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros, originarios, & antiquissimos, etiam Nobiles, & participantes Ciues ipsius Vrbis, vel Ciuitatis, ita vt ipsũ ius Ciuitatis ad quoscunque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & assignamus, ac Nobilitatis, & Ciuilitatis titulo, honore, & insignibus decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico inseruientium, ac in illius tinello comedentium, & bibentium, ac nostrorum, & Sedis prædictæ Notariorum, Palatij, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Ciuium huiusmodi originariorum numero, & consortio fauorabiliter aggregamus, ac pro veris, & indubitatis, & non fictis familiaribus continuis Commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibus, Nobilibus, Militibus, & Ciuibus deinceps haberi volumus, ac reputari mandamus.

Etiamsi habitum non deferant.

§. 2. Eisque vt in quibuscunque impetrationibus, concessionibus, & literis, tam gratiam, quàm iustitiam separatim, seu vtramque mixtim concernentibus, se familiares continuos Commensales, Nostrosque Comites, Milites, Nobiles, & Ciues etiam originarios nominare, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ huiusmodi subreptionis vitio subiaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuscunque, ac prorsus similibus antelationum antelationibus, prærogatiuis, priuilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, fauoribus, gratiis, priuilegiis, indultis, ac iuribus, quibus alij nostri familiares tempore dictæ Assumptionis Nostræ ad Summi Apostolatus Apicem, ac quibus alij eiusdem Sedis Notarij etiam de numero Participantium existentes, etiamsi habitum, & Rochettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictorum Comites, Milites, Nobiles etiam originarij, ac antiquissimi Ciues eiusdem Vrbis, vel Ciuitatis, quam vt præfertur elegerint, quique ex vtroque parente vere Nobili, & Ciue originario, & antiquissimo procreati de iure, statuto, consuetudine, vel aliàs ex aliquo speciali priuilegio, seu alias quomodolibet, etiam quoad assecutionem quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiã per quascunque Literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas vtuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum vbique locorum in iudicio, & extra, sine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præiudicio, vti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant realiter, & integrè in omnibus, & per omnia, etiamsi in Vrbe, & Ciuitate huiusmodi non habitauerint, perinde ac si de verè nobili genere, & ex vtroque parente nobili originario, ac antiquissimo Ciue procreati forent, & huiusmodi prærogatiuæ, priuilegia, exemptiones, gratiæ, fauores, concessiones, indulta, & iura, quæ pro aliis Nobilibus, & Ciuibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & ciuilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Conclauistis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de iure, statuto, consuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, auctoritate, & tenore similibus indulgemus.

Ab oneribus quorumcunque solutione liberat.

§. 3. Nosque Conclauistas prædictos à solutione, & exactione decimarum, & cuiuscumque Pedagij, subsidij, Gabellæ, & cuiuscunque oneris, tam ordinarij, quàm extraordinarij, vbique locorum, & ex quacunque quantumuis vrgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum, etiam Venetiarum, & aliorum quorumcunque Principum impositarum, & imponendarum pro tempore, ex nunc prout ex tunc, & è contra, & postquam casus huiusmodi impositionis, & solutionis euenerit, liberamus, & eximimus, liberosque & exemptos fore, & esse decernimus. Districtius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus S.R.E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis, ac quibuscunque aliis Officialibus Cameræ prædictæ, & Exactoribus pedagiorũ, decimarum, subsidij, Gabellarũ, & onerum huiusmodi, ac aliis personis, cuiuscũque ecclesiasticæ, vel secularis dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis existentibus, ne eos

ad

ad aliquam solutionem cogere, seu compellere, seu super præmissis, eorumve vsu, possessione, vel quasi, directè, vel indirectè, quouis quæsito colore, vel ingenio molestare, vel aliàs quomodolibet impedire quoquo modo præsumant.

A censuris absoluit.

§. 4. Necnon omnes eosdem Conclauistas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quas quomodolibet propter contrauentiones contentorum in Constitutionibus super creatione Romani Pontificis pro tempore editis, vel aliàs quomodolibet incurrerunt, in foro conscientiæ tantùm absoluimus, & liberamus.

Defectus supplet.

§. 5. Ac omnes, & quoscumque defectus, si qui fortè sint, omnium prouisionum, beneficiorum, dignitatum, ac permutationum eorundem Conclauistarum, tam ex multiplicitate titulorum, ac ob incursionem quarumcumque censurarum, & irregularitatis, quàm alias ex quauis causa prouenientes, sanamus, ac huiusmodi prouisiones vigore eorum priuilegiorum, in foro conscientiæ tantum, perinde ac si nouas prouisiones obtinuissent, reualidamus, & quatenus opus sit, omnibus, & singulis eorum de omnibus, & singulis dignitatibus, & aliis cum cura, & sine cura beneficiis Ecclesiasticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis, etiam cuiusvis ordinis Regularibus per eos respectiuè obtentis, de nouo etiam respectiuè prouidemus, & omnes, & singulas pensiones eis, & eorum singulis super quorumvis beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum, etiam nuncupatorum, etiam alicuius ordinis Regularium fructibus, &c. respectiuè reseruatis similiter de nouo reseruamus.

Fructus malè perceptos condonat.

§. 6. Ipsisque Conclauistis, eorumque singulis quoscumque fructus, redditus, & prouentus Ecclesiasticos occasione quarumcumque dignitatum, Canonicatuum, & præbendarum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcunque, & quarumcunque pensionum annuarum, ipsis, vel eorum cuilibet collatorum, & reseruatorum, tam ex antedictis, quàm ex aliis defectibus, & occasionibus, etiam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum indebitè perceptos, cuiuscumque quantitatis fuerint, gratiosè remittimus, & condonamus.

Alia priuilegia concedit.

§. 7. Ac cum eis super inhabilitate, ac irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo quod censuris huiusmodi ligati Missas, & alia diuina Officia, dummodo tamen non in contemptum Clauium celebrauerint, aut aliàs in Diuinis se immiscuerint, quodque illa, & aliis præmissis non obstantibus ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus ordines aliàs ritè, & dummodo nullum aliud alicui eorum obsit canonicum impedimentum, promoueri, & in illis, & in susceptis per eos aliàs ritè ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare etiam liberè, & licitè valeant dispensamus, ac eosdem Conclauistas, si qui eorum defectum Natalium patiantur ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, & vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi aliàs legitimati existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ huiusmodi maculam, siue notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, & cum eorum singulis, vt in quibuscumque bonis Paternis, & Maternis, aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcunque, sine tamen præiudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu aliàs de iure valida dispensatione, & præterquam in bonis Ecclesiasticis, & ab Ecclesia prouenientibus succedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia iura, legitimas successiones, ex testamento, vel ab intestato, hæreditates, legata, libertates restituendo, realiter, & cum effectu, ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia, publica, vel priuata etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, vt Clericali charactere, qui illo nondum insigniti sint, insigniti, ac ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines, si nondum ad illos promoti sint, promoueri, ac postmodum charactere, & ordinibus huiusmodi, illorumque priuilegiis vti, ac in eisdem ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque, cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiua in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ, dignitates, non tamen maiores post Pontificalem in Cathedralibus, aut principales in Collegiatis Ecclesiis huiusmodi fuerint, si sibi alias canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illas, & instituantur in eisdem, recipere, & dummodo plura simul non sint, quàm quæ à Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere liberè, & licitè valeant, similiter dispensamus. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, prouisiones, commendæ, & quævis aliæ literæ Apostolicæ prouisionum quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum huiusmodi, prout nostris Familiaribus continuis Commensalibus gratis dentur, concedantur, & expediãtur, ac etiã literæ ipsæ in forma Breuis, tam de capienda possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quam aliàs, vti illis super prouisionibus quorumvis beneficiorũ Ecclesiasticorum dari poterunt, similiter gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac dari, concedi, & expediri omnino debeant præcipimus, & mandamus. Ac conclauistis prædictis, qui S. Ioannis Hierosolymitani, seu cuiusvis alterius Militiæ regularis etiam expresse professi sunt, vt etiamsi ab eorum conuentu absentes existant, dum tamen quinquennalem, seu aliam debitam residentiam in conuentu fecerint, & consueta seruitia præstiterint, quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum, & quarumvis pensionum, ac Commendarum eorum Militiæ, seu Religionis capaces existant perinde ac si in eadem Militia, seu Religione Antianitatem de iustitia consequuti fuissent similiter indulgemus. Eisdemque Conclauistis, & eorum singulis, vt quicunque loci Ordinarij, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, seu duarum insignium Vrbis Collegiatarum Ecclesiarum, aut personæ aliæ quæcumque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Rom. Curia, quàm extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, & prouentibus quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam per S.R.E. Cardinales obtentorum, & in posterum obtinendorum, cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & prouentus huiusmodi beneficiorum reseruatos, seu reseruandos, etiamsi semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint, vsque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, & postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & prouentus huiusmodi vsque ad summam prædictam, vni vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis, vel etiam clericali Charactere tunc temporis nondum insignitis, cum clausula tamen ex tunc, prout postquam dicto charactere ritè insigniti fuerint, per eosdem Conclauistas, & eorum singulos nominandis, etiam quæcunque, quotcunque, & qualiacunque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, aliàs tamen pensionibus capacibus similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Conclauistis reseruatæ, seu reseruati fuerint, etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu integrè persoluẽdas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & leuandas reseruare, cõstituere, concedere, & assignare valeant, præfatique Translatarij in quasi possessione dictas pensiones exigẽdis, in qua ipsi Conclauistæ tempore translationis per eos præsentium vigore faciendæ existebant, in omnibus, & per omnia subrogari esse censeantur, etiam concedimus pariter & indulgemus. Etiamsi similem gratiam à Prædecessoribus nostris aliàs forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Priuilegiorum Conclauistarum, quàm ex quocumque alio Indulto, & Priuilegio, quorum effectum per hanc nouam gratiam, & concessionem impediri nolumus, sed cumulatiuè concessam, vel concessas esse volumus, ita vt quilibet eorum cumulatiuè, & ampliatiuè prædictis facultatibus præsentibus, & præteritis Priuilegiis hac in re concessis vti, frui, &

potiri possint, decernentes ipsas translationes, & nouas reseruationes, & assignationes pensionum, seu fructuum, reddit_uum, & prouentuum huiusmodi vt præfertur faciendas, ex nunc prout postquam factæ fuerint, plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia super quorum fructibus, redditibus, & prouentibus reseruatæ fuerint obtinentes ad illas persoluendas efficaciter obligatos fore. Ac cum eisdem Conclauistis, quod ratione quarumcumque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, etiam in Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, seu Monasteriis, etiam à prædictis S.R.E. Cardinalibus, & vt præfertur obtinendis, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen vltra summam ducatorum ducentorum parium pro quolibet nunc, & pro tempore reseruatarum, & reseruandarum, habitum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo alias ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minime debeant, nec ad id a quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, censuras, ac etiam priuationis, seu cessationis ipsarum pensionum, pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reseruatas vt præfertur, etiamsi Matrimonium iam contraxerint, vel posthac contrahere voluerint, cum vnica tamen, & virgine, recipere, & libere retinere. Postremò quod bona quæcumque ad dictos Conclauistas, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcunque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quouis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitime tamen, ac alias licitè acquisita, ac acquirenda, etiam in Vrbe, eiusque districtu, ac vbique existentia Spoliis minimè subiaciant, sed Conclauistæ prædicti etiamsi Religioni alicuius Militiæ, etiam S. Ioannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in fauorem quarumcunque personarum, de iure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum, & cuiuslibet ipsorum propriam residentiam eos decedere contigerit testari, & aliàs disponere, iisque ab intestato decedentibus legitimi eorum hæredes quicumque succedere liberè, & licitè valeant simili modo concedimus, & indulgemus. Præcipientes, & mandantes eidem S.R.E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ prædictæ, & quibusvis aliis Spoliorum huiusmodi Collectoribus, & subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, & quibusvis aliis personis, tam Secularibus, quam Regularibus cuiuscumque gradus, status, ordinis & præeminentiæ, etiamsi speciali nota digni existant, ne in huiusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclauistarum desuper molestare audeant, seu præsumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclauistas de eorum bonis huiusmodi faciendas, semper, & perpetuò validas & efficaces fore. Nec eosdem Conclauistas, eorumve aliquem ad literas super præsentibus conficiendum in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas etiamsi illæ intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere.

Clausula præseruatiua.

§. 7. Ac easdem literas, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum reuocatoriis, vel quæ eas limitarent, seu moderarentur, quæ à Nobis, & dicta Sede, & pro tempore, & de quibusvis causis etiam vrgentissimis, etiam in fauorem fidei, & diuini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel alias quauis auctoritate hactenus, vel in posterum emanauerint, minimè comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt, toties easdem in pristinum statum restitutas, repositas, & reintegratas esse censeri.

Augustinum Taurellum

§. 8. Et insuper cùm dilectus filius Augustinus Taurellus Clericus Lunensis, Sarzanensis, ac Dilecti filij nostri Hieronymi S. Mariæ Transtiberim S. R. E. Presbyteri Cardinalis Columnæ nuncupati, & Protectoriæ Germanicæ, & Aragonicæ Auditor, tanquam dictorum Conclauistarum Procurator in præmissis sedulam pro ipsis operam nauauerit, propterea, & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis, & Sedi Apostolicæ impensorum intuitu, Volentes ipsum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi, eidē Augustino licet in Conclaui prædicto non interuenerit, nihilominus vt omnibus, & singulis supradictis gratiis, Priuilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogatiuis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæterisque præmissis, non tamen quoad participationem decem millium scutorum auri huiusmodi per Nos, vt supra, dictis Conclauistis donatorum, & inter eos, vt præfertur distributorum, seu distribuendorum, tanquam Conclauista frui, & gaudere liberè, & licitè possit, & valeat perinde ac si Conclaui huiusmodi verè, & realiter interfuisset; Constitutionibus, & ordinationibus, cæterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstantibus, Motu, Scientia, & Auctoritate similibus de speciali gratia indulgemus.

Conclauistarum priuilegiis gaudere decernit.

Clausula sublata.

§. 9. Sicque per quoscumque Iudices etiam commissarios quavis auctoritate fungentes, in quavis causa sublata aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere. Irritumque, &c. Attentari.

Expeditioni literarum gratis concedi mandat.

§. 10. Et insuper Venerabili Fratri nostro Francisco Episcopo Portuensi, & S. Ruffinæ Cardinali Barberino nuncupato S. R. E. Vicecancellario, & Literarum Apostolicarum Summatori, necnon dilectis filiis Secretariis Apostolicis, Præsidenti Plumbi, aliisque Officialibus, ad quos literarum earundem desuper conficiendarum expeditio per eandem viam secretam spectat, & pertinet, & sub pœna indignationis nostræ Motu simili, & ex certa Scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine paribus etiam mandamus, vt etiam easdem literas super præmissis omnibus, & singulis, tam coniunctim quàm separatim pro singulis, quibus concessa fuerunt, ac seorsum, & separatim cum omnibus, & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, gratis etiam quoad compositionem in Dataria nostra, & per Viam Secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant.

Conclauistarum priuilegia cōfirmat.

§. 11. Insuper omnia, & singula Priuilegia, gratias, & concessiones eisdem Conclauistis, & eorum cuilibet à diuersis Summis Pontificibus Prædecessoribus nostris hucvsque concessa Motu, Scientia, & Potestatis plenitudine similibus confirmamus, & approbamus, ac de nouo liberalissimè concedimus.

Contrariis derogat.

§. 12. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deuentum, ac Nostra & Cancellariæ Apostolicæ regula de præstando consensu in præsentibus, & Felicis recordationis Pij Papæ Quinti de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis, & registrandis, ac Pij Quinti Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum contra illegitimos, necnon Pictauiensis Concilij, ac nostris, & Cancellariæ prædictæ regulis, etiam in crastinum Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus Apicem editis, & in prædicta Cancellaria publicatis, etiam in Vniuersalibus, vel Prouincialibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani, etiam Vrbis Romæ, ac aliarum Ciuitatum, Oppidorum, & Terrarum, Cameræ prædictæ, & quarumvis Vniuersitatum etiam iuramento, &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, naturis, decretis, & nouis reformationibus, etiam legibus, tam Pontificiis, quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac Sacris Canonibus: Priuilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis, & locis quibuscumque in genere, vel in specie, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam Motu, Scientia, & Potestatis plenitudine paribus

bus, etiam consistorialiter, ac aliàs in contrarium concessis, confirmatis, approbatis, & innouatis iuribus omnibus, quibus omnibus, &c. etiamsi de illis, &c. eorum tenores, &c. hac vice dumtaxat specialiter, & expresse Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis; & cum absolutione à censuris ad effectum, &c.

Clausula derogatoria. §. 13. Quod obstantiæ etiam beneficiales Conclauistarum ac ab eis subrogat. & dispensat. ac indulta habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possint in literis, & in casibus regulæ de insordescen. cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo iure quæsito, derogatione, & quarumcumque aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Conciliorum etiam generalium, & statutorum, stabilimentorum, vsuum, naturarum, Constitutionum synodalium, statutorum, ac priuilegiorum Populi Romani, & Cluniacen. Cistercien. S. Benedicti, S. Augustini, & aliorum Ordinum, & Militiarum etiam S. Ioannis Hierosolymitani, & Ecclesiis, Monasteriis, Ciuitatibus, & locis, & personis, & Dominis temporalibus sub quibuscumque verborum formis, ac cum quibusvis efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam Consistorialibus, etiam contra alienigenas, & alias personas certis modis non qualificat. aut alias quomodolibet concessis, quorum tenores, &c. latissimè, ac de verbo ad verbum, prout ipsis Conclauistis magis placuerit, exprimi possint, & cum suspensione quarumcunque gratiarum, indultorum quibusvis ordinariis collatoribus conferendi Beneficia Ecclesiastica etiam reseruata ad eorum collationem, &c. pertinentia, & in omnibus, aut certis expressis causis quomodolibet concessis latissimè extenden. ita vt omnia tollantur, & quod sola præsentis Motus Proprij signatura sufficiat, & vbique fidem faciant, in iudicio, & extra, regula contraria non obstante, & quod præmissorum omnium, & singulorum indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum maior, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis, in quibus singulorum Conclauistarum nomina, & cognomina, qualitates, ordines, & gradus diœc. patriæ, & cætera requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint inter eos, Sacrista, & Magistri Cæremoniarum Capellæ nostræ, necnon Secretarius Collegij eorundem Cardinalium, & cæteri alij in notula per ipsos Magistros Cæremoniarum facta, & descripta annotati, & descripti comprehendantur, & adnotentur simul, vel ad partem etiam in vna, non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire.

Transumptorum fides. §. 14. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum Transumptis impressis, & sigillo, ac manu alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ muniris, & subscriptis eadem fides tam in iudicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. Pont. An. 2. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem quartodecimo Kal. Septemb. Anno Secundo.

Nomina autem ipsorum Conclauistarum sunt hæc, quæ sequuntur.

Reuerendiss. Dominus Thaddæus Altinus Camers Epicopus Castellanus, & Hortanus Sacrista noster, Franciscus Maria Phœbeus Canonicus Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe Presbyter Vrbeuetanus, Carolus Vincentius Carcarasius Presbyter Romanus, & perpetuus Beneficiatus Basilicæ Principis Apostolorum, Fuluius Seruantius Presbyter de Sancto Seuerino, Canonicus Collegiatæ Ecclesiæ SS. Celsi, & Iuliani de Vrbe, Petrus Antonius della Pedacchia, Presbyter Romanus Perpetuus Beneficiatus Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, Christophorus Faccialieta Presbyter Romanus Magistri Cæremoniarum. Comes Federicus Vbaldinus Ciuitatis Castelli perpetuus Beneficiatus Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, Sacri Collegij Secretarius. Michael Angelus Boncius Presbyter Ciuitatis Clusij, Flaminius Valla Clericus Regiensis, noster dum Cardinalatus honore fungebamur. Marchio Carolus Gerinus Clericus Coniugatus Florentinus, Comes Carolus Bentiuolus laicus Florentinus, Vincentius Ginnuinus laicus Florentinus Caroli Ostiensis Medices. Franciscus Cerrus Romanus Clericus coniugatus, Angelus Parraccianus Presbyter Clusinæ Diœcesis Basilicæ Lateranensis Canonicus, Francisci Portuen. Barberini. Franciscus Beriolus de Nostris Clericus Tifernas, Carolus Cinaglia Clericus Perusinus, Ioannes Maria Baldus Camerinen. Bernardini Sabinen. Spadæ. Carolus Vannus Presbyter Vrbinaten. Vitus Vennerius Presbyter Recanaten. Iulij Tusculanen. Sacchetti. Iulius Cæsar Portus Clericus Neapolitan. Dominicus Saluius de Plobio Calien. Diœcesis, Martij Albanen. Ginetti Venerabilium Fratrum nostrorum Episcoporum. Castracanus de Castracanis Presbyter Calien. Sebastianus Casinus Clericus Florentinus, Carolus Durantus Laicus Aretin. Aloysij S. Laurentij in Lucina Capponij. Ioan. Baptista Barsottus Lucensis Præpositus, Ioan. Georgius Burghemaister de Vvainsteston Laicus Pragen. Crescentius Bindus Laicus à Grosseto, Ernesti Aldalberti S. Praxedis Harrach. Melchisedech Theuenst Clericus Parisiensis, Ioan. Antonius Costa Abbas, & Presbyter Genuen. Franciscus Butus Romanus Presbyter, Antonij Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio Barberini. Robertus Capizuchius Presbyter Romanus, Dominicus de Sanctis Presbyter Anagninæ Diœcesis, Ioseph Picus Clericus coniugatus Ciuitatis Ducalis, Petrus Franciscus Cagnolus Presbyter Prænestin. Diœc. Hieronymi S. Mariæ Transtyberim Columnæ. Franciscus Turcus Presbyter S. Seuerini, Ioan. Baptista Paulonius de Caldarola Presbyter Camerinen. Diœc. Dominicus Ficca Presbyter de Calderola Camerinen. Diœcesis, Ioan. Baptistæ S. Petri ad Vincula Palleotti. Marcus Antonius Perronus Abbas, & Presbyter Rossinen. Archangelus de Paulis Laicus Eugubinus, Valerius Aleronus Presbyter Romanus, Francisci Mariæ SS. Duodecim Apostolorum Brancaccij. Cœlius Piccolomineus Clericus Senensis, Alexander Scarlattus Presbyter Frorentinus, Hieronymus Gajus Laicus Cauallicen. Alexandri S. Sabinæ Bichij. Hieronymus Fabrius Clericus Ariminen. Diœc. Ioan. Baptista Ricchelinus Presbyter Nicien. Vlderici S. Anastasiæ Carpinei. Iacobus Cinamius Clericus Lucen. Marcus Antonius Romagnolus Clericus Forolinien. Marci Antonij S. Mariæ de Pace Franciotti. Iacobus Gamba Clericus Rauennaten. Petrus Paulus Rosciolus Clericus à Bassanello Hortanæ Diœcesis, Flaminius Antichus Laicus Vrbanien. Stephani S. Laurentij in Pane, & Perna Durarij. Carolus Leolus Ariminen. Ioan. Petrus Preuitalis Presbyter Romanus, Franciscus de Benedictis Senogallien. Diœc. Ascanij S. Mariæ de Aracæli Filomarini. Iacobus Cinus Politianus Presbyter Vicentin. Amadæus Ferriatus Clericus Vicentinus, Marci Antonij S. Marci Bragadini, Hiacynthus Dardolus Clericus Narnien. Claudius Carcarasius Laicus Romanus. Petrus Bizzanus Presbyter Mediolanen. Petri Donati Sancti Marcelli Cæsij. Hieronymus Prophitius Abbas, & Presbyter Camerinen. Franciscus Cataneus Clericus Mediolanen. Fr. Vincentij S. Clementis Maculani. Comes Hercules Oddus Eques Ordinis Calatrauæ Perusinus Clericus Coniugatus, Iacobus Puccius Clericus Romanus, Philippus Baldescus Clericus Nucerinus, Francisci Sancti Hieronymi Illyricorum Montalti. Ioannes Baptista Petramellara Presbyter Bononiensis, Ioannes Coriolanus Osius Laicus Florentinus, Flaminius Iustus Clericus Tiburtinus, Cæsaris Sanctorum Quattuor Coronatorum Facchenetti. Philippus Gouzzeus Presbyter Parisien. Petrus Franciscus Palatius de Serta Comitum Senogallien. Diœcesis. Hieronymi S. Eusebij Grimaldi. Gerardus Rosellus Presbyter Mutinensis, Terentius Duranus Clericus de Monte Sancti Martini Firmanæ Diœcesis. Caroli Sancti Silvestri in Capite Rossetti. Sebastianus Baldinus Clericus Romanus, Bernardinus Zanardus Romanus Clericus Coniugatus, Franciscus Valentinus Vrbeuetanus Clericus, Francisci Angeli Sanctæ Cæciliæ Rappaccioli. Honuphrius Gualfreduccius Clericus Pistoriensis, Ioannes Baptista Biscus Presbyter Diœcesis Vrbaniæ, Paul. Panzirolus Romanus Coniugatus, Francisci Adriani S. Priscæ Ceuæ. Franciscus

Pollinus Presbyter Camerinen. Ioannes Baptista de Comitibus ab Arpino Soran. Diœcesis, Angeli Sanctorum Quiricij, & Iulittæ Georgij. Paulus Bonafaccia Presbyter Romanus, Ioannes Baptista Sartinara Presbyter Mediolanen. Octauius Ægidius à Tolentino, Ioannis S. Balbinæ de Lugo. Nestor Rua Clericus de Leonissa Reatinæ Diœcesis, Nicolaus Bassius Presbyter de Terra Pedemontis Aliphanæ Diœcesis, Gabriel a Porta de Villa Franca Sarzanen. Diœcesis Clericus, Dominici S. Sixti Cecchini. Carolus Sanctarellus Abbas, & Clericus à Saxo Ferrato, Ioannes Claudius Marinus Pedemontanus Laicus, Nicolai Sanctæ Mariæ Angelorum Ludouisij. Philippus Cæsarinus Presbyter Nolanus, Christophorus Blancus Clericus Ariminensis, Hieronymus Lancia Laicus Firmanus, Petri Aloysij Sancti Martini in Montibus Caraffæ. Franciscus Rauizza Clericus Vrbeuetanus, Iacobus Girod a Burgundia Mignouillars Laicus, Alderani Sanctæ Pudentianæ Cybo. Petrus Paulus Grappolinus Clericus Romanus, Ioannes Simon Sitanus Clericus Perusinus, Fabritij Sancti Augustini Sabelli. Ioannes Angelus Elisius de Monte Bodio Senogalliensis Diœcesis, Ioannes Baptista Ferruttus de Monte Bodio Senogallien. Diœcesis, Francisci Sancti Ioannis Ante Portam Latinam Cherubini. Comes Frater Gaddus de Elcis Pannoccheschius Eques Hierosolymitanus Senensis, Ioannes Baptista Verzellius à Sambuco Tiburtinæ Diœcesis, Camilli Sancti Petri in Monte Aureo Astallij. Guglielmus Carrier Clericus Gallus Lugdunensis Diœcesis, Guido Gipli Parisien. Clericus, Claudius Imbert Coniugatus Parisien. Simon Cinettus Laicus Parisien. Ioannis Francisci Pauli de Retz. Ioannes Baptista Vrsus Clericus Foroliuien. Franciscus Maletta Clericus Ferrarien. Diœcesis, Ioannis Hieronymi Sancti Honuphrij Lomellini. Octauius Spada Abbas, & Presbyter Interamnen. Andreas Thomassinus à Monte Sancto Vito Senogallien. Diœcesis, Aloysij Sancti Alexij Homodei. Ioannes Carolus Valentinus Presbyter Reatinus, Petrus Paulus Pontinus Clericus Terræ Setiæ Terracinen. Diœcesis, Petri Sancti Saluatoris in Lauro Ottoboni. Rodulphus Dulcinus Clericus Bononien. Ioannes Gregorius Ardizzonus Presbyter à Tabio Albiganensis Diœcesis Abbas, Iacobi Sanctæ Mariæ Transpontinæ Corradi. Bernardus Capuccius Romanus Clericus Coniugatus, Franciscus Papadorus à Francouilla Oritanæ Diœcesis, Laurentij Sancti Chrysogoni Imperialis. Iulius Cæsar Beagnius Clericus Mediolanen. Diœcesis, Franciscus Sirræ Ferrarien. Diœcesis, Giberti Sancti Ioannis, & Pauli Borromæi. Æmilius Vincius Presbyter Firmanus, Carolus Guallius Romanus Coniugatus, Marcelli Sancti Stephani in Monte Cælio Sanctacrucij. Ludouicus de Sanctis Clericus Riparius, Vincentius Batteus de Sancto Angelo in Vado. Baccij Sanctæ Agnetis Aldobrandini. Iacobus Leo Clericus Romanus, Carolus Donatus Veter Clericus Mediolanen. Ioannis Baptistæ Sanctæ Susannæ Spadæ. Guarnerius de Guarneriis Clericus Auximanus, Franciscus Cæsarinus à Ciuitate Theatina Laicus, Prosperi S. Calixti Caffarelli. Carolus de Marchis Presbyter Asculanus, Andreas Littus à Castro Plebis Lucerin. Diœcesis, Francisci S. Mariæ in Via Albitij. Hieronymus Silentius à Castro Fidardo Lauretanæ Diœcesis, Carolus Gendardinus Clericus Lauretanus, Octauij Sancti Bartholomæi in Insula Aquauiuæ, Presbyterorum S. R. E. nuncupatorum. Frater Marcus Antonius Moggianus Eques Hierosolymitanus Mediolanen. Albertus ab Inbruch Clericus Colonien. Matthæus Bacconus Clericus Anglus, Theodori Sanctæ Mariæ in Via Lata Triultij. Iulius Papettus ab Ortezano Presbyter Firmanæ Diœcesis, Mathias de Riceis Clericus Pisanus, Iulij Sanctæ Agathæ Gabriellij. Marchio Franciscus Vrsinus Clericus Coniugatus Romanus, Liuius Canonicus de Scandolia Sabinen. Diœcesis, Ioannes Baptista Ghilionus Laicus Ianuen. Virginij Sancti Eustachij Vrsini. Comes Hieronymus Gratianus Clericus de Pergola Eugubinæ Diœcesis. Comes Hector Molza Presbyter Mutinen. Alexander Mazzinius Clericus Reggien. Raynaldi Sancti Nicolai in Carcere Tulliano Estensis. Carolus Mussus Rutilianen. Clericus Conuersanen. Diœcesis, Ioannes de Rubeis Presbyter à Paliano Prænestinæ Diœcesis, Vincentij Sanctæ Mariæ in Cosmedin. Costaguti. Ludouicus Tingolus Coniugatus Ariminen. Dominicus Sauettus Abbas Clericus Gualdensis Nucerinæ Diœc. Stephani S. Georgij Donghi. Michel-Angelus de Brunamontibus à Canaria Assisien. Diœcesis, Ioannes Antonius Strachicius Coniugatus à Canaria Assisien. Diœcesis, Petri Æmilij Sanctæ Mariæ in Aquiro Rondanini. Comes Franciscus de Monte Acuto Eques sancti Stephani Florentinus, Verus de Castiglione Eques Sancti Stephani Florentinus, Franciscus Cicogninus Presbyter Pratensis, Ioannis Caroli Sanctæ Mariæ Nouæ Medices. Iacobus Antonius Serperius Presbyter Romanus, Ioseph Lonus Clericus Coniugatus ab Aluiano Amerinæ Diœcesis, Sebastianus Brusiatus Casalen. Diœcesis, Federici Sanctorum Viti, & Modesti Sfortiæ. Franciscus Gherius de Soctis Presbyter Perusinus, Marcus Antonius Odescalcus Presbyter Comensis, Benedicti Sanctorum Cosmæ, & Damiani Odescalchi. Camillus del Corno Clericus Taruisinus, Petrus Iacobus Pinellus Romanus Laicus, Christophori Sanctorum Nerei, & Achillei Vidman. Hieronymus Lupus Presbyter à Rouigo Adrien. Diœcesis. Franciscus Camerata à Vernaza Sarzanensis Diœcesis, Laurentij Sancti Angeli in Foro Piscium Raggij. Carolus Eustachius Clericus Coniugatus Romanus, Medardus Spera à Rocca Contrada Clericus, Ioannes Angelettus Presbyter Amerinus, Francisci Sanctæ Mariæ in Porticu Maidalchini. Carolus Pancoly Ciuitatis Castri Veteris Hieracensis Diœcesis, Frater Hiacynthus Carduccius Eques Hierosolymitanus Romanus, Stephanus Vacherot Ciuitatis Dyun in Burgundia Laicus Coniugatus, Friderici de Hassia. Ioannes Baptista Verus Presbyter Venetus, Ludouicus Pietri Laicus Vrbinas, Caroli Sancti Cæsarij Barberini. Æmilius Sibonius Presbyter Romanus, Hieronymus Brasauola Ferrarien. Caroli Sanctæ Mariæ in Dominica Pij. Ioannes Baptista Phœbeus Vrbeuetanus, Antonius Sorreca à Monte Georgio Presbyter Firmanæ Diœcesis, Caroli S. Pancratij Gualterij. Victorius Montanus Presbyter Tudertinus, Dominicus Simoncellus Laicus Cumetanus, Decij Sancti Adriani Azzolini Diaconorum S.R.E. Cardinalium nuncupatorum. Frater Carolus Bonettus Ordinis Sancti Augustini cum dicto Sacrista. Nicolaus Zucchius è Societate IESV Parmen. Confessarius. Matthæus Parisius de Benaudis Materanen. Diœcesis, Antonius Maria de Rubeis Rauennaten. Medici Physici. Ioannes Trullius Verulanus Chirurgus. Ioannes Baptista Paulutius Pisauren. Aromatarius. Franciscus Maria Seruitius de Monte Baroccio Pisauren. Nicolaus Martinus de Tolentino eius Auxiliatores. Abbas Ioseph Palmerius Clericus Romanus Custos fontis, & Aquarum Conclauis. Antonius Rosellus Firmanus, Dominicus Altimanus de Vignola Mutinen. Diœcesis Barbitonsores. Fabritius Angelinus Ariminen. Petrus Galluppus Fauentinus eorum Auxiliatores. Franciscus Gualdus Faber Lignarius. Ioannes Maria Sarisius Faber Cementarius. Ioannes Baptista Celsius Romanus, seu Tiburtinus Familiaris Magistrorum Cæremoniarum: Laurentius Bitanellus de Monte Bodio Senogallien. Diœcesis, Famulus Secretarij Collegij. Georgius de Angelis Anagninus. Petrus Paulus Guinettus, Bartholomæus Tognettus, Carolus Antonius Guinettus, Ioannes Baptista Guinettus, Antonius Salla, Ioannes Paulus Gratiolus, Paulus Barozzus, Antonius Cambronus, Gaspar Smit, Ioannes Morellus, Fultius Girottus, Petrus Brancus, Dominicus Bencia Spetta, Franciscus Menichinus, Antonius Seluaggius, Dominicus Leo Angelus, Franceschinus Rugerius, Bartholomæus Curtus, Franciscus Campagna, Eusebius Gillus, Petrus Zucconus, Antonius Piscis, Paulus Antonius Brunus, Bernardus Gualaginus Scopatores Conclauis.

Coimalidatio

XXXI. Conualidatio omnium nouarum electionum Prælatorum in vim confirmationum factarum Ordinis Fratrum Discalceatorum nuncupat. S. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, & quod officium Superiorum non possit prætendi, nisi ad aliud triennium.

Ne iam indicata otiosè repetam, te remitto ad ea, quæ notaui ad Vrban. VIII. Constit. 131. Sacri Apostolatus.

Edita An. D. 1657.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. IN sublimi Sedis Apostolicæ fastigio meritis licet imparibus ineffabili diuinæ prouidentiæ consilio collocati religiosorum virorum sub suaui arctioris religionis iugo vota sua Altissimo reddere laudabiliter satagentium commoditatibus libenter intendimus, illisque paternæ benignitatis nostræ fauores impartimur, prout matura consideratione adhibita conspicimus in Domino salubriter expedire.

Supplicatio. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Antonius à Christo Procurator generalis Congregationis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis sanctæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, quod alias postquam felic. rec. Gregorius Papa XV. prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Breuis die 20. Augusti 1622. expeditas literas inter alia statuerat, & ordinauerat, vt in omnibus, & singulis officiis æqualibus, vel inferioribus dictæ Congregationis alternatiua trium annorum obseruari deberet, rec. mem. Vrbanus Papa VIII. etiam prædecessor noster per suas pariter in forma Breuis die 12. Iulij 1627. expeditas literas eiusdem Congregationis Diffinitorio, quod ipsius Congregationis, illiusque Domorum Prælatos ordinarios, ac alios quocumque nomine nuncupatos Superiores (non tamen Prouinciales) in eorum officiis prout è re dictæ Congregationis, illiusque Domorum magis expedire in Domino iudicasset, ad aliud triennium confirmare, siue ad eadem officia de nouo, etiam alternatiua trium annorum huiusmodi minimè obseruata eligere valeret, facultatem concessit: Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, Diffinitorium prædictum subinde, attento quod in eisdem Vrbani prædecessoris literis expressè declaratum non reperiebatur Prælatos ordinarios & alios Superiores huiusmodi ad vnum triennium dumtaxat confirmari, siue ad eadem officia de nouo, dicta alternatiua non obseruata, eligi posse, triginta ferè annorum spatio prout interea expedire visum est, Prælatos ordinarios, & alios Superiores prædictos in eorum officiis non solum ad vnum, sed etiam ad plura immediatè sequentia triennia confirmauerit, siue ad illa de nouo, eadem alternatiua minimè obseruata, elegerit; nunc verò de confirmatione, & nouarum electionum huiusmodi, & inde secutorum validitate, & subsistentia plurimum dubitetur, & propterea idem Antonius Procurator generalis opportunè à Nobis in præmissis prouideri summopere desideret.

Conualidat prout in rub. §. 2. Nos ipsum Antonium specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, necnon eorumdem Antonij, & Prælatorum ordinariorum, aliorumque Superiorum, ac Diffinitorij prædicti singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis, præterquam præmissorum, occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus dicti Antonij Procuratoris generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, confirmationes, & nouas electiones memoratorum Prælatorum ordinariorum, & aliorum quocumque nomine nuncupatorum, Superiorum tamen Prouincialium dictæ Congregationis, illiusque domorum vltra vnum aliud triennium respectiuè à Diffinitorio prædicto sicut præmittitur, aliàs tamen canonicè factas cum inde secutis quibuscumque & per ipsos Prælatos ordinarios, & alios Superiores in vim confirmationum, & nouarum electionum huiusmodi factis Apostolica auctoritate tenore præsentium conualidamus in omnibus, & per omnia perinde, ac si eædem confirmationes, & nouæ electiones nonnisi ad vnum triennium respectiuè factæ fuissent, ac omnes & singulos iuris, & facti defectus, qui desuper propter præmissa quomodolibet interuenerunt, sanamus, & abolemus.

Absoluit Prælatos Ordinarios, &c. §. 3. Præterea omnes & singulos Prælatos ordinarios & Superiores prædictos, necnon personas eiusdem Diffinitorij à quibuscumque censuris, & pœnis Ecclesiasticis per eos, & illas respectiuè præmissorum occasione quoquo modo incursis auctoritate, & tenore prædictis in vtroque foro absoluimus & plenariè liberamus. Declarantes in futurum Prælatos ordinarios, & alios quocumque nomine nuncupatos Superiores vniuersæ Congregationis prædictæ, illiusque Domorum, quos ad aliud triennium in eorum officiis confirmandi, seu de nouo ad illa eligendi facultas eidem Diffinitorio, vt præmittitur, à dicto Vrbano prædecessore concessa fuit, non vltra vnum dumtaxat triennium immediatè proximum in eorum officiis à memorato Diffinitorio respectiuè confirmari, siue ad illa de nouo, alternatiua trium annorum huiusmodi minimè obseruata, eligi posse. Ac decernentes ipsas præsentes literas desuper firmas, & validas, & efficaces existere, & fore, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari, illisque respectiue plenissimè suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis, eiusque Prouinciarum, & Domorum quarumlibet etiam iuramento, confirmatione Apost. vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, vt prædicti Prælati ordinarij, & Superiores, necnon personæ dicti Diffinitorij pœnitentiam quam ipsis respectiuè Sacerdos idoneus propter præmissa imposuerit, adimpleant, alioquin eædem præsentes quoad absolutionem eis in foro conscientiæ nullatenus suffragentur, vtque ipsarum præsentium transumptis etiam impressis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem omninò fides in iudicio & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 2 die 14. Ian. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Ianuarij 1657. Pontificatus Nostri Anno secundo.

XXXII. Ne Commendatarij Monasteriorum Camaldulensium deinceps se ingerant in electione eorumdem Superiorum, aliorumque Officialium.

Consimilem prohibitionem fecit Innoc. X. Constit. 59. Pastoralis, *pro Commendatariis Cistercien. quam innouauit hic Pont. Const. 6 sup.* Exponi nobis.

Edita A. D. 1657. *ALEXANDER PAPA VII.*
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. SAcrosancti Apostolatus officium humilitati nostræ per abundantiam diuinæ bonitatis commissum exposcit vt Religiosorum virorum sub suaui Religionis iugo Altissimi obsequiis manciparorum paternam curam gerentes, illos à grauaminibus indebitis tueamur, ac eorum commodis, & felici directioni quantum Nobis ex alto conceditur, consulamus.

Supplicatio. §. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Odoardus Baranardus Congregationis Camaldulensis Ordinis Sancti Benedicti Procurator generalis nomine totius Congregationis huiusmodi Nobis nuper exponi fecit, licèt Sacri Concilij Tridentini decretis cautum reperiatur, vt Priores Claustrales, aut in Prioratibus Conuentum habentibus Subpriores, qui correctiones, & spirituale regimen exerceant, à Capitulis generalibus, vel ipsorum Ordinum Visitatoribus instituantur, nonnulli nihilominus Commendatarij quædam Monasteria Congregationis prædictæ in commendam obtinentes, forsan in vim literarum Apostolicarum super eorumdem Monasteriorum commendis expeditarum, in quibus ipsorum Monasteriorum cura, regimen, & administratio, tam in spiritualibus, quàm in temporalibus plenariè committitur, ius instituendi, ac destituendi Priores, & Officiales claustrales, necnon visitandi, corrigendi, statuendi, & ordinandi, & exercendi ea quæ institutum regulare concernunt, ad se spectare, electionibus, & depositionibus Priorum, & Subpriorum, aliorumque Officialium, ac etiam Visitationibus, & Monachorum correctionibus sese ingerere, quinimo Superiores dictæ Congregationis Monasteria prædicta visitare, & reformare iuxta eiusdem Congregationis Regularia instituta cupientes repellere, & impedire prætendant, & præsumant non sine grauissimo ipsius Congregationis, eiusque Monasteriorum, ac Superiorum, & Monachorum præiudicio, & obseruantiæ Regularis detrimento.

Absoluit à censuris. §. 2. Hinc est quod Nos inconuenientibus huiusmodi remedium adferre, dictumque Odoardum Oratorem Procuratorem gen. specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, necnon Concilij prædicti decretis, & resolutionibus Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ in similibus casibus antehac emanatis inhærentes, Commendatariis prædictis non licere Priores, & Subpriores, aut Officiales claustrales instituere, ac destituere, visitare Monachos, eosdemque corrigere, nec facultates ipsis Commendatariis in literis Apostolicis concessas, & expressas prout supra ad ea, quæ institutum regulare concernunt, & eiusdem Concilij Tridentini dispositione monastico regimini relinquuntur, trahi posse, aut debere, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, ac decernimus, & statuimus.

Declarat prout in rub. §. 3. Quocirca dilectis filiis nostris, & Apostolicæ Sedis Nunciis, siue etiam locorum Ordinariis, vel dictæ Congregationis Camaldulen. Conseruatoribus per easdem præsentes iniungimus, vt quotiescumque requisiti fuerint, ab huiusmodi vexationibus, ac violentiis manifestis Commendatarios per censuras, & alia iuris remedia, inuocato etiam si opus fuerit, brachij sæcularis auxilio cohibeant, & compescant, salua semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Executores deputat. §. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans. §. 5. Non obstantibus præmissis, ac fel. record. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, dummodò tamen vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in vniuersalibus, Prouincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Ordinationis huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat. §. 6. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. die 20. Martij. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 20. Martij 1657. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Iniungitur Eminentissimis, & Reuerendissimis DD. Cardinalibus trium Ecclesiarum Patriarchalium Vrbis Archipresbyteris, eorumque Vicariis, vt diuinis Officiis in eisdem Ecclesiis intersint. XXXIII.

De auctoritate Card. Archipr. Ecclesiæ Lateranen. Paul. Quintus Const. 49. Ecclesiæ Sancti Petri: *Paul. III. Constitut. 35. Sixtus V. Constitut. 102.* Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Maioris: *Pius III. Constit. 19. Pius IV. Const. 15.*

ALEXANDER PAPA VII. *Edita A. D. 1657.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. PAstoralis officij Nobis à Domino commissi ratio postulat, vt in his, quæ ad promouendum in quibuscumque Ecclesiis, & præsertim huius Almæ Vrbis nostræ primariis, diuinum cultum pertinent, actoritatis nostræ partes peculiari solicitudine interponamus. Quoniam igitur natura comparatum est, vt minores maiorum exempla sequantur, ac proindè speremus in Domino fore, vt Chori seruitio in Patriarchalibus Sancti Ioannis in Laterano, ac Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Maioris nuncupatæ eiusdem Vrbis Ecclesiis, siue Basilicis adstricti feruentiùs diuinis intersint, si primas dignitates in Ecclesiis, seu Basilicis huiusmodi obtinentes cæteris præsentia sua præluxerint: Idcircò de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium,

lium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum Congregationis super negotiis Visitationis Apostolicæ à Nobis institutæ consilio, dilectis filiis nostris eiusdem S. R. E. Cardinalibus trium Ecclesiarum, siue Basilicarum prædictarum Archipresbyteris nunc, & pro tempore existentibus Apostolica auctoritate tenore præsentium seriò iniungimus, vt ipsi in Ecclesiis, siue Basilicis huiusmodi, in quibus Archipresbyteri dignitatem respectiuè obtinent, & pro tempore obtinebunt, diuinis officiis interesse studeant, & Vicarios deputent Prælatos graues, & probos, qui non sint Canonici eiusdem aut alterius Ecclesiæ, nec ad aliquam residentiam obligati, ac tali doctrina, & pietate præditos, vt Ecclesiæ iura tueri, & causas, ac iudicia per se ipsos cognoscere, & terminare valeant, singulisque Capitulis, & Congregationibus Capitularibus intersint, congruo per Archipresbyteros prædictos eisdem constituto salario, quod non sit minus dimidia portione Archipresbyterali per Camerarios, & Depositarium Capituli singulis mensibus, statutisque temporibus prædictis Vicariis integrè, & sine diminutione soluendo: onere tamen iniuncto, vt diuinis officiis diebus festis de præcepto, & aliis earumdem Basilicarum respectiuè solemnitatibus interesse, ac munus Præfecti in choro exercere omninò teneantur. Quod si prædictis diebus officio diuino non interfuerint, punctetur portio eisdem Vicariis, vt supra, assignata in duplum eius, quo mulctaretur quilibet Canonicus, & mulcta interessentibus eo ipso accrescat.

Clausula præseruatiua. §. 1. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quod prædicti Cardinales Archipresbyteri, & alij quilibet etiam speciali nota, & expressione digni in præmissis forsan interesse habentes, seu habere quoquo modo prætendentes illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, aut iustificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet quantumvis legitima, & priuilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore Iuris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis nostræ, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu interesse habentium consensus, aut alio quocumque quantumlibet substantiali, & indiuiduam expressionem requirente defectu notari, impugnari, restringi, inualidari, ad viam, & terminos iuris reduci, in ius, vel controuersiam reuocari, seu aduersus illas apertionis oris, restitutionis in integrum, aut quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam Motu proprio concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare posse, sed easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari.

Clausula sublata. §. 2. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, & S. R. Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, aliosque quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus quatenus opus sit, de non tollendo iure quæsito, cæterisque nostris, & Cancellariæ nostræ Apostolicæ regulis, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon earumdem Ecclesiarum, seu Basilicarum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis, etiam irritantibus, in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & consistorialiter, aut aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu alia quævis expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, seruatis, & insertis respectiuè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 4. Volumus, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. die 9. Apr. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 9. Aprilis 1657. Pontificatus nostri anno secundo.

XXXIV. Quod in Regno Nauarræ quotannis recolant Festa Sanctorum Firmini, & Francisci Xauerij tanquam de Patronis, atque Principalibus dicti Regni, ex præcepto Ecclesiæ.

Edita An. D. 1657.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. SAcrosancti Apostolatus Officij Nobis per abundantiam diuinæ bonitatis, nullo licet nostrorum suffragio meritorum impositi, debitum exposcit, vt venerationi Sanctorum Domini in terris augendæ, necnon Christi fidelium tranquillitati, & animorum concordiæ conciliandæ, quantum Nobis ex alto conceditur, studeamus.

§. 1. Itaque ad sedandas graues, & scandalosas contentiones, magno cum publicæ quietis, & animarum salutis discrimine in Regno Nauarræ iam diu super patronatibus Sanctorum Firmini Martyris, & Francisci Xauerij Confessoris excitatas, paterna charitate sedulò intenti, ac prætereà considerantes, quod Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum, necnon dilecti filij Capellani nostri, & Causarum Palatij Apostolici Auditores, re pluries maturè perpensa, acriterque discussa probationes hinc inde allatas neutri partium satis suffragari, imò in pluribus eas deficere dignoscentes, rem ipsam, etiam cum ingenti partium earumdem dispendio, grauique incommodo, nunquam, vel serò difficillimè terminandam, indecisam dimiserint.

Præcipit, vt in rubr. §. 2. Motu proprio, non ad alicuius personæ Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac ex speciali gratia, tum prædictis, tum aliis ex causis Nobis tantum notis animum nostrum mouentibus, Clero sæculari, & regulari, necnon Vniuersitatibus, & Populo Pampilonensi, totiusque Regni Nauarræ huiusmodi harum serie iniungimus, vt quotannis, tanquam de Patronis æquè principalibus dicti Regni ex præcepto Ecclesiæ recolant festa præfatorum Sanctorum Firmini Martyris, & Francisci Xauerij Confessoris, eorumdemque Officia, & Missas cum Octavis æquè in posterum recitent, & respectiuè celebrent.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Regni, & aliis quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus

omnibus

omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mādat. §. 4. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 2. die 14. Apr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 14. Aprilis 1657. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXXV. Pro electione Consultorum, & Arbitri Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis.

Horum Clericorum Capitulum quolibet sexennio celebrari mandauit Clem. VIII. Constit. 75. tom. 3.

Edita An. D. 1658. *ALEXANDER PAPA VII.*
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. PAstoralis officij humilitati nostræ per abundantiam diuinæ bonitatis, nullo licet meritorum nostrorum suffragio impositi solicitudo Nos admonet, vt Congregationibus Religiosorum virorum ad Omnipotentis Dei gloriam, exhibendaque Christi fidelibus charitatis officia piè institutis de idoneis ministris, qui earum vtilitatibus sedulò inuigilent, nonnunquam prout res, & tempora poscunt, prouideamus.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Sanctios Caccianianus Congregationis Clericorum regularium Ministrantium infirmis nuncupatorum Præpositus Generalis Nobis nuper exponi fecit, Capitulum generale eiusdem Congregationis, quod die 4. Maij proximè venturi pro electione quatuor Consultorum, & Arbitri ipsius Congregationis iuxta Constitutiones illius auctoritate Apostolica confirmatas, ac eiusdem Congregationis Prouinciarum diuisionem à Nobis per quasdam in simili forma Breuis die 22. Nouembris 1655. expeditas literas factam in locum modernorum Consultorum, & Arbitri, qui vigore aliarum nostrarum pariter in forma Breuis literarum die 3. Februarij 1657. expeditarum officia sua respectiuè vsque ad diem 4. Maij huiusmodi, & non vltra continuare debeant, celebrari deberet, ob impedimenta adhuc interdicti inter nonnullas Italiæ regiones nuperi contagij occasione commercij celebrari non possit.

§. 2. Hinc est, quod Nos Congregationi huiusmodi opportunè hac in re prouidere volentes, ac de infra nominatorum eiusdem Congregationis Religiosorum expressè professorum prudentia, rerum agendarum peritia, dexteritate, charitate, & religionis zelo plurimum in Domino confisi, auditaque super illorum qualitatibus, & requisitis Venerabilis fratris nostri Iulij Episcopi Sabinensis S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Sacchetti nuncupati, Congregationis prædictæ apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris relatione, necnon eorundem Sanctij Præpositi Generalis, & Religiosorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes: Supplicationibus dicti Sanctij Præpositi Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati dilectos filios Cosmum Lenza presbyterum pro Siciliæ, Ioannem Baptistam Barberis etiam presbyterum pro Neapolitana, Vincentium Colli laicum pro Mediolanensi, ac Ioannem Mariam Poli etiam laicum pro Romana Prouinciis Congregationis prædictæ Consultores, necnon Ioannem Stephanum Garibaldi presbyterum dictæ Congregationis Religiosos expressè professos in Arbitrum eiusdem Congregationis pro Prouincia Mediolanensi respectiuè ad tempus, quo existentes pro tempore Congregationis huiusmodi Consultores, & Arbiter officia sua iuxta regularia ipsius Congregationis Instituta auctoritate Apostolica confirmata gerere consueuerunt, statim atque supradicti moderni Consultores, & Arbiter tempus suum respectiuè compleuerint, vt præmittitur, inchoandum Apostolica auctoritate tenore præsentium constituimus, & deputamus.

§. 3. Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrij nostri pœnis dicto Sanctio Præposito Generali, ac omnibus, & singulis memoratarum Prouinciarum Religiosis, cæterisque, ad quos quoquo modo spectat, & spectabit in futurum, vt supra nominatos Religiosos ad officia eis per præsentes demandata exercenda respectiuè recipiant, illisque faueant, & assistant. *Eligit Consultores prout in rubr.* Ac decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac prænominatis Religiosis plenissimè suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, & Prouinciarum huiusmodi, aliisve quibusvis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi iubet. §. 5. Volumus autem, vt præsentium transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 3. die 1. Apr. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die 1. Aprilis 1658. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XXXVI. Pro recta administratione bonorum ad Basilicas, & Collegiatas sæculares Ecclesias Vrbis pertinentium.

Edita A. D. 1658. *ALEXANDER PAPA VII.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. PRo commissa Nobis diuinitus dispensatione, Basilicarum, aliarumque Ecclesiarum Collegiatarum, & sæcularium Almæ Vrbis nostræ vtilitatibus sedulò inuigilantes, ac probè perspectum habentes, exactam regendarum Ecclesiarum rationem summoperè à Ministrorum electione dependere, nihilque magis conseruationi, & augumento redditiuum ex bonis temporalibus prouenientium conducere, quàm si frequentiùs Capitula habeantur, quorum occasione omnes, & singuli Canonici præsentes instruantur circa rei communis commoda, & momenta, idoneique fiant ad prospiciendum emergentibus necessitatibus, tum opere, tum consilio.

Tempus, & formam præscribit. §. 1. De Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum,

cleſiarum, & aliorum locorum piorum dictæ Vrbis à Nobis inſtitutæ deputatorum conſilio Apoſtolica auctoritate tenore præſentium mandamus, & præcipimus, vt in ſingulis Baſilicis, ac aliis Eccleſiis Collegiatis, & ſecularibus eiuſdem Vrbis, tempore quidem æſtiuo bis in menſe, extra tempus æſtiuum verò, ſingulis hebdomadis, ſtatuta die, & hora poſt celebratam Miſſam conuentualem, ſi ante meridiem, ſeu poſt expletum officium, ſi poſt meridiem, omnes Canonici reſpectiuè interſint Capitulo, ſub pœna vnius puncti pro quolibet abſente, quod accreſcat intereſſentibus, vltra id, quod quandoque dari ſolet pro eiuſmodi præſentia; ibique tam Camerarij, Fabricerij, & Exactores, quàm alij Adminiſtratores bonorum Capituli communicent cæteris negotia, quæ ſint alicuius momenti ad ipſam œconomiam ſpectantia. Referant Villici ſuper eorum miniſterio, illiſque abſentibus, legantur eorum literæ, & ipſi, ſi opus fuerit, vocentur ad Vrbem. Audiantur Procuratores ſuper ſtatu litium, & cauſarum. Ratiocinator exhibeat folium dati, & accepti, ac credita, & debita cum Depoſitario, necnon notulam pecuniarum exigendarum, æriſque alieni perſoluendi: quæ omnia Canonicis audientibus à Secretario legantur, vt omnes ſint informati, ac inuigilent bonorum adminiſtrationi, creditorum celeri exactioni, ac debitorum ſuis temporibus ſolutioni. Negotia maioris momenti nonniſi à Capitulo, & per ſecreta ſuffragia ſemper deliberentur, ſub pœna nullitatis, aliiſque grauioribus noſtro, & pro tempore exiſtentis Romani Pontificis arbitrio imponendis. Acta ſingulorum Capitulorum diligenter per Secretarium deſcribantur in libro ad hoc deſignato, & in archiuium ſingulis annis reponantur.

De electionibus faciendis. §. 2. Electiones Officialium quorumcunque fiant ſemper per ſecretum ſcrutinium in aula Capitulari, & nonniſi ad annum; nec prorogari poſſint, niſi ob legitimam cauſam, & per vota ſecreta: Adminiſtratores verò bonorum, redditum, ſeu pecuniarum Eccleſiæ, quovis nomine appellentur, poſt annum confirmari non poſſint, niſi prius exhibita ratione dati, & accepti, & non vltra triennium. Porrò nemini Canonicorum, aut Beneficiatorum liceat officium, ad quod capitulariter electi fuerint, recuſare, aut illius exercitium differre, præterquam ob legitimum impedimentum ab eodem Capitulo per vota ſecreta approbandum, ſub pœna priuationis omnium fructuum, diſtributionum, & emolumentorum quorumcunque eorum Canonicatus, & præbendæ, ac Beneficij reſpectiuè per ſex menſes; quibus eo ipſo priuati cenſeantur, illaque accreſcant iis, qui in eorum locum, & officium ſubrogati fuerint, quocunque recurſu, & appellatione poſtpoſitis.

Adminiſtratorum negligentium pœna. §. 3. Camerarij, Fabricerij, aliique Adminiſtratores debeant frequenter facere computa eorum œconomiæ, & in fine cuiuſlibet anni rationem reddere generalem Syndicis ad id deputatis, totique Capitulo: quam ſi non reddiderint per totum menſem Ianuarij anni ſequentis, tam Camerarij, Fabricerij, & Adminiſtratores ſupradicti, quàm Syndici, ſi non inſtiterint, & negligentes fuerint in reuiſione computorum, amittant diſtributiones trium menſium, & vlterius donec adimpleuerint, ac diſtributiones prædictæ cedant eo ipſo in vtilitatem Sacriſtiæ, teneanturque Sacriſtani ſub pœna ſoluendi de proprio, agere coram ſuis Iudicibus pro ſolutione pœnæ prædictæ. Quod ſi noui Camerarij menſatas non retinuerint ad præſcriptum præſentium literarum, teneantur inſolidum refundere eidem Sacriſtiæ tantumdem de proprio, atque hæc obligatio omnium duret quovſque rationes integrè reddantur, nec intelligantur redditæ, niſi fuerint producti libri dati, & accepti, ac reſiduorum, nominumque debitorum, & exhibita computa generalia, eaque iurata, ac ſolidata, perſolutiſque reliquatus cum liberatione à pleno Capitulo obtinenda. Adminiſtratores quoque præteritorum annorum, qui hactenus liberationem huiuſmodi conſecuti non fuerint, teneantur ſub eiſdem pœnis, modo, & forma prædictis producere intra terminum duorum menſium proximorum omnia ſua computa, eaque à Syndicis ſolidata, & à Capitulo approbata reportare.

Clauſula præſeruatiua. §. 4. Cæterum eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque nullo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, aliove quolibet quantumvis magno, & ſubſtantiali defectu notari, impugnari, aut in controuerſiam reuocari, ſeu ad terminos iuris reduci, vel aduerſus illas quodcunque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari poſſe, ſed ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit, inuiolabiliter obſeruari decernimus, ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac eiuſdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, alioſque quoſlibet quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, & quandocunque functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſt. regula de non tollendo iure quæſito, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Baſilicarum, & Eccleſiarum huiuſmodi, aliiſve quibuſvis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis, in genere, vel in ſpecie, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmiſſorum conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio facienda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & occaſiones præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ſeruatis, & inſertis reſpectiuè habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Publicari, & Tranſumptis credi iubet. §. 6. Vt autem eædem præſentes literæ omnibus innoteſcant, & nemo earum ignorantiam prætendere poſſit: Volumus vt illæ, ſeu earum exempla ad valuas Eccleſiæ Sancti Ioannis Lateranenſis, ac Baſilicæ Principis Apoſtolorum, necnon Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ de Vrbe prædicta, ſicut moris eſt, publicentur, & affigantur, quæ ſic publicatæ, & affixæ omnes, & ſingulos, quos concernunt, perindè afficiant, ac ſi eorum vnicuique perſonaliter intimatæ fuiſſent. Vtque ipſarum præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. an. 3 die 3. Apr. Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 3. Aprilis 1658. Pontificatus Noſtri Anno Tertio.

Publicatio. *Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo ſexto, Indictione vndecima, Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Alexandri Diuina prouidentia Papæ Septimi anno tertio, die verò 10. menſis Aprilis, ſupradicta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad Valuas Eccleſiæ Sancti Ioannis in Laterano, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, & in Acie Campi Floræ de Vrbe, vt moris eſt, per me Petrum Paulum de Graſſis Apoſt. Curſ.*

Hieronymus Maſcella Mag. Curſ.

prohibet

XXXVII. Prohibet ne bona Ecclesiarum, & aliorum locorum piorum Vrbis locentur consanguineis, vel affinibus Rectorum, aut Administratorum, &c. Ecclesiarum, & locorum huiusmodi.

De bonorum Ecclesiasticorum locatione Paulus II. Const. 2. Ambitiosæ.

Edita A. D. 1657.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN suprema Sedis Apostolicæ specula omnium Orbis Ecclesiarum vtilitatibus ex commissæ Nobis diuinitus dispensationis officio iugiter inuigilantes, Ecclesiarum, & locorum, ac operum piorum Almæ Vrbis nostræ dispendiis occurrere peculiari studio satagimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Bona Ecclesiarum non locentur consanguineis.

§. 1. Itaque de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum Congregationis super negotiis Visitationis Apostolicæ à Nobis institutæ consilio, quibusvis Capitulis, & Canonicis, Ecclesiarumve Prælatis, seu Superioribus, tam sæcularibus, quàm cuiusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, & instituti Regularibus, necnon Rectoribus, Capellanis, Beneficiatis, Prioribus, Præceptoribus, Commendatariis, seu fructuum reseruatariis cum administratione, Guardianis, Custodibus, Protectoribus, Defensoribus, Procuratoribus, & Administratoribus etiam laicis quarumcunque Ecclesiarum, seu Basilicarum, Collegiorum, Conuentuum, Monasteriorum, tam virorum, quàm mulierum, Congregationum, Hospitalium, Archihospitalium, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, domorum, & locorum, seu operum piorum Vrbis prædictæ, quocunque nomine, iure, vel titulo censeantur, ne Casalia, terras, vineas, prata, agros, syluas, nemora, vel prædia quæcunque ad eorum Ecclesias, seu Basilicas, ac Collegia, Beneficia, Monasteria, & alia loca, & opera pia, vt supra, respectiuè spectantia locent per se, vel per alios, aut locari permittant directè, vel indirectè eorum consanguineis, affinibus, siue cognatis, iuxta computationem iuris Canonici vsque ad tertium gradum inclusiuè, sub pœna nullitatis contractus, & amissionis fructuum, responsionum, & emolumentorum quorumlibet inde prouenientium, necnon excommunicationis latæ sententiæ eo ipso absque alia declaratione, tam per locantem, quàm per conducentem incurrendæ, à qua nemo nisi à Nobis, & Romanis Pontificibus successoribus nostris, præterquam in mortis articulo constitutus, absolui possit, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Domorum locatio quomodo eis permissa.

§. 2. In locationibus verò domorum, si illas eiusmodi consanguineis, vel affinibus pro eiusdem Ecclesiæ, vel loci, aut operis pij vtilitate locari expediat, id nonnisi de voto Capituli, vel Congregationis respectiuè, per secreta suffragia, cum duabus ex tribus partibus, & quoad Rectores, Capellanos, Beneficiatos, Commendatarios, & fructuum reseruatarios de licentia dilecti filij nostri, & pro tempore existentis Romani Pontificis in eadem Vrbe Vicarij in spiritualibus generalis fiat, & quidem cum solita saltem pensione, & clausulis consuetis. Cæterùm sub earumdem præsentium dispositione quoscunque contractus alienationum, etiam latissimè sumpto alienationis vocabulo, comprehendi, ac in illis formam Constitutionis fel. rec. Pauli Papæ Secundi prædecessoris nostri, quæ incipit, Ambitiosæ, quoad reliqua seruari volumus, & intendimus.

Clausula irritans.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes literas etiam ex eo, quod quicunque etiam speciali nota, & expressione digni in præmissis forsan interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, aut sufficienter, vel vllo modo iustificatæ non fuerint, aut ex alia quacunque quantumvis legitima, & priuilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aut alio quolibet quantumlibet substantiali defectu notari, impugnari, inualidari, restringi, retractari, ad viam, seu terminos iuris reduci, in ius, vel controuersiam reuocari, seu aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcunque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel etiam motu proprio concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, perpetuò inuiolabiliter obseruari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocunque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus quatenus opus sit, de non tollendo iure quæsito, cæterisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon Ecclesiarum, seu Basilicarum, Collegiorum, Conuentuum, Monasteriorum, Congregationum, Hospitalium, Archihospitalium, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, domorum, locorum, & operum piorum huiusmodi, & aliis quibusvis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, & aliis efficacioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus, in genere, vel in specie, etiam motu proprio, & consistorialiter, aut aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, seruatis, & insertis respectiue habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, vt præsentes literæ per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad valuas Ecclesiæ Sancti Ioannis in Laterano, ac Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ de Vrbe publicentur, ac earum exempla ibidem affigantur: quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt perindè arctent, & afficiant, ac si vnicuique illorum personaliter intimatæ fuissent. Quodque earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 3. die 23. Apr.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 23. Aprilis 1656. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Anno à Natiuitate Domini nostri IESV Christi millesimo sexcentesimo

sexcentesimo quinquagesimo septimo, Indictione decima, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ Septimi, anno tertio, die verò 5. mensis Maij præsens Constitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Basilicæ S. Ioannis Lateranensis, ac Basilicæ Principis Apostolorum, ac in acie Campi Floræ per me Andream Castruccium Apost. Cursorem.

Pro Mag. Curs. Ioseph Marcheratus Curs.

XXXVIII. Prohibentur Musicæ indecentes in Ecclesiis, & Oratoriis Vrbis.

De Musica. & Cantorum lasciuia in Diuinis Officiis reprobata, notabilis est Constitutio Ioannis XXII. Docta Sanctorum: *cap. vnico. Extra de vit. & honest. Cleric. lib. 3.*

Edita An. D. 1657.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

PIÆ solicitudinis studio ducimur, vt Ecclesiarum diuinis laudibus, & orationi destinatarum, ac Oratoriorum almæ Vrbis nostræ, ex qua in omnes Orbis partes bonorum operum exempla promanant, decori, & reuerentiæ consulere sagentes, quæcunque vana, & præsertim musicos concentus, & symphonias, quibus quid indecorum, siue à Ritu Ecclesiastico alienum, non sine Diuinæ Maiestatis offensa, & Christi fidelium scandalo, ac deuotionis, & cordium ad superna eleuationis impedimento admiscetur, ab illis procul arceamus.

Quid conendum sit, praescribit.

§. 1. Itaque de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum Congregationis super negotiis Visitationis Apostolicæ à Nobis institutæ consilio omnibus, & singulis Archipresbyteris, eorumque Vicariis, ac Capitulis, & Canonicis, choroque præfectis quarumvis Ecclesiarum, & Basilicarum, etiam Patriarchalium, necnon Prælatis, Superioribus, Rectoribus, Administratoribus, Custodibus, Guardianis, aliisque Officialibus quocunque nomine nuncupentur, quorumvis Monasteriorum vtriusque sexus, Domorum, Conuentuum, & Collegiorum, tam sæcularium, quàm regularium, ac Congregationum, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, Hospitalium, Archihospitalium, & locorum piorum, etiam laicorum dictæ Vrbis Apostolica auctoritate tenore præsentium sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, necnon priuationis fructuum vnius mensis, ac suspensionis ab officio respectiuè prohibemus, ne in eorum Ecclesiis & Oratoriis, dum Officia Diuina celebrantur, vel Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum manet expositum, quidquam cantari permittant præter ea verba, quæ à Breuiario, vel Missali Romano in Officiis de proprio, vel de communi pro currenti cuiusque diei festo, vel Sancti solennitate præscribuntur, vel quæ saltem à Sacra Scriptura, aut Sanctis Patribus desumpta sint, quæ tamen prius à Congregatione venerabilium etiam Fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum specialiter approbentur, exclusis modulis iis qui choreas, & prophanam potius, quàm Ecclesiasticam melodiam imitantur.

Musicæ præfecti huius Const. sub iuramento ad obseruantiam promittant.

§. 2. Quod vt exactius seruetur Superioribus, & Officialibus, aliisque prædictis, ad quos spectat sub eisdem pœnis iniungimus, ne Musicæ Præfectos ad huiusmodi munus recipiant, vel receptos in posterum admittant, nisi prius præstito ab eisdem iuramento de obseruandis præsentibus literis, cui iuramento si contrauenerint, à dilecto filio nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis Vicario in Vrbe prædicta in spiritualibus generali tanquam periuri etiam corporaliter puniantur, ac exercitio officij huiusmodi perpetuò priuati remaneant, absque spe reintegrationis, quæ à nemine quacunque auctoritate prædito, etiam specialem expressionem requirente, præterquam à Nobis, & Romanis Pontificibus successoribus nostris concedi possit.

Clausulæ præseruatiuæ.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, neque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu alio quocunque defectu ex quovis capite, vel causa etiam speciali mentione digna notari, aut impugnari vnquam posse, sed ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, cuiuscunque status, gradus, ordinis, dignitatis, conditionis existant, inuiolabiliter obseruari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, aliosque quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus quatenus opus sit de non tollendo iure quæsito, cæterisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, ac Ecclesiarum, Basilicarum, Monasteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, Confraternitatum, Archiconfraternitatum, Hospitalium, Archihospitalium, & piorum locorum huiusmodi, necnon Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum quorumcunque, & aliis quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in genere, vel in specie, seu aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter insertis, & expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, vt præsentes literæ per aliquem, seu aliquos ex Cursoribus nostris ad valuas Ecclesiæ Sancti Ioannis in Laterano, ac Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ de Vrbe publicentur, & earum exempla, etiam impressa ibidem affigantur; quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt perinde arctent, & afficiant, ac si illorum vnicuique personaliter intimatæ fuissent. Quodque præsentium earundem transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 3. die 24. Apr.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 23. Aprilis 1657. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1657. Indictione 10. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. Anno eius tertio, Die verò quinta Maij prædicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Basilicæ S. Ioannis Lateranensis, ac ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, & in Acie Campi Floræ per me Andream Castruccium Apost. Curs.

Pro D. Mag. Curs. Ioseph Marcheratus Curs.

Y Confirmatio

XXXIX. Confirmatio Statuti pro Vniuersitate Barbitonsorum Almæ Vrbis.

Facultates Consulum huius Artis, circa causas ad eos spectantes reintegrauit, & confirmauit Gregor. XIII. Constit. 61. tom. 2.

Edita A. D. 1657.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filij Consules, & Vniuersitas Barbitonsorum Almæ Vrbis nostræ, quod quodam eorum artis statuto per fel. rec. Paulum II. Clementem VIII. & Paulum V. Romanos Pontifices Prædecessores nostros confirmato cauetur, ne quicumque tonstrinæ operarius, seu vt vulgò dicitur, Garzone, qui nouam tonstrinam instituere voluerit, eam aperire possit, nisi tabernam quinquaginta cannis mensuræ Romanæ ab alia quacumque simili taberna tonsoria distante acceperit, sub pœna decem scutorum auri applicandorum sicut in capitulo de pœnis inter statuta artis disponitur.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, per quoddam Statutum Vrbis prædictæ, capite 43. lib. 3. Statutorum ipsius Vrbis descriptum, omnia statuta, quæ prohibent nouam apothecam aperiri propè aliam, nisi distet ab ea certo cannarum numero, vel spatio, cassentur, & improbentur: cumque supra expressorum statutorum contrarietatis occasione, licet in confirmatione primò dicti statuti à prædicto Paulo V. Prædecessore nostro emanata memoratæ Vrbis statutis derogatum fuerit, lites, & discordiæ nihilominus in dies oriantur. Nobis propterea iidem exponentes humiliter supplicari fecerunt, vt sibi in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Absoluit à censuris. §. 2. Nos igitur ipsos exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, necnon statutorum prædictorum, & literarum Apostolicarum super illorum confirmatione respectiuè emanatarum tenores, & datas etiam veriores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati omnes, & singulas lites coram quibusvis Iudicibus in quacumque instantia super tonstrinis iam erectis, vel erigendis infra spatium cannarum quinquaginta nunc pendentes, quorum omnium statum, & merita, nominaque, & cognomina Iudicum, & collitigantium, & alia etiam speciali expressione digna præsentibus itidem pro plenè & sufficienter expressis habemus, Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium extinguimus. Mandantes in præteritum vsque ad ipsarum datam præsentium nihil innouari.

Reuocat statutum Vrbis.

Confirmat primò dictum statutum. §. 3. De cætero autem primò dictum memoratæ artis statutum eadem auctoritate denuo confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Illumque perpetuis futuris temporibus inuiolatè obseruari iubemus.

Decretum irritans. §. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 5. Non obstantibus litium huiusmodi pendentia, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædicto, quod capite 43. libri 3. descriptum est, & aliis quibusvis Vrbis prædictæ etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, eorumque reformationibus, & nouis additionibus, ac consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Iunij 1657. Pontificatus Nostri Anno tertio. *Dat. P. A. 3. die 16. Iunij.*

Die Veneris 22. Iunij 1657. Supradictæ literæ Apostolicæ in forma Breuis in plena Camera Apostolica præsentatæ fuerunt, & die Lunæ 25. eiusdem mensis Camera ipsa, referente Illustriss. & Reuerendiss. D. Palutio de Albertonibus eiusdem Cameræ Clerico Præsidente, citato priùs R. P. D. Lazaro Botto dictæ Cameræ Generali Commissario, illas admisit, & in eiusdem Cameræ libris registrari mandauit, prout registratæ fuerunt lib. Diuersorum Sanctiss. fol. 162.

Bartholomæus Rubinus.

Supradictum Breue fuit obtentum supplicantibus pro Vniuersitate.

D. Hieronymo Sarto,
D. Io. Antonio Anselmi, & } Consulibus.
D. Iosepho Musacchi, &

D. Paulo Humilitate, Camerario.

XL. Prohibitio extrahendi paramenta, &c. Pro omnibus Ecclesiis Monachorum Congregationis Cœlestinorum.

Cœlestinis multa priuilegia elargitus est Benedictus XI. Constit. 2. tom. 1. Ac statuta emendata confirmauit pro eisdem Vrb. VIII. Const. 56. Sacrosanctum. *tom. 4.*

ALEXANDER PAPA VII. *Edita An. D. 1657.*
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. COnseruationi, & manutentioni ornamentorum, & paramentorum Ecclesiarum omnium & singulorum Monasteriorum totius Congregationis Cœlestinorum Ordinis S. Benedicti vbique existentium quantum cum Domino possumus benignè consulere, ac dilectum filium Modernum dictæ Congregationis Abbatem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus prædicti Abbatis Generalis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Prohibet prout in rub. §. 1. Ne de cætero quisquam quavis auctoritate, superioritate, & officio fungens Vasa, Calices, Candelabra, lampades, & alia Paramenta, & Ornamenta Ecclesiastica, necnon quamcunque supellectilem sacram nunc, & in futurum quandocunque ad Ecclesias prædictas spectantem, & spectantia aliis Ecclesiis, Monasteriis, locis Piis, seu quibusvis commodare, aut sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, aut occasione ex quacunque dictarum Congregationis huiusmodi

iusmodi Ecclesiarum, seu illarum Sacristiis extrahere, & asportare, seu vt commodentur, aut extrahantur, & asportentur, permittere, aut consentire audeat, seu præsumat sub excommunicationis latæ sententiæ, à qua nemo, nisi à nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice, præterquam in mortis articulo constitutus absolutionis beneficium obtinere possit, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ pœnis per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis auctoritate Apostolica tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Contrariis derogat.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Monasteriorum, & Congregationis huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copia in valuis singularum cuiusvis Ecclesiæ, & Monasteriorum huiusmodi Sacristiarum, vel alio conspicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat. Quodque præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 3. die 10. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 20. Augusti 1657. Pontificatus Nostri anno tertio.

XLI. Pro Archiconfraternitate B. Mariæ de Suffragio Vrbis, circa facultatem aggregandi Confraternitates eiusdem nominis, & Instituti.

Huic Archiconfraternitati quamplures Indulgentias concessit Clem. VIII. Constit. 29. §. 7. tom. 3.

Edita A. D. 1657.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filij Officiales, & Confratres Archiconfraternitatis Beatæ Mariæ de Suffragio pro animabus Purgatorij canonicè institutæ de Vrbe, quod dudum postquam eidem Archiconfraternitati à felic. rec. Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro indultum aggregandi sibi alias Confraternitates concessum fuerat, rec. mem. Paulus Papa V. etiam Prædecessor noster supplicationibus tum existentium Officialium, & Confratrum Archiconfraternitatis huiusmodi nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, per suas in simili forma Breuis die 22. Martij 1615. expeditas literas ipsis Officialibus, & Confratribus facultatem quidem aggregandi dictæ Archiconfraternitati quascunque Confraternitates eiusdem denominationis, & instituti etiam concessit, sed voluit quod Confraternitates aggregandæ huiusmodi eleemosynas pro Missis pro defunctis accipere vllo modo nequirent, quodque de eius voluntate huiusmodi in literis aggregationum pro tempore conficiendis specifica mentio fieri omninò deberet, alioquin aggregationes ipsæ nullæ essent.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti Exponentes earundem Pauli Prædecessoris literarum ignari centum & quinquaginta, vel circiter Confraternitates memoratæ Confraternitati nulla facta mentione prædictæ voluntatis eiusdem Pauli Prædecessoris, bona fide, ac seruatis aliàs seruandis aggregauerint, & post habitam earundem literarum notitiam Confraternitates, vt præmittitur, aggregatas voluntatis huiusmodi certiores reddiderint, & propterea in præmissis opportunè à nobis prouideri summoperè desiderent.

Conualidat aggregationes factas.

§. 2. Nos specialem eisdem Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, centum quinquaginta, vel circiter Confraternitatum huiusmodi aggregationes, à prædictis Exponentibus, sicut præmittitur, factas, Apostolica auctoritate tenore præsentium conualidamus, ea tamen lege, vt de cætero obseruentur adamussim prædictæ Pauli Prædecessoris literæ, & exemplar præsentium literarum in forma authentica exhibeatur in singulis Curiis Ordinariorum, in quorum Diœcesibus sunt Confraternitates aggregatæ.

§. 3. Præterea Confratribus Confraternitatum aggregatarum huiusmodi eleemosynas, si quæ ab illis perceptæ fuerint, pro Missis celebrandis pro defunctis, dummodò tenera eleemosynæ prædictæ erogatæ fuerint pro celebratione Missarum huiusmodi, auctoritate, & tenore prædictis gratiosè condonamus.

Contrariis derogat.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus prædictis Pauli Prædecessoris literis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

D. P. An. 3. die 18. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Septembris 1657. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

XLII. Pro resecandis sumptibus superfluis in Ecclesiis, & Monasteriis Monialium Vrbis.

Edita A. D. 1657.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

PRo commisso nobis cœlitus Pastorali munere dilectarum in Christo filiarum Monialium Monasteriorum Almæ Vrbis nostræ, quæ oblitæ domum Patris sui totas se Iesu Christi Domini nostri earum sponsi obsequiis deuouerunt, quieti, & vtilitatibus peculiari studio iugiter inuigilantes, ipsasque Moniales superfluis sumptibus dierum festorum causa, vel quando puellæ, seu mulieres habitum regularem in iisdem Monasteriis suscipiunt, professionémve emittunt, fieri solitis eximere, & populi ad eadem Monasteria, seu illorum Ecclesias eiusmodi occasione confluentis turbam euitari cupientes.

Quæ festa celebranda.

§. 1. De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum Congregationis super negotiis Visitationis Apostolicæ à nobis institutæ consilio, in quibuscumque earundem Monialium Ecclesiis alias festiuitates, quàm pro Sanctis titularibus ipsarum Ecclesiarum, siue Monasteriorum huiusmodi Patronis, & Ordinum, quorum illa respectiuè sunt, Fundatoribus institui, siue solenniter celebrari auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò prohibemus.

Cantus Gregorianus permittitur.

§. 2. Volentes vt festiuitates huiusmodi absque musica exteriori omninò celebrentur, adhibito tantum in choro interiori cantu Gregoriano nuncupato, siue etiam figurato, quoad Antiphonas Vesperarum pro currenti festo, aut Canticum Magnificat, pleno tamen choro, & nullis sumptibus, sub pœnis Abbatissæ, seu Priorissæ, priuationis officij; Monialibus autem canentibus, vocis actiuæ, & passiuæ eo ipso respectiuè incurrendis.

De ornatu Ecclesiæ.

§. 3. Ac eisdem Abbatissis, seu Priorissis, necnòn Sacristanis, & Camerariis, aliisque Ministris, & Officialibus dictorum Monasteriorum sub eisdem pœnis respectiuè pariter interdicimus, ne ornandis Ecclesiis, atque Altaribus apparatus, aut argenteam, aliamque tam pretiosam, quam non pretiosam suppellectilem cuiusvis qualitatis, & speciei à quocunque commodatò accipiant, néve in prænarratam causam pecunias, aut quævis alia bona cuiusvis generis, qualitatis, & speciei à quibuscunque personis certis, vel incertis, etiam spontè dantibus sub quocunque prætextu gratitudinis, donationis, solutionis debiti, aut restitutionis, etiam pro exoneranda conscientia, aut ex alio contractu, vel quovis quæsito colore, etiam pro eleemosyna, ne quidem à consanguineis, vel affinibus, etiam in primo gradu, aut benefactoribus Monialium, & aliorum prædictorum, etiam occulto nomine, petant, vel accipiant, neque in hunc finem vendant industriæ ipsarum Monialium opera, eorumque pretium in sumptus huiusmodi impendant, aut quidquam tam durante officio, quàm eo exacto Ecclesiæ, Sacristiæ, aut quibusvis aliis dono dent, sed expensæ necessariæ ab Abbatissa, seu Priorissa ea, quà maiori poterunt cum parsimonia fiant ex ordinariis, & certis redditibus tantùm, vel Monasteriorum, vel Sacristiæ illorum propriis, si adsint, nullum verò prorsus æs alienum propterea contrahatur. Præterea eadem auctoritate sub pœnis prædictis præcipimus idem seruari cum puellæ, seu mulieres ad habitum regularem, & votorum solennium emissionem, seu professionem admittuntur, vt scilicet omnia sine pompa, sine sumptu, & absque cerarum, aliorumque munusculorum quorumcunque distributione fiant, comprehensis etiam esculentis, & poculentis, neque occasione festiuitatum Sanctorum, aut susceptionis habitus, & professionis huiusmodi, vel quovis alio anni tempore dispensari, vel dono mitti possint flores, fructusque, siue veri ij sint, & naturales, siue fictitij, & artificiales, aut pharmaca, placentæ, liba, scriblitæ, crustula, spiralæ, & alia id genus edulia, cupediæ, & bellaria quibuscunque personis, siue Sæcularibus, siue Ecclesiasticis etiam regularibus vtriusque sexus, tam intra, quàm extra septa Monasteriorum degentibus, ac etiam Superioribus, & Prælatis quouis gradu, & dignitate, etiam Cardinalatus fulgentibus, Protectoribus, Viceprotectoribus, Deputatis, Præfectis, Visitatoribus, Confessariis, Factoribus, & Officialibus Monasteriorum huiusmodi, quocunque nomine nuncupentur, aliisque ab illis quoquo modo dependentibus. Denique mandamus Missas solennes in Ecclesiis Monasteriorum huiusmodi ab illorum Confessariis, vel aliis priuatis Sacerdotibus decantari, tubarum verò clangores, & tympanorum strepitus, ac tuborum puluere pyrio oppletorum explosiones, missilesque, & festos ignes nulla ratione, nullaque occasione ante, vel propè, aut circa Ecclesias, ac Monasteria prædicta permitti, neque tentoria, siue vela ante ianuas earundem Ecclesiarum expendi, sed & omnes alias non necessarias expensas omninò resecari.

Contrauenientium pœna.

§. 4. Declarantes Abbatissas, seu Priorissas, Sacristanas, Camerarias, aliasque Officiales, & Moniales Monasteriorum præfatorum, quæ in toto, vel in parte præsentibus literis, & contentis in illis quoquo modo respectiuè contrauenerint, pœnas prænarratas, aliasque etiam grauiores nostri, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrij durante earum contumacia ipso facto incursuras: absolutione, condonatione, reintegratione, & dispensatione desuper nobis, & Romanis Pontificibus successoribus nostris duntaxat reseruata. Cæterùm si quandoque Abbatissæ, seu Priorissæ, & Moniales prædictæ rigorem præsentis constitutionis in aliquo casu particulari remitti, & aliquid ex vetitis in illa permitti desiderauerint, non prohibemus quin id postulent à nobis, & Successoribus prædictis, concessuris in scriptis quod in Domino censuerimus, seu illi respectiuè censuerint expedire. Demùm vt eædem præsentes literæ debitæ executioni demandentur, illarumque ignorantia à nemine vllo vnquam tempore prætendi possit, Venerabilibus Fratribus nostris Martio Episcopo Albanensi, S. R. E. Cardinali Ginetto nuncupato, nostro in Vrbe prædicta Vicario in spiritualibus generali, vel Marco Antonio Episcopo Hierapolitanensi ipsius Martij Cardinalis Vicarij Vicesgerenti harum serie committimus, & mandamus, vt præsentes literas, seu illarum tenorem in idioma vulgare fideliter transferri, ac translatas imprimi, illarumque exemplaria in formam authenticam redacta in singulis Monasteriorum prædictorum sacristiis, ac choris, & locutoriis, in loco conspicuo, vbi ab omnibus legi possint, constitui, & collocari, ibique perpetuò remanere, & à nemine amoueri curent sub pœnis supradictis eo ipso per contrafacientes incurrendis.

Clausula præseruatiua.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, neque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu alio quocunque defectu ex quovis capite, vel causa, etiam speciali mentione digna notari, aut impugnari vnquam posse, sed ab omnibus, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, cuiuscunque status, gradus, ordinis, dignitatis, & conditionis existant, inuiolabiliter obseruari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus quatenus opus sit de iure quæsito non tollendo, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, & cæteris Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, necnon Monasteriorum, & Ordinum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides.

§. 7. Volumus autem, vt præsentes literæ per aliquem seu aliquos ex Cursoribus nostris ad valuas Ecclesiæ S. Ioannis in Laterano, ac Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ de Vrbe præfata publicentur, & earum exempla, etiam impressa ibidem affigantur, quæ sic publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos concernunt perinde afficiant, & arctent, ac si illorum vnicuique personaliter intimatæ fuissent. Vtque earundem præsentium transumptis, etiam impressis manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 3. die 24. Sept.

Datum Romæ, apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Septemb. 1657. Pontificatus nostri Anno Tertio.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi 1657. Indictione 10. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. anno eius tertio, die verò 26. Septembris prædicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Basilicæ S. Ioannis Lateranensis, ac ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, & in Acie Campi Floræ, per me Petrum Paulum de Grassis, Apostolicum Curs.

Andreas Castruccius Mag. Curs.

Prohibitio

XLIII. Prohibitio extrahendi libros, & quæcumque alia ex Bibliotheca Conuentus S. Martini Eremitarum S. Augustini Ciuitatis Senensis.

Consimiles prohibitiones aliorum Summorum Pontificum pro Conseruatione Bibliothecarum inuenies in Repertorio, verb. Bibliotheca.

Edita A. D. 1657.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio. CVm sicut Venerab. Fr. Ambrosius Episcopus Porphiriensis, Sacrarij Nostri Apostolici Præfectus Nobis nuper exponi fecit, ipse, qui habitum per Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini gestari solitum aliàs suscepit, & professionem per eosdem emitti consuetam expresse emisit regularem, tempore, quo in conuentu Sancti Martini Ciuitatis Senensis eiusdem Ordinis degebat, nedum ad vsum, & commodum dicti Ordinis professorum, sed etiam conciuium suorum Senensium vnam insignem Bibliothecam copiosa multitudine librorum, picturarum, numismatum, seu monetarum ex auro, argento, & metallo, & aliarum antiquitatum refertam congesserit, vereatur autem ne tractu temporis ex Bibliotheca huiusmodi aliqua subtrahantur.

Absoluit oratorem à censuris. §.1. Idcircò Nos conseruationi, & manutentioni librorum, aliarumque rerum dictæ Bibliothecæ opportunè prospicere, ipsumque Ambrosium Episcopum specialis gratiæ fauore prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Declarat prout in sub. §.2. Vniuersis & singulis personis Ecclesiasticis, tam sæcularibus, quàm Regularibus, ac etiam Laicis cuiuscumque status, gradus, ordinis, & conditionis existentibus, ne perpetuis futuris temporibus sub quovis prætextu, causa, vel ingenio per se; vel alium, seu alios è prædicta Bibliotheca Libros, siue typis editos, siue manuscriptos, necnon picturas, & antiquitates huiusmodi in eadem Bibliotheca nunc, & pro tempore existentes extrahere, asportare, & tollere, seu extrahi, asportari, & tolli facere, aut ne extrahantur permittere quoquo modo audeant, seu præsumant, sub excommunicationis latæ sententiæ, à qua nemo nisi à Nobis, & Romanis Pontificibus Successoribus Nostris, præterquam in mortis articulo constitutus absolui possit, & insuper quoad Regulares etiam priuationis vocis actiuæ, & passiuæ eo ipso absque alia declaratione incurrendis pœnis Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus. Necnon prædicto Ambrosio Episcopo quoad vixerit aliquem ex Fratribus dicti Conuentus in Præfectum, & Custodem dictæ Bibliothecæ pro suo arbitrio deputandi, & constituendi, illumque toties quoties ei placuerit, amouendi, & variandi facultatem eisdem auctoritate, & tenore concedimus.

Contrariis derogat. §.3. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Ordinis, & Conuentus prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem quod præsentis prohibitionis copia in valuis dictæ Bibliothecæ, vel aliquo alio conspicuo loco, vnde ab omnibus legi possit, continuò affixa remaneat.

Dat. P. An. 2. die 2. Octobr. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 2. Octobris 1657. Pontificatus Nostri Anno Tertio.

Concedit Indulgentiam plenariam omnibus personis, tam Regularibus, quàm Sæculari bus, quæ per octiduum vacabunt exercitiis spiritualibus in Domibus Societatis Iesv. XLIV.

Consimilem Indulgentiam concessit pro Fratribus Regularis Obseruantiæ S. Francisci, ac Reformat. Const. 68. Cum sicut, *&c. infra.*

ALEXANDER PAPA VII. *Edita A. D. 1657.*
Ad perpetuam rei memoriam.

CVm sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus Gosvvinus Nickel Præpositus Societatis Iesv, personæ eiusdem Societatis quotannis, & plerumque plurimæ aliæ, siue Ecclesiasticæ, & aliorum Ordinum, & Congregationum Regularium, siue laicæ exercitiis spiritualibus à S. Ignatio dictæ Societatis Fundatore institutis in domibus eiusdem Societatis per octiduum vacare consueuerint. *Supplicatio.*

§.1. Nos, qui probè scimus quantoperè conducant exercitia huiusmodi dirigendis in viam Domini, & confirmandis in illa Christi fidelium mentibus, deuotionem eorum, qui operi adeò pio, & salutari vacauerint, cœlestium Ecclesiæ thesaurorum elargitione magis incitare volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius authoritate confisi, omnibus, & singulis Christi fidelibus, tam prædictæ Societatis, aut cuiuscumque alterius Ordinis, & Congregationis Regularibus, quàm aliis quibuslibet Ecclesiasticis, & laicis, qui in domibus memoratæ Societatis exercitia prædicta iuxta laudabilem eiusdem Societatis consuetudinem per octidui spatium quandocumque peregerint, & interea temporis verè pœnitentes, & confessi Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, quoties id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus.

§.2. Præsentibus in perpetuum valituris. Volumus autem quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid vel minimum detur, aut spontè oblatum recipiatur, eædem præsentes nullæ sint eo ipso: quodque earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarij publici, vel Secretarij dictæ Societatis subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Præpositi generalis Societatis prædictæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Transumptis credi iubet.*

Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diœcesis, sub Annulo Piscatoris, die 12. Octobris 1657. Pontificatus Nostri Anno tertio. *Dat. P. An. 3. die 12. Octob.*

Declaratio quod Cistercienses absque scrupulo conscientiæ possint vesci carnibus intra, & extra septa Monasterij, cùm non sit de substantia Regulæ. XLV.

ALEXANDER PAPA VII. *Edita An. D. 1657.*
Ad futuram rei memoriam.

IN supremi Apostolatus fastigio meritis licèt imparibus Diuina dispositione Constituti, ad ea quibus Christi fidelium sub suaui Religionis iugo vota sua Deo reddere satagentium quieti, & conscientiæ securitati consulitur, propensis studiis intendimus, ac desuper creditæ Nobis cœlitus dispensationis partes interponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire. *Exordium.*

§. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Procurator Generalis Ord. Cistercinensis Nobis nuper exponi fecit, licet dudum fel. rec. Sixtus Papa IV. Prædecessor noster per suas anno Incarnationibus Dominicæ 1475. Idi-

bus Decembris sub plumbo expeditas literas abstinentiam à Carnibus de substantialibus Regulæ, quam Monachi Ord. huiusmodi profitentur, non esse declarauerit, & Capitulo Generali, illoque cessante Abbati pro tempore existenti Monasterij Cisterci eiusdem Ord. cum quibuscunque Abbatibus, Monachis, & Monialibus, ac alijs personis ipsius Ordinis tunc præsentibus, & futuris, secundum discretionis eorum arbitrium, & conscientiæ iudicium (super quo eorum conscientias onerauit) quandocumque, & quotiescumque necesse eis, seu alteri ipsorum videretur, per se, vel alios dispensandi, ac eis licentiam concedendi, quod carnibus etiam extra Monasteriorum septa in quibuscumque locis, absque alicuius pœnæ incursu, aut conscientiæ scrupulo vesci, & vti possent, plenam, & liberam facultatem, licentiam, potestatem, & auctoritatem concesserit, & indulserit, Capitulumque generale dicti Ord. de anno 1481. celebratum in vim, & executionem Indulti huiusmodi in omnibus Monasteriis eiusdem Ordinis generaliter esum carnium permiserit, ac certis diebus ad seruandam vniformitatem cum omnibus Religiosis ipsius Ordinis dispensauerit: recol. quoque mem. Alexander PP. VI. etiam Prædecessor noster per suas pariter sub plumbo Anno Incarnationis Dominicæ 1498. octauo Idus Nouembris expeditas literas Cisterciensibus Reformatis Hispaniæ, vt carnibus iuxta ordinationem per Abbatem Cisterci, & Capitulum generale Ordinis huiusmodi factam liberè, & licitè, & absque aliquo conscientiæ scrupulo vesci valerent, similiter concesserit, totusque Ordo prædictus vbique diffusus in tali vsu, & consuetudine à centum septuaginta sex, vel circiter annis citra existat: quidam nihilominus Monachi memorati Ordinis in Gallia Abstinentes nuncupati super hoc puncto Regulæ sufficienter per præmissa dispensatum non esse, nec generalem vsum huiusmodi modo supradicto introductum licitum esse contendentes, multorum, qui Strictiorem Obseruantiam, excepta sola à carnibus abstinentia, sicut præmittitur, relaxata, iuxta definitionem vltimi Capituli generalis Cisterci de anno 1651. celebrati profitentur, conscientias turbent, indeque dissensiones, contentiones, & lites non sine maximo Religionis dispendio oriantur, & oriuturæ timeantur, nobis propterea idem Procurator generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infrà indulgere de benignitate Apostol. dignaremur.

Absoluit Oratorem à censuris. §. 2. Nos igitur ipsum procuratorem generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolicet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, qui rem sæpius consideratum, matureque discusserunt, consilio, Monachis Cisterciensibus prædictis tuta conscientia licuisse, & licere vti dispensatione prænarrata super vsu carnium per Capitulum generale Ordinis *Declarat prout in rub.* huiusmodi, Apostolica auctoritate concessa, ac diuturna consuetudine comprobata, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, eandemque ad tranquillandas conscientias, scrupulosque sedandos benignè approbamus, & quatenus opus sit, denuò concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus in contrarium deductis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, eiusque Monasteriorum, & aliis quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 10. Nouemb. 1657. Pontificatus nostri Anno tertio. *Dat. P. An. 3. die 10. Nou.*

Ad Archiepiscopos, & Episcopos Poloniæ, & Lituaniæ, vt congregent Synodos pro reparatione Diuini cultus. XLVI.

Synodus semel liberè acta, nusquam retractatur: ab ea deuiantes damnati censentur. Gelasius I. Constit. 1. §. 17. tom. 1.

ALEXANDER PAPA VII. Venerabiles Fratres, salutem, & Apostolicam benedictionem. *Edita A.D. 1657.*

Exordium. GRauibus, & luctuosis temporibus clarissimarum gentium vestrarum, quæ Catholicæ Religionis studio, & generoso pectorum obiectu Reipublicæ Christianæ aduersus immanes infensissimorum hostium vires iamdiu præsidio, ac propugnaculo sunt, ex animo prorsùs indoluimus; & quà precibus ad Deum, quà paternis curis omnibus auxilium, & opem ferre, quantum fieri potuit, profectò curauimus.

§. 1. Nunc sæuum illum turbinem, licet perculsis, & labefactatis, stantibus tamen rebus concedisse plurimum sanè gauisi sumus, tamque insignis beneficij auctori misericordiarum Patri Deo laudes, & grates etiam publicè egimus. Sed ingenti gaudio, quo mens nostra completur, magnus lætitiæ cumulus accedit ex concordi zelo, & constanti virtute Fraternitatum Vestrarum, quæ vti nobis Venerabilis Frater Episcopus Laudensis Nuntius Apostolicus non semel retulit, in tantis procellarium fluctibus vel sustinendis, vel etiam sedandis, insigniter enituit.

§. 2. Quare agite, Venerabiles Fratres, pergite laboranti adhuc Patriæ tam necessario tempore subuenire; etenim quò tantæ clades maiorem calamitatem rebus omnibus intulerunt, eo magis vobis enitendum est, vt Catholicæ Religionis rationes, Ecclesiarum iura, & morum disciplinam pro virili sustenteris, ac restituatis; quod equidem, benedicente Domino, & piissimo Rege, cui sanè instamus, fauente, futurum credimus, si in eam rem toto ex corde, & omnibus Pastoralis solicitudinis officiis seriò incubueritis.

§. 3. Cum autem Episcopi munus omne duobus illis Visitationum, & Synodorum capitibus, vel præcipuè contineatur, ad hæc potissimum studiosè, & accuratè peragenda Fraternitates Vestras summopere hortamur. Quàm amantibus, quàm etiam minacibus cum præceptis, tum exemplis ipse Christus ad explendas veri Pastoris partes nobis nedum stimulos admouerit, verùm etiam præiuerit, quæ Apostoli, ac deinceps eorum Successores Viri Sanctissimi profuso quoque cum vita sanguine præstiterint, quæ tam priuatis scriptis, quàm Conciliis per tot ætates vsque ad sacrosanctam Synodum Tridentinam publicè celebratis docuerint, ac præceperint, vos certè non latet, Venerabiles Fratres; quos ideò imitatores Christi, & æmulatores Sanctorum formam fieri gregis ex animo, obsecrantes cupimus, & quoniam cupimus, etiam, vt speramus, currentibus calcar addimus. Porrò Nobis ab ipso Nostri Pontificatus initio nihil antiquius fuit, quam Vrbem nostram in primis, & locum sanctum, quem elegit Dominus, ab omni prorsùs labe, ac vitiorum sordibus, quantum in nobis esse posset, purum, & repurgatum custodire, quò promptiùs, ac feliciùs ab vniuersis Christi fidelibus hinc salutis nedum præcepta, sed exempla quoque peti possent. Idque præterea instituta, & vsque prosequuta per nos ipsos (licet circumstent, & aliò sæpe auocent difficilium temporum tot

graues

graues curæ) Ecclesiarum, locorumque piorum diligenti visitatione vrgere non desistimus, verentes nimirum ne fortè increpationes adeò pauendas illas Domini per Ezechielem ad Pastores Israel non requirentes, nec pascentes gregem, in nos conuerti mereamur; aut etiam ex ore Hieremiæ illud: *Vos dispersistis gregem meum, & eiecistis eos, & non visitastis eos: ecce ego visitabo super vos malitiam studiorum vestrorum.*

§. 4. Quam sanè visitationem suam cum à vobis nunc Deus clementer auerterit, vt ea procul in posterum longè sit, etiam atque etiam prouidete; curate vt greges vestros (quod in tanta rerum perturbatione necesse fuit) dispersos, & debilitatos perquam diligenter visitetis; quod in eis infirmum est consolidetis, ægrotum sanetis, confractum alligetis, abiectum reducatis, quod perierat requiratis; vt qui vel hodie vobis multus est ad ignoscendum Deus, quantum vos Charitatis, & solicitudinis erga sanguine suo redemptas oues impenderitis, tantum salutis, & prosperitatis vobis, Ecclesiis, ac toti Reipublicæ vestræ (quos in sinu cordis planè gerimus) reducere, & cumulare velit.

§. 5. Cæterum quo cunctis Religionis, diuini cultus, ac disciplinæ Ecclesiasticæ rationibus in Prouinciis istis meliùs, ac faciliùs pro re, ac tempore consuli possit, eundem Nuncium nostrum non solum monitis, & mandatis, sed etiam peculiaribus facultatibus speciali Diplomate communicatis instruximus. Eum proindè audire omninò debebunt Fraternitates Vestræ, quibus Apostolicam benedictionem paternè largimur.

D. An. P. 3. die 10. Nou. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 10. Nouembris 1657. Pontificatus Nostri anno tertio.

XLVII. Constitutio qua innouantur ordinata iussu fel. record. Vrbani VIII. & Innocentij X. pro subuentione pauperum ægrotorum Vrbis.

Edita An. D. 1657.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. VT in hac Alma Vrbe nostra pauperibus ægrotis opportuna charitatis auxilia sedulò exhibeantur, operæpretium facturi Nobis videmur si illa, quæ dudum fel. rec. Vrbani VIII. & Innocentij X. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum iussu ea super re prouidè statuta fuerunt, innouemus, & quò seruentur in posterum exactiùs, grauiorum pœnarum adiectione muniamos.

Comminatio pœnarum. §. 1. Itaque de Congregationis Venerab. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ à Nobis institutæ deputatorum consilio, omnibus, & singulis Præceptoribus, Gubernatoribus, Guardianis, Officialibus, Rectoribus, & Administratoribus quibuscunque infrà expressorum dictæ Vrbis Hospitalium sub vigintiquinque scutorum auri à contrauentorum singulis de propriis eorum bonis exigenda, necnon priuationis officiorum, & incapacitatis ad alia similia obtinenda eo ipso incurrendis, aliisque nostro, & pro tempore existentis Romani Pont. arbitrio pœnis harum serie auctoritate Apostolica districtè præcipimus vt infrà scriptas ordinationes diligenter obseruent.

Statuta pro subuentione pauperum. §. 2. Videlicet: In quolibet eorundem Hospitalium seorsim constituatur locus, seu mansio certo lectorum numero instructa, in quibus recipiantur qui scabie vltra alias infirmitates in ipso Hospitali curari solitas laborauerint. Parochi, quando ægrotum in viis, & plateis publicis, stabulis, aliisve locis intra terminos parochiarum suarum repererint, lectum gestatorium ex loco in quo dilecti filij Eleemosynarij nostri iussu collocatus fuerit, adferri, ægrotumque, si ex natione fuerit, quæ Hospitale in eadem Vrbe habeat, ad Hospitale nationis huiusmodi, sin minus ad Hospitale commune quod magis ægroto placuerit, dummodo tamen morbus ex illis sit, qui in eodem Hospitali communi curantur, deferri curent. Pro mercedis baiulorum qui ægrotum ad Hospitale, vt præmittitur, detulerint, solutione Eleemosynarius noster prædictus adhibetur, cui mercedem promptè soluendi mandatum dedimus. Licebit cuilibet, qui ægrotos in viis, & plateis publicis, aliisque locis viderit, eius rei certiorem facere Parochum, vt ille lectum gestatorium adferri, ipsosque ægrotos ad Hospitale deferri curet: Nobis autem pergratum erit eiusmodi obsequium. Ægroti ex Hospitalibus non dimittantur priusquam bene sanati, ac extra periculum recidiuæ in morbum prolapsionis constituti sint. Porrò Hospitalia certas artes mæchanicas exercentibus destinata sunt infrascripta, videlicet: Hospitale Sancti Rochi pro aurigis, eorumque famulis, rem pecuariam vaccarum rubrarum exercentibus, sutoribus veteramentariis, lignorum ad mensuram aptatoribus, exoneratoribus, vinitoribus, nautis, aquæ baiulis, & fidicinibus.

§. 3. Hospitale S. Mariæ de Horto nuncupatum pro auiariis, molitoribus, rei pecuariæ vaccarum albarum præpositis, naticulariis Regni Neapolitani, olitoribus, eorumque famuliis, colonis partiariis vinearum, sutoribus veteramentariis, salsamentariis, & vermicellariis.

Necnón Hospitale S. Mariæ de Laureto pro pistoribus eorumque famuiis, crustulariis, seu vt vulgò dicuntur, ciambellariis, & frumenti mensoribus.

§. 4. Hospitalia verò, seu Archihospitalia Sancti Spiritus in Saxia, S. Saluatoris ad Sancta Sanctorum, S. Mariæ Consolationis, S. Ioannis Colabitæ in Insula Tyberina, S. Iacobi Incurabilium, & S. Lazari omnibus nationibus communia sunt.

§. 5. In Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia tot sint lecti tam pro nobilibus, quam pro non nobilibus, quot capiunt illius infirmariæ; inibi autem recipiantur febribus, aliaque deiectione, vel dysenteria laborantes, necnon vulnerati ex omni natione, quamvis etiam scabiosi sint, dummodò tamen non habeant Hospitale eorum nationis, nisi in hoc casu numerus præfixus ægrotorum in Hospitali nationis huiusmodi curandorum reperiretur impletus.

§. 6. In Archihospitali S. Saluatoris ad Sancta Sanctorum trecenti sunt lecti, omnibus, tam qui virorum, quàm fœminarum curationi deseruiunt, computatis, in quibus ægroti recipientur eo modo, qui pro Archihospitali Sancti Spiritus in Saxia supra præscriptum est.

§. 7. In Hospitali S. Mariæ Consolationis octuaginta sint lecti, tam virorum, quàm fœminarum curationi seruientes, in quibus ægroti pari modo recipiantur.

§. 8. In Hospitali S. Ioannis Colabitæ sexaginta lecti reperiuntur; sed quia idem Hospitale redditus non habet, dilectorum filiorum Fratrum Ordinis Beati Ioannis Dei illius curam gerentium prudentiæ, & charitati numerus ægrotorum in illo recipiendorum relinquitur.

§. 9. In Hospitali S. Iacobi Incurabilium centum & viginti lecti sint, tam virorum, quàm fœminarum vsibus seruientes, in quibus recipiantur vlcerosi ex omni natione, tametsi etiam scabiosi sint: illic autem suis temporibus dabitur decoctio ligni sancti vulgò nuncupati pro dolorum, catarrhorum, aliarumque similium infirmitatum curatione. Postremò in Hospitali S. Lazari leprosi omnis nationis recipiantur.

§. 10. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quod quilibet etiam speciali nota, & expressione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, seu ad ea vocati, & auditi non fuerint, aut ex alia quacunque quantumvis legitima, & priuilegiata causa, colore, prætextu, & capite de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aliòve quolibet defectu notari, vel impugnari, aut in controuersiam quoquo modo reuocari nunquam posse, sed illas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, sub pœnis supradictis perpetuò inuiolabiliter obseruari: Sicque, & non aliter in præmissis *Decretum irritans.*

per quoſcunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac eiuſdem S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, alioſque quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 11. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, Archihoſpitalium, & Hoſpitalium huiuſmodi, & aliis quibuſvis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus: priuilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio facienda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunque.

Transſumptis credi iubet. §. 12. Volumus autem vt præſentes literæ per aliquem, ſeu aliquos ex Curſoribus noſtris ad valuas Eccleſiæ S. Ioannis in Laterano, ac Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & in acie Campi Floræ de Vrbe publicentur, ac earum exempla ibidem affigantur, quæ ſic publicatæ, & affixæ omnes, & ſingulos quos concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac ſi vnicuique illorum perſonaliter intimatæ fuiſſent; quodque præſentium earundem tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Dat. P. An. 3. die 16. Nou. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 16. Nouembris 1657. Pontificatus noſtri anno tertio.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti millesimo ſexcenteſimo quinquageſimo ſeptimo, Indictione 10. Pontificatus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Alexandri Diuina prouidentia Papæ VII. anno eius tertio, die verò 22. Nouembris, prædicta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Eccleſiæ S. Ioannis Lateranenſis, ac Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & in acie Campi Floræ, per me Iacobum Cornelium Apoſt. Curſ.

Petrus Paulus Deſiderius Mag. Curſ.

XLVIII. Mandat obſeruari Decreta edita à Sacra Congregatione de Propaganda Fide ab Eccleſiaſticis, tam ſæcularibus, quàm Regularibus, pro bono regimine ſpirituali Animarum Chriſti fidelium Goæ.

Qua via proficiſci debeant Religioſi ad partes Indiarum, & Inſularum, definiunt Clem. VIII. Conſtit. 74 tom 3. & Paulus V. Conſtit. 90. tom. 3. Officio Parochi vt fungi poſſint Religioſi conceſſit Pius V. Conſtit. 34. tom. 2.

Edita A. D. 1658. *ALEXANDER PAPA VII.*

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. SAcroſancti Apoſtolatus officij, quo diuina diſponente clementia Catholicæ Eccleſiæ regimini, meritis licet imparibus, præſidemus, ſolicitudo Nos monet, vt noxia quæcunque à Dominico Grege quantum nobis ex alto conceditur, remouere ſtudeamus.

§. 1. Cùm itaque ad aures noſtras deuenerint querimoniæ Chriſti fidelium Goæ, atque in adiacentibus Inſulis degentium de nonnullis abuſibus Eccleſiaſticorum, eorum præcipuè penes quos ipſorum Chriſti fidelium ſpirituale regimen, ac cura reſidet: Nos prædictis abuſibus, quatenus irrepſerint, quantocitius occurri, aut ſaltem præcaueri, ne illi in poſterum contingant, volentes, de nonnullorum Venerabilium fratrum noſtrorum S.R.E. Cardinalium ex Congregatione negotio Propagandæ fidei præpoſita, quibus querimonias huiuſmodi diſcutiendas remiſimus, conſilio, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſtatuimus, præcipimus, & mandamus ſedulò, inuiolabiliter, & exactè ſeruari ab omnibus, & ſingulis ad quos ſpectat, & in poſterum ſpectabit, Decreta infraſcripta, videlicet.

§. 2. Primò. Caueant Parochi, aut Eccleſiaſtici quicunque, ſiue ſæculares, ſiue regulares, ne in poſterum vllo pacto cogant pauperes ad operas, ſeu laborem impendendum pro ſuis Eccleſiis, non perſoluta iuſta mercede, niſi id ſponte, & ex pietate præſtare voluerint, multóque minus audeant eos mulctare, qui renuerint. *Decreta obſeruanda.*

Secundò. Cum iis qui ſacro, aut catecheſi doctrinæ Chriſtianæ non interfuerint (ſi mos ſit, eos, vt ſupponitur, aliqua pœna mulctare) ea moderatione ſe gerant, vt nonniſi verè contumacibus, & contemnentibus, eaque modica, nec crebrò irrogetur.

Tertiò. Inſtruant populum omni qua decet lenitate, abſtinentes omninò à ferula, & à verbis indecentibus, maximè ſi cum mulieribus, viris nobilibus, ſeu ætate prouectis agatur.

Quartò. Ad Seminarium (niſi eius inſtitutio, ſeu fundatio obſtet) locus etiam iis, qui ex nobili ſunt genere, & congrua (ni pauperes ſint) perſoluerint alimenta, concedatur, ne à rectæ educationis beneficio prorſus excludantur, habita tamen prudenti diſtinctione à reliquis, vt quieti conſulatur.

Quintò. Ad ſcientias addiſcendas, & ſcholas quilibet admittatur, nullo habito nobilitatis, ſeu generis diſcrimine, niſi ex aliqua propria culpa quis indignus cenſeatur.

Sextò. Neophytos Deo ſub Religionis iugo ſeruire volentes ſine rationabili cauſa Regulares non reſpuant, ſed pari charitate omnes, qui ſpiritu Dei aguntur, & ad perfectionem anhelant, amplectantur.

Septimò. Preſbyteri ſæculares doctrina, & moribus idonei à beneficiis curatis, & à quolibet alio Eccleſiaſtico munere, ſiue prædicationis, ſiue adminiſtrandi Sacramenta Pœnitentiæ, minimè arceantur, attenta præſertim indigentia tot animarum millium, quibus longè impares ſunt pauci Regulares illuc ex Europa aduentantes.

Octauò. Caueant itidem Parochi ſæculares, & regulares vllo modo ſeſe ingerere in rebus ſpectantibus ad Politiam ſæcularem, nec vllum ad officia publica proponant, quamvis aptior cæteris videatur, nec vnquam interſint comitiis, aut conuentibus vbi de rebus publicis agitur.

Nonò. Vt maiori cum gaudio verbum Dei ſuſcipiatur, altiuſque radices agat, & fructum afferat, concionentur omninò Regulares pluries in anno idiomate vernaculo, & patrio populorum, vtque id ipſum faciliùs, & frequentiùs præſtetur, curet omninò Vicarius Capitularis, aut Superior qui fuerit, vt etiam Clerus ſæcularis eius Regionis in verbi Dei prædicatione exerceatur.

Decimò. Deputet Vicarius plures ex Sacerdotibus ſæcularibus indigenis, quos idoneos reperetit ad confeſſiones excipiendas, quò faciliùs, & libentiùs fideles Sacramentum Pœnitentiæ valeant frequentare, nec cogantur ſolis Regularibus, aut exteris ſeſe ſubiicere.

Vndecimò. Vt autem radicitus euellatur abuſus, qui in præfatis Regionibus, vt præfertur, irrepſit, excipiendi confeſſiones per interpretem, aut lecto pœnitentis catalogo peccatorum, vt nutibus innuat, ſi quæ fuerint ab eo commiſſa, diſtrictè præcipitur Capitularibus (grauiter etiam onerando conſcientiam ipſorum Regularium,

larium, & quorumcunque ad quos pertinet) vt in posterum id nullo modo permittant, sed ab iis tantum audiantur confessiones, qui illius idiomatis sensum sufficienter percipiunt, & ad ipsorum numerum pro rei exigentia augendum promoueantur omninò Sacerdotes sæculares eius Regionis ad confessiones fidelium patrio idiomate excipiendas.

Duodecimò. Cúmque audiatur maximum Catholicorum numerum contra præceptum Domini, qui voluit debiles, & claudos admitti, sub prætextu ignobilitatis, & rudioris ingenij reiici à sacra Synaxi, id eadem Sacra Congregatio omninò vetat, ac prohibet, nisi prorsus eius mysterij sint incapaces.

Decimotertiò. Ægrotis morti proximis cuiuscunque sint conditionis, quamvis in sordido, ac vili degant loco, aut tugutio, Sacrum Eucharistiæ viaticum deferatur, cum apud Deum nulla sit acceptio personarum, ac pro nostra salute nec stabulum, nec Crucis ignominiam exhorruerit.

Decimoquartò. Ne ob instructionis defectum qui Sacro Baptismate initiantur, immaculatam Christi legem profanis, ac gentilitiis institutis ex ignorantia fœdent, ac idololatriam cum orthodoxa fide confundant, vt sæpè inibi euenire enonciatum est; caueant ij qui iisdem instruendis incumbunt, ne in posterum vllos ad baptisma admittatur, qui veterem hominem, ac gentilitios mores prorsus exuens, Christum plenè non induerit, & in fide sit sufficienter instructus.

Decimoquintò. Quoniam verò (vt veritas ipsa docet) nemo potest venire ad Christum, nisi Pater cœlestis eum traxerit, monentur Ecclesiastici, tum sæculares, tum regulares, cæterique qui ethnicorum conuersionibus dant operam, vt illos non vexationibus, pollicitationibus, aut vi, sed verbi Dei prædicatione, & bonorum operum exemplo ad Baptismum inducant, perscrutantes præcipuè diligenter quo fine, & spiritu ducantur, qui baptizari postulant.

Decimosextò. Nihil prorsus, ne quidem sub prætextu pietatis Parochi tam sæculares, quàm regulares à suis Parochianis quæst.ent, & si quid pro festorum celebratione sponte ab iis tribuatur, integrè in eam causam insumant, & quidquid superest, pauperibus eiusdem Parochiæ dispensetur, itaut quantumvis minima auiditatis suspicio à viris Ecclesiasticis absit.

Decimoseptimò. Pro temporali regimine Confraternitatum existentium in Ecclesiis Regularium deputentur in posterum Officiales sæculares, qui redditum administrationi incumbant, nullatenus Regularibus ea in re sese ingerentibus.

Decimo-octauò. Cum Goæ, & in adiacentibus Insulis vetitum sit ethnicis ritus gentilitios publicè exercere, districtè prohibetur Ecclesiasticis, ne eisdem permittant, & maximè (quod nefas est) turpis lucri gratia, cadauera ethnicorum inde asportari, vt iuxta profanum eorundem ritum comburantur.

Decimononò. Cadauera pauperum fidelium gratis omninò posthac à Parochis sepulturæ tradantur, nec ad extorquendam, aut emendicandam à vicinis, vel affinibus eleemosynam publicè exponantur.

Vigesimò. Districtè prohibetur, ne ethnicis vllo pacto permittatur in Ecclesiis sacrificare, seriò Vicariis Capitularibus iniungendo, vt in contrauenientes, & maximè ob lucrum, grauiter animaduertant, curentque in posterum ne Ecclesiis præficiantur Neophyti parum instructi.

Vigesimoprimò. Similiter Regularium Superiores sedulò curent vt Parochi extra Conuentus in prædictis Regionibus commorantes regularis obseruantiæ specimen cunctis vbique præbeant, eosque idcircò ad claustra, & regularem disciplinam aliquando reuocent, ne regulari Instituto paulatim exsolescente, dum aliis incumbunt, se ipsos amittant, ac demum in destructionem potiùs, quàm ædificationem Populorum missi videantur.

§. 3. Decernentes ita in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Apostolicis, ac in vniuersalibus, Prouincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac quatenus opus sit, Ecclesiarum, Monasteriorum, Collegiorum, Conuentuum, Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum quorumcunque, & aliis quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus; priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. *Decretum irritans.*

§. 5. Volumus autem, vt earundem præsentium transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Ian. 1658. Pontificatus Nostri Anno Tertio. *D. P. An. 3. die 18. Ian.*

Quod Fratres Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum possint diuidere suam Congregationem in tres Prouincias, & augere duos Diffinitores Generales, dummodò vnaquæque Prouincia habeat octo Conuentus. XLIX.

De hac Congregatione vide ad Constit. 131. Iniuncti nobis, *Vrb. VIII. tom.* 4. *& ad Constit.* 145. *eiusdem.* tom. etiam 4.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam. *Edita A.D. 1658.*

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ludouicus à Sancto Ioanne Baptista Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, quod aliàs pro eius parte Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositis exposito, quod dicta Congregatio duas tantùm Prouincias haberet, illarumque Domus regulares per Castellæ, Bœticæ, Aragoniæ, Nauarræ, Cataluniæ, & Valentiæ Regna, seu Principatus dispersæ, & a se inuicem valdè distantes reperirentur, nec à duobus Prouincialibus nisi difficulter visitari possent: quodque in eadem Congregatione quatuor dumtaxat Diffinitores essent, pro expulsione autem incorrigibilium sex Diffinitores iuxta Constitutiones fel. record. Vrbani Papæ Octaui prædecessoris nostri requirerentur, & propterea nomine Congregationis prædictæ eisdem Cardinalibus supplicato, vt ipsi Congregationi in eius Capitulo generali prædictas domos regulares in tres Prouincias, dummodò tamen vnicuique trium Prouinciarum huiusmodi octo domus regulares, seu Conuentus assignarentur, diuidendi, ita quod nouus Prouincialis pro tertia Prouincia eligi deberet, necnon alios duos Diffinitores, qui easdem auctoritatem, & præeminentiam voti, & loci cum aliis quatuor Diffinitoribus prædictis haberent, pro grauium dictæ Congregationis negotiorum expeditione eligendi facultatē concederent: emanauit à Congregatione dictorum Cardinalium decretū tenoris, qui sequitur, videlicet. *Supplicatio.*

Decretum Sacr. Congr.

§. 1. Sacta Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, ac instante Procuratore Generali Congregationis præfatæ, committendum censuit prout præsenti decreto committit Eminentiss. Ordinis huiusmodi apud hanc Sanctam Sedem Protectori, vt si, & quatenus prædictarum duarum Prouinciarum supputationem, seu subdiuisionem, itavt ex eis tertia Prouincia consurgat, ac in illa Prouincialis, cæterorumque Officialium ad instar aliarum dictarum Prouinciarum, & sub iisdem legibus electionem fieri, pro meliori ipsarum Prouinciarum regimine in Domino iudicauerit expedire, præmissa pro suo arbitrio, & prudentia indulgere valeat, modo tamen neutra ipsarum Prouinciarum pauciores quam octo Conuentus habeat, in quibus regularis obseruantia vigeat, ac præterea, vt in Capitulo Generali alios duos Diffinitores cum omnibus auctoritatibus, præeminentiis, & prærogatiuis, quibus quatuor nunc existentes fruuntur, & gaudent, adeo vt inter omnes sex numero esse debeant in futurum, eligere, & superaddere possint, facultatem impertiri in contrarium, non obstantibus quibuscumque. Romæ 14. Decembris 1657. M. Card. Ginettus.

Decretum Protectoris.

§. 2. Cuius decreti vigore subinde Venerabilis Frater noster Martius Episcopus Albanensis eiusdem S.R.E. Cardinalis Ginettus nuncupatus, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector decretum edidit tenoris sequentis, videlicet: Martius miseratione diuina Episcopus Albanensis S.R.E. Cardinalis Ginettus, Sanctiss. D.N. Papæ Vicarius Generalis, totiusque Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Generalis Protector, Attentis expositis, petitam licentiam, & facultatem ex præfatis duabus Prouinciis tertiam erigendi, ac Prouincialem, aliosque Officiales sub eiusdem Ordinis, & cæterarum Prouinciarum legibus eligendi, dummodò nulli ex ipsis minus quam octo Conuentus, in quibus regularis vigeat obseruantia, assignentur; ac demùm in Capitulo Generali duos alios Diffinitores superaddendi, & eligendi, ac in omnibus ad formam retroscripti decreti Sacræ Congregationis negotiis Episcoporum, & Regularium præpositæ, & non aliàs concedimus, & impartimur. Datum Romæ ex ædibus nostris hac die 10. Ianuarij 1658. Card. Ginettus Protector.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, prædictus Ludouicus Procurator Generalis dictum decretum eiusdem Martij Cardinalis Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsum Ludouicum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, decretum præinsertum memorati Martij Cardinalis Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus, salua semper in præmissis auctoritate Congregationis præfatorum Cardinalium. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit primò dictæ Congregationis, eiusque Prouinciarum, & Domorum regularium, seu Conuentuum, quorumcumque, & aliis quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat, & specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Confirmat prout in rub.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 30. Ianuarij 1658. Pontificatus Nostri Anno tertio. *Dat. P. An. 3. die 30. Ian.*

Pro quiete, & vtilitate Monialium Vrbis Regularium curæ subiectarum. L.

Monasteria Monialium quando earum Prælati ingredi possint, extat Constit. 28. Gregor. XIII. & de earum confessoribus ab Ordinario approbandis Constit. 18. Gregor. XV.

ALEXANDER PAPA VII. *Edita A. D. 1658.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcrosancti Apostolatus officij humilitati nostræ per abundantiam diuinæ bonitatis impositi debitum exposcit, vt paternam dilectarum in Christo filiarum Monialium Monasteriorum Almæ Vrbis nostræ, quæ contemptis sæculi illecebris, Domini Nostri IESV CHRISTI obsequiis sese sub suaui religionis iugo mancipatunt, curam gerentes, illa, quæ earum quieti, vtilitatibusque quomodolibet obesse conspicimus, peculiari studio remouere satagamus.

Quibus prohibitum victus, & pernoctatio.

§. 1. Aliàs siquidem pro quiete, & felici directione Sanctimonialium Regularibus subiectarum prouidè ab hac Sancta Sede statutum fuit, ne Confessores, Superioresve cuiuscumque gradus, Visitatores, eorum socij, Concionatores, aliique Regulares quicumque confessionum generalium, visitationum, concionum, aliorumque exercitiorum intuitu, seu quovis alio prætextu apud earundem Monasteria eorum pernoctare, verùm neque refectionem, aut cibum sumere possent, nisi ex vrgenti necessitate ab Ordinario in scriptis approbanda; & tunc quidem nonnisi in mansionibus à Monasteriorum clausura distantibus, ac prorsus segregati. Præterea Monialibus prohibitum est, ne diurnum victum, seu refectionem statutis ad functiones prædictas diebus, aliisque occasionibus ordinariis, seu extraordinariis, imò neque lineam, aliàmve quamcunque supellectilem supradictis Regularibus subministrarent, sed pro eorum sustentatione, intuitu seruitij, seu ministerij, quod præstant, certam frumenti, ac vini quantitatem constituerent ad rationem duorum Iuliorum monetæ Romanæ in singulos dies ministerij huiusmodi, Procuratoribus Conuentuum ipsorum Regularium respectiuè assignandam. Vetitum quoque fuit Monasteriis, ac Monialibus communiter, vel priuatim, quocumque sub prætextu, etiam eleemosynæ, sumptuum, vel celebrationis Missarum, aliòve titulo prædictis Regularibus quidquam tribuere, tametsi Superiores essent, & in actu visitationis versarentur.

Colloquia cũ illis regularibus vetita.

§. 2. Quin etiam quamplurimis Apostolicis Constitutionibus interdicitur huiusmodi Regularibus accessus ad locutoria Sanctimonialium, necnon cum eisdem miscere colloquia ad crates, rotas, portas, & quovis alio in loco, sub pœnis priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, aliisque etiam grauioribus pro rerum, temporumque opportunitate inflictis, cum declaratione, quod easdem quoque pœnas incurrant Confessores ordinarij, & extraordinarij, Concionatores, Superiores cuiuscumque gradus, seu Visitatores, tam ordinarij, quàm delegati, qui colloqui præsumpserint cum Monialibus (etiamsi Abbatissæ, Priorissæ, aut Officiales Monasteriorum fuerint) extra actum confessionum, concionum, aut visitationum huiusmodi; & aliàs prout in diuersis decretis desuper emanatis vberiùs continetur.

§. 3. Cùm

Causa huius constitutionis.

§. 3. Cùm autem, sicut accepimus, ordinationes prædictæ, sub prætextu, quod nimis rigorosæ sint, in eadem Vrbe vtplurimum non obseruentur, indeque varia incommoda, & perturbationes prædictis Monialibus oriri doceat experientia: Nos opportunum huic malo remedium adhibere cupientes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, necnon dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, ac Monasteriorum Vrbis prædictæ a Nobis institutæ deputatorum consilio, supradicta decreta innouantes, præmissaque in eis contenta de nouo statuentes, atque augentes, omnibus, & singulis Superioribus Generalibus, Prouincialibus, Abbatibus, Præpositis, Prioribus, & Superioribus localibus dictæ Vrbis, cuiuscumque Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam mendicantium, quam non mendicantium, & Clericorum regularium, etiam speciali nota, & expressione dignis, quibus Sanctimonialium cura incumbit, sub priuationis vocis tam actiuæ, quam passiuæ, necnon eorum officiorum, & dignitatum, ac inhabilitatis ad ea ampliùs obtinenda pœnis eo ipso incurrendis, aduersus quas nemo nisi a Nobis, & Romano Pontifice pro tempore existente reintegrari valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium mandamus, & præcipimus, vt intra terminum vnius mensis a die publicationis earundem præsentium computandum, Confessores, eorumque socios, Concionatores, & alios quoscunque Regulares apud Monasteria Sanctimonialium in eadem Vrbe existentia, vel continuè, vel ad tempus quocunque titulo pernoctare solitos, ad claustra reuocare debeant, neque de cætero ampliùs permittant eosdem, seu alios Regulares intra, seu prope septa Monasteriorum huiusmodi habitare; idque etiam sub eisdem pœnis præstare, & obseruare teneantur ipsimet Superiores supra nominati, aliique pro tempore eorum successores, cuiuscunque gradus fuerint: quibus omnibus expressè prohibemus nedum apud Monasteria prædicta pernoctare, aut degere, verùm etiam ne diurnam quidem refectionem sumere, præterquam in casibus necessitatis, a Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice approbandæ.

Habitationes intra septa, vel contigua monasteriis vetat.

§. 4. Et vt tollatur omnis occasio transgressionis, præcipimus Superioribus supradictis sub eisdem pœnis, vt intra eundem terminum quascunque cellas, mansiones, seu cubicula propè Monasteria prædicta ad vsum memoratorum Regularium existentia, si clausuræ Monasteriorum earundem Sanctimonialium contigua fuerint, eisdem includi, vel dirui omninò faciant, si verò extra septa, vendi, pretiumque in Monasteriorum vtilitatem conuerti; nec in posterum alia similia aptari, ædificari, aut emi respectiuè permittant. Ad hæc iisdem Superioribus sub pœnis prædictis mandamus, & præcipimus, vt nullatenus patiantur coqui, seu parari cibos à Monialibus, siue lintea, aliaque vtensilia, tam propriis eorum, quam Regularium quorumcunque vsibus suppeditari. Confessores quoque, & Concionatores nihil omnino quovis prætextu à Monialibus accipere possint, sub eisdem pœnis, præter duos Iulios monetæ prædictæ in pecunia numerata, si per institutum regulare licuerit pro quotidianis eorum alimentis ad tempus seruitij præstiti, & non vltra, Procuratori eorum Conuentus respectiuè soluendos, sin minus, æquiualentem vini, frumentique portionem Syndicis consignandam. Prohibemus pariter sub pœnis prædictis, ne dicti Regulares, tam per se, quàm per alios mediatè, vel immediatè à Monialibus, eorumque Monasteriis dona, seu munuscula, quantumvis exigui valoris, necnon esculenta, aut non esculenta quæcumque accipiant, etiam recognitionis, debiti, contributionis, alimentorum, gratitudinis, mutui, eleemosynæ, celebrationis Missarum, fabricæ, valetudinarij, vestiarij, legatorum piorum, aut quocunque alio titulo.

Contractus omnes inter Regulares & moniales irritat.

§. 5. Similiter ne cum prædictis Monialibus, earumque Monasteriis ipsorum Regularium curæ mediatè, vel immediatè subiectis vllos inire possint contractus censuum, tam actiuè, quàm passiuè, mutui, locationum, conductionum, emptionum, venditionum, aut alios quoscumque, tametsi eiusmodi contractus liciti forent, ac vtiles, & de Sedis Apostolicæ licentia inirentur, nisi expressè fuerit præsentibus literis derogatum: alias præter nullitatem contractuum huiusmodi, tam contrahentes, quam Superiores, mandantes, aut quovis modo consentientes incidant in pœnam priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, ac officiorum suorum, eo ipso reintegratione Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus reseruata.

Colloquia damnat.

§. 6. Præterea interdicimus omnibus, & singulis prædictis sub eisdem pariter pœnis colloquia quæcunque cum Sanctimonialibus prædictorum Monasteriorum (comprehensis etiam Abbatissis, Priorissis, ac Officialibus) extra actum confessionum, concionum, aut visitationum huiusmodi; adiecta sub similibus pœnis expressa prohibitione, ne quoquo modo permittant, vt eorum socij, aliique Regulares, tam professi, quàm non professi, sub quovis prætextu cum Monialibus colloquantur. Contrauenientes autem, præter pœnas prænarratas, grauioribus etiam nostro, successorumque nostrorum Romanorum Pontificum arbitrio puniantur.

Dies in quibus locutoria clausa esse debent.

§. 7. Mandamus insuper omnibus, & singulis Superioribus supradictis, vt feriis Quadragesimalibus, Aduentus Domini, quatuor temporum, vigiliarum, festorum solennium cum tota eorum octaua, necnon diebus Sanctissimæ Eucharistiæ sumendæ destinatis, locutoria quæcunque prædictorum Monasteriorum clausa remaneant, nullusque vir, quantumvis sanguine in quocunque gradu coniunctus ad Monialium colloquia hisce temporibus admittatur, nisi ob præcisam necessitatem à dilecto filio nostro, & pro tempore existentis Romani Pontificis Vicario in Vrbe prædicta in spiritualibus generali, vel eius Vicesgerente in scriptis approbandam. Et quia in quibusdam Monasteriis abusus inualuit, vt Sacræ Communionis, & confessionum fenestellæ locutoriorum loco deseruiant: prohibemus omnibus, & singulis Abbatissis, seu Priorissis, Confessoribus, & cæteris Superioribus Regularibus, seu Visitatoribus Monasteriorum huiusmodi pro tempore existentibus, cuiuscumque gradus existant, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, ne dictas fenestellas in alium, quàm in sacrum, cuius causa institutæ sunt, vsum vel adhibeant, vel adhiberi permittant. Mandantes, & præcipientes, vt exceptis Communionum, & Confessionum diebus, dictæ fenestellæ semper obseratæ sint, & quidem duplici claui, interna scilicet, & externa, quarum altera penes Abbatissam, seu Priorissam; altera verò penes Confessorem asseruetur: nunquam verò aperiri possint, nisi statis horis dumtaxat, atque temporibus ad sacrum ministerium destinatis. Liceat tamen Confessori, aut Superiori, cùm puellas ad habitum, aut professionem admitti contigerit, huiusmodi functiones ad Communionis fenestellam obire, iuxta ritum, & consuetudinem Monasterij.

Clausulæ præseruatiuæ.

§. 8. Cæterum vt præsentes literæ debitæ executioni demandentur, illarumque ignorantia à nemine prætendi possit, nec in obliuionem, & desuetudinem abeant, memorato Vicario nostro, eiusque Vicesgerenti iniungimus, vt earundem præsentium tenorem in idioma vulgare fideliter transferri, ac translatum imprimi, & sexto quoque mense, nempe Dominica prima Aduentus, & Dominica tertia post Pentecostem in publica mensa prædictorum Monasteriorum respectiuè perlegi curent, sub eisdem pœnis priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, ac officiorum, tam ab Abbatissis, & Priorissis, quàm à Superioribus localibus eo ipso incurrendis, ac reintegratione aduersus pœnas huiusmodi Sedi prædictæ tantùm reseruata. Decernentes ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quod quilibet etiam speciali nota, & expressione digni, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, aut ad ea vocati, auditi, seu causæ

propter

propter quas eædem præſentes emanarunt, adductæ, verificatæ, aut iuſtificatæ non fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis pia, & priuilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite etiam in Corpore Iuris clauſo, nullo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aliove quolibet defectu notari, impugnari, in ius, vel controuerſiam reuocari, ad terminos iuris reduci, aut aduerſus illas quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari poſſe, ſed dictas præſentes ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocunque ſpectabit, inuiolabiliter obſeruari, ſicque, & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac eiuſdem S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoſlibet quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, & quandocumque functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 9. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de non tollendo iure quæſito, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon Monaſteriorum, Conuentuum, Ordinum, Congregationum, & Inſtitutorum huiuſmodi, & aliis quibuſvis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, etiam immemorabilibus; priuilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficiẽti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio facienda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores, formas & occaſiones præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ſeruatis, & inſertis reſpectiue habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Transumptorum fides.

§. 10. Volumus autem vt eædem præſentes literæ, ſeu earum exempla ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, ac Cancellariæ Apoſtolicæ, necnon in acie Campi Floræ de Vrbe prædicta per aliquem ex Curſoribus noſtris, prout moris eſt, publicentur, & affigantur, quæ ſic publicatæ, & affixæ omnes, & ſingulos quos concernunt, perindè afficiant, ac ſi vnicuique eorum perſonaliter intimatæ fuiſſent: Vtque ipſarum præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

D. P. An. 3. 20. Febr.

Datum Romæ apud S. Petrum, ſub Annulo Piſcatoris, die 20. Februarij 1657. Pontificatus noſtri anno tertio.

Supplicatio.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexcenteſimo quinquageſimo octauo, Indictione 11. Penti, catus autem Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D. N. D. Alexandri Diuina prouidentia Papæ VII. anno tertio, die verò 3. Aprilis, prædicta Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, vt moris eſt, per me Petrum Paulum de Graſſis Apoſtolicum Curſorem.

Hieronymus Maſcella Mag. Curſ.

LI.

Breue, quo Vicarius Generalis Portugaliæ Minorum de Obſeruantia declaratur, quod ſit ſolummodo Commiſſarius Generalis ad inſtar aliorum Commiſſariorum Nationum.

Commiſſarij Generales Nationales quotannis rationem reddere debent Miniſtro Generali de Capitulis in ſuis Prouinciis celebratis; & de rebus præcipuis intra, & extra Capitula determinatis. Sic cautum fuit in Capitulo Generali Tolet. 1658. pro vtraque Familia, numero 17.

Edita A.D. 1659.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiuo huius Const.

ALiàs per nos accepto, quod Prouinciæ tam de familia Obſeruantium, quàm Reformatorum nuncupatorum Ordinis Minorum S. Franciſci Regni Portugaliæ, & ſuarum Conquiſtarum præſentia ſuperioris, qui illas regeret, maxime indigebant, attentis difficilibus, diſpendioſiſque recurſibus, qui non ſine temporis diuturnitate, incommodo, & labore, ab illis partibus ad hanc S. Sedem Apoſtolicam haberi poſſunt, præſertim bellorum, & aliorum tunc expreſſorum de cauſis.

§. 1. Subinde Nos dilectum filium Ioannem Pereira Prouinciæ Algarbiorum dicti Ordinis profeſſum in in Vicarium Generalem earundem Prouinciarum dicti Regni, ſuarumque Conquiſtarum Fratrum Minorum huiuſmodi cum facultatibus ad id neceſſariis ad triennium inde proximum, & interim ad noſtrum beneplacitum Apoſtolica auctoritate conſtituimus, & deputauimus, prout in noſtris in ſimili forma Breuis tunc deſuper emanatis literis, quarum tenorem præſentibus pro expreſſo haberi volumus, vberiùs continetur.

§. 2. Cum autem ſicut dilectus filius Michaël Angelus della Sambuca totius dicti Ordinis Miniſter Generalis Nobis nuper exponi fecit, in eiſdem Prouinciis dicti Regni Portugaliæ Fratrum prædictorum nunquam extiterit officium Vicarij Generalis huiuſmodi, nec etiam ab illis fuerit requiſitum, exindeque ſchiſmata, perturbationes, & alia incommoda in eodem Ordine poſſent exoriri. Nobis propterea idem Michael Angelus Miniſter Generalis humiliter ſupplicari fecit, vt in præmiſſis opportunè vt infra prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur eundem Michaelem Angelum ſpecialibus fauoribus, & gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, mentis, intentionis, & voluntatis noſtræ fuiſſe, & eſſe, vt prædictus Ioannes non Vicarius Generalis, ſed ſolummodo Commiſſarius Generalis Prouinciarum prædictarum ſit, nominarique, haberi, & eſſe debeat ad inſtar aliorum quarundam eiuſdem Ordinis Prouinciarum Commiſſariorum Generalium, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium declaramus, ipſique Michaeli Angelo Miniſtro Generali facultatem interim expediendi negotia Fratrum Prouinciarum Regni prædicti præſentium in Curia, & aliorum abſentium ad eundem Michaelem Angelum pro expeditione recurrentium, auctoritate, & tenore præſentibus concedimus, & impartimur.

Declaratio prout in rub.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes prædictas literas validas, firmas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ſicque, & non aliter

in

in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus primodictis nostris literis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, Ordinis, & Prouinciarum huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Dat. P. A. 4. die 6. Apr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die 4. Aprilis 1659. Pontificatus nostri anno quarto.

LII. Constitutio contrà Religiosos Congregationis Montis Virginis, dignitates, Prælaturas, & & officia dictæ Congregationis à quibusque personis, tam Sæcularibus, quam Ecclesiasticis, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus procurantes.

Consimilem prohibitionem habent ferè omnes Religiones, vt videre poteris in Repertorio, verbo Ambitus.

Edita An. D. 1659.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. SAcrosancti Apostolatus officio, quod authore Deo gerimus, admonemur, vt pateriam Christifidelium, qui sæculi vanitati renunciantes, & humilitatis spiritui adhærentes, Altissimis obsequiis sese sub suaui monasticæ vitæ iugo deuouerunt, curam gerentes, ambitiosum earum personis ad dignitates, & officia accessum intercludere studeamus.

Confirmat prævs in rub. §. 1. Motu itaque proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnibus & singulis Monachis Congregationis Montis Virginis Ordinis S. Benedicti, cuiuscumque qualitatis, status, gradus, conditionis, præeminentiæ, & dignitatis nunc, & pro tempore quandocumque existentibus, ne de cætero pro prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis quibusvis eiusdem Congregationis consequendis, ad Principum, seu Prælatorum, & aliarum personarum quarumlibet de gremio dictæ Congregationis non existentium, etiam Cardinalatus honore, vel quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, aut Ducali fulgentium fauores, vel suffragia recurrere, illosque, seu illa sibi procurare, aut etiã sponte oblatis, & à se minimè procuratis vti directè, vel indirectè, seu aliàs quoquo modo audeant, vel præsumant, sub perpetuæ priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, absque vlla spe reintegrationis, necnon excommunicationis maioris, à qua nemo à quocumque præterquam à Nobis, & Romanis Pontificibus successoribus nostris, nisi in mortis articulo constitutus, absolui possit, pœnis eo ipso absque vlla alia declaratione incurrendis tenore præsentium prohibemus, & interdicimus.

Prohibet Superioribus. §. 2. Mandantes propterea, & districtè præcipientes in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub similis excommunicationis pœna dilectis filiis Abbati Generali, cæterisque Superioribus Congregationis prædictæ modernis, & pro tempore existentibus, ne ad instantiam, & requisitionem prædictarum personarum de gremio Congregationis huiusmodi non existentium cuicumque ipsius Congregationis Monacho vllam prælaturam, illumve officium, gradum, honorem, dignitatem, functionem, vel administrationem eiusdem Congregationis quovis modo concedant.

§. 3. Ac decernentes ipsas præsentes litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inuiolabiliter obseruari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§. 4. Non obstantibus Apostolicis; ac in vniuersalibus, Prouincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, prædictorum Ordinis, & Congregationis, aliisve quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, seruatis, & insertis respectiuè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. *Contrariis derogat.*

§. 5. Vt autem præmissorum notitia ad omnes dictæ Congregationis Monachos facilius deueniat, volumus ipsas præsentes literas in singulis Capitulis generalibus eiusdem Congregationibus publicè legi, & sic lectas omnes, & singulos ad quos spectat, & spectabit perinde afficere, & arctare, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent, vtque earundem præsentium transumptis etiam impressis, manu Scribæ Capituli generalis Congregationis huiusmodi, vel alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo Abbatis Generalis ipsius Congregationis, vel alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Publicatio literarum.*

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Iunij 1659. Pontificatus Nostri Anno quarto. *Dat. P. A. 4. die 27. Iun.*

Quod in Prouinciis Cismontanis Fratrum de Obseruantia, ac Reformatorum Sancti Francisci non eligantur amplius Vocales, seu Discreti à familia Conuentuum mittendi ad Capitula Prouincialia. LIII.

De hac materia vide, quæ notaui ad Constitut. 51. Vrb VIII. Sacrosanctum, *tom 4. circa abrogationem concessionum contrariantium statutis Ordinis, & eius Regulæ.*

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam. *Edita A.D. 1658.*

SAcrosancti Apostolatus Nobis diuinitus commissi ratio postulat; vt ad ea, per quæ controuersiæ inter religiosos viros, qui contemptis sæculi illecebris vota sua sub arctioris vitæ regula Altissimo reddere iugiter fragunt, *Exordium.*

tagunt, exortæ perpetuò sopiantur, peculiari paternæ charitatis nostræ studio intendamus.

Confirmat prout in rub. §. 1. Itaque de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, visis per eosdem Cardinales supplicibus libellis porrectis nomine plurimorum Fratrum Minorum, tum de Observantia, tum Reformatorum nuncupatorum Cismontanæ Familiæ Ordinis Sancti Francisci, instantiam pro restitutione assertæ consuetudinis eligendi Vocales, seu Discretos à Conuentibus mittendos ad Capitula Prouincialia; auditisque sæpius in particulari dictorum Cardinalium Congregatione dilectis filiis Fratribus Commissariis Generali, & Curiæ, necnon Procuratore Generali Reformatorum Ordinis prædicti, partibusque hinc inde tam verbo quàm scripto informantibus, cum omnibus pro vtraque earum deductis, ac postmodum toto negotio in plena prædictorum Cardinalium Congregatione, dilecto filio nostro Ioanne Baptista tit. S. Petri ad Vincula, eiusdem S. R. E. Presbytero Cardinale Pallotto nuncupato referente, diligenter, & maturè discusso: in Prouinciis Cismontanis tam Observantiæ, quàm Reformatorum dicti Ordinis non esse locum præfatæ Discretorum electioni, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, ac proinde perpetuum desuper silentium imponimus: salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Decretum irritans. §. 2. Decernentes pariter easdem præsentes literas validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inuiolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, & causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus decreto fel. record. Innocentij Papæ X. prædecessoris nostri, & aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 4. Volumus autem, vt præsentium transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. 4. die 27. Iuly. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 27. Iulij 1658. Pontificatus Nostri Anno quarto.

LIV. Confirmatio Priuilegiorum, Exemptionum, Libertatum, Immunitatum, Gratiarum, Indulgentiarum, &c. Fratrum Eremitarum Ordinis Sancti Pauli primi Eremitæ sub Regula Sancti Augustini: Necnon Communicationis Priuilegiorum quomodolibet concessorum, cum Patribus Ordinis Carthusiensis.

Edita A. D. 1659. *ALEXANDER PAPA VII.*

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN supremo militantis Ecclesiæ Solio per ineffabilem Diuinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum nostrorum suffragio constituti, Priuilegia, Gratias, & indulta Religiosorum Virorum, qui spretis sæculi illecebris in humilitatis spiritu, & vitæ regularis observantia, vota sua Altissimo reddere iugiter satagunt, Ordinibus piè prouideque concessa libenter cum à Nobis petitur, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communimus, & aliàs desuper prouidemus, prout matura consideratione præuia conspicimus in Domino rationi esse consentaneum.

§. 1. Nuper siquidem pro parte Dilectorum filiorum Prioris Generalis, & Fratrum Ordinis Sancti Pauli Primi Eremitæ sub Regula Sancti Augustini nobis expositum fuit, quod dudum ad eiusdem Ordinis fauorem emanarunt à felicis recordationis Vrbano Papa VIII. prædecessore nostro literæ sub plumbo expeditæ, quibus aliorum nonnullorum Romanorum Pontificum prædecessorum pariter nostrorum literæ reperiuntur insertæ, tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 2. Vrbanus Episcopus seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. *Vrb. VIII.* Ad Apostolicæ dignitatis apicem meritis licet imparibus diuina dispositione vocati gratos Domino, & Christianæ Reipublicæ vtiles fructus, qui ex Religiosis Sancti Pauli Primi Eremitæ sub regula Sancti Augustini, tam ex pia, & Religiosa eorum viuendi norma, quam ex solicitis ipsorum Religiosorum studiis, ac continuis laboribus pro diuini nominis gloria, ac crebris Verbi Dei prædicationibus, necnon Sacramentorum Ecclesiasticorum administrationibus prouenire noscuntur intra cordis nostri arcanà reuoluentes, ea quæ pro eiusdem Ordinis conseruatione, & felici gubernio prouidè statuta fuisse dicuntur, necnon quæcunque priuilegia, immunitates, exemptiones, libertates, & indulta præfato Ordini à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris quomodolibet concessa perpetuò firma, & illibata persistant, libenter, cum à nobis petitur, Apostolici muniminis adiicimus firmitatem, & desuper Apostolici fauoris auxilium impartimur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 3. Dudum siquidem per felicis recordationis Ioannem Papam XXII. prædecessorem nostrum accepto quod Fratres Sancti Pauli Primi Eremitæ sub Regula Sancti Augustini in Hungaria, & aliis partibus constituti, per austeritatem piæ vitæ, bonorumque operum actiones, adeò sese reddebant in conspectu Dei, & hominum gratiosos, quod eorum exemplo plurimi ad pietatis opera inducerentur, ipsique Fratres secundum Beati Augustini regulam desiderabant virtutum Domino perpetuum impendere famulatum, dictus Ioannes prædecessor huiusmodi pium, laudabile, & meritorium propositum, & obsequium eorumdem Fratrum dignè in Domino commendans, & gloriosæ memoriæ Caroli Hungariæ Regis, & dictorum Fratrum supplicationibus annuens, eisdem Fratribus Regulam antedictam per eos, & eorum successores, in locis suis, quæ habeant, & præstante Domino in posterum habituri erant, perpetuis futuris temporibus obseruandam authoritate Apostolica concessit.

§. 4. Insuperque Fratribus, eorumque successoribus prædictis, quod in Capitulo ipsorum quoties expediret celebrando aliquem de eis idoneum in eorum Priorem Generalem eligere, electum recipere, idemque Prior sic electus, receptus, & habitus in dictos Fratres, & Successores visitationis, & correctionis debitæ officium exercere, ac ipsos ab excommunicationis sententia, si quam eos propter violentam manuum iniectionem in seipsos, vel propter statuta dictæ Regulæ violanda incurrere contingeret, iuxta formam Ecclesiæ consuetam absoluere valeret. Et denique quod ipsi Fratres, & successores eorum in terris, & vineis, quas propriis suis manibus excolebant, & in posterum excolerent, Decimas soluere, & ad Synodos Diœcesanorum eorum venire minimè tenerentur, neque ad id inuiti compelli possint indulsit, prout in literis Apostolicis piæ memoriæ Clementis Papæ VII. prædecessoris nostri, pro eo, quod originales literæ ipsius Ioannis prædecessoris amissæ erant, desuper confectis, quarum tenor sequitur, videlicet.

§. 5. Clemens Episcopus seruus seruorum Dei, Dilectis filiis Priori, & Fratribus Sancti Pauli Primi Eremitæ sub Regula Sancti Augustini in Hungaria, & aliis partibus constitutis: salutem, & Apostolicam benedictionem. Prouisionis nostræ debet prouenire subsidio, vt ius suum cuilibet conseruetur. Hinc est, quod nos tenorem quarumdam literarum felicis recordationis Ioannis Papæ XXII. prædecessoris nostri in Regestro ipsius prædecessoris repertarum, pro eo, quod sicut vestra petitio nobis nuper exhibita continebat, originales literæ sunt amissæ, de Regestro ipso de verbo ad

verbum

verbum transcribi, & ad vestræ supplicationis instantiam præsentibus annotari fecimus, quæ talis est.

Ioan. XXII. §. 6. Ioannes Episcopus Seruus Seruorum Dei: Ad perpetuam rei memoriam. Per sanctæ contemplationis studium, innocentis vitæ meritum, & exercitium laudabilium actionum in fidei fragrantia, deuotionis existentia, & abundantia charitatis Deus Omnipotens Caput Ecclesiæ sanctæ Suæ colitur, & in cultu sui beatissimi nominis suauiter, & deuotè Sanctorum memoria renouatur, rependiturque Diuina gratia his, qui supernæ Maiestatis excellentiæ varijs, & deuotis affectibus obsequuntur, pro quorum laboribus centuplum, & ipsis æternæ vitæ gaudium tribuit pro mercede. Sic igitur in Sponsa Christi Ecclesia militante fideles Domini virtutum aromatibus redolentes à Romano Pontifice successore Beati Petri, & Iesu Christi Vicario in bonis foueantur operibus, ad illa fauorabiliter promoueantur, gratiosis tractentur fauoribus, & opportunæ tutelæ munimine roborentur, vt in pacis pulchritudine quiescentes liberis, & quietis mentibus pensum exsoluant Altissimo debitæ seruitutis: sacramque Religionem suprema plantat Apostolicæ Sedis Authoritas, & plantatam nutrit dulcedine charitatis, pietatis lenimento prosequitur, & eo libentius, & benigniùs ianuam ei pandit spiritualium gratiarum, quo fidelius, & sedulius per viam graditur Domini mandatorum, & per longanimitatis, humilitatis, & patientiæ meritum, virtutum tendit ad culmina, & sibi, alijsque fidelibus thesaurum impetrat cœlestium præmiorum.

§. 7. Sanè ad nostrum Apostolatus auditum relatio fide digna perduxit, quod dilecti filij Fratres Sancti Pauli Primi Eremitæ in Hungaria, & alijs partibus constituti per austeritatem piæ vitæ, bonorumque operum actiones adeò se reddunt in conspectu Dei, & hominum gratiosos, quod eorum exemplo plurimi ad pietatis opera inducuntur, quodque ipsi secundum Beati Augustini Regulam desiderant virtutum Domino perpetuum impendere famulatum. Nos igitur huiusmodi pium, laudabile, ac meritorium propositum, & obsequium eorumdem Fratrum Dei, & Sanctorum suorum prosequentium laudem, & gloriam in Domino commendantes, & attendentes illa salubria, & efficacia fore ad perennis salutis brauium impetrandum, & vt eo libentius dicti Fratres diuinis beneplacitis se occupent, seque diligentius exerceant in operibus sanctitatis, qui inuenisse gaudebunt Nos, & dictam Sedem sibi gratiosos, propitios, & benignos: Charissimi in Christo filij nostri Caroli Regis Hungariæ Illustris, quem ad fratres ipsos specialis deuotionis affectum habere percipimus, Apostolicam pro Fratribus prædictis in hac parte gratiam humiliter implorantis, & eorumdem Fratrum deuotis supplicationibus annuentes, prælibatis Fratribus authoritate Apostolica Regulam concedimus antedictam, per eos, & successores ipsorum in locis suis quæ habent, & præstante Domino habebunt in posterum, perpetuis futuris temporibus obseruandam; memoratis insuper Fratribus, eorumdemque successoribus, quod in Capitulo ipsorum quoties expedierit celebrando, aliquem de eis idoneum in eorum Priorem Generalem eligere, & electum recipere valeant, & habeant: idemque Prior sic electus, receptus, & habitus in dictos Fratres, & successores visitationis, & correctionis debitæ officium valeat exercere, ac ipsos ab excommunicationis sententia, si quam eos propter violentam manuum iniectionem in se ipsos, vel propter statuta dictæ Regulæ violanda incurrere contigerit, iuxta formam Ecclesiæ absoluere consuetam: denique vt præfati Fratres, successores eorum, de terris, & vineis, quas proprijs suis manibus excolunt, & ipsi successores præfati excolent in posterum, decimas soluere, & venire ad Synodos Diœcesanorum eorum minimè teneantur, neque ad id compelli possint inuitis eisdem Fratribus, & successoribus, & Priore, de Sedis eiusdem clementia, & benignitate solita, tenore præsentium indulgemus. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Datum Auenione vigesimosexto Calendas Decembris, Pontificatus nostri Anno tertio, Incarnationis verò Dominicæ Anno millesimo Trecentesimodecimonono.

§. 8. Cæterum, vt earumdem literarum tenor præfatus, sic insertus, omnimodam rei, seu facti certitudinem habeat, Apostolica authoritate decernimus, vt illud idem robur, eamque vim, eumque vigorem dictus tenor per omnia habeat, quem haberent originales literæ supradictæ, & eadem prorsus eidem tenori fides adhibeatur quandocumque, & vbicumque, siue in iudicio, vel alibi fuerit exhibitus vel ostensus, & eidem stetur firmiter in omnibus, sicut eisdem originalibus literis daretur si forent exhibitæ, vel ostensæ. Per hoc autem nullum ius de nouo vobis acquiri volumus, sed antiquum si quod habetur, tantummodo conseruari. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ annotationis, constitutionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, eius se nouerit incursurum. Datum Auenione quarto decimo Calendas Augusti, Pontificatus nostri anno primo, Incarnationis verò Dominicæ anno millesimo trecentesimo quadragesimotertio.

§. 8. Et deinde piæ memoriæ Gregorius Papa XI. etiam prædecessor noster precibus Prioris Generalis, & Fratrum tunc existentium huiusmodi tunc inclinatus eorum domus in quibus diuino vacabant obsequio, sub Beati Petri, & sua protectione suscepit, statuens, vt Ordo Canonicus, qui secundum Deum, & Beati Augustini Regulam in domibus ipsis authoritate Apostolica institutus esse dignoscebatur, perpetuis ibidem temporibus inuiolabiliter obseruari deberet.

§. 9. Præterea vt quæcunque possessiones, & bona quæ præfatæ domus tunc iustè, & canonicè possidebant, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu alijs iustis modis poterant adipisci, Fratribus præfatis, eorumque successoribus firma, & illibata permanerent, vna cum Ecclesijs, Decimis, Hortis, Vineis, Oliuetis, Pratis, Terris, Nemoribus, Vuadis, pascuis in bosco, & plano; in aquis, & molendinis, in vijs, & semitis, & in omnibus alijs libertatibus, & immunitatibus suis, & vt noualium, aut quæ proprijs manibus, aut sumptibus colebant, de quibus aliquis hactenus Decimas non perceperat, siue de animalium suorum nutrimentis, nullus ab ipsis Fratribus Decimas exigere, vel extorquere auderet, seu præsumeret; liceret quoque iisdem Fratribus Clericos, vel Laicos liberos, & absolutos a sæculo fugientes ad conuersionem accipere, & eos absque contradictione aliqua retinere.

§. 10. Prohibuit insuper, vt nulli Fratrum præfatorum post factam in domibus huiusmodi professionem fas esset, nisi Prioris sui licentia arctioris Religionis obtenta, de iisdem domibus discedere: discedentem verò absque communi literarum Apostolicarum cautione nullus auderet retinere. Præterea inhibuit ne vllus Episcopus, vel quælibet alia persona ad Synodos, vel ad alios Conuentus forenses ipsos Fratres venire, nec iudicio sæculari de propria substantia, vel possessionibus eorum subiacere compelleret, nec ad domos præfatas causa Ordines celebrandi, causas tractandi, vel aliquos Conuentus publicè conuocandi venire præsumeret, nec Regularem dicti Prioris Generalis electionem impediret, aut de instituendo, vel remouendo, vel reuocando eo, qui pro tempore foret contra Statuta Ordinis se aliquatenus intromitteret, illud adijciens, vt scilicet Priores ipsi Episcopo, saluo Ordine suo, obedire deberent, & contra statuta Ordinis præfati nullam obedientiam facere compellerentur.

§. 11. Pro consecrationibus verò Altarium, vel Ecclesiarum, Ordinationibus Clericorum, seu pro Oleo Sancto, vel quolibet Ecclesiæ Sacramento, nullus à dictis Fratribus

sub prætextu consuetudinis, vel alio modo quicquam audeat extorquere, sed illis hæc omnia gratis Episcopi Diœcesani impenderent, alioquin liceret eis quoscunque mallent Catholicos adire Antistites, gratiam, & communionem Sedis Apostolicæ habentes, qui Apostolica freti authoritate dictis Fratribus, quod postularent, impertirentur. Quod si Sedes Diœcesanorum Episcoporum fortè vacarent, interim omnia Sacramenta Ecclesiastica à vicinis Episcopis accipere liberè absque contradictione possint; ita tamen, vt ex hoc imposterum propriis Episcopis nullum præiudicium generaretur. Quia verò interdum propriorum Episcoporum copiam non habebant, si quos Episcopos Romanæ Sedis gratiam, & communionem habentes, & de quibus plenam notitiam haberent, per eos transire contigerit, ab eis benedictionem Vasorum, & vestium, & consecrationes Altarium authoritate Apostolicæ Sedis recipere valerent.

§. 12. Cùm autem generale interdictum terræ adesset, liceret eisdem Fratribus, clausis Ianuis, exclusis excommunicatis, & interdictis, non pulsatis campanis, dummodo causam non dedissent interdicto, submissa voce diuina officia celebrare. Chrisma verò, Oleum Sanctum, Consecrationes Altarium, seu Basilicarum, Ordinationes Clericorum, qui ad Ordines forent promouendi à Diœcesanis susciperent Episcopis, si Catholici forent, ac gratiam, & communionem Sacrosanctæ Romanæ Sedis haberent, & ea vellent sine prauitate aliqua exhibere.

§. 13. Prohibuit similiter, vt infra fines suorum locorum, nullus sine consensu Diœcesanorum Episcoporum, & dictorum Fratrum, Capellam, seu Oratorium de nouo construere auderet, saluis Priuilegiis Romanorum Pontificum, & ad hoc nouas, & indebitas exactiones ab Archiepiscopis, & Episcopis, Archidiaconis, seu Decanis, aliisque omnibus Ecclesiasticis, sæcularibusque personis, à dictis Fratribus omnino fieri vetuit: sepulturam quoque in Ecclesiis ipsorum Fratrum liberam esse decreuit, ita vt eorum deuotioni, & extremæ voluntati, qui se in Ecclesiis eisdem sepeliri deliberassent, nisi fortè excommunicati, vel interdicti, aut etiam publici vsurarij essent, nullus obsisteret: saluis tamen iuribus illarum Ecclesiarum, à quibus corpora mortuorum assumerentur.

§. 14. Decimas præterea, & possessiones ad ius Ecclesiarum dictorum Fratrum spectantes, quæ à Laicis detinebantur, redimendi, & legitimè liberandi de manibus eorum, & ad Ecclesias ad quas pertinebant reuocandi, libera esset eisdem Fratribus de Apostolica authoritate facultas: Obeunte verò Generali Priore prædicto, suorum quomodolibet successorum nullus ibidem qualibet subreptitionis astutia, seu violentia præponeretur, nisi quem dicti Fratres communi consensu, vel Fratrum maior pars consilij sanioris, secundùm Deum, & B. Augustini Regulam prouiderent eligendum. Paci quoque, & tranquillitati dictorum Fratrum paterna in posterum solicitudine prouidere studens, authoritate Apostolica prohibuit, vt inter clausuras locorum dictorum Fratrum nullus rapinam, seu furtum facere, ignem apponere, sanguinem effundere, hominem temerè capere, vel interficere, seu violentiam exercere auderet. Præterea omnes libertates, & immunitates à prædecessoribus suis Romanis Pontificibus locis dictorum Fratrum concessas, necnon libertates, & exemptiones sæcularium exactionum à Regibus, & Principibus, vel aliis fidelibus rationabiliter eisdem Fratribus indultas confirmauit. Decernens, quod nulli omninò hominum liceret præfatas domos temerè perturbare, aut earum possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare: Sed ea omnia integra conseruarentur illis, pro quorum gubernatione, & sustentatione concessa erant, vsibus omnimodis profutura, salua Sedis Apostol. authoritate, & Diœcesanorum Episcoporum canonica iustitia, & in supradictis Decimis moderatione Concilij Generalis, prout in literis ipsius Gregorij prædecessoris in hunc, qui sequitur, modum.

§. 15. Gregorius Episcopus seruus seruorum Dei. Dilectis filiis Priori Generali, & Fratribus Sancti Pauli Primi Eremitæ, in Hungaria, & aliis Mundi partibus constitutis, sub Regula S. Augustini, tam præsentibus, quàm futuris Regularem vitam professis. In perpetuum Religiosam vitam eligentibus Apostolicum conuenit adesse præsidium, ne fortè cuiuslibet temeritatis incursus, aut eos à proposito reuocet, aut robur, quod absit, S. Religionis infringat. Eapropter dilecti in Domino Filij vestris iustis postulationibus clementer annuimus, & domus vestras, in quibus diuino vacatis obsequio, sub Diui Petri, & Nostra protectione suscipimus, & præsentis scripti Priuilegio communimus.

§. 16. In primis siquidem statuentes, vt Ordo Canonicus, qui secundum Deum, & Diui Augustini Regulam in domibus ipsius authoritate Apostolica institutus esse dignoscitur, perpetuis ibidem temporibus inuiolabiliter obseruetur. Prætereà quascunque possessiones & quæcunque bona, quæ prædictæ domus in præsentiarum iustè, & canonice possident, aut in futurum concessione Pontificum, largitione Regum, vel Principum, oblatione fidelium, seu aliis iustis modis præstante Domino poterunt adipisci, firma vobis, vestrisque successoribus, & illibata permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis. Loca ipsa, in quibus prædictæ Domus sitæ sunt, cum omnibus pertinentiis suis, videlicet cum Ecclesiis, Decimis, Hortis, Vineis, Oliuetis, Pratis, Terris, Nemoribus, Vvadis, Pascuis in bosco, & plano in aquis, & molendinis, in viis, & semitis, & in omnibus aliis libertatibus, & immunitatibus, seu noualium vestrorum quæ propriis manibus, aut sumptibus colitis, de quibus aliquis hactenus Decimas non percepit, siue de vestrorum animalium nutrimentis, nullus à vobis Decimas exigere, vel extorquere præsumat.

§. 17. Liceat quoque vobis Clericos, vel Laicos liberos, & absolutos è sæculo fugientes ad conuersionem recipere, & eos absque contradictione aliqua retinere. Prohibemus insuper, vt nulli Fratrum vestrorum post factam in domibus vestris professionem fas sit, nisi arctioris Religionis obtenta licentia, de iisdem domibus discedere, discedentem verò absque communi literarum nostrarum cautione nullus audeat retinere: insuper etiam authoritate Apostolica inhibemus, ne vllus Episcopus, vel quælibet alia persona ad Synodos, vel ad alios Conuentus forenses vos ire, vel iudicio sæculari de propria substantia, vel possessionibus vestris subiacere compellat, nec ad domos vestras causa Ordines celebrandi, causas tractandi, vel aliquos Conuentus publicos conuocandi venire præsumat, nec Regularem Prioris vestri electionem impediat, aut de instituendo, vel remouendo eo, qui pro tempore fuerit, contra statuta Ordinis vestri se aliquatenus intromittat; illud adiicientes, vt scilicet Priores ipsi Episcopo saluo Ordine suo obedire debeant, & contra statuta Ordinis sui nullam obedientiam facere compellantur; pro consecrationibus verò Altarium, vel Ecclesiarum, Ordinationibus Clericorum, pro Oleo Sancto, vel quolibet Ecclesiastico Sacramento, nullus à vobis sub prætextu consuetudinis, vel alio modo quicquam audeat extorquere, sed hæc omnia gratis vobis Episcopi Diœcesani impendant; alioquin liceat vobis quoscunque malueritis Catholicos adire Antistites, gratiam, & communionem Apostolicæ Sedis habentes, qui nostra freti Authoritate, vobis quod postulatis impendant. Quod si Sedes Diœcesanorum Episcoporum fortè vacauerint, interim omnia Ecclesiastica Sacramenta à vicinis Episcopis accipere liberè absque contradictione possitis; sic tamen, vt ex hoc in posterum propriis Episcopis nullum præiudicium generetur.

§. 18. Quia verò interdum propriorum Episcoporum copiam non habetis, si quos Episcopos Romanæ Sedis, vt diximus, gratiam, & communionem habentes, & de quibus plenam notitiam habeatis, per vos transire contigerit, ab eis benedictiones Vasorum, & vestium, & consecrationes Altarium authoritate Apostolicæ Sedis recipere valeatis.

§. 19. Cùm

§. 19. Cùm autem generale interdictum terræ fuerit, liceat vobis clausis ianuis, exclusis excommunicatis, & interdictis, non pulsatis campanis, dummodo causam non dederitis interdicto, suppressa voce diuina officia celebrare: Chrisma etiam, Oleum Sanctum, Consecrationes Altarium, seu Basilicarum, ordinationes Clericorum, qui ad Ordines fuerint promouendi à Diœcesanis Episcopis, si quidem Catholici fuerint, & gratiam, & communionem Sacrosanctæ Romanæ Sedis habuerint, & ea vobis voluerint sine prauitate aliqua exhibere.

§. 20. Prohibemus insuper, vt infra fines locorum vestrorum nullus sine consensu Diœcesanorum Episcoporum vestrorum Capellas, seu Oratorium de nouo construere audeat, saluis Priuilegiis Pontificum Romanorum, & ad hoc nouas, & indebitas exactiones ab Archiepiscopis, & Episcopis, Archidiaconis, seu Decanis & aliis omnibus Ecclesiasticis, sæcularibusve personis à vobis omninò fieri prohibemus. Sepulturam quoque in Ecclesiis vestris liberam esse decernimus, vt eorum deuotioni, & extremæ voluntati, qui se in iisdem Ecclesiis sepeliri deliberarint, nisi fortè excommunicati, vel interdicti sint, aut etiam publici vsurarij, nullus obsistat, salua tamen iustitia illarum Ecclesiarum, è quibus corpora mortuorum assumuntur.

§. 21. Decimas præterea, & possessiones ad ius Ecclesiarum vestrarum spectantes, quæ à Laicis detinentur, redimendi, & legitimè liberandi de manibus eorum, & ad Ecclesias ad quas pertinent reuocandi, libera sit vobis de nostra authoritate facultas.

§. 22. Obeunte verò Generale vestro Priore, suorum quomodolibet successorum nullus ibidem qualibet subreptionis astutia, seu violentia præponatur, nisi quem Fratres communi consensu Fratrum, vel maior pars Consilij sanioris, secundum Deum, & Beati Augustini Regulam prouiderint eligendum. Paci quoque, & tranquillitati vestræ paterna in posterum sollicitudine prouidere studentes, authoritate Apostolica prohibemus, vt intra clausuras locorum vestrorum nullus rapinam, seu furtum facere, ignem apponere, sanguinem effundere, hominem temerè capere, vel interficere, seu violentiam audeat exercere.

§. 23. Præterea omnes libertates, & immunitates à Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus locis vestris concessas, necnon libertates, & exemptiones sæcularium exactionum à Regibus, & Principibus, vel aliis fidelibus rationabiliter vobis indultas, authoritate Apostolica confirmamus, & præsentis scripti Priuilegio communimus.

§. 24. Decernimus ergo, vt nulli omninò hominum liceat præfatas domos temere perturbare, aut earum possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed ea omnia integra conseruentur eorum, pro quorum gubernatione, ac sustentatione concessa sunt, vsibus omnimodis profutura, salua Sedis Apostolicæ authoritate, & Diœcesanorum Episcoporum Canonica iustitia, & in supradictis Decimis moderatione Concilij Generalis. Si qua igitur in futurum Ecclesiastica sæcularisve persona hanc nostræ Constitutionis paginam sciens contra temerè venire tentauerit, secundò, tertióve commonita, nisi reatum suum congrua satisfactione correxerit, potestatis, honorisque sui careat dignitate, reamque se diuino iudicio excommunicationis existere de perpetrata iniquitate dignoscat, & à Sanctissimo Corpore, & Sanguine Dei, & Domini Redemptoris Nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extrema examinatione districtæ subiaceat vltioni.

§. 25. Cunctis autem eisdem domibus sua iura seruantibus sit pax Domini Nostri Iesu Christi, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant & apud districtum iudicem præmia æternæ pacis inueniant. Amen, Amen, Amen. Datum Auenione, per manum Petri Tituli Sanctæ Anastasiæ Presbyteri Cardinalis, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellarij, duodecima die mensis Septembris, indictione nona, Anno ab Incarnatione Domini millesimo trecentesimo septuagesimo primo, Pontificatus verò dicti Gregorij XI. Papæ anno primo. Item prædictus Sanctissimus Pater Gregorius XI. propria manu se subscripsit, signum suum apponendo: & omnes Domini Cardinales etiam propriis manibus se subscripserunt, ad maiorem efficaciam, & certitudinem concessorum. Item Guido Portuensis, Tituli Sanctæ Rufinæ Episcopus. Item Raymundus Episcopus Praenestinus. Item Frater Guilielmus Episcopus Hostiensis, & Velletriensis. Item Ægidius Tusculanus. Item Ioannes Tituli Sanctæ Mariæ Presbyter Cardinalis. Item Guilielmus Tituli S. Stephani in Cælio Monte Presbyter Cardinalis. Item Guilielmus Tituli S. Clementis Presbyter Cardinalis. Item Stephanus Tituli S. Eusebij Presbyter Cardinalis. Item Franciscus Tituli Sanctæ Sabinæ Presbyter Cardinalis. Item Petrus Sanctæ Praxedis Presbyter Cardinalis. Item Frater Bernardus Tituli Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis. Item Robertus Basilicæ Duodecim Apostolorum Presbyter Cardinalis. Item Guilielmus, Tituli S. Vitalis Presbyter Cardinalis. Item Ioannes Tit. Sancti Marcelli Presbyter Cardinalis. Item Petrus Tituli S. Laurentij in Damaso Presbyter Cardinalis. Item Ioannes Tituli Sancti Ioannis in Lucina Presbyter Cardinalis. Item Raynaldus Diaconus Cardinalis. Item Vvilielmus S. Agnetis Diaconus Cardinalis. Item Iacobus S. Georgij ad Velum Aureum Diaconus Cardinalis. Item Petrus Sancti Eustachij Diaconus Cardinalis. Item Hugo Sanctæ Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis. Item Petrus... Sanctæ Mariæ in Vialata Diaconus Cardinalis.

§. 26. Et successiuè piæ memoriæ Bonifacius Papa VIII. similiter prædecessor noster, omnia, & singula libertates, immunitates, Priuilegia, & Indulgentias, & facultates Abbati pro tempore existenti, ac Monachis Ordinis Carthusiensis, eorumque Monasteriis, seu locis ab Apostolica Sede quomodolibet concessa, seu indulta, eisdem Fratribus Sancti Pauli, eorumque Monasteriis, & locis, dummodo essent Canonicè instituta communicauit. Et quod Prior Generalis, & cæteri Priores, seu loca tenentes Ordinis Fratrum Eremitarum prædictos suos Fratres Nouitios, & Conuersos absoluere; & cum eis dispensare in casibus, in quibus Abbas, & Priores dicti Ordinis Carthusiensis poterant, liberè, & perpetuò possent indulsit, prout in ipsius Bonifacij prædecessoris literis tenoris sequentis, videlicet,

§. 27. Bonifacius Episcopus Seruus seruorum Dei. Dilectis filiis Priori Generali, & Fratribus Sancti Pauli Primi Eremitæ sub Regula S. Augustini salutem, & Apostolicam benedictionem. In sinu Sedis Apostolicæ, cum Ordo, ac sacra Religio, sub qua virtutum Domino deuotum impenditis famulatum consistentes, sic splendent per virtutum incrementa, quod dignè merentur præcipuis attolli fauoribus, & spiritualibus gratiis confoueri; Nos quidem Ordinem ipsum libenter prosequimur prærogatiua fauoris, & augmenta suorum processuum paternis affectibus promouemus. *Bonifacius PP. VIII.*

§. 28. Hinc est, quod nos volentes, quòd idem Ordo felicioribus exinde augeatur auspiciis, & tantò salubriùs possitis reddere Domino vota vestra, quantò potioribus fueritis gratiis, & libertatibus à Sede Apostol. communiti, vestris hac in parte supplicationibus inclinati deuotis, omnia, & singula libertates, immunitates, Priuilegia, indulgentias, & facultates, quæ hic ex certa scientia præsentibus haberi volumus pro sufficienter expressis, dilectis filiis Patri Abbati pro tempore existenti, ac Fratribus Monachis Ordinis Carthusiensis, eorumque Monasteriis, seu locis ab Apostolica Sede quomodolibet concessa, seu indulta, vobis, & Monasteriis, ac locis vestris, dummodo sint canonicè instituta, vt eis vti, & gaudere, & quod Prior Generalis, ac cæteri Priores, seu loca tenentes dicti vestri Ordinis possint suos Fratres Nouitios, & Conuersos absoluere, & cum eis dispensare in casibus, in quibus Pater Abbas, & Priores dicti Ordinis Carthusiensis possunt, liberè, & perpetuò valeatis vobis authoritate Apost. de speciali gratia, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon statutis, & consuetudinibus, tam præfatarum, quam omnium aliarum ordinationum, ac aliis contrariis non obstantibus quibuscunque, tenore præsentium indulgemus.

Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Datum Romæ apud S. Petrum, octauo Kal. Martij, Pontificatus nostri anno duodecimo, Incarnationis verò Dominicæ Anno millesimo trecentesimo nonagesimo.

Ad hoc dictus Gregorius prædecessor, intuitu, & contemplatione gloriosæ etiam memoriæ Ludouici Regis Hungariæ, Monasteria, Prioratus, & loca dictorum Fratrum Sancti Pauli, quæ tunc habebant, & iustis modis in posterum obtinerent, cum Ecclesiis, seu Oratoriis eorundem, ac personis in eis degentibus à iurisdictione, ac dominio, & potestate Diœcesanorum, & quorumcunque ordinariorum iudicum exemit, & totaliter liberauit, districtiùs inhibens Diœcesanis, & aliis ordinariis quibuscunque, ne in Monasteria, Prioratus, vel loca huiusmodi, aut Ecclesias, & Oratoria eorundem, vel personas in illis degentes iurisdictionem aliquam exercere præsumerent. Ac decernens Monasteria, Prioratus, ac loca, necnon Ecclesias, Oratoria, & personas huiusmodi sibi, & Apostolicæ Sedi immediatè subiecta esse, prout in infrascriptis eiusdem Gregorij prædecessoris, quarum tenor sequitur.

Greg. Papa. Gregorius Episcopus Seruus seruorum Dei. Dilectis filiis Priori Generali, & Fratribus Sancti Pauli Primi Eremitæ sub Regula Sancti Augustini in Hungaris, & aliis Mundi partibus constitutis, salutem, & Apostolicam benedictionem. Sacræ vestræ Religionis, sub qua mundanis abiectis illecebris, deuotum, ac sedulum impenditis Domino famulatum, promeretur honestas, vt vos, & loca vestra specialibus gratiis, & fauoribus prosequentes, illa vobis libenter concedamus per quæ diuinis obsequiis, ac studio piæ vitæ quietiùs, & liberaliùs vacare possitis.

Hinc est, quod nos consideratione charissimi in Christo filij nostri Ludouici Regis Hungariæ Illustris nobis super hoc humiliter supplicantis, & vestris in hac parte supplicationibus inclinati, Monasteria, Prioratus, ac loca vestra, quæ in præsentiarum habetis, & præstante Domino iustis modis in posterum obtinebitis, cum Ecclesiis, seu Oratoriis eorundem, ac personis in eis degentibus præsentibus, & futuris à iurisdictione, ac Dominio, & potestate Diœcesanorum, & quorumcunque ordinariorum iudicum authoritate Apostolica tenore præsentium eximimus, & totaliter liberamus: Districtiùs inhibentes Diœcesanis, & aliis ordinariis quibuscunque, ne in Monasteria, Prioratus, vel loca vestra, aut Ecclesias, & Oratoria eorundem, vel personas in illis degentes, præsentes, vel futuras, iurisdictionem aliquam exercere præsumant; ac decernentes authoritate præfata, Monasteria, Prioratus, ac loca, necnon Ecclesias, Oratoria, ac personas huiusmodi, nobis, & Apostolicæ Sedi immediatè subesse, ac irritum, & inane, si secus super hoc à quoquam quauis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ exemptionis, liberationis, inhibitionis, & Constitutionis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Datum Anagniæ sextodecimo Kal. Octobris, Pontificatus Nostri anno septimo, Incarnationis verò Dominicæ millesimo trecentesimo septuagesimoseptimo.

Et denique per felicis memoriæ Martinum Papam Quintum prædecessorem nostrum accepto, quod antea dictus Bonifacius Papa Octauus prædecessor, ipsorum Prioris, & Fratrum precibus annuens, & cupiens, vt præfatus illorum Ordo eò felicioribus proficeret incrementis, quò maioribus gratiis foret ab eadem Sede Apostolica communitus, authoritate Apostolica, & irrefragabili Constitutione prohibuerat, ne aliqui, vel aliquis, cuiusvis status, gradus, seu conditionis existeret, vel existerent, aliquam personam Religiosam, vel Fratrem dicti Ordinis professum, vel conuersum de dicto Ordine in Fratrem alicuius alterius Ordinis paris, seu etiam arctioris recipere, seu aliàs ad professionem admittere sine speciali licentia, & Apostolicæ Sedis potestate faciente plenam, & expressam de verbo ad verbum de prohibitione huiusmodi mentionem, de cætero sub excommunicationis pœna, quouis modo præsumeret, seu præsumerent, prohibitionem præsentem, ac inde secuta quæcunque eadem Apostolica authoritate approbauit, & confirmauit, & per alias literas, personas dictorum Fratrum, & loca in quibus diuino essent mancipati obsequio, cum omnibus bonis, quæ tunc rationabiliter possidebant, aut in futurum iustis modis adipisci poterant, sub Sancti Petri protectione suscepit, atque Decimas, Terras, Possessiones, Domos, Vineas, Hortos, & alia bona eorundem Fratrum, necnon omnes immunitates, & libertates eis à prædecessoribus suis Romanis Pontificibus concessas; necnon libertates, & exemptiones sæcularium exactionum à Regibus, Principibus, & aliis Christi fidelibus rationabiliter ipsis Fratribus, & eorum locis huiusmodi concessas confirmauit, prout in ipsius Martini prædecessoris, quarum tenor sequitur.

Martinus PP. V. Martinus Episcopus Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Sedis Apostolicæ prouidentia circumspecta personas sub regulari obseruantia vacantes assiduo studio piæ vitæ, benigno fauore prosequimur, & quæ pro ipsarum complectendis indemnitatibus, ac Religionis perseuerantia pariter, & augmento prouidà deliberatione facta fuere, vt illibata persistant, solidiorem Apostolici roboris consueuit adiicere firmitatem. Dudum siquidem Bonifacius in sua obedientia, sub qua Dilecti filij Prior, & Fratres Sancti Pauli Primi Eremitæ sub Regula Sancti Augustini tunc persistebant, Nonus nominatus, ipsorum Prioris, & Fratrum precibus annuens, ac cupiens, vt Ordo præfatus eo felicioribus proficeret incrementis, quo maioribus gratiis foret ab eadem Sede communitus, authoritate Apostolica, & irrefragabili constitutione prohibuit, ne aliquis, vel aliqui, cuiusvis status, gradus, seu conditionis existeret, vel existerent, aliquam personam Religiosam, vel Fratrem dicti Ordinis Professum, vel conuersum de dicto Ordine in Fratrem alicuius alterius Ordinis paris, seu etiam arctioris recipere, seu aliàs ad professionem admittere sine speciali licentia Sedis præfatæ, faciente plenam, ac expressam, ac de verbo ad verbum de prohibitione huiusmodi mentionem, de cætero sub excommunicationis pœna, quam contrafacientes incurrere voluit eo ipso, quovis modo præsumeret, seu præsumerent, prout in suis literis desuper confectis pleniùs continetur.

Quare pro parte dictorum Prioris, & Fratrum nobis fuit humiliter supplicatum, vt prohibitionem, ac literas huiusmodi potioris Sedis Apostolicæ muniminis præsidio fulcire de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur huiusmodi supplicationibus inclinati, prohibitionem, ac literas prædictas, ac inde sequuta quæcunque rata habentes, & grata, illa eadem authoritate approbamus pariter, & confirmamus, ac præsentis scripti patrocinio communimus. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, & communionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, Indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Constantiæ tertio Kal. Ian. Pontific. nostri anno primo. Et in aliis eiusdem Martini prædecessoris, scilicet.

Martinus PP. Martinus Episcopus, Seruus seruorum Dei. Dilectis filiis Priori Generali, Vicariis, & Prioribus, ac Vniuersis Fratribus S. Pauli Primi Eremitæ sub Regula S. Augustini vbicunque consistentibus, salutem, & Apostolicam benedictionem. Cum à nobis petitur quod iustum est, & honestum, tam vigor æquitatis, quam etiam ordo exigit rationis, vt id per sollicitudinem officij nostri ad debitum perducatur effectum. Ea propter dilecti in Domino filij, quibus licet habere possessiones, & proprium in communi, ex indulto Sedis Apost. speciali,

ciali, vestris iustis postulationibus grato concurrentes assensu, personas vestras, & loca in quibus diuino estis mancipari obsequio, cum omnibus bonis, quæ in præsentiarum rationabiliter possidetis, aut in futurum iustis modis præstante Domino poteritis adipisci, sub B. Petri protectione suscipimus, atque nostra speciali authoritate Decimas, Terras, Possessiones, Domos, Vineas, Hortos, & alia bona vestra, necnon omnes libertates, & immunitates à Prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, siue per Priuilegium, vel alias Indulgentias vobis, & locis vestris concessas, necnon libertates, & exemptiones sæcularium exactionum à Regibus, Principibus, vel aliis Christi fidelibus rationabiliter vobis, & iisdem locis vestris concessas, sicut ea omnia iustè & pacificè possidetis, vobis, & per vos eisdem locis vestris Apostolica authoritate confirmamus, & præsentis scripti priuilegio communimus.

Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, & communionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Datum de Sennis 7. Kal. Iulij, Pontificatus nostri anno primo, Incarnationis verò Domini nostri millesimo quadringentesimo decimoseptimo: singulis præinsertis literis plenius continetur.

Quare pro parte dilecti filij moderni Prioris Generalis, & Fratrum S. Pauli huiusmodi nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus literas præfatas, ac Priuilegia, & indulta, facultates, libertates, aliaque præmissa pro firmiori eorum subsistentia, Apostolica authoritate approbare, & confirmare, aliaque in præmissis prouidere de benignitate Apostolicâ dignaremur.

Nos igitur, qui iustis, & honestis petentium votis libenter annuimus, eaque fauoribus prosequimur opportunis, modernos Priorem præfatum, & Fratres S. Pauli huiusmodi, & eorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati: Ex voto Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, super causis ad Episcopos, & Regulares spectantibus præpositorum, dilecto filio nostro Tiberio Tituli Sanctæ Priscæ Presbytero Cardinale Muto nuncupato referente, singulas literas prædictas, ac Priuilegia, indulta, facultates, libertates, immunitates, exemptiones, prærogatiuas, præeminentias, Concessiones, Indulgentias, fauores, & alias gratias vniuersas Spirituales, & Temporales Priori Generali, & Fratribus S. Pauli, eorumque Ordini, ac Ecclesiis, Capellis, Oratoriis, Domibus, & aliis locis, bonis, & rebus prætactis, tam per prædictos, vti præmittitur, ac alios Romanos Pontifices Prædecessores nostros, etiam per viam Extensionis, & Communicationis, quam per quoscumque Imperatores, Reges, Duces, & alios Principes, ac personas sæculares quotumcunque, & qualitercunque concessas, cum omnibus, & singulis inde legitime secutis, & sequendis, (quatenus Priuilegia huiusmodi sint in vsu, nec hactenus reuocata, aut sub aliqua reuocatione comprehensa, & salua Concilij Tridentini quoad exemptionem à iurisdictione Episcoporum, & Ordinariorum, & circa accessum ad Synodum, benedictiones vasorum, ac vestium, necnon Altarium consecrationes dispositione, & circa Nouitiorum receptionem, salua pariter dispositione Constitutionum Apostolicarum, & Institutionum Generalium; & præterquam quoad Agriculturam propriis eorum manibus faciendam) Apostolica authoritate prædicta, tenore præsentium perpetuò approbamus, & confirmamus, gratâque, & rata habemus, ac denuo concedimus, necnon illis perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, omnesque, & singulos, tam Iuris, quàm facti, & solennitatum quarumcunque de iure, vsu, vel consuetudine, aut alias quomodolibet requisitarum, vel necessariarum, & quosvis alios quantumvis substantiales defectus, si qui quomodolibet interuenerint, aut interuenisse dici, vel censeri possint in eisdem, dicta authoritate Apostolica supplemus.

Decernentes, literas, Priuilegia, Indulta, Facultates, Libertates, Immunitates, Exemptiones, Prærogatiuas, Præeminentias, Concessiones, Indulgentias, Licentias, Fauores, & alias Gratias prædictas, perpetuò validas, & efficaces, ac valida, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, ac integros effectus sortiri, & obtinere. Necnon Priori Generali, & Fratribus Sancti Pauli, & eorum Ordini, illiusque Ecclesiis, Capellis, Oratoriis, Domibus, & aliis locis, rebusque, & bonis prædictis suffragari, illasque, & illa, tam per Priorem Generalem, Prouinciales, eorumque Vicarios, Definitores, aliosque Superiores, & Officiales nunc, & pro tempore existentes dicti Ordinis Sancti Pauli, quàm quoscunque alios, ad quos nunc quomodolibet spectat, & spectare poterit in futurum, perpetuò firmiter, & inuiolabiliter obseruari, & adimpleri debere, ab illisque resiliri, & recedi nunquam posse, sicque per quoscumque Iudices ordinarios, & Delegatos, quavis authoritate fungentes, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, ac dictæ S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Vicelegatos, dictæque Sedis Nuntios iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac Regula nostra de gratiis, & Indulgentiis ad instar non concedendis, aliisque quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis S. Pauli iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis illi, illiusque Superioribus, & personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & Decretis in contrarium forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, illorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio facienda, aut quævis alia expressio habenda, vel aliqua exquisita forma ad hoc seruanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, quod præsentium transumptis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, vel impressis, ac sigillo alicuius Prælati, aut Generalis eiusdem Ordinis Sancti Pauli, vel personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra illud, ac in Romana Curia, & extra eam, ac si Originales literæ forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, confirmationis, approbationis, defectuum suppletionis, Decreti derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo vigesimotertio, Idibus Februarij, Pontificatus Nostri Anno primo.

§. 3. Cùm autem, sicut eadem expositio subiungebat, prædictus Ordo S. Pauli Primi Eremitæ, & seu eius Prior Generalis, & Fratres in literis præinsertis, Ordinis S. Augustini, per errorem denominentur, & nuncupentur, quippe qui sub Regula quidem eiusdem S. Augustini ex concessione Sedis Apostolicæ viuant, non tamen dicti Ordinis S. Augustini existant. Cùmque firmiora, & illibatiora persistant illa, quæ sæpiùs Apostolici muniminis constabiliuntur præsidio, Nobis propterea prædicti Prior Generalis, & Fratres exponentes humiliter supplicari fecerunt, vt sibi in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur eosdem exponentes specialibus fauo-

ribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Ordinem S. Pauli Primi Eremitæ huiusmodi, & seu eius Priorem Generalem, & Fratres in præinsertis literis, Ordinis S. Augustini, per errorem denominatos, & nuncupatos fuisse, authoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, ipsosque Priorem Generalem, & Fratres proinde Ordinis S. Pauli Primi Eremitæ, sub Regula eiusdem S. Augustini, non autem Ordinis S. Augustini, denominari, dici, & nuncupari debere statuimus, & decernimus.

§.5. Præterea singulas Vrbani, & aliorum prædecessorum literas Apostolicas præinsertas, ac Priuilegia, Indulta, Facultates, Libertates, Immunitates, Exemptiones, Prærogatiuas, Præeminentias, Indulgentias, Fauores, & alias Gratias vniuersas, Spirituales, & temporales, dicto Ordini S. Pauli Primi Eremitæ, eiusque Priori Generali, & Fratribus, necnon Ecclesiis, Capellis, Oratoriis, domibus, & aliis locis, bonis, & rebus prætactis, tam per prædictos, vt præfertur, & alios Romanos Pontifices prædecessores nostros, tam per viam Extensionis, & Communicationis, quàm per quoscumque Imperatores, Reges, Duces, & alios Principes, ac personas sæculares quomodocunque, & qualitercunque respectiuè concessas, & concessa, cum omnibus, & singulis inde legitimè secutis, & secuturis (quatenus tamen Priuilegia huiusmodi sint in vsu, nec hactenus reuocata, aut sub aliqua reuocatione comprehensa) & aliàs iuxta præinsertas Vrbani prædecessoris literas, sublato, & correcto dumtaxat errore circa denominationem, & nuncupationem dicti Ordinis Sancti Pauli Primi Eremitæ, & seu eius Prioris Generalis, & Fratrum, sicut præmittitur, commisso, authoritate, & tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti defectus, si qui quomodolibet interuenerint in iisdem, supplemus.

§.6. Decernentes easdem præsentes, ac præinsertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac prædicto Ordini S. Pauli Primi Eremitæ, eiusque Priori Generali, & Fratribus, & aliis ad quos quoquo modo spectat, & spectabit in futurum, plenissimè suffragari, & ab illis respectiuè inuiolabiliter obseruari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, & causarum Palatij Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, & de latere Legatos iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.7. Non obstantibus quoad ea, quæ præsentibus quomodolibet aduersantur, præinsertis literis, necnon omnibus, & singulis, quæ in eisdem literis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.8. Volumus autem, vt præsentium transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo Prioris Generalis dicti Ordinis S. Pauli Primi Eremitæ, vel alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 7 A.3. die 6. Sept. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 6. Septembris 1658. Pontificatus Nostri Anno quarto.

Breue confirmationis contractus vnionis, seu consortij Ecclesiæ, ac modi eligendi Officiales inter Vniuersitates Cauponum, seu Hospitum, & Albergatorum Vrbis. LV.

Priuilegia Cauponum, Hospitum, & Albergatorum confirmauit Pius IV. Constit. 71. tom. 2. in qua determinat, quando tenentur de furtis factis in eorum hospitiis.

ALEXANDER PAPA VII. *Edita An. D. 1659.*
Ad futuram rei memoriam.

Materia huius Constit. Ex commissæ Nobis diuinitus dispensationis officio controuersias inter Vniuersitatem Stabulariorum, seu Albergatorum ex vna, & Vniuersitatem Cauponum, seu Hospitum, necnon Hospitum Albergatorum mixtorum de Vrbe ex altera partibus, de, & super prætensa rescissione, siue nullitate contractus vnionis, seu consortij Ecclesiæ S. Iuliani, & aliis hinc inde deductis prætensionibus, & signanter super electione Guardianorum, & Officialium eorundem Vniuersitatum subortas dirimere cupientes.

§.1. De Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum filiorum, Romanæ Curiæ Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & locorum piorum Vrbis prædictæ à Nobis institutæ deputatorum consilio, auditis pluries per Venerabilem Fratrem Marcum Antonium Episcopum Hierapolitanum vnum ex Prælatis, & executorem decretorum eiusdem Congregationis, partibus præfatis, earumque rationibus, & iuribus ponderatis, ad conseruandam vnitatem, concordiam, & pacem inter easdem Vniuersitates, illarumque homines, & vt omnis inter eos dissensionis fomentum de cætero præcidatur, ac illi in vnum fraterna charitate conuiuant.

§.2. Instrumentum vnionis, & concessionis consortij antedictæ Ecclesiæ S. Iuliani, licet nondum Sedis Apostolicæ auctoritate in vim literarum fel. rec. Vrb. Papæ VIII. Prædecessoris nostri in simili forma Breuis expeditarum confirmatum, inter partes prædictas seruandum esse, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus.

§.3. Præterea quod fructus locorum quinque Montis Salis secundæ erectionis prouenientes ex pretio communicationis dictæ Ecclesiæ, soluto per Vniuersitatem Hospitum, seu Cauponum spectent, & sint proprij, ac ad liberam dispositionem antedictæ Vniuersitatis Albergatorum: reliqui verò fructus aliorum duorum locorum eiusdem Montis, qui remanent, & continentur in literis patentibus die 28. Aprilis 1644. & die 16. Nouembris 1645. expeditis, sint pariter, & spectent ad liberam dispositionem Vniuersitatis Hospitum, seu Cauponum; ita tamen vt fructus prædicti erogari non possint, nisi in vsum, & beneficium dictæ Ecclesiæ olim S. Iuliani, nunc autem sub inuocatione Sanctorum Martini, & Iuliani, auctoritate, & tenore prædictis statuimus, & ordinamus.

§.4. Volentes, quod in futurum eligantur sex Guardiani, duo scilicet ex simplicibus Albergatoribus, alij duo ex Hospitibus, seu Cauponibus, reliqui verò duo ex Hospitibus Albergatoribus mixtis: & ad effectum prædictum fieri debeant tres pyxides, seu bussulæ, in quibus ponantur, seu imbussulentur personarum Vniuersitatum huiusmodi nomina, extrahenda solitis temporibus: & idem proportionabiliter seruetur in cæteris Officialibus earundem Vniuersitatum.

§.5. In reliquis verò obseruentur ipsarum Vniuersitatum statuta, necnon conuentiones, & disposita in prædicto Instrumento consortij, quibus nullatenus censeatur derogatum. Cæterùm præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, illisque ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectiuè inuiolabiliter obseruari: sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios,

&

& delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, pariter decernimus.

Contrariis derogat. §. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus, sit memoratarum Vniuersitatum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet forsan concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 4. die 10. Sept. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 10. Sept. 1659. Pontificatus Nostri Anno Quarto.

LVI. Quod non extrahantur libri, & scripturæ ex Archiuiis, & Conuentibus, ac Bibliothecis Canonicorum Regularium Congregatio. S. Augustini in Regno Portugalliæ existentibus.

Edita An. D. 1658.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

CONseruationi, & manutentioni librorum, & scripturarum Bibliothecarum, & Archiuiorum publicorum omnium, & singulorum Conuentuum Congregationis Canonicorum Regularium S. Augustini in Regno Portugalliæ existentium, quantum cum Domino possumus benigne consulere, ac dilectum filium Modernum Priorem Conuentus Sanctæ Crucis dictæ Congregationis Colimbriensis, qui totius Congregationis prædictæ Regni Portugalliæ Prior Generalis ex consuetudine existit, specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes: Supplicationibus dicti Prioris nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Confirmat vt in Rubrica. §. 1. Ne de cætero quisquam quauis auctoritate, officio, vel dignitate fungens libros, quinterna, folia, literas Apostolicas sub Plumbo, vel in forma Breuis expeditas; indulta, priuilegia, aliasque scripturas publicas, & priuatas, tam impressa, quàm manuscripta, tam hactenus in quauis, & quouis Bibliothecarum, & Archiuiorum Conuentuum, & Collegij Colimbriensis Congregationis huiusmodi in Regno Portugalliæ prædicto existentium collocata, & illis per quoscumque fideles donata, & assignata, quàm in posterum forsan in eis collocanda, & illis donanda, & assignanda, quibusvis personis commodâre, aut sub quouis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, aut occasione ex quacumque Conuentuum Congregationis huiusmodi Bibliothecarum, & Archiuiorum in dicto Regno existentium extrahere, & asportare, seu vt commodentur, & asportentur, permittere, aut consentire audeat, seu præsumat, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ pœnis per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurrendis, Apostolica auctoritate tenore præsentium interdicimus, & prohibemus.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis: ac quatenus opus sit, Conuentuum, & Congregationis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem quod præsentis prohibitionis copia in valuis singularum, & singulorum cuiusvis Conuentus huiusmodi Bibliothecarum, & Archiuiorum, vel alio conspicuo loco, quo ab omnibus cerni possit, continuò affixa remaneat: Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Septemb. 1658. Pontificatus Nostri Anno Quarto. *D. P. A. 4. die 24. Sept.*

Quod Iudæi soluere teneantur Pensiones Domorum illocatarum Ghetti, pro tempore quo illæ non erunt locatæ. LVII.

Vide ad Constit. 151. Vrbani VIII. super præstatione alimentorum Hebræis creditorum. Tom. 4.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1658.

AD ea per quæ Christi fidelium quorumlibet, præsertim verò huius Almæ Vrbis nostræ incolarum commodis, & vtilitatibus opportunè consulitur, libenter intendimus, & desuper authoritatis nostræ partes fauorabiliter interponimus, prout rationi, & æquitati consentaneum esse conspicimus. *Exordium.*

§. 1. Cum itaque aliàs fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster indulserit Vniuersitati Iudæorum eiusdem Vrbis inter alia, vt è domibus intra septa Ghetti eorumdem Iudæorum, quas ipsi pro tempore inhabitant, quouis prætextu expelli, ipsarumque Pensiones domorum, quas tunc soluebant, augeri minimè possent. Sicut autem accepimus, ipsi Iudæi in vim priuilegij, seu indulti huiusmodi domos prædictas sibi inuicem absque dominorum illarum consensu vendunt cum earum persæpe membrorum confusione, & desuper dotium, & alios qui sciri non possunt contractus, & hypothecas conficiunt, vnde Pensiones huiusmodi domorum suis dominis difficilioris exactionis redduntur, ac insuper domos prædictas aliis Iudæis sublocant, in easque multo plures inquilinos inducunt, itavt ex eis longè maiorem ea, quam soluunt, percipiant pensionem, domosque huiusmodi adeò malè inhabitent, vt domini crebrò ad illarum instaurationem cogantur, viceque versa domos prædictas pro suo arbitrio dimittere posse prætendant, & re ipsa plurimæ illarum multos annos illocatæ fuerint, emanata inter ipsos prohibitione ne eorum vllus domum ab alio Iudæo dimissam conducat: cumque fraudibus huiusmodi nulla alia ratione obuiam iri possit, quàm via iuris, & litium, quas ea propter per domorum prædictarum dominos, inter quos multa loca pia existunt, magno cum incommodo, & dispendio in dies sustineri oportet.

§. 2. Hinc est, quod Nos *Iudæorum prædictorum malitiam ea in re opportuno remedio retundere volentes*, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, deque Apostolicæ potestatis plenitudine *Vniuersitatem Iudæorum in Vrbe* prædicta commorantium quibuscunque Christianis *dominis domorum in eodem Ghetto consistentium*, nunc, & quandocunque in futurum *illocatarum*, pro tempore quo illæ non erunt locatæ *pensiones solitas perinde, ac si particularibus Iudæis locatæ essent, soluere teneri, & obligatam existere*, atque ad id opportunis iuris, & facti remediis summariè, simpliciter, & de plano sine figura, & strepitu iudicij, ac sola facti veritate inspecta, omni & quacunque appellatione remota cogi, & compelli posse, & debere, tenore præsentium perpetuò statuimus, volumus, & ordinamus.

§. 3. Decernentes præsentes literas etiam ex eo, quod prædicti Iudæi ad præmissa citati, & auditi non fuerint, & illis non consenserint, de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quocumque defectu, ac ex qualibet alia causa, colore, & prætextu *Decretum irritans.*

textu

textu, etiam enormis, & enormissimæ læsionis, vllo vnquam tempore notari, impugnari, rescindi, retractari, aut ad viam, & terminos iuris reduci, & reuocari, seu aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut quodvis aliud iuris, & facti remedium impetrari, seu etiam Motu simili concesso quempiam in iudicio, & extra illud vti minimè posse: sed illas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S. R. E. Cardinales etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non tollendo iure quæsito, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. An. 4. die 15. Nou. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 15. Nouembris 1658. Pontificatus Nostri Anno quarto.

LVIII. Bulla, siue literæ decretales Canonizationis S. Thomæ de Villanoua Archiepiscopi Valentini.

Beatorum numero eundem D. Thomam adscripserat Paulus V. Const. 118. In supremo, *& festi solemnitatem cum officio, pro vniuerso Ordine Eremit. S. Augustini vbique terrarum extendit Greg XV. Const.* 5. Alias.

ALEXANDER EPISCOPVS
Seruus seruorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. SAnctissimum Regem, & Prophetam cùm Dei spiritu plenus omnia creatarum rerum genera ad Creatorem suum laudandum dulcissimis Psalmis inuitat, hominum præcipuè causa id facere haud obscurè cognoscitur: Etenim Angelicæ mentes, quas primò vocat; animantia item cuncta, atque inanima, quæ deinceps appellat, nihil admodum eiusmodi siue iussu, siue incitamento indigebant; quippè illæ beatitudinis suæ necessitate ter sanctum hymnum incessabili voce proclamant; ista verò suo modo auctorem suum, dum silent, laudant, aliisque diuinitatem Opificis contemplantibus laudandum præbent. Igitur fideles propheticis vocibus potissimum excitantur, quibus maxime dicitur LAVDATE DOMINVM IN SANCTIS EIVS; honorantes, videlicet Viros sanctos factos amicos Dei: glorificantes in terris, quos ille gloria, & honore coronauit in cœlis: domesticos Dei vestris in difficultatibus suppliciter aduocantes: denique Dominum agnoscentes, & colentes in seruis eius. Atque hoc ipsum Catholica Ecclesia, Spiritu sancto docente, præclarè intelligit, dum filiis suis quotidie ferè Sancti alicuius memoriam diuino officio, ac precibus recolendam offert, celebrandamque, & dum temporis interuallis nonnullos egregiæ sanctitatis, & miraculorum luce inter alios veluti sidera coruscantes, diuino instinctu, Apostolica Pontificali auctoritate Sanctorum adscribit numero, populisque fidelibus venerandos proponit: nimirum vt ea ratione Omnipotentis Dei laus, & gloria magis, magisque increbrescat, eiusdemque bonitati, ac benignitati simul agantur gratiæ, qui dedit virtutem, & potestatem talem hominibus. Quod verò idem Deus in hæc tempora, quibus ineffabili prouidentia, nullis nostris meritis, Ecclesiæ suæ præesse nos voluit, reseruarit, vt sanctissimus, sibique maximè dilectus Sacerdos Thomas de Villanoua eo titulo, atque honore decoraretur, Nobisque hanc mentem inspirauerit, sedulò felicitatem in Domino gratulamur, quod nouum, ac salutare sanctitatis exemplum intueri propiùs, nouumque apud Dei misericordiam interpretem, & intercessorem præsentibus in periculis, ac necessitatibus inuocare præcipuè possit, eiusque precibus pacem, & tranquillitatem in diebus suis, placato Domino, sperare. Seorsum autem nostro nomine pro eo, vt debemus, immortales gratias humillimè habemus, atque agimus eidem diuinæ benignitati: iam verò vt Thomæ sanctitas testimonio etiam nostro innotescat.

Patria, & parentes. §.1. Vir iste sanctissimus ortum habuit in Castro Fontisplani Toletanæ Diœcesis anno à salute Orbis reparata 1488. ex honestis, & Catholicis parentibus Alphonso Thoma Garcia de Villanoua eiusdem Diœcesis Oppido, & Lucia Martinez Castellana, adeò charitati deditis, vt numquam ab se vacuo sinu egenum abire permiserint.

Misericordia in pauperes exercet. §.2. Ac veluti ingenito quodam pietatis, & misericordiæ sensu ex matris aluo secum delato, & sub eiusmodi parentibus educatus, antea visus est se Deo dicare, quàm Deum posset per ætatem cognoscere. Nunquam negauit pauperibus Christi, quod peterent, & oculos viduæ expectare non fecit, nec buccellas suas solus comedit, sed comedit pupillus ex ea; nam ientacula ad gymnasium proficiscenti dari solita esurientibus partiebatur, ac pauperum nuditatem commiseratus sæpè domum reperebat sago, thorace, pileo, caligis, & pallio denudatus: Matrem quandoque enixe precatus, vt pauperi superuenienti consuetæ, ac quotidianæ eleemosynarum distributioni paratum sibi prandium adiiceret, spondens ea die, se minimè comesturum: quo obtento, & innocenti ieiunio satur, tuentem diuina esurientem cœlestibus dapibus recreabat. Et exinde ad Xenodochia reficiendis languentibus oua recèns edita deferebat; vsque adeò a teneris vnguiculis in egenos effusus, vt pullos ipsos gallinæ sublatos Christi Domini pauperculis distribueret: ac messoribus aliquando præfectus, egenis spicas colligentibus, non illorum solum, sed proprium, ac sibi destinatum cibum partiretur; semper tamen parentum imperio æquè subditus, quantum charitas in Deum laudabiliter suaderet, ab eorum mandatis non declinabat.

Carnis mortificatio, modestia, & puritas virginalis. §.3. Optauit enim, & datus est ei sensus, inuocauit, & venit in eum spiritus sapientiæ, quo agente, Patrem luminum, & domi, & in templis assiduè precabatur, & concupiscentiam carnis robusto, atque integro sanctitatis rigore calcauit, castigans corpusculum suum, & in seruitutem redigens, cilicio, & flagellis domans; quibus ab eo per obliuionem in cubili quandoque relictis, & à matre non sine admiratione repertis, euidenter patuit in eo a tritura sementem, à vindemia palmitem, à pomis radicem præueniri. Quam sanè in se ipsum priuatam, & tacitam seueritatem pari etiam modestia condiebat; adeò enim modestus fuit, vt nunquam è terra oculos leuare consueuerit; adeóque castus, & pudicus, vt ad extremum vsque spiritum virgo permanserit, neque vnquam ex eius ore verbum prodierit, quod puritatem pectoris non redoleret.

Doctor eximius patrimonium in virginibus alendis impendit. §.4. Intelligens autem fore, vt ij qui docti fuerint, quasi splendor firmamenti; & qui ad iustitiam erudiunt multos, quasi stellæ in perpetuas æternitates fulgeant; Compluti in Collegio S. Ildephonsi in disciplinis, & facultatibus, omnique virtutum genere doctores ipsos facilè superauit. Logicas subinde, & Theologicas quæstiones explanauit. Iam verò satis in Christiana palestra edoctus, ac Euangelici memor effati: Qui non renunciat omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus; audito parentis obitu se Cathedræ ornamento, & com-

ndis

modis abdicauit, ac integrum patrimonium virginibus alendis addixit: quo illis erectum fuit Xenodochium in Oppido Villænouæ, adhuc Hospitale Archiepiscopi nuncupatum.

Ordinem Eremit. S. August. Reform. ingreditur.

§.5. Interim inclinauit aurem suam, vt audiret loquentem in se Dominum, & dicentem: Obliuiscere populum tuum, & domum patris tui. Vnde cum annum septimum & vigesimum ageret, ne sæcularium strepitu curarum à perfecta cum Deo vnione distraheretur, duxit eum Dominus in solitudinem, vt ibi loqueretur ad cor eius, ibique Ordini Eremitarum S. Augustini in Salamantino Conuentu nomen dedit die 24. Nouembris 1516. ac peractis per annum mira austeritate vitæ Religionis rudimentis, recurrente mox eadem die 24. Nouembris ibidem solennem professionem emisit, & æmulatus charismata meliora, eam breui religiosæ perfectionis metam attigit, vt vix biennio elapso eiusdem Conuentus sit Prior renunciatus: inde verò Prioris Conuentus S. Augustini Burgensis, Visitatoris Prouinciarum Castellæ, & Bæticæ, Prouincialis Definitoris eiusdem Prouinciæ Castellæ, & Prioris Conuentus Vallisoletani munia iis vitæ, ac morum exemplis obiuit, eoque zelo labefactatam regularis disciplinæ integritatem restituit, vt numero Reformatorum Ordinis adscribi promeruerit.

In Salmanticensi Conuentu discipulos instruxit.

§.6. Inter hæc volente Altissimo rigare Montes de Superioribus suis, iussus est talentum sibi à Domino creditum non abscondere in terra, sed vt sapientissimus dispensator in communem vtilitatem conuertere: In prædicto igitur percelebri Salmantino Conuentu ex obedientia Magistrum Sententiarum, & Religiosis sui Ordinis, & exteris aduenientibus exposuit, S. Thomæ doctrinam secutus, ad quod & nominis similitudo, & Religionis consuetudo eum hortabantur, eoque doctore tantus fuit discipulorum profectus, vt cùm sanctum bellum principibus, & potestatibus tenebrarum indicere decreuisset, eos dignos inuenerit, quos ad expugnandas Mexicanæ Infidelitatis arces, dum ipse postea Prouincialis officio fungeretur, ad Apostolicam formam planè conformatos, vt Angelos veloces ad gentem Christianæ Religionis penitùs ignaram transmitteret; eos accendens proposito gaudio, aut futuræ illarum à Deo auersarum mentium conuersionis, aut proprij pro Christo effusi sanguinis laureæ consequendæ: quorum primum non sine magno Christianæ Reipublicæ emolumento clementissimus Dominus felicissimo euentu per illos comprobare dignatus est.

Diuinum Verbum dispensat.

§.7. Dum in istis versatur, Spiritus Domini super eum pauperibus euangelizare misit eum, nam è Cathedra ad Suggestum ex obedientia translatus, visus est populis tuba vitæ, & vox cœlorum, ac proinde vas electionis, vt portaret nomen IESV coram Regibus, & Principibus. Propterea Carolus V. Imperator eum sibi à concionibus singulariter elegit; cuius Apostolicus spiritus omnibus omnia factus, sapientibus, & insipientibus verbi diuini pabulum erogauit, itavt vna omnium voce Spiritus sancti organum proclamaretur.

Granatensem Ecclesiam recusat, Valentinam ex precepto suscipit.

§.8. His permoti idem Carolus V. & Philippus II. Hispaniarum Rex Catholicus labefactatam Valentinæ Ecclesiæ ex diuturna viduitate disciplinam, Thoma tantum Præsule ad eam proposito restitui posse piè crediderunt. Verùm, ne vt antea Granatensis Ecclesiæ Infulas recusauerat, eò quod elegisset abiectus esse in Domo Dei sui, etiam Valentinæ curam suscipere abnueret, vbi Imperatoris, ac Regis voluntatem non satis vrgere compertum fuit, iisdem petentibus à suo Superiore adactus, cellam cum lachrymis deserens, Valentiam sese contulit, & in Conuentu S. Mariæ de Succursu Ordinis S. Augustini equo descendens, fastu solennis ingressus vitato, pedes cum socio, simplicis Religiosi habitu indutus ad Cathedralem perrexit; atque hæc humilitatis fundamenta iecit, vt Ecclesiastici Præsulis culmen quò profundius stabiliret, eò solidius, & sublimius eueheret.

Ecclesiasticā disciplinam, & laicorum mores instaurat.

§.9. In hoc Cathedræ fastigio bonus iste Pastor animam suam posuit pro ouibus suis, & licet gladius persecutoris eum non abstulerit, martyrij tamen palmam non amisit: Ecclesiasticam enim disciplinam, & Laicorum mores coacta Synodo Prouinciali multis affectus iniuriis instaurauit: Mox ad ouium suarum salutem promouendam conuersus, plurimos ad vitæ semitam æquè prudentis, ac ignitæ charitatis vi exhortando, ieiunando, orando proprium etiam sanguinem iteratis flagellationibus fundendo reuocauit, vt verè dicere posset: Die, noctuque æstus vrgebat, & gelu, fugiebatque somnus ab oculis meis.

Ecclesiasticæ libertatis propugnator.

§.10. Et quamvis suauiter animos ad honestatem sectandam allicere studuisset, fortiter tamen finem attingere non prætermisit: Nam & inuictum animum in tuendis Ecclesiæ iuribus, & Ecclesiastica restituenda, & conseruanda auctoritate ostendit, illis verbis vsus, se gloriosam magis mortem, quàm odibilem vitam amplecti, nec supplicia pro Ecclesiastica immunitate ex debito Pastoralis officij in libertatem vindicanda timere, aut fugere. Quod ex animo dictum ostendit cùm Regio Ministro minitanti rerum temporalium exspoliationem, imperterrita mente respondit: Tunc magis locuples ero, cum temporali subsidio liber ad cellam lætus remigrabo, vbi D. Augustinum parentem meum inueniam, à quo nonnisi inuitus, & lachrymans discessi. Delinquentes debitam pœnam subire censuris coëgit Ecclesiasticis, eximia charitate exæstuans, & se pro suis holocaustum offerens, quos obsecrando, & arguendo corrigere non posset; iisdem enim adstantibus se vsque ad sanguinem flagellando, semetque cum lachrymis increpando, cuius peccatis fieri dicebat, si non resipiscerent, sic compungebat, vt eos ad pœnitentiam, & meliorem frugem redigeret.

Puritatis amator impudicos detestatur.

§.11. Ita tamen mira benignitate, charitatis excellentia, prudentiæ suauitate plures tum ex Clero, tum ex populo in viam timoris Domini reduxit, vt vbi malo suorum familiarium exemplo, ne alij infici possent, vereretur egregius puritatis amator, neque ad horam vllum impudicitia fœdatum domi suæ detinuerit; quin & ipsum fratris filium lasciuiæ culpa notatum domo expulit, & patriam repetere sine mora coëgit.

Totus in Dei, & proximi charitate flagrabat.

§.12. Quapropter sic in labore, & ærumnis, in vigiliis, & ieiuniis arguens, obsecrans, increpans in omni patientia, & doctrina, omnibus omnia factus est, vt omnes lucrifaceret, & alter veluti Paulus, diuinus intellectus, & diuini amoris cereus nuncuparetur: adeoque Dei amore flagrabat, vt passim dicere soleret, sibi propemodum tolerabilius videri, se in Infernum dimitti, quàm non diligere Deum, & præ ignibus, & tormentis illud vnum expauescere, quod qui cruciantur in Inferno, Deum oderunt.

In pauperes liberalis, erga se ipsum parcus.

§.13. Et ecce data est ei pax fœderis Domini, & fuit illi pactum Sacerdotij sempiterni, quia zelatus est pro Deo suo, & expiauit scelus filiarum Israel; & quia misericordiam habuit, erudiuit quasi Pastor gregem suum, Christo Domino dilectus, & obtemperans pauit agnos, pauitque oues ipsius. Adeò enim fuit in pauperes liberalis, & parcus erga seipsum, vt quo egenis, quorum se parentem gerebat, largius subueniret, laceras indueret vestes, quas propriis manibus sarciebat, vnicum pileum proprio vsui domi asseruaret, cubiculum storeis vestitum incoleret, super sarmentis in terra quiesceret, sæpè pauperes conuiuas ex eadem patina cibum sumere permitteret; ipse verò adeò parcè comederet, vt senio, & infirmitate confectus, vnico, eoque modico ferculo mensam instrui permiserit, & Oeconomo secus cum precibus suadenti sæpiùs responderit, iniquum esse, vt serues pinguiori cibo, quàm Domini sui pauperes vesceretur: lintea è proprio cubili desumens, & indusiis se ipsum exuens, ea pauperibus largiebatur, ratus ea, quæ pauperum erant, citra iniuriam illis denegari non posse, in quo sui sanctissimi Patriarchæ Augustini perfectus extitit imitator, & filius, quòd nil suum æstimauit, imò totum reputauit commune cum fratribus: vnde & S. Gregorij Magni vestigia secutus, Catalogum pauperum omnium penes se retinebat, vt singulis pro egestate consulere posset. Præterea puellis egenis dotem pro conditione suppeditabat. Cùmque Mauri prædati essent Oppidum Collera suæ Diœcesis, & plurimos incolas captiuos duxissent, irigentem aureorum vim in illis è

fugo

iugo seruitutis redimendis liberaliter profudit. Cumque experientia didicisset pauperes fœminas natorum in publica via proiectorum vitam negligere, ad se pueros afferri curauit, & grandem pecuniæ summam in iis alendis, & educandis impendit.

Tria erexit Collegia.

§. 14. Tria erexit Collegia, quæ pinguibus dotauit prouentibus: Primum Valentiæ, alterum Compluti, tertium Oriolæ; è quibus viri tum probitate, tum doctrina præstantes plurimi prodiere.

Deus triticũ multiplicauit in horreo.

§. 15. Insignem hanc viri secundum cor suum pietatem ille idem piissimus Dominus, qui & facit mirabilia magna solus, & est mirabilis in Sanctis suis, singularibus testimoniis diuinæ suæ dexteræ præter consuetum causarum secundatum ordinem operantis, acceptissimam sibi esse confirmauit. Ad subleuandam enim miserabilis fœminæ familiam factum est, vt Subcustos frumenti Archiepiscopalis ab eo mitteretur ad horreum, quod paulò ante vacuum penitus reliquerat, quò cum peruenisset, è ianuæ rimis grana exuberantia cum Suboeconomo, & aliis conspicatus est, & dum ianuam aperire student, magna vi frumenti compressam vix totis viribus impellentes reserare potuerunt; quamobrem stupore perculsi magnis vocibus inclamant, miraculum. Tumque Thomas eò accurrens, cunctis silentium præcipiens, mulieri triticum elargitus: Vescere, ait, & Omnipotenti gratias age, qui tibi illud parauit.

Paralyticum sanat.

§. 16. Ad hæc conscius, se missum, vt mederetur contritis corde, producto super pauperem quemdam Cæsaraugustanum quadraginta iam annis paralysi laborantem, & fulcimentis insistentem signo Sanctissimæ Crucis dicens: Confide, & dic gratias Deo, qui dignatus est tibi salutem impartiri, consolidauit bases, & plantas eius, ita vt paralyticus se erigeret vndique validus, reiectisque fulcimentis ad pedes eius procumberet: cui Sanctus Archiepiscopus silentium indixit, ac Deo gratus vt esset, & pro se preces funderet, hortatus est.

Quamplurimos ad pœnitentiam reuocauit: & mira de Diuinæ Trinit. myster. exposuit.

§. 17. Memor etiam promissionis Christi Domini: Si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis; nunquam ad conciones habendas perrexit, aut conuersionis alicuius prouinciam suscepit, nisi Deum prius effusis precibus exorasset, vt diuina gratia dura peccatorum corda emollire dignaretur; mox ab huiusmodi oratione consurgens eo feruore, ardentique zelo peccatores corripuit, vt quamplurimos ad pœnitentiam, & perfectioris vitæ semitam reuocauerit; quos tactos dolore cordis intrinsecus ad Confessarij pedes illicò accurrere impellebat. Contigit etiam, vt coram dicto Rege Philippo II. agens de ineffabili Sanctissimæ Trinitatis Mysterio, eò vsque erexerit mentem, vt Archiepiscopus Granatensis vir doctrina, ac pietate præditus, dixerit se non putasse eò illum sese potuisse attollere, quòd quæ audisset, humanum intellectum longè excederent. Huiusce verò, & aliarum quamplurium concionum codex, se superstite, nunquam Thomæ singularis modestia, vt typis committeretur, præbuit assensum.

In Ascensionis Dominicæ celebritate à terra eleuatus est.

§. 18. Continuam insuper Dei Seruus mentis eleuationem patiebatur, ita vt à concionibus, aliisque sacris functionibus abstinere cogeretur; exindè mundi gloriam ea ratione deuitans. Quem tamen in nouissimo loco interius recumbentem, altiùs qui eum ad nuptias inuitauerat, non sine magna gloria coram discumbentibus ascendere compulit. In ipsa enim Ascensionis Dominicæ celebritate cùm diuinis officiis interesset, ad Antiphonam Nonæ, videntibus illis eleuatus est: & ipse quoque è terra sublatus prorsus immobilis integro duodecim horarum spatio, omnibus videntibus, permansit; quasi iam felix illa anima suo itineri ad Deum se accingeret.

Ægrotus lectum suum [illegible] largitur.

§. 19. Tandem his, multisque aliis meritis plenus in febrim incidit, ac cùm peculium domesticum iamdiu in piis vsibus consumpsisset, quæ pauperrimæ suppellectili supererant, inter pauperes familiares partitus est; oblitus verò cuiusdam Commentariensis patrisfamilias egeni, cubile quo ægrotans iacebat, cùm nil aliud ipsi superesset, ei donauit: & tunc vt quod suum erat, auferret, hortabatur; at renuentibus familiaribus ipsum super stoream ponere, vt fieri postulabat, mira humilitate per viscera IESV Christi a Commentariensi eiusdem cubilis vsum ad mortem vsque precatus est, vt qui aliis pauperibus totus vixerat, in alieno decedens pauperrimus moreretur.

Pecunia in pauperes distributa omnibus Ecclesiæ Sacramentis munitus Clerum hortatus est.

§. 20. Cumque orans, & vigilans expectaret aduentum Domini sui, Episcopus Segobricensis vltimum aduentare vitæ terminum nunciauit, cui exhilaratus gratias egit, & addidit: Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mihi, in Domum Domini ibimus; vsurpans etiam illud S. Martini: Si adhuc populo tuo sum necessarius, non recuso laborem; sin minus, cupio dissolui, & esse tecum. Tunc verò cum per Oeconomum quinque millium aureorum summam superesse significaretur, eam pauperibus distribui mandauit: cumque intellexisset omnibus ciuitatis pauperibus abundè esse subuentum, & adhuc mille, & quingentos aureos reliquos esse, ad immortalitatis brauium terrenis omnibus affectibus exspoliatus anhelans, sic conquestus est: Cur me hic detinetis adhuc, ne ad fruendum bono, quod mihi parauit Dominus euolem? properate, opus absoluite, ne ipse diutius hic in labore anxius detinear, sed tandem in pace Christi requiescam: Et certior factus iam omnia consummata, ipse suum iam consummaturus cursũ, Deo gratias agens addidit: Nunc lætus ad agonem propero, nudus cum nudo, nil habens vnde teneat, strenuè luctaturus: iussitque se sacro oleo muniri, & Clerum vocari, cui sumpto sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento, sanctitatem vitæ, & perpetuam erga Sanctam Sedem Apostolicam obedientiam ex testamento legauit.

Spiritũ Deo commendãs expirauit die 8. Sept. 1555. Planctus magnus sequutus.

§. 21. Demum semel adhuc sub speciebus Sacramentalibus venerari cupiens Deum Saluatorem, quem mox facie ad faciem sese intuiturum sperabat; in suo cubiculo sanctum Sacrificium confici, & interim sibi Dominicæ passionis Euangelium secundum Ioannem legi voluit; eoque cum alta contemplatione audito, ac mira pietate, & humilitate augustissimo Sacramento, erga quod semper deuotissimus extitit, ad eleuationem adorato, præ gaudio vim lachrymarum profundens inchoauit canticum: Nunc dimittis seruum tuum Domine secundum verbum tuum in pace; eoque absoluto, subdidit: In manus tuas Domine commendo spiritum meum; quæ cum diceret, exspirauit die 8. Septembris, vespere Natiuit. Beatissimæ Virginis, cuius dum viueret, amore languebat: Anno salutis 1555. ætatis suæ 68.

Locus sepulturæ.

§. 22. Clerus, & populus, qui ad Deum confugerant, indicta supplicatione generali pro suo languente Pastore, in Ecclesia S. Thomæ Apostoli stationem peregerunt; adeoque vniuersalis ploratus inualuit, vt Cleri cantus non audirentur; & ad Antiphonam: Non sumus digni à te exaudiri: Cantores dolore, & commiseratione commoti illam præ lachrymis absoluere nequiuerint. Mox audito pulsu campanæ illius obitum nunciantis, ita planctus omnium erupit, vt cuiusvis conditionis homines, quasi amentes per vias discurrentes patrem se amisisse conquererentur.

Miracula post mortem.

§. 23. Corporis verò aspectu in tam ingenti iactura idem populus adeò se leuari posse putabat, vt illud pontificalibus indumentis, & florum corona virginitatis eius insigni ornatum ad præfatam Ecclesiam S. Mariæ de Succursu Ordinis Sancti Augustini delatum, humo tradi non permisisset, nisi Fratres eiusdem Monasterij sepulturæ clanculum mandassent. Talis autem erat gratia eius corporis emortui, vt viuenti haud absimile appareret.

§. 24. Successiuè tamen multa sunt eius suffragantibus meritis edita miracula Domino cooperante, & Serui sui vsque ad mortem fidelis, vitæ sanctitatem confirmante sequentibus signis.

Duo etenim mortui ad vitam reuocati fuere: Paulus Franciscus Cardona post septem mensium febrim extinctus: & Sperantia Valeria decem quoque mensium febri consumpta non solum vitæ, sed etiam integræ sanitati restituti sunt.

Marcella de Lizania tertium annum agens trimestri

morbo

morbo distillationis in pectore affecta vehementi, & assidua tussi ita afflicta, vt erumpente è pectore sanguine cibum sumere, aut sumptum retinere non posset, distillatione etiam ad eius oculos descendente, remediis omnibus ad eius curam adhibitis, spe ad salutem pristinam redeundi prorsùs destituta, ad Sepulchrum Thomæ delata, postera die, hora, qua sacrum pro eius sanitate celebrabatur, sanata est, & de cubili surgens ad matrem incolumis, quasi nunquam passa fuisset ophthalmiæ morbum, clarissimis oculis festina contendit.

A carcinomate Franciscam Nadal liberauit, & Catharinæ Vincentiæ, Roselon innumerabilibus plagis per quinquennium cruciatæ insperatam salutem reddidit.

Petrum Antonium Sutorem ex neruorum contractione per biennium claudicantem, iamque inutilem sanauit.

Iacobus Cervera cæmentarius vlceribus insanabilibus plenus ab eo sanatur. Vincentius Cypret neruis ex paralysi solutis sanitatem pariter impetrauit.

Arida vbera Catharinæ Montaltæ, admotis floribus, quibus Serui Dei sepulchrum respersum erat, ad infantulum, sustentandum lacte illicò affluere visa sunt.

Ludouico Lemosy per sex annos adeò pedibus laboranti, vt sæpissimè cubili immobiliter inhæreret, bases, & plantas consolidauit.

Quatuordecim annorum hernia Ioannem Tibicinem afflictum pristinæ sanitati restituit.

Septennem puellam Vincentiam Mattheù in puteum delapsam, in aquis per tres horas submersam eruit incolumem.

Quibus coruscantibus signis lux effulsit, ostenditque venerandum esse in terris, quem in Cœlis adeò acceptum Aduocatum humana haberet infirmitas.

Agimus igitur Omnipotenti Deo quammaximas possumus gratias, & repletum est gaudio cor nostrum, & lingua nostra exultatione, quòd nullis nostris suffragantibus meritis, sed inscrutabili sapientiæ suæ arcano hanc Serui sui Canonizationis celebritatem per nostræ humilitatis ministerium toti Orbi splendescere præordinauit. Cùm enim iam ab eius felici occasu per vniuersas gentes, & nationes ipsius Sanctitas celebraretur, & ipsius nomen apud Christifideles magno in honore esset, operante Domino per intercessionem eius tot miracula, quæ etiam in dies vnà cum eius veneratione augebantur, via parabatur à Patre luminum Thomæ clarificationi.

Processus, & instantia pro Canonizatione.

§. 25. Propterea ab Ordinario Processus informatiuus Sacræ Congregationi Rituum exhibitus fuit anno 1608. & accedentibus precibus etiam claræ memoriæ Philippi III. Hispaniarum Regis Catholici, necnon Præsulum, & Procerum Deputatorum Regni Valentiæ, ac totius Ordinis Eremitarum Sancti Augustini tertiò repetitis, cæterisque de more peractis responsum fuit à prædicta Congregatione, planè constare de validitate processuum, de virtutum excellentia, de fidei puritate, vitæ sanctimonia, miraculorum operatione, fama sanctitatis, & frequentia populi ad Serui Dei sepulchrum; ac propterea posse (si Summo Pontifici placuisset) in posterum nuncupari Beatum, & de eo tanquam de Confessore Pontifice quotannis in Regno Valentiæ à Religiosis vtriusque sexus Ordinis Sancti Augustini, & in Ciuitate Valentia à Clero, tam sæculari, quàm Regulari, recitari Officium, & Missam celebrari.

Quibus annuit felic. recordationis Paulus V. prædecessor noster, ac desuper literas in forma Breuis concessit, & prædictum indultum mox extensum fuit ad omnes vtriusque sexus Religiosos prædictos Regnorum Castellæ, Aragoniæ, & Cataloniæ, necnon ad oppidum Villænouæ, & tandem ad omnes pariter vtriusque sexus Religiosos Ordinis Sancti Augustini, vbique terrarum existentes.

§. 26. Eodemque anno duobus aliis insuper approbatis miraculis, censuit eadem Congregatio tota, posse Sedem Apostolicam ad solennem eiusdem Beati Canonizationem quandocumque iuxta Sanctæ Romanæ Ecclesiæ ritum, & sacrorum Canonum dispositionem procedere.

Votum Sacræ Congr.

Causa reassumptionis.

§. 27. Verùm superuenientibus nouis decretis recol. mem. Vrbani Papæ VIII. etiam prædecessoris nostri, siluit causa vsquequò fuit facta præmissorum omnium relatio similis memoriæ Innocentio X. itidem prædecessori nostro, & ab eo deputatus in Relatorem tunc in humanis agens bon. mem. Fridericus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Cornelius nuncupatus, & signata commissio reassumptionis causæ. Demandatum etiam fuit dicto Cardinali Cornelio Relatori cum dilecto filio Hilarione Roncato, & quondam Terentio Alciato Consultoribus examen operum eiusdem Serui Dei Thomæ, & facta relatione decretum, in illis nihil contra fidem, & bonos mores, nec aliquam doctrinam à catholico sensu alienam contineri.

Literæ remissoriales.

§. 28. Postea decretæ literæ remissoriales ad probandum ea, quæ superuenerant post indultam venerationem, & directæ literæ Venerabilibus Fratribus nostris Archiepiscopo Valentino, & Segobricensi, & Dertusensi Episcopis, & transmissis ad Vrbem processibus, in locum prædicti Cardinalis defuncti subrogatus est dilectus filius noster Ioannes Baptista Cardinalis Pallotta nuncupatus, dicti Ordinis Sancti Augustini Protector: à quo iisdem Processibus in Congregatione prædicta relatis, ab eaque maturè discussis, declaratum est, abundè constare de validitate, de releuantia, de incremento cultus, ac etiam de duobus aliis miraculis de nouo patratis, & sic adimpleta esse omnia ea, quæ nouis decretis expetebantur.

Instantes pro Canonizatione.

§. 29. Accedentibus charissimi in Christo filij nostri Philippi IV. Hispaniarum Regis Catholici, Venerabilium etiam Fratrum nostrorum Archiepiscoporum, & Episcoporum Regnorum Hispaniæ, necnon eorumdem Procerum, ac etiam totius Ordinis Eremitarum Sancti Augustini precibus, quibus à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris prædictis, & à Nobis id sæpiùs postulauerant, & postulabant.

Relatio de vita, & alia sequuta.

§. 30. Reliquum erat, vt de more vniuersam causam Cardinales, quibus id commissum fuerat, recenserent, & pro rei grauitate recognoscerent. Id quod cum rectè, fideliterque præstitissent, idemque omnes sensissent; prædictus deindè Ioannes Baptista Cardinalis de vitæ sanctitate, virtutibus, & miraculis Serui Dei Thomæ, necnon de actis omnibus in eadem Rituum Congregatione coram Nobis habita plenissimè retulit. Mox per venerabilem etiam Fratrem nostrum Iulium Episcopum Sabinensem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Sacchettum similiter nuncupatum dictæ Congregationis Præfectum, totius summa Processus in Consistorio nostro secreto plenè relata, sua, Collegarumque sententia exposita, reliqui Cardinales, qui aderant, vnanimi suffragio eandem sententiam approbarunt. Quapropter sequenti publico Consistorio, in quo pro Canonizatione dicti Beati Thomæ verba feci, dilectus etiam filius Marcus Antonius Burattus nostræ Consistorialis Aulæ Aduocatus, nomine prædicti Philippi Regis, necnon prædictarum Vniuersitatum, & Regnorum, ac totius Ordinis Eremitarum Nobis humiliter supplicauit. Nos in tam graui causa Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, & Episcopos, qui tunc aderant, hortati sumus, vt eleemosynis, ieiuniis, & orationibus sedulò incumberent, quo diuina voluntas clariùs Nobis elucesceret. In semipleno postmodum Consistorio ex more accersitis non solum Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis prædictis, sed præsentibus nostris, & Sedis Apostolicæ Notariis, ac Sacri Palatij nostri Apostolici causarum Auditoribus, de vita, & miraculis Beati Thomæ, quæ opportuna visa sunt, proposuimus: omnesque ad eius Canonizationem deueniendum esse apertè suffragiis confirmarunt. Nos itaque vnanimi consensu audito aperuimus os nostrum in benedictionibus, & Dei nutum, ac

voluntatem sequuti, iustum, & debitum esse censentes, vt quos Deus honorat in cœlis, nos venerationis officio laudemus, & glorificemus in terris, diem Canonizationis indiximus, cunctos adhortati, vt iunctis nobiscum precibus, eleemosynis, ieiuniis, & Sacrificiis, Spiritus Sancti gratiam nostræ humilitati in tam alto negotio impetrare studerent.

B. Thomam Sanctorum catalogo adscribit.

§. 31. Tandem cùm nihil aliud desideraretur eorum, quæ ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum decretis, S. R. E. antiqua consuetudine, ac nouorum decretorum præscripto agenda, & obseruanda erant, hodie in Sacrosancta Beati Petri Apostolorum Principis Basilica, in qua solenni ritu cum eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, & dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & familiaribus nostris, Clero sæculari, & Regulari, ac maxima populi frequentia manè conuenimus, post repetitas pro Canonizationis decreto petitiones nomine eiusdem Philippi Regis à dilecto etiam Filio nostro Hieronymo tituli S. Mariæ Transtyberim Presbytero Cardinale Columna similiter nuncupato, ac per Marcum Antonium Aduocatum prædictum, post sacros hymnos, litanias, aliasque preces, post Spiritus Sancti gratiam ritè imploratam, ad honorem Sanctissimæ, & indiuiduæ Trinitatis, ad exaltationem fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini nostri IESV-CHRISTI, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, matura deliberatione præhabita, & diuina ope sæpius implorata, ac de Venerabilium Fratrum nostrorum Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Vrbe existentium consilio, B. Thomam de Villanoua Archiepiscopum Valentinum Sanctum esse decreuimus, & definiuimus, ac Sanctorum catalogo adscripsimus, ac præsentium tenore decernimus, definimus, & adscribimus, statuentes ab Ecclesia vniuersali quolibet anno die 18. Septembris memoriam eius inter Sanctos Confessores Pontifices pia deuotione recoli debere. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti. Amen.

Visitantibus sepulchrum indulgentias elargitur.

§. 32. Eademque auctoritate omnibus vtriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis in die festo S. Thomæ ad sepulchrum, in quo eius corpus requiescit, visitandum accesserint, septem annos, & totidem quadragenas de iniunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxauimus in forma Ecclesiæ consueta.

Præsentibus Canonizationi plenariam concedit indulgentiam.

§. 33. His peractis Deum Patrem æternum, Regemque gloriæ Christum Dominum Patris sempiternum Filium, & Sanctum Paraclatum Spiritum vnum Deum, vnumque Dominum laudibus, & confessionibus venerati, sacroque hymno, *Te Deum*, solenniter decantato, peculiari in honorem Beati Thomæ oratione precati sumus per eiusdem merita, atque ad altare Sancti Petri Apostoli Missam celebrauimus cum eiusdem Sancti commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem concessimus.

Dignum igitur, & iustum est, nos gratias agere, & gloriam dare Deo viuenti in sæcula sæculorum, qui benedixit conseruum nostrum in omni benedictione spirituali, vt esset sanctus, & immaculatus coram ipso; & cùm illum dederit Nobis quasi fulgentem solem in templo suo in hac nocte peccatorum, & tribulationum nostrarum, adeamus cum fiducia thronum Diuinæ misericordiæ, ore, & opere supplicantes, vt Sanctus Thomas vniuerso Christiano populo prosit meritis, & exemplis, precibus adsit, & patrocinio, & in tempore iracundiæ fiat reconciliatio.

§. 34. Cæterùm, quia difficile foret præsentes nostras literas ad singula loca, vbi opus esset, deferri; volumus earum exemplis etiam impressis, manu publici Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eandem vbique fidem haberi, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum decreti, definitionis, adscriptionis, mandati, statuti, concessionis, elargitionis, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ 1658. Kalend. Nouembris, Pontificatus nostri Anno quarto.

† Ego Alexander Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
† Ego Franciscus Episcopus Portuensis Cardinalis Barberinus.
† Ego Bernardinus Episcopus Prænestinus Cardinalis Spada.
† Ego Iulius Episcopus Sabinensis Cardinalis Sacchettus.
† Ego Martius Episcopus Albanensis Cardinalis Ginettus.
† Ego Antonius Barberinus Episcopus Tusculanus Card. Antonius.
†
†
†
† Ego Hieronymus tit. S. Mariæ Transtyberim Presb. Card. Columna.
† Ego Ioan. Baptista tit. S. Petri ad Vincula Presb. Card. Pallottus.
† Ego Franc. M. Basilicæ SS. xij. Apostolorum Presbyt. Card. Brancatius.
† Ego Vldericus tit. Sanctæ Anastasiæ Presb. Cardinalis Carpineus.
† Ego Marcus Ant. tit. S. Mariæ de Pace Presbyter Card. Franciottus.
†
†
† Ego Fr. Vincentius tit. S. Clementis Presb. Cardinal. de Florentiola.
† Ego Iulius tit. Sanctæ Priscæ Presbyter Cardinalis Gabriellius.
† Ego Cæsar tit. SS. quatuor Coronatorum Presbyter Card. Facchenettus.
†
†
† Ego Angelus tit. SS. Quiricij, & Iulittæ Presb. Card. Gcorius.
†
† Ego Nicolaus S. Mariæ Angelorum Presbyter Card. Ludouisius.
†
† Ego Federicus tit. S. Martini in Montibus Presbyter Card. Sfortia.
†
†
†
†
†
† Ego Aloysius tit. S. Alexij Presbyter Cardinalis Homodeus.
†
† Ego Iacobus tit. S. Mariæ Transpont. Presbyter Card. Corradus.
†
†
† Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Cælio Presb. Card. Santacrucius.
† Ego B. tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyter Card. Aldobrandinus.
† Ego Ioan. Baptista Spada tit. S. Susannæ Presbyter Card.

Card. S.Susannæ nuncupatus.

† Ego Franciscus tit. S. Mariæ in Via Presbyt. Cardinalis Albitius.

†
† Ego F. tit. S. Mariæ de Populo Presbyter. Cardin. Chisius.

†
†
†
† Ego Iulius tit. Sancti Xysti Presbyter Cardinalis Rospigliosius.

† Ego Nicolaus tit. S. Eusebij Presbyter Cardinalis à Balneo.

†
† Ego F. tit. S. Ioan. ante Portam Latinam Presbyter Card. Paulutius.

†
† Ego Virginius S. M. in Vialata Diaconus Cardinalis Vrsinus.

†
† Ego Vincentius S. Eustachij Diaconus Cardinalis Costagutus.

†
† Ego Paulus Æmilius S.Mariæ in Cosmedin Diaconus Card. Rondininus.

†
† Ego Benedictus SS. Cosmæ, & Damiani Diaconus Card. Odescalcus.

† Ego Laurentius S. Angeli in foro Piscium Diaconus Card. Raggius.

†
†
† Ego Carolus Barberinus Diaconus Cardinalis S. Cæsarij.

†
†
† Ego Decius Sancti Adriani Diaconus Cardinalis Azzolinus.

†
†
†
†
†

LX. Noua erectio Collegij Apostolici minorum Pœnitentiariorum Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, cum nonnullis ordinationibus pro eiusdem Collegij gubernio, & Officij eorumdem Pœnitentiariorum exercitio.

Edita An.D. 5659.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN Apostolicæ dignitatis fastigio, meritis licèt imparibus, inscrutabili diuinæ prouidentiæ arcano collocati, ad ea per quæ Christifidelium curæ nostræ Cœlitus commissorum animarum saluti consulitur, iugis vigilantiæ studiis intendimus, illaque prouidè, quantum Nobis ex alto conceditur, disponere satagimus, prout matura consideratione præuia conspicimus in Domino salubriter expedire.

Causa Constitutionis.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, dudum felic. recordationis Pius Papa V. prædecessor noster certis rationabilibus causis motus, pro salutari reformatione Collegij minorum Pœnitentiariorum Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe minores Pœnitentiarios, qui tum erant, ab eorum Pœnitentiariæ minoris officio, & exercitio penitus, & omninò amouerit, & in eorum locum ad huiusmodi munus, officium, & exercitium minorum Pœnitentiariorum aliquor Presbyteros Regulares Societatis IESV substituerit, & subrogauerit, illisque domum, & redditus pro eorum habitatione, & sustentatione assignauerit, & alia circa

eorum deputationem, officijque eis demandati exercitium, ac ipsorum, & eorum Collegij statum constituerit, & ordinauerit; nec tamen super his ob eiusdem Pij prædecessoris obitum literæ Apostolicæ fuerint expeditæ.

Colleg minorum Pœnitentiariorum denuò erigit.

§. 2. Hinc est, quod Nos ea, quæ memoratus Pius Prædecessor pro animarum salute, & spirituali consolatione Christifidelium, qui Omnipotentem Deum glorificandi, ac Beatos eius Apostolos venerandi, opportunaque spiritualibus, temporalibusque necessitatibus suis remedia, & auxilia eorumdem Beatorum Apostolorum intercessione impetrandi studio ad Basilicam prædictam ex omnibus mundi partibus confluunt, in præmissis laudabili zelo, & pietate instituit, & cœpit, constabilire, & perficere, & aliàs opportunè desuper prouidere cupientes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine erectionem, & institutionem prædicti Collegij minorum Pœnitentiariorum dictæ Basilicæ Principis Apostolorum tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ipsumque Collegium de nouo perpetuò erigimus, & instituimus.

Habitationē & redditus assignat.

§. 3. Ac pro eorumdem minorum Pœnitentiariorum habitatione domum in Ciuitate nostra Leonina, seu (vt vocant) Burgo, prope Basilicam huiusmodi positam, & per illos hactenus inhabitari solitam cum omnibus[1], & singulis eius membris, pertinentiis, & iuribus, sicut dicti minores Pœnitentiarij illis ad præsens fruuntur, concedimus, & assignamus, & casu quo eadem domus tota, vel eius pars destruatur, seu in alios vsus conuertatur, aliam domum eis habitionis causa à Nobis, seu Romanis Pontificibus successoribus nostris pro tempore existentibus assignandam; pro ipsorum verò minorum Pœnitentiariorum sustentatione, & Collegij huiusmodi dote de pecuniis eleemosynarum, quæ ex dispensationum matrimonialium expeditionibus proueniunt, penes Montem Pietatis de eadem Vrbe in subsidium pauperum, & alia opera pia erogandæ deponi solent, annua mille scuta monetæ Romanæ, nempe singulis mensibus octuagintatria scuta, & trigintaduos baiocchos cum dimidio similis baiocchi eiusdem monetæ in locum octuaginta scutorum auri iisdem minoribus Pœnitentiariis pridem assignatorum, quæ illis à Camera Apostolica præstabantur: præterea dimidium Iulium dictæ monetæ pro singulis literis Apostolicis, quæ super dispensationibus matrimonialibus in tertio, vel in quarto gradu per officium nostrum minoris gratiæ nuncupatum, sub plumbo expedientur, & insuper tria loca cum tertia parte similis loci Montis fidei, & alia nouem loca Montis Salis secundæ erectionis de Vrbe prædicta, & vineam extra mœnia Vrbis intra suos notissimos fines sitam à prædictis Modernis Pœnitentiariis acquisita, necnon pensiones ex locatione membrorum domus prædictæ locari solitorum prouenientes, cum solitis donatiuis salis, ceræ, ac in electione Romani Pontificis, & aliis hactenus eis fieri consuetis, per ipsos minores Pœnitentiarios percipienda, exigenda, leuanda, ac in suos, & dicti Collegij vsus, & necessitates conuertenda eisdem Collegio, & minoribus Pœnitentiariis itidem perpetuò assignamus.

Collegium Apost. nominari præcipit.

§. 4. Ad hæc dictum Collegium minorum Pœnitentiariorum à Nobis de nouo, sicut præmittitur erectum, & institutum, Collegium Apostolicum minorum Pœnitentiariorum esse, ac perpetuò fore, & vocari debere, nec illius statum, aut denominationem quomodolibet immutari, aut alterari vnquam posse statuimus, & decernimus, ipsumque Collegium ex nunc sub immediata Beati Petri, ac nostra, & Romanorum Pontificum successorum nostrorum, Sedisque Apostolicæ protectione suscipimus.

Regularibus Soc. IESV conceditur.

§. 5. Præterea idem Collegium Apostolicum dilectis filiis Presbyteris Regularibus prædictæ Societatis IESV pariter perpetuò concedimus, hac tamen lege, vt eadem Societas in Collegio huiusmodi tredecim ipsius Societatis Presbyteros regulares, comprehenso in illis dicti Collegij Rectore, qui omnes, & singuli ministe-

A a 2 rium

tium minorum Pœnitentiariorum in memorata Basilica sedulò exercere teneantur, & ex quibus duo pro Italica, duo pro Gallica, duo pro Hispanica, & Lusitana, vnus pro Germanica, vnus pro Hungarica, vnus pro Flandrica, vnus pro Polonica, vnus pro Anglica, vnus pro Græca, & vnus pro Illyrica nationibus, seu linguis minores Pœnitentiarij respectiuè deputentur: Ac insuper vnum, quatenus necessarius videatur dilecto filio Præposito Generali eiusdem Societatis, qui pro ministro seruiat, & ad mensam legat, necnon quatuor adiutores laicos dictæ Societatis, seu eos, qui eidem Præposito Generali seruitiis Presbyterorum regularium Collegij huiusmodi necessarij videbuntur, perpetuò habere, & manutenere debeat, & teneatur. Declarantes, & decernentes, quod vnusquisque illorum, qui ex prædictis Presbyteris regularibus pro supra expressis nationibus, seu linguis minores Pœnitentiarij respectiuè deputabuntur, ex illa natione, pro qua deputabitur, verè, & realiter esse, ipsiusque nationis idioma optimè callere debeat, & quod illi, qui in regionibus earumdem nationum respectiuè nati, & educati non sint, sub quocumque prætextu, etiamsi idiomatis nationis, pro qua deputati, peritissimi forent, ad minorum Pœnitentiariorum huiusmodi officia adsumi non possint. Quod si propter mortem, infirmitatem, remotionem, aliudve quodvis impedimentum alicuius ex prædictis minoribus Pœnitentiariis pro tempore deputatis oporteret alium in eius locum ad exercitium officij minoris Pœnitentiarij tantisper subrogari, eo casu alterum eiusdem cum illo nationis, si haberi idoneus possit, sin minus, alium alterius quidem nationis, sed qui idiomatis nationis ex qua defunctus, infirmus, remotus, vel alias impeditus fuerit, peritus existat, substitui volumus: ita tamen, vt sic substituendus ante omnia (nisi aliter ob vrgentem necessitatem maiori Pœnitentiario nunc, & pro tempore existenti visum fuerit) præuio examine in Signatura Pœnitentiariæ Apostolicæ approbetur, & per modum prouisionis pro eo tempore dumtaxat, quo durabit infirmitas, vel impedimentum infirmi, vel impediti, seu donec defuncto, vel remoto successor fuerit constitutus, deputetur, & subrogetur.

Electio Rectoris, & Pœnitentiariorum Soc. ad Generalẽ spectat. Examinis modus.

§.6. Porrò electionem Rectoris, cæterorumque minorum Pœnitentiariorum prædicti Collegij Apostolici nunc, & pro tempore existenti Præposito Gen. memoratæ Societatis tribuimus.

§. 7. Statuentes vt ab eodem Præposito Generali pro tempore electi non antè ad exercitium admittantur, quàm circa materias ad idem officium spectantes in dicta Signatura Pœnitentiariæ iuxta dispositionem literarum recol. mem. Clementis Papæ VIII. prædecessoris pariter nostri in simili forma Breuis die tertia Septembris 1592. expeditarum examinati, & approbati fuerint. Cæterùm illi, qui semel in eadem Signatura Pœnitentiariæ, sicut præmittitur, examinati, & approbati fuerint, examini denuò sese subijcere non tenebuntur, nisi Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti ex aliqua causa particulari secus videatur.

Maior Pœnitentiarius quomodo possit elect. suspendere.

§. 8. Si autem dilectus filius noster Nicolaus Sanctæ Mariæ Angelorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Ludouisius nuncupatus nunc, & pro tempore existens maior Pœnitentiarius aliquem à prædicto Præposito Generali ad officium minoris Pœnitentiarij electum minimè duxerit admittendum, poterit ipse Nicolaus Cardinalis nunc, & pro tempore existens maior Pœnitentiarius illius examinationem tantisper suspendere, donec facta quàm citiùs nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici eius rei relatione, quid fieri debeat, fuerit ordinatum.

Semel admissi non amouentur sine maioris Pœnitentiarij facultate.

§. 9. Qui verò ad exercitium officij minoris Pœnitentiarij huiusmodi semel admissi fuerint, ab eodem officio remoueri, vel dimitti, aut ex Collegio prædicto discedere non poterunt absque licentia dicti Cardinalis maioris Pœnitentiarij nunc, & pro tempore existentis, qui pro data sibi à Domino prudentia, licentiam huiusmodi instante Præposito Generali prædicto negare non debebit, nisi ex iustis causis, quas eo casu, prout etiam quoties eidem summo Pœnitentiario videretur aliquis ex prædictis Pœnitentiariis dissentiente eodem Præposito Generali remouendus, Nobis, seu pro tempore existenti Romano Pontifici referet, Apostolica mandata hac in re fideliter executurus.

Residentiam in confessionalibus Pœnitentiariis præscribit.

§. 10. Volumus autem vt memorati minores Pœnitentiarij in Basilica prædicta resideant, ibique in suæ quisque nationis confessionalibus assistant, & præsto sint, ac quorumcumque Christifidelium, scilicet propriæ quisque nationis primum, & his non extantibus, aliorum etiam quando casus contigerit, quorum idiomata calleant, confessiones sacramentales diligenter audiant bis in die, nempe manè ab initio matutini vsque ad finem officiorum diuinorum antemeridianorum, & post meridiem ab initio vesperarum per duas horas continuas: idque omnes singulis maioris hebdomadæ, & intra octauam Paschatis Resurrectionis Dominicæ diebus, necnon in Natiuitatis Domini, Pentecostes, singulis Beatæ Mariæ Virginis, ac Sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, & aliorum Apostolorum, cæterisque omnibus, & singulis festis anni diebus, præsertim de præcepto, vigiliis etiam consuetis, præterea singulis diebus Veneris mensis Martij, necnon Iubilæorum, & Stationum in eadem Basilica existentium temporibus, ac insuper quandocumque id eis ex aliqua causa particulari à Superioribus iniunctum fuerit, aut charitas Pœnitentiariorum suadebit, aut necessitas pœnitentium postulabit, inuiolabiliter obseruent: In cæteris verò ferialibus anni diebus id saltem pro tertia eorumdem Pœnitentiariorum parte sedulò adimpleant. Ab his tamen Rectorem prædicti Collegij excipimus, qui cùm eius officij causa multoties legitimè sit impeditus, prædicto excipiendarum confessionum muneri, prout secundum propriam conscientiam poterit, satisfaciet.

Pœnit. quando subijciantur maiori Pœnitentiario, & quando Generali.

§. 11. Prætereà prædictos Rectorem, & minores Pœnitentiarios in omnibus quidem illis, quæ Pœnitentiarij officium concernunt, iurisdictioni, visitationi, & coërcitioni memorati Nicolai Cardinalis nunc, & pro tempore existentis maioris Pœnitentiarij subiectos esse debere decernimus, adeo vt in grauioribus, nonnisi facto priùs verbo Nobiscum, & cum successoribus nostris, contra eos procedat: In iis verò, quæ ad disciplinam regularem, regulæ obseruantiam, constitutiones, & instituta Societatis prædictæ, ac œconomiam, & gubernium rei familiaris pertinent, iidem Rector & minores Pœnitentiarij cum vniuersa eorum familia memorato Præposito Generali Societatis IESV immediatè subiacebunt, reseruata tamen semper superioritate Visitationi Apostolicæ, cui ad nostrum & pro tempore existentis Romani Pontificis nutum subesse, ac peculiares redituum dicti Collegij rationes reddere debebunt.

Facultates Pœnitentiariorum.

§. 12. Postremò abrogatis in primis facultatibus omnibus minoribus Pœnitentiariis à prædecessoribus nostris hactenus concessis, eisdem minoribus Pœnitentiariis quamdiu in Collegio manserint, & officium minoris Pœnitentiarij exercuerint, dumtaxat omnes, & singulas facultates pro foro conscientiæ in particulari tabella proprio dicti Nicolai nunc, & pro tempore maioris Pœnitentiarij charactere firmata, & eiusdem sigillo munita iussu nostro descriptas, ac in libris tam Pœnitentiarij maioris, quàm Collegij dictorum Presbyterorum registrandas, & vlterius in aula eiusdem Collegij palam exponendas concedimus, & impartimur; easque motu, scientia, deliberatione, ac potestatis plenitudine pariter approbamus, & confirmamus.

Exemptiones & immunitates pro victu, vestitu.

§. 13. Necnon omnia, & singula priuilegia, & gratias, indulta, honores, prærogatiuas, ac tam quoad ipsorum minorum Pœnitentiariorum personas, quàm res pro eorum victu, vestitu, suppellectilibus, & libris, totaque ipsorum familia necessarias, à contributionibus pro viarum publicarum refectione, cæterisque oneribus publicis, & aliis rebus quibusvis, immunitates, & exemptiones, ac libertates quascumque Pœnitentiariis

riis minoris gratiæ ac eorū antecessoribus hactenus concessa, & concessas, & quibus moderni minores Pœnitentiarij, & Collegium prædictum ad præsens fruuntur, potiuntur, & gaudent, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore prædictis concedimus, & impartimur.

Clausula præseruatiua.

§. 14. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quod prædicti, & alij quilibet cuiusvis gradus, ordinis, dignitatis, status, & conditionis existant, etiamsi Cardinalatus honore fulgeant, aut aliàs speciali, & indiuidua mentione digni sint, in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, illis non consenserint, aut ad præmissa vocati, & auditi, & causæ propter quas emanarunt adductæ, verificatæ, vel iustificatæ non fuerint, vel ex alia quacunque, quantumvis pia, legitima, iuridica, & priuilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Iuris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliòve quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitabili defectu notari, impugnari, restringi, modificari, infringi, retractari, in controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, seu aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcunque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel etiam motu simili concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare posse; neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium dispositionum, & gratiarum reuocationibus, restrictionibus, limitationibus, aliisve contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Romanos Pontifices successores nostros, Sedemque prædictam quandocunque faciendis vnquam comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenariè reintegratas, ac etiam sub posteriori data per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligenda de nouo concessas, firmasque, validas, & efficaces existere, & perpetuò fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & quandocunque spectabit respectiuè inuiolabiliter obseruari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, necnon Cameræ prædictæ Præsidentes Clericos, aliosque Officiales, & Ministros, & cæteros quoslibet quacunque auctoritate, & potestate fungentes, & quandocunque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 15. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo iure quæsito, necnon piæ memoriæ Symmachi, quæ incipit, Non liceat: & Pauli II. aliorumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ, & Cameræ huiusmodi non alienandis, ac similis rec. Pij Papæ IV. prædecessoris pariter nostri de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus, in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & in libris illius registrandis, itavt præsentes ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in Conciliis, etiam vniuersalibus, editis generalibus vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon Societatis, & Collegij prædictorum, aliisve quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: priuilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis etiam eidem Societati, illiusque Præposito Generali, & personis quibuslibet, necnon dicto Collegio, & aliis quibusvis, etiam speciali, & indiuidua expressione dignis, sub quibuscunque verborum tenoribus & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter insertis, seruatis, & expressis respectiuè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 22. Februarij 1659. Pont. Nostri anno quarto. *D. P. A. 4.*

Nonnullæ ordinationes pro Collegio Apostolico minorum Pœnitentiariorum Sacræ Domus Lauretanæ. LX.

Edita A. D. 1659.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX commissi Nobis diuinitus sacrosancti Apostolatus officij debito, gregi Dominico solicitis studiis iugiter inuigilantes, nonnulla circa Collegium Apostolicum Pœnitentiariorum (vt vocant) minorum Sacræ Domus Lauretanæ, dudum pro dilectis filiis Presbyteris regularibus Societatis IESV in Ciuitate nostra Lauretana auctoritate Apostolica institutum constituenda, seu declaranda esse duximus, quæ Christi fidelium ex omnibus Christiani Orbis partibus ad eamdem Sacram Domum pia deuotione confluentium animarum saluti conducibilia fore in Domino speramus.

Minorū pœnitentiariorū numerus pro variis linguis.

§. 1. Motu itaque proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vt prædicta Societas Iesu in Collegio Apostolico huiusmodi vndeuiginti Societatis Presbyteros regulares, comprehenso in illis eiusdem Collegij Rectore, ex quibus vnus pro Gallica, vnus pro Hispanica, vnus pro Germanica, vnus pro Belgica, vnus pro Polonica, vnus pro Anglica, vnus pro Illyrica, & vnus pro Græca, cæteri verò pro Italica nationibus, seu linguis minores Pœnitentiarij prædictæ Sacræ Domus Lauretanæ respectiuè deputentur, quique omnes, & singuli sacramentales Christi fidelium (scilicet propriæ quisque nationis primùm, & his non extantibus, aliorum etiam quando casus contigerit, quorum idiomata calleant) confessiones in Ecclesia Lauretana, in qua memorata Sacra Domus existit, diligenter audire, & ad id præstò esse, cæteraque officium minorum Pœnitentiariorum huiusmodi concernentia sedulò exercere debeant (Rectore Collegij excepto; nam ille, cùm eius officij causa multoties legitimè sit impeditus, huic muneri prout secundum propriam conscientiam poterit, satisfaciet) perpetuò habere, & manutenere debeat, & teneatur, tenore præsentium statuimus, & ordinamus.

Verè Nationales sint pœnitentiarij.

§. 2. Declarantes, & decernentes, quòd vnusquisque illorum, qui ex prædictis Presbyteris Regularibus pro supra expressis nationibus, seu linguis minores Pœnitentiarij dictæ Sacræ Domus respectiuè deputabuntur, ex illa natione, pro qua deputabitur, verè, & realiter esse, ipsiusque nationis idioma optimè callere debeat: quodque qui in regionibus earumdem nationum respectiuè nati, & educati non sint, sub quocunque prætextu, etiamsi idiomatis nationis, pro qua deputari prætenderentur, peritissimi forent, ad minorum Pœnitentiariorum huiusmodi officia adsumi mi-

nimè valeant, exceptis tamen Italis, quos pro maiore parte sufficiat in Italia natos, & educatos esse, cæteros verò in ea diu permansisse, atque Italicum idioma optimè callere; quinimò alios etiam prædictos, qui pro nationibus præfatis eligentur, eamque Italicam linguam, & aliquos ex eis etiam Lusitanam, & Hungaricam edoctos esse curandum erit, vt Italorum quoque, Lusitanorum, & Hungarorum, si quando opus fuerit, confessiones audire, atque alios in eodem munere coadiuuare valeant.

Quomodo in casu impedimenti sint subrogandi.

§. 3. Quod si propter mortem, infirmitatem, remotionem, aliudve quodvis impedimentum alicuius ex prædictis minoribus Pœnitentiariis pro tempore deputatis oportuerit alium in eius locum ad exercitium officij minoris Pœnitentiarij tantisper subrogari; eo casu alterum eiusdem cum illo nationis, si haberi idoneus possit, sin minus alium, alterius quidem nationis, sed qui idiomatis nationis, ex qua defunctus, infirmus, remotus, vel aliàs impeditus fuerit, peritus existat, substitui volumus: ita tamen, vt sic substituendus ante omnia, præuio examine, vt infra, faciendo, approbetur, & per modum prouisionis pro eo tempore duntaxat, quo durabit infirmitas, vel impedimentum infirmi, vel impediti, seu donec defuncto, vel remoto successor fuerit constitutus, deputetur, & subrogetur.

Electio Rectoris, & pœnitentiariorum Generali reseruata.

§. 4. Porrò electionem Rectoris, cæterorumque minorum Pœnitentiariorum prædicti Collegij Apostolici, & fratrum, aliorumque inseruientium dilecto filio nunc, & pro tempore existenti Præposito Generali memoratæ Societatis tribuimus: Statuentes, vt ab eodem Præposito Generali pro tempore electi non ante ad exercitium officij minorum Pœnitentiariorum huiusmodi admittantur, quàm circa materias ad idem officium spectantes in Signatura Pœnitentiariæ Apostolicæ, vel si ad Almam Vrbem nostram sine graui incommodo, & expensis accedere non possint, coram aliquo ex Venerabilibus fratribus Episcopis supradictæ Domui Lauretanæ vicinis per dilectum filium nostrum Nicolaum tituli S. Mariæ Angelorum S. R. E. Presbyterum Cardinalem Ludouisium nuncupatum modernum, & pro tempore existentem maiorem Pœnitentiarium in singulis casibus ad hunc actum specialiter delegando, prout ipsi Nicolao Cardinali moderno, & pro tempore existenti maiori Pœnitentiario videbitur, & hactenus iuxta Constitutionis felic. recordationis Vrbani Papæ VIII. prædecessoris nostri die 20. Iunij 1636. in simili forma Breuis promulgatæ, quæ incipit: Attendentes vniuerso Gregi, &c. dispositionem seruatum fuit, & examinati, & approbati fuerint. Et si quando contigerit, quempiam ad modicum tempus ob iustam superuenientem causam in locum alicuius ex dictis minoribus Pœnitentiariis deficientis, vel impediti, sicut præmittitur, subrogandum esse, tunc pariter illius examen coram aliquo ex vicinis Episcopis prædictis per memoratum Nicolaum Cardinalem modernum, & pro tempore existentem maiorem Pœnitentiarium pro huiusmodi tantùm contingentibus prouisionibus de præsenti, seu antecedenter delegando procedere debeat.

Semel admissi denuo examini non subiciantur.

§. 5. Cæterùm illi, qui semel in dicta Signatura Pœnitentiariæ, aut aliter, sicut præmittitur, examinati, & approbati fuerint, examini denuò sese subiicere non tenebuntur, nisi Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existenti ex aliqua causa particulari secus videatur. Si autem præfatus Nicolaus Cardinalis nunc, & pro tempore existens maior Pœnitentiarius aliquem à supradicto Præposito Generali ad officium minoris Pœnitentiarij electum minimè duxerit admittendum, poterit ipse Nicolaus Cardinalis nunc, & pro tempore existens maior Pœnitentiarius illius examinationem tantisper suspendere, donec facta quantocitiùs Nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici eius rei relatione, quid fieri debeat, fuerit ordinatum.

Admissi non amoueantur sine maioris Pœnitentiary facultate.

§. 6. Qui verò ad exercitium officij minoris Pœnitentiarij huiusmodi semel admissi fuerint, ab eodem officio remoueri, vel dimitti, aut ex Collegio prædicto discedere non poterunt absque licentia dicti Cardinalis maioris Pœnitentiarij nunc, & pro tempore existentis, qui pro data sibi à Domino prudentia licentiam huiusmodi instante Præposito Generali prædicto negare non debebit, nisi ex iustis causis, quas eo casu, prout etiam quoties ipsi Cardinali maiori Pœnitentiario videbitur, aliquis ex prædictis minoribus Pœnitentiariis dissentiente memorato Præposito Generali remouendus, Nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici referet, mandata Apostolica hac in re fideliter executurus.

Quando subiiciantur Maiori Pœnitent.

§. 7. Præterea prædictos Rectorem, & minores Pœnitentiarios in omnibus quidem illis, quæ Pœnitentiarij officium concernunt, iurisdictioni, visitationi, & coërcitioni memorati Nicolai Cardinalis, nunc, & pro tempore existentis maioris Pœnitentiarij subiectos esse debere decernimus, adeò vt in grauioribus, nonnisi facto verbo Nobiscum, & cum successoribus nostris, contra eos procedat. In iis verò quæ ad disciplinam regularem, Regulæ obseruantiam, constitutiones, & instituta Societatis prædictæ, ac œconomiam, & gubernium rei familiaris pertinent, iidem Rector, & minores Pœnitentiarij cum vniuersa eorum familia prædicto Præposito Generali immediatè subiacebunt.

Constit. Vrb. VIII. confirmat.

§. 8. Postremò supradictam Vrbani prædecessoris Constitutionem in omnibus, & singulis, quæ præsentibus non aduersantur, perpetuò inuiolabiliter obseruari mandamus, & præcipimus.

Clausula præseruatiua.

§. 9. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod prædicti, & alij quilibet, cuiusvis gradus, ordinis, dignitatis, status, & conditionis existant, etiamsi Cardinalatus honore fulgeant, aut alias speciali, & indiuidua mentione digni sint, in præmissis quomodolibet interesse habentes, seu habere prætendentes, illis non consenserint, aut ad præmissa vocati, & auditi, causæque propter quas præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, vel iustificatæ non fuerint, vel ex alia quacumque, quantumvis pia, iuridica, legitima, & priuilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Iuris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliòve quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitabili defectu notari, impugnari, restringi, modificari, infringi, retractari, in controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, seu aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcunque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel etiam motu simili concessu quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare posse: Neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium dispositionum & gratiarum reuocationibus, restrictionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Romanos Pontifices successores nostros, Sedemque Apostolicam quandocumque faciendis vnquam comprehendi, aut incomprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenariè reintegratas, ac etiam sub posteriori data per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligenda, de nouo concessas, firmasque, validas, & efficaces existere, & perpetuò fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & quandocumque spectabit, respectiuè inuiolabiliter obseruari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, cæterosque quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac quoad ea quæ præsentibus sunt, vel dici possent contraria, prædicta Vrbani prædecessoris, & quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo iure quæsito, aliisque Apostolicis, ac in vniuersalibus, Pro-

uincialibus

uincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, necnon Societatis, & Collegij prædictorum, aliiſve quibuſvis, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus etiam immemorabilibus; priuilegiis quoque, indultis, & literis Apoſtolicis eidem Societati, illiuſque Præpoſito Generali, & perſonis quibuſlibet, necnon dicto Collegio, & aliis quibuſvis, etiam ſpeciali, & indiuidua expreſſione dignis, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, ac alias in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro eorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio facienda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret: illorum tenores, formas, & occaſſiones præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ſeruatis, & inſertis reſpectiue habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. An. 4. die 22. Febr. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 22. Februarij 1659. Pontificatus Noſtri Anno quarto.

LXI. Confirmat omnia priuilegia Monachorum Siluestrinorum Ordinis Sancti Benedicti, extenditque eis, ac communicat omnia, & ſingula priuilegia, gratias, & indulta, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium Ordinibus, & Congregationibus conceſſa.

Quænam ſint priuilegia Monachorum, ac Mendicantium, vide Bullas citatas in Repertorio, verb. Priuilegium.

Edita An. D. 1659.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Religioſorum virorum Altiſſimo famulantium profectui, quantum cum Domino poſſumus, paterna charitate proſpicere cupientes, priuilegia, & gratias aliorum Ordinum, & Congregationum Regularium religioſis conceſſa libenter illis communicamus, & ad eos extendimus, prout conſpicimus in Domino ſalubriter expedire.

Supplicatio. §. 1. Cum itaque ſicut dilectus filius Leonardus Pelagallus Procurator generalis Congregationis Monachorum Syluestrinorum nuncupatorum Montisfani Ordinis Sancti Benedicti nominibus dilectorum filiorum Abbatis generalis, & omnium Monachorum eiuſdem Congregationis nobis nuper exponi fecit, Congregatio præfata omnia, & ſingula priuilegia, gratias, & indulta, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium Ordinibus, & Congregationibus, ac eorum Monaſteriis, domibus, & locis, & perſonis per quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros quomodolibet conceſſa, ad eorum Syluestrinorum Congregationem, illiuſque Monachos, & perſonas extendi, illaque eis communicari ſummopere deſiderent, idcircò Nobis idem Leonardus nominibus prædictis humiliter ſupplicari fecit, vt in præmiſſis opportunè prouidere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

Abſoluit oratores à cenſuris. §. 2. Nos igitur Congregationem Syluestrinorum Montisfani præfatam, eiuſque Monachos, & perſonas quaſcunque ſpecialibus fauoribus, & gratiis proſequi volentes, ac ſingulorum priuilegiorum, gratiarum, & literarum deſuper confectarum huiuſmodi tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis habentes, & quemlibet eorumdem religioſorum a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſoluentes, & abſolutum fore cenſentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati, omnia, & ſingula priuilegia, prærogatiuas, conceſſiones, facultates, exemptiones, immunitates, indulta, cæteraſque gratias ſpirituales, & temporales, tam coniunctim, quam diuiſim, & alias quomodolibet quibuſvis Mendicantium, & non Mendicantium Ordinibus, & Congregationibus, & tam virorum, quam mulierum Monaſteriis, Domibus, & Regularibus locis in quibuſcumque Mundi partibus conſiſtentibus, illorumque Superioribus, Fratribus, Monachis, & perſonis per quoſcunque Romanos Pontifices prædeceſſores noſtros huiuſmodi, ac Nos, & Sedem eandem etiam per viam communicationis, vel extenſionis, aut alias conceſſa, & quibus ſingulæ Congregationes prædictæ, earumque Monaſteria, Domus, loca, ac Superiores, Fratres, & Monachi, ac perſonæ huiuſmodi, de iure, vſu, conſuetudine, vel priuilegio, aut conceſſione Apoſtolica, vel alia quavis auctoritate, aut alias quomodolibet vtuntur, fruuntur, & gaudent, ac vti, frui, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quatenus ſint in vſu, & non ſint reuocata, neque ſub aliquibus reuocationibus comprehenſa, ac ſacris Canonibus, & Concilij Tridentini Decretis, ac Conſtitutionibus Apoſtolicis, ſeu particularibus Conſtitutionibus eiuſdem Congregationis Syluestrinorum non aduerſentur, ad prædictam Syluestrinorum Congregationem, itaut illa, eiuſque tam virorum, quam mulierum Hoſpitalia, Conuentus, ſeu regulares domus, illorumque Superiores, Priores, Officiales, Fratres, Miniſtri, & aliæ perſonæ nunc, & pro tempore exiſtentes præmiſſis omnibus, & ſingulis æquè principaliter, & pariformiter, & ſine vlla prorſus differentia vti, frui, & gaudere liberè, & licitè poſſint, & valeant, ac ſi illa dictæ Syluestrinorum Congregationi, illiuſque Monaſteriis, Hoſpitalibus, Conuentibus, & Domibus Regularibus, ac Superioribus, Officialibus, Fratribus, Miniſtris, & aliis perſonis prædictis ſpecialiter, & expreſsè, ac principaliter, non autem ad inſtar conceſſa, ac præſentibus de verbo ad verbum inſerta fuiſſent, auctoritate, & tenore prædictis perpetuò extendimus, illaque omnia, & ſingula dictæ Congregationi Syluestrinorum, illiuſque, Monaſteriis, Hoſpitalibus, Conuentibus, ac Regularibus Domibus, necnon Prioribus, Subprioribus, Officialibus, Miniſtris, & perſonis prædictis quibuſcumque, exceptis tamen priuilegiis Monachorum Sancti Benedicti, per quæ eidem Ordini indulgentiæ conceduntur, ac etiam excepta facultate eligendi, & deputandi Conſeruatores Religionis, & Monachorum, communicamus. Confirmat, & extendit prout in rub. Reſeruat indulg. Ordinis S. Benedicti.

§. 3. Decernentes ſic, & non aliter per quoſcumque Iudices quacumque auctoritate fungentes, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca dilecto filio moderno, & pro tempore exiſtenti dictæ Syluestrinorum Congregationis Protectori per præſentes committimus, & mandamus quatenus per ſe, vel alium, ſeu alios præſentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, ſolenniter publicans, ac dictæ Syluestrinorum Congregationis Monachis in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtens, faciat auctoritate noſtra præſentes, & in eis contenta huiuſmodi firmiter obſeruari, ac ſingulos, quos ipſæ literæ concernunt, illis pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos, vel eorum aliquem deſuper contra præſentium tenorem per quoſcumque etiam locorum Ordinarios quomodolibet indebitè moleſtari, perturbari, vel impediri. Contradictores Decretum irritans.

 quoſlibet,

quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in vniuersalibus, Prouincialibusque & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon Mendicantium, & non Mendicantium Ordinum, Congregationum, Monasteriorum, & Regularium domorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roborans statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, ac ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, & aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat. §. 5. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij subscriptis, & sigillo dictæ Syluestrinorum Congregationis, vel illius Procuratoris obsignatis eadem prorsus fides adhibeatur vbique, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An 4. die 28. Febr. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die 28. Februarij 1659. Pontificatus nostri anno quarto.

LXII. Confirmatio Reformationis Prouinciæ Fratrum Minorum strictioris Obseruantiæ Austriæ, cum declaratione quod moderetur sicut reliquæ Prouinciæ Reformatæ eiusdem Ordinis.

De Prouinciis Reformatorum Italiæ vide quæ notaui ad Const. 38. Tom. 4. Vrb. VIII. Sacrosanctum: *& ad Const. 263. eiusdem*, Iniuncti nobis. *Tom* 5.

Edita A. D. 1659.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Militantis Ecclesiæ regimini, meritis licet imparibus, inscrutabili diuinæ prouidentiæ arcano præsidentes, ad ea, per quæ Religiosorum virorum, præsertim sub suaui arctioris Regulæ iugo Altissimi obsequiis mancipatorum statui, & felici directioni opportunè consulitur, propensis studiis intendimus, ac in illis commissi Nobis cœlitus officij partes libenter interponimus provt in Domino conspicimus salubriter expedire.

Introductio Reform. §. 1. Aliàs siquidem fel. rec. Vrbano Papæ VIII. prædecessori nostro pro parte clar. mem. Ferdinandi Romanorum dum vixit Regis in Imperatorem electi exposito, quod in Domibus Regularibus Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Reformatorum nuncupatorum Prouinciæ Austriæ operâ Antonij à Galbiato tunc dicti Ordinis in illis partibus Commissarij generalis reformatio introducta fuisset, dictique Fratres vberes in Vinea Domini fructus afferrent: itidem Vrbanus prædecessor supplicationibus dicti Ferdinandi Regis in Imperatorem electi nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, Reformationem in Domibus regularibus dictæ Prouinciæ Ordinis huiusmodi, vt præfertur, introductam cum iisdem priuilegiis, gratiis, & indultis, ac modo, & forma, quibus similem reformationis introductionem in Prouinciis Bauariæ, & Tirolis prius confirmauerat, auctoritate Apostolica approbauit, & confirmauit, & aliàs provt in ipsius Vrbani prædecessoris literis desuper in simili forma Breuis die 2. Decembris 1632. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis haberi volumus, vberiùs continetur.

Petitio priuilegiorum. §. 2. Cum autem sicut dilecti filij Franciscus Statfelt Minister Prouincialis, & fratres prædictæ Prouinciæ Austriæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi gratias, & priuilegia, quæ memoratis Prouinciis Bauariæ, & Tirolis à supradicta Prouincia Austriæ valde remotis per literas prædicti Vrbani prædecessoris super confirmatione introductionis reformationis in Prouinciis huiusmodi expeditas concessa reperiuntur, eidem Prouinciæ Austriæ per extensum pariter concedi summoperè desiderent, dilectusque pariter filius Minister generalis Ordinis prædicti, visis, & consideratis iussu nostro dictis priuilegiis, & gratiis, eisdem exponentibus opportunè in præmissis, vt infra, à Nobis prouideri expedire censuerit.

Absolutio oratores à censuris. §. 3. Nos specialem dictis Francisco Ministro Prouinciali, & Fratribus exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis narratis, ac audito per eosdem Cardinales prædicto Ministro Generali Ordinis huiusmodi, vt prædicta Prouincia Austriæ sit reformata, aliisque Fratrum dicti Ordinis Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum Prouinciis Regnorum Hispaniarum conformis, & ad illorum instar, ac sub omnimoda Ministri Generalis eiusdem Ordinis, & eo Italicæ Nationis, & extra Italiam existente, eius Vicarij Generalis, necnon etiam Commissarij Generalis iuxta Bullam vnionis electi, non autem Commissariorum Generalium eorumdem Ordinis, & Regnorum Hispaniarum, nec Superioris, vel inferioris Germaniæ, ita quod Minister, ac Vicarius, & Commissarius Generalis prædicti iuxta Bullam huiusmodi electi illam nonnisi per se ipsus, aut Commissarios Ordinis Reformatorum prædictorum visitare valeant, iurisdictione, auctoritate, & superioritate, ac etiam sub directione Procuratoris Generalis Reformatorum in Curia Romana quoad negotia occurrentia, eiusque Fratres iuxta declarationes rec. mem. Nicolai III. & Clementis V. Romanorum Pontificum prædecessorum pariter nostrorum viuere debeant. *Conceditur pro vt in Rub.*

Austriacæ Ministri Prouincialis. §. 4. Et cum hoc etiam quod Minister Prouincialis Prouinciæ Reformatæ Austriæ huiusmodi omnem iurisdictionem, facultatem, & auctoritatem, tam in Fratres Ordinis prædicti sibi subditos, quam circa nouarum Domorum eiusdem instituti in eadem Prouincia fundationem, seu erectionem, aut ædificationem, necnon etiam circa Nouitios, & alia in literis Apostolicis piæ mem. Gregorij Papæ XIII, etiam prædecessoris nostri contenta, provt alij Ministri Prouinciales aliarum Prouinciarum Fratrum eiusdem Ordinis Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum in omnibus, & per omnia habeat, ac tam ipse, quàm singularum Domorum dictæ Prouinciæ Austriæ Fratrum Minorum Sancti Francisci Reformatorum Discalceatorum nuncupatorum Superiores, necnon singulares cuiuslibet illarum personæ omnibus, & singulis prærogatiuis, præeminentiis, priuilegiis, exemptionibus, immunitatibus, indultis, concessionibus, fauoribus, & gratiis spiritualibus, & temporalibus, quibus alij huiusmodi Ministri Prouinciales, ac dictarum domorum Regularium Superiores, & singulares personæ vti, frui, & gaudere solent, & possunt, ac poterunt quomodolibet in futurum, pariter, & pariformiter, ac æquè principaliter, sine

vlla

vlla prorsus differentia vti, frui, & gaudere respectiuè possint, & valeant.

Statuta prouincia alterari nõ possunt.

§. 5. Quodque nunc & pro tempore existens Minister Generalis prædictus, aut Visitatores ab eo etiam pro tempore mittendi statuta, Constitutiones, & Ordinationes eiusdem Prouinciæ Reformatæ Austriæ, illiusque domorum Regularium huiusmodi Constitutionibus generalibus Reformatorum non aduersantia; nisi de consensu maioris partis Fratrum Vocalium dictæ Prouinciæ Reformatæ Austriæ in eorum Capitulis Prouincialibus præstando alterare, vel immutare, aut eosdem Fratres ab eorum modo viuendi, dummodo iuxta easdem declarationes viuant, disturbare, necnon quod Fratres eiusdem Ordinis Sancti Francisci de Obseruantia nuncupati infra limites eiusdem, seu alterius Prouinciæ existentes collecturas, seu quæstuas ad domos regulares eiusdem Prouinciæ Reformatorum Discalceatorum Austriæ spectantes, exceptis eis à Fratribus Prouinciæ Austriæ huiusmodi in dicto eorum Capitulo Prouinciali forsan concedendis, occupare, aut eosdem Fratres Reformatos Discalceatos Prouinciæ Austriæ desuper perturbare nullo vnquam tempore possint, nec valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

Quod Minister Gen. eligere possit Patres Diffinitorij.

§. 5. Ac insuper eidem Ministro Generali, vt Ministrum Prouincialem, Custodem, & Diffinitores dictæ Prouinciæ Austriæ creare, & eligere, cæteraque omnia, & singula in præmissis, & circa ea necessaria, & quomodolibet opportuna, etiamsi talia sint, vel fuerint, quæ magis specialem, specificam, indiuiduam, & expressam requirerent mentionem, facere, dicere, ordinare, & exequi liberè, & licitè possint, & valeant, plenam, liberam, & amplam auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & impartimur licentiam, & facultatem: ita tamen, vt Fratres Prouinciæ huiusmodi Constitutionibus, & Ordinationibus in Capitulo, siue Congregatione Generali factis, quæ Strictiori Obseruantiæ non aduersantur, subiaceant, ad illarumque obseruationem omnino teneantur.

Decretum irritans.

§. 6. Decernentes Prouinciam Austriæ prædictam decretis, & declarationibus à Nobis, & Romanis Pontificibus prædecessoribus, & Successoribus nostris pro reformationibus, & custodiis Italiæ emanatis, seu emanaturis nullatenus subiectam, & comprehensam esse, vel fore, ac Prouincialem, Custodem, & Diffinitores, aliosque Superiores, & Fratres Prouinciæ Reformatæ Austriæ huiusmodi à quoquam quavis, etiam Archiepiscopali, aut Episcopali, vel etiam maiori auctoritate fungente desuper molestari, perturbari, inquietari, aut impediri non posse: Sicque per quoscumque Iudices, & Commissarios ordinarios & delegatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, illiusque Prouinciarum quarumvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, & Prouinciis, illiusque, & illarum Superioribus, & personis sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Dat. P. A. 4. die 18. Mart.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 18. Martij 1659. Pontificatus nostri anno quarto.

Quod Fratres Minores Discalceati Sancti Francisci Hispaniarum non possint transire ad aliam Religionem, nisi de licentia maioris partis Patrum Vocalium Diffinitorij. LXIII.

Circa transitum ab vna ad aliam Religionem, seu familiam, vide ad Constit. Vrb. VIII. 263. Iniuncti nobis, *& Pauli V.* Postulat Apostolici, *tom. 3.*

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1659.

Supplicatio.

CVM sicut dilecti filij Ministri Prouinciales, & Fratres Prouinciarum Sanctorum Ioannis Baptistæ, & Iosephi Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Discalceatorum nuncupat. Regni Hispaniarum Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi alias prouidè considerauerint incommoda, quæ eisdem Prouinciis in dies proueniunt ex eo quod nonnulli earumdem Prouinciarum religiosi huiusmodi prætextu vitæ melioris prætendant è dicto Ordine transire ad Fratres Carthusianos, petita duntaxat, licet non obtenta ad id suorum Superiorum licentia, Nobis propterea iidem exponentes, vt eædem Prouinciæ in eorum statu reformato, & in pacis, & quietis vniuersalis amœnitate conseruentur, humiliter supplicari fecerunt, vt in præmissis opportunè vt infra prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur eosdem exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati: De venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis narratis, ad euitanda exposita inconuenientia, ac aliis iustis de causis; vt in futurum nulli Ordinis huiusmodi Religioso professo, etiam sub prætextu arctioris vitæ, seu quovis alio quæsito titulo liceat ad quamcunque aliam religionem quantumlibet strictiorem transire, nisi prius in pleno Diffinitorio licentiam transeundi petierint, eamque per maiorem partem suffragiorum fauorabilium legitimè obtinuerint, ac nullum, & inane quicquid secus gestum fuerit, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus.

Cõcedit prout in Rub.

§. 2. Cognitionem verò causarum prætensorum grauaminum propter denegationem prædictæ licentiæ eisdem Cardinalibus etiam priuatiuè quoad alios quoscunque Iudices, quantumvis specifica, & specialissima mentione dignos auocamus, & reseruamus.

Derogat contrariis.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Dat. P. A. 4. die 18. Mart.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 18. Martij 1659. Pontificatus nostri anno quarto.

Quod

LXIV. Quod Alumni, & Conuictores Collegiorum de Somascha possint in eorum Oratoriis confiteri, tam Presbyteris dictæ Congregationis, quàm ab aliis ab Ordinario approbatis.

Edita A.D. 1659.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Motiua huius Constit.

ALias postquam fel. record. Paulus Papa V. prædecessor noster inter alia priuilegia Congregationi Clericorum Regularium de Somascha, alias S. Maioli Papiensis nuncuparorum concesserat vt singuli Presbyteri professi dictæ Congregationis omnibus, & quibuscunque personis degentibus, & commorantibus in Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Conuictorum Collegiis sub cura, regimine, & administratione dictæ Congregationis existentibus, Extremæ-Vnctionis, necnon etiā tempore Paschatis, & Resurrectionis Dominicæ festiuitate Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramenta, absque aliquo censurarum incursu ministrare possent.

§. 1. Vrbano Papa VIII. prædecessori pariter nostro pro parte tunc existentis Procuratoris generalis prædictæ Congregationis exposito, quod à nonnullis locorum Ordinariis reuocaretur in dubium, an per supradictam concessionem Presbyteris prædictis implicitè etiam concessa esset licentia priuata Oratoria in Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Conuictorum Collegiis huiusmodi, præsertim dictæ Congregationis non propriis, habendi, in eisque Sacrosanctum Missæ sacrificium etiam extra tempus Paschatis celebrandi; idem Vrbanus prædecessor supplicationibus dicti Procuratoris generalis nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, eidem Congregationi quod ipsa in Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Conuictorum Collegiis huiusmodi, etiam non propriis dictæ Congregationis, sub eius tamen cura, regimine, & administratione existentibus, Oratoria priuata habere, ipsiusque Congregationis Presbyteri professi in eis sacrosanctum Missæ sacrificium in personarum in dictis Orphanotrophiis, Seminariis, Academiis, & Conuictorum Collegiis degentium, & commorantium præsentia, tam intra, quàm extra tempus Paschatis, Resurrectionis Dominicæ, & festiuitates huiusmodi celebrare liberè, & licitè possent, & valerent, declarauit, ac quatenus opus esset, eis de nouo concessit, & indulsit prout in ipsius Vrbani prædecessoris literis desuper in simili forma Breuis, die 22. Decembris 1632. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & verbatim inserto haberi volumus, continetur.

§. 2. Cum autem sicut dilectus filius Petrus Franciscus Moia Procurator generalis memoratæ Congregationis Nobis nuper exponi fecit, nonnulli locorum Ordinarij adhuc reuocent in dubium vtrum Alumni, & Conuictores qui in prædictis Collegiis educantur, peccata sua Presbyteris per Ordinarios approbatis in eisdem Collegiis sacramentaliter confiteri valeant, ipseque Petrus Franciscus Procurator generalis propterea, quò spirituali eorumdem Alumnorum, & Conuictorum quieti consulatur, opportunè in præmissis à Nobis prouideri plurimùm desideret.

Absoluit oratorem à censuris.

§. 3. Nos eumdem Petrum Franciscum Procuratorem generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum præsentium dumtaxat consequendū harum serie absoluentes, & absolutū fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, vt Alumni, & Conuictores Collegiorum sub cura dictæ Congregationis existentium in Oratoriis, seu Capellis eorumdem Collegiorum, in quibus præmissum est, auctoritate Apostolica Missam celebrare, & Sacram Communionem ministrare, peccata sua sacramentaliter confiteri liberè, & licitè possint, & valeant, idque Presbyteris ab Ordinario approbatis etiam sæcularibus, si Alumni, & Conuictores prædicti nollent confiteri Regularibus dictæ Congregationis, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Confirmat prout in rub.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

D. P. An. 4. die 18. Mart.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Martij 1659. Pontificatus nostri anno quarto.

LXV. Quod Correctores Prouinciales in Ordine Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, de cætero, completo, & exacto eorum officio, per sex annos immediatè sequentes ab eodem munere vacare debeant, antequam ad huiusmodi munus denuò eligi possint.

De hac materia vide ad Constit. Gregor. XV. Militantis Ecclesiæ, *pro Fratribus Regularis Obseruantia ac Discalceatorum S. Francisci.*

Edita An. D. 1659.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD ea, per quæ Religiosorum Ordinum quorumcunque felici directioni opportunè consulitur, libenter intendimus, & desuper Pastoralis officij nostri partes fauorabiliter interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedite.

Motiua huius Constit.

§. 1. Cum itaque sicut accepimus, in Ordine Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula, in vim illius Regulæ, & Constitutionum Apostolica auctoritate confirmatarū, Correctores Prouinciales munus huiusmodi spatio trium annorum exerceant, quibus expletis, illi vacare, & cessare ab eodem munere, & officio ad aliud triennium immediatè subsequens debent, ad hoc vt in Correctorem Prouincialem denuo reeligi possint: Cumque videatur ad præsens inoleuisse in eodem Ordine cupiditas, & ambitio officiorum, ipsique Correctores Prouinciales, vt ad idem Correctoris Prouincialis munus, & officium exacto triennio prædicto reeligantur, eaque de causa Successores in eodem munere sibi grati, & accepti creentur, studeant eos dicti Ordinis Religiosos in Correctores locales constituere, qui ad sui libitum voluntatis in Capitulo Prouinciali votum, seu suffragium ferant, sui perpetuitatem in domo, & officio, nulla habita boni communis, & prosperi regiminis dicti Ordinis, tam in spiritualibus, quàm in temporalibus ratione, quærentes.

Obseruatio mandat prout in rub.

§. 2. Hinc est, quod Nos ambitioni, & cupiditati huiusmodi obuiam ire, & in præmissis opportunè pro cura nostra Pastorali prouidere volentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine: Quod de cætero perpetuis futuris temporibus Correctores Prouinciales dicti Ordinis, completo, & exacto illorum officio huiusmodi, per sex annos immediatè sequentes ab eodem munere vacare, & cessare debeant, itavt ante lapsum sexennij huiusmodi ad munus, & officium Correctoris Prouincialis cuiuscumque Prouinciæ Ordinis prædicti denuò eligi, vel assumi nullo modo possint, tenore præsentium statuimus; atque ita ab omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratribus, & personis sub indignationis nostræ, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, necnon dignitatum, officiorum, & præeminentiarum quarumlibet, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, & quævis alia obtinenda, pœnis eo ipso absque declaratione incurrendis inuiolatè, & perpetuò seruari præcipimus, & mandamus.

§. 3. Decernentes

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes sic, & non aliter in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, & S. R. Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis Regula, & Correctorio nuncupato, necnon Statutis, & consuetudinibus etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Volumus autem vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur vbique, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 4. die 24. Mart

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Martij 1659. Pontificatus nostri anno quarto.

LXVI. Confirmat conuentiones super Iure Patronatus Ducis Medinæ Sydoniæ in tres Conuentus Fratrum Congregationis Hispaniæ Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Prouinciæ Andalusiæ, & in totam Congregationem.

De hac materia vide ad Constit. Vrbani VIII. Inter cætera, *tom.* 4.

Edita A.D. 1660.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Antonius de Christo Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Ordinis Fratrum B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum Discalceatorum nuncupatorum, quod cùm dilectus filius Nobilis Vir Dux Medinæ Sydoniæ fauorabilem semper, ac beneficum se præstiterit Recollectioni dictæ Congregationis, eidemque tres Conuentus in Prouincia Andalusiæ proprio ære, ac magnis sumptibus fundauerit, necnon publico, & solenni Instrumento aliàs sub anno 1621. se suosque Hæredes, & Successores, & bona in perpetuum obligauerit singulis Capitulis generalibus ipsius Congregationis per sexennia celebrandis scuta sexcenta pro expensis vniuscuiusque Capituli sustinendis eidem Congregationi titulo eleemosynæ contribuere, & donare, provt & trecenta singulis trienniis pro expensis Capituli Prouincialis Prouinciæ Andalusiæ itidem eodem modo contribuere, & largiri, propterea dicta Congregatio gratitudinis nomine eidem Duci, eiusque in Ducatu pro tempore Successoribus vniuersalis patroni titulum, ad infrascriptos effectus, & prærogatiuas dumtaxat, & non aliàs indulsit, necnon Iuspatronatus honorificum cum prærogatiuis, & præeminentiis de iure Fundatoribus Regularium Monasteriorum debitis super prædictos tres Conuentus ab ipso, vt supra in Prouincia Andalusiæ fundatos concessit, seu concedi cupit cum indultis, & conuentionibus contentis in Capitulis, tenoris qui sequitur, videlicet.

Conuentiones obseruandæ.

§. 1. Et primo præsupposita contributione prænarrata per D. Ducem pro tempore, vt supra facienda, eidem, & eius Successoribus facultatem concedit nominandi, seu assignandi locum, & Monasterium, in quo Capitulum generale pro tempore celebrari debeat: Ita tamen vt nominatio, seu assignatio prædicta debeat fieri in antecedenti Capitulo pro subsequenti, & quatenus assignatus locus Recollectioni aliquam ob causam non placeret, liberum illi sit alibi ad suum libitum propriis expensis celebrare.

§. 2. Et Religiosi omnes, qui ex vniuersa recollectione in ipso Capitulo generali aderunt, per id temporis quo idem Capitulum perdurauerit quotidie (si prænarrata eleemosyna scutorum sexcentorum à D. Duce contributa, vt supra fuerit) Missam offerre teneantur pro Animabus Defunctorum Antecessorum D. Ducis pro tempore viuentis.

§. 3. Necnon semel in vnoquoque Capitulo generali Missa cantata solemnis cum vigilia pro antedictis Defunctis celebretur, descendentibus Religiosis omnibus interessentibus Capitulo in medium Ecclesiæ, ad canendum responsorium propè tumulum funebri apparatu erectum: Ita tamen vt per huiusmodi celebrationes Missarum, cantatæ, & lectarum nullatenus impediatur satisfactio onerum, seu Missarum, quæ tunc, vel ex instituto Recollectionis, vel ex anterioribus quibuscunque obligationibus celebrandæ sint.

§. 4. De fructibus operum omnium, actus Communitatis nuncupatorum, quæ in vnoquoque Capitulo generali fiunt, dictus D. Dux, eiusque Successores, vt supra participes reddantur.

§. 5. In singulis Capitulis generalibus præcipietur, vt intra tempus ab vno Capitulo generali ad aliud intercedens, in vnoquoque Monasterio totius Recollectionis Missa cantata, & à singulis Sacerdotibus vna Missa lecta pro Patronis viuis, atque Defunctis celebrentur.

§. 6. Morientibus autem Duce, vel Ducissa pro tempore in quolibet Monasterio vniuersæ Recollectionis Missa cantata cum officio Defunctorum recitetur, & singuli Sacerdotes Missam vnam pro anima Ducis respectiuè, vel Ducissæ defunctæ celebrare teneantur.

§. 7. Morientibus verò hodiernis Duce, & Ducissa, in suffragium animarum suarum participes reddantur bonorum operum totius Recollectionis.

§. 8. Provt & dicti hodierni Dux, & Ducissa, sicut etiam & eorum Successores in Ducatu participes fiant spiritualis fructus, quem religiosi totius Recollectionis orando, ieiunando, aliaque pia opera, tam communia, quàm particularia exercendo, ac præsertim Captiuos redimendo apud Deum lucrantur.

§. 9. Itidem supposita prænarrata contributione scutorum trecentorum per D. Ducem, & Successores in Ducatu, vt supra facienda, eidem conceditur facultas nominandi, vel deputandi locum, seu Monasterium, vbi singulis trienniis celebrari debeat Capitulum Prouinciæ Andalusiæ; ita tamen vt nominatio ipsa fiat in antecedenti Capitulo pro subsequenti, & si locus nominatus aliquam ob causam Capitulo minus placeat, liceat alibi propriis expensis celebrare, vt de Capitulo generali supra dictum est.

§. 10. Religiosi omnes Sacerdotes, qui in Capitulo Prouinciali Prouinciæ Andalusiæ interuenient quotidie durante dicto Capitulo Missam celebrare teneantur pro Ducibus Patronis viuis, atque defunctis. Insuper ibi vna Missa solennis pro defunctis Patronis cantetur, descendentibus Religiosis omnibus interessentibus Capitulo ad medium Ecclesiæ, ad canendum responsorium propè tumulum funebri apparatu erectum. Ita tamen vt per huiusmodi celebrationes missarum, lectarum, & cantatæ, vt supra, non impediatur satisfactio onerum, & missarum ex Instituto Recollectionis, seu ex anterioribus obligationibus celebrandarum.

§. 11. Et Patroni pro tempore participes reddantur fructus omnium operum, seu actuum Communitatis, quæ in singulis prædictis Capitulis Prouincialibus Andalusiæ fient.

§. 12. In quibus Capitulis Prouincalibus Andalusiæ, & in vnoquoque eorum precipiatur, quod intrà tempus ab vno Capitulo ad aliud intercedens in vnoquoque Monasterio eius Prouinciæ Missa cantata, & à singulis Sacerdotibus Missa vna lecta pro Patronis viuis, atque defunctis celebrentur.

§. 13. Sacer

§. 13. Sacerdotes Religiosi inseruientes respectiuè in Capitulis Generalibus, & Prouincialibus Andalusiæ, ac proindè obligati ad celebrationem Missarum, vt supra, si durantibus dictis Capitulis antedictis obligationibus non satisfecerint, teneantur ante celebrationem noui Capituli Generalis, aut Prouincialis respectiuè satisfacere. Ita tamen vt nullatenus impediatur satisfactio aliorum ex Instituto Recollectionis debitorum, vel ex anterioribus obligationibus, vt supra dictum fuit.

§. 14. In præfato Monasterio Sancti Lucar singulis ferijs sextis, & Sabbathis in perpetuum per omnes horas diei, ac noctis debeat ab aliquo Fratre alterna vice fieri oratio ad Deum pro animabus Fundatorum, ipsorumque Maiorum, & Consanguineorum.

§. 15. Postquam facta fuerit electio Commendatorum pro tempore trium Conuentuum à dictis Patronis, vt supra, Fundatorum, debeat significari D. Duci, & Patrono pro tempore, ad effectum vt si voluerit, suum honestum impartiatur assensum, iuxta dispositionem Sacrorum Canonum.

X V I. Valeat Patronus pro tempore sibi assumere vnum Religiosum ex dicta Prouincia Andalusiæ in Confessarium, cum facultate ipsum secum, etiam extra Prouinciam abducendi: Itavt ad prædicta Superioris Regularis consensus accedat, qui si commodè, & absque regularis disciplinæ detrimento fieri possit, illum præstabit. Prædictus Confessarius in locis in quibus Recollectionis Conuentus extiterit, in ipso, non autem extrà Claustra commoretur.

XVII. Quatenus Patronus Dux pro tempore velit in locis sibi subiectis nouum Monasterium Fratrum, aut Monialium Ordinis Recollectionis fundare, ex nunc censeatur habitus, & præstitus consensus quantum ad Recollectionem spectat: Ita tamen vt in reliquis seruentur Constitutiones Bonifacij Octaui, Clementus Octaui, atque Vrbani Octaui Summorum Pontificum, aliaque prout de iure circa Fundationem nouorum Conuentuum requiritur.

§. 2. Cum autem sicut eadem Expositio subiungebat, præmissa in Diuini cultus augmentum, dictæque Congregationis progressum sint cessura, Nobis propterea dictus Antonius humiliter supplicari fecit, vt desuper opportunè prouidere, & vt infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eundem Antonium specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes.

§. 3. Huiusmodi supplicationibus inclinati de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum consilio prædicta omnia Indulta, & respectiuè conuentiones modo suprascripto correctas, & reformatas auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & respectiuè approbamus, salua semper in præmissis auctoritate Congregationis Cardinalium.

Decretum irritans. §. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis, & Prouinciæ huiusmodi, earumque Conuentuum quorumvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 9. Aprilis 1660. Pontificatus nostri anno quinto. *D. P. An. 5. die 9. Apr.*

Confirmat Statuta edita in Capitulo Generali Toletano pro Prouincia S. Thomæ Apostoli in India Orientali Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum. LXVII.

Vide ad Constit. 292. Vrb. VIII. Cum sicut, *in qua prohibetur Commissariis Generalibus Indiarum ne dispensare possint in Constitutionibus Generalibus Ordinis.*

ALEXANDER PAPA VII. *Edita A. D. 1659.*
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Militantis Ecclesiæ regimini per ineffabilem diuinæ bonitatis abundantiam, nullo licèt meritorum nostrorum Suffragio præpositi, illa quæ pro felici Christifidelium sub suaui Religionis iugo Altissimi obsequiis mancipatorum directione prouidè constituta esse dignoscuntur, libenter cum à Nobis petitur, Apostolico numinine roboramus, & aliàs prospero eorundem Christifidelium regimini congruis rationibus prouidere studemus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Sequuntur statuta. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filij Minister Prouincialis, & Diffinitorium Prouinciæ S. Thomæ Apostoli in India Orientali, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis Toleti celebrato die 15. Iunij 1658. sub dilecto pariter filio Michaële Angelo de Sambuca, eiusdem Ordinis Ministro Generali, pro prædicta India Orientali edita fuerunt statuta tenoris sequentis, videlicet.

Finito triennio Commissarij Generalis illius familiæ, duæ illæ Prouinciæ regantur à suis Ministris, & Diffinitoriis independenter à quovis Commissario, aut Vicecommissario etiam ab ipsis nominato.

In defectu Commissarij Generalis, instante tempore Visitationis, & Capituli, Definitorium eligat Commissarium Visitatorem ex eademmet Prouincia, qui cum eadem potestatis plenitudine, quæ de iure, vel consuetudine Commissariis Visitatoribus debetur, visitabit Prouinciam, & præsidebit Capitulo, quo finito nullam omninò auctoritatem habebit, sed tota residebit penes Ministrum Prouinciæ recens electum vsque ad aduentum noui Commissarij Generalis.

Commissarius Generalis de nouo adueniens nullam auctoritatem habebit, & sui Officij possessionem accipere non permittatur, nisi priùs alicui ex Ministris duarum illarum Prouinciarum, vel saltem Guardiano illius Conuentus, vbi primum appulerit, patentes literas suæ institutionis exhibuerit, nec satis erit earumdem literarum copiam quantumvis authenticam, sed necesse est ipsissimum autographum Sigillo Ordinis munitum, & manu propria Reuerendiss. Generalis subscriptum, exhibere, & Ministri, & Guardiani aliter facientes punientur seuerè arbitrio Reuerendiss.

Nemini liceat in aliena Prouincia incorporari, nisi præuio consensu vtriusque Ministri, quantumvis consentiat, aut fortè præcipiat Commissarius Generalis illarum partium.

Præcipitur Prouinciali Ministro Prouinciæ Portugaliæ, vt curet monere Reuerendissimum Generalem de tempore opportuno, quo prouidere debeat de Commissario Generali Indiæ Orientalis, vt expleto ipsius triennio, vel morte præueniente, quamcitiùs nominetur Commissarius.

§. 2. Cum

Confirmat prout in tex.

§. 2. Cum autem,sicut eadem expositio subiungebat, præfati Exponentes, vt bono Prouinciarum dicti Ordinis in India Orientali huiusmodi consistentium regimini consulatur, statuta præinserta Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri, & opportunè à Nobis, vt infra prouideri summopere desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: De Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum consilio, præinserta statuta in prædicto Capitulo Generali Toleti celebrato pro memorata India Orientali,sicut præmittitur edita, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes & singulos iuris & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus, statuentes, & ordinantes, quod in dictis Prouinciis Indiæ de cætero non fiat electio Vicecommissarij Generalis, prout fiebat virtute statutorum factorum in Capitulo celebrato Romæ anno 1639. neque iungantur duo illa Diffinitoria deficiente Commissario transmisso, sed tali casu Prouinciæ gubernentur eo modo, quo ordinant præinserta statuta Toletana, quodque Minister Prouincialis Prouinciæ Portugalliæ dicti Ordinis teneatur procurare, vt mittatur Commissarius, supplicando Ministro Generali eiusdem Ordinis, vt illum nominet, ac designando illi Religiosos in dicto officio, qui possint esse ex quinque Prouinciis Portugalliæ, & ex duabus Indiæ, nempe Portugalliæ, Algarbiorum, Pietatis, Arrabidæ, Sancti Antonij, Sancti Thomæ, & Matris Dei.

§. 3. Ac demum quod Commissarius transmissus ex supradictis quinque Prouinciis Portugalliæ possit remanere (si voluerit) in aliqua ex dictis duabus Prouinciis Indiæ cum omnibus præeminentiis concessis à statuto Religionis, si laudabiliter officium suum adimpleuerit. Attamen si Commissarius fuerit ex duabus Prouinciis Indiæ,finito officio redeat ad suam Prouinciam, cuius est filius, & in illa gaudeat priuilegiis concessis à statutis, quibus non gaudebit, si in illa non remanserit.

§. 4. Vt autem prædicta suis loco, & tempore debitum sortiantur effectum,eorum exequutionem cum omnibus, & singulis facultatibus necessariis, ac opportunis Venerabili Fratri Archiepiscopo Goensi, ac dilectis filiis aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus Apostolica auctoritate deputatis, & aliis quibuscunque, personis in dignitate Ecclesiastica constitutis Ciuitatis, & Insulæ Goæ, & eorum cuilibet in solidum auctoritatem, tenore præsentium iniungimus, & demandamus, salua semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Contrariis derogat.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit,inuiolabiliter obseruari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac felic. recordationis Bonifacij Papæ VIII. Prædecessoris nostri de vna, & Concilij Generalis de duabus dietis, dummodo aliquis vltra tres dietas auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, & aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, & aliis quibusuis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 7. Volumus autem, vt præsentium transumptis manu alicuius Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, idem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diœcesis, sub Annulo Piscatoris, die 10. Maij 1659. Pontificatus nostri anno quinto. *D. P. An. 5. die 10. May.*

Concessio Indulgentiæ Plenariæ Fratribus Regularis Obseruantiæ Sancti Francisci, ac Reformatis Cismontanæ Familiæ, exercitiis spiritualibus per octiduum vacantibus. LXVIII.

ALEXANDER PAPA VII. *Edita A. D. 1659.*

Ad perpetuam rei memoriam.

Supplicatio.

CVm sicut Nobis nuper exponi fecit dilectus filius Michael Angelus à Sambuca Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Minister Generalis in Capitulo Generali eiusdem Ordinis nouissimè Toleti celebrato, inter alia decretum fuerit, vt secessus,& spiritualia mortificationis, & orationis mentalis exercitia in omnibus Prouinciis Cismontanæ Familiæ Ordinis prædicti reassumantur, & illis Fratres earundem Prouinciarum aliquoties singulis annis vacent.

§. 1. Nos qui probè nouimus quantopere conducant exercitia huiusmodi dirigendis in viam Domini, & confirmandis in illa Christifidelium mentibus, deuotionem Fratrum memorati Ordinis, qui de suorum Superiorum licentia operi adeo pio, & salutari vacauerint, cœlestium Ecclesiæ thesaurorum elargitione magis excitare volentes, de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi omnibus, & singulis prædicti Ordinis fratribus, tam Clericis, quàm Laicis, seu Conuersis, qui in domibus Regularibus Prouinciarum prædictarum de suorum Superiorum licentia exercitia prædicta per octidui spatium quandocumque peregerint, & interea temporis verè pœnitentes, & confessi Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, quoties id egerint, plenariam omnium suorum peccatorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus in perpetuum valituris.

Transumptis credi mandat.

§. 2. Volumus autem, quod si pro impetratione, præsentatione, admissione, seu publicatione præsentium aliquid, vel minimum detur, aut spontè oblatum recipiatur, eædem præsentes nullæ sint eo ipso. Quodque earumdem præsentium transumptis etiam impressis manu Notarij publici, vel Secretarij dicti Ordinis subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, vel Ministri Generalis prædicti Ordinis muniris eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 11. Iunij 1659. Pontificatus Nostri anno quinto. *Dat. P. A. 5. die 11. Iuny.*

LXIX. Statuit, & decernit, ne oblati, seu seruientes Fratrum Laicorùm Tertij Ordinis Sancti Francisci Congregationis Gallicanæ in futurum vllatenus recipiantur, nisi cum biennali Nouitiatu, & quarto voto de non procuranda alia conditione ad præscriptum Constitutionum eiusdem Ordinis. Et de consensu petendo à tota Communitate super Contractibus.

De his oblatis vide infra ad Constitut. 83. Aliàs, *in qua confirmat Decretum circa receptionem oblatorum.*

Edita An. D. 1659.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua. CVm sicut dilecti filij Renatus Parisiensis, & Simon Lugdunensis, Procuratores Fratrum Laicorum Prouinciarum Sancti Francisci, & Sanctorum Ludouici, & Elzearij Congregationis Gallicanæ Tertij Ordinis eiusdem Sancti Francisci Nobis nuper exponi fecerunt, licèt controuersiæ inter prædictos Fratres Laicos ex vna, necnon eorum Superiores, ac Fratres Presbyteros, & Clericos dictarum Prouinciarum ex altera partibus vertentes per quædam Decreta Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ sub diebus 9. Iulij, ac sexta, & 20. Augusti, & prima Octobris proximè præteritorum emanata, & per quasdam nostras in simili forma Breuis literas die 13. Septembris etiam proximè præteriti desuper expeditas respectiuè confirmata terminatæ fuerint: nihilominus dilecti etiam filij Athanasius de Villanoua prædictæ Sancti Francisci, & Riccardus de Aumala Sancti Iuonis Prouinciarum Congregationis prædictæ respectiuè Procuratores diuersas oppositiones, & protestationes contra decreta, & literas nostras huiusmodi, debitam illorum exequutionem impediendi ergò facere ausi fuerint.

§. 1. Cumque prædicti Exponentes propterea plurimum cupiant opportunè in præmissis à Nobis prouideri, ac insuper ordinari, vt consensus Vniuersitatum Conuentuum dictæ Congregationis in omnibus contractibus creationis censuum actiuorum, & passiuorum, fundationum, hypothecationum, acquisitionum, venditionum, aliarumque alienationum bonorum ad ipsos Conuentus spectantium, quorum valor in capitali, seu sorte, quantum quidem ad bona stabilia, vigintiquinque; quantum verò ad mobilia, & fructus respectiuè pertinet, decem scutorum summam excedat, necessarius sit.

Confirmat prout in rub. §. 2. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes: Supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium, qui partes abundè hinc inde informantes audiuerunt, remque diligenter, & maturè denuò discusserunt, consilio, iuxta aliàs resoluta sub diebus 14. Nouembris 1659. 9. Iulij, 20. Augusti, & prima Octobris 1660. ac nostras in forma Breuis desuper subsequutas literas auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & declaramus, oblatos, seu seruientes in omnibus huiusmodi Prouinciis reformationis Tertij Ordinis in Regno Galliæ consistentes, nec recipi, nec ad professionem admitti posse, nisi cum biennali Nouitiatu, & quarto voto de non quærenda, seu procuranda alia ab huiusmodi oblatorum, seu seruientium conditione ad præscriptum eiusdem Ordinis Constitutionum. Ac proinde sub pœnis priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, necnon officiorum, & inhabilitatis ad ea, & alia quæcumque obtinenda prædicti Ordinis Superioribus, Officialibus, & aliis quibuscumque ad quos spectat, seu spectare quomodolibet poterit in futurum, atque inualiditatis, & nullitatis secus gestorum, & gerendorum, earumdem tenore præsentium præcipimus, ac prohibemus, ne aliter quam modo, & forma præmissis huiusmodi oblatos, seu seruientes exinde recipiant, nec quidquam erga, vel circa statum, & conditionem tam dictorum Seruientium, quàm etiam Fratrum Laicorum, siue in Capitulis Prouincialibus, siue extra ea contra prædictarum Constitutionum, & præsentium literarum formam, ac tenorem sub iamdictis pœnis attentare, seu innouare audeant, aut præsumant.

§. 3. Super contractibus verò censuum, tam actiuorum, quàm passiuorum, impositionum, & fundationum, bonorum, acquisitionum, permutationum, venditionum, hypothecationum, & aliarum quocumque titulo, & nomine alienationum, quando agitur de stabilibus, & censibus, si summam vigintiquinque ducatorum aureorum in sorte, de mobilibus autem, & redditibus decem similium excedant, tunc totius Communitatis, seu Capituli Conuentuum, de quorum re agitur, consensum, & consensus requiri, & adhiberi pariter decernimus. *Super contractibus, quando requiritur consensus.*

§. 4. Quo autem ad numerum Fratrum Laicorum, & Seruientium prædictorum, ad dilectum filium Ministrum Generalem, pro suo arbitrio, & prudentia prouidendum remittimus, eidemque præmissorum omnium, & singulorum exequutionem committimus, & demandamus: Iniungimusque vt sub memoratis, ac aliis Ecclesiasticis pœnis, & censuris iuxta prædicta obseruari faciat, & præcipiat. Contradictores, & Rebelles quoscumque prædictis, ac aliis iuris remediis opportunis compescendo. *Numerus laicorum remittitur Generali.*

§. 8. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§. 6. Non obstantibus in contrarium allatis, necnon appellationbus, protestationibus, cæterisque oppositionibus, ac omnibus, & singulis illis, quæ in literis nostris supradictis concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 2. Aprilis 1661. Pontificatus nostri anno quinto. *D. P. An. 5. die 2. Apr.*

Confirmat Decretum, quo numerus Vocalium Capituli Generalis Congregationis Italiæ Fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini reducitur ad tres pro qualibet Prouincia. LXX.

De his Fratribus vide ad Constit. 81. *Vrbani VIII.* Aliàs pro parte, *circa electionem. Priorum Prouincialium, ac de modo regendi Prouincias. Extat tom.4.pag.*140.

ALEXANDER PAPA VII. *Edita A. D. 1659.*
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. MIlitanti Ecclesiæ regimini per abundantiam Diuinæ bonitatis, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, præpositi, illa quæ pro felici Christifidelium sub

sub suavi arctioris Religionis iugo Altissimi obsequiis mancipatorum directionem prouidè statuta esse dignoscuntur, libenter, cum a Nobis petitur, Apostolici muniminis patrocinio roboramus.

Supplicatio. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filij Vicarius Generalis, & Diffinitorium Congregationis Italiæ Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini, quod vltimum eiusdem Congregationis Capitulum Generale sub directione dilecti filij nostri Ioannis Baptistæ tituli Sanctæ Mariæ Transtyberim S. R. E. Presbyteri Cardinalis Pallotti nuncupati, dicti Ordinis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, summa cum tranquillitate, & pace celebratum fuit, iuxta modum, & formam cuiusdam Decreti in proximè præcedenti Capitulo Generali Congregationis prædictæ editi, & per Venerabiles Fratres nostros eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositos die 10. Ianuarij proximè præteriti (vt dicti Exponentes asserunt) confirmati, quo numerus Vocalium Capituli Generalis Congregationis huiusmodi præscribitur, & ad tres pro qualibet Prouincia reducitur, & alias prout continetur in scriptura tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 2. Die 13. Maij 1659. sessio 7. Inuocato Diuini Spiritus auxilio, congregatis Eminentissimo & Reuerendissimo D. Cardinale Pallotto Protectore, & Præside, ac Patribus Definitorij Generalis Congregationis Patrum Discalceatorum Sancti Augustini Italiæ propositum fuit, an confirmandum sit Decretum in præterito Capitulo Generali sessione 10. die 18. Maij 1656. editum, & à Sacra Congregatione super negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita confirmatum, super reductione Vocalium Capituli Generalis sub infrascripto tenore, videlicet.

Decretum Capituli Generalis. §. 3. Ad tollenda inconuenientia, & incommoda, quæ ex celebratione Capituli Generalis more solito contingunt ex multitudine vocalium ad prædictum Capitulum Generale concurrentium, & expensarum vltra limites nostræ paupertatis, & ex periculis itinerum cum euidenti detrimento nostræ regularis obseruantiæ, cùm experientia compertum sit summoperè expedire, Capitulum Generale celebrari iuxta formam præscriptam in Decreto alias facto in præterito triennio, & a Sacra Congregatione prædicta confirmato, paucis mutatis, vt infra sub reseruatione beneplaciti Sanctissimi Domini Nostri, & cum supplicatione Sanctitati Suæ pro confirmatione in perpetuum per literas in forma Breuis, decretum fuit, quod deinceps in perpetuum accedant suffragaturi ad Capitulum Generale præter admodum R. P. Vicarium Generalem, quatuor Definitores Generales, duos Visitatores Generales, Procuratorem Generalem, & Secretarium Generalem, ex qualibet Prouincia Priores Prouinciales in Capitulo Generali, siue extra illud ad formam literarum Apostolicarum electi: quod si aliquem ex dictis Prouincialibus ante elapsum triennium, & ante Capitulum Generale decedere contigerit, & per tempus non licuerit nouam fieri electionem, vt supra, tunc ius ferendi suffragium in Capitulo Generali in locum demortui deuoluatur ad proximè antecessorem in Officio Prouincialatus, dummodo illi non competat huiusmodi ius ferendi suffragium in eodem Capitulo ex alio titulo, quo casu ad antecessores in dicto Officio eodem modo deuoluatur: Et si detur casus, quod nullus ex Prouincialibus antecessoribus existat, aut ferre votum ex alio titulo non possit, tali casu ius ferendi votum deuoluatur in Prouincia Romana ad Priorem Conuentus IESV MARIÆ de Vrbe, & eo deficiente, aut legitimè impedito ad Priorem Conuentus Sancti Nicolai eiusdem Vrbis. In Prouincia Neapolitana ad Priorem Sanctæ MARIÆ Veritatis, vel eo deficiente, aut legitimè impedito ad Priorem Conuentus Sancti Nicolai Tolentinatis eiusdem Ciuitatis. In Prouincia Ianuensi ad Priorem Conuentus Sancti Nicolai Tolentinatis Ianuæ, & eo deficiente, vel legitimè impedito ad Priorem Conuentus Sancti Damiani Mediolani. In Prouincia Siciliæ Panormitana ad Priorem Conuentus Sancti Nicolai Tolentinatis Panormi, vel eo deficiente, seu legitimè impedito ad Priorem Conuentus Sancti Gregorij eiusdem Ciuitatis. In Prouincia Germaniæ ad Priorem Conuentus Sancti Augustini Viennæ, & eo deficiente, vel legitimè impedito ad Priorem Conuentus Sancti Vvinceslai Pragæ. In Prouincia Regni Neapolitani ad Priorem Conuentus Sanctæ Mariæ Pietatis Montis Leonis, & eo deficiente, vel legitimè impedito, ad Priorem Conuentus Sanctæ Mariæ Incoronatæ Neritonensis. In Prouincia Pedemontana ad Priorem Conuentus Sancti Caroli Taurini, & eo deficiente, seu legitimè impedito ad Priorem Conuentus SS. Nicolai, & Annæ Salutiarum. In Prouincia Siciliæ Messanensis ad Priorem Conuentus Sanctæ Restitutæ, & eo deficiente, seu legitimè impedito ad Priorem Conuentus Sanctissimæ Annuntiatæ eiusdem Ciuitatis, & sic deinceps.

§. 4. Præterea loco Priorum, & Discretorum cuiuslibet Conuentus accedant suffragaturi ad Capitulum generale, & ad idem laturi instantias ad statum Prouinciarum, & singulorum Conuentuum, duo ex qualibet Prouincia, qui sint Sacerdotes, & sine scandalo, & cum ædificatione in Congregatione se gesserint, & saltem duodecim annos completos à professione habeant in Cogregatione, & triginta annos pariter completos habeant ætatis: & vnus ex istis insuper Philosophiam, vel Theologiam, si fieri poterit per duodecim annos, vel ad minus per nouem formaliter legerit, & docuerit, vel per duodecim, vel saltem nouem cursus quadragesimales, aut integros annuales laudabiliter concionatus fuerit, excepto tamen hoc primo triennio, pro quo Vocales, siue Lectores, siue Concionatores eligi, & admitti possint, etiamsi per sex tantum annos muneribus prædictis functi sint, quibus requisitis, vt supra respectiuè deficientibus, electiones nullæ sint eo ipso, ac sine illis electi ad suffragandum in Capitulo Generali non admittantur.

§. 5. Prædicti autem duo in qualibet Prouincia eligantur in Congregatione cogenda per Priorem Prouincialem cuiuslibet Prouinciæ Dominica prima Mensis Maij proxime præcedentis Capitulum Generale, vel si vrgens aliqua necessitas coegerit, primo quoque tempore post dictam Dominicam primam mensis Maij, in quibus Congregationibus præsideant Prouinciales, non tamen in illis votum ferant; & Prouincialibus quouis modo deficientibus, præsideant Priores Conuentuum, in quibus Congregationes fient, & officio scrutatorum fungantur: qui præerit, & duo Præsidenti proximiores, eligentur, & alij duo cum eisdem qualitatibus, & requisitis respectiuè substituendi vnicuique ex proxime electis in casu mortis, seu alterius cuiusvis legitimi impedimenti.

§. 6. In prædictis autem Congregationibus vocem habebunt Priores cuiuslibet Conuentus, & Vicarij Conuentuum Vicariatus, Secretarij RR. Patrum Prouincialium, necnon Discreti, qui eligentur, prout hactenus factum est. Et cætera faciant ad formam Constitutionum. Congregationes autem habebuntur pro Prouincia Romana in Conuentu Sanctissimi Crucifixi Spoleti, pro Prouincia Neapolitana in Conuentu Sanctæ Mariæ Veritatis Neapolis, pro Prouincia Ianuensi in proximo triennio in Conuentu Sanctæ Franciscæ Romanæ Mediolani, in subsequenti verò in Conuentu Sancti Nicolai Tolentinatis Ianuæ, & sic deinceps alternatiuè. Pro Prouincia Siciliæ Panormitana in Conuentu Sancti Nicolai Tolentinatis Panormi. In Prouincia Germaniæ in proximo triennio in Conuentu Sancti Augustini Viennæ, in subsequenti verò in Conuentu Sancti Vvinceslai Pragæ, & sic de singulis alternatiuè: pro Prouincia Regni Neapolitani in proximo triennio in Conuentu Sanctæ Mariæ Incoronatæ Neritonensis, in subsequenti verò in Conuentu Sanctæ Mariæ Pietatis Montis Leonis, & sic deinceps alternatiuè: pro Prouincia Pedemontana in Conuentu Sancti Caroli Taurini: in Prouincia Siciliæ Messanensis in Conuentu S. Restitutæ Messanæ; vtque electiones pro qualibet Prouincia de dignioribus, & magis acceptis personis in qualibet Pro-

uincia in Definitorio Generali fiant, prouisum, & decretum pariter fuit, vt in electionibus prædictis intersint, & admittantur ad ferendum votum Prouinciales, & duo Vocales vniuscuiusque Prouinciæ, vnà cum PP. Definitorij in electionibus singularum Prouinciarum, itavt possint esse omnes numero duodecim Electores: & fuit resolutum affirmatiuè per vota secreta omnibus concurrentibus. Die 25. Maij 1659. In Capitulo generali Præsidente Eminentissimo D. Cardinali Pallotto ad maiorem quietem, & pacem totius Congregationis, &c. Perlecto per Secretarium Capituli generalis alta voce suprascripto Decreto, & facta propositione, an placeat seruari, & confirmari dictum Decretum tenoris prout supra, per vota secreta fuit resolutum affirmatiuè per vigintiocto suffragia, duobus tantum pro negatiua.

Confirmat decretum pro ut in rubr.

§. 7. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, prædicti Exponentes Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, & obseruatione, Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio communiri summoperè desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum Capituli generalis dictæ Congregationis Decretum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§. 8. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis prædictæ, eiusque Prouinciarum, & aliis quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides.

§. 10. Volumus autem, vt earumdem præsentium transumptis manu alicuius Notarij subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, ac si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 5. die 16. Iuny.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Anulo Piscatoris, die 16. Iunij 1659. Pontificatus nostri anno quinto.

LXXI. Super exemptione Religionis Beati Ioannis Dei nuncupatæ de Fate ben fratelli, ab omnimoda Iurisdictione Ordinariorum.

Edita A. D. 1659.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua huius Constit.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Paulus Paganus Congregationis Fratrum Beati Ioannis Dei Procurator Generalis, quod licèt dudum felic. recordationis Vrbanus Papa VIII. prædecessor noster per suas in simili forma Breuis literas die 9. Iulij 1638. expeditas, de tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium præpositorum consilio declarauerit, ac decreuerit, vt quoad dictæ Congregationis Conuentus, & Hospitalia in quibus forent duodecim Religiosi, Episcopi nullatenus se ingererent, & quoad illos Conuentus, seu Hospitalia, in quibus foret minor Religiosorum numerus, iidem Episcopi possent insimul cum Prouinciali, vel alio maiori eiusdem Congregationis Superiore ad reuisionem computorum administrationis eorumdem Hospitalium procedere, ita tamen, vt contra personas in nihilo se immiscerent.

§. 1. Venerabilis nihilominus Frater Archiepiscopus Calaritanus Superioritatem in Hospitalia Congregationis prædictæ intra fines Diœcesis Calaritanæ existentia, illaque, tam quoad visitationem, quàm quoad alia quæcumque sibi subiecta esse prætendit, hacque occasione nonnullas dubitationes per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum resolui petiit; super quibus emanauit decretum eiusdem Congregationis Cardinalium, prout continetur in scriptura tenoris, qui sequitur, videlicet: Calaritana. Supplex petit Archiepiscopus Calaritanus infrascriptas dubitationes per hanc Sacram Congregationem resolui. Primo: An Fratres Beati Ioannis Dei, à Magistratu Ciuitatis vocati, & addicti seruitio Hospitalis, cuius se ipse Magistratus protectionem gerere prætendit, sint exempti à Visitatione Archiepiscopi in his, quæ versantur circa administrationem, & rationem bonorum reddendam. Secondo: Quomodo procedendum contra dictos Religiosos se opponentes prædictæ visitationi virtute priuilegiorum. Tertio: An dicti Religiosi prætermissa forma Sacri Concilij, & licentia Ordinarij in prima eorum fundatione, & receptione, sint nihilominus exempti à iurisdictione Archiepiscopi, circa regularem obseruantiam, & personas, maximè dilapidando bona Hospitalis, vel scandalosè viuendo. Die 27. Septembris 1659. Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit seruandam in omnibus dispositionem Breuis Vrbani VIII. editi 9. Iulij 1638. F. Cardinalis Paulutius Præf.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Paulus decretum huiusmodi pro firmiori illius robore, & efficacia, Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio communiri summoperè desideret: Nos ipsum Paulum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum Apostolica auctoritate, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus: salua semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectiuè inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane si secus super his à quoquam quàvis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis: cæterisque contrariis quibuscunque. *Contrariis derogat.*

Datum

D. P. An. 5. die 5. Nou. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 5. Nouembris 1659. Pontificatus Nostri anno quinto.

Tenor Breuis Vrbani VIII. est, qui sequitur.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Motiua. CVM sicut dilectus filius Angelicus Rampulla Congregationis Beati Ioannis Dei Procurator generalis, Nobis nuper exponi fecit, per Constitutionum felic. recordationis Pauli V. prohibeatur expresse, ne plures ad habitum, & professionem per Fratres dictæ Congregationis suscipi, & emitti solitam admittantur, quàm Infirmorum, & miserabilium personarum necessitas exigat, ac per aliam Constitutionem Pij etiam V. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum statuatur, vt quicquid Congregationis huiusmodi Fratres acquirunt, non sibi, exceptis dumtaxat victu, & vestitu, sed pauperibus Infirmis, & Hospitalibus, ad quorum seruitium particulari instituto, ac voto obstringuntur, acquirant, indeque pateat dictam Congregationem non parum ab aliis Religionibus circa libertatem, & facultatem duodecim Religiosos in singulis eius Conuentibus, & Hospitalibus deputandi differre, Nobis propterea dictus Angelicus humiliter supplicari fecit, vt prædictam Congregationem minimè comprehensam esse sub decreto auctoritate nostra hac de re die 21. Iunij 1625. inter decreta de celebratione Missarum, §. *deinceps*, edito declarare, ac aliàs vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur eundem Angelicum Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati.

§. 2. De Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Regularium Præpositorum consilio, Apostolica auctoritate tenore præsentium declaramus, ac decernimus, vt quoad dictæ Congregationis Conuentus, & Hospitalia, in quibus erunt duodecim Religiosi, Episcopi nullatenus se ingerant; & quoad illos Conuentus, seu Hospitalia, in quibus erit minor Religiosorum numerus, iidem Episcopi possint insimul cum Prouinciali, vel alio maiori eiusdem Congregationis Superiore ad reuisionem computorum administrationis eorundem Hospitalium procedere; ita tamen, vt contra personas in nihilo prorsus se immisceant.

§. 3. Non obstantibus prædicto decreto, ac quibusuis aliis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, super numero Religiosorum in quolibet Monasterio, aut Conuentu constituendo, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 9. Iulij 1638. Pontificatus nostri anno decimoquinto.

Pro erectione Prouinciæ Beati Petri de Alcantara Fratrum Discalceatorum Sancti Francisci, & communicatione eorum, quæ Prouinciæ Sancti Ioannis Baptistæ, & omnibus aliis Prouinciis eorumdem Fratrum Discalceatorum pro bono ipsarum regimine sunt concessa. LXXII.

Beatificationem Beati Petri de Alcantara Discalceatorum Fundatoris habes ad Constit. Gregor. XV. In sede. *Consimilem erectionem Prouinciæ, vide ad Constit. 330. Vrb. VIII.* Aliàs nos, *& Constit.* 177. Cum sicut.

ALEXANDER PAPA VII. *Edita An. D. 1659.*

Ad futuram rei memoriam.

SActosancti Apostolatus officium humilitati nostræ per ineffabilem diuinæ bonitatis abundantiam impositum postulat, vt paternam Christifidelium, qui è fluctibus sæculi in portum regularis vitæ confugerunt, curam gerentes, eorum statui, & felici directioni opportunis rationibus consulere studeamus, prout pia Orthodoxorum Regum vota exposcunt, & nos matura consideratione præuia conspicimus in Domino salubriter expedire. *Exordium.*

Motiua. §. 1. Nuper siquidem pro parte dilectorum filiorum Fratrum Discalceatorum Prouinciæ Sancti Ioannis Baptistæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum Nobis expositum fuit, quod eadem Prouincia vigore facultatis ædificandi, seu instituendi Conuentus, seu Domos regulares in quibusvis Hispaniæ locis ei per quasdam fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri in simili forma Breuis literas concessæ, ita (benedicente Domino) dilatata nunc reperitur, vt in Valentiæ, ac Murciæ, & Granatæ Regnis, in quibus consistit, trigintasex illius Conuentus numerentur, in quibus singulis Fratres notabili numero habitant. Qui Conuentus cum per spatium trecentorum milliarium in longitudinem, & centum quinquaginta in latitudinem dispersi existant, Ministris Prouincialibus Prouinciæ huiusmodi pro tempore existentibus, si non impossibile, saltem difficillimum redditur ipsam Prouinciam pedibus totam quotannis peragrare, & visitare, sicut per statuta dicti Ordinis præscribitur, nec ipsi attenta itineris longitudine, eam in singulis Conuentibus præfatis moram trahere valeant, quam spiritualis Religiosorum consolatio exigit.

Supplicatio pro diuisione Prouinciæ. §. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, præmissis in Capitulo Prouinciali dictæ Prouinciæ prouidè perpensis, Fratres qui eidem Capitulo interfuerunt, omnes vnanimiter decreuerint, Nobis esse supplicandum, vt licentiam diuidendi Prouinciam prædictam concederemus, hocque decretum non solùm à tunc existente Ordinis prædicti Ministro Generali, qui Capitulo Prouinciali huiusmodi præsedit, approbatum, sed etiam à Capitulo generali eiusdem Ordinis in Ciuitate Toletana nouissimè celebrato confirmatum fuerit: Nobis propterea, tam charissimi in Christo filij nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici nomine, quàm pro parte dictorum exponentium humiliter supplicatum fuit, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur eiusdem Philippi Regis desiderio quantum cum Domino possumus, fauorabiliter annuere cupientes, præfatosque exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & ipsorum exponentium singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes; huiusmodi piis, & rationabilibus supplicationibus

tionibus inclinati, attentis expositis, necnon etiam audito dilecto filio Ministro Generali Ordinis huiusmodi, memoratam Prouinciam Sancti Ioannis Baptistæ Fratrum Discalceatorum nuncupatorum prædicti Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia in Regnis Valentiæ, Murciæ, & Granatæ consistentem olim Apostolica auctoritate erectam, & institutam, quæ in tantum postmodum (Deo fauente) se dilatavit, & excreuit, vt trigintasex iam Conuentus, seu Domos Regulares cum competenti numero Fratrum comprehendat, ac proinde impossibile sit, per vnum tantummodo Ministrum Prouincialem propter longam distantiam, eam quotannis ad præscriptum Constitutionum, & Statutorum Ordinis prædicti visitari.

Diuidit Prouinciam in duas.

§. 4. Auctoritate Apostolica tenore præsentium dismembramus, & ex vnica in duas diuidimus, ita scilicet vt vigintiseptem Conuentus nunc existentes in Prouincia Valentiæ, & si quos exinde in eadem erigi contingat, vsque ad Ciuitatem Murciæ exclusiuè, retento nomine Prouinciæ S. Ioannis Baptistæ, sub ea remanere, cæteri verò ab eadem Ciuitate Murciæ per præfata Regna Murciæ, & Granatæ diffusi, & in posterum pariter fundandi, ad Prouinciam de nouo erectam, & B. Petri de Alcantara nuncupandam pertinere intelligantur.

Gaudet priuilegiis aliarum Prouinciarum.

§. 5. Quam Prouinciam B. Petri de Alcantarà de nouo, sicut præfertur, erectam, & institutam volumus inter Prouincias prædicti Ordinis Minorum Regularis Obseruántiæ auctoritate Apostolica erectas, & approbatas aggregari, & annumerari, ac aggregatam, & annumeratam esse statuimus, & decernimus, omnibusque concessionibus, gratiis, indultis, & literis Apostolicis eidem Sancti Ioannis Baptistæ, & aliis dicti Ordinis Prouinciis Discalcearis concessis, & pro tempore concedendis frui, & gaudere, ac si eidem de nouo specialiter concessa essent, & eisdem Constitutionibus, legibus, statutis, & ordinationibus, quibus dicta Prouincia Sancti Ioannis Baptistæ vtitur, & gubernatur, similiter perpetuò vti, & gubernari debere.

§. 6. In Capitulo autem Prouinciali, in quo Præses ipsiusmet Capituli ad nouam electionem præsideat, vel etiam in Congregatione more Capituli Prouincialis ad hunc effectum habenda, & celebranda tempore, & loco ab ipso Ministro Prouinciali Prouinciæ Sancti Ioannis Baptistæ præscriptis, conuocatisque per ipsum Diffinitoribus, & Fratribus, cunctisque omnium locorum, seu Conuentuum ipsius Prouinciæ Guardianis, ex omnibus eius Fratribus, hoc est de toto corpore Prouinciæ, vnus illorum in Ministrum Prouincialem pro Prouincia de nouo erecta per eosdem Ministrum Prouincialem, Diffinitores, & Guardianos per vota Secreta ad præscriptum Sacri Concilij Tridentini; & deinde ex corpore Congregationis solummodo quatuor Diffinitores, & Custos seruatis seruandis, & provt in huiusmodi Capitulis Prouincialibus moris est, eligantur, quos omnes, scilicet Ministrum Prouincialem, Diffinitores, & Custodem postquam electi fuerint, idem Minister Prouincialis Sancti Ioannis Baptistæ, seu Præses Capituli Apostolica auctoritate confirmet.

Dat modum eligendi Ministrum, & Diffinitores.

Quod maneat sub obedientia Ministri Generalis.

§. 7. Decernentes Prouinciam de nouo, vt dicitur, erectam, tanquam veram, & legitimam ipsius Ordinis filiam sub obedientia, visitatione, & correctione Ministri Generalis illius pro tempore existentis perpetuò remanere, & in Capitulis generalibus, sicut cæteræ eiusdem Ordinis Prouinciæ locum habere, tractari, amplecti, & debitis fauoribus prosequi debere, illamque in celebrandis Capitulis Prouincialibus, Congregationibus, electionibus, & aliis pariformiter, ac Prouincia Sancti Ioannis Baptistæ procedere, & ipsas ambas Prouincias suis propriis tantummodo, non autem alienis Constitutionibus, & Ordinationibus regi, & gubernari perpetuò teneri.

Præfigit tempus Fratribus eligendi sibi prouinciam.

§. 8. Atque electionibus Ministri Prouincialis, Diffinitorum, & Custodis supradicti, vt præmittitur, celebratis, & confirmatis, dictus Minister Prouincialis S. Ioannis Baptistæ terminum sex mensium cunctis ipsius Prouinciæ Fratribus præfigat, intra quem ipsi alterutram ex ambabus Prouinciis, quam maluerint, ad incolendum, & habitandum eligere possint, quo elapso nulli eorum locum, aut Prouinciam amplius mutare sine vtriusque Prouincialis consensu in scriptis obtento, vllo modo liceat.

Præfigit limites nouæ prouinciæ.

§. 9. Eiusdem autem nouæ Prouinciæ B. Petri de Alcantara limites, & confines esse debere volumus Episcopatum Carthaginensem, Comitatum in Regno Murciæ, Episcopatum Guadicensem, & Baza, Episcopatum Almeriensem, Archiepiscopatum Granatensem, Adelantatum de Cazorla, Abbatiam de Alcala, & Pliego, necnon partem Episcopatus Ghiennensis, scilicet ab ipsa Ciuitate Ghiennensi versus Biacensem, & Vbetensem, relinquendo aliam partem, scilicet ab ipsa Ciuitate Ghiennensi vsque ad Episcopatum Cordubensem: ita tamen vt nec Prouincia nouiter erecta, nec Prouincia Sancti Didaci possit fundare Conuentum in Ciuitate Ghiennensi, neque in eius districtu, sed ipsa Ciuitas communis sit vtrique Prouinciæ pro quæstuatione, provt inter partes ita conuentum, & pactum extitit.

Decretum irritans.

§. 10. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectiuè inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, ac Prouinciæ S. Ioannis Baptistæ, eiusque Conuentuum huiusmodi, & aliis quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 4. Aug. 1659. Pontificatus nostri anno quinto. *D. P. An. 5. die 4. Aug.*

Reintegratio, seu noua erectio Conuentus S. Laurentij in Terra Bonitij, vulgariter Poggibonzi, ad fauorem Congregationis Ilicetanæ, Ordinis Erem. S. Augustini. LXXIII.

Conuentus horum Fratrum non possunt occupari ab aliis Fratribus Discalceatis eiusdem Ordinis, nisi de consensu Prioris Generalis. Vide ad Const. 15. Innoc. X. In his, *tom. 4.*

Venerabili fratri Episcopo Collensi.

ALEXANDER PAPA VII. *Edita An. D. 1662.*

Venerabilis frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium.

ECclesiæ Catholicæ regimini, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem diuinæ bonitatis abundantiam præpositi ad ea, quæ in Religionis, diuinique cultus incrementum, spiritualemque populorum consolationem; & animarum salutem cessura esse noscuntur, peculiares vigilantiæ nostræ curas libenter conuertimus, officiique nostri pastoralis partes propensa charitate desuper interponimus, provt pia Religiosorum Antistitum vota postulant, & Nos prudenti consultatione adhibita, cognoscimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Exponi

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit Venerabilis Frater Ambrosius Landuccius Episcopus Porphyriensis Sacrarij nostri Apostolici Præfectus, qui in minoribus constitutus habitum per Fratres Ordinis Eremitarum Sancti Augustini gestari solitum suscepit, & professionem per eosdem emitti consuetam expressè emisit regularem, quod cùm Conuentus Sancti Laurentij Fratrum Prouinciæ Pisanæ dicti Ordinis in Terra Bonitij Poggibonzi vulgariter nuncupata, Collensis Diœcesis existens, cuius redditus certi, & incerti insimul ad summam trecentorum sexaginta scutorum monetæ, vel circiter ascendebant, ante aliquot annos per sinistram Superiorum illius temporis relaxationem vigore Constitutionis felic. recordationis Innocentij Papæ X. Prædecessoris nostri, quæ incipit *Instaurandæ*, &c. suppressus fuisset, ordinatum fuit, attento quòd dicta Terra Missarum, & Confessariorum penuria laborabat, vt Ecclesia eiusdem Conuentus sic suppressi in parochialem cum assignatione partis curæ animarum parochiali Ecclesiæ Præpositurae nuncupatæ eiusdem Terræ, cui copiosa parochianorum multitudo suberat, incumbentis, & in ipsa noua parochiali Ecclesia vna Capellania, quam obtinens pro tempore Capellanus Missam in eadem Ecclesia quotidie celebrare, illiusque Parochum in cura animarum exercenda coadiuuare obligatus esset, respectiuè erigerentur; & Parocho quidem centum, Capellano verò sexaginta scuta ad rationem septem librarum monetæ illarum partium pro quolibet scuto respectiuè annuatim ex redditibus dicti Conuentus suppressi assignarentur, residuum verò redditnum huiusmodi Seminario Ecclesiastico Collensi applicaretur: Quæ quantum quidem ad erectionem nouæ parochialis Ecclesiæ, & Capellaniæ huiusmodi attinet, executioni demandata fuerunt, eisdem Parochiali Ecclesia Francisco Mutij, & Capellania à primæua erectione vacantibus Ioanni Dominico Scachi Presbyteris illarum partium dilectis filiis cum assignatione iamdicta respectiuè collatis: applicatio verò residui dictorum redditnum prædicto Seminario facienda hactenus mansit in suspenso.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, quidam Conuentus sub titulo, seu inuocatione Sancti Antonij Fratrum Congregationis Ilicetanæ dicti Ordinis, cuius fructus, redditus, & prouentus certi, & incerti insimul computati ad quadringenta, vel circiter scuta paria annuatim ascendunt, circiter trium milliarium interuallo à prædicta Terra distans reperiatur, qui si supprimeretur, illiusque redditus prædicto Conuentui Sancti Laurentij suppresso applicarentur, idem Conuentus Sancti Laurentij reintegrari, seu de nouo erigi posset, atque ita memoratæ Terræ, quæ populi frequentia, situsque amœnitate inter alias conspicua existit, decori, illiusque Ciuium, & Incolarum, qui per suppressionem dicti Conuentus Sancti Laurentij ope, operaque illius Fratrum destituti, notabilia incommoda passi sunt, spirituali consolationi, & vtilitati per opportunè consuleretur, & illic, sicut ante suppressionem huiusmodi fiebat, diuina officia celebrarentur, Sacramenta Ecclesiæ frequentarentur, prædicationes verbi Dei ad populum haberentur, necnon processiones, aliæque piæ, & deuotæ functiones exercerentur.

§. 3. Cumque dilecti filij Superiores memoratorum Ordinis, & Congregationis suppressioni dicti Conuentus Sancti Antonij, quantum ad eos spectat, consentiant, prædicti verò Franciscus, & Ioannes Dominicus suas parochialem Ecclesiam, & Capellaniam supradictas respectiuè resignare liberè parati sint, si eorum indemnitati per infrascriptarum pensionum, seu præstationum annuarum assignationem prouideatur: Nobis propterea prædictus Ambrosius Episcopus, necnon dilecti filij Vniuersitas, & homines dictæ Terræ Bonitij humiliter supplicari fecerunt, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 4. Nos igitur pio, & religioso eiusdem Ambrosij Episcopi desiderio, quantum cum Domino possumus fauorabiliter annuere, ipsumque Ambrosium Episcopum, ac Vniuersitatem, & homines prædictos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes; necnon erectionum, & institutionum nouæ parochialis Ecclesiæ, & Capellaniæ huiusmodi, ac dicti Conuentus S. Antonij tenores, & alia quæcunque etiam specialem, & indiuiduam mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, insertis, & specificatis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, vt veris existentibus narratis, prædictum Conuentum Sancti Antonij, eiusque titulum, conuentualitatem, ac dignitates, ministeria, munera, & officia regularia quæcumque, necnon titulos beneficiales, & collatiuos dictæ parochialis Ecclesiæ Sancti Laurentij, & Capellaniæ, sicut præmittitur, erectarum (facta tamen prius per memoratos Franciscum, & Ioannem Dominicum respectiuè ipsarum parochialis Ecclesiæ, & Capellaniæ in manibus tuis libera, & spontanea cessione, & resignatione) auctoritate nostra Apostolica perpetuò supprimas, & extinguas, ac in supradicta Terra Bonitij prædictum Conuentum Sancti Laurentij, sicut præmittitur suppressum, ad statum Conuentus restituas, & reintegres, seu de nouo in Conuentum Fratrum dictæ Congregationis Ilicetanæ Ordinis prædicti, in quo de præsenti quidem octo fratres, nempe quinque Presbyteri, vnus Clericus professus, & duo Laici, seu Conuersi: post mortem verò dictorum Francisci, & Ioannis Dominici duodecim; videlicet octo Presbyteri, duo Clerici professi, & duo Laici, seu Conuersi Fratres Congregationis, & Ordinis huiusmodi degere, & commorari debeant, ea lege, vt iidem Fratres donec ad numerum duodenarium peruenerint, tuæ, & pro tempore existentis Ordinarij Collensis iurisdictioni subiaceant, ipsique Fratres diuina officia celebrent, aliaque spiritualia exercitia iuxta eorum institutum obeant, & peragant in Ecclesia eiusdem Conuentus Sancti Laurentij: quæ licet titulus parochialis in ea suppressus, & extinctus sit, nihilominus curata remaneat, & in ea cura animarum exerceri continuetur, ipsaque cura animarum ab aliquo Fratre dicti Ordinis per Diffinitorium prædictæ Congregationis Ilicetanæ tempore illius Capituli, vel Dietæ intermediæ, extra Capitulum verò, seu Dietam huiusmodi, per Vicarium Generalem eiusdem Congregationis pro tempore existentem ad hunc effectum eligendo, seu deputando, ac antequam administrationem curæ animarum huiusmodi gerat, ad illam à te, seu pro tempore existente Ordinario Collensi approbando exerceri debeat, dicta authoritate itidem perpetuò erigas, & instituas.

Suppressio Conuentus S. Antonij.

Reintegratio prout in tub.

Cura animarum exercenda per Fratres.

§. 5. Præterea eidem Conuentui Sancti Laurentij sic reintegrato, seu de nouo erecto, pro illius dote, ac Prioris, & Fratrum in eo pro tempore degentium sustentatione, onerumque illis incumbentium supportatione, omnia, & singula prædictis Parocho, & Capellano assignata, ac supradicto Seminario applicari ordinata, vt præfertur, & alia quæcumque bona mobilia, & immobilia, proprietates, census, redditus, prouentus, obuentiones, emolumenta, actiones, & iura, aliave quælibet tam ad ipsum Conuentum Sancti Laurentij, illiusque Ecclesiam, quàm ad supradictum Conuentum Sancti Antonij à te supprimendum, & extinguendum quomodocumque, & qualitercumque respectiuè spectantia, & pertinentia, vbicumque locorum existentia, ac illis in futurum quandocumque, tam in vltima voluntate, quàm inter viuos, & alias quomodolibet elargienda, eroganda, donanda, & assignanda ex nunc, prout ex tunc, postquam elargita, erogata, donata, & assignata fuerint, ita vt liceat eisdem Priori, & Fratribus illorum omnium, & singulorum corporalem, realem, & actualem possessionem, & quasi possessionem per se, vel alium, seu alios suo, & dicti Conuentus S. Laurentij nominibus propria auctoritate apprehendere, & apprehensam perpetuò re-

tinere, fructus quoque, redditus, prouentus, & emolumenta ex illis prouenientia quæcumque, ac eleemosynas ipsis, eorumque Conuentui huiusmodi pro tempore factas recipere, percipere, exigere, leuare, locare, arrendare, recuperare, ac in suos communes vsus, necessitates, & vtilitatem, oneraque huiusmodi adimplementum conuertere, & erogare, Diœcesani loci, seu cuiusvis alterius licentia desuper minimè requisita, auctoritate prædicta pariter perpetuò applices, assignes, & appropries, dictumque Conuentum S. Antonij postquam sic, vt præfertur, suppressus, & extinctus fuerit, membrum, & Grangiam eiusdem Conuentus S. Laurentij remanere debere, ipsius verò Conuentus Sancti Laurentij Priorem, & Fratres Missas, & Anniuersaria ad quæ Fratres dicti Conuentus S. Antonij ex legatis piis, aut aliàs quomodolibet tenebantur in Ecclesia ipsius Conuentus S. Antonij, ita facta Missarum huiusmodi distributione, vt saltem singulis diebus Dominicis, & festis de præcepto vna Missa inibi celebretur per Fratres eiusdem Conuentus S. Laurentij pro tempore existentes, qui tamen hac occasione extra Conuentum huiusmodi non pernoctent, vel aliquem Presbyterum sæcularem, eorum arbitrio, quoties ipsis placuerit deputandum, celebrari, & adimpleri facere perpetuò teneri, & obligatos fore, dicta auctoritate decernas, & declares.

§. 6. Ad hæc eidem Conuentui Sancti Laurentij sic reintegrato, seu de nouo erecto, illiusque Ecclesiæ, ac Priori, & Fratribus pro tempore existentibus, necnon quibusvis Christifidelibus eandem Ecclesiam pro tempore visitantibus, vt omnibus, & singulis priuilegiis, indultis, fauoribus, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, prærogatiuis, & indulgentiis, etiam illis, quibus ante ipsius Conuentus suppressionem, mediante Confraternitate Cinctorum, siue de Centurati, vulgariter vocata, in Ecclesia huiusmodi erecta gaudebant, aliisque gratiis vniuersis, tam spiritualibus, quàm temporalibus, quibus alij Conuentus Congregationis, & Ordinis prædictorum, illorumque Priores, & fratres de iure, vsu, consuetudine, & aliàs quomodolibet vtuntur, fruuntur, & gaudent, ac vti, frui, & gaudere possunt, & poterunt quovis modo in futurum, non solum ad eorum instar, sed etiam æque principaliter, & pariformiter, ac absque vlla prorsus differentia vti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant, eadem auctoritate concedas, & indulgeas.

Pensiones. §. 7. Ac demum memoratis Francisco quidem vnam octuagintaquatuor, Ioanni Dominico verò alteram pensiones, seu præstationes annuas triginta scutorum monetæ dictarum partium super omnibus, & singulis bonis, redditibus, & prouentibus dicti Conuentus S. Laurentij per eos quoad vixerint percipiendas, exigendas, leuandas, ac in eorum vsus, & vtilitatem conuertendas, eisque per Priorem, & Fratres ipsius Conuentus S. Laurentij pro tempore existentes annis singulis pro vna in Natiuitatis, & pro altera medietatibus pensionum, seu præstationum annuarum huiusmodi in Annunciationis B. Mariæ Virginis festiuitatibus respectiuè persoluendas; itavt prodictis pensionibus, seu præstationibus annuis sic eisdem Francisco, & Ioanni Dominico respectiuè soluendis omnia, & singula bona dicti Conuentus S. Laurentij specialiter obligata, & hypothecata sint, auctoritate prædicta reserues, constituas, & assignes: Nos enim quamcumque necessariam, & opportunam ad præmissa facultatem tibi harum serie eadem auctoritate tribuimus, & impartimur.

Decretum irritans. §. 8. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta, ac inde legitimè secutura quæcunque, nullo vnquam tempore sub quibusvis similium, vel dissimilium restitutionum, reintegrationum, erectionum, suppressionum, & extinctionum, applicationum, assignationum, & appropriationum, etiam effectum nondum sortitarum, ac indultorum, aliarumque gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, derogationibus, vel aliis contrariis dispositionibus etiam per quascumque literas, & Constitutiones Apostolicas, seu Cancellariæ Apostolicæ Regulas, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam per Nos, & quoscumque Successores nostros Romanos Pontifices, etiam in crastinum cuiuslibet eorum assumptionis ad summi Apostolatus apicem, ac Sedem Apostolicam, etiam motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac consistorialiter, & alias quomodolibet pro tempore factis, & concessis comprehendi, aut comprehensas, & comprehensa censeri, sed semper ab illis exceptas, & excepta, ac quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, necnon restituta, reposita, & reintegrata, ac etiam de nouo sub quacunque posteriore data per Priorem, & Fratres dicti Conuentus S. Laurentij pro tempore existentes eligenda concessas, & concessa, firmaque, valida, & efficacia existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit plenissimè suffragari, & ab illis respectiuè inuiolabiliter, & inconcussè obseruari, & adimpleri.

§. 9. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Sedisque Apostolicæ Nuncios, & alios quoslibet quacunque auctoritate, præeminentia, & potestate fungentes, & quandocunque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac de non concedendis Indulgentiis ad instar, & quatenus opus sit de perpetuis suppressionibus, vnionibus, & applicationibus committendis ad partes, vocatis quorum interest, exprimendoque in illis vero valore, necnon de præstando consensu in pensionibus, seu illarum reseruatione, aliisque nostris, & Cancellariæ prædictæ regulis, tam hactenus editis, quàm in posterum quandocunque edendis, ac Lateranensis Concilij nouissimè celebrati vniones perpetuas, nisi in casibus à iure expressis fieri prohibentis, aliisque Apostolicis, ac in vniuersalibus, prouincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quorumcunque Testatorum etiam vltimis voluntatibus, quas quoad præmissa sufficienter, & expressè commutamus, ac prædictorum Ordinis, Congregationis, Conuentuum, Ecclesiarum, & Seminarij, aliisve quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordini, Congregationi, Conuentibus, Ecclesiis, & Seminario, illorumque Superioribus, administratoribus, Fratribus, & personis quibuslibet sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innouatis.

§. 10. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & indiuidua, ac de verbo ad verbum expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis & insertis, ac exactè seruatis, & specificatis respectiuè habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 8. Augusti 1662. Pontificatus nostri anno octauo. *D. P. An. 8. di 8. Aug.*

Indultum,

LXXIV. Indultum, vt Complutensis Academia recitare possit officium S. Thomæ de Villanoua sub ritu dup. 2. classis cum octaua.

Edita A.D. 1659.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Notiua. EManauit nuper à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præposita Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Rituum Congregatio Rectoris Collegialium maiorum Collegij Sancti Ildephonsi, ac aliorum Vniuersitatis Studij generalis Oppidi Complutensis Toletanæ Diœceseos in Sanctum Thomam de Villanoua Archiepiscopum Valentinum piis votis benignè inclinata, quòd ibidem adipiscendis Facultatibus, iisdemque mox gradu decoratus interpretandis, ac edisserendis Sanctus idem operam nauasset, eiusque Costa cum parte carnis, vt asseritur, asseruetur (quibus causis permotus san. mem. Innocentius Decimus eidem Vniuersitati indulsit, vt inibi posset de eodem Sancto tunc Beatitatis tantum titulo insignito Officium recitari, ac Missa pariter celebrari) vt posthac Vniuersitatis, ac Collegiorum eorumdem incolæ, tam sæculares, quàm Regulares tanti Coalumni memoriam, quo solemnius celebrant, eò impensius innitentur, quotannis de eodem nuper inter Sanctos relato, eis Officium duplex secundæ Classis cum Octaua, reliquo autem Oppidi eiusdem Clero duplex maius sine Octaua recitandi facultatem tribuendam censuit. Die 19. Iulij 1659. Facta autem de prædictis Sanctissimo relatione, Sanctitas Sua annuit. Die 20. eiusdem mensis, eodemque anno 1659. I. Episcopus Sabinensis Cardinalis Sacchettus.

Absoluit Oratores à censuris. §. 1. Cum autem sicut dilecti filij Rector, & Collegiales, & alij prædictæ Vniuersitatis Studij generalis Complutensis nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum huiusmodi Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summoperè desiderent. Nos specialem eisdem Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Confirmat prout in rub. §. 2. Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari; sicque in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Dat. P.A.5. die 25. Aug. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 25. Augusti 1659. Pontificatus nostri anno quinto.

LXXV. Præcipitur omnibus de Vniuersitate obseruare Statutũ 64. de obedientia Rectori præstanda.

Edita A.D. 1659.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

ALias pro parte dilectorum filiorum Rectoris, & aliorum Vniuersitatis Studij generalis Oppidi Complutensis Toletanæ Diœcesis Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum exposito, quod inter alia eiusdem Vniuersitatis Sedi Apostolicæ immediatè subiectæ Statuta dudum à bon. mem. Francisco dum vixit eiusdem S. R. E. Cardinale Ximenez nuncupato auctoritate fel. rec. Alexandri Papæ VI. prædecessoris nostri condita vnum extaret sub cap. lxiv. incipiens.

§. 1. Statuimus, & ordinamus, &c. in quo disponitur, teneri Lectores, Doctores, & Scholares iuramentum obedientiæ deferre Rectori ipsius Vniuersitatis, quod quidem iuramentum præstandum est antequam prædicti de Vniuersitate describantur in Matricula, alias priuilegiis, & exemptionibus non gaudent. Et in eadem expositione subiuncto, quod sæpius nonnulli, qui prædictis priuilegiis vti prætendunt, nihilominus se in matricula describi non faciant, ne cogantur præstare iuramentum Obedientiæ, ideoque supplicato, vt caput hoc Statutorum confirmaretur, & non obseruantes priuilegiis prædictis minimè gaudere declararetur: Emanauit à prædicta Congregatione Decretum tenoris qui sequitur, videlicet, die 15. Maij 1658. Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit, Statutum Academiæ Complutensis in præcitato Capitulo 64. de obedientia Rectori præstanda ab omnibus, &c. confirmatum à Sede Apostolica esse obseruandum. F. Cardinalis Paulutius Præfectus. *Statutum.*

§. 2. Cum autem, sicut prædicti exponentes Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, & obseruatione, Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summoperè desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibusquomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, salua semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium. *Confirmat Decretum prout in rub.*

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari: *Decretum irritans.*

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 25. Augusti 1659. Pontificatus Nostri anno quinto. *D. P. An. 5. die 25 Aug.*

Declarantur pœnæ, quas incurrunt non obseruantes statutum 64. de obedientia Rectori præstanda. **LXXVI.**

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

ALias pro parte dilectorum filiorum Rectoris, & aliorum Vniuersitatis Studij generalis Oppidi Complutenensis Toletanæ Diœcesis, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum exposito, quod inter alia eiusdem Vniuersitatis Sedi Apostolicæ immediatè subiectæ Statuta adest 64. tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 1. Statuimus,

§. 1. Statuimus, & ordinamus, quod omnes, & singuli Regentes, Cathedratici, & alij quicunque Lectores, Doctores, Magistri, Licentiati, Baccalaurei, & Scholares vniuersi huius Academiæ, & Vniuersitatis, cuiuscunque qualitatis, gradus, ordinis, conditionis, aut præeminentiæ existant, in omnibus, & singulis regimini, & gubernationi Rectoris nostri Collegij pro tempore eligendi perpetuò subiaceant, teneanturque omnibus, & singulis mandatis ipsius licitis, & honestis, ac Constitutionibus nostris non contrariis obedire.

§. 2. Et ad vocationem Rectoris præfati toties quoties ab eo, vel eius mandato vocati fuerint, conuenire: Statuta, & Constitutiones nostras in omnibus, & per omnia inuiolabiliter obseruare: Honorem, vtilitatem, & dignitatem ipsius Collegij semper, & vbicunque fuerint procurare: Exemptionem, & libertatem eiusdem tueri. Quæ omnia, & singula antequam scribantur in matricula Vniuersitatis infra sex dies à die electionis Rectoris moderni computandos, si præsentes fuerint, vel infra alios sex dies postquam ad Vniuersitatem venerint, teneantur sic iurare: Qui autem tale iuramentum non præstiterint, nullatenus gaudeant priuilegiis, & prærogatiuis ipsius Vniuersitatis, nec scribantur in Matricula, in qua scribi debeant nomina, & cognomina omnium & singularum personarum in eadem Vniuersitate residentium, neque computentur, aut admittantur alicui cursus, quos peregerit antequam prædictum iuramentum præstiterit, &c.

§. 3. Et in eadem expositione subiuncto, quod cum ex Statuto huiusmodi iuramentum de exhibenda obedientia prædicta præstandum sit, qui verò illud non præstiterit, priuilegiis, & prærogatiuis ipsius Vniuersitatis nullatenus gaudere debeat: dubitaretur an inter priuilegia, & prærogatiuas huiusmodi comprehenderentur Stipendia debita ex gradibus conferendis, & actibus Vniuersitatis, Cathedrisque moderandis, &c. Et an similiter vox actiua, & passiua ad munia, & officia Academiæ obeunda inter prærogatiuas, & priuilegia prædicta computaretur; ideoque petita à prædictis Cardinalibus dubiorum huiusmodi declaratione, vt omnes in contrarium abusus de medio penitus tollerentur, emanauit ab eorumdem Cardinalium Congregatione Decretum tenoris sequentis, videlicet.

§. 4. Die 26. Iulij 1659. Sacra Congregatio Eminentissimorum Dominorum Cardinalium Sacri Concilij Tridentini Interpretum censuit, Propinas, & vocem actiuam, & passiuam comprehendi inter prærogatiuas, & priuilegia de quibus in antedicto Capitulo 64. Statutorum fit mentio. F. Cardinalis Paulutius Præfectus.

Confirmat Decretũ præfatum.

§. 5. Cum autem, sicut prædicti Exponentes Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, & obseruatione, Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio roborari summoperè desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, salua semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Decretum irritans.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his, à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 25. Augusti 1659. Pontificatus nostri anno quinto. *D. An. P. 5. die 25. Aug.*

Reformatio Collegij Cursorum Apostolicorum. LXXVII.

Cursores Papæ debent diem futuræ Cameræ Apostolicæ pridie intimare. Pius IV. Constit. 87. §. 13. tom. 2. In quibus causis citare, ac intimare valeant. Iulius III. Const. 14. tom. 1.

ALEXANDER PAPA VII. *Edita An. D. 1659.*

MOtu proprio, &c. Aliàs felic. recordat. Paulus Papa V. Prædecessor noster, vt Collegium Cursorum à maximis interusuriis, quibus ferè singuli premebantur pro alienis pecuniis, quas pro emptione eorumdem officiorum perceperant, liberaret, 25. officia militiæ Piæ vendibilia, & resignabilia ad instar aliorum Officiorum Militum Piorum sub certis tunc expressis conditionibus erexit, & instituit, & pretium, quod ex venditione, & integra expeditione dictorum singulorum 25. Officiorum tunc erectorum in prima vice retraheretur, penes personam fide, & facultatibus idoneam per eosdem Cursores eligendam, seu in Sacro Monte Pietatis, aut Banco Archihospitalis Sancti Spiritus ad electionem eorumdem Cursorum deponi mandauit, æqualiter inter ipsos Cursores diuidendum, ad effectum tamen satisfaciendi eorum Creditoribus, qui pecunias pro Officiis Cursoratus emendis contribuerant.

Refert Literas Pauli V.

§. 1. Indemnitati verò eorum, qui dicta Officia Militum Piorum sic emerant, & securitati prospicere volens mandauit, vt singulis mensibus ex certis ibidem eorumdem Cursorum massæ assignatis redditibus ab eisdem Cursoribus ex Cursoratus Officij emolumentis persoluendis, de quorum solutione eorum Magistro pro tempore existenti sub pœna excommunicationis maioris latæ sententiæ ipso facto incurrendæ, rationem reddere deberent, & tenerentur, scuta 113. & bonon. lxxv. eisdem Militibus, siue eorum Depositario, æqualiter inter ipsos diuidenda persoluerentur, grauissimis impositis pœnis, tam fraudantibus dictam massam, quàm deficientibus in prædicta solutione dictis Officialibus Militum: Piorum sicuti ex eisdem massæ redditibus solui mandauit fructus locorum Montium Pacis tunc dictorum, necnon alia onera eidem Collegio incumbentia, quibus integrè solutis, quicquid ex dicta massa supererat, æqualiter inter eosdem Cursores diuidi voluit, quibus etiam expresè inhibuit ne de cætero perpetuis futuris temporibus sub solutione CC. scutorum, & suspensionis ab exercitio Cursoratus officij per annum integrum pro prima, & solutione CCC. scutorum huiusmodi, ac suspensione eiusdem officij per duos annos pro secunda, necnon solutionis scutorum D. similium, pro vna Cameræ Apostolicæ, vel alicui loco Pio, arbitrio eiusdem Prædecessoris, & altera medietatibus eidem Collegio Cursorum irremissibiliter applicandorum, & perpetuæ priuationis exercitij officij Cursoratus, ac excommunicationis maioris latæ sententiæ pro tertia vicibus huiusmodi per quemlibet ex ipsis contrauenientem incurrendis pœnis, aliquem appaltum Citationum cum quibusvis personis facere, vel inire, nec per interpositam personam etiam quovis prætextu, vel ingenio quæsito colore, vel causa, & occasione aliquos libros, inscriptiones, notulas, & vt vulgò dicitur ricordi, tam paruos, quàm minimos, vel etiam quæcumque computa etiam minima, cum quibusvis personis conficere auderent, seu præsumerent: sed bononenos ex dictis Citationibus, & expeditionibus prouenientes in vnum pro dicta massa conficienda congerere ad effectum soluendi vt supra, tenerentur; super qua massa, & illius augmento,

mento tunc assignato expresse voluit, & ordinauit, ne de cætero perpetuis futuris temporibus possent Domini Titulorum ipsorum Officiorum Cursoratuum aliquam ratam participare, nec ad effectum quomodolibet participandi, aliquod pactum, vel promissionem cum eisdem Cursoribus facere, vel inire, ad quorum omnium obseruationem voluit, vt tunc omnes existentes Cursores sese in ampliori Cameræ Apostolicæ, & quacunque alia iuris valida forma, quicunque verò de eisdem Cursorum Officiis in posterum prouideretur antequam ad illius exercitium admitteretur, & reciperetur, se obligare tenerentur, & aliàs prout in ipsius Prædecessoris literis in forma Breuis sub Dat. prima Octobris 1614. Pontificatus eiusdem Prædecessoris anno 10. plenius continetur.

Motiua huius Const.

§. 2. Cum autem, sicut nobis non sine animi nostri molestia nuper innotuit, prædicti redditus per dictum Prædecessorem huiusmodi massæ sic assignati, non solum fideliter non persoluantur, sed plures fraudes in eorum solutionibus ab eisdem Cursoribus committantur in eiusdem massæ, Cameræ nostræ Apostolicæ, quæ soluendi assignamenta dictis Militibus Piis, necnon Depositatiæ eiusdem Cameræ pro dictis locis Montium Pacis suppressis, & aliis illorum loco erectis onus in se assumpsit, & aliorum, qui officium Cursorum huiusmodi de suis propriis pecuniis sub illorum vitæ periculo emerunt, damnum, & præiudicium, quibus, & aliis nonnullis etiam in dictis literis prædecessoris nostri contentis, quæ, vt experientia docuit, aut nullo modo, aut difficillimè seruari possunt, prouidere volentes, negotium huiusmodi nonnullis S. R. E. Cardinalibus, ac Romanæ Curiæ Prælatis, & aliis probis viris commisimus, qui sæpius congregati, ac partibus auditis, negotium huiusmodi mature examinatum, & discussum nobis retulerunt, proindeque securitati tam massæ Cursorum, quàm Cameræ nostræ, aliorumque interesse habentium indemnitati, ac Curialium commoditati opportunè consulendum decreuimus.

§. 3. Motu igitur proprio, non ad alicuius Nobis desuper oblatæ petitionis instantiam, sed de nostræ, & Apostolicæ potestatis plenitudine, prædictas Prædecessoris literas, earumque dispositionem super forma exigendi redditus per prædictos Cursores debitos, & notulas, vt præfertur prohibitas, quoad censuras, & pœnas spirituales, & alias in prædictis literis comminatas, & fulminatas, easdem tamen quoad reliqua in illis deposita in suo robore, & obseruantia permansuras limitamus, reducimus, & moderamur. Statuentes ex nunc de cætero, quod perpetuis futuris temporibus quilibet ex dictis Cursoribus emolumentorum partem, quæ ex Citationibus, Inhibitionibus, Monitoriis, Reuocationibus, aliisque quibuslibet expeditionibus, tam reproducendis, quàm reproduci non solitis, prædictæ massæ assignatam ad eiusdem creditum fideliter, & integraliter describi facere debeat, & teneatur. Quod si aliquid ex prædictis emolumentis massæ assignatis fraudatum quoquo modo fuerit, aut Cursores sibi retinuerint, teneatur in pœnam quilibet Cursor, & etiam illorum Magister pro quolibet bononeno sic fraudato, vel retento, omni excusatione etiam inuincibilis ignorantiæ remota ad solutionem iuliorum x. monetæ Romanæ per causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalem Auditorem eo ipso, nulla iudicij forma seruata, sed sola facti veritate inspecta, quorum 10. iuliorum, vnam Denunciatori, seu Delatori, aliam verò medietatem massæ prædictæ applicamus, cuius etiam securitati, ac proinde eiusdem Cameræ, & aliorum interesse habentium indemnitati magis consulentes, volumus, & decernimus, quod de cætero perpetuis futuris temporibus, ante Congregationem faciendam secunda die Dominica cuiuslibet mensis, singuli Cursores in Banco Archihospitalis Sancti Spiritus, seu alio loco tuto, & securo, arbitrio pro tempore existentis Generalis Auditoris prædicti, integram massæ ratam ab ipsis ex emolumentis præcedentis mensis perceptis debitam deponant, quæ nulla ratione, etiam prætextu ratæ sibi postea ex eadem massa (solutis prout infra oneribus) tangentis retardari possit, & quilibet Cursor cedulam depositi in dicta Congregatione deferre, & Magistro tradere teneatur, sub pœna suspensionis ab Officio ipso facto, absque alia Iudicis declaratione, donec dictam ratam deposuerit, cedulamque Magistro, vt supra consignauerit, qui infra triduum à die habitæ Congregationis prædictæ notam Cursorum, qui in prædicto deposito defecerint, eidem Auditori generali tradere sub pœna priuationis Officij Magisterij teneatur, vt ab eodem Auditore in casum non obseruantiæ suspensione puniri eius arbitrio possint.

§. 4. In ipsa verò die Congregationis Magister Cursorum in prima, seu sinistra facie libri ad hunc effectum singulariter habendi describat ordinatim suum, & cuiuslibet Cursoris nomen, cum quantitate pecuniarum debitarum, tam ab ipso Magistro, quam à singulis Cursoribus, cum subscriptione eiusdem Magistri, ac Decani, vel in huius defectum antiquioris Cursoris, & duorum deputatorum supra massam in eadem facie. In secunda verò facie eiusdem libri ex opposito notabit solutionem à singulis, & quibuslibet in Banco Archihospitalis Sancti Spiritus factam, iuxta quietantiam desuper productam, sequenti verò folio registrentur singula mandata directa ad prædictum Bancum subscribendum à Magistro, & Decano simul, vel loco Decani ab antiquiori Cursore cum distributione supradictarum pecuniarum soluendarum infrascriptis, videlicet. Primo loco Depositario generali Cameræ Apostolicæ in satisfactionem onerum à Collegio Cursorum debitorum. Subinde reseruatariis Decretorum, & aliis creditoribus singulorum Cursorum respectiuè ratione cuiuslibet officij. Et denique Magistro, & aliis Cursoribus pro rata massæ singulos tangentis.

§. 5. Præterea Magister Cursorum pro tempore existens teneatur exhibere supradictum librum pro tempore existenti Auditori Generali infra triduum à die habitæ Congregationis computandum, sub suspensionis per vnum mensem à sui officij exercitio, aliisque pœnis eiusdem Auditoris generalis arbitrio in qualibet contrauentione supra dispositorum, vel alicuius eorum. Et quia tum Curialibus, tum eisdem Cursoribus onerosa nimis redditur prohibitio faciendi citationes, intimationes, aliasque expeditiones habita fide solutionis, vt ambas partes ab huiusmodi angustiis subleuemus, cuilibet ex Cursoribus permittimus, vt illorum arbitrio, absque vllatum pœnarum, aut censurarum incursu in prædictis Prædecessoris literis impositis citationes, intimationes, aliasque omnes expeditiones sub fide Curialium ipsis beneuisorum expedire possint, & valeant, non retardata tamen huiusmodi, siue alia de causa solutione redditum massæ, vt supra debita, & singulorum mensium initio facienda, firma etiam remanente prohibitione sub eisdem pœnis, & censuris in dictis prædecessoris literis, & aliis etiam corporis afflictiuis arbitrio nostro, seu pro tempore existentis Generalis Auditoris prædicti condemnandis, incurrendis & exequendis, ne quemlibet appaltum, aut aliquam remissionem mercedis citationum, intimationum, seu aliarum quarumcunque expeditionum, cum quibusuis personis, tam Ecclesiasticis, & speciali nota dignis, quàm Regularibus, & Sæcularibus, quouis prætextu, quæsito colore, & occasione facere, aut inire cuilibet Cursori etiam magistro liceat.

§. 6. Ne verò supradicta dilata solutio ob morositatem alicuius debitoris nimis grauis, & damnosa reddatur Cursoribus: Volumus, & mandamus, vt de cætero quilibet Cursor libellum vnum, seu plures inscriptos per Magistrum prædictum (libro di credenze di N. Cursore) & ab eisdem Magistro, & Cursore subscriptos, in quibus per eundem Curialem, aut ipsius Sollicitatorem, seu Substitutum propria manu Citationes, Intimationes, aliasque expeditiones, expressa quantitate, ac die debiti adnotentur, penes se retineant, cui libro retento plena fides in iudicio, & extra habeatur. Exactio verò fiat iuxta declarationem edicti desuper à dilecto filio Odoardo Vecchiarello, moderno Curiæ Causarum Palatij Apostolici Auditore desuper stabiliendi, & publicandi. Consuetudinem demum, seu potius abusum, quod ad Officium Cursoris admittendus, vltra solitam admissionem,

alia

alia scuta triginta diuersis vicibus titulo Conuiuij soluere cæteris Cursoribus teneretur, prorsus cassamus, & irritamus, & huiusmodi solutionem sub quovis prætextu fieri de cætero omninò prohibemus, imò vt eisdem Nouitiis, qui præ cæteris in exercitio officij, & cum minori vtilitate laborant, de aliqua subuentione prouideatur, mandamus, vt singulis mensibus si Nouitij in Collegio existant, (quos pro talibus durante biennio à die habitæ possessionis haberi volumus) ex dicta massa scuta sex monetæ inter ipsos diuidenda, si plures sint, sin minus vni tantum per prædictum Magistrum assignanda soluantur.

Decretum irritans.

§. 7. Decernentes præsentem nostrum Motum proprium de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, aut quopiam alio defectu, notari, vel impugnari, aut aliàs quomodolibet infringi, vel retractari, seu inualidari, aut ad viam, vel terminum iuris reduci, seu in ius, vel controuersiam vocari, vel aduersus eos quodcunque iuris, & facti, vel iustitiæ, & gratiæ remedium intentari, impetrari, vel concedi nullatenus vnquam posse, sed illum ab omnibus, & singulis, quos concernit, & concernet quomodolibet in futurum, inuiolabiliter obseruari, & adimpleri debere. Sicque ab omnibus, & singulis censeri, & ita per eundem Auditorem Generalem, & quoscunque alios Iudices ordinarios, vel Delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, vel S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi facultate, & authoritate, & per quoscunque alios Iudices, &c. iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 8. Non obstantibus dicti Prædecessoris literis, aliisque præmissis, ac dicti Collegij Cursorum, quatenus in aliquo obstet, erectione, & etiam quatenus opus sit Pij Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri constitutione, in qua cauetur, quod indulta, & aliæ concessiones dictæ Cameræ interesse, aut grauamen quomodolibet concernentes intra certum tempus in eadem Camera registrentur, ita vt dicti Cursores, & quilibet alij ad præsentes in dicta Camera præsentandum, & inibi registrari faciendum minimè teneantur, &c. & aliàs in contrarium facientibus quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & de verbo ad verbum expressa, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio F.

Et cum absolutione à censuris ad effectum, &c. Et quod prædicti Pauli Prædecessoris literarum prædictarum tenores etiam veriores, ac Datæ habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possint in literis. Et de singulis statutis, & ordinationibus, mandatis, cassatione, irritatione, annullatione, prohibitionibus, singulis decretis, derogatione, aliisque præmissis, vt supra, quæ hîc pro sufficienter, & ad partem repetitis habeantur, vt supra in literis latissimè extendendum. Et cum opportuna deputatione eiusdem Auditoris Generalis, qui facultatem habeat citandi, in forma inhibendi, & exequi faciendi. Inuocato etiam brachij sæcularis auxilio, si opus fuerit, cum opportuna derogatione quomodolibet contrariorum in literis latissimè extendendum: & quod sola præsentis Motus proprij Signatura sufficiat, & vbique fidem faciat in iudicio, & extra, regula contraria non obstante: seu etiam præsentium transumptis etiam impressis, & manu alicuius Notarij publici subscriptis, ac sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem fides prorsus adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent originaliter exhibitæ, vel ostensæ, seu etiam desuper literæ Apostolicæ etiam per Breue nostrum, seu de Curia desuper expediri possint.

Fiat F.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, Kal. Octobris, Pontificatus anno quinto.

Die 11. Octobris 1659. Supradictus Motus proprius affixus, & publicatus fuit ad valuas Curiæ, in Acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Franciscum Melanum Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

Ioseph Marcheratus Curs. Mag.

LXXVIII.

Declaratio Apostolica pro Vniuersitate Studij Generalis Complutensis, vt deinceps in licentiis Theologiæ non ferant votum, nisi illi Doctores, qui vel per sex menses continuos ante dictum votum ferendum præsentes in dicta Vniuersitate adfuerint, vel saltem adfuerint præsentes quatuor actibus singulorum concurrentium ad licentias ex iis, quos pro licentia obtinenda facere debent.

De hoc Collegio vide supra Constitutiones 74. 75. & 76. huius Pont.

Edita A. D. 1659.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

NVper pro parte dilectorum filiorum Rectoris, & aliorum Vniuersitatis studij generalis Complutensis Nobis expositum fuit, quod per statuta dictæ Vniuersitatis Sedi Apostolicæ immediatè subiectæ dudum à bon. mem. Francisco dum vixit S. R. E. Cardinale Ximenez de Cineros nuncupato, Ecclesiæ Toletanæ ex concessione, & dispensatione Apostolica Præsule, auctoritate felic. recordationis Alexandri Papæ VI. Prædecessoris nostri condita, Capp. 44. 45. 46. & 47. inter alia cauetur, quod omnes Doctores Theologicæ Facultatis eiusdem Vniuersitatis actibus Theologicis, quos illi qui ad Baccalaureatus, & subinde ad Licentiæ gradus in eadem Theologica facultate aspirant, octo numero successiuè obire debent, interesse, & in illis arguere, seu argumenta proponere tenentur, quodque iidem Doctores per cedulas secretas ex Baccalaureis formatis primum Licentiæ gradu insigniendum, habendo principaliter respectum ad sufficientiam literarum, deinde secundum, postea tertium, & sic deinceps similiter eligere debent, & aliàs prout in eisdem statutis vberius dicitur contineri.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, sæpe nonnulli Doctores prædictæ Theologicæ Facultatis, qui Compluti non resident, in electione Licentiæ gradu insigniendorum prædictum votum habere prætendant, licet sufficientiæ Baccalaureorum cognitionem non habeant, quippè qui prædictis eorum actibus non interfuerint, nec contra eos argumenta proposuerint, imo nec Compluti quidem tempore actuum huiusmodi resederint: Nobis propterea dicti exponentes humiliter supplicari fecerunt, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat vt in rub.

§. 2. Nos igitur eosdem Exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati: vt deinceps in eiusmodi Licentiis Theologiæ non ferant votum, nisi illi Doctores, qui vel per sex menses continuos ante dictum votum ferendum præsentes in dicta Vniuersitate adfuerint, vel saltem adfuerint præsentes quatuor actibus singulorum concurrentium ad Licentias, ex iis quos pro Licentia obtinenda facere debent, auctoritate Apostolica

stolica tenore præsentium decernimus, & ordinamus.

Decret. irritan. §. 5. Decernentes pariter easdem literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, ac ab omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derog. §. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon prædictis, & aliis quibusvis memoratæ Vniuersitatis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & constitutionibus, ac consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 5. die 9. Oct. Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diœcesis, sub Annulo Piscatoris, die 9. Octobris 1659. Pontificatus Nostri anno quinto.

LXXIX. Erectio Prouinciæ Reformatæ Sanctæ Mariæ Vnghariæ Fratrum Minorum S. Francisci Strictioris Obseruantiæ.

De his Reformatis vide ad Const. 38. Vrb. VIII. Sacrosanctū, *& huius Pontificis Const. 6.* Militātis.

Edita A. D. 1659. *ALEXANDER PAPA VII.*
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. SAcrosancti Apostolatus officium humilitati nostræ diuina dispensatione creditū exigit, vt paternam Religiosorum virorū sub suaui arctioris vitæ iugo Altissimi obsequiis mancipatorū curā gerentes, ea per quæ prospero, felicique eorū statui, & regiminis cōsulitur, Apostolicæ confirmationis nostræ præsidio constabiliamus.

Motiua. §. 1. Alias si quidem pro parte dilectorum filiorum Fratrum Prouinciæ S. Mariæ Vnghariæ Ordinis Fratrū Minorum S. Francisci Strictioris Obseruantiæ nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod ipsi quidem priùs ante sex menses, vel circiter, varias grauissimas causas, quarum intuitu Prouinciam huiusmodi à iurisdictione Commissarij nationalis, ad instar diuersarum aliarum Prouinciarum Familiæ Cismontanæ eiusdem Ordinis eximi desiderabant, dictæ Congregationi exposuerant, ipsis verò ab initio fecerat eandem Prouinciam ad exemptionē huiusmodi admitti, at priuilegiis vicinarum Prouinciarum gaudere non posse, nisi prius ostenderetur reformationem in illa pariter acceptatam fuisse, pro qua introducenda similes Commissarij deputari solent; quodque dicta Prouincia Sanctæ Mariæ Vnghariæ Constitutiones Reformatorum, & quidem vti tales à Ministro Generali Ordinis prædicti recognitas semper obseruasset, ipsique exponētes credebant ex relatione dilecti pariter filij Visitatoris Generalis Austriæ, & Vnghariæ dicti Ordinis, cui memorata Congregatio indagationem veritatis præmissorum commiserat, ad ipsam Congregationem transmissa constare eorum, quæ exposuerunt veritatem.

Decretum Sac. Congr. §. 2. Et propterea dictæ Congregationi supplicato, vt exemptionem huiusmodi prædictæ Prouinciæ concederet, illamque reformatam declararet, emanauit ab eadem Congregatione decretum tenoris, qui sequitur, videlicet. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporū, & Regularium præposita, attentis narratis, ac auditis relationibus tam Ministri Generalis Ordinis huiusmodi, quàm etiam Commissarij Visitatoris generalis Austriæ, & Vnghariæ, asserentium memoratam Prouinciam S. Mariæ Vnghariæ, eiusque omnes fratres, ac dicti Ordinis Religiosos iam acceptauisse, & suscepisse reformationem, ac secundum huius instituta, leges, constitutiones, & statuta viuere, regi, & gubernari, censuit, decreuit, & declarauit eandem Prouinciam tanquam reformatam haberi, ac inter reformatas Prouincias statuendam, computandam, & describendam, eamque omnibus gratiis, priuilegiis, & prærogatiuis æque ac cunctæ similes aliæ Prouinciæ Reformatæ vtuntur, potiuntur, fruuntur, & gaudent, vti, frui, potiri, & gaudere ipsam quoque debere, ac proinde ab obligatione recipiendi de cætero Commissarium nationalem esse eximendam, prout præsentis Decreti vigore statuitur, & computari, haberi, describi, gaudere, & eximi respectiuè mandat, & præcipit, contrariis quibuscunque non obstantibus. Romæ 9. Septembris 1659. M. Ginettus.

§. 3. Cum autem, sicut dicti Exponentes Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, & obseruatione Apostolico muniti patrocinio summoperè desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc porrectis humiliter inclinati: Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, salua semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium. *Absoluit oratores à censuris.*

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Confirmat Decretum.*

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Oratoris, & Prouinciæ huiusmodi quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate roboratis Statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, ac literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. *Decretum irritans.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 5. Nouembris 1659. Pontificatus Nostri anno quinto. *D. P. An. 5. die 5. Nou.*

De numero Monachorum Professorum, qui existere debent in Monasteriis Congregationis reformatæ del Tardon, Ordinis Sancti Basilij Magni. LXXX.

De his Monachis vide ad Constit. 138. Vrb. VIII. Pastoralis, *tom. 5. & ad Constit. 268. eiusdem Pontificis, tom. etiam 5.*

ALEXANDER PAPA VII. *Edita A. D. 1659.*
Venerabilis Frater salutem, & Apostolicam benedictionem.

NOmine dilectorum filiorum Monachorum Prouinciæ Reformatæ in Regnis Hispaniarum consistentis *Supplicatio.*

stentis Ordinis S. Basilij Nobis pro parte dilectorum pariter filiorum Matthæi à S. Didaco Presbyteri, & Francisci à Iesu Laici Monasterij Eremi del Tardon dictæ Prouinciæ Monachorum, eiusdemque Prouinciæ Definitorum, & Procuratorum Generalium in Romana Curia nuper expositum fuit, quod in quadam concordia alias inter duos Procuratores Presbyterum vnum & laicum alterum, eiusdemque Prouinciæ, cuius Monachorum vna pars Presbyteri, & duæ Laici existunt Romæ inita, quam felic. record. Innocentius Papa X. Prædecessor noster per suas in simili forma breuis expeditas literas, inserto eisdem literis toto, & integro illius tenore, de anno 1646. vt dicti exponentes asserunt confirmauit, inter alia stabilitum reperitur quod prædictum del Tardon, vsque ad nonaginta, de Galleguillos verò nuncupatum dictæ Prouinciæ Monasteria vsque ad octoginta Monachos respectiuè duntaxat habere valeant, ac præterea quod Adiutor, seu Coadiutor Magistri Nouitiorum Laicus existat, quodque in regula dictæ Prouinciæ à rec. mem. Clemente Papa Octauo Prædecessore pariter nostro confirmata cap. 3. de Oratione, & Choro prohibetur ne nouæ deuotiones in præiudicium laboris manuum assumantur, & quadam Constitutione à piæ mem. Paulo Papa V. etiam Prædecessore nostro confirmata, cap. 22. num. 2. mandatur, vt duo Clauarij in quolibet Monasterio eligantur, ac insuper in prædicta concordia statuitur, quod Definitor antiquior conuocet quater in anno Definitorium ad effectum audiendi causas recursum contra Abbatem Prouincialem, & alios quoscumque: demum eiusdem Ordinis Constitutionibus prohibetur, ne Monachi retinere possint alia animalia, quam oues & capras.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, subinde variæ difficultates, & incommoda exorta fuerint, atque præmissa reformari, seu declarari expediat, & propterea exponentes prædicti attento augmento redditiuum, & capacitate Conuentuum, vt in prædicto del Tardon vsque ad nonagintanouem, in illo verò de Galleguillos Monasteriis huiusmodi vsque ad nonaginta Monachos respectiuè, seruata in reliquis quoad Sacerdotes, & Laicos forma Constitutionis dicti Ordinis, & concordiæ supradictæ, habere possint, à nobis indulgeri, ac quod infirmo, vel impedito dicto Magistro Nouitiorum licitum sit Abbati Prouinciali vna cum Definitorio circa concernentia spiritualitatem, & iurisdictionem alium Sacerdotem eligere, & subrogare, firmo tamen semper Coadiutore Laico, qui eodem modo adiuuare, & coadiuuare debeat, ac si verus Magister esset præsens, declarari: vtque qualibet die in Choro Litanias B. M. Virginis recitare valeant, concedi, necnon quod ex duobus Clauariis huiusmodi vnus Sacerdos, & alter Laicus esse debeat, etiam declarari. Insuper dicto Abbati Prouinciali, ac Superioribus ne audeant quocunque prætextu impedire quominus statuta die dictum Definitorium conuocetur, interdici, ac postremò vt ipsi Monachi tot sues, & scrofas, quot pro vsu cuiuslibet Monasterij necessarij fuerint, & non vltra alere possint, indulgeri summoperè desiderent.

§. 2. Nos dictos exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: De Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum consilio, quibus preces suprascriptas examinandas remisimus, fraternitati tuæ per præsentes committimus, & mandamus, vt constito tibi seruatis seruandis de veritate expositorum, & quod huiusmodi petitio fiat a Capitulo Prouinciali prædictæ, Prouinciæ capitulariter, & per vota secreta, iisdem Monachis exponentibus, quod in prædicto Conuentu del Tardon habere possint Monachos vsque ad numerum nonagintanouem, & in illo de Galleguillos vsque ad numerum nonaginta, seruata in reliquis forma prædictarum literarum eiusdem Innocentij Prædecessoris, & præcipuè quoad Sacerdotes, & Laicos; ac præterea quod si contingat Magistrum Nouitiorum aliquo graui morbo, vel alio canonico impedimento detineri quominus Nouitiis præesse possit, tunc, & tali casu deputetur per Definitorium Sacerdos necessariis prædictis requisitis, qui suppleat vices Magistri Nouitiorum, firmo tamen semper remanente Coadiutore Laico: Quodque possint quotidie recitare in Choro Litanias Beatissimæ Virginis, pulsata tamen salutatione Angelica vespertina: ad hæc quod ex duobus Clauariis in quolibet Conuentu iuxta Constitutionem eligendis vnus debeat esse Sacerdos, & alter Laicus. Insuper quod Definitori antiquiori ad quem spectat conuocare quater in anno Definitorium pro recursibus, licitum sit illud conuocare licitis temporibus, nec Prouincialis id impedire valeat quovis prætextu sub pœna priuationis officij eo ipso incurrenda: Demum quod ad vsum mensæ ipsorum Monachorum, ipsisque inseruientium, hospitum, & eleemosynæ duntaxat, & non aliàs, & in locis omninò separatis a pascuis ouium, & caprarum à Constitutione permissarum emere, & alere possint tot sues, & scrofas quot iuxta eorum indigentiam, ac prædictorum mensæ inseruientium, hospitum, & eleemosynæ vsibus tantum nouerint posse consumi, ea lege adiecta, vt nullo prætextu, seu quæsito colore animalia, aut carnes huiusmodi vendere, permutare, aut de eis, & super eis quoslibet alios contractus inire possint, auctoritate nostra Apostolica concedas, salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi, eiusque Monasteriorum quorumcunque etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 2. Iunij 1656. Pontificatus nostri anno secundo. *D. P. An. 2. die 2. Iunij.*

Declarat modum habendum à Generali in visitando Congregationem Monachorum del Tardon. LXXXI.

ALEXANDER PAPA VII. *Edita An. D. 1658.*

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus a Iesu Monachus, ac Procurator Generalis Congregationis Reformatæ del Tardon nuncupatæ, in Hispanis consistentis Monachorum Ordinis Sancti Basilij, quod licet per literas felic. rec. Clementis Papæ Octaui Prædecessoris nostri super institutione, seu approbatione eiusdem Congregationis die 23. Septembris 1603. expeditas, quæ incipiunt, *Altissimi dispositione, &c.* caueatur expresè Monachos Congregationis Reformatæ huiusmodi Abbati Generali dicti Ordinis taliter subiacere, vt ipse per se, non verò per alium, nisi fortè ex eadem Congregatione Reformata Monachum possit illos tam in capite, quam in membris visitare, corrigere, & emendare, non verò in aliquo contra reformationem, seu constitutiones ab ipsis faciendas, & à Sede Apostolica approbandas in communi, vel cum aliquo particulari dispensare, vel *Supplicatio.* quidquam

quidquam aliud mutare, seu innouate, neque Monachos Reformatos a suis Monasteriis alia quacunque de causa auferre, seu alios ab ipsis, & ad breue tempus recipi facere, vel aliud quidquam ordinare, seu statuere, in qun ipsos possit perturbare, seu quomodolibet inquietare. nihilominus dilectus filius Modernus Abbas Generalis Ordinis prædicti vigore quarundam literarum rec. mem. Innocentij Papæ X. Prædecessoris pariter nostri, etiam in forma Breuis die 25. Iunij 1647. expeditarum memoratam Congregationem Reformatam cum consilio, & interuentu Monachorum assistentium non Reformatorum eiusdem Ordinis visitare, quin etiam ipse Abbas Generalis, & Monachi non Reformati Ordinis huiusmodi Monachos dictæ Congregationis Reformatæ ad expensas pro exhibitione, seu manutentione dictorum Monachorum Assistentium non Reformatorum contribuere teneri respectiuè prætenderunt, & prætendunt. Quare prædictus Franciscus Procurator Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Absoluit oratorem à censuris.

§. 1. Nos igitur ipsum Franciscum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati; De Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regulariũ Præpositorum consilio attentis narratis, reque per eosdem Cardinales mature discussa, quoad visitationẽ seruandas esse literas prædicti Clementis Prædecessoris in forma Breuis expeditas, vt scilicet fieri debeat per ipsummet Abbatem Generalem, & eo impedito per alium ex Congregatione del Tardon, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus.

§. 2. Quoad contributionem autem pro Assistentibus, & eorum interuentu in visitatione cum Abbate Generali literas memorati Innocentij Prædecessoris non comprehendere dictam Congregationem, seu Prouinciam del Tardon, ac proinde Assistentes non posse interuenire in dicta visitatione, nec dictam Prouinciam del Tardon teneri ad aliquam contributionem pro dictis Assistentibus. Quo verò ad accessum ad Capitulum Generale licere Monachis del Tardon mittere eos tantum quos permittunt literæ in simili forma Breuis eiusdem Innocentij Prædecessoris, auctoritate, & tenore prædictis declaramus, salua semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectiue inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, & causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationis huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & Insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

D. P. An 3. die 11. Febr.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 11. Febr, 1658. Pontificatus nostri anno tertio.

LXXXII.

Quod Generalis Congregationis Monachorum del Tardon, Ordinis Sancti Basilij Magni visitet Congregationem eo modo, quo disponunt Breuia nouissima Vrbani VIII & Innoc. X.

Edita A. D. 1659.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

Aliàs pro parte dilecti filij Francisci à Iesu Procuratoris Generalis Congregationis, seu Prouinciæ del Tardon nuncupatæ Monachorum Reformatorum Ordinis S. Basilij Magni in Hispania Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporũ, & Regulariũ Præpositis exposito, quod fel. rec. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Breuis die 23. Septembris 1603. expeditas literas inter alia decreuit, eosdem Monachos Reformatos Abbati dicti Ordinis Generali taliter subiacere, vt ipse per se, non verò per alium, nisi fortè ex eadem Congregatione Reformata Monachum, possit illos tam in capite, quàm in membris visitare, corrigere, & emendare, non verò in aliquo contra eorumdem Monachorum Reformationem, seu Constitutiones ab ipsis faciendas, & à Sede Apostolica approbandas in communi, vel cum aliquo particulari dispensare, vel quicquam aliud mutare, seu innouare, neque Monachos Reformatos à suis Monasteriis ad alia quacunque de causa deferre, seu alios ab ipsis etiam ad Breue tempus recipi facere, vel aliud quicquam ordinare, seu statuere, in quo ipsos possit perturbare, seu quomodolibet inquietare.

§. 1. Dictisque Monachis Reformatis Procuratorem ad Romanam Curiãm eligendi, & ibidẽ pro dictæ Congregationis negotiis tractandis, quamdiu voluerint habendi facultatem tribuerit; rec. verò mem. Vrbanus Papa VIII. etiam Prædecessor noster per quasdam suas in eadem forma Breuis literas die 30. Octobris 1629. expeditas Abbati Generali Ordinis præfati pro tempore existenti præceperit, vt in posterum prædictas literas in forma Breuis memorati Clementis Prædecessoris omninò obseruaret, & obseruari faceret, decernens illum, si vnquam aliquem ex Monachis Reformatis huiusmodi contra dispositionem dictarum literarum ad Prouincias non Reformatas transferre præsumpsisset, pœnam priuationis vocis actiuæ & passiuæ eo ipso incurrere.

§. 2. Nosque per nostras itidem in forma Breuis die 11. Februarij 1658. emanatas literas ordinauerimus, quoad visitationem seruandas esse literas prædicti Clementis Prædecessoris, vt scilicet fieri debeat per ipsummet Abbatem Generalem, & eo impedito per alium ex Congregatione del Tardon, quoad contributionem autem pro Assistentibus, & eorum interuentu in visitatione cum Abbate Generali, literas piæ mem. Innocentij X. Prædecessoris pariter nostri non cõprehendere dictam Cõgregationem, seu Prouinciam del Tardon ac proinde Assistentes non posse interuenire in dicta visitatione, nec dictam Prouinciam del Tardon teneri ad aliquam contributionem pro dictis Assistentibus: Præterea prædictus Vrbanus Prædecessor in quibusdam aliis suis in simili forma Breuis literis die 9. Ianuarij 1640. ad fauorem Congregationis del Tardon expeditis Abbati Generali memorati Ordinis iniunxerit, vt in visitatione dictæ Prouinciæ Reformatæ expensas tantum necessarias, quæ tamen summam ducentorum scutorum monetæ Romanæ non excedant, recipiat

§. 3. Ac demum similis record. Paulus Papa V. pariter Prædecessor noster etiam per quasdam suas in forma Breuis literas voluerit, & statuerit, vt quavis Prouincialis Prouinciæ huiusmodi notabiliter deliquerit, a Diffinitorio tamen, nisi ob crimen ex quo de iure deponendus, seu priuandus veniat, tam ex officio, quàm per inquisitionem, seu denunciationem, vel accusationem, aut alio quovis modo contra eum nequaquam procedi,

sed eius iurisdictionem vsque ad præfinitum tempus illæsam durare, ipse Franciscus Procurator Generalis pro maiori obseruatione dictarum literarum Apostolicarum plurimum cupiebat ordinari.

§. 4. Primò vt Abbas Generalis Ordinis prædicti in visitatione, quam per se solùm facere potest, in Assistentes eligere debeat duos antiquiores Diffinitores dictæ reformationis, nempe presbyterum vnum, & Laicum, seu Conuersum alterum, vel alios duos qui à Diffinitorio eiusdem Reformationis electi fuerint: ac eidem Abbati Generali prohiberi, ne exemptionem, aut priuilegia dictis Monachis Reformatis concedat, sed præfatas literas Apostolicas obseruet, & ab omnibus proprias eorum leges, & institutum faciat obseruari, attento quod hac in re nonnulla inconuenientia sunt secuta, quibus reformatio huiusmodi perturbata fuit.

§. 5. Secundò prohiberi eidem Abbati Generali ne à Conuentibus, Prælatis, aut Monachis particularibus eorumdem Reformatorum maiorem quantitatem pecuniarum, aut alterius cuiusvis rei æquiualentis accipiat, quàm quæ in visitatione dictorum Reformatorum expenderetur tam pro naulo, & stabulatione iumentorum, eorumque sustentatione, quàm pro alia qualibet impensa, itavt expensæ huiusmodi summam ducentorum scutorum monetæ Romanæ prædictæ excedere non debeant, iuxta supradictas Vrbani prædecessoris literas, idque sub pœna priuationis officij, & inhabilitatis perpetuæ tam per dantes, quàm per recipientes incurrenda.

§. 6. Tertiò prohiberi Monachis reis, ne prætextu grauaminis ad alios Superiores, quàm primò ad Diffinitorium recurrere possint, prout per quasdam Vrbani, & Innocentij Prædecessorum in simili forma Breuis literas cauetur.

§. 7. Quartò declarari, quod quando Superior Prouincialis dictæ reformationis Constitutionibus, seu literis Apostolicis, per quas pœna priuationis officij imponitur, contrauenerit, Diffinitores in eorum Diffinitorio, vel extra illud, eueniente casu procedere valeant ad declarandum eum in pœnam huiusmodi incurrisse, eumque officio priuare, non obstante supradicta Constitutione, ac insuper declarari vtrum ius, de quo inibi fit mentio, sit ius commune, an verò ius particulare dictæ Religionis, videlicet leges, & Constitutiones à Romanis Pontificibus editæ. Emanauit à prædictorum Cardinalium Congregatione Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet

Declaratio prædictorum.

§. 8. Sacra Congregatio Eminentissim. S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum & Regularium præposita, attentis narratis, reque Eminentissimo Carpineo referente diligenter, & maturè discussa, censuit decernendum, & declarandum, quemadmodum præsentium tenore decernit, & declarat vt infrà videlicet, ad primum quod Generalis visitet iuxta formam, & dispositionem Breuis san. mem. Clem. VIII. Ad secundum idē Generalis seruet omninò Breue san. mem. Vrbani VIII. Dat. sub die 9. Ianuarij 1630. adeo vt expensæ, quæ dantur pro visitatione, omnibus computatis non excedant summam scutorum ducentorum monetæ Romanæ, nec etiam à sponte dantibus aliud quidquam vltra dictam summam sub expressis pœnis recipere audeat. Ad tertium, quod seruentur pariter literæ in forma Breuis emanatæ de anno 1641. à fel. rec. Vrbano VIII. de anno 1646. à simil. me. Innoc. X. in iis quæ concernunt appellationem, seu recursum ad Diffinitorium. Et ad quartum, quod quando Prouincialis crimen commisit, ex quo de iure deponendus, vel priuandus venit, itidem procedendum esse in casibus tam de iure communi, quàm de iure Constitutionum dictæ Reformationis dictæ Prouinciæ del Tardon à S. Sede Apostolica confirmatis. Ac proinde ita circa præmissa de cætero omnimodè exequi, & respectiuè obseruari mandat & præcipit, contrariis quibuscunque non obstantibus. Romæ 14. Februarij 1659. M. Card. Ginettus.

§. 9. Cum autem sicut dictus Franciscus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, & obseruatione Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desideret: Nos ipsum Franciscum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, salua semper in præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Confirmat Decretum Sac. Congr.

Decretum irritans.

§. 10. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, ac illis ad quos spectat & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectiuè inuiolabiliter obseruari; Sicque in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 11. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis seu Prouinciæ & Ordinis huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptis credi iubet.

Volumus autem vt earundem præsentium transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 5. die 22. Nou.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Nouembris 1659. Pontificatus Nostri anno quinto.

LXXXIII. Confirmat Decretum circa receptionem oblatorum, probationem, & admissionem ad habitum in Prouincia Sanctorum Ludouici, & Elzearij Congregationis Gallicanæ Tertij Ordinis Sancti Francisci.

De his oblatis vide supra ad Constit. 69. Cum sicut, *huius Pont. vbi cauetur ne recipiantur nisi cum biennali nouitiatu, & quarto voto &c.*

Edita A.D. 1659.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

ALiàs pro parte dilectorum filiorum Ministri Prouincialis, & Diffinitorum Prouinciæ Sanctorum Ludouici, & Elzearij Congregationis Gallicanæ Tertij Ordinis S. Francisci nobis exposito, quod Regula dicti Tertij Ordinis Cap. ij. & Concilium Tridentinū sess. 25. c. 15. determinant vnum annum probationis pro Nouitiis, Constitutiones verò generales eiusdem Tertij Ord. ab hac S. Sede approbatæ determinant duos annos pro Nouitiatu Fratrum Oblatorum, seu seruientium, qui emittunt tria vota solennia Religionis, ac insuper quartum votum de non procuranda alia conditione à sua, Cap. j. §. ij. de Fratribus Oblatis, fel. autem recor. Clemens Papa octauus prædecessor noster per quamdam suam Constitutionem, die 19. Martij 1603. emanatam ordinauit, vt vnaquæque Religio sua specialia Instituta

Instituta obseruare teneatur circa Fratrum Oblatorum receptiones.

§. 1. Et in eadem expositione subiuncto, quod pro consolatione quorumdam Fratrum Oblatorum, qui tunc in dicto Tertio Ordine existebant, Superiores ipsius Tertij Ordinis consenserunt aliàs vt à recolendæ mem. Vrbano PP. VIII. prædecessore pariter nostro procuraretur dispensatio pro dictis Fratribus Oblatis super ipsorum quarto voto, & licentia transeundi ad statum Fratrum Conuersorum, seu Laicorum, cum assumptione Caputij, sicut de facto idem Vrbanus prædecessor die 26. Augusti 1641. dispensauit cum Fratribus Oblatis, qui tunc in dicto Tertio Ordine existebant; quodque ab illo tempore in aliquibus Conuentibus dictæ Congregationis Tertij Ordinis diuersis, & differentibus modis factæ fuerunt receptiones dictorum Fratrum Oblatorum, siquidem aliqui Superiores sibi persuadentes prædictas Constitutiones Generales Tertij Ordinis determinantes duos annos pro Nouitiatu Fratrum Oblatorum, esse contrarias Regulæ Tertij Ordinis, & Concilio Tridentino prædictis requirentibus vnum tantùm annum probationis in Nouitiis, admittunt in Ordinem Fratres Oblatos sine Caputio, cum vno tantùm anno probationis.

§. 2. Et vlterius occasione literarum dicti Vrbani prædecessoris in simili forma Breuis super præmissis emanatarum, per quas ipse Vrbanus prædecessor dispensauit cum dictis Oblatis, qui tunc erant in Ordine super quarto voto, eisque concessit transitum ad statum Laicalem post decem annos à sua receptione; Fratres Oblati qui de nouo recipiuntur in ordine quartum votum ab Oblatis emittendum non emittunt, ac post tempus aliquorum annorum assumunt Caputium sine vlla auctoritate huius Sanctæ Sedis, & dispensatione Constitutionum Generalium dicti Tertij Ordinis, contra quas nouus status, seu conditio in Religionem inducitur.

§. 3. In aliis verò Conuentibus Tertij Ordinis, & Congregationis huiusmodi admittuntur dicti Fratres Oblati, seu Seruientes, iuxta formam Constitutionum Generalium Ordinis cum quarto voto, de non procuranda alia conditione à sua, idque eo magis, quod cum fit dispensatio, ipsa est de voto iam facto, non verò de faciendo: & prædictus Vrbanus prædecessor dispensauit cum Oblatis, qui votum emiserant, & tunc temporis in Ordine existebant, minimè verò ordinauit aliquid circa Oblatos in futurum recipiendos, aut quoad hoc Constitutiones Generales Ordinis immutauit. Istas autem diuersas, & differentes Fratrum Oblatorum receptiones non minimam parere in dicta Congregationis Tertij Ordinis confusionem, & plures scrupulos, ac dubia ingerere in animos: Et propterea Nobis humiliter supplicato, vt dignaremur declarare.

§. 4. Primò, An Constitutiones Generales dicti Tertij Ordinis requirentes duos annos probationis in Oblatis, seu Fratribus Seruientibus, vota solennia emittentibus, sint contrariæ tam Regulæ eiusdem Tertij Ordinis, quàm Decreto Concilij Tridentini, vnum annum probationis exigentibus in Nouitiis? Secundò, An occasione relaxationis, & dispensationis factæ à memorato Vrbano prædecessore cum Fratribus Oblatis, qui tunc temporis existebant in Ordine, super ipsorum quarto voto de non procuranda alia conditione à sua, & super assumptione Caputij post decem annos, possint de nouo recipi Oblati, seu Seruientes cum vno anno solum probationis, ac admitti ad Caputium & statum Laicorum; possitque talis vsus, & status nouus introduci contra Generalia statuta Ordinis sine debita auctoritate Sedis Apostolicæ. Tertiò, An Fratres Oblati, qui in tali statu nouo & non approbato à Sede prædicta fuerunt admissi in Religionem, sint verè Religiosi, & professi. Quartò, An dicta dispensatio concessa ab Vrbano prædecessore prædicto pro Oblatis, qui tunc temporis existebant in Ordine, impediat quominus recipiantur in Ordinem Fratres Oblati iuxta formam Constitut. Generalium dicti Tertij Ordinis ab eadem Sede approbatarum?

§. 5. Nos negotium huiusmodi Venerabilibus Fratribus Æmilio Camerinensi, & Carolo Clusinensi Episcopis demandauimus, à quibus emanauit Decretum tenoris qui sequitur videlicet: Illustrissimi, ac Reuerendissimi Domini D. de Alteriis Episcopus Camerinensis, & D. de Vecchis Episcopus Clusinensis auctoritate Apostolica sibi specialiter commissa omnibus maturè perpensis censuerunt, & declarauerunt sicuti hoc præsenti decreto censent, & declarant. Primò, non obstare Concilium Tridentinum, nec Regulam Tertij Ordinis quominus Oblati, seu Seruientes iuxta tenorem Constitutionum generalium dicti Ordinis debeant biennio integro probari, & eo expleto ad professionem admitti. Secundò, non posse admitti ad Caputium, seu statum Laicorum Fratres Oblatos, seu Seruientes, qui admissi sunt in Religionem post Breue san. mem. Vrbani Octaui, cum dictum Breue loquatur tantum de illis Oblatis, qui tunc existebant in Ordine. Tertiò, dictos Oblatos de nouo receptos in statu nouo, & non approbato à Sancta Sede, non esse veros Religiosos: Quartò dictum Breue Vrbani non impedire quominus recipiantur in Ordinem Fratres Oblati iuxta formam Constitutionum generalium dicti Tertij Ordinis a Sancta Sede approbatarum, non obstantibus quibuscumque in contrarium. Romæ 9. Octobris 1659. E. Episcopus Camerinensis Secret. C. de Vecchis Episc. Clusinensis S.C.C. Sec.

§. 6. Cum autem sicut prædicti Exponentes Nobis denuò nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summoperè desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

§. 7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 10. Decembris 1659. Pontificatus nostri anno quinto. *Dat. P. A 5. die 10. Dec.*

Quod Monachi S Basilij Hispaniarum possint deferre Cucullam amplam talarem, manicatam, quam floccum vocant. LXXXIV.

IN CAVSA SALAMANTINA CVCVLLÆ.

IN Congregatione Sacrorum Rituum Ordinaria habita coram Sanctissimo, Eminentissimus D. Cardinalis Azzolinus retulit controuersiam Monachorum Sancti Basilij, & Sancti Benedicti Hispaniarum super vsu Cucullæ amplæ talaris, quam floccum nuncupant. Et iuribus vtriusque partis hinc inde, necnon Voto Sacræ Rotæ auditis, ac maturè perpensis, Sanctitas Sua censuit, decreuitque licuisse, ac licere Monachis Sancti Basilij deferre Cucullam amplam, talarem, manicatam, quam floccum vocant, ac proinde

manutenendos esse in eiusdem vsu. Die 17. Septembris 1659.

I. Episc. Sabinensis Card. Sacchettus.

Loco † sigilli.

Franc. Maria Phoebeus Sac. Rit. Congr. Secr.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A.D. 1659. §. 1. Controuersiam inter dilectos filios Sancti Basilij ex vna, & Sancti Benedicti Ordinum Monachos in Hispaniis degentes ex altera partibus super vsu Cucullæ amplæ talaris, quam floccum nuncupant, vertentem pro commissa Nobis cœlitus pastoralis officij cura, fine debito terminare cupientes, litemque super eadem controuersia pendentem à quibusvis Iudicibus (quorum omnium, & singulorum, necnon collitigantium nomina, cognomina, & qualitates, ac litis, & causæ huiusmodi statum, & merita, cæteraque etiam speciali, & indiuidua mentione digna præsentibus haberi volumus pro expressis) ad Nos harum serie auocantes, ac dilectum pariter filium Dionysium Mungo Abbatem dicti Ordinis Sancti Basilij specialis fauore gratiæ prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ipsius Dionysij Abbatis Generalis, totiusque Ordinis prædicti Sancti Basilij nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum con silio, iuribus vtriusque partis hinc inde, necnon voto dilectorum filiorum Capellanorum nostrorum Sacri Palatij Apostolici Auditorum auditis, ac maturè perpensis, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium decernimus licuisse, ac licere Monachis eiusdem Ordinis Sancti Basilij deferre Cucullam amplam, talarem, & manicatam, quam floccum vocant, ac proinde manutenendos esse in eiusdem vsu: litemque prædictam perpetuò supprimimus, & extinguimus.

Decretum irritans. §. 2. Decernentes pariter ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus habere, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, plenissime suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam Palatij prædicti Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus litis huiusmodi pendentia, aliisque præmissis, necnon Apostolicis, ac in vniuersalibus, prouincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & quatenus opus sit, prædictorum Ordinum, aliisve quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 5. die 24. Dec. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Decembris 1659. Pontificatus Nostri anno quinto.

Quod Fratres Minores de Obseruantia Sancti Francisci Prouinciæ Valentiæ non possint transire ad Recollectos absque licentia Ministri Prouincialis. LXXXV.

De transitu ab vna ad aliam Familiam Obseruantium, & Reformatorum, vide ad Constit. 263. Vrban. VIII. Iniuncti nobis, *& ad Constit. 312.* Religiosos viros.

ALEXANDER PAPA VII. *Edita An. D. 1660.*
Ad futuram rei memoriam.

Alias pro parte dilecti filij Iacobi Quintana Procuratoris Prouinciæ Valentiæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod vigore concordiæ dudum inter fratres Minores de Obseruantia nuncupatos ex vna, & fratres Recollectos Prouinciæ, & Ordinis prædictorum ex altera partibus initæ, & à felic. recordationis Gregorio PP. XIII. prædecessore nostro confirmatæ, qua cauetur, quod Fratres, qui ex domibus non Recollectis ad Recollectas transire voluerint, consensum prius in scriptis habeant Guardiani, & Conuentus domus, ad quam transire intenderint, consensus verò huiusmodi per vota secreta exquiratur, & eo obtento licentia humiliter petatur à Ministro Prouinciali transeundi ad prædictam domum quam ipse Minister benigne concedere teneatur: multi non zelo virtutis, nec vt feruentiùs Deo seruire possent, sed per voluntaris inconstantiam, & mutabilitatem tenderent ad aliquem Conuentum Recollectorum, & acciperent vota, ac licet Minister Prouincialis videret talem transitum esse contra bonum regimen dictæ Prouinciæ, & nullo modo conuenire, ipso inuito transirent ad Recollectos, sine particula supradictæ concordiæ, qua dicitur quod Minister Prouincialis licentiam concedere teneatur. *Motiuum huius Constit.*

§. 1. Et in eadem expositione subiuncto, hoc videri esse contra mentem dicti Gregorij prædecessoris, & Religionem, ideòque ad tales abusus euitandos dictæ Congregationi supplicato, vt declararet dictam particulam, ita scilicet vt Minister Prouincialis eiusmodi licentiam concedere teneatur, si iudicauerit secundum Deum ita expedire, & non aliter, & sic de aliis affirmatiuis, & negatiuis in eadem concordia positis: emanauit ab eadem Congregatione Decretum tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, ac audito Ministro Generali Ordinis huiusmodi circa præmissa declarandum censuit, prout præsentium tenore declarat, & decernit, ex vi, præcitatæ clausulæ in memorata concordia à Gregorio XIII. confirmata appositæ, Ministrum Prouincialem Prouinciæ prædictæ pro tempore existentem, ad concedendum licentiam eiusmodi transitus non teneri nisi quando secundùm Deum illam concedere indicauerit expedire, & sic de aliis affirmatiuis, & negatiuis in eadem concordia contentis: quibuscumque in contrarium non obstantibus. Romæ 19. Decembris 1659.

§. 3. Cùm autem, sicut dictus Iacobus Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum huiusmodi Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret: Nos ipsum Iacobum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab *Absoluit Oratorem à censuris.*

ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes.

Confirmat prout in Rub. §. 4. Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, salua semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Decretum irritans. §. 5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari, sicque in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An 5. die 22. Ianu. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Ianuarij 1660. Pontificatus nostri anno quinto.

LXXXVI. Confirmat Decretum Capituli Generalis Congregationis Hispaniarum Fratrum Discalceatorum nuncupat. Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, scilicet quod Prælati locales, seu Conuentuales non amplius habeant vota in Capitulis Generalibus, sed solùm Superiores Generales, Diffinitores Generales, Prouinciales, & Socij, seu discreti.

De his Fratribus vide ad Constitut. 148. *Vrbani VIII.* Exponi Nobis, *& ad Constitut.* 131. Iniuncti Nobis, *tom. 4. in quibus agitur de electione, & vacatione Ministri Generalis eorumdem.*

Edita An.D. 1660. *ALEXANDER PAPA VII.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. AD Pastorale fastigium meritis licet imparibus, Diuina dispositione euecti, illis, quæ pro felici, prosperoque Congregationum Virorum Altissimi obsequiis sub suaui arctioris Religionis iugo mancipatorum regimine, & gubernio prouidè, & salubriter decreta, & constituta esse conspicimus, libenter cùm à Nobis petitur, Apostolici muniminis adiungimus firmitatem.

Motiua huius Const. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Hispaniarum Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, quod iidem Fratres in eorum Capitulo Generali die 10. Maij proximè præteriti in Ciuitate Toletana celebrato, cui iuxta literas Apostolicas in simili forma Breuis per dictam Congregationem obtentas, interuenerunt, & in quo vocales fuerunt dilecti pariter filij Minister Generalis, Diffinitores Generales; Prouinciales, & Ministri Conuentuales ipsius Congregationis, considerantes eandem Congregationem benedicente Domino dilatatam esse in tres Prouincias, & plurimas domos inter se valde distantes, quippe in Regnis Castellæ, Bæticæ, Aragoniæ, Nauarræ, Cataloniæ, & Valentiæ positas: constitoque ipsis per experientiam occasione accessus Ministrorum Conuentualium ad Capitulum Generale, longissima itinera suscipi, magnasque fieri expensas; quin etiam propter diuturnam illorum à Conuentibus absentiam minus vigere in eis regularem obseruantiam; ac perpenso eos, quos Vocales assignari, vt infra petitur, maioris esse obseruantiæ, doctrinæ, & experientiæ, necnon animaduertentes in multis Religionibus, tam antiquitus, quam non ita pridem institutis Prælatos locales, seu Conuentuales non concurrere, nec habere vota in Capitulis Generalibus, sed solum Superiores Generales, Diffinitores Generales, Prouinciales, & socios seu Discretos, prout Fratres Discalceati nuncupati Ordinum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, & Eremitarum S. Augustini respectiuè obseruant; aliisque demum maturè discussis, & ponderatis.

§. 2. Statuerunt, & decreuerunt per secreta suffragia, quod Ministri Conuentuales dictæ Congregationis non adeant Capitulum Generale ipsius Congregationis, quod de triennio in triennium celebratur, nec in eo habeant vota. Item quod obtineri debeant ab hac Sancta Sede literæ Apostolicæ approbationis, & confirmationis huiusmodi determinationis, cum derogatione quarumvis aliarum Apostolicarum in forma Breuis literarum eidem determinationi contrariarum. Præterea à Nobis petendum esse, vt assignemus pro vocalibus Capituli Generalis eiusdem Congregationis Ministrum Generalem, Diffinitores Generales, Prouinciales, & vnum Socium pro vnaquaque Prouincia ipsius Congregationis, vt cum Prouinciali veniens ferat vocem Prouinciæ, qui tamen Socius debeat esse vnus ex Ministris Conuentualibus ipsius Prouinciæ. Ad hæc, quod post obtentas à Nobis confirmationis huiusmodi literas, pro hac prima vice, & pro Capitulo proximè celebrando, prædictus socius pro qualibet Prouincia eligatur per secreta suffragia à Ministro Generali, & à duobus Diffinitoribus Generalibus, necnon Prouinciali illius Prouinciæ, pro qua eligetur socius. A Capitulo verò proximè futuro fiat electio Socij pro vnaquaque Prouincia post finitas electiones Prælatorum, concurrentibus tantum ad dictam electionem Ministro Generali, duobus Diffinitoribus, Prouinciali illius Prouinciæ, & socio iam tunc existente in Capitulo. Si autem per mortem, inhabilitatem, vel aliam iustam causam dictus socius sic pro vnaquaque Prouincia in Capitulo Generali electus non potuerit interuenire, & adesse Capitulo successiuè futuro, tunc electio noui socij fiat à Ministro Generali, & duobus Diffinitoribus Generalibus existentibus pro illa Prouincia, & à Prouinciali ipsius Prouinciæ, cui defecerit socius, & hoc per secreta suffragia ante Capitulum tempore sufficienti, vt socius sic electus possit accedere ad Capitulum.

§. 3. Quare idem Procurator Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, statutum, & decretum huiusmodi à dicto Capitulo Generali, sicut præmittitur, editum, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. *Absoluit Oratore à censuris*

§. 4. Præterea in vocales Capituli Generalis dictæ Congregationis Ministrum Generalem, Diffinitores Generales, Prouinciales, & vnum socium pro vnaquaque Prouincia ipsius Congregationis, qui vnà cum Prouinciali veniens ferat vocem Prouinciæ, & debeat esse vnus ex Ministris Conuentualibus ipsius Prouinciæ, sicut per statutum, & decretum supra expressum petitur, authoritate, & tenore præfatis assignamus. *Confirmat prout in rub.*

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmis- *Decretum irritans.*

sis per quoscunque iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scientia, vel ignorantia contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 6. Non obstantibus præmissis, necnon felic. recordationis Clementis Octaui, quæ incipiunt, Ad Militantis Ecclesiæ regimen: die 20. Augusti 1599. & Pauli Quinti Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, quarum initium, In supremo militantis Ecclesiæ solio: die 14. Augusti 1613. respectiuè emanatis in simili forma Breuis literis, per quas conceditur, quod Ministri Conuentuales habeant vocem in Capitulo Generali dictæ Congregationis, & aliis ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, ac eiusdem Congregationis, illiusque Prouinciarum, Domorum, & Conuentuum quorumvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptis credi mădat. §. 7. Volumus autem, vt earumdem præsentium transumptis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur vbique in iudicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 5. die 4. Febr. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 4. Februarij 1660. Pontificatus nostri anno quinto.

LXXXVII. Declaratio Brevis san. mem. Innoc. X. super modo recipiendi, & profitendi Nouitios in Monasteriis Reformatis Congregationis del Tardon, Ordinis S. Basilij Magni.

De his Monachis vide ad Constit. 138. *Vrbani VIII.* Pastoralis, *tom.* 5. *& hic suprà ad Constitutiones* 80. 81. *&* 82.

Edita An. D. 1660.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua huius Constit. Aliàs pro parte dilecti filij Francisci à Iesv Procuratoris Generalis Congregationis, seu Prouinciæ Reformatæ del Tardon nuncupat. Monachorum Ordinis Sancti Basilij Magni in Hispanis Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositis exposito, quod felic. recordationis Clemens Papa VIII. Prædecessor noster per quasdam suas super Reformatione Monachorum dictæ Congregationis die 23. Septemb. 1603. expeditas in simili forma Brevis literas, quarum initium, Altissimi dispositione, &c. quo vita communis, & Regularis obseruantia rectiùs, & strictiùs inter multos posset obseruari, voluerat, vt omnes Conuentus Congregationis huiusmodi numerosam Monachorum multitudinem habere procurarent, nec in vnoquoque Monasterio minor vigintiquatuor Monachorum numerus haberi posset.

§. 1. Et quia tempore eiusdem Sancti Basilij paucissimi fuerant Sacerdotes, imò ferè omnes laici extiterant, excepto Abbate, qui etiam aliquando laicus fuisse reperiebatur, & ita omnes communiter psallebant, quod ipsius Clementis Prædecessoris tempore propter maiorem intelligendi Latinam, quàm tunc Græcam linguam difficultatem, maioremque officij Romani in Choro prolixitatem fieri non poterat, idem Clemens prædecessor mediam, & suis temporibus conuenientem viam secutus, licet maiorem, & principaliorem partem Monachorum ex laicis esse vellet, prout per easdem literas voluit, & ordinauit, sufficientes tamen Choristas, & Sacerdotes ad Chori, & Diuinorum Officiorum Ministeria haberi permiserat, vt ita alij aliorum opera adiuuarentur: quodque quia in dictis literis non fuerat statutum qualis esset numerus Sacerdotum, & Choristarum sufficienter ad supradicta, indeque aliquæ dissensiones inter Monachos laicos ex vna parte, & Sacerdotes, & Choristas ex altera ortæ fuerant, rec. mem. Vrbanus Papa VIII. etiam Prædecessor noster per binas suas pariter in forma Breuis literas vltimas quidem die 27. Aprilis 1641. expeditas, quæ incipiunt: Saluatoris, & Domini Nostri Iesv Christi, &c. præceperat numerum Sacerdotum esse tantùm quartam partem, tam in duobus Monasteriis erectis, quàm in futurum erigendis; petentes verò habitum Religionis excludi absque voto Capituli Conuentualis non posse. Et vt tolleretur controuersia circa modum recipiendi, tam Sacerdotes, & Choristas, quàm Laicos, mandauerat, quod omnes, qui vellent ingredi Religionem pro Laicis, si haberent requisita reciperentur, & ad proportionem Laicorum reciperentur Sacerdotes pro quarta parte, vt scilicet si recepti fuissent tres Laici, reciperetur vnus Sacerdos, vel Chorista.

§. 2. Quodque cùm Monachi Sacerdotes ad piæ mem. Innocentium Papam X. prædecessorem pariter nostrum pro maiori numero Monachorum eorum status recurrissent, idem Innocentius Prædecessor per suas in simili forma Breuis die 14. Octobris 1646. expeditas literas, quarum initium: Pastoralis officij, &c. assignato numero præfixo Monachorum pro quolibet Monasteriorum antiquorum S. Basilij del Tardon, & S. Antonij del Valle, voluerat eorumdem Monachorum duas partes esse semper ex laicis, & tertiam partem respectiuè ex Sacerdotibus, & Choristis: interea tamen quamdiu Sacerdotes, & Choristæ dictam tertiam partem non impleuissent, alternatiuè ad professionem reciperentur, idest, vnus Sacerdos, & Chorista, & alter Laicus, & sic successiuè: postquam verò dictam tertiam partem compleuissent nullus pro vtroque statu reciperetur amplius, nisi illi tantummodò, qui desiderarentur, vt dictæ tres partes intra numerum pro quolibet Monasterio assignatum perseuerarent vsquedum Monasteria reducerentur ad numerum nonaginta, & octoginta respectiuè. Illi verò, qui ex dicto numero in huiusmodi Monasteriis tractu temporis deessent, indistinctè reciperentur vsquedum numerus præfixus pro Choristis, & Laicis completus esset.

§. 3. Pro Monasteriis autem de nouo fundandis Capitulum Prouinciale assignaret numerum Monachorum, quò in quolibet eorum commodè sustentari posset ad præscriptum Sacri Concilij Tridentini sess. 25. de Regularibus cap. 3. & quoad receptionem Nouitiorum ordo supradictus in illis obseruaretur. Professiones verò in huiusmodi Prouincis aliter factæ nullius roboris existerent, nullamque in sic professo obligationem inducerent, ac præmissa ab omnibus, quos illa concernerent, exactè, & sub pœnis contentis in prædictis Vrbani prædecessoris literis die 27. Aprilis 1641. expeditis obseruari mandauerat.

§. 4. Et in eadem expositione subiuncto, quod in Monasteriis Sanctæ Mariæ del Buen successo del Retamal, & Sancti Michaëlis de Breña, Congregationis, seu Prouinciæ huiusmodi postea fundatis, Prouinciales, & Prælati ad vsum deduxerant, vt in illis reciperetur, & professionem faceret vnus Chorista, & vnus Laicus, dicentes hoc modo esse intelligendas, & executioni esse demandandas prædictas Innocentij prædecessoris literas quousque Sacerdotes, & Choristæ adimplerent tertiam partem numeri præfixi pro quolibet Monasterio; & hoc modo professi essent, & profiterentur multi, quod clarè, & manifestè apparebat contra disposita, & ordinata in dictis Innocentij prædecessoris literis disponentibus, vt duæ partes essent semper ex Laicis, & tertia pars respectiuè ex Sacerdotibus, & Choristis, quia alternatiua de recipiendo ad professionem Choristam, & statim Laicum, fuerat solum ordinata pro duobus Monasteriis antiquioribus

antiquioribus Sancti Basilij Eremi del Tardon, & Sancti Aotonij del Valle, ad reducendum Monachos Laicos de tribus ex quatuor partibus, & augendum Sacerdotes, & Choristas de quarta parte, in qua erant, ad tertiam: quodque in prædictis duobus Monasteriis antiquioribus S. Basilij Eremi del Tardon, & Sancti Antonij del Valle tractu longi temporis in recipiendo vnum Choristam, & vnum Laicum euenerat numerum Monachorum Laicorum esse minorem duabus ex tribus partibus, & Superiores pro obseruantia prædictarum Innocentij prædecessoris literarum requisiti hoc agere recusarent.

§. 5. Ac propterea supplicato memoratis Cardinalibus, vt declararent modum habendum in recipiendo, & ad professionem admittendo Nouitios in dicta Congregatione, tam in Monasteriis antiquioribus, quàm in aliis deindè fundatis, & in posterum fundandis iuxta legitimum, & verum sensum, & an recipi deberent in Monasteriis nouiter fundatis, & in futurum fundandis vnus Chorista, & statim vnus Laicus, vel duo Laici, & vnus Chorista à principio; vtque mandarent observari prædictas literas Innocentij Prædecessoris iuxta literam in suo vero, & legitimo sensu, & quod Superior, vel Monachus in aliquo contrauenieus ipso facto incurreret pœnas inflictas à prædictis Vrbano, & Innocentio prædecessoribus: emanauit ab eorumdem Cardinalium Congregatione Decretum tenoris qui sequitur, videlicet.

Decretum Sacr. Congr.

§. 6. Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, & re Eminentissimo Carpineo referente maturè discussa, censuit quoad numerum Monachorum in Monasteriis Congregationis Sancti Basilij del Tardon seruandas esse (provt seruari sub infrascriptis pœnis mandat, & præcipit) præcitatam Bullam sanct. mem. Innocentij Decimi, necnon literas in forma Breuis Sanctissimi Domini Nostri Alexandri Papæ VII. & in recipiendis Nouitiis, ac ad professionem admittendis huiusmodi ratio habeatur, vt nunquam in dictis Monasteriis extent vltra duas partes Monachorum ex laicis, & tertiam ex Sacerdotibus, seu Choristis, & dictum numerum vllo vnquam tempore, nullaque ex causa excedere possint, prædictaque locum habere, tam in Monasteriis iam erectis, quàm in aliis quibuscumque, & quandocumque de nouo erigendis, sub excommunicationis Sanctæ Sedi Apostolicæ reseruatæ, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ dictæ Congregationis Superioribus, & aliis quibuslibet ad quos spectat, aliter facientibus, vel fieri permittentibus, seu mandantibus, pœnis eo ipso incurrendis, contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ die 16. Ianuarij 1660.

Confirmat Decretum.

§. 7. Cum autem sicut prædictus Franciscus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, & obseruatione Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summoperè desideret. Nos ipsum Franciscum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, salua tamen semper in præmissis authoritate prædictæ Congregationis Cardinalium. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac consuetudinibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Prouinciæ, seu Congregationis Reformatæ huiusmodi, eiusque Monasteriorum quorumuis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis credi mandat.

§. 9. Volumus autem, vt præsentium transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 5. die 16. Feb.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Februarij 1660. Pontificatus Nostri Anno Quinto.

LXXXVIII.

Reuocat omnes contractus, qui contrariantur paupertati, & bono regimini Ordinis Cisterciensis.

Pro bono regimine horum Monachorum vide ad Constitutiones 155. In Sede Principis, *tom* 4. *&* 193. Aliàs à Nobis, *tom.* 5. *Vrbani VIII.*

Edita A. D. 1660.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua huius Constit.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Cisterciensis, quod licet omnes Monachi dicti Ordinis, tam strictè ad obseruantiam paupertatis teneantur, vt Capitulum Generale eiusdem Ordinis anno 1605. celebratum reuocauerit omnes, & quascumque licentias, & dispensationes cuiuscumque priuati rerum, & bonorum vsus, proprietatis, possessionis, & dominij per quoscumque Superiores dicti Ordinis ex quibuscumque causis concessas, eamque reuocationem ipsius Ordinis Capitulum Generale anno 1651. renouauit cum iniunctione obseruationis exactæ Decreti Concilij Tridentini sess. 25. de Reformatione, cap. 2. de Regularibus, sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ opponentibus sese executioni, & obseruantiæ, & inhabilitatis ad quæuis officia, gradus, & dignitates, ac insuper contractus à quibusdam Abbatibus Regularibus cum suis Monachis initos pro separatione mensæ Conuentualis ab Abbatiali censuerit esse rescindendos tanquam paupertati Religiosæ contrarios, eosque in posterum à quocunque attentari prohibuerit, nullusque sit in Regno Galliæ prædicti Ordinis professor, qui in suo Nouitiatu ad vitam communem, & prædictam paupertatis obseruantiam non fuerit instructus, educatus, & obligatus.

§. 1. Nihilominus nonnulli Religiosi eiusdem Ordinis in Gallia dicti Abstinentes, seu strictioris obseruantiæ, sub prætextu introducendi in Monasteria abstinentiam à Carnibus, quarum vsus certis diebus à Sede Apostolica concessus est, certos ineunt contractus, transactiones, & concordata cum antiquis Ordinis huiusmodi Religiosis, quibus certas pensiones in pecuniis, & fructibus promittunt, & distribuunt, eosque à maiori, & præcipuo onere Chori, aliisque obseruantiis liberantes, ad quas ex professione tenentur, euidenti relaxationis, & perditionis periculo exponunt, dummodo eis solis priuatiuè quoad alios Monasteriorum administrationem, & regimen tam in spiritualibus, quàm in temporalibus, liberamque Officialium, & Superiorum electionem, tam quoad vocem actiuam, quàm passiuam cedant.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, contractus,

contractus, transactiones, & concordata huiusmodi, non in ædificationem, sed in euidentem præsentium Religiosorum ruinam spiritualem vergant, dictusque Procurator Generalis propterea de opportuno in præmissis remedio à Nobis prouideri summoperè desideret. Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes.

Abrogat prout in rub. §. 3. Supplicationibus eius nomine super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, qui rem diligenter, & maturè discusserunt consilio, attentis narratis, contractus, transactiones, & concordata, de quibus supra agitur, fuisse, & esse illicita, ideoque hucusque inita nulla, & inualida fuisse, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, & decernimus, prohibemusque ne in futurum sub eiusdem nullitatis & inualiditatis, necnon excommunicationis, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, officiorumque, graduum, & dignitatum quarumcunque, & perpetuæ inhabilitatis ad ea, & quælibet alia in posterum obtinenda per huiusmodi contrahentes, transigentes, & concordantes eo ipso incurrendis pœnis, talia concordata, transactiones, & contractus vllatenus celebrentur.

Decretum irritans. §. 4. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Ordinis, eiusque Monasteriorum quorumvis etiam iuramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Contrariis derogat. §. 6. Volumus autem, vt earumdem præsentium transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 5. die 8. Martij. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 8. Martij 1660. Pontificatus nostri anno quinto.

LXXXIX. Confirmat Decreta nouiter edita, pro regularis disciplinæ instauratione in Religione Minorum Conuentualium S. Francisci.

Edita An. D. 1660.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. INscrutabili diuinæ Sapientiæ arcano in Sacra Principis Apostolorum Cathedra, meritis licèt imparibus, collocati, illis quæ pro felici religiosorum Ordinum in Ecclesia Dei piè, sanctèque plantatorum, ac vberes bonorum operum fructus proferre iugiter satagentium directione, & gubernio prouidè dignoscuntur emanasse, libenter cum à Nobis petitur, Apostolici muniminis adiungimus firmitatem.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludouicus de Varesio Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conuentualium nuncupatorum, quod aliàs à Diffinitorio generali eiusdem Ordinis, ad necessarium regularis disciplinæ præsidium, & incrementum, edita fuerunt nonnulla Decreta tenoris qui sequitur, videlicet:

Generale Diffinitorium Romæ congregatum anno 1659. Præsidente Reuerendiss. P. Mag. Iacobo Fabretto de Rauenna Ministro Generali, cupiens eidem Ministro adiutricem dare manum pro instauratione Regularis disciplinæ Ordinis, non ab obseruantia Vrbanarum Constitutionum declinare, sed eiusdem obseruantiæ indemnitati consulere arbitratur, dum dubia aliquot contingentia enodare, & nonnulla, quæ tempori minus adaptata comperta sunt, modificare (ablegatis, quæ in contrarium inoleuerunt corruptelis) opportunum censuit. Idcircò sequentes declarationes, sanctionesque subtexere, & Sanctissimo exhibere decreuit, vt Apostolicæ confirmationis robore implorato, insertas eas dictarum Vrbanarum Constitutionum volumini habeamus, veluti totius operis coronidem.

Primò igitur districtè iniungitur cuilibet Prouinciæ Diffinitorio, vt in proximo futuro Capitulo requisita examinare non negligat Magistrorum suorum ad Lauream promotorum ab vltimo Capitulo Generali ad hæc vsque tempora; soli verò admittantur per secreta suffragia, qui ad præscriptum Vrb. Constit. instituti probabuntur; arceantur verò in fraudem promoti, & absque expressa Sedis Apostolicæ facultate.

Teneatur etiam idem Diffinitorium in proxima Congregatione Prouinciali requisita itidem examinare cuiuslibet Diffinitoris perpetui meritorum titulo instituti post Capitulum Generale præfatum, & hi solum approbentur secretis suffragiis, de quorum meritis legitimè constiterit, ad tenorem dictarum Constitutionum, cæteris exclusis, quavis possessione non obstante, & omni meritorum æquiparantia explosa, excepta lectura triennali supra cursum duodecim annorum, quam in supplementum indulgendam fore decernimus Regentibus studiorum, quibus non contigit sortiri munus Regentiale in aliquo Religionis Collegio.

In posterum etiam idem Diffinitorium cuiusvis Prouinciæ Vocalium, Magistrorum, & Diffinitorum suorum, quos absque expressa Sedis Apostolicæ facultate nouiter institui contigerit, requisita vt supra, recognoscere, & examinare teneatur in primo Capitulo Prouinciali, & Capitulari Congregatione post eorum institutionem, & illi dumtaxat admittantur ad votum electiuum, qui per secreta suffragia ab eodem Diffinitorio approbati fuerint tanquam canonicè instituti.

Prærogatiuas minores, quibus consueuere Ministri Generales Fratrum simplicium aliquos declarare graduatos, annuimus concedendas esse iisdem Fratribus, non solum ob Magisterium Nouitiorum, ob meritum operum Musicalium, ad tenorem Constitutionum, verùm etiam ob missiones, ob conspicuas conciones, ob curam animarum, ob munus confessarij, ob lecturam Seminariorum, & huius ponderis similia onera spatio duodecim saltem annorum laudabiliter peracta, & hoc ad alliciendum præmio eorum animos qui plerumque fastidiunt talium functionum subire labores.

Verum Prouinciæ paternitatem ex merito decernimus indulgendam esse solis Sacræ Theologiæ Magistris, non tamen solo titulo laborum in exercitio lecturarum ad præscriptum Constitutionum, verum etiam titulo Concionum, dummodò quindecim annorum curriculo munus huiusmodi obierint in insignioribus Ecclesiis, super quibus interueniat testimonium Diffinitorij per secreta suffragia exprimendum, non verò per solas subscriptiones, cum aliquando extortas potius quam impetratas esse non ignoremus.

Cum verò in orbe Religionis præcellere etiam censeantur præstantes vitæ sanctimonia, vel regiminis experimento, nostra interesse arbitramur, hos etiam ad Prouinciarum paternitatem promoueri, quippe qui enituntur, non priuato, sed publico velificare commodo, non suæ, sed Religionis ancillari gloriæ: exorarunt itaque

Sanctitas

Sanctitas Sua, vt (abrogata lege posterius lata) iubeat horum etiam habendam esse rationem in distributione quatuor Prouincialatuum Titularium ad pristinam formam Constitutionum Vrbanarum.

Porrò ad compescendum omnem huiusmodi Prælaturæ, & cuiuscumque etiam alterius dignitatis consequendæ in Religione ambitum, eorum maximè quos ad Principum fauores confugere non pudet pro consequutione illarum, præter pœnas in Constitutione 116. Pauli V. fel. rec. commínatas, hos similia implorantes suffragia pœnam etiam excommunicationis latæ sententiæ Sanctissimo reseruatæ, ipso facto incurrere, subireque decernimus.

Ne de cætero in Prouinciis Diffinitorum excessiuus sit numerus, statuitur, vt in Prouinciis primæ classis sint tantum decem & octo Diffinitores perpetui, secundæ classis duodecim, tertiæ classis nouem, quartæ classis sex: declaramus tamen PP. Prouinciæ naturales nunquam à Diffinitorio expungendos esse, etiamsi plures numero sint; si verò Diffinitorum naturalium minor præscripto sit numerus, ex reliquis Diffinitoribus ob meritum institutis suppleatur iuxta eorum antianitatem vsque ad præscriptam normam calculi, & si qui supersint eorumdem Diffinitorum ex merito excedentes numerum præfixum, nomen vtique Diffinitoris retineant, præcedantque simplices Sacræ Theologiæ Magistros, non verò suffragia ferant in electionibus, nisi postquam eos ordine supradicto contigerit subrogari in locum demortui.

Cum etiam hisce temporibus excessiuum experiamur numerum Collegialium laureandorum, decernitur, vt in posterum in Collegiis Assisiensi, Patauino, Bononiensi, & Neapolitano (reliquis in pristino statu permanentibus) numerus ad duodenarium reducatur, quorum sex tantum antiquiores in fine Collegij sortiantur Lauream, & rigoroso examini de more subiiciantur Baccalaurei ad Collegium promouendi, vocatis singulis triennijs pro quolibet Collegio duodecim tantùm, ex quibus sex petitiores seligendi sunt.

Ad crebras perturbationes eliminandas ob præcedentiæ controuersias, declaramus inter priuatos vbique primum locum deberi Patribus officio Generalatus, vel Vicarij Apostolici functis, qui vni tantum Superiori (scilicet digniori, si plures adsint) actu præsenti in Conuentu, vel Ciuitate locum cedere tenentur; secundum locum, post Superiores actu deberi iis, qui fuerunt Generales Ordinis Procuratores in Romana Curia; tertium locum Prouincialibus, & Assistentibus Ordinis officio absolutis; quartum Patribus Prouinciæ ex merito institutis, quibus cedere etiam teneantur, si qui vrgentiori aliqua ratione, gratioso Decreto ad paternitatem eam habilitarentur; quintum sacræ Theologiæ Magistris; sextum Baccalaureis Collegialibus, si quos aliqua impotentia contingeret non promoueri ad Magisterium, cæteris non Collegialibus Baccalaureis ab hac prærogatiua subductis; septimum Patribus simplicibus graduatis, scilicet patentibus literis à Generali ob meritum decoratis; octauum cæteris non graduatis, saluo in quolibet gradu ordine antianitatis ad formam Vrbanarum Constitutionum.

Declaratur demùm Decretum Vrbanæ Constitutionis de non admittendo ad probationem, vel professionem ante aggregationem, ita esse intelligendum, vt nullus deinceps Nouitius ad probationem admittatur, nisi de præuia aggregatione legitimè constiterit.

Quoniam verò optima rationis vrgentia Sacra Congregatio Vniuersalis Inquisitionis aliqualem meritorum æquiparantiam inire nos edocuit, vt prædictum Diffinitoriale munus in præmium vertatur pari passu Insignioribus Ministris Sancti Officij, idcircò in promotione ad Paternitatem Prouinciæ Consultores Inquisitionis in Curia Romana Assistentibus Ordinis æquiparandos esse decernimus; Inquisitores Generales, Regentibus Collegiorum; Vicarios Generales (dummodo Sacræ Theologiæ Magistri sint) Regentibus Gymnasiorum: Consultores itaque adinstar Assistentium, naturalem Paternitatem Prouinciæ, sui muneris ratione nanciscantur; Inquisitores verò (si Patres Prouinciæ ex merito instituti fuerint antequam onus Inquisitionis sortiantur) naturalem pariter Paternitatem noui oneris exercitio consequantur; si verò priùs Patres non extabant, ad Paternitatem tantùm ex merito, ad instar Regentium, vt præfertur, promoueantur; vt autem præmia non contingant præcocia, quæ virtutis incrementa mensurantur, dictam Paternitatem non sortiantur præfati Ministri, nisi proportionata methodo cum Regentibus, Concionatoribusque Religionis, nempe Consultor in Curia post sextum, Inquisitores post duodecimum, Vicarij dicti post decimumquintum sui oneris expletum annum: si autem contingeret horum Ministrorum aliquos duplici Ministerio, intermedio tempore, functos esse, scilicet Regentis in Religione, & Inquisitoris, vel Vicarij in Sancto Officio, tunc promiscuè calculus annorum computetur ab vtriusque muneris functione, itavt defectus præscripti temporis in primo Ministerio suppleatur ex secundo.

Ministri verò inferiores Sancti Officij ab Ipsismet Inquisitoribus deputati, æquiparentur tantum Magistris Seminariorum, & Patribus simplicibus graduatis, vt promoueri possint post duodecimum sui oneris annum ad votum electiuum in Capitulis Prouincialibus pro electione Ministri Prouincialis ferendum.

Si quis verò horum Ministrorum Baccalaureus sit, studiisque Scholasticæ addictus, & in Concursu, & examine pro promouendis ad Collegia idoneus repertus fuerit, alicui Collegio Religionis adscribatur, dispensetur autem à residentia Collegij toto tempore, quo iussus fuerit suam alibi nauare operam in obsequium Sancti Officij; elapso autem triennio, pari iure, & methodo cum aliis eiusdem Collegij Concollegialibus Lauream Magisterij consequi valeat.

Nullus demum præfatorum Ministrorum ad eas promoueatur prærogatiuas in retributionis vicem, nisi prius per literas commendatitias, & patentes de Sacræ Congregationis licentia obtentas, sui Ministerij laudabiliter functi merita probauerit.

Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, præfatus Ludouicus Procurator Generalis Decreta huiusmodi pro firmiori illorum subsistentia, & inuiolabili obseruatione, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio roborari plurimum desideret: Nos ipsum Ludouicum Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos iuris & facti defectus, si qui quomodolibet interuenerint in eisdem, supplemus.

Absoluit Oratorem à censuris.

Confirmat decreta præinserta.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectiuè inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Ordinis, eiusque Prouinciarum, & Conuentuum quorumvis, & aliis quibuslibet, etiam iuramento, & confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores

Contrarijs derogat.

præsentibus

præsentibus pro pleně, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque.

Transumptorum fides. §. 5. Volumus autem, vt earumdem præsentium transumptis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur vbique in iudicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P.A.5. die 8. Martij. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 8. Martij 1660. Pontificatus nostri anno quinto.

XC. Quod in causa Fabricæ Genuensis Collegij Societatis Iesv, & Fratrum Minorum de Obseruantia Nunciatæ, Presbyteri Societatis non possint impediri quominus cœptam Ecclesiam perficere possint.

Edita An.D. 1660. *ALEXANDER PAPA VII.*
Ad futuram rei memoriam.

Motiua. Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filij Presbyteri Regulares Collegij Genuensis Societatis Iesv, quod in causa fabricæ inter ipsos Exponentes ex vna, & dilectos pariter filios Fratres Conuentus Genuensis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum ex altera partibus vertente, aliàs, videlicet die 23. Augusti 1652. Congregatio tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, partibus pluries auditis, iuribusque hinc inde deductis maturè perpensis, censuit reuocandam esse prohibitionem, omneque prorsus remouendum impedimentum, prout per suum Decretum eadem die emanatum reuocauit, & remouit prædictis Exponentibus, quominus cœptam dicti Collegij Genuensis Ecclesiæ structuram prosequi, & perficere possent; dummodo in angulo eiusdem Ecclesiæ Orientem versus, & è regione fenestræ magnæ ambulacri infirmariæ Fratrum Minorum prædictorum, proprium murum ad Balbos olim pertinentem transgredi, aut aliquam seruitutem, etiam stillicidij, in subiectam aream, seu vacuum inferius eorumdem Fratrum Minorum inducere nequirent; & ita obseruari mandauit, contrarijs quibuscumque non obstantibus.

§. 1. Et subinde cùm in Signatura Gratiæ fel. rec. Innocentij Papæ X. prædecessoris nostri deductæ fuissent nouæ instantiæ dictorum Fratrum Minorum super fabrica nouæ Ecclesiæ Collegij supradicti, idem Innocentius prædecessor negotium huiusmodi ad prædictam Cardinalium Congregationem remisit, vt desuper aliquem ex Auditoribus causarum Palatij Apostolici deputaret, quæ Cardinalium Congregatio eam rem demandauit tunc existenti eorumdem Auditorum Decano, vt ille, vel alius, qui ipsi Decano videretur ex dictis Auditoribus, in causa huiusmodi procederet.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, subsequenter ambæ partes ab Auditorio Rotæ Romanæ inhibitionem in forma expediri curauerint, causaque diu siluerit; Nos verò successiuè, prædictis omnibus narratis, & benè cognitis causam, & partes prædictas ad memoratam Cardinalium Congregationem remisimus, vt eademmet negotium expediret, & super expeditione perpetuum silentium imponeret; Et subinde prædictis Fratribus Minoribus coram dilecto filio nostro Marco Antonio tit. S. Mariæ de Pace S. R. E. Presbytero Cardinale Franciotto nuncupato, eiusdem causæ Ponente, ac coram dilecto filio Secretario dictæ Congregationis, ipsaque Congregatione, pluries citatis, necnon in contradictorio auditis, pluribusque dilationibus concessis, & denique facta oppositione per dictos Fratres Minores, mediantibus precibus Nobis porrectis, vt denuò causa ad Auditorium Rotæ prædictæ, vel Signaturam nostram remitteretur, Nos per dictam Cardinalium Congregationem procedi mandauerimus: Cumque exhibita fuerint ex vtraque parte iura, & scripturæ, dictique Exponentes, vt tandem huic controuersiæ finis imponatur, opportunè à Nobis in præmissis prouideri plurimum desiderent.

§. 3. Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes. Supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de prædictæ Congregationis venerabilium fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, quæ partibus pluries citatis, auditis, & informantibus rem exactè, & maturè discussit, ac in Decretis sub die 23. Augusti 1652. standum esse censuit, consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium reuocamus prohibitionem, omneque prorsus remouemus impedimentum prædictis Presbyteris Societatis Iesv, quominùs cœptam Collegij Genuensis Ecclesiæ structuram prosequi, ac perficere possint, dummodo in angulo eiusdem Ecclesiæ Orientem versus, & è regione fenestræ magnæ ambulacri infirmariæ dictorum Fratrum Minorum de Obseruantia, proprium murum dictorum Presbyterorum Societatis Iesv, ad Balbos olim pertinentem transgredi, aut aliquam seruitutem, etiam stillicidij, in subiectam aream, seu vacuum inferius eorumdem Fratrum Minorum inducere nequeant. Ac dictis Fratribus Minoribus super negotio fabricæ prædictæ, & omnibus præmissis perpetuum silentium auctoritate, & tenore prædictis imponimus, atque ita seruari mandamus: salua semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium. *Confirmat prout sub rub.*

Decretum irritans. §. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari: Sicque in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, ac definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarijs derogat. §. 5. Non obstantibus præmissis, ac consuetudinibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Conuentus, & Ordinis prædictorum, aliisve quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P.A.5. die 12. Mart. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 12. Martij 1660. Pontificatus Nostri anno quinto.

Constitutio

XCI. Constitutio super Erectione Collegij ex Referendariis vtriusque Signaturæ, & super qualitatibus admittendorum deinceps in Referendarios.

De Referendariorum vtriusque Signaturæ priuilegiis Paul. III. Constit. 23. & nonnulla in commissionibus, & causis proponendis obseruanda præscripserunt Pius IV. Constit. 59. Paul. V. Const. 71. De eorum numero, & qualitatibus Sixt. V. Const. 41.

ALEXANDER EPISCOPVS Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

INter cæteras Apostolicæ solicitudinis curas, quibus incessanter vrgemur, ea semper nobis cordi fuit, vt Prælati Romanæ Curiæ, qui tanquam Stellæ in Firmamento militantis Ecclesiæ relucent, ac in arduis quibusque negotiis Apostolicæ Sedi opera, & consilio præstò esse debent, ij demum deligantur, qui optima indole, moribus, ac literis præstantiores, cæteris veræ virtutis exemplar seipsos præferunt: Ad hæc sanè licet nonnulli Summi Pontifices Prædecessores nostri eorum Constitutionibus multa præsertim pro Referendariis vtriusque Signaturæ statuerint, quorum tamen nonnulla temporum cursu, vt sæpè solet, antiquata, & forsan neglecta fuerunt; propterea Nos illa innouare, ac pristinæ obseruantiæ restituere, & aliqua etiam addere, quæ rerum experientia docuit expedire, duximus opportunum.

Innouat prædecessorum const.

§. 1. Hac igitur nostra perpetuò valitura Constitutione prædictas nostrorum prædecessorum in illis partibus, quæ præsenti non aduersantur, aut aliàs legitimè reformatæ non fuerint, confirmamus, & innouamus: Insuper erigimus, & instituimus Collegium eorundem Referendariorum, quod volumus repræsentari ex duodecim Votantibus Signaturæ Iustitiæ de corpore, ac numero ipsorum Referendariorum electis, & in posterum eligendis, quorum caput, ac moderatorem perpetuò constituimus Præfectum eiusdem Signaturæ Iustitiæ pro tempore existentem; & antiquior eorum in officio appellabitur Decanus.

Officium Decani.

§. 2. Horum autem officium erit formare inquisitiones, ac processus super qualitatibus eorum, qui ad præfatum Referendarij munus, ac dignitatem admittendi erunt, prout singulis à Præfecto Signaturæ speciali rescripto demandabitur, vt infra statutum est. Præterea eidem Decano, & Collegio incumbet cæteros Referendarios, præsertim in posterum recipiendos diligenter instruere de his, quæ spectant ad exercitium eorum officij, & omnibus intimare decreta, & ordinationes quascumque, tam nostras, quàm eiusdem Præfecti, eorum personas, ac munus concernentes, & concernentia, necnon dies, ac tempora, & seruitia à singulis eorum nobis tam in Capella nostra, quàm in aliis functionibus præstanda, ac etiam curare, vt tabellæ indicantes Signaturas, & Congregationes faciendas congruis temporibus à ministris deputatis, vt moris est, exponantur, ac omnibus demum incumbere, quæ Ordinis interesse concernent.

Forma conuocandi Collegium.

§. 3. Quoties verò dictum Collegium conuocari, & coadunari necesse erit, requiratur prius licentia Præfecti, & de eius mandato per Decanum conuocetur, atque in domo habitationis eiusdem Præfecti, & non alibi, nec aliter conuocari, & coadunari possit, nisi de expresso eiusdem Præfecti consensu, ac licentia in scriptis tantùm præstanda.

Collegij priuilegia.

§. 4. Volumus autem præfatum Collegium à nobis institutum eisdem priuilegiis, & exemptionibus perfrui, ac potiri, quibus cætera Collegia Prælatorum Romanæ Curiæ potiuntur, & gaudent.

Cooptandorũ in ordine Referendariorum processus.

§. 5. Porrò illi, qui in ordinem Referendariorum cooptari petent, ante omnia curabunt, vt relata nobis, & successoribus nostris à Præfecto Signaturæ eorum instantia, nostrum, ac successorum præfatorum beneplacitum præcedat: Deinde vt ab eodem Præfecto vnus ex Prælatis præfati Collegij delegetur pro conficiendo processu, in quo infrascriptæ instantium qualitates legitimè iustificentur. Primò scilicet vt ex vero, & legitimo matrimonio, & probis, ac honestis parentibus nati, & procreati sint, ac bonæ indolis, vitæ, ac famæ prorsus inculpatæ fuerint, atque in vigesimoquinto ætatis anno constituti: Præterea in aliqua publica Vniuersitate studiis legalibus saltem per quinquennium operam dederint, ac in eadem vtriusque iuris, scilicet Canonici, & Ciuilis, Lauream Doctoratus assecuti fuerint: atque annuos etiam redditus summam scutorum mille quingentorum monetæ constituentes verè, ac realiter, & pacificè possideant, vel à parentibus, aut propinquis fuerint illis validè assignati: Ac demùm in hac Curia Romana saltem per biennium versati fuerint, & studio praxeos penes aliquem ex Auditoribus Rotæ nostræ, vel alios Prælatos, Officiales, seu Aduocatos eiusdem Curiæ sedulò incubuerint: super quibus compilato diligenter processu fiat à Ponente, seu delegato illius relatio in Collegio, cui si videantur probata sufficienter præmissa, tunc Orator admittatur ad examen, assignatis illi (vt moris est) duabus supplicationibus, seu commissionibus coram ipso Collegio proponendis: Et subinde peracto examine, si eiusdem Præfecti, atque Collegij, quorum conscientiam oneramus, fuerit concordi iudicio, vel saltem per duas ex tribus partibus votorum, quæ secretò per fabas albas, & nigras proferri volumus, approbatus; tunc Præfectus, omnibus Nobis, & successoribus nostris relatis, illum auctoritate nostra pronunciabit Referendarium, ac in aliorum numerum adscribi mandabit, præstito tamen prius in eius manibus solito iuramento.

§. 6. Postremo vt in Signaturis tam Gratiæ, quàm Iustitiæ liberior sit causarum discussio, & votorum prolatio, prohibemus omnibus & singulis, tam Votantibus, quàm aliis quibuscunque in eisdem Signaturis interuenientibus, ac eorum Auditoribus, & studiorum Coadiutoribus vota ipsa cuiquam alteri etiam speciali expressione digno referre, aut propalare oretenus, vel in scriptis, per se ipsos, vel alios quacunque forma, & exquisito modo, sub pœna indignationis nostræ. *Vota signaturæ nemini referantur.*

§. 7. Decernentes præsentes literas validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum, inuiolabiliter obseruari: Sicque per quoscunque Iudices etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Clausula sublata.*

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de gratiis non concedendis ad instar, ac fel. record. Pij Papæ IV. prædecessoris nostri de gratiis interesse Cameræ Apostolicæ quomodolibet concernentibus in prædicta Camera registrandis, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac omnibus illis, quæ præfati prædecessores in dictis constitutionibus voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, innouationis, erectionis, institutionis, voluntatis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum. *Contrariis derogat.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ 1659. Idibus Iunij, Pontificatus nostri anno quinto. *D. P. An. 5.*

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo quinquagesimonono, Indictione 12. Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Diuina prouidentia Papæ VII. anno eius quinto, die verò 17. mensis Iunij supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, ac Datariæ, & Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, per me Petrum Paulum de Grassis Apostolicum Cursorem.

Io. Iacobus Pelliccia Mag. Curs.

XCII. Confirmatio Decreti super œconomico statu, & recta bonorum temporalium administratione Cassinensium, Ordinis S. Benedicti.

De hac materia vide ad Constit. 58. Innoc. X. Diuturna, *& ad Constit. 9. huius Pont.* Aliàs super administratione Cellerariorum.

Edita A. D. 1661.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Decretum Sacr. Congr.

EManauit nuper à Congregatione Venerabilium fratrum nostrorum S R E. Cardinalium super Oeconomico statu, & recta bonorum temporalium administratione Cassinensium Ordinis S. Benedicti instauranda, à Nobis specialiter deputata Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 1. Communis egestas Monasterij priuatam habendi cupiditatem non rarò excitare solet in Monachis, vtpotè qui religiosis, ac necessariis indigentiis ex publico penu consuli non posse intelligentes, licere sibi certò persuadent, aduersus huiusmodi necessitates subsidium, atque leuamen ex proprio priuato peculio quærere; cuius parandi, atque augendi gratiâ non parua Monasticæ tranquillitatis iacturâ sæcularibus solicitudinibus implicatur: Et pauperis Monasterij tandem non pauperes Monachi præpostero studio circa terrena satagentes, æterna despiciunt; ideò spirituali Monasteriorum bono expedire videtur, vt eorundem temporalia bona recta administrandi ratione prouidè conseruentur. Quod cum in Monasteriis quoque Congregationis Cassinensis exoptandum sit, cuius egregia Sanctimonia piorum Christi fidelium liberalitatem olim adegit, vt non exiguis bonis, in præsens tamen ob temporum angustias valde imminutis eadem Monasteria ad Diuini cultus dignitatem, necnon ad Monasticæ disciplinæ incrementum exornarent: Propterea Sacra Congregatio Eminentissimorum, & Reuerendissimorum Dominorum S. R. E. Cardinalium, quos ad Oeconomicum statum, & rectam bonorum temporalium administrationem in antedictis Monasteriis instaurandam, Sanctissimus Dominus Noster Alexander Papa VII. specialiter deputauit, Patre Procuratore Generali eiusdem Congregationis Cassinensis pluries audito, die 22. Martij 1661. infrascripta in prædictis Monasteriis Cassinensibus obseruanda Sanctitatis Suæ iussu decreuit.

Cum Generalis Capituli conuocatio non absque notabili Monasteriorum dispendio quotannis fiat, hanc quoque ob causam in posterum per decennium proximum non nisi alternis annis Capitulum ipsum celebretur, non obstantibus Constitutionibus Congregationis Cassinensis Apostolica etiam auctoritate confirmatis, vel priuilegiis itidem Apostolicis eidem concessis, quibus quoad hoc Sanctitatis Suæ auctoritate derogat: Et tunc quidem sumptus vltra modum fieri soliti regulari frugalitate minuantur: Cubicula confluentium Abbatum hospitio designata non nisi religiosa supellectile instructa sint, adeò vt ab ipsis sumptuosi apparatus nuper inductus abusus omninò eliminetur: Aliàs Abbas, & Cellerarius Monasterij, vbi Capitulum celebratur, suspensioni ab exercitio suorum Officiorum subiacere intelligantur, neque in posterum (provt hucvsque factum est) Monasterio, vbi Capitulum Generale celebratur, dona vlla fiant, sed subductis rationibus expensarum in ipso Capitulo singulis Abbatibus, qui interfuerunt, rata pars pecuniæ soluendæ, habita tamen ratione conditionis personarum, præscribatur.

In Capitulo proximè celebrando noua taxa pro contributione à singulis Monasteriis Procuratoriæ Generali soluenda fiat, seruata proportione redditium eorundem Monasteriorum, præuia exacta status vniuscuiusque Monasterij disquisitione firmanda: Ac si quando Monasterium aliquod vera superueniente impotentia ratam partem suâ dictæ Procuratoriæ soluere nequeat, nullatenus super eius bona census imponantur, aut alia quacũque ratione ob hanc causam æs alienum ab eo contrahatur; aliàs contractus ipse aduersus hanc prohibitionem irritus nullus esse intelligatur, & fit: Et Superior contrahens pœnis in Decret. de reb. reg. non alien. per Sacram Congregationem Concilij sub die 7. Septembr. 1614. edito, aliisque ad eiusdem arbitrium teneatur; sed in Dieta Pater Præsidens Generalis, cognita vera impossibilitate eius Monasterij, onus ad ipsum spectans in vnum, vel plura alia Monasteria, iuxta eorum vires cum voto Patrum Visitatorum in parte, vel in totum, & pro vna, vel pluribus vicibus, provt duxerit necessarium, transferat, ita tamen, vt Monasterio, vel Monasteriis pro eo soluentibus ius recuperandi solutam pecuniam aduersus illud reseruetur. Cæterùm si Abbatis, aut Cellerarij culpa Monasterium antedictæ solutioni impotens factum fuisse comperiatur (cuius rei sedula per Patres Præsidentem, ac Visitatores fiat indagatio) in illos pro merito animaduertatur.

Si forte Monasterium aliquod inopinata vrgente causa, supra proprios redditus sumptus facere, & consequenter æs alienum contrahere cogatur in libris Magistris eiusdem Monasterij antedicta vrgens causa dilucidè annotetur, & explicetur, deque ea Patres Visitatores in actu Visitationis, & Patres Definitores in Capitulo Generali certiores reddantur, qui sedulò curabunt, vt intra sequentem annum contractum debitum dissoluatur, eiusque solutionis rationem, ac modum (si ab ipsis reperiri, aut expediri non valeat) ad Sacram Congregationem deferant.

Abbatibus Monasteriorum, quæ ære alieno obligata sunt, & quibus proinde onus incumbit certas statutis temporibus ratas debiti partes successiuè persoluendi, aut deponendi, nullatenus liceat redditus Monasterij, præterquam in vsus merè necessarios erogare, nisi soluta prius, vel deposita respectiuè debita parte pecuniæ; & præsertim prohibitum illis omnino sit quodcunque fabricæ genus, nisi præcisa, ac absoluta vrgente necessitate per Regimen sedulò examinanda, & probanda. Quod si aduersus prædicta commiserint, & Fabricæ dispendium scuta quinquaginta excedat, antedictis Abbatibus minime suffragetur indultum, quod Sacra Congregatio rationabiles ob causas concedere aliquando solet petentibus dilationem ad soluendam, seu deponendam ratam pro tempore debitam, & per consequens pœnis obstricti censeantur, quæ in licentia contrahendi dictum æs alienum præscriptæ fuerunt, in casu quo debita rata deposita, aut soluta non fuerit, aliisque ad arbitrium, &c.

Sed & cæteris omnibus, & singolis Superioribus prohibitum sit, pecunias etiam extraordinario titulo Monasterio acquisitas fabricando (præterquàm reparationis omninò necessariæ causa) expendere, sub pœna suspensionis ab officio ipso facto incurrendæ, aliaque maiori pro rei qualitate, ac circumstantiis iuxta Sacræ Congregationis arbitrium.

A quindenniorum solutione nullum omninò Monasteriũ eximatur, quamvis fortasse vsque ad hanc diem aliquam ob causam ab iisdem soluendis fuerit exemptum. Et ad huiusmodi solutiones faciendas minimè census imponantur, aut alio modo æs alienum contrahatur; sed quotannis ex redditibus vniuscuiusque Monasterij rata pars currentis Quindennij in Sacro Monte Pietatis de Vrbe deponatur, cum expressa mentione, vt dicta pecunia in alios vsus impendi nequaquam possit. Abbates verò, & Cellerarij in aliquo ex prædictis deficientes

deficientes, priuationi vocis actiuæ, & passiuæ subiaceant.

Et ne antedictæ pecuniæ depositæ diu otiosæ permaneant, ex ipsis loca Montium Cameralium nomine, & ad fauorem pro rata respectiuè Monasteriorum deponentium consulta Sacra Congregatione emi poterunt, quæ quidem loca maturis successiuè terminis solutionum vendantur ad effectum ipsa Quindennia soluendi.

Atque, vt Monasteria solutionibus huiusmodi promptè valeant respondere, quoties hæreditario, vel alio quocumque extraordinario titulo quicquam pecuniæ ipsis obuenerit, id (nisi vsque ad summam scutorum quinquaginta dumtaxat) sine expressa licentia regiminis nequeat expendi, præterquam si in extinctionem alicuius debiti legitimè contracti conuertatur. Prout etiam, si qui redditus fœcundioribus forte annis vberius collecti ordinariis Monasterij expensis superfuerint, absque præcisa necessitate non expendantur: sed in subsidium aliorum subsequentium annorum, quibus fortasse minores prouentus contingent, prouidè reseruentur, cuius quidem reseruationis disquisitio à Patribus Visitatoribus specialiter fiat: Itavt Abbates, & Cellerarij, qui compendium huiusmodi neglexisse comperti fuerint, ab officiis suis ad beneplacitum Sacræ Congregationis suspendantur.

Quod intelligendum etiam est de iis Abbatibus qui in suo ingressu ad alicuius Monasterij Regimen notabilem summam reliquorum, nempe pecuniæ, aut aliarum rerum inuenerunt: quinimò horum reliquorum expressa mentio, atque distincta descriptio fiat in principio libri, quo rationes dati, & accepti describuntur.

In singulis Monasteriis vltra principales codices exitus, & introitus, habeantur etiam particulares Libri, in quibus nedum descripti sint redditus, & expensæ vniuscuiusque Grangiæ, seu Massariæ, necnon Index debitorum, & creditorum ad easdem spectantium, sed insuper in primis dicti Libri paginis accurata descriptio fiat vniuscuiusque Grangiæ, seu Massariæ, exprimendo fines, quantitatem, & qualitatem terrarum, & quæ sint Satiuæ, Syluosæ, Vineatæ, &c.

Itidem ædificia quæcumque, addito etiam Indice quorumcumque mobilium, & Instrumentorum rusticorum cuiusvis generis intra ipsa existentium, exprimendo numerum, qualitatem, ac pretium Armentorum, Pecudum, & aliorum quorumcunque animalium, quæ in ipsis Grangiis respectiuè habentur: Libri verò, & descriptiones huiusmodi singulis annis à Superioribus Locorum ante visitationem, à Patribus verò Visitatoribus in ipso actu visitationis sedulò reuideantur.

Qui Patres Visitatores, nedum Abbates, & Superiores locorum, sed Monachos quoque, & Commissarios in Grangiis pro * Annnarum cultura degentes interrogando explorent, ac pro capite personarum disquirant, quis eius Monasterij Status Oeconomicus, & quæ administrandi ratio, fides, ac diligentia, & præsertim, an Procuratoriæ Generali satisfactum sit: Ac si quando comperiant eidem Procuratoriæ, Cellerariorum præsertim culpa, aut inhabilitate satis consultum non esse, debeant ipsi Visitatores in actu Visitationis, assignata prius congrua portione pro victu, & vestiario Abbatis, & Monachorum, Commissarium specialiter designare, atque obligare fructus vnius, aut plurium Grangiarum ad effectum debitas ratas Procuratoriæ Generali soluendi, itavt loci Cellerarius sub pœna suspensionis ab officio ipso facto incurrendæ super antedictos obligatos fructus manus apponere nequeat, sed iidem Patres Visitatores, conscio atque consulto Abbate eius Monasterij particularem Monachum probitate, atque habilitate probatum deputent, qui præfatos fructus procuret, ac vendat, & pretio eidem Procuratoriæ Generali satisfaciat.

* Agrorum.

Decretum sanctæ memoriæ Innocentij Decimi circa rationes administrationis per Cellerarios reddendas sub die 13. Iulij 1654. editum, & à Sanctissimo Domino Nostro per literas in forma Breuis sub die 7. Septembris 1655. confirmatum inuiolatè seruetur.

In ædibus Grangiarum simplex, ac præcisè necessaria dumtaxat supellex detineatur, & in ipsis agris excolendis fructuosæ tantum culturæ ratio habeatur.

Nihil in Viridariis, aliisque huiusmodi amœnitatibus, atque deliciis pecuniæ, vel operis impendendo.

Sedulò etiam animaduertant Superiores, ne Monachi, vel alij Grangias administrantes hospitio, aut recreationis titulo amicos, aut propinquos sæculares, aut Religiosos excipiendo, Monasterij redditus insumant.

Contra prædicta verò committentes, vel omittentes pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, aliaque ad arbitrium Sacræ Congregationis pro modo, ac qualitate culpæ puniantur.

Is tantum numerus Famulorum sæcularium in Monasterio retineatur, qui præcisè necessarius sit, & vbi per Religiosos laicos, vel Commissos seruitium præstari potest, famuli sæculares nullatenus adhibeantur.

Vnicus deputatus famulus singulis Abbatibus sufficiat, & Abbates ipsi vnà cum cæteris Monachis in Refectorio comedant, nec priuatam mensam in cubiculo, nisi causa infirmitatis, vel alicuius hospitis excipiendi gratia habeant, idque rarò, & ob necessariam causam tantum: quod multò magis à Titularibus Abbatibus obseruandum erit, qui famulum etiam sibi assignatũ ita necessario tantùm detineant occupatũ seruitio, vt aliis quoque Monasterij seruitiis vacare possit.

Pro Vestiario Abbates duplum dumtaxat eius, quod reliquis præstatur Monachis, obtineant.

Abbates verò Titulares, qui aliàs Monasterij regimen nunquam obtinuerunt, sed ex priuilegio Abbates dicuntur, idem penitus quod Monachi ipsi, non obstante quocumque vsu, aut consuetudine, siue indulto vsque in præsentem diem seruato habeant.

Itidem quicumque titulares Abbates nullatenus à iurisdictione Abbatis loci, siue eo absente, eius Superioris, qui Monasterio præerit, exempti esse intelligantur, reseruatis alioquin eorum honorariis, præeminentiis, ac solitis prærogatiuis cæteroquin per hæc Decreta, vel aliter non abrogatis.

In Monasteriis ære alieno grauatis, excepto aliquo in Dieta ob aliquam necessariam causam declarando, rheda minimè habeatur, sed is tantum numerus equorum, qui ad rem rusticam procurandam omninò necessarius sit.

Abbates, & reliqui Superiores quorumvis Monasteriorum nonnisi necessariam ob causam officium suum concernentem itinerent. Et quatenus aliquo proprio respectu id agant, Monasterij sumptibus non fiat, quod ab inferioribus quoque Ministris, ac cæteris omnibus Monachis obseruetur, qui (& præsertim ætate iuniores) ad Monasteria longe distantia, nonnisi præuia matura consideratione transferantur.

Circa hospitalitatem erga personas extraneas exercendam, Decretum per eandem Sacram Congregationem sub die 18. Ianuarij 1661. editum, & à Sanctissimo Domino Nostro approbatum omninò seruetur.

Hospites verò Monachi, etiam Abbates diu tanquam aduenæ magis delicato, ac dispendioso victu non tractentur, sed post diem vnum ab eorum aduentu, illis in Refectorio communis mensa paretur, in qua tamen iisdem aliquod paruum edulium fraterna charitate præ aliis exhiberi poterit: Sæcularibus verò prandia, cœnas, & alias comessationes, recreationis titulo nuncupatas, dare omninò prohibitum sit.

Monachis, necnon Abbatibus ipsis annuos redditus, aut alia quæcumque bona mobilia, vel immobilia, licet mediantibus eorum personis Monasterio acquisita, nedum possidere, sed etiam administrare, vel titulo vsusfructus, depositi custodire, aut alio quolibet detinere, sub pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ omnino interdictum sit, sed ea omnia statim Superiori cum cæteris Monasterij bonis incorporanda, & per Officiales publicos administranda tradantur.

Neque circa hoc consuetudo vlla etiam immemorabilis, aut conniuentia, vel expressa licentia Superioris suffragetur, qui tamen Religiosis in necessitatibus eorum consulere non prætermittet, quorum respectu antedicta bona Monasterio acquisita fuerunt.

Si quando verò contingat, vt aliter per pios Testatores, vel alios circa prædicta disponatur, ad Sedem Apostolicam habeatur recursus, non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus. F. Cardinalis Paulutius Præfectus.

§. 2. Cum autem firmiora sint illa, quæ Sedis Apostolicæ præsidio, & munimine roborantur. Hinc est, quod Nos præmissorum omnium, & singulorum firmitati, & inuiolabili obseruationi prouidere cupientes, ac dilectum filium Procuratorem Generalem dictæ Congregationis Cassinensis specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes; supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Confirmat prout in tab.

§. 3. Decretum præinsertum, ac omnia, & singula in eo contenta, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentes literas, necnon Decretum præinsertum, & in illo contenta huiusmodi semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quandocumque inuiolabiliter, & inconcussè obseruari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis occasione scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictæ Congregationis Cassinensis, eiusque Monasteriorum quorumvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, eidem Congregationi Cassinensi, eiusque Monasteriis, ac illorum Superioribus, & Monachis, aliisque personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores, formas, & occasiones, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, seruatis, & insertis respectiuè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, vt earundem præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. R. A. & die 11. Apr.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub annulo Piscatoris, die 11. Aprilis 1661. Pontificatus nostri anno sexto.

Dat modum faciendi prouisiones, & electiones in Capitulis Generalibus, & dietis Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti. XCIII.

De auctoritate Dieta horum Monachorum vide ad Constit. 87. Vrbani VIII. Commissi nobis, *tom. 5. vbi de electione Diffinitorum pertractat.*

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1661.

Exordium.

AD Apostolicæ dignitatis apicem, meritis licet imparibus, diuina dispositione euecti, in eam præcipuè curam solicitis studiis intendimus, vt Religiosorum virorum sub suaui vitæ Monasticæ iugo Altissimi obsequiis addictorum Congregationes salubriter dirigantur, laudabilibusque institutis suis inhærentes feliciùs in dies, benedicente Domino, proficiant incrementis.

§. 1. Itaque, vt prouisiones, & electiones in Capitulis generalibus, & Dietis Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti de cætero faciendæ ad Omnipotentis Dei gloriam, dictæque Congregationis vtilitatem fiant, quantum Nobis ex alto conceditur, prouidere cupientes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vt in omnibus illis, quæ tam in proximo, quod mense Maio proximè venturo celebrabitur, & cæteris Capitulis generalibus per dilectos filios Præsidentem, & Diffinitores, quàm in subsequentibus Dietis dictæ Congregationis Cassinensis, quandocumque celebrandis per eumdem Præsidentem & Visitatores eiusdem Congregationis pro tempore existentes respectiuè fieri debebunt, Constitutiones ipsius Congregationis Cassinensis, necnon Apostolicæ in simili forma Breuis literæ, ac Decreta eandem Congregationem concernentia per Sedem Apostolicam approbata exactè obseruentur, nec vllæ dispensationes per Capitula, seu Dietas huiusmodi, vel prædictos Præsidentem, & Diffinitores, ac Visitatores de cætero concedi vllatenus possint, sed illæ dumtaxat dispensationes, quæ à Nobis, seu auctoritate nostra concessæ sunt hactenus, & in futurum tam à Nobis, quàm à successoribus nostris Romanis Pontificibus, seu nostra, vel illorum auctoritate concedentur, robur & effectum obtineant.

§. 2. Prætereà vt numerus Decanorum prædictæ Congregationis à fel. record. Paulo Papa V. prædecessore nostro per suas die 21. Martij 1608. in forma Breuis expeditas literas præscriptus, vt scilicet vnus tantum sit Decanus pro quinque Monachis expressè professis eiusdem Congregationis exactè pariter obseruetur. Promouendi autem ad Decanatum omnia per præfatas Constitutiones, ac Decretum à rec. mem. Innocentio Papa X. Prædecessore pariter nostro die 7. Nouembris 1645. confirmatum requisita habere debeant, nec vlla Decanorum huiusmodi electio cum clausula, Si Romano Pontifici placuerit, fieri de cætero possit, tenore præsentium perpetuò statuimus, & ordinamus: firmo remanente Decreto particularis Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium per nos deputatæ super administratione Monasteriorum Cassinensium restauranda, per nostras in simili forma Breuis literas confirmato.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inuiolabiliter obseruari. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis præfatæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane,

si

si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus piæ mem. Clementis Papæ VIII. etiam Prædecessoris nostri in forma Breuis litteris die 6. Martij 1593. emanatis, per quas Diffinitorio dictæ Congregationis Cassinensis super defectu temporis ad Abbatis dignitatem, ac ad Prioratum respectiuè requisiti, omnibus votis suffragantibus dispensandi facultas concessa fuit, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, eiusdem Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque, indultis & literis Apostolis dictæ Congregationi, eiusque Capitulo generali, Dietæ, Diffinitorio, ac Superioribus, & Monachis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 5. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 6. die 11. Apr. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 11. Aprilis 1660. Pontificatus Nostri anno sexto.

XCIV. Pro bono regimine Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum.

Vide ad Constitutionem 18. *Greg. XV.* Sacri Apostolatus, *in qua confirmat Constitutiones pro felici regimine eorumdem Clericorum Scholarum Piarum.*

Edita An. D. 1660.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Motiua. CVm sicut accepimus in Congregatione sæculari Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum plures exortæ sint controuersiæ: Nos illas dirimere, & bonum ipsius Congregationis quantum in Domino possumus promouere cupientes.

§. 1. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, déque Apostolicæ potestatis plenitudine statuimus, & decernimus tenore præsentium, vt Præpositus Generalis memoratæ Congregationis, & quatuor Assistentes, tam in vltimo Capitulo generali electi, quàm deinceps in perpetuum eligendi durare debeant ad sexennium tantum: ipsique Assistentes votum habeant decisiuum cum eodem Præposito Generali in electionibus, deputationibus, ac mutationibus quorumcumque Superiorum. Item in causis, & sententiis criminalibus, necnon in quibuscumque aliis actibus, qui ex Constitutionibus eiusdem Congregationis, vel decretis Capitulorum generalium fieri, seu expediri debent à Præposito Generali, & Assistentibus. In reliquis verò iidem Assistentes votum habeant consultiuum, & Præpositus Generalis quoad eum fieri poterit eorum consilium sequatur ad præscriptum Constitutionum ipsius Congregationis, & vnà omnes cum Præposito Generali resideant in domo S. Pantaleonis de Vrbe.

§. 2. Præterea inuiolatè seruari præcipimus laudabile dictæ Congregationis institutum, præcipuè in vsu associandi pauperes pueros ad eorum domos: deferendi habitum quadratis, & formæ à prædictis Constitutionibus præscriptæ: incedendi pedibus discalceatis, recipiendi ad Scholas pueros aptos ad prima elementa, adhibendi lectulos ad formam dictarum Constitutionum, denominandi personas eiusdem Congregationis non ex cognomine gentilitio, sed ex nomine alicuius Sancti: ac demum seruandi etiam in itinere paupertatem, quam operarij huius instituti profitentur.

§. 3. In cæteris verò seruari iubemus antiquas Constitutiones Congregationis huiusmodi cum omnibus gratiis, indultis, & priuilegiis à Sede Apostolica eidem concessis; in iis tamen quæ aptantur, & congruunt statui Congregationis sæcularis, & præsentibus literis non aduersantur.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectiuè inuiolabiliter obseruari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, prædictæ Congregationis, & aliis quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

§. 6. Volumus autem, vt præsentium transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diœc. sub Annulo Piscatoris, die 28. Aprilis 1660. Pontificatus Nostri anno sexto. *D. P. An. 6. die 28. Apr.*

XCV. Confirmat Decreta Sacrarum Congregationum ad sepulturam pertinentia, pro Prouincia Sancti Saturnini Ordinis Minorum de Obseruantia in Sardinia.

De hac materia vide ad Constit. 244. *Vrb. VIII.* Cùm sicut, *tom.* 5. *& ad Constit.* 9. *Innoc. X.* Ex iniuncto, *tom.* 4.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam. *Edita An. D. 1660.*

ALiàs pro parte dilecti filij Antonij Francisci Tholo, & Pirella Procuratoris Prouinciæ Sancti Saturnini Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum in Sardinia Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod dilecti pariter filij Canonici, & Beneficiati Metropolitanæ Ecclesiæ Calaritanæ die 11. Augusti 1659. Conuentum S. Mauri violenter ingressi fuerunt ad officiandum in illa Ecclesia contra Decreta diuersarum Congregationum eiusdem S. R. E. Cardinalium, tenoris qui sequitur, videlicet. *Supplicatio.*

§. 1. Sac. Rituum Congregatio iuxta aliàs resoluta respondit, officium super cadaueribus in Ecclesiis Regularium spectare, & pertinere ad ipsos Regulares, non autem ad Curatos defunctorum, & ita in posterum seruari mandauit, non obstante contraria consuetudine. Die 27. Nouemb. 1638. C. Episc. Portuensis Card. Pius. Iulius Cincius. Loco † sigilli.

Necnon Sacra Congregatio Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præposita censuit defunctorum cadauera in Ecclesiis dictorum Fratrum sepelienda ab ædibus defunctorum ad eorumdem Fratrum Ecclesias recto tramite deferri licitè posse, monito tamen prius, & requisito, ac expectato proprio Defunctorum Parocho, à quo benedictionem, & vltimum vale recipere possent, quo venire expressè recusante, possint iidem Fratres etiam ipso inuito dicta cadauera ad suas Ecclesias transportare, consanguinei verò talium defunctorum illis parentare in Parochialibus, & aliis Presbyterorum, etiam in Cathedralibus Ecclesiis nullo modo possint. Si quæ verò immemorabilis consuetudo in contrarium super præmissis existere prætendatur, legitimè probetur, & interim præsens Decretum ad vnguem seruetur, prout eadem Sacra Congregatio seruari mandauit. Romæ die 14. 1639. Cardinalis Antonius Barberinus. C. Facchenettus. Loco † sigilli.

Necnon Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum censuit quoties cadauera defunctorum ad Ecclesias Fratrum Mendicantium deferuntur, officia mortuorum, & reliqua quæ in huiusmodi ministerio adhiberi solent, non à Canononicis, neque à Clero, sed à Fratribus obiri, & peragi debere. H. B. Cardinalis. Franciscus Paulutius Sac. Congregationis Secretarius. Loco † sigilli.

Necnon Sac. Rituum Congregatio iuxta alias resoluta respondit electionem, & numerum Religiosorum pro associandis Cadaueribus ad libitum hæredum defunctorum spectare, & pertinere, & ita vbique seruari debere declarauit die 14. Ianuarij 1640. P. Card. Crescentius: Iulius Cincius Secretarius. Loco † sigilli.

§. 2. Quodque in obseruantia Decretorum præinsertorum, & literarum Apostolicarum die 29. Augusti eiusdem anni 1659. emanatarum Fratres Ecclesiæ Sanctæ Mariæ I e s v noluerunt permittere, vt Capitulum prædictæ Ecclesiæ Calaritanensis dictam Ecclesiam Sanctæ Mariæ I e s v ingrederetur, ipsum verò Capitulum, & Beneficiati cadauer quoddam inde abripuerant, & ad Ecclesiam Sanctæ Eulaliæ tulerant. Et in eadem expositione subiuncto, quod præfata Decretis præinsertis aduersentur, ideoque primò dictæ Cardinalium Congregationi supplicato, vt decerneret cadauer huiusmodi restitui, & dicta Decreta obseruari, & si fortè Canonici quoad secundum Decretum immemorabilem consuetudinem prætenderent, hoc nihil obstare, nisi legitimè probetur: emanauit ab eadem Congregatione Cardinalium negotiis, & consultatiooibus Episcoporum, & Regularium præposita Decretum tenoris qui sequitur, videlicet.

Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, réque partibus tam verbo, quàm scripto informantibus audita, Eminentissimo Santacrucio referente diligenter, ac maturè examinata, & discussa, censuit cadauer de quo agitur restituendum esse, prout vnà cum funerali pompa restitui mandat, & præcipit Ecclesiæ Sanctæ Mariæ I e s v Fratrum Minorum Obseruantiæ S. Francisci. Nec Capitulo, & Clero Metropolitanæ Ecclesiæ Calaritanæ funeralia in dicta Ecclesia Sanctæ Mariæ, neque in Sancti Mauri eorundem Fratrum exercere, & celebrare super defunctorum ibidem sepelienda cadauera licere, reseruato tamen iure eidem Capitulo, & Choro probandi prætensam immemorabilem, & ita declarauit, & decreuit, prout præsentium tenore declarat, & decernit, in contrarium allatis minimè obstantibus. Romæ 12. Martij 1660. M. Card. Ginettus.

§. 3. Cum autem, sicut dictus Antonius Franciscus Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum proximè insertum pro firmiori illius subsistentia, & obseruatione Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desideret. Nos ipsum Antonium Franciscum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum, die 12. Martij proximè præteriti emanatum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus. Salua semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diœcesis, sub Annulo Piscatoris, die 30. Aprilis 1660. Pontificatus Nostri anno sexto.

Prohibisce le Lire, e Bolognini nelle Prouincie di Bologna, Ferrara, Romagna, è Rauenna, volendo che vi si introduchino li giuli, e baiocchi. XCVI.

Edita A. D. 1660.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

MEditatio cordis nostri ad ea præcipuè conuertitur, per quæ nostrorum, & S.R.E. in temporalibus subditorum vtilitatibus opportuna ratione consulitur. Cum itaque aliàs, videlicet die prima Iulij proximè præteriti, dilectus filius noster Gibertus eiusdem S.R.E. Presbyter Cardinalis Borromæus nuncupatus, noster, & Sedis Apostolicæ in Prouincia nostra Romandiolæ, & Exarchatu Rauennæ de Latere Legatus edictum iussu nostro ediderit, & subinde die 14. eiusdem mensis Iulij publicari fecerit tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 1. Giberto della S.R.C. Prete Cardinal Borromeo della Prouincia di Romagna, & Essarcato di Rauenna de Latere Legato. Hauendo la Santità di Nostro Sig. Papa Alexandro VII. con la sua infinita prudenza, & applicatione al publico beneficio di questa Prouincia, oltre à tante gratie compartitegli, considerato di quanto pregiudicio gli sia l'ingiusto accrescimento del valore estrinseco delle monete, col quale vengono i suoi Popoli à riceuere per le lor Biade, e frutti della solita bontà il presso in moneta calcolate à più di quello, che intrinsecamente vagliono, & hauendo considerato, che le prouisioni prese sopra ciò da molti de suoi Antecessori, non solo non hanno portato quel buon effeto, che si desideraua, ma fatto vedere con la successiua alteratione, che sempre piu si possono temere maggiori disordini, e dependendo questi in gran parte dell'esser le monete calcolate in lire, che non sono effettiue ma vna moneta imaginaria, che con troppa facilità viene dall'auaritia, e dall'industria, & artificij di alcuni Mercanti alterata, essendosi esaminata con vna lunga, & essata discussione la materia, e sentiti i suoi Vfficiali, e prattici Mercanti, & altri che vi possono hauer interesse, hà risoluto porui rimedio con gl'infrascritti ordini, e prouisioni, che di commendamento della Santità Sua al presente si

ſi publicano, è ſi haueranno inuiolabilmente da oſſeruare ſotto le pene in eſſi contenute.

§. 2. Prima ſi ordina è commanda eſpreſſamente, che reſti totalmente abolito il nome di lira, e Bologgnini, e che tutti i debiti, e pagamenti, tanto in capitale, quanto in frutti, etiandio Liuelli, Canoni, Cenſi, Legati pij, Gabelle etiam Camerali, Mercedi, Porti di lettere, è di qualſiuoglia Contratto, che ricerchi ſpeciale, & indiuiduale mentione fatto in qualſiuoglia tempo, tra qualſiuoglia perſona, tanto laicale d'ogni maggior dignita, etiam Regale, Ducale, & Imperiale, quanto Eccleſiaſtica, Secolare è Regolare di qualſiuoglia preeminenza, etiam de Cardinali e della Camera Apoſtolica, che cantano, ò ſono douuti in moneta di lira, s'intendano conuertiti in giuli, e baiocchi à ragione d'ogni cinque lire, e mezza cento baiocchi Papali, che conſtituiſcono diece giuli, e di vndici Bolognini dieci baiocchi, che fanno vn giulio, è per ogni baiocchò quattrini ſei del peſo, e bonta di quelli di Bologna, & vn quattrino due danari, facendoſi conto che ſecondo il preſente valore di ſcudi di paoli col medemo numero di giuli, che ſi pagarebbe adeſſo il debito conſtituito in lire viene à coſtituirſi il nuouo debito in moneta di giulij & in queſta forma dourà da debitori pagarſi, e da Creditori riſcuoterſi ſotto pene arbitrarie, etiam corporali ad arbitrio di Sua Eminenza, e perche in Rimini, è S. Arcangelo il giulio e valutato hora meno che altroue, ſi dichiara che nella Citta di Rimini, è Terra di Sant'Arcangelo, e ne loro Gouerni la detta riduttione ſi faccia à ragione di ogni cinque lire Bolognini ſei, quattrini quattro in vno ſcudo di giulij dieci, e per ogni Bolognini dieci quattrini quattro in vn giulio.

§. 3. Che da hora auanti niſſuno ardiſca di far contratto di qualſiuoglia ſorte in moneta di lira, è Bolognini, mà ò nelle monete d'oro, & argento effettiue, ò in ſcudi, è baiocchi Papali, ſotto pena a ciaſcuno de contraenti della perdita della ſomma, è robba contrattata oltre la nullità del contratto.

§. 4. Che tutte le monette correnti non ſi poſſino calcolare, ſe non à moneta di giuli, è baiocchi Papali ſecondo la loro bontà intrinſeca, è valore di ciaſcuna, che ſarà dichiarata nel preſente Editto, è non ſi poſſino alterare, nè ſpendere di vantaggio dandole, è riceuendole, alla medema valuta, è con gl'isteſſi peſi, prohibendo qualſiuoglia altra moneta, che non ſarà nominata nel preſente Editto, ò che eſſendo nominata nel preſente Editto, non ſarà della bonta, e lega giuſta in maniera, che non ſi poſſa introdurre, ne contrattare, ne ritenere ſotto pena della perdita del danaro, del quadruplo, e de Corporali, etiam di galera perpetua ad arbitrio ſecondo le qualità, e circonſtanze de caſi, dichiarando però, che le prohibite, che ſi trouaſſero qui nel tempo del preſente Editto ſi poſſino ſolo ritenere per due meſi, che ſe gli da tempo di farne eſito fuori della Legatione.

§. 5. Che tutti li Banchieri, Bancherotti, Mercanti, Gabellieri, ſtiano auuertiti, e particolarmente nelle monete di lega, & altre tollerate che non ſiano alterate, e ritrouandoſi tali ne diano ſubito notitia al Gouernatore del luogo, perche poſſa far fare le diligenze neceſſarie ſotto pena della perdita della moneta, ſcudi ducento, & altre corporali arbitrarie, etiam della Galera. Che ogni Banchiero, Mercante, Speciale, Beccaro, Fornaro, Lardarolo, & Hoſte tenga queſto Bando affiſſo ne i loro Banchi, è Botteghe ſotto pena di ſcudi cinquanta. Che ſotto pene ad arbitrio di Sua Eminenza anco corporali tutti li prezzi di robbe, coſi comeſtibili come Pane, Carne, Olio, & altro, come non comeſtibili, che ſono adeſſo tariffate in moneta di lira, è Bolognini ſi conuertano in moneta di giuli, è baiocchi, e quattrini con la ſudetta proportione, che quello che ſi pagaua vndeci Bolognini, che faceuano vn giulio ſi paghi dieci baiocchi Papali che è la valuta del medemo giulo; Onde doue prima ſi dauano trenta oncie di pane per quattro Bolognini, adeſſo per quattro baiocchi ſe ne daranno trentatrè, è nella medeſima conformità ſi farà nell'altre robbe ſecondo la noua Tariffa, che in giuli, e baiocchi ſi daranno da per tutto da i Gouernatori, & Vfficiali nel medemo tempo della publicatione del preſente Editto.

§. 6. Dichiarandoſi, che nelli gouerni di Rimini, e Sant Archangelo le Tariffe ſi aggiuſtino con la proportione poſta nel Capitolo primo, cioè à ragione d'vn giulio per ogni Bolognini dieci, e quattrini quattro. E quanto à i prezzi delle Robbe, è Mercantie che non hanno Tariffa, doueranno i Mercanti vſare la medema proportione, e non pigliar occaſione di alterarli ſotto pene etiam Corporali ad arbitrio di Sua Eminenza.

§. 7. Si notifica ad ogn'vno, che alle dette pene ſaranno tenute tutte le perſone, coſi Secolari, come Eccleſiaſtiche, è Regolari di qualſiuoglia priuilegio, dignità, è preeminenza, che ricerchi ſpeciale, & indiuidua mentione, è ſi procederà per Inquiſitione, & in ogn altro miglior modo. E queſto Editto publicato in Rauenna nel luogo ſolito, ligherà ogn'vno in queſta Prouincia doppo cinque giorni, come ſe foſſe perſonalmente intimato. Subiuncta præinſerto Edicto peculiari æſtimatione, ſeu Tariffa monetarum argentearum, & aurearum, per quam eædem monetæ ad rationem tot iuliorum, baiocchorum, & quattrenorum reſpectiue æſtimantur, & reducuntur, cum nonnullis Ordinationibus, prout in eadem Tariffa, quam præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſa, ac de verbo ad verbum inſerta haberi volumus, vberiùs continetur.

§. 8. Hinc eſt, quòd nos præmiſſorum omnium, & ſingulorum firmiori robori, & inuiolabili obſeruantiæ conſulere cupientes, Edictum præinſertum, ſubiunctamque eidem Tariffam, & Ordinationes huiuſmodi, cum omnibus, & ſingulis in eis reſpectiuè contentis, & inde ſequutis, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine tenore præſentium confirmamus, & approbamus, illaque rata, & grata habemus, ac iuſſu noſtro emanaſſe declaramus, & atteſtamur, necnon illis omnibus, & ſingulis inuiolabilis, & irrefragabilis Apoſtolicæ firmitatis robur, & efficaciam adiungimus, omneſque, & ſingulos iuris, & facti, ac ſolennitatum quarumcunque, tam ex iuris Communis, & Conſtitutionum Apoſtolicarum præſcripto, quam aliàs quomodocunque, & qualitercumque, etiam de neceſſitate in ſimilibus obſeruandarum, alioſve quoſlibet quantumvis magnos, ac formales, & ſubſtantiales, indiuiduaque mentione dignos defectus, ſi qui in præmiſſis, vel eorum aliquo quomodolibet interuenerint, aut interueniſſe dici, cenſeri, prætendi, vel intelligi poſſint, pleniſſime ſupplemus, & ſanamus, ac penitus, & omninò tollimus, & abolemus. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta, & inſerta quæcumque, necnon Tariffam, & ordinationes huiuſmodi ab omnibus, & ſingulis, ad quos nunc quoquo modo ſpectat, & ſpectabit in futurum, cuiuſcunque ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis, & præminentiæ fuerint, etiamſi Cardinalatus honore fulgeant, & Legati de Latere poteſtate, & auctoritate fungantur, ſemper, & perpetuò inuiolabiliter, & inconcuſsè obſeruari debere, neque ipſas præſentes literas, etiam ex eo, quod quilibet in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, aut ad ea vocati, & auditi, cauſæque propter quas ipſæ præſentes emanarunt adductæ, aut verificatæ, & iuſtificatæ non fuerint, ſeu ex alia qualibet quantumvis iuſta, legitima, pia, & priuilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Iuris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, vllo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, alióve quolibet quantumvis ſubſtantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili defectu

Confirmat huiuſmodi ordinationes.

notari, impugnari, inualidari, & restringi, retractari, in controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, seu aduersus illas aperitionis oris, & restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque iuris, & facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare posse, sed easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & alios Cardinales etiam de Latere Legatos, necnon Cameræ nostræ Apostolicæ Thesaurarium Generalem, Præsidentes, Clericos, aliosve Officiales, & Ministros, & cæteros quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocunque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 9. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo iure quæsito, & fel. recordationis Pij Papæ Quarti Prædecessoris nostri de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, itavt præsentes literas ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in Vniuersalibus, Prouincialibusque & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum, locorum, & Ecclesiarum, Monasteriorum, Collegiorum, Conuentuum, Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum quorumlibet, aliisve quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vsibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus: priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 10. Volumus autem, vt earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 21. Maij 1657. Pontificatus nostri anno sexto.

Ordini per la Città, è Ducato di Ferrara, cioè che vi resti totalmente abolito il nome di Lira, e Bolognini, e che tutti i debiti, che cantano in moneta di Lira, s'intendano conuentiti in giuli, e baiocchi. XCVII.

Consimilem Monetarum reductionem habes supra ad Constitutionem 96. Meditatio, & ad Constitutionem 105. eodem modo incipientem, ab hoc Sanctissimo Pontifice emanatas.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Meditatio cordis nostri ad ea præcipuè conuertitur, per quæ nostrorum, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ in temporalibus subditorum vtilitatibus opportuna ratione consulitur. Cum itaque aliàs dilectus filius noster Laurentius Tituli Sancti Chrysogoni, eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Imperialis nuncupatus, noster, & Sedis Apostolicæ in Ciuitate, & Ducatu Ferrariensi nostris de Latere Legatus, edictum iussu nostro ediderit, & publicari fecerit tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 1. Lorenzo Cardinal Imperiale nella Città, è Ducato di Ferrara à Latere Legato, &c. Hauendo la Santità di Nostro Signore Papa Alessandro Settimo con la sua infinita prudenza, & applicatione al publico beneficio di questa Prouincia, oltre à tante gratie compartiteli, considerato di quanto pregiudicio gli sia l'ingiusto accrescimento del valore estrinseco delle monete, col quale vengono i suoi Popoli à riceuere per le lor Biade, è frutti della solita bontà il prezzo in monete calcolate à piu di quello, che intrinsecamente vagliono, & che le prouisioni prese sopra ciò da molti de suoi Antecessori, non solo non hanno portato quel buon effetto, che si desideraua, ma fatto vedere con la successiua alteratione, che sempre diu si possono temere maggiori disordini, è dipendono questi in gran parte dall'esser le monete calcolate in lire, che non sono effettiue ma vna moneta imaginaria, che con troppa facilità viene dall'auaritia, è dall'industria, & artificij di alcuni Mercanti alterata, & essendosi esaminata con vna lunga, & esatta discussione la materia, e sentiti non solo i suoi Vfficiali, è prattici Mercanti, & altri che ci possono hauer interesse, hà risoluto porui rimedio con gl'infrascritti ordini, è prouisioni, che di commandamento della Santità Sua si publicano, è si haueranno inuiolabilmente da osseruare sotto la pene in essi contenute.

§. 2. Prima si ordina è commanda espressamente, che resti totalmente abolito il nomine di Lira, è Bolognini, è che tutti i debiti, è pagamenti, tanto in capitale, quanto in frutti, etiandio Liuelli, Canoni, Censi, Legati Pij, Gabelle etiam Camerali, Mercedi, Porti di lettere, è di qualsiuoglia Contratto, che ricerchi speciale, & indiuidual mentione fatto in qualsiuoglia tempo tra qualsiuoglia persona, tanto Laicale d'ogni maggior dignita, etiam Regale, Ducale, & Imperiale quanto Ecclesiastica, Secolare, è Regolare di qualsiuoglia preminenza, etiam de Cardinali, è della Camera Apostolica, che cantano, ò sono douuti in moneta di Lira, s'intendano conuertiti in giuli, è baiocchi à ragione d'ogni cinque Lire, e mezza centa baiocchi Papali, che constituiscono diece giuli, è di ogn'vndici Bolognini dieci baiocchi, che fanno vn giulio, è per ogni baiocco quattrini sei del peso, è bonta di quelli di Bologna, & vn quattrino due danari, facendosi conto che secondo il presente valore di scudi di paoli col medemo numero di giuli, che si pagarebbe adesso il debito constituito in Lire viene à costituirsi in nuouo debito in moneta di giuli, & in questa forma dourà da

da debitori pagarsi, è da Creditori risenoterst sotto pene arbitrarie, etiam corporali ad arbitrio di Sua Eminenza.

§. 3. Che da hora auanti nissuno ardisca di far contratto di qualsiuoglia sorte in moneta di Lira, è Bolognini; mà ò nelle monete d'oro, & argenm effettine, ò in scudi, è baiocchi Papali, sotto pena à ciascuno de contraenti della perdita della somma, è robba contrattam oltre la nullità del contratm.

§. 4. Che tutte le monete correnti non si possino calcolare, se non à moneta di giuli, è baiocchi Papali secondo la loro bontà intrinseca, è valore di ciascuna che sara dichiarata col presente Editto, è non si possino alterare ne spendere di vantaggio dandole, è riceuendole, alla medesima valuta, è con gl istessi pesi, prohibendo qualsiuoglia altra moneta, che non sarà nominata nel presente Editto, è che essendo nominata nel presente Editto, non sarà della bontà, è lega giusta in maniera, che non si possa introdurre, ne contrattare, ne ritenere sotto pena della perdita del danaro, del quadruplo, è de Corporali, etiam di galera perpetua ad arbitrio secondo la qualità, è circostanae de casi, dichirando però, che le proibite, che si trouassero qui nel tempo del presente Editto si possino solo ritenere per due mesi, che se gli da tempo di farue esito fuori della Legatione.

§. 5. Che tutti li Banchieri, Bancherotti, Mercanti, Gabellieri, stiano auuertiti, e particolarmente nelle monete di lega, & altre tolerate, che non siano alterate, è ritrouandosi tali ne diano subito notitia al Signor Giudice de Saui in Ferrara, è nel Distretto, & alli Gouernatori de Luoghi fuori del Distretto, perche possa fare le diligenae necessarie sotto pena della perdita della moneta, scudi ducento, & altre corporali arbitrarie, etiam della Galera. Che ogni Banchiero, Mercante, Speciale, Bottegaro, Beccaro, Fornaro, Lardarolo, & altri Artefici tenga questo Bando affisso ne i loro Banchi, è Botteghe sotto pena di scudi cinquanta. Che sotto pena ad arbitrio di Sua Eminenza anco corporali tutti i prezzi di robbe, così comestibili come Pane, Carne, Oglio, & altro comestibili, che sono adesso tariffate in moneta di Lira, è Bolognini si conuertano in moneta di giuli, e baiocchi, è, quattrini con la susdetta proportione, che quello che si pagaua vndeci Bolognini, che faceuano vn giulio si paghi dieci baiocchi papali che è la valuta del medesimo giulio; Onde doue prima si dauano trenta oncie di pane quattro Bolognini, adesso per quattro baiocchi se ne daranno trentatre oncie e nella medesima conformità si farà nell'altre robbe secondo la noua Tariffa, che in giuli, è baiocchi si daranno da per tutto da i Gouernatori, & Vfficiali nel medemo tempo della publicatione del presente Editto. E quanto à i preaai delle Robbe, è mercantie, che non hanno Tarifla, douranno i Mercanti vsare la medesima proportione, è non pigliar occasione di alterarli sotto pena etiam Corporale ad arbitrio di Sua Eminenaa.

§. 6. Si notifica ad ognuno, che alle dette pene saranno tenute tutte le persone così Secolari, come Ecclesiastiche, è Regolari di qualsiuoglia priuilegio, dignità, è preeminenza, che ricerchi speciale, & indiuidua mentione, e si procederà per Inquisitione, & in ogn'altro miglior modo. E questo Editto affisso publicato ne i luoghi soliti, ligherà ognuno doppo cinque giorni, come se fosse personalmente intimato.

Dato nel Castellano di Ferrara questo di 12. Luglio 1659. Publicato li 14. detto. Lorenzo Cardinal Imperiale Legato, &c. Subiuncta præinserto Edicto peculiari æstimatione, seu Tariffa monetarum argentearum, & aurearum, per quam eædem monetæ ad rationem tot Iuliorum, baiocchorum, & quartenorum respectiuè æstimantur, & reducuntur, cum nonnullis ordinationibus, provt in eadem Tariffa, quam præsentibus pro plenè, & sufficienter expressa, ac de verbo ad verbum inserta haberi volumus, vberiùs continetur.

§. 7. Hinc est, quod nos præmissorum omnium, & singulorum firmiori robori, & inuiolabili obseruantiæ consulere cupientes, Edictum præinsertum, subiunctamque eidem Tariffam, & ordinationes huiusmodi, cum omnibus, & singulis in eis respectiuè contentis, & inde sequutis, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illaque rata, & grata habemus, ac iussu nostro emanasse declaramus, & attestamur, necnon illis omnibus, & singulis inuiolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adiungimus, omnesque, & singulos iuris, & facti, ac solennitatum quarumcumque, tam ex iuris Communis, & Constitutionum Apostolicarum præscripto, quàm alias quomodocumque, & qualitercumque. etiam de necessitate in similibus obseruandorum, aliosve quoslibet quantumvis magnos, ac formales, & substantiales, indiuiduaque mentione dignos defectus, si qui in præmissis, vel eorum aliquo quomodolibet interuenerint, aut interuenisse dici, censeri, prætendi, vel intelligi possent, plenissime supplemus, & sanamus, ac penitus, & omninò tollimus, & abolemus.

§. 8. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta, & inserta quæcunque, necnon Tariffam, & ordinationes huiusmodi ab omnibus, & singulis, ad quos nunc quoquo modo spectat, & spectabit in futurum, cuiuscumque status, gradus, ordinis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi Cardinalatus honore fulgeant, & Legati de Latere potestate, & auctoritate fungantur, semper, & perpetuò inuiolabiliter, & inconcussè obseruari debere; neque ipsas præsentes literas, etiam ex eo quod quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, causæque propter quas ipsæ præsentes emanarunt, adductæ, aut verificatæ, & iustificatæ non fuerint, seu ex alia qualiber quantumvis iusta, legitima, pia, & priuilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Iuris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, vllo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliòve quolibet quantumvis substantiali, aut inexcogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, inualidari, restringi, retractari, in controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, seu aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare posse, sed easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & alios Cardinales etiam de Latere Legatos, necnon Cameræ nostræ Apostolicæ Thesaurarium Generalem, Præsidentes Clericos, aliosve Officiales, & Ministros, & cæteros quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo iure quæsito, & felic. record. Pij Papæ Quarti Prædecessoris nostri de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, itavt præsentes literas ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac *Contrarijs derogat.*

in

in Vniuersalibus, Prouincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum, Locorum, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Collegiorum, Conuentuum, Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum quorumlibet, aliisque quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vsibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio, aut forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, & exprimerentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides. §. 10. Volumus autem, vt earumdem præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 6. die 27. May. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Maij 1660. Pontificatus nostri anno sexto.

XCVIII. De obligatione denunciandi hæreticos, vel de hæresi leuiter suspectos: Et quod in materia hæresis non admittitur correctio fraterna.

Feria 5. Die 8. Iulij 1660.

In Congregatione generali Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico apud Sanctam Mariam Maiorem coram Sanctissimo D. N. Alexandro Diuina Prouidentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reuerendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in Vniuersa Republica Christiana contra hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à S. Sede Apostolica specialiter deputatis.

Motiua huius Constit. Licet aliàs per Constitutionem felic. recordationis Pauli V. emanatam sub die 1. Septembris 1606. quæ incipit, Romanus Pontifex, fuerit districtè prohibitum Superioribus Regularium, ne quovis titulo, vel prætextu præuentionis, aut consuetudinis, & præscriptionis, etiam immemorabilis, aut alio in causis ad Sanctum Officium spectantibus se quoquo modo intromittere, aut immiscere, denunciationes recipere, testes examinare, processus conficere, causas cognoscere, aut terminare audeant; imò ex eiusdem Constitutionis dispositione eisdem fuerit grauiter iniunctum, vt suos subditos, ac Religiosos, quos hæresis labe infectos, vel de hæresi suspectos nouerint, absque alia consultatione cum propriis suæ Religionis Superioribus, vel alia quavis persona facienda, sine mora Inquisitoribus, vel locorum Ordinariis vicinioribus denuncient.

§. 1. Nihilominus animaduertens Sanctissimus D. N. Alexander VII. ab aliquibus Regularibus in dubium reuocari prædictam denunciandi obligationem, adeo vt nedum suos subditos non denuncient, verùm etiam fideles ad ipsos pro consilio recurrentes, an debeant Sancto Officio denunciare quæ audierunt, aut viderunt ad ipsum Sanctum Officium spectantia, ad id faciendum, vt deberent, non obligent, imò aliquando eosdem perperam instruant, non teneri, nec sub obligatione Constitutionum Apostolicarum comprehendi, & hanc opinionem erroneis aliquot Doctorum sententiis confirmare tentantes, eosdem in maximum fidei discrimen ab onere denunciandi retrahere conentur.

Innouat Constit. Pauli V. §. 2. Volens proinde Sanctitas Sua abusum huiusmodi ex sui Pastoralis officij debito coercere, post maturam facti discussionem, auditis votis Eminentissimorum, & Reuerendissimorum Dominorum Cardinalium aduersus hæreticam prauitatem generalium Inquisitorum, innouat Constitutionem prædictam à fel. record. Paulo V. emanatam, & quatenus opus sit, eam declarans, hoc præsenti Decreto districtè præcipit, & mandat omnibus, & singulis Regularium Generalibus, Prouincialibus, Abbatibus, Prioribus, Guardianis, Rectoribus, Præpositis, aliisque eiusmodi quocumque nomine nuncupatis Superioribus cuiuscumque Ordinis, & Instituti, siue Mendicantium, siue non Mendicantium, necnon Congregationis, & Societatis Clericorum Regularium quorumcunque, etiam Societatis Iesv, aliorumque quomodocumque exemptorum, vel non exemptorum, etiamsi essent specialiter, & nominatim exprimendi, vt omninò dictæ Constitutioni in omnibus pareant, & omnes, & quoscumque Religiosos, tam sibi ipsis subditos, quam non subditos, cuiuscumque dignitatis, gradus, & conditionis existant, hæreticos, vel de hæresi quomodocumque etiam leuiter suspectos, deferant, & iudicialiter denuncient Inquisitoribus, vel locorum Ordinariis, & nullatenus in causis ad Sanctum Officium spectantibus audeant se intromittere, neque suos subditos ad Sanctum Officium recurrentes, vel recurrere, aut accedere volentes, molestare, vexare, vel alio quovis modo, siue directè, siue indirectè auertere, retrahere, dissuadere; imò prædictos suos subditos monere debeant, vt ipsi quoque eidem decreto omninò pareant, & alios Christi fideles etiam Confratres suos ad parendum pariter hortentur, & suadeant, reiectis penitus huiusmodi opinionibus, atque interpretationibus, quas Sanctitas Sua cum voto dictorum Eminentissimorum DD. Cardinalium, tanquam perniciosas, temerarias, & non consistentes, & à mente Sanctitatis Suæ prorsus alienas reprobauit, & reprobat.

§. 3. Et quia quandoque etiam eorum subditi deficiunt in eo, quod ipsis implendum incumbit cum Religiosis eiusdem, alteriusve Ordinis, aliisve quibuscumque personis de fide suspectis, cæterisque petentibus consilium in materiis ad Sanctum Officium spectantibus, itavt nedum ipsimet denunciationes differant, vel ab illis prorsus abstineant, verùm etiam multoties ab eisdem alios à se consilium petentes retrahant malis artibus, vel mendicatis Doctorum opinionibus, vel sub fraternæ correctionis factæ, vel faciendæ, aliove prætextu.

§. 4. Propterea idem Sanctissimus declarauit præfatos subditos absque vlla participatione, etiamsi nulla sit petita venia a Superioribus, etiamsi nulla fraterna correctio, vel alia monitio præmissa fuerit, omninò teneri, & obligatos esse accedere ad denunciandum Ordinariis, vel Inquisitoribus locorum quoscunque etiam Confratres, ac Superiores etiam primarios suos eiusdem Ordinis, & Religionis, quos nouerint esse de fide quomodolibet etiam leuiter suspectos: Ac propterea eosdem debere omnes, & quoscunque etiam alios à se consilium, vt supra, petentes monere, & obligare ad denunciandum, nec posse illos à denunciando sub dictæ fraternæ correctionis, vel alio quovis prætextu retrahere, aut retardare, & præfatos omnes, tam Superiores, quam subditos contrafacientes

res, Sanctitas sua voluit, & declarauit subiacere omnibus censuris in dicta Constitutione Pauli V. expressis, necnon priuationis quarumcunque Dignitatum, seu Prælaturarum, seu officiorum suorum Ordinum, ac vocis actiuæ, & passiuæ, perpetuæque inhabilitatis ad easdem ipso facto, & absque alia declaratione incurrendis, aliósque Sanctitatis Suæ, ac successorum arbitrio infligendis pœnis, quarum relaxationem, suspensionem, absolutionem, vel dispensationem Sanctitas Sua sibi ipsi, & successoribus suis Romanis Pontificibus tantum expressè reseruauit.

§. 5. Et ne præmissorum prætendi possit ignorantia, idem Sanctissimus mandauit sub eisdem pœnis, ipso pariter facto incurrendis, vt suprà reseruatis, vt superiores omnes præfati in quocumque loco, Conuentu, vel Collegio sui Ordinis Decretum hoc semel saltem singulis annis Kalendis Manij in publica mensa, vel aliàs in Capitulo ad hoc specialiter conuocato, legi curent vnà cum aliis Decretis, & Constitutionibus Apostolicis ad Sanctum Officium Inquisitionis aduersus hæreticam prauitatem pertinentibus, quotannis legi solitis, iuxtà Decretum felic. recordationis Vrbani VIII. Et insuper iidem superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conseruentur, itavt ab eisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant. Deque huiusmodi lectione, & commonitione publico documento ab iisdem superioribus Conuentus, vel domus subscripto, vnaque ab aliis duobus Religiosis eiusdem Domus, vel Conuentus statim certiorem facere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Vrbe, vel locorum Inquisitores vbi sunt. Statuitque præterea Decretum hoc, seu illius exemplum ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixum, omnes vbique existentes arctare, & afficere, ac si vnicuique personaliter fuisset intimatum.

Ioannes Lupus Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis Notarius.

Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo sexagesimo, Indictione decima tertia, die verò vigesima quarta Mensis Augusti, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. anno eius sexto, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Basilicæ Sancti Petri de Vrbe, necnon ad valuas Palatij Sancti Inquisitionis, ac in Acie Campi Floræ, vt moris est per me Hieronymum Mascellam eiusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Sanctissimæ Inquisitionis Curs.

XCIX. Declarat Alumnos Collegiorum Apostolicorum non ad triennium tantum, sed perpetuò quoad vixerint Sedis Apostolicæ seruitio adstrictos esse, & dat formam Iuramenti.

Alumnos Seminariorum piè, & efficaciter ad virtutum, ac literarum vehemens studium cohortatus est Clemens VIII. Constitut. 9. tom. 3. de Alumnis Collegiorum Apostolicorum per multa inuenies in Repertorio, verbo Alumni.

Edita An. D. 1660.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

CVm circa iuramenti vinculum, quo Pontificiorum Collegiorum Alumni Sedis Apostolicæ (à qua maximis sumptibus educantur) seruitio recipiuntur adstricti, variæ fuerint hucvsque à nonnullis excogitatæ interpretationes, quibus eiusdem Sedis in hoc eludatur intentio, & Dei gloriæ, ac seruitio, cui huiusmodi institutum dirigitur, non minimum detrahatur.

§. 1. Nos opportunè hac in re prouidere cupientes, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpositorum, super hoc à Nobis specialiter deputatorum, qui rem diligenter, & maturè discusserunt, consilio, ac inhærendo decretis aliàs circa prædicti iuramenti Formulam emanatis, eaque, quatenus opus sit, innouando, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, prædictos Alumnos non ad triennium tantùm, vt gratis aliqui interpretantur, sed perpetuò, quoad vixerint, in quocumque statu permanserint, Sedis prædictæ seruitio fuisse hactenus, & futuros in posterum adstrictos, vt aliàs, & signanter die VII. Augusti 1645. à felic. recordationis Innocentio Papa X. prædecessore nostro fuit declaratum, huiusmodi autem seruitio minimè satisfacturos, etiamsi in salutem animarum operam suam quoquo modo impendant, nisi illud ad præscriptum Sedis Apostolicæ expleuerint.

§. 2. Præterea si contingat aliquem ipsorum incorrigibilitatis, vel malæ valetudinis, aut alia qualibet ex causa à Collegiis eiici, aut sponte sua quandocumque discedere, etiamsi nondum completis studiis, aut sacris Ordinibus fuerit initiatus, non idcircò censendum à iuramento vlla ex parte solutum, tam circa seruitium præstandum in Missionibus, quàm circa prohibitionem ingrediendi Religionem, imò ne hoc, vel alio quovis prætextu dictæ Sedis mens forsan eludatur, prohibemus, ne etiam elapsu triennio quovis tempore possit quilibet Alumnus ad Religionem admitti, nisi de expressa nostra, seu Romani Pontificis pro tempore existentis, vel Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpositorum in scriptis habenda licentia, sub pœna nullitatis professionis ipso iure, si aliter fuerint ingressi, & quod ab eadem Cardinalium Congregatione, non obstante professione ad primæuum statum reuocari possint.

§. 3. Insuper declaramus, quod concessa Alumnis, vt supra, licentia ingrediendi Religionem, non idcircò censendi sunt à iuramento absoluti ex præsumpto tacito consensu, eo quod prædicta Congregatio illorum opera forsan non vteretur: Ad hæc nullo pacto licere Alumnis contra formam iuramenti, vel Religionem ingredi, vel alteri statui perpetuò se addicere, eo sub prætextu, quod quilibet teneatur sibi ipsi ratione aliqua stabili consulere; eo quod hæc Sancta Sedes Alumnis, postquam fuerint dimissi, non prouideat; cùm memorata Congregatio neminem ex iis, qui ad Missionis titulum ordinati sunt, quive suo instituto pro viribus incumbunt, consueuerit vnquam destituere: quod si secus aliquando forsan contingat, hoc eorum culpæ adscribendum est, qui postquam fuerunt dimissi, eiusdem Sanctæ Sedis, à qua enutriti fuerunt, ac eius, quod professi sunt, Instituti prorsus obliti de se, suoque statu eandem monere negligunt omninò.

§. 4. Quia verò, vt præfertur, non desunt aliqui, qui non intelligentes grauitatem muneris Sacerdotum Sæcularium ad Missiones Apostolicas admissorum, quidve sanctæ Fidei propagationi, & vniuersalis Ecclesiæ bono, attenta præsertim temporum, ac rerum circumstantia, magis conducat, audeant adhuc asserere huiusmodi iuramentum in ea parte, quà cuiuslibet Religionis ingressum prohibet, inualidum omninò esse, tanquam impeditiuum maioris boni, eoque prætextu excusationem suæ contumaciæ obtendentes, iuramentum quoad hanc partem negligere præsumant: Nos volentes deinceps huiusmodi ausui opportunè occurrere, eosque qui contraire præsumpserint, ad statum, cui ex prædicto iuramento reperiuntur obstricti, reuocare; præcipimus omnibus Alumnis, vt postquam è suis Collegiis, vel spontè egressi, vel dimissi fuerint, siue in statu, & habitu sæculari permanserint, etiamsi in Sacris non fuerint, siue etiam postquam alicui Religioni fuerint adscripti, donec vixerint, quolibet anno, si intra fines Europæ fuerint, vel si extra, quolibet biennio, de se, suoque statu, & loco vbi maneant, & quibus studiis, & exercitiis operam nauent, per literas prædictam Congregationem certiorent; literas autem huiusmodi viciniori Sedis Apostolicæ Nuncio transmittere, atque etiam eo vsque iterare teneantur, donec per eius-

dem

dem epistolam certi fiant, quod ad ipsum pertinetint.

§. 5. Vtque id omninò obseruetur, præcipimus, vt iuramento ab eisdem Alumnis præstando addatur infrascripta clausula: *Item voueo, & iuro, quod siue Religionem ingressus fuero, siue in statu sæculari permansero, si intra fines Europæ fuero, quolibet anno; si verò extra, quolibet biennio, mei ipsius, meique status, & exercitij, & loci vbi moram traxero, Sacram Congregationem de propaganda fide certiorabo.* Præcipimus itidem quòd idipsum præstent eorum Superiores Regulares quoad eos, qui Religionem fuerint ingressi. Præfectis verò Missionum Sacerdotum sæcularium iniungimus sub pœna suspensionis à Diuinis ipso facto incurrendæ, vt quolibet anno diligenter perquirant de statu singulorum, qui fuerunt Alumni, & ad eam Missionem, vel ratione originis, vel nationis, aut alio quovis modo pertinent, siue Religionem fuerint ingressi, siue non, deque ipsis, eorumque statu, exercitiis, ac locis eandem Congregationem omninò moneant. Præterea præcipimus præsentes literas ad singula Collegia transmitti, eorum Superioribus iniungentes, vt adamussim illas obseruari curent, expositasque habeant in loco patenti, singulisque obuio, ne vllo tempore illarum ignorantia à quopiam prætendi possit; & vt quovis anno in publico Refectorio bis legantur, nimirùm prima Dominica Ianuarij, & prima Iunij, necnon etiam immediatè ante præstationem iuramenti clara voce Alumnis mox iuraturis legantur, ac ne quis ab earum exequutione excusari valeat, ipsius iuramenti formulæ eam, quæ sequitur, clausulam superaddi mandamus. *Denique voueo, & iuro, me prædictum iuramentum, eiusque obligationem intelligere, & obseruaturum iuxta declarationes factas à Sacra Congregatione de propaganda fide, & Breui Apostolico roboratas sub die 20. Iulij 1660.*

§. 6. Quia verò in tanto Alumnorum numero, quos hæc Sancta Sedes ad fidei ministerium maximis sumptibus enutrit, ac instruit, quotidiana experientia comperitur ex defectu huiusmodi Ministrorum opus Dei multoties prætermitti, & quod maximè dolendum est, plurimas Regiones, quæ albæ sunt ad messem, ea de causa miserè deperire; districtè præcipimus Superioribus Collegiorum sub pœna suspensionis ipso facto incurrendæ, vt qualibet vice nomina singulorum, qui ad Collegium admittuntur, necnon eorum, qui dimittuntur, vel sua sponte recedunt, statim ipsimet Congregationi prædictæ, vel ipsius Secretario transmittant expressis singulorum ætate, patria, studiis, ordinibus, habilitate, ac locis, ad quæ diriguntur, quove die iuramentum præstiterint, vt in Actis eiusdem Congregationis redigi possit. Iniungentes Alumnis sub pœna eiectionis à Collegio, ne iuramenti præstationem vltra ætatem in decreto recol. memor. Vrbani Papæ VIII. prædecessoris nostri die 24. Nouembris 1625. præscriptam differant; Superioribus verò sub eadem pœna suspensionis, ne vllam hac in re dilationem permittant, nisi ex graui causa per ipsammet Congregationem supradictam Romæ, extra verò per Nuncios Apostolicos in scriptis approbanda.

§. 7. Demùm districtè prohibemus, vt nullus omninò, cuiusvis dignitatis, & conditionis extiterit, audeat prædictum iuramentum, ac præsentes literas, seu declarationes, tam in totum, quàm secundùm singulas sui partes declarare, aut interpretari: sed si quid forsan dubitari contigerit, teneatur eandem Sanctam Sedem consulere, ab eaque responsum in scriptis expectare, sub pœna violationis iuramenti, si secus facere præsumpserit.

Decretum irritans. §. 8. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quilibet, etiam speciali mentione digni, in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, ad ea vocati, & auditi non fuerint, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliόve quolibet, quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, inualidari, infringi, retractari, aut in controuersiam reuocari, seu ad terminos iuris reduci posse; sed ipsas præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri; & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis prædictæ Nuncios, aliosve quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & authoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 9. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon memoratorum Collegiorum, & aliis quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, eidem sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma seruanda foret, tenores huiusmodi pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

§. 10. Volumus autem, vt earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Secretarij prædictæ Congregationis, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 20. Iunij 1660. Pontificatus nostri anno sexto. *Dat. P. A. 6. die 20. Iunij.*

Formula Iuramenti ad præscriptum superioris Breuis præstandi à quolibet Alumno Collegiorum Pontificiorum.

EGò N. Filius N. Diœcesis N. plenam habens Instituti huius Collegij notitiam Legibus, & Constitutionibus ipsius, quas iuxta Superiorum explicationem amplector, me spontè subiicio, easque pro posse obseruare promitto.

Insuper spondeo, & iuro, quod dum in hoc Collegio permanebo, & postquam ab eo quocumque modo, siue completis, siue non completis studiis exiero, nullam Religionem, Societatem, aut Congregationem Regularem sine speciali Sedis Apostolicæ licentia, vel Sacræ Congregationis de propaganda fide ingrediar, neque in earum aliquam professionem emittam.

Spondeo pariter, & iuro, quod volente Sacra Congregatione de propaganda fide Statum Ecclesiasticum amplectar, & ad omnes Sacros, etiam Presbyteratus Ordines, cùm Superioribus visum fuerit, promouebor.

Item voueo, & iuro, quod siue Religionem ingressus fuero, siue in statu sæculari permansero, si intra fines Europæ fuero, quolibet anno; si verò extra, quolibet biennio, mei ipsius, meique status, exercitij, & loci, vbi moram traxero, Sacram Congregationem de propagnda fide certiorabo.

Voueo præterea, & iuro, quod iussu prædictæ Congregationis

gregationis de propaganda fide ſine mora in Prouinciam meam reuertar, vt ibi perpetuò in Diuinis administrandis laborem meum, ac operam pro ſalute animarum impendam, quod etiam præſtabo, ſi cum prædictæ Sedis licentia Religionem, Societatem, aut Congregationem Regularem ingreſſus fuero, & in earum aliqua profeſſionem emiſero.

Denique voueo, & iuro, me prædictum iuramentum, eiuſque obligationem intelligere, & obſeruaturum iuxta declarationes factas à Sacra Congregatione de propaganda fide, & Breui Apoſtolico roboratas ſub die 20. Iulij 1660. Sic me Deus adiuuet, & hæc Sancta Dei Euangelia.

Hæc eadem Formula ſeruanda erit pro Alumnis Collegij Vrbani de Propaganda fide, & Collegij Græcorum Vrbis, additis tamen clauſulis, quæ propriis eorumdem Collegiorum Inſtitutis peculiaria ſunt iuxta Formulas hactenus ſeruatas.

C. Confirmatio primi Breuis Prouinciæ Beati Petri de Alcantara Ordinis Sancti Franciſci Patrum Diſcalceatorum in Hiſpania, cum electione Miniſtri Prouincialis, & Diffinitorum ipſius Prouinciæ à Sanctiſſimo facta.

Vide ad Conſtit. 72. huius Pont. Sacroſancti, *quæ eſt erectio huius Prouinciæ.*

Edita A. D. 1660.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

ALiàs Nos chariſſimi in Chriſto filij noſtri Philippi Hiſpaniarum Regis Catholici ſupplicationibus Nobis humiliter porrectis inclinati, Prouinciam Sancti Ioannis Baptiſtæ Fratrum Diſcalceatorum nuncupatorum Ordinis Minorum Sancti Franciſci de Obſeruantia in Regnis Valentiæ, Murciæ, & Granatæ conſiſtentem in duas, vnam ſcilicet quæ nomen Prouinciæ Sancti Ioannis baptiſtæ retinere deberet, & alteram de nouo erectam, & Beati Petri de Alcantara nuncupandam Prouincias, ſub certis modo, & forma tunc expreſſis auctoritate Apoſtolica diuiſimus, ac inter alia voluimus, vt in Capitulo Prouinciali, in quo Præſes ipſiuſmet Capituli ad nouam electionem præſideret, vel etiam in Congregatione more Capituli Prouincialis ad hunc effectum habenda, & celebranda pro tempore, & loco ab ipſo Miniſtro Prouinciali Prouinciæ Sancti Ioannis Baptiſtæ præſcriptis, conuocatiſque per ipſum Diffinitoribus, & Fratribus, cunctiſque omnium locorum, ſeu Conuentuum ipſius Prouinciæ Guardianis, ex omnibus eius Fratribus, hoc eſt de toto corpore Prouinciæ vnus illorum in Miniſtrum Prouincialem, Diffinitores, & Guardianos per vota ſecreta ad præſcriptum Sacri Concilij Tridentini, & deinde ex corpore Congregationis ſolummodo quatuor Diffinitores, & Cuſtos ſeruatis ſeruandis, & prout in huiuſmodi Capitulis Prouincialibus moris eſt, eligerentur, quos omnes, ſcilicet Miniſtrum Prouincialem, Diffinitores, & Cuſtodem, poſtquam electi fuiſſent, idem Miniſter Prouincialis Sancti Ioannis Baptiſtæ, ſeu Præſes Capituli Apoſtolica auctoritate confirmaret, & aliàs prout in noſtris in ſimili forma Breuis literis die 4. Auguſti 1659. deſuper expeditis, quarum tenorem præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſo, & verbatim inſerto haberi volumus, vberiùs continetur.

Confirmatio primi Breuis.

§. 1. Cùm autem, ſicut Nobis nuper relatum fuit, prædicti Miniſter Prouincialis, & Vocales voluntatem noſtram huiuſmodi exequutioni, demandare non curauerint, nec curent. Hinc eſt, quod Nos proſpero, feliciquc regimini, & gubernio prædictæ nouiter erectæ Prouinciæ Beati Petri de Alcantara, & commiſſi Nobis cœlitus paſtoralis officij debito prouidere volentes, ac de infra nominatorum dicti Ordinis Fratrum expreſsè profeſſorum charitate, prudentia, induſtria, idoneitate, Religionis zelo, aliiſque meritis plurimum in Domino confiſi, & eorum ſingulares perſonas a quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum, harum ſerie abſoluentes, & abſolutas fore cenſentes.

Eligit Patres Diffinitoreſq.

§. 2. Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine dilectos filios Franciſcum Morales in Miniſtrum Prouincialem, ac Chriſtophorum Laurentium in Cuſtodem, necnon Didacum Fernandes in primum, Bernardum Morales in ſecundum, Franciſcum de Eſteuan in tertium, & Alphonſum de Segura Fratres Ordinis prædicti in quartum Diffinitores dictæ nouæ Prouinciæ beati Petri de Alcantara reſpectiuè ad tempus, quo aliarum Prouinciarum dicti Ordini Miniſtri Prouinciales, Cuſtodes, & Diffinitores iuxta regularia eiuſdem Ordinis inſtituta Apoſtolica auctoritate confirmata, in ſuis officiis durare conſueuerunt, tenore præſentium conſtituimus, & deputamus.

Præceptum de obſeruando.

§. 3. Mandantes propterea in virtute ſanctæ Obedientiæ, ac ſub indignationis noſtræ, aliiſque arbitrij noſtri pœnis, omnibus, & ſingulis memoratæ Prouinciæ Beati Petri de Alcantara Superioribus, Fratribus, & perſonis, cæteriſque ad quos quomodolibet ſpectat, & ſpectabit in futurum, vt ſupra nominatos Fratres ad officia eis reſpectiuè per præſentes demandata recipiant, & admittant, illoſque recognoſcant, ac eis in omnibus officia huiuſmodi concernentibus pareant, & obediant, ac faueant, & aſſiſtant reſpectiuè.

Decretum irritans.

§. 4. Ac decernentes eaſdem præſentes literas firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ſupranominatis Fratribus pleniſſimè ſuffragari, & ab illis, ad quos ſpectat, & ſpectabit, in futurum inuiolabiliter obſeruari: Sicque in præmiſſis per quoſcunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, prædicti Ordinis, eiuſque Prouinciarum, & Conuentuum quorumcunque, & aliis quibuſvis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. An 6. die 9. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub annulo Piſcatoris, die 9. Auguſti 1660. Pontificatus noſtri anno ſexto.

Conſtitutio ſuper habitu Prælatitio ab Abbatibus Generalibus Congregationis Oliuetanæ deferendo. CI.

ALEXANDER EPISCOPVS.
Seruus Seruorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1660.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem ad ea, per quæ perſonarum Eccleſiaſticarum quarumlibet, præ cæteris Congregationum Monaſticarum regimini, & adminiſtrationi, ac ornamento, diuinique cultus celebritati, & decori conſulitur, libenter intendere, ac in illis Paſtoralis officij ſui partes fauorabiliter interponere, prout locorũ & perſonarũ huiuſmodi circumſtantiis debite penſatis,

ad deuotionis Christi'fidelium augumentum, & propagationem, necnon Altissimi laudem prospicit in Domino salubriter expedire.

Narratiua huius Const.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti filij Angeli Mariæ Forelli Romani Monachi Ordinis Congregationis Oliuetanæ expresse professi Monasterij Sanctæ Mariæ Nouæ nuncupatæ de Vrbe Prouinciæ Neapolitanæ, & moderni eiusdem Congregationis Abbatis Generalis petitio continebat, quod cum inter Congregationes Monachorum Italiæ Congregatio Oliuetana Ordinis Sancti Benedicti celebris, ac à Sede Apostolica pluribus fauoribus, & gratiis decorata existat, illiusque Abbas Generalis Mitra, baculo, & annulo pastoralibus, cæterisque Pontificalibus insigniis vtatur, potiatur, & gaudeat, plurimùm tamen decori, & dignitati Abbatis Generalis eiusdem Congregationis videretur conuenire, ipsum & successores suos pro tempore existentes Abbates Generales a Nobis, & Sede præfata aliqua digniori prærogatiua decorari, & illustrari.

§. 2. Quare pro parte dicti Angeli Mariæ moderni eiusdem Congregationis Abbatis Generalis fuit Nobis humiliter supplicatum, quatenus eiusdem Congregationis Oliuetanæ, eiusque Abbatum Generalium pro tempore existentium decori consulere, aliisque in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur, qui Ecclesiarum quarumlibet, & Congregationum decorem, diuinique cultus augmentum nostris potissimùm temporibus vbique augeri sinceris desideramus affectibus, eumdem Angelum Mariam Modernum Abbatem Generalem, & successores suos pro tempore existentes Abbates Generales prædictos, ac eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ac honestis votis ipsius Angeli Mariæ hac in parte fauorabiliter annuentes, eidem Angelo Mariæ Moderno eiusdem Congregationis Abbati Generali, eiusque successoribus Abbatibus Generalibus pro tempore existentibus prædictis, vt de cætero perpetuis futuris temporibus tam in Romana Curia, quam extra eam, ac vbique locorum, vbi dictum Angelum Mariam, & pro tempore existentes Abbates Generales præfatos pro tempore residere, & morari contigerit, ac in quibusvis Visitationibus, Capitulis, & Sessionibus, necnon quibusvis actibus, & processionibus etiam coram Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus etiam in Capellis Pontificiis, Mozzettam, & Mantellettam coloris Habitus ipsius Congregationis Oliuetanæ vnà cum pileo, & bireto Prælatitiis induere, gestare, & deferre, illisque vti frui, & gaudere liberè, & licitè possit, & valeat, ac possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus, plenamque, & liberam facultatem, & auctoritatem desuper impartimur.

Concedit habitum Prælatitium.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes ipsum Angelum Mariam, & successores suos pro tempore existentes Abbates Generales prædictos super delatione, gestatione, & vsu Mozzettæ, Mantellettæ, Pilei, & Bireti præfatorum à quoquam sub quovis prætextu, vel causa, & occasione nullatenus impediri posse: præsentes quoque semper, & perpetuò validas, & efficaces esse & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties præsentes in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de nouo sub quacumque posteriori data per Angelum Mariam, & Successores præfatos Abbates Generales pro tempore existentes quandocumque eligenda concessas esse, & fore. Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis præfatæ Nuncios iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus quibusvis etiam in Synodalibus, & Prouincialibus, ac Generalibus Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Congregationis Oliuetanæ huiusmodi iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, impartitionis, & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Datum in Arce Gandulphi Diœcesis Albanensis, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo sexcentesimo sexagesimoquinto. Idibus Octobris, Pontificatus nostri anno sexto.

D. P. An. 6. die 12 Octob.

Concedit Conuentuum B. Petri de Nolasco Terræ Rocca di Papa, Diœcesis Tusculanæ Fratribus B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum. CII

De hoc Conuentu vide infrà ad Constitut. 121. Aliàs, *vbi declaratur controuersia exorta inter Procuratorem & Vicarium Generalem eiusdem Ordinis.*

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1660.

Exordium.

AD sacrosancti Apostolatus apicem nullo licet meritorum nostrorum suffragio per ineffabilem Diuinæ bonitatis abundantiam euecti, muneris nostri esse arbitramur, vt Congregationes virorum sub suaui arctioris Religionis iugo Altissimi obsequiis mancipatorum in Ecclesia Dei piè, sanctèque institutas paterna benignitate prosequentes, felicibus earum incrementis quantum Nobis ex alto conceditur, consulere studeamus.

Concedit prout in rub.

§. 1. Volentes itaque Congregationis Fratrum Discalceatorum Reformatorum nuncupatorum, Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum gratiam facere specialem, Conuentum B. Petri de Nolasco, olim Fratrum dicti Ordinis, in Terra Rocca di Papa nuncupata, Tusculanæ Diœcesis positum, cum illius Ecclesia, ac bonis, & oneribus vniuersis prædictæ Congregationi Fratrum Discalceatorum, itavt Conuentus huiusmodi de cætero Conuentui S. Ioannis de Vrbe eiusdem Congregationis sub obedientia dilecti filij Procuratoris Generalis ipsius Congregationis, qui in dicto Conuentu S. Ioannis residere solet, subiaceat, & dictus Procurator Generalis Superiorem, & familiam sex saltem Presbyterorum, & duorum Conuersorum Fratrum Discalceatorum Reformatorum Congregationis huiusmodi in primodicto Conuentu collocare debeat, ipsique Procuratori Generali liceat per se, vel alium, seu alios memoratæ Congregationis nomine corporalem, realem, & actualem possessionem, seu quasi possessionem primodicti Conuentus, eiusque Ecclesiæ, ac bonorum, redditutum, prouentuum, pertinentiarum, & iurium vniuersorum propria auctoritate apprehendere, & apprehensam perpetuò retinere, Diœcesani loci, & cuiusvis alterius licentia super hoc minimè requisita, auctoritate Apostolica, tenore præsentium perpetuò applicamus, & appropriamus.

Decretum irritans.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque

plenarios,

plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus quatenus opus sit, nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de perpetuis applicationibus quorumcunque bonorum, & fructuum Ecclesiasticorum committendis ad partes, vocatis quorum interest, exprimendoque in illis vero annuo valore secundum communem æstimationem, ac Lateranensis Concilij nouissimè celebrati vniones perpetuas nisi in casibus à iure permissis fieri prohibentibus, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædictorum Ordinis, Congregationis, Conuentuum, aliisve quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 6. die 15. Oct. Datum in Arce Gandulphi Diœcesis Albanensis, sub annulo Piscatoris, die 15. Octobris 1660. Pontificatus nostri anno sexto.

CIII. Confirmat Decretum Sacræ Congregationis Regularium, quod Fratres Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum possint sibi eligere Iudicem Conseruatorem.

Circa electionem Conseruatorum vide ad Constit. Gregor. XV. Sanctissimus.

Edita An. D. 1660. *ALEXANDER PAPA VII.*
Ad futuram rei memoriam.

Motiuum huius Constit. ALiàs pro parte dilecti filij Francisci de la Rosa Vicarij Generalis Italiæ, & Siciliæ, & Procuratoris Generalis totius Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod licet eidem Ordini amplissima communicatio priuilegiorum, quibus alij Ordines Mendicantes fruuntur, à fel. rec. Leone X. ac Clemente VII. & Sixto V. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessa reperiretur, & inter alia priuilegia huiusmodi eisdem Ordinibus indulta esset facultas eligendi Iudices Conseruatores, qui iura eorum tueantur, eosque ab iniuriis, & violentiis defendant, Conseruatorumque huiusmodi electio veniret sub communicatione priuilegiorum, sicut Congregatio eiusdem S. R. E. Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum die 12. Decemb. 1620. dicitur declarasse: nihilominus primodictus Ordo quando se offerebat occasio, aut necessitas prædictos Iudices Conseruatores eligendi varias patiebatur molestias, pluraque cogebatur sustinere grauamina pro stabilienda prædicta facultate Iudices Conseruatores eligendi, cum magno præiudicio ipsius Ordinis, & grauissimo detrimento eius iurium, ac pij operis Redemptionis Captiuorum, quod ex proprio Instituto, ac speciali quarto, solemnique voto administrat, & profitetur.

§. 1. Et Propterea supplicato primodicti Cardinalium Congregationi, vt declararet memorato Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum vigore communicationis priuilegiorum supradictorum competere facultatem eligendi Iudices conseruatores in casibus à iure, & per speciales Constitutiones Apostolicas permissis, tam pro personis, rebus, & bonis ipsius Ordinis, quàm pro præfato opere Redemptionis Captiuorum iuxta tenorem Constitutionum rec. memor. Clementis PP. VIII. & Gregorij PP. XV. prædecessorum pariter nostrorum, necnon declarationis dictæ Congregationis: emanauit ab eadem Congregatione Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Decretum tenoris qui sequitur, videlicet.

Decretum Sacr. Congr. §. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, & communicatione priuilegiorum huiusmodi censuit, eius vigore præfatæ Religioni B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum competere ius eligendi seruatis seruandis, sibi Conseruatorem, prout ei competere præsentis Decreti tenore declarat, & decernit, contrariis quibuscunque non obstantibus: ac super præmissis expediri Breue, si Sanctissimo D. N. placuerit. Romæ 10. Septembris 1660. M. Card. Ginettus.

§. 3. Cum autem, sicut dictus Franciscus Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summoperè desideret: Nos ipsum Franciscum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, salua tamen semper in præmissis auctoritate eiusdem Congregationis Cardinalium. *Confirmat prout in rub.*

Decretum irritans. §. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoque quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides. §. 6. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 6. die 9. Oct. Datum in Arce Gandulphi Albanensis Diœcesis, sub annulo Piscatoris, die 9. Octobris 1660. Pontificatus nostri anno sexto.

CIV. Ordine, è dechiaratione, che nella Città di Bologna, Contado, è sua Legatione la Lira si spenda à ragione di due Giuli Papali: la mezza lira, vn Giulio: il quarto di lira, vn Grosso.

Edita A. D. 1660. *ALEXANDER PAPA VII.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. MEditatio cordis nostri ad ea præcipuè conuertitur, per quæ Nostrorum, & S.R.E. in temporalibus subditorum vtilitatibus opportuna ratione consulitur. Cum itaque aliàs dilectus filius Noster Hieronymus tituli S. Agnetis propè, & extra mœnia Vrbis eiusdē S.R.E. Presbyter Cardinalis Farnesius nūcupatus Noster, & Sedis Apostolicæ in Ciuitate, & Comitatu Bononiensi nostris de Latere Legatus, Edictum

per

per monetis cum diuersis ordinationibus iussu nostro ediderit, & die 14. Augusti 1659. publicari fecerit, tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 1. Volendo la Santità di Nostro Signore Alessandro VII. che tutte le monete dello Stato Ecclesiastico habbino corrispondenza con la Romana, è che si ragguaglino con lo Scudo, Testone, è Giulio Papale, ne possino per varietà de tempi, ò mutatione intrinseca, ò per qualsiuoglia accidente riceuere alteratione nel loro valore discrepante della valutatione di Roma, & essendosi sopra ciò publicato Editto, è Bbando nelle due Legationi Romagna, è Ferrara, in conformità de gl'Ordini della Santità Sua. Quindi è, che l Eminentissimo, è Reuerendissimo Sig. Card. Farnese Legato di Bologna, con participatione, è consenso de gl'Eccelsi Signori Antiani Consoli, è de gl'Illustrissimi Sig. Confaloniero di Giustitia, & assonti sopra la Zecca, Ordina, è comanda che in questa Città, Contado, è sua Legatione debba esser realmente, è non imaginatiamente la lira effettiua del valore, è bontà intrinseca di due giulij Romani, e così debba conseruarsi, mantenersi, spendersi, è contrattarsi in auuenire senza mutatione, ò alteratione alcuna, è che debba essere la quinta parte dello scudo Romano inalterabilmente, così la mezza lira dourà sempre corrispondere al Giulio Papale, il quarto di lira al Grosso, l'ottauo di lira al mezzo Grosso, & il decimo di lira à due Baiocchi, il Bolognino di valuta di sei quattrini dourà essere la vigesima parte della Lira, è decima parte del Giulio, & in questa conformità, è non mai in lire imaginatie; Comanda Sua Eminenza à Mercanti, Negotianti, Contrahenti, Rationali, Computisti, Giudici, Notari, & ogn'altra persona di qualsiuoglia grado, stato, è conditione, Laica, ò Ecclesiastica, etiam Regolare di douer contrattare, spendere, receuere, calcolare, giudicare, assignare, disporre, legare, donare, ò pattuire tanto nella sorte, quanto nelli frutti, sotto pena non solo della nullità del contratto, ma ancora della perdita del Danaro, Somma, è Robba contrattata, è di scudi Cento d'oro, da applicarsi alla Camera di Bologna. Dichiarando, che sijno compresi nella medesima pena non solo i Contrahenti, mà anche tutti quelli, che haueranno parte, concorreranno, è consentiranno nella sudetta contrauentione.

§. 2. Volendo dippiù Sua Eminenza, che tutti li Banchieri, Bancherotti, Mercanti, Gabellieri sijno auuertiti, è particolarmente nelle Monete di lega, & altre tolerate, che non sijno alterate, è ritrouandosi tali ne dijno subito notitia in Torrone, perche si possino fare le diligenze necessarie, sotto pena della perdita della moneta di scudi ducento, & altre etiam Corporali arbitrarie, etiam della Galera. E perche siano meglio osseruate, & auuertite le cose sudette vuole l'Eminenza Sua che ogni Banchiero, Mercante, Speciale, Beccaro, Fornaro, Lardorolo, & Hoste, tenga questo Bando affisso ne loro Banchi, è Bottega, sotto pena di scudi cinquanta.

§ 3. In oltre prohibisce Sua Eminenza al Zecchiero presente, è che sarà pro tempore in questa Città il poter in auuenire battere altra Moneta d'argento, che la sopradetta, cioè scudo da cinque Lire, Testoni da vna lira, è mezza, lira da due giuli, mezza lira da vn giulio, quarto di lira da vn grosso, ottauo di lira da mezzo grosso, decimo di lira di due Bolognini, di sei quattrini l'vno, è tutte le sudette monete douranno essere effettiue del vallore, bontà, è qualità sopra espresse. Volendo che gl'Ordini, è Prouisioni sudette habbiano luogo, è sijno puntualmente osseruati anco ne luoghi Baronali, è feudali, sotto le pene in essi espressi.

§. 4. E perche le monete forastiere d'argento potrebbero cagionare alteratione di prezzi differenti dalla valutatione Romana: statuisce l'Eminenza Sua, che le dette Monete non possino spendersi, ne valutarsi se non secondo la Tariffa che si darà fuori col saggio, è peso di ciascuna di esse, & secondo il loro vero valore. Auuertendo ogn'vno a non contrauenire, perche contro li transgressori si procederà per inquisitione ex officio à denuntia, & in ogn'altro miglior modo alla Corte fauoreuole. Volendo, che il presente Bando affisso, è publicato nelluoghi soliti si habbi per legitimamente à ciascheduno personalmente intimato. In quorum fidem &c. Datum Bononiæ die 13. Augusti 1659. G. Cardin. Farnese Legato. Franc. Ioan. de S. P. Vex. Iust. Andreas Ghisilardus Assumptus, Fuluius Bentiuolus Assumptus, Ioannes Luparus Assumptus, Cæsar Blanchinus Assumptus, Marius Casalis Assumptus. Hinc est, quod Nos præmissorum omnium, & singulorum firmiori robori, & inuiolabili obseruantiæ consulere cupientes.

§. 5. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris Edictum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo contentis, & inde sequutis tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illaque rata, & grata habemus, ac iussu nostro emanasse declaramus & attestamur, necnon illis omnibus, & singulis inuiolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adiungimus, omnesque, & singulos iuris, & facti, ac solennitatum quarumcunque, tam ex iuris communis, & Constitutionum Apostolicarum præscripto, quam aliàs quomodocunque, & qualitercumque, etiam de necessitate in similibus obseruandarum, aliosve quoslibet, quantumvis magnos, ac formales, & substantiales, indiuiduaque mentione dignos defectus, si qui in præmissis, vel eorum aliquo quomodolibet interuenerint, aut interuenisse dici, censeri, prætendi, vel intelligi possent, plenissimè supplemus, & sanamus, ac penitus, & omninò tollimus, & abolemus. *Confirmat privi in rub.*

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta, & inserta quæcumque ab omnibus, & singulis ad quos nunc quoquo modo spectat, & spectabit in futurum, cuiuscunque status, gradus, ordinis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi Cardinalatus honore fulgeant, & Legati de latere potestate, & auctoritate fungantur, semper, & perpetuò inuiolabiliter, & inconcussè obseruari debere, neque ipsas præsentes literas, etiam ex eo quod quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, causæque propter quas ipsæ præsentes emanarunt, adductæ, aut verificatæ, & iustificatæ non fuerint, seu ex alia qualibet, quantumvis iusta, legitima, pia, & priuilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis vllo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet quantumvis substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili defectu notari, impognari, inualidari, restringi, retractari, in controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, seu aduersus illas aperitionis oris restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu, se iuuare posse, sed easdē præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S.R.E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, necnon Cameræ nostræ Apostolicæ Thesaurarium Generalem, Præsidentes, Clericos, aliosque Officiales, & Ministros, & cæteros quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§. 7. Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollēdo iure quæsito, & fel. record. Pij Papæ IV. prædecessoris nostri de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera, intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, itavt præsentes literas ibidem sic præsentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in *Contrar. derogat.*

vniuersali

vniuersalibus, Prouincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum, locorum, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Collegiorum, Conuentuum, Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum quorumlibet, aliisve quibusvis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vsibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 8. Volumus autem, vt earumdem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur vbique, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 6. die 3. Nou.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 3. Nouembris 1660. Pontificatus Nostri anno sexto.

CV.

Firmanorum Magistratus aggregatio.

Edita A. D. 1660.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua.

CVm (sicut accepimus) dilectus filius noster Flauius Tituli Sanctæ Mariæ de Populo Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyter Cardinalis Chisius nuncupatus, noster secundum carnem ex fratre Germano Nepos, ac Ciuitatis Nostræ Firmanæ Gubernator, aliàs, vt inconuenientibus, quæ ex defectu competentis numeri Priorum, & Regulatorum dictæ Ciuitatis circa administrationem rerum ad eandem Ciuitatem ære alieno sexaginta, vel circiter millium scutorum grauatam pertinentium proueniebant, pro ea, qua ipsum insigniuit Altissimus prudentia, bonique publici studio opportunè prouiderit, Dilectos filios Franciscum Paccarone, Stephanum Monti, Doctorem: Ioannem Franciscum Guerriero, Marcum Antonium Sauini, Ioannem Philippum Spinucci, Horatium Brancadori, Petrum Simonem Azzolini, Antonium Iacobum Matteucci, Antonium Rodulphum Morrone, Vincentium Porti, Venturam Solimani, & Dominicum Ruffi Magistratui Priorum, necnon Franciscum Paccarone, Stephanum Monti, Nicolaum Sabione, Philippum Montani, Simonem Patricini, Ioannem Euangelistam, Carolum Palmieri, Antonium Iacobum Matteucci, Antonium Rodulphum Morrone, Franciscum Mariam Rieciardi, & Carolum Formichini Magistratui Regulatorum eiusdem Ciuitatis Firmanæ respectiuè aggregauerit; prædictique eiusdem Flauij Cardinalis Gubernatoris mandato, vnà cum cæteris Prioribus, & Regulatoribus dictæ Ciuitatis cum assignatione certarum Regionum, eis ab ipso Flauio Cardinale facta respectiuè imbussolati reperiantur.

§. 1. Hinc est, quod nos prouidam eiusdem Flauij Cardinalis in præmissis industriam plurimum in Domino commendantes, eorumdemque præmissorum firmitati, robori, & efficaciæ pro paterno nostro erga Ciuitatem prædictam, eiusque Ciues supranominatos affectu, consulere volentes, ac eorumdem supranominatorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes.

Confirmat aggregationem vt in rubr.

§. 2. Motu proprio, non ad prædictorum, aut cuiusvis alterius pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine aggregationem suprà expressorum, & nominatorum respectiuè ad Magistratus Priorum, & Regulatorum dictæ Ciuitatis Firmanæ à memorato Flauio Cardinale, sicut præmittitur, factam cum eorumdem imbussolatione, & Regionum assignatione huiusmodi, aliisque inde quomodolibet sequutis, & sequuturis, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur, & efficaciam adiicimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti, necnon solennitatum quatumcunque, tam ex iuris communis, & Constitutionum Apostolicarum, ac dictæ Ciuitatis, aliorumque quorumvis Statutorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratorum, Stylorum, Vsuum, & Consuetudinum etiam immemorabilium præscripto, quàm aliàs quomodocumque, & qualitercunque in similibus etiam de necessitate obseruandarum, & alios quoslibet quantumvis magnos, ac formales, & substantiales defectus, si qui in præmissis, vel eorum aliquo principaliter, vel accessorie, aut aliàs quovis modo interuenerint, seu interuenisse dici, censeri, prætendi, vel intelligi vnquam possent, plenissimè supplemus, & sanamus, ac penitus, & omninò tollimus, & abolemus.

§. 3. Prætereà eosdem supranominatos, sicut præmittitur, aggregatos denuo, quatenus opus sit, memoratæ Ciuitatis Firmanæ Priores, & Regulatores cum assignatione prædictarum Regionum respectiuè, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus creamus, facimus, constituimus, & deputamus, eosdemque cæterorum eiusdem Ciuitatis Priorum, & Regulatorum numero, & consortio respectiuè fauorabiliter aggregamus, & adscribimus: Mandantes propterea in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque arbitrij nostri pœnis omnibus & singulis, ad quos quovis modo spectat, & in futurum quandocumque spectabit, quatenus supranominatos Priorum, & Regulatorum Magistratibus huiusmodi, sicut præmittitur, aggregatos, eorumque successores, aggregationis, adscriptionis, imbussolationis, & Regionum assignationis huiusmodi effectu, præsentiumque literarum commodo pacificè frui sinant, & faciant, eosque respectiuè recognoscant, ac illis faueant, pareant, & assistant.

Decretum irritans.

§. 4. Ac decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam quod prædicti, & alij quicumque, cuiusvis status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, seu alia speciali nota, & expressione digni existant, illis non consenserint, aut ad ea vocati, citati, & auditi, seu causæ, propter quas præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, & iustificatæ non fuerint, siue ex alia quacumque, quantumvis iusta, legitima, iuridica, & priuilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensu, aliòve quomodolibet, quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, redargui, infringi, retractari, ac in controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, seu aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, vel etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare posse, sed easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac supranominatis, eorumque Successoribus plenissimè suffragari, & ab illis, ad quos spectat,

ſpectat & pro tempore ſpectabit, inuiolabiliter, & inconcuſsè obſeruari: Sicque & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis cenſeri, atque ita per quoſcunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoſlibet quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, & quandocumque functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obſtantibus præmiſſis, ac quatenus opus ſit, noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de non tollendo iure quæſito, aliiſque Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictæ Ciuitatis, & aliis quibuſvis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, ſtylis, vſibus, etiam immemorabilibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis eidem Ciuitati, eiuſque Communitati, & Hominibus, ac Prioribus, ac Regularibus, aliiſve quibuſlibet ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac quibuſcumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu ſimili, ac Conſiſtorialiter, & alias quomodolibet conceſſis, confirmatis, & pluries innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro ſufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illius tenores, formas, & occaſiones præſentibus pro plenè, & ſufficienter inſertis, ſeruatis, & expreſſis reſpectiuè habentes, illis aliàs in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum, hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

D. P. An. 6. die 5. Nou. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 5. Nouembris 1660. Pontificatus Noſtri anno ſexto.

CVI. Confirmatio diſpoſitionis Teſtamenti Ioannis Pizzuli de Regina Biſinianenſis Diœceſis, necnon Motus proprij Vrbani PP. VIII. pro Collegio Fratrum Studentium Sancti Franciſci de Paula in Vrbe.

Edita An. D. 1661.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiua. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filij Corrector, & Fratres Collegij Sancti Franciſci de Paula de Vrbe Ordinis Fratrum eiuſdem Sancti Franciſci Minimorum nuncupatorum, quod dudum quondam Ioannes Pizzulus in ſuo vltimo, ſub cuius diſpoſitione ab humanis deceſſit teſtamento, mandauit ex ſuis bonis Collegium Fratrum Studentium dicti Ordinis, qui in Prouincia Calabriæ Citerioris orti eſſent, in Vrbe prædicta erigi, in quo conſanguinei familiæ maternæ ipſius Teſtatoris de Grillis nuncupatæ, vſque ad quartum gradum incluſiuè, & poſt hos orti in Terra Reginæ Biſinianenſis Diœceſis eiuſdem Teſtatoris patria, cæteris præferri, ac ſucceſſiuè nati in dicta Prouincia Calabriæ Citerioris admitti deberent, ſub pœna caducitatis, & aliàs prout in eodem teſtamento vberiùs dicitur contineri.

§. 1. Et ſubindè erectum fuit prædictum Collegium Sancti Franciſci de Paula in exequutionem prænarratæ diſpoſitionis, quam (vt dicti Exponentes aſſerunt) fel. recordationis Vrbanus Papa VIII. Prædeceſſor noſter per quaſdam ſuas, anno Incarnationis Dominicæ 1624. pridie nonas Decembris, ſub plumbo expeditas, & eius motu proprio emanatas literas confirmauit, in quibus ordinatum fuit, vt quidam Fratres dicti Ordinis, & ſignanter dilectus pariter filius Ioannes à Regina, ex memorata familia de Grillis deſcendens, & in prædicta Terra Reginæ natus, in eodem Collegio locales perpetui eſſent.

§. 2. Cùm autem, ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, quo diſpoſitio dicti Teſtatoris, necnon prædictæ Vrbani Prædeceſſoris literæ firmius, & inuiolabilius de cætero obſeruentur, dicti Exponentes opportunè, vt infra, à Nobis prouideri ſummoperè deſiderent: Nos ſpecialem ipſis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſoluentes, & abſolutas fore cenſentes: ſupplicationibus eorum nomine Nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinati.

§. 3. Diſpoſitionem dicti Ioannis Teſtatoris, à memorato Vrbano Prædeceſſore ſicut præfertur confirmatam, necnon prædictas eiuſdem Vrbani Prædeceſſoris literas ab illis, ad quos ſpectat, & in futurum quandocumque ſpectabit, inuiolabiliter obſeruari ſub excommunicationis maioris, ac priuationis vocis actiuæ, & paſſiuæ pœnis per contrauentores eo ipſo abſque vlla alia declaratione incurrendis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium mandamus, & præcipimus. *Confirmat prout in rub.*

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon quatenus opus ſit, prædictorum Collegij, & Ordinis, aliiſve quibuſvis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis & conſuetudinibus, cæteriſque contrariis quibuſcunque. *Contrariis derogat.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 6. Nouembris 1660. Pontificatus noſtri anno ſexto.

Declaratio, quod in ſeptima Conſtitutione non comprehenduntur legata pro piis operibus incertis relicta. CVII.

Edita An. D. 1660.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

DEcet Romanum Pontificem æqui, bonique ſupremum aſſertorem in terris à Domino conſtitutum illa, quæ ex circumſpecta eius prouidentia piè, ſapienterque proceſſerunt, cum aliorſum, quàm æquitatis ratio poſtulet, detorqueri intelligit, opportunæ declarationis miniſterio ita dilucidare, vt ſequioris, & ab eius intentione deflectenđis interpretationis occaſio cuilibet præcidatur. *Exordium.*

§. 1 Aliàs ſiquidem emanarunt à Nobis literæ in ſimili forma Breuis tenoris, qui ſequitur, videlicet: ALEXANDER PP. VII. Ad perpetuam rei memoriam. Superni diſpoſitione conſilij vices illius gerentes in terris, qui pauperum curam fidelibus ſuis præcipiens, quod vni ex illis fieret, ſibi factum aſſeruit, in iis paſtoralis officij noſtri partes affectu paterno libenter interponimus, per quæ eorundem pauperum, & præſertim per vicos & plateas mendicantium neceſſitatibus opportunè conſuli arbitramur. Cum itaque retroactis temporibus felic. recordationis Iulius II. Leo X. Clemens VII. Paulus III. & alij forſan Romani Pontifices Prædeceſſores noſtri, vt in honorem Principis Apoſtolorum Baſilica opere ſupra cæteras magnifico, & eleganti in hac Alma Vrbe noſtra conſtrueretur, perpendentes ſuas, & Apoſtolicæ Sedis facultates ad id minimè ſuffecturas, fabricæ dictæ Baſilicæ, ſeu eius Collegio inter alias plures gratias, facultates, & priuilegia, applicauerint legata pauperibus in genere ſine ſpeciali determinatione, & propriis nominibus perſonarum non expreſſis relicta: cumque huius appli-

cationis

cationis ratione pauperes, & potissimum mendicantes legatis sibi relictis priuari remaneant, multique pij fideles retrahi, vel saltem tepidiores reddi possint ad relinquendum legata pia, quæ alias in eorundē pauperum commodum relicta essent, dubitantes irritas, & inanes euasuras similes eorum dispositiones, & in prædictæ fabricæ vtilitatem ob priuilegia prædicta cessuras: Nos licèt ad absolutam fabricæ dictæ Basilicæ terminationem, illiusque ornatum a die nostræ ad summum Apostolatum assumptionis mentem direximus, considerantes nihilominus eius admirabilem structuram ad optatum fere finem esse perductam, ac proinde longe minorem pecuniarum quantitatem nunc pro eius perfectione, & conseruatione, quam de tempore concessionis antedictæ, & aliorum eius priuilegiorum esse necessariam, æquum, & rationi consentaneum esse censemus, vt sublato priuilegij huiusmodi impedimento Christi Pauperes in posterum Legata sibi relicta, & pro tempore relinquenda plene, & liberè capiant, & consequantur. Motu itaque proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetuò valitura constitutione statuimus, decernimus, & declaramus Legata pauperibus in genere vbicunque locorum relicta, & pro tempore quandocunque, & quomodocunque relinquenda non amplius sub legatorum incertorum nomine in beneficium dictæ fabricæ iuxta prædicta eius priuilegia conuerti, neque sub eius facultatibus comprehendi, sed omnia, veluti alia certa pia Legata in commodum, & beneficium pauperum, qui sub tali nomine secundum Iuris interpretationem comprehenduntur, plene, & integre iuxta pias legantium dispositiones cedere, ac iisdem pauperibus ab hæredibus aliisque obligatis, & seu a testamentariis executoribus, vel aliis quibus Legatorum prædictorum solutio, seu executio commissa sunt, & erit pro tempore, eadem legata siue in pecunia, siue in frumento, pane, vino, aliisque ad humanum vsum necessariis consistant, modis, temporibus, ac diebus a testatoribus, seu legantibus præscriptis solui, & consignari debere. Quod si ob moram, seu negligentiam hæredum, aut executorum, seu aliorum obligatorum, vel etiam ob mortem eorum quibus pauperum nominatio, & electio, seu alias legatorum executio commissa fuerit, eorundem legatorum solutionem, seu consignationem vltra debitum tempus differri, vel impediri contingat, volumus, & mandamus, vt locorum Ordinarij, & illis deficientibus Commissarij, & Ministri prædictæ fabricæ in casibus, in quibus aliis præmissorum executio de iure, & secundum facultates eiusdem Fabricæ ad eos deuoluitur, voluntatem testatorum, & relinquentium legata huiusmodi, ac commodum, & beneficium eorundem Pauperum duntaxat, prout seruatur in aliis legatis certis, exequantur. Porro quoad legata pro piis operibus in genere etiam ad arbitrium, nominationem, electionem, seu declarationem certorum executorum, seu aliorum specificandis, & declarandis relicta, nullum præsenti nostra constitutione eidem Fabricæ præiudiciū inferre, nihilque super iis de nouo statuere intendimus, quinimò omnia, & singula eius iura, & priuilegia per Summos Pontifices prædecessores nostros hactenus in præmissis concessa præseruamus, in casibus tamen in quibus Executores, seu alij prædicti, quibus competit facultas (quam per huiusmodi priuilegia Fabricæ nullatenus impediri volumus) illam exercere, & ad nominationem, electionem, seu declarationem deuenire nolint, vel nulla facta declaratione decesserint. Hanc verò constitutionem tam in casibus futuris & deinceps contingentibus, quam in præsentibus, & præteritis, præterquam in eis legatis, & relictis quæ hactenus à prædicta Fabrica, seu eius Ministris agnita, acceptata, & incorporata fuerunt, etiamsi super illis in quacunque instantia lis pendeat indecisa, seruari, & locum habere volumus, & declaramus: Cæteris autem eiusdem Fabricæ, seu illius Collegij priuilegiis, gratiis, & facultatibus in iis quæ præsentibus non aduersantur, nullum ne minimum quidem præiudicium per præsentes illatum, aut illis derogatum esse, seu intelligi, dici, vel censeri posse, sed illas, & illa in suo robore, & firmitate remanere debere decernimus itidem & declaramus. Decernentes etiam præsentes literas, & in illis contenta nullo vnquam tēpore etiam ex eo quod Oeconomus, & alij Officiales prædictæ Fabricæ cæteriq; in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, ad ea vocati, vel auditi, causæque propter quas eædem præsentes emanarunt, adductæ, vel sufficienter, aut etiam vllatenus iustificatæ non fuerint, de subreptionis, obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel quouis alio quantumuis substantiali defectu notari, vel ex quocunque alio capite etiam in corpore iuris clauso impugnari, rescindi, inualidari, ad terminos iuris reduci, in ius, vel controuersiam vocari, seu aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcunque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu simili concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti posse, sed easdem præsentes semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, neque sub similium, vel dissimilium constitutionum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas esse, & censeri, sicque & non aliter in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, ac etiam quoslibet S.R.E. Collegij prædictæ Fabricæ Cardinales, necnon causarum Palatij Apostolici Auditores, & quosvis alios quacunque auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Collegij prædicti, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, gratiis, facultatibus, & literis Apostolicis per prædictos, & quosvis alios Romanos Pontifices prædecessores nostros in fauorem eiusdem Fabricæ, ac illius Collegij, etiam per viam contractus iurati, & sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam consistorialiter, & cum quibuscunque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque fortioribus, & insolitis clausulis, & decretis etiam irritantibus in genere, vel in specie, & alias quomodolibet emanatis, concessis, ac etiam pluries approbatis, & confirmatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut quævis alia exquisita, & insolita forma ad hoc seruanda esset, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis, formamque in illis traditam pro seruata habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice duntaxat ad effectum præmissorum specialiter, & expresse, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, vt præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 30. Augusti 1655. Pontificatus Nostri anno primo.

§.2. Cum autem (sicut accepimus) nonnulli exequutores testamentarij ad exequenda diuersa legata pro piis operibus incertis relicta deputati, præinsertæ Constitutionis nostræ prætextu illa in commodum Fabricæ prædictæ iuxta illius priuilegia minimè conuerti debere, nec ad illam quovis modo spectare, neque sub eius facultatibus comprehendi prætendant in maximum ipsius Fabricæ damnum, & præiudicium. Hine est, quod Nos omnem, quæ præmissorum occasione enata est, & posthac nasci posset, controuersiam, & ambiguitatem tollere, eiusdemque Fabricæ indemnitati consulere cupientes.

Declarat vt in Rubr. §.3. Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine similibus constitutionem præinsertam in illis dumtaxat legatis, quæ pauperibus in genere expresse, & explicitè relicta sunt hactenus, & in futurum relinquentur, siue per hæredes, siue per exequutores, vel alios quoscunque veniant distribuenda, locum obtinere, non autem ad alia quæcunque legata pro piis operibus incertis hactenus relicta, & in posterum quandocunque relinquenda vllatenus porrigi, seu extendi posse, vel debere, tenore præsentium declaramus, ac perpetuò statuimus, & decernimus.

§.4. Ac quæcunque priuilegia, indulta, gratias, & facultates prædictæ Fabricæ, eiusque Congregationi, & Officialibus quibusvis circa applicationes legatorum pro piis operibus incertis (non tamen pauperibus in genere, sicut supradictum est) relictorum in commodum, & vtilitatem ipsius Fabricæ à prædictis, & aliis quibusvis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris quovis modo concessa, & concessas, illorum tenores, & datas præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes aduersus Constitutionem præinsertam, indeque sequuta quæcunque in integrum, ac pristinum, eumque in quo antequam eadem Constitutio emanaret, quomodolibet erant, statum motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus restituimus, reponimus, & plenarie reintegramus, illaque quatenus opus sit, reualidamus, ac itidem perpetuò confirmamus & approbamus.

Decretum irritans. §.5. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quilibet etiam speciali, & indiuidua mentione digni in præmissis interesse habentes, seu habere quovis modo prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ propter quas ipsæ præsentes emanarunt, sufficienter, aut vllatenus adductæ, verificatæ, & iustificatæ fuerint, seu ex alia quacumque quantumvis pia, iuridica, & priuilegiata causa, colore, prætextu, vel capite etiam in corpore Iuris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet quantumvis magno, formali, & substantiali, ac inexcogitabili defectu notari, infringi, impugnari, retractari, in controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, seu aduersus illas apetitionis oris, Restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque iuris, facti, seu gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac supradictæ Fabricæ plenissimè suffragari, sicque in præmissis censeri, atque ita, & non aliter per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & quandocumque functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.6. Non obstantibus quatenus opus sit nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de iure quæsito non tollendo, ac præinsertis nostris literis, necnon omnibus, & singulis illis quæ in eisdem volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, vt earundem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra illud, quæ eisdem præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An 6. die 16. Nou. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 16. Nouembris 1660. Pontificatus Nostri anno sexto.

Constitutio super numero Vocalium pro Comitiis Generalibus Congregationis Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum. CVIII.

Edita An.D. 1661.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

FElici, prosperoque regimini, & gubernio Congregationis dilectorum filiorum Clericorum Regularium Theatinorum nuncupatorum, pro commissa Nobis cœlitus Pastoralis officij cura, salubriter quantum cum Domino possumus prouidere cupientes.

§.1. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium statuimus, & decernimus, vt in Capitulo generali eorundem Clericorum Regularium Theatinorum ius suffragandi habeant infrascripti dumtaxat, & non alij, videlicet Præpositi Generales, tam pro tempore existentes, quàm officio functi: quatuor Consultores, & Procurator Generalis pro tempore ex Prouincia Galliæ Cisalpinæ, quæ in primam, & secundam visitationem diuiditur, duo Visitatores, tres Præpositi, & tres Vocales pro qualibet Visitatione: Ex vtriusque Siciliæ Regnis, quæ in duas etiam Prouincias diuiduntur, itidem duo Visitatores pro qualibet Prouincia: Præpositi quatuor, & totidem Vocales ex Prouincia Neapolitana: Præpositi duo, & Vocales duo ex Prouincia Siciliæ, dummodo ex hac eligantur duo Visitatores, sicuti ex Prouincia Neapolitana, ex Hispania vnus, ex Gallia Transalpina vnus, & ex Romanis domibus vnus.

§.2. Præpositorum quidem electio ad hunc planè modum fiat. Nouembri mense Præpositi ad vnam è suæ Prouinciæ domibus a Præposito Generali, & Consultoribus designandam se conferant. Constituta verò die, quæ erit vltima eiusdem Mensis, vna omnes, dato signo, conueniant, fusisque de more precibus, de singulis Præpositis suæ Professionis ordine singula habeantur scrutinia: Scrutatores, quæ cuique contigerint, suffragia numerent, atque in schedula distinctè notent. Tum scrutiniis absolutis, illi censentur ad Generale Capitulum electi, in quos maiorem eligentium numerum consensisse scrutatores significauerint. Quorum paria fuerint suffragia, ex iis professione senior accedat: si quempiam ex electis Præpositis obire diem suum contigerit, ille subrogatus intelligatur, qui maiori suffragiorum numero proximè succedit in dicta scrutatorum schedula, quæ statim Romam transmittatur Præposito Generali, & Consultoribus, eorundem scrutatorum mano subscripta, & obsignata, resignanda videlicet ab eodem Præposito Generali, & Consultoribus, cùm subrogatio postulauerit.

§.3. Præpositi si fuerint legitimè impediti, aliquem è suæ Domus Vocalibus ablegare ad Prouincialia hæc comitia possint. Qui Vocalis, si fuerit electus, non ipse, sed Præpositus, electus censeatur. Quod si è Præpositis aliquis neque accesserit ipse, neque alium miserit

miserit suo nomine, is passiuo in eo Conuentu, suffragio ne gaudeat. Electus verò ad Comitia generalia mittere, si fuerit impeditus, è suis Vocalibus quem libuerit, possit. Qui Conuentum hunc Præpositorum conuocet, cuetque, vt ritè omnia peragantur, sit Senior ex Præpositis. Vocalium verò duplex fiat electio: Prior in singulis domibus, vti moris est, ad Instituti, ac Decretorum formam, intra Italiam quidem, die Septembris prima; extra Italiam verò, prima Iulij: posterior, Septembri mense extra Italiam, Nouembri verò intra Italiam. Ex Vocalibus electis, scilicet qui in Priori Domorum electione renunciati Vocales fuerint, alterum deinde conuentum eadem, quà Præpositi, die, non eadem domo, sed quam Præpositus Generalis, & Consultores destinauerint, celebrent, atque ad eundem prorsus modum, eodemque suffragiorum ritu, quo peracta est Præpositorum electio, hat Vocalium, qui adire Generale Capitulum debent quemadmodum de Præpositis significatum est. *Eligendorum qualitates.*

§. 4. Caueant maximè Electores in electione Vocalium, ne quem eligant tam in prima, quàm in secunda electione, qui à Definitorio nondum fuerit ad sacras tum virorum, tum mulierum confessiónes audiendas admissus, néve in secundo conuentu eos, qui prima vice, ex Constitutionum præscripto, ad vtrumque suffragium admissi non fuerint, nisi a die admissionis ad passiuam vocem per sex annos eorum virtus probata fuerit. Alioquin electio sit eo ipso nulla, absque alia declaratione: si quis primæ electionis Vocalis adire ex causa secunda comitia nequiuerit, alter iuxta Decreta Ordinis ritè eligatur, qui autem secundæ electionis Vocalis impeditus quavis ratione fuerit, ne ad Generale Capitulum conueniat, illi nemo subrogetur. Porrò in secunda Vocalium electione senior ex illis, vt de Præpositis dictum est, Patres ritè cogat. Suum peculiare Conuentum habeant Præpositus S. Andreæ Romæ, electus eiusdem domus Vocalis, & electus Domus Quirinalis, qui collatis inter se votis, vnum ex se ipsis eligant. Hispaniarum Præpositi, & electi Vocales, suum item constituta die conuentum agant, & eodem modo vnum ex se ipsis eligant.

§. 5. Similiter Præpositus, & Vocalis electus Parisiensis, vbi duo tantum fuerint, siue Præpositi, siue Vocales, ij suffragiis ne agant, sed sorte: quod si illorum alter alteri consenserit, illi Capitulum Generale adeundi ius esto. Si fortè in aliquibus Comitiis nemo eligatur, professione antiquiores electi censeantur. Nullus autem de cætero in Visitatorem eligi possit, nisi postquam creatus fuerit Vocalis vtriusque suffragij, septennium ad minus expleuerit, totoque eo tempore prudentia, & probatæ vitæ exemplo præstauerit.

§. 6. Sanè in electione Præpositi Generalis, Consultorum, & Procuratoris Generalis, iuniores, cæteris paribus, senioribus ne præferantur. Si aliqua oriatur difficultas, aut dubitatio circa prædicta, Præpositus Generalis cum Consultoribus eam declarent, aut interpretentur, vt fit de Constitutionibus. Postremò præcipimus, & mandamus vt hæ ordinationes ab omnibus ad quos spectat, inuiolabiliter obseruentur, & si quis eas impugnauerit, aut eis parere aliqua ex parte detrectauerit, arbitrio Præpositi Generalis, & Consultorum grauiter puniatur.

Decretum irritans. §. 7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, eiusque Prouinciarum, & domorum Regularium quarumlibet, & aliis quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 10. Volumus autem, vt earumdem præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Transumptorum fides.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 10. Ianuarij 1661. Pontificatus Nostri anno sexto. *D. P. An. & dat. 10. Ianu.*

Prohibitio Missalis Gallico idiomate impressi, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ. CIX.

Vide quartam Regulam Indicis Librorum prohibitorum, in qua prohibetur impressio Librorum Sacrorum vulgari lingua.

ALEXANDER PAPA VII. *Edita A. D. 1661.*

Ad futuram rei memoriam.

AD aures nostras ingenti cum animi nostri mœrore peruenit, quod in Regno Galliæ quidam perditionis filij in perniciem animarum nouitatibus studentes, & Ecclesiasticas Sanctiones ac praxim contemnentes, ad eam nuper vesaniam peruenerint, vt Missale Romanum Latino idiomate longo tot sæculorum vsu in Ecclesia probato conscriptum in Gallicam vulgarem linguam conuertere, sicque conuersum typis euulgare, & ad cuiusvis ordinis, & sexus personas transmittere ausi fuerint, & ita Sacrosancti Ritus maiestatem Latinis vocibus comprehensam deiicere, & proterere, ac Sacrorum mysteriorum dignitatem vulgo exponere temerario conatu tentauerint. *Exordium.*

§. 1. Nos, quibus licèt immeritis Vineæ Domini Sabaoth a Christo Saluatore Nostro plantatæ, eiusque pretioso Sanguine irrigatæ, cura demandata est, vt spinarum huiusmodi, quibus illa obrueretur, obuiemus incremento, earumque quantùm in Deo possumus, radices succidamus, quemadmodum nouitatem istam perpetui Ecclesiæ decoris deformatricem, inobedientiæ, temeritatis, audaciæ, seditionis, schismatis, aliorumque plurium malorum facilè productricem abhorremus, & detestamur.

§. 2. Ita Missale prædictum Gallico idiomate à quocumque conscriptum, vel in posterum aliàs quomodolibet conscribendum, & euulgandum, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, perpetuò damnamus, reprobamus, & interdicimus, ac pro damnato, reprobato, & interdicto haberi volumus, eiusque impressionem, lectionem, & retentionem vniuersis, & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus cuiuscumque gradus, ordinis, conditionis, dignitatis, honoris, & præeminentiæ, licèt de illis specialis, & indiuidua mentio habenda foret, existant, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ ipso iure incurrendæ perpetuò prohibemus. *Prohibet sub pœna excommunicationis latæ sententiæ.*

§. 3. Mandantes quod statim quicumque illud habuerint, vel in futurum quandocumque habebunt, realiter, & cum effectu exhibeant, & tradant locorum Ordinariis, vel Inquisitoribus, qui nulla interposita mora exemplaria igne comburant, & comburi faciant, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque. *Præceptum de obseruando.*

Datum

Dat. P. An. 6. die 12. Ianu. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 12. Ianuarij 1661. Pontificatus nostri anno sexto.

CX. Confirmatio, & declaratio Constitutionum Apostolicarum de non contrahendo in fauorem forensium super bonis in Statu Ecclesiastico consistentibus.

Vide ad Constit. 65. Vrb. VIII. Decens, *& ad Constit. 3. Innoc. X.* In supremo, *tom. 4. vbi fusè de hac materia peragitur.*

Edita A. D. 1660. *ALEXANDER EPISCOPVS Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.*

Exordium. VT ea, quâ par est solicitudine, commisso Nobis à Diuina Maiestate subditorum Sanctæ Sedis Regimini respondere, ac vigili prouidentia eorum vtilitati prospicere valeamus, ea, quæ à Summis Pontificibus prædecessoribus nostris de non alienandis in forenses bonis stabilibus, tam iurisdictionalibus, quàm iurisdictione carentibus in nostra Ditione Ecclesiastica satis prouidè sancita fuere pari Constitutione duximus innouanda.

Sixtus V. prohibuit ne loca Ecclesiastica venderentur. §. 1. Siquidem rec. mem. Sixtus PP. V. Prædecessor noster, quo crebriùs subditorum facultates augerentur, ac ne importuno in exteros transitu suorum diminutæ substantiæ, in alienæ messis cederent fœcunditatem, prohibuit bona quæcumque stabilia, seu immobilia sita in statu Ecclesiastico, etiam Oppida, iurisdictiones, feuda, & similia à quacumque persona in quovis statu, etiamsi Imperiali, Regali, ac Ducali constituta, ac etiam Ecclesiastica dignitate, & speciali mentione notanda insignita in quamlibet personam extraneam, Communitatem, Collegium, ac Vniuersitatem, quæ temporali Sedis Apostolicæ dominio subiecta non esset, vllatenus transferri, tam titulo venditionis, quàm permutationis, donationis, ac locationis supra triennium, necnon in emphyteusim, feudum, liuellum, pignus, seu precarium concedi, Apostolica priùs non impetrata facultate, sub pœna nullitatis contractuum, aliorumque gestorum. Excepit tamen ab huiusmodi prohibitoria Constitutione, census, Officia, loca Montium, Mulierum Dotes, ac ipsam Almam Vrbem vnà cum eius circuitu ad decem milliaria protendendo: ac simul filios, vel hæredes prædictarum mulierum soluto matrimonio, dummodo exteri fuerint, teneri, vel infra triennium sibi in eodem statu domicilium eligere, vel dicta bona in alios præfato statui subiectos transferre, ciuilitatibus, si quæ fuerint, derogando sanciuit.

Clem. VIII. dictam prohibitionem confirmauit. §. 2. Sed ne hominum calliditas ad subterfugia nimium studiosè procliuis, in prædictæ Sixti Constitutionis leges, nec quidem indirectè posset eludere, fel. record. Clemens Papa VIII. dubia quæ imposterum circa ipsam oriri possent explanaturus eandem Constitutionem innouauit, ac decreuit nulli licere, præterquàm Ecclesiasticis Collegiis extra Ecclesiasticum statum positis, nec quidem Vniuersitatibus, Communitatibus, ac quibusvis exteris Principibus stabilia, aliaque bona, & iura quæ pro stabilibus habentur (citra tamen loca Montium, & Officia Romanæ Curiæ) nedum in eiusdem Ecclesiastici status confinio, verùm nec in ipsamet Vrbe existentia possidere, etiam sub quovis titulo, & contractu, præterquam ex causa dotis, necnon ex qualibet dispositione tam inter viuos, quàm ex Testamentis, Codicillis, Legatis, Donationibus causa mortis, & aliis quibuslibet vltimis voluntatibus, sub pœna amissionis bonorum, quæ Camera Apostolica possit ipso iure, ac propria auctoritate vindicare, ac penès se, donec vita taliter disponentium durauerit, retinere, ac insuper priuationis officiorum contra ipsos Tabelliones, qui de eiusmodi contractibus sese rogauerint.

Paulus V fortiùs communiuit. §. 3. Accessit itidem Constitutio sanct. mem. Pauli Papæ V. Prædecessoris nostri, qua, vt ea, quæ in supernarratis Constitutionibus Sixti V. & Clementis VIII. disposita legebantur, Pontificiæ auctoritatis oraculo fortius communiret, easque quominus subuerti possent, falsis interpretationibus subtraheret, ipsas declarauit, ac iussit facultatem prædictam alienandi in scriptis priùs obtinendam esse, ac inde in ipso actu contrahendi exhibendam penès Notarium falsi pœnam, ac amissionis officiorum Tabellionibus: Priuationis verò rei alienatæ contrahentibus iniiciens.

Vrb. VIII præfatas literas confirmauit. §. 4. Quoniam verò nonnullis artificiosè præinuentis ad contractuum securitatem cautelis aditus patuerat alienandi, etiam non impetrata à Summo Pontifice congrua facultate, fel. record. Vrbanus Papa VIII. pariter Prædecessor noster, expositas superiùs litteras confirmauit, easque extendi ad bona in confinibus Territorij Baronalis existentia, ad Castra demolita, Tenutas, & Prædia etiam non iurisdictionalia, censusque super huiusmodi bonis impositos, necnon ad ius prælationis illorum vigore resultans declarauit, terminumque trium mensium successiuè præfixit, intra quem vnusquisque, qui nulliter contra præfatas Constitutiones contraxerat, à gestis recederet, mandans insuper Notariis omnibus, vt infra terminum supradictum in margine Instrumenti abolitionem contractus adnotare tenerentur, eisdem pœnis in supradictis Constitutionibus comminatis, eos, si non paruerint, subiiciens.

Omnes facultates alienandi in non subditos reuocauit. §. 5. Vt autem quælibet dolosa conuentio, quæ sub palliato dotium constituendarum prætextu in præiudicium Sanctæ Sedis iniri posset, euitaretur, idem Vrbanus VIII. recensitas literas Sixti, Clementis, & Pauli innouans, & confirmans, easdem ad quoscumque contractus occasione quarumlibet dotium, etiam ratione educationis infantium, aliarumque miserabilium personarum per quascumque personas subditas, seu forenses, ac de quibuslibet bonis, iurisdictionabilibus nempe, ac non iurisdictionalibus, stabilibus tamen, celebrandos extendit, absque sua, & Romani Pontificis pro tempore existentis licentia, pœnamque adiecit priuationis eorumdem bonorum ad fauorem Cameræ, vel alterius inferioris Ecclesiæ, à qua contrahentes illa recognoscerent, omnesque facultates alienandi in non subditos, acquirendi, ac domicilij non constituendi in Statu Ecclesiastico illuc vsque contra præfatas Constitutiones concessas reuocauit.

Innoc. X. contractus initos cum reseruatione beneplaciti Apostolici prohibuit. §. 6. Et cum quò feruentiùs dictorum Prædecessorum curæ nouis, ac iteratis Constitutionibus inconcussæ studeret obseruantiæ, eò callidior nonnullorum versutia germanum earumdem intellectum inuertendo, suscitaret inuenta, quibus sese tutò reciperent, ac quomodolibet cum forensibus, ac exteris impunè contraherent, speciosa palliatione beneplacitum Apostolicum reseruando, seu apponendo clausulas (quatenus non obstent Apostolicæ Constitutiones, ac ex nunc prout ex tunc, quando cessauerint earum obstacula, & non alias, aliter, nec alio modo) & alias formulas, & clausulas adhibendo, quibus eorum consensus conditionaliter tantùm exhiberetur, rec. mem. Innocentius PP. X. Prædecessor noster approbatis, & innouatis dictorum Prædecessorum Constitutionibus, eas pariter ad contractus initos cum reseruatione beneplaciti Apostolici, ac cum clausulis, quatenus non obstent, &c. aliisque similibus conditionalem consensum quomodolibet inducentibus, ac iurium cessiones super stabilibus extendit, necnon etiam ad contractus celebratos (cum relatione ad minutas, & scripturas penès contrahentes existentes) & per Procuratorem, aut negotiorum gestorem vigore mandati generalis etiam cum decreto Iudicis, vel per aliam quantumvis priuilegiatam personam, cuiuscumque dignitatis, ac speciali nota recensendam, vel denique quovis iuridicarum solennitatum apparatu præmunitos, cunctosque ita contrahentes pœnis in supradictis Constitutionibus inflictis mulctandos decreuit, licentiamque in scriptis super huiusmodi

modi contractibus implorandam à Romano Pontifice, ac in eadem serie contractus explicandam esse declarauit, derogans cuicumque Ciuitati, seu Priuilegio, Indulto, aut Decreto Ciuilitatis, quolibet titulo etiam oneroso, ac sub quavis amplissima verborum structura concessæ, subdens prætetea simplicem domicilij electionem apud acta publica nequaquam suffragari, sed opus esse, vt priuilegio incolarus quoad præmissa quis vti possit, verè, & realiter domicilium in Statu, vel Vrbe prædictis in perpetuum, & animo permanendi constituere. Et cum præiudicium Sanctæ Sedis æquè immineret si bona prope Vrbem consita dictis Constitutionibus supposita, nullatenus remanerent, idcirco sub eisdem quæcumque Casalia, Tenutas, & Ædicas, siue iurisdictionalia, siue non vltra quatuor ab eadem Vrbe milliaria comprehendi mandauit. Insuper, vt eò magis dictarum Constitutionum obseruantia firmata remaneat, vltra eas per dictos Prædecessores comminatas, addidit pœnas confiscationis bonorum prædictorum, vel eorum pretij, aut eius quod erit loco pretij, siue solutum fuerit, siue promissum, & destinatum, & interim ad cambium, vel sub alio interusurio penes contrahentes, vel alios relictum, si absque prædicta præcedente licentia in fauorem forensis quoquo modo illorum dominus absolutus fuerit. Sin vero huiusmodi bona fideicommisso, vel Primogenituræ, aliue restitutioni supposita fuerint, tunc durante vita tantum contrahenti. ad Cameram, vel Ecclesiam, à qua prædicta bona recognoscerentur, spectare decreuit, siue Contractus a Tutore, vel Curatore, vel alio quolibet administratore celebratus fuerit, pœnasque ad arbitrium sui, vel pro tempore existentis Pontificis, eos, qui taliter nomine alieno contraxerint, vel consensum qualitercumque præstiterint, constituendas reseruauit, reuocans quascumque licentias contrahendi in fauorem forensium absque Romani Pontificis facultate vsque illuc quomodolibet concessas.

Bona propè Vrbem consita dictis constitutionibus supposuit.

§.7. Successiuè autem cunctis, qui contra tenorem dictarum Constitutionum de facto contraxisse repetiantur, terminum trium mensium, citra tamen præiudicium Cameræ quoad pœnas vigore earum incussas præfixit, quo temporis spatio vnicuique liceret, quod taliter gesserit retractare, ac in pristino statu, quo ante conuentionem erant, singula reponere, eoque elapso, ac contractibus huiusmodi non abolitis, ad Cameram bona prædicta pertineant, iniungens simul Notatis quibuslibet, vt Instrumenta omnia super præmissis per eos confecta exhibere, ac reuocationem gestorum omnium in eorumdem margine designare teneantur, loca autem Montium, & Officia Romanæ Curiæ, vti nec suorum Prædecessorum subiecta remansere Constitutionibus, ita pariter ab eisdem exempta fore, nec comprehensa censeri confirmauit.

Terminum trium mensium transgressoribus indicit.

§.8. Verum quia ad nostram notitiam deuenit complures forenses præmissis nullatenus attentis bona tam feudalia, quàm allodialia cum iurisdictione, & sine, in nostro Statu Ecclesiastico sita nibilominus possidere, eosque forsan à tenore supradictarum Constitutionum recedendo contraxisse: Nos cuncta quæ à præfatis Prædecessoribus nostris, & Subditorum vtilitati, ac nostri Status vberiori incremento consolerent salubriter sancita fuere, pristinæ restituere obseruantiæ, eisque firmiora fulcimenta parare, eaque omnia, & singula, quæ prædictis vllatenus valeant aduersari, etiamsi de necessitate exprimenda forent, è medio tollere cupientes, prædictarum Constitutionum, ac omnium contrariorum quoquo modo directè, vel indirectè aduersantium, & aliorum quorumcumque de iure exprimendorum tenores, ac series, ac si de verbo ad verbum inserti fuissent, pro plenè, & sufficienter expressis, ac insertis habentes.

Bona à Forensibus acquisita restituenda decernit.

§.9. Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuò valitura Constitutione, Sixti V. Clementis VIII. Pauli V. Vrbani VIII. ac Innocentij X. Prædecessorum Constitutiones, ac omnia, & singula in eis, & earum qualibet contenta, & expressa etiam forsan desuper non enunciata confirmamus, & approbamus, ac inuiolabiliter in omnibus, & per omnia obseruari decernimus, & mandamus.

Mandat obseruantiam præfatarum constit.

§.10. Atque vt singula in eisdem Constitutionibus expressa plenius executioni demandentur, hac in parte etiam eorumdem prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, omnes, & singulas facultates, licentias, ac Indulta quæcumque super quibusuis bonis stabilibus, Tenutis, Tenimentis, & locis, tam iurisdictionalibus, quàm iurisdictione carentibus, siue sint feudalia, emphyteutica, & liuellaria; siue allodialia, in quocumque loco Status nostri Ecclesiastici consistentia, contrahendi, necnon illa etiam retinendi, & non habitandi in Vrbe, seu nostro Statu Ecclesiastico, à Prædecessoribus nostris, vel à nobis in fauorem forensium cuiusuis status, gradus, conditionis, dignitatis, ac præeminentiæ, tam laicalis, quàm Ecclesiasticæ, etiam motu proprio, & sub quibusuis clausulis, & cautelis, derogatoriis, ac derogatoriarum derogatoriis, & reualidatoriis, necnon reintegratoriis in pristinum statum validum quomodolibet, qualitercumque, & quomodocumque concessas, & impartitas, ac concessa, & impartita penitus, & omninò reuocamus, annullamus, & abolemus, ac pro reuocatis, annullatis, & abolitis haberi volumus, & mandamus.

Abrogat omnes facultates contrahendi in fauorem forensium.

§.11. Cæterùm quoad eos, qui hactenus contraxerunt, & bona prædicta retinuerunt, & possident, vigore licentiæ à Prædecessoribus Nostris, vel à nobis obtentæ opportuno curantes occurrere consilio, vnumquemque ad illam te ipsa exhibendam in actis dilecti filij Francisci Lucarelli Notarij Cameræ nostræ infra tres menses a die publicationis præsentis nostræ Constitutionis in hac Vrbe faciendæ adstringimus, & obligamus, necnon infra eundem terminum ad Vrbem, ac Nostrum Statum respectiuè venire, ac respectiuè redire, ibique vere, ac cum effectu domicilium animo, ac proposito non recedendi amplius, perpetuoque cum familia manendi realiter constituere, prout etiam in eisdem dictorum nostrorum prædecessorum Constitutionibus præcipitur, sub pœnis in illis respectiue contentis, volumus, & mandamus.

Illi qui contraxerunt, ad Statum Ecclesiasticum redire debeant.

§.12. Decernentes sic, & non aliàs per quoscumque Iudices ordinarios, vel delegatos, etiam causarum Palatij nostri, & Cameræ Apostolicæ Auditores, ac Gubernatores, illorumque Locumtenentes, necnon Camerarium nostrum, aliosque S. R. E. Cardinales etiam de latere Sedis Apostolicæ Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & quosuis alios quavis auctoritate fungentes, & iurisdictione pollentes, etiam Cameram ipsam, & Clericos vbique, & in quavis instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum quoque, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§.13. Iniungentes, & mandantes eisdem Legatis, Gubernatoribus, & Iudicibus in toto Statu nostro Ecclesiastico tunc, & pro tempore existentibus, & eorum cuilibet, vt confirmationem, reuocationem, & obligationem nostras huiusmodi, aliaque in præsentibus literis contenta ab omnibus ad quos spectat, & pro tempore spectabit, etiam per censuras Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia firmiter, & inuiolabiliter obseruari faciant.

Præceptum de obseru.

§.14. Non obstantibus omnibus quæ prædicti Sixtus, Clemens, Paulus, Vrbanus, & Innocentius prædecessores in dictis eorum literis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.15. Volumus autem quod præsentes, postquam Valuis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, necnon in acie Campi Floræ affixæ, & publicatæ fuerint, quoscumque tam in Romana Curia, & Statu prædicto, quàm extra eos existentes perinde obligent, & arctent, ac si vnicuique eorum personaliter, & nominatim intimatæ fuissent, cùm veri-

ſimile non ſit id remaniete incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

§.16. Volumus inſuper quod earum exemplis etiam impreſſis, manu Notarij publici, & ſigillo alicuius perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſiſmet præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ.

§.17. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtræ confirmationis, approbationis, mandati, reuocationis, annullationis, abolitionis, adſtrictionis, obligationis, & decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. An. 6. die 16. Ian. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ 1660. 17. Kal. Februarij, Pontificatus Noſtri anno ſexto.

Anno à Natiuitate Domini noſtri Ieſu Chriſti 1661. Indictione 14. Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. anno eius ſexto, die verò 22. menſis Ianuarij ſupradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valuas Eccleſiæ Lateranenſis, Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, per me Iacobum Cornelium Apoſt. Curſ.

Pro Mag. Curſ. Hilarius Centellius Apoſt. Curſ.

CXI. Iubileum Vniuerſale ad implorandam Diuinam opem contra Turcas.

Iubilea huiuſmodi indixere Innoc X. Conſtit 1. Immenſæ, *tom. 4. hic Pont. Conſt. 1.* Vnigenitus, *&* 15. E ſuprema.

Edita A. D. 1661.

ALEXANDER PAPA VII.

Vniuerſis Chriſti fidelibus præſentes literas inſpecturis ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

Exordium. EX quo humilitatem noſtram in excelſa Sedis Apoſtolicæ ſpecula collocauit Altiſſimus, nihil quidem (quantum diuina bonitas dedit) prætermiſimus, quo immanem Turcarum Tyranni Ditiones Reipublicæ Venetorum ſæuiſſimo bello iamdudum infeſtantis ferociam retunderemus. Nunc verò cum idem Tyrannus expugnata contra fidem publicam Arce Varadini, quæ erat validiſſimum Hungarici Regni propugnaculum, impetum in citeriores Prouincias ingenti apparatu meditari, & adornare, miſerrimaſque clades vniuerſæ Reipublicæ Chriſtianæ minitari videtur, Pontificia ſolicitudo noſtra ad opponendum nos tanquam murum pro domo Dei ardentiori zelo ſtimulatur. Et quamvis omnia humanæ induſtriæ, opiſque conſilia, & auxilia alacri ſtudio pro viribus expromere, & procurare non deſiſtamus, omnem tamen ſpem in Domino collocamus: confidentes ſi depoſita per veram pœnitentiam ſarcina peccatorum, immenſam eius miſericordiam vnanimes imploremus, auctiſque per eleemoſynas, & ieiunia viribus orationis, ad eum ſupplici, concordique voce clamemus, fore vt obliuiſcatur iniquitatum noſtrarum, quibus eius iram prouocauimus, & Chriſtianæ Religionis hoſtium vires conterat potentia virtutis ſuæ. Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ, vt miſericordiam conſequamur, & gratiam inueniamus in auxilio opportuno.

Fideles ad orandum hortatur. §.1. Hoc autem vt maiori fructu, feruentiorique ſpiritus ardore peragatur, ex veteri Romanæ Eccleſiæ omnium matris, & magiſtræ more eiuſdem Eccleſiæ theſauros, quorum diſpenſatores Nos conſtituit Deus, in præſentibus neceſſitatibus proferre, & largiſſima manu erogare decreuimus. Itaque ex parte Omnipotentis Dei Patris, & Filij, & Spiritus ſancti omnes, & ſingulos vtriuſque ſexus Chriſti fideles, tam in alma Vrbe noſtra, quàm extra vbilibet locorum conſtitutos Apoſtolica auctoritate paternè requirimus, monemus, & in Domino adhortamur ad infraſcripta deuotè peragendum, & adimplendum, & ad Deum Saluatorem noſtrum orandum, vt per viſcera miſericordiæ ſuæ Fidem Catholicam protegere, & defendere; illiuſque hoſtium conatus, & vires reprimere, & conterere; Principum Chriſtianorum pacem, & concordiam conſeruare, eorumque corda illuminare, & vires ad Chriſtiani nominis tutelam, & exaltationem vnire, augere, & roborare, atque omnium noſtrum piis conatibus opitulari dignetur.

Preces, & opera pietatis præſcribit. §.2. Nos enim de Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius auctoritate confiſi, ex illa ligandi, atque ſoluendi poteſtate, quam Nobis Dominus, licèt indignis, contulit, vniuerſis & ſingulis vtriuſque ſexus Chriſti fidelibus in Alma Vrbe degentibus, qui S. Ioannis in Laterano, Principis Apoſtolorum, & S. Mariæ Maioris eiuſdem Vrbis Eccleſias, ſeu Baſilicas, vel Eccleſiarum huiuſmodi alteram ſpatio duarum proximarum hebdomadarum ſemel ſaltem viſitauerint, ibique per aliquod temporis ſpatium deuotè, vt ſupra, Deum orauerint, ac quarta, & ſexta Feria, ac Sabbatho alterius ex prædictis hebdomadis ieiunauerint, & peccata ſua confeſſi, Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum in Dominica die immediatè ſequenti, vel alia die infra eandem hebdomadam reuerenter ſumpſerint, ac pauperibus aliquam eleemoſynam prout vnicuique ſuggeret deuotio, vel poſſibilitas, erogauerint.

Extra Vrbem facienda decernit. §.3. Cæteris verò extra Vrbem vbicumque degentibus, qui Eccleſias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, ſeu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipſis deficientibus per eos, qui ibi curam animarum exercent, poſtquam ad eorum notitiam hæ noſtræ peruenerint, deſignandas, vel Eccleſiarum huiuſmodi alteram ſpatio duarum ſimiliter hebdomadarum à publicatione deſignationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, ſeu Officiales, vel alios, vt præfertur, faciendæ decurrendarum, ſaltem ſemel viſitauerint, ibique, vt ſupra, orauerint, ac quarta, & ſexta Feria, ac Sabbatho alterius ex hebdomadis huiuſmodi ieiunauerint, pariterque peccata ſua confeſſi, ac in die Dominica immediatè ſequenti, vel alia die infra eandem hebdomadam Sanctiſſima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemoſynam, vt præmittitur, erogauerint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum indulgentiam, & remiſſionem, ſicut in anno Iubilæi viſitantibus certas Eccleſias intra, & extra Vrbem noſtri Prædeceſſores concedere conſueuerunt, tenore præſentium concedimus, & elargimur.

Ad quid tenedetur nauigantes, & iter agentes. §.4. Nauigantes verò, & iter agentes, vt cum primum ad ſua ſeſe domicilia receperint ſupraſcriptis peractis, & viſitata Eccleſia Cathedrali, vel maiore, aut Parochiali loci eorum domicilij, eandem indulgentiam conſequi poſſint, & valeant.

Regularibus concedit. §.5. Regularibus autem perſonis vtriuſque ſexus, etiam in clauſtris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuſcumque, tam laicis, quàm Eccleſiaſticis, ſæcularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captiuitate exiſtentibus, vel aliqua corporis infirmitate, ſeu alio quocumque impedimento detentis, qui ſupra expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiuerint, vt illa Confeſſarius ex iam approbatis a locorum Ordinariis ante præſentium publicationem, ſeu approbandis eis, in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare poſſit, eaque iniungere quæ ipſi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Confeſſoris electionem permittit. §.6. Inſuper omnibus, & ſingulis Chriſti fidelibus vtriuſque ſexus, tam laicis, quàm Eccleſiaſticis, ſæcularibus, & Regularibus cuiuſvis Ordinis, Congregationis, & Inſtituti, tam in Vrbe prædicta, quàm extra eam vbique locorum, vt præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, vt ſibi ad hunc effectum eligere poſſint quemcunque Presbyterum

Confeſſa

Confeſſarium, tam ſæcularem, quàm cuiuſvis Ordinis, & Inſtituti regularem ex approbatis, vt præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis, & aliis Eccleſiaſticis ſententiis, & cenſuris à iure, vel ab homine quavis cauſa latis, ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis, quantumvis grauibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, ſiue Nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam in literis dic Cœnæ Domini legi ſolitis contentis, & aliàs per quaſcumque noſtras, aut Romanorum Pontificum prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, quarum tenores præſentibus haberi volumus pro expreſſis, quomodocumque reſeruatis, in foro conſcientiæ, & hac vice tantum abſoluere, & liberare valeant.

Votorum commutatio. §.7. Et inſuper vota quæcumque (religionis & caſtitatis exceptis) in alia pia, & ſalutaria opera commutare, iniuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, aliiſque eiuſdem Confeſſarij arbitrio iniungendis.

Publicari Iubileum præcipit. §.8. Quapropter tenore præſentium in virtute ſanctæ obedientiæ diſtricte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuſcumque venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & aliis Eccleſiarum Prælatis, ac quibuſcumque Ordinariis locorum vbicumque exiſtentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel illis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, vt cùm præſentium literarum tranſumpta, aut exempla, etiam impreſſa, acceperint, illa ſtatim abſque vlla mora, retardatione, vel impedimento, per ſuas Eccleſias, & Diœceſes, Prouincias, Ciuitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Eccleſiamque, ſeu Eccleſias viſitandas deſignent, ne aliàs vlteriùs præſentium literarum executio protrahatur.

Suam mentem declarat. §.9. Non intendimus autem per præſentes ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, ſeu inhabilitate quoquo modo contracta diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, ſeu habilitandi, & in priſtinum ſtatum reſtituendi, etiam in foro conſcientiæ, neque etiam eaſdem præſentes iis qui à Nobis, & Apoſtolica Sede, vel ab aliquo Prælato, ſeu Iudice Eccleſiaſtico excommunicati, ſuſpenſi, interdicti, ſeu alias in ſententias, & cenſuras incidiſſe declarati, vel publicè denunciati fuerint, niſi infra tempus dictarum duarum hebdomadarum ſatisfecerint, aut cum partibus concordauerint, vllo modo ſuffragari poſſe, aut debere.

Contrariis derogat. §.10. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus facultas abſoluendi in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſeruatur, vt nec etiam ſimiles, vel diſſimiles indulgentiarum, & facultatum huiuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant, necnon Regula noſtra de non concedendis indulgentiis ad inſtar, ac quorumcumque Ordinum, & Congregationum, ſiue Inſtitutorum regularium, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, Congregationibus, & Inſtitutis, illorumque perſonis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores præſentibus pro ſufficienter expreſſis, ac formam in eis traditam pro ſeruata habentes, hac vice ſpecialiter, nominatim, & expreſſè ad effectum præſentium derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides. §.11. Vt autem præſentes noſtræ, quæ ad ſingula loca deferri non poſſunt, ad omnium notitiam faciliùs deueniant, volumus, vt earumdem præſentium tranſumptis, vel exemplis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, vbique locorum, & gentium eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur ipſis præſentibus, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub annulo Piſcatoris, die 2. Martij 1661. Pontificatus noſtri anno ſexto. *D. P. An 6. die 2. Martij.*

Anno à Natiuitate Domini noſtri Ieſu Chriſti 1661. Indictione 14. die verò 2. menſis Martij, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & D. N. D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. anno eius ſexto, ſupradictum Breue affixum, & publicatum fuit ad valuas Baſilicæ Lateranenſis, Principis Apoſtolorum, & S. Mariæ Maioris de Vrbe, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis ſolitis, & conſuetis Vrbis per me Andream Caſtruccium Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſorem.

Carolus Melanus Curſ. Mag.

Indictio ſex Decimarum ſuper fructibus omnium Eccleſiaſticorum Beneficiorum, & Penſionum in vniuerſa Italia, & Inſulis Italiæ adiacentibus. CXII.

Vide ad Conſtit. 173. Vrbani VIII. Suprema diſpoſitione, *tom. 5 in qua conſimilem indictionem ſex Decimarum inuenies.*

ALEXANDER EPISCOPVS Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. *Edita An. D. 1660.*

Exordium. CVm Diuina, æternaque illius prouidentia, cuius nutu vniuerſa, ac ſingula in hac Mundi machina reguntur, Nos, impari licet merito, ad eminentem Apoſtolicæ dignitatis ſpeculam clementiſſimè euexerit, ea inter noſtras præcipua, maximaque ſolicitudines animo obuerſatur, quæ potiſſimum totius Chriſtiani Orbis diſcriminibus anteuertendis incumbit.

Motiua huius Conſtit. §.1. Hinc factum eſt, vt clariſſimæ Venetorum Reipublicæ varia per tot annos fortuna Barbarorum impetus tam Mari, quàm Terra ſtrenuè ſuſtinenti ab initio Pontificatus Noſtri, præter expenſas in Triremium noſtrarum claſſe ſingulis quibuſque annis in Ægeum Mare traiicere iuſſa inſtruenda erogatas, præterque auxiliares copias iamdudum in Illyrium tranſmiſſas, indulgentiſſime etiam Eccleſiaſticas ſuper eius dominij Clerum ſex Decimas, ſeu ſubſidia ad ſummam centum millium aureorum annuatim per ſexennium aſcendentes, ſeu aſcendentia, vltra emolumenta, ac bona Conuentuum ibidem ſuppreſſorum, conceſſerimus.

§.2. Verùm quia ab Infidelibus nondum armis temperatur, ſed eorum exercitus nuper Tranſiluaniam adorti, Varadino, aliiſque Oppidis expugnatis audaciores circumferuntur, & maiora in inclytæ Germaniæ, ac Dalmatiæ, & vtrique confinium Prouinciarum populos immaniori militum vi moliuntur. Nos ideò paterna commiſeratione commoti multis antea precibus effuſis, vt exurgente Domino diſſipentur inimici eius, Chariſſimo in Chriſto filio Noſtro Leopoldo Romanorum Regi Illuſtri in Imperatorem electo enixè à Nobis pro Hungarici Regni ſui, quod vndique impiorum Arma circumſonant, defenſione, conſilium, opes, & auxilium flagitanti ſuppetias ferre decreuimus.

§.3. At cum Cameræ Noſtræ Apoſtolicæ prouentus expenſis, quas prædiximus, aliiſque ſummoperè attritos in præteritæ famis, ac peſtis neceſſitatem, ſubditorum commodo adeò pietas profuderit, vt ad ea præſidia comparanda, quæ Turcarum bello non ſolum repellendo, verum etiam illis inferendo, amiſſiſque Deo adiuuante recuperandis, impares reperiātur, cogimur exemplo Romanorum Pontificū prædeceſſorū

nostrorum ad aliarum Ecclesiarum peculium, quæ Domini patrimonia sunt, animum conuertere, speramusque in causa, quæ Dei est, & pro qua sanguinem effundere nemo fidelium recusaret, omnes libentissimè, ac certatim contributuros.

Imponit Decimas prout in rubr.

§.4. Habita igitur super hoc cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione matura, de eorumdem consilio, & assensu indicimus, & imponimus sex integras Decimas omnium, & quorumcunque fructuum, redditnum, prouentuum, iurium, obuentionum, distributionum quotidianarum, & emolumentorum ordinariorum, & extraordinariorum omnium, & quarumcunque Patriarchalium, & Metropolitanarum, Cathedralium, Collegiatarum, ac Parochialium, aliarumque Ecclesiarum, necnon Monasteriorum, & Conuentuum, ac etiam Mensarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, Episcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conuentualium, Prioratuum quoque, Præpositurarum, Præceptoriarum, Canonicatuum, & Præbendarum, Dignitatum, personatuum, administrationum, & Officiorum Capellaniarum, cæterorumque Beneficiorum, & bonorum Ecclesiasticorum, etiam Iurispatronatus Laicorum, tam ex priuilegio, quàm ex fundatione, & dotatione, vel alio quocumque titulo, cum cura, & sine cura, Sæcularium, & S. Benedicti, S. Augustini, Cluniacensium, Cisterciensium, Præmonstratensium, S. Basilij, & qui proprietates, redditusque certos, ex priuilegio, vel aliàs possident, Mendicantium, ac quorumcunque aliorum Ordinum vtriusque sexus, necnon Cassinensium, aliàs S. Iustinæ de Padua, Carthusiensium, Lateranensiú, Montis Olineti, Camaldulensium, S. Saluatoris, Vallisumbrosæ, S. Georgij in Alga, Cælestinorum, Cisterciensium in Longobardia, S. Hieronymi, Syluestrinorum, ac Clericorum Regularium Societatis IESV, aliarumque Congregationum, Societatum, & Institutorum Regularium, exemptorum, & non exemptorum, & insuper Hospitalium etiam Pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona, & redditus vltrà Infirmorum necessitates, & alia pro quibus instituta sunt, pia officia exercenda possidentium, necnon B. Mariæ Theutonicorum, S. Lazari de Altopassu, Templi Domini, & aliarum Militiarum in vniuersa Italia, & Insulis Italiæ adiacentibus consistentium secundum verum annuum valorem fructuum, redditnum, prouentuum, & aliorum præfatorum, nisi aliter cum Sede, & Camera Apostolica fuerit concordatum (S. R. E. Cardinalibus, qui præteritis annis, tam prompta, & spontanea liberalitate, præsertim in duorum nauigiorum expeditione opulentum subsidium Reipublicæ prædictæ præstiterunt, ob assiduos, magnosque labores, quos Ecclesiæ vniuersali impendunt, & grauissima, quæ tuendæ dignitatis causa sustinent onera, ac dominio præfatæ Reipublicæ Venetæ, & Militia S. Ioannis Hierosolymitani ob causas antedictas, & bella, quæ pro sua, & Christiani Orbis tutela aduersus Turcas præfatos semper gerunt, pro quibus alienis continuò indigent auxiliis, dumtaxat exceptis.

§.5. Ac etiam indicimus, & imponimus sex similes Decimas omnium, & quarumcunque pensionum annuarum super fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, emolumentis, & distributionibus supradictis, siue earum loco fructuum, redditunm, prouentuum, obuentionum, emolumentorum, ac distributionum huiusmodi (statu Veneto vt præfertur excepto) in fauorem quorumcunque (non tamen Cardinalium prædictorum) reseruatarum, & assignatarum, seu translatarum, aut reseruatorum, & assignatorum, vel translatorum, ac reseruandarum, & assignandarum, seu transferendarum, aut reseruandorum, & assignandorum, vel transferendorum percipiendas, exigendas, & leuandas ab omnibus, & quibuscumque Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac cæteris cuiuscumque dignitatis, gradus, status, ordinis, Militiæ, & conditionis personis infrascripto decennio durante præfata quocumque iure, & titulo obtinentibus, & obtenturis, ac reseruata, & assignata, seu translata habentibus, seu habituris, necnon Oeconomis, administratoribus perpetuis, & temporalibus, vsufructuariis, ac fructus, pensiones, res, & alia huiusmodi iura ex quacumque causa sibi Apostolica auctoritate in toto, vel in parte reseruata, seu translata habentibus, & habituris Sæcularibus, & Regularibus, Ordinum, Congregationum, Militiarum, & Hospitalium (non tamen S. Ioannis Hierosolymitani) præfatorum, necnon ab ipsis Ecclesiis, Capitulis, Conuentibus, Ordinibus, Congregationibus, Collegiis, Hospitalibus, Militiis, Mensis, Massis, & locis quocumque priuilegio, & exemptione reali, personali, & mixta, antiqua, & immemorabili, pacifica, & continuata suffultis.

Decima per decennium sunt soluenda.

§.6. Quas omnes Decimas prædictas soluere obligatos, vt præfertur, easdem infra decennium proximum decem æqualibus solutionibus, pro prima videlicet intra proximum diem festum Dedicationis S. Michaëlis Archangeli mensis Septembris proximè futuri, & successiue pro reliquis nouem solutionibus, singulo quoque anno ratam partem intra festum huiusmodi cuiuslibet Anni immediatè vsque ad totalem solutionem in Cameræ prædictæ, & illius Depositario generali ad id constituendo omninò volumus persoluisse. Eiusdem verò Depositarij munus erit sedulò curare, vt quicquid pecuniarum ex Decimis colligetur, id diligenter, ac fideliter asseruetur de mandato nostro speciali, in præfatos vsus dumtaxat, nec aliàs erogandum.

Pœna contra non soluentes.

§.7. Quicumque verò Decimas huiusmodi nullo modo, vel non integrè, scienter, aut non secundum verum annuum valorem fructuum, redditnum, prouentuum, iurium, obuentionum, & emolumentorum, vel concordiam cum Sede, & Camera prædictis, vt præfertur ineundam, siue in terminis constituendis non exhibuerint, seu in illorum exhibitione malitiam commiserint, vel fraudem, si Ecclesiarum Antistites fuerint, suspendimus à diuinis, Capitula verò, Conuentus, Congregationes, Societates, & Collegia Ecclesiastico interdicto supponimus, ac singulares personas Antistite inferiores excommunicationis sententia innodamus.

§.8. Cæterum ad prædictas Decimas consequendas præcipimus etiam omnibus conductoribus, censuariis, & locatoribus proprietatum, fructuum, rerum, & iurium prædictorum etiam huiusmodi pensionibus oneratorum, vt vtrasque Decimas nomine Dominorum, ac pensionariorum ad computum suæ quisque locationis, omnibus verò possessoribus, & vsufructuariis, & aliis pensiones, seu fructus, aliaque prædicta soluere debentibus, vt ipsi etiam Decimas pensionum huiusmodi nomine pensionariorum Cameræ, & Depositario prædictis integrè persoluant. Decernentes Decimas fructuum, reddituum, prouentuum, & aliorum iurium prædictorum secundum verum valorem annuum, vel saltem iuxta taxam, de qua cum Venerabili Fratre nostro Antonio Episcopo Tusculanensi Cardinale Antonio Barberino nuncupato S. R. E. Camerario, & dilecto filio nostro, & Cameræ prædictæ Thesaurario generali (quibus etiam Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, & aliorum prædictorum fructus hactenus non taxatos taxandi, & taxam in libris Cameræ Apostolicæ describi faciendi, necnon taxas antiquas, si opus fuerit, iuxtà verum fructuum valorem augendi licentiam, facultatem, potestatem, & auctoritatem plenariè concedimus, & impartimur) vt præfertur concordauerint, aliàs verò pensionum Decimas ad rationem decem pro centenario præstari debere, & secundum ea prædictos omnes in solidum cogendos esse, ipsarumque decimarum Procuratores à quibus libuerit integrè exigendi, optionem, facultatemque habere, neque vllas immunitates, & exemptiones etiam ex causa resignationis, cessionis iuris, concordiæ, conuentionis, aut quacumque alia graui, & onerosa occasione, quocumque modo, & sub quibuscumque verborum expressionibus, etiam à Decimis, seu quibusvis aliis impositionibus, etiam pro expeditione, tam offensiua, quàm defensiua contra Turcas, & alios Infideles, & Hæreticos,

seu

seu ex alia quavis, quantumvis legitima, & rationabili, ac necessaria, & de necessitate exprimenda causa, etiam in fauorem Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, seu aliorum quorumcunque Principum, ac pro eorum, & Sedis Apostolicæ necessitatibus, seu aliàs canonicè, vel de facto impositis, & pro tempore imponendis, etiam per nos concessas, & interim concedendas, integram solutionem huiusmodi minuere, vel impedire, neque possessores, vsufructuarios, aut alios pensiones, seu fructus huiusmodi soluere debentes, etiamsi ipsi iuri, & actioni petendæ, vel detrahendæ, aut retinendæ portionis, & ratæ partis pensionarios contingentis iureiurando renunciauerint, atque ex forma dictæ Cameræ amplissima cauerint modo aliquo obligari, neque ad id pro dicto tempore constringi posse, sed pensionarios, & fructuum huiusmodi retentuatarios ad Decimarum prædictarum onus subeundum omninò teneri: Omnes verò confessiones, ac quietantias receptionis Decimarum à Procuratoribus, & Ministris Cameræ prædictæ, tam conductoribus, censuariis, & locatoribus nomine suorum principalium, quàm etiam ipsis, necnon possessoribus, vsufructuariis, & aliis pensiones, seu fructus soluere debentibus nomine pensionariorum faciendas perinde valere; atque in iudicio, & extra illud vbique locorum fidem facere, ac si ipsimet principalibus, & pensionariis præsentibus, & soluentibus factæ, & exhibitæ fuissent.

§.9. Conductores autem, qui pretium locationis dominis legitimè anticipauerint, locationem suam huiusmodi, quam ad hoc prorogamus vsque ad integram satisfactionem, vt prius etiam adueniente successore continuare debere: Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Nuncios in quavis instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate vbique iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Constituit generales Collectores.

§.10. Vt autem omnia prædicta, sicut causa vrgens postulat, diligenter, & fideliter executioni demandentur, Antonium Cardinalem, & Episcopum, ac Camerarium, & Thesaurarium prædictos insolidum, quorum integritas, fides, atque experientia iam pridem nobis perspecta est, & nota deuotio, generales omnium Decimarum prædictarum Collectores in Italia, & Insulis illi adiacentibus huiusmodi, cum omnibus, & quibuscumque priuilegiis, iurisdictionibus, ac iuribus, quæ omnes alij antehac huiusmodi Collectores habuerunt, auctoritate prædicta tenore præsentium constituimus, & deputamus, eisque plenam, liberam, & absolutam facultatem, & auctoritatem tribuimus, omnes ipsas Decimas Cameræ prædictæ nomine procurandi prædictos omnes, tam coniunctim, quàm diuisim ad illarum integram solutionem, vt prædictum est, faciendam, etiam per edictum locis publicis affigendum monendi, & requirendi, non parentes, fraudantes, & cæteros contumaces in censuras, & pœnas prædictas incidisse seruata forma Concilij Tridentini declarandi, proprietates, res, fructus, & alia bona ipsorum etiam manu Regia apprehendendi, & vsque ad condignam satisfactionem retinendi, contradictores, perturbatores, & rebelles quoscumque, eisque auxilium, consilium, vel fauorem publicè, vel occultè quovis quæsito colore præstantes, cuiuscumque dignitatis, gradus, & ordinis fuerint, prædictis, aliisque censuris, & pœnis Ecclesiasticis, necnon pecuniariis, cæterisque iuris, & facti remediis compellendi, illasque etiam iteratis vicibus aggrauandi, dignitatibus, beneficiis, & officiis omnibus priuandi, & amouendi, ad futura inhabiles faciendi, interdictum Ecclesiasticum apponendi, auxilium que brachij sæcularis quandocumque opus fuerit inuocandi, ad sanitatem verò reuersus, qui debite satisfecerint, ab omnibus censuris, & pœnis supradictis in forma Ecclesiæ consueta absoluendi, super integularitate forsan incursa, dummodo tamen in contemptum clauium non celebrauerint, dispensandi, & ad pristinum statum omninò restituendi.

Collectores, & Subcollectores solertes sint.

§.11. Præterea Collectores, & Subcollectores viros vtique prouidos, ac fide, & facultatibus locupletes, & solertes in omnibus Ciuitatibus, Terris, & Prouinciis Italiæ, & Insularum illi adiacentium huiusmodi quotquot viderint expedire cum simili, vel limitata, non tamen absoluendi potestate constituendi, eumque, vel eos eorum arbitrio reuocandi, negligentes, & morosos remouendi, ac alium, seu alios subrogandi quotiescúque eis videbitur, ac ab eis, eorumque hæredibus, & successoribus administrationis rationes exigendi, in delinquentes; & suspectos per se, vel alium, seu alios etiam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura iudicij inquirendi, & meritis pœnis puniendi, modos, & formas in prædictis seruandos præscribendi, dubia quæcumque in præmissis forsan oritura declarandi, ac prorsus omnia, & quæcumque circa ea necessaria, & opportuna faciendi, statuendi, & exequendi, etiamsi talia forent, quæ mandatum exigerent magis speciale, quàm præsentibus est expressum, ea tamen conditione adiecta, quod Collectores, & Subcollectores deputandi, seu substituendi huiusmodi per deputationem, seu substitutionem de eorum personis, vt præfertur faciendam nullo modo censeantur exempti à solutione sex Decimarum prædictarum, quas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, Beneficiorum, seu pensionum per eos obtentarum soluere debebunt.

Contrariis derogat.

§.12. Non obstantibus piæ mem. præsertim Pauli III. ac Gregorij XIII. quibus inter alia cauetur, quod Clerici Regulares Societatis IESV à solutione Decimarum huiusmodi exempti esse debeant, ac Pij V. duodecim Congregationibus præfatis, ex titulo onerosο parem exemptionem concedentis & Bonifacij VIII. Romanorum Pontificum etiam prædecessorum nostrorum de vna, & in Concilio generali edita de duabus dictis, & aliis Apostolicis Constitutionibus, necnon Ecclesiarum, Monasteriorum, Prioratuum, Ordinum, Congregationum, Hospitalium, Militiarum, & locorum prædictorum iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, & naturis, necnon quibusvis priuilegiis indultis, exemptionibus etiam in corpore iuris clausis, immunitatibus, literis Apostolicis, Ordinibus, Congregationibus, Militiis, Monasteriis, Conuentibus, Regularibus locis, Capitulis, dignitatibus, aliisque quibusvis personis supradictis, tam Sæcularibus, quam Regularibus generaliter, vel specialiter sub quacumque forma, & verborum expressione ab eadem Sede etiam ex causa concordiæ, aut remunerationis laboriosi, vel titulo onerosο, aut aliàs ex qualibet alia causa etiam hic non expressa, & necessariò exprimenda concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie latissimè, & plenissimè, ac specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.13. Quodque si Prælatis, & personis prædictis, eorumque Ecclesiis, & locis, vel quibusvis aliis communiter, aut diuisim à præfata sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi, necnon personis, earumque nominibus, & cognominibus, Ecclesiis, Monasteriis, & Ordinibus, ac locis huiusmodi mentionem, & quibuslibet aliis priuilegiis, exemptionibus, immunitatibus, in genere, vel in specie quandocumque concessis, confirmatis, & innouatis, etiam solutionem Decimarum aliàs, quam

ſecundum antiquam taxam, & niſi in vniuerſali Decimarum per Orbem impoſitione fieri prohibentibus, necnon promiſſionibus, applicationibus, donationibus, obligationibus, iuramentis, renunciationibus, vinculis, & cautelis in aſſignatione prædictarum penſionum factis, quibus per impoſitionem Decimarum huiuſmodi neminem teneri, neque eas, quoad præmiſſa contra quæcumque locum habere ſimiliter declaramus, aliiſque indultis, & literis Apoſtolicis generalibus, vel ſpecialibus, cuiuſcumque tenoris exiſtant, per quæ præſentibus non expreſſa, aut omninò non inſerta effectus earum impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus habenda ſit in noſtris literis mentio ſpecialis: quæ omnia contra præmiſſa nolumus cuiquam in aliquo ſuffragari; necnon aliis huiuſmodi impoſitionibus, & conceſſionibus ad tempus nondum elapſum, ſi quæ ſint, factis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Quanam pignorari non debent.

§. 14. Inſuper in percipiendis Decimis prædictis Conſtitutionem recol. mem. Clementis Papæ V. ſimiliter prædeceſſoris noſtri in Concilio Viennenſi editam, quod Decimæ ad monetam currentem communiter leuari, nec calices, libri, cæteraque Eccleſiarum ornamenta diuino cultui dicata ex cauſa pignoris capi, percipi, vel diſtrahi, aut aliàs quomodolibet occupari debeant, vbique volumus obſeruari. Quin etiam præcipimus, ne quiſquam etiam plura quanticumque valoris beneficia Eccleſiaſtica, ſeu plures penſiones, aut fructus, ſeu talia mixtim obtinens pro litera, & ſigillo quietantiæ vniuerſalis, ſi illam habere voluerit, vltra vnum Carolenum conficientem quatrenos trigintaſeptem monetæ Romanæ, ſoluere teneatur, nec ad aliud onus etiam prætextu cambij vſpiam compellatur.

Bulla Cœna contra vſurpatores.

§. 15. Cæterùm volentes illos, quos Dei timor à malo non reuocat, ſaltem formidine pœnæ, & publica diſciplina compeſcere, omnes, & ſingulos cuiuſcumque dignitatis, ſtatus, gradus, ordinis, vel conditionis fuerint, etiamſi pontificali dignitate polleant, qui de huiuſmodi exigendis decimis aliquid vſurpare, ſeu ſubtrahere, aut ſibi ratione Eccleſiarum, Monaſteriorum, Beneficiorum, ſeu penſionum per eos obtentorum, vt præfertur, retinere, aut in illas exigendo, colligendo, vel conſeruando fraudem, vel deceptionem aliquam committere malitioſè præſumpſerint interdicimus a diuinis, ac maioris excommunicationis, & etiam priuationis Eccleſiarum, Monaſteriorum, & beneficiorum, quæ obtinent, & penſionum, quas percipiunt, necnon inhabilitatis ad illa, & alia impoſterum obtinenda ſententias, cenſuras, & pœnas incurrere volumus ipſo facto, itavt ab eadem excommunicatione ab alio, quàm Romano Pontifice, aut in mortis articulo abſolutionis beneficium nequeant obtinere.

Transumptorum fides.

§. 16. Quia verò difficile nimis eſſet præſentes literas ad ſingula quæque loca, & quocumque illis opus erit perferre, volumus vt illarum exemplis etiam impreſſis, & Notarij publici manu, ac Antonij Epiſcopi, & Cardinalis, ac Camerarij præfati, aut Theſaurarij, ſeu alterius ab eiſdem deputati Collectoris, ſeu Prælati Eccleſiarum, eiuſve Curiæ ſigillo obſignatis eadem prorſus fides in iudicio, & extra illud vbique locorum adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi eſſent exhibitæ, vel oſtenſæ. Vt autem præſentes ad communem notitiam deducantur, eas Valuis Eccleſiæ S. Ioannis Lateranenſis, ac Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apoſtolicæ affigi, ſeu appendi faciemus, quæ ſe ſuo quaſi ſonoro præconio, & patulo iudicio publicabunt, vt ij quos præmiſſa contingunt, quod ad ipſos non peruenerint, aut ea ignorauerint, nullam poſſint excuſationem prætendere, ſeu ignorantiam allegare, cum non ſit veriſimile, quoad ipſos remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

§. 17. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam indictionum, & impoſitionum, ſuſpenſionis, ſuppoſitionis, innodationis, Decreti, conceſſionis, impartitionis, prorogationis, conſtitutionis, deputationis, tributionis, declarationis, voluntatis, & præcepti noſtrorum infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

Dat. P. An. 6. die 24. Mart.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ 1660. 9. Kal. Aprilis, Pontificatus noſtri anno ſexto.

† Ego Alexander Catholicæ Eccleſiæ Epiſcopus.

†
† Ego Franciſcus Epiſc. Portuenſis Card. Barberinus S.R.E. Vicecancellarius.
† Ego Bernardinus Epiſcopus Præneſtinus Card. Spada.
† Ego Iulius Epiſcopus Sabinenſis Card. Sacchettus.
† Ego Martius Epiſcopus Albanenſis Card. Ginettus.
†
†
†
† Ego Hieronymus tituli S. Laurentij in Lucina Card. Columna.
† Ego Ioan. Baptiſta tit. S. Mariæ Tranſtyberim Card. Pallottus.
†
† Ego Vldericus tit. S. Petri ad Vincula Card. Carpineus.
† Ego Marcus Anton. tit. S. Mariæ de Pace Card. Franciottus.
† Ego Steph. tit. S. Laurentij in Pane & Perna Card. Duratius.
†
† Ego F. Vincentius Maculanus tit. S. Clementis Card. S. Clementis.
†
†
† Ego Hieronymus tit. Sanctiſſimæ Trinitatis in Monte Pincio Card. Grimaldus.
†
† Ego Angelus tit. SS. Quirici, & Iulittæ Cardinal. Geotius.
† Ego Nicolaus tit. S. Mariæ Angelorum Card. Ludouiſius M. Pœnitent.
†
† Ego Federicus tit. S. Anaſtaſiæ Card. Sfortia.
† Ego Benedictus tit. S. Honuphrij Card. Odeſcalcus.
†
† Ego Camillus tit. S. Petri in Monte Aureo Cardinal. Aſtallius.
†
† Ego Aloyſius tit. S. Alexij Card. Homodeus.
†
† Ego Iacobus tit. S. Mariæ Traſpont. Presbyt. Card. Corradus.
† Ego Laurentius tit. S. Cryſogoni Cardinalis Imperialis.
† Ego Gibertus tit. SS. Ioannis, & Pauli Card. Borromæus.
† Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Cælio Card. Santacrucius.
† Ego Baccius tit. SS. Nerei, & Achillei Card. Aldobrandinus.
† Ego Ioan. Baptiſta Spada tit. S. Marcelli Card. S. Suſannæ.
† Ego Franciſcus titul. S. Mariæ in Via Cardinalis Albitius.
† Ego Octauius tit. S. Cæciliæ Card. de Aquauiua.
† Ego Flauius tit. S. Mariæ de Populo Cardinalis Chiſius.
†
†
† Ego Iulius tituli S. Sixti Cardinalis Roſpiglioſius.

† Ego

† Ego Nicolaus tit. S. Eusebij Card. à Balneo.
†
†
† Ego F. tit. S. Io. ante Port. Latinam Cardinal. Paulutius.
† Ego Sfortia tit. S. Saluatoris de Lauro Cardinal. Pallauicinus.
†
†
†
†
†
†
† Ego Virginius S. Mariæ in Vialata Diaconus Card. Vrsinus.
† Ego Rainaldus S. Nicolai in Carcere Tulliano Diac. Cardinal. Estensis.
†
† Ego Paulus Æmilius S. Mariæ in Cosmedin Diaconus Card. Rondininus.
†
† Ego Laurentius S. Eustachij Diac. Card. Raggius.
†
†
† Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diac. Card. Carolus Barberinus.
† Ego Carolus S. Mariæ in Dominica Diaconus Card. Pius.
†
† Ego Decius S. Adriani Diaconus Card. Azzolinus.
†
†
† Ego Franciscus Maria SS. Viti, & Modesti Diac. Card. Mancinus.
†
†

Publicatio. *Anno à Natiuitate D.N. Iesu Christi 1661. Indictione 14. Die verò 30. mensis Aprilis, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D.N.D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. Anno septimo, præsentes literæ Apost. lectæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum Lateranen. & Principis Apost. de Vrbe, & Cancellariæ Apost. per Nos Petrum Paulum Desiderium, & Gregorium Staggium prælibati Sanctiss. D.N. Papæ Curs.*

Pro D. Mag. Curs. Laurentius Barbigionus Curs.

CXIII. Confirmatio, & innouatio literarum Clem. VIII. & Pauli V. contra Fratres Ordinis Eremitarum S. Augustini conquirentes dignitates in eadem Religione ad requisitionem personarum extra Ordinem constitutarum.

Ambitum huiusmodi Fratribus prohibuit Paulus V. Constit. 48. & ferè omnes Religiones habent hanc prohibitionem, vt videri potest in Repertorio, verb. Ambitus.

Edita A.D. 1661.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

ADmonet Nos suscepti cura regiminis Vniuersalis Ecclesiæ, vt illa, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris pro felici Christi fidelium, qui abnegantes semetipsos Altissimi obsequiis sese sub suaui religiosæ humilitatis iugo mancipatunt, directione, & quiete salubriter constituta esse dignoscuntur, quo seruentur in posterum exactiùs, innouemus, & Apostolicæ confirmationis nostræ munimine coostabiliamus.

Const. Clem. VIII. §. 1. Dudum siquidem à fel. record. Clemente Papa VIII. Prædecessore nostro emanauit Constitutio tenoris, qui sequitur, videlicet: Clemens Papa VIII. Ad

perpetuam rei memotiam. Quoniam nemo debet sibi assumere honorem, nisi vocatus à Deo tanquam Aaron, & à regularis vitæ instituto valdè alienum est, vt Religiosi viri, quos honorum, & dignitatum gradus sanctitate vitæ, ac aliis Religiosis virtutibus potiùs promereri, quàm appetere, eosque grados, cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare decet, mendicatis sæcularium præsertim personarum studiis, ad eos sibi aditum patefacere contendant, vnde magna in Ecclesia Dei pernicies afferri solet. Nos qui pro nostri muneris debito in hoc potissimum laborare non desistimus, vt Ecclesiastica, regularisque disciplina pristino candori restituatur, huic malo opportunum remedium adhibendum censuimus.

Vetina honoris Const. §. 2. Cum itaque, sicut accepimus, quidam in Ordine Eremitarum S. Augustini, Professionis, & regulæ, quam professi sunt, penitùs immemores, nimiaque dignitatum, & officiorum Ecclesiasticorum in dicta Religione consequendorum ambitione ducti, pro iis consequendis, Ecclesiasticorum, & sæcularium Principum studia requirant, & à S. R. E. Cardinalibus, aliisque Prælatis commendatitias literas, aliosque fauores, & gratias propterea expetant, quibus adiuti, quos ipsi ex se promeruisse minime confidunt gradus, & dignitates in eadem Religione consequi valeant, sicque eiusdem Religionis quietem non sine animarum suarum periculo perturbant.

Pœna contra Subditos ambientes. §. 3. Nos malum hoc ab eodem Ordine, & Religione, cuius prosperum regimen, & incrementum ad Ecclesiæ sanctæ vtilitatem sinceris exoptamus affectibus, pro nostra pastorali solicitudine propellere summoperè cupientes, motu proprio, & ex nostra certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine eos omnes, & singulos Fratres dicti Ordinis, & Religionis, cuiuscumque status, gradus, conditionis, præeminentiæ, qualitatis, & dignitatis existentes, qui de cætero ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia dicti Ordinis, & Religionis assequenda intenti, ad Principum, & Prælatorum, ac aliarum quarumcumque personarum, tam Ecclesiasticarum, quàm sæcularium, de gremio dictæ Religionis non existentiom, etiam Cardinalatus honore, ac quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Imperiali, Regali, & Ducali fulgentium fauores recurrerint, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis directè, vel indirectè, palam, vel occultè ad prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & alia officia prædicta obtinenda aspirauerint, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quæsiuerint, aut etiam spontè oblatis, & minimè conquisitis vsi fuerint, illorumque complices, & fautores, ad quascumque prælaturas, dignitates, & officia, gradusque, honores, administrationes, & munera in ipsa Religione obtinenda perpetuò inhabiles declaramus, ac obtentis per eos prælaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus, & officiis huiusmodi eo ipso priuamus, ac priuatos voce, tam actiua, quàm passiua carere decernimus, & declaramus.

Pœna contra Superiores dignitates concedentes ad instantiã Prælatorum. §. 4. Atque in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna omnibus dicti Ordinis, & Religionis Fratribus, Superioribusque, & Prælatis quocumque titulo nuncupatis, etiam Priori Generali, præsentibus, & futuris præcipimus, districtèque mandamus, ne quempiam vllo tempore precibus, literis, vel fauoribus adducti, vel aliàs ad instantiam, seu requisitionem, vel contemplationem Principum, vel Prælatorum, aut aliorum quorumcunque, tam sæcularium, quàm Ecclesiasticorum, extra dictum gremium existentium, etiam Cardinalium, Imperatoris, Regum, Ducum, ad cuiusvis generis prælaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, & officia prædictæ Religionis promouere, vel pœnas aliquas remittere audeant, vel præsumant.

Decretum irritans.

§.5. Decernentes electiones, & promotiones ad Monasteria, seu Prioratus, vel officia dicti Ordinis, & Religionis contra præsentium dispositionem (quod absit) quandocumque faciendas, & pro tempore obtentas, nullas prorsus, inualidasque fore, & esse, nullisque iuribus subsistere: Ac omnes & singulos in præmissis delinquentes, nulla alia monitione præcedente, & absque processu desuper habendo, sententias, & pœnas præmissas irremissibiliter eo ipso incurrere, & ad illas sententias, & pœnas præmissas damnabiliter incurrisse legitimè probandum, & omninò conuiocendum, solas præmissarum personarum instantias, preces, & fauores, etiam oretenus porrectas plenam, indubiam, & sufficientem in iudicio, & extra fidem facere, nec ad id probationis alterius adminiculum requiri. Et ita per quoscumque Iudices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum quoque, & inane, si secus super his quoquo modo quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.6. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in Prouincialibus, & Synodalibus Cōciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Ordinis, & Religionis huiusmodi iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium quomolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, eorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Aut si præfatis Fratribus, vel quibusvis aliis communiter, vel diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Transumptorum fides.

§.7. Vt autem harum literarum notitia ad omnes dicti Ordinis Eremitarum Fratres facilius deueniat, volumus illas etiam in Capitulis Prouincialibus, seu Congregationibus, & postea in Capitulo Generali publicè legi, illasque in dictis Capitulis Prouincialibus, seu Congregationibus, & Capitulo Generali lectas, sic arctare, ac si legitimè vnicuique intimatæ fuissent, illarumque exemplis, etiam impressis, manu Scribæ dicti Capituli, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo Prioris Generalis ipsius Religionis, vel alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ obsignatis eandem prorsus fidem haberi, quæ præsentibus haberetur, si eædem exhiberentur.

Datum Romæ apud S.Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 1. Decembris 1604. Pontificatus nostri anno decimotertio.

§.8. Et subinde rec. mem. Paulus Papa V. Prædecessor noster constitutionem pariter edidit tenoris sequentis: videlicet, Paulus Papa V. Ad perpetuam rei memoriam. Admonemur Pastoralis officij nostri debito diligentiùs prospicere, ne Religiosis, qui regularem vitam professi sæculo renunciarunt, ad dignitates, & officia per emendicata suffragia ambitiosus pateat accessus. Quocirca motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine dilectis filiis, Priori Generali, ac Prouincialibus, & reliquis Ordinis S. Augustini Fratrum Eremitarum Prælatis, nunc, & pro tempore existentibus, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda præcipimus, & mandamus, ne ad instantiam, & requisitionem quarumcunque personarum, tam Laicarum, quàm Ecclesiasticarum extra dictum Ordinem constitutarum, etiam Cardinalatus honore, & quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, cuivis dicti Ordinis religioso vllam gratiam concedere, vel pœnas aliquas remittere, seu gradus, dignitates, honores, officia, & administrationes, functiones, & prælaturas eiusdem Ordinis concedere audeant.

Const. Paul.V.

Contra Superiores concedentes.

Contra Subditos conquirentes.

§.9. Quinimò dicti Ordinis Fratres, & Religiosos, qui contra decreta hac via, & his mediis per conquisitos fauores, & suffragia aliquid sibi procurauerint, ad talia, & similia, ac etiam maiora in eodem Ordine consequenda perpetuò inhabiles declaramus. Insuper Religiosis, & Fratribus eiusdem Ordinis quibuscumque sub eisdem pœnis præcipimus, & expressè interdicimus, vt non solùm in præmissis omnibus fauores huiusmodi minime procurent, sed nec etiam spontè oblatos, aut ab eis minimè procuratos recipiant, & similiter ne ad hunc effectum munera aliqua prædictis personis exhibere audeant, seu præsumant.

Contrariis derogat.

§.10. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, dictique Ordinis statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, cæterisque contrariis quibuscumque. Aut si eidem Ordini, & fratribus prædictis communiter, aut diuisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Volumus autem, quòd præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S.Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 4. Iulij 1608. Pontificatus nostri anno quarto.

§.11. Cum autem ea sit rerum humanarum conditio, vt constitutionum, & ordinationum, vel maximè salubrium, sensim lentescat vigor, quin etiam ex animis hominum paulatim elabatur memoria, nisi prouida Legislatorum vigilantia subueniat: hinc est, quod Nos inuiolabili præinsertarum constitutionum obseruationi, quantum cum Domino possumus, consulere, & ambitionis malum à prædicto Ordine Fratrum Eremitarum S. Augustini, in quo plurimos Viros singulari pietate, & doctrina insignes Deo famulari nouimus, penitùs excludere cupientes, Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus præinsertas Clementis, & Pauli Prædecessorum constitutiones cum omnibus, & singulis quomodolibet contentis in illis, tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis, & irrefragabilis Apostolicæ firmitatis robur & efficaciam adiicimus, ac illas innouamus, & aduersus quemcunque non vsum, seu contrarium vsum, qui quovis modo prætendi, vel allegari posset, restituimus, & plenariè reintegramus.

Confirmat vt in rubr.

Decretum irritans.

§.12. Decernentes easdem præsentes, ac præinsertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & concernent, quomodolibet in futurum, cuiusvis status, gradus, ordinis, & conditionis existant, inuiolabiliter, & inconcussè obseruari: Neque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliòve quolibet quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controuersiam reuocari, aut aduersus illas quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare posse: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & authoritate iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.13. Non

Contrariis derogat.

§. 13. Non obstantibus præmissis, necnon omnibus & singulis illis, quæ prædicti Clemens, & Paulus Prædecessores in suis literis præinsertis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Cæterùm pariter volumus, vt earundem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 7. die 1. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 1. Iulij 1661. Pontificatus nostri anno septimo.

CXIV. Declaratio quod Abbates Ordinis Cisterciensis, qui scilicet vtuntur dispensatione Apostolica circa esum carnium vbique acceptata, non possint priuari voce actiua, & passiua, virtute sententiarum à Visitatore Apostolico emanatarum.

Vide ad Constitut. 45. *huius Pontificis*, In Supremi, *in qua declarat posse vesci carnibus absque scrupulo, cùm non sit de substantia Regulæ.*

Edita An. D. 1661.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua huius Constit.

NVper pro parte dilectorum filiorum Reipublicæ Heluetiorum Nobis expositum fuit, quod cùm dilecti filij Abbates Ordinis Cisterciensis in eiusdem Reipublicæ ditione existentes conuocari ad Capitulum Generale Cistercij in Gallia celebrandum sese accingerent, & præpararent ad iter, occulto rumore perceperunt, quosdam Religiosos Gallos eiusdem Ordinis dictos Abstinentes contra antiqua ipsorum iura nunquam hactenus controuersa, a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris toti Ordini concessa, velle sese præualere quibusdam sententiis à bon. mem. Francisco dum vixit Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Card. de la Rochefaucaud nuncupato emanatis: qui cum à felic. recordationis Gregorio Papa XV. & Vrbano Papa VIII. Prædecessoribus pariter nostris commissionem habuisset ad visitanda, & iuxta statuta eiusdem Ordinis a Romanis Pontificibus confirmata reformanda Monasteria dicti Ordinis, quæ in Gallia indigerent reformatione, & tamen ea nullatenus visitasset, nihilominus dicti Abstinentes contra formam literarum Apostolicarum, & statuta Apostolica, duas sententias ab eo obtinuerunt, quibus omnes Abbates, & Religiosos communis Obseruantiæ, qui scilicet vtuntur dispensatione Apostolica circa esum Carnium vbique acceptata, atque à Nobis per nostras in simili forma Breuis literas die 10. Nouembris 1657. expeditas approbata, inter alia signanter prætendunt esse priuatos voce actiua, & passiua in electionibus Abbatis generalis, & quatuor primorum Abbatum, Vicariorum Prouinciarum, Procuratoris Generalis in Curia, & aliorum publicorum Officialium, administratione Collegij Parisiensis communis Studij dicti Ordinis, receptione Nouitiorum ad communem obseruantiam, aliisque Iuribus pertinentibus ad Abbates, & Capitulum generale, & in vim dictarum sententiarum ipsos solos Abstinentes redditos capaces dignitatum, & Officiorum dicti Ordinis, & independentes a iurisdictione ordinaria Superiorum, & Capituli Generalis esse præsumunt.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, licet huiusmodi sententiæ fuerint per Iudices delegatos cassatæ, atque à rec. memor. Innocentio X. etiam Prædecessore nostro super prætensis Iuribus Abstinentibus prædictis perpetuum impositum silentium; attamen iidem Abstinentes semper dictas sententias validas autument, & pro earum obseruatione diuersus recursus habuerint, propter quas præsumptiones prorogatum fuit Capitulum Generale dicti Ordinis, donec Nos super hac vexatione fuissemus consulti: Idcirco Nos pro commissa Nobis cœlitus Pastoralis Officij cura memorati Ordinis quieti quantum cum Domino possumus consulere cupientes, ac causæ, & causarum huiusmodi statum, & merita, nominaque, & cognomina Iudicum, & Colitigantium, & alia etiam speciali expressione digna præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, necnon causam, & causas prædictas à quocunque Tribunali, & Iudice ad Nos harum serie auocantes, ac declarationem, approbationem, & nouam Concessionem à Nobis per prædictas literas die 10. Nouembris 1657. emanatas circa esum carnium factas confirmantes, habita relatione de præmissis.

Confirmat ejus declarat prae...

§. 2. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium districte prohibemus, ne Abbates, & alij quicumque dicti Cisterciensis Ordinis communis Obseruantiæ Religiosi huiusmodi Apostolica dispensatione circa esum carnium vtentes, super libertate vocis actiuæ, & passiuæ in electionibus Abbatis Cistercij Generalis, aliorumve quatuor præcipuorum Abbatum, Vicariorum, Prouincialium, Procuratoris Generalis Curiæ, & aliorum publicorum Officialium, in administratione, & regimine Collegij Parisiensis communis Studij dicti Ordinis, in Nouitiorum ad communem obseruantiam cum vsu talis dispensationis circa esum carnium, seruatis seruandis receptione, totumque educatione, nec in omnimoda Iurisdictione, quam ab initio eiusdem Ordinis habuerunt, & quibuslibet aliis iuribus, quæ ex vi Regulæ, & sæpedicti Ordinis Constitutionum Apostolica authoritate confirmatarum, illis & Capitulo Generali competunt, vllatenus perturbentur, prohibeantur, vel molestentur, prout non molestari, prohiberi, seu perturbari mandamus, & præcipimus, circumscriptis memoratis sententiis, die 17. Iulij 1634. & die 20. Augusti 1635. à præfato Apostolico Visitatore (vt dicitur) emanatis, necnon quorumlibet aliorum iudicum, qui circa præmissa quidquam secus statuere, vel decernere tentauerunt, aut præsumpserunt, cum omnibus inde sequutis.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Ordinis, & eius Monasteriorum quorumvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 7. die 2. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 2. Iulij 1661. Pontificatus nostri anno septimo.

CXV. Erectio Prouinciæ Sancti Ladislai Regis in Sclauonia, Ordinis Fratrum Minorum de Obseruantia.

Edita A. D. 1661.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

EX commissi Nobis diuinitus Pastoralis Officij debito ad ea propensis studiis iugiter intendimus, per quæ Religiosorum bonorum, qui relicto sæculo Dei obsequiis sese mancipatunt, statui, & felici directioni consulitur, vt secundum laudabilia Ordinum suorum instituta gratum Altissimo impendentes famulatum, prosperioribus in dies benedicente Domino proficiant incrementis.

§. 1. Aliàs siquidem pro parte dilecti filij Lucij à S. Iusto tunc temporis Commissarij Generalis Curiæ Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum Nobis exposito, quod antea postquam Congregatio tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Zagabriensem, Varasdiensem, Ormusdiensem, Crisiensem, Remeticensem, Iuanicensem, Crapinensem Conuentus Ordinis prædicti in Sclauonia constitutos, necnon Monasterium Sanctissimæ Trinitatis Zagabriensium Monialium Ordinis Sanctæ Claræ curæ primodicti Ordinis subiectum in nouam custodiam ad præscriptũ Constitutionum Ordinis huiusmodi, cum prærogatiuis, titulis, & præcedentiis consuetis erigi mandauerat, dilectus pariter filius Paulus de Tauris Frater expressè professus Prouinciæ Austriæ dicti Ordinis vigore mandati sibi super hoc à dilecto etiam filio Sebastiano à Caieta Cismontanæ familiæ prædicti Ordinis Commissario Generali dató septem Conuentus, & Monasterium huiusmodi præuia illorum separatione à Prouincia Hungariæ eiusdem Ordinis in nouam custodiam sæpedicti Ordinis iuxta dispositionem Decreti dictæ Congregationis super præmissis emanati erexerat: Nos supplicationibus dicti Lucij nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, erectionem supradictorum septem Conuentuum, ac Monasterij in nouam Custodiam Ordinis præfati à memorato Paulo sicut præfertur factã auctoritate Apostolica confirmauimus, & approbauimus, & aliàs prout in nostris in simili forma Breuis literis, die 20. Iunij 1656. desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso haberi volumus, vberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut dilecti filij Fratres Custodiæ præfatæ Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi eandem Custodiam quæ, vt asserunt, in nouem Conuentibus Fratrum, adiunctis scilicet ad supradictos septem Capronensi sub titulo Sancti Antonij Patauini; & Chiakromiensi Conuentibus sub titulo Sancti Nicolai Episcopi, necnon prædicto Monialium Monasterio ad præsens consistit, pro maiori illius decore in nouam dicti Ordinis Prouinciam à Nobis erigi summoperè desiderent. Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eandem Custodiam in nouam memorati Ordinis Prouinciam cum omnibus, & singulis prærogatiuis, præeminentiis, priuilegiis, iuribus, gratiis, & indultis, quibus aliæ eiusdem Ordinis Prouinciæ de iure, vsu, & consuetudine, & alias quomodolibet vtuntur, fruuntur, & gaudent, ac vti, frui, & gaudere possunt, ac solent, & debent, auctoritate prædicta tenore præsentium, siue cuiusquam præiudicio perpetuò erigimus, & instituimus.

Erigit prouinciam. (margin note, partly illegible)

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari: Sicque in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, prædicti Ordinis, & aliis quibusuis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 16. Iulij 1661. Pontificatus nostri anno septimo.

D. P. An. 7. die 16 Iunij.

CXVI. Concedit vndecim Congregationibus Monasticis vt capiant ad censum, aut alio licito contractu quadraginta millia scuta monetæ pro prima solutione sex decimarum.

Vide ad Constit. 112. Cùm Diuina: *suprà, quæ est Indictio sex Decimarum.*

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1661.

NVper vt nomini Christiano contra impios Turcarum Tyranni conatus, & inuasiones opem ferremus, sex decimas fructuum, redditũum, & prouentuum quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum, ac mensarum etiam quorumuis Ordinum, Congregationum, & Institutorum Regularium, necnon pensionum super illis reseruatarum, ab illis ad quos spectat intra decennium decem æqualibus portionibus, nisi aliter cum Sede, & Camera Apostolica concordatum foret, persoluendas, ac alias sub certis modo, & forma tunc expressis imposuimus, prout in nostris desuper sub plumbo expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso haberi volumus, vberius continetur.

Motiuum huius Const.

§. 1. Cum autem, sicut dilecti filij infrascriptarum vndecim Congregationum Procuratores Generales Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi nomine earundem Congregationum cum Camera prædicta super solutione sex decimarum huiusmodi, mediante summa quadraginta millium scutorum monetæ eidem Cameræ intra totum currentem annum 1661. præstanda concordauerint, nec eis supperat modus congerendi summam huiusmodi, nisi illam ad censum, aut alio licito contractu capiant: Nos specialem eisdem Procuratoribus Generalibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes.

§. 2. Motu proprio, & ex certa scientia nostra, Congregationi

gregationibus prædictis, Cassinensium nimirum, & Montis Oliueti, Ordinis Sancti Benedicti, Lateranensium Canonicorum Regularium, sub Regula Sancti Augustini, Carthusianorum, Camaldulensium, Cælestinorum, Sancti Saluatoris Bononiensium, etiam Canonicorum Regularium, Vallis Vmbrosæ, & Sancti Georgij in Alga pariter Canonicorum Regularium, Cisterciensiumque Lombardiæ, & Sancti Hieronymi, earumque Procuratoribus Generalibus quamvis ad hoc speciale mandatum non habeant, vel eorum substitutis, vt cum interuentu dilecti filij nostri, & Cameræ Apostolicæ Thesaurarij Generalis, etiam absque scientia, participatione, mandato speciali, vel generali, aut consensu Abbatum, & Priorum Generalium, seu aliorum quorumcunque Superiorum, & Officialium quocumque nomine nuncupatorum earundem Congregationum, imò ipsis inuitis, & reclamantibus summam quadraginta millium scutorum huiusmodi, pro rata singulas Congregationes tangente, à quibuscunque personis, seu Mercatoribus eorum fidem sequi volentibus, & meliorem conditionem offerentibus ad censum perpetuum redimibilem, seruata tamen forma Constitutionis felic. record. Pij Papæ V. prædecessoris nostri super creandis censibus editæ, seu alio quovis licito, & sacris Canonibus non improbato contractu, accipere, illamque penes Depositarium nostrum Generalem seorsum ab aliis nostris pecuniis deponere; itavt inde amoueri, nec in alios quàm supradictos vsus conuerti valeant, ac Taxam aliquam inter se pro cuiusque ipsarum facultate redditum annuorum pro soluenda quadraginta millium scutorum huiusmodi summa constituere, aut alias ratam partem redditaum, provt cuilibet ex Congregationibus prædictis minus incommodum, & damnosum esse, ac magis expedire iudicauerit, assignare, dictamque ratam Monti Nouennali, aut Religionum applicare, quæ sufficiat pro dicta summa quadraginta millium scutorum congerenda, factaque taxa huiusmodi eandem Monti Nouennali, aut Regionum prædicto vltra alias taxas, quas singulæ Congregationes hactenus soluerũt, & soluere obligatæ sunt, assignare, applicare, & incorporare, ac super taxa, seu rata sic facienda, assignanda, incorporanda totidem loca prædicto Monti cedere, quot pro summa prædicta quadraginta millium scutorum cõgerenda necessaria erunt, necnon eisdem omnibus Procuratoribus Generalibus, seu eorum Substitutis, postquam taxa huiusmodi facta fuerit, tam pro emptoris, seu emptorum censuum prædictorum, seu eorum qui pro congerenda summa quadraginta millium scutorum huiusmodi aliquam pecuniarum summam eisdem Procuratoribus, seu eorum substitutis, & eorum cuiliber, vt præfertur, dederint, vel aliàs erogauerint, seu pro eisdem Procuratoribus, aut eorum substitotis in quibuscumque cedulis bancbariis, cambiis, obligationibus, contractibus, & quibusvis pecuniarum huiusmodi receptionibus fideiusserint, & interuenerint, securitate, releuatione, & indemnitate, quam super taxa inter ipsas Congregationes pro rata quamlibet suarum Congregationum respectiuè tangente, nominatim dictas Congregationes, vnusquisque Procurator Generalis, seu eius substitutus, videlicet suam, etiamsi ab ea speciale, aut generale mandatum in Capitulo Generali, aut aliàs iuxta Constitutiones ipsarum Congregationum factum non habeat, omniaque, & singula earundem Congregationum bona mobilia, & immobilia vbilibet existentia, præsentia, & futura, principaliter, & insolidum ipsarum Congregationum nominibus omni meliori modo, ac in ampliori forma Cameræ Apostolicæ obligare, & specialiter hypothecare, necnon super præmissis, & illorum quolibet, & eorundem præmissorum, & cuiuslibet ipsorum occasione quæcumque instrumenta cum quibusvis submissionibus, renunciationibus, fideiussionibus, promissionibus, iuramentis, cautionibus, conditionibus, cautelis, decretis, & clausulis solitis, & consuetis, ac aliàs necessariis, & opportunis, dicto Thesaurario, ac partibus ipsis bene visis celebrare, aliaque pro personarum, & Mercatorum, ac etiam pro maiori Montis prædicti, illiusque Collegij, & omnium qui suas pecunias in eodem Monte collocauerint, securitate, ac aliàs super his necessaria, & quomodolibet opportuna, etiamsi talia forent, quæ specificam, indiuiduam, & expressam requirerent mentionem, facere, & exequi.

§. 3. Ac vlteriùs ipsis modernis, & pro tempore existentibus prædictarum Congregationum Procuratoribus Generalibus, seu eorum Substitutis, vt in earum quisque Congregationibus taxam vt præfertur, faciendam pro rata eas respectiuè tangente, inter Monasteria, & Conuentus earum diuidere, & ab illis exigere, & Depositario dicti Montis, quem ipsas Congregationes, tam pro præsenti additione, quam pro prima dicti Montis erectione, & illius additione aliàs facta, etiam modernum Depositarium, nisi Depositariam ipsam titulo forsan oneroso obtineat, ad eorum libitum amouendo, deputare posse concedimus quotannis, provt de antiquis taxis, seu ratis fieri consueuit, consignare cum facultatibus, & auctoritatibus solitis liberè, & licitè possint, & valeant, ac omninò respectiuè teneantur, auctoritate Apostolica tenore præsentium plenam, liberam, & amplam facultatem, & auctoritatem concedimus, & impartimur.

§. 4. Prætereà pro maiori Montis prædicti, illiusque Collegij Montistarum, necnon eorum qui pecunias suas in dicto Monte collocabunt cautela, & securitate, ex nunc pariter provt ex tunc postquam dictus Mons vigore præsentium ad quamlibet locorum quantitatem auctus fuerit, quod tam antiqua, quam noua loca augenda huiusmodi vnum idemque Montis corpus, ac vltimorum locorum emptores cum antiquis Montistis vnum, idemque collegium absque aliqua prorsus ratione prioritatis, seu posterioritatis differentia constituant, ac posteriora loca, illorumque emptores omnibus, & singulis gratiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, & priuilegiis, quibus antiquiora loca, illorumque possessores iuxta dicti Montis erectionis formam vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt in futurum parisformiter, & æque principaliter vti, potiri, & gaudere possint, valeant, & debeant in omnibus, & per omnia, absque aliqua similiter differentia statuimus, & ordinamus: volumusque etiam, ac eisdem Procuratoribus Generalibus, seu eorum substitutis, vt loca prædicta Montis vigore præsentium augendi cum interuentu dicti Thesaurarij Generalis cuicumque Mercatori, seu aliis personis meliorem conditionem offerentibus pretio inter eos conueniendo vendere, & alienare, pretiumque inde redigendum, vt præfertur, & non alias deponere liberè similiter, & licitè possint, ac etiam omninò teneantur, facultatem similiter impartimur.

§. 5. Et nihilominus omnia, & singula præmissa, ac alia eorum vigore per dictas Congregationes, seu earum Procuratores Generales, aut illorum Substitutos cum interuentu dicti Thesaurarij Generalis, & instrumenta desuper celebranda cum omnibus in illis contentis, licitis tamen, & honestis, ac Sacris Canonibus non improbatis, ex nunc provt ex tunc, postquam facta, & celebrata fuerint, auctoritate, & tenore præsentis approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti, ac etiam substantialium forsan solennitatum quomodolibet omissatum defectus, si qui in eisdem interuenerint, præcipuè verò defectus mandatorum specialium, ac generalium ad præmissa facienda requisitorum motu, & scientia similibus pari auctoritate, & tenore supplemus.

§. 6. Declarantes quod per huiusmodi subuentionem à Nobis vt petitur faciendam, priuilegiis, immunitatibus, exemptionibus, & gratiis, tam per prædictum Pium prædecessorem per eius literas, sub dat. anno 1570. 14. Kalendis Aprilis, Pontificatus sui anno sexto, quàm per piæ memoriæ Clementis Papæ VIII. similiter prædecessoris nostri literas, sub annulo Piscatoris, die 5. Maij 1595. ac etiam per alias eiusdem Clementis

mentis prædecessoris literas in forma Motus proprij de anno 1597. seu aliàs eisdem Congregationibus concessis nullatenus præiudicatum sit, aut esse censeatur; immo priuilegia, immunitates, exemptiones, & gratias prædictas, ac etiam omnes, & quascumque alias gratias, immunitates, & priuilegia per quoscumque Prædecessores nostros quomodolibet concessa, quatenus tamen sint in vsu, & Decretis Sacri Concilij Tridentini non aduersentur, harum serie, quatenus opus sit, de nouo confirmamus, approbamus, & innouamus, illaque ab eisdē Congregationibus inuiolabiliter obseruari mandamus, etiamsi tam literæ prædictæ Pij V. quàm Clementis Prædecessorum huiusmodi, & aliæ quæcumque super præmissis in Camera Apostolica registratæ non essent, non obstantibus Constitutione similis memoriæ Pij IV. pariter prædecessoris nostri de quibuscumque literis, & gratiis interesse Cameræ concernentibus registrandis: volentes etiam quod præsentes nostras in eadem Camera registrare, seu registrari facere minimè teneantur.

Decretum irritans. §. 7. Decernentes insuper ea omnia, & singula firma, valida, & efficacia esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, ac per omnes, & singulas Congregationes prædictas, perinde, ac si Procuratores, seu eorum Substituti prædicti illas cum speciali earum mandato obligassent, ac alios omnes ad quos spectabit obseruanda esse, præsentesque literas nullo vnquam tempore etiam ex eo quod prædictæ Congregationes, & quicumque alij ad quos spectat, præmissis expresè, & nominatim non consenserint, aut alias quomodolibet de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio defectu notari, impugnari, inualidari, infringi, in ius, vel controuersiam reuocari, aut sub vllis reuocationibus, suspensionibus, reductionibus, limitationibus, aut modificationibus comprehendi minime posse, nisi de earundem præsentium toto tenore specialis; & ad verbum expressa mentio facta fuerit: Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac ipsius Cameræ Apostolicæ Præsidentes, & Clericos, ac S. R. E. Camerarium, Thesaurariumque prædictum, & alios dictæ Cameræ Ministros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat. §. 8. Quocirca dilectis filiis nostro, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, ac Thesaurario Generali prædicto, ac causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes, & in eis contenta quæcumque solenniter publicantes, ac in præmissis omnibus, & singulis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra præmissa omnia, & singula in præsentibus expressa, & illarum vigore facienda quæcumque ab omnibus, ad quos spectat inuiolabiliter obseruari, contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, omni, & quacumque appellatione, reclamatione, & recursu postpositis compescendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat. §. 9. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, præsertim felic. recordationis Symmachi, Pauli II. Pauli IV. Pij V. & aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, earumdem quoque Congregationum, & cuiuslibet earum, Monasteriorumque singularium statutis, & consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis etiam in vim contractus, aut Motu proprio, vel consistorialiter eisdem Congregationibus, illarumque Superioribus, & Personis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, ac aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, approbatis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 21. Nouembris 1661. Pontificatus nostri anno septimo. *D. P. An. 7. die 21. Nou.*

Originale conseruatur in Archiuio S. Mariæ Pacis de Vrbe, Canonicorum Regularium Congregationis Lateranensis.

Innouatio Constitutionum, & Decretorum in fauorem sententiæ asserentis, animam Beatæ Mariæ Virginis in sui creatione, & in corpus infusione à peccato originali præseruatam fuisse, editorum. CXVII.

Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis disputatio, quomodo sit prohibita & punita, vide ad Constitut. 114. Pij V. & Pauli V. Constit. 97. & Gregor. XV. Constit. 34. Sanctissimi.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.
Edita An. D. 1661.

Exordium. SOlicitudo omnium Ecclesiarum, quam licet meritis, & viribus longè impares, Dei Optimi Maximi voluntate, & prouidentia gerimus, in id Nos anxiè tenet intentos & vigilantes, vt scandala quæ inter fideles pro humanæ naturæ corruptione & fragilitate necesse est vt veniant, quantum fieri potest, paucissima exoriantur, vtque exorta quàm celerrimè, & quàm diligentissimè amoueantur; nam iis per quos veniunt certam peccati perniciem, quibus verò præbentur, præsens afferunt labendi periculum; quorum Nos pro nostro pastoralis officij debito, & damnum summopere dolemus, & discrimine assiduè vtimur.

Pietas Christi fidelium in festiuitatem Conceptionis B. V. M. §. 1. Sanè vetus est Christi fidelium erga eius Beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas, sentientium, eius animam in primo instanti creationis, atque infusionis in corpus fuisse speciali Dei gratia & priuilegio, intuitu meritorum IESV-CHRISTI eius filij, humani generis Redemptoris, à macula peccati originalis præseruatam immunem, atque in hoc sensu eius conceptionis festiuitatem solenni ritu colentium, & celebrantium; creuitque horum numerus, atque huiusmodi cultus post editas à felic. record. Sixto PP. IV. prædecessore nostro in eius commendationem Apostolicas Constitutiones, quas Sacrum Concilium Tridentinum innouauit, atque obseruari mandauit. Aucta rursus, & propagata fuit pietas hæc, & cultus erga Deiparam post erecta hoc nomine, approbantibus Romanis Pontificibus, Monasteria religiosorum Ordinum, & Confraternitates, ac concessas ab iisdem indulgentias, itavt accedentibus quoque plerisque celebrioribus Academiis ad hanc sententiam, iam ferè omnes Catholici eam complectantur.

§. 2. Et

Contraria opinio publicè doceri non potest.

§. 2. Et quia ex occasione contrariæ assertionis in concionibus, lectionibus, conclusionibus, & actibus publicis, quod nempe eadem Beatissima Virgo Maria fuerit concepta cum peccato originali, oriebantur in populo Christiano cum magna Dei offensa scandala, iurgia, & dissensiones, recol. memor. Paulus PP. V. etiam prædecessor noster vetuit horum opinionem præfatæ sententiæ contrariam publicè doceri, aut prædicari. Quam prohibitionem piæ memor. Gregorius PP. XV. similiter prædecessor noster ad priuata etiam colloquia extendit; mandans insuper in fauorem eiusdem sententiæ, vt in sacrosancto Missæ sacrificio, ac diuino officio celebrandis, tam publicè, quam priuatim, non alio quàm Conceptionis nomine vti quicumque debeant.

Supplicatio Regnorum Hispaniæ.

§. 3. Nihilominus, prout Venerabiles fratres Episcopi ferè omnes Hispaniarum cum Ecclesiarum suarum Capitulis datis ad Nos literis exposuerunt, accedente etiam insinuatione charissimi in Christo filij nostri Philippi earumdem Hispaniarum Regis Catholici, qui specialem super hoc misit ad Nos Oratorem Venerabilem fratrem Ludouicum Episcopum Placentinum, per quem etiam delatæ fuerunt ad Nos supplicationes Regnorum earumdem Hispaniarum, pergunt aliqui contrariæ illius opinionis assertores contra præfatas prohibitiones tum priuatim, tum publice præfatam sententiam aut impugnare, aut vellicare, & fauorem à Romanis Pontificibus cultui, & festo secundum illam præstitum ita interpretari, vt frustrentur, imò Ecclesiam Romanam huic sententiæ, & cultui iuxta illam Beatæ Virgini exhibito fauere negant, pios Christi fideles a sua pacifica quasi possessione deturbare conando, vnde offensiones, scandala, & iurgia, quibus obuiare voluerunt Paulus V. & Gregorius XV. nostri prædecessores perdurant adhuc, & ex occasione eorumdem aduersantium maiora his incommoda in posterum prudenter, & meritò timentur. Quapropter super his tam præfati Episcopi cum Ecclesiarum suarum Capitulis, quam memoratus Philippus Rex, eiusque Regna Nobis pro opportuno remedio instanter supplicari fecerunt.

Innouat Constitut. prædecessorũ Pontific.

§. 4. Nos considerantes, quod Sancta Romana Ecclesia de intemeratæ semper Virginis Mariæ Conceptione festum solenniter celebrat, & speciale, ac proprium super hoc officium olim ordinauit iuxta piam, deuotam, & laudabilem institutionem, quæ a Sixto IV. prædecessore nostro tunc emanauit; volentesque laudabili huic pietati, & deuotioni, & festo, ac cultui secundum illam exhibito in Ecclesia Romana post ipsius cultus institutionem nunquam immutato Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum exemplo fauere, necnon tueri pietatem & deuotionem hanc colendi & celebrandi Beatissimam Virginem, præueniente scilicet Spiritus Sancti gratia a peccato originali præseruatam, cupientesque in Christi grege vnitatem spiritus in vinculo pacis, sedatis offensionibus, & iurgiis, amotisque scandalis conseruare: ad præfatorum Episcoporum cum Ecclesiarum suarum Capitulis, ac Philippi Regis, eiusque Regnorum oblatam Nobis instantiam ac preces, Constitutiones, & Decreta a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & præcipue a Sixto IV. Paulo V. & Gregorio XV. edita in fauorem sententiæ asserentis animam Beatæ Mariæ Virginis in sui creatione & in corpus infusione Spiritus Sancti gratia donatam, & a peccato originali præseruatam fuisse, necnon & in fauorem festi, & cultus Conceptioni eiusdem Virginis Deiparæ secundum piam istam sententiam, vt præfertur, exhibiti, innouamus, & sub censuris & pœnis in eisdem Constitutionibus contentis obseruari mandamus.

Pœna contra tenentes contrarium.

§. 5. Et insuper omnes, & singulos, qui præfatas Constitutiones, seu Decreta ita pergent interpretari, vt fauores per illas dictæ sententiæ, & festo seu cultui secundum illam exhibito frustrentur, vel qui hanc eandem sententiam, festum, seu cultum in disputationem reuocare, aut contra ea quoquo modo directè, vel indirectè, aut quovis prætextu, etiam definibilitatis eius examinandæ, siue Sacram Scripturam, aut Sanctos Patres, siue Doctores glossandi, vel interpretandi, denique alios quovis prætextu, seu occasione, scripto, seu voce loqui, concionari, tractare, disputare, contra ea quicquam determinando, aut asserendo, vel argumenta contra ea asserendo, & insoluta relinquendo, aut alio quovis excogitabili modo disserendo, ausi fuerint, præter pœnas, & censuras in Constitutionibus Sixti IV. contentas, quibus illos subijcere volumus, & per præsentes subiicimus, etiam concionandi, publice legendi, seu docendi, & interpretandi facultate, ac voce actiua, & passiua in quibuscumque electionibus eo ipso absque alia declaratione priuatos esse volumus, necnon ad concionandum, publice legendum, docendum, & interpretandum perpetuæ inhabilitatis pœnas ipso facto incurrere absque alia declaratione, à quibus pœnis nonnisi a Nobis ipsis, vel a successoribus nostris Romanis Pontificibus absolui, aut super iis dispensari possint: necnon eosdem aliis pœnis nostro, & eorumdem Romanorum Pontificum successorum nostrorum arbitrio infligendis pariter subiacere volumus, prout subiicimus per præsentes, innouantes Pauli V. & Gregorij XV. superiùs memoratas Constitutiones, siue Decreta

Prohibet libros continentes contrariam opinionem

§. 6. Ac libros, in quibus præfata sententia, festum, seu cultus secundum illam in dubium reuocatur, aut contra ea quomodocumque, vt supra, aliquid scribitur, aut legitur, seu locutiones, conciones, tractatus, & disputationes contra eadem continentur, post Pauli V. supra laudatum Decretum edita, aut in posterum quomodolibet edenda, prohibemus sub pœnis, & censuris in Indice librorum prohibitorum contentis, & ipso facto absque alia declaratione pro expresse prohibitis haberi volumus, & mandamus. Vetamus autem Sixti IV. Constitutionibus inhærentes, quempiam asserere, quod propter hoc contrariam opinionem tenentes, videlicet gloriosam Virginem Mariam cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, aut mortale peccatum incurrant, cum à Romana Ecclesia, & ab Apostolica Sede nondum fuerit hoc decisum, prout Nos nunc minime decidere volumus, aut intendimus: quin potius contrariam illam opinionem hæresis, aut peccati mortalis, aut impietatis damnare audentes, præter pœnas, quibus eos subiecit Sixtus IV. aliique prædecessores nostri Romani Pontifices, grauioribus aliis pœnis subiicimus, quas in contrafacientes huic nostræ Constitutioni superiùs inflximus.

Contra Regulares aliter docentes

§. 7. Volentes quod contra huius nostræ Constitutionis transgressores, etiam regulares cuiusvis Ordinis, & Instituti, etiam Societatis IESV, & quomodolibet exemptos, & alias quascumque Ecclesiasticas, & sæculares personas cuiuscumque status, gradus, ordinis, aut dignitatis, tam Ecclesiasticæ, quàm sæcularis, vt præfertur, tam Episcopi, & Prælati superiores, aliique locorum Ordinarij, quam hæreticæ prauitatis vbique locorum deputati Inquisitores procedant, & inquirant, atque in eos strictè animaduertant: Nos enim iis, & eorum cuilibet contra eosdem transgressores procedendi, & inquirendi, ac pœnis coërcendi, & puniendi liberam facultatem, & auctoritatem iisdem auctoritate, & tenore tribuimus, & impartimur, eosque, vt præfertur, procedere, inquirere, & punire districtè præcipimus, & mandamus.

Contrariis derogat.

§. 8. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quibusvis Indultis, literis Apostolicis quibusvis personis quantumcunque qualificatis, & in quacumque, etiam Cardinalatus, Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, & quavis alia dignitate, & honore constitutis, etiam quod contra eos procedi, interdici, suspendi, vel excommunicari nequeant, quomodolibet concessis. Quibus omnibus, & eorum singulis, pro sufficienti illorum derogatione de eis, ipsorumque totis tenoribus specialis, specifica, indiuidua, expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per generales, etiam idem importantes clausulas mentio habenda, aut alia exquisita forma obseruanda foret, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum inserti forent,

forent,

rent, præsentibus pro sofficienter expressis, & insertis habentes, harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Præcipit ordinariis publicationem. §. 9. Vt autem hæc nostra Constitutio, & præmissa omnia ad eorum omnium, quorum interest notitiam congruentios peruenire possint, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna priuationis ab ingressu Ecclesiæ eo ipso incurrenda præcipimus, & mandamus omnibus, & singulis locorum Ordinariis, ac eorum Vicariis, suffraganeis, & Officialibus quibuscumque, & aliis singulis, ad quos quomodolibet spectat, & pertinet, quatenus huiusmodi nostram Constitutionem singulis suæ Diœcesis, vel districtus prædicatoribus, & aliis, quibus expedire iudicauerint, opportunè insinnent, & publicent, ac insinuari, & publicari faciant, ne quis in posterum quoquo modo ignorantiam de præmissis possit prætendere; aut se contra præmissa valeat excusare.

Transumptorum fides. §. 10. Volumus, & similiter eadem auctoritate decernimus, & mandamus, quod præsentes literæ per aliquos ex nostris Cursoribus in Basilicarum Sancti Ioannis Lateranensis, ac Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ valuis, ac in acie Campi Floræ de Vrbe de more publicentur, & affigantur; quæ affixio & publicatio ita omnes & singulos, ad quos spectat, afficiat, & arctet, ac si illis personaliter intimatæ fuissent; & quod illarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus literis adhiberetur, si ostensæ, vel exhibitæ forent.

D.P. An.7. die 8. Dec. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 8. Decemb. 1661. Pontificatus nostri anno septimo.

Anno Millesimo sexcentesimo sexagesimoprimo, Indictione 13. die verò 11. mensis Decembris, Pontificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Alexandri Diuina prouidentia Papæ VII. anno septimo, supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt in Basilicarum Sancti Joannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apostolicæ valuis, & in a ie Campi Floræ per me Andream Castruccium prælibati SS. D. PP. Curs.

Pro D. Mag. Curs. Petrus Paulus Desiderius, Curs.

CXVIII. Breue Beatificationis Francisci de Sales Episcopi Geneuensis.

Editu A. D. 1662.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. SPiritus Sanctus, qui suo incomprehensibili iudicio humilitatem, atque infirmitatem nostram posuit regere Ecclesiam Dei, quum in Diuinis scripturis viros gloriosos, nimirum Sanctos laudari præcipit, eorumque sapientiam, & laudem narrari a populis, & nunciari ab Ecclesia docet, atque Nos illuminat quid nostris etiam temporibus agere debeamus. Quapropter Apostolicæ gubernationis curam, & cogitationes in id solicite intendimus, vt non modò eorum, qui priscis, sed & qui proximis ætati nostræ sæculis sanctitate, ac virtutibus eximiè claruerunt, nomen & gloria vbique gentium innotescat, pioque fidelium cultu & honore palam veneretur. Atque ideo tendentibus nuper in id ipsum piis Catholicorum Regum precibus, Præsulumque, & Principum, aliorumque Christi famulorum votis, Nos libenter annuimus, prout matura consideratione præmissa ad Omnipotentis Dei gloriam, ad Ecclesiæ Catholicæ decus, & præsidium in Domino salubriter expedire cognoscimus.

Supplicatio Principum. §. 1. Cùm itaque charissimus in Christo filius noster Ludouicus Rex Francorum Christianissimus vnà cum Venerabilibus fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, ac vniuerso Clero, Proceribus, & Vniuersitatibus Studiorum generalium Regni Galliarum: necnon charissima in Christo filia nostra Anna Francorum Christianissima, & Henriceta Angliæ Illustris, Reginæ duæ, ac dilectus filius nobilis vir Carolus Emanuel Sabaudiæ Dux, & Pedemontij Princeps, atque vniuersus Ordo monialium Visitationis Beatæ Mariæ Virginis à Seruo Dei Francisco de Sales Episcopo Geneuensi institutus; præsertim verò dilectæ in Christo filiæ Superior & Moniales Monasterij Oppidi Annessij Geneuensis Diœcesis, impetrauerint aliàs ab hac Sancta Sede facultatem, vt processus fierent super non cultu, ac super Inquisitione de vita, & moribus, heroïcisque virtutibus, ac de miraculis, quibus prædictus Seruus Dei Franciscus de Sales fulgere asserebatur.

§. 2. Cumque postmodum processus huiusmodi confectos Congregatio Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium sacris ritibus præposita maturè, acerriméque discusserit; ac de eorum validitate, ac releuantia constare declarauerit: Nempe de huius Serui Dei vitæ eximia sanctitate, & de assiduo virtutum theologicarum, Cardinalium, cæterarumque omnium exercitio: Immò vltra multiplicem, & miram hæreticorum ad veritatem Fidei Catholicæ conuersionem, cùm nouem miracula insigniora eius obitum consecuta, communi quasi voce sanctitatem eius testantia, plenè probari censuerit: quæ selecta ex processibus intercessione memorati Francisci ab Omnipotenti Deo edita recensentur; ac præcipuè duorum mortuorum suscitatio, cæci nati illuminatio, contractorum, ac præclusorum à natiuitate sobita, ac perfecta sanatio, Nosque declarationes hasce approbauerimus: Ideoque cùm iidem Cardinales coram Nobis congregati, præuiis etiam Consultorum suffragiis, vnanimes affirmauerint, posse, quandocumque Nobis visum fuerit, ad solennem huius Serui Dei Canonizationem tutò procedi, atque interim indulgeri, vt idem Franciscus nuncupetur Beatus, ac aliquibus in locis de eo tanquam de Confessore Pontifice Officium, & Missa recitari, ac solenniter celebrari possint. *Miracula probata.*

§. 3. Hinc est, quod Nos piis supplicationibus inclinati Regis, Reginarum, ac Præsulum, qui etiam ad Nos Venerabilem fratrem Henricum Episcopum Aniciensem hac super re nuper ablegarunt: necnon charissimæ in Christo filiæ nostræ Mariæ Theresiæ Regis Francorum Coniugis Christianissimæ, ac Sabaudiæ Ducis, aliorumque præfatorum, illis propensa benignitate libenter annuimus: ac de præfatorum Cardinalium consilio, & vnanimi assensu auctoritate Apostolica tenore literarum præsentium indulgemus, vt Dei Seruus Franciscus de Sales olim Episcopus Geneuẽsis, in posterum Beati nomine nuncupetur, eiusque corpus & Reliquiæ venerationi fidelium (nòn tamen in processionibus circumferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, atque de eo celebretur Officium, & Missa de Confessore Pontifice singulis annis iuxta rubricas Breuiarij, & Missalis Romani, die scilicet 29. Ianuarij, quâ eius corporis depositio in Ecclesia Monialium Sanctissimæ Visitationis Annessij in Sabaudia celebrata fuit. *Beatus nuncupandus.*

§. 4. Hæc verò concedimus in locis dumtaxat infrascriptis: nempè in omnibus Ecclesiis Monialium dicti Ordinis Sanctissimæ Visitationis, quem Beatus Franciscus instituit: In Cathedrali templo Lugduni, vbi diem clausit extremum: In Cathedrali Annessiensi, vbi sedit Antistes: In matrice Ecclesia loci de Sales, vbi natus est; & quidem sub ritu duplici maiori. In Oppido verò Annessij, totaque Diœcesi Geneuensi sub duplici minori, ac tam à sæcularibus, quam à regularibus vtriusque sexus, ac etiam à Sacerdotibus quibuscumque eò confluentibus, quantum ad Missas attinet. Prætereà, præsenti dumtaxat anno à datis hisce literis inchoando, in supradictis, atque in singulis Cathedralibus Ecclesiis Regni Galliarum, ac Sabaudiæ, & Pedemontij ditionis, solennia Beatificationis huius cum *Conceditur officium aliquibus locis.*

Offici•

Officio, & Missa sub ritu duplici maiori die à locorum Ordinariis constituta, & intra sex menses promulganda, celebrandi facultatem impartimur: Romæ verò in Ecclesiis S. Ludouici Gallicanæ, & Sanctæ Sindonis Sabaudiæ, ac Pedemontanæ Nationum, ac Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio, solennia huiusce Beatificationis intra bimestre proximum, postquam tamen illa in Basilica Principis Apostolorum celebrata fuerint, pariter celebrari concedimus.

Contrariis derogat. §. 5. Non obstantibus Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac quibuscumque decretis super non cultu, seu aliàs latis, aut promulgatis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 6. Volumus autem vt harum literarum transumptis, etiam impressis, manu Secretarij prædictæ Cõgregationis Cardinalium sacris Ritibus præpositorum subscriptis, & sigillo Præfecti eiusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & vbique, tam in iudicio, quàm extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 7 die 28 Dec. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 28. Decembris 1661. Pontificatus nostri anno septimo.

CXIX. Pro diuisione Congregationis Clericorum Regularium de Somascha in tres Prouincias.

Clerici Regulares de Somascha gaudent omnibus Priuilegiis Ordinibus Mendicantibus concessis, & concedendis. Paul. V. Constit. 37. Eorumdem Priuilegia confirmauit Clem. VIII. Constit. 22.

Edita A. D. 1661. *ALEXANDER PAPA VII.*
Ad perpetuam rei memoriam.

AD Pastorale fastigium superni dispositione consilij nullo licet meritorum nostrorum suffragio euecti, in eam præcipue curam solicitis studiis incumbimus, vt Congregationes Religiosorum virorum in Ecclesia Dei piè, sancteque institutæ, ac vberes bonorum operum fructus, benedicente Domino, proferre iugiter satagentes, prosperè, salubriterque dirigantur; quò laudabilibus institutis suis inhærentes, amota quacunque controuersiarum, & dissidiorum occasione felicioribus in dies, Diuina largiente gratia, proficiant incrementis.

Diuisio Prouinciæ. §. 1. Itaque vt in Congregatione Clericorum Regularium de Somascha pax, & religiosa vnitas conseruetur, & dignitates, atque officia pro meritis personarum æqualiter distribuantur, prouidere cupientes, de voto Congregationis nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. Ecclesiæ Cardinalium, necnon dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & locorum piorum Almæ Vrbis nostræ a Nobis institutæ deputatorum.

§. 2. Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium statuimus, & decernimus vt prædicta Congregatio Clericorum Regularium de Somascha diuisa sit in tres Prouincias, videlicet Lombardiæ, Venetiarum, & Romanam nuncupatas. Et Prouincia quidem Lombardiæ contineat omnia loca, quæ in Statu Mediolanensi, & ditionibus adiacentibus dilectorum filiorum nobilium Virorum Ducum Sabaudiæ, Mantuæ, & Parmæ, ac Dominij Heluetiorum possidet, vel possidebit dicta Congregatio. Prouincia verò Veneta complectatur omnia loca, quæ continentur, seu continebuntur in Dominio Reipublicæ Venetorum, & Principatu Tridentino. Prouincia autem Romana comprehendat loca omnia posita, vel ponenda in reliquis Italiæ ditionibus. Porrò quælibet ex his Prouinciis locum vnum probationis habeat communem omnibus nationibus, ex quibus Prouincia coalescit, cum professoriis, quæ sufficiant pro educatione iuuentutis professæ.

§. 3. Ad hæc quælibet Prouincia habeat quatuordecim Vocales Capituli Generalis, & si aliqua ex his de præsenti plures habet, qui electi sunt, retineant ius acquisitum: cæterùm non deueniatur ad electionem nouorum Vocalium pro huiusmodi Prouincia, nisi postquam eius Vocales infra quatuordecim fuerint. Similiter quælibet Prouincia mittat tres Socios, seu Discretos ad Capitulum Generale. *Sequuntur Ordinationes.*

Præpositi verò Generalis dignitas per turnum detur non quidem nationum, sed prædictarum Prouinciarum, & hic turnus incipiat anno proximè venturo 1662. à Prouincia Romana, à qua transeat ad Venetam. Dignitates autem ex quibus constat Definitorium, cùm omnes sint numero tredecim, æqualiter diuidantur, ita vt quælibet Prouincia quatuor ex illis habeat; illa verò, cui per turnum Præpositus Generalis continget, quinque.

Præterea vbi nunc inter dignitates Definitorij sunt duo Consiliarij, & quatuor Definitores, vt aptius diuisio fiat, eligantur tres Consiliarij, & tres Definitores, ita vt quælibet Prouincia suum habeat Consiliarium, & suum Definitorem.

Dignitates autem Præpositi Generalis, Vicarij Generalis, & Procuratoris Generalis hoc ordine distribuantur, vt cuilibet Prouinciæ per turnum semper vna ex his conferatur. Procurator verò Generalis functus officio sit ipso iure per subsequens triennium Consiliarius suæ Prouinciæ, nisi eligatur Præpositus Generalis, aut Vicarius Generalis, aut Prouincialis.

Porrò nemo possit esse Superior in aliqua Prouincia, qui filius eius non sit. Et quidem qui iam professi sunt, intelligantur esse filij eius Prouinciæ, in qua nati sunt, sed qui in posterum professionem emittent, eius Prouinciæ filij censeantur, & sint, in qua ad Religionem admittentur, & in qua professionem emittent. Quilibet tamen sine vllo discrimine subditus esse possit in qualiber cuiusvis Prouinciæ Domo, salua eius capacitate.

Nemo quoque vllo modo possit esse Superior in eadem Domo nisi per triennium, quo elapso alterum integrum triennium elabi debeat, priusquam ad eiusdem Domus regimen sub quovis titulo, siue Superioris, siue Vicarij admoueatur. Qui verò in proximo Capitulo Generali anni 1662. reperientur aliquam Domum gubernasse per triennium, aut vltra, quovis demum titulo Superiores fuerint, a prædictæ Domus regimine remoueantur.

Cæterùm Patres Definitorij cæteris quibuscunque præcedant, & si quando contingat eos Subditos esse in aliqua Domo, immediatè post Superiorem Domus sedeant. Visitatores verò Prouinciarum in posterum Præpositi Prouinciales appellentur, & quilibet habeat potestatem ordinariam supra quamlibet Domum suæ Prouinciæ.

§. 4. Decernentes pariter easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, alióve quolibet, quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controuersiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudque quodcunque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu intentari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare posse. Sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, inuiolabiliter, & inconcussè obseruari. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliosque *Decretum irritans.*

aliosque quoslibet quauis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 5. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non tollendo iure quæsito, aliisve constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis Clericorum Regularium de Somascha, eiusque Prouinciarum, & Domorum, Collegiorum, & locorum quorumcunque, aliisve quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Congregationi, eiusque Prouinciis, Domibus, Collegiis, & locis, ac Superioribus, & personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 6. Volumus autem vt earumdem præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 7. die 25. Dec. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 23. Decembris 1661. Pontificatus nostri anno septimo.

CXX. Contra nonnullos Monachos Cistercienses in Gallia Abstinentes nuncupatos, tentantes introducere in Monasteria abstinentiam à carnibus, quarum esus certis diebus à Sede Apostolica concessus est, & nolentes obedire Constitutionibus Apostolicis, eiusdemque Ordinis.

De hac materia vide ad Constitutiones huius Pont. 46. In suprem. *& Const.* 114 Nuper pro parte.

Edita An. D. 1662.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua huius Const. ALiàs pro parte Dilecti filij Procuratoris Generalis Ordinis Cisterciensis Nobis exposito, quod licet omnes Monachi dicti Ordinis tam strictè ad obseruantiam paupertatis teneantur, vt Capitulum Generale eiusdem Ordinis anno 1605. celebratum reuocauerit omnes, & quascunque licentias, & dispensationes cuiuscunque priuati rerum, & bonorum vsus, proprietatis, possessionis, & dominij per quoscunque Superiores dicti Ordinis ex quibuscunque causis concessas, eamque reuocationem ipsius Ordinis Capitulum Generale anno 1651. renouauerit, cum iniunctione obseruationis exactæ Decreti Concilij Tridentini sess. 25. de reform. cap. 2. de Regularibus, sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ opponentibus sese huic executioni, & obseruantiæ, & inhabilitatis ad quævis officia, gradus, & dignitates: ac insuper contractus à quibusdam Abbatibus Regularibus cum suis Monachis initos pro separatione mensæ Conuentualis ab Abbatiali censuerit esse rescindendos, tanquam paupertati Religiosæ contrarios, eosque in posterum a quocumque attentari prohibuerit: nullusque sit in Regno Galliæ prædicti Ordinis Professor, qui in suo nouitiatu ad vitam communem, & præfatam paupertatis obseruantiam non fuerit instructus, educatus, & obligatus.

§. 1. Nihilominus nonnulli Religiosi eiusdem Ordinis in Gallia, dicti Abstinentes, seu strictioris obseruantiæ, sub prætextu introducendi in Monasteria abstinentiam à carnibus, quarum esus certis diebus à Sede Apostolica concessus est, certos inibant contractus, transactiones, & concordata cum antiquis Ordinis huiusmodi Religiosis, quibus certas pensiones in pecuniis, & fructibus promittebant, & distribuebant, eosque à maiori, & præcipuo onere Chori, aliisque obseruantiis, ad quas ex professione tenentur, liberantes, euidenti relaxationis, & perditionis periculo exponebant, dummodo eis solis priuatiuè quoad alios Monasteriorum administrationem, & regimen, tam in spiritualibus, quàm in temporalibus, liberamque Officialium, & Superiorum electionem, tam quoad vocem actiuam, quàm passiuam cederent.

§. 2. Et in eadem expositione subiuncto, quod contractus, transactiones, & concordata huiusmodi, non in ædificationem, sed in euidentem Religiosorum ruinam spiritualem vergebant, dictusque Procurator Generalis propterea de opportuno in præmissis remedio à Nobis prouideri summoperè desiderabat. Nos supplicationibus ipsius Procuratoris Generalis nomine super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, qui rem diligenter, & maturè discusserant, consilio, attentis narratis, contractus, transactiones, & concordata, de quibus supra agitur, fuisse, & esse illicita, ideoque eò vsque inita nulla, & inualida fuisse, auctoritate Apostolica declarauimus, & decreuimus, prohibuimusque ne in futurum sub eiusdem nullitatis, & inualiditatis, necnon excommunicationis, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, officiorumque, graduum, & dignitatum quarumcunque, & perpetuæ inhabilitatis ad ea, & quælibet alia in posterum obtinenda per huiusmodi contrahentes, transigentes, & concordantes eo ipso incurrendis pœnis, talia concordata, transactiones, & contractus vllatenus celebrentur.

§. 3. Et postmodum pro parte Dilectorum filiorum Reipublicæ Heluetiorum Nobis pariter exposito, quod cum dilecti filij Abbates dicti Ordinis Cisterciensis in eiusdem Reipublicæ ditione existentes conuocati ad Capitulum Generale Cistercij in Gallia celebrandum, sese accingerent, & præpararent ad iter, occulto rumore perceperant, quosdam Religiosos Gallos eiusdem Ordinis dictos Abstinentes contra antiqua ipsorum iura, numquam eatenus controuersa, à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris toti Ordini concessa, velle sese præualere quibusdam sententiis à bon. mem. Francisco dum vixit S. R. E. Cardinale de la Rochefoucaud nuncupato emanatis, qui cum à fel. rec. Gregorio Papa XV. & Vrbano VIII. Prædecessoribus pariter nostris commissionem habuisset ad visitanda, & iuxta statuta eiusdem Ordinis à Romanis Pontificibus confirmata, reformanda Monasteria dicti Ordinis, quæ in Gallia indigerent reformatione, & tamen ea nullatenus visitasset; nihilominus dicti Abstinentes contra formam literarum Apostolicarum, & statuta Apostolica duas sententias ab eo obtinuerant, quibus omnes Abbates, & Religiosos communis obseruantiæ, qui scilicet vtuntur dispensatione Apostolica circa esum carnium vbique acceptata, atque à Nobis per nostras in simili forma Breuis literas die 10. Nouemb. 1657. expeditas approbata, inter alia signanter prætendebant esse priuatos voce actiua, & passiua in electionibus Abbatis Generalis, & quatuor primorum

rum Abbatum, Vicariorum Prouinciarum, Procuratoris Generalis in Curia, & aliorum publicorum Officialium, administratione Collegij Parisiensis, communis studij dicti Ordinis, receptione Nouitiorum ad communem Obseruantiam, aliisque Iuribus pertinentibus ad Abbates, & Capitulum Generale, & in vim dictarum sententiarum ipsos solos Abstinentes redditos capaces dignitatum, & Officiorum dicti Ordinis, ac independentes à Iurisdictione Ordinaria Superiorum, & Capituli Generalis esse præsumebant.

§. 4. Atque in expositione subiuncto, quod licet huiusmodi sententiæ fuissent per Iudices delegatos cassatæ, atque a rec. memor. Innocentio Papa X. etiam prædecessore nostro super prætensis Iuribus Abstinentibus prædictis perpetuum impositum silentium; attamen iidem Abstinentes semper dictas sententias validas autumabant, & pro earum obseruatione diuersos recursus habuerant, propter quas præsumptiones protogatum fuerat Capitulum Generale dicti Ordinis, donec Nos super hac vexatione fuissemus consulti.

§. 5. Idcircò Nos pro commissa Nobis cœlitus Pastoralis Officij cura, memorati Ordinis quieti consulere cupientes, ac causæ, & causarum huiusmodi statum, & merita, nominaque, & cognomina Iudicum, & Collitigantium, & alia etiam speciali expressione digna pro plenè, & sufficienter expressis habentes, necnon causam, & causas prædictas ad Nos auocantes, ac declarationem, approbationem, & nouam concessionem à Nobis per præfatas literas die 10. Nouembris 1657. emanatas circa esum carnium factas confirmantes, habita relatione de præmissis.

§. 6. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine districtè prohibuimus, ne Abbates, & alij quicumque dicti Cisterciensis Ordinis communis obseruantiæ Religiosi eiusdem Apostolica dispensatione circa esum carnium vtentes super libertate vocis actiuæ, & passiuæ in electionibus Abbatis Cistercij Generalis, aliorumque quatuor præcipuorum Abbatum, Vicariorum Prouincialium, Procuratoris Generalis Curiæ, & aliorũ publicorum Officialium, in administratione, & Regimine Collegij Parisiensis communis Studij dicti Ordinis, in Nouitiorum ad communem obseruantiam cum vsu talis dispensationis circa esum Carnium seruatis seruandis receptione, eorumque educatione, nec in omnimoda Iurisdictione, quam ab initio eiusdem Ordinis habuerunt, & quibuslibet aliis iuribus, quæ ex vi Regulæ, & sæpedicti Ordinis Constitutionum Apostolica auctoritate confirmatarum illis, & Capitulo Generali competunt, vllatenus prohiberentur, vel molestarentur, provt non molestari, prohiberi, seu perturbari mandauimos, & præcepimus, circumscriptis memoratis sententiis die 27. Iulij 1634. & die 20. Augusti 1635. à prædicto Apostolico Visitatore, vt dicitur emanatis, necnon quorumlibet aliorum Iudicum, qui circa præmissa quidquam secus statuere, vel decernere tentauerant, aut præsumpserant, cum omnibus indè secutis, & aliàs provt in binis nostris in simili forma Breuis literis, vnis die 8. Martij 1660. & alteris die 2. Iulij 1661. respectiuè desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, vbetiùs continetur.

§. 7. Cum autem Dilectus filius Claudius Vaussin Abbas Cistercij, & totius Ordinis Cisterciensis præfati Generalis ad Nos supplex accesserit pro canonicè promouenda Ordinis sui per diuersa Mundi Regna diffusi reformatione, salua eiusdem Ordinis vnione, & integra subordinatione. Nos eiusdem Claudij Abbatis Generalis zelum, solicitudinem, & laborem plurimùm in Domino laudantes, eumque specialis fauoris gratia

Constituit generales Collectores.

prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine super hoc humiliter porrectis inclinati, de voto particularis Congregationis ad examinandum, & informandum, & referendum à Nobis deputatæ, quæ scripturas hinc inde datas vidit, & examinauit, causam istius reformationis in statu, & terminis, in quibus ad præsens reperitur (illius statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Iudicum, & collitigantium, & alia quæcumque etiam specialem, & indiuiduam mentionem, & expressionem requirentia præsentibus itidem pro plenè, & sufficienter expressis habentes) à quocumque Tribunali ad Nos denuò auctoritate Apostolica tenore præsentium auocamus.

§. 8. Præterea mandamus dicto Claudio Abbati Generali, vt aduocet, seu moneat viros idoneos Ordinis sui, tam ex Gallia, quam aliundè ad exhibendum infra tres menses dictæ Congregationi particulari deputatæ articulos concernentes dictam Reformationem à Nobis instituendam. Et quantum ad controuersias in variis Tribunalibus etiam coram Commissariis Apostolicis, à multis annis agitatas circa Reformationem dicti Ordinis, siue in Gallia, siue extra Galliam, volumus, & ordinamus sub pœna excommunicationis latæ sententiæ ipso facto incurrendæ, à qua nemo à quoquam, nisi à Nobis, vel Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo constitutus, absolui possit, vt obseruentur dispositiones à Nobis immediatè emanatæ per præfatas nostras in forma Breuis literas, die 8. Martij 1660. & die 2. Iulij 1661. respectiuè expeditas.

§. 9. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignotanter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§. 10. Non obstantibus quacumque litis, seu litium pendentia, aliisque præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in dictis literis voluimus non obstare, cæterisque quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Ianuarij 1662. Pontificatus nostri anno septimo. *O. P. an. 7. die 16 Ian.*

Declarat nullum præiudicium fuisse illatum superioritati Vicarij Generalis in vnione Conuentus Terræ Roccha di Papa Conuentui Sancti Ioannis de Vrbe sub obedientia Procuratoris Generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum. CXXI.

De concessione, & vnione huius Conuentus vide supra ad Constit. 103. Sacrosancti.

ALEXANDER PAPA VII. *Edita A. D. 1662.*

Ad futuram rei memoriam.

ALias Conuentum B. Petri de Nolasco olim Fratrum Ordinis B. Mariæ de Mercede redemptionis Captiuorũ in Terra Roccha di Papa nuncupat. Tusculanæ Diœc. positum, cum illius Ecclesia, ac bonis, & oneribus vniuersis Congregationi Fratrum Discalceatorum Reformatorum nuncupat. dicti Ordinis, itavt Cõuentus huiusmodi de cetero Conuentui S. Ioannis de Vrbe eiusdem Congregationis sub obedientia dilecti filij Procuratoris Generalis ipsius Congregationis, qui in dicto Conuentu Sancti Ioannis residere solet, subiaceret, & dictus Procurator Generalis Superiorum, *Recensetur concessio Conuentus.*

& familiam sex saltem Presbyterorum, & duorum Conuersorum Fratrum Discalceatorum Reformatorum Congregationis huiusmodi in primodicto Conuentu collocare deberet, auctoritate Apostolica perpetuò applicauimus, & appropriauimus, & aliàs prout in nostris in simili forma Breuis literis die 15. Octobris 1660. desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso haberi volumus, plenius continetur.

§. 1. Cum autem, sicut dictus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, licet ratione subordinationis, quam ipse Procurator Generalis ad dilectum filium Vicarium Generalem Superiorem dictæ Congregationis habet, credat præmissa, & inde sequuta sine vllo præiudicio iurisdictionis, & superioritatis dicti Vicarij generalis emanasse, nihilominus ad remouenda omnia dubia, & inconuenientia, quæ exoriri possent, idem Procurator Generalis opportunè à Nobis hac in re prouideri summoperè desideret.

Declarat prout in rub. §. 2. Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentiū dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Congregationis super statu Regularium deputatæ consilio, ex memoratis nostris literis, qua parte prænominatus Conuentus B. Petri de Nolasco subiicitur obedientiæ dicti Procuratoris Generalis, qui Superiorem, & familiam in eo collocare debeat, nullum præiudicium fuisse illatum superioritati, ac iurisdictioni memorati Vicarij Generalis, auctoritate prædicta tenore præsentium declaramus.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari: Sicque in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus prædictis nostris literis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eis voluimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque.

D. P. An. 7. die 27 Ianu. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 27. Ianuarij 1662. Pontificatus nostri anno septimo.

CXXII. Deputatio Eminentissimi Cardinalis Chisij in Protectorem Fratrum Ordinis Minimorum S. Francisci de Paula.

Editū A. D. 1662. *ALEXANDER PAPA VII.*

Dilecto Filio Nostro Flauio Tituli S. Mariæ de Populo S. R. E. Cardinali Chisio nuncupato, nostro secundum Carnem ex Fratre germano Nepoti. Dilecte Fili salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Motiua. Cvm per obitum bonæ memoriæ Bernardini, dum vixit, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Spadæ nuncupati, Ordinis Fratrum Minimorum S. Francisci de Paula apud Nos, & Apostolicam Sedem Protectoris, nuper apud Sedem præfatam defuncti, Ordo prædictus Protectore destitutus maneat.

§. 1. Nos eidem Ordini de idoneo Protectore prouidere volentes, ac de tuæ Circumspectionis singulari prudentia, doctrina, & integritate, & Religionis zelo plurimùm in Domino confisi, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris: te, ex cuius Protectione, ob tuas eximias virtutes Ordinem prædictum plurimùm commodi, & ornamenti suscepturum esse confidimus, prædicti Ordinis, illiusque domorum Regularium, & Religiosorum quorumcunque apud Nos, & Sedem præfatam Protectorem cum omnibus facultatibus, iurisdictionibus, honoribus, & oneribus solitis, & consuetis, & quibus alij ante te dicti Ordinis Protectores vsi sunt, ac vti quomodolibet potuerunt, seu etiam debuerunt, ad tui vitam Apostolica auctoritate tenore præsentium facimus, & deputamus. *Præficit in protectorem.*

§. 2. Volumus autem, ac tibi in virtute sanctæ obedientiæ mandamus, vt Superiorum dicti Ordinis auctoritatem, quantum fieri potest, conseruare cures, & propterea cum ipsi Superiores eorum officij debito satisfecerint, ac gubernio, & regimini Subditorum sufficienter incubuerint, tum in negotiis eorumdem Religiosorum te non immisceas.

§. 3. Quando autem ab iisdem Superioribus requisitus fueris, vt in eisdem negotiis auctoritatem tuam interponas, vel necesse fore cognoueris, vt eandem auctoritatem tuam in ipsis negotiis exerceas, tum id libere facere possis, sed quoad poteris per teipsum hoc facere cures, adhibito ad scribendum, quando opus fuerit, in iisdem negotiis, seu causis, loco Notarij, aliquo ex Regularibus dicti Ordinis.

§. 4. Mandantes propterea Dilectis filiis Correctori Generali, ac Visitatoribus, & aliis Superioribus, necnon Vniuersis Fratribus, & personis quibuscunque dicti Ordinis in virtute sanctæ obedientiæ, vt te in eorum Protectorem, iuxta tenorem præsentium recipientes, ea, qua debent reuerentia prosequantur.

§. 5. Contrariis non obstantibus quibuscunque. Cæterum te in Domino hortamur, vt huiusmodi Protectoris munus ita obire studeas, vt apud Deum bonorum operum retributorem, æternorum præmium, & à Nobis condignam laudem valeas promereri. *Contrariis derogat.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 6. Februarij 1662. Pontificatus nostri anno septimo. *Dat. P. An. 7. die 6. Febr.*

Super concessione Ecclesiæ, & Conuentus S. Pancratij extrà, & propè muros Vrbis, facta Fratribus Carmelitis Discalceatis Ordinis B. Virginis Mariæ de Monte Carmelo, necnon super translatione, siue noua erectione Seminarij Missionum eiusdem Congregationis in præfatis Ecclesia, & Conuentu. CXXIII.

Vide ad Constit. 10. Decet Romanum, *suprà, in qua agitur de dominio, & gubernatione huiusmodi Seminarij.*

ALEXANDER PAPA VII. *Editū An. D. 1662.*

Ad perpetuam rei memoriam.

Inscrutabili diuinæ prouidentiæ arcano vniuersalis Ecclesiæ regimini præsidentes, ad illa, quæ in Fidei Catholicæ, Religionisque propagationem, & incrementum cedere, & cessura esse noscuntur, propensis studiis intendimus, eorumque firmitati, robori, & efficaciæ libenter consulimus, ac aliàs solicitudinis nostræ Pastoralis partes desuper interponimus, prout omnibus maturæ considerationis trutina perpensis ad Omnipotentis Dei gloriam, animarumque salutem cognoscimus in Domino salubriter expedire. *Exordium.*

§. 1. Alias siquidem Nos certis ex causis tunc expressis adducti auctoritate Apostolica statuimus, decreuimus, & ordinauimus Conuentum seu Seminarium Sancti Pauli, siue Sanctæ Mariæ de Victoria nuncupat. de Vrbe Ordinis Fratrum eiusdem Sanctæ Mariæ de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum, esse debere Prouinciæ Romanæ eiusdem Ordinis Prouinciali Romano subiectum in omnibus, & per omnia, etiam quoad Conuentualitatem Fratrum non Seminaristarum ad instar aliorum dictæ Prouinciæ Conuentuum, ac Officiales à Capitulo Generali, seu Diffinito- *Recenset prio- rum Breuis.*

rio

rio Generali electos, & ibidem constitutos dimittendos, videlicet Priorem, Subpriorem, seu Vicarium, & ad Capitulum Prouinciale eiusdem Prouinciæ Romanæ in futurum spectare electionem Prioris (cum participatione tamen, & approbatione quoad hunc Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotio Propagandæ Fidei Præpositorum) necnon etiam Subprioris, seu Vicarij, aliorumque Officialium Conuentus, seu Seminarij huiusmodi ad formam Constitutionum prædictæ Religionis, remanentibus tamen ibidem Seminario, & Seminaristis, eorumque controuersiarum, & Linguarum Orientalium Lectoribus, & Magistris tunc existentibus, & pro tempore futuris, quorum electio, & amotio cum participatione Præpositi Generalis dicti Ordinis ad Congregationem Cardinalium prædictorum in futurum spectaret, & pertineret. Insuper administrationem omniū, & singulorum bonorū, redditus, & prouentuum tam à quondam Frācisco Cimino Barone de Cacurri, quàm ab aliis relictorum, datorum, seu donatorum, & imposterum relinquendorum, dandorum, seu donandorum, videlicet pro Missionibus faciendis curæ, & diligentiæ dictæ Congregationis Cardinalium, amotis Syndicis, & Procuratoribus quibuscumque prædicti Ordinis commisimus. Præterea quamvis Conuentus præfatus esset, & esse deberet, vt supra, Prouinciæ Romanæ; voluimus nihilominus, vt in illo, vt ante dictum est, Seminaristæ, eorumque Lectores, & Magistri vna cum Fratribus eiusdem Prouinciæ libere cohabitare, & conuenire valerent, pro alimentis verò, sustentatione, vestitu, famulatu, aliisque necessariis Seminaristarum, eorumque Lectorum soluerentur prædicto Conuentui, seu eius Priori, & Procuratori per Congregationis supradictorum Cardinalium Ministros ex redditibus dicti Seminarij, vel pro Missionibus, vt supra, relictis, seu in posterum relinquendis annua scuta quadraginta pro quolibet Seminarista, vel Lectore pro tempore, & rata temporis, quo quilibet Lector, & Seminarista ibi resideret, ac cohabitaret; & conuiueret, remanentibus ad Conuentus commodum eleemosynis, seu emolumentis pro Missis à prædictis Seminaristis, Lectoribus, & Magistris celebrandis quomodolibet resultantibus. At si Lector pro studio Linguarum foret Sæcularis, vel Religiosus alterius Ordinis, competens ei stipendium ex dicti Seminarij redditibus, eiusdem Congregationis Cardinalium arbitrio assignaretur, & alias provt in nostris in simili forma Breuis literis, die 24. Septembris 1655. desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, vberiùs continetur.

§. 2. Cùm autem, sicut dilectus filius Dominicus à Sanctissima Trinitate Præpositus Generalis Congregationis Italiæ Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, Nobis nuper exponi fecit, dilectus filius noster Franciscus S. Mariæ in Porticu Diaconus Cardinalis Maidalchinus nuncupatus, qui Monasterium Abbatiam nuncupatum S. Pancratij propè, & extra mœnia Vrbis olim suppressi Ordinis Fratrum Sanctorum Barnabæ, & Ambrosij ad Nemus in commendam ad sui vitam ex concessione, & dispensatione Apostolica obtinet, Ecclesiam eiusdem S. Pancratij, ac Fabricas illi adiacentes, & viridarium, necnon terras illi contiguas, ac annexas, & connexas circumcirca Ecclesiam, & Monasterium huiusmodi eisdem Dominico Præposito Generali, ac Congregationi Italiæ, ad hoc vt Seminarium prædictum commodiùs illuc transferri, seu ibidem de nouo erigi valeat, reseruato tamen nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, concesserit cum diuersis pactis, & conditionibus, & aliàs provt latiùs continetur in publico desuper confecto instrumento tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 3. In Nomine Domini Amen. Præsenti publico Instrumento cunctis vbique pateat euidèter, & sit notum quod anno ab eiusdem D. N. Iesu-Christi Natiuitate 1662. Indictione 15. die verò 7. Ianuarij, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Domini Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. anno eius septimo: In mei Antimi Curti Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ, ac D. Innocentij Meuli Notariorum publicorum insolidum rogati, Testiumque infrascriptorum ad hæc omnia, & singula vocatorum, habitorum, atque rogatorum præsentia Præsens, & personaliter constitutus Perill. & Escell. D. Iulius Cæsar Serronius in Romana Curia Aduocatus Nobis, &c. Cognitus Procurator ad infrascripta peragendum specialiter constitutus ab Eminentiss. & Reuerendiss. D. Francisco tituli S. Mariæ in Porticu Diacono Cardinali Maidalchino nuncupato, ac perpetuo Commendatario Abbate nuncupato Monasterij Abbatia nuncupati S. Pancratij prope, & extra mœnia Vrbis olim suppressi Ordinis Sanctorum Barnabæ, & Ambrosij ad Nemus, vt de eius mandato Procuræ constat in actis mei Curti sub hodierna die ad hoc, cui Eminentiss. D. Cardinali nil magis curæ est, vt quantum per vires licet Catholica Religio vbique Terrarum Orbis, semotis hæreticorum, & infidelium falsis dogmatibus propagetur, ac in Ecclesiis Monasteriorum eius regimini, & gubernio ex benignitate Sedis Apostolicæ commissis diuinus cultus, ac Ministrorum Ecclesiasticorum numerus augeatur, inibique Diuina officia maiori qua potest veneratione peragantur, ac exoptatum finem aliqua in parte consequi sperans si per ipsum Ecclesia prædicta, ac Fabricæ illi adiacentes, & viridarium, necnon Terræ illi contiguæ, ac annexæ, & connexæ circumcirca Ecclesiā, ac Monasterium huiusmodi ad hoc, vt commodiùs Seminarium Missionum sub Titulo Sancti Pauli Fratrum Carmelitarum Discalceatorum Congregationis Italiæ Ordinis B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo ad præsens existens in Domo Regulari, seu Conuentu S. Mariæ de Victoria nuncupata de Vrbe eiusdem Ordinis ad prædictum Monasterium S. Pancratij Apostolica auctoritate transferri, seu in eo denuò erigi valeat, quantum in se est, concederentur, & assignarentur.

Quapropter ex causis supradictis dictus D. Iulius Cæsar Serronius Procuratorio nomine, vt supra, reseruato in primis, & ante omnia beneplacito Apostolico, & non alias, aliter, nec alio modo, &c. sponte, &c. omni meliori modo, &c. Ecclesiam, ac Fabricas, & Viridarium, necnon Terras prædictas in eodem statu, & esse in quo ad præsens reperiuntur pro dicto Seminario ad effectum illius translationis, siue nouæ erectionis, vt præfertur, absque alio præiudicio ipsius Eminentissimi D. Cardinalis, eiusque in dicto Monasterio Successorum, Præposito, ac Diffinitoribus Generalibus, aliisque Superioribus præsentibus, & pro tempore existentibus dicti Ordinis, cæterisque Religiosis, eiusque Ordinis, licet absentes Reuerendissimo P. Dominico à Sanctissima Trinitate Præposito Generali dicti Ordinis Carmelitarum Discalceatorum, necnon Adm. Reu. P. Philippo à Sanctissima Trinitate, & Reu. P. Balthassare à S. Catharina Senensi Diffinitoribus Generalibus prædicti Ordinis Congregationis Italiæ præsentibus, & acceptantibus etiam pro Adm. RR. PP. Ioanne à Sancto Hieronymo, & Paulo à Sanctissimo Sacramento etiam Diffinitoribus Generalibus Ordinis, & Congregationis prædictæ absentibus, pro quibus, & quatenus opus sit, de rato in forma promittētibus. Ita quod &c. alias, &c. in perpetuum concessit, & assignauit cum clausula, & effectu constituti in forma nullo iure, &c. nisi infrascriptis legibus, conditionibus, & reseruationibus inter ipsum Eminentissimum D. Cardinalem, & prædictos Reu. P. Præpositum Generalem, & Adm. RR. PP. Diffinitores nomine proprio, ac totius Ordinis huiusmodi sub eodem beneplacito Apostolico conuentis, & statutis, videlicet.

Quod Titulus, & denominatio Abbatiæ prædictæ, ac fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, emolumēta, res, bona, dona, proprietates, prædia, iurisdictiones, actiones, annexa, & connexa, pertinentiæ, dependentiā, adiacentia, præter præmissa, Census, Canones, responsiones, & alia quæcumque in quibusvis rebus consistentia bona ad Monasterium prædictū quomodolibet, & quocumque titulo spectantia, & pertinentia, ad præ-

dictum D. Cardinalem, & eius in dicto Monasterio successores libere, ac pleno iure, perinde ac si concessio prædicta facta non fuisset, perpetuò reseruata existant; Itavt eadem concessio semper intelligatur facta, & esse debeat de solis, & nudis muris ipsius Ecclesiæ, illiusque domorum, ac de Viridario, & Terris prædictis, ac omnia, & singula alia superiùs expressa præter hæc præmissa à prædictis Ecclesia, & Monasterio, etiam perpetuò, penitus, & omninò seiuncta, disiuncta, diuisa, separata, & segregata esse debeant, & intelligantur. Itavt Præpositus Generalis, & alij Superiores, ac Fratres Seminarij, & Ordinis huiusmodi, ad quorum fauorem hæc Concessio fit, nil aliud vnquam perpetuis futuris temporibus quovis prætextu, etiam inopinatò, & ex quavis causa, etiam ratione onerum prædictæ Ecclesiæ incumbentium, & illorum adimplementi, etiamsi aliquid ex præmissis pro adimplemento onerum specialiter donatum, seu relictum fuisset, habere, & prætendere non possint præterquam nudam Ecclesiam, Fabricas, Viridarium, & Terras prædictas, necnon etiam eidem Eminentissimo D. Cardinali, ac eius in prædicto Monasterio Successoribus tres stantiæ in dicto Monasterio prope Portariam ad eorum dumtaxat vsum, & habitationem pro illorum personis tantum reseruentur, & reseruatæ existant, & intelligantur; & prædicti Præpositus, & Definitores Generales, & pro tempore existentes Superiores, & alij Religiosi dicti Ordinis teneantur, & obligati existant provt supradicti Reuerendissimi P. Præpositus, & PP. Philippus, & Balthassar Diffinitores, & pro aliis Diffinitoribus vt supra obligarunt & promiserunt quandiu Seminarium prædictum in Ædibus prædictæ Ecclesiæ permanserit proprij Seminarij, seu Congregationis, aut Ordinis huiusmodi sumptibus, & absque eo quod à prædicto Eminentissimo D. Cardinali, siue eius in dicto Monasterio Successoribus aliquid vnquam pro tempore consequi, seu prætendere valeant in prædicto Monasterio Sacerdotes habere, & tenere, qui Missas in prædicta Ecclesia celebrent, & Diuina Officia peragant, ac omnia, & singula onera, dictæque Ecclesiæ quomodolibet incumbentia, tam ea quæ ad præsens in lucem prodierunt, quam alia quæcumque, quæ forsan tractu temporis detegerentur, ad amussim, & vnguem adimpleant confecto per eos libro, in quo onera prædicta, quorum notitia ad præsens habetur, adnotentur. & etiam simili modo alia quæ forsan in futurum apparere contingat, quem librum tertio quoque anno ad dictum Eminentissimum D. Cardinalem & Commendatarium pro tempore existentem teneantur desferre, vt videre possint, an onera sint adimpleta, necnon omnes reparationes necessarias, tam in dicta Ecclesia, quam Ædibus prædicti Monasterij proprijs sumptibus facere. Itavt prædictus Eminentissimus D. Cardinalis, & eius in dicto Monasterio Successores aliquid occasione reparationum prædictarum contribuere minime teneantur, nisi casu, quo tractu temporis Ecclesia, seu Monasterium huiusmodi in totum, vel in notabili parte rueret, tunc enim Ecclesiæ, seu Monasterij huiusmodi refectio ad prædictum Eminentissimum D. Cardinalem, & eius in dicto Monasterio successores spectat, & pertineat, neque liceat Præposito Generali, aliisque Superioribus, & Religiosis dicti Ordinis perpetuis futuris temporibus Ecclesiam, seu Fabricas, Viridarium, & Terras prædictas cuicunque alij Religioni, seu personæ cuiuscumque gradus, status, & conditionis, etiam speciali nota dignæ, quocumque titulo, prætextu, causa, & occasione, neque in toto, neque in parte etiam minima concedere, neque ad effectum concessionis huiusmodi licentiam, & facultatem à Sede Apostolica petere, & obtinere: liceat tamen quascumque commoditates eisdem PP. placitas, & beneuisas in Ecclesia, & Monasterio prædictis pro eorum arbitrio peragere, debeantque Religiosi dicti Ordinis, qui in dicto Monasterio permanserint, ornamenta Altarium, & paramenta Ecclesiastica, ac supellectiles Sacras in meliorem statum reducere, & vt bona mobilia, & supellectilia Ecclesiæ, & Monasterij huiusmodi maiori, qua potest cura conseruentur, & manuteneantur, debeantque etiam conficere Inuentarium, in quo mobilia, & supellectilia prædicta cum eorum qualitatibus, & statu, in quo ad præsens reperiuntur, adnotentur, & de illis teneantur Religiosi prædicti, provt dicti Patres Diffinitores præsentes, nominibus quibus supra promiserunt, & se obligarunt, bonum, & fidele computum reddere prædicto Eminentissimo D. Cardinali, & eius in dicto Monasterio Successoribus. ac si tractu temporis Seminarium prædictum à prædicto Monasterio amoueatur, seu amplius non subsistat, ac Religiosi dicti Ordinis dictum locum relinquant, tunc, & eo casu etiam teneantur, & obligati existant Ecclesiam, Fabricas, Viridarium, & Terras prædictas, cum omnibus, & singulis reparationibus, meliorамentis, commoditatibus, & ornamentis per Religiosos dicti Ordinis in eisdem Ecclesia, Fabricis, Viridario, & Terris quomodolibet factis prædicto Eminentissimo D. Cardinali, siue eius in dicto Monasterio Successoribus, liberè restituere absque eo quod aliquid propterea à prædicto Eminentissimo D. Cardinali, siue eius in dicto Monasterio Successoribus habere, seu quocumque titulo prætendere possint, & valeant. Itavt prædictus Eminētissimus D. Cardinalis, siue eius in dicto Monasterio successores, præmissorum omnium, & singulorum possessionem propria auctoritate, & de facto absque Iudicis sententia, siue ministerio apprehendere, & retinere possint, & valeant, expresso ad id Præpositi Generalis, & Definitorum prædictorum proprio, & totius Ordinis huiusmodi nomine accedente consensu.

Declarantes, & constituentes se precario nomine Commendatarij pro tempore existentis prædicti Monasterij Ecclesiam, Fabricas, Viridarium, ac Terras prædictas possidere, quam clausulam, vt vocant constituti, volunt, & intendunt, vt nunquã tractu temporis expiret, sed semper, & perpetuò duret, liceat tamen eo casu Religiosis prædictis bona mobilia, & supellectilia, cuiuscunque generis sint, vel speciei, ad vsum Ecclesiæ, siue eius Sacristiæ, aut Monasterij huiusmodi quomodolibet spectantia, & pertinentia, quæ Religiosi prædicti de eorum proprio comparauerint, seu quomodolibet eis donata, elargita, aut concessa fuerint, nullo dicti Eminentissimi D. Cardinalis, eiusque in dicto Monasterio Successorum ad hoc requisito consensu leuare, & secum asportare, relictis tamen mobilibus, & supellectibilibus Ecclesiæ, & Monasterij huiusmodi in eisdem statu, & terminis, in quibus ad præsens reperiuntur. Itavt si vsu consumpta fuerint, alia in eorum loco submittere, & subrogare teneantur, & obligati existant, teneanturque denique Religiosi prædicti, provt dicti Diffinitores promiserunt intuitu concessionis huiusmodi tradere, & consignare dicto Domino Cardinali, statim obtento beneplacito Apostolico super approbatione, & confirmatione præmissorum, & infrascriptorum Tabulam depictã cum effigie S. Pancratij, vt vulgò dicitur vn quadro di San Pancratio, & deinde futuris perpetuis temporibus in die Festo eiusdẽ S. Pancratij eidem Eminentissimo D. Cardinali, eiusque in dicto Monasterio successoribus, tradere vnam intorticiam Ceræ albæ librarum trium: ac etiam Præpositus, & Diffinitores Generales prædicti, eorum propriis, & totius Ordinis, & Seminarij huiusmodi nomine concessionem, & assignationem prædictam modo, & forma præmissis factas, reseruato vt præfertur dicto Beneplacito Apostolico, & non aliàs acceptarunt, & emologarunt, non solùm præmisso, sed & omni meliori modo.

Quæ omnia, & singula supradicta supradicti Præpositus, & Diffinitores propriis, & quibus supra nominibus, & dictus D. Iulius Cæsar Procuratorio nomine dicti D. Cardinalis promiserunt habere rata, grata, valida, & firma, & contra non facere sub quovis prætextu, &c. aliàs, &c. de quibus, &c. quod Iuramentum, &c. pro quibus dicti Patres Præpositus, & Diffinitores propriis, & quibus supra nominibus, sub eadem beneplaciti reseruatione bona dicti eorum Monasterij, & Ordinis, seu Congregationis, Religiosos, & successores quoscumque in eis, & dictus D. Iulius Cæsar Procuratorio nomine, quo supra dictum Eminentissimum

Dominum

Dominum Cardinalem bona, &c. in forma Cameræ Apostolicæ cum solitis clausulis, &c. citra, &c. obligarunt, &c. renunciarunt, &c. consenserunt, &c. vnica, &c. & tactis pectoribus more, &c. & scripturis respectiue iurarunt, &c. super quibus omnibus, & singulis præmissis petitum fuit a me Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Notario publico infrascripto, vt vnum, vel plura, publicum, seu publica conficerem, atque traderem Instrumentum, & Instrumenta prout opus fuerit, & requisitus ero. Actum Romæ in Palatio solitæ habitationis Illustriss. & Reuerendiss. D. Fagnani in Monte Piteno, præsentibus ibidem, audientibus, & intelligentibus Reuerendiss. D. Hieronymo filio quondam Ioan. Dominici Erminei Vrbeuetano, & D. Ioan. Carolo Pasquerro quondam Archangeli de Pedeluco Interamnensis Diœcesis, Testibus ad prædicta omnia, & singula vocatis, habitis specialiter, atque rogatis. Ego Antimus Curtus Curiæ Causarum Cameræ Apostolicæ Notarius, de præmissis rogatus præsens Instrumentum subscripsi, & publicaui requisitus.

Confirmat concessionem prefatam.

§. 4. Nobis propterea prædictus Dominicus Præpositus Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur dictum Dominicum Præpositum Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes: ac quarumvis literarum Apostolicarum, præsertim fel. rec. Paul. V. ac Vrbani VIII. & Innocentij X. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum, etiam in simili forma Breuis super institutione dicti Seminarij, ac ordinationibus illud quovis modo concernentibus respectiuè emanatarum, necnon Decretorum præfatæ Congregationis Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum, ac Capituli Generalis Ordinis, seu Congregationis Italiæ huiusmodi concordiarum, testamentorum, codicillorum, legatorum, & aliarum dispositionum quarumcunque tenores, & datas etiam veriores, ac alia etiam speciali, & indiuidua mentione, & expressione digna præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, concessionem dictæ Ecclesiæ S. Pancratij, & Fabricarum illi adiacentium, & Viridarij; necnon Terrarum illi vicinarum, ac annexarum, & connexarum circumcirca Ecclesiam, & Monasterium huiusmodi prædictis Dominico Præposito Generali, & Congregationi Italiæ Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo à prædicto Francisco Cardinale sicut præmittitur factam, ac confectum desuper instrumentum præinsertum cum omnibus, & singulis in eo quomodolibet contentis, & expressis auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis, & perpetuæ firmitatis Apostolicæ robur, & efficaciam adiungimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti, ac solemnitatum quarumcunque in similibus etiam de necessitate obseruandarum, & alios quoslibet etiam substantiales, & formales defectus, si qui in præmissis, vel eorum aliquo quovis modo interuenerint, aut interuenisse dici, censeri, prætendi, vel intelligi vnquam possent, supplemus, & sanamus, ac penitus, & omninò tollimus, & abolemus. Præterea in prædictis Fabricis ad vsum Monasterij factis, & quæ ad eum effectum ante suppressionem prædicti Ordinis SS. Barnabæ, & Ambrosij ad Nemus seruiebant, nouum Conuentum Fratrum Discalceatorum nuncupatorum dictæ Congregationis Italiæ Ordinis B. Mariæ de Monte Carmelo, sub titulo, seu inuocatione S. Pancratij cum Ecclesia eiusdem S. Pancratij, ac Viridario, & Terris supradictis itidem perpetuò erigimus, & instituimus. Ac prædictum Seminarium S. Pauli in supradicto Conuentu S. Mariæ de Victoria aliàs Apostolica auctoritate erectum, & institutum a Conuentu huiusmodi in Conuentum S. Pancratij sic nouiter erectum pariter perpetuò transferimus, & transportamus, seu ipsum Seminarium sub denominatione, seu inuocatione eiusdem S. Pauli in dicto nouo Conuentu S. Pancratij, itavt idem Seminarium regimini, & gubernio memorati Dominici moderni, & pro tempore existentis Præpositi, ac Definitorij Generalis memoratæ Congregationis Italiæ Fratrum Discalceatorum in omnibus, & per omnia immediatè subsit, & in illo assiduè commorari debeant duodecim saltem Seminaristæ in Sacro Presbyteratus ordine constituti, ac regulares dictæ Congregationis ex illius Prouinciis assumendi, qui bonis moribus, pietate, zelo, prudentia, doctrina, aliisque virtutibus, necnon corporis sanitate præditi sint, & Studium Sacræ Theologiæ compleuerint, ac intra octiduum à die ingressus cuiuslibet eorum in dictum Seminarium votum, seu iuramentum eundi ad Missiones sibi iniungendas in manibus dicti Præpositi Generalis, seu Superioris noui Conuentus huiusmodi pro tempore existentis emittere debeant sub hac forma, videlicet: Ego N. promitto me ad quamlibet Missionem pro conuersione infidelium, seu hæreticorum iturum cum obedientia id mihi iniunxerit: nec ab hoc voto, seu iuramento absolui vnquam possint, auctoritate, & tenore præfatis itidem perpetuò de nouo erigimus pariter, & instituimus. Volentes, & decernentes, quod præfatus modernus, & pro tempore existens Præpositus Generalis antedictæ Congregationis Italiæ semper teneatur eosdem Seminaristas ad eas Missiones destinare, seu amandare, quæ ei à præfata Cardinalium Congregatione negotiis propagandæ Fidei Præposita ordinatæ fuerint, iuxta modum, seu capacitatem redditiuum Seminarij huiusmodi ad rationem annuorum quinquaginta scutorum pro quolibet Missionario.

§. 5. Quod si dictus Præpositus Generalis in aliquo casu particulari existimauerit non expedire mitti aliquem ex dictis Seminaristis, eo casu obligatus sit alium ab eadem Cardinalium Congregatione approbandum mittere. Postquam verò quilibet Seminarista ad Seminarium huiusmodi aduenerit, debeat Superior ipsius Seminarij pro tempore existens, eum ad dilectum filium Secretarium prædictæ Congregationis Cardinalium ducere, ac in illius manibus notam diei aduentus ipsius Seminaristæ, necnon iuramenti, seu voti prædicti per eum præstiti exhibere, ac insuper quotannis ineunte Mense Nouembri notam omnium Seminaristarum tunc viuentium, tam in Seminario tunc actu existentium, quam eorum qui in Missionibus fuerint, ac denique eorum, qui iuramentum, seu votum huiusmodi præstiterint, & tunc temporis, nec in Seminario, nec in Missionibus fuerint, memorato Secretario tradere cum expressione ætatis vniuscuiusque illorum, necnon temporis quo iuramentum, seu votum prædictum emiserint, & quoad Missionarios à quo tempore reperiantur in Missionibus, à quibus nemo possit amoueri, aut reuocari absque participatione præfatæ Congregationis Cardinalium. Præterea statuimus, & ordinamus, vt nouus Conuentus, & Seminarium huiusmodi subiaceant curæ vnius Rectoris, & vnius Vicerectoris Fratrum Discalceatorum dictæ Congregationis Italiæ ponendorum, & amouendorum ad nutum Præpositi Generalis, & Definitorij præfatorum, cum participatione tamen, & approbatione, quantum quidem ad Rectorem attinet dictæ Congregationis Cardinalium in scriptis facienda; ipse verò nouus Conuentus ita seruire debeat vsui Seminarij supradicti, vt in eo nemo commorari possit, præter Seminaristas, eorumque Magistros, & Lectores controuersiarum, ac Linguarum Orientalium, aliosque Religiosos Ministerio Ecclesiæ, & seruitio domestico ipsius Seminarij necessarios, quorum electio, & amotio in futurum spectet ad memoratum Præpositum Generalem, cum participatione tamen præfatæ Congregationis Cardinalium, quantum ad Seminari-

ſtas, eorumque Lectores attinet. Ad hæc adminiſtrationem omnium, & ſingulorum bonorum, redditthe, & prouentuum ſupradicto Seminario, eiuſque Miſſionibus hactenus, tam à præfato Franciſco Cimino Barone, quam ab aliis quibuſlibet relictorum, datorum, ſeu donatorum, & in poſterum quovis modo dandorum, relinquendorum, & donandorum curæ, & diligentiæ Præpoſiti Generalis, & Definitorij præfatorum ad quinquennium committimus, & ſupponimus, quæ adminiſtratio finito quinquennio huiuſmodi eis prorogari, ſeu renouari poſſit, ſi præfatæ Cardinalium Congregationi ita videbitur, ea lege vt iidem Præpoſitus Generalis, & Diffinitorium conſtituant Syndicum ad exigendos expendendoſque redditus præfatos: qui Syndicus ſemel, vel bis annis ſingulis fidelem eorumdem redditnum rationem, tam præfato Definitorio Generali, quam memoratæ Cardinalium Congregationi reddere, ac pro alimentis, & ſuſtentatione, veſtitu, famulatu, aliiſque rebus neceſſariis dictorum Seminariſtarum, eorumque Lectorum, memorato nouo Conuentui, eiuſque Superiori ex redditibus ipſi Seminario, tam hactenus relictis, quàm in poſterum relinquendis ſcuta quinquaginta monetæ annuatim pro quolibet Seminariſta, & Lectore, ac ad rationem annuorum quinquaginta ſcutorum monetæ huiuſmodi pro rata temporis quo quilibet Seminariſta, ſeu Lector in eodem Seminario reſederit, ibique aliis cohabitauerit, & conuixerit, reſpectiue ſoluere teneantur.

§.6. Quod ſi Lector pro Studio Linguarum fuerit Sæcularis, vel Religioſus alterius Ordinis, competens ei ſalarium, ſeu ſtipendium ex redditibus dicti Seminarij memoratæ Congregationis Cardinalium arbitrio aſſignetur. Demùm eidē Seminario ſic à Nobis tranſlato, ſeu de nouo erecto, omnia, & ſingula bona, redditus, prouentus, iura, actiones, & alia quæcumque cuiuſvis generis, ſpeciei, & qualitatis ſint, ac vbicumque locorum conſiſtant, tam illa quæ à præfato Franciſco Cimino, aliiſve perſonis quibuſlibet Seminario antedicto, eiuſque Miſſionibus quovis modo hactenus relicta, donata, data, & elargita fuerunt, quàm in poſterum quandocumque, & quomodocumque relinquenda, donanda, danda, & elargienda, itavt liceat præfatis Præpoſito Generali, & Definitorio eiuſdem Seminarij nomine illorum omnium, & ſingulorum veram, realem, & corporalem poſſeſſionem, ſeu quaſi apprehendere, & adipiſci, ac apprehenſam, & adeptam retinere, auctoritate, & tenore præfatis, itidem perpetuò applicamus, & aſſignamus, & appropriamus. Ac eiſdem nouo Conuentui, & Seminario, necnon Seminariſtis, & Fratribus dictæ Congregationis Italiæ in illis pro tempore commorantibus, vt omnibus, & ſingulis priuilegiis, indulgentiis, prærogatiuis, gratiis, indultis, antelationibus, præeminentiis, facultatibus, & fauoribus, quibus alij Conuentus Congregationis, & Ordinis præfatorum, ac perſonæ in eis degentes de iure, vſu, conſuetudine, & aliàs quomodolibet vtuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in futurum, pariformiter, & abſque vlla prorſus differentia vti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite poſſint, & valeant, eiſdem auctoritate, & tenore concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans.

§.7. Decernentes eaſdem præſentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, cuiuſvis ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, & dignitatis, aut aliàs ſpeciali, & indiuidua mentione digni exiſtant, illis non conſenſerint, aut ad ea vocati, citati, & auditi, ſeu cauſæ propter quas præſentes emanarunt, adductæ, verificatæ, & iuſtificatæ non fuerint, vel ex alia quacumque, quantumvis iuſta, legitima, pia, & priuilegiata cauſa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore Iuris clauſo, etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, nullo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis noſtræ, ſeu intereſſe habentium conſenſus, aliòve quolibet, quantumvis magno, ac formali, & ſobſtantiali, neceſſariamque expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controuerſiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, ſeu aduerſus illa quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, vel etiam Motu proprio, ac de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine conceſſo, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud vti, ſeu ſe iuuare poſſe, neque ipſas præſentes literas ſub quibuſvis ſimilium, vel diſſimilium confirmationum, erectionum, tranſlationum, applicationum, aſſignationum, appropriationum, conceſſionum, indultorum, & gratiarum reuocationibus, limitationibus, reſtrictionibus, derogationibus, aliiſve contrariis diſpoſitionibus, etiam per nos, & Romanos Pontifices Succeſſores noſtros, Sedemque Apoſtolicam ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſlibet clauſulis, & decretis quandocumque faciendis vnquam comprehendi, aut comprehenſas cenſeri, ſed ſemper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenariè reintegratas, ac etiam de nouo ſub quacumque poſteriore data per præfatos Præpoſitum Generalem, & Definitorium, ac Superiorem, Seminariſtas, & Fratres noui Conuentus, & Seminarij huiuſmodi pro tempore exiſtentes eligenda conceſſas intelligi, ſemperque firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, pleniſſimè ſuffragari, & ab illis reſpectiuè inuiolabiliter obſeruari. Sicque & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis cenſeri, atque ita per quoſcumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac eiuſdem S.R.E. Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoſlibet quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi quid ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.8. Non obſtantibus præmiſſis, necnon præfatis noſtris, ac memoratorum Pauli, Vrbani, & Innocentij Prædeceſſorum etiam in ſimili forma Breuis literis, & concordiis, legatis, teſtamentis, codicillis, & diſpoſitionibus ex quacumque cauſa, occaſione, & tempore hactenus factis, conditis, emanatis, publicatis, executis, & obſeruatis reſpectiuè, & aliis etiam vltimis voluntatibus, quas quoad præmiſſa ſufficienter, & expreſſe commutamus, ac noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de non concedendis Indulgentiis ad inſtar, & quatenus opus ſit illa de vnionibus, & applicationibus committendis ad partes, vocatis quorum intereſt, exprimendoque in illis vero valore, ac Lateranenſis Concilij nouiſſime celebrati vniones perpetuas, niſi in caſibus a iure permiſſis fieri prohibendo, necnon rec. memor. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum pariter noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, aliiſque Apoſtolicis, ac in Vniuerſalibus, Prouincialibuſque, & Synodalibus Conciliis editis Generalibus, vel ſpecialibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus, ac præfatorum Monaſterij, & Eccleſiæ Sancti Pancratij, Conuentus Sanctæ Mariæ de Victoria, & Seminarij, necnon Prouinciæ Romanæ, Congregationis Italiæ, & Ordinum huiuſmodi, aliiſve quibuſlibet, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quavis firmitate roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium quomodolibet conceſſis, & approbatis, & innouatis, aliiſque omnibus, & ſingulis, quæ in ſupradictis literis noſtris volumus non obſtare. Quibus omnibus,

ac

& singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores, causas, formas, & occasiones præsentibus pro plene & sufficienter, ac de verbo ad verbum insertis, expressis, & seruatis respectiuè habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse ac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 7. die 1. Martij. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 1. Martij 1662. Pontificatus nostri anno septimo.

CXXIV. Super vnione Congregationum Monachorum Vallis Vmbrosæ, & Siluestrinorum nuncupatorum, sub Regula S. Benedicti militantium, in vnam Congregationem, quæ Vallis Vmbrosæ, & Siluestrina Ordinis S. Benedicti nuncupabitur.

Monachorum Siluestrinorum Congregationem fundauit S. Siluester Guzzolinus Abbas Auximanus. Paul V. Const. 106 Monachorum Vallisumbrosæ Institutor fuit S. Ioannes Gualbertus. Cælest. III. Const. 2.

Edita An. D. 1662.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. OMnipotentis Dei, cuius ineffabili bonitate, & prouidentia stant, & reguntur vniuersa, vices (licet immeriti) gerentes in terris, ad ea peculiares vigilantiæ nostræ curas propensissima charitate conuertimus, quæ felici, prosperoque statui, & regimini Congregationum Virorum sub suaui Christi iugo laudabilibus vitæ Monasticæ institutis incumbentium, vberesque bonorum operum fructus, aspirante Diuina gratia, proferre iugiter satagentium conducibilia fore, prudenti deliberatione præuia arbitramur.

§. 1. Cum itaque Congregationes Monachorum Vallisumbrosæ, & Siluestrinorum nuncupatorum sub eadem, nempe S. Benedicti regula militent, si verò illæ sub vnius Superioris Generalis gubernio vnirentur, & in vnum corpus coniungerentur, inde non modicum diuini seruitij, vtilitatisque vtriusque Congregationis huiusmodi prouenitet incrementum, & inter ipsarum Congregationum professores charitatis, aliarumque religiosarum virtutum studia magis magisque in dies florerent, & vigerent: Hinc est, quod Nos ex Pastoralis officij nostri debito earundem Congregationum felici statui, & commodis salubriter quantum Nobis ex alto conceditur, prouidere cupientes.

§. 2. Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine easdem Congregationes Monachorum Vallisumbrosæ, & Siluestrinorum nuncupatorum, ac omnia, & singula vtriusque illarum Monasteria, Grangias, Conuentus, membra, & alia loca regularia quæcumque ad illas quovis modo spectantia, & ab ipsis Congregationibus, earumque Monasteriis, & locis Regularibus quomodocumque, & qualitercumque dependentia in vnam Congregationem, quæ Congregatio Vallisumbrosæ, & Siluestrina Ordinis S. Benedicti nuncupari, & coniunctis ambarum Congregationum prædictarum insignibus vti debeat, tenore *Vnit ambas Religiones.* præsentium perpetuò coniungimus, & vnimus: Volentes vt vniuersa Congregatio sic ex duabus in vnam coalescens, in tres Professiones in omnibus inter se, ac penitus, & omninò coæquatas, quarum vna S. Benedicti, & altera S. Ioannis Gualberti, ac tertia S. Siluestri respectiuè vocentur, diuisa sit: Electio autem Abbatis Generalis alternatim, & per turnum inter easdem Professiones fiat, & Abbas Generalis pro tempore electus vniuersæ Congregationis huiusmodi caput existat.

§. 3. Quandocumque verò Abbas Generalis ex vna professione fuerit, Visitatores ex aliis duabus professionibus assumantur. Porrò electio Abbatis Generalis post Modernum ex toto gremio Capituli generalis de persona habili fiat, nullo habito ad vllam professionem respectu, & finito Generalatu electi eadem forma eligatur ad subsecuturum quadriennium vnus ex Professione S. Siluestri, nisi tamen ex illa assumptus fuerit Abbas Generalis pro quadriennio antecedenti, itavt à primo electo turnus, seu alternatiua incipiat.

§. 4. Statuentes, vt quando Abbas Generalis fuerit ex aliqua dictarum professionum S. Benedicti, & S. Ioannis Gualberti, Vicarius Generalis Congregationis huiusmodi semper sit ex professione S. Siluestri: & vice versa, si ex Professione S. Siluestri fuerit Abbas Generalis, ex aliqua prædictarum S. Benedicti, & S. Ioannis Gualberti Professionum assumatur Vicarius Generalis. Quod si prius electus in Abbatem Generalem sit ex Professione S. Siluestri, post hunc eligatur in Abbatem Generalem vnus ex illa aliarum duarum Professionum, quæ Abbatem Generalem prius immediate non habuerit: Vicarius autem Generalis secundum in vniuersa Congregatione huiusmodi locum habeat, omnique facultate, quæ Vicario Generali competere solet (præterquam eligendi, vel remouendi Superiores, & Officiales, ac mutandi, seu transferendi Monachos ab vno loco in alium absque occasione grauis scandali, & casus vrgentis) potiatur, & in casu vacationis Generalatus succedat Vicarius Generalis in omnibus, & per omnia cum auctoritate Abbatis Generalis vsque ad nouam electionem, quæ tertia Dominica post Pascha Resurrectionis Dominicæ vacationem huiusmodi immediatè subsequente fieri debeat.

§. 5. Præterea statuimus, vt vniuersæ Congregationis prædictæ in Romana Curia Procurator Generalis pariformiter sicut Abbas Generalis alternatim eligatur, cum restrictinis, & clausulis supra expressis quoad electionem Abbatis Generalis; ita tamen, vt si prima vice Abbas Generalis ex Professione S. Siluestri non eligatur, debeat ex illa eligi Procurator Generalis.

§. 6. In quolibet autem Capitulo Generali eligantur nouem Definitores, tres videlicet ex singulis illis professionibus, ex quibus Abbas Generalis non fuerit assumptus, duo verò ex illa, quæ ea vice habuerit Abbatem Generalem, qui semper sit, & intelligatur esse caput Definitorij, & nouennarium Definitorum numerum compleat. Porrò extra Capitulum in causa vacationum electio nouorum Abbatum Vocalium, & Officialium fiat ab Abbate Generali, & duobus Visitatoribus; prius tamen Definitores illius professionis, in qua vacatio contigerit, tres Monachos habiles per vota Secreta eligant proponendos Abbati Generali, & Visitatoribus, qui aliquem ex tribus nominatis in Abbatem Vocalem, & Officialem eligere teneantur. Eueniente verò legitima vacatione vnius, vel plurium ex prædictis tribus Definitoribus, vnus vel plures Abbates eiusdem Professionis illi ex dictis tribus Definitoribus, qui professione antiquior fuerit, viciniores aduocentur. Et hic idem stylus etiam seruetur in casu vacationis Visitatorum extra Capitulum.

§. 7. Quælibet autem electio, tam in Capitulo, quàm extra Capitulum celebranda, per duas ex tribus partibus suffragiorum fiat, alioquin sit nulla. Ad hæc volumus, vt quicumque Monachi trium Professionum antedictarum, qui sunt, & vsque ad publicationem nouarum Constitutionum erunt capaces cuiusvis gradus, in sua habilitate remaneant.

§. 8. Constitutiones verò ambarum Congregationum per præsentes in vnam coniunctarum à tribus ex Vallisumbrosæ, qui sint Abbas Generalis, & duo Visitatores, necnon ab aliis tribus Monachis ex Syluestrinorum

strinorum Congregationibus huiusmodi, qui sint Vicarius Generalis, ac Procurator Generalis, & primus Visitator, reuideantur, & ad congruentem tertiam formam reducantur. Ipsæque Constitutiones sic reuisæ, & reductæ, à Capitulo Generali approbentur: & Nobis subinde confirmationis Apostolicæ desuper obtinendæ gratia præsententur.

§. 9. Debita autem hucvsque contracta à prædictis duabus Congregationibus soluantur distinctè, sicut modo fit, nec fiunt communia; ad debita verò contrahenda, & expensas faciendas post præsentem vnionem, quæ concernent corpus Religionis, concurrant omnes Professiones pro rata.

§. 10. Præterea volumus pariter, & ordinamus, vt dilectus filius modernus Abbas Generalis Congregationis Vallisumbrosæ Generalatum vniuersæ Congregationis Vallisumbrosæ, & Syluestrinæ huiusmodi gerat, dilectus verò pariter filius modernus Abbas Generalis Congregationis Syluestrinorum remaneat Vicarius Generalis Congregationum Vallisumbrosæ, & Syluestrinæ, vt præfertur, coniunctarum, & in sua Professione Sancti Syluestri eandem auctoritatem, eandemque denominationem, quam nunc habet, retineat vsque ad Capitulum Generale, & casu quo deficiat Abbas Generalis, Generalatum totius Congregationis suscipiat gerendum vsque ad nouam electionem, vt supra faciendam.

§. 11. Dilecti quoque filij moderni Procuratores Generales, tam Vallisumbrosæ, quam Syluestrinæ Congregationis supradictarum remaneant Procuratores respectiuè suarum Professionum eo modo, quo nunc sunt vsque ad Capitulum Generale: quod si interea aliquis eorum cessauerit ab officio, alter remaneat Procurator Generalis ambarum Congregationum insimul vnitarum: pari modo dilecti filij moderni Visitatores Syluestrini in suis muneribus remaneant vsque ad finem eorum triennij, quo tempore durante tantum Abbas Generalis vna cum illis professionem S. Syluestri visitare possit: Finito verò triennio huiusmodi, eo anno qui superest vsque ad Capitulum Generale, tam Visitatores Syluestrini, quàm duo Vallisumbrosæ vna cum Abbate Generali vniuersam Religionem visitent, idque intelligatur pro dicto anno; postmodum verò obseruetur in nouo Capitulo Generali illud quod supra decretum est circa Visitatores. Quod si durante dicto triennio alicuius ex Monasteriis professionis S. Syluestri vacatio occurrat, possit illius Vicarius Generalis nominare Monachum habilem Abbati Generali, à quo nominatus instituatur: & hæc forma obseruetur vsque ad Capitulum Generale. Præfatæ autem electiones, & electi, necnon omnes moderni Superiores Syluestrini in suis Superioritatis Officiis durent vsque ad dictum Capitulum Generale, in quo pro nouis electionibus faciendis ad probitatem, ac virtutes, & merita promouendorum attendatur.

§. 12. Postremò eidem Congregationi per præsentem vnionem ex duabus in vnam coalescenti, eiusque Monasteriis, & aliis locis Regularibus, ac Superioribus Monachis, & personis quibuscumque, vt omnibus, & singulis priuilegiis, gratiis, indultis, tam spiritualibus, quam temporalibus, prærogatiuis, præeminentiis, antelationibus, honoribus, & fauoribus, tam a Nobis, quàm à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, & Sede Apostolica cuilibet ex memoratis duabus Congregationibus quovis modo, & qualitercumque concessis vti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans.

§. 13. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo quod quilibet in præmissis, seu eorum aliquo ius, vel interesse habentes, seu habere quovis modo prætendentes, cuiusvis status, gradus, præeminentiæ, superioritatis, ordinis, conditionis, & dignitatis existant, etiamsi Cardinalatus honore fulgeant, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana dignitate præditi, seu aliàs speciali, & indiuidua mentione, & expressione digni sint, illis non consenserint, aut ad ea vocati, citati, & auditi, seu causæ propter quas præsentes emanarunt, adductæ, & verificatæ, & sufficienter, aut nullo modo iustificatæ non fuerint, vel ex alia quacumque, quantumvis iusta, iuridica, pia, & priuilegiata causa, occasione, colore, ingenio, prætextu, & capite etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostræ, seu ius, vel interesse habentium, seu habere prætendentium consensus, aliòve quovis, quantumliber magno, formali, substantiali, ac incognito, & inexcogitabili, necessarioque & specificam expressionem requirente defectu notari, infringi, impugnari, retractari, limitari, modificari, in controuersiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu aduersus illas, & illa aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concesso, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare posse, neque ipsas præsentes literas sub quibusvis similium, vel dissimilium vnionum, coniunctionum, statutorum, ordinationum, concessionum, & indultorum reuocationibus, restrictionibus, limitationibus, derogationibus, aliisve contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices successores nostros, Sedemque prædictam sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, & alicui quomodocumque, & quandocumque faciendis vnquam comprehendi, & comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, propositas, & plenarie reintegratas, ac etiam de nouo sub quacumque posteriore data per eos, ad quos spectat, & pro tempore spectabit quandocumque eligenda concessas intelligi, semperque, & perpetuò firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respectiue inuiolabiliter, & inconcussè obseruari. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censeri, atque ita per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 14. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Ostiensi, & Portuensi Episcopis, ac dilecto filio Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generali Auditori per easdem præsentes motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte interesse in præmissis habentium, seu illorum, quos præsentes literæ concernunt, aut alicuius eorum fuerint requisiti, solenniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos, & eorum singulos ipsarum præsentium literarum, & in eis contentorum huiusmodi commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes illos desuper per quoscumque quomodolibet indebitè molestari, perturbari, inquietari, vel quovis modo impediri, præmissaque omnia, & singula curent, & faciant ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, realiter, & cum effectu, ac exacte, & inuiolabiliter obseruari: Contradictores quoslibet, & rebelles,

per

per sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, sententias, censuras, & poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando, interdictum Ecclesiasticum apponendo, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat. §. 15. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, de iure quæsito non tollendo, deque vnionibus perpetuis committendis ad partes, vocatis quorum interest, & de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis, necnon Lateranensis Concilij vniones perpetuas, nisi in casibus à iure permissis fieri prohibentibus, ac fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris nostri de vna, & Concilij Generalis de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium ad iudicium non trahatur, aliisque Apostolicis, ac in vniuersalibus, Prouincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac prædictarum Congregationum Vallisumbrosæ, & Syluestrinorum, illarumque Monasteriorum, & locorum Regularium quorumvis, & aliis quibuslibet etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, stylis, vsibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus: priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Congregationibus, seu earum alteri, illarumque, seu alterius earum Superioribus, Monachis, personis, Monasteriis, & locis Regularibus quibuslibet sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores, causas, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insertis, expressis, seruatis, & specificatis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè, ac plenissimè, & amplissimè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides. §. 16. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 7. die 29. Mar. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 29. Martij 1662. Pontificatus nostri anno septimo.

CXXV. Impositio subsidij scutorum tercentum millium monetæ super bonis vndecim Congregationum Regularium, pro Sanctæ Sedis Apostolicæ necessitatibus.

Edita An. D. 1663. *ALEXANDER EPISCOPVS*
Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Motiua huius Constit. CVm inter cæteras Summorum Pontificum curas, quæ animum intimè angunt, quietis Subditorum securitas sit, ex quo Nos ad hanc S. Sedem supremo Dei beneficio conscendimus, præcipuum Nobis studium fuit, vt qui in nostra sunt ditione, immunes à quolibet æstu timoris ea tranquillitate fruerentur, quæ pretio nullo satis compensatur: satius insuper arbitrati in Nos effundere grauissimas solicitudines, vt leuiori pondere iidem premerentur. Verùm cum perturbationum vapores assurgere conspiciantur, ex quibus Cœli huius serenitas feliciter quidem, sed maximis impensis hucusque seruata posset obnubilari: idcircò Nobis est euigilandum ne in nubem densati difficillimè dissoluantur, cum adhuc dispersi non arduè possent dissipari: ea tamen est rerum humanarum conditio, vt ingenti nonnisi pecuniarum subsidio tranquillitas ematur; propterea peruium iter, & emergentibus periculis familiare Nobis est ineundum, & dum vigiles elaboramus pro subditorum securitate, ipsi quoque curas nostras vrgentes minuere pecuniis elargitis minimè grauentur. Quod vt adhuc promptiùs, & illo, quo potest minori incommodo præstare valeant, remedia desuper adhibemus opportuna.

§. 1. Motu igitur nostro proprio, non ad alicuius instantiam, sed ex scientia, meraque deliberatione nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine indicimus, *Indicit subsidium Tercentorum millium scutorum.* atque imponimus, hac vna sola vice dumtaxat subsidium tercentorum millium scutorum monetæ Romanæ super omnibus bonis, proprietatibus, fructibus, redditibus, decimis, censibus, & aliis iuribus Congregationum Cassinensis aliàs Sanctæ Iustinæ de Padua, Lateranensis, Montis Oliueti, Camaldulensis etiam quoad Eremitas Camaldulenses, & Montis Coronæ, Carthusiensis, Sancti Saluatoris, Vallis Vmbrosæ, Syluestrinæ, Sancti Georgij in Alga, Cælestinorum, Cisterciensis Lombardiæ, ac Tusciæ, & Sancti Hieronymi, earumque Monasteriorum, Prioratuum, Præposituratum, Beneficiorum, & Officiorum cum cura, & sine cura, necnon Mensarum, Membrorum, Grangiarum, & Locorum omnium illis annexorum vbicunque existentium, per ipsarum Congregationum Superiores, Abbates, Priores, Præpositos, Conuentus, Capitula, & personas iuxta solitam taxam inter ipsos faciendam Thesaurario nostro Generali Romæ illorum periculis, & impensis, & aliàs quemadmodum inter dilectum filium nostrum Flauium tituli Sanctæ Mariæ de Populo nuncupat. Presbyterum Cardinalem Chisium nuncupatum Procamerarium nostrum, quem ad hoc Commissarium, & Procuratorem nostrum cum omnibus, & quibuscunque priuilegiis, iurisdictionibus, & iuribus, quæ omnes alij antehac Commissarij, & Procuratores huiusmodi habuerunt, quibusque vti, & gaudere potuerunt, constituimus, & illos, siue illorum Procuratores conuenietur, integrè persoluendum. Decernentes eos omnes ad præstationem, & solutionem subsidij prædicti secundum taxam huiusmodi faciendas esse efficaciter obligatos, etiamsi bona, proprietates, fructus, & omnia alia supradicta, quarta, decimis, subsidiis, & aliis multis, maximisque oneribus sint grauata.

§. 2. Et proindè considerantes dictam summam nulla ratione congeri, nec congestam debito tempore numerari posse, nisi de rebus, & proprietatibus prædictarum Congregationum, & ipsorum locorum aliqua distrahantur, proindeque de similis potestatis plenitudine statuimus, vt singuli Superiores prædicti ratam subsidij huiusmodi sibi contingentem per sua quisque Monasteria, Prioratus, Præposituras, Beneficia, Officia, Membra, Grangias, Annexa, Conuentus, & loca distribuant, & assignent, & distributam, & assignatam ab Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Monasteriis, Conuentibus, locis, & personis, etiam per subtractionem rerum, & prouentuum, & aliàs vti viderint expedire, omni, & quacunque exceptione sublata, vel impedimento cessante exigant.

§. 3. Sed quia de vniuersis dictarum Congregationum, & locorum suorum prouentibus supradicta summa vix posset congregari. Nos de dictorum Superiorum fide, & probitate confisi plenam, liberam, & absolutam facultatem, mandatum, & potestatem tribuimus singulis Congregationibus, & pro eis suis Superioribus, vt nullius requisito consensu, ac etiam inuitis, & reclamantibus particularibus Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Conuentibus, & personis, etiam vnitorum Monasteriorum, & locorum, possint, & valeant de omni, & quacunque proprietate, & dominio temporali cuiuscunque Congregationis, & eius Monasteriorum, Priora-

tuum

tuum, Præpoſiturarum, Beneficiorum, Officiorum, Menſarum, Membrorum, Grangiarum, annexorum Conuentuum, & locorum prædictorum vbicunque exiſtentium, etiam præuiis perpetuis ſuppreſſionibus, & extinctionibus Beneficiorum, & Officiorum, ac Grangiarum huiuſmodi (conſulta tamen prius Sede Apoſtolica, quoad ſuppreſſionem, & extinctionem prædictas tantum) itavt illis ſecutis, ipſorum bona, & proprietates Monaſteriis, à quibus illa dependent, applicata, & appropriata remaneant, Bona, Cenſus, Feuda, loca Montium, Canones, Liuellos, & alia cuiuſcunque qualitatis, & naturæ iura pro confectione quantitatis, quæ ad complementum ſupradictæ ſummæ Tercentorum millium ſeutorum neceſſaria erit dumtaxat, ac ſi taxam quamlibet ex Congregationibus prædictis tangentem excedant, dummodo pretium pro exceſſu huiuſmodi vnico contextu in emptionem aliorum bonorum ſtabilium ad fauorem eiuſdem Monaſterij, vti bona vendita exiſtebant, conuertatur, ſeu pecuniæ exceſſum huiuſmodi concernentes apud Montem Pietatis, ſeu penes ædes publicas deponantur, inde non extrahendæ, niſi ad effectum illas reinueſtiendi modo, & forma præmiſſis, tam coniunctim, quàm diuiſim poſſeſſa, etiamſi præciſis, & ſingularibus obligationibus, & oneribus iuxta voluntatem eorum, qui bona, & alia ſupradicta quomodolibet dederunt, concesſerunt, & elargiti ſunt, ſint obnoxia, & ſubiecta, repræſentata etiam pecunia, necnon etiam anticipatis ſolutionibus locare, ſiue in emphyteuſim, ſiue aliàs ad vnam, duas, vel plures generationes, ſeu nominationes, ſeu etiam in perpetuum concedere, ſiue cum aliis permutare, ac etiam liberè, vel cum pacto redimendi, & etiam de bonis, & rebus vnius, ſiue plurium Monaſteriorum, & locorum; & eiuſdem Ciuitatis, vel Prouinciæ, etiamſi Caſtra, Iuriſdictiones, & alia huiuſmodi minus vtilia exiſtant, provt Superioribus cuiuſcunque Congregationis magis expediens videbitur, ſiue ad præſens, ſiue quocunque temporis interuallo pro extinctione cenſuum pro ſolutione prædictæ ſummæ per eos reſpectiuè contractorum, itavt ſingulo caſu huiuſmodi venditio, & pretij conuerſio in extinctionem cenſuum huiuſmodi, ſeu partis eorum vnico contextu fiat: ſeu ſaltem pecuniæ ex venditionibus prædictis redigendæ apud montem Pietatis, ſeu ædes publicas, vt ſupra deponantur, inde non extrahendæ, niſi pro extinctione cenſuum, ſeu partis eorum huiuſmodi vendere, ac quocunque alio modo, & titulo alienare, & prætetea omnia, & quæcunque bona feudalia, emphyteutica, vel aliàs cenſibus, canonibus, penſionibus, recognitionibus erga ſe obnoxia pretio liberare, extinguere, & affrancare, necnon ſuper bonis prædictis cenſus annuos pro rata ſingulas Congregationes prædictas tangente perpetuos, & redimibiles (ſeruata tamen forma Conſtitutionis felic. recordationis Pij Papæ V. Prædeceſſoris noſtri ſuper creandis cenſibus editæ) creare, & imponere, necnon vnum, vel plura Monaſteria, ſiue perpetuò, vel ad tempus, provt Supriotibus prædictis magis placuerit, & expedire videbitur, ſupprimere, & claudere, necnon eadem Monaſteria ſecuta integra ſolutione ratæ ad quamlibet ex dictis Congregationibus quomodolibet ſpectantis denuò, provt eiſdem Superioribus videbitur, & placuerit, nulla noſtra, & ſucceſſorum noſtrorum, & Sedis Apoſtolicæ, & cuiuſvis alterius licentia requiſita de nouo aperire, & in eis provt antea Religioſi Ordinis, & Congregationis, cuius Monaſterium, ſeu Monaſteria exiſtunt, degere liberè, & licitè valeant.

§. 4. Necnon Monaſteria, Prioratos, Præpoſituras, Beneficia, Officia, Menſas, Membra, Grangias, annexa, Conuentus, & loca prædicta à quibuſcunque obligationibus, oneribus, fideicommiſſis, & caducitatibus, deuolutionibus, ſubſtitutionibus, etiam ad fauorem aliorum piorum locorum, quibus occaſione bonorum, cenſuum, proprietatum, iurium, aliorumque, & quorumcunque per eos vigore præſentium concedendorum, vendendorum, alienandorum, permutandorum, & de quibus aliàs quomodolibet in vim facultatis, & auctoritatis eis per eaſdem præſentes noſtras attributæ quomodolibet diſponent, quibus etiam quomodolibet, & ex quacunque cauſa, etiam per viam teſtamentorum, codicillorum, legatorum ad pias cauſas, donationum inter viuos, ſeu quarumcunque aliarum elargitionum ſunt quomodolibet obnoxia, & ſubiecta, penitus, & omninò abſoluere, eximere, & liberare.

§. 5. Ita tamen vt quoad obligationes, & onera in alia bona, & proprietates eiuſdem Congregationis transferre omninò debeant, & bona, & proprietates, in quæ obligationes, & onera huiuſmodi tranſlata fuerint, eiſdem perpetuò ſubiecta, & obnoxia remaneant, conditiones, & pacta ſuper his cum cautionibus, vinculis, obligationibus, & alias res vniuerſas, & ſingulas cuiuſcunque Congregationis pro ea parte ſibi, & ſuis locis contingente complectentibus, necnon clauſulis, & decretis requiſitis, & opportunis inire contractus, inſtrumenta, cæteraque neceſſaria facere, & has conceſſiones, venditiones, permutationes, liberationes, affrancationes, ſuppreſſiones, creationes, & impoſitiones, vnam videlicet, vel plures etiam ad effectum creationis, vel extinctionis, ſeu venditionis, vel recuperationis aliarum huiuſmodi rerum inuicem, ac ſimul, vel pluries facere, & quoties eis placuerit variare (conſulta tamen prius Sede Apoſtolica quoad variationes huiuſmodi tantum) etiam ſine proceſſu in forma, ſi in euidentem, aut aliàs formando, & habendo, aut conſenſu, vel auctoritaie generalis Capituli requirendo, & pro dictorum omnium effectu per ſe, vel alium, ſeu alios ſingulos Abbates, Præpoſitos, Priores, Conuentus, & perſonas, etiam Monaſteriorum, locorum vnitorum, tam coniunctim, quàm diuiſim ad locationes, conceſſiones, permutationes, venditiones, alienationes, liberationes, extinctiones, affrancaóones, & ſuppreſſiones, & alia prædicta omnia etiam manu regia compellere. Contradictores impedientes, vel reclamantes Monaſteriis, Prioratibus, Præpoſitatibus, Dignitatibus, admiſſionibus, & officiis, provt ſibi videbitur, deponere, ad futura inhabiles efficere, excommunicationis, aliiſque cenſuris, & pœnis innodare, Interdictum Eccleſiaſticum apponere, auxiliumque brachij ſæcularis inuocare, cæteraque in prædictis, & circa ea neceſſaria, & opportuna facere, & & exequi valeant, etiamſi talia contigerint, quæ licentiam, facultatem, aut mandatum exigant magis ſpeciale, quàm præſentibus eſt expreſſum. Verùm quia Congregationum prædictarum Procuratores, qui hic ſunt, mandatum ad prædicta ſpeciale non habent, quia etiam nonnullarum Procuratores, vel hinc abeſſe, vel omninò non eſſe contingere poteſt, & Præſens neceſſitas vrget hæc quamprimùm faciendi.

§. 6. Nos defectum huiuſmodi noſtra auctoritate ſupplere volentes, ſupradictis Procuratoribus etiam nomine illarum Congregationum, quarum Procuratores hic deſunt, & pro ea parte illos tangente dumtaxat, vocatis tamen in eorum loco aliquo, vel aliquibus Abbatibus, Superioribus, aut aliis Præſidentibus ſuorum locorum, qui hic ſunt, tam coniunctim, quàm diuiſim prædicta omnia, & ſingula vſque ad prædictam ſummam etiam, & pro cuiuſque rata dumtaxat, faciendi, gerendi, exequendi, & obligandi liberam, & abſolutam licentiam, & auctoritatem tribuimus, eaque ſi fiant, poſtquam factæ fuerint, illud idem robur habere, ac vniuerſis, & ſingulis, ad quos res pertinebit, perinde ſuffragari debere volumus, ac ſi in ſuis Capitulis generalibus, ac aliàs ſeruatis omnibus, quæ de iure, & iuxta ſtatuta, conſuetudines, priuilegia, & indulta ſingularum Congregationum prædictarum ſeruari deberent, omninò ſeruarentur, ſupplentes ex nunc prædictos, & quoſcumque alios iuris, & facti defectus, ſi qui interuenerint in eiſdem.

§. 7. Volumuſque prædicta omnia, necnon locationes, conceſſiones, permutationes, venditiones, alienationes, liberationes, affrancationes, creationes, impoſitiones, ſuppreſſiones, & quæcunque alia, quæ præſentium auctoritate fient, perpetuò conſiſtere, & quæ-

cunque

cunque, tam iuris, quàm facti, & alio quantumvis substantiali defectu impugnari, siue contra eadem præmissa sic facta, gesta, & executa per quoscunque aliquod iuris, vel facti remedium impetrari, aut illo impetrato vti, ac eadem præmissa in ius, vel controuersiam reduci nullo vnquam tempore posse, neque debere, sed quoscunque concernunt, & concernent in futurum, omni, & quocunque effectu, & commodo pacificè gaudere. Singulasque super singulis locationibus, aliisque omnibus, & singulis præmissis literas, seu earum confirmationes, & alias dispositiones singulas illas petituris gratis vbique concedi, etiam in forma Breuis, & per Secretariam nostram secretam expediri debere.

§. 8. Quocirca prædicto Flauio Cardinali Procamerario, & Commissario nostro plenam, liberam, omnimodam, & absolutam potestatem, facultatem, & auctoritatem tribuimus, Congregationes, Superiores, Abbates, Priores, Præpositos, & alios prædictos, tam coniunctim, quàm diuisim ad integram præstationem, & solutionem subsidij prædicti iuxta formam indictionis, & impositionis huiusmodi faciendas, etiam per Edictum locis publicis affigendum monendi, & requirendi cum illis, eorumque Procuratoribus conueniendis, deque modis, & cautionibus solutionis prædictæ, & aliis hoc negotium concernentibus paciscendi, obligationes, promissiones, & fideiussiones exigendi, & vicissim præstandi, contractus super his necessarios etiam nostro, & Cameræ prædictæ nomine stipulandi, & celebrandi, & secundum alia, necnon per præsentes subsidium ipsum procurandi, contumaces, non respondentes, aut deficientes Conuentus, & Congregationes interdicto Ecclesiastico supponendi, & singulares personas excommunicationis sententia feriendi, proprietates, res, fructus, & alia bona ipsorum, etiam manu regia apprehendendi, & vsque ad condignam satisfactionem retinendi, redeuntes, & obedientes absoluendi, super irregularitate propterea contracta dispensandi, & ad pristinum statum restituendi, vices suas, siue totas, siue in parte alij, vel aliis idoneis citra absolutionem, dispensationem, & restitutionem delegandi, cæteraque in prædictis, & circa ea necessaria, & opportuna faciendi, & exequendi, etiamsi talia forent, quæ mandatum exigerent magis speciale, quàm præsentibus sit expressum.

Decretum irritans. §. 9. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo quod quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cuiusvis status, gradus, ordinis, conditionis, dignitatis, aut aliàs speciali, & indiuidua mentione digni existant, illis non consenserint, aut ad ea vocati, citati, & auditi, seu causæ propter quas præsentes emanarunt, verificatæ, & iustificatæ non fuerint, vel ex alia quacumque, quantumvis iusta, legitima, pia, & priuilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, seu interesse habentium consensus, aliòve quolibet, quantumvis magno, ac formali, & substantiali, necessariamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, seu aduersus illa quodcunque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, vel etiam motu pari, ac de Apostolicæ potestatis prædictæ plenitudine concesso, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare posse, neque easdem præsentes, ac omnia, & singula in eis contenta super quibusvis similium, vel dissimilium indictionum, impositionum, facultatum, mandatorum, concessionum, indultorum, & gratiarum reuocationibus, limitationibus, derogationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Romanos Pontifices successores nostros, Sedemque Apostolicam sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis quandocunque faciendis vnquam comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac etiam de nouo sub quacunque posteriori data per Superiores Congregationum huiusmodi pro tempore existentes eligenda, concessas intelligi, semperque firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectiue inuiolabiliter obseruari, & sic, & non alias in præmissis omnibus, & singulis censeri. Et ita per quoscunque Iudices Ordinarios, vel Delegatos, etiam Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ, & Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, ac aliàs quomodolibet quavis auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Et nihilominus omnium locorum Ordinariis, quos, siue singulos vniuersi, & singuli Superiores prædicti duxerint eligendos, per Apostolica scripta Motu pari mandamus, vt quoties pro parte Superiorum prædictorum, aut alicuius eorum, tam coniunctim, quàm diuisim fuerint requisiti, quique, videlicet per se, vel alium easdem præsentes vbi, & quando opus fuerit, solenniter publicantes, ipsisque in prædictis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant auctoritate nostra illas, & earum vigore faciendas distributiones, assignationes, locationes, concessiones, venditiones, liberationes, affrancationes, creationes, suppressiones, impositiones, exemptiones, absolutiones, & alia omnia prædicta cum omnibus inde secutis firmiter obseruari, ac singulos, quos illa concernunt, & concernent in futurum. Non permittentes quemquam contra eas quomodolibet impediri, vel molestari. Contradictores quoslibet per Censuras Ecclesiasticas, & pœnas prædictas, cæteraque Iuris, & facti remedia, omni, & quacunque appellatione remota compescendo, inuocato etiam suptadicto auxilio brachij sæcularis.

§. 10. Non obstantibus prædictis, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de iure quæsito non tollendo, ac Legatis, Testamentis, Codicillis, Donationibus, elargitionibus, ac aliis dispositionibus ex quacunque causa, occasione, & tempore hactenus factis, conditis, emanatis, publicatis, executis, & obseruatis respectiuè, etiam alienationes, immutationes, aut alias conditiones fieri specialiter, & expresse prohibentibus, ac in euentum alienationis, immutationis, siue non adimplementi obligationum, & onerum in eis contentorum, aut alterius dispositionis, pia, aut alia loca etiam plura ordine successiuo ipso facto substituentibus, vel illa ad hæredes redire omninò volentibus, ac aliàs quomodolibet in contrarium conditis, ac quocunque vinculo firmitatis, & aliis etiam vltimis voluntatibus in contrarium prædictorum quomodolibet disponentibus, quæ quoad præmissa sufficienter, specialiter, & expresse commutamus, ac piæ mem. Bonifacij Papæ VIII. de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, & Symmachi, Pauli II. & Pauli IV. aliorumque Romanorum Pontificum, etiam de rebus Ecclesiæ non alienandis, ac nostris, quatenus in aliquo obstent, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in vniuersalibus, prouincialibus, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac Congregationum, Monasteriorum, Conuentuum, & Ordinum prædictorum, aliisque quibuslibet, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque *Contrariis derogat.*

verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis in genere, vel in specie, ac aliàs in contrarium quomodolibet concessis, aliisque omnibus, & singulis, etiamsi aliquibus communiter, aut diuisim ab eadem sit Sede indultum, quod ad præstationem, vel solutionem aliquam minimè teneantur, nec ad id vllatenus, aut nisi per Capitula generalia, & causis in eis prius propositis, matureque discussis, compelli, interdici, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam de dicto indulto mentionem, & quibuslibet aliis priuilegiis, exemptionibus, indulgentiis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus, quorumcunque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel omninò inserta earundem præsentium, & per ipsas attributæ facultatis, & auctoritatis effectus, & executio impediri valeat quomodolibet, vel differri, & de quibus, eorumque totis tenoribus, ac Datis de verbo ad verbum habenda est in nostris literis mentio specialis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores, causas, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac de verbo ad verbum insertis, expressis, & seruatis respectiuè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad prædictorum effectum specialiter, & expressè, ac plenissimè, & amplissimè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque. Quia verò difficile nimis esset easdem præsentes quocunque illis opus erit, perferre.

Transumptorum fides.

§. 11. Volumus, vt earum exemplis etiam impressis, manu Notarij publici, & personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, eiusque Curiæ sigillo obsignatis, eadem illa prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique locorum adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrarum indictionis, impositionis, facultatis, mandati, potestatis, tributionis, concessionis, absolutionis, exemptionis, liberationis, alienationis, derogationis, commissionis, & suppletionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

D. P. An. 8. die 16. Apr.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ 1663. 18. Kalendas Maij, Pont. nostri anno octauo.

Publicatio.

Anno à Natiuitate Domini nostri Iesu Christi 1663. Indictione prima, die vero 29. mensis Maij, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. anno nono, præsentes literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum Lateranensis & Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, per Nos Petrum Paulum Desiderium, & Gregorium Staggium prælibati Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursores.

Laurentius Barbigionus Mag. Curs.

CXXVI.

Super concordia solutionis Pensionis reseruatæ à san. memor. Gregor. XIII. super fructibus Abbatiæ Fontis Auellanæ de anno 1578. ad fauorem Collegij Neophytorum faciendæ à Collegio Germanico tantum in sc. 1400. de iuliis 10. pro scuto in futurum.

Collegium Germanicum pro Scholaribus Nationis Germanicæ instituit Iulius III. & quasi destitutum restituit Gregor. XIII. Constit. 14. Cui redditus assignauit, ibid. §. 3.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1662.

Exordium.

AD Apostolicæ dignitatis fastigium meritis licet imparibus diuina dispositione euecti illa, quæ inter personas Ecclesiasticas pacis, & concordiæ studio, ac ad componendas exortas inter Collegia pro Catholicæ fidei conseruatione, & propagatione piè, salubriterque instituta controuersias, prouido, prudentique conuenta, & decreta noscuntur esse consilio, vt firmiùs subsistant, & exactiùs seruentur, libenter cum à Nobis petitur, Apostolici muniminis præsidio constabilimus.

Motiua.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filij Rector Collegij Germanici, & Hungarici, ac Deputati, seu Ministri Collegij Neophytorum de Vrbe, quod cum inter eadem Collegia super annua pensione mille scutorum auri, quam dudum felic. recordationis Gregor. Papa XIII. Prædecessor noster dicto Collegio Neophytorum super fructibus, redditibus, & prouentibus Monasterij Abbatiæ nuncupati Sanctæ Crucis de Auellana in statu Vrbinatensi, memorato Collegio Germanico & Hungarico per ipsum Gregorium Prædecessorem vniti, annexi, & incorporati in perpetuum reseruauit, constituit, & assignauit, lis, seu controuersia penderet.

Pont. commisit controuers. suam Protectoribus Collegij.

§. 2. Venerabiles Fratres Nostri Franciscus Portuensis Barberinus, & Iulius Sabinensis Episcopi Sacchettus, necnon dilectus filius noster Benedictus tit. S. Honuphrij Presbyter S.R. E. Cardinales Odescalchos nuncupati dictorum Collegiorum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectores, & Iudices respectiuè, quibus controuersiam huiusmodi sine strepitu, & figura iudicij amicabiliter terminandam commiseramus, ad sedandas lites pro bono pacis, ac per viam transactionis, & concordiæ vnanimiter censuerunt, valorem scuti auri in dies augescentem esse reducendum, & taxandum ad rationem iuliorum quatuordecim, adeò vt in posterum perpetuis futuris temporibus Collegium Germanicum teneatur soluere tantummodò annua scuta mille, & quadringenta monetæ Romanæ iuliorum decem pro quolibet scuto, sed quoad terminos eatenus decursos, & maturatos deberet soluere, vt antea ad rationem iuliorum quindecim pro quolibet scuto: insuper mandarunt, vt idem Collegium Germanicum pro vna vice tantum solueret Neophytis scuta quadringenta monetæ: hoc addito, vt quatenus ipsum Collegium Germanicum in futurum sit morosum per sex menses in solutione alicuius semestris maturati, cadat à commodo huius decreti, & concordiæ, & alias prout in eorumdem Cardinalium decreto desuper edito continetur.

Instrumentum, illius.

§. 3. In cuius decreti exequutionem subinde prædictorum Collegiorum nomine celebratum fuit publicum transactionis, & concordiæ huiusmodi Instrumentum tenoris, qui sequitur, videlicet: In nomine Domini, Amen: præsenti publico Instrumento cunctis euidenter pateat, & sit notum, quod anno à Natiuitate Domini Nostri IESV CHRISTI 1662. Indictione 15. die verò

verò 8. Maij. Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini N. D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. anno eius octauo. In mei Simij Curiæ Eminentiss. & Reuerendiss. D. Cardinalis Vicarij, & D. Vincentij Octauiani Magistrorum Viarum, & Neophytorum Vrbis Collegij Notariorum insolidum rogatorum, & infrascriptorum Testium præsentia præsentes, & personaliter constituti admodum Reuerend. P. Joannes Hieronymus Galenus Procurator specialiter constitutus ab Admodum Reuerend. P. Aloysio Spinula Rectore Ven. Collegij Germanici, & Hungarici de Vrbe ad infrascripta peragendum ex Instrumento in actis mei Simij sub hodierna die recepto, ad quod, &c. nec non Illustriss. & Reuerendiss. D. Franciscus Maria Antaldus dicti Ven. Collegij Neophytorum Vicegerens, qui promisit ratificari facere omnia, & singula in præsenti Instrumento contenta à DD. deputatis, seu Ministris dicti Ven. Collegij infra octo dies, & Instrumentum ratificationis tradere ad effectum in præsenti Instrumento inserendi habentes certam notitiam Decreti facti sub die 21. Aprilis 1661. ab Eminentissimis Dominis Cardinalibus Barberino, Sacchetto, & Odescalcho specialiter per Sanctiss. D. N. deputatis super controuersia pendente inter eadem Collegia ratione solutionis Pensionis annuæ scutorum mille auri in auro, olim à fel. record. Gregor. XIII. reseruatæ Neophytis, super fructibus Abbatiæ Auellanæ vnitæ dicto Collegio Germanico, prout habetur in Memoriali, & rescripto Suæ Sanctitatis eisdem Eminentiss. & Reuerendiss. Dominis Cardinalibus directo, tenoris sequentis, videlicet.

Promissio de faciendo ratificari præsens Instrumentum.

Memoriale porrectum pro parte Collegij Germanici S. D. N. vt cum sam tenuitas Collegij ... Collegij Possessorum.

§. 4. Beatissimo Padre, in conformità de gli ordini dati da Vostra Santità, al Padre Rettore del Collegio Germanico riuerentemente l'espone come il detto Collegio fondato dalla san. mem. di Gregorio XIII. per mantenimento della fede nelli Regni della Germania, hebbe per sua principale fondatione l'Abbadia di Santa Croce dell'Auellana, nel stato d'Vrbino, quale stimo di rendita di scudi 6000. d'oro in oro, riseruando mille scudi d'oro in perpetuo per il Collegio de Greci, e mille altri simili per il Collegio de Neofiti, è 2000. all'Abbate della Rouere in sua vita, che furono transferiti a diuersi, è fece questo riparto acciò terminando la Pensione temporanea del detto Abbate della Rouere, ne restassero 4000. al Collegio Germanico, sono calati talmente li frutti dell'Abbadia, che hoggidì rende pochissimo, & è cresciuto il valore dell'oro il terzo di più, in maniera tale, che il pouero Collegio Germanico, non solo non gode parte della sua congrua portione assegnatali, ma per pagare le sopradette pensioni in pochi anni è stato necessitato à prender à Censo più di scudi 18. mila de quali ne paga l'interesse, onde il Collegio non potendo, ne meno mantenere la metà de gli Alunni che douerebbe conforme all'intentione del fondatore, con tanto danno della fede Cattolica, e sforzato a ricorrere a piedi di Vostra Santità, acciò rimetta questa causa alli Signori Cardinali Barberino, come Protettore del Collegio Greco, & Germanico, & al Cardinale Odescalco, come Protettore de Neofiti, & al Cardinale Sacchetti come Giudice, & Essecutore della Bolla di detta vnione, acciò conoscendo la verità del fatto, facciano restituire da Pensionarij al Collegio Germanico il sopra più pagato de frutti, è poi si assegni al Collegio Germanico la sua Congrua, conforme all'intentione del Fondatore, ò verò si riparta l'Abbadia, che è diuisa in tre corpi, dandone ad ogn'vno la sua parte conueniente, ouero si diminuiscono le Pensioni à proportione della rendita, e si piglino quell'espedienti, che meglio giudicaranno acciò il Collegio Germanico non vada totalmente in rouina, & in tanto, che non sij molestato per il termine corrente, perche senza pigliar di nuouo à Censo, non vi è forma di pagare, che il tutto, &c. Alla Santità di Nostro Signore, per il Collegio Germanico, Alli Signori Cardinali Barberino, Sacchetti, & Odescalchi, che voglino terminare questa differenza per accordo, senza strepito, ò figura di giudicio: dictum quidem decretum partes ipsæ habentes præ manibus, Originale scilicet mihi Simio, Copiam verò illius collationatam dicto Domino Octauiano tradiderunt inserendam huic Instrumento pariter tenoris sequentis, videlicet.

Rescriptum S. D. N.

§. 5. Die 21. Aprilis 1662. In Congregatione habita ab Eminentissimis, & Reuerendissimis Dominis Cardinalibus Barberino, Sacchetto, & Odescalcho deputatis per rescriptum Sanctissimi Domini Nostri super controuersia pendente inter Collegium Germanicum, & Collegium Neophytorum ratione solutionis annuæ Pensionis scutorum mille auri in auro olim a fel. record. Gregorio XIII. reseruatæ Neophytis super fructibus Abbatiæ Auellanæ vnitæ Collegio Germanico. Iidem Eminentissimi, ac Reuerendissimi Patres, ad sedandas lites pro bono pacis, ac per viam transactionis, & concordiæ vnanimiter censuerunt valorem scuti aurei in dies augescentem reducendum, & taxandum ad rationem iuliorum quatuordecim, adeo vt ab hac die imposterum perpetuis futuris temporibus Collegium Germanicum teneatur soluere tantummodò annua scuta mille, & quadringenta monetæ Romanæ iuliorum decem pro quolibet scuto: sed quoad terminos hactenus decursos, & maturatos vsque ad hanc diem debebat soluere, vt antea ad rationem iuliorum quindecim pro quolibet scuto. Insuper mandarunt, vt idem Collegium Germanicum pro vna vice tantum soluat Neophytis scuta quadringenta monetæ. Hoc addito, vt quatenus ipsum Collegium Germanicum in futurum sit morosum per sex menses in solutione alicuius semestris maturati, cadat à commodo huius decreti, & concordiæ. Et iuxta hæc mandarunt confici publicum Instrumentum, & supplicari Sanctissimo pro confirmatione cum impositione perpetui silentij, ac auocatione, & extinctione litis, F. Cardinalis Barberinus, I. Cardinalis Sacchettus, B. Cardinalis Odescalchus, &c. sponte, &c. omni, &c.

§. 6. Decretum ipsum vnanimiter acceptarunt & acceptant, illique acquieuerunt, & acquiescunt, mutuaque stipulatione nobis Notariis, &c. etiam per viam Transactionis, & Concordiæ, ac aliàs omni, &c. medio iuramento tactis, &c. promiserunt, & promittunt illud in omnibus, & per omnia obseruare, & pro illius vlteriori executione prædictus Illustriss. & Reuerendiss. D. Franciscus Maria Antaldus prædicti Neophytorum Collegij Vicesgerens nunc in mei, &c. testiumque, &c. incontanti habuit, & recepit scuta mille octingenta septuaginta tria, bai. 52. monetæ pro terminis Pensionis decursis, & decurrendis, vsque ad diem Festiuitatis S. Ioannis Baptistæ mensis Iunij proximè venturi, necnon alia scuta quadringenta monetæ pro vnica vice tantum pariter incontanti à supradicto Ven. Collegio Germanico, & Vngarico par manus dicti Reu. P. Galeni mediante Ordine Sacro Monti pietati directo, quem Ordinem ad se traxit, &c. dimissa tamen penes Nos illius Copia collationata ad effectum in præsenti Instrumento inserendi, tenoris sequentis, videlicet: Collegio Germanico, & Vngarico.

R. P. D. Antaldus Collegij Neophytorum Vicesgerens recipit a P. Procuratore Collegij Germanici sc. 1873. .. 52. pro pensionibus decursis, & decurrendis.

§. 7. Signori Pronisori del Sacro Monte della Pietà, li piacerà pagare al Ven. Collegio de Neofiti, e per esso all Illustriss. è Reuerendiss. Monsig. Francesco Maria Antaldi Vicegerente del Collegio di essi Neofiti, scudi due mila ducento settantatrè, ba. 52. moneta quali faccio pagare cioè scudi 1873. ba. 52. per resto, e saldo intiero pagamento di tutte le paghe decorse, e da decorrere a tutta la pagha di S. Gio di Giugno prossimo auuenire 1662. della Pensione di scudi 1000. oro riseruata a suo fauore sopra l'Abbadia di Santa Croce dell Auellana, nel Stato d'Vrbino compresoui anche scudi 90. simili pagati per le decime douute dal detto Collegio de Neofiti alla Rev. Cam. Apostolica, e scudi 400. per vna volta tanto. Il tutto in conformità del Decreto dell'Eminentissimi Signori Cardinali Barberino, Sacchetti, & Odescalchi, Deputati dalla Santità di Nostro Signore, & Instromento di concordia

Tenor dicti Ordinis.

hoggi rogato per l'atti del Simio Notaro dell'Emi-oētiſſimo Vicario inſolidum con l'Ottauiani Notaro de Signori Maeſtri di Strada, è Collegio de Neofiti, alli quali,&c. In tutto,e per tutto ſi habbia relatione, &c.con riceuuta ſarannn ben pagaó,dal Collegio Germanico,& Vngarico li 8. Maggio 1662.per ſcudi 2273. 52. moneta. Gio Girolamo Galeno Procuratore del detto Collegio: & de pecuniis in eo contentis nunc pro quando illas recipiet, ſe benè contentum, & ſatiſfactum vocauit, &c. & nihilominus exceptioni, ſpeique, &c. ad cautelam renunciauit, & generaliter prædictum R. P. Galenum præſentem, &c. & eius Collegium Nobis Notatūs,&c.quo ſupra nomine quietauit, ac penitùs abſoluit, &c. ſuam per pactum, &c. & per Aquilianam ſtipulationem, &c.

Partes conueniunt ſupplicare Sanctiſſimo pro cōfirmatione concordia.

§. 8. Præterea partes ipſæ pro maiori firmitate præſentis Inſtrumenti concorditer conuenerunt,vt ſupplicetur Sanctiſſimo, qui dignetur benigne illud confirmare, cum ſuppletione quorumcunque defectuum, tam perſonalium,quàm realium,ac tam ſubſtantialium, quam formalium, & aliorum quorumcunque, & cum extinctione litis, & impoſitione perpetui ſilentij, aliiſque clauſulis opportunis inſerendis in Breui deſuper expediendo ſumptibus communibus. Quam quidem concordiam,& tranſactionem,omniaque, & ſingula in præſenti Inſtrumento contenta dictæ partes, quibus ſupra nominibus reſpectiue promiſerunt habere rata, grata, valida, atque firma, & inuiolabiliter adimplere, ac tanquam rem iudicatam obſeruare, contraque non facere, dicere, excipere, opponere, ſeu venire, aut aliquam exceptionem Iuris, & facti allegare, vel contra præmiſſa agere, ſeu experiri etiam prætextu quorumcunque Iurium de nouo repertorum, ſeu forſan quandocumque reperiendorum, & alio quovis prætextu, ingenio, cauſa, vel quæſito colore, etiam ex incognitis, & inexcogitatis, & hic non expreſſis, & in Corpore Iuris clauſis, ac neceſſariò exprimendis, quæ omnia pro expreſſis, & ſpecificatis haberi voluerunt, &c. renunciantes, &c. hinc inde mediu iuramento tactis pectoribus more, &c.l.de Alimentis,& l.ſ.b prætextu, in ſecunda parte,C.de tranſact.atque l.de his,& l.cum ij, ac l.qui cum Tutoribus, ff.codem, & l.fin. C.de reuoc.donat.benef & priuil.abſolutionis à iuramento,reſtitutionis in integrum, tam principaliter, quàm incidenter,enormis, & enormiſſimæ læſionis,cæteriſque ll. ſtatutis, & priuilegiis in fauorem ipſarum Partium quomodolibet faciendis: quia ſic,&c. aliàs vltra præciſam, &c. teneri voluerunt ad omnia damna, &c. de quibus,&c.pro quibus,&c. dictus R.P.Galenus dictum Veneteníe Collegium,eiuſque bona,&c.iura,&c. dictus veru Illuſtriſſimus Dominus Antaldus pariter dictum Collegium Neuphytorum, eiuſque bona, &c. iura,&c. in ampliori forma Reuerendiſſ. Cameræ Apoſtolicæ cum clauſulis, &c. obligarunt, &c. citra, &c. appellationi, &c. renunciarunt, &c. & conſenſerunt, &c. vnica, &c. & hic tactis pectoribus more,&c. iurarunt, &c. ſuper quibus, &c. Actum Romæ, domi ſolitæ habitationis præfati Illuſtriſſimi Domini Antaldi poſitæ in Regione Campitelli,Præſentibus Dominis Ioanne Baptiſta Signio quondam Ioannis Thomæ Ianuenſis, & Domino Nicolao Antonio de Aſcaniis filio quondam Leonardi Barenſis, Teſtibus, &c. Ego Antonius Franciſcus Maria Simius Curiæ Cauſarum Eminentiſſ. & Reuerendiſſ. Domini Cardinalis Vicarij Notarius, de præmiſſis rogatus præſens Inſtrumentum ſubſcripſi, & publicaui, meoque ſolito ſigno ſignaui requiſitus. Cum autem, ſicut eadem expoſitio ſubiungebat, firmiora.& ſtabiliora ſint illa quæ Apoſtolicæ confirmationis robore communiuntur. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter ſupplicari fecerunt, vt in præmiſſis opportune prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apoſtolica dignaremur.

§. 9. Nos igitur dictos Exponentes ſpecialibus fauoribus, & gratiis proſequi volentes, & eorum ſingulares perſonas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, ſi quibus quomodolibet innodatæ exiſtunt, ad effectum præſentium dumtaxat conſequendum harum ſerie abſoluentes, & abſolutas fore cenſentes, necnon literarum memorati Gregorij Prædeceſſoris ſuper reſeruatione, conſtitutione, & aſſignatione Penſionis, ac vnione, annexione, & incorporatione Monaſterij huiuſmodi reſpectiuè emanatarum tenores, & datas, aliaque etiam ſpeciali, & indiuidua mentione, & expreſſione digna præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, huiuſmodi ſupplicationibus inclinati ſupradictum memoratorum Franciſci,ac Iulij,& Benedicti Cardinalium Decretum, confectumque in illius exequutionem Inſtrumentum præinſertum, cum omnibus, & ſingulis in illis reſpectiuè contentis, auctoritate Apoſtolica tenore præſentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illiſque inuiolabilis Apoſtolicæ firmitatis robur adiicimus,ac omnes, & ſingulos Iuris,& facti,necnon ſolennitatum quarumcunque in ſimilibus etiam de neceſſitate obſeruandarum, alióſve quoſlibet etiam formales, & ſubſtantiales, ac vndecumque reſultantes defectus, ſi qui in præmiſſis, vel eorum aliquo quomodolibet interuenerint, aut interueniſſe dici, cenſeri, vel prætendi poſſent, ſupplemus, & ſanamus, ac penitus, & omninò tollimus, & abolemus.

Pontifex cōfirmat ſupradictū decretum, vnà cum inſtrumento, & tranſactione deſuper celebrata inter partes.

Quaſcumque lites & controuerſias ſupprimit, & partibus perpetuum ſilentium imponit.

§. 10. Præterea lites, & controuerſias quaſcumque ſuper præmiſſis inter prædicta Collegia Germanicum, & Hungaricum, ac Neophytorum quovis modo exortas (illarum ſtatum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Iudicum, & collitigantium, & alia etiam ſpecificam, & indiuiduam mentionem, & expreſſionem requirentia præſentibus itidem pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes) à quibuſvis Iudicibus, & Tribunalibus ad Nos harum ſerie auocamus, illaſque etiam perpetuò ſupprimimus, & extinguimus, ac perpetuum deſuper vtrique parti ſilentium imponimus.

Decretum irritans.

§. 11. Decernentes eaſdem præſentes, ac præinſertas literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodocumque ſpectabit, pleniſſimè ſuffragari, & ab illis reſpectiuè inuiolabiliter obſeruari. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Iudices Ordinarios,& Delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clauſula derogatoria.

§. 12. Non obſtantibus quacumque litis pendentia, aliiſque præmiſſis, ac quatenus opus ſit, rec. mem. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum de rebus Eccleſiæ non alienandis, & aliis Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, necnon dictorum Collegiorum, & aliis quibuſvis etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & Conſuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Collegiis, eorumque Rectoribus, & Miniſtris, ac perſonis quibuſlibet, ſub quibuſvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſcumque etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis Decretis in genere, vel in ſpecie, ac aliàs in contrarium quomodolibet conceſſis, approbatis & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, tenores huiuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſeruata exprimerentur, & inſererentur, præſentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad

præmiſſo

præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P.A.R. die 22. May Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Maij 1662. Pontificatus nostri anno octauo.

CXXVII. Confirmat Decretum Sacræ Congregationis Episcoporum, ac Visitationis Apostolicæ pro dotandis octo Puellis de Parochia S. Andreæ de Fractis.

Edita An.D. 1662.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Recenset Decretum. EManauit nuper à Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & locorum Piorum Almæ Vrbis Nostræ à Nobis institutæ Deputatorum Decretum tenoris qui sequitur, videlicet: Præuia commissione Sanctissimi alias emanauit a Sacra Congregatione Visitationis Apostolicæ Decretum infrascripti tenoris, videlicet:

§.1. Cum in causa Romana electionis octo Puellarum Pauperum inter Marchionem Paulum Nepotem, & hæredem Marchionis Octauij de Bubalis, & Custodes Societatis Sanctissimi Sacramenti in Ecclesia S. Andreæ de Fractis, R.P.D. Pinellus Iudex Delegatus à bonæ memoriæ Card. Montalto ipsius Societatis Protectore anno 1620. diffinitiue sententiauerit dicto Marchioni Paulo licuisse, ac licere dictas octo Puellas ad subsidium dotale a dicto Marchione Octauio in suo Testamento relictum eligere, ac nominare ex iis, quæ sibi videbuntur, & ex quibusvis Vrbis Regionibus fuerint indistincte, & nulla habita ratione loci, & Parochiæ, vbi dictæ Puellæ degant, & habitent: cumque sententia huiusmodi lata fuerit inauditis, & indefensis puellis Parochiæ prædictæ Ecclesiæ S. Andreæ, ac Regionis Columnæ, quæ prætendunt has octo Puellas vigore memorati Testamenti primò eligi debere ex illis, quæ pro tempore erunt sub dicta Parochia, & si in ea non sint in numero sufficienti, eligi debere ex Puellis Regionis Columnæ: Sacra Congregatio Visitationis Apostolicæ, ne iura Pauperum Puellarum depereant ex carentia legitimi Defensoris, censuit dandum esse ex officio Curatorem prædictis Puellis Parochiæ S. Andreæ, & Regionis Columnæ, prout dari mandauit ad hoc vt ipso Curatore illarum defensionem subeunte huiusmodi causa cognosci, & pro iustitia terminari possit. Datum die 12. Ianuarij 1662.

§.2. Quam Congregationis sententiam die decimaoctaua eiusdem Sanctiss. D.N. ad se relatam approbauit, iussitque prædictam causam simpliciter, & de plano, ac sine strepitu, & figura iudicij, tam in petitorio, quam in possessorio ex integro cognosci, ac sine debito terminari in eadem Congregatione Visitationis Apostolicæ, cui ad effectum præmissum Sanctitas Sua tribuit facultates omnes necessarias, & opportunas, & quatenus opus sit, supradictas Puellas aduersus quæcumque præiudicialia restituit.

§.3. Subinde in executionem præinserti Decreti Curatore Puellis deputato, & seruatis aliàs seruandis, eadem Sacra Congregatio Eminentissimorum, ac Reuerendissimorum S. R. E. Cardinalium, ac Dominorum Prælatorum Visitationis Apostolicæ, partium Procuratoribus, & Aduocatis sæpiùs auditis, scripturisque ac Iuribus vtrimque exhibitis mature perpensis, causaque accurate discussa, proponente Eminentiss. & Reuerendiss. D. Card. Imperiali, ex vnanimi Patrum sententia censuit, tam octo Pauperes Puellas à prænominato Marchione Paulo eligendas, quàm alias eligendas a prædictis Custodibus, & Parocho dictæ Ecclesiæ S. Andreæ, primùm eligi debere ex illis, quæ pro tempore erunt sub dicta Parochia S. Andreæ, & quæ in ea continuè habitauerint saltem spatio duorum annorum, & si non sint in dicta Parochia in numero sufficienti, eligi debere ex Puellis Regionis Columnæ: quod si nec sint in dicta Regione, tunc demum eligi posse, ac debere ex aliis Regionibus, prout videbitur prædicto Marchioni Paulo, & omnibus successoribus in hæreditate Marchionis Octaui, Testatoris, & respectiuè Custodibus, & Parocho supradictis: sententiamque desuper latam, & assertas renuociationem litis, & rem iudicatam minime afficere memoratas Puellas Parochiæ S. Andreæ, ac Regionis Columnæ, nec eis aliquo modo officere. Et ita Sacra Congregatio declarauit, & pronuntiauit non tantùm prædicto, sed & omni alio meliori modo, sicque ab Eminentiss. & Reuerendiss. Domino Cardinali, pro tempore Protectore Societatis prædictæ, eiusque Iudice deputato, atque ab omnibus ad quos pertinet, & in posterum pertinebit, omninò seruari præcepit, in contrarium deductis, & allegatis nequaquam refragantibus. Datum die 20. Aprilis 1662. P. Fagnanus Secretarius.

Confirmat prout in rub. §.4. Cum autem firmiora, & stabiliora sint illa, quæ Apostolici muniminis fulciuntur præsidio: Ideircò Nos firmiori dicti Decreti robori, efficaciæ, & obseruationi consulere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Decretum præinsertum, ac omnia, & singula in eo contenta tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos Iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Decretum irritans. §.5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectiuè inuiolabiliter obseruari, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliove quomodolibet defectu notari, infringi, retractari, in controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, seu aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare vllatenus vnquam posse, sicque & non aliter per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac prædictæ Societatis Protectorem, & alios S.R.E. Cardinales, cæterosque quoslibet quacumque auctoritate, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus, & singulis præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P.A.S. die 3. Iunij. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 3. Iunij 1662. Pontificatus Nostri Anno octauo.

CXXVIII. Quod Ioannes Paulus Oliua Vicarius Generalis Soc. IESV possit relinquere, & alienare Collegia, & Domos ipsius Societatis, iuxta facultatem sibi traditam à Congregatione Generali.

Edita A.D. 1662.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ioannes Paulus Oliua Vicarius Generalis Soc. IESV, quod vigore Constitutionum dictæ Societatis auctoritate

Apostolica confirmatatum eidem Societati competit facultas relinquendi, & alienandi Collegia, & domos ipsius Societatis: quam facultatem Congregatio Generalis dictæ Societatis nouissimè habita ipsi Ioanni Paulo Vicario Generali concessit: quodque Præpositi Generales qui pro tempore fuerunt dictæ Societatis, iis casibus quibus sperabatur suspensionem sufficere posse, Collegia suspendere soliti fuerunt, donec redditus illorum ita aucti essent, vt tuendis, seu manutenendis ipsis Collegiis sufficerent.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, prædictus Ioannes Paulus Vicarius Generalis, vt penuriæ, in qua Collegium Tropiense eiusdem Societatis reperiebatur, consuleret, idem Collegium suspenderit quovsque exsoluto ære alieno, quo obstringitur, ad statum primæuæ fundationis reductum fuerit; Venerabilis verò Frater Episcopus Tropiensis suspensionem huiusmodi per sequestra bonorum dicti Collegij impedire prætenderit: Nobis propterea dictus Ioannes Paulus Vicarius Generalis humiliter supplicari fecit, vt sibi in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur ipsum Ioannem Paulum Vicarium Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, concessionem facultatis relinquendi, & alienandi Collegia, & Domos dictæ Societatis memorato Ioanni Paulo Vicario Generali ab vltima Congregatione Generali prædicta factam, vt præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Præterea prædictum Collegium Tropiense, iuxta illius suspensionem ab eodem Ioanne Paulo Vicario Generali sicut præmittitur factam, suspensum remanere debere; ipsi verò Ioanni Paulo Vicario Generali in futurum alia quoque Collegia dictæ Societatis in quacumque Mundi parte existentia, quando, ac iis modo, & forma, quibus ei necesse fore videbitur, suspendere licere, auctoritate, & tenore prædictis declaramus.

Confirmat prout in rub.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Ioanni Paulo Vicario Generali plenissimè suffragari, & ab illis ad quos spectat, & spectabit quovis modo in futurum, inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictæ Societatis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. S. die 7. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annolo Piscatoris, die 7. Augusti 1661. Pontificatus nostri anno octauo.

De promouendis ad Ordines in Vrbe, & in sex vicinis Episcopatibus. CXXIXI

Edita A. D. 1662.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Apostolica solicitudo humilitati nostræ diuinitùs imposita Nos admonet, vt circa illos, qui in alma Vrbe nostra, ex qua in omnes Christiani Orbis partes bonorum operum exempla vbertim promanant, vicinisque Episcopatibus sacris addicuntur ministeriis, & in hierarchicum Ecclesiæ cœtum cooptantur, ea salubriter constituamus, quæ matura consultatione adhibita, in Omnipotentis Dei gloriam, & animarum salutem cedere, & cessura esse arbitramur.

Clerici examinandi.

§. 1. Motu itaque proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium statuimus, mandamus, & ordinamus, vt quicumque in eadem Vrbe ratione originis, vel beneficij Ecclesiastici, aut domicilij, vel cum literis dimissoriis proprij Ordinarij, ad minores, vel sacros Ordines promoueri volent, per mensem ante generales ordinationes dilectum filium nostrum, & pro tempore existentis Romani Pontificis in dicta Vrbe Vicarium in spiritualibus generalem adeant, & de ipsius mandato ab Examinatoribus ad hoc deputatis non paucioribus, quam tribus, ac simul congregatis, super scientia ad vnumquemque ordinem requisita sedulò examinentur, & peracto examine, renuncientur quotcumque ab his idonei iudicati fuerint.

Bonum testimonium habere debent.

§. 2. Deinde ad minores quidem ordines promouendi bonum à Parocho, & à Magistro scholæ, in qua educantur, testimonium habeant, de quo publicum eidem Vicario exhibeant documentum. Pro iis verò, qui ad singulos maiores ordines erunt assumendi, idem Vicarius Parocho, aut alteri, cui magis expedire videbitur, committat, vt nominibus, ac desiderio eorum, qui volent promoueri, publicè in Basilica Lateranensi, & in propria cuiusque parochiali Ecclesia propositis, de ipsorum ordinandorum natalibus, genere, ætate, moribus, & vita, ordinibus antè susceptis, titulis, ad quos promoti sunt, vel promoueri cupiunt, cæterisque qualitatibus requisitis iuxta sacrorum Canonum, & Concilij Tridentini dispositionem à fide dignis diligenter inquirat, & literas testimoniales ipsam inquisitionem factam continentes ad ipsum Vicarium quamprimùm transmittat.

Per decē dies exercitiis spiritualibus vacare debent.

§. 3. Et nihilominus quoties aliquem ex sacris ordinibus suscipere voluerint, ad Sacerdotes in id deputatos personaliter se conferant, à quibus decem saltem dierum spatio ante ordinationem in eorum domo inclusi, de omnibus ad dignè suscipiendos, & ritè exercendos ordines requisitis erudiantur, & de hoc testimoniales eorundem Sacerdotum ad ipsum Vicarium deferant, nec sine huiusmodi literis quisquam ad vllum sacrum ordinem promoueatur, nec cum aliquo super examine, & inclusione huiusmodi dispensari possit, nisi consultis Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente.

Forenses quo modo ordinandi.

§. 4. Denique in sex Episcopatibus propè Vrbem, in quibus non sunt suffraganei, quicumque ad minores, vel sacros ordines volent promoueri, cum literis dimissoriis sui Ordinarij ad memoratum Vicarium, & non ad alium Antistitem directis, ad Vrbem accedant, ibique, & non alibi ordinentur, seruata in omnibus forma superius præscripta. Vbi verò sunt suffraganei, nemo ad aliquem ex maioribus ordinibus assumatur, nisi prius præter ea, quæ à Sacris Canonibus, & eiusdem Concilij decretis sancita sunt, ad minus per decem dies à dictis Sacerdotibus in Vrbe deputatis in eorum ædibus inclusus, vt suprà, fuerit eruditus, & literas testimoniales eorundem Sacerdotum ad ipsum Suffraganeum detulerit. Suffraganeus autem, qui contrafecerit, ab exercitio Pontificalium per annum, promoti

verò

verò tam ab eisdem Suffraganeis, quam etiam in Vrbe non seruata forma præsentis Constitutionis, ab executione ordinum sic susceptorum, donec Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus visum fuerit, ipso iure sint suspensi.

Decretum irritans.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & quandocumque spectabit, inuiolabiliter obseruari: Sicque, & non aliter per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet, quavis auctoritate, præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus Apostolicis, ac in vniuersalibus, Prouincialibusque, ac Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Vt autem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deuenire possint, volumus vt illæ, seu earum exempla ad valuas præfatæ Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ, vt moris est, publicentur, & affigantur: Sicque publicatæ, & affixæ omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent; vtque earumdem præsentium transumptis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 8. die 7. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 7. Augusti 1662. Pontificatus nostri anno octauo.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo, Indictione 15. die 22. mensis Augusti, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D.N. D. Alexandri Diuina Prouidentia Papa VII. anno eius octauo, supradictum Breue affixum, & publicatum fuit ad valuas Basilica Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Flore, ac alius locis solitis, & consuetis Vrbis, per me Carolum Franceschinum Sanctissimi Domini Nostri Papa Cursorem.

Ioan. Antonius Bertarellus Cursorum Mag.

CXXX. Quod Superiores Congregationis Sancti Benedicti, ac etiam Monasteriorum Sublaci, ac Farfæ, cæterique Monachi non accedant Romam absque licentia Abbatis S. Pauli, ac Procuratoris Generalis.

Edita An. D. 1662.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

AD Apostolicæ dignitatis fastigium meritis licet imparibus, diuina dispositione euecti, illis quæ pro decoris Monastici, disciplinæque regularis conseruatione prouidè constituta esse noscuntur, libenter cum à Nobis petitur, Apostolici muniminis adiungimus firmitatem.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Iacobus Romanus Procurator Generalis Congregationis Cassinensis, Ordinis Sancti Benedicti, quod dilecti pariter filij Præsidens Generalis, & Visitatores dictæ Congregationis in eorum Dieta Ferrariæ nuper celebrata Decretum ediderunt tenoris qui sequitur, videlicet. Salutaribus monitis Eminentissimi D. Cardinalis Barberini Congregationis nostræ Protectoris, quibus pro eorumdem obseruantia cum suis particularibus literis sub Datum Romæ, die 19. mensis Aprilis proxime elapsi, Dietæ Capitulari directis enixè institit, vt par est, obtemperare volentes, omnibus, & singulis Congregationis nostræ Prælatis, etiam Monasteriorum nostrorum Sublaci, Farfæ, ac Monachis cuiuscumque conditionis prohibemus, & penitus interdicimus, à nostris Constitutionibus non recedentes, accessum ad Vrbem, quovis prætextu, absque licentia priùs in scriptis a Reuerendissimis PP. Abbate S. Pauli de Vrbe, & Procuratore Generali in Curia pro tempore existentibus obtenta.

Debent incedere per Vrbem cucullati.

§. 2. Nullique supradictorùm post eumdem accessum ad Vrbem liceat alibi etiam in domibus sæcularium propinquorum, præterquam in Monasterio Sancti Callisti sese recipere, commorari, & multò minus iuxta easdem Constitutiones nostras pernoctare, sub pœna suspensionis à quocumque gradu ipso facto ab omnibus incurrenda: iisdem pariter in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, vt associati, & omninò cucullati per Vrbem incedant, ne gradus Abbatialis, & Monasticus, ex dimissione sui dignioris habitus, debito honore priuetur. Quæ omnia tam in Alma Vrbe, quàm in aliis insignioribus Ciuitatibus, præcipue Neapolis, & Panormi, obseruanda esse decernimus.

Confirmat prout in rub.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti Iacobus Procurator Generalis Decretum huiusmodi, quo firmius subsistat, & seruetur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos ipsum Iacobum Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus extiterit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum, auctoritate Apostolica, tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, prædictorum Ordinis, & Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præ-

fentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 8. die 16. Sept. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 16. Septembris 1662. Pontificatus nostri anno octauo.

CXXXI. Quod spolia defunctorum Canonicorum Regularium Sanctissimi Saluatoris Procuratori Generali eiusdem Congregationis omninò applicari debeant.

Edita An. D. 1662.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua. ALiàs pro parte tunc existentis Abbatis Generalis Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Saluatoris Congregationi tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum exposito, quod ipse iuxta mandatum dictæ Congregationis Cardinalium in Capitulo Generali prædictæ Congregationis Canonicorum Regularium Venetiis anno superiore 1649. celebrato vnà cum Diffinitoribus Decretum ediderat, quod spolia defunctorum Canonicorum Regularium Congregationis huiusmodi transmitterentur à Prælatis localibus ad Procuratorem Generalem ipsius Congregationis, ad effectum soluendi debita Cameralia Monasteriorum particularium, & his deficientibus publica Religionis Romæ contracta cum Montistis, & censuariis, quodque Decretum huiusmodi ab ipso Abbate Generali, & Diffinitorio in Dieta eo anno Florentiæ habita etiam renouatum, & plenissimè confirmatum, ac à multis exacte obseruatum, & practicatum fuerat, sed nonnulli alij renitentes erant, illique parêre recusabant sub variis prætextibus, & subterfugiis, allegantes dictum decretum Constitutionibus Apostolicis, ac decretis prædictæ Congregationis Cardinalium, & Sacris Canonibus aduersari, licet nihil super ea re producerent.

Decretum Sacr. Congr. §. 1. Ideoque pro parte dicti Abbatis Generalis memoratis Cardinalibus supplicato, vt prædicti Decreti obseruationi opportune prouiderent, emanauit ab eorundem Cardinalium Congregatione Decretum tenoris qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio, &c. inhærendo resolutionibus aliàs factis in particulari Congregatione pro subleuandis oneribus duodecim Congregationum Monasticarum prænarratum Decretum a Definitorio Capituli Generalis anno 1649. Venetiis editum, & nuper in præterita Dieta innouatum pro satisfaciendis dumtaxat debitis onerum Cameralium, ac Montistarum, & censuariorum huiusmodi ad particularia Monasteria si adsint, sin minus ad commune Religionis spectantibus, & non aliàs virtute præsentium Sanctissimo Domino Nostro annuente approbat, & confirmat, ac ab omnibus ad quos spectat, inuiolabiliter obseruari, ac ad prædictos vsus solummodo applicari mandat, & præcipit, sub pœna contrafacientibus priuationis vocis actiuæ, & passiuæ prælaturæ, & officiorum, necnon perpetuæ inhabilitatis ad quæcumque alia obtinenda, rehabilitatione eidem Sacræ Congregationi reseruata, Constitutionibus Apostolicis, & eiusdem Ordinis statutis, aliisque quibuscumque in contrarium non obstantibus. In quorum fidem, &c. Datum Romæ die 15. Iulij 1650.

Confirmat prout in rub. §. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Ioannes Maria Lancius Procurator Generalis dictæ Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Saluatoris Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum præinsertum pro firmiori, & stabiliori illius obseruatione Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desideret. Nos ipsum Ioannem Mariam Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes. Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. De Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio obseruantiam præinserti decreti, sub pœnis in eo contentis, auctoritate Apostolica tenore præsentium iniungimus, salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari; Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit prædictæ Congregationis Canonicorum Regularium, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

§. 5. Volumus autem, vt earundem præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Transumptorum fides.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 27. Septembris 1662. Pontificatus nostri anno octauo. *D. P. An. 8. die 27. Sept.*

CXXXII. Confirmatio Breuium super diuisione Prouinciæ Sancti Ioannis Baptistæ; erectionisque B. Petri de Alcantara Discalceatorum Sancti Francisci nuncupat.

Vide ad Constit. huius Pont. 72. Sacrosancti, *& ad Constit. 101.* Aliàs nos, *in quibus agitur de hac Controuersia.*

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1662.

ALiàs pro parte dilecti filij Petri Roche Commissarij Generalis Curiæ Fratrum familiæ Vltramontanæ Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod iuxta mandatum, & decretum Capituli Generalis dicti Ordinis anno 1658. celebrati, ad instantiam Fratrum Prouinciæ S. Ioannis Baptistæ eiusdem Ordinis Nobis humiliter supplicatum fuerat, vt eandem Prouinciam in duas diuidi concederemus. *Supplicatio.*

§ 1. Nosque per quasdam nostras in simili forma Breuis literas, quarum initium *Sacrosancti Apostolatus officium*, &c. facultatem faciendi diuisionem huiusmodi concesseramus, cum erectione nouæ Prouin-

ciæ

ciæ huiusmodi deputaueramus, ac per ambas literas prædictas nouem Conuentus assignaueramus eidem nouæ Prouinciæ, quæ octo Conuentuum possessionem adepta fuerat: dicta verò Prouincia Sancti Ioannis Baptistæ Conuentum Murciæ, qui præcipuus inter dictos nouem Conuentus erat, retinuerat vigore concordati inter ambas partes facti, sed postmodum cum huiusmodi concordatum prædictis nostris literis præiudicaret, dicta noua Prouincia Procuratorem ad Romanam Curiam miserat, ad effectum proponendi causam in prædicta Cardinalium Congregatione, quæ vtriusque partis rationibus auditis sententiam dederat ad fauorem prædictæ nouæ Prouinciæ, dictumque concordatum nullum declarauerat, ac memoratum Conuentum Murciæ eidem nouæ Prouinciæ restitui debere decreuerat: verum prædicta Prouincia Sancti Ioannis Baptistæ executioni Apostolicarum in simili forma Breuis literarum super præmissis emanatarum restiterat, tandem post grauissima scandala non solum in Ciuitate Murciæ, sed etiam in vniuerso Hispaniarum Regno secuta, eundem Conuentum Murciæ dictæ nouæ Prouinciæ consignauerat, atque ita huic Prouinciæ nouem Conuentus assignati reperiebantur, in altera verò Prouincia S. Ioannis Baptistæ prædicta vigintiseptem Conuentus remanserant.

§. 2. Et in eadem expositione subiuncto, quod dicta Prouincia Sancti Ioannis Baptistæ nouas lites pro reuocandis illis, quæ per ternas nostras in forma Breuis literas stabilita sunt, mouere prætendebat, id verò occasionem aliarum maximarum perturbationum, & offensionum præberet, idcoque memoratæ Cardinalium Congregationi supplicato, vt perpetuum super præmissis silentium imponeret, quo & scandala Religioni periculosa cessarent, & fratrum quieti, & tranquillitati consuleretur, emanauit ab eadem Congregatione Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster preces huiusmodi remisit: Cum sub die 28. Aprilis proxime præteriti, causa iterum partibus auditis, & abunde informantibus proposita Eminentissimo Franciotto referente, decreuerit ad Prouinciam Sancti Ioannis Baptistæ spectare vigintiseptem Conuentus, remanente Conuentu Murciæ ad Prouinciam B. Petri de Alcantara iuxta resolutionem iam factam, inhærendo huic declarationi, aliisque decretis, & Breuibus Apostolicis super hac materia emanatis, vt tandem differentiis, controuersiis, litibus, & discordiis quibuslibet finis imponatur, vigore præsentium strictè præcipit, sub pœnis eo ipso incurrendis excommunicationis, priuationis vocum, & officiorum, aliisque arbitrio S. C. infligendis, omnibus, & singulis dictarum Prouinciarum, & totius Ordinis Religiosis, tam Superioribus, quam subditis, vt iuxta præmissa, necnon in reliquis iuxta dispositionem prædictorum decretorum, & Breuium omninò, & absque vlla tergiuersatione, etiam sub prætextu noui recursus ad hanc Sanctam Sedem pareant, & exequantur, nec directè, vel indirectè se opponere, aut contradicere præsumant.

§. 3. Quapropter sub iisdem pœnis perpetuum desuper silentium imponit, & impositum esse declarat, appellationibus, prætensionibus, iuribus, decretis quoque, ac Breuibus Apostolicis in contrarium forsan facientibus, cæterisque non obstantibus quibuscunque. Romæ 15. Septembris 1662. M. Card. Ginettus.

§. 4. Cum autem, sicut prædictus Petrus Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, & obseruatione Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret. Nos ipsum Petrum specialis fauore gratiæ prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Confirmatio decreti Sacr. Congr.

§. 5. Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, salua tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Decretum irritans.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab illis respectiue inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit præfatorum Ordinis, & Prouinciarum etiam Murciæ, aliisve quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Dat. P. A. S. die 11. Octob.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris, die 11. Octobris 1662. Pontificatus nostri anno octauo.

CXXXIII.

Conceditur Procuratoribus, & Commissariis Generalibus Curiæ Ordinis Minorum de Obseruantia, & Reformatorum S. Francisci Cismontanæ familiæ Votum perpetuum in propriis Prouinciis.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1662.

Ratio iustitiæ exigit, vt illi, qui multos pro Religione labores sustinuerunt, congruis honoribus, & gratiis decorentur.

§. 1. Volentes itaque dilectis filiis Procuratoribus, & Curiæ Commissariis Generalibus Fratrum Minorum, tam de Obseruantia, quàm Reformatorum nuncupatorum, Ordinis Sancti Francisci, qui rerum vsu tractandis, & procurandis in Romana Curia grauioribus Ordinis huiusmodi negotiis acquisito pollere noscuntur, & quorum opera proinde eorum Prouinciis plurimum vtilitatis allatura esse speramus, gratiam facere specialem, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Procuratoribus, & Commissariis Curiæ Generalibus Fratrum Minorum, tam de Obseruantia, quàm Reformatorum Familiæ Cismontanæ huiusmodi, qui sua respectiuè Officia triennij continui spatio hactenus gesserunt, & posthac quandocumque pari spatio gesserint, vt depositis eisdem Officiis, suffragium, siue votum perpetuum consultiuum, & decisiuum in quibusvis Capitulis, & Congregationibus suæ quisque Prouinciæ dicti Ordinis habere, & ferre, illoque vti frui, & gaudere liberè,

Concedit prout in rub.

pitulis Generalibus examinata, & approbata fuisset; quodque pro felici eiusdem Congregationis regimine edita fuerat Constitutio, vt Commendatores, & Rectores Collegiorum ipsius Congregationis in medio administrationis suorum officiorum illa in Diffinitorio Prouinciæ renunciare, ac per epistolas pleno Diffinitorio directas rationem Domorum Regularium quas renunciarent, ac Conuentualium in eis degentium, necnon pecuniarum, & bonorum ad easdem spectantium reddere deberent, & in potestate Diffinitorij Prouinciæ huiusmodi esset admittere eiusmodi resignationes, vel illas recusare, sicuti ipsi Diffinitorio pro Dei, & Religionis seruitio expedire videretur.

§. 1. Et in eadem expositione subiuncto, quod hæc Constitutio in quatuor Congregationibus generalibus successiuè habitis approbata fuerat, eiusque Procurator Generalis probè conscius vtilitatis, quæ ex illa prædictæ Congregationi prouenerat, & proueniebat, illam, ac omnia, quæ in illius obseruationem facta fuerant, & in posterum fierent, auctoritate Apostolica confirmari plurimum desiderabat: emanauit è Congregatione prædictorum Cardinalium decretum tenoris qui sequitur, videlicet.

Decretum Sac. Congr. §. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, & pro meliori gubernio Religionis huiusmodi censuit prædictam Constitutionem, seu Statutum, iuxta petita approbandam, & confirmandam esse, prout præsentium vigore approbat, & confirmat, eique Apostolicæ auctoritatis robur adiicit, suumque effectum sortiri decernit, contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 24. Nouembris 1652. M. Cardinalis Ginettus.

Confirmat prout in rubrica. §. 3. Cum autem, sicut prædictus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summoperè desideret, Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes. Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus (salua tamen semper in præmissis auctoritate eiusdem Congregationis Cardinalium.

Decretum irritans. §. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectiuè inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationis Fratrum huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

D. P. An. 8, die 18. Dec. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 18. Decembris 1662. Pontificatus nostri anno octauo.

CXXXVI.

Confirmatio Statutorum, ac Decretorum Capituli Generalis Hoscensis Ordinis B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum.

Vide aliam Confirmationem Statutorum ad Const. 131. Vrbani VIII. Sacri Apostolatus, *pro Fratribus Discalceatis huius Ordinis.*

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Elien An. D. 1662. *Exordium.* AD Pastoralis dignitatis fastigium, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, per ineffabilem diuinæ bonitatis abundantiam euecti, illa, quæ pro felici, prosperoque Religiosorum virorum, qui è fluctibus sæculi in regularis vitæ portum confugerunt, assumptoque suaui Christi iugo, Altissimi obsequiis sese deuouerunt, ac vberes bonorum operum fructus per Dei gratiam proferre iugiter satagunt, regimine, & gubernio prudenter, & salubriter constituta esse noscuntur, libenter, cum id à Nobis petitur, Apostolici muniminis præsidio roboramus.

Sequuntur Decreta. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de la Rosa Vicarius Generalis Italiæ, & Siciliæ, ac Procurator Generalis totius Ordinis Fratrum B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum, quod in vltimo Capitulo Generali dicti Ordinis in Conuentu Hoscensi die 15. Octobris 1658. celebrato pro felici eiusdem Ordinis directione editæ fuerunt nonnullæ Constitutiones, quæ à Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. Eccl. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita in nonnullis emendatæ sunt, tenoris qui sequitur, videlicet.

Primò ad pleniorem obseruationem Motus proprij Sanctissimi felic. recordationis Vrbani VIII. de expulsione Regularium delinquentium, iuxta id, quod similiter decretum est in Capitulo General. Barbastrensi, & Murciensi proximè celebratis, prædictum Generale Diffinitorium decreuit designare, ac designauit in singulis Prouinciis totius prædicti Ordinis sex Consultores, quatuor scilicet Prouinciæ Diffinitores, & duos Diffinitores Generales: de quorum sex consilio Reuerendissimus Magister Generalis possit in criminosos, & incorrigibiles expulsionis ferre sententiam.

Similiter autem decreuit, quod ex cuiuslibet prædictorum sex Consultorum defectu illius loco duo Electores Generales pro tali Prouincia succedant, habita attentione, quod dignior priùs designatus minùs digno intelligatur.

Item decreuit prædictum Generale Diffinitorium, quod in omnibus Prouinciis Patres Diffinitores earum, necnon Diffinitores, & Electores Generales, dum prædictis Officiis funguntur, omnibus exemptionibus, gratiis, & priuilegiis Magistrorum de numero gaudeant.

Item habita consideratione laborum, quos Patres Vocales ad Capitulum Generale Barbastrense, & Murciense proximè celebratum concurrentes, hyemalibus molestiis glacierum, niuium, fluminumque inundantium in itineribus sunt passi, quin & Vocales ad Capitulum Generale Barchinonense prætetium conuocatos canicularibus feruentis solis caloribus summoperè vexatos fuisse, idemque semper imminere periculum, & alia maxima incommoda, vt si contingat in maiori hebdomada celebrari, prouidè, prudenterque timeri, si Capitula Generalia futura (iuxta Decretum Capituli Generalis Toletani à Sanctissimo Domino Nostro Vrbano Octauo confirmatum) Magistratu Ordinis quovis modo vacante, quatuor solum mensibus expletis, quocunque anni tempore accidat, celebrentur: prædictum Generale Diffinitorium tot calamitatibus occurrere satagens, earumque pressuram euadere cupiens, fecit, & *Generalia Capitula quando celebranda.*

mauit

matura attentione decreuit, vt in posterum Capitulum Generale Magistratu Ordinis quovis modo vacante, si per quatuor menses ante Festum Pentecostes id euenerit, in Vigilia dicti festi celebretur; Si autem successerit mors Magistri Generalis, vel alia (vt præfertur) vacatio intra tempus quatuor mensium ante dictum Festum, tunc ad Sabbathum Dominicæ tertiæ Octobris eiusdem anni celebratio Capituli Generalis differatur; & similiter si Magistratus vacatio prædicta per quatuor menses ante dictum Sabbathum Dominicæ tertiæ Octobris acciderit, in tali Sabbatho dictæ Dominicæ celebretur; Si autem intra tempus quatuor mensium ante dictam Dominicam tertiam Octobris contigerit, tunc ad Sabbathum, seu Vigiliam Pentecostes anni immediate futuri transferatur: insuperque decreuit prædictum Generale Diffinitorium propriis inhærendo Constitutionibus celebrationem Capitulorum Generalium semper in Sabbatho, & non alia die fieri debere; Vnde in hunc finem, & pro maiori declaratione præfati Decreti statuit, quod si quatuor menses à vacatione Generalatus expleantur ante Sabbathum Pentecostes, celebratio Capituli fiat in Sabbatho Pentecostes, & similiter si expleantur ante Dominicam tertiam Octobris, celebratio Capituli fiat in Sabbatho ante Dominicam prædictam tertiam Octobris; si verò quatuor menses à vacatione Generalatus expleantur post Festum Pentecostes, intra octauam tamen dicti Festi, celebratio Capituli Generalis fiat in Sabbatho ante Dominicam Sanctissimæ Trinitatis: & similiter si prædicti quatuor menses dictæ vacationis expleantur post dictam Dominicam tertiam, intra octauam tamen illius, celebratio Capituli Generalis fiat in Sabbatho primo post dictam tertiam Dominicam Octobris, & non vltra, ne ob tam paucos dies electio Magistri Generalis in tam longum tempus differatur: interim autem donec Capitulum Generale, nouaque electio fiat, Prior Monasterij Barchinonensis semper sit Caput, & Vicarius Generalis totius Religionis. Prædictumque Generale Diffinitorium suppliciter, & humiliter exorat Sanctissimum Dominum Nostrum Papam vt huiusmodi Decretum pro sua benignitate confirmare, & præfatum dicti Capituli Generalis Toletani ad ipsius instantiam confirmatum à Sanctissimo Vrbano Octauo, prout huic contrariatur, derogare dignetur.

Prouincialia Capit. quando celebranda.

Item prædictum Generale Diffinitorium decreuit, vt deinceps in perpetuum celebrentur Capitula Prouincialia verno tempore circumcirca Dominicam Cantate, Sabbatho ante ipsam: & quod si in dicto tempore Magistratus Ordinis vacauerit, Capituli, vel Capitulorum Prouincialium celebratio vsque ad aliam Dominicam Cantate, immediatè futuram prorogetur: Vt sic fiat conformius Constitutionibus Religionis, iuxta caput quartum secundæ distinctionis 1 vbi sic: Religio (vacante scilicet quovis modo Magistratu Ordinis) in eodem prorsus statu perseueret, sicut fuerat ante vacationem Magistratus: & in cap. 6. eiusdem distinctionis de Capitulo Prouinciali sic: Celebretur tamen prædictum Capitulum in Dominica Cantate, in qua futuris temporibus in toto Ordine celebranda sunt inuiolabiliter Capitula Prouincialia.

Contributiones in duas partes diuidenda.

Item prædictum Generale Diffinitorium vtilitati Prouinciarum Nouæ Hispaniæ, & del Perù in Regnis Indiarum Occidentalium, earumque leuamini consulens, ne superfluis sumptibus, & contributionibus nimis grauentur, decreuit, vt de cætero contributiones pro Vestuariis Magistri Generalis in illis Prouinciis fieri solitæ, minimè fiant, sed pro Vestuariis Magistri Generalis, & sumptibus Procuratoris Generalis Curiæ Romanæ, & negotiis, seu litibus in ea concurrentibus, designauit prædictum Generale Diffinitorium medietatem contributionum, quæ in illis Prouinciis pro Vestuariis suorum Vicariorum Generalium fiunt, iuxta ea, quæ fieri consueuerunt, itavt tales Contributiones in duas æquales partes diuidantur, quarum vna Magistro Generali in Hispaniam mittatur, altera verò ipsis Vicariis Generalibus pro sui Officij sumptibus designetur.

Item cum dubitatum fuisset in prædicto Diffinitorio ad quem facultas exponendi ad Religionis gradus attineat? Post discretum iurium inquisitionem declaratum fuit, pertinere ad quodlibet Diffinitorium cuiuslibet Prouinciæ, non solùm approbationem lecturæ, vel prædicationis ad prædictos gradus, sed facultatem exponendi ad illos. Quia tamen expositio ad futuram vacantem ex Decreto Sanctissimi Pauli Quinti est prohibita, similiter declarauit prædictum Generale Diffinitorium (ne gradus suspensi per longum tempus maneant, ex quo plura præuidentur bono regimini imminentia damna, & ne Religiosi, aliàs idonei, & approbati illis orbentur vsque ad Capitulum futurum) posse Diffinitorium Prouinciale prædictam facultatem exponendi, quæ iure nostrarum Constitutionum Diffinitorio Prouinciali priuatiue competit, concedere Reuerendissimo Patri Magistro Generali, vt quoties graduum vacatio contigerit, possit exponere ad talem determinatam vacantem quemlibet ex approbatis à Diffinitorio Prouinciali.

In vacantia graduū Diffinitorii prouideat.

Insuper decreuit prædictum Generale Diffinitorium, ita, & iuxta hoc Decretum disponendum fore caput vigesimumquintum nostrarum Constitutionum de Magistris, & Præsentatis.

Item confirmauit prædictum Generale Diffinitorium, quod iam decretum est in Capitulis generalibus Hortensi, Barbastrensi, & Murciensi proximè celebratis circa facultatem, & potestatem R. P. Prioris Barchinonensis Magistratu vacante, tanquam Supremi Religionis Capitis: & Vicarij generalis totius Ordinis de, & super confirmatione Graduum vacantium tempore sui Regiminis: & prædictum Diffinitorium generale, nemine discrepante, declarauit R. P. Priorem Barchinonensem ratione sui Officij prædicti habere sufficientem facultatem, & authoritatem ad confirmationem Graduum conferendam iure nostrarum Constitutionum dist. 2. cap. 4. his verbis: Vicesque, & potestatem Magistri generalis in omnibus, prout in his Constitutionibus sancitur, habeat.

Item desiderans prædictum generale Diffinitorium inter Patres Principatus Cataloniæ, & Aragoniæ iurgia sedare, & pacem stabilire, decreuit, vt de cætero in Capitulis Prouincialibus Prouinciæ Aragoniæ eligatur ad minus vnus ex Patribus Principatus Cataloniæ in Diffinitorem Prouincialem. Item decreuit prædictum generale Diffinitorium ad perpetuam rei memoriam, quod tam Reuerendissimus Magister Generalis, quàm Prouinciales, Commendatores, & Vicarij Generales in fine quarumcunque literarum patentium, & aliarum Testimonialium Scripturarum, Professionum, &c. hoc vtantur stylo, vt post numeratum Domini annum, similiter scribere debeant annum fundationis Ordinis, his verbis: à fundatione nostri Ordinis anno N.

Missa de B. Virgine quolibet Sabbatho celebrāda.

Item prædictum Generale Diffinitorium decreuit, quod in die Sabbathi cuiuscunque hebdomadæ post Primam, secundum antiquam Religionis consuetudinem inuiolabiliter celebretur Missa de Beata Virgine in omnibus Conuentibus totius Ordinis iuxta Ritum Romanum, cui intersint omnes Religiosi cuiuscunque gradus, aut qualitatis extiterint, Reuerendissimo Magistro Generali non excepto. Similiter eadem die post completorium ad cantandum Antiphonam Salue, in Capella maiori Ecclesiæ conueniant.

Missæ pro Fratribus defunctis celebrandæ.

Item decreuit, quod eadem suffragia, quæ pro quolibet Religioso Professo decedente celebrantur, ac debent celebrari, eadem etiam pro Religioso Nouitio defuncto celebrentur: Rursusque Commendator Domus, vbi aliquis Religiosus, tam Professus, quàm Nouitius obierit, quamprimum poterit, certiores faciat, tam Prouincialem, quàm Commendatores illius Prouinciæ de Fratris morte, nomine, & officio, vt pro illo supra posita suffragia fiant, teneanturque Commendatores, seu Prælati Conuentuum nomen defuncti Fratris scribere in tabella ad hunc effectum in Choro, vel in Sacristia destinata, & solito triennio retinenda, & renouanda, quam debeant Visitatores in suis Visitationibus sedulò examinare, & an suffragia pro defunctis sint integrè persoluta. Similiterque audita morte

sanctis.

Sanctiss. D. N. PP. in singulis Conuentibus nostri Ordinis solennes Exequiæ pro ipso fiant, idemque pro Eminentissimo Domino Cardinali Nostræ Religionis Protectore, & pro Rege, & Regina Catholicis, totius Religionis Patronis, & Fundatoribus fiat. Qualibet feria secunda (tempore Paschali excepto) post Primam cantetur Missa quotidiana Defunctorum, qua finita fiat processio secundum antiquam consuetudinem Religionis, quod si dicta feria secunda aliquo Festo solenni impedita fuerit, in tertiam, vel quartam feriam transferatur, vt in Cæremoniali nostri Ordinis notatur.

Item cum ex nostris Constitutionibus quotidie bis mentaliter orare teneamur, decreuit prædictum Generale Diffinitorium tempus primæ orationi toto anni tempore dimidiam saltem horam immediatam ante Primam destinare, taliter quod primo manè omnes Fratres in Choro conueniant, vbi genibus flexis, inuocato Spiritu Sancto Antiphona, Veni Sancte Spiritus, reple tuorum corda fidelium, & tui amoris in eis ignem accende. Sub tuum præsidium confugimus Sancta Dei Genitrix, nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, sed à periculis cunctis libera nos semper Virgo gloriosa, & benedicta. Vers. Emitte Spiritum tuum, &c. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix, &c. Saluos fac seruos tuos, &c. Domine exaudi, &c. Dominus vobiscum, &c. Oremus. Deus qui corda fidelium, &c. Deus virtutum, cuius est totum, quod est optimum, insere pectoribus nostris amorem tui Nominis, & præsta in nobis Religionis augmentum, vt quæ sunt bona nutrias, ac pietatis studio, quæ sunt nutrita custodias. Defende quæsumus Domine Beata Maria semper Virgine intercedente istam ab omni aduersitate familiam, & toto corde tibi prostratam ab hostium propitius tuere clementer insidiis. Per Christum Dominum nostrum. Amen. Secundò etiam conueniant post completorium, factoque saltem post dimidiam Orationis horam signo à Prælato, Hebdomadarius incipiat Antiphonam: Conceptio tua Dei Genitrix Virgo gaudium annunciauit vniuerso mundo, ex te enim ortus est Sol Iustitiæ Christus Deus Noster, qui soluens maledictionem dedit Benedictionem, & confundens mortem donauit nobis vitam sempiternam, prout in Rituali Ordinis notatur: & cùm hoc ita decretum sit in aliis Capitulis Generalibus, nempe Bilbilitano, Hobrensi, & Burtinensi, iuxta ipsum ordinanda est Constitutio vbi designat tempus Orationis immediate post Nonam, vel Matutinas.

Oratio post Primam, & Complet. facienda.

Item præter disciplinas à Constitutione assignatas, & eas, quæ fiunt quarta, & sexta feria per totum quadragesimale tempus, decreuit prædictum Generale Diffinitorium, quod omnibus feriis sextis per totum Aduentum seruari a Religione stabilitur, vt Vespere omnes Fratres conueniant in Choro, vel Ecclesia, & ibi communem faciant disciplinam, similiterque alias communes disciplinas, quibus in pluribus Conuentibus nostri Ordinis magno prouentu, ac ædificatione Religiosi se exercent, qood prædictum Generale Diffinitorium laudauit, & approbauit.

Disciplina facienda.

Item statuit, quod præter ieiunia in nostris Constitutionibus statuta, teneantur ieiunare omnes Fratres (vt est laudabilis, & antiqua consuetudo Religionis) in omnibus Vigiliis Festiuitatum Beatæ Mariæ Virginis, Dominæ, ac Patronæ Nostræ, & in Vigilia Sanctissimi Patriarchæ nostri Petri Nolasci.

Ieiunia.

Item decreuit, quod Commendatores, seu Prælati Conuentuum nunquam à Refectorio absint, nullumque Religiosum, tam ex Magistris, quàm ex Præsentatis abesse permittant: quod si Commendator, seu Prælatus Conuentus crebrò, & sæpius à Refectorio abfuerit, Officio, & commenda priuetur.

Item decreuit, quod PP. Commendatores prouideant Religiosis omnia necessaria ad vestitum, & ille, qui habitum integrum in triennio, & calceamenta toties, quoties opus, & requisitus fuerit, suis subditis non dederit, puniatur in Capitulo Prouinciali ad arbitrium Diffinitorij, & sit inhabilis ad cæteras Prælaturas.

Vestiarium.

Præterea pro notitia cap. 16. primæ distinctionis nostrarum Constitutionum, & sequentium, vbi de leui culpa, de graui, grauiori, & grauissima culpa agitur, declarauit prædictum Generale Diffinitorium, notari debere materiam eiusdem delicti puniendam pœnis grauis, vel leuis culpæ, quod debet intelligi (ne videatur inconsequentia, vel oppositio Constitutionum) iuxta grauitatem, vel leuitatem materiæ, quæ in moralibus aggrauant, vel diminuunt culpam. Et insuper decreuit debere prædictis Capitibus addi pœnas, quæ per varia capita nostrarum Constitutionum sunt dispersæ, vnicuique propria adaptando, & insimul colligendo cum relatione ad proprias, & congruas Constitutiones, vt facilius in promptu habeantur, vt statutum fuit in Capitulo Generali Murciensi.

Pœna delinquentium.

Item decreuit, quod Religiosus, qui ea delicta commiserit, quibus pœna in Constitutionibus declarata debetur, si triennium, de sententia iuridica Generalis Magistri, aut Prouincialis cum duobus Diffinitoribus, vel Prælatis, ad triremes mittatur, tempore pro qualitate criminis debito, non per expulsionem à Religione, sed per exspoliationem Habitus: transacto verò tempore pœnitentiæ redire tenetur ad Religionem, & se suis Prælatis præsentare, vt de eius Conuentualitate prouideant, & tunc inter reliquos Fratres Habitu eodem indutus commoretur.

Ad triremes.

Præterea decreuit, quod nemo Religiosorum possit habere redditus annuales, seu census, nisi de licentia Sedis Apostolicæ, iuxta Constitutionem Sanctissimi Domini Vrbani Octaui: quod si secus fiat, qui habuerit, ipsis statim priuetur, & applicentur Conuentibus, seu Monasteriis, quibus ex vi Constitutionis pertinent.

Redditus prohibiti.

Item quia capite vigesimotertio primæ distinctionis de recipiendis ad Ordinem habetur, quod nullus recipiatur in Ordine, nisi de consensu maioris, vel sanioris partis Conuentus, decreuit prædictum Generale Diffinitorium, quod illa clausula: vel sanioris partis, deleatur, semper enim debet recipi, qui recipiendus fuerit de consensu maioris partis.

Receptio Nouitiorum.

Item decreuit, quod nullus Religiosus alienæ Professionis, cuiuscumque qualitatis, aut conditionis extiterit (exceptis Nobilibus Militaribus) possit ad nostram Religionem admitti, super quo taxatur Magistro Generali potestas: similiter Magistro Generali, & Procuratori Generali in Romana Curia taxatur potestas suum præbendi consensum super transitu Religiosorum ex Discalceata ad nostram primiouam, seu de Obseruantia Familiam. Insuper nullus ad habitum nostræ Religionis admittatur, nisi prius de genere, moribus, & vita accuratà, & fide digna informatione, ac aliis, quæ expresè habentur in nostris Constitutionibus prædicto capite 23 Commendatori, & Communitati plenè illius Conuentus, vbi recipiendus est, clarè constet.

Super transitu Religios.

Præterea obseruari præcipimus Decretum ex Motu proprio Sanctissimi Domini Sixti Quinti, quo decreuit, quod nullus ex sacrilego, aut incestuoso concubitu vsque ad tertium consanguinitatis, vel affinitatis gradum natus ad Habitum admittatur, neque ad Professionem in aliqua Religione: quod si secus fiat, Professionem decernit esse nullam, eosque fecit inhabiles ad profitendum, & ad ascendendum ad quoscunque gradus, & dignitates, reliquosque illegitimos ex alio thoro natos, spurios, vel naturales, etiam aliàs legitimatos ad Religionem admitti non posse, aut debere, nisi prius illorum vita, & moribus diligenter cognitis, & circumstantiis vniuersis fide dignis testimoniis; ita vt eorum receptio videatur profutura vniuersæ Religionis commodo, & vtilitati eius, super quo in Generali, vel Prouinciali Capitulo matura deliberatione habita vnanimi consensu Diffinitorum, & Prouincialis, vel Generalis ad habitum Regularem apprebentur. Et nihilominus hi sic recepti ad gradus, honores, & dignitates Ordinis perpetuò sint inhabiles, nisi à Sancta Sede Apostolica specialiter dispensetur cum eis.

Præterea declaramus Vicarios Conuentuum non esse Prælatos cum sufficienti auctoritate, & potestate

ad admittendum, vel tradendum habitum Nouitiis: poterit tamen, sit si Præsidens in capite, vacante officio Commendatoris, etiamsi sit per suspensionem ab Officio, cæteris vt suprà concurrentibus.

Vicarij Conuentuum.

Insoper decreuit prædictum Generale Diffinitorium, quod in prædicto capite 23. de recipiendis ad Ordinem, vbi dicitur: & tempus probationis assignetur ei (Nouitio scilicet) à Prælato, addatur: iuxta Decretum Sacrosancti Concilij Tridentioi sessione vigesimatertia, & de iure, quod est integer annus, post quem immediatè Nouitius est admittendus.

Professio non ualentium.

Item decreuit prædictum Generale Diffinitorium, quod in capite vigesimoquarto prædictæ primæ distinctionis, vbi agitur de Professione, addantur hæc: & similiter irrita, & nulla sit Professio illorum, qui ex sacrilego, aut incestuoso concubitu vsque ad tertium consanguinitatis, vel affinitatis gradum sunt nati, iuxta Motum proprium fel. recor. Sixti Papæ V. quem Generale Capitulum Murciense in Ordine Nostro seruari decreuit. Et pariter sit irrita, & nulla professio illorum, qui in alia Regulari Religione fuerint professi, iuxta Decretum Capituli Generalis Toletani à Sanctissimo Vrbano Octauo confirmatum; si verò tacita veritate, vel expressa falsitate huiusmodi defectus habentes professionem emiserint, quocumque tempore id cognoscatur, ab Ordine Nostro penitus, tanquam non professi expellantur.

Contra defraudantes bona Redemptionis.

Item decreuit prædictum Generale Diffinitorium, quod qui bona Redemptioois in aliquo defraudasse repertus fuerit, oon solum voce actiua, & passiua in perpetuum priuatus existat, sicut inter alias pœnas, cap. 28. primæ distinctionis nostrarum Constitutionum statuitur, sed illum sic delinquentem, nec Prouincialis, nec Generalis Magister ad tales voces restituere, & ab ea pœna liberare possit, nisi solum vniuersum Diffinitorium Generale vnanime, & conforme, ac nemine discrepante, & nisi restitutis ablatis: & similiter decreuit, quod bona Redemptionis nequeant à Conuentibus pretio comparari, nisi infra vigintiquatuor horarum spatium pretium pro emptione in communi deposito prædictæ Redemptionis reponatur; quod si contrarium per aliquos Prælatos fiat, pœnis in prædicta Constitutione assignatis subiaceant.

Insuperque declarauit prædictum Generale Diffinitorium, quod pœnæ Constitutionum in bona Religionis defraudantes, non tantùm sunt excommunicatio, & priuatio vocis actiuæ, & passiuæ, sed etiam priuatio Officiorum in tota Religione: & ita fuor in posterum intelligendæ, & iofligendæ.

Item quia statutum est à Capitulo Generali Toletano, & à Sanctissimo Vrbano Octauo felic. recordationis confirmatum, quod si quando Officium Generalatus vacauerit, & fuerit notificata vacatio Conuentui Barchinonensi, & oon sit Prior electus, tenentur Patres Conuentuales dicti Conuentus intra spatium vigintiquatuor horarum Priorem de more, iuxta Constitutiones eligere; Decreuit prædictum Generale Diffinitorium, quod si secus fecerint, in Gubernium Religionis, & Officium Vicarij Generalis succedat Prouincialis, aut Vicarius Prouincialis in Capite illius Prouinciæ, vbi erit celebrandum Capitulum Generale immediate futurum. Deficiente verò Prouinciali, aut prædicto Vicario Prouinciali, succedat Commendator illius Domus, in qua celebrandum est prædictum Capitulom. Quod similiter obseruandum est, si Prior Barchinonensis, tempore, quo Magistratus vacauerit, fuerit legitimè impeditus gubernio Religionis, iuxta Decretum Capituli Generalis Bilbilitani, à Capitulis Hoscensi, Barbastrensi, & Murciensi confirmatum.

Alternatiua Magistri Generalis.

Item cum seruari debeat alternatiua in Officio Magistri Generalis, taliter, quod vna vice sit ex Corona Aragoniæ, & Galliæ, ac Italiæ, altera ex Corona Castellæ, inclusis Prouinciis Vandaliæ, & Indiarum, ex Decreto Sanctissimi Clementis VIII. fel. record. prædictum Generale Diffinitorium decreuit, quod si Magister electus obierit ante absolutionem Capituli suæ electionis, noo iudicetur eius alternatiua expleta, sed secundum eaodem debeat de nouo fieri electio Magistri Generalis: quæ prædicta alternatiua debet intelligi ex filiis cuiuslibet Prouinciæ in ipsa inclusæ, qui in ea Professionem emiserunt, noo tamen adoptati huiuscemodi enim nullatenus tali alternatiua possunt gaudere: consequenterque tempus vacantis; & Officij Vicarij Generalis minimè tenetur expectari de nouo, casu quo Magistratus, vt dictum est, aote absolutionem Capituli suæ electionis vacauerit.

De vacatione Magistratus.

Item quia in capite secundo secundæ distinctionis nostrarum Constitutionum, vbi agitur de vacatione Magistratus, non exprimitur peculiaris vacatio, quæ potest fieri per renunciationem, declarauit prædictum Generale Diffinitorium, posse Magistrum Generalem liberè renunciare Magistratum, nulla alia causa adhibita, nec desiderata: quæ renunciatio poterit ab ipso, vel per se, vel per Procuratorem suum legitimum fieri, & erit sufficiens, si coram Prouinciali, Diffinitoribus, & Electoribus Generalibus illius Prouinciæ, in qua extiterit, fiat: dummodò Secretarius Religionis testimonio fidem faciente eam testificetur, quod testimonium Commendator Domus, vel Secretarius per Nuncium specialem ad Priorem Barchinonensem, vel ad quem Officium Vicarij Generalis spectauerit, mittat, qui statim vacationem Magistratus omnibus Fratribus domus illius, in qua fuerit, in Capitulo congregatis, prædicto testimonio fidem faciente, manifestet, & tunc ab omnibus solenniter obedientiam recipiat coram tali Nuncio de omnibus his testimonia fide digna recipiente, vt de anno, die, & hora possessionis Officij Vicarij Generalis omnibus iuridicè constet, quamprimumque talis Vicarius Generalis ad omnes Prouincias literas suas Patentes, tam obedientiæ, quàm conuocationis ad Capitulum Generale celebrandum transmittat, & consequenter prædictum Generale Diffinitorium declarauit quod in capitibus nostrarum Constitutionum, vbi exprimuntur causæ vacationis Magistratus, vt decessus, &c. addatur, & exprimatur hæc peculiaris, nempe renunciatio.

Insuper declarauit prædictum Generale Diffinitorium (ad omnem ambiguitatem tolleodam) quod tempus Gubernij Vicariatus Generalis totius Ordinis non habeat locum, nec habere possit, casu quo expleatur electionis sexennium. Præterea declarauit, quod etsi iure nostrarum Constitutionum omnes Vocales Capituli Generalis conuocati iudicentur ad Capitulum Generale, quando expletur sexennium, Magister tamen Generalis tenetur opportuno tempore illos ad celebrationem dicti Capituli conuocare.

Electores.

Item cùm præter Electores Magistri Generalis à Constitutione capite tertio 2. dist. determinatos, duo alij in qualiber Prouincia designentur, & canonica electione similiter per secreta suffragia eligantur, ex decreto Capituli Generalis Matritensis a subsequentibus, & diuturna consuetudine confirmato, ita vt in qualibet Prouincia quinque sint Electores suffragium habentes in Capitulo Generali, Prouincialis nempe, & quatuor Socij, quorum duo titulo Diffinitorum, alij verò Electorum Generalium gaudent, decreuit prædictum Generale Diffinitorium, quod qui titulo Electorum designantur, tantum habeant suffragium in qualificatione Vocalium ante electionem, & in electione Magistri, ac Domus Capitularis, non autem in aliis Diffinitoriis, seruando in hoc consuetudinem Religionis à Capitulo Generali Murciensi approbatam, & confirmatam: & similiter, quia dicti Diffinitores, & Electores Capituli Generalis debent esse gradu Magisterij, vel Præsentaturæ insigniti, vel saltem per viginti annos à professione antiqui, vt in electione Magistri possint habere suffragium, iuxta Decretum Capituli Generalis Barchinonensis à subsequentibus confirmatum, & obseruatum: decreuit prædictum Generale Diffinitorium, quod tempus prædictæ antiquitatis viginti annorum per authenticum, & fide dignum transumptum Professionis constare debet.

Procurator Rom. Curiæ.

Item cum quicúque in Romana Curia in Officio Procuratoris Generalis strenuè, & cum approbatione communi

muni per quinquennium se gesserit, si fuerit Magister, vocem habeat in Capitulo Generali proximè immediatè futuro, ex decreto Capituli Generalis Toletani à Sanctissimo Vrbano Octauo confirmato, decreuit prædictum Generale Diffinitorium, quod talis Procurator Generalis non tantum habeat vocem in electionibus Capituli Generalis, verum etiam in omnibus Diffinitoriis illas subsequentibus vsque ad absolutionem Capituli, cum præcedentia loci ad omnes Diffinitores Generales.

Subrogatio. Item prædictum Generale Diffinitorium approbauit, ac confirmauit Statutum Capituli Generalis Murciensis, quo decernitur, quod in electione Diffinitoris, vel Electoris Generalis, loco illius, qui morte, vel impedimento legitimo Capitulo Generali assistere nequit, quæ à Diffinitoribus Prouinciæ simul cum Prouinciali fieri debet, vocem habeat Magister Generalis, si præsens fuerit, minimè tamen Vicarius Generalis Ordinis, qui loco Magistri succedit.

Vicarius Capituli Gen. Item approbauit, & confirmauit prædictum Generale Diffinitorium Statutum Capituli Generalis Murciensis, quo decernitur, quod non possit Vicarius Generalis, aut Prouincialis à die vacationis Magistratus vsque ad nouam Magistri Generalis electionem, aliquem Electorem voce actiua priuare: quod etiam extendit hoc prædictum Generale Diffinitorium ad vocem passiuam, quod si ratione alicuius delicti, vel ob alias causas sit inhabilis, & suffragandi actione ex iure communi, vel nostrarum Constitutionum careat, à Capitulo Generali ante electionem accuratim scrutetur, ac decidatur.

Item cum omnes Vocales Capituli Generalis, vt moris est, die immediate præcedenti ad diem Electionis in Conuentu designato ad illam conueniant, ibi à Præside Ordinis, & Capituli benigne suscipiantur, & Vicarius Capituli nominetur, qui iurisdictionem ordinariam super omnes Capitulares, & alios Fratres ad Capitulum concurrentes exercebit: talis autem Vicarius est eligendus ex Capitularibus illius Prouinciæ, in qua celebratur Capitulum Generale, vir prouidus, religiosus, pacificus, & virtute præditus: quam consuetudinem approbauit, ac confirmauit Capitulum Generale Murciense, & hoc prædictum Generale Diffinitorium decreuit seruari.

Eadem autem die, qua prædicti Vocales ad electionem in præfato Conuentu conuenerint, vespetrina sessione congregata, & facta commemoratione pro Sanctissimo Domino Nostro Papa, & felici statu Ecclesiæ, & pro Rege, pro Benefactoribus Ordinis, & captiuis Christianis viuis, atque defunctis, prout in capite decimoseptimo de Capitulo quotidiano in nostris Constitutionibus statuitur, Præses electionis breuem, & piam Orationem habeat, qua Patres Electores de fine conuentionis moneat, simulque ad electionem noui Magistri Generalis rectè, legitime, & canonicè peragendam hortetur, virtutesque, prudentiam, & doctrinam viro eligendo necessarias exponat, qua peracta, ad examen Vocalium procedat, & primò præcipiat, idque secundò, & tertiò moneat, vt si quis aliquem Vocalium in Diffinitorio aliquo impedimento legitimo, vel censura Ecclesiastica innodatum (ratione cuius in electione non habeat suffragium) assistere sciuerit, continuò manifestet.

De Electione Magistri Gen. Quod si aliquis reperiatur, & sufficienter probetur, tale pati impedimentum, à Diffinitorio declaretur, & de Capitulo eiiciatur: ita vt in hac sessione omnes Vocales examinentur, & ad futuram die sequenti electionem certo numero statuantur. Et die sequenti primo mane ad auroram omnes Vocales legitima voce ad electionem pridie designati in loco Capitulari conueniant, ibique celebretur Missa Spiritus Sancti, & Concio literalis Latino idiomate ad Electores habeatur, exhortando eos ad rectam, & bono communi vtilem electionem: qua finita omnes flexis genibus Hymnum, Veni creator Spiritus, cantent, & Præses surgens, dicat: Emitte Spiritum tuum, &c. Dominus vobiscum, &c. Oremus, Deus qui corda fidelium, &c. & sic ad electionem procedatur forma Iuris iuxta nostras Constitutiones seruata. Magister Generalis post electionem vsquedum a Sancta Sede confirmationem sui Officij obtineat, eo fungatur, non tantum sub titulo Vicarij Generalis, vt in Constitutionibus sancitur, sed etiam Generalis electi, ex consuetudine Religionis ab hoc prædicto Generali Diffinitorio approbata, & confirmata.

Electio fit per excessum. Circa quod est obseruandum, vt omnis ambigendi locus relegetur, quod si numerus suffragiorum sit impar, verbi gratia, si Vocales sint viginti & nouem (qui numerus ex duabus partibus inæqualibus constat, quarum vna habet quindecim, alia verò quatuordecim) ille qui habuerit quindecim suffragia, dummodo non sit ex numero eligentium, sit legitime electus, si verò ex numero illorum sit, indigeat alio suffragio vltra quindecim, vt suum ipsius suffragium sibi profuisse non æstimetur: si autem in aliqua schedula, seu suffragio Scrutatores reperiant aliquam subscriptionem, vel signum, aut Chirographum, ratione cuius deueniant in cognitionem eligentis, vel si nihil reperiant scriptum, aut si aliquod suffragium in fauorem alicuius inepti reperiant, non propterea aliquod præiudicium electioni sequatur; sed talis schedula subscripta, & signata, velut alba, in fauorem inepti separetur, & pro suffragio cassato reputetur, & habeatur, ac postea cum cæteris comburatur, quæ omnia seruari debent, tam in prædicta electione Magistri, quàm in electione Prouincialis, ac in omni electione canonicè facienda.

Item prædictum Generale Diffinitorium confirmauit, quod Capitulum Generale Murciense erga Officium Magistri Generalis decreuit, nempe quod Magister Generalis in toto Ordine Generalem habeat potestatem; illam (inquam) quæ iure Superioribus cuiuslibet Religionis est concessa, & in posterum concedenda ad omnia, ad quæ ex nostris Constitutionibus non limitatur, curamque præcipuam totius Ordinis, & administrationem gerat. Vnde per se solum eam potestatem in toto Ordine habeat in omnibus, & singulis, quam Prouincialis in sua Prouincia, & Commendator in sua commenda. Insuper eam, quæ ad rationem sui Officij ex iure communi, ex priuilegio, vel ex nostris Constitutionibus ad eum spectat, verumtamen in inferiorum Prælatorum Ministerio non se immisceat, nisi vel ob eorumdem defectum, vel cum prudentia, & quando ratio id postulauerit. semper tamen inferiores illi parere teneantur, & licet capite trigesimoprimo, de modificatione pœnarum primæ distinctionis nostrarum Constitutionum detur facultas Magistro Generali dispensandi, & mitigandi in pœnis a Constitutionibus taxatis, monetur tamen ne liberè, & cum facilitate dispẽset, nisi transacta iam maiori parte pœnitentiæ, præuisisque in pœnitentibus manifestis, & euidentibus signis doloris, & correctionis.

Iuramentum à Generali præstandum. In iuramento à Generali electo post electionem iuxtà nostras Constitutiones præstando, debet addi, & iurare tenetur, se obseruaturum capita Concordiæ initæ cum familia Discalceata circa Ministerium Redemptionis, prout in ea continentur. Potest Magister Generalis præsidere in Capitulis Prouincialibus per se ipsum, vel per Vicarium suum idoneum, & prudentem ad hoc specialiter deputatum; & primam vocem habebit, tam ipse, quàm eius Vicarius in omnibus electionibus, Ordinationibus, & Diffinitoriis vsque ad absolutionem Capituli.

Tempore electionis poterit Magister Generalis conuocare ad celebrationem Capituli Prouincialis omnes Vocales illius Prouinciæ, literis conuocatoriis, eas mittendo immediatè Prouinciali illius Prouinciæ, vt eas continuò manifestet, & notas faciat in Capitulo pleno Conuentus, vbi præsens extiterit: deinde eas ad omnes alios suis consuetis Itinerariis mittat. Si autem Magister Generalis, aut eius Vicarius fuerit in aliquo Conuentu illius Prouinciæ, vbi tale Capitulum celebrandum sit, priùs prædictæ literæ conuocatoriæ notæ fiant prædicto Conuentui in Capitulo pleno, & postea eas mittat, vt dictum est.

Quod si Magister Generalis huiusmodi literas conuocatorias opportuno tempore (duobus inquam mensibus immediatis ante complementum triennij) non miserit, Prouincialis, & in eius defectu Vicarius Prouincialis suis literis ad celebrationem dicti Capituli conuocare poterit : eadem facultas Vicario Magistri in Præsidem Capituli nominato conceditur. Magister Generalis in concurrentia Capitulorum Prouincialium, potest quodlibet eorum per quadraginta dies à complemento triennij quocumque anni tempore anteponere, vel postponere, & vni, & alteri interesse possit ex Decreto Sanctissimi felic. recor. Clementis VIII. & noua declaratione S. C. R. sub die duodecima Decembris, de anno millesimo sexcentesimo quadragesimoquinto, quæ facultas etiam conceditur ab hoc Generali Diffinitorio, Decretum Capituli Generalis Murciensis confirmando, prædicto Magistro Generali, quamvis non sit concurrentia Capitulorum, sed vnicum tantum celebrandum, si aliàs expedire visum fuerit.

Ad Magistrum pertinebit (iuxta Constitutiones nostras de instructione Officiorum) in electionibus, si præsens fuerit, Electores dirigere, modestè, charitatiuè, & religiose eos monendo, hortando, & instruendo, imò etiam suauiter suadendo ad eligendam personam digniorem, & magis idoneam Capituli, ipsius virtutes veras, & regimini necessarias ostendendo, & quando obfuerit, per literas ad Capitulum, & Electores Missas dirigendo. Quamvis iure nostrarum Constitutionum capite quinto distinctionis secundæ Magister Generalis possit dispensare cum Fratribus in nonnullis rebus & aliquas gratias, & exemptiones (absque tamen aliorum præiudicio) Religiosis concedere, nihilominus tamen, vt cessent multa inconuenientia, quæ experientia magna esse comprobauit, Magistro Generali imposterum illas concedere, vel cum fratribus dispensare minime licebit : Exposuit tamen prædictum Generale Diffinitorium, quod poterit Generalis Magister declarare, aliquos frui exemptionibus (quas reales appellat prædictum Generale diffinitorium illis scilicet, quibus ratione Officij, gradus, & antiquitatis quadraginta annorum in Religione gaudere possunt, tam iuxta Constitutiones nostras, quam Sanctæ Sedis Decreta, necnon & aliorum Capitulorum Generalium.

Item decreuit, quod ius eligendi Prouincialem deuoluatur in Magistrum Generalem, casu quo Electores in Capitulo Congregati infra tres dies à primo Electionis inclusiue de persona eligenda non conuenerint, vel electio non fuerit facta iuxta Sacros Canones, Constitutiones, & Decreta Ordinis, iureque cassanda venerit : tunc namque Magister eliget Prouincialem. In cæteris verò electionibus forma nostrarum Constitutionum obseruari debet.

Item decreuit, quod qui fuerint Magistri Generales habeant immediationem Magistro Successori, & locum immediatum Prælatis, & in omnibus Congregationibus, tam Generalibus, quam Prouincialibus cuiuscumque Prouinciæ, in qua tempore conuocationis interfuerint, Vocem, & Votum electiuum, & decisiuum habeant, sicut quilibet ex Diffinitoribus, & Electoribus dictæ Congregationis, similiterque locum immediatum Præsidi.

Item confirmauit, & approbauit prædictum Generale Diffinitorium, quod Capitulum Generale Toletanum statuit erga Vicarios Generales Indiarum, nempe quod prædicti Vicarij Generales Indiarum iustis de causis possunt à Magistro Ordinis ab Officio amoueri, eorumque regimen debet esse iuxta nostrarum Constitutionum tenorem, qui nequeunt nominare Commissarios Generales in eorum absentia, præcipue in illis Prouinciis, in quibus saltem ad vnum Conuentum peruenerint, sed liberum relinquant regimen Patribus Prouincialibus, nisi ob casum, & grauem causam ad Visitationes mouentem, quam per propriam personam facere nequeant. Quod si secus fiant prædictæ nominationes, nullius valoris, aut roboris esse declaramus. Et quamvis tales Vicarij Generales possint confirmare, & annullare Capitula Prouincialia, & Prouincialiũ electiones, minimè tamen poterunt eas annullare, similiterque nec suspendere, vel priuare Prouinciales valebunt, nisi priùs legitima causa iuridicè acta, & conclusa. Et in eo casu quo pœna suspensionis debeat imponi, priùs duos Prælatos, seu Diffinitores consulere tenentur, ad priuationem verò quatuor. Hac forma sententia producta à Vicario Generali, & quatuor Diffinitoribus, habeat effectum executiuum qualibet appellatione interposita : & cum eisdem Diffinitoribus, quorum consensu Prouincialem priuauerit, vel suspenderit, Vicarium eligat Prouincialem, ne Prouincia maneat orbata gubernio.

Vicarij Generales Indiarum.

Præterea prædictum Generale Diffinitorium approbauit, & confirmauit, quod Capitulum Generale Murciense decreuit erga prædictos Vicarios Generales Indiarum, nempe quod deficiente Prouinciali absque nominatione Vicarij Prouincialis, non poterunt huiusmodi Vicarij Generales Indiarum nominare Vicarium Prouincialem, sed succedere debet in officio Commendator domus, vbi celebrandum est Prouinciale Capitulum immediatè futurum, & suo Ordine Diffinitores. Tamen prædicti Vicarij Generales Indiarum ratione sui Officij habent ius conuocandi ad celebrationem Capituli Prouincialis, in eoque præsidendi. Habent similiter suffragium in omnibus electionibus, & Diffinitoriis intra Capitulum.

Insuper prædictum Generale Diffinitorium approbauit, & confirmauit Decreta Capituli Generalis Toletani, quo decernitur, quod prædicti Vicarij Generales Indiarum non possunt vocare Religiosos Doctrinatios ad visitationem extra suam doctrinam, nec ipsi ita vocati tenentur adire, sed in eisdem doctrinis debent Vicarij Generales, vel eorum Visitatores ab ipsis tationem petere. Nec extra prædictam Visitationem possunt Doctrinarios priuare, sed hoc fiat præcedente causa legitima, quà iuxta nostras Constitutiones priuantur Commendatores suis Commendis. Et nunquam Doctrinarij à sua doctrina decedant, vsquedum successor aduenerit. Præterea cum ex nostris Constitutionibus capite decimo tertio secundæ distinctionis electio Procuratoris Generalis Ordinis in Curia Romana pertineat ad Magistrum Generalem, & Generale Capitulum, hoc prædictum Generale Diffinitorium confirmauit, quod Generale Capitulum Murciense decreuit, nempe, quod si post factam nominationem prædictam tale Officium Procuratoris Generalis Ordinis in Curia Romana vacauerit per mortem, renunciationem, priuationem, vel per aliam legitimam causam, ius nominandi de nouo penes prædictum Magistrum Generalem maneat.

Doctrinarij.

Insuper confirmat prædictum Generale Diffinitorium, quod Capitulum Generale Murciense decreuit; videlicet, quod talis Procurator Generalis, qui ad Magisterium ascenderit ex præsentatura iuxta Decretum Capituli Generalis Toletani confirmatum à Sanctissimo D. Vrbano VIII. optionem habeat loci inter Magistros suæ Prouinciæ cum præcedentia ad omnes, qui in ea ad talem gradum fuerint promoti post ipsum, si alias habet conditiones, & requisita iuxta Constitutiones, & decreta Apostolica ad Magisterium de Iustitia obtinendum : quod si prædictis qualitatibus fuerit destitutus, locum habeat immediatum omnibus Magistris del numero. Denique si fuerit Magister, & iuxta superiùs dicta suffragatus fuerit in Capitulo Generali, gratiis, & exemptionibus eorum, qui fuerunt Prouinciales, gaudebit, absque optione tamen præcedentiæ ad eos qui postea fuerint Prouinciales. Præterea prædictum Generale Diffinitorium statuit, quod eadem forma, ac prædictus Procurator Generalis in Curia Romana nominatur, nominetur etiam Procurator Generalis in Curia Regia ad negotia, quæ in ipsa sese obtulerint, peragenda, approbans in hoc, & confirmans antiquam Religionis consuetudinem.

Præcedentia Procuratoris Gen.

Insuper approbauit, & confirmauit, quod statutum fuit in Capitulo Generali Murciensi, nempe, quod triennium Officij Prouincialis computari debet secundum annos Ecclesiasticos, non iuxtà Solares, itaut

regulariter

regulariter celebretur Capitulum, & electio noui Prouincialis Sabbatho ante Dominicam, in qua per triennium antè fuerat celebratum Capitulum. Et similiter confirmauit decretum Capituli Generalis Murciensis, quo statuitur, quod si per duos menses ante complemētum triennij non fuerint literæ conuocatoriæ Magistri Generalis notificatæ Prouinciali Prouinciæ in qua celebrandum est Capitulum, poterit Prouincialis literas suas conuocatorias expedire, secus tamen si à Magistro fuerint expeditæ. Quod si nullæ fuerint notoriæ factæ Vocalibus, sciant se esse conuocatos ad celebrationem Capituli, die quo iuxta dicta suprà expletur triennium. In Capitulo autem Prouinciali primam Vocem habeat Magister Generalis, vel ille qui eius loco præsidet. Præter assignatos a Constitutione etiam habent vocem in Capitulo Diffinitores Prouinciæ, dummodo sint per triginta annos à Professione antiqui, & Procuratores Generales cuiuslibet Prouinciæ, iuxta Decreta plurimorum Capitulorum Generalium, quæ a Capitulo Generali Murciensi, & ab hoc approbata, & firmata sunt.

Præterea approbauit, & confirmauit prædictum Generale Diffinitorium declarationem Capituli Generalis Murciensis erga caput sextum secundæ distinctionis nostrarum Constitutionum, vbi agitur de nominatione Vicarij Capituli Prouincialis. decernit igitur, quod vbi dicitur; Prouincialis nominet in Vicarium Capituli, ponatur: Præses Capituli, sub hoc enim titulo declaratur Ius Præsidentis Capituli, modò Magister Generalis sit, eiusque Vicarius, aut Prouincialis, seu quicumque præfuerit dicto Capitulo: idemque seruandum est in aliis Capitibus, & vbicunque agitur de Prouinciali tanquam Præside, vt omninò tollatur æquiuocatio.

Insuper decreuit prædictum Generale Diffinitorium approbans, & confirmans statuta Capituli Generalis Murciensis, quod ad electionem Capituli Prouincialis omnes Vocales conueniant in Domo assignata celebrationi Capituli in Vigilia Dominicæ Cantate, vel alterius Dominicæ à conuocatione Capituli designatæ (semper enim electiones in Sabbatho fieri debent) nullusque locum Capitularem ingrediatur vsquedum ad sonitum Campanæ omnes vocentur. Et eodem die, vt consuetudinis est in Religione nostra, Vespertina sessione omnes congregentur, & à Præside Capituli aliqua breui, & eleganti Oratione finis, ad quem conuenerint, proponatur, simulque eos ad electionem noui Prouincialis exhortetur. Deinde referat omnes Fratres per triennium defunctos in illa Prouincia: & statim surgat, & dicatur, De profundis, &c. vt habetur in Constitutionibus. Deinde ad qualificationem, seu examen eorum, qui in tali electione vocem, & suffragium habent, procedatur, fiatque legitima, & canonica regulatio omnium iuxta formam Constitutionum. Die sequenti ad auroram omnes Vocales simul ingrediantur Capitulum, & seruetur Forma Electionis, prout in Constitutionibus. Et Electores Capituli teneantur intra triduum conuenire in persona eligenda, & legitimè, ac canonicè eligere Prouincialem, aliàs deuoluitur ius ad Magistrum Generalem. In aliis verò Electionibus omnes præualent suffragia iuxta formam nostrarum Constitutionum. Et si persona electa in Prouincialem fuerit absens a Prouincia, poterit Magister Generalis de consilio Diffinitorum nominare Vicarium Prouincialem ad Regimen Prouinciæ cum omnimoda facultate à nostris Constitutionibus Vicariis Prouincialibus concessa, quem Prouincialis electus reuocare non poterit, nec de nouo alterum nominare, vsquedum suam Prouinciam ingrediatur. Post electionem verò Prouincialis, & iuramentum ab ipso præstitum omnes è Capitulo Processionaliter egrediantur, & ad Ecclesiam procedant, cantando Hymnum, *Te Deum*, *&c.* vbi prostratus Prouincialis electus accipiat Benedictionem à Præside, vt ex antiqua Religionis consuetudine fit iuxta formam in capite quarto secundæ distinctionis nostrarum Constitutionum de electione Magistri contentam: Magister autem Generalis tenetur confirmare electionem Prouincialis canonicè, & iuxta formam nostrarum Constitutionum factam: quod si renuerit illam confirmare, causas, & defectus canonicos erga electionem, vel personam electam manifestare debet. Prouincia autem Galliæ, & Italiæ infra tempus quatuor Mensium tenentur præsentare coram Magistro Generali electionem sui Prouincialis: quod si infra dictum tempus eam non præsentauerint, electio sit irrita, & nulla.

Electio Capituli Prou.

Insuper decreuit prædictum Generale Diffinitorium, approbans, & confirmans, quod statutum fuit in prædicto Capitulo Generali Murciensi, nempe quod Prouincialis per tempus duorum mensium ante celebrationem Capituli Prouincialis non potest priuare Commendatores sua Commenda, licet possit eos ab Officio suspendere vsque ad celebrationem Capituli, in quo votum, & suffragium habebunt. Et quamuis Prouincialis iure Constitutionum in aliquibus casibus possit nominare Vicarium Prouincialem, in hoc tamen iure, & facultate non succedit Vicarius Prouincialis, etiamsi sit in capite, sed casu quo morte, vel alio titulo defecerit, in Officio Vicarij Prouincialis succedent, qui iure nostrarum Constitutionum sunt vocati, Prouincialatu vacante, absque substitutione Vicarij Prouincialis, vsquedum Magister Generalis, si fieri potest, erga hoc prouideat: Et si Prouincialem mori contingat absque eo, quod nominet Vicarium Prouincialem in sui Officij Successorem, tunc temporis sit in libera potestate Magistri Generalis confirmare in Vicarium Prouincialem talis Prouinciæ Commendatorem Domus futuri Capituli Prouincialis: vel si maluerit, alium ex Patribus ad dictum Officium ab ipsis Constitutionibus vocatis, vel quemvis alium ex tota ipsa Prouincia pro suo arbitrio, prout meliùs iudicauerit: Et in hoc sensu sunt legitimè intelligenda verba Constitutionis capite septimo secundæ distinctionis, vbi sic: Vel in eo casu Magister prouideat in illa Prouincia quisquis debeat esse Vicarius Prouincialis: huiusce modi autem declarauit prædicta verba Capitulum Generale Bilbilitanum, in hac autem facultate nominandi Vicarium Prouincialem minime succedit Vicarius Generalis totius Religionis, cum illi non liceat Electores mutare, aut nouos eligere ad Capitulum Generale.

Quod si tempore sui Gubernij Prouincialem mori contingat absque nominatione Vicarij Prouincialis, sit eius successor Commendator domus vbi celebrandum est Capitulum Prouinciale immediatè futurum, & suo ordine Diffinitores, iuxta nostras Constitutiones. Prætereà decreuit prædictum Generale Diffinitorium similiter confirmans statuta prædicti Capituli Generalis Murciensis, quod si Prouincialatus vacauerit per renunciationem, non poterit Prouincialis renuncians successorem Vicarium Prouincialem nominare, sed succedant in tali Officio à Constitutione nominati eo ordine, quo Decreto antecedenti est exposita, & declarata Constitutio. Si autem Prouincialis fuerit impeditus bello, peste, vel alio titulo, taliter quod per se, neque maiorem partem Prouinciæ gubernet, neque pro illa Vicarium Prouincialem instituerit, qui eius loco moderamini Prouinciæ inuigilet, poterit Magister Vicarium Prouincialem nominare cum omnimoda facultate, iuxta nostras Constitutiones, vsquedum Prouincialis gubernio sit expeditus, vel Vicarium suum instituat. Et quamvis Prouincialis infirmitate, absentia, vel alio titulo impeditus Vicarium Prouincialem iuxta facultatem nostrarum Constitutionum instituerit, non intelligatur talem Vicarium morte succedere in Officio, nisi id specialiter in literis patentibus declaretur; sed tunc temporis succedant nominati à Constitutionibus, veluti si nullum Vicarium & Successorem nominasset.

Insuper decreuit prædictum Generale Diffinitorium, quod Prouinciali, vel Vicario Prouinciali in capite omninò impedito, tempore quoad Capituli Generalis celebrationem instante, eius loco vocem habebit in electione Magistri Generalis (ne sua Prouincia hoc suffragio orbetur) qui iure nostrarum Constitutionum

ad Officium Vicarij Prouincialis est vocatus, nempe Commendator Domus, vbi celebrandum est Capitulum Prouinciale proximè futurum, vel Diffinitores Prouinciæ, seruato ordine antiqnitatis. Præterea cùm ex antiqua Ordinis consuetudine à pluribus Capitulis Generalibus approbata, & stabilita fiat electio quatuor sociorum Prouincialis ad suffragandum in Capitulo Generali, duorum nempe Diffinitorum Generalium, & duorum electorum, prædictum Generale Diffinitorium decreuit confirmare Decretum Capituli Generalis Murciensis, quòd in Capite octauo secundæ distinctionis nostrarum Constitutionum, vbi dieitur: Fiat electio duorum sociorum ipsius Prouincialis, dicatur: quatuor sociorum, quæ electio fieri non poterit ex eis, qui fuerunt electi ad tale munus in Capitulo Prouinciali proxime antecedenti, nempe sub eodem titulo: quapropter qui fuerunt Diffinitores, potuerunt eligi in electores, & è contra.

Præterea prædictum Generale Diffinitorium confirmans similiter statuta præfati Capituli Generalis Murciensis, decreuit, quod si quis Diffinitor, aut Elector Generalis infirmari contigerit, aut si aliqua causa impeditus instante tempore celebrationis Capituli Generalis, poterit Prouincialis simul cum Diffinitoribus Prouinciæ alterum illius loco eligere, & substituere, etiamsi legitime impeditus titulum suum renunciare noluerit, absque præiudicio tamen iuris eius, si fortè impedimentum cessauerit, & Capitulo interfuerit; tunc enim iure suo gaudebit, ac electioni suffragabitur, etiamsi alter eius loco electus fuerit: & si Diffinitor Prouinciæ ab illa abfuerit, & Diffinitorium pro emergentibus casibus sit congregandum, poterit Prouincialis simul cum aliis Diffinitoribus loco absentis alium eligere, qui vocem in Diffinitoriis habeat.

Insuper prædictum Generale Diffinitorium simul confirmans statuta Capituli Generalis Murciensis decreuit, quod in Diffinitorio Capituli Prouincialis faciendo post electionem Prouincialis, conueniant Præsidens Capituli Prouincialis Electus, & Prouincialis, vel Vicarius Prouincialis absolutus, & quatuor Diffinitores Prouinciæ, qui omnes suffragium decisiuum habent, tam in electionibus commendatorum, quàm in decretis, quæ pro bono regimine, & Prouinciæ reformatione statuuntur, & Prouincialis absolutus, vel Vicarius Prouincialis, habebit locum immediatum à dextris Præsidentis in omnibua Congregationibus, vsque ad absolutionem Capituli Prouincialis: Absolutus, vel eius Vicarius, seu Visitator manifestare debet Diffinitorio, quæ ex suis Visitationibus reformatione digna repererit, & notauerit, vt præseruentur, vel corrigantur, provt conuenientius visum fuerit: Causasque omnes, Informationes, & Processus in suo triennio formatos teneantur Successori tradere, minimèque comburantur, nisi eorum fratrum, qui e vita iam decesserint: quapropter in capite nono secundæ distinctionis nostrarum Constitutionum consequenter delenda sunt verba illa, nempè: Prouincialis de Consilio Diffinitorum, &c. & ponenda sunt hæc: Præsidena Capituli de Consilio Prouincialis electi, & absoluti, ac Diffinitorum, &c. & similiter in capite decimo eiusdem secundæ distinctionis delenda sunt verba illa: Postea solus Prouincialis, &c. & ponenda hæc: Postea solus Præsidens Capituli cum Prouinciali electo, Prouinciali absoluto, & Diffinitoribus, &c. Insuper decreuit prædictum Generale Diffinitorium, quod si in his, quæ à Diffinitorio Prouinciali decernuntur, suffragia sint diuisa in partes æquales, præualebit pars, cum qua concordauerit Præses: quod etiam est obseruandum, quoties in decursu triennij ad aliquid decernendum Diffinitores conuenerint. In electionibus verò ius nostrarum Constitutionum, vt ritè, & canonicè fiant, seruari debet. Si tamen Diffinitores congregati infra tres dies (a prima electionis inclusiuè) de persona eligenda non conuenerint, deuoluitur in Magistrum Generalem ius eligendi, sicut in electione Prouincialis.

Insuper decreuit prædictum Generale Diffinitorium, quod in capite vndecimo secundæ distinctionis nostrarum Constitutionum, vbi dicitur: quarta die conueniant omnes in Capitulo, addantur sequentia: Ibique à Præside Capituli fiat oratio breuis spiritualis, & deuota, qua Prælatos electos in munere sui Officij exequendo instruat, dirigat, & moneat. Deinde à Secretario Capituli coram omnibus legantur Decreta, & Statuta à Diffinitorio pro maiori reformatione eiusdem Prouinciæ. Vlterius etiam legatur Edictum S. Inquisitionis, vt est laudata, & antiqua consuetudo nostræ Religionis: quibus præpositis, debet continuari prædictum caput, provt in dictis nostris Constitutionibus continetur.

Præterea cum in Prouincia Aragoniæ circa electionem Prouincialis seruetur alternatiua, ita, & taliter, quod vna vice Prouincialis sit ex Catalonia, vel Sardinia, & alia vice Regni Aragoniæ, & Nauarræ, dummodo reperiatur persona habilis, & requisita habens ad Officium Prouincialis exercendum, & prædicta alternatiua debeat pensari non penes originem, & filiationem naturalem, sed iuxta Professionem in Religione, taliter, quod qui Professionem emiseris in Conuentibus Aragoniæ, vel Nauarræ, poterit esse Prouincialis in eius alternatiua, etiamsi natione sit Catalanus, & e contra, vt quælibet occasio præiudicij cuicumque parti penitùs euellatur, prædictum Generale Diffinitorium decreuit, ac declarauit, quod nemini faueat adoptio in Conuentibus alicuius partis, vt illius alternatiua gaudere possit, sed semper debet pensari penes filiationem ex reali professione emissa. *Alternatiua.*

Insuper prædictum Generale Capitulum decreuit, quod Patres Redemptores Prouinciarum Aragoniæ, & Valentiæ, dum ad redimendos Captiuos proficiscuntur, simul eant, neque aliqua inter eos sit Superioritas, sed vnusquisque suum librum deferat, vbi adnotabit omnia ad Redemptionis munus pertinentia, sicut Redemptores Castellæ, & Vandaliæ faciunt. Præterea approbauit, & confirmauit, quod statutum est in Capitulo Generali Murciensi, nempè quod in qualibet Prouincia expensis ipsius Carceres designentur, in quibus Religiosi pro qualitate criminum detineantur, & purgentur, & iuxta decretum Sanctissimi Vrbani VIII. eorum incorrigibilitas tentetur: pro expensis verò tam ad formationem Carcerum, quam ad sustentationem delinquentium Conuentus Prouinciæ iuxta dispositionem Prouincialis contribuant, & in qualibet Prouincia depositum instituatur, in quo Processus, & causæ Religiosorum seruētur, simulque formetur liber, in quo notētur causæ, seu Processus, itavt registrati maneant, quæ omnia Prouinciales Successoribus suis fideliter conferre tenentur.

Prætereà prædictum Generale Diffinitorium approbauit, & confirmauit declarationem factam à Capitulo Generali Murciensi erga Consiliarios Conuentuum: de quo agitur capite decimotertio secundæ distinctionis nostrarum Constitutionum, videlicet: quod in quolibet Conuentu Ordinis omnes Patres graduati debent esse Consiliarij, & vt tales teneri, & vbi non fuerint tres graduati, Vicarius Conuentus, Prædicator Conuentualis, & Magister Nouitiorum sunt in Consilium vocandi: semper tamen supponendum est, quod si aliquis graduatus ibi degerit, vocandus sit, & iuxta hunc tenorem prædictum Caput ordinari debet. Præterea approbauit, & confirmauit prædictum Generale Diffinitorium, quod statutum est à Capitulo Generali Murciensi erga dispositionem capitis quintidecimi secundæ distinctionis nostrarum Constitutionum, consequenter ad alia statuta supra posita, nempe quod prædictum caput tenore huiuscemodi incipiat: Commendatores Domorum Ordinis nostri a Præsidente Capituli, ac Prouinciali electo, & Prouinciali absoluto, simulque cum quatuor Diffinitoribus Prouinciæ designentur, & prouideantur.

Insuper approbauit, & confirmauit Decretum Capituli Generalis Murciensis, quo statuitur, quod Commendatores intra triennium Religiosis omnibus Conuentualibus Vestiarium præstare tenentur sub pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ in Capitulo *Vestiarium.*

proximè

proximè futuro, etiamsi aliàs Magistri, vel Præsentati extiterint. Commendatores autem obseruare tenentur motum proprium Sanctissimi Vrbani VIII. circa bona Ecclesiæ non alienanda, & iuxta hoc debet disponi tenor clausulæ prædicti capitis quintidecimi erga prohibitionem prædictæ alienationis, firmo, ac seruato supradicto capite decimoquinto.

Præterea cum ex Decreto Sanctissimi Domini Clementis VIII. nullus in Priorem Domus Barchinonensis possit eligi, nisi fuerit Magisterij, vel ad minus Præsentaturæ Gradu insignitus, & electio aliter facta irrita sit, & nullius valoris: Capitolum Generale Murciense de anno millesimo sexcentesimo trigesimosexto declarauit, ac decreuit debere esse talem præsentaturam de lectura, & de numero Prouinciæ: quod statutum hoc prædictum Generale Diffinitorium approbauit, & confirmauit: præterea cùm in Capitulo Generali Toletano decretum sit, quod Prior Barchinonensis (qui ex iure nostrarum Constitutionum vacante Generalatu ante expletum sexennium in Officio Vicarij Generalis cum plena iurisdictione succedit) si quando dictum Vicariatum adierit, sit solùm Præsentatus, ipso facto Magister, ob Officij grauitatem, & regimen totius Religionis habeatur, nominetur, & sit: quod Decretum confirmatum fuit à Sanctissimo Domino Vrbano VIII. nunc prædictum Generale Diffinitorium declarat, quod talis vt Magister teneatur, & inter Magistros suæ Prouinciæ locum habeat, si per vndecim annos in lectura Artium, & Sacræ Theologiæ cum approbatione Diffinitorij dictæ Prouinciæ se exercuerit: locus autem antiquitatis computari debet à die, qua Vicariatu Generali functus fuit: decernitque prædictum Generale Diffinitorium, quod si Magister de numero suæ Prouinciæ fuerit, cum fungi aggreditur dicto Vicariatu Generali, exemptionibus Prouincialis (sicut si prædicto munere functos fuisset) gaudeat, cum præcedentia ad cæteros Magistros suæ Prouinciæ, & loco immediato omnibus, qui fuerunt Prouinciales, & erunt.

Præterea decreuit prædictum Generale Diffinitorium, quod Visitator diligenter in Visitationibus suis curet de bonis, & eleemosynis pro Redemptione Captiuorum; prouideatque, vt in omnibus Conuentibus Procuratores, siue Commissarij Redemptionis pro ipsis eleemosynis colligendis sint destinati Religiosi, zelo, & charitate feruentes, & eos, quos negligentes in tali munere repererit, suis officiis priuet, & pœnis pro suo arbitrio puniat, aliosque loco ipsorum substituat. Similiter diligenti cura prouideat de aliis officiis, de Vicario, Procuratore, Magistro Nouitiorum, Depositariis, & Sacrista: Insuper Visitatores in suis visitationibus summopetè inquirant, si Commendatores à suis subditis munera aliqua accipiant. Quod si (proh dolor) eorum aliquos munerum amatores inuenerint, eos propriis Commendis priuent, eandemque similiter faciat inquisitionem Magister Generalis per totum Ordinem, tam circa ipsos Commendatores, quàm circa Prouinciales: quod si donorum receptores inuenerit (præcipuè ab illis, quibus Officium, vel Commendam contulerint) hos omnes, & singulos, tam Commendatores, quàm Prouinciales propriis Officiis priuet, ipsos etiam publicis pœnitentiis, & castigationibus omni, & summo cum rigore adstringendo, vt illis in correctionem, reliquis verò fratribus sit in exemplum.

Insuper decreuit prædictum Generale Diffinitorium sub pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ per decennium, & reclusionis per biennium, ac grauioris culpæ, quod nullus ex nostris Religiosis possit recusare in suis causis Prælatos legitimos, & Ordinarios, nec recusatio sit valida, si illam faciat, donec per duos ex Patribus Commendatoribus propinquioribus, vel per duos Patres Diffinitores videantur infra terminos, & tempus à Sacris Canonicis & Conciliis præfixum, & statutum causæ recusationis, an fuerint sufficientes: interim autem, donec infra terminos, & tempus à Sacris Canonibus & Conciliis præfixum, & statutum causæ recusationis discutiuntur, Prælati recusati suspendere debent excusationem causarum, ac similiter statuit sub pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ in perpetuum, & inhabilitatis perpetuæ ad obtinendum quodlibet Officium, ne literæ deprecatoriæ impetrentur à Religiosis per se, vel interpositam personam directè, vel indirectè ad obtinendum aliquod Officium, vel munus nostri Ordinis, neque ad id fauoribus personalibus vtantur.

Præterea approbauit, & confirmauit prædictum Generale Diffinitorium Decretum Capituli Generalis Murciensis, nempe quod qui semel professionem emiserunt, & ad sæculum qualibet ex causa regressi sunt, vlteriùs non possint admitti de nouo ad Religionem, nisi de licentia Magistri Generalis, vel nisi in articulo mortis humiliter Habitum, & Professionem petierint, non tamen, vt inter nos iterum commorentur. Insuper statutum fuit, quod Religiosi Sacerdotes iter agentes, vbicumque occasionem Sacrum celebrandi repererint, non prætermittant, nullique Religioso causa infirmitatis detur licentia de Monasterio exeundi ad Domos sæculares, super quo conscientiæ Prælatorum onerantur, vt decreuit Generale Capitulum Murciense.

Præterea approbauit, ac confirmauit prædictum Generale Diffinitorium, quod decretum fuit à prædicto Capitulo Generali Murciensi, nempe quod nullus Religiosus audeat ingredi Curiam Regiam, nisi immediatè post duodecim horas Commendatori Conuentus Matritensis se præsentauerit. Quod si aliquis contrarium fecerit, à Commendatore incarceretur, donec a Prouinciali veniam recipiat.

Præterea approbauit, & confirmauit prædictum Generale Diffinitorium decretum Capituli Generalis Toletani à Capitulo Generali Murciensi similiter approbatum, & confirmatum, videlicet, vt nullum negotium ad bona temporalia Conuentuum pertinens, quod Patribus in Capitulo proponi necessum sit, eodem die, quo proponitur, resoluatur, sed in diem sequentem eius resolutio differatur. Præcipiturque Patribus Commendatoribus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub pœna priuationis officiorum, ne in contrarium huius Decreti quidquam agant, idque obseruetur quotiescumque re graui, cuiuscumque materiæ illa sit, proposita Conuentui, aliquis ex fratribus affirmet, se ad illius resolutionem consultatione, & studio indigere, & sub eisdem pœnis præcipitur Commendatoribus, ne supplicas, & petitiones, quæ pro negotiis Conuentuum mittuntur ad Superiores subscriptis nominibus Religiosorum, subscribere compellant, quin prius in Capitulo pleno legantur, ibique publice ab omnibus subscribantur, & sub pœna grauioris culpæ per duos menses præcipitur Religiosis, ne aliter prædictas petitiones subscribere audeant, vel præsumant, vt decretum fuit in prædicto Capitulo Generali Murciensi. Cùm ex Decreto Sanctissimi Domini Clementis VIII. nemo ad Præsentaturam exponi possit, qui non legerit (vltra tres annos Logicæ, & Philosophiæ) duos alios Theologiam Scholasticam, assistendo conferentiis, & aliis actibus pro Magistris designandis: similiter nullum ad Magisterium assumi, qui non legerit quotidiè vnam lectionem Theologiæ Scholasticæ per spatium sex annorum, supra illos quinque ad Præsentaturam requisitos, & qui de sero semper adfuerit conferentiis, aut præsidendo, aut replicando, & vnoquoque anno præsederit alicui actui publico, seu publicis disputationibus, prædictum Generale Diffinitorium decreuit, & declarat: quod si Lectores in Cathedra alicuius Vniuersitatis (de licentia tamen Superiorum) fuerint occupati, siue in lectione continua Artium, siue Sacræ Theologiæ per spatium quinque, vel vndecim annorum, ad Præsentaturam, vel Magisterium assumi possunt. Præterea cum iuxta Decretum Capituli Generalis Toletani à Sanctissimo Vrbano VIII. confirmatum, nullus ad Lecturam Artium, vel Sacræ Theologiæ promoueatur, nisi facta oppositione, in qua per vnam horam de materia sortita per vigintiquatuor horas ante-

cedentes publicè legat, & per spatium alterius horæ argumentis oppositorum satisfaciat, quo examine acto, tanquam sufficiens approbetur: prædictum Generale Diffinitorium declarauit, quod si prædicta approbatione omissa in Lectura aliqua se exercuerit, nullius sit valoris ad prædictos gradus obtinendos, obtentioque eorum nolla, & irrita sit: prædictum autem examen decreuit Capitulum Generale Murciense, quod fieri debet in materia Lecturæ, ad quam promouetur, nec sufficit approbatio ad Lecturam Artium, vt pro Theologia approbatus quis iudicetur, nec è contra, & anni prædicti lecturæ ad gradus obtinendos, debent esse completi, taliter quòd pro vno anno non possunt admitti duo cursus, sed singuli singulis annis respondere debent, aliàs irritos, & nullos esse: quæ omnia prædictum Generale Diffinitorium approbauit, & confirmauit.

Præterea decreuit prædictum Generale Diffinitorium, quod nullus ad gradum Præsentaturæ exponatur, nisi priùs ad Baccalaureatus gradum in aliqua Vniuersitate sit admissus, vel à Magistro Ordinis, aut à Prouinciali suæ Prouinciæ sit promotus: prædicta autem requisita ad gradus Præsentaturæ, & Magisterij de numero designata minimè possunt suppleri per alia merita, exercitia, vel obsequia Religioni exhibita, cuiusvis qualitatis extiterint: quod si imposterum aliqui tales gradus absque prædictis requisitis, & conditionibus receperint, ex nunc tanquam irriti, & nullius valoris esse declarauit Capitulum Generale Murciense, in memoriam reuocans, & obseruari præcipiens Bullam Sanctissimi Domini Pauli V. ad hunc effectum specialiter expeditam, salua semper auctoritate Apostolica in prædictis dispensandi. Cùm ex decreto Capituli Generalis Toletani à Sanctissimo Domino Vrbano VIII. confirmato, probationes, seu informationes annorum lecturæ fieri debeant immediatè ab ipsis Prouincialibus, vel suis Visitatoribus specialiter in scrutinio secreto Visitationum, & publicè per testimonia sanioris partis Conuentus, itavt ad hunc effectum commissionem nulli possit tribuere, nisi tempus celebrationis Capituli instet, & ad tales Conuentus Prouincialis non possit peruenire, prædictum Generale Diffinitorium decernit, & declarat, quod probationes, & informationes lecturarum supradicto modo factæ præsentari tenentur in Capitulo Prouinciali coram Diffinitorio, & ibidem examinari, & approbari, quæ approbatione dignæ repertæ fuerint. In quo examine habeant ius se opponendi Lectores quilibet, qui rationes aliquas in contrarium proponendas habuerint. Præterea huiusmodi approbationes hoc rigoroso examine à Diffinitorio factæ, non iudicantur sufficientes ad confirmationem, siue Præsentaturæ, siue Magisterij; sed vlterius requiritur, vt à Diffinitorio intra Capitulum, penes quod est ius, & facultas (cùm aliàs commode fieri non possit) ad tales gradus exponatur. Et cum nullus exponi possit, nisi in vacante determinata, ex Decreto Sanctissimi Domini Pauli V. nec confirmari, nisi prius sit expositus, poterit Diffinitorium Prouinciale (ne gradus suspensi per longum tempus maneant, ex quo plura præuidentur bono regimini imminentia damna) Magistro Generali facultatem concedere, vt exponat vnum ex approbatis, quem maluerit, quocumque tempore vacatio gradus accidat. Insuperque dictus Magister Generalis extra Capitulum Generale loco, & vice talis Capituli, potest confirmare in gradibus Præsentaturæ, & Magisterij quotiescumque aliquem vacare contigerit, quemlibet ex admissis ritè, & vt fas est, à Diffinitorio Prouinciali, iuxta Decretum Sanctissimi Domini Pauli. Et hac eadem auctoritate gaudet Prior Barchinonensis, & quilibet alius, dum Officio Vicarij Generalis totius Religionis fungitur, iuxta Decreta nostrarum Constitutionum.

Præterea decreuit, & declarauit prædictum Generale Diffinitorium, quod in cap. 25. distinct. secundæ nostrarum Constitutionum, vbi dicitur, quod solum sunt admittendi ad Magisterium, qui fuerint in conclusionibus publicis in Capitulo Generali, vel Prouinciali approbari, addendum est: Aut saltem in aliquo nostri Ordinis Collegio, siue Conuentu studiorum.

Insuper prædictum Generale Diffinitorium statuit, ac ordinauit, quod Magister Generalis in confirmatione gradus Magisterij designet aliquem Magistrum confirmatum in Promotorem ad talem gradum forma nostrarum Constitutionum conferendum, à quo promouendus solenniter gradum recipiat intra duos menses post confirmationem: aliter autem maneat ipso facto tali gradu priuatus.

Præterea hoc prædictum Generale Diffinitorium decreuit iuxta decretum Capituli Generalis Toletani à Sanctissimo Domino Vrbano VIII. confirmatum, & similiter iuxta Decreta Capituli Generalis Murciensis, quod vt omnino deinceps litigia circa ordinem sedendi euitentur inter Magistros, & Præsentatos, seruetur ordo iuxta gradus, non verò professionis antiquitatem. Diffinitores Prouinciæ, & Diffinitores, ac electores Generales, si sint Magistri, præcedant omnes alios Magistros, si verò Magistri non fuerint, sint Magistris immediati, etiamsi non sint præsentati, inter ipsos tamen ordo antiquitatis seruetur: hæc ita sunt extra Capitulum, intra Capitulum verò, si sit Prouinciale, Diffinitores Prouinciæ antecedunt omnes, excepto Præsidente, & Prouincialibus, electo, & absoluto. In Capitulo verò Generali, Prouinciales sint immediati Præsidenti iuxta Prouinciarum antiquitates, deinde Prior Barchinonensis, si non præsideat, postea Procurator Generalis in Curia Romana, postea Diffinitores Generales, iuxta antiquitatem suarum Prouinciarum, & denique eodem ordine succedant omnes Electores Generales, Prior verò Barchinonensis, qui Vicarius Generalis totius Ordinis fuerit intra Prouinciam Aragoniæ, si fuerit Magister, omnes alios Magistros præcedat; si autem Præsentatus, omnes illos antecedat Præsentatos. Patres autem Prouinciales seruent inter se Prouincialatus sui antiquitatem, etiamsi alio fungantur officio. Socij Magistri Generalis locum habeant immediatum Patribus Prouinciæ, in qua extiterint, itavt omnes Magistros præcedant. Patres Graduati aliarum Prouinciarum in quacumque Prouincia de licentia Superiorum extiterint, sint immediati Graduatis talis Prouinciæ, itavt si fuerit Magister immediatus, omnibus Magistris; & si Præsentatus, omnibus Præsentatis. Præcedentia.

Cum ex decreto Sanctissimi Domini Clementis VIII. bona stabilia, & ad legitimam fratris è vita decedentis pertinentia, quæ iuxta Constitutionem spectabant ad Domum vbi Professionem emisit, sint conferenda, & veniant in ius Monasterij, vbi talis Religiosus Habitum Religionis suscepit: prædictum Generale Diffinitorium inhærendo Statutis Capitulorum Generalium Hobrensis, Burrinensis, & Murciensis, statuit, & decreuit, quod bona mobilia sic distribuantur: Habitus, & vestes inter Religiosos magis indigentes: Libri verò à Magistro, vel Prouinciali Conuentibus studiorum (prout melius expedierit) impertiantur: alia tamen bona (si quæ fuerint) solutis ante omnia debitis defuncti, in quatuor partes æquales diuidantur, quarum prima Conuentui, in quo Habitum suscepit, tribuatur; altera Prouinciali pro expensis Prouinciæ conceditur, alia in Custodia Religiosi à Magistro Generali designati, pro sumptibus eius, vbicumque extiterit, reponatur: Vltima denique ad Magistrum pro expensis sui Officij, & Negotiis Curiæ Romanæ mittatur. Denique propositum prædicto Generali Barbastrensi ad instantiam Eminentissimi Domini Cardinalis de Lugo nostræ Religionis Protectoris, fuerat decretum, videlicet, vt ad vnguem matura inquisitione nostræ Constitutiones examinentur, & iudicij trutina perquirantur; nam multa cum in illis reperiantur obstrusa, aliaque omissa notentur, quæ sæpiùs in variis Capitulis Generalibus ad validius Regularis Obseruantiæ fulcrum sunt notata, indigent additione, & explicatione: Quapropter præfatis omnibus

nibus diuersis sessionibus maturè in hoc prædicto Generali Diffinitorio collectis, & vnanimi omnium consensu decretis, & confirmatis, prædictum Generale Diffinitorium auctoritatem suam, & facultatem, qua ex vi nostrarum Constitutionum cap. secundo secundæ distinctionis gaudet, ea meliori forma, via, & modo, quo poterat, & necessarium esset, substituit, & substituere dixit in auctoritatem nostri Reuerendissimi Generalis electi; vt nomine totius Generalis Diffinitorij, & Religionis suppliciter oraret Sanctissimum pro confirmatione horum Decretorum, vt efficaciùs perpetuam obseruantiam assequantur: Eaque, & alia Decreta à Sancta Sede approbata, & confirmata, omniaque illa, quæ per tria Capitula Generalia sunt, & fuerunt approbata; quæ omnia iure nostrarum Constitutionum, vt in earum proœmio continetur, vim Constitutionis in toto Ordine habent, & habere debent, recollecta singulis capitibus prædictarum nostrarum Constitutionum adaptentur, & inserantur; & iuxta ea prædicta capita disponantur, & corrigantur, omni inconsequentia, & contradictione accuratim attenta, & relegata, sicque disposita noster Reuerendissimus Generalis electus typis mandet, vt quamprimum possit ad omnes Prouincias (pro eorum obseruantia) remittat.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Franciscus Procurator Generalis, Constitutiones huiusmodi, quo firmiùs subsistant, & seruentur exactiùs, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsius Francisci Procuratoris Generalis votis hac in re quantùm cum Domino possumus benignè annuere, cumque specialis fauore gratiæ prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, præinsertas Con-

Approbatio prout in rub. stitutiones per nouissimum Ordinis huiusmodi Capitulum generale compilatas, ac à præfatis Cardinalibus visas, & maturè, ac diligenter examinatas, atque in nonnullis emendatas, & in antescriptam formam, ac tenorem redactas, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus, ac dictas Constitutiones exinde subsecuta earum publicatione per omnes, & singulos dicti Ordinis Religiosos, tam Superiores, quam subditos respectiue in vsum recipi, & perpetuò obseruari mandamus, & præcipimus.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes easdem præsentes literas, & Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, plenissimè suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon prædicti Ordinis, eiusque Prouinciarum, ac Conuentuum, & locorum Regularium quorumlibet, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, vt earundem præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Transumptorum fides.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 20. Decembris 1662. Pontificatus nostri anno octauo. *D. P. An. 8. die 20. Dec.*

Constitutio super regimine Superiorum Societatis IESV. CXXXVII.

ALEXANDER PAPA VII. *Edita A. D. 1663.*
Ad perpetuam rei memoriam.

DEbitum Pastoralis officij, quo Ecclesiæ Catholicæ Regimini diuina dispositione præsidemus, exigit, vt paternam dilectorum filiorum Presbyterorum, & Clericorum Societatis IESV, quæ ab ipsis fundationis suæ primordiis in re Christianæ Religionis iuuanda, promouendaque Infidelium, & Hæreticorum conuersione, & horum pertinacia retundenda; ac Iuuentute literis, & probis moribus informanda, Christique fidelibus in viam mandatorum Dei dirigendis (adiuuante Domino) sedulò semper, & fructuosè laborauit, ac etiam nunc strenuè laborat, curam peculiari studio gerentes, illa quæ prospero, feliciique ipsius Societatis regimini, & progressui impedimentum afferre noscuntur, è medio tollamus, & abrogemus, sicut magistra rerum experientia suadet, & nos matura consultatione adhibita ad Omnipotentis Dei gloriam salubriter expedire arbitramur. *Exordium.*

§. 1. Dudum siquidem postquam a Congregatione quinta generali dictæ Societatis petitum fuerat, vt ipsius Congregationis auctoritate statueretur, ne Superiorum localium eiusdem Societatis officia vltrà triennium continuarentur, dicta verò Congregatio decreuerat nullum tempus esse præfigendum, sed seruandum esse decretum 87. Congregationis secundæ generalis ipsius Societatis, fel. rec. Paulus Papa V. prædecessor noster, certò sciens totum sanctæ huius, & nunquam satis laudatæ Religionis stabilimentum in viridi Instituti ipsius, & decretorum super hoc in generalibus Congregationibus eiusdem Societatis editorum obseruantia consistere, illamque ab impugnationibus, molestiis, & calumniis vindicare, & in sui Instituti integritate, puritate, quiete, & pace conseruare cupiens, per suas sub plumbo anno Incarnationis Dominicæ 1606. pridie nonas Septembris, super Instituti dictæ Societatis confirmatione emanatas literas, supradicta, & alia quæcumque decreta, statuta, & ordinationes, quæ Institutum, & Societatem huiusmodi, illiusque gubernandi rationem quomodolibet concernunt in generalibus Congregationibus edita confirmauit, ac Præpositum Generalem; cæterosque Superiores Societatis præfatæ tunc, & pro tempore existentes paternè hortatus est, & monuit, vt obseruationi dictorum decretorum seriò inuigilarent, ac eos, qui nouitati studentes aliquid contra liberam, & sine vlla triennij, aut certi temporis præfixione Superiorum localium gubernationem per se, vel alios quoscumque quavis auctoritate, & dignitate fulgentes quomodolibet machinari ausi fuissent, tanquam Perturbatores sui Ordinis, & rerum nouarum molitores, præter pœnas in supradictis decretis contentas, ipsius Præpositi pro tempore existentis arbitrio coercerent, corrigerent, & punirent, & aliàs prout in eisdem Pauli prædecessoris literis vberiùs continetur. *Paulus V. Probi formari mādat Statuta Societatis.*

§. 2. Post

§. 2. Postmodum verò recol. mem. Innocentius Papa X. etiam Prædecessor noster per suas in forma Breuis literas die prima Ianuarij 1646. expeditas inter alia statuit, mandauit, præcepit, & ordinauit, vt omnes, & singuli dictæ Societatis Prouinciales, Visitatores, Præpositi, Rectores, Superiores locales, & alij Officiales iurisdictionem, seu superioritatem habentes, quomodolibet nuncupati, exceptis Magistris Nouitiorum, in eorum respectiue muneribus, superioritatibus, ministeriis, administrationibus, & officiis prædictis quomodocumque nuncupatis per triennium dumtaxat durare deberent, iique elapso triennio huiusmodi eo ipso vacarent, & vacare censerentur, ipsique ad alia quævis eiusdem Societatis munera, superioritates, ministeria, administrationes, & officia prædicta quomodolibet nuncupata, etiam Viceprouincialis, seu Vicepræpositi, vel Vicerectoris nullatenus eligi, seu assumi, vel deputari valerent, nisi per annum cum dimidio, saltem à fine dicti triennij computandum à prædictis muneribus, superioritatibus, ministeriis, administrationibus, & officiis cessassent: Decernentes præmissa omnia, & singula in perpetuum inuiolabiliter sub excommunicationis latæ sententiæ, ac suspensionis à diuinis, priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, ac officiorum quorumlibet, inhabilitatisque ad illa, & quævis alia in posterum obtinenda pœnis ipso facto absque alia declaratione, tam per mandantes, procurantes, eligentes, & deputantes, quàm recipientes, & exequentes, irremissibiliter incurrendis obseruari debere, neque aduersùs illa, seu illorum aliquod, ipsiusque Innocentij prædecessoris Constitutionem huiusmodi per Præpositum Generalem pro tempore existentem, aut quamcunque Congregationem etiam Generalem, vel quemlibet alium Superiorem, & Officialem dictæ Societatis, aut eiusdem Innocentij, & pro tempore existentis Romani Pontificis, Sedisque Apostolicæ Nuncios, vel Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & quosvis alios quacumque potestate fungentes vnquam dispensari, disponi, vel derogari posse, & quamcunque dispensationem, dispositionem, & derogationem aduersus præmissa, seu eorum aliquod, eandemque Innocentij Prædecessoris Constitutionem per præfatos, seu ipsorum aliquem pro tempore quomodolibet factam, siue concessam, nullam prorsus, ac nulliter, & subreptitie, obreptitiéque extortam fore, & esse, ac censeri, & haberi, neminique vllatenus suffragari debere, & aliàs cum diuersis ordinationibus, decretis, clausulis, & derogationibus in eisdem Innocentij Prædecessoris literis pleniùs contentis.

Mandat Superiores esse tantùm triennales.

§. 3. Verùm subinde pro parte dilecti filij Gosvvini Nickel Præpositi Generalis dictæ Societatis nobis exposito, quod vacatio munerum, superioritatum, ministeriorum, & officiorum prædictorum post lapsum triennij, necnon eorum, qui illis functi fuissent, ab illis per annum cum dimidio cessatio, sicut præmittitur, præscripta, maxima bono Societatis prædictæ regimini afferrent incommoda, & tunc quia ob calamitates, & contagij suspiciones, quibus nonnullæ Prouinciæ laborabant, commercium reperiebatur interdictum, difficilior redderetur vacationis, & cessationis huiusmodi obseruatio: Nos supplicationibus eiusdem Gosvvini Præpositi Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati suprà expressum Innocentij Prædecessoris statutum, mandatum, præceptum, & ordinationem huiusmodi ad sesquiannum tunc proximum suspendimus, & successiuè dictum sesquiannum ad alium sesquiannum, ac iterum ad triennium respectiue extendimus, & prorogauimus. Præterea cùm dictus Gosvvinus Præpositus Generalis nobis iterum exponi fecisset, quod Prouinciæ Indiæ Societatis prædictæ literarum nostrarum in forma Breuis super suspensione huiusmodi primo loco ad sesquiannum, vt præfertur, facta emanatarum beneficiu maximè indigebant, illoque frui vix poterant, quia priusquam de eisdem literis nuncius ad illas partes præferretur, aut iam elapsus, aut propè finem futurus erat dictus sesquiannus: Nos ipsius Gosvvini Præpositi Generalis precibus benignè annuentes, similem suspensionem statuti, mandati, præcepti, & ordinationis memorati Innocentij Prædecessoris, quantum quidem ad Prouincias, Domos, Collegia, & loca quæcumque dictæ Societatis in Indiis, tam Orientalibus, quàm Occidentalibus, & alibi extra Europam dumtaxat consistentes, & consistentia attinebat, ad septem annos à die 14. Nouembris 1656. computandos fecimus.

Moderatio præfati statuti.

§. 4. Ac demùm cùm nomine dilectorum filiorum Congregationis generalis, quæ fuit vndecima eiusdem Societatis, nobis expositum fuisset, quod ex iamdictis suspensionibus maximum toti Societati beneficium, atque emolumentum prouenerat; quia verò præfixum in literis nostris desuper emanatis tempus tunc incipiebat fluere versus finem, eadem Congregatio communibus votis, ac nemine penitùs discrepante denuò opportunè in præmissis à nobis prouideri plurimum desiderabat. Nos humilibus ipsius Congregationis generalis precibus inclinati prædictum Innocentij Prædecessoris statutum, mandatum, præceptum, & ordinationem, vt munera, superioritates, administrationes, ministeria, & officia huiusmodi elapso triennio vacent, & illis functi, nisi postquam ab eis per sesquiannum cessauerint, ad alia quævis munera, superioritates, ministeria, administrationes, & officia nullatenus eligi, seu assumi, vel deputari valeant, quantum quidem ad Prouincias, Domos, Collegia, & loca in Europa ad aliud quadriennium; quantum verò ad Prouincias, Domos, Collegia, & loca quæcumque eiusdem Societatis in Indiis, tam Orientalibus, quàm Occidentalibus, & alibi extra Europam consistentes, & consistentia spectat, respectiuè ad alios octo annos denuò suspendimus, & alias prout in quinis nostris in simili forma Breuis literis, primis quidem die 24. Iulij 1656. & aliàs die 14. Nouembris eiusdem anni, & die 7. Iulij 1657. & die 28. Augusti 1658. & nouissimis die 7. Decembris 1661. desuper expeditis pleniùs continetur.

Alia moderatio.

§. 5. Cum autem, sicut accepimus, S. Ignatius dictæ Societatis Fundator in Constitutionibus ipsius Societatis statuerit, vt penès Præpositum Generalem esset, tam electio omnium Rectorum, quàm amotio ab eo munere, nullo præfixo temporis spatio, sed solum prout ei conuenienòus in Domino videretur. Et licet idem S. Pater alibi in eisdem Constitutionibus dixisse reperiatur, Prouinciales ad triennium vtplurimum constituendos esse, statim tamen subiunxerit etiam id temporis spatium contrahi, & prorogari posse, quando ad maiorem Dei, & Domini nostri gloriam id fore iudicaretur: At verò pro Rectoribus, vel Superioribus localibus neque triennium, vtplurimum præscribendum censuerit, sed totam durationem regiminis illorum pendere voluerit ab arbitrio Præpositi Generalis, prout ad maiorem Dei gloriam expedire duceret. De cessatione autem Superiorum ad sesquiannum, vel aliud tempus nullibi meminerit, nec aliquid super ea re statuendum censuerit, sed Præpositi Generalis iudicio, sicut alia multa, id in genere reliquerit, & ipsemet quandiu vixit, in praxi absque tali cessatione Societatem gubernauerit: Hæcque gubernandi ratio à piæ mem. Paulo III. Iulio III. & Gregorio XIII. ac Gregorio XIV. Romanis Pontificibus Prædecessoribus pariter nostris, qui Gregorius XIV. per suas sub plumbo, anno Incarnationis Dominicæ 1591. 4. Kal. Iulij expeditas literas, quarum initium est, *Ecclesia Catholica, &c.* expressè statuit, vt electio Superiorum quorumcunque esset tota penes Præpositum Generalem, iuxta Constitutiones cum potestate illorum facultatem reuocandi, restringendi, vel augendi, & denique eosdem ab officio remouendi, prout in Domino iudicaret expedire, approbata, & confirmata, & post obitum memorati S. Ignatij in eadem Societate cum ingenti illius bono seruata fuerit.

§. 6. Et licet anno 1594. similis record. Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor noster viuæ vocis oraculo

culo per boo. mem. Fraociſcum, dum vixit, S.R.E. Cardinalem Toletum nuncupatum Congregationi quintæ generali memoratæ Societatis significato mandauerit, vt tam Prouinciales, quàm Rectores dictæ Societatis non durarent vltra triennium: nihilominus tamen ipſe Clemens Prædeceſſor motus precibus eiuſdem Societatis mitigauit variis modis illud ſuum mandatum, quod poſtea præfatus Paulus V. Prædeceſſor per ſuas literas ſupradictas, Decretum Congregationis quintæ generalis ſupra expreſſum ſpecificè confirmans, & præfixionem termini in gubernatione Superiorum localium grauiter improbans, ac machinatores contra id decretum tanquam perturbatores Societatis grauiſſimis pœnis plecti iubens, omninò abrogauit.

§.7. Cumque dicta Societas ſubſequenti tempore vſque ad dictam præfatam Ioooceutij Prædeceſſoris Conſtitutionem præfatum gubernandi modum magno cum fructu, ipſiuſque Societatis tranquillitate ſeruauerit: Edita verò eadem Conſtitutione plurimis, grauiſſimiſqoe affecta fuerit incommodis, multoque plura, & grauiora pericula, & inconuenientia ſubitura extiterit, niſi Nos per ſuſpenſiones præfatas illis occurriſſemus: Et ex his noſtris ſuſpenſionibus, ſeu diſpoſitionibus per ſeptem ferè annos magnæ, & multiplices dictæ Societati vtilitates obuenerint, nec quidpiam alicuius momenti in contrarium nobis exhibitum fuerit, vt proinde è re eiuſdem Societatis maximoperè futurum videatur, ſi eiuſdem Innocentij prædeceſſoris ordinatio ſupradicta penitùs abrogetur.

§.8. Hinc eſt, quod nos dictæ Societatis felici directiooi, religioſiſque progreſſibus, & incrementis quantum nobis ex alto conceditor, conſulere cupientes, necnon præfatatum noſtrarum, ac Gregorij X I V. Pauli V. & Iooocentij X. aliarumve quarumlibet eorumdem, & aliorum Prædeceſſorum noſtrorum præfatorum literarum Societatem præfatam concernentium, ac ipſius Societatis Conſtitutionum, & decretorum generalium illius Coogregationum tenores, & datas, aliaque etiam ſpeciali, & indiuidua mentione digna præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inſertis habentes, eorumdemque Pauli III. Iolij III. Gregorij XIII. Gregorij XIV. & Pauli V. Prædeceſſorum, qui omnes dictas Conſtitutiones S. Ignatij, & rationem gubernandi in eis expreſſam laudarunt, approbarunt, & confirmarunt, veſtigiis inhærentes: Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine memorati Innocentij Prædeceſſoris ſtatutum, mandatum, præceptum, & ordinationem, vt omnes & ſinguli eiuſdem Societatis Prouinciales, Viſitatores, Præpoſiti, Rectores, Superiores locales, & alij Officiales iuriſdictionem, ſeu ſoperioritatem habentes, quomodolibet nuncupari (exceptis Magiſtris Nouitiorum) in eorum reſpectiuè muneribus, ſuperioritatibus, miniſteriis, adminiſtrationibus, & officiis prædictis quomodocunque nuncupatis per triennium dumtaxat durare debeant, eaque elapſo triennio huiuſmodi eo ipſo vacent, & vacare cenſeantur, ipſique ad alia quævis eiuſdem Societatis munera, ſoperioritates, miniſteria, adminiſtrationes, & officia præfata quomodolibet nuncupata, etiam Vice-Prouincialis, ſeu Vice-Præpoſiti, vel Vice-Rectoris nullatenus eligi, ſeu aſſumi, vel deputari valeant, niſi per annum cum dimidio ſaltem à fine dicti triennij computandum, à prædictis muneribus, ſuperioritatibus, miniſteriis, adminiſtrationibus, & officiis ceſſauerint, pluries à nobis ſuſpenſa, vt præfertur, & quatenus illa concernunt prædictas eiuſdem Innocentij Prædeceſſoris literas (firma tamen, & illæſa, ac in ſuo robore in reliquis omnibus, & ſingulis remanente earundem Innocentij Prædeceſſoris literarum diſpoſitione,) tenore præſentium perpetuo reuocamus, abrogamus, caſſamus, irritamus, & annullamus, viribuſque, & effectu penitus, & omninò vacuamus.

Abrogat ſtatutum Innocentij X.

Decretum irritans.

§.9. Decernentes eaſdem præſentes literas, etiam ex eo quod quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes, ad illa vocati, citati, & auditi non fuerint, nec illis conſenſerint, aut ex alia quacumque cauſa, occaſione, prætextu, & capite etiam in corpore iuris clauſo, nullo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut intereſſe habentium conſenſus, alióve quolibet etiam ſubſtantiali, & indiuiduam expreſſionem requirente defectu notari, impugnari, redargui, reſcindi, infringi, retractari, aut ad terminos iuris reduci; ſeu aduerſus illas aperitionis oris, reſtitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, vel etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus conceſſo quempiam in iudicio, vel extra illud vti, ſeu ſe iuuare poſſe: ſed ipſas præſentes literas ſemper, & perpetuò firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectos ſortiri, & obtinere, ac illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quomodocumque ſpectabit, pleniſſime ſoffragari, ſicque & noo aliter in præmiſſis per quoſcumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales etiam de latere Legatos, & alios quoſlibet quavis auctoritate, & poteſtate fungentes, & functuros, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretaodi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis authoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.10. Non obſtantibus dicti Innocentij Prædeceſſoris literis, necnon omnibus, & ſingulis illis, quæ memorati Gregorius X I V. ac Paulus V. & Innocentius Prædeceſſores voluerunt in ſuis, & nos volumus in noſtris reſpectiuè literis præfatis non obſtare, cæteriſque contrariis quibuſcumque. *Contrariis derogat.*

§.11. Volumus autem, vt earundem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici, vel Secretarij dictæ Societatis ſubſcriptis, & ſigillo Præpoſiti, vel Vicarij Generalis eiuſdem Societatis, aut alicuius perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ monitis eadem prorſus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. *Transumptorum fides.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, ſub annulo Piſcatoris, die 1. Ianuarij 1663. Pontificatus noſtri anno octauo. *D. P. An 8. die 1. Ianu.*

Quod Laici, ſeu Conuerſi Congregationis Hiſpaniæ Fratrum Diſcalceatorum Ordinis Sanctiſſimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum quartum, vltra tria ſolita, votum addant de non tranſeundo ad ſtatum Clericalem, & ad Ordines ſacros. CXXXVIII.

De his Fratribus vide ad Conſt. 12. Vrbani VIII. Commiſſi nobis, *tom. 4. in qua prohibetur tranſitus ad alios quoſcumque ordines, & ad Conſt.* 174. Exponi nobis, *tom. 5.*

ALEXANDER PAPA VII. *Edita A. D. 1663.*

Ad futuram rei memoriam.

PAſtoralis officij, quod auctore Deo gerimus, ſolicitudo Nos admonet, vt paternam Chriſti fidelium, qui à fluctibus ſæculi in religioſæ vitæ portum confugerunt, ac in humilitatis ſpiritu Altiſſimi obſequiis ſeſe ſub ſuaui arctioris regulæ iugo mancipaturt, curam gerentes, felici, proſperoque illorum ſtatui, & quieti, quantum Nobis ex alto conceditur, proſpicere ſtudeamus. *Exordium.*

§.1. Exponi ſiquidem Nobis nuper fecit dilectus *Motiua.*

filius

filius Ioannes à Conceptione Procurator Generalis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, quod cum Fratres dictæ Congregationis ad chorum destinati ex dispositione fel. rec. Pauli Papæ V. prædecessoris nostri quartum votum non ambiendi officia, prælaturas, & dignitates emittant, Capitulum generale eiusdem Congregationis mense Maio proximè præterito in Ciuitate Toletana celebratum, ad maiorem obseruantiam, & tranquillitatem dictæ Congregationis decreuit, vt (si ita Nobis placeret) Fratres Laici, seu Conuersi Congregationis huiusmodi, qui de cætero profiterentur, vltra tria vota tempore professionis emittenda, aliud votum etiam emitterent, videlicet, se nunquam sacros Ordines recepturos, nec directè, vel indirectè, per se, vel per alios, Ordines huiusmodi prætensuros. Quare dictus Ioannes Nobis humiliter supplicari fecit, vt in præteritis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat prout in rub. §. 3. Nos igitur ipsum Ioannem specialis fauore gratiæ prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum; & Regularium præpositorum, qui præcitatum Decretum Capituli Generalis Congregationis huiusmodi viderunt, consilio, attentis narratis, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, vt in posterum in dicta Congregatione Fratres Laici, seu Conuersi quartum vltra tria solita votum addant, de non transeundo ad statum Clericalem, & ad Ordines sacros, nec huiusmodi transitum directè, aut indirectè procurando, & ita seruari præcipimus: Salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Decretum irritans. §. 4. Decernentes pariter ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, & suos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere.

Contrariis derogat. §. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Congregationis, & Ordinis præfatorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides. §. 6. Volumus autem, vt earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur vbique, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 8. die 13. Ian. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 23. Ianuarij 1663. Pontificatus nostri anno octauo.

CXXXIX.

Quod electiones Guardianorum, Prouinistrorum, & Custodum in Familia Vltramontana Ordinis S. Francisci per suffragia secreta, & ballotationes fiant, & in paritate suffragiorum Præsidens votum decisiuum habeat.

Vide ad Const. 312. Vrban. VIII. Religiosos viros, *in qua agitur de hac electione.*

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita An. D. 1663.

Exordium. CReditæ Nobis cœlitus dispensationis ratio exigit, vt paternam Religiosorum virorum, qui abnegantes semetipsos vt facerent voluntatem Domini, suam fregerunt, curam gerentes, illorum statui, & felici regimini, quantum nobis ex alto conceditur, consulere iugiter studeamus.

Supplicatio. §. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Petrus Roche Commissarius Generalis Curiæ Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, in Prouinciis familiæ Vltramontanæ eiusdem Ordinis introductus sit abusus eligendi Guardianos, ac Prominiſtros, & Custodes viua voce, ac cum publica concertatione suffragantium, in graue libertatis electionum præiudicium, & non sine occasione perturbationum, & litigiorum, quæ exinde inter electores nasci solent, nobis propterea ipse Petrus humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat prout in rubrica. §. 2. Nos igitur dictum Petrum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, vt omnes, & singulæ prædictæ electiones in familia Vltramontana Ordinis huiusmodi deinceps per suffragia secreta, & ballotationes fiant, & in paritate suffragiorum præsidens electionibus supradictis votum, siue suffragium decisiuum habeat, iuxta dispositionem quarumdam fel. recor. Vrbani Papæ VIII. prædecessoris nostri in simili forma Breuis literarum pro familia Cismontana dicti Ordinis emanatarum, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus, & ita seruari mandamus, ac præcipimus, salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Familiæ Vltramontanæ huiusmodi, huiusque Prouinciarum quarumlibet, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & cõsuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè,

&

& sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 5. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 8. die 18. Ianu. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 18. Ianuarij 1663. Pontificatus nostri anno octauo.

DECRETVM.

SAcra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, censuit iniungendum, & præcipiendum prout harum vigore iniungit, & præcipit, vt deinceps in singulis præfatis electionibus in familia Vltramontana Ordinis huiusmodi seruetur omninò modus, & forma præscripta in Constitutionibus Generalibus familiæ Cismontanæ, contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 15. Martij 1663.

M.Card.Ginettus.

Locus † sigilli.

E.Episcopus Camerinensis, Secr.

Modus autem præscriptus in Constitutionibus Generalibus Familiæ Cismontanæ cap. 7. §. 36. de Capitulis Prouincialibus, num. 7. & sequentibus, talis est.

ANtequam Patres ingrediantur Diffinitorium, fiat inter ipsos discussio super meritis, & qualitatibus promouendorum, & præcipuè attendatur iustitia distributiua pro pacis conseruatione. Deinde Præsidens, seu Prouincialis proponat vnum pro quolibet Conuentu successiue, super quo sumantur ab electoribus calculi nigri, vel albi ad hoc præparati, & sic secretò absque alia discussione ponantur in vrna. Quod si maior pars erit affirmatiua, electus intelligatur, si verò erit negatiua, proponatur alius à Præside, siue Prouinciali, vt supra, donec electio canonicè fiat. Quod si vota per tres vices erunt æqualia, Præsidens voto decisiuo vtatur, vti secundum Deum melius videbitur expedire. Alij autem Officiales, videlicet Confessores Monialium, Magistri Nouitiorum, Lectores, & alij huiusmodi instituantur à Superiori cum consilio, & consensu Patrum Diffinitorum, non obstante quacumque consuetudine immemorabili in contrarium, &c.

CXL. Quod Fratribus Clericis Congregationis Gallicanæ Fratrum Reformatorum nuncupatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum non competit ius suffragandi in Capitulis: Fratribus verò laicis nullum penitus ius competit suffragandi in quocumque negotio.

Edita A. D. 1663. ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. CVm sicut dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Gallicanæ Fratrum Reformatorum nuncupatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum Nobis nuper exponi fecit, Fratres Conuersi, seu Laici dictæ Congregationis se ab eorum Superioribus, & Fratribus Sacerdotibus eiusdem Congregationis voce actiua, & iure suffragandi, secundum dispositionem Regulæ dicti Ordinis à fel. rec. Innocentio Papa III. Prædecessore nostro specificè confirmatæ, Fratribus Clericis, & Laicis æqualiter competente nulliter, & de facto spoliatos esse prætenderint, eaque super re ad Venerabiles Fratres nostros S.R.E. Cardinales negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositos recursum habuerint, dictus verò Procurator Generalis controuersiam huiusmodi à Nobis dirimi summoperè desideret.

Absoluit Oratorem à censuris. §. 1. Nos ipsum Procuratorem generalem specialis fauore gratiæ prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de eorumdem Cardinalium, qui rem partibus auditis maturè examinarunt, ac discusserunt, consilio, Fratribus Clericis Congregationis huiusmodi non competere ius suffragandi in Capitulis, nisi postquam fuerint in sacris Ordinibus constituti; Fratribus verò laicis nullum penitus ius competere suffragandi in quocumque negotio, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, ac decernimus. *Confirmat preces in rub.*

Decretum irritans. §. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissimè suffragari, & ab illis respectiuè inuiolabiliter obseruari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus in contrarium allatis, aut prætensis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, prædictorum Ordinis, & Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 4. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 8. die 10. Febr. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 10. Februarij 1663. Pontificatus nostri anno octauo.

Declaratio mentis super solutione Decimarum per Pensionarios facienda. CXLI.

Vide ad Constit. 10. Innoc. X. Nuper, *tom. 4. & ad Const. 112.* Cum Diuina, *huius Pont.*

ALEXANDER PAPA VII. *Edita A. D. 1664.*

Exordium. MOtu proprio, &c. Cum Nos aliàs pro vrgentibus Reipublicæ Christianæ necessitatibus, & præsertim ad reprimendos Infidelium conatus de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu inter alia indixerimus, & imposuerimus sex integras decimas omnium, & quorumcunque fructuum, redditmum, prouentuum, iuriū, obuentionum

tionum, & distributionum quotidianarum, & emolumentorum ordinariorum omnium, & quarumcunque Patriarchalium, Metropolitanarum, Cathedralium, & Collegiatarum, ac Parochialium, aliarumque Ecclesiarum, necnon Monasteriorum, & Conuentuum, ac etiam mensarum Patriarchalium, Archiepiscopalium, Episcopalium, Abbatialium, Capitularium, & Conuentualium, Prioratuum quoque, Præposituratum, Canonicatuum, & Præbendarum, dignitatum, Personatuum, cæterorumque beneficiorum, & bonorum Ecclesiasticorum, etiam Iurispatronatus Laicorum, & Regularium locorum in vniuersa Italia, & Insulis adiacentibus consistentium, sub certis tamen exceptionibus, ac modo, & forma tunc expressis, atque etiam omnium, & quarumcunque pensionum annuarum super fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, emolumentis, ac distributionibus quotidianis, siue earum loco, fructuum, redditutuum, prouentuum, obuentionum, emolumentorum, ac distributionum huiusmodi (Statu Veneto excepto) in fauorem quorumcunque (non tamen Cardinalium prædictorum) reseruatarum, & assignatarum, seu translatarum, aut reseruatorum, & assignatorum, vel translatorum, ac reseruandarum, & assignandarum, seu trensferendarum, aut reseruandorum, & assignandorum, seu transferendorum percipiendas, exigendas, & eleuandas, ac ab omnibus, & quibuscumque Patriarchis, Archiepiscopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, & cæteris cuiuscumque dignitatis, gradus, status, ordinis, militiæ, & conditionis personis, decennio inibi expresso durante prædicta quocumque iure, & titulo obtinentibus, & obtenturis, ac reseruata, & assignata, seu translata habentibus, & habituris, necnon œconomis, administratoribus perpetuis, & temporalibus, vsufructuariis, ac fructus, & pensiones, res, & alia iura quomodolibet habentibus, & habituris, tam sæcularibus, quàm Regularibus, etiam quorumcunque ordinum, & certarum militiarum.

§.1. Ac præterea pensionum huiusmodi Decimas ad rationem Decem pro Centenario præstari debere, & secundum ea omnes in solidum cogendos esse, ipsarumque Decimarum Procuratores à quibus libuerit integrè exigendi optionem, facultatemque habere, nec vllas immunitates, & exemptiones etiam ex causa resignationis, cessionis iuris, concordiæ, conuentionis, aut quacumque alia graui, & onerosa occasione quocumque modo, & sub quibuscumque verborum expressionibus, etiam à Decimis, seu quibusvis aliis impositionibus, etiam pro expeditione, tam offensiua, quàm defensiua contra Turcas, & alios Infideles, & Hæreticos, seu ex alia quavis, quantumvis legitima, & rationabili, ac necessariò, & de necessitate exprimenda causa, etiam in fauorem Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, seu aliorum quorumcunque Principum, ac pro eorum, & Sedis Apostolicæ necessitatibus, seu aliàs canonicè, vel de facto impositis, & pro tempore imponendis, etiam per Nos concessas, & interim concedendas integram solutionem huiusmodi minuere, vel impedire; neque possessores, vsufructuarios, aut alias pensiones, seu fructus huiusmodi soluere debentes, etiamsi ipsi iuri, & actioni petendæ, vel detrahendæ, aut retinendæ portionis, & ratæ partis Pensionarios contingentis iureiurando renunciauerint, atque ex forma Cameræ Apostolicæ amplissima cauerint modo aliquo obligari, neque ad id pro dicto tempore constringi posse, sed Pensionarios, & fructuum huiusmodi reseruatarios ad Decimarum prædictarum onus soluendum omninò teneri.

Pensionarij tenentur ad solutionem decimarum.

§.2. Omnes verò confessiones, & quietantias, receptiones Decimarum à Procuratoribus, & Ministris dictæ Cameræ, tam conductoribus censuariis, & locatoribus nomine suorum principalium, quàm etiam ipsis, necnon possessoribus, vsufructuariis, & aliis pensiones, seu fructus soluere debentibus nomine Pensionariorum faciendas perinde valere, atque in iudicio, & extra illud vbique locorum fidem facere, ac si ipsimet principalibus, & pensionariis præsentibus, & soluentibus factæ, & exhibitæ fuissent, prout in nostris literis, sub Data anno Incarnationis Dominicæ 1660. nono Kalend. Martij, Pontificatus nostri anno sexto, desuper confectis, quarum tenores præsentibus pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, pleniùs continetur.

§.3. Cum autem, sicut accepimus, in aliquibus reseruationibus, & impositionibus prædictarum Pensionum ipsimet titulares, & Administratores ex pacto inter partes inito, vel etiam ex libero consensu, aut aliàs onus quarumcunque contributionum ratione Pensionum ipsarum, etiam ad instantiam Imperatoris, & pro defensione Fidei Catholicæ faciendarum in se, & successores suos, etiam sub iuramento, & obligatione Camerali assumpserint, ac Pensiones ipsas ab eiusmodi Decimis, impositionibus, & aliis quibuscumque grauaminibus quandocumque, vel ex quacumque causa, etiam necessariissima, & vrgentissima, ac etiam specialiter ex præmissis Pensiones liberas, immunes, & exemptas, ac integras, & nullatenus diminutas soluere promiserint, quin etiam Pensiones ipsæ in euentum necessariæ solutionis, & contributionis faciendæ pro rata pensionis ipsas tangente auctæ, vel augendæ, & forsan etiam aliæ cautelæ cum prægnantissimis verborum expressionibus in expeditione pensionum huiusmodi conceptæ reperiantur, & propterea nonnulli Pensionarij à contributione, & solutione in prædictis literis contenta se tueri, onusque solutionis ratam pensionis tangentis, in ipsos titulares, seu Administratores Ecclesiarum, Canonicatuum, Dignitatum, Mensarum, aliorumque beneficiorum, tam sæcularium, quàm Regularium prædictorum reiicere, & retorquere contendant, & desuper nonnullæ lites, & controuersiæ motæ fuerint, & de præsenti forsan adhuc pendeant indecisæ.

§.4. Nos Ecclesiarum, Mensarum, Canonicatuum, Dignitatum, aliorumque Beneficiorum huiusmodi indemnitati consulere, & ne fructus illarum, & illorum plus æquo grauentur, prouidere, omnemque dubitationis, & controuersiæ materiam nostræ declarationis oraculo terminare volentes, ac omnium, & singularum reseruatarum pensionum, pactorum, & conuentionum, & in eis contentarum clausularum tenores, ac litium, & causarum super præmissis coram quocumque Iudice pendentium statum, & status, & merita, etiamsi talia forent, quod de illis specialis, & indiuidua mentio fieri deberet, perinde ac si de verbo ad verbum expressi, & expressa essent, præsentibus pro expressis habentes, easdemque lites, & causas in statu, & terminis, in quibus reperiuntur à quocumque Iudice, & Tribunali, tam huius Vrbis Romæ, quàm aliis quibuscumque locis, & tam in statu nostro Ecclesiastico, quàm extrà illum, vbicumque agantur, etiamsi in gradu appellationis pendeant, ad Nos auocantes, easque penitus supprimentes, & extinguentes, Motu simili, & ex certa scientia nostra, & de Apostolicæ potestatis plenitudine declaramus, & denuntiamus mentem, & intentionem nostram in prædictis literis fuisse, & esse, ac immutabilem fore, Decimas ipsas super omnibus Pensionibus prædictis ratam cuilibet earum tangentem omni pacto, & conditione remotis, & absque vlla spe releuationis Pensionariorum contra titulares, & Administratores Mensarum Ecclesiasticarum, & reliquorum beneficiorum, & locorum Piorum in dictis literis expressorum per Nos fuisse, & esse impositas, & propterea omnes, & singulos Pensionarios quacumque auctoritate, dignitate, præeminentia præfulgeant (non tamen personas in prædictis literis exceptas) ad ipsarum Decimarum solutionem pro rata cuiuslibet Pensionis teneri, & obligatos esse, neque vllum ius, & actionem etiam in vim cuiuscumque pacti, & conuentionis, quantumvis ex causa onerosa, vel donationis, iuramenti, obligationis Cameralis, augmenti Pensionum, & cuiusvis alterius, quantumvis inexcogitatæ cautelæ, & pactionis, etiam à Sede Apostolica in genere, vel in specie,

Declaratio mentis.

atque

atque indiuidualiter cum illorum, & illarum tenore inserto approbatis, & confirmatis, & forsan pro decennio durante approbandis, & confirmandis aliquid aliquando ab ipsis titularibus repetendi competere: sed ipsos Pensionarios ad Decimarum huiusmodi solutionem pro rata suæ cuiuslibet pensionis iuxta nostrarum literarum prædictarum formam, & tenorem, ac præsentem nostram declarationem, ac si quoad easdem Decimas per Nos impositas nullatenus pacta, conoentiones, donationes, iuramenta, obligationes, & aliæ cautelæ superiùs dictæ, & per Sedem Apostolicam approbatæ, vel approbandæ nullatenus emanassent, vel emanauerint; imò illis omnibus quoad solutionem Decimarum prædictarum plenariè, expressè, & specificè ad fauorem fructuum prædictorum, seu Titularium, & Beneficiatorum, ac Administratorum prædictorum derogatum fuisse, ac iterum Nos tenore præsentis Motus proprij expressè, & plenariè ad exonerationem titularium, & beneficiatorum, ac mensarum, aliorumque locorum prædictorum contra Pensionarios derogamus; & dicto durante decennio eosdem Pensionarios teneri, ac per eos ad quos spectat, & pro tempore spectabit, iuxta prædictæ impositionis, & huius nostræ declarationis formam, & tenorem cogi, & compelli posse, seu debere.

§.5. Et pro potiori cautela quascumque sententias in causis prædictis contra ipsos Pensionarios, seu eorum aliquem super præmissis Decimis hactenus latas, promulgatas, & publicatas, ac etiam executioni demandatas, vti nullas, & inualidas reuocamus, cassamus, annullamus, & viribus euacuamus cum omnibus inde secutis, ipsisque Pensionariis perpetuum silentium super præmissis imponimus, & impositum esse declaramus, & hanc mentis nostræ declarationem cum omnibus, & singulis per Nos præsenti Motu proprio ordinatis locum habere, & omninò seruari volumus, tam in Pensionibus hactenus impositis, quàm in posterum imponendis, quibuscumque pactis, conuentionibus, clausulis, & cautelis, ac etiam eidem præsenti nostræ declarationi renunciatione etiam iuramento facta non obstante, quæ omnia eo ipso irrita, & inualida, ac nullius roboris, & effectus fore, & esse censeantur, & ita declaramus. Sicque, & non aliter per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, ac causarum Palatij Apostolici Auditores, &c. sublata, &c. iudicari, & definiri debere, irritumque, &c. decernimus.

Contrariis derogat.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de iure quæsito non tollendo, ac Ecclesiarum in quibus beneficia huiusmodi existunt, seu à quibus mensæ ipsæ dependent, etiam iuramento, &c. roboratis, &c. priuilegiis, &c. Quibus omnibus, &c. eorum tenores, &c. latissimè hac vice dumtaxat specialiter, & expressè Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio F.

Et quod literarum prædictarum tenores etiam veriores, ac Datæ, ac singulorum Pensionariorum prædictorum dignitates, qualitates, & præeminentias, etiam speciali nota dignas, & aliàs de necessitate exprimendas præsentibus pro indiuidualiter expressis habentes, seu in toto, vel in parte exprimi possint in literis: & de declaratione, denunciatione, auocatione, extinctione, silentij impositione, singulis derogationibus, & decretis, vt supra in literis latissimè extendendis: & quod præmissorum omnium, & singulorum, etiam denominationum, qualitatum, aliorumque necessariorum maior, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis, si videbitur, etiam per viam de Curia expediendis: Et cum decreto quod interim etiam ante earumdem literarum expeditionem sola nostri præsentis Motus proprij Signatura sufficiat, & vbique plenam fidem faciat in iudicio, & extra, regula quacumque contraria non obstante: Et firmis remanentibus cæteris omnibus, & singulis per Nos in dictis literis impositionis Decimarum dispositis, & ordinatis.

Fiat F.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, Kal. Aprilis, anno nono.

Breue Beatificationis Petri de Arbues Canonici Metropolitanæ Ecclesiæ Cæsaraugustanæ, primi Inquisitoris in Regno Aragoniæ. CXLII.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A.D. 1664.

Exordium.

FOrtissimos Christi athletas, qui venerunt de tribulatione magna, & lauerunt stolas suas, & dealbauerunt eas in sanguine Agni, quorum pretiosa in conspectu Domini morte religio defensa, cumulata fides, Ecclesia roborata est, sicuti post agonem victores corona iustitiæ donat in cœlis iustus Iudex, ita deuota conuenit fidelium veneratione in terris honorari, vt qui sunt ante thronum Dei, & seruiunt ei die, ac nocte in templo eius, infirmitatem nostram sua intercessione iuuare dignentur.

§.1. Quam in rem pro pastorali nostro munere, quo Ecclesiæ Catholicæ regimini diuina dispositione præsidemus, propensis studiis incumbentes, flagitantia id ipsum Catholicorum Regum, & aliorum Christi fidelium vota libenter exaudimus, prout omnibus maturæ discussionis trutina perpensis ad gloriam Omnipotentis Dei, ad Christianæ Religionis, Fideique Catholicæ robur, & incrementum, Sanctæque Matris Ecclesiæ exaltationem cognoscimus in Domino salubriter expedire.

Supplicatio Regis & Inquisitorum Hispaniarum.

§.2. Cum itaque ad preces Charissimi in Christo filij nostri Philippi Hispaniarum Regis Catholici, ac dilectorum filiorum Generalis Inquisitoris, & Ministrorum omnium Sanctæ Inquisitionis Hispaniarum, ac Deputatorum præsertim in Regno Aragonum aduersus hæreticam prauitatem, necnon Capituli Metropolitanæ Ecclesiæ, Cleri, Iuratorum, & Populi Ciuitatis Cæsaraugustanæ processus rite, ac rectè confecti fuerint super Sanctitate Vitæ, Virtutibus, Martyrio, causa martyrij, prodigio quoque efferuescentiæ, & multiplicationis sanguinis, aliisque miraculis à Deo patratis intercessione Serui Dei Petri de Arbues aliàs Magistri Epilæ nuncupati, dum vixit, Canonici prædictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Cæsaraugustanæ; & primi Inquisitoris in dicto Regno Aragoniæ auctoritate Apostolica deputati, qui dum munus Inquisitoris huiusmodi fideliter, & summo cum Fidei Catholicæ zelo exercebat, à nefariis quibusdam Sicariis Iudaïca perfidia infectis, in odium eiusdem Catholicæ Fidei immaniter trucidatus martyrij palmam accepisse asserebatur: iidemque processus in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium sacris Ritibus præpositorum accuratissimè discussi fuerint, factaque tandem eorum omnium, quæ in causa gesta sunt, coram Nobis plena, & distincta relatione, præfata Cardinalium Congregatio, Nobis annuentibus censuerit, quandocumque tutò deueniri posse ad solemnem Canonizationem eiusdem Serui Dei Petri Arbuesij, iuxta Ritum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, & Sacrorum Canonum dispositionem, attento quod agitur de Martyre cum prodigio, & miraculis maturè discussis, & formiter approbatis.

Beati nomine nuncupandus.

§. 3. Hinc est quod nos piis memoratorum Philippi Regis, Inquisitorum, Capituli, Cleri, Iuratorum, & Populi supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de præfatorum Cardinalium con-

filio, & vnanimi assensu indulgemus, vt memoratus Dei Seruus Petrus Arbuesius in posterum Beati nomine nuncupetur, eiusque corpus, & reliquiæ venerationi Fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur. Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, atque de eo sub Rito duplici recitetur officium, & Missa celebretur de Martyre non Pontifice singulis annis, iuxta Rubricas Breuiarij, & Missalis Romani die 17. Septembris, qua spiritum Creatori reddidit. Hæc verò in locis dumtaxat infrascriptis, nempe in Cathedrali Ecclesia Cæsaraugustana, vbi Canunicus Martyrij palmam coosecutus est, eiusque Corpus requiescit, in Ecclesiis Generalis Inquisitionis Hispaniarum, ac S. Martini Inquisitionis Regni Aragoniæ, vbi primus Inquisitoris munos obiuit, & à qua ex Apostolica auctoritate munus idem accepit: necnon in Matrice Ecclesia oppidi de Epila, vbi natus est, & quantum ad Missas attinet, etiam à Sacerdotibus confluentibus.

§.4. Præterea, præsenti tamen dumtaxat anno à datis hisce literis inchoando, in supradictis Ecclesiis solennia Beatificationis eiusdem cum Officio, & Missa sub Ritu duplici maiori die ab Ordinario constituta, & intra sex menses promulganda celebrandi facimus facultatem. Romæ verò in Ecclesia Sanctæ Mariæ Montis Serrati, Nationis Regni Aragonum intra bimestre: postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum eadem solennia celebrata fuerint, pariter celebrati permittimus.

Noo obstantibus Constitotionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Decretis super non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, vt earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarij prædictæ Congregationis Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum subscriptis, & sigillo Præfecti eiusdem Congregationis munitis eadem prorsus fides ab omnibus, & vbique, tam in iudicio, quàm extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 9. die 17. Apr. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 17. Aprilis 1664. Pontificatus nostri anno nono.

CXLIII. Decernit, & declarat, quòd Fratres vniuersi, & singuli Ordinis Prædicatorum, vbique terrarum, priusquam ad Sacros Ordines ascendant, ætatem ad huiusmodi Ordines suscipiendos expleuisse debeant, iuxta Concilij Tridentini Decreta.

Edita A. D. 1663.

ALEXANDER PAPA VII,
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. CReditæ Nobis ex alto dispensationis ratiò postulat, vt paternam Christi fidelium, qui è fluctibus sæculi in religiosæ vitæ portum confugerunt curam gerentes, illa quæ felici eorum directioni, & regulari disciplinæ officere noscuntur, de mediu tollere studeamus, sicut in Domino conspicimus salubriter expedire.

Matiua huius Constit. §.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Magister Generalis Ordinis Prædicatorum, quod in plerisque dicti Ordinis Prouinciis Indiarum oon sine notabili regularis disciplinæ, studiorum, & communis quietis, pacisque detrimento Fratres eiusdem Ordinis passim ante legitimam ætatem à Concilio Tridentino præscriptam mittuntur, & admittutur ad maiores Ordines suscipiendos, eo quod prætendant adesse illic priuilegium speciale desuper Ordini prædicto, aor alteri Religioni, cum qua Ordo ipse in priuilegiis communicat a Sede Apostolica indultum circa prima dictarum Prouinciarum, & Conuersionum ioitia, siue quod ibidem Episcopi, & Archiepiscopi ex nouissima quadam concessione Apostolica ob penuriam operariorum habeant, aut habere putentur amplam ea in re facultatem.

Ac insuper in eisdem Prouinciis passim irrepsit abusus intolerabilis, quo Fratres Conuersi, seu Laici arte, ac solertia Clericalem Religionis habitum, Sacrosque Ordines absque legitima Superiorum dicti Ordinis permissione suscipere non verentur, dum videlicet de vna io aliam Prouinciam commeantes sese mox Clericos professos fingunt, ac falsificatis dimissorialibus literis se offerunt Episcopis initiandos, tametsi in prædicto Ordine Prædicatorum omnis Conuersorum transitus ad habitum Clericalem sit legibus quamseuerissimis interdictus.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Magister Generalis agnoscat, ac deprehendat fore plurimum è re diuini obsequij, cultusque ac decentiæ, necnon claustralis obseruantiæ, & arctioris educationis, si validum aduersus huiusmodi prematuras ordinationes remedium admoueatur; & proinde qualicumque huiusmodi priuilegio, si quod in illis partibus, vel prædicto eius Ordini immediatè concessum, vel per communicationem ab alio quocumque Ordine participatum habetur, in manibus nostris renunciet, cupiatque opportunè à Nobis in præmissis prouideri, & vt infrà indulgeri.

Conformat prout in reb. §.3. Nos ipsum Magistrum Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensioois, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes; supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, dictamque priuilegij renunciationem ab eodem Magistro Generali factam, vt præfertur, harum serie admittentes, & acceptantes, quod de cætero non minus in supradictis Prouinciis Indiarum, quàm in Europa, prædicti Ordinis Prædicatorum regulares vniuersi, ac singuli, priusquam ad Sacros Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus Ordines ascendant, ætatem, ad tales ordines suscipiendos per Decreta Concilij Tridentini prædicti respectiuè requisitam, omninò expleuisse debeant, nisi cum aliquibus nominatim, & in casu singulari per literas Apostolicas in simili forma Breuis toties quoties impetrandas, & ordinatori exhibendas super huiusmodi ætatis defectu canonicè dispensatum fuerit, quemadmodum fit in Europa: quodque facultates, si quæ iam datæ sint, siue in posterum dentur illarom Regioourn Episcopis, & Archiepiscopis conferendi maiores Ordines huiusmodi ante legitimam ætatem, ad Fratres dicti Ordinis Prædicatorum nequaquam extendi censeantur, neque his ibi, aut vllibi suffragari possit ad vllum prematuræ ordinationis effectum quæcumque communicatio priuilegiorum cuicumque Religioni concessorum, aut concedendorum, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Quod Laici non promoueantur ad Ordines. §.4. Præterea quibusvis supradictarum Prouinciarom in Indiis consistentium Ordinis prædicti Fratribus Laicis, seu Conuersis, ne sine legitima Superiorum eiusdem Ordinis permissione è statu Conuersorum ad statum, & habitum Fratrum Clericorum dicti Ordinis transire, aut etiam vltrà ad sacros ordines sese intrudere audeant, vel præsumant quovis modo, sub excommunicationis latæ sententiæ pœna per Contraocotores eo ipso absque alia declaratione incurrenda, auctoritate, & tenore præsentium prohibemus, & interdicimus.

Decretum irritans. §.5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, & causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus

super

super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, prædictorum Ordinis, & Prouinciarum, aliisve quibusvis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.7. Volumus autem, vt earumdem præsentium transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 9. die 30. Mar. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 30. Martij 1663. Pontificatus nostri anno nono.

CXLIV. Indulgentia Plenaria perpetua pro visitantibus Ecclesias Soc. Iesv in Festis Sanctorum Ignatij, ac Francisci Xauerij, confessis, ac communione refectis.

Vide ad Const. 156. Vrbani VIII. Aliàs fel. & ad Const. 48. Innoc. X. Aliàs.

Edita An. D. 1663.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Recenset literas Greg. XV. Cvm sicut accepimus, aliàs fel. record. Gregorius Papa XV. Prædecessor noster volens omnes, & singulas Ecclesias Presbyterorum Societatis Iesv vbique existentes aliquo spirituali munere illustrare, de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisus, omnibus, & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui aliquam ex dictis Ecclesiis Presbyterorum Societatis Iesv vbique existentem, in S. Ignatij vltima Iulij, ac S. Francisci Xauerij 2. Decembris mensium celebrari solitis festis diebus à primis Vesperis vsque ad occasum Solis dierum huiusmodi singulis annis deuotè visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum exstirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, Plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem in Domino perpetuò concessit, prout in eisdem Gregorij Prædecessoris literis in simili forma Breuis die 8. mensis Iunij 1622. desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis haberi volumus, vberius continetur.

§.1. Cum autem, sicut prædicti Presbyteri Societatis Iesv Nobis nuper exponi fecerunt, quod Officium, & festum prædicti Sancti Francisci Xauerij à die secunda ad tertiam diem mensis Decembris Apostolica auctoritate per Nos translata sint: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt prædicti Presbyteri Societatis Iesv, vt Indulgentias, & peccatorum remissiones à prædicto Gregorio Prædecessore Ecclesiis Presbyterorum Societatis Iesv huiusmodi die festo eiusdem Sancti Francisci Xauerij, die 2. mensis Decembris, vt præfertur celebrari solitum contentas ad tertiam diem eiusdem mensis Decembris etiam transferre de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur eosdem Presbyteros Societatis Iesv spiritualibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Indulgentias, & peccatorum remissiones à prædicto Gregorio Prædecessore Ecclesiis Presbyterorum Societatis Iesv die festo prædicti S. Francisci Xauerij die 2. mensis Decembris singulis annis celebrari solito concessas, ad tertiam diem eiusdem mensis Decembris, seruata tamen in reliquis omnibus, & singulis dicti Gregorij Prædecessoris literarum huiusmodi forma, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò transferimus, & perpetuis futuris temporibus translatas esse decernimus, ita vt in posterum Christi fideles aliquam ex Ecclesiis Presbyterorum Societatis Iesv vbique existentium visitantes, Indulgentias, & peccatorum remissiones à prædicto Gregorio Prædecessore aliàs concessas, non ampliùs secunda, sed tertia die mensis Decembris huiusmodi lucrabuntur. *Transfert Indulg. S. Francisci Xauerij in diē tertiam Decembr.*

Contrariis derogat. §.3. Non obstantibus eiusdem Gregorij Prædecessoris literis prædictis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Cancellariæ Apostolicæ Regulis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 18. Iulij 1663. Pontificatus nostri anno nono. *D. P. An. 9. die 18. Iulij.*

Prohibet fundationes Conuentuum in Familia Vltramontana Ordinis Minorum de Obseruantia intra spatium quatuor, vel quinque leucarum à iam erectis, etiam aliorum Regularium. **CXLV.**

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam. *Edita A. D. 1663.*

Aliàs pro parte dilecti filij Petri Roche Commissarij Generalis Curiæ pro Familia Vltramontana Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum Coogregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod dudum fel. rec. Clemens PP. VIII. prædecessor noster considerans in Prouincia Carthaginensi dicti Ordinis tam angusta, tantam multitudinem Conuentuum Regularium diuersorum Ordinum reperiri, ibique nihilominus adesse prætensiones nouarum fundationum, ex quibus quamplurima oriebantur inconuenientia, ordinauerat, ne in posterum ædificari posset vllus Conuentus intra spatium quatuor, vel quinque leucarum à iam erectis, prout in eiusdem Clementis prædecessoris literis desuper in simili forma Breuis expeditis pleniùs dicitur contineri: Et in eadem expositione subiuncto, quod in Prouincia Valentina Fratrum de Obseruantia, & S. Ioannis Baptistæ Fratrum Discalceatorum dicti Ordinis S. Francisci in Regno Valentiæ eadem inconuenientia sequebantur, cum intra spatium quadragintaquatuor leucarum longitudinis, & decem latitudinis, viginti tres Fratrum de Obseruantia, ac viginti Fratrum Discalceatorum, & sexdecim Conuentus Fratrum Minorum eiusdem S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, Hospitalia quoque quamplurima pauperum ex eleemosynis viuentium, necnon triginta Monasteria Monialium continentur, præter centum Conuentus diuersorum Ordinum, quorum maior pars est Mendicantium; ex quibus, & Sæculares valdè grauantur, & quamplurimæ ob nouarum fundationum prætensiones, præsertim Fratrum Capuccinorum, Carmelitarum, Trinitariorum Discalceatorum, & aliorum, tam inter Sæculares, quàm inter *Motiua huius Const.*

inter Regulares oriuntur discordiæ, cum maximo regularis disciplinæ detrimento, ac etiam populorum scandalo.

§.1. Ideoque Congregationi prædictæ supplicato, vt ordinaret, ne in dictis Prouinciis, seu Regno, vllus Conuentus, Domus, siue Hospitium Fratrum Capuccinorum, Carmelitarum, Trinitariorum, siue quorumlibet Regularium intra spatium quatuor, vel quinque leucarum à iam fundatis erigeretur absque expressa Sedis Apostolicæ licentia, prout in Prouinciis Burgensi, Granatensi, Aragoniæ, & Maioricensi similiter ordinatum fuit: emanauit ab eadem Congregatione Decretum tenoris qui sequitur, videlicet.

Decretum Sacr. Congr. §.2. Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis censuit, & decreuit seruandam esse formam, & dispositionem memorati Breuis sanct. mem. Clementis VIII. etiam in Prouinciis Valentiæ Obseruantium, & S. Ioannis Baptistæ Discalceatorum Ordinis huiusmodi: atque ita Fratribus cuiuslibet Ord. Mendicantis, nouorum Conuentuum, Hospitiorum, seu Domorum, & sub quovis titulo habitationum permanentium erectionem absque Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia contra tenorem dicti Breuis, & Apostolicarum Constitutionum in prædictis Prouinciis esse prohibendam, & interdicendam, prout harum serie prohibet, & interdicit, contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 22. Iunij 1663. M. Cardinalis Ginettus.

Confirmat præfatum Decretum. §.3. Cum autem, sicut dictus Petrus nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, & obseruatione Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summoperè desideret: Nos ipsum Petrum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, salua tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Decretum irritans. §.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 9. die 6. Aug. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 6. Augusti 1663. Pontificatus Nostri Anno nono.

CXLVI.

Super electione Prouinciarum Indiarum Ordinis Prædicatorum, ac confirmatione eorumdem à Magistro Generali.

Vide ad Constit. 262. Vrbani VIII. Nuper pro parte, *in qua cauetur Prouinciales debere esse biennales.*

ALEXANDER PAPA VII. *Edita A. D. 1663.*

Ad futuram rei memoriam.

Exordium. SAcrosancti Apostolatus solicitudo, quam meritis licet, & viribus longè impares, auctore Deo gerimus, Nos admonet, vt circa statum personarum quarumlibet diuinis obsequiis sub suaui Religionis iugo mancipatarum propensis studiis intendentes, illarum felici directioni, & regulari obseruantiæ salubriter, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere satagamus, sicut rerum, locorum, temporum, & personarum qualitatibus maturæ considerationis trutina perpensis, arbitramur in Domino rationi esse consentaneum.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Magister Generalis Ordinis Prædicatorum, quod dudum Prouinciis Indiarum dicti Ordinis ob immanem earum ab hac alma Vrbe distantiam, mox ab earumdem institutionis initio prouisum fuit de indulto, aut priuilegio respectiuè, quo illic Capitulis Prouincialibus conceditur primo Diffinitori, vel Diffinitorio facultas confirmandi statim Prouincialem ibidem electum, vel quod ipsa electio sit simul confirmatio. Et specialiter pro Prouincia S. Iacobi de Mexico Ordinis huiusmodi quondam Ioan. de Fenario dum vixit Magister Generalis eiusdem Ordinis impetrauit à fel. rec. Clemente Papa VII. prædecessore nostro literas in simili forma Breuis die 11. Iulij 1532. expeditas, quarum initium est, *Pastoralis officij, &c.* in quibus disponitur, vt Prior Prouincialis ipsius Prouinciæ iuxta Constitutionum ipsius Ordinis tenorem eligi, & per Diffinitorium Capituli cassari, aut confirmari, & ad officium ipsum acceptandum censuris Ecclesiasticis compelli possit: Et si contingat Diffinitorium in partes æquales diuidi, tunc eligatur ab eisdem Diffinitoribus vnus alius Religiosus de dicta Prouincia, & ea pars Diffinitorij, cui talis electus adhæserit, Prouincialem casset, & confirmet, prout videbitur expedire.

§.2. Verum ne huiusmodi concessiones, quæ prouisionales sunt, cum ingenti Ordinis præiudicio ex sinistra intelligentia traherentur in perniciosum abusum, ac sensum à mente concedentium alienum, intelligendo quod essent solennea, & definitiuæ, Capitulum generale dicti Ordinis Romæ anno 1589. celebratum remedium adhibuit, ac ordinauit, quod Prouinciales Prouinciarum Indiarum statim post eorum electionem iuxta priuilegia ipsis Prouinciis concessa, munere suo fungerentur: tenerentur tamen saltem intra biennium ad Magistrum Generalem eiusdem Ordinis mittere decretum suæ electionis pro sui, & totius Ordinis Capitis debita recognitione, & hoc sub pœna priuationis officij ipso facto incurrenda, & inhabilitatis in posterum. Quam quidem ordinationem quondam Thomas Turchus, dum vixit Magister Generalis Ordinis præfati, inter alias, quas pro Prouinciis Indiarum ex factis à suis prædecessoribus, & Capitulis generalibus compilauit Cæsaraugustæ anno 1648. & explicauit hoc adiecto, vt Magister Generalis electionem vel confirmare, vel cassare posset, prout sibi in Domino videretur. Quæ omnia considerans Capitulum generale dicti Ordinis itidem Romæ anno 1656. celebratum innouauit, auxit, & communiuit prolixa ordinatione pro Prouinciis Indiarum in communi numero 5. tenoris qui sequitur, videlicet: Cum in Capitulo generali Romæ 1589. sic ordinatum fuerit, Prouinciales Prouinciarum Indiarum statim post eorum electionem

iuxta

iuxta Priuilegia ipsis Prouinciis concessa munere suo fungantur, teneantur tamen saltem intra biennium ad Reuerendissimum Patrem Generalem mittere decretum suæ electionis pro sui, & totius Ordinis Capitis debita recognitione, vt electionem vel confirmare, vel cassare possit, prout sibi in Domino videbitur expedire, & hoc sub pœna priuationis officij ipso facto incurrenda, & inhabilitatis in posterum: Nos huiusmodi ordinationem, velut sanctæ Obedientiæ, & vnitati indiuisæ nostri Ordinis summè necessariam, extremo, quo possumus, connisu munimus, stabilimus, & insuper ordinando adiicimus, quod Prouincialis quisquis electionis suæ scrutinium, seu decretum intra tempus suprà expressum, ac præfixum Magistro Ordinis non miserit post suum Prouincialatum, in omnibus habeatur, ac si reuera Prouincialis non fuisset: Proinde in virtute Spiritus Sancti, sanctæ obedientiæ, & sub formali præcepto, necnon sub nullitate cuiuscunque actus in contrarium prohibemus: Tum ne talis post suum Prouincialatum potiatur, aut potiri permittatur loco illis aliàs debito, qui quondam Prouinciales fuerant: tum etiam ne possit deinceps toto vitæ suæ tempore eligi, vel quoquo modo applicari ad officia Prioris, Visitatoris, Vicarij, Doctrinarij, siue ad alia munia etiam Scholastica, quorum omnium ex nunc simpliciter incapax decernitur, ac declaratur, ita quod tali, neque prætacti loci, neque vocis passiuæ ius vllum suffragari possit, donec Magistri Ordinis superueniens confirmatio realiter ipsi Prouinciæ illata, ac notificata plenè constare fecerit electionem fuisse bonam, & suprema Ordinis auctoritate solenniter, legitiméque agnitam, & approbatam.

Prouinciales Indiarum confirmari debent à Mag. Gen.

§. 3. Quod si in aliqua, aut aliquibus harum Prouinciarum adsit, vel adesse prætendatur qualecumque Indultum, Priuilegium, Exceptio, Dispensatio, aut qualiscumque nominis exemptio tollens, minuens, atque suspendens Ordinationem supradictam, eiusve obligationem, aut pœnas appositas: Nos hodie communi, ac publico nomine totius Ordinis Prædicatorum, quem in hoc generali consessu legitimè repræsentamus, huiuscemodi priuilegio, indulto, exceptioni, dispensationi, ac cuiuscumque nominis exemptioni, si qua est, vel putatur esse, tanquam regularis obedientiæ pernicioso detrimento, seu facillimæ schismatum occasioni deliberatè, seriò, ac expresse renunciamus, ac renunciatum esse denunciamus. Denique obtestamur Reuerendissimum Magistrum Ordinis, vt quandocomque contingeret ex aliqua harum Prouinciarum non transmitti ad se scrutinium, seu decretum electionis noui Prouincialis, vicissim ipse acta illius Capituli Prouincialis, (si qua fortè seorsim ad manus suas peruenerint) nequaquam approbet, nec vllas graduum postulationes exaudiat, aut vllius promotionis patentes expediri iubeat, neque institutiones Prædicatorum Generalium in huiusmodi actis exponi solitas admittat, vel ratas habeat, nec taliter factæ institutiones vllum sortiantur effectum, quodadvsque electus Prouincialis fuerit per Magistrum Ordinis confirmatus, huiusque confirmationis patentes in Prouincia sint promulgatæ.

§. 4. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, præinsertis ordinationibus non obstantibus præfata Prouincia Sancti Iacobi de Mexico sub moderno Generalatu destiterit spontè, ac desciuerit à lege, & obligatione transmittendi, & submittendi dicto Magistro Generali exponenti decreta, seu scrutinia electionum duorum Priorum Prouincialium proximè præteritorum pro obtinenda legitima ipsarum confirmatione, vel si in Domino conueniens videretur, cassatione: Nobis propterea ipse Magister Generalis humiliter supplicari fecit, vt sibi in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur eumdem Magistrum Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, ad quos preces huiusmodi remisimus, visis, & maturè consideratis, ac perpensis per eosdem Cardinales memoratis Clementis prædecessoris nostri in forma Breuis literis, & præinserto Statuto Capituli Generalis celebrati de anno 1656. ipsum Statutum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, eique inhærendo expresè decernimus in posterum Prouinciales, nedum Mexicanæ, sed etiam aliarum Prouinciarum Indiarum Ordinis huiusmodi immediatè post eorum, seu cuiuslibet eorum capitularem electionem munere suo fungi debere; teneri tamen saltem intra biennium ad Magistrum Generalem Ordinis prædicti transmittere decreta, & acta suarum electionum, vt ipse Magister Generalis easdem electiones confirmare, vel cassare possit, prout sibi iuris esse videbitur. Aliter in casu contrauentionis ipso iure, & ipso facto, & absque vlla declaratione intelligantur priuati suo Prouincialatu, & habeantur in omnibus, ac si Prouinciales non fuissent, sintque pariter priuati voce actiua, & passiua, & inhabiles in perpetuum nedum ad prædictum officium Prouincialatus, verùm etiam ad quæcumque alia Prioris, Visitatoria, Vicarij, Doctrinarij, siue alia munia, etiam Scholastica, & subiaceant effectiuè omnibus, & singulis pœnis in præfato Statuto contentis.

Confirmat statutum Capituli Gen.

§. 5. Ne autem ex dubio super validitate, vel nullitate electionum huiusmodi erga Prouinciales electos obedientia denegetur, vel subsequantur nullitates, auctoritate, & tenore præfatis volumus, & mandamus easdem electiones, dummodo sufficienti votorum numero à suffraganribus capitulariter sint factæ, quicquid fortè reclametur, aut opponatur, quoadvsque expectabitur responsio Magistri Generalis, tanquam canonicas, & legitimas habendas esse, supplendo pro interim ex nunc pro tunc omnes, & singulos iuris, & facti defectus, qui in eis forsan intercesserint respectiuè. Salua semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Supplet iuris defectus.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 7. Quocirca Venerabilibus Fratribus illarum partium Archiepiscopis, Episcopis, ac dilectis filiis locorum Ordinariis, & eorum cuilibet per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, & eorum quilibet per se, vel alium, seu alios, vbi, & quando opus fuerit, & quoties ipsorum aliquis, seu aliqui desuper fuerint requisiti, siue etiam ex officio procedentes, easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque solenniter publicantes, faciant auctoritate nostra ipsas præsentes literas, & in eis contenta huiusmodi ab illis, ad quos spectat, & spectabit quovis modo in futurum in omnibus, & per omnia inuiolabiliter, & inconcussè seruari, & executioni demandari; contradictores quoslibet, & rebelles per censuras Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, omni appellatione remota compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat.

§. 8. Non obstantibus supradictis Clementis prædecessoris literis, ac rec. mem. Bonifacij PP. VIII. prædecesso-

prædecessoris pariter nostri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, præfatorum Ordinis, & Prouinciarum, aliisve quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides. §. 9. Volumus autem vt earundem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 9. die 7. Aug. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 7. Augusti 1663. Pontificatus nostri anno nono.

CLVII. Quod Officium Præpositi Generalis Congregationis Clericorum Regularium Minorum in Domo S. Laurentij in Lucina de Vrbe durare debeat in perpetuum, cum facultate tamen Capitulo Generali eligendi alium si expedire videbitur.

Edita An. D. 1663.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio Capituli Generalis. NOmine dilectorum filiorum Vocalium Capituli Generalis Congregationis Clericorum Regularium Minorum, in Domo Regulari Sancti Laurentij in Lucina de Vrbe Congregatorum Nobis nuper expositum fuit, quòd cum dicta Congregatio à felic. record. Sixto Papa V. prædecessore nostro per quasdam suas ea super re expeditas literas instituta fuerit ea lege inter alia, vt ipsius Congregationis Præpositus Generalis ad vitam durare deberet, sicut re ipsa prima electio Præpositi Generalis huiusmodi ad vitam facta fuit, subinde verò mutato hoc instituto, terminus durationis Præpositorum Generalium eiusdem Congregationis primum quidem ad triennium, & postea ad sexennium præscriptus fuerit, & abunde citò obseruatū sit præfatam Congregationem continuis, talibusque vexatam fuisse dissensionibus, vt nisi eximia prudentia, & vigilantia Venerabilis Fratris nostri Ioannis Baptistæ Episcopi Albanensis S. R. E. Presbyteri Cardinalis Pallotti nuncupati, dictæ Congregationis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, illis occurrisset, opportunaque remedia adhibuisset, Congregatio ipsa magnum discrimen aditura fuisse videatur.

Motiua. §. 1. Ipsi Exponentes, præmissis maturè consideratis, ad euellendam dissensionum huiusmodi radicem, vnanimiter, & nemine discrepante, per vota secreta decreuerunt, Præpositum Generalem dictæ Congregationis pro tempore eligendum non ad sexennium, sed in perpetuum, & ad vitam eligendi durare debere, ea tamen lege vt de cætero in omnibus, & per omnia seruentur Constitutiones, & Ordinationes, ac decreta Capitulorum Generalium, & integrum maneat Capitulis Generalibus ipsius Congregationis in futurum in casu electionis faciendæ in eisdem Capitulis Generalibus, Præpositos Generales eligere etiam ad tempus, si ipsis Capitulis Generalibus pro maiori Dei gloria, ac seruitio, & bono Religionis ita visum fuerit expedire, & alias prout vberius continetur in ipsorum Exponentium Decreto desuper emanato, & eorum manibus subscripto, tenoris qui sequitur, videlicet.

Decretum Capituli Generalis. §. 2. Sessio 2. habita die 11. Maij 1663. circa durationem Præpositi Generalis ab Eminentissimo & Reuerendissimo D. Cardinali Protectore, & Præside. Post maturam, & multiplicatam ponderationem cum quatuor Patribus deputatis, & aliis ex grauioribus Patribus Capituli Generalis circa durationem Præpositi Generalis, vt scilicet reducatur ad durationem perpetuam, & ad vitam eiusdem Præpositi Generalis, iuxta primum Institutum eiusdem Religionis à Venerabilibus Patribus Augustino Adorno, & Francisco Caracciolo Fundatoribus, vt piè credendum est Spiritu Sancto dictante, dispositum, & à Sancta Sede Apostolica, & a fel. record. Sixto V. approbatum, & in Bulla erectionis specialiter expressum, adductis grauissimis motiuis, & rationibus, & exemplis ad rem facientibus, & auditis sententiis omnium Patrum in Capitulo congregatorum propositum fuit per vota secreta resoluendum, an in futurum Præpositus Generalis pro tempore eligendus durare debeat non ad sexennium, sed in perpetuum & ad vitam eligendorum, ea tamen lege, vt de cætero in omnibus, & per omnia seruentur Constitutiones, & Ordinationes, & Decreta Capitulorum Generalium, & integrum remaneat Capitulis Generalibus illos eligere etiam ad tempus, si eisdem Capitulis Generalibus pro maiori Dei gloria, & seruitio, & bono Religionis ita visum fuerit expedire per secreta suffragia, & quatuor ex quinque partibus votorum concurrant, & insuper expressus accedat assensus, & approbatio Sanctissimi Domini Nostri, illiusque pro tempore successorum in perpetuum, & cum declaratione, quod in quocunque casu desitionis, seu cessationis Præpositorum Generalium, vt supra eligendorū extra tempus Capitulorum Generalium, Generales Præpositi extra Capitulum Generale ad præscriptum Constitutionum, seu Decretorum eligendi vsque ad Capitulum Generale post dictam electionem proximè celebrandum tantùm perdurent, reseruato quatenus opus sit beneplacito Sanctissimi Domini Nostri nomine totius Capituli Generalis impetrando, & à Procuratore Generali procurando. Et per vota secreta omnibus concurrentibus fuit resolutum affirmatiuè. I. B. Cardinalis Pallottus Protector, & Præses: Philippus Mascambrunus Cler. Min. Franciscus Meliori Cler. Min. Innocentius Lanzalonga Cler. Min. Ludouicus Reuelo Cler. Min. Laurentius Bonafidanza Cler. Min. Clemens Gualterius Cler. Min. Franciscus Migliacci Cler. Min. Petrus Ansalonius Cler. Min. Marius Calderinus Cler. Min. Tiberius Maria Almericus Cl. Min. Ludouicus Protospadarius Cl. Min I. Ximenes Cl. Min. Paulus Ayrolus Cl. Min. Lucas Ximenes de Los Cler. Min. Iacobus Pedicinus Cler. Min. Alfonsus Riuelo Cler. Min. Paulus Ayrolus Cler. Min. Secretarius Capituli Generalis.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, præfati exponentes Decretum huiusmodi Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desiderent. Nos felici, prosperoque dictæ Congregationis regimini, & gubernio, quantùm cum Domino possumus, prospicere, ipsorumque exponentium votis fauorabiliter annuere cupientes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Confirmat prout in rubrica. §. 4. Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus, hac tamen lege, vt casu quo seruatis seruandis, vt supra, Præpositus Generalis ad tempus electus fuerit, in casu nouæ electionis non possit denuò ad tempus eligi, nisi iterum per vota secreta quatuor ex quinque votorum partibus concurrant, & expressus assensus (& approbatio nostra, vel

successo

successorum nostrorum in perpetuum accedat, & hoc toties quoties casus electionis aduenerit, alioquin Præpositus Generalis ad vitam perduret.

Decretum irritans.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab illis respectiue inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides.

§. 7. Volumus autem, vt earundem præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 9. die 21. Aug.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 21. Augusti 1663. Pontificatus nostri anno nono.

CXLVIII. Super Concordia facta inter Procuratores Generales Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, & Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede.

Edita A. D. 1663.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

EManauit nuper à Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Romana Ordinum Redemptionis Captiuorum.

Decretum.

§. 1. Cum Fr. Franciscus de la Rosa Vicarius, & Procurator Generalis Ordinis Sanctæ MARIÆ de Mercede supplicem libellum Sanctissimo porrexisset, quo se, suumque Ordinem admodum læsos conquerebatur de assertionibus, quas dictim typis, ac viua voce, tum in concionibus, tum in publicis disputationibus euulgari student Fratres Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, nempe quod ipsis Fratribus de Mercede non ex primæuo eorum Ordinis instituto iniunctum fuerit, sed ex voto mox iisdem accesserit Christi fideles Captiuos è manibus Barbarorum redimendi onus, fortibusque olim commissum, firmatumque, vt idem Ordo de Mercede Ordini Sanctissimæ Trinitatis tandem vniretur, quæ præsertim contineri asserebat in libello nouissimè impresso Romæ typis Angeli Bernabò à Verme, anno 1660. cui titulus est, Vitæ Sanctorum Ioannis de Matthà, & Felicis Valloys Fundatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis, Sanctitas Sua speciali eius rescripto ob lites inter Ecclesiasticas, & Regulares personas dirimendas absque strepitu, & figura iudicij, atque ad sedanda scandala exindè orta, & orienda: potissimum verò ad perpetuam inter Fratres prædictorum Ordinum charitatem stabiliendam, rei amicabiliter inter eos consulendæ, & componendæ prouinciam commisit Reu. P.D. Phœbæo, tunc Sacræ Rituum Congregationis à Secretis, qui accersitos, ac pluries seorsim, & vna simul auditos Procuratores Generales vtriusque Ordinis, nempe præfatum Fratrem Franciscum de la Rosa Mercedarium, & Fratrem Ioannem a Conceptione Excalceatum Sanctissimæ Trinitatis pariter asserentem, quod Fratres Mercedarij his prorsus non dissimilia euulgant de Fratribus Sanctissimæ Trinitatis, in eam tandem sententiam adduxit, ne sub pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ in perpetuum aliquis eorom audeat, seu præsumat in posterum scriptis, aut viua voce, tum in Concionibus, tum in publicis, & priuatis disputationibus prædicta sub quovis prætextu, vel quæsito colore prædicare, asserere, disputare, & affirmari facere, & curare; siquidem aduersantur literis Summorum Pontificum, præsertim verò Clementis Octaui incipientibus, Romana Catholica Ecclesia. Datum Kalendis Maij 1601. super Canonizatione Sancti Raymundi de Peniafort, §. 17. & 18. ac respectiuè literis Innocentij Tertij, aliorumque Pontificum. Præterea libellum, de quo supra, in nouis impressionibus à pag. 155. ad paginam 158. omninò conformandum esse enunciatæ Constitutioni Clementis Octaui, ac sub iisdem pœnis denuò non imprimi nisi ab eodem libello expunctis assertionibus præfatis. Verùm quia inter hæc præfatus Reu. P. D. Phœbæus ad Præceptoriam Sancti Spiritus in Saxia promotus fuit, & ipse Secretariæ Congregationis Sacrorum Rituum addictus sum, Sanctissimus mihi per aliud subsequens rescriptum mandauit, vt de super prædictis omnibus, ac singulis decretum ederem, ac idem in acta Sacræ Congregationis referrem, sub expressis pœnis, aliisque grauioribus arbitrio Sanctitatis Suæ infligendis executioni omnimode demandandum, prout demandari mandat. Die 2. Octobris 1663. M. Episcopus Sabinensis Card. Ginettus.

Confirmat præinsertum Decretum.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte præfatorum Francisci de la Rosa, & Ioannis à Conceptione Procuratorum Generalium, Nobis subindè expositum fuit, ipsi Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, & obseruatione Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopeè desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes. Supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus; salua tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectiuè obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictorum Ordinum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in

in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 9. die 30. Oct.

Datum in Arce Gandulphi, Diœcesis Albanensis, sub annulo Piscatoris, die 30. Octobris 1663. Pontificatus nostri anno nono.

CXLIX. Decreta pro Limana Prouincia in Indiis Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum stabilita.

Edita A. D. 1664.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus de la Rosa Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, quod pro Prouincia Limana in Indiis dicti Ordinis ad hoc vt promouendi ad Præsentaturæ, & Magisterij gradus, & virtute conspicui, & literis satis, superque condecorati sint, statutum fuit, quod nullus ex Fratribus Prouinciæ, & Ordinis huiusmodi ad Præsentaturæ, & Magisterij gradus promoueri possit, nisi prius infrascriptas conditiones adimpleuerit, & secundum eas qualificatus existat. Videlicet.

Sequuntur Decreta.

§. 1. Vt nullus ad Præsentaturæ de lectura lauream exponatur, qui non legerit vltra tres annos Logicæ, & Philosophiæ duos alios annos Theologiæ Scholasticæ assistendo conferentiis, & aliis actibus pro Magistris designandis; idque non vbique locorum, sed tantum in aliqua Vniuersitate approbata, vel in aliquo conuentu eiusdem Ordinis studiis, literariisque exercitationibus deputato. Post hæc, vt de eorum sufficientia constet, in Collegio Sancti Petri Nolasci Limano nuperrimè ædificato sequentibus actibus literariam reducatur ad trutinam: Semel, sed publicè conclusiones defendens, ad semihoram præmissa præfatione à quatuor Magistris proposita argumenta dissoluat. Deinde per horæ spatium punctum ex sententiarum Magistro desumptum, quod ante vigintiquatuor horas sibi sorte contigerit, elucidet, & sententiam propositam impugnantibus quatuor Magistrorum telis obsistat.

Tunc Examinatores ad rem diiudicandam electi (præmisso in Rectoris manibus fidelitatis iuramento, nempe nec se directè, nec indirectè Præsentaturæ candidato suggessisse argumenta, nec se nisi benemeritum, & dignum approbaturos) secretò ferant calculum, & fauentibus pluribus suffragiis Rector ad Prolistæ, seu Licentiati gradum euehat, quibus capax euadet Præsentaturæ de numero Prouinciæ. Et nemo ad prædicta suffragia admittatur, quin prius de materia sibi à sorte præscripta, saltem per tres horæ quadrantes disseruerit.

Insuper, & Examinatores ad hanc functionem nominandi, sint Magistri de numero Vniuersitatis, Cathedratici Ordinis prædicti, Regens præfati Collegij, & Primarius Lector, quibus Collegij Rector vti Præses assistat. Deinde: vt his tantum de Prædicatorum Præsentatura benemeritus habeatur, qui decem annis alicuius Domus Conuentualis Concionator speciali rescripto assignatus, triplicis Quadragesimæ Feriis cum approbatione verbum Dei prædicauerit; quo tempore transacto, in Collegio prædicto concionetur semel per vnam horam de Euangelio, & materia sortita per vigintiquatuor horas antecedentes: quo finito ad suffragia admittatur eadem forma, & eisdem supra relatis Examinatoribus approbandus. Postremò, vt qui in dicta Prouincia Magisterij laureola condecorandi fuerint, prius lecturi sint quotidie vnam Theologiæ Scholasticæ lectionem per trium annorum spatium supra illos quinque ad Præsentaturam requisitos: Probationes autem, & informationes Lecturarum in Capitulo Prouinciali & faciendæ, & approbandæ sint, ac in Collegio (præter ea quæ ad Licentiatus gradum obtinendum effecerat) viginti quatuor horis antecedentibus per semihoram leget punctum super Scripturam Sacram sortitum, & per spatium alterius semihoræ duorum Magistrorum oppositis argumentis obsistet. Quibus peractis ad suffragia admittatur, & numerosiori Examinatorum calculo approbatus à Rectore Collegij eiusdem Magister eligatur, quo præcedente gradu, ad gradum Magistri de numero dignus iudicetur.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, præmissa omnia vti iusta, & rationi consona dilectus filius Magister Generalis dicti Ordinis approbauerit, & confirmauerit: Firmiora verò, & validiora sint illa, quæ huius Sanctæ Sedis patrocinio roborantur: Nobis propterea dictus Franciscus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat præinserta Decreta.

§. 3. Nos igitur ipsum Franciscum Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui præinsertas ordinationes, & dispositiones maturè considerarunt, consilio, easdem ordinationes, & dispositiones auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, & in posterum vim statuti in præfata Limana Prouincia habere decernimus: salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Prouinciæ, & Ordinis præfatorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 9. die 18. Febr.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Februarij 1664. Pontificatus nostri anno nono.

Super

CL. Super obseruatione Indicis Librorum prohibitorum nouiter impressi.

Dubia Indicis librorum prohibitorum decidit Congregatio erecta à Sixto V. in Constitut. 74 Congregat. 7. Indicis librorum prohibitorum Regulas inuiolabiliter obseruari præcepit Clemens VIII. Constit. 36.

Edita A. D. 1664.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SPeculatores Domus Israël, quæ est Sancta Dei Ecclesia, inscrutabili Diuinæ prouidentiæ arcano constituti, pastoralem vigilantiam nostram auertendis imminentibus gregi Dominico periculis peculiari studio iugiter adhibemus, ne oues pretioso Saluatoris, & Domini Nostri IESV Christi sanguine redemptæ seducantur à via veritatis, sed illi insistentes sub salutaris doctrinæ directione, ad æternæ beatitudinis metam felici cursu gradiantur.

§. 1. Cum itaque ad eiusdem Ecclesiæ gubernationem præcipuum sit in ordinandis moribus, & castiganda doctrina momentum, quod ab altero purum fidei lumen existat, ab altero operum rectitudo: Sedes Apostolica præclarè intelligens homines legendo, tam quæ credenda, quàm quæ facienda sunt, optimè discere, magnam in primis in librorum delectu constituendo adhibet, semperque adhibuit diligentiam, quo mali a bonis, noxij ab innoxiis discernerentur, nominatim signatis auctoribus, & scriptis, à quibus Christi fideles abstinere deberent.

§. 2. Quam in rem Venerabiles Fratres nostri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales Indici librorum prohibitorum, & expurgandorum præpositi, non solum sua sponte, & pro muneris sibi iniuncti ratione, sed etiam speciali mandato nostro attentiùs incumbentes; cum animaduerterint, post Indicem librorum prohibitorum à felic. recordationis Clemente PP. VII. prædecessore nostro editum, iuxta formam alterius Indicis, qui Sacrosancti Concilij Tridentini auctoritate prodierat, quamvis multi libri tam à successoribus prædicti Clementis Romanis Pontificibus, quàm ab eorundem Cardinalium Congregatione prohibiti, illorumque Auctores damnati fuerint, nullum tamen Catalogum ordinatim, atque distinctè libros prohibitos, & Auctores damnatos huiusmodi complectentem publica auctoritate fuisse confectum, magnamque proinde in hac materia oriri perplexitatem, quæ in dies maior futura est, nisi opportunè prouideatur.

Dat modum faciendi nouum Indicem.

§. 3. Idcircò Nos difficultati inueniendæ hac in re veritatis occurrere cupientes, post maturam & diligentem deliberationem, cui nonnulli ex præfatis Cardinalibus ad res accuratius dispiciendas præpositi fuerunt, decernimus in primis deueniendum esse ad noui Indicis confectionem, quo non solùm libri post nouissimum Clementis prædecessoris Indicem prohibiti, aut aliàs confixi, verùm etiam in Superioribus, quos diximus, catalogis descripti continerentur. Deinde quoad ordinem in disponendis auctorum, & materiarum nominibus solam literarum Alphabeti seriem esse deinceps obseruandam; omissa nunc trina illa in Classes distributione, quæ licet ab initio laudabiliter esset instituta, vsu nihilominus deinde cognitum est, commodiorem adhuc iniri posse in hoc genere rationem, & quæ nullas appendicum adiectiones, multiplices alioquin, & implicitas tractu temporis exituras desideratura sit, eumque expediat sine vlla legentium in quærendis Auctoribus molestia, præsertim Bibliopolarum, quibus vt facilis, & explicata sit huius Indicis tractatio, publicè in primis interest; ne ipsi errantes multorum errori causam præbeant.

§. 4. Accedit, quod illa Classium distinctio plurimos non modò vulgares, sed etiam eruditos sæpè decipiebat, dum ex earum ordine confixionis grauitatem æstimabant, quasi seuerius actum semper videretur cum legentibus anteriorum, quàm posteriorum Classium libros, quod tamen secus esse ex ipsa Classium institutione à Concilio Tridentino facta colligi facilè potest, vbi cùm solùm antecedat distinctio inter libros Auctorum vitio, ac demerito, vel perniciosæ doctrinæ, errorumque in eis contentorum ratione damnatos, ac inter præferentes, aut dissimulantes Auctorem, contingit, vt plerique libri ignoti Scriptoris, qui tertiæ Classi assignantur, peiores multò sint, quàm in prima, aut secunda recensiti: cui falsæ persuasioni, ne perniciosæ in hac materia licentiæ causam præbeat, medendum omninò existimauimus.

§. 5. Quamvis autem vlteriorem Classium distinctionem omitti iusserimus, hactenus tamen obseruatam retinendam censuimus, vt citarentur in cuiusque libri confixione, vbi opus est, huiusmodi Classes, & appendices vnà cum decretis, quibus primùm libri confixi fuerunt, quo rei ab initio gestæ series innotescat.

§. 6. Quam etiam ob causam Indices Tridentinum, & Clementinum, vnà cum suis appendicibus Indici huic generali adiiciendos curauimus, simulque omnia Decreta ad hæc vsque tempora in hac materia post prædicti Clementis prædecessoris Indicem emanata, ne quid omninò, quod curiosæ fidelium diligentiæ prodesse posset, omissum videretur. Quæ omnia cum iuxta mentem nostram diligenter, & accuratè fuerint exequutioni mandata, composito Indice generali huiusmodi, cui etiam Regulæ Indicis Tridentini cum obseruationibus, & instructione memorato Indici Clementino adiectis appositæ fuerunt: Nos de prædictorum Cardinalium consilio eundem Indicem Generalem, sicut præmittitur, iussu nostro compositum, atque reuisum, & typis Cameræ nostræ Apostolicæ iam impressum, & quem præsentibus nostris pro inserto haberi volumus, cum omnibus & singulis in eo contentis auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac ab omnibus, tam vniuersalibus, quàm singularibus personis, vbicumque locorum existentibus, inuiolabiliter, & inconcussè obseruari mandamus, & præcipimus, sub pœnis in Constitutione recolendæ memor. Pij IV. etiam prædecessoris nostri super dicti Indicis Tridentini confirmatione edita contentis, ad quas varietatis veterum Decretorum proponendis transgredientium pœnis tollendæ gratia, omnes, & singulas pœnas per Constitutiones Apostolicas, & decreta anteriora huiusmodi quomodolibet inflictas harum serie reducimus, firmis tamen manentibus his, quæ de Auctoribus, & libris damnatis in literis Apostolicis die Cœnæ Domini publicari solitis sancita sunt, circa quos nihil omninò mutare, ac ne contingere quidem intendimus.

Confirmatio Indicis.

Mandatum de obseruando.

§. 7. Mandantes propterea omnibus, & singulis Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon dilectis filiis eorum Vicariis, & Officialibus, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoribus, & Regularium cuiuscumque Ordinis, Congregationis, Societatis, vel Instituti Superioribus, omnibusque aliis, ad quos spectat, & in futurum quomodolibet spectabit, vt hunc generalem Indicem vulgandum, & obseruandum pro viribus curent: memores ad officij sibi commissi munus pertinere, vt oues Dominici gregis tam à pabulis perniciosis arceantur, quàm salutaribus impleantur: a quo si (quod absit) per malitiam, aut negligentiam cessent, omnium malorum, quæ inde grauissima, & maxima oriri necesse est, districtam sibi apud seuerum Iudicem reddent rationem.

§. 8. Non obstantibus Apostolicis, ac in vniuersalibus, prouincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis sub quibuscumque

tenoribus

tenoribus, & formis, ac quibusvis clausulis, & decretis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expresso babenda, aut alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis, ac formam in illis traditam pro seruata habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 9. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides vbique locorum & gentium adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 9. die 5. Martij Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 5. Martij 1664. Pontificatus nostri anno nono.

CLI. Eximit Fratres, & Conuentus Tertij Ordinis Sancti Francisci in Castellæ, Galliciæ, & Legionis Regnis degentes ab omni iurisdictione Ministri Prouincialis Minorum de Obseruantia Sancti Iacobi.

Edita A. D. 1664.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Motiua. NVper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Tertij Ordinis Sancti Francisci in Castellæ, ac Galliciæ, & Legionis Regnis degentium Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod ipsi ægre ferebant eorum Ordinem in illis partibus peiorem quotidie in statum prolabi ex eo, quod Superiores eiusdem Ordinis, & Regulæ non haberent, a quibus immediatè regerentur: quodque dudum felicis recordationis Clemens Papa Octauus Prædecessor noster ordinauerat, vt Conuentus dicti Ordinis in Lusitania consistentes Ministro Generali Ordinis Fratrum Minorum eiusdem Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum, ac Commissario Generali familiæ Vltramontanæ eiusdem Ordinis immediate subiecti remanentes proprium Ministrum Prouincialem, & Diffinitores sibi eligere possent, eaque ratione multis inconuenientibus obuiam itum, optimique effectus ad Dei gloriam, & Religionis incrementum inde consequoti fuerant, sicut experientia compertum erat.

§. 1. Et in eadem expositione subiuncto, quod ipsi Exponentes propterea & eorum Conuentus in Regnis supradictis constitutos ab omni iurisdictione dilecti filij Ministri Prouincialis Prouinciæ Sancti Iacobi dicti Ordinis Minorum de Obseruantia eximi, & liberari, sibique vt dilecto filio Ministro Generali eiusdem Ordinis Minorum de Obseruantia immediatè subiecti remanentes ab vno Ministro Prouinciali, & quatuor Definitoribus, seu Discretis præfati Tertij Ordinis, qui in Capitolis quolibet triennio sub præsidentia dicti Ministri Generalis, vel Commissarij familiæ Vltramontanæ Ordinis Minorum de Obseruantia huiusmodi, aut alterius per eos deputandi, iuxta dispositionem Constitutionom dicti Tertij Ordinis celebrandis eligi deberent, ad instar Prouinciarum Lusitaniæ, & Bœticæ, non obstantibus recolendæ memoriæ Pij Papæ V. Prædecessoris pariter nostri literis, quinto nonas Iulij 1568. emanatis, quarum initium est: *Ea est officij nostri ratio*, &c. de cætero regerentur, & gubernarentur, concedi summopere desiderabant: Emanatit ab eadem Congregatione Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Eclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam Sanctissimus Dominus Noster instantiam huiusmodi remisit, attentis narratis, ac audita relatione Ministri Generalis Ordinis, precibus Oratorum benignè annuens, decreuit, & mandauit eosdem Oratores, seu ipsorum Conuentus in posterum à iurisdictione Ministri Prouincialis Prouinciæ Sancti Iacobi de obseruantia exemptos, & tantummodo eidem Ministro Generali, & Commissario Generali familiæ Vltramontanæ immediatè subiectos fore, provt harum serie eximit, ac respectiuè subiicit, eidemque Ministro Prouinciali iniungit, ne vllatenus in eorum gubernium curam, aut quamcumque iurisdictionem se intromittat. Insuper eadem Sacra Congregatio statuit, vt deinceps prædicti Oratorum Conuentus regantur per Visitatorem Prouincialem, Definitores, aliosque Officiales ex eorum gremio assumendos, & eligendos, iuxta Constitutiones Ordinis, & in reliquis omnibus ad instar Prouinciarum Lusitaniæ, & Andalosiæ præfatarum. Pro hac autem prima vice electio præfatorum Visitatoris Prouincialis, Definitorum, & Officialium fiat à dicto Ministro Generali, vnà cum suo Generali Definitorio: & ita Sacra Congregatio præsentium vigore decernit, mandat, & statuit, & Nuncio Apostolico apud Regem Hispaniarũ pro tempore degenti committit, vt quatenus opus sit easdem præsentes omnibus iuris, & facti remediis executioni demandari faciat. Prædictis literis Apostolicis sanctæ memoriæ Pij Quinti, cæterisque contrariis aliàs in suo robore permansuris, minimè obstantibus. Romæ 6. Martij 1664. M. Cardinalis Ginettus.

§. 3. Cum autem, sicut præfati Exponentes Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, & efficacia Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desiderent. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, salua tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium. *Confirmat provt in rub.*

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis Exponentibus plenissimè suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§. 5. Non obstantibus præfatis Pij Prædecessoris literis, ac piæ memoriæ Bonifacij Papæ Octaui, etiam Prædecessoris nostri de vna, & Concilij Generalis de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictorum Ordinum, ac Prouinciæ Sancti Iacobi, & Conuentuum, aliisve quibuslibet, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro *Contrariis derogat.*

plenè,

plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 6. Volumus autem, vt eorundem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra illud, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 9. die 26. Mart. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die vigesimasexta Martij millesimi sexcentesimi sexagesimiquarti, Pontificatus nostri anno nono.

CLII. Quod non liceat Fratribus Minorum de Obseruantia Sancti Francisci commorantibus Tolosæ inducere nouum Rosarium sub tit. Seraphici: nec facere Processionem Confraternitatis Conceptionis prima Dominica cuiuslibet mensis: nec Tabellam exponere in qua Beata Virgo det Rosarium Sanctis Francisco, & Claræ.

Edita A. D. 1664.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. IN supremo Militantis Ecclesiæ solio meritis licet imparibus per ineffabilem Diuinæ bonitatis abundantiam constituti, exortas inter Religiosos viros controuersias opportunis rationibus dirimere studemus, sicut in Domino conspicimus salubriter expedire.

Absoluit oratorem à censuris. §. 1. Itaque dilectum filium Procuratorem Generalem Ordinis Prædicatorum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes.

Prohibet prout in rub. §. 2. Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum consilio, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus ad fauorem dilectorum filiorum Fratrum dicti Ordinis Prædicatorum Tolosæ commorantium, non licere dilectis pariter filiis Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum, minusque Confraternitati in eorum Ecclesia magni Conuentus erectæ sub titulo Conceptionis Sanctissimæ Virginis Immaculatæ, illiusque Confratribus facere Processionem prima Dominica cuiuslibet mensis, nec posse prædictos Fratres Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia nouum Rosarium sub titulo Seraphici, aut nouem nouendarum, vel alterius rationis inducere, prædicare, & docere, nec in Litaniis B. Virginis aliquid innouare, nec tabellam exponere, in qua B. Virgo Dei Mater det Rosarium Sanctis Francisco, & Claræ, prout etiam præfata omnia fieri prohibemus, & seruari mandamus.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari; Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 5. Volumus autem, vt eorundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 10. die 28. Maij. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 28. Maij 1664. Pontificatus nostri anno decimo.

CLIII. Confirmat Decretum Sacræ Congregationis pro Erectione Conuentus Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum in Oppido Piscinæ Marsicanæ Diœcesis.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D. 1664.

ALiàs pro parte dilectorum filiorum Congregationis Sacræ Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quòd ipsi iam inde ab anno 1642. fundationem Conuentus in Oppido Piscinæ Marsicanæ Diœcesis, in executionem legati domus, & summæ decem millium ducatorum sibi à quondam Lælio Thomasetti facti, de licentia Ordinarij, ac consensu Regularium, necnon Vniuersitatis, & hominũ dicti Oppidi inchoauerant, prout ex scripturis aliàs in eadem Congregatione Cardinalium exhibitis constare asserebant; nec fundationem huiusmodi subindè perficere potuerant propter multa impedimenta, quæ superuenerant, ac deducta, & discussa fuerát in prædicta Congregatione Cardinalium, quæ tunc ipsis Exponentibus legatum huiusmodi, quod à dilectis filiis Monachis Sylvestrinis occupatũ fuerat, consignari curauerat. Ideoque iidem Exponentes mediante dicto Legato fundationem prædictam prosequi, & absoluere intendebant.

§. 1. Et licèt non putarent sese sub Constitutione felic. recordationis Innocentij Papæ Decimi Prædecessoris nostri super extinctione, & suppressione paruorum Conuentuum, anno 1652. edita comprehensos esse, cum nouam fundationem Conuentus non facerent, sed inchoatam anno 1642. de licentia Ordinarij prosequi, & perficere intenderent: nihilominus ad tollendam omnem difficultatem, & dubietatem opportunam sibi desuper licentiam à memorata Cardinalium Congregatione concedi plurimum desiderabant, attento quod ad eorum fauorem licentia Ordinarij, & consensus necessarij, sicut supradictum est, concurrerent, quodque legatum Domus, & decem millium ducatorũ huiusmodi pro fabrica Ecclesiæ, & Cõuentus, eorumque sustentatione abundè sufficeret, idque eo magis, quòd ipsi Exponentes iuxta eorum Institutum eleemosynas quærere solent, vnde etiam vltra numerum duodenariũ sustentari possent, prout in hac Alma Vrbe, aliisquè locis experientia compertum erat: quodque in prædicto Oppido Piscinæ victualia, ac operæ, & res ad fabricandum necessarias satis vili prætio haberi possent, emanauit a prædicta Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, & ex eo, quod de requisitis ad fundationem Conuentus huiusmodi constitit, facultatem impartitur Episcopo Marsorum, vt ad ipsam fundationem procedi ad formam Constitutionum Apostolicarum concedat, ac decernat, contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 15. Februarij 1664. M. Card. Ginettus.

§. 3. Cum autem, sicut Exponentes prædicti Nobis nupes

Confirmat prout in rub.

nuper exponi fecerunt, ipsi Decretum huiusmodi pro firmiori eius subsistentia, Apostolicæ confirmaoionis nostræ patrocinio communiri summoperè cupiant: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum oomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis Cardinalium.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Dat. P. A 10. die 16. Iun.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Iunij 1664. Pontificatus nostri anno decimo.

CLIV. Quod Festum S. Dominici celebretur de Præcepto in toto Regno Neapolitano tanquam de Patrono cum Octaua.

Edita A. D. 1664.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

COmmissi Nobis diuinitus Sacrosancti Apostolatus officij ratio postulat, vt piis Christifidelium votis, quibus Sanctorum in Cœlis regnantium honor, & veneratio in terris augentur, paterna benignitate annuamus.

§. 1. Cum itaque ea semper fuerit erga Sanctum Ianuarium dilectorum filiorum Populi Neapolitani Religio, vt quamvis idem Popolus Sanctum Dominicum Confessorem in totius Regni Patronum duxerit assumendum, eum tamen Sancto Ianuario digniori Patrono, vtpote Martyri Pontifici, præferendum nunquam assenserit.

§. 2. Proindeque Congregationi Venerabiliom Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum iterum, atque iterum supplicauerit, vt debitas Sancto Ianuario Martyri, & Pontifici Patronatus Regni præeminentias decerneret: & eadem Congregatio supplicationibos hisce die 4. Augusti 1663. benignè subscripserit.

§. 3. Nunc verò ne exindè in eodem Regno deuotio erga Sanctum Dominicum decrementum aliquod patiatur, Populus prædictus festum eiusdem S. Dominici Patroni in toto Regno Neapolitano pariter de præcepto seruari, eiusque Officium cum Octaua, vt hactenus, ab vniuerso Clero inibi recitari summoperè desideret: Nos memorati Populi deuotionem specialis fauore gratiæ prosequi cupientes, ipsiusque Populi singulares personas à quibosvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censoris, & pœnis à iore, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes.

Concedit prout in rub.

§. 4. Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de prædictorum Cardinalium consilio festum eiusdem Sancti Dominici Patroni in Vniuerso Regno Neapolitano prædicto ab omnibus Christifidelibus illic degentibos de præcepto seruari, & sicut alia festa de præcepto celebrari, eiusque Officium cum Octaua, vt hactenos, ab vniuerso Clero eiusdem Regni recitari, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, præcipimos, & mandamus, salua tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 10. die 28. Iun.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 28. Iunij 1664. Pontificatus nostri anno decimo.

CLV. Decernit, & statuit, quod deinceps in Indiarum partibus Priores Parochorum Ordinis Prædicatorum, non ab ipsismet Parochis, sed à singularum Prouinciarum Prouincialibus per vota secreta duodecim ad minus canonicè eligantur.

Vide ad Constit. 206. *Vrb. VIII.* Iniunctum nobis, *& hic supra ad Constit.* 146. Sacrosancti.

Edita An. D. 1664.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

MIlitantis Ecclesiæ regimini per ineffabilem Diuinæ Bonitatis abundantiam, nullo licèt meritorum Nostrorum suffragio, præsidentes in eam præcipuè solicitudinem propensis studiis incumbimus, vt fidelibus Populis cura Pastoralis non desit. Sed eiusmodi cura per operarios idoneos salubri, assiduaque sedulitate exerceatur, quo horrea Domini vberiori messe, adspirante superni fauoris auxilio, magis, magisque in dies locupletentur.

Motiua.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Magister Generalis Ordinis Prædicatorum, quod in vastis Indiarum partibus variæ sparsim illarum gentium ad Fidem Catholicam conuersarum Parochiæ, quas quidem illic vsitatiori vocabulo Doctrinas, & Vicarias appellant, à Religiosis dicti Ordinis ex Indulto Sedis Apostolicæ administrantur. His autem Religiosis Parochis, seu Vicariis de more per singulos districtus (præfectura ad summum bienni, vel trienni) respectiuè præest vnus ex ipsorum numero Prior vocé in Capitulo Prouinciali habens, quem statutis temporibus ipsi canonice eligunt, & ad eiuscemodi capitularem electionem celebrandam procul a suis residentiis in certum aliquem locum solent euocari.

§. 2. Porrò cum iuxta Constitutiones Ordinis prædicti Electoribus Priorum integer mensis debeatur à notitia vacantis officij, vt intra hunc terminum congregentur, deliberent, & eligant, nimis frequenter contingit hosce Parochos, seu Vicarios eo titulo, & longissimè, & diu abesse à suis Doctrinis, seu Ecclesiis, dum plerique

plerique foris transfigunt totum hunc mensem electionis, imò & menses, si forte contingat primam electionem à Priore Prouinciali ob iustas causas non confirmari, quo casu alius denuò, aliusque mensis iisdem Vocalibus debetur.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, hæc longa, & crebra Parochorum absentia, præcipuè in illis Regionibus fideli plebi, & præsertim moribundis debito interea Sacramentorum Ecclesiæ ministerio destitutis plurimum noceat. Nobis propterea memoratus Magister Generalis humiliter supplicari fecit, vt de opportuno in præmissis remedio prouidere, & vt infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur piis eiusdem Magistri Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, fauorabiliter annuere cupientes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati.

Confirmat prout in rub.

§. 4. Quod deinceps in prædictis Indiarum partibus tales Fratrum dicti Ordinis Parochorum Priores, seu Vicarij, non ab ipsismet Parochis, sed a singularum Prouinciarum Prouincialibus in grauiori earumdem Conuentu per vota secreta decisiua duodecim ad minus antiquorum Fratrum, si extra Capitulum Prouinciale fuerit, rite, & canonicè eligantur. Quodque Priores Parochorum ad id muneris assumi nequeant, nisi revera sat calleant proprium idioma plebis, cui tanquam Priores, seu Vicarij præficientur, & quod iidem suo populo continue assistant, itavt neque Capitulum Prouinciale adire, neque alias vnquam a sua Parochiali residentia vltra spatium trium leucarum elongare se possint, nisi relicto ibidem idoneo substituto illius idiomatis benè gnaro, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, statuimus, & ordinamus.

Decretum irritans.

§. 5. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis, & aliis quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 10. die 8. Nou.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 8. Nouembris 1664. Pontificatus nostri anno decimo.

Constitutio determinans quomodo, & quando liceat Superioribus Regularibus Monialium, earumque Confessoribus ingredi septa Monasterij, & propè illud commorari. CLVI.

Monialium Monasteria quibus casibus earum Prælati ingredi possint, sancitur Gregor. XIII. Constitut. 28. Monialium numerus in Monasteriis exemptis, cum interuentu Superiorum, ab Ordinariis stabiliendus. Gregor. XIII. Constit. 8. Monialium Confessores, etiam exempti, approbandi sunt ab Episcopo. Greg. XV. Constit. 18.

ALEXANDER EPISCOPVS Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. *Edita A. D. 1664.*

Exordium.

FElici Sacrarum Virginum Statui, quæ contemptis illecebris sæculi, Diuinis se obsequiis mancipatunt, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere volentes: Motu nostro proprio, non ad alicuius instantiam, sed ex nostra mera deliberatione, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, de voto tamen nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum, quibus negotium sedulò, ac maturè examinandum commisimus.

Superior semel tantum in anno ingredi potest Monasterij in visitatione.

§. 1. Præsentibus perpetuò valituris sancimus, vt imposterum intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium Generalibus, Prouincialibus, Abbatibus, & quibuscumque aliis Superioribus Regularibus, quibus alioqui cura, & regimen Monasteriorum Sanctimonialium quovis modo incumbit, intra septa eorumdem Monasteriorum nullatenus ingredi liceat, nisi ex causa Visitationis localis, & hoc semel tantùm in anno, ita vt in eo anno, in quo vnus ex memoratis Superioribus visitauerit, alius Superior à Visitatione huiusmodi se omninò abstineat.

Extra visitationem, cum facultate Ordinarij.

§. 2. Quod si ob Clausuram, quæ à Sancta Tridentina Synodo, etiam in Monasteriis exemptis curæ, & vigilantiæ Episcopi in primis committitur, aut ob aliam vrgentem, ac necessariam causam oportuerit Superiorem Regularem eodem anno pluries ingredi septa Monasterij, tunc non aliter ingrediatur, quàm cum præsentia Episcopi Diœcesani, vel alterius personæ Ecclesiasticæ sæcularis boni exempli, ac maturæ ætatis ab ipso Episcopo ad hoc specialiter deputatæ.

Superior per se ipsum visitet, cum vnico socio.

§. 3. Visitet autem Superior Regularis interiorem clausuram per seipsum, non autem per alium, etiamsi fuerit legitime impeditus, quo casu differatur visitatio in aliud tempus, quo cessauerit impedimentum, & visitationem celeriter, & vnica die, debita tamen cum diligentia absoluat, nec ante ortum Solis eam incipiat, nec post occasum protrahat, neque ipse Visitator, neque eius Socij vllam sumant in Monasterio refectionem. Porrò si visitet Generalis, possit secum habere duos Socios sui Ordinis, si alius à Generali, vnum tantum, exclusis omnibus aliis, etiam ratione officij. Qui quidem Socij assumantur exemplares, & maturæ ætatis, & in actu Visitationis à Visitatore nunquam separentur, sed eum aspicere, & ab ipso aspici semper possint.

Generalis cum duob. sociis.

Visitatori assistant quatuor Moniales.

§. 4. Ac præterea Visitatori assistant quatuor Moniales ex Senioribus Monasterij, quæ similiter visitatione durante nunquam separentur à Visitatore, & Sociis. Reliquæ verò Moniales, & quæcumque aliæ Mulieres, & puellæ sæculares in Monasterio degentes, nisi legitimo detineantur impedimento, conueniant omnes in Choro antequam Visitator ingrediatur interiorem Clausuram, & in eo permaneant durante Visitatione, & quovsque idem Visitator cum Sociis è Monasterio exierit. Ideoque curet Visitator, vt tempestiuè admoneatur Abbatissa, seu Monasterij Præfecta de præstituta die, & hora Visitationis. Visitatio verò personalis fiat ad Crates, & omninò extra

Clausuram Monasterij, & per ipsummet Superiorem dumtaxat, vt supra dictum est de Visitatione interioris Clausuræ.

Confessarius non ingrediatur absque necessitate.

§. 5. Ad hæc Confessor Sanctimonialium, tam ordinarius, quàm extraordinarius, minime ingrediatur septa Monasterij, nisi ad Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, & Extremæ-Vnctionis ministranda Monialibus, vel aliis personis infirmis ibi degentibus, nec non ad commendandam animam Agonizantium, nec vnquam ingrediatur, nisi cum Socio, qui sit probatæ vitæ, & maturæ ætatis, semperque maneat in ea parte Monasterij, qua Confessorem videre, & ab ipso videri semper possit.

Confessarij pernoctare debent in proprio Conuentu.

§. 6. Insuper districtè præcipimus memoratis Superioribus Regularibus, vt infra terminum duorum mensium a publicatione præsentis Constitutionis computandorum reuocent ad Claustra Confessores, eorumque Socios, Concionatores, & alios quoscumque Regulares apud Monasteria Sanctimonialium, vel assiduè, vel ad tempus quocumque titulo pernoctare solitos: Neve permittant eosdem, seu alios Regulares, intra, seu propè septa Monasteriorum huiusmodi habitare, vel commorari, quin etiam infra eundem terminum quascumque Cellas, Mansiones, seu Cubicula prope Monasteria prædicta ad vsum memoratorum Regularium existentia, si Clausuræ Monasteriorum earumdem Monialium contigua sint, eidem Clausuræ includi, vel dirui omninò faciant: si verò sint extra septa, vendi, pretiumque in Monasterij vtilitatem conuerti; nec in posterum alia similia aptari, ædificari, aut emi permittant. Quod si infra dictum terminum Superiores Regulares præmissa cum effectu non adimpleuerint, teneatur Ordinarius loci tanquam Sedis Apostolicæ Delegatus illa adimplere, & omninò exequi, etiam inuocato, si opus fuerit, Brachij sæcularis auxilio.

Confessarij quando non tenentur pernoctare in Conuentu.

§. 7. Verumtamen si Monasterium Sanctimonialium sit extra Mœnia Vrbis, vel Oppidi, & Monasterium Regularium Virorum, quibus Moniales sunt subiectæ, sit intra dicta Mœnia, vel è conuerso, habeantur, vel conducantur, si commodè fieri possit, mansiones ad vsum Confessoris quæ non sint coniunctæ, seu contiguæ ipsi Monasterio Monialium, sed ab eo penitus distinctæ, non solùm per parietes, sed etiam per tecta: sin autem vtrumque Monasterium sit intra Mœnia, & vnum ab altero Episcopi iudicio multum distans, tunc habeantur, vel conducantur huiusmodi mansiones, vt supra distinctæ, & separatæ à Monasterio Monialium distantia ab ipso Episcopo recognoscenda, & approbanda, ita tamen vt in mansionibus Confessoris, siue intra, siue extra mœnia constitutis, excepto ipso Confessore cum suo Socio alij Regulares, etiamsi Superiores sint, minime pernoctent.

Pœna contra inobedientes

§. 8. Si quis verò prædictorum Regularium aliquid contra præsentium tenorem facere, vel moliri præsumpserit, aut adimplere neglexerit, ipso facto pœnam excommunicationis, & priuationis omnium officiorum, quæ obtinet, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, vel alia in posterum obtinenda, vocisque actiuæ, & passiuæ absque alia declaratione incurrat. Et nihilominus nullis priuilegiis, & exemptionibus tueri se possit, quominus ab Episcopo loci, tanquam ad hoc Sedis Apostolicæ Delegato, quoties, & quando opus fuerit, corrigi, & puniri valeat.

Decretum irritans.

§. 9. Decernentes easdem præsentes, etiam ex eo, quod Superiores Regulares, & cæteri quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut alio quovis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, ac substantiali, siue etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo solennitates, & quævis alia seruanda, & adimplenda seruata, & adimpleta non fuerint, aut ex aliquo alio capite quocumque à iure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore iuris clauso, seu occasione, vel causa quantumvis iusta, rationabili, & priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra huiusmodi, & aliis superiùs expressis, seu relatis nihil vllibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduersus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, facti, gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, & impetrato quempiam vti, seu se iuuare in iudicio, vel extra posse, neque easdem præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inuiolabiliter obseruari, Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Sacri Palatij Apostolici Auditores, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, ac alios quavis auctoritate, & potestate fungentes nunc, & pro tempore existentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, & si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus.

Contrariis derogat.

§. 10. Non obstantibus, quatenus opus sit, regula nostra de non tollendo iure quæsito, aliisque Cancellariæ Apostolicæ regulis, cæterisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis generalibus editis, etiam specialiter in fauorem quarumcunque personarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, Congregationum, Societatum, & cuiusvis alterius Instituti, & Monasteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, & Locorum Regularium quorumcunque, necnon illorum roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & priuilegiis etiam ex causa, & titulo oneroso, vel in limine fundationis, & in Mari Magno, seu Bulla Aurea, aut aliter nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine, etiam ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Rerumpublicarum, & quorumvis aliorum Principum, & personarum quarumcunque Ecclesiastica, vel sæculari dignitate fulgentium instantiam, seu eorum intuitu, & contemplatione, ac etiam consistorialiter, & aliàs quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, quoad ea, quæ præsentibus quomodolibet aduersantur, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, illorumque totis tenoribus, & formis specialis, indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut quævis exquisita forma seruanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 11. Volumus autem, vt præsentes literæ in valuis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, necnon Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ de Vrbe publicentur, & affigantur, quæ postquam affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctent, & afficiant, ac si vnicuique eorum nominatim, & personaliter

intimatæ

intimatæ fuissent: Atque earumdem præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam Nostræ sanctionis, præcepti, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

D. P. An. 10. die 20. Oct. Datum in Arce Gandulphi Diœcesis Albanensis, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimoquarto, tertiodecimo Kalendas Nouembris, Pontificatus nostri anno decimo.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1664. Indictione 2. die 9. mensis Decembris, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. Alexandri Diuina prouidentia Papa VII. anno eius 10. supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Basilica Lateranensis, ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, & aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Laurentium Barbigionum S. D. N. Papæ Curs.

Francisc. us Perinus Mag. Curs.

CLVII. Quod Fratres Capuccini Ordinis Minorum Sancti Francisci transeuntes ad aliam Religionem non possint permanere in eadem Prouincia in qua emiserunt professionem.

Vide ad Const. 91. Vrbani VIII. Iniuncti nobis, tom. 4. vbi prohibetur ne ad laxiorem transeant.

Edita An. D. 1664.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Pastoralis officij, quod auctore Deo gerimus, sollicitudo Nos admonet, vt conseruandæ Religiosorum Ordinum eximiæ pietatis, & arctioris disciplinæ meritis conspicuorum existimationi, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere satagamus.

Motiua. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quod nonnulli è dicto Ordine ad alias Religiones transeunt, assumptoque in illis habitu regulari ad eas Prouincias in quibus habitum prædicti Ordinis Fratrum Capuccinorum publicè gestauerant, ac cogniti, & commorati fuerant, illicò habitatum se conferunt, & ad tegendas, seu defendendas proprias imperfectiones, eiusdem Ordinis Fratrum Capuccinorum famam multis imposturis lacerare non verentur, cum graui sæcularium scandalo, bonique nominis dicti Ordinis detrimento.

§. 2. Quare idem Procurator Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis votis fauorabiliter quantum cum Domino possumus annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ne de cætero quisquam qui è

Interdicit prout in rubrica. memorato Ordine Fratrum Capuccinorum post emissam in illo professionem regularem ad aliam quamcumque Religionem quomodolibet transierit, in ea Prouincia in qua professionem huiusmodi emiserit, ac habitum eorumdem Fratrum Capuccinorum publicè gestauerit, habitare, seu commorari audeat quovis modo, vel præsumat, auctoritate Apostolica, tenore præsentium prohibemus, & interdicimus.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quorumvis Ordinum, Congregationum, & institutorum regularium, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fides. §. 5. Volumus autem vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 10. die 17. Dec. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 17. Decembris 1663. Pontificatus nostri anno decimo.

CLVIII. Quod in Controuersia inter Prouincias Sancti Ioannis Baptistæ, & Beati Petri de Alcantara Fratrum Discalceatorum Sancti Francisci circa possessionem Conuentus Murciæ, præfata Prouincia S. Ioannis Baptistæ non sit amplius audienda.

Vide ad Const. huius Pont. sup. 72. Sacrosanctis 101. Aliàs nos: & 132. Aliàs pro parte.

Edita A. D. 1664.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua. Nuper pro parte dilectorum filiorum Fratrum Prouinciæ Beati Petri de Alcantara Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Reformatorum nuncupatorum Congregationi Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod Prouincia Sancti Ioannis Baptistæ Fratrum Reformatorum eiusdem Ordinis in Regnis Valentiæ, Murciæ, & Granatæ consistens aucta iam ad excessiuum numerum Conuentuum, & Religiosorum, fuerat auctoritate Apostolica ex vnica in duas diuisa, remanente prima sub titulo, seu inuocatione S. Ioannis Baptistæ cum vigintiocto Conuentibus, & secunda sub titulo, seu inuocatione Beati Petri de Alcantara, cum solis nouem Conuentibus in Regnis Murciæ, & Granatæ siis: sed exortis inter easdem diuersis litibus, præsertim super pertinentia Conuentus Ciuitatis Murciæ, specialiter, & expressè dictæ Prouinciæ B. Petri de Alcantara assignati, fuerat tandem à dicta Congregatione sub die 15. Septemb. 1662. declaratum, & decretum, spectare dictum Conuentum Murciæ ad ipsam Prouinciam Beati Petri de Alcantara, & successiuè impositum patribus perpetuum silentium, & sub acerrimis pœnis iniuncta obedientia, & executio, & prohibita contrauentio, etiam sub

prætextu noui recursus ad Sedem Apostolicam, prout in ipso decreto, quod nostris in simili forma Breuis literis die 15. Octobris eiusdem anni 1662. super illius confirmatione expeditis insertum existit, continetur.

§. 2. Et in eadem expositione subiuncto quod nuper quendam supplicem libellum nobis pro parte Fratrum dictæ Prouinciæ Sancti Ioannis Baptistæ porrectum, quo super pertinentia prædicti Conuentus Murciæ iterum audiri, non obstante Decreto, & literis nostris prædictis petebant, ad memoratam Cardinalium Cógregationem remiseramus; ideoque pro parte dictorum Fratrum Prouinciæ B. Petri de Alcantara eisdem Cardinalibus supplicato, vt considerantes hanc litem diutius, & ad saturitatem partis agitatam, & ventilatam, ac tandem mediante iustitia ad fauorem dictæ Prouinciæ Beati Petri de Alcantara terminatam, & deinde ad sedanda scandala, tam in illis partibus, quàm inter ipsos Religiosos orta, perpetuum silentium à dicta Congregatione impositum fuisse, ac postmodum ad instantiam Superiorum dicti Ordinis, dictas nostras literas confirmatorias, clausula sublata, &c. & decreto irritanti munitas emanasse, petitam nouam audientiam huiusmodi dictis Fratribus Prouinciæ S. Ioannis Baptistæ denegarent, eosque amplius non esse audiendos decernerent: emanauit ab eadem Congregatione Decretum tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita denuò ex remissione Sanctiss. D. N. in eadem Congregatione relata causa censuit standum esse in Decretis, & Prouinciam Sancti Ioannis Baptistæ super hoc negotio amplius non audiendam, quibuscumque non obstantibus. Romæ quinta Decembris 1664. M. Card. Ginettus.

Confirmat prout in rub.

§. 3. Cum autem, sicut prædicti Fratres Prouinciæ Beati Petri de Alcantara Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, & obseruatione Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes; supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis dictorum Cardinalium.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dictis exponentibus plenissime suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, ac Prouinciarum, & Conuentus huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 21. Ianuarij 1665. Pontificatus nostri anno decimo. *Dat. P. A. 10. die 21. Ianu.*

CLIX.

Pro translatione Professorij Monachorum Regularium Sancti Bernardi Ordinis Cisterciensis, a Monasterio Sanctæ Pudentianæ de Vrbe, ad Monasterium Sancti Bernardi eiusdem Vrbis.

Edita A. D. 1665.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Decretum dieta Generalis.

CVm sicut dilectus filius Superior Prouincialis Prouinciæ Romanæ Congregationis Monachorú Reformatorum S. Bernardi Ordinis Cisterciésis Nobis nuper exponi fecit, in Dieta generali dictæ Congregationis mense Aprili proximè præterito in hac alma Vrbe nostra celebrata, pro subleuando Monasterio S. Pudentianæ Vrbis, & Congregationis huiusmodi, in quo Professorium cum Nouitiatu coniunctum reperiebatur, decretum fuerit, idem Professorium inde ad Monasterium S. Bernardi eiusdem Vrbis, & Congregationis, quod omnia requisita necessaria habet, & in quo eiusmodi Professorium aliàs collocatum fuit, accedente tamen ad id licentia Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium super statu Regularium deputatæ, transferri debere, cupiatque propterea dictus Superior Prouincialis opportunè in præmissis à Nobis prouideri, & vt infra indulgeri.

Concedit prout in rub.

§. 1. Nos ipsum Superiorem Prouincialem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, attentis narratis, loco prædicti Monasterij S. Pudentianæ designati pro Professorio in Prouincia Romana Congregationis Monachorum Reformatorum huiusmodi, auctoritate Apostolica tenore præsentium designamus, ac deputamus pro Professorio prænominatum Monasterium Sancti Bernardi eiusdem Prouinciæ: salua tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Decretum irritans.

§. 2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis, ac Prouinciæ, & Monasteriorum huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 26. Ianuarij 1665. Pontificatus nostri anno decimo. *D. P. An. 10. die 26. Ianu.*

Exhibet

CLX. Exhibet Formulam subscribendam ab omnibus Ecclesiasticis in Regnis Galliæ pro confutatione quinque Propositionum Cornelij Iansenij, &c.

Edita A. D. 1665. *ALEXANDER EPISCOPVS Seruus Seruorum Dei, Ad perpetuam rei memoriam.*

Exordium. REgiminis Apostolici diuina pronidentia Nobis, quamvis immeritis, commissi ratio postular, vt ad ea potissimum, quæ Catholicæ Religionis integritati, & propagationi, animarumque saluti, & fidelium tranquillitati consulere apta, & idonea esse iudicantur, animum, & curam omnem, quantum licet in Domino, applicemus.

§.1. Quamobrem Cornelij Iansenij hæresim, in Galliis præsertim serpentem ab Innocentio X. fel. rec. Prædecessore nostro ferè oppressam, ad instar Colubri tortuosi, cuius caput attritum est, in varios gyros, & cauillationum deflexus euntem singulari Constitutione ad hunc finem edita altero assumptionis nostræ anno extinguere conati fuimus: sed vt multiplices hostis hominum generis artes adhibet, nondum plenè consequi potuimus, vt omnes errantes in viam salutis redirent, qui tamen vnicus erat votorum, & curarum nostrarum scopus, quibus operam, & industriam suam egregio sanè studio Venerabiles fratres nostri Archiepiscopi, & Episcopi Regni Galliæ, earumdem Constitutionum Apostolicarum executioni præcipuè intenti contulerunt, & Charissimus in Christo filius noster Rex Christianissimus singulari pietate auxiliarem dexteram strenuo, ac constantissimo animo porrexit.

§.2. Cum autem præfatus Rex Christianissimus eodem Religionis zelo ductus per suum in Vrbe Oratorem Nobis significari, exponique curauerit, nullum aliud opportunius remedium pestiferæ huius contagionis reliquiis exstirpandis adhiberi posse, quàm si omnes certam formulam subscriberent nostra auctoritate firmatam, in qua quinque propositiones ex Cornelij Iansenij libro, cui titulus, Augustinus, excerptas, sincerè damnarent, ac proinde illam à Nobis quantocius expediri ad quælibet effugia præcludenda, omnesque remouendos obtentus, flagitauerit: Nos tam piis dicti Regis Christianissimi votis benigne annuendum esse ducentes, formulam infrascriptam ab omnibus Ecclesiasticis, etiam Venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopis, & Episcopis, necnon aliis quibuscumque Ecclesiastici Ordinis, tam Regularibus, quàm Sæcularibus, etiam Monialibus, Doctoribus, & Licentiatis, aliisque Collegiorum Rectoribus, atque Magistris subscribi districte mandamus; idque intra tres menses à die publicationis, seu notificationis præsentium: aliàs contra eos, qui intra terminum prædictum non paruerint, irremissibiliter procedi volumus iuxta Canonicas Constitutiones, & Conciliorum Decreta.

Formula à supradictis subscribenda.

EGo N. Constitutioni Apostolicæ Innoc. X. datæ die 31. Maij 1653. & Constitutioni Alexandri VII. datæ die 16. Octobris 1656. Summorum Pontificum me subiicio, & quinque propositiones ex Cornelij Iansenij libro, cui nomen Augustinus, excerptas, & in sensu ab eodem auctore intento, provt illas per dictas Constitutiones Sedes Apostolica damnauit, sincero animo reiicio, ac damno, & ita iuro: sic me Deus adiuuet, & hæc sancta Dei Euangelia.

Decernentes insuper præsentes literas semper, & perpetuò validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenos, & integros effectos sortiri, & obtinere. Sicque per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos vbique iudicari, & definiri debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis authoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Quocirca Venerabilibus fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque locorum Ordinariis committimus, & mandamus, vt singuli in suis Diœcesibus, ac locis suæ iurisdictioni subiectis præsentes literas, & in eis contenta quæcumque exequantur, & executioni mandari, ac obseruari ab omnibus curent, & inobedientes quoscumque per sententias, censuras, & pœnas, aliaque iuris, & facti remedia, appellatione postposita, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, brachij sæcularis auxilio, omninò compellant.

Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem fides prorsus adhibeatur, quæ ipsis originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omninò hominum liceat hanc nostram Constitutionem, & ordinationem infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ 1664. quintodecimo Kal. Martij, Pontificatus nostri anno decimo.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1665. Indictione tertia, die verò 17. mensis February, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & Domini nostri D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. anno eius decimo, supradictæ literæ Apostolicæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valuas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Stephanum Vualdum Apost. Curs.

Pro Mag. Curs. Laurentius Signius Curs.

Concedit facultatem Congregationi Cassinensi Ordinis S. Benedicti alienandi bona stabilia vsque ad summam centum sexaginta duorum millium nongentorum nouem scutorum, pro liberatione Monasteriorum ab ære alieno. CLXI.

Vide ad Const. 233. Exponi nobis, *Vrbani VIII.* & 313. Aliàs à nobis, *tom.5. & ad Const. 49. Innoc. X.* Nuper.

Venerabili fratri nostro Francisco Episcopo Portuensi, S. R. E. Cardinali Barberino nuncupato, Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectori.

ALEXANDER PAPA VII. *Edita An. D. 1665.*

Venerabilis Frater noster, salutem & Apostolicam benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti, quod dicta Congregatio propter bellorum, pestis, inundationum, & tempestatum, aliaque infortunia, quæ eius Monasteria cum extrema ferè eorum ruina respectiuè passa sunt, à multis annis miserabilem in statum redacta reperitur, ac ex causa tot malorum cum singula Monasteria Procurariæ Generali de taxis debitis iuxta repartitionem pro soluendis oneribus Cameralibus satisfacere nequitent, Congregatio *Motiua huius Constit.*

ipsa æs alienum centum sexaginta duorum millium nongentorum nouem scutorum, & viginti trium baiocchorum monetæ in sorte principali diuersorum annuorum perpetuorum, & redimibilium censuum ad fauorem diuersarum personarum, ac etiam Locorum Piorum respectiuè impositorum, contrahere coacta fuerit, nempe pro rata centum quinque millium quingentorum septuaginta octo scutorum nomine Monasteriorum particularium, pro quibus pecunias reperire eidem Congregationi facile fuit, ac pro rata reliquorum quinquaginta septem millium trecentorum triginta vnius scutorum, & viginti trium baiocchorum nomine proprio ipsius Congregationis pro illis Monasteriis, pro quibus eorum nomine tantæ pecuniæ reperiri nequiuerunt, quæque proinde in debito huius summæ erga Procurariam Generalem peculiari ratione remanserunt, prout distinctiùs exprimitur In Notis vulgari Idiomate factis tenoris qui sequitur, videlicet.

Nota Censuum. §.1. Nota de Censi che in sorti principali si sono imposti dalla Congregatione Cassinense in nome proprio per causa dell'infrascritti Monasterij, che non hanno corrisposto al pagamento delle Tasse, che ciascuno di essi doueua per la sua rata, per li quali à nome loro il danaro non si è potuto trouare, è perciò ciascuno di quelli è restato debitore alla Procoreria Generale nella somma, che gli si assegna, come segue. Monasterio di Gangi scudi cinquecento quarantacinque, baiocchi settant'otto. Di Monte Scaglioso scudi dieci mila doicento cinquanta, baiocchi quarant'otto. Di Castrovillari scudi tre mila cinquecento nouantasei, baiocchi settant'otto. Di Gaëta scudi mille doicento quindici, baiocchi venti. Di Perugia scudi mille cinquecento quattro, baiocchi trenta. Di Cesena scudi mille cinquant'vno, baiocchi cinquanta. Di Modena scudi due mila ottocento trenta sette, baiocchi settantasette. Di Bobio scudi due mila cento vent'otto, baiocchi ventitre. Di Pauia scudi due mila quattrocento cinquantacinque, baiocchi sedici. Di San Simpliciano scudi otto mila settecento quaranta, baiocchi ottanta. Di San Pietro Gesià scudi mille cento quaranta noue, vn baiocho. D'Asti scudi sedici mila nouecento trentacinque, baiocchi trentadue. Di Ragusa scudi due mila seicento ventitre, baiocchi due è mezzo. Di Lerino scudi due mila ducento nouantasette, baiocchi sessantasette è mezzo. Nota de capitali de Censi, che dalla Congregatione Cassinense sono stati imposti à nome particolare di ciascun dell'infrascritti Monasterij, li quali ne restano debitori nella somma che à ciascuno viene assegnata secondo il ripartimento, che segue, per non hauer sodisfatto le Tasse, che ogn vno di loro doueua per la sua rata alla Procureria Generale, per pagare li pesi Camerali: Monasterio di Monreale scudi mille. Monte Scaglioso scudi ventinoue mila ducento sessantasette, baiocchi cinquanta. Caua scudi seimila è cento. Napoli scudi ottocento. Auersa scudi cinquecento. Monte Casino scudi cinquemila settecento sessanta noue. Perugia scudi trentaquattro mila cinquecento cinquanta. Cesena scudi mille cinquecento quarant'otto, baiocchi cinquanta. Rauenna scudi nouecento. Mantoua scudi settecento. Modena scudi tremila seicento. Reggio scudi mille. Parma scudi sette mila cinquecento cinquanta. Bobio scudi doi mila trecento nouanta due. San Spirito di Pauia scudi mille quattrocento. San Simpliciano scudi tre mila cinquecento. Fiorenza scudi mille. Cassa Veneta scudi quattromila.

§. 2. Quia verò æs alienum huiusmodi in dies augetur, nec possibile est illud ex redditibus Monasteriorum prædictorum extenuare, nedum extinguere, quin imò ipsum æs alienum impedimento est, quominus eadem Monasteria oneribus Cameralibus, quæ quotidie maturantur, satisfacere valeant. Idcircò his omnibus in Capitulo Generali dictæ Congregationis hoc anno Perusij celebrato maturè consideratis, cognitoque nullum aliud superesse remedium, quo eadem Congregatio ab ære alieno huiusmodi, illiusque interusuris liberetur, atque ita afflictus illius status aliquantum liberetur, quàm si ad alienationem tot bonorum stabilium ad Monasteria suprascripta spectantium pro rata debiti vnumquodque illorum respectiuè iuxta Notas præinsertas contingentis deueniatur, dilecti pariter filij Præsidens, & Definitores ipsius Congregationis memorato Procuratori Generali commiserunt, vt a Nobis, & hac Sancta Sede facultatem obtinere contenderet eidem Congregationi, eiusque Monasteriis ex eorum bonis stabilibus alienandi vsque ad summam dicti æris alieni, pro rata tamen, & quantitate bonorum singulis quibuscumque Monasteriis per ipsum Procuratorem Generalem cum consensu, & decreto tunc seruanda, & distribuenda iuxta respectiuè debitum, quod vnumquodque ex Monasteriis præfatis cum dicta Procoraria Generali habet, ad effectum, pecunias retrahendas ex bonis per singula Monasteria alienandis persoluendi in manibus eiusdem Procuratoris Generalis in satisfactionem debiti cum dicta Procuraria singula Monasteria tangentis, quas pecunias dictus Procurator Generalis teneatur vnico contextu deponere penes Montem Pietatis de Vrbe ad creditum Congregationis, & sui liberam dispositionem, ad hoc vt erogentur non in alium vsum, quàm in extinctionem tot Censuum arbitrio suo specificandorum ex causa prædicti debiti à Monasteriis non satisfacti, respectiuè, sicut præmittitur, impositorum cum pactis solitis, & consuetis, ac in contractibus conueniendis, & aliàs prout in eorundem Præsidentis, & Definitorum decreto in Capitulo Generali huiusmodi die 11. Maij proximè præteriti emanato vberiùs dicitur contineri: Quare dictus Procurator Generalis nobis humiliter supplicari fecit, vt licentiam alienandi bona Monasteriorum supra expressorum pro summa, & quantitate centum sexaginta duorum millium nongentorum nouem scutorum, & viginti trium baiocchorum huiusmodi, ac pro rata debiti vnumquodque ex eisdem Monasteriis, sicut in Notis præinsertis expressum est, respectiuè tangentis concedere, & vt infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur ipsum Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Concilij Tridentini interpretum consilio, circumspectioni tuæ per præsentes committimus, & mandamus, vt veris existentibus narratis, petitam facultatem singulis suprascriptis Monasteriis pro rata bonorum in Notis præinsertis expressa, auctoritate nostra Apostolica, pro tuo arbitrio, & conscientia gratis concedas. Dummodò tamen antè tibi constiterit ipsam facultatem in euidentem eorundem Monasteriorum vtilitatem esse cessuram, nec alia commodiori ratione prænarratum æs alienum posse dissolui; ipsumque æs alienum fuisse legitime contractum, & non aliàs, & dummodò bona ipsa vendenda nulli vinculo, aut oneri, præsertim verò Missarum, obnoxia sint: Et in ipsa licentia vt supra concedenda, singulorum bonorum vendendorum quantitas, & speciales & indiuiduæ eorum qualitates singillatim explicentur, ac describantur exquisitis etiam, atque habitis circa prædicta omnia, si ita tibi videbitur, informationibus Ordinarij locorum vbi Monasteriorum bona vendenda existant: Ita tamen, vt pretium ex huiusmodi venditionibus retrahendum integrè atque vnico contextu in extinctionem dicti æris alieni conuertatur. Quod si huiusmodi conuersio vno, & eodem temporis articulo fieri non possit, pecunia apud sacram ædem integrè deponatur, inde ad alium quemcunque effectum, quam prænarrati æris alieni dissoluendi gratiâ nullatenus amouenda. Salua tamen semper in præ- *Confirmat prout in rub.*

missis

missis auctoritate Congregationis præfatorum Cardinalium.

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus felic.record. Pauli II. & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, & aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Congregationis, eiusque Monasteriorum præfatorum, aliisve quibusvis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P. An.11. die 23.Iuly. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 23. Iulij 1665. Pontificatus nostri anno vndecimo.

CLXII. Damnat plurimas propositiones partim iam antiquatas, partim nouiter prodeuntes in animarum perniciem, prohibetque omnibus Christi fidelibus sub excommunicationis pœna ipso facto incurrenda, eas, vel earum aliquam priuatim, vel publicè defendere, vel edere, vel ad praxim reducere.

Feria 5. die 24. Septembris 1665.

Edita A.D. 1665. IN Congregatione generali Sanctæ Romanæ, & vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D.N.D. Alexandro Diuina Prouidentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reuerendissimis DD. S.R.E. Cardinalibus in tota Republica Christiana aduersus hæreticam prauitatem Generalibus Inquisitoribus à Sancta Sede Apostolica specialiter Deputatis.

§.1. Sanctissimus D. N. audiuit non sine magno animi sui mœrore, complures opiniones Christianæ Disciplinæ relaxatiuas, & Animarum perniciem inferentes, partim antiquatas iterum suscitari, partim nouiter prodire: Et summam illam luxuriantium ingeniorum licentiam in dies magis excrescere, per quam in rebus ad conscientiam pertinentibus modus opinandi irrepsit alienus omninò ab Euangelica simplicitate, Sanctorumque Patrum doctrina; & quem si pro recta regula fideles in praxi sequerentur, ingens eruptura esset Christianæ vitæ corruptela. Quare, ne vllo vnquam tempore viam salutis, quam suprema veritas Deus, cuius verba in æternum permanent, arctam esse definiuit, in animarum perniciem dilatari, seu verius peruerti contingeret, idem Sanctissimus D. N. vt oues sibi creditas ab eiusmodi spatiosa, lataque, per quam itur ad perditionem, via, pro pastorali solicitudine in rectam semitam euocaret, earumdem opinionum examen pluribus in Sacra Theologia Magistris, & deinde Eminentissimis, & Reuerendissimis DD. Cardinalibus contra hæreticam prauitatem Generalibus Inquisitoribus seriò commisit: Qui tantum negotium strenuè aggressi, eique sedulò incumbentes, & maturè discussis vsque ad hanc diem infrascriptis propositionibus, super vnaquaque ipsarum sua suffragia Sanctitati Suæ singillatim exposuerunt.

Recensentur propositiones damnatæ. Propositio prima. Homo nullo vnquam vitæ suæ tempore tenetur elicere actum fidei, spei, & charitatis ex vi præceptorum diuinorum ad eas virtutes pertinentium.

2. Vir equestris ad duellum prouocatus potest illud acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat.

3. Sententia asserens, Bullam Cœnæ solùm prohibere absolutionem hæresis, & aliorum criminum, quando publica sunt, & id non derogare facultati Tridentini, in qua de occultis criminibus sermo est, anno 1629. 18. Iulij in Consistorio Sacræ Congregationis Eminentiss. Cardinalium visa, & tolerata est.

4. Prælati Regulares possunt in foro conscientiæ absoluere quoscumque sæculares ab hæresi occulta, & ab excommunicatione propter eam incursa.

5. Quamvis euidenter tibi constet Petrum esse hæreticum, non teneris denunciare, si probare non possis.

6. Confessarius, qui in sacramentali Confessione tribuit Pœnitenti chartam postea legendam, in qua ad venerem incitat, non censetur solicitasse in Confessione; ac proinde non est denunciandus.

7. Modus euadendi obligationem denunciandæ solicitationis est, si solicitatus confiteatur cum solicitante, hic potest ipsum absoluere absque onere denunciandi.

8. Duplicatum stipendium potest Sacerdos pro eadem Missa licitè accipere, applicando petenti partem etiam specialissimam fructus ipsimet Celebranti correspondentem, idque post Decretum Vrbani VIII.

9. Post Decretum Vrbani potest Sacerdos, cui Missæ celebrandæ traduntur per alium satisfacere, collato illi minori stipendio, alia parte stipendij sibi retenta.

10. Non est contra iustitiam pro pluribus sacrificiis stipendium accipere, & sacrificium vnum offerre: Neque etiam est contra fidelitatem, etiamsi promittam promissione etiam iuramento firmata, danti stipendium, quòd pro nullo alio offeram.

11. Peccata in Confessione omissa, seu oblita ob instans periculum vitæ, aut ob aliam causam, non tenemur in sequenti confessione exprimere.

12. Mendicantes possunt absoluere à casibus Episcopis reseruatis, non obtenta ad id Episcoporum facultate.

13. Satisfacit præcepto annuæ Confessionis, qui confitetur Regulari Episcopo præsentato, sed ab eo iniuste reprobato.

14. Qui facit Confessionem voluntariè nullam, satisfacit præcepto Ecclesiæ.

15. Pœnitens propria auctoritate substituere sibi alium potest, qui loco ipsius pœnitentiam adimpleat.

16. Qui Beneficium curatum habent, possunt sibi eligere in Confessarium simplicem Sacerdotem non approbatum ab Ordinario.

17. Est licitum Religioso, vel Clerico calumniatorem grauia crimina de se, vel de sua Religione spargere minantem occidere, quando alius modus defendendi non suppetit, vti suppetere non videtur, si calumniator sit paratus vel ipsi Religioso, vel eius Religioni publicè, & coram grauissimis Viris prædicta impingere, nisi occidatur.

18. Licet interficere falsum Accusatorem, falsos Testes, ac etiam Iudicem, à quo iniqua certò imminet sententia, si alia via non potest innocens damnum euitare.

19. Non peccat Maritus occidens propria auctoritate Vxorem in adulterio deprehensam.

20. Restitutio à Pio V. imposita Beneficiatis non recitantibus, non debetur in conscientia ante sententiam declaratoriam Iudicis, eò quòd sit pœna.

21. Habens Capellaniam collatiuam, aut quoduis aliud Beneficium Ecclesiasticum, si studio litterarum vacet, satisfacit suæ obligationi, si Officium per alium recitet.

22. Non est contra iustitiam Beneficia Ecclesiastica non conferre gratis, quia collator conferens illa beneficia Ecclesiastica pecunia interueniente, non exigit illam pro collatione Beneficij, sed veluti pro emolumento temporali, quod tibi conferre non tenebatur.

23. Frangens ieiunium Ecclesiæ, ad quod tenetur, non peccat mortaliter, nisi ex contemptu, vel inobedientia

dientia hoc faciat, puta quia non vult se subiicere præcepto.

24. Mollities, sodomia, & bestialitas sunt peccata eiusdem speciei infimæ, ideoque sufficit dicere in Confessione, se procurasse pollutionem.

25. Qui habuit copulam cum soluta, satisfacit Confessionis præcepto, dicens: Commisi cum soluta graue peccatum contra castitatem, non explicando copulam.

26. Quando litigantes habent pro se opiniones æquè probabiles, potest Iudex pecuniam accipere pro ferenda sententia in fauorem vnius præ alio.

27. Si liber sit alicuius iunioris, & moderni, debet opinio censeri probabilis, dum non constet, reiectam esse à Sede Apostolica tanquam improbabilem.

28. Populus non peccat, etiamsi absque vlla causa non recipiat legem à Principe promulgatam.

§.2. Quibus peractis, dum similium Propositionum examini cura, & studium impenditur, interea idem Sanctissimus re maturè considerata statuit, & decreuit, prædictas Propositiones, & vnamquamque ipsarum, vt minimum tanquam scandalosas, esse damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat, ac prohibet: ita vt quicumque illas, aut coniunctim, aut diuisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis etiam disputatiuè, publicè, aut priuatim tractauerit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, à qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice absolui.

§.3. Insuper districtè in virtute sanctæ obedientiæ, & sub interminatione Diuini Iudicij prohibet omnibus Christi fidelibus cuiuscumque conditionis, dignitatis, ac status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

IOANNES LVPVS Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis Not. &c.

Loco † sigilli.

Publicatio. *Anno a Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1665. Indictione tertia, die verò 2. mensis Octobris, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & Domini nostri D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. anno vndecimo, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valuas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Carolum Melanum eiusdem Sanctissimi D.N. Papæ, & Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.*

CLXIII. Confirmat Decretum Dietæ Generalis Fratrum Congregationis S. Hieronymi Iesuatorum nuncupatorum pro sustentatione Procuratoris Generalis pro tempore.

Edita An. D. 1665.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Mestina. EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Superior Generalis Congregationis Fratrum S. Hieronymi Iesuatorum nuncupatorum, quod cum aliàs Nobis pro parte ipsius Superioris Generalis inter alia exposito, æquum esse, vt Procurator Generalis dictæ Congregationis pro vniuersa Congregatione per debitam repartitionem manuteneretur: Nos vnionem officiorum Procuratoris Generalis Congregationis huiusmodi, & Prioris Conuentus Sanctorum Ioannis, & Pauli de Vrbe eiusdem Congregationis pridem factam, & Apostolica auctoritate confirmatam dissoluerimus, ita vt eadem duo officia de cætero per duas distinctas personas, quemadmodum ante vnionem huiusmodi fieri solebat, obtineri, geri, & exerceri deberent, & aliàs prout in nostris desuper in simili forma Breuis die 30. Augusti 1664. expeditis literis vberiùs continetur.

§.1. Dilecti pariter filij Fratres memoratæ Congregationis in eorum Dieta proximè celebrata congregata Taxam ducentorum scutorum monetæ super Conuentibus ipsius Congregationis pro sustentatione, & manutentione dicti Procuratoris Generalis imposuerunt in hunc modum, videlicet: vt S. Eustachij Bononiensis viginti, de Mascarella itidem Bononiensi quatuor, S. Hieronymi Ferrariensis quindecim, S. Mariæ Magdalenæ Fauentinæ tria, Sanctissimæ Trinitatis Vrbinatensis tria, S. Mariæ della Palomba Viterbiensis tria, S. Ioannis Florentini quinque, Sancti Hieronymi Senensis quinque, S. Hieronymi Pistoriensis septem, S. Hieronymi Lucanensis viginti, S. Hieronymi Pisani sex, S. Mariæ de Montenero super Liburnum quindecim, S. Mariæ de Sambuca quinque, S. Mariæ Gratiarum Aretinensis tria, S. Hieronymi Mediolanensis viginti, S. Antonij Papiensis quatuor, S. Petri Laudensis quatuor, S. Hieronymi Alexandrini quatuor, S. Bartholomæi Placentini quatuor, S. Benedicti Parmensis quatuor, S. Hilarij Cremonensis sex, S. Mariæ in Portu Mantuanensi quatuor, S. Elisabethæ Venetiarum decem, Corporis Domini Brixiensis quinque, S. Hieronymi Taruisinensis septem, S. Spiritus Paduani quatuor, S. Bartholomæi in Monte Veronensi quatuor, & S. Hieronymi Vicentini Conuentus prædictæ Congregationis sex scuta monetæ quotannis respectiuè præstare teneantur. Imposita Superioribus Conuentuū huiusmodi, qui ratas dictæ Taxæ sese contingentes respectiuè annis singulis per totum mensem Maium ad memoratum Conuentum SS. Ioannis, & Pauli de Vrbe non transmiserint, pœna suspensionis ab officio, ac à voce actiua, & passiua in Dietis, & Capitulis generalibus dictæ Congregationis ipso facto incurrenda.

Absoluit Oratorem à censuris. §.2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, prædictus Superior Generalis præmissa pro firmiori illorum subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summoperè desideret: Nos ipsum Superiorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati.

Confirmat prout in rubrica. §.3. Impositionem Taxæ prædictæ super Conuentibus dictæ Congregationis pro sustentatione memorati Procuratoris Generalis, ac pœnæ huiusmodi à prædicta Dieta factam, vt petitur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Decretum irritans. §.4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inuiolabiliter obseruari, & illis respectiuè plenissimè suffragari; sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictæ Congregationis, eiusque Conuentuum huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter

ficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. Volumus autem, vt earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extrà adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 11. die 14. Sept. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 14. Septembris 1665. Pontificatus nostri anno decimoptimo.

CLXIV. Extensio, & communicatio Priuilegiorum Fratrum Discalceatorum in Hispania Ordinis Sancti Francisci ad omnes Prouincias Discalceatorum Indiarum.

Vide ad Constit. 334. *Vrb. VIII.* Cum sicut, & *ad Constit.* 335. *ibidem, tom.* 5.

Edita A. D. 1665.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Supplicatio. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filij Fratres Prouinciarum in Hispania, & Indiis consistentium Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Strictioris Obseruantiæ Reformatorum, seu Discalceatorum nuncupatorum, quod dudum fel. rec. Gregorius Papa XIII. prædecessor noster diuersa priuilegia Fratribus Reformatis Prouinciarum Sancti Iosephi, & Sancti Ioannis Baptistæ in Hispania consistentibus, strictioris Obseruantiæ huiusmodi concessit, quæ præsertim respectu Fratrum de Obseruantia à rec. mem. Clemente VIII. & Vrbano VIII. Romanis Pontificibus prædecessoribus pariter nostris confirmata fuerunt.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, Prouinciæ Fratrum Reformatorum strictioris Obseruantiæ huiusmodi ad numerum duodenarium cum Diuini cultus augumento creuisse de præsenti reperiantur, dicti verò Exponentes priuilegia prædicta omnibus Prouinciis Reformatis supradictis suffragari debere à Nobis declarari summoperè desiderent: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, vt sibi in præmissis opportunè prouidere, & vt infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat prout in rub. §. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibosvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui dilectum filium Procuratorem generalem Ordinis huiusmodi audierunt, & præcitata priuilegia, eorumque confirmationes viderunt consilio, attentis narratis, priuilegia memoratis Prouinciis Sancti Iosephi, & Sancti Ioannis Baptistæ, vt præfertur, concessa, & confirmata reliquas omnes Prouincias Fratrum Reformatorum, seu Discalceatorum strictioris Obseruantiæ huiusmodi in Hispania, & Indiis consistentes comprehendere, eisque in omnibus, & per omnia suffragari debere, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus, salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, inuiolabiliter obseruari; sicque in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostoli Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 5. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsùs fides adhibeatur in iudicio, & extrà, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 11. die 5. Nou. Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœc. sub Annulo Piscatoris, die 5. Nouembris 1665. Pontificatus nostri anno vndecimo.

CLXV. Transactio inter Vicarium Generalem Bergomensem, & Fratres Minimos Sancti Francisci de Paula pro receptione Conuentus Beatæ Mariæ, omniumque Sanctorum de Galgario nuncupat.

Edita A. D. 1665.

ALEXANDER EPISCOPVS
Seruus Seruorum Dei. Dilecto filio Vicario Venerabilis Fratris nostri Episcopi Bergomensis in spiritualibus Generali, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Exordium. IN supremo Apostolicæ dignitatis culmine, meritis licet imparibus constituti, ad ea, per quæ Domorum regularium, necnon Religiosorum in eis degentium piis exercitiis vacantium spirituali consolationi opportunè consulatur, libenter intendimus, & vt illa, quæ propterea prouidè facta fuisse dicuntur, firma, & illibata persistant, libenter, cùm à Nobis petitur, Apostolico munimine roborari, & aliàs desuper disponi mandamus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Francisci Tassis, moderni Præpositi Præpositutæ Sanctorum Simonis, & Iudæ Bergomensis, & Fratrum Ordinis Sancti Francisci de Paula Minimorum nuncupat. Bergomensium, & pro eis Correctoris Prouincialis Prou. Venetæ Ordinis prædicti petitio continebat, quod aliàs, seu nuper dictus Franciscus prouidè considerans Fratres prædictos in Ciuitate Bergomensi propria habitatione carere; cupiensque interim, vt per ea quæ ipsi Fratres in prædicta Ciuitate iam à viginti circiter annis, quibus ibidem commorantur, feliciter iecerunt salutarium operum fundamenta, Religionis zelus perampliùs propagetur, cultusque diuinus maiora in dies suscipiat incrementa, pro singulari ipsius in dictum Ordinem deuotionis affectu, præfatis Fratribus, & pro eis dicto Correctori vsum Ecclesiæ, & Conuentus Beatæ Mariæ, omniumque Sanctorum de Galgario nuncupat. prope, & extra muros Ciuitatis Bergomensis, cum duabus terræ petiolis aratiuis dicto Conuentui contiguis versus dictam Ciuitatem ad flumen Murla similiter nuncupatum, iuxtà sua notissima latera sitis, quæ cum sint intra septa dicti Conuentus, locari non possunt, vnà cum Ponte, & pinnaculo, vulgò Logetta, super dicto flumine respectiuè positis, capacitatis quoad terræ petiolas huiusmodi ad mensuram Romanam vnius perij circiter,

olim

olim Ordinis Fratrum Humiliatorum etiam nuncupatorum, nunc verò secundodicto Ordine, omnique statu, & essentia regularibus in eo Apostolica auctoritate perpetuò suppressis, & extinctis, Præpositura prædictæ, quam dictus Franciscus ad præsens obtinet, eadem auctoritate etiam perpetuò vnitis.

§. 2. In reliquis tamen Præpositura prædictæ iuribus in omnibus, & per omnia, & præsertim quoad officinam, puluerariam, ac domos, & pratellum illis adiacentia, quæ Præpositura prædictæ, & Præposito pro tempore existenti libera sint, & esse semper debeant, saluis, & illæsis remanentibus cum infrascriptis, videlicet quod ipsi Fratres prædicto Francisco, & dicto Præposito pro tempore existenti quolibet anno in die festo Purificationis B. Mariæ Virginis in recognitionem vnam candelam ceræ albæ ponderis trium librarum cum ipsius, & Præpositi pro tempore existentium, necnon eorumdem Fratrum Religionis armis, seu insigniis dare, armaque sua insignia eiusdem Præpositi pro tempore existentis super porta maiori dictæ Ecclesiæ exponere, ac duas quotidie quoad assistentiam tantum, necnon cum vna cantata, ac officio similiter cantato, vigintiquatuor Missas submissa voce recitandas, & pro suffragio animabus Præpositorum prædefunctorum applicandas prima die non impedita à die Commemorationis omnium fidelium defunctorum, præmonito tamen prius super his eodem Præposito, siue eius deputato, cui nota in scriptis per singulos Sacerdotes, qui prædictas Missas celebrauerint, ac per Superiorem, & Sacristanum Conuentus dictæ Ecclesiæ respectiue subscripta, & subsignata tradi, & consignari debeat, in eadem Ecclesia quolibet anno celebrare, seu celebrari facere.

§. 3. Ac demùm onera Missarum, & Officij celebrationis huiusmodi in tabella obligationum in Sacristia affigi solita, & teneri consueta, describere, & annotare teneantur, & obligati existant, reseruato interea cuilibet Præposito pro tempore existenti iure proprietatis, & directi dominij, tam quoad dictam Ecclesiam, quam Conuentum, & terræ petiola suprادicta, retentisque sibi, & de illius familia tantum futuris primodictæ Ecclesiæ Præpositis pro sua, & illorum, ac cuiuslibet illorum propria, & libera habitatione atrio minori inferius ad portam, & prope portam dicti Conuentus, ac vna cidem atrio contigua cum scalis, necnon duabus aliis superius per eundem Præpositum, seu illius sumptibus, & expensis in dicto Conuentu fabricatis, & extructis cameris cum libero ingressu, & regressu Portæ eiusdem Conuentus, necnon accessu, & recessu superius, & inferius ad hortum, & dormitorium, ac alias cum aliis pactis, & conditionibus, licitis tamen, & honestis, sub nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito infra certum tunc expressum, & iam forsan elapsum tempus impetrando, in perpetuum concessit, prout in publico Instrumento, aliisque desuper forsan confectis scripturis plenius dicitur contineri.

§. 4. Cum autem, sicut eadem petitio subiungebat; ea, quæ à Sede prædicta approbantur, & confirmantur, firmius, & validius subsistant, ac melius ab omnibus obseruentur; ideo pro parte Francisci, & Fratrum, ac pro eis Correctoris prædictorum Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus concessionem huiusmodi pro perpetua, & inuiolabili obseruatione approbare, & confirmare, aliasque in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 5. Nos igitur, qui diuinum cultum, & fidelium deuotionem vbique augeri sinceris desideramus affectibus, Franciscum, & Correctorem prædictos, & eorum quemlibet, necnon domus, & Conuentus huiusmodi singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, necnon Instrumenti, scripturarumque huiusmodi totos tenores, præmissis tamen minime contrarios, ac Ecclesiæ, Conuentus, & terræ petiolarum huiusmodi situationes, confines, vocabula, denominationes, qualitates, & quantitates præsentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, discretioni Tuæ per Apostolica scripta mandamus, quatenus concessionem prædictam, ac prout eam concernunt, desuper confectas scripturas, ac Instrumentum prædicta cum omnibus, & singulis inde legitimè sequutis, & sequendis perpetuò sine alicuius præiudicio dicta auctoritate approbes, & confirmes, ac eis perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicias, eamque validam, & efficacem perpetuò fore, & esse, ac ab omnibus vti legitimè factam obseruari, & adimpleri debere, sicque, & non aliàs, per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis Apostolicæ Nuncios, & quosvis alios iudicari, & definiri debere, ac quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, dicta auctoritate decernas: Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, primodicti Ordinis iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque. *Confirmatio Transactionis.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ 1665. Nonis Decembris, Pontificatus nostri anno vndecimo. *D. P. An. 11. die 7. Dec.*

Quod nulli ex Fratribus reformatis S. Francisci Prouinciæ Romanæ competit ius præcedendi, siue honoratioris loci, nisi Superioribus actualibus, & Exgeneralibus. CLXVI.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam. *Edita A. D. 1666.*

PAstoralis officij, quod superni dispositione consilij gerimus, cura animum nostrum solicitat, vt religiosorum virorum, qui abnegantes semetipsos Altissimi obsequiis in spiritu humilitatis sese deuouerunt, quieti salubriter consulere, ipsosque in laudabili eorum proposito, quantum Nobis ex alto conceditur, confouere studeamus. *Exordium.*

§. 1. Cum itaque, sicut dilecti filij Minister Prouincialis, & Diffinitorium, ac Exprouinciales, & Fratres graduati Prouinciæ Romanæ Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia Reformatorum nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecerunt, licet reformatio in Prouinciam prædictam magno cum humilitatis, & religiosæ quietis, vitæque simplicitatis studio inducta multorum annorum spacio vtiliter, & laudabiliter, ac cum bono erga sæculares exemplo viguerit: nihilominus experientia compertum sit post introductum in eandem Prouinciam certum præcedendi modum, illam à pristinæ humilitatis statu non parum recessisse, dicti verò Exponentes, vt antiqua obseruantia in sua puritate semper floreat, omnisque ambitionis, & relaxationis occasio maturè præcidatur, quasdam fel. rec. Vrbani PP. VIII. prædecessoris nostri literas die 22. Decembris 1642. in forma Breuis expeditas, incipientes: Aliàs pro Congregatione generali, &c. in quibus circa præcedentiam inter Fratres Strictioris Obseruantiæ familiæ Cismontanæ dicti Ordinis nonnulla inter alia disponuntur, quoad prædictam Prouinciam Romanam ad terminos aliarum eiusdem Vrbani prædecessoris literarum die 23. Augusti 1634. in simili forma Breuis emanatarum, quarum initium est. Inter grauissimas, &c. à Nobis reduci, & circa subrogationes, quæ deficientibus in eadem Prouincia Ministro Prouinciali, ac Patribus Ordinis, & Diffinitoribus interdum fieri debent, *Motiua huius Constit.*

opportune

opportunè prouideri, ita scilicet, vt digniores iuxta dispositionem Constitutionum generalium subrogentur, circa incorporationes autem, vt aliarum Prouinciarum Fratres, qui memoratæ Prouinciæ Romanæ obtento desuper beneplacito Diffinitorij incorporari fuerint, à die incorporationis huiusmodi tantum præcedere debeant, quemadmodum Statuta Reformationis disponunt, statui, & ordinari summopere desiderent.

Absoluit à censuris.

§.2. Nos piis eorumdem exponentium votis in præmissis fauorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes.

Confirmat provt in rub.

§.3. Supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & locorum Piorum Almæ Vrbis nostræ à Nobis institutæ deputatorum, qui præmissa mandato nostro accurate perpenderunt, consilio, primodictas Vrbani prædecessoris literas die 22. Decembris 1642. ad supplicationem tunc existentis Commissarij generalis emanatas quoad caput præcedentiæ inter Fratres strictioris Obseruantiæ Sancti Francisci Cismontanæ familiæ huiusmodi, respectu Fratrum dictæ Prouinciæ Romanæ ad terminos aliarum secundodictarum eiusdem Vrbani prædecessoris literarum motu proprio die 23. Augusti 1634. editarum, auctoritate Apostolica tenore præsentium reducimus, itavt in posterum etiam vigore cuiusvis indulti, ex quavis causa, vel occasione à Sede Apostolica, vel aliàs quomodolibet impetrati, in eadem Prouincia Romana nulli Fratrum ius præcedendi, siue honoratioris loci competat nisi Ministro, Commissario, Vicario, & Procuratori Generalibus, Ministro, Commissario, & Vicario Prouincialibus, Custodi, Commissario, Visitatori, Guardianis, Præsidenti, seu Commissario, & Vicariis localibus: qui tamen expletis eorum officiis ad locum, & præcedentiam Ordinis redibunt, tam ij qui iam habitum per Fratres gestari solitum susceperunt, ac de cætero suscipient, quàm ij qui se a Fratribus de Obseruantia ad Fratres Reformatos dictæ Prouinciæ canonicè transtulerunt, & transferent, exceptis tamen iis qui Ministri Generalis, seu Commissarij Generalis Cismontanæ Familiæ officio functi sunt, vel fungentur, qui post Superiores actuales immediatè locum habeant.

Quo verò ad prænarratas subrogationes digniorum, & incorporationes Religiosorum alienæ Prouinciæ, Constitutiones Ordinis, & statuta Reformationis huiusmodi seruari, auctoritate, & tenore prædictis mandamus, ac statuimus, & ordinamus.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes priuilegia, & indulta super paternitate, & præcedentia, si quæ per Fratres antedictæ Prouinciæ Romanæ a Sede Apostolica deinceps impetrari contigerit, subreptitia censeri, nisi in literis desuper expediendis de verbo ad verbum insertus fuerit totus tenor præsentium literarum: ipsas verò præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia inuiolabiliter, & inconcusse obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.5. Non obstantibus primodictis Vrbani prædecessoris literis, quas quoad caput præcedentiæ respectu Fratrum memoratæ Prouinciæ Romanæ volumus non obstare perinde ac si non emanassent, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Ordinis, & Prouinciæ huiusmodi, ac aliis quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 23. Decembris 1665. Pontificatus nostri anno vndecimo. *D. P. An. 11. die 23. Dec.*

AD euitandas controuersias, quæ oriri possent ex intelligentia Constitutionis Sanctissimi Domini Nostri nuper editæ super præcedentia, siue honoratiori loco Superiorum in Prouincia Romana Ordinis Fratrum Minorum strictioris Obseruantiæ S. Francisci, & ad pacem, charitatemque inter Fratres conseruandam, Sacra Congregatio Visitationis Apostolicæ Sanctitate Sua approbante, censuit super huiusmodi præcedentia in memorata Prouincia deinceps seruandum esse, provt seruari mandauit, ordinem infrascriptum, videlicet.

Minister, & Vicarius Ordinis, Commissarius Generalis, Minister Prouincialis, quem tamen Commissarius Visitator, durante eius Commissione præcedet: Qui fuerunt Ministri, vel Vicarij Ordinis, aut Commissarij generales, vnum tantum Superiorem actualem supra se habebunt. Guardianus Conuentus, Procurator Generalis Curiæ, Diffinitores Generales, Custos, Diffinitores Prouinciales, quos Sanctitas Sua declarauit in memorata Constitutione comprehendi, Vicarius Conuentus, qui tamen in Refectorio sedebit immediatè post Guardianum, sed eo absente præcedet omnes supradictos: Sacerdotes, & postea Clerici, & tandem Laici iuxta antiquitatem habitus. Datum die 3. Martij 1666.

Prosper Fagnanus Sacræ Visitationis Apostolicæ Secr.

Loco † sigilli.

Damnantur iterum plurimæ aliæ propositiones tanquam scandalosæ, provt suprà in Constitutione CLXII. CLXVII.

Feria 5. die 18. Martij 1666.

IN Congregatione generali Sanctæ Romanæ, & vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D.N.D. Alexandro Diuina Prouidentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reuerendissimis DD. S.R.E. Cardinalibus in tota Republica Christiana aduersus hæreticam prauitatem Generalibus Inquisitoribus à Sancta Sede Apostolica specialiter Deputatis. *Edita A. D. 1666.*

§.1. Sanctissimus Dominus Noster post latum Decretum die 24. Septembris proximè elapsi, quo vigintiocto Propositiones damnatæ fuerunt, examinatis sedulò, & accuratè vsque ad hanc diem infrascriptis aliis quadragesimumquintum numerum implenobus, per plures in Sacra Theologia Magistros, ac per Eminentissimos, & Reuerendissimos DD. Cardinales aduersus hæreticam prauitatem Generales Inquisitores, eorum suffragia singillatim super vnaquaque ipsarum audiuit.

Sequuntur propositiones damnatæ.

Propositio 29. In die Ieiunij, qui sæpiùs modicùm quid comedit, etsi notabilem quantitatem in fine comederit, non frangit Ieiunium.

30. Omnes officiales, qui in Republica corporaliter laborant, sunt excusati ab obligatione ieiunij, nec debent se certificare, an labor sit compatibilis cum ieiunio.

31. Excusantur absolutè à præcepto ieiunij omnes illi, qui iter agunt equitando, vtcumque iter agant, etiamsi iter necessarium non sit, & etiamsi iter vnius diei conficiant.

32. Non est euidens, quod consuetudo non comedendi oua, & lacticinia in Quadragesima obliget.

33. Restitutio fructuum ob omissionem horarum suppleri potest per quascumque eleemosynas, quas antea Beneficiatus de fructibus sui beneficij fecerit.

34. In die Palmarum recitans officium Paschale, satisfacit præcepto.

35. Vnico officio potest quis satisfacere duplici præcepto pro die præsenti, & crastino.

36. Regulares possunt in foro conscientiæ vti priuilegiis suis, quæ sunt expressè reuocata per Concilium Tridentinum.

37. Indulgentiæ concessæ Regularibus, & reuocatæ à Paulo V. hodie sunt reualidatæ.

38. Mandatum Tridentini factum Sacerdoti sacrificanti ex necessitate cum peccato mortali confitendi quamprimùm, est consilium, non præceptum.

39. Illa particula *quamprimùm*, intelligitur, cum Sacerdos suo tempore confitebitur.

40. Est probabilis opinio, quæ dicit, esse tantùm veniale osculum habitum ob delectationem carnalem, & sensibilem, quæ ex osculo oritur, secluso periculo consensus vlterioris, & pollutionis.

41. Non est obligandus concubinarius ad eiiciendam concubinam, si hæc nimis vtilis esset ad oblectamentum concubinarij, vulgò *regalo*, dum deficiente illa, nimis ægrè ageret vitam, & aliæ epulæ tædio magno concubinarium afficerent, & alia famula nimis difficilè inueniretur.

42. Licitum est mutuanti aliquid vltra sortem exigere, si se obliget ad non repetendam sortem vsque ad certum tempus.

43. Annuum legatum pro Anima relictum, non durat plus quam per decem annos.

44. Quoad forum conscientiæ, Reo correcto, eiusque contumacia cessante, cessant censuræ.

45. Libri prohibiti donec expurgentur, possunt retineri, vsquedum adhibita diligentia corrigantur.

§. 2. Quibus maturè pensatis, idem Sanctissimus statuit, ac decreuit, prædictas Propositiones, & vnamquamque ipsarum, vt minimum, tanquam scandalosas esse damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat, ac prohibet: Itavt quicumque illas, aut coniunctim, aut diuisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis etiam disputatiuè, publicè, aut priuatim tractauerit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, a qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice, absolui.

§. 3. Insuper districtè in virtute sanctæ obedientiæ, & sub interminatione Diuini Iudicij prohibet omnibus Christi fidelibus cuiuscumque conditionis, dignitatis, ac status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

IOANNES LVPVS Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis Not. &c.

Loco † sigilli.

Publicatio. *Anno a Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1666. Indictione quarta, die vero 23. mensis Martij, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & Domini nostri D. Alexandri Diuina Prouidentia Papæ VII. anno vndecimo, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valuas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Carolum Melanum eiusdem Sanctissimi D.N. Papæ, & Sanctissimæ Inquisitionis Cursorem.*

Decernit, quod deinceps Capitulum Generale Congregationis Eremitarum Camaldulensium de biennio in biennium: & Dieta anno post celebrationem Capituli huiusmodi respectiuè celebrari debeant. CLXVIII.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Editio A. D. 1666.

ALiàs emanarunt à Nobis ad supplicationem tunc existentium Diffinitorum Dietæ Generalis Congregationis Eremitarum Camaldulensium literæ in simili forma Breuis, tenoris qui sequitur, videlicet: Alexander Papa VII. Ad perpetuam rei memoriam.

Recensét alias literas.

§. 1. Debitum Pastoralis officij, quod auctore Deo gerimus postulat, vt felici, prosperoque Congregationum Virorum Altissimi obsequiis sub suaui arctioris Religionis iugo mancipatorum regimini, & gubernio, quantum cum Domino possumus, prouidere iugiter satagamus. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filij Diffinitores Dietæ generalis Congregationis Eremitarum Camaldulensium, quod multorum annorum experimento compertum est magno incommodo, & detrimento esse eidem Congregationi; quod singulis bienniis Capitulum quidem Generale vno anno, Dieta verò generalis ipsius Congregationis altero respectiue celebrentur; nam cùm dicti Eremitæ solitudini sint addicti, maximè dedecet eos videri totum annum per diuersoria vagantes ex causa similium Dietarum, & Capitulorum, in quibus plurimæ fieri solent mutationes Religiosorum, & Priorum: Qui quòd se in eodem gubernio diu non permansuros vident, vtilitati Eremorum segnius dant operam, sæpéque contingit, vt quod vnus inceperit, successor dissoluat, aut non prosequatur, quia sit opus ab aliis inchoatum.

Accedit, quod tam frequens Dietarum, & Capitulorum huiusmodi celebratio totam Congregationem prædictam, & præsertim Eremum Camaldulensem grauibus sumptibus onerat; quodque Superiores maiores tam modici temporis spatio notitiam Eremitarum, ac negotiorum, tam spiritualium, quàm temporalium dictæ Congregationis capere nequeunt. Quinimò cùm eadem Congregatio, non solum in Italia, sed etiam in Polonia Regione valde remota (benedicente Domino) propagata reperiatur, nec possunt Eremi Poloniæ singulis bienniis visitari, nec illarum Priores ad Capitulum generale venire, quod tamen fieri posset si illud de quadriennio in quadriennium haberetur: quare dicti exponentes Nobis humiliter supplicari fecerunt, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Nos igitur eosdem Exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, vt de cætero Capitulum quidem Generale de quadriennio in quadriennium, Dieta verò Congregationis Camaldul. prædictæ demùm biennio post celebrationem Capituli generalis

generalis huiusmodi respectiuè haberi, & celebrari debeant itavt primum quadrienniũ à Dominica tertia post Pascha Resurrectionis Dominicæ proximè præteritum computetur, & tertia Dominica post Pascha eiusdem Resurrectionis Dominicæ anni 1665. exspitet; ac tam moderni, quàm futuri eiusdem Congregationis Superiores, qui in Capitulo generali eligi solent, in suis respectiuè muneribus quadriennio durent, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, ac perpetuò statuimus, & ordinamus.

Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocunque spectabit, plenissimè suffragari, & ab illis respectiuè inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, & aliis quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum Transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 3. Ianuarij 1662. Pontificatus nostri anno septimo.

Motiua abrogationis præfatarum literarum.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Procurator Generalis dictæ Congregationis Eremitarum Camaldulensium Nobis nuper exponi fecit, quæ in præinsertis literis Nobis exposita fuisse narrantur, veritati minimè nitantur, quandoquidem celebrationi Capituli Generalis eiusdem Congregationis non intersint, nisi Maior, Visitatores, & Procurator Generalis, ac Priores Eremorum ipsius Congregationis, ex quibus Maior, & Visitatores in loco Capituli huiusmodi commorantur, qui verò eius rei causa iter agere debent, pauci sunt, quorum aliqui senectute, vel infirmitate præpediti ad Capitulum non accedunt, & multi in locis ab Eremo Camaldulensi, vbi Capitulum habetur, parum distantibus degunt: Quinimò obseruatum fuerit, quod frequens Priorum mutatio minorem adferat familiarum mutationem, quod quidem præterito quadriennio vsu venit, quo in aliqua Eremo, cùm Prior mutari non posset, bonam partem illius Religiosorum mutari oportuit: Nec Eremus prædicta Camaldulensis onere considerabili ex causa paucorum Eremitarum, qui paucis diebus ibidem quolibet biennio morantur, grauetur; quippe quæ duodecies mille, & aliquando pluribus personis illoc confluentibus annuarum alimenta præbeat. Eremitæ autem Poloniæ non teneantur ex præscripto Constitutionum Congregationis prædictæ ad Capitulum accedere, nisi singulis quadrienniis, eisque datus fuerit Vicarius Generalis, & concessa nominatio ad Prælaturas, vt minorem habeant iter agendi occasionem

Cumque frequentia Capitulorum eidem Congregationi in spiritualibus, & temporalibus notabiliter prosit Prælatis ibidem exactissimam actionum, & administrationum suarum rationem reddentibus, quod & illis intra debiti officij limites continendis non mediocriter conducit, & peropportunum est conseruandæ regulari obseruantiæ, quæ nouis subindè decretis, sicuti deficere videtur, firmius stabilitur in Capitulo Generali, cui etiam reseruata sunt multa magni momenti negotia, quorum resolutionem ad quadriennium differri quandoque non expedit. Quin etiam ex quadriennali Capitulorum huiusmodi celebratione hoc sequatur incommodi, quod Visitatores, qui Visitationes suas intra biennium absoluunt, altero bienmio cessarent à visitando, nec Eremi interea visitarentur, attento, quod Constitutiones dictæ Congregationis non permittant Visitationes ab eisdem iterari; vnde si nouæ Visitationis gratia post biennium officio renunciare deberent, prout re ipsa factum est in quadriennio proximè præterito, inde consequeretur, vt finito officio non possent Capitulo Generali cum voce interuenire, qui tamen interuentus maximè necessarius est, vt ab ipsis Capitulares de statu Congregationis doceantur; ac demùm considerandum sit, quod per Constitutiones Congregationis huiusmodi cauetur expresè, ne quis vltra sexennium in Prælaturis continuari possit, atque ita si Capitula de quadriennio in quadriennium celebrarentur, necesse foret in eorum quolibet omnes Prælatos mutari, quippe qui vsque ad aliud subsequens Capitulum, scilicet per octennium in Prælaturis huiusmodi contra earumdem Constitutionum dispositionem continuare non valerent.

Absoluit à censuris.

§. 3. Nobis propterea prædictus Procurator Generalis, tam suo, quàm dilectorum pariter filiorum Maioris, & Diffinitorum dictæ Congregationis nominibus humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur incommodis prædictis quantum Nobis ex alto conceditur, occurrere, ac eiusdem Congregationis salubri directioni, & vtilitati consulere cupientes, dictosque Maiorem, & Diffinitores, ac Procuratorem Generalem specialis fauore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, vt deinceps perpetuis futuris temporibus Capitulum Generale de biennio in biennium, & Dieta anno post celebrationem Capituli huiusmodi respectiuè haberi, & celebrari debeant; nec Prælaturæ dictæ Congregationis vltra biennium durent, quemadmodum per Constitutiones eiusdem Congregationis cautum reperitur, & antequam præinsertæ nostræ literæ emanarent, fieri solebat, auctoritate prædicta tenore præsentium concedimus, & indulgemus, ac statuimus, & ordinamus.

Confirmat prout in rub.

Ac proinde easdem literas nostras præinsertas, omniaque, & singula in eis contenta auctoritate, & tenore prædictis ex nunc reuocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus & omninò vacuamus, & ex nunc reuocata, cassata, irrita, & nulla, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacua esse; præsentes verò literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inuiolabiliter obseruari, sicque in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Non obstantibus literis præinsertis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Cæterum volumus pariter, vt præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius

Notarij publici subscriptis,& sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio,& extra adhibeatur,quæ præsentibus ipsis adhiberetur,si forent exhibitæ,vel ostensæ.

D. P. An 11. die 28 Ian. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem,sub Annulo Piscatoris , die 28. Ianuarij 1666. Pontificatus nostri anno vndecimo.

CLXIX. Quod Fratres Trinitarij Prouinciæ Castellæ, Aragoniæ , & Bœticæ, aliarumque Prouinciarum Redemptionis Captiuorum non possint vti Cappa nigra.

Edita An.D. 1666.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX iniuncto Nobis cœlitus Apostolicæ seruitutis officio controuersias inter viros Religiosos exortas , ne pacis , fraternæque charitatis serenitatem obnubilent , opportunis rationibus dirimere satagimus, quemadmodum omnibus mature consideratis arbitramur in Domino rationi esse consentaneum.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Magister Generalis Ordinis Fratrum Prædicatorum , quod licet dictus Ordo à S. Dominico fundatus proprio,& peculiari habitu decoretur,nempè tunica,& scapulari albis cum caputio pariter albo,& cappa nigra cum caputio item nigro, eumque habitum sub præscriptis forma,colore,modo,& dispositione,publice,& priuatim Fratres Prædicatores deferre consueuerint,illoque ab aliis religionibus distinguantur, & ex speciali priuilegio decem Romani Pontifices fel. rec. prædecessores nostri seuerissime præceperint,ne aliquis,siue sit in Ordine,siue extra Ordinem constitutus , deferat habitum Fratrum Prædicatorum,aut ita consimilem, quod propter eum Frater Prædicator credi possit,absque speciali Apostolicæ Sedis mandato,addito decreto irritanti , si quid in contrarium factum fuerit , & committendo Diœcesanis locorum , vt per censuras Ecclesiasticas, omni appellatione postposita , cum requisiti fuerint, compellant quemcunque ad eum deponendum , prout ex eorumdem prædecessorum nostrorum literis Apostolicis desuper expeditis constare dicitur.

§. 2. Nihilominus Prouinciæ Castellæ , Aragoniæ, & Bœticæ Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum contra tenorem tot Constitutionum Apostolicarum , imò & contra vsum maioris partis Prouinciarum suæ Religionis , cum suo Capite Ministro Generali mutauere habitum album primitiuum suæ Religionis , & deferunt cappas , & caputia nigri coloris in nullo dissimilia ab illis , quibus vtuntur Fratres Prædicatores , præterquam in signo Crucis , quod minimè , aut parum discernit eos a Fratribus Prædicatoribus , nec facit quin habeantur pro Fratribus Prædicatoribus : contendentes vsum cappæ , & caputij nigri coloris sibi esse licitum per modificationem Regulæ factam à rec. mem. Clemente Papa I V. prædecessore pariter nostro sub dat. Viterbij 7. Idus Decembris anni 1267. & per concessionem factam per literas Pœnitentiariæ Apostolicæ sub piæ mem. Pio Papa I V. etiam prædecessore nostro sub dat. Romæ 5. Nonas Iulij , Pontificatus eius anno primo , in quibus (vt asserunt) conceditur color brunus in cappis. Et quoniam hoc est liberè dictum , quia talis permissio non solum non reperitur in prædicta modificatione , imò in eadem præcipitur contrarium , quia in illa solummodò leguntur hæc Verba ; Vestimenta sint lanea , & alba : vt constat ex regesto originali in Archiuio Apostolico Vaticano existente , & hoc aliàs à similis recordationis Innocentio Papa I I I. in primitiua Regula dispositum erat per eius literas , quarum initium , Operante diuinæ dispositionis clementia, datas Laterani 6. Kalen. Ianuarij 1198. Pontificatus sui anno primo. Et in præcitatis literis Pœnitentiariæ Apostolicæ permittitur Prouinciæ tantùm Castellæ vsus bruni coloris determinati , illius nimirum qui in illis partibus vulgò dicitur , Buriel , in vim cuius assertæ permissionis, siue proprio arbitratu , siue aliàs prædicti Fratres Ordinis Sanctissimæ Trinitatis addiderunt Regulæ, & Constitutionibus in locis vbi tractatur de vestimentis Fratrum aliquas clausulas in graue dictorum Fratrum Prædicatorum præiudicium , & contra dispositionem tot Summorum Pontificum , & signanter in Reg. numero 6. §. Vestimenta , ad illa verba : Excepta cappa : & in eodem Text. relato cap. 14. titulo de vestitu , & honestate habitus : & in declaratione eiusdem Tex. cap. citato,§. 2. ad illa verba : Sed in modificatione, vsque ad fin. §. & in cap. 16. titulo de signis in habitu ponendis , Text. 8. §. primo,ad illa verba : Sed neque cappa.

§. 3. Nobis propterea memoratus Magister Generalis , tam suo , quàm totius sui Ordinis Prædicatorum nomine humiliter supplicari fecit , vt in præmissis opportunè prouidere , & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Magistrum Generalem specialibus fauoribus , & gratiis prosequi volentes , & à quibusvis excommunicationis , suspensionis , & interdicti , aliisque Ecclesiasticis sententiis , censuris , & pœnis à iure , vel ab homine quavis occasione , vel causa latis , si quibus quomodolibet innodatus existit , ad effectum præsentium dumtaxat consequendum , harum serie absoluentes , & absolutum fore censentes,huiusmodi supplicationibus inclinati , de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis , & consultationibus Episcoporum , & Regularium præpositorum , qui rem de mandato nostro pluries partibus auditis , mature discusserunt , & examinarunt , consilio , visisque per eosdem Cardinales Breuibus Apostolicis , & signanter Regesto Originali literarum prædicti Clementis I V. prædecessoris , quarum initium , In Ordine vestro , sub Dat. Viterbij 7. Idus Decembris 1267. Pontificatus sui anno tertio , necnon priuilegiis , scripturis , & instrumentis hinc inde exhibitis , aliisque videndis , auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus , & declaramus non licere Fratribus Trinitariis , tam dictarum , quam aliarum quarumcunque Prouinciarum, vti cappa nisi albi coloris , excepta tamen Prouincia Castellæ , in qua ad præscriptum literarum Pœnitentiariæ Apostolicæ memorati Pij Quarti prædecessoris , sub Dat. Romæ 5. Nonas Iulij , Pontificatus eius anno primo , liceat vti cappa coloris bruni, eius nimirum qui in illis partibus vulgò dicitur Buriel, non autem nigri coloris : & ad tenorem præsentium literarum corrigendas esse Regulam , & Constitutiones dicti Ordinis Sanctissimæ Trinitatis respectiuè in locis, textibus, capitulis,& declarationibus,in quibus tractatur de vestimentis Fratrum.

Executores deputat.

§. 4. Vt autem earumdem literarum executioni firmius consulatur , auctoritate prædicta committimus, & iniungimus Ordinariis locorum , vt quoties pro parte dictæ Religionis Prædicatorum fuerint respectiuè requisiti , seu quilibet eorum fuerit requisitus , Fratres dicti Ordinis Sanctissimæ Trinitatis , qui cappam nigri coloris , seu alias contra præsentium literarum formam deferre præsumpserint, ad ipsam deponendam per censuras Ecclesiasticas , aliaque iuris, & facti remedia , omni appellatione postposita (inuocato etiam, quatenus opus sit,brachij sæcularis auxilio) per se , vel per alios dicta auctoritate cogant , & compellant , salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium.

Decretum irritans.

§. 5. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas , validas , & efficaces existere , & fore , suosque plenarios , & integros effectus sortiri , & obtinere, ac illis ad quos spectat , & pro tempore quandocumque spectabit , inuiolabiliter obseruari , & dicto Ordini Prædicatorum in omnibus , & per omnia plenissimè suffragari : Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios , & delegatos , etiam causarum Palatij

latij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.6. Non obstantibus in contrarium deductis, etiam speciali expressione dignis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon dicti Ordinis Sanctissimæ Trinitatis, eiusque Prouinciarum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 11. die 8. Febr. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 8. Februarij 1666. Pontificatus nostri anno vndecimo.

CLXX. Bulla, seu Literæ Decretales Canonizationis Sancti Francisci de Sales Episcopi Geneuensis.

Vide ad Const. 58. huius Pontif. in qua habetur Canonizatio S. Thomæ de Villanoua Archiepiscopi Valentini.

Edita A.D. 1661. *ALEXANDER EPISCOPVS*
Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. ECclesia Catholica, etsi compluribus munita præsidiis, firmata propugnaculis, & armata militibus, Inferorum insultantium portas non reformidat; eo tamen post Christi merita potissimum sustentatur auxilio, quod Seruorum Dei sanctitas assiduò subministrat: nam cùm hoc veluti ingenitum mortalibus sit, vt exempla magis, quàm documenta sequantur, mirum est, quantum alterum ex his in Ecclesia Domini proficiat. Idcircò CHRISTVS IESVS verus Dei, verusque hominis filius, vnum, atque alterum pro duplicis suæ naturæ hypostasi ineffabiliter adimpleuit. Hinc illius verba, si quando doctrinam loqueretur: Doctrina mea non est mea, sed eius, qui misit me Patris: & hæc alia, si quando agenda proponeret: Exemplum dedi vobis, vt quemadmodum feci vobis, ita & vos faciatis.

Sancti habentur veluti lumen mundi. §.1. Quæ cum ita se habeant, antecessores nostri Spiritu Sancto instructi laudabilem in Ecclesia morem induxere, nempe in excelso loco sanctitatem constituendi, vt veluti lumen illius lucis Vicarium, quæ de se dixit: Ego sum lux mundi, & qui sequitur me, non ambulat in tenebris; non sub modio absconditum, sed in candelabro elatum luceat coram hominibus, eosdemque à veneratione ad imitationem, via strata ad Cœlestis, & triumphantis Hierosolymæ nunquam interituras delicias dirigat, inferatque. Et sanè viros de Christiana Republica, morum sanctimonia, & fidei prædicatione benemeritos debitis, hoc est diuinis honoribus non prosequi, quicquid sibi velit impietas, indecorum, ac iustitiæ absonum haberetur.

Franciscus de Sales inter Sanctos refertur. §.2. Nos igitur his de causis veterem Romanorum Pontificum consuetudinem secuti, post fusas ad Deum preces, auditasque Venerabilium fratrum nostrorum sententias inter nomina Catholicæ Ecclesiæ veneranda Franciscum de Sales Episcopum Geneuensem doctrina celebrem, sanctitate admirabilem, ætatique huic nostræ contra hæreses medicamen, præsidiumque referre Numine inspirante decreuimus.

Hinc infantia describitur. §.3. Natus est Franciscus duodecimo Kalend. Septembr. anno reparatæ salutis sexagesimo septimo supra millesimum, ac quingentesimum, ablutusque sacro Baptismatis fonte in Oppido Salesiano Ducatus Sabandiæ, Geneuensis Diœcesis. Suæ Domus hæreditaria ab ipsis incunabulis nobilitate conspicuam pietatem hausit, infantiamque non more solito inter crepundia, sed agente pietatis spiritu inter Altariola, quæ sibi ipse adornauerat, suæ præludens sanctitati angelicæ exegit; tantumque charitatis erga pauperes concepit, vt nisi aliquid illis erogaret, in lachrymas se effunderet. Ab infantia ad pueritiam per pietatis simul, ac sapientiæ gradus euasit, orationi vacabat inter studia literarum; non fora, sed templa solitus inuisere, & effugiens commercia improbitatis, non nisi semina probitatis vel excipiebat, vel serebat. *Pueritia insignis.* Inde sacro Chrismate roboratus ad altiora, tum virtutis, tum doctrinæ ornamenta complectenda se contulit, vt opportunius, atque vtilius diuinæ gratiæ instrumentum fieret. Sortitus enim animam bonam, eandem optimam reddidit accuratiore studio, tum literarum, tum morum. Humanioribus literis in Collegio Annessiensi perceptis, Philosophiæ, Theologiæque arcana in Academia Parisiensi didicit, non sine ingenti virtutum, ac sanctimoniæ profectu; nam simul frequentabat Sodalitatem Deiparæ addictam in Gymnasio Societatis IESV, ibique non solum octauo quoque die sacra Mensa animam reficiebat, sed omnia pietatis exercitamenta exhibebat, præsertim ea, quæ ad cultum eiusdem Deiparæ pertinebant, adeò vt ante eius simulachrum, quod in æde Sanctæ Mariæ Græcorum colitur, supplex votum perenne virginitatis nuncupauerit. *Votum Virginitatis emissit.* Hoc voto veluti pharmaco salutari roboratus, ad Iurisprudentiam capessendam accessit Patauium, vbi non vnam sensit voti opem elusis artibus nonnullorum condiscipulorum, qui per impudentiam illi obtulerant impudicarum mulierum illecebras, quas & saliua in illarum faciem coniecta, & mente constanter repugnante deiecit. Absoluto studiorum curriculo Romam se contulit, vt antiquæ ibi vigentis pietatis vestigia recognosceret, atque nouis moribus exprimeret, & nactus par suæ religioni, ac fidei theatrum, traxit è Cœlo incredibilem spiritum ad perficiendam omni ex parte molem sanctitatis ab infantia inchoatam, & in iuuentutis æstu, non modò conseruatam, sed auctam.

§.4. Igitur sui, & mundi victor in patriam remigrauit, vt fructus legeret literarij laboris: nec spem fefellit, aut suam, aut Ciuium: certè Granerius id temporis Episcopus Geneuensis, eo conspecto, illic præsensit messem, quam eius aduentus afferebat. Exclamauitque diuinans non sine gaudio, habere se iam successorem suum. Statim ei patuit liber campus, amplissimusque ad animas excolendas, quo spontè ferebatur: quamvis enim vt Parenti obsequeretur, Aduocatorum supremorum partes susceperat, mox vbi sensit se ad nuptias per votum abdicatas vocari, abiecit Senatoriam togam, & Sacerdotio per omnes sacri ordinis gradus initiatus, maioris Ecclesiæ Præpositus Annessij renunciatus est, illud semper in ore, & mente repetens: Quicquid pro æternitate non est, vanitas est: omne studium conuertit ad æternitatem vbique serendam instituta Societate Sanctissimæ Crucis de pœnitentibus, adductis ad Ecclesiæ Catholicæ gremium magni nominis hæreticis: & præterea sumpto diuini verbi gladio, quo armatus ac potens, Episcopo iubente, adorsus est hæresim Caluinianam in Caballicensibus, aliisque finitimis populis grassantem. *Sacerdotio insignitur.* Incredibile dictu est, quo animi ardore, qua pectoris constantia, qua mentis alacritate, quàm firma in Deum fiducia, quàm robusta in proximum charitate pugnauerit, ac vicerit: Ferunt eum ex vertice Arcis Allingianæ aliquando conspexisse

Contra Hæreticos aduersus.

se enormem Catholicæ Religionis stragem, quam subiectis circum terris hæresis ediderat, ac tanto fuisse pietatis studio agitatum, vt emisso cordis altissimo suspirio non potuerit sibi temperare, quin mox Tononum eius Prouinciæ caput se contulerit, ibique erecto veritatis vexillo per patientiam, & doctrinam omnibus omnia factus iacentem Religionem sustinuit, & dominantem impietatem fregit, ac deiecit, quasi alter Dauid. Sed illud in primis egregie gessit, quod nusquam, nec vnquam negotium fidei desperauerit, sed maior laboribus, impedimenta omnia si non poterat tollere, vel effugiebat, vel eludebat. Prohibitus Tononi sacrum conficere, in Arcem Allingianam memoratam quatuor milliaribus distantem quotidie ibat, vt ibi sacrificaret, atque eadem de causa flumen Druentiæ traiiciebat singulis diebus, per trabem glacie concretam manibus, ac pedibus repens. Vexatus calumniis, & vbique tanquam publicæ quietis perturbator, seductor populorum, & plane veneficus conclamatus, nullo infamiæ metu, nullo insidiarum strepitu, nullo vitæ discrimine adduci potuit, vt tentatam fidei Catholicæ restitutionem aliqua ratione omitteret, neque vsquam adhibuit in consilium eam: quam prudentiam humanam, seu nominis æstimationem vocant: sed Euangelici dicti memor, cum haud liceret palam, aperteque viuere, ac fidem contestati, in obuias vbique latebras sese abdebat, vt post modicum silentium insurgeret aduersus hæresim vehementius, nunc in fuenis, nunc in maceriis, nunc in horroribus syluarum, nunc in profundo, altissimoque gelu continebat impetum zeli, absconditus velut in Domini tabernaculo, quo insidiantibus hæreticis incompertus validius insultaret.

§. 5. Inde animo excelso, sublimique manifesta mortis sibi intentatæ argumenta irridens abnuebat præsidia, & custodiam militum, adeo vt rogatus à Barone Ermanciano Arcis Allingianæ præfecto, vt nonnisi militari manu stipatus ex Arce prodiret, respondetit, non alio militum satellitio esse opus, quam eo quod diuina prouidentia destinauerat: imò cum idem asseteret hæreticos vi coërcendos, ostentaretque tormenta bellica, & militare subsidium, quo posset Franciscus vti ad eosdem hæreticos vel comprimendos, vel ad meliorem frugem reuocandos, ingenuè professus fuit, quam alte de diuini verbi potentia sentiret, affirmans, opus non esse machinis, vbi Deus eius verbum audiri permitteret, neque Deus tantam eius fiduciam fraudauit: nam cum Sicarij complures

Sicarij immissi ad eum occidendum, eius lenitate permoti, exarmati fuere.

immissi ad eum de medio tollendum, tandem Franciscum nacti strictis gladiis cædem facturi in eum irruissent, eius præsentia, & lenitate permoti, deiecti, ac exarmati fuere: nunquam enim Deus eos sinit cadere, qui spe diuinæ prouidentiæ fidem sustinent. Propterea de Cœlesti patrocinio iam ob innumera experimenta certus, maluit agere Dei causam, quàm exequi imperium parentis, a quo iubebatur vitæ tot insidiis appetitæ consulere, suamque domum repetere, vbi per quietem, ac securitatem fas erat Deo, superisque liberiùs vacare.

Parochiam Tononi erexit.

§ 6. Qum studiosius, accuratiosque in Ecclesiæ defensionem incubuit, & cum voce prohiberetur adiuuare populorum fidem, cœpit ex scripto, pluribus confectis libellis, euulgatisque thesibus, intime hæresim percellere, tantumque effecit, vt Tononi Parochiam erexerit, & paulò post cum insigni Religionis Catholicæ incremento plures ad veritatis lumen viros doctrinâ celebres, quorum præcipuè auctoritate mendacium nitebatur, adduxerit. In hoc tamen fidei augmento prudentiæ modum retinuit, ne liberiùs agens aucta perderet; Itaque Curionis partes agens, &

Eucharistiam infirmis in theca inclusam deferebat.

Eucharistiæ Sacramentum ad Catholicos in vitæ discrimine positos deferens, ne quid iniuriæ Sacrosanctæ Eucharistiæ sectarij inferrent, eam gestabat argentea theca inclusam è collo pendulam: ipse interim pileo tectus, pallio circumuolutus, graui passu neminem de via salutans, venerandus incedebat.

Hæresim Bezæ confutauit.

Hisce artibus præstans, iussus fuit à Clemente VIII. fel. record. prædecessore nostro adire Theodorum Bezam Caluinianæ hæresis acerrimum ministrum, ac propugnatorem, & cum solo solus agere, vt ex oue ad Christi ouile reducta, complures alias reuocaret: quod sanè eximiè Franciscus præstitit, Geneuæ non sine vitæ periculo cum Beza congressus, qui tamen vt ex merito confutatus veritatem fassus est, ita ex scelere, arcano Dei iudicio indignus fuit, qui ad Ecclesiam rediret.

§. 7. Interea Tononum, & circumiectam regionem dira lues inuasit cum enormi Ciuium clade, in qua Franciscus tam amanter, tam constanter, tam industriè corpora, animosque, tum subsidiis, tum documentis procurauit, vt omnibus & stupori, & amori fuerit: præsertim cum omnia pecuniæ adiumenta, præcipuè ab Episcopo Granerio impartita recusasset. Quapropter Episcopus his certissimis sanctimoniæ indiciis compulsus, cum sibi Coadiutorem Episcopalis curæ destinauit, rogauitque memoratum prædecessorem nostrum Clementem, vt Franciscum, quem Romam ob Catholicæ fidei negotia mittebat, huiusmodi dignitate ornaret: quod idem Clemens libentissimè præstitit, cognitaque eius doctrina per examen de more interrogata, eundem ad pedes deuolutum amplexans his verbis dimisit: Vade fili, & bibe aquam de cisterna tua, & fluenta putei tui: deriuentur fontes tui foras, & in plateis aquas tuas diuide.

Præficitur Episcopus.

§. 8. Igitur hoc ornamento tanquam nouo, & potentissimo præsidio instructus, in omne studium amplificandæ religionis Catholicæ, & hæresis imminuendæ sese effudit; Annessium regressus, omnia solus obire loco Episcopi absentis, instituere Seminarium, ac Sanctam Domum Tononi erigere, artium officinam, & mercium emporium, vt Ciues, & finitimos à Geneuensium commercio auerteret, gnarus populos maximè corrumpi per commercia cum impiis habita: neque illi noua exercendæ constantiæ argumenta defuere. Inimicus zizaniarum sator excitauerat inter Gallos, & Sabaudos bellum, cuius occasione vsi Geneuenses hæretici, specie auxilij, quod Gallis afferrebant, Chablasio, & Torniaco occupatis, inde Curiones Catholicos expellunt; ac præterea missis in Pagos, & finitima Oppida Caluinianæ hæresis Prædicantibus venenata semina vbique iaciunt, & Catholica sata exscindunt. Quod vbi Franciscus aduertit, non immemor illius diuinæ sententiæ: Si consistant aduersum me castra, non timebit cor meum: si insurgat aduersum me prælium, in hoc ego sperabo: Fortiter, ac religiosè irrupit in castra, ductusque à militibus more bellico ad Vitriacum Regiarum excubiarum Præfectum, ab eo exceptus perquàm honorifice fuit, ac dimissus cum regiis literis, quibus præcipiebatur, ne quicquam in religionis negotio innouaretur; quicquid verò noui inductum foret, in pristinum reuocaretur.

Contra Caluinistas decertauit.

Plurimos hæreticos Ecclesiæ subiecit.

§. 9. Neque contentus hac victoria, per quam amissa reuocauerat, aliam retulit, per quam damna intulit hæresi, religioni verò incrementum attulit. Cum enim ager Gexensis sub Gallorum dominio esset, ad Regem Lutetiam se contulit, ab eoque literas obtinuit, quibus liceret ipsi eo in agro habere de Catholica veritate conciones, quarum gratia, & efficacitate plurimos Ecclesiæ subiecit. Valebat enim summa, & efficacissima dicendi potentia, quam illi è Cælo conciliauerat summa cordis innocentissimi sanctitas, adeò vt Christianissimus Rex neminem ad Iacobi Regis Angliæ animum conciliandum, atque ad veritatem flectendum aptiorem Francisco existimauerit: & Paulus V. prædecessor noster felicis recordationis aliquot post annos eundem allegauerit ad componendas discordias, quæ subortæ fuerant inter Albertum, & Claram Eugeniam Archiduces, & Clerum Comitatus Burgundiæ.

§. 10. Quamvis autem ardentissimum fuerit eius in procuranda re Catholica studium, dum Coadiutor

fuit

Defuncto Episcopo Granerio integras Episcopi partes suscepit.

fuit, laxauit nihilominus vniuersas habenas charitati, cum audita hinc parentis, hinc Episcopi Granerij morte, quorum primi potestas quotidie ad domestica reuocabat, & alterius reuerentia, ne quid nimium sibi arrogare videretur, cohibebat: concessam sibi tandem quocumque pietas impelleret, eundi facultatem cognouit. Sic plena potius auctoritate, integras Episcopi partes suscepit, cauere ne grex, ac Dioecesis improborum, haereticorumque, more luporum insidiantium incursibus pateret, ordinare Clerum, statuere familiam religiosis moribus compositam, Sanctorum Patrum, veterumque Episcoporum exempla sibi proponere, cuncta Episcopalis vitae momenta suis virtutibus, functionibusque animare, Synodum cogere, Ecclesiasticae disciplinae leges vel restituere, vel sancire, ac potissimùm catholicae religionis sinceritati consulere, quà mores catholicorum informando, quà sectariorum dogmata euertendo, quà deceptas oues ad ouile reducendo: quod adeò offendit Caluinianos pseudoministros, vt cùm duos nobiles viros Geuenses ad Ecclesiae gremium euocasset, illi rabie, ac furore acti venenum ei propinauerint, quod tamen irritum fuit, implorata per votum Deiparae ope: & tantum abfuit, vt propterea ab incepto desisteret, vt constantius desudauerit in concionibus habendis, quarum vi Diuione, Gratianopoli, Parisiis, & alibi plures insignes viros fidei

Insignes viros fidei catholicae restituit.

catholicae restituit, ac praecipuè Claudium Buccardum Lausannae publicum Theologiae professorem, Franciscum Ducem Diguerianum Delphinatus Proregem, Barberium, & Iacobum Philippum celebres Caluinianae sectae pseudoministros. In his autem concionibus, vt constaret à se nonnisi animarum salutem quaeri, pecuniam, quae esset vel loco alimenti, vel excellentiae testimonio, recusauit omnem, nullo Principum offerentium habito respectu, & tam generosè, vt Ducissae de Longauilla, peram aureis plenam impertienti, palam cum respueret, dixerit gratis dandum, quod gratis accipitur, nec vllam expetendam pro fidei praeconio mercedem, praeter pretiosam illam, quam cultoribus vineae promisit Dominus.

Eleemosynarius pauperis fuit.

§. 11. Notum est enim, cùm magni Eleemosinarij munere apud Christinam Sabaudiae Ducissam fungeretur, nihil praeter huius nominis dignitatem voluisse, & non solum quicquid honorariae mercedis solitum erat dari modestissimè recusasse, verum etiam pretiosissimum adamantem valoris quingentorum nummorum ab eadem Christina Ducissa dono acceptum pauperibus destinasse, iis verbis vsus: Hoc pro pauperibus nostris Anneßiensibus bonum erit.

§. 12. Sed eius constantia debuit grauioribus experimentis muniri, vt fides probaretur. Duo enim sunt, quae maxime fidem concutiunt, damnum, & lucrum: vtrumque illi propositum roborauit, fidem non infregit.

§. 13. Iussus à Gallorum Rege Gexium ire, & cum Barone Luxensi Regio in Ducatu Burgundiae Locumtenente de Religionis catholicae vsu, exercitioque in eam Regionem inducendo agere, cùm Rhodanus, qui traiiciendus erat, vt Gexium peteret, imbribus exundans certum afferret vitae discrimen, Geneuā intrepidè pertransiit, nec habitu Episcopi deposito, nec Episcopi Dioecesis nomine dissimulato, vnica tantùm orationis armatura munitus; atque inde post horam dis-

Amissis bonorum suorum fidem non infregit.

cedens, Gexium appulit. Impij homines, vt hoc religionis negotium turbarent, statim apud Ducem Sabaudiae accusant Episcopum, quòd de transferendis in Regem Gallorum Ciuitatis Geneuensis iuribus pertractaret: quae calumnia primò locum non habuit, postea admissa Senatui suasit, vt vel ad poenam, vel ad terrorem decreto edito bona Episcopi publicata in aerarium Principis referret; nihil tamen edicto commotus ipse hoc vnum respondit, non eam sibi, vt credebatur iniuriam irrogari, sed ita à Deo admoneri, quod vellet vndique spiritualem, quem temporalibus destitui permitteret. Quibus verbis Senatus concussus veniam petiit, eique omnia restituit. Haec enim Dei lex est, vt fides dum damna patitur, per damna nobilitetur. Neque minus lucri fulgorem, quamvis specie boni splendidum, contempsit, dum Coadiutoris Patisiensis munus ea de causa illi oblatum, quòd pinguiori redditu abundaret ad paupertatem sustentandam, respuit, illud oraculum opponens Dominus regit me, & nihil mihi deerit, in loco pascuae ibi me collocauit.

§. 14. Cum tale, ac tantum fidei fundamentum iecisset, mirum non fuit si perfectissimam, & omnibus virtutibus absolutam sanctitatis molem ad supremum vsque apicem extulit, & si Ecclesia communi consensu Sanctorum insignia, & praerogatiuas tanto viro attribuere non dubitet. Pauperum erat eximius amator, eorumque indicem secum deferebat, semper ad eos praesertim subleuandos maximè intentus, quos pudor, ac rubor deterrebant. Abstinentiam verò, ac frugalitatem, tam in victu, quàm in vestitu seuere retinuit, vt & sibi modum statueret, ac largius aliorum inopiae subueniret: namque hoc verae charitatis ingenium est, sibi detrahere, aliis addere; sic mensae impositа fercula ad pauperes ablegabat; subligacula, interulas, similesque pannos sibi demptos ad aliorum operimentum traducebat, immò supellectilem argenteam, candelabra, vrceolos, annulum ipsum Pastoralem oppignorauit, ne pauperes dolerent: dotem puellis, quam poterat, amplam erogabat, ne ipsarum pudicitia periclitaretur. Peregrinos, ac Religiosos viros, tanquam fratres domi excipiebat: omnes demum egestate pressos non contracta manu solabatur, & tam copiosè, vt cùm regionem latè fames, ac alimentorum inopia inuasisset, neminem stipe frustratum praetermiserit, singulis egenis familiis certa tritici copia attributa: & eo excreuit haec iuuandi cupiditas, vt cum nactus esset hominem mutum, ac surdum omni ope destitutum, non modò eum recreauerit iis subsidiis, quibus vita sustentatur, sed domi suae educatum, quà nutibus, quà gestibus (ingeniosa enim pietas est) informarit ad aeternam salutem. Sicque caetera virtutum genera exercuit, charitatis aestu succensus, vt septuaginta haereticorum millia Ecclesiae Catholicae subiecisse sit famā vulgatum.

Pauperum erat eximius amator.

Septuaginta haereticorum millia Ecclesiae catholicae subiecit.

§. 15. Ex huius charitatis officina volumina prodierunt, quorum documentis irrigata populorum, ac nobilium virorum pectora affluentem euangelicae vitae messem perperère. Ex huius etiā charitatis altissima disciplina emanarunt leges tot sodalitatum ab ipso institutarum Augustissimi Sacramenti, Beatissimae Virginis de Puritate, Eremitarum in Monte Vaironensi, praesertimque Ordinis Sanctimonialium Visitationis Beatae Mariae sub Regula Sancti Augustini, cuius splendor tantùm illuxit, vt intra modicum temporis interuallum ad centum supra triginta Monasteria sit propagatus. Huius demum charitatis stimulis planè perennibus agebatur ad suae Dioecesis commoda diu, noctuque omni solicitudine procuranda, in qua lustranda, dum laborat, atque Annessium regreditur, Lugduni, sacro celebrato, vehementi apoplexia correptus, atque Ecclesiae Sacramentis per summam pietatem, humilitatemque refectus fidei professione emissa, repetitis non semel iis verbis; Seruus inutilis sum, voluntas Domini, non mea fiat; Deus meus, & omnia; proximo die Sanctis Innocentibus sacro, dum in litaniis ipsi Sancti Innocentes inuocabantur, innocens ad regna coelestia translatus est anno aetatis quinquagesimoquinto, & reparatae salutis vigesimosecundo supra sexcentesimum, & millesimum.

Varia sodalitia, praecipuè Monialium, instituit.

Obiit Lugduni.

Sequuntur miracula.

§. 16. Placuit autem Altissimo, qui mirabilis est in sanctis suis tantae Sanctitatis virum non modò per venerationem, cultumque populorum nobilitare, sed etiam compluribus signis, ac miraculis illustrare, vt viuens, ac mortuus humano generi prodesset. Itaque constat per acta publica auctoritate nostra, & Sacrae Rituum Congregationis confecta, & diligenter expensa, Hieronymum Gemin in aqua obrutum, cum iam eius cadauer foetens sindone inuolutum efferebatur, reuixisse, sustulisse brachia, & loqui coepisse, magnificando Salesium, qui sibi tunc in ipso redeuntis vitae momento Episcopali habitu indutus benigno, ac splen-

Mortuum suscitauit.

dido vultu adesse visus est, non sine aliis ingentibus miraculi additamentis.

Cæcum natum illuminanit. Claudium Marmon cæcum natum septennem, cuius oculi facultate videndi prorsus destituebantur, cum nouendiali prece absoluta ad eiusdem sepulchrum procumberet, visum luminis accepisse.

Paralyticum sanauit. Ioannam Petronillam Eurax quinquennem paralysi laborantem, quamvis coxis, cruribusque aridis ad motum plane inepta crederetur, eamet hora, qua pater ad Francisci tumulum opem implorabat, ad matrem incolumi corpore, & festino gradu prorepisse.

Claudium Iuliar paralysi pariter afflictum, sed innata, & decennali, vtriusque coxendicis, ac cruris destitutum tertia vice à matre delatum ad Francisci sepulchrum deosculandum, momento temporis membris, quæ inhabilia erant, roboratis surrexisse, stetisse, & ambulasse.

Mortuum suscitauit. Franciscam de la Pesse demersam flumine vitæ restituisse, liuore, tumore, deformitatisque notis mirabiliter detersis.

Iacobum Giudi neruis contractum, & planè ab ipso ortu impotentem subitò sanatum.

Carolum Moteron etiam ab ipsa natiuitate impeditum membris, ac toto corpore distormem, subito exemptum, ac perfecta humani corporis forma accepta, gressum mouisse.

§. 17. Quapropter eius vitæ sanctissimæ meritis postulantibus, ac rogantibus charissimis in Christo filiis nostris Ludouico Galliæ Rege Christianissimo, & Anna eius Matre Vidua, ac Enriquetta Maria Angliæ Reginis, & dilectis filiis nobilibus Viris Carolo Emanuele Sabaudiæ Duce, & Pedemontium Principe, ac Christina eius Matre Ducissa Sabaudiæ Vidua, ac Francisco Maria, ac Adelaida Duce, & Ducissa Bauariæ, necnon Clero, Principibus, & Magnatibus Regni Galliarum, ac vniuerso Ordine Monialium Visitationis Beatæ MARIÆ Virginis, post eiusdem Francisci de Sales Beatificationem die 28. Decembris anni 1661. publice in Sacrosancta Basilica Principis Apostolorum Missæ sacro peracto celebratam annuimus, vt eiusdem Canonizatio haberetur. Et cum iam nihil deesset eorum, quæ huic Sacrosanctæ functioni necessaria sunt ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum Decretis, S. R. E. antiqua consuetudine, ac nouorum decretorum præscripto: Tandem iustum, & debitum esse censentes, vt quos Deus honorat in Cœlis, nos venerationis officio laudemus, & glorificemus in terris, hodie in Sacrosancta Vaticana Basilica, in qua solemni ritu cum eiusdem S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filiis Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & Familiaribus nostris, Clero Sæculari, & Regulari, ac maxima Populi frequentia manè conuenimus, post trinas pro Canonizationis decreto Nobis per dilectum filium nobilem Virum Carolum Ducem de Crequy apud Nos Regis Christianissimi Oratorem pro parte eiusdem Regis porrectas petitiones, post sacros hymnos, litanias, aliasque preces Spiritus Sancti gratia ritè implorata.

Postulatio Canonizat.

§. 18. Ad honorem Sanctissimæ, & Indiuiduæ Trinitatis, ad exaltationem Fidei catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini nostri IESV CHRISTI, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra, matura deliberatione præhabita, & diuina ope sæpius implorata, ac de Venerabilium fratrum nostrorum eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Vrbe existentium consilio, Beatum Franciscum de Sales Episcopum Geneuensem Sanctum esse decreuimus, & definiuimus, ac Sanctorum catalogo adscripsimus, prout præsentium tenore decernimus, definimus, & adscribimus. Statuentes ab Ecclesia Vniuersali quolibet anno die 20. Ianuarij memoriam eius inter Sanctos Confessores Pontifices pia deuotione recoli debere. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti. Amen.

Sanctorum Catalogo adscribitur.

Indulgentia. §. 19. Parique auctoritate omnibus vtriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis dicta die 29. Ianuarij sepulchrum, in quo eius corpus asseruatur, visitauerint, septem annos, & totidem quadragenas de iniunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxauimus in forma Ecclesiæ consueta.

§. 20. Quibus peractis gratias, laudesque Deo optimo maximo reddituri, quod Sancto Francisco de Sales Episcopo Geneuensi cultum, præconia, & honores ab Ecclesia Sanctis Pontificibus, & Confessoribus præstari solita à Nobis decerni voluerit, hymno Te Deum laudamus decantato, orationeque à Nobis recitata, ad Altare Sancti Petri Missam de more solenniter celebrauimus die Dominica secunda post Pascha, additis secunda oratione propria de Sancto Francisco, & secreta, ac postcommunione de communi Sacerdotis Pontificis: omnibusque Christifidelibus ibidem præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem concessimus.

Gratiarum actio.

Deum itaque, qui mirabilis est in Sanctis suis benedicimus, quia suscepimus misericordiam in medio templi eius, dum nouum Nobis in Ecclesia apud Diuinam suam Maiestatem patronum, & intercessorem concessit ad eiusdem Ecclesiæ tranquillitatem, Fidei Catholicæ, incrementum, hæreticorumque à via salutis errantium lumen, & conuersionem.

Transumptorum fides. Cæterum quia difficile foret præsentes nostras literas ad singula loca vbi opus esset, deferri: Volumus, vt earum exemplis, etiam impressis, manu tamen publici Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem vbique fides adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 21. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostri decreti, definitionis, adscriptionis, mandati, statuti, concessionis, elargitionis, relaxationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraïre. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

D. P. An. 11. die 20. Apr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimoquinto, tertiodecimo Kalend. Maij, Pontificatus nostri anno vndecimo.

† Ego Alexander Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

†
† Ego Franciscus Episcopus Portuensis, Card. Barberinus, S.R.E. Vicecancellarius.
† Ego Martius Episcopus Sabinensis Cardinalis Ginettus.
† Ego A. Barberinus Episcopus Prænestinus Cardinalis Antonius S.R.E. Camerarius.
†
† Ego Ioan. Baptista Episcopus Albanensis Cardinalis Pallottus.
†
†
†
† Ego F. Maria tituli S. Laurentij in Lucina Cardinalis Brancatius.
† Ego Vldericus tituli S. Mariæ Transtyberim Card. Carpineus.
†
† Ego Stephanus tit. S. Laurentij in Pane & Perna Card. Duratius.
†
† Ego F. Vincentius Maculanus Ordinis Prædicatorum tit. S. Clementis de Florentiola Card. S. Clementis.
†
†
†
†
† Ego Nicolaus tit. S. Mariæ Angelorum Card. Ludouisius M. Pœnitent.

† Ego

†
† Ego Federicus tit. Sancti Petri ad Vincula Cardinalis Sfortia.
† Ego Benedictus tit. Sancti Honuphrij Cardinalis Odescalcus.
† Ego Laurentius tit. SS. Quiricij, & Iulittæ Cardinalis Raggius.
† Ego Ioannes Franciscus Paulus Gondus tit. Sanctæ Mariæ super Minervam Cardinalis de Rets.
† Ego Aloysius tituli S. Alexij Card. Homodeus.
† Ego P. tit. S. Marci Cardinalis Otthobonus.
†
† Ego Laurentius tit. Sancti Crysogoni Cardinalis Imperialis.
† Ego Gibertus tit. Sancti Ioannis, & Pauli Cardinalis Borromæus.
†
†
† Ego Ioan. Baptista Spada tit. S. Marcelli Cardinalis S. Susannæ.
† Ego Franciscus tit Sanctæ Mariæ in Via Cardinalis Albitius.
† Ego Octauius tit. S. Cæciliæ Cardinalis de Aquauiua, & Aragonia.
† Ego Flauius tit. Sanctæ Mariæ de Populo Cardinalis Chisius.
† Ego Scipio tituli Sanctæ Sabinæ Cardinalis Delcius.
† Ego Hieronymus tit. Sanctæ Agnetis Cardinalis Farnesius.
† Ego Iulius tituli Sancti Sixti Cardinalis Rospigliosus.
†
†
† Ego Sfortia è Soc. Iesv tituli S. Saluatoris de Lauro Cardinalis Pallauicinus.
† Ego Volumnius tituli Sancti Martini in Montibus Card. Bandinellus.
† Ego Petrus tituli Sancti Callisti Cardinalis Vidonus.
†
†
†
† Ego Carolus tituli Sanctæ Anastasiæ Cardinalis Bonellus.
†
†
† Ego Virginius S. Mariæ in Vialata Diaconus Card. Vrsinus.
†
†
†
† Ego Franciscus S. Mariæ in Porticu Diaconus Card. Maidalchinus.
† Ego Fridericus Sancti Cæsarij Diaconus Card. de Hassia.
† Ego Carolus S. Angeli in Foro Piscium Diac. Card. Barberinus.
† Ego Carolus Sancti Eustachij Diaconus Card. Pius.
†
† Ego Decius Sancti Adriani Diaconus Cardinalis Azzolinus.
† Ego Odoardus SS. Cosmæ, & Damiani Cardinalis Vecchiarellius.
†
† Ego Franciscus Maria SS. Viti, & Modesti Diaconus Card. Mancinus.
† Ego Angelus Sancti Georgij Diaconus Cardinalis Celsus.
† Ego Paulus S. Mariæ de Scala Diaconus Cardinalis Sabellus.
†
†
†
†
†
†

Declaratio super reseruatione beneficiorum.

ALEXANDER EPISCOPVS, Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

CVm nuiter in quadam lite, & causa pendente in Tribunali Auditoris Cameræ super executione literarum Apostolicarum in forma Breuis expeditarum inter Prouisum Apostolicum de quibusdam beneficiis Diœcesis Bononiensis actorem ex vna, & Prouisum à Cardinali Indultario reum conuentum partibus ex altera, in controuersiam positum fuerit, an Constitutio fel. recordationis Benedicti Papæ XII. quæ incipit, *Ad regimen*, edita tertio Idus Ianuarij anni millesimi trecentesimi trigesimiquinti per Summos Pontifices prædecessores nostros innouari solita, & per Nos quoque innouata in Regula prima Cancellariæ, induxerit reseruationem Beneficiorum à Notariis Sedis Apostolicæ, Protonotariis nuncupatis, & à Scriptoribus literarum Apostolicarum, & ab aliis Officialibus dictæ Sedis ibidem expressis obtentorum, ratione solius familiaritatis Pontificiæ eisdem officialibus concessæ à piæ mem. Paulo Papa Tertio in eius Cõstitutione, quæ incipit, *Sanctissimus*, lecta & publicata in Cancellaria Apostolica die vigesimasecunda Decembris, Pontificatus anno primo, aut forsan etiam ab aliis Pontificibus antecessoribus, aut successoribus; vel potius ratione officij. Item an ad effectum reseruationis requiratur obitus eorumdem Officialium in Romana Curia, vel intra duas dietas: vel potius reseruatio intret vbicumque eos mori contigerit. Et insuper, an Protonotariatus adeptus ex Militia Militum Piorum, & Scriptoratus literarum Apostolicarum separatim acquisitus constituant duas reseruationes personales exclusiuas Indultorum Cardinalium ad præscriptum Constitutionis editæ à rec. mem. Vrbano Papa Octauo incipientis, *Quamuis*, sub dat. die decimaquinta Iulij, Pontificatus anno decimonono: vel potius constituant vnam tantummodo localem ex ficto obitu Officialium in Curia.

§. 1. Vt materia hæc adeò exemplaris maturiùs discuteretur, mandauimus in causa & causis prædictis per dictum Auditorem Cameræ procedi de voto Rotæ nostræ; & sub die vigesimaquarta Ianuarij millesimi sexcentesimi sexagesimiprimi coram dilecto filio Magistro Priolo eiusdem Rotæ Auditore, proposito dubio super executione Breuis prædicti, fuit negatiuè resolutum; & subinde iterum, atque iterum reproposita causa sub diebus prima Iunij anni millesimi sexcentesimi sexagesimitertij, & vigesimaoctaua Aprilis anni millesimi sexcentesimi sexagesimiquarti, eaque ex speciali nostro mandato discussa per omnes eiusdem Rotæ Auditores resolutio capi non potuit propter discrepantia Auditorum suffragia.

§. 2. Interim verò emanatis aliis prouisionibus Apostolicis de aliis diuersis beneficiis ad retardandam earumdem prouisionum executionem, allegata fuit decisio prædicta, quamvis per dictam iteratam repropositionem sine vllius resolutionis conclusione in suspenso remanserit.

§. 3. Vnde causarum, & litium celeri expeditioni pro posse, sicut debemus, prouidere volentes, cognitionem, discussionem, & resolutionem dubiorum prædictorum demandauimus quinque Romanæ Curiæ Prælatorum Congregationi, à qua Collitigantibus prædictis plenè informantibus, eorumque ac Datariæ nostræ iuribus iterum, atque iterum sub diebus vigesimoprimo, & vigesimo octauo Martij labentis anni millesimi sexcentesimi sexagesimi sexti accuratè discussis, declaratum, ac resolutum fuit beneficia Protonotariorum, Scriptorum, & aliorum Officialium enumeratorum in dicta Constitutione *Ad regimen*, esse reseruata vbicumque decedant, etiam extra Romanam Curiam,

Curiam,

Curiam, & extra duas dietas: Itemque reseruationem beneficiorum obtentorum per dictos Officiales intrare etiam ratione solius officij: Et insuper Protonotariatum ex dicta Militia Pia, siue Militum Piorum, & Scriptoratum separatim acquisitum constituere duas reseruationes personales coæquales exclusiuas Indulti.

§.4. Ne autem materia hæc plenè discussa, & resoluta amplius in dubium reuocetur in prædicta, vel aliis causis, inhærentes vestigiis diuersorum Prædecessorum nostrorum, qui vt litium anfractus præscinderent dubia iuris, tam pro causis pendentibus, quàm etiam pro futuris proprio oraculo declararunt, sicut in materia reseruationis beneficiorum inter cæteros fecerunt similis mem. Paulus Papa II. in Constitutione, quæ incipit, *Ad Romani*, & dictus Vrbanus in Constitutione sua præfata: Motu nostro proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine singularum Constitutionum, & declarationum hactenus per dictos Prædecessores nostros respectiuè factarum, & ordinatarum tenores etiam veriores, ac datas præsentibus pro expressis habentes, omnes, & singulas resolutiones, & declarationes prædictas emanatas à dicta Congregatione quinque Prælatorum confirmamus, approbamus, & eis inuiolabile firmitatis Apostolicæ robur adiicimus, sicque iterum, & pariformiter nos quoque auctoritate Apostolica declaramus, talemque esse mentem, & intentionem nostras denunciamus, & ita pro lege declaratoria vbique inuiolabiliter obseruari volumus, & mandamus tam in prædicta, quam etiam in omnibus aliis litibus, & causis pendentibus, atque in aliis omnibus de cætero monendis; & præmissa vt supra declarata in controuersiam deinceps reuocari non posse, neque licere præcipimus, & iubemus: Sicque & non aliter per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, & quoscumque alios etiam speciali expressione indigentes iudicari, & definiri, & interpretari debere, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, seu interpretandi facultate, & auctoritate, ac irritum, & inane decernimus si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ confirmationis, approbationis, adiectionis, declarationis, denunciationis, voluntatis, mandati, præcepti, iussionis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimosexto, sexto Idus Aprilis, Pontificatus nostri anno vndecimo.

A. Subdatarius.

S. Corinthien.

Visa de Curia P. Ciampinus.

D. Ciampinus.

Registrata in secretario Breuium.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo sexagesimosexto, Indictione quarta, die verò decimatertia Aprilis, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. Alexandri Diuina prouidentia Papæ VII. anno vndecimo, suprascripta literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicarum Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ per me Alexandrum Albritium prælibati S. D. N. Papæ Curs.

Hilarius Centellus Mag. Curs.

Anno, mense die, & Pontificatu quibus suprà, supradictæ literæ fuerunt lectæ, & publicatæ in Parco Maiori Cancellariæ Apostolicæ, ac registratæ in quinterno eiusdem Cancellariæ per me Ioannem Baptistam Maurum Procustodem.

Indultum deferendi habitum Prælatitium pro Abbate Generali Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Saluatoris Ordinis Sancti Augustini. CLXXII.

ALEXANDER EPISCOPVS Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. *Edita A. D. 1666.*

DEcet Romanum Pontificem, quem Altissimus vniuersalis Ecclesiæ curæ præposuit, diuina dispositione ad ea, per quæ personarum Ecclesiasticarum quarumlibet, præsertim insignium Congregationum Canonicorum Regularium regimini, & administrationi, ac ornamento, diuinique cultus celebritati, & decori consulitur, libenter intendere, ac in illis pastoralis officij sui partes fauorabiliter interponere, prout locorum, & personarum huiusmodi circumstantiis debitè pensatis, ad deuotionis Christifidelium augmentum, & propagationem, necnon altissimi laudem prospicit in Domino salubriter expedire. *Exordium.*

§. 1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte dilecti filij Ioannis Mariæ Lancij Canonici Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Saluatoris Ordinis Sancti Augustini, dictæque Congregationis moderni Abbatis Generalis petitio continebat, quod cum inter Congregationes Canonicorum Regularium Italiæ Congregatio Canonicorum Regularium Sancti Saluatoris Ordinis Sancti Augustini celebris, ac à Sede Apostolica pluribus fauoribus, & gratiis decorata existat, illiusque Abbas Generalis Mitra, Baculo, & Annulo Pastoralibus, cæterisque Pontificalibus insigniis vtatur, potiatur, & gaudeat, plurimum tamen decori, & dignitati Abbatis Generalis dictæ Congregationis videretur conuenire ipsum, & successores suos pro tempore existentes Abbates Generales à nobis, & Sede prædicta aliqua digniori prærogatiua decorari, & illustrari. Quare pro parte dicti Ioannis Mariæ moderni eiusdem Congregationis Abbatis Generalis fuit nobis humiliter supplicatum, quatenus ipsum specialis gratiæ fauore prosequi, aliasque in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur qui Ecclesiarum quarumlibet, & insignium Congregationum decorem, diuinique cultus augmentum nostris potissimum temporibus vbique augeri sinceris desideramus affectibus, eumdem Ioannem Mariam modernum Abbatem Generalem, & successores suos pro tempore existentes Abbates Generales prædictos, ac eorum quemlibet a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati eidem Ioanni Mariæ moderno eiusdem Congregationis Abbati Generali, eiusque successoribus Abbatibus Generalibus pro tempore existentibus dictæ, Congregationis Sancti Saluatoris prædictis, vt de cætero perpetuò futuris temporibus, tam in Romana Curia, quàm extra eam, ac vbique locorum, vbi dictum Ioannem Mariam, & pro tempore existentes Abbates Generales prædictos pro tempore residere, & morari contigerit, ac in quibusvis visitationibus, capitulis, sessionibus, ac quibusvis actibus, & processionibus, etiam coram nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus, etiam in Capellis Pontificiis Mozzettam, & Mantellettam coloris habitus ipsius Congregationis, vnà cum Pileo, & Bireto Prælatitiis induere, gestare, & deferre, illisque vti, frui, & gaudere liberè, & licite possint, & valeant, Apostolica *Absolutio à censuris.* *Concessio prout in rub.*

ſtolica auctoritate tenore præſentium de ſpeciali gratia perpetuò concedimus, & indulgemus, plenamque, & liberam facultatem, & auctoritatem deſuper impartimur.

Decretum irritans. §. 3 Decernentes ipſum Ioannem Mariam, & ſucceſſores ſuos pro tempore exiſtentes Abbates Generales prædictos ſuper delatione, geſtatione, & vſu Mozzettæ, & Mantellettæ, Pilei, & Bireti prædictorum, à quoquam, ſub quovis prætextu, vel cauſa, aut occaſione nullatenus impediri poſſe, præſentes quoque noſtras literas ſemper, & perpetuò validas, & efficaces eſſe, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere debere, necnon ſub quibuſvis ſimilium gratiarum reuocationibus, ſuſpenſionibus, aut aliis contrariis diſpoſitionibus comprehendi, ſed ſemper ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties præſentes in priſtinum, & validiſſimum ſtatum reſtitutas, repoſitas, & plenarie reintegratas, ac de nouo ſub quacumque poſteriori data per Ioannem Mariam, & ſucceſſores prædictos Abbates Generales pro tempore exiſtentes quandocumque eligenda conceſſas eſſe, & fore, ſicque per quoſcumque Iudices Ordinarios, & delegatos, ac cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & Sedis prædictæ Nuncios iudicari, & definiri debere, irritumque, & inane ſi ſecus ſuper his à quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari, dicta auctoritate decernimus.

Contrariis derogat. §. 4. Non obſtantibus quibuſvis etiam in Synodalibus, & Prouincialibus, ac generalibus Conciliis editis, vel edendis ſpecialibus, vel generalibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, ac Ordinis, & Congregationis huiuſmodi, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus contrariis quibuſcunque. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtræ abſolutionis, conceſſionis, Indulti, impartitionis, & Decreti infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

D. P. An. 12. die 9. Aug. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ milleſimo ſexcenteſimo ſexageſimoſexto, octauo Idus Augusti, Pontificatus noſtri anno duodecimo.

CLXXIII. Conſtitutio pro inſtauratione, ac Reformatione Ordinis Ciſtercienſis.

Edita A. D. 1666.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. IN ſuprema Sedis Apoſtolicæ ſpecula diſpoſitione diuina conſtituti Dominicum gregem cœlitus nobis commiſſum circumſpicientes, mentis noſtræ aciem conuertimus in ſacrum Ordinem Ciſtercienſem, cuius odor ſicut agri pleni ſuauitas, cui Dominus benedixit, totam repleuit Eccleſiam, & veluti fons hortorum irriguus cæteras irrigauit Religiones, & Ordines. Verùm voluentibus annis, non ſine magno animi noſtri mœrore cognouimus, Ordinem memoratum à primæuæ inſtitutionis tramite ob temporum iniuriam, & calamitatem non modicum deflexiſſe, & plurima paſſum eſſe in ſpiritualibus, & temporalibus detrimenta. Quare nos ex debito paſtoralis officij ſingulari zelantes affectu, ad tanti Ordinis inſtaurationem, ac reformationem, diuino freti auxilio, noſtræ ſolicitudinis partes duximus impendendas: *Vt monaſtica diſciplina vbi collapſa fuerit, reſtituatur, & conſtantius vbi conſeruata eſt, perſeueret: vnitas ſeruetur in Ordine, & præciſis diſſenſionibus, ac diſſidiis quæ in regno Galliæ inter communis, & strictæ Obſeruantiæ Monachos iamdudum exorta ſunt, ſincera pax, & mutua charitatis officia benedicente Domino redintegrentur.*

§. 1. Aliàs ſiquidem per noſtras literas in forma Breuis expeditas die 16. Ianuarij 1662. Pontificatus noſtri anno Septimo, de voto particularis Congregationis à nobis deſuper deputatæ, *quæ ſcripturas hinc inde datas vidit, & examinauit*, cauſam ipſius reformationis in ſtatu, & terminis, in quibus tunc temporis reperiebatur, à quocumque Tribunali ad Nos euocauimus, ac dilecto filio Claudio Vauſſin Abbati Ciſtercij totius Ordinis Generali dedimus in mandatis, vt aduocaret, ſeu moneret viros idoneos Ordinis ſui, tam ex Gallia, quàm aliundè, ad exhibendum infra tres menſes dictæ Congregationi particulari deputatæ articulos concernentes dictam Reformationem à nobis inſtitutam, & aliàs vt in memoratis literis pleniùs continetur: *Cumque prædictus Claudius noſtris parendo mandatis, Reformationis articulos ad nos tranſmiſerit, idemque præſtiterint dilecti filij Abbates ſtrictæ Obſeruantiæ in Gallia multis abhinc annis introductæ*: Nos huiuſmodi articulos vtrinque exhibitos Congregationi nonnullorum Venerabilium Fratrum noſtrorum Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalium, ac dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum à nobis deſuper inſtitutæ, ſedulò, ac maturè examinandos, & expendendos commiſimus, quorum quidem articulorum ad generalem reformationem Ordinis Ciſtercienſis conueniens reſtrictio, & ad capita Sancti Benedicti Regulæ reductio talis eſt, videlicet.

Circa caput 2. Regulæ: Qualis debeat eſſe Abbas.

2. Iuxta Sacri Concilij Tridentini decreta ſumma cura ſatagant dicti Ordinis Abbates, & Superiores, vt à ſuis vtriuſque ſexus ſubditis eſſentialia vota, quæ ſunt baſes, & fundamenta totius regularis diſciplinæ, inuiolabiliter obſeruentur. Ipſi verò Abbates, & Superiores forma gregis facti, ex animo exemplum præbeant in omnibus, magiſtram ſequentes Regulam.

3. Habeant Abbates, & Conuentus propria ſigilla, & teneantur noui Abbates præſtare iuramentum de non alienandis, & impignorandis bonis Monaſterij, ac de pecuniis, & redditibus illius inutiliter non expendendis: Et omnes Officiales idem iuramentum præſtabunt de ſuis muniis fideliter exercendis, ac de mutuis non contrahendis, niſi ſeruatis Conſtitutionibus Apoſtolicis.

4. Cùm ad monaſticam diſciplinam reſtaurandam, & reſtitutam conſeruandam maximè viſitationes regulares conducant, Capitulum Generale, Abbas Ciſtercij Ordinis Generalis, & quatuor primi Abbates, de Firmitate, de Pontigniaco, de Claraualle, & de Morimundo, prouideant diligenter, vt ſingulis annis ſolicite, charitatiuè, prudenter, & cum pietate fiant ad animarum ſalutem, cultum diuinum, votorum eſſentialium obſeruantiam, & alia quæ ad mores, correctionem, & perſonarum regularium ædificationem, necnon adminiſtrationem, & ſtatum temporalem pertinent. Caueant verò maximè Viſitatores ab omni donorum receptione, & etiam ne nimium numeroſo comitatu, aut familia grauioribus quàm expediat expenſis Monaſteria onerent, & manducent tempore Viſitationis in refectorio cum Fratribus, propter diſciplinam ſeruandam.

5. Abbates Regulares etiam perpetui ſubiaceant viſitationi, & correctioni Viſitatorum etiam non Abbatum, & ab ipſis ad ſufficientem numerum Monachorum debitè, & religiosè enutriendum, ædificiorum reparationes, annuas Ordinis contributiones ſoluendas, communia Ordinis, & Prouinciarum onera ſuſtinenda, iuriſdictionis ſuſpenſione, aliiſque Eccleſiaſticis pœnis, & cenſuris, ſeruato iuris ordine cogantur.

6. Ad reſidentiam in ſuis propriis Monaſteriis prout de iure, teneantur; nec in Caſtellis, nec in Grangiis, aut alibi extra ſepta Monaſteriorum ſuorum commorentur: neque quarumcunque Monialium alterius Ordinis regimen, & viſitationem abſque expreſſa

Summi

Summi Pontificis licentia sub pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrenda, suscipere audeant.

7. Inter Abbates Regulares, & Conuentus, aut Officiales Monasteriorum nulla fiat partitio bonorum, fructuum, redditum, & prouentuum eorum; sed communibus ipsorum vsibus deputentur iuxta statutum Benedicti Papæ XII. nisi pro meliori regimine, & vtilitate quorumdam Monasteriorum ad impediendas dilapidationes, à Capitulo Generali, vel à Comitiis intermediis aliter iudicaretur.

8. Procurent tamen Superiores, & Visitatores Ordinis, vt in Monasteriis commendatis quantum fieri poterit, pensiones Religiosorum, & famulantium in bonis stabilibus assignentur.

Circa caput 3. De adhibendis in consilium fratribus.

9. Capitula Generalia quolibet triennio apud Cistercium celebrentur, eisque omnes Abbates, nisi legitimè impediti, aut ob iustas causas excusati, simul & Abbates à Congregationibus deputati, Procuratores Generales, Visitatores, & Syndici Prouinciarum, Collegiorum Prouisores, seu Rectores adesse teneantur, de sibi commissis muneribus actis, & per se gestis rationem reddituri, & de agendis, aut reformandis in posterum in timore Dei iuxta regularia Ordinis instituta, & Constitutiones Apostolicas tractaturi.

10. Licèt autem soli Diffinitores vocem decisiuam in definitionibus condendis habeant, tamen omnes Abbates, & aliæ personæ idoneæ, & de Ordine benemeritæ, iudicio Abbatis Generalis, & quatuor primorum Abbatum designandæ, & post electionem Diffinitorum nominandæ, vocem consultiuam habebunt.

11. Seruentur quoque Constitutiones circa numerum eorum, quos Abbates dicti Ordinis venientes ad Capitulum secum ducere olim poterant; nullusque qui non habet ius interueniendi, vel non fuerit vocatus, absque licentia petita, & obtenta ab Abbate Generali, ad dicta Capitula accedere audeat.

12. Et quia in dies multa emergunt negotia, quæ matura deliberatione indigent, quolibet tempore intermedio inter duo Capitula die, & loco per Abbatem Cisterciensem designandis, ipse Cisterciensis, & quatuor primi Abbates conueniant cum aliis ex Visitatoribus Prouincialibus Monasteriorum vtriusque Obseruantiæ, Præsidibus Congregationum, Procuratoribus Generalibus, & Syndicis Prouinciarum, qui negotia magni momenti agenda habebunt: Et vt celebratio dicti Conuentus sit omnibus nota, ipse Generalis Abbas eam more solito ante sex menses Præsidibus Congregationum, Visitatoribus Prouinciarum, Procuratoribus Generalibus, & Syndicis indicere tenebitur, vt ad dictam Congregationem accedant, vel mittant, certioresque faciant dictum Abbatem Generalem, & quatuor primos de statu Congregationum suarum: præter quem Conuentum nullus alius in toto Galliæ Regno fiat sub quocunque prætextu, nisi à Capitulo Generali concedatur.

13. Visitatores Prouinciarum Monasteriorum communis Obseruantiæ à Capitulo Generali, aut ipso cessante ab Abbate Cisterciensi, de consilio, & consensu quatuor primorum Abbatum, sicut alij publici Officiales, instituantur non solùm ex numero Religiosorum probatorum communis Obseruantiæ, sed etiam si ita expediens iudicauerint, ex numero Religiosorum strictæ Obseruantiæ, seu Abstinentiæ, quorum consilio, & opera vti poterunt ad præsentem reformationem instituendam.

14. Item Prouisor Collegij Parisiensis, Procurator, Doctores, Regentes, & alij Officiales secundum Benedicti Papæ XII. Constitutionem, per Capitulum Generale Ordinis, aut eo cessante, sicut consuetum est, ab Abbate Cisterciensi Authoritate Capituli Generalis fungente, instituantur, & destituantur vsque ad Capitulum Generale, vel intermedium, siue sint ex communi Obseruantia, siue ex strictiori.

15. Similiter consultis Prouinciarum Visitatoribus super merita, vel demerita Religiosorum instituantur, & destituantur à dicto Abbate Generali, & quatuor primariis Abbatibus, & aliis filiationem habentibus respectiuè Priores claustrales, & Confessores in Monasteriis Monialium ad nutum amouibiles, obseruato moderamine, vt in Monasteriis commendatis strictioris Obseruantiæ virorum, ac Monialium nullum instituere possint, qui non profiteatur abstinentiam: & licèt omnes Ordinis Officiales, & Monasteriorum Priores sint ad nutum amouibiles, attamen quolibet triennio suorum officiorum, & Prioratuum voluntariam dimissionem in scriptis faciant Capitulo Generali, Abbati Cistercij, quatuor primis Abbatibus, & aliis Superioribus à quibus respectiuè fuerint instituti, cum facultate tamen eos continuandi in officiis, & prioratibus quandiu ipsos repererint, & iudicauerint idoneos.

Circa Caput 6. de Taciturnitate.

16. Laudabilem morem seruandi silentium à Completorio vsque ad tempus Capituli diei sequentis in omni loco, & semper in locis Regularibus, purà in claustro Regulari, in Ecclesia, in Dormitorio, in Refectorio, & in calefactorio omnes teneant, cum facultate tamen petendi necessaria, submissa voce absque conscientiæ scrupulo.

Circa caput 8. vsque ad 20. inclusiuè de forma diuini Officij, & modo psallendi.

17. Forma ista exactissimè obseruetur, & materia ab Ecclesiæ Romanæ vsu ad Dei gloriam, & proximi ædificationem sumatur, prout hactenus consueuit Ecclesia Cisterciensis, *cui tanquam matri omnes aliæ Ecclesiæ dicti Ordinis ex charta Charitatis, Eugenij III. & Pij V. definitionibus, & præceptis conformari tenentur:* Vt autem hæc vniformitas in diuino Officio persoluendo teneatur in omnibus Monasteriis Ordinis, iisdem ritibus, & cantu, & libris omnibus ad diurnas, & nocturnas horas, & Missas necessariis, secundum prædictam formam Cisterciensis Monasterij omnes vtantur.

18. Horis canonicis, officio Beatæ Virginis, & Defunctorum iuxta vsus, & consuetudines laudabiles huius Ordinis in Choro recitandis, & decantandis omnes, & singuli cum cucullis intersint, & horas canonicas cum cantu Gregoriano iuxta regulam persoluant.

19. Diebus festiuis solenrioribus surgent hora secunda post mediam noctem, aliis verò diebus temperatius, prout à Capitulo Generali determinabitur. Horis matutinis post officium Beatæ Mariæ Virginis, & post Completorium, aut horis competentibus, vacent per mediam horam qualibet vice meditationi, & per decem dies exercitiis spiritualibus semel in anno.

Circa caput 22. quomodo dormiant Monachi.

20. Omnes, tam Abbates, quàm Monachi, tam Abbatissæ, quàm Moniales in communi dormitorio recumbant, illis exceptis, quos, aut quas ratione officiorum suorum, aut negotiorum, aut ob alias iustas causas ab eo excusati oporteat iuxta Abbatis, aut aliorum Officialium iudicium. Quamvis autem Regula iubeat, & etiam Benedicti Papæ XII. constitutio præcipiat, vt omnes in vno loco dormiant sine cellis separatis; tamen ob maiorem modestiam, & vitæ honestatem, sicut longa experientia comprobatum est, & ad consulendum cuiuslibet infirmitatibus, dictarum cellarum vsus venit tolerandus, dummodo iuxtà Clementis Papæ VIII. decreta habeat Superior clauem,

vt

vt cùm sibi videbitur, cellas omnes reserare possit Nullusque cellam etiam noctu ita claudat, quin a Superiore possit aperiri. Sit etiam in ostio foramen pendula, vel ductili tabula coopertum. Vestiti dormiant omnes cum paruo capurio albo : lectisternia secundùm Regulam in eis disponantur, & supellex talis sit, vt statui paupertatis quam professi sunt Monachi, conueniat : nihil superflui in ea sit, nihil etiam in ea necessarij desit.

Circa caput 28. de his qui sæpiùs correcti, non emendantur.

21. Obseruentur Sacræ Congregationis Concilij decreta de Regularibus apostatis, & eiectis, & iuxta illa dumtaxat incorrigibiles è Monasteriis, & Ordine eiiciantur,

Circa caput 31. de Cellerario.

22. Administratio bonorum temporalium secundùm Concilij Tridentini decretum fiat per Officiales, prout scilicet eis iniunxerit Abbas, ad nutum amouibiles, sic vt de omnibus receptis, & expensis coram Abbate, seu Superiore, & senioribus domus fidelem teneantur reddere rationem : pecuniæ verò omnes ab vno Bursario per Abbatem, aut Superiorem de consilio Seniorum stabiliendo seruentur in arca sub tribus clauibus, quarum vna apud Abbatem, aut Superiorem maneat, aliam custodiat senior domus, tertiam verò ipse Bursarius. Nullus ex Superioribus locorum administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemque pecuniarum, & redditium sui Conuentus, etiam nomine Conuentus, per seipsum habere, seu exercere possit, sed vniuersum id onus tribus Fratribus eiusdem Conuentus à Generali ita demandetur, vt vnus rerum, & bonorum, reddituumque colligendorum, ac exigendorum curam habeat, alter tanquam Depositarius pecunias, ac cætera ab illo collecta, & exacta fideliter asseruet, alius de pecuniis, ac rebus a Depositario acceptis Superiori, & Fratribus, ac Conuentui vniuerso de necessariis, mandante tamen ipso Superiore, non secundum proprium affectum, sed iuxta charitatis regulam veluti bonus dispensator prouideat, officiorum huiusmodi confusione penitus interdicta.

Circa caput 33. si quid debeant Monachi proprium habere.

23. Obseruetur vbique vita communis iuxta Concilij Tridentini, Benedicti Papæ XII. & Clementis VIII. decreta : nec cuiquam Regularium, tam virorum, quàm mulierum dicti Ordinis liceat aliqua bona tanquam propria, aut etiam nomine Conuentus possidere, vel tenere, nec fas sit Superioribus alicui Regulari concedere bona stabilia, aut certi bladi, panis, vini, vel pecuniæ pensiones dare, etiam prætextu contractuum initorum, vel ineundorum inter Monachos communis, & strictioris Obseruantiæ, quos Sanctissimus Dominus noster Alexander VII. declarauit per suas in forma Breuis literas de die octaua mensis Martij anni 1660. nullos, irritos, illicitos, & paupertati religiosæ contrarios ; sed omnia omnibus sint communia, & dentur vnicuique secundum cuiusque Monasterij facultates, regionum qualitates, omnia necessaria tum ad victum, tum ad vestitum, siue sano, siue ægro, siue seni, siue iuueni ; sine vlla personarum acceptione, & habita tantùm ratione necessitatis.

Circa caput 39. de mensura ciborum.

24. Qui abstinentiam à carnibus amplexi sunt, aut in posterum amplectentur, illam exactè retineant, & nemini illorum liceat ad communem ipsius Ordinis obseruantiam transire, nisi petita, & obtenta facultate à Summo Pontifice pro tempore existente, aut saltem à Capitulo Generali, vel eo cessante, ab Abbate Cisterciensi. Nulli etiam communis Obseruantiæ professori propter pacis, & charitatis custodiam liceat ad dictam perpetuam Abstinentiam transire, non petita licentia saltem à suo Patre immediato ; ad quam Abstinentiam amplectendam Superiores nullum qui non fuerit in ea educatus, possint cogere : nec vllus licentia vtendi carnibus authoritate Apostolica omnibus personis regularibus Ordinis, etiam sanis, & benè se habentibus data, & ab eadem approbata, & denuò concessa frui possit, nisi tribus diebus tantùm in hebdomada extra tempus Aduentus, Septuagesimæ, & Quinquagesimæ, & aliud ab Ecclesia prohibitom.

Circa caput 41. quibus horis oporteat reficere fratres.

25. Ieiunia non solùm Ecclesiastica ; sed etiam à Regula, & à Constitutionibus præscripta seruentur Ecclesiastica moderatione. Circa tempus refectionis, senum, iuniorum, & infirmorum habeatur ratio : Insuper de ieiuniis Regulæ aliquando possint dispensare Superiores, pro personarum, locorum, regionum, & anni tempestatum consideratione, vt aliqui fructus, & alia id genus alimenta in collatione, seu refectiuncula concedi ieiunantibus possint.

Circa caput 51. De fratribus qui non longè satis proficiscuntur,

26. Laudabilis consuetudo introducta seruetur.

Circa caput 53. de hospitibus suscipiendis.

27. Ad hospitalitatem tantoperè commendatam sint feruentiores Monasteriorum Superiores, sed in hospitibus suscipiendis frugalitas appareat, nullusque excessus permittatur ; nec Religiosis cum consanguineis, & aliis superuenientibus in dormitorio, in cameris priuatis, nec extra loca a Superioribus designata manducare concedatur, sicut nec Monialibus ad crates, & in locutorio cum quibuscunque, tam sæcularibus, quàm regularibus. Circa verò lotionem pedum hospitum standum consuetudini.

Circa caput 54. Quod non debeat Monachus literas accipere.

28. Literæ directæ non sine Superioris licentia aperiantur, nec dirigendæ mittantur ; sitque vnicum sigillum in Monasterio, quod penes Priorem maneat, eoque omnes literæ sigillentur.

Circa caput 55. de vestimentis, & calceamentis Fratrum.

29. Quia humilitas personas Religiosas maximè decet, & modestia omnium virtutum splendor, & ornamentum existit, Abbates omnes, & Monachi eiusdem Ordinis habitu vniformi, modesto, atque decenti vtantur, qui eiusdem virtutes simul, & paupertatem redoleat. Abbates intra claustra Monasteriorum suorum pileos non ferant, sed Religioso more tegantur : Monachi verò tam intra, quam extra Monasteriorum septa nunquam sine capuriis incedant ; omnes etiam, tam Abbates, quàm Monachi pannis nigri, & albi dumtaxat coloris simplicibus, honestis tamen & mundis vestiantur, sic vt nihil appareat in eis quod nouitates sæcularium sapiat, & quod possit offendere intuentes. Ab indusiis, & collaribus lineis abstineant, solisque laneis tam intra, quàm extra Monasterium vtantur sicut & femoralibus. Nullus Abbas, vel Monachus audeat Barbam, aut capillos nutrire, vel prominentes in superiori labro pilos alere, aut aliter quàm vniformiter, & æquali pectine capillos, vel barbam circumquaque tondere, relicto in capite eo circulo, quem monasticam coronam vocant, vt Religiosi Monasterij Cisterciij deferre solent.

Circa caput 57. de artificibus Monasterij.

30. Procurent Superiores vt iuuenes, quos ad studia non satis propensos esse iudicabunt, honestam aliquam artem edoceant, cuius exercitio otiositatem, & solitudinis tædium euitare possint.

Circa caput 58. de disciplina suscipiendorum Fratrum.

31. Circa nouitiatus, & professoria designanda seruabitur quod statuitur in Literis Sanctissimi Domini Nostri. Et circa receptionem & educationem seruentur Regula, & Constitutiones Apostolicæ, maxime decreta san. mem. Clementis VIII. & recipiantur Nouitij sufficientis literaturæ: hoc est grammaticalibus, & si fieri possit, Philosophicis instructi, post aliqualem in habitu sæculari probationem in propriis domibus factam, cum sufficienti pensione à Visitatoribus, aut aliis Superioribus pro ratione locorum determinanda, & à Monasteriis pro quibus suscipiuntur soluenda, vel compensanda.

32. Recipiantur autem à Visitatore Prouinciæ, & à nouitiorum Magistro, & ab ipsis examinati, & idonei inuenti vestiantur, & probentur, atque in hac communi Obseruantia ita educentur, vt excepta sola à carnibus abstinentia, ad omnia Regulæ capita, prout hic sunt denotata, sese toto vitæ decursu teneri intelligant.

33. Seminaria, seu professoria simili ratione ad pietatis, & Religionis excolendæ opus erigantur, in quibus nouiter professi cum pensione sufficienti, aut compensatione maneant, & ad perfectionem Sanctæ Regulæ, & dicti Ordinis Cisterciensis praxim acquirendam ita erudiantur, vt nullus ex illis ad studia, vel ad Ordines, vel ad gradus assumatur, qui probatæ vitæ, & sufficientiæ testimonia non dederit.

34. Quia aliqui dicti Ordinis Monachi sub prætextu stabilitatis promissæ, dum solennem votorum professionem emiserunt, in aliquo certo, & determinato Monasterio, prætendunt se etiam pro maiori Monasteriorum ipsorum commodo, bono, & vtilitate Ordinis, aut qualibet alia iusta, & legitima ratione, si ipsi renuant, in alia Monasteria transferri non posse, nisi ob graue aliquod crimen quod in eodem loco facile emendari non possit, vnde experientia ita comprobante multæ sæpe oriuntur dissensiones, inobedientiæ, rebelliones, lites & incommoda innumera: Renouatur Constitutio Pij II. de anno 1461. qua facultas datur Visitatoribus, & Superioribus Ordinis pro tempore existentibus, vt si eis ita expediens videatur, personas ipsas ad alia eiusdem Ordinis Monasteria transferant, & alias idoneas in eatum locum vsque ad sufficientem numerum substituant in Beneficium Nouitiatuum, & Seminariorum communium, & faciliorem præsentis constitutionis, & reformationis executionem, ita vt qui in locis nouitiatuum, & seminariorum communium, & in aliis reformandis Monasteriis noluerint in omnibus præsenti reformationi sese submittere, cogantur sub pœna carceris sese transferre ad alia Monasteria per Visitatorem prouincialem eis designanda, ibique commorari; quæ Monasteria tenebuntur illos recipere, & eos tanquam filios & professos habere, solo excepto iure electionis Abbatum sub pœna interdicti, aliisque censuris contra renuentes, & huic Ordinationi sese opponentes.

Circa caput 61. De Monachis peregrinis qualiter suscipiantur.

35. Quilibet Visitator, seu Præses Prouinciarum habeat sigillum Prouinciæ eius Visitationi commissæ, nec præter ipsum possit quisquam dare licentiam conueniendi Superiores maiores, nec extra quatuor dietas ex Monasterio proficiscendi: quæ licentia in scriptis detur, & prouinciæ sigillo muniatur.

Circa caput 64. De ordinando Abbate.

36. Nullus in posterum in Abbatem Generalem Ordinis Cisterciensis, qui eundem Ordinem non sit expressè professus, eligatur; & electio aliter facta, sit ipso iure nulla: & sic eligentes pœnam priuationis vocis actiuæ, & passiuæ in perpetuum eo ipso absque alia declaratione incurrant; præterea eligendus iis dotibus, & virtutibus sit instructus, quas S. Benedictus in hoc capite & secundo huius Regulæ in Abbate requirit: Vitentur autem in electionibus eiusmodi omnes inordinati ambitus & processus, & secundum Canones fiant per scrutinium, in quibus omnes dicti Ordinis vtriusque Obseruantiæ Monachi voce passiua respectiuè gaudeant, nisi aliunde intercedat impedimentum.

Circa caput 67. De Fratribus in via directis.

37. Meminerint Superiores se, & Religiosos suos obligari ad solitudinem, nec ex illa debere & posse exire, nisi propter grauem, & necessariam causam, idque cum maximo tremore, ne conceptus deuotionis fructus dissipetur. Vnde sanctus Legislator à solitudinibus exeuntes ad orationem propter tantum periculum recurrendum esse iubet: Non ergo permittantur ire Religiosi ad oppida vel pagos viciniores, nisi contingeret grauis aliqua necessitas, & semper cum socio à Superiore designato.

Circa caput 70. Vt non præsumat quisquam alium cedere.

38. Causæ merè regulares inter personas dicti Ordinis emergentes intra ordinem terminentur iuxta antiquas illius Constitutiones, nec liceat alicui extra ordinem appellare, sub pœnis in ipsis contentis.

39. Omnia supradicta respectiuè ad Moniales pertinere volumus, præcipiendo Abbati Generali & quatuor primis, & aliis Patribus Abbatibus, vt omnes sibi subditas ad clausuram à Bonifacio VIII. & à Concilio Tridentino ordinatam, vtique reducant & cogant.

40. Vt autem in posterum vna regula, vna charitate, similibusque moribus vbique viuatur, & omnes vtriusque sexus Ordinis personæ sciant in quo strictior obseruantia, excepta sola à carnibus abstinentia, consistat, fiat breuis & dilucida compilatio, & reductio omnium Constitutionum Apostolicarum, & statutorum, quæ aut per vsum contrarium, aut per aliquam aliam rationem non sunt abrogatæ, & per selectos ab Abbate Generali, & 4. primis Abbatibus viros, in disciplina regulari, iuribus, & priuilegiis dicti Ordinis exercitatos distribuantur in certa capita à Capitulo Generali approbanda & promulganda, & demùm typis mandanda, & in vernaculam linguam pro Monialibus vertenda, atque ad calcem Regulæ B. Benedicti apponenda, vt in Capitulis singulorum Monasteriorum post lectionem Regulæ aliqua eorum capita successiuè legantur.

41. Cum verò in Congregatione Cardinalium, & Prælatorum, vt suprà instituta, præinserti reformationis articuli diligenter discussi & examinati, & qua parte opus fuit, emendati, & aptati fuerint; *Nos de omnibus plenè instructi & informati comperimus illos pro felici Monachorum dicti Ordinis statu, & salubri directione prouidè compilatos, ac perstrictos fuisse*, & cum B. Benedicti Regula, quam primi Cistercienses in primæuo instituto charta charitatis nuncupato à multis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris approbato tenendam, & intelligendam posteris reliquerunt, in omnibus esse congruentes, præterquā in aliquibus quæ vel ex rationabili inueterata consuetudine abrogata, vel ex legitima Sedis Apostolicæ dispensatione pro temporum varietate lenita, ac temperata fuere. Quocirca motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium eosdē supra scriptos articulos reformationis in omnibus, & per omnia approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ

petuæ, & inuiolabilis firmitatis robor adiicimus, atque in vniuerso Ordine Cisterciensi, tam in Regno Galliæ, quàm in aliis Regnis, & Prouinciis, ab omnibus, tam communis, quam strictæ Obseruantiæ Religiosis firmiter, & inuiolate seruari præcipimus, & mandamus sub pœnis in Regula contentis.

42. Cupientes autem, vt nostra hæc reformatio non sit verbotenus, sed diuino auxilio realis, & cum effectu, eidem Claudio districtè iniungimus, vt primo quoque tempore conuocet Generale Capitulum apud Monasterium Cistercij celebrandum in mense Maio sequentis anni 1667. ad quod vocentur, & conuenire teneantur omnes, & singuli Abbates, & Priores conuentuales Monasteriorum totius Ordinis præpeditionem canonicam non habentes, & in eo Abbas Cistercij, & quatuor Primarij Abbates eligant de more generales Diffinitores, ita tamen vt vnusquisque illorum eligere debeat saltem duos ex Abbatibus strictæ obseruantiæ: adeò vt in vniuersum in diffinitorio vocem decisiuam habeant Abbates 25. videlicet Abbas Cistercij, & quatuor primarij Abbates, item Diffinitores decem ex communi, & totidem ex stricta obseruantia: in Capitulo autem, seu Diffinitorio, vt præmittitur, congregato, diligens habeatur tractatus de reformatione Ordinis, & obseruantia regulari, deque aptiori modo exequendi, & ad praxim deducendi præinsertos Reformationis articulos, & quod deliberatum, ac statutum fuerit, inuiolate obseruetur.

43. Ordinentur etiam in eodem Capitulo, seu diffinitorio Religiosæ, ac circumspectæ personæ, quæ singula Monasteria cuiusque Prouinciæ secundum formam eis præfixam visitare studeant, corrigentes, & reformantes quæ correctionis, & reformationis officio videntur indigere.

44. Præterea fiat diuisio, seu partitio Monasteriorum strictæ Obseruantiæ in Regno Galliæ existentium, in duas saltem Prouincias, & ab ipso Abbate Cistercij, & quatuor primariis Abbatibus & decem Diffinitoribus eiusdem strictæ Obseruantiæ per secreta Schedularum suffragia eligantur ex eadem Obseruantia duo Prouinciales Visitatores nuncupandi, vsque ad sequens Generale Capitulum duraturi, quorum quilibet iurisdictionem ordinariam habeat in Monasteriis Prouinciæ suæ.

45. Item in singulis Prouinciis Vniuersi Ordinis etiam extra Galliam designentur duo Monasteria Monachorum communis Obseruantiæ, vnum scilicet pro Nouitiatu, & alterum pro Professorio, seu secundo Nouitiatu, vnà cum Magistris pro educandis Nouitiis, & nouiter Professis, & cum familia selecta: quæ quidem designationes vnà cum actis Capituli in scripturam redactæ, atque ab eodem Abbate Cistercij, & quatuor primariis Abbatibus subscriptæ, & consueto sigillo obsignatæ transmittantur ad Procuratorem Ordinis in Vrbe nostra existentem, qui statim illas nobis exhibeat, vt recognoscantur, & approbentur.

46. Interea verò motu, scientia, & potestate similibus prohibemus, & interdicimus tam prædicto Abbati Cistercij, & quatuor primariis Abbatibus, quàm cæteris Abbatibus, & Superioribus Monasteriorum communis Obseruantiæ, siue in Gallia, siue in aliis Regnis, & Prouinciis existentium, ne quemquam ad habitum suæ Religionis recipiant, aut in posterum contra huiusmodi prohibitionem forsan recipiendos ad professionem admittant, donec antedictæ designationes pro Nouitiatibus & Professoriis, vt supra factæ, & ad Procuratorem Ordinis transmissæ nobis realiter, & cum effectu exhibitæ fuerint, atque vt præfertur, approbatæ: alioquin sic recipientes, vel admittentes, sententiam excommunicationis incurrant, à qua non per alium, quàm per nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem, nisi in mortis articulo constituti absolui possint.

47. Ad hæc de voto eiusdem Congregationis Cardinalium, & Prælatorum, qui iusso nostro rationes, & motiua voce, scriptoque proposita tam à Procuratore Ordinis, quam à duobus Abbatibus strictæ Obseruantiæ pro reformationis negotio ex Gallia ad Vrbem ablegatis, iterum ac tertiò accuratè, maturèque considerarunt, & discusserunt, nobisque plenam de omnibus relationem fecerunt; authoritate Apostolica præsentium tenore declaramus literas in forma Breuis datas diebus 10. Nouembris 1657. & 8. Martij 1660. necnon 2. Iulij 1661. respectiue nullo obreptionis, subreptionis, intentionis nostræ defectu, vel alio nullitatis vitio laborasse, nec laborare, ac proinde omnino esse seruandas, & executioni mandandas, prout seruari, & executioni mandari iubemus, perpetuum desuper silentium imponentes sub pœnis contentis in primodictis nostris literis editis die 16. Ianuarij 1662.

48. Cæterùm ex hac nostra declaratione, quoad ea quæ memoratis literis nostris, & his præsentibus non aduersantur, Monasteriis Monachorum Reformatorum in Regno Galliæ, eorumque strictæ Obseruantiæ, aliquod præiudicium generare non intendimus, sed illam in sua firmitate, ac robore volumus permanere, perinde ac si eædem literæ non emanassent. Quin imò nostræ intentionis est eandem strictam Obseruantiam in sua laudabili viuendi ratione confouere, ac pro illius conseruatione, & incremento pastoralis nostri officij partes gratiose, ac fauorabiliter impendere, vnde Abbatem Cistercij, & primarios quatuor Abbates seriò in Domino monemus atque adhortamur, eisque in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipimus, & mandamus, vt ipsam strictam Obseruantiam non modò protegere, ac zelo charitatis complecti, verùm etiam diffundere, & propagare pro viribus studeant, vt in dies benedicente Domino in Ecclesia militante fructus ferat vberiores.

49. Similiter declaramus validas fuisse, & esse Professiones à Monachis strictæ Obseruantiæ in hanc vsque diem emissas, necnon absolutiones cum actis hucusque gestis, quæ suum plenarium sortitæ sunt effectum, ita vt prædictarum ac præsentium nostrarum literarum vigore nullitatis vitio minimè subiacuisse, aut subiacere censeantur, nec propterea à quoquam impugnari, infringi, aut in controuersiam adduci vllatenus possint, sicque per quoscunque Iudices ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, & S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacunque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus: non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollẽdo iure quæsito, aliisque Apostolicis, ac in vniuersalibus, Prouincialibusque Cõciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon dicti Ordinis, eiusque Congregationum, Prouinciarum, Monasteriorum, & locorum quorumcunque, aliisve quibuslibet, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis etiam eidem Ordini, eiusque Congregationibus, Prouinciis, Monasteriis, & locis, ac illorum Superioribus, Abbatibus, Monachis, & personis quibuslibet sub quibuscunque verborum tenoribus, ac formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & quantiscunque vicibus innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruãda foret, illorũ omnium, & singulorum

tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, seruatis, & insertis respectiuè habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

50. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur vbique, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 12. die 19. Apr. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 19. Aprilis 1666. Pontificatus nostri anno duodecimo.

CLXXIV. Pro Fratribus Ordinis Prædicatorum Teutoniæ, ne videlicet in illa Prouincia fiat vlla secessio, diuisio, aut separatio, sub pœna excommunicationis, &c.

Edita An. D. 1666.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. IN supremo militantis Ecclesiæ Solio, diuina dispositione constituti illa, quæ ab Ordinum Regularium Superioribus ad conseruandam vnitatem, auertendasque scissuras, prudenti, salubrique disposita esse noscuntur consilio, vt firmiora semper, atque stabiliora persistant, libenter cum id à Nobis petitur, Apostolici muniminis præsidio roboramus.

Preceptum Magist. Gen. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Prior Prouincialis Prouinciæ Teutoniæ Ordinis Prædicatorum, quod aliàs, videlicet die 7. Maij 1661. pro conseruanda vnitate, & indiuisione dictæ Prouinciæ emanauit a dilecto etiam filio Magistro Generali dicti Ordinis præceptum, quo omnibus sibi subiectis, vbiuis locorum, intra, vel extra Prouinciam morantibus, aut moraturis, cuiuscumque sint gradus, dignitatis, aut conditionis, prohibet ne quisquam per se, vel alium, seu alios, siue Religiosos, siue Sæculares, directè, vel indirectè, clam, vel palam apud Religiosos Ordinis prædicti, vel extraneos quacumque dignitate, fastigio, officio, aut honore fulgentes, sub vllo colore, prætextu, titulo, aut motiuo tractet, vel tractari faciat, suadeat, procuret, aut quoquo modo solicitet, vel cooperetur ad hoc, vt in prædicta Prouincia fiat vlla secessio, diuisio, aut separatio, siue inter veteres Prouinciæ partes, siue inter eandem, & partes quæ nouissime per incorporationem anno 1653. die 10. Martij factam accesserunt, sicque omne diuisionis tentamentum excludit, ac vetat sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, priuationis vtriusque vocis, graduum, & officiorum, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, aliisque pœnis arbitrariis ipso facto incurrendis, & aliàs prout vberius continetur in ipsius Magistri Generalis literis patentibus desuper expeditis, tenoris qui sequitur, videlicet.

§. 2. Frater Ioannes Baptista de Marinis Sacræ Theologiæ Professor Ordinis Prædicatorum humilis Magister Generalis, & seruus. Quod apud Esaiam ipsemet Deus hæc sibimet appropriet epitheta: Ego Dominus faciens pacem, & creans malum, nonnullis quidem captu sat arduum videtur, siquidem à Deo non creatur malum, nec nisi bonum esse potest quicquid à Creatore tam bono producitur. At ex ipso creandi vocabulo nodum soluit Basilius Magnus, innocens malum creari quando ex ipso (vtpote nihilo) eligitur bonum. Tametsi igitur causæ Deo inferiores creare ne quidem vt instrumenta possint. Sicuti tamen conantur ex malo bonum elicere, optimum censentur imitari Creatorem. Hoc porrò & Nos satagimus aduigilantes, vt in grege Nobis commisso, si qua erumpant mala, ea ipsa transeant in bonam noui boni occasionem, ac suo modo creentur, dum ex confusione ordo, ex remissione disciplina, ex turbatione tranquillitas formatur, ac reformatur. Nimirum hæc diuini artificis quantulacumque Nos decet imitatio faciens pacem, & creans malum. Sanè ingenti commodo suo id Superioribus annis experta est Prouincia nostra Teutoniæ, cuius hodierna quies, pax, vnitas, in tanti corporis vasta amplitudine non vtique gauderet hac firmitate, nexu, munimento, nisi ex ipsismet eius intestinis quibusdam motibus, rimis, ac nutu in rupturam propendulo tempestiuè inuigilassemus ad faciendam pacem, & creandum malum, ex ipso dissidiorum hiatu educentes illud amicabile gluten, quo in germanam concordiam denuò compaginata salubertimam (qua & conseruatur) conseruat vnionia suæ integritatem. Verùm, vt fluxæ sunt humanarum rerum vices, obstructo illic periculo alia (sed alibi, & ab aliis) erupit nouæ scissuræ tentatio, dum nuper nonnulli ex nostris in Styria, eiusque conterminis dictæ Prouinciæ recentiùs, ac legitimè incorporati rursus ab illa separari, imò & si fieri posset, notabiles eius partes secum abstrahere quæsierunt. Quorum prætensionem postquam maturimè per complures menses examinauimus, liquidò demum comperimos eam communi Religionis bono neutiquam cohærere, nisi quatenus occasionem Nobis præbet ex ea commotione nouam eliciendi pacem, qua pristinum illud indiuisæ Teutoniæ gluten securiùs corroboretur, & Prouinciæ illius integritas etiam aduersus huius extremi membri detruncationem, vel potius ipsummet hoc membrum à proprio interitu fortissimè præmuniatur: quod vbi præstiterimus, diuino illo creandi artificio Nos probe perfunctos nemo prudens negabit.

§. 3. Proinde harum serie, nostrique officij auctoritate omnibus, & singulis nostræ curæ subiectis, vbicumque locorum morentur, aut imposterum moraturi sint, intra, vel extra dictam Prouinciam, ad eam pertinentibus, siue ab ea extraneis, cuiuscumque gradus, dignitatis, aut conditionis existant, in virtute Spiritus Sancti, sanctæ obedientiæ, sub formali præcepto, item sub pœna excommunicationis latæ sententiæ, necnon priuatione vtriusque vocis, graduum, officiorum, perpetuaque inhabilitate ad vllam in Ordine promotionem, aut functionem honorificam obtinendam, vel obeundam, aliisque arbitrio nostro taxandis pœnis, insimul cum omnibus iam taxatis ipso facto incurrendis prohibemus, ne quisquam per se, vel alium, aut alios, seu Religiosos, seu Sæcolares, directè, vel indirectè, clam, vel palam, apud nostros, vel extraneos quacumque dignitate, fastigio, officio, aut honore fulgentes, sub vllo colore, prætextu, titulo, aut motiuo tractet, vel tractari faciat, suadeat, procuret, aut quoquo imaginabili modo laboret, cooperetur, vel solicitet, quod in prænominata nostra Teutoniæ Prouincia vlla fiat secessio, diuisio, aut separatio, siue inter veteres Prouinciæ partes, siue inter illam, & partes, quæ recentèr ipsi per incorporationem anno 1653. die 10. Martij de nostra commissione factam accesserunt, eumque in finem præsentium tenore verbatim, ac de integro renouamus, & cum omnibus suis clausulis confirmamus patentes nostras eodem anno die 12. Aprilis desuper expeditas, quibus & Prouinciæ Teutoniæ indiuisionem, & quinque Conuentuum Styriæ cum ea incorporationem stabiliuimus, & approbauimus, non secus, ac si dictæ patentes syllabatim repetitæ hîc insererentur. Et ne horum ignorantia cuiquam suffragetur, mandamus vniuersis per totam dictam Prouinciam Prioribus, & Præsidentibus Conuentuum sub eodem formali præcepto, ac pœna absolutionis ab officio, quatenus harum integrum tenorem intra biduum a receptione coram sua Religiosa Communitate publicè legi faciant, ac inuiolabiliter obseruari. Confidimus bonos omnes huic nostræ enixæ voluntati ingenuè, prumpteque parituros, ex quo continua tot annorum serie iam experti sumus, quanta cum modestia susceperint, quàm Religiosa fide, ac tranquillitate hactenus obseruarint ambæ antiquiores illius Prouinciæ portiones nostrum reparatæ vnionis, & concordiæ salutiferum præceptum, adeò quod toto isthoc octennio nullus omninò ex iis partibus apud nos delatus fuerit, qui vel leuiter gluten

illud

illud dissoluere, aut saltem verbulo arrodere attentarit, quod in illa constanti natione amare, atque laudare non desinimus. Idem incorporatis studium esto, quorum in hoc præcipue spectamus vtilitatem, & incrementum. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti. Amen. Quibuscunque in contrarium non obstantibus. In quorum omnium fidem, ac robur his sigillo nostro munitis propria manu subscripsimus: Romæ in Conuentu nostro S. Mariæ super Mineruam, die septima Maij 1661.

Confirmat præinsertum præceptum

§.4. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, præceptum prædictum vbique in dicta Prouincia rite notificatum, & communi eiusdem bono salubre, imò pernecessarium agnoscatur, Nobis propterea dictus Prior Prouincialis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Priorem Prouincialem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati: De Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis narratis, ac visis per eosdem Cardinales literis patentibus Magistri Generalis Ordinis huiusmodi in authentica forma exhibitis tenoris præinserti, easdem literas auctoritate Apostolica tenore præsentium benignè approbamus, & confirmamus, & omnimodæ executioni demandari iubemus sub pœnis in ipsis literis contentis, ac perpetuum super præmissis silentium imponimus, salua tamen semper in eisdem præmissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Decretum irritans.

§.5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respectiue inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictorum Ordinis, & Prouinciæ, huiusque Conuentuum quorumlibet etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.7. Volumus autem, vt præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 12. die 9. Iunij.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 9. Iunij 1666. Pontificatus nostri anno duodecimo.

Quibusdam locis Congregationis Somaschæ facta concessio sepeliendi Alumnorum Cadauera, sine interuentu Parochorum. CLXXV.

Edita A. D. 1667.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Motiua.

DVdum pro parte tunc existentis Præpositi Generalis Congregationis Clericorum Regularium Somaschæ, aliàs S. Maioli Papiensis, fel. record. Paulo Papa V. Prædecessori nostro exposito, quòd inter Rectores Collegiorum, ac Seminariorum, & Academiarum curæ, & administrationi dictorum Clericorum commissorum ex vna, ac Parochos ex altera partibus, nonnullæ lites, seu controuersiæ super iure sepeliendi in Ecclesiis Collegiorum, ac Seminariorum, & Academiarum huiusmodi cadauera Scholarium, Clericorum, & Conuictorum, qui pro tempore in Seminariis, Collegiis, & Academiis huiusmodi decedebant, sæpiùs oriebantur; ad quas quidem lites, seu controuersias de cætero euitandas dictus Præpositus Generalis plurimùm desiderabat Rectoribus, & Clericis prædictis opportunè prouideri.

§.1. Idem Paulus Prædecessor, supplicationibus illorum nomine sibi super hoc humiliter porrectis inclinatus, Amerinensis, & Gallij nuncupati, Comensis, & Burgi Lugani Comensis Diœcesis, necnon Oppidi Triuultij Mediolanensis Diœcesis Collegiorum, ac Rauennatensis, & Patriarchalis Venetiarum Seminariorum, necnon Terræ Salodij Brixiensis Diœcesis, ac Sancti Spiritus propè, & extra Portam Cumanam Mediolanensis, & S. Maioli Papiensis Academiarum Rectoribus respectiue, vt in S. Angeli, S. Mariæ de Rondineto nuncupatæ, S. Antonij, & S. Crucis, necnon S. Catharinæ, & Sanctissimæ Trinitatis, ac S. Benedicti, S. Spiritus, & S. Maioli eorum Ecclesiis respectiuè, absque Parochorum interuentu, Scholarium, Clericorum, & Conuictorum prædictorum in Collegiis, Seminariis, & Academiis huiusmodi pro tempore decedentium cadauera, sine tamen quorumcunque iurium Parochialium præiudicio, Ecclesiasticæ sepulturæ tradere liberè, & licitè valerent, ita tamen vt antequam sepulturæ traderentur, Rectores prædicti Parochos certiores facere tenerentur, Apostolica auctoritate concessit, & indulsit, & aliàs, prout in ipsius Pauli Prædecessoris literis desuper in simili forma Breuis die 27. Octobris 1614. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, vberius continetur.

§.2. Cum autem, sicut dilectus filius modernus Præpositus Generalis Congregationis prædictæ Nobis nuper exponi fecit, eadem Congregatio subinde Seminarium Ducale S. Antonij Venetiarum, ac Sanctæ Mariæ Scholarum Veronensis, S. Bartholomæi Brixiensis, S. Leonardi Bergomensis, Sanctæ Mariæ Laudensis, S. Angeli Custodis Taurinensis, & Sanctæ Mariæ Angelorum Fossanensis Ciuitatum, necnon S. Georgij Oppidi Nouarum Derthonensis, & S. Bartholomæi Oppidi Merati Mediolanensis Diœcesum Collegia acquisiuerit, seu illa curæ, & administrationi Clericorum Regularium dictæ Congregationis commissa fuerint: dictus verò Præpositus Generalis litibus, & controuersiis, quæ inter Rectores, & Clericos Seminarij, & Collegiorum huiusmodi, ac Parochos super iure sepeliendi cadauera Scholarium, Clericorum, & Conuictorum in eisdem Collegiis, & Seminario pro tempore decedentium pariter oriri possent, maturè occurri, illarumque materiam recidi plurimùm desideret: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, vt iamdictis Rectoribus, & Clericis opportunè in præmissis prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.3. Nos igitur pacem, & quietem inter Regu-

lares, & Ecclesiasticas personas conseruari cupientes, dictosque modernum Præpositum Generalem, ac Rectores, & Clericos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad

Confirmat prout in rubrica. effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Seminarij Ducalis Sancti Antonij Venetiarum, ac Sanctæ Mariæ Scholarum Veronensis, Sancti Bartholomæi Brixiensis, Sancti Leonardi Bergomensis, Sanctæ Mariæ Laudensis, Sancti Angeli Custodis Taurinensis, & Sanctæ Mariæ Angelorum Fossanensis Ciuitatum, necnon Sancti Georgij Oppidi Nouarum Derthonensis, & Sancti Bartholomæi Oppidi Merati Mediolanensis Diœcesium huiusmodi Collegiorum Rectoribus respectiue, vt in eorumdem Seminarij, & Collegiorum Ecclesiis absque Parochorum interuentu, Scholarium, Clericorum, & Conuictorum in Seminario, & Collegiis huiusmodi, non electa sepultura pro tempore decedentium cadauera, sine præiudicio tamen quorumcunque iurium Parochialium, Ecclesiasticæ sepulturæ tradere, liberè pariter, & licitè valeant respectiuè; ita tamen, vt antequam sepulturæ tradantur, iidem Rectores Parochos certiores facere teneantur, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus similiter, & indulgemus.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 11. die 12. Mart. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 12. Martij 1667. Pontificatus nostri anno duodecimo.

CLXXVI. De non celebrandis Missis de Requiem in duplicibus, exceptis Anniuersariis ex dispositione Testatorum relictis.

Edita A. D. 1667.

ALEXANDER PAPA VII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. CReditæ Nobis cœlitus dispensationis officium salubriter exequi adiuuante Domino iugiter satagentes, quamplurima dubia in diuersis mundi partibus orta, & in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum deducta occasione decreti eiusdem Congregationis, die 5. Augusti 1662. editi, ac à Nobis approbati, de non celebrandis Missis de Requiem in duplicibus tollere, atque dirimere cupientes.

Excipiuntur Anniuersaria. §. 1. De memoratorum Cardinalium consilio auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus in primis aliud decretum prædictæ Congregationis editum in vna Nouariensi, die 22. Nouembris 1664. quo declaratum fuit, Anniuersaria, & Missas cantatas de Requiem relictas ex dispositione Testatorum quotannis in die ipsorum obitus etiam in duplici maiori contingentis, non comprehendi in dicto decreto.

Altaria priuilegiata non excipiuntur. §. 2. Vlterius quoad Altaria perpetuò priuilegiata, & in quibus proinde quotidie etiam in duplicibus celebrandæ sunt Missæ de Requiem ex obligatione, auctoritate, & tenore prædictis declaramus per celebrationem Missarum de Festo currenti satisfieri dictis obligationibus, & suffragari cum eisdem Indulgentiis, perinde, ac si essent celebratæ Missæ de Requiem ad formam priuilegiorum: salua tamen semper in præmissis auctoritate supradictæ Congregationis.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissimè suffragari, & ab eis respectiue inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

Volumus autem, vt ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Transumptorum fides.*

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Ianuarij 1667. Pontificatus nostri anno duodecimo. *D. P. An. 12. die 22. Ian.*

CLEMENS IX. PONTIFEX CCXLII.

ANNO DOMINI MDCLXVII.

CLemens IX. Italus Pistoriensis in Prouincia Hetruriæ, Iulius antea dictus, Hieronymi Rospigliosi filius, S.R.E. Presbyter Card. tit. S. Sixti, Romæ die 20. Iunij 1667. Summus Pontifex pronontiatus, & die 26. eiusdem mensis, die Dominico coronatus. Creauit Cardinales 12. triplici creatione, prima trium, secunda duorum, tertia septem. Obiit Romæ die 9. Decembr. 1669. sepultusque fuit in Basilica S. Mariæ Maioris. Vacauit Sedes menses quatuor, & dies 20.

I. Indictio Iubilei vniuersalis ad diuinum auxilium initio sui Pontificatus pro salutari Catholicæ Ecclesiæ regimine implorandum.

Edita An.D. 1668.

CLEMENS PAPA NONVS.

Vniuersis Christi fidelibus, ad quos præsentes literæ peruenerint, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Præmium, & causa indictionis Iubilei.

LACVIT ineffabili Redemptoris, & Domini Nostri IESV CHRISTI bonitati, cui proprium est infirma Mundi eligere, & dexteræ suæ potentia facere fortia, vices suas in terris humilitati nostræ, meritis licet & viribus longè impari, committere: Et Nos quidem Diuinæ vocationi, vt par est, obsequentes, impositum Nobis Apostolici ministerij onus humiliter suscepimus, quamvis Angelicis humeris formidandum, freti tamen spe Diuinæ misericordiæ, mittendum esse Nobis auxilium de Sancto, vt de Sion tueatur Nos. Verùm dum seriò cogitamus quantum oneris, & laboris incumbat imbecillitati nostræ, cuius Nobis probè conscij sumus, quantisque, & quàm grauibus hoc tempore Respublica Christiana malorum procellis agitetur, & grauiorum periculis exposita sit, timemus ne cum Propheta Regio exclamare cogamur: Veni in altitudinem maris, & tempestas demersit me. Non tamen concedimus animo, sed omnem spem nostram in eum conuertimus, qui sperantes in se confundi non patitur, & gratiæ suæ confortat auxilio. Quod vt cum omnium Ecclesiarum, quarum Nobis credita est solicitudo, vtilitate consequi benedicente Domino valeamus, ad vestrum omnium, quibus curam pastoralem impendere debemus, preces ex more Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum confugiendum esse decreuimus: Firmiter confidentes, clementissimum Dominum nostrum ad Ecclesiæ militantis præsidium opportuna nobis cœlestia dona largiturum, si vos Nobiscum vnanimes sciindatis corda vestra, & deposito peccatorum pondere, reuertamini ad Dominum Deum nostrum, qui multus est ad ignoscendum, & orationes vestras, ieiunij atque eleemosynæ viribus roboratas, ad altare Dei Patris misericordiarum iugiter offeratis per manus Sanctorum Angelorum, qui gaudent super peccatoribus pœnitentiam agentibus: Vt Deus pacis, qui Reges in thronis collocat, & pauperes è terra excitat, atque inopes de stercore erigit, qui elegit David seruum suum, & de gregibus ouium sustulit, cum inter filios Iesse minimus natu esset; qui ad Euangelij perfectionem dat verbum Euangelizantibus virtute multa, ipse confirmet quod operatus est in Nobis, omniaque consilia, & actiones nostras in Sancti eius nominis gloriam, fideliumque, & animæ nostræ salutem dirigere, religionem Christianam propagare, fidem Catholicam protegere, & ab infidelium conatibus, atque insidiis tueri, hæreses exstirpare, ac pacem, & veram concordiam inter Principes Christianos conseruare, & sicubi exciderit, aut collabendi periculo obnoxia sit, eam suauiter restituere, atque firmiter solidare, ipsorumque Principum consilia, & vires ad Christiani nominis tutelam vnire, sociare, augere, regere, & roborare dignetur. Hoc autem vt fructuosiùs fiat, feruentiorique spiritus ardore peragatur, Ecclesiæ thesauros, quorum dispensationem nobis credidit Deus, proferre, & liberali manu erogare decreuimus.

Indictio Iubilei cum concessione plenariæ Indulgentiæ.

§.1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque soluendi potestate, quam Nobis Dominus, licet indignis, contulit, vniuersis, & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus in Alma Vrbe nostra degentibus, qui solenni processioni, quam feria quarta currentis hebdomadæ ab Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis ad Basilicam eiusdem Sanctæ Mariæ Maioris nuncupatæ, de eadem Vrbe, vnà cum venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud Nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus eiusdem Curiæ, vniuersoque Clero, & populo, benedicente Domino agemus, deuotè interfuerint, vel S. Ioannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Maioris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium eiusdem, vel proximè subsequentis hebdomadæ saltem semel visitauerint, ibique per aliquod temporis spatium deuotè, vt suprà, Deum orauerint, ac quarta, & sexta Feria, ac Sabbatho alterius ex præfatis hebdomadis ieiunauerint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediatè sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reuerenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout vnicuique suggeret deuotio, erogauerint: cæteris verò extra Vrbem prædictam vbicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ peruenerint, designandas, vel Ecclesiarum huiusmodi alteram spatio duarum similiter hebdomadarum à publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, vt præfertur, faciendæ decurrendarum saltem semel visitauerint, ibique vt supra orauerint, & quarta, & sexta feria, ac Sabbatho alterius ex hebdomadis huiusmodi ieiunauerint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediatè sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam sanctissima communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, vt præmittitur, erogauerint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Iubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Vrbem prædictam concedi consueuit, tenore præsentium concedimus, & elargimur. Nauigantes verò, & iter agentes, vt cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel maiore, aut Parochiali loci eorum domicilij, eandem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis vtriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque, tam laicis, quam Ecclesiasticis, sæcularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captiuitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui suprà expressa, vel eorum aliqua præstare nequiuerint, vt illa Confessarius etiam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque iniungere quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Libertas eligendi confessarium, eiusdemque facultas.

§.2. Insuper omnibus, & singulis Christi fidelibus vtriusque sexus, tam laicis, quàm Ecclesiasticis sæcularibus, & regularibus cuiusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam in Vrbe præfata, quàm extra eam vbique locorum, vt præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, vt sibi ad hunc effectum eligere possint quemcunque Presbyterum confessarium, tam sæcularem, quam cuiusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, vt præmittitur à locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à iure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis grauibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, siue Nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & aliàs per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum constitutiones, quarum tenores præsenti-

bes haberi volumus pro expressis, quomodocumque reseruatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum absoluere, & liberare valeant: Et insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia, & salutaria opera commutare, iniuncta tamen eis, & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque eiusdem Confessarij arbitrio iniungendis.

Iubileum vbique publicari iubet. §.3. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ districte præcipimus, atque mandamus omnibus, & quibuscumque venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum, vbicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, vt cum præsentium literarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque vlla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Prouincias, Ciuitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu habilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ; neque etiam easdem præsentes iis qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Iudice Ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliàs in sententias, & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordauerint, vllo modo suffragari posse, aut debere.

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absoluendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reseruatur, vt nec etiam similes, vel dissimiles indulgentiarum, & facultatum huiusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quorumcunque Ordinum, & Congregationum, siue Institutorum Regularium, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro seruata habentes, hac vice specialiter, nominatim, & expresse, ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.5. Vt autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deueniant, volumus vt earumdem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, vbique locorum & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An 1. die 18. Iulij Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Iulij 1667. Pontificatus nostri anno primo.

Publicatio in Vrbe. *Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1667. Indictione quinta, die vero 18. mensis Iulij, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & Domini nostri D. Clementis Diuina Prouidentia Papæ IX. anno eius primo, supradictum Breue affixum, & publicatum fuit ad Valuas Basilicæ Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Maioris de Vrbe, & in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Gregorium Staggium Sanctissimi D.N. Papæ Cursorem.*

Ioannes Antonius Bertarellus Curs. Mag.

Confirmatio, & ampliatio indulti Sixti V. & Gregorij XV. de officio S. Iacobi Apostoli, & Patroni Hispaniarum sub ritu semiduplici recitando. 11.

CLEMENS PAPA IX. *Edita A. D. 1667.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. IN suprema militantis Ecclesiæ specula meritis licet imparibus ab æterno Pastore collocati, ad ea propensis studiis intendimus, per quæ Sanctorum in Cœlis regnantium, præsertim gloriosissimorum Domini Nostri IESV CHRISTI Apostolorum, quorum prædicatione Christiana Religio fimbrias suas à mari ad mare dilatauit, veneratio in terris congrua suscipiat incrementa.

Motiua. §.1. Dudum siquidem fel. record. Gregorio Papæ XV. prædecessori nostro pro parte tunc existentium Archiepiscopi, ac Capituli, & Canonicorum, necnon Cleri Ecclesiæ Compostellanæ exposito, quod ipsi pro peculiari quem erga S. Iacobum Apostolum, cuius venerandum corpus in eadem Compostellana Ecclesia quiescere, ac maxima peregrinorum ex omnibus Orbis partibus illuc quotidie confluentium frequentia visitari asserebatur, gerebant deuotionis affectu, officium de eodem S. Iacobo qualibet secunda feria recitare, ac commemorationem fieri posse summoperè desiderabant.

§.2. Idem Gregorius prædecessor eorum supplicationibus inclinatus, vt ex tunc de cætero perpetuis futuris temporibus de eodem S. Iacobo qualibet secundæ feria non impedita festo nouem lectionum, & quadragesimali, ac Dominici Aduentus tempore, ac vigiliis etiam exceptis, officium alias à recolendæ memoriæ Sixto Papa V. prædecessore pariter nostro sub die prima Februarij 1589. pro eadem Ecclesia approbatum liberè, & licitè in supradicta Ecclesia Compostellana sub ritu semiduplici, sumendo lectiones primi nocturni de scriptura occurrente, recitari, necnon etiam de eodem S. Iacobo in tota Hispania, cuius patronus existit, commemoratio, quando iuxta regulas Breuiarij Romani aliæ fiunt commemorationes, fieri posset, & deberet, auctoritate Apostolica licentiam, & facultatem concessit, & indulsit, & alias prout in ipsius Gregorij prædecessoris literis desuper in simili forma Breuis 30. Octobris 1621. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, vberius continetur.

Confirmat prout in rub. §.3. Nunc autem nos piis precibus totius Hispaniarum Cleri nobis per dilectum filium Didacum de Colmenares Hurtado de Mendoza Archidiaconum de Campos, & Canonicum in Ecclesia Palentinæ, ac Agentem generalem Status Ecclesiastici Regnorum Hispaniarum in Alma Vrbe nostra commorantem humiliter porrectis benignè annuentes, ipsorumque Cleri, & Didaci singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum consilio, indultum recitandi singulis diebus feriæ secundæ non impeditis festo duplici, vel semiduplici (Aduentus, & Quadragesimæ temporibus, ac vigiliis etiam exceptis) officium memorati

S. Iacobi Apostoli, vnici, & singularis Hispaniarum patroni sub Ritu semiduplici Clero Ciuitatis, & Diœcesis Compostellanæ à præfato Gregorio prædecessore concessum, vt præfertur, ad vniuersum Hispaniarum Clerum auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

Contrariis derogat.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, quarumvis Ecclesiarum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 5. Volumus autem vt earundem præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 1. die 23. Iulij.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 23. Iulij 1667. Pontificatus nostri anno primo.

III. Priuilegia, Gratiæ, & Indulta concessa Conclauistis, qui interfuerunt Conclaui, in quo ad Summi Apostolatus apicem fuit euectus.

Edita A. D. 1667.

CLEMENS PAPA IX.

Vrbis.

MOTV PROPRIO, &c.

Causa huius Constit.

§. 1. Nos volentes dilectos filios Conclauistas, qui Conclaui, in quo, diuina fauente clementia, ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, Nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus vti familiares, & continui comensales inseruientes interfuerunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum huiusmodi, fauoribus, & gratiis, & priuilegiis pro cuiusque meritis exornare.

Conclauistis decem millia scut. aur. & alia priuilegia largitur.

§. 2. Ipsosque Conclauistas, quibus hodie, ac aliis participantibus descriptis in Rolo, seu diuisione subscripto, vel subscripta per dilectum Filium nostrum Petrum tituli S. Marci Presbyterum Cardinalem Othobonum nuncupatum Prodatarium nostrum, summam decem millium scutorum auri in auro ex pretio tot officiorum vacabilium ad Nos spectantium gratiose donauimus, in veros, indubitatos, & non fictos familiares, & continuos commensales nostros, ac eos, qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ clericali adscribi desiderant, quosque tres huiusmodi Cardinales singulatim in quolibet ordine antiquiores, gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate iudicauerint, in nostros, & Sedis Apostolicæ notarios, sine tamen præiudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum, recipimus, & tam illos, quàm alios Conclauistas singulos, qui singulatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatij, & Aulæ Lateranensis Comites, & Milites, & tam illos, quàm omnes, & quoscumque alios Conclauistas indistinctè, qui nobiles non sunt, nobiles; quique Vrbis, vel alicuius alterius ex Ciuitatibus temporali dominio eidem Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subiectis Ciues esse voluerint, singulos in ea ipsa Ciuitate, quam singillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierit, veros Ciues ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros, originarios, & antiquissimos, etiam nobiles, & participantes Ciues ipsius Vrbis, vel Ciuitatis, itavt ipsum ius Ciuilitatis ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & deputamus, ac Nobilitatis, & Ciuilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico inseruientium, ac in illius tinello comedentium, & bibentium, ac nostrorum, & Sedis prædictæ Notariorum, Palatij, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Ciuium huiusmodi originariorum numero, & consortio fauorabiliter aggregamus, ac pro veris, & indubitatis, & non fictis familiaribus continuis Commensalibus, ac Notariis Nostris, Comitibus, Nobilibus, Militibus, & Ciuibus deinceps haberi volumus, ac reputari mandamus, eisque vt in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis, tam gratiam, quàm iustitiam separatim, seu vtramque mixtim concernentibus se familiares, continuos Commensales, Nostrosque Comites, Milites, Nobiles, & Ciues etiam originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ huiusmodi subreptionis vitio subiaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuscumque, ac prorsus similibus antelationum antelationibus, prærogatiuis, priuilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, fauoribus, gratiis, priuilegiis, indultis, ac iuribus, quibus alij Nostri familiares tempore dictæ Assumptionis Nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alij eiusdem Sedis Notarij etiam de numero Participantium existentes, etiamsi habitum, & Rochettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatijque & Aulæ prædictorum Comites, Milites, Nobiles etiam originarij, ac antiquissimi Ciues eiusdem Vrbis, vel Ciuitatis, quam, vt præfertur, elegerint, quique ex vtroque parente verè Nobili, & Ciue originario, & antiquissimo procreati de iure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali priuilegio, seu alias quomodolibet, etiam quoad assecutionem quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam per quascumque literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas vtuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, frui potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum vbique locorum in iudicio, & extra, sine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præiudicio, vti, frui, potiri, & gaudere libere, & licitè valeant pariliter, & integre in omnibus, & per omnia, etiamsi in Vrbe, & Ciuitate huiusmodi non habitauerint, perinde ac si de vere nobili genere, & ex vtroque parente nobili originario, ac antiquissimo Ciue procreati forent, & huiusmodi prærogatiuæ, priuilegia, exemptiones, gratiæ, fauores, concessiones, indulta, & iura, quæ pro aliis nobilibus, & Ciuibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & ciuilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Conclauistis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de iure, statuto, consuetudine, fundatione, vel alias competerent, auctoritate, & tenore similibus indulgemus.

A solutione decimarum liberat.

§. 3. Nosque Conclauistas prædictos à solutione, & exactione decimarum, & cuiuscumque pedagij, subsidij, gabellæ, & cuiuscumque oneris, tam ordinarij, quam extraordinarij, vbique locorum, & ex quacumque quantumvis vrgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum, etiam Venetiarum, & aliorum quorumcunque Principum, impositorum, & imponendorum pro tempore, ex nunc prout ex tunc, & è contra, & postquam casus huiusmodi impositionis, & solutionis euenerit, liberamus, & eximimus, liberosque & exemptos fore, & esse decernimus; Districtius inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus eiusdem S.R.E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis, ac quibuscumque aliis Officialibus Cameræ prædictæ, & Exactoribus pedagiorum, decimarum, subsidij, gabellarum, & onerum huiusmodi, ac aliis personis cuiuscumque, Ecclesiasticæ, vel sæcularis dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis existentibus, ne eos ad aliquam solutionem

tionem cogere, ſeu compellere, aut ſuper præmiſſis, eorumve vſu, poſſeſſione, vel quaſi, directè, vel indirectè, quovis quæſito colore, vel ingenio moleſtare, vel aliàs quomodolibet impedire quoquo modo præſumant.

Abſoluit à cenſuris propter contrauentiones incurſis.

§. 4. Necnon omnes eoſdem Concklauiſtas à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis, ſi quas quomodolibet propter contrauentiones contentorum in Conſtitutionibus ſuper creatione Romani Pontificis pro tempore editis, vel aliàs quomodolibet incurrerunt, in foro conſcientiæ tantum abſoluimus, & liberamus, ac omnes, & quoſcunque defectus, ſi qui forte ſint, omnium prouiſionum, beneficiorum, dignitatum, ac permutationum eorundem Conclauiſtarum, tam ex multiplicitate titulorum, ac ob incurſionem quarumcunque cenſurarum, & irregularitatis, quàm alias ex quavis cauſa prouenientes ſanamus, ac huiuſmodi prouiſiones vigore eorum priuilegiorum, in foro conſcientiæ tantum perindè, ac ſi nouas prouiſiones obtinuiſſent, reualidamus, & quatenus opus ſit, omnibus, & ſingulis eorum de omnibus & ſingulis dignitatibus, & aliis, cum cura, & ſine cura beneficiis Eccleſiaſticis quomodolibet qualificatis & nuncupatis, etiam cuiuſvis ordinis Regularibus, per eos reſpectiuè obtentis, & de nouo etiam reſpectiuè prouidemus, ac omnes, & ſingulas penſiones eis, & eorum ſingulis ſuper quorumvis beneficiorum Eccleſiaſticorum quomodolibet qualificatorum, & nuncupatorum, etiam alicuius ordinis Regularium fructibus, &c. reſpectiuè reſeruatas ſimiliter de nouo reſeruamus.

Fructus, & redditus malè perceptos remittit.

§. 5. Ipſiſque Conclauiſtis, eorumque ſingulis quoſcunque fructus, redditus, & prouentus Eccleſiaſticos occaſione quarumcunque dignitatum, Canonicatuum, & præbendarum, aliorumque beneficiorum Eccleſiaſticorum quorumcunque & quarumcunque penſionum annuarum ipſis, & eorum cuilibet collatorum, & reſeruatarum, tam ex antedictis, quàm ex aliis defectibus, & occaſionibus, etiam ratione omiſſionis recitationis horarum Canonicarum indebitè perceptos, cuiuſcunque quantitatis fuerint, gratioſè remittimus, & condonamus, ac cum eis ſuper inhabilitate, & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo quod cenſuris huiuſmodi ligati Miſſas, & alia diuina officia, dummodo tamen non in contemptum Clauium celebrauerint, aut alias in Diuinis ſe immiſcuerint, quodque illa, & aliis præmiſſis non obſtantibus ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus ordines aliàs ritè, & dummodo nullum aliud alicui eorum obſtet canonicum impedimentum, promoueri, & in illis, & in ſuſceptis per eos alias ritè ordinibus etiam in Altaris miniſterio miniſtrare etiam liberè, & licitè valeant, diſpenſamus.

§. 6. Ac eoſdem Conclauiſtas, ſi qui eorum defectum Natalium patiantur, ex quocunque damnato, & illicito coitu, etiamſi ex nobiliſſimis parentibus, & vilibus fœminis forſan procreati ſint, etiamſi alias legitimati non exiſtant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ huiuſmodi maculam, ſiue notam abſtergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus reſtituimus, & cum eorum ſingulis, vt in quibuſcunque bonis paternis, & maternis, & aliorum conſanguineorum, ſeu cognatorum, vel aliorum quorumcunque, ſine tamen præiudicio venientium ab inteſtato, vel ex fideicommiſſo, ſeu alias de iure valida diſpoſitione, & præterquam in bonis Eccleſiaſticis, & ab Eccleſia prouenientibus ſuccedere, & illa donationis, vel alio quovis titulo conſequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis ſuccedere eos ad omnia iura, legitimas ſucceſſiones ex teſtamento, vel ab inteſtato hæreditates, legata, libertates reſtituendo realiter, & cum effectu, ac ad dignitates, honores, & quæcunque alia officia ſecularia, publica, vel priuata, etiam aſſumi, aliaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac ſi de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obſtante, ſi aliud canonicum eis non obſiſtat impedimentum, vt Clericali charactere, qui illo nondum inſigniti ſint, inſigniri, ac ad omnes etiam ſacros, & presbyteratus ordines, ſi nondum ad illos promoti ſint, promoueri, ac poſtmodum charactere, & ordinibus huiuſmodi, illorumque priuilegiis vti, ac in eiſdem ordinibus etiam in altaris miniſterio miniſtrare, ac quæcunque, & qualiacunque, cum cura, & ſine cura beneficia Eccleſiaſtica, etiamſi perſonatus, adminiſtrationes, & officia etiam curata, & electiua in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Eccleſiis, ſeu ſi Parochiales Eccleſiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ dignitates, non tamen maiores poſt Pontificalem in Cathedralibus, aut principales in Collegiatis Eccleſiis huiuſmodi fuerint, ſi ſibi alias canonicè conferantur, aut ipſi eligantur, præſententur, vel alias aſſumantur ad illa, & inſtituantur in eiſdem, recipere, & dummodo plura ſimul non ſint quàm quæ à Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere liberè, & licitè valeant, ſimiliter diſpenſamus.

Iubet pro ipſdem expeditionem literarum Apoſtolicarum gratis fieri.

§. 7. Quodque omnes, & quæcunque gratiæ, prouiſiones, & commendæ, & quævis aliæ literæ Apoſtolicæ prouiſionum quorumcunque beneficiorum Eccleſiaſticorum huiuſmodi, prout noſtris Familiaribus continuis Commenſalibus, gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac etiam literæ ipſæ in forma Breuis, tam de capienda poſſeſſione nomine dictæ Cameræ Apoſtolicæ, quàm alias vti illis ſuper prouiſionibus quorumvis beneficiorum Eccleſiaſticorum dari poterunt, ſimiliter gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac dari, concedi, & expediri omninò debeant, etiam præcipimus, & mandamus.

§. 8. Ac Conclauiſtis prædictis, qui Sancti Ioannis Hieroſolymitani, ſeu cuiuſvis alterius Militiæ regularis etiam expreſsè profeſſi ſunt, vt etiamſi ab eorum Conuentu abſentes exiſtant, dum tamen quinquennalem, ſeu aliam debitam reſidentiam in Conuentu fecerint, & conſueta ſeruitia præſtiterint, quorumcunque beneficiorum Eccleſiaſticorum, & quarumvis penſionum, & commendarum eorum Militiæ, ſeu Religionis capaces exiſtant perinde, ac ſi in eadem Militia, ſeu Religione Antianitatem de iuſtitia conſequuti fuiſſent, ſimiliter indulgemus.

§. 9. Eiſdemque Conclauiſtis, & eorum ſingulis, vt quicunque loci Ordinarij, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, ſeu duarum inſignium Vrbis Collegiatarum Eccleſiarum, aut perſonæ aliæ quæcunque Eccleſiaſticæ in dignitate Eccleſiaſtica cõſtitutæ, tam in Romana Curia, quàm extra eam ad id per eos, & eorum ſingulos eligendi, ſeu eligendæ, quaſcunque penſiones annuas eis, & eorum ſingulis ſuper quibuſcunque fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & emolumentis vniuerſis, certis, & incertis quarumcunque menſarum Epiſcopalium, Archiepiſcopalium, & Abbatialium, ac etiam diſtributionibus quotidianis, etiam ratione ſeruitij, & mercedis dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcunque beneficiorum Eccleſiaſticorum etiam per prædictos S. R. E. Cardinales obtentorum, & in poſterum obtinendorum, cum cura, & ſine cura, Sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, ſeu fructus, redditus, & prouentus huiuſmodi beneficiorum reſeruatos, ſeu reſeruandos, etiamſi ſemel, vel pluries trãſlatæ, ſeu tranſlati fuerint vſque ad ſummam centum ducatorum auri de Camera ſimilium in toto, vel in parte, ac in vna, ſeu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo caſſare, & extinguere, & poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint alias ſimiles penſiones annuas, ſeu fructus, redditus, & prouentus huiuſmodi vſque ad ſummam prædictam, vni vel pluribus aliis perſonis Eccleſiaſticis, vel etiam clericali charactere tunc temporis nondum inſignitis, cum clauſula tamen ex tunc prout poſtquam dicto charactere ritè inſigniti fuerint, per eoſdem Conclauiſtas, & eorum ſingulos nominandis, etiam quæcunque, quotcunque, & qualiacunque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus, alias tamen penſionum capacibus, ſimiliter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eiſdem modo, & forma, quibus eiſdem Conclauiſtis reſeruatæ, ſeu reſeruati

etant

erant etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu integrè persoluendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & leuandas, aut percipiendos, exigendos, & leuandos, reseruare, constituere, concedere, & assignare valeant, præfarique Translatarij in quasi possessione dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Conclauistæ tempore translationis per eos præsentium vigore faciendæ existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus pariter, & indulgemus. Etiamsi similem gratiam à Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum priuilegiorum Conclauistarum, quam ex quocumque alio Indulto, & Priuilegio, quorum effectum per hanc nouam gratiam, & concessionem impedire nolumus, sed cumulatiuè concessam, vel concessas esse volumus, itavt quilibet eorum cumulatiue, & ampliatiuè prædictis facultatibus præsentibus, & præteritis priuilegiis hac in re concessis vti, frui, & potiri possint: Decernentes ipsas translationes, & nouas reseruationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, reddit“um, & prouentuum huiusmodi, vt præfertur, faciendas, ex nunc prout postquam factæ fuerint, plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia super quorum fructibus, redditibus, prouentibus, aliisque huiusmodi reseruatæ fuerint, obtinentes, ad illas persoluendas efficaciter obligatos fore.

Dispensat super delatione habitus clericalis.

§. 10. Ac cum eisdem Conclauistis, quod ratione quarumcunque pensionum annoarum eis, & eorum cuilibet super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, etiam in Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, seu Monasteriis etiam à prædictis S. R. E. Cardinalibus obtentis, & vt præfertur obtinendis, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen vltra summam ducatorum ducentorum parium pro quolibet, nunc, & pro tempore reseruatatum, & reseruandarum habitum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo alias ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minimè debeant, nec ad id à quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, censuras, ac etiam priuationis, seu cessationis ipsarum pensionum pœnas, occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes & reseruatas, vt præfertur, etiamsi matrimonium iam contraxerint, vel posthac contrahere voluerint, cum vnica tamen, & virgine, recipere, & liberè retinere.

Spolia de ipsorum bonis fieri prohibet.

§. 11. Postremo quod bona quæcumque ad dictos Conclauistas, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcunque per eos alias obtentorum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitimè tamen, ac alias licitè acquisita, & acquirenda etiam in Vrbe, eiusque districtu, ac vbique existentia, spoliis minimè subiaceant, sed Conclauistæ prædicti etiamsi Religioni alicuius Militiæ, etiam prædicti Sancti Ioannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in fauorem quarumcunque personarum de iure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum, & cuiuslibet ipsorum propriam residentiam eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, iisque ab intestato decedentibus legitimi eorum hæredes quicumque succedere, liberè, & licite valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

Executores deputat.

§. 12. Præcipientes, & mandantes eisdem S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ prædictæ, & quibusvis aliis Spoliorum huiusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, & quibusvis aliis personis, tam Sæcularibus, quàm Regularibus, cuiuscumque gradus, status, ordinis, & præeminentiæ, etiamsi speciali nota digni existant, ne in huiusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclauistarum desuper molestare audeant, seu præsumant; ac etiam decernentes donationes etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclauistas de eorum bonis huiusmodi faciendas, semper, & perpetuò validas, & efficaces fore.

Registrationem in Camera remittit.

§. 13. Nec eosdem Conclauistas eorumve aliquem ad præsentem Motum proprium, seu literas super præmissis, si videbitur, conficiendas, in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illum, seu illas, etiamsi motus proprius, & literæ huiusmodi intra legitimum tempus insinuatus, admissus, & registratus non fuerit, seu illæ insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint propterea minus validum, seu validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, ac Motum proprium, & literas huiusmodi, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum reuocatoriis, vel quæ eas limitarent, seu moderarentur; quæ à nobis, & dicta Sede, & pro tempore, & de quibusvis causis etiam vrgentissimis, etiam in fauorem fidei, & diuini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenus, vel imposterum emanauerint, minimè comprehensum, vel comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt, toties eum, & eas in pristinum statum restitutum, repositum, & reintegratum, seu restitutas, repositas, & reintegratas esse censeri.

Clausulæ præseruatiuas apponit.

Fratri Ferrari Conclauistarum eadem priuilegia indulget.

§. 14. Et insuper cum dilectus filius Antoninus de Flore Clericus Neocastrensis Ciuitatis, vel Diœcesis I. V. D. ac Collegij eorundem Clericorum Cameræ Apostolicæ prædictæ Secretarius, & Minororum Seruitiorum Generalis Collector, tanquam dictorum Conclauistarum Procurator in præmissis sedulam pro eis operam nauauerit, propterea, & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis, & dictæ Sedi impensorum intuitu, volentes ipsum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi, eidem Antonino licet ipse in Conclaui prædicto non interuenerit, nihilominus omnibus, & singulis supradictis gratiis, priuilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogatiuis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæterisque præmissis, non tamen quoad participationem decem millium scutorum auri huiusmodi per Nos vt supra dictis Conclauistis donatorum, & inter eos, vt præfertur distribuendorum, seu distribuendorum, tanquam Conclauista frui, & gaudere liberè, & licite possit, & valeat, perinde, ac si Conclaui huiusmodi vere, & realiter interfuisset, Constitutionibus, & ordinationibus, cæterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstantibus, Motu, scientia, & auctoritate similibus de speciali gratia indulgemus. Sicque per quoscumque Iudices, etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet in quavis causa aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere: Irritumque, &c. Attentari.

§. 15. Et insuper Venerabili Fratri nostro Francisco Episcopo Hostiensi, & Velitern ensi Card. Barberino nuncupato eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellario, & literarum Apostolicarum Summatori, necnon dilectis filiis Secretariis Apostolicis, Præsidenti Plumbi, aliisque Officialibus, ad quos literarum prædictarum desuper conficiendarum expeditio per viam secretam quomodolibet spectat, & pertinet, sub pœna indignationis nostræ Motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine paribus etiam mandamus, vt prædictas literas super præmissis omnibus, & singulis, tam coniunctim, quàm separatim pro singulis, quibus concessæ fuerunt, ac seorsim, & separatim cum omnibus, & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis concessis gratis etiam quoad compositionem in Dataria nostra, & per eandem viam secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant.

§. 16. In

§.16. Insuper omnia, & singula priuilegia, gratias, & concessiones eisdem Conclauistis, & eorum cuilibet à diuersis Summis Pontificibus prædecessoribus nostris hucvsque concessa, motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmamus, & approbamus, ac de nouo liberalissimè concedimus.

Contrariis derogat.

§.17. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorundem Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deuentum, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de præstando consensu in pensionibus, & fel. record. Pij Papæ IV. de similibus, & dissimilibus gratiis in dicta Camera infra tres menses præsentandis, & registrandis, ac Pij V. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum contra illegitimos, necnon Pictauiensis Concilij, ac nostris, & Cancellariæ prædictæ regulis, etiam in crastinum dictæ Assumptionis Nostræ ad Summi Apostolatus Apicem editis, & in prædicta Cancellaria publicatis, ac etiam in vniuersalibus, & Prouincialibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum etiam S. Ioannis Ierosolymitani, ac etiam Vrbis Romæ, ac aliarum Ciuitatum, Oppidorum, & Terrarum Cameræ prædictæ, & quarumvis Vniuersitatum etiam iuramento, &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, & naturis, decretis, & nouis reformationibus, etiam legibus, tam Pontificiis, quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac Sacris Canonibus: Priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis, ac locis quibuscumque in genere, vel in specie, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & Consistorialiter, ac aliàs in contrarium concessis, confirmatis, approbatis, & innouatis iuribus omnibus, quibus omnibus, &c. etiamsi de illis, &c. eorum tenores, &c. illis aliàs, &c. permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expressè motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio I.

ET cum absolutione à censuris ad effectum, &c & quod obstantiæ etiam beneficiales Conclauistarum, & ab eis subrogati huiusmodi, & dispensationes, ac indulta habeantur pro expressis, seu in toto, vel in parte exprimi possint in literia, & in casibus regulæ de infordescentibus, cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo iure quæsito derogatione, & quarumcunque aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Conciliorum etiam generalium, & statutorum, stabilimentorum, vsuum, naturarum, Constitutionum synodalium, statutorum, ac priuilegiorum Populi Romani, & Cluniacensis, Cisterciensis, S. Benedicti, S. Augustini, & aliorum Ordinum, & Militiarum, etiam S. Ioannis Hierosolymitani Ecclesiis, Monasteriis, Ciuitatibus, & locis, & personis, & Dominis temporalibus sub quibuscumque verborum formis, ac cum quibusvis efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam Consistorialibus, etiam contra alienigenas, & alias personas certis modis non qualificatas, aut aliàs quomodolibet concessorum, quorum tenores, &c. latissimè, ac de verbo ad verbum, prout ipsis Conclauistis magis placuerit, exprimi possint, & cum suspensione quarumcunque gratiarum, & indultorum quibusvis ordinariis collatoribus conferendi Beneficia Ecclesiastica etiam reseruata, ad eorum collationem, &c. pertinentia, & in omnibus, aut certis expressis causis quomodolibet concessis latissimè extēdendorum, itavt omnia tollantur, & quod solà præsentis Motus proprij signatura sufficiat, & vbique fidem faciat, in iudicio, & extra, regula contraria non obstante, & quod præmissorum omnium, & singulorum indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum maior, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis, si videbitur, in quibus singulorum Conclauistarum nomina, & cognomina, qualitates, ordines, gradus, diœcesis, patria, & cætera requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint, inter eos Sacrista, & Magistri Cæremoniarum Capellæ Nostræ, necnon Secretarius Collegij eorundem Cardinalium, & cæteri alij in notula per ipsos Magistros Cæremoniarum facta, & descripta adnotari, & describi, si alias ad pensiones, & beneficia huiusmodi habiles, & capaces fuerint, comprehendantur, & adnotentur simul, vel ad partem, etiam in vna non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expediendarum.

§.18. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum, seu præsentis Motus proprij transumptis impressis, & sigillo, ac manu alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides, tam in iudicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis, seu præsenti Motui proprio originali adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, aut exhibitus, vel ostensus foret. *Transumptorum fides.*

FIAT. I.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, quarto Nonas Augusti. Anno primo. *D P. An 1. die 2. Aug.*

Nomina autem ipsorum Conclauistarum sunt hæc, quæ sequuntur.

REuerendissimus D. Franciscus Maria Phœbeus Vrbeuetanus, Archiepiscopus Tarsensis, Præceptor Archihospitalis Sancti Spiritus in Saxia, Canonicus Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, primus Cæremoniarum Magister. Reuerendissimus D. Fr. Ambrosius Landuccius Senensis, Episcopus Porphyriensis, Sacrista Noster. Carolus Vincentius Carcarasius Presbyter Romanus, & perpetuus Beneficiatus Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe: Fuluius Seruantius Presbyter de Sancto Seuerino, Canonicus Collegiatæ Ecclesiæ S. Mariæ in Via lata de dicta Vrbe: Petrus Antonius de la Pedacchia, Presbyter Romanus, perpetuus Beneficiatus in Basilica Principis Apostolorum de eadem Vrbe: Magistri Cæremoniarum Abbas Augustinus Fauoritus, Presbyter Lunensis, Sarzanensis, Canonicus Basilicæ Sanctæ Mariæ Maioris de prædicta Vrbe, Sacri Collegij Secretarius. Antonius Cappellinus Clericus Sabinensis, Blasius Ægidius Laicus de Palumbaria Sabinensis Diœcesis, Franciscus Guilmus Laicus Namurcensis Diœcesis, Nostri dum Cardinalatus honore fungebamur. Franciscus Certus Romanus Clericus coniugatus, Agapetus Colorsius Presbyter Prænestinus, perpetuus Beneficiatus in prædicta Basilica Principis Apostolorum, Michael Angelus Mazzola Presbyter Clusinæ Diœcesis, perpetuus Clericus Beneficiatus in eadem Basilica Principis Apostolorum, Francisci Ostiensis Barberini. Ioseph Mauccius Presbyter Romanus, Ioan. Antonius Quaglinus Clericus Taurinensis Diœcesis, Martij Portuensis Ginetti. Antonius Simon Abbas Ballronus Presbyter Pisaurensis, Faustus Tursius Clericus Spolet. Diœcesis, Ioannes Veranus Laicus Vintimilliensis, Antonij Prænestini Barberini. Adrianus Fracalessius Presbyter Fanensis Diœcesis, Ascanius Paganellus Presbyter Camerinensis, Michaël Angelus Tarinus Clericus Rauennatensis, Ioan. Baptistæ Tusculan. Pallotti. Angelus Dinus Presbyter Sartheanensis Clusinæ Diœcesis, Franciscus Ciceri Clericus Mediolanensis, Francisci Mariæ Sabinensis Brancatij. Hieronymus Fabrius Clericus Ariminensis, Canonicus Collegiatæ Ecclesiæ S. Anastasiæ de prædicta Vrbe, Ioan. Baptista Sardineus Presbyter Vrbeuetanensis Diœcesis, Carolus Grillinus de Fabriano Presbyter Camerinensis Diœcesis, Vlderici Albanensis Carpinei. Venerabilium Fratrum nostrorum Episcoporum. Michaël Orsuccius Presbyter Lucensis, Cosmas de Agostinis Clericus Florentinus, Ernesti Adalberti S. Praxedis Harrach. Ioseph Maria Cerasola Presbyter Ianuensis, Vanninus de Gattis

Presbyter

Presbyter Vrbaniensis, Iulius Gaspatinus Laicus Æsinus, Stephani S. Laorentij in Lucina Duratij: Iulius Cæsar de Doctis Clericus de Burgo S. Sepulchri, Franciscus Riccardus Clericus Aretinus, Iulij S. Priscæ Gabriellij. Vicinus Vrsinus Romanus Laicus, Bartholomæus Ginus Clericus Sutrinæ Diœcesis, Gaudentius Santillus Spoleranus Laicus, Virginij S. Mariæ Angelorum Vrsini. Abbas Ioannes Baptista Petramellara Presbyter Bononiensis, Archidiaconus Cathedralis Ecclesiæ Spoletanæ, Ioannes Andreas Borbonius Presbyter Senensis, Cæsaris SS. Quatuor Coronatorum Facheneтti. Benedictus Lupertus Presbyter Callensis, Antonius Vigneul Clericus Metensis, Hieronymi SS. Trinitatis in Monte Pincio Grimaldi. Ioannes Franciscus de Laurentiis Ripanus, & Ecclesiæ Ripanæ Archidiaconus, Iulius Cæsar de Cæsaris Clericus à Barbara Nullius Diœcesis, Caroli S. Syluestri in Capite Rossetti. Ferrantes Orsellus Clericus Foroliuiensis, Ioannes Baptista Carpanus Presbyter Vercellensis, Ioannes de Ognate Pampilonensis Laicus, Nicolai S. Mariæ Transtyberim Ludouisij. Marchio Claudius Pallauicinus Parmensis, Iacobus Girod à Burgundia Mignoullaus Laicus, Alderani S. Pudentianæ Cybo. Michael de Setina Presbyter Cæsaraugustanus Canonicus Metropolitanæ Ecclesiæ SS. Virginis de Pilar Cæsaraugustanæ, Antonius Simbaldus Clericus Romanus, Hiacynthus Fanciullus Viterbiensis Laicus, Federici S. Petri ad Vincula Sfortiæ. Franciscus Maria de Alce Presbyter Mediolanensis, Ioseph Sanctes Flamma Comensis Laicus, Benedicti S. Honuphrij Odescalchi Michael Imperialis Clericus Ianuensis, Thomas Piscius Presbyter de S. Iusto Firmanæ Diœcesis, Laurentij SS. Quirici, & Iulittæ Raggij. Dominicus le Malclerc à Sommeruillers Clericus Tullensis Diœcesis, Carolus Fromentin Laicus Suessionensis, Ioannes Zataquiequi Clericus Tirasonensis, Ioannis Francisci Pauli S. Mariæ super Mineruam de Retz. Petrus Martyr Merizola Clericus Papiensis, Ferdinandus Colletta Laicus Signinus, Aloysij S. Alexij Homodei. Vincentius Lucciolus Clericus de Meuania Spoletanæ Diœcesis, Petrus Paulus Pontanus de Setia Terracinensis Diœcesis, Petri S. Marci Otthoboni. Abbas Franciscus Tassius Clericus Ariminensis, Ioannes Felix Camerefius Presbyter Spoletanæ Diœcesis, Laurentij S. Crysogoni Imperialis. Federicus Calistus de Monte Georgio Clericus Firmanæ Diœcesis, Franciscus Dominicus de Rubeis Presbyter Prænest. Diœcesis, Canonicus Collegiatæ Ecclesiæ S. Nicolai in Carcere Tulliano de Vrbe, Giberti SS. Ioannis, & Pauli Borromæi. Abbas Marcus Antonius Guaschus Presbyter Romanus perpetuus Beneficiatus in dicta Basilica Principis Apostolorum, Carolus Guallus Clericus Romanus, Marcelli S. Stephani in Monte Cœlio Sanctacrucij. Nicolaus Theobaldus Presbyter Tullensis, Ioannes Ricchius Clericus Lucensis, Ioannis Baptistæ S. Marcelli Spadæ. Carolus de Marchis Presbyter Asculanus, Ioseph Sfasciamontius Laicus Montisalti Diœcesis, Francisci S. Mariæ in Via Albitij. Abbas Ioseph Spinuccius Presbyter Firmanus, Honuphrius Corradinus Laicus de Fabriano Camerinensis Diœcesis, Petrus Pantinus Laicus Rumanus, Octauij S. Cæciliæ de Aquauiua. Abbas Nicolaus Piccolomineus Clericus Senensis, Alexander Tosius de Monte Cassiano Lauretanæ Diœcesis, Canonicus Basilicæ S. Mariæ Transtyberim de Vrbe, Bernardinus Mancinus Laicus Florentinus, Flauij S. Mariæ de Populo Chisij. Philippus Maria Prolomæus Presbyter Senensis Canonicus Ecclesiæ Metropolitanæ Senensis, Ioseph Montius Laicus à Balneo, Burgi S. Sepulchri Diœc. Scipionis S. Sabinæ Delcij. Zenobius Casinus Presbyter Florentinus, Andreas Minder Clericus Aueoionensis, Laurentius Cabella Clericus Ianuensis, Hieronymi S. Agnetis extra Mœnia Farnesij. Andreas Mansius Presbyter Lucensis, Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Lucensis, Lelius Cerchius Lucensis Laicus, Hieronymi S. Hieronymi Illyrici Bonuisij. Paulus Peccius Clericus Senensis, Maximilianus Vuamberchies à Binchio Clericus Cameracensis Diœcesis, Antonij S. Augostini Bichij. Ioseph Mondinus Presbyter Laudensis, eiusdem Laudensis Ecclesiæ Cathedralis Canonicus, Ioannes Franciscus Aggraпius Clericus Prænestinus, Petri S. Calixti Vidoni. Abbas Marcus Antonius Zollius Presbyter Bergomensis, Henricus Gial Laicus Frisingensis Diœcesis, Gregorij S. Thomæ in Parione Barbarici. Flaminius Marionus Clericus Eugubinus, Ioannes Claudius Tullensis, Hieronymi SS. Marcellini, & Petri Boncompagni. Carolus Bozzolus Presbyter Mediolanensis, Canonicus Insignis Collegiatæ Ecclesiæ S. Nazarij Ciuitatis Mediolani, Gabriel Gatticus Presbyter Mediolanensis, Ioseph Vannatellus Laicus de S. Ginesio Camerinensis Diœcesis, Alphonsi S. Crucis in Hierusalem Littæ. Franciscus Milonus Presbyter Niciensis, Stephanus de Castro Laicus Florentinus, Nerij SS. Nerei, & Achillei Corsini. Ioannes Baptista Michelius Clericus Sarsinatensis, Horatius Fulchignunius Laicus Romanus, Caroli S. Anastasiæ Bonelli. Ioannes Baptista de Mitibus Presbyter Firmanus, Petrus Sodus Pientinæ Diœcesis, Cœlij S. Petri in Monte Aureo Piccolominei. Abbas Franciscus Antonius Gallus de Anstrimone Presbyter a Laterra Acheruntinæ Diœcesis, Ioseph Crescentius Presbyter Beneuent. Diœcesis Caroli S. Susannæ Carafæ. Ludouicus Piccinus Clericus Æsinus, Michael Angelus Zaccaria Clericus Romanus. Paluzij SS. duodecim Apostolorum Paluzij Albertonij. Carolus Rasponus Eques S. Stephani, Rauennas, Carolus Antonius Corradus Laicus Callensis, Cæsaris S. Ioannis ante Portam Latinam Rasponi. Ioseph de Molaria Clericus Romanus, Franciscus Firius Laicus Aretinæ Diœcesis, Nicolai S. Mariæ Transpontinæ de Comitibus. Abbas Alexander Sozzinus Clericus Senensis, Franciscus Cæsarinus a Ciuitate Theatina Clericus Coniugatus, Iacobi S. Mariæ de Pace Nini. Abbas Benedictus de Rubeis Presbyter Firmanæ Diœcesis, Iacobus Spinelli Presbyter Vintimilliensis Diœcesis, Caroli Roberti Victorij. Andreas Litius Laicus Vrbinas, Ioseph Zafonti Presbyter Senensis, Iulij Spinulæ. Abb. Metellus Talpa Clericus de S. Seuerino, Siluius Vincentius Laicus Senensis, Innici ntuli S. Clementis Caraccioli. Comes Virginius Maninus Presbyter Aquileiensis Decanus Ecclesiæ Vtinensis, Franciscus Cianus Laicus Vtinensis Aquileiensis Diœcesis, Inaonis Delphini, Presbyterorum S. R. E. nuncupatorum. Marchio Franciscus Casanus Presbyter Placentinus, Alexander Mazzinus Laicus Regiensis, Petrus Scribo de Marcellinis Laicus Parisiensis, Raynaldi S. Nicolai in Carcere Tulliano Estensis. Antonius de Puissentibus Presbyter à Fabriano Camerinensis Diœcesis, Abbas Carolus Ponaccius Clericus Romanus, Ioannes Dominicus de Pasqualibus Clericus Imolensis, Ioan. Stephani S. Agathæ Donghij. Ioan. Felix Binus Presbyter Assisiensis, Ioan. Antonius Stracchiccius Clericus de Canaria Assisiensis Diœcesis, Pauli Æmilij S. Mariæ in Cosmedin Rondinini. Vgo Maffeus Clericus coniugatus Volaterranus, Michael Angelus Brunocchius Clericus de Capraiola Ciuitatis Castellanæ Diœcesis, Francisci S. Mariæ in Vialata Maidalchini. Carolus Eustachius Romanus Clericus Coniugatus, Eques S. Iacobi de Spata, Franciscus Haim Laicus Augustanus, Theodosius Herrgodes Laicus de Gramont Mallinensis, Friderici S. Cæsarei de Hassia. Carolus Albanus Vrbinas Laicus, Ioan. Cesius Clericus Abbatiæ Sublacensis, Nullius Diœcesis, Caroli S. Angeli in foro Piscium Barberini. Iacobus Sorbolongus Forosemproniensis, Clericus coniugatus, Saluator Serra Presbyter Ferrariensis, Caroli S. Eustachij Pij. Comes Raneri us de Baschis Clericus Vrbeuetanus, Antonius Sorreca Presbyter à Monte Georgio Firmanæ Diœcesis, Caroli S. Pancratij Gualterij. Canonicus Stephanus Ricciardus Presbyter Firmanus, Matthæus Passinus Laicus Tiburtinus, Decij S. Adriani Azzolini. Abbas Ioannes Senesius Presbyter Perusinus, Felix Orsellius Clericus Foroliuiensis, Antonius Gianfettus Laicus Romanus, Odoardi SS. Cosmæ, & Damiani Vecchiarelli. Ioan. Vincentius Condiuius Presbyter Ripanus, Philippus Captiolus Laicus Romanus, Iacobi S. Mariæ in Aquiro Fransoni. Abbas Hilarius

Mazzocchius Clericus Romanus, Simon de Amicis Laicus de Camerino, Francisci Mariæ SS. Viti, & Modesti Mancini. Paulus Franciscus Scottus Laicus Narniensis, Hieronymus Benignatus Clericus de Roccacontrada Senogallien. Diœcesis, Angeli S. Georgij ad Velum Aureum Celsi. Petrus Paulus Grappolinus Presbyter Romanus, Paulus Racchellius Laicus Spoletanus, Pauli S. Mariæ de Scala Sabelli Peretti. Abb. Franciscus Butus Presbyter Romanus, Abb. Paulus de Machaut Clericus Parisiensis, Paschalis de Fornier Clericus coniugatus Marticensis, Ludouici de Vandosme Diaconorum S.R.E. Cardinalium nuncupatorum. Ferdinandus Ximenes e Soc. IESV, Florentinus, Confessarius. Dominicus Cappellus Presbyter Asculanus, Canonicus Collegiatæ Ecclesiæ S. Anastasiæ de prædicta Vrbe, cum Reuerendissimo D. Phœbeo Archiepiscopo Tarsensi. Fr. Mag. Ioan Baptista Vrsius Ord. S. Augustini, cum Reuerendissimo D. Sacrista. Valerianus Capriolus Clericus Romanus, cum Secretario Sacri Collegij. Abb. Pompeius Scarlattus Clericus Forent. Custos Fontis, & Aquarum Conclauis. Matthæus Parisius de Benandis Materanensis Diœcesis, Ioannes Tiracorda Firman. Medici Physici. Gabriel à Porta de Villafranca Sarzanensis Diœcesis Chirurgus. Ioan. Petrus Panlutius Pisauren. Aromatarius. Franciscus Maria Sentinus de Monte Baroccio Pisaurensis Diœcesis, Hieronymus Bilienus de Verchiano Spoletan. Diœc. eius Auxiliatores. Dominicus Altimanus de Vignola Mutin. Diœc. Petrus Galoppus Fauent. Barbitonsores. Antonius Rosellus Firmanus, Gaspar Mazzantes Fanensis, eorum Auxiliatores. Franciscus Gualdus Faber lignarius. Donatus Corsius Faber Cæmentarius. Ioannes Cecchettus de Penna Maceratensis Diœc. Familiaris Magistrorum Cæremoniarum. Antonius Felicettus, Ioan. Dominicus Zonus, Franciscus Orlandus, Ioseph Colettus, Antonius Cominus, Benedictus Mugnanus, Antonius Iulius, Carolus Antonius Guinettus, Petrus Zucconus, Saluator Brandolinus, Paulus Antonius Brunus, Ioan. Iacobus Giaschettus, Ioan. Franciscus Zonus, Dominicus Rubeus, Ioseph Bernardini, Antonius Piscis, Andreas Ioan. Sancturi, Petrus Brandus, Ioan. Rossettus, Antonius Euangelista, Antonius Cambrunus, Fuluius Girottus, Ioan. Maria Catenaccius, Augustinus Gabriellius, Ioan. Paulus Guinettus, Scopatores Conclauis.

IV. Confirmatio Decreti Cardinalis Pallotti circa validitatem Capituli in Prouincia Peruana à Fratribus Ordinis Eremitarum S. Augustini celebrati.

Edita A. D. 1667.

CLEMENS PAPA IX.
Ad futuram rei memoriam.

Causa Indulti.

ALias pro parte dilecti filij Dominici de Cifuentes Prouinciæ Peruanæ Ordinis Eremitarum S. Augustini Procuratoris specialis ad petendam confirmationem Capituli eiusdem Prouinciæ vltimo loco celebrati, necnon Definitoris pro ferendo suffragio nomine eiusdem Prouinciæ in Capitulo Generali Ordinis huiusmodi tunc proximè celebrando Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod dilectus pariter filius Ignatius de la Cerda Frater expressè professus Ordinis prædicti præmissis se opponebat coram tunc existente Priore Generali dicti Ordinis, necnon Venerabili fratre nostro Ioanne Baptista Episcopo Tusculano eiusdem S.R.E. Cardinale Pallotto nuncupato Ordinis huiusmodi apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectorè: Et propterea dictæ Congregationi pro parte Dominici prædicti supplicato, quatenus præciperet, & mandaret, vt in huiusmodi causis procederetur ad præscriptum literarum, & decretorum Apostolicorum.

Decretum Sacr. Congr.

§. 1. Emanauit ab eadem Congregatione decretum tenoris qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis Oratoris preces remisit ad Eminentissimum Pallottum Ordinis huiusmodi apud hanc Sanctam Sedem Protectorem, qui suprà expositis pro suo arbitrio, & prudentia decernat, quod Iuris erit ad præscriptum Apostolicarum, & eiusdem Ordinis Constitutionum. Romæ 13. Maij 1667. M. Card. Ginettus.

Decretum Card. protectoris.

§. 2. Cum autem, sicut nomine dilectorum etiam filiorum Prioris Prouincialis, & Definitorij memoratæ Prouinciæ Peruanæ Nobis nuper expositum fuit, prædictus Ioannes Baptista Cardinalis, & Protector vigore decreti præinserti subinde partibus auditis, decretum ediderit tenoris sequentis, videlicet: Ioannes Baptista Miseratione diuina Episcopus Tusculanus S.R.E. Cardinalis Pallottus nuncupatus, totius Ordinis Eremitarum S. Augustini auctoritate Apostolica Protector, & in Capitulo Generali eiusdem Ordinis Præses, in causa, seu causis coram Nobis etiam ex rescripto Sacræ Congregationis Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præpositæ pendente super validitate electionum Definitoris, & Discreti facta in Definitorio Prouinciæ Peruanæ, necnon super confirmatione, seu annullatione Capituli Prouincialis dictæ Prouinciæ, auditis partibus oretenus, & in scriptis, reque maturè considerata declaramus dictum Capitulum validè celebratum, & proinde confirmandum esse, prout confirmamus, & nihilominus P. Mag. Ignatium de la Cerda in prædicto Definitorio ante tempus Capituli Prouincialis in Definitorem Capituli Generalis electum, attenta bona fide, & consensu à Patre Lectore Fratre Dominico de Cifuentes, in Definitorem eiusdem Capituli Generalis in dicto Capitulo Prouinciali electu, pro bono pacis spontè præstito, admittendum esse ad ferendum votum in Capitulo Generali mox celebrando, tanquam Definitorem; Patrem verò Magistrum Gabrielem Aquena in prædicto Capitulo Prouinciali in Discretum ad idem Capitulum Generale electum, in eodem tanquam Discretum ad ferendum votum admittendum esse: & ita decernimus, & mandamus, non solum prædicto, verum etiam omni alio meliori modo. Datum Romæ die 26. Maij 1667. I.B. Card. Pallottus Protector, ac Præses, & Delegatus. Prædicti verò exponentes decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desiderent.

Quod n[illegible] confirm.

§. 3. Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præinsertum memorati Ioannis Baptistæ Episcopi Cardinalis, & Protectoris decretum auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Decretum [illegible]

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissimè suffragari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non

Contrariis derogat.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis & Prouinciæ huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 1. die 11. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 11. Augusti 1667. Pontificatus Nostri Anno primo.

V. Priuilegia, Exemptiones, & Indulta Dapiferis, qui in Conclaui suæ Assumptionis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus inseruierunt, concessa.

CLEMENS PAPA IX.

Causa huius Indulti.

MOtu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios nostros, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Dapiferos, qui Conclaui, in quo Diuina fauente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inseruierunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum huiusmodi fauoribus, gratiis, & priuilegiis pro cuiuscumque meritis exornare, ac eosdem Dapiferos, & eorum singulos.

§.1. Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, certaque scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos, & non fictos familiares continuos Commensales nostros, & eos, qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, Nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate iudicauerint, in nostros & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præiudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, tenore præsentium recipimus, & tam illos, quàm alios Dapiferos singulos, qui singillatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatij, & Aulæ Lateranensis Comites, & Milites, ac tam illos, quam alios omnes quoscumque Dapiferos indistinctè, qui Nobiles non sunt, Nobiles; quique Vrbis, vel alicuius alterius ex Ciuitatibus temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subiectis, Ciues esse voluerint, singulos in ea ipsa Ciuitate, quam singillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierit, veros Ciues ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros Originarios, & antiquissimos, & nobiles participantes Ciues ipsius Vrbis, vel Ciuitatis.

Ius ciuitatis in ipsorum hæredes transfert.

§.2. Itavt ipsum ius Ciuitatis ad quoscumque eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & deputamus, ac Nobilitatis, & Ciuilitatis titulo, honore, & insignibus decoramus, aliorumque Familiarium continuorum Commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico seruientium, & in illius Tinello comedentium, & bibentium nostrorum, & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ Comitum, Militum, & Nobilium, & Ciuium huiusmodi Originariorum numero, & consortio fauorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis, & non fictis Familiaribus continuis commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibusque, Militibus, Nobilibusque, ac Ciuibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, ac concessionibus, & literis, tam gratiam, quàm iustitiam separatim, seu vtramque mixtim concernentibus, se Familiares, continuos commensales nostros, & Comites, Milites, Nobiles, ac Ciues, & originarios nominare, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ ipsæ subreptionis vitio subiaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuscumque, & prorsus similibus antelationibus antelationum, prærogatiuis, priuilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, fauoribus, gratiis, priuilegiis, indultis, ac iuribus, quibus alij nostri Familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alij eiusdem Sedis Notarij, etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum, & Rocchettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictæ Comites, & Milites, ac Nobiles Originarij, & Antiquissimi Ciues eiusdem Vrbis, vel Ciuitatis, quam, vt præfertur, elegerint quicumque ex vtroque Parente verè Nobili, ac Ciue Ciuili, & originario antiquissimo procreati de iure, statuto, consuetudine, vel alias ex aliquo speciali Priuilegio, seu aliàs etiam per quascumque literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas vtuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, vbique locorum in iudicio, & extra, sine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præiudicio, vti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licite valeant realiter, & integrè in omnibus, & per omnia, etiamsi in Vrbe, & Ciuitate huiusmodi non habitauerint, perinde ac si de vero nobili genere ex vtroque Parente originario, & antiquissimo Ciue procreati forent, & huiusmodi prærogatiuæ, priuilegia, exemptiones, gratiæ, fauores, concessiones, Indulta, & iura, quæ pro aliis Nobilibus, & Ciuibus originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Ciuilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt pro eisdem Dapiferis in specie emanassent, seu emanarent, & eisdem naturaliter de iure, statuto, consuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, vigore præsentium indulgemus.

Comites, & milites creat.

A Gabellis, aliisque oneribus liberat.

§.3. Ac singulos Dapiferos præfatos à solutione, & exactione Decimarum Ecclesiasticarum vbique locorum, & ex quacumque, quantumvis vrgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcunque aliorum Principum impositarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus, ipsis Dapiferis, eorumque singulis quoscumque fructus, & prouentus Ecclesiasticos, tam occasione Pensionum annuarum ipsis, vel eorum alicui reseruatarum, quàm ratione omissionis recitationis horarum canonicarum indebitè perceptos, cuiuscumque quantitatis fuerint, gratiosè remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris huiusmodi ligati Missas, & alia Diuina officia, non tamen in contemptum clauium, celebrauerint, aut aliàs in Diuinis se immiscuerint, vt illa, & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus ordines, aliàs tamen rite promouere, & illis etiam susceptis aliàs ritè per eos ordinibus etiam in Altaris Ministerio Ministrare etiam liberè, & licite valeant, dispensamus.

Illegitimos, legitimis natalibus restituit.

§.4. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum Natalium patiuntur ex quocumque damnato, & illicito coïtu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, ac vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati aliàs existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ huiusmodi maculam, siue notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis Natalibus restituimus, ac cum eorum singulis, vt in quibuscumque bonis paternis, &

& maternis, & aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quorumcunque, non tamen feudalibus, & emphyteuticis, aut ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præiudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommissu, seu alias de iure valida dispositione succedere, & illa donationis, seu alio quouis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia iura legitima, & successiones ex testamento, vel ab intestato, hæreditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu.

Ad dignitates, & officia admittit.

§.5. Necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia secularia, publica, vel priuata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ac clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros & Presbyteratus ordines, si ad illos nondum promoti sunt, promoueri, & postmodum charactere, & Ordinibus huiusmodi, illorumque Priuilegiis vti, ac in eisdem ordinibus etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque, cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & Officia etiam curata, & electiua in Cathedralibus & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ, non tamen in Cathedralibus, ac dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus, post Pontificalem maiores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis huiusmodi fuerint, si sibi aliàs canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in illis, recipere, & dummodò plura simul non sint, quàm quæ à Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere liberè, & licitè valeant, similiter dispensamus.

A pensionibus dispensat.

§.6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, prouisiones, Commendæ, ac præsentes, & quæuis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma Breuis pro illis expediendæ gratis vbique expediantur, tam de capienda possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quam in fauorem literarum Apostolicarum: vbi illis super prouisionibus quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, prout nostris Familiaribus, & continuis Commensalibus etiam gratis dantur, ac conceduntur, ac dari, & concedi debent, præcipimus, & mandamus, ac Dapiferis præfatis, & eorum singulis, vt quicumque loci Ordinarij, vel Canonici Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quam extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quascumque Pensiones annuas eis, eorumque singulis super fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & emolumentis vniuersis, certis, & incertis, ac distributionibus quotidianis quarumcunque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac Dignitatum, & Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam per S.R.E. Cardinales obtentorum, & imposterum obtinendorum, cum cura, & sine cura, Sæcularium, aut quorumuis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & prouentus, aliaque emolumenta, & distributiones huiusmodi reseruatas, seu reseruatos, ac reseruandas, seu reseruandos, etiamsi aliàs semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint, vsque ad summam centum ducatorum in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & prouentus, & alia emolumenta, & distributiones huiusmodi, vsque ad summam prædictam, vni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis, quoteumque, quæcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, aliàs tamen pensionum huiusmodi capacibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Dapiferis reseruatæ, seu reseruandæ fuerint, etiam absque beneficia huiusmodi obtinentium consensu, integrè persoluendas, seu persoluendos, & per eos percipiendas, exigendas, leuandas, ac percipiendos, exigendos, leuandos, reseruare, constituere, & assignare valeant, ipsique Translatarij in possessionem dictas Pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ existebant, in omnibus, & per omnia subrogari esse censeantur, etiam concedimus, & indulgemus, & etiam si similem gratiam à Prædecessoribus nostris aliàs forsan obtinuerunt, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulatiuè eos gaudere, & potiri volumus.

Translationes pensionũ concedit eo modo, de quo in const.

§.7. Decernentes ipsas translationes, & nouas reseruationes, constitutiones, & assignationes Pensionum, seu fructuum, reddituum, & prouentuum, aliorumque huiusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsusque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & prouentibus reseruatæ fuerint, obtinentes, ad illas persoluendas efficaciter obligatos fore, ac eisdem Dapiferis, vt ratione quarumcunque Pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, vt præfertur, vel aliàs quomodolibet qualificatis, non tamen vltra summam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, tunc, & pro tempore reseruatarum, ac reseruandarum, habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis, dummodò ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minimè debeant, nec ad id à quoquam cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, aut censuras, etiam priuationis, seu cessationis ipsarum Pensionum ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reseruatas, vt præfertur, etiamsi matrimonium contraxerint cum vnica tantum, & virgine, recipere, & retinere.

Ad testandũ validitas.

§.8. Postremò quod bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcunque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac Dignitatum quarumcunque per eos aliàs obtentorum, & obtinendorum, aut aliàs quomodolibet, & quouis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitimè tamen & licitè acquisita, & acquirenda, etiam in Vrbe, eiusque districtu, ac vbicumque existentia, spoliis minime subiaceant: sed ipsi Dapiferi, etiamsi Religiosi alicuius Militiæ, etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in fauorem quarumcunque Personarum, de iure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco, quantumvis remoto, eos decedere contigerit, testari, & alias disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere liberè, & licitè valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

A molestiã liberat.

§.9. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus S. R. E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis spoliorum huiusmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in huiusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Testamenti, & Codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis huiusmodi, seruatis de iure seruandis, faciendas semper, & perpetuò validas, & efficaces fore, nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad literas super præsentibus conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas, etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minùs validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, easdemque præsentes, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis reuocationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, decretis,

Constitutio

Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum renocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ à Nobis, & dicta Sede pro tempore, & de quibusvis causis, etiam vrgentissimis, etiam in Diuini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenus, vel imposterum emanauerint, minimè comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri. Sicque per quoscumque Iudices, etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & diffiniri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditioni gratis eam mandat.

§.10. Et insuper dilectis filiis Referibendario; & Computatori Collegij Scriptorum literarum Apostolicarum, & aliis; ad quos earundem literarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus mandamus vt easdem præsentes, & forsan alias literas super præmissis omnibus, tam coniunctim, quàm diuisim, ac pro singulis quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, gratis de mandato nostro vbique in omnibus Officiis, etiam Abbreuiatorum, Solicitatorum, Secretariorum Plumbi, & Registri, absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis faciendas, omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, & expediri faciant.

Contrariis derogat.

§.11. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deuentum, quibus aliàs per præsentes non intendimus derogate, ac regula nostra de præstando consensu in Pensionibus, ac felicis recordationis Pij Papæ IV. Prædecessoris nostri, de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres Menses præsentandis, ac registrandis, ac recolendæ memoriæ Pij Papæ V. etiam Prædecessoris nostri contra Illegitimos, ac Pictauiensis Concilij, & aliis Apostolicis, ac etiam in Vniuersalibus, Prouincialibusque Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, & Monasteriorum, Ecclesiarum, Ordinum, etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani, ac etiam Vrbis Romæ, & aliarum Ciuitatum, Oppidorum, & Terrarum, aot Cameræ prædictæ, ac quarumvis Vniuersitatum, etiam iuramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, stabilimentis, vsibus, & natoris, decretis, ac etiam nouis reformationibus, ac etiam legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam Sacris Canonibus: Priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis Superioribus, ac personis, & locis quibuscumque in genere, vel in specie sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis decretis, etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam Consistorialiter, ac aliàs forsan in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis, inter alia disponentibus, quod beneficia Vrbis nonnisi personis certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militiarium expresse professis conferri, & commendari soleant, quibus omnibus, etiamsi alias pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum teoores, ac si de verbo ad verbum, oihil penitùs omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse harum serie Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio I.

Et cum absolutione à censuris ad effectum, &c. & in casibus regulæ de insordescentibus, cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo iure quæsito, aliisque necessariis, & opportunis derogationibus, quatenus opus sit, & quod indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium, & singolorum maior, & verior specificatio, & expositio fieri possit in literis, in quibus singulorum Dapiserorum nomioa, & cognomina, ordines, qualitates, gradus, Diœceses, Patriæ, & alia requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possiot, iuxta Notulam per ipsos, seu eorum Deputatos confectam simul, vel ad partem, etiam in vna, non facta mentione de illa, vel aliis, provt videbitur expedire, expediendarum, &c.

§.12. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum transumptis, etiam impressis, & sigillo, ac manu alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides, tam in iudicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Volumus autem, quòd sola præsentis Motus proprij nostri Signatura sufficiat; & vbique fidem faciat in iudicio, & extra illud, regula quacumque contraria non obstante.

FIAT. I.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, quartodecimo Kal. Septembris. Anno primo. *Dat. F. A 1. die 19. Aug.*

Nomina autem ipsorum Dapiferorum sunt hæc, quæ sequuntur.

PAulus Strada Romanus Clericus Coniugatus, noster dum Cardinalatus honore fungebamur. Gentilius Fidelis Clericus Camerinensis, Francisci Ostiensis Barberini. Ioannes Gamba I. V. D. Sacerdos Rauennatensis, Martij Portuensis Ginetti. Abbas Carolus Vainus Commendatarius Sanctorum Mauritij, & Lazari Romanus, Antonij Præstini Barberini: Ioannes Baptista Vannius Clericus de Caldarola, Ioannis Baptistæ Tusculani Palotti. Baldus Corradus Clericus Maceratensis, Francisci Mariæ Sabinensis Brancatij. Canonicus Guidus Mucciolus Sacerdos de Burgo Pacis Vrbaniensis, Vlderici Albanensis Carpinei. Antonius Talentius Canonicus Romanus, Ernesti Adalberti S. Praxedis Harrach. Franciscus Botius Sacerdos, & Canonicus Genuensis, Stephani S. Laurentij in Lucina Duratij. Ioseph Lampanus Clericus I. V. D. à Monte Flascone, Iulij Sanctæ Priscæ Gabriellij. Paulus Nicola Vinerius Laicus Recanatensis; Virginij Sanctæ Mariæ Angelorum Vrsini. Cæsar Sega Clericus Bononiensis, Cæsaris Sanctorum quatuor Coronatorom Facchenetti. Alexander Libicinius Clericus, & Prior S. Siffoini Diœcesis ·ixmo. Hieronymi Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio Grimaldi. Comes Ioanoes Baptista Lauerchius Laicus Faënsis, & Eques Sancti Stephani, Carob Sancti Stephani in Capite Rosserti. Antonius Maria Perronius I. V. D. Sacerdos à Monte Reale Diœcesis Reatinæ, Nicolai Sanctæ Mariæ Transtiberim Ludouisij. Ioaones Baptista Tamphanus Sacerdos Forosemproniensis; Alderani Sanctæ Pudentianæ Cybo. Hieronymus Lancettus Clericus Cesenatensis, Federici Sancti Petri ad Vincula Sforria. Felix Bonafides Clericus Firmanus, Benedicti Sancti Honuphrij Odescalchi. Ioannes Baptista Pellegrinus Clericus Mediolanensis, Laurentij Sanctorum Quirici, & Iulitæ Raggij: Ioannes Rennius Ambianensis Diœc. Laicus, Francisci Pauli S. Mariæ super Mineruam de Retz. Carolus Vismara Laicus Mediolanensis; Aloysij S. Alexij Homodei.

Benedictus Mazzinus Clericus Romanus, Petri S. Marci Othoboni. Fuluius Augustinus Venetianellus Clericus I. V. D. Vrbinatensis, Laurentij S. Chrysogoni Imperialis. Angelus Clanellunus Laicus Reatinus, Giberti Sanctorum Ioannis, & Pauli Borromei. Iulius Guascus Clericus Romanus, Marcelli S Stephani in Monte Cælio Sanctacrucij: Ioannes Baptista Puceata Clericus Bergomensis, Ioannis Baptistæ S. Marcelli Spadæ. Angelus Vignatus Laicus Lodegianus, Francisci S. Mariæ in Via Albicij. Franciscus Horatius Speculus Clericus Romanus, Octauij S. Cæciliæ de Aquauiua: Antonius Theodosius Senensis Clericus, Flauij S. Mariæ de Populo Chisij. Thomas Claudius Clericus Coniugatus Pergulensis, Scipionis S. Sabinæ Delcij. Franciscus Salundocius Clericus Florentinus, Hieronymi S. Agnetis extra mœnia Farnesij. Michael Bizzottus Sacerdos Canonicus Ecclesiæ Collegiatæ Sanctorum Paulini, & Donati Lucensis, Hieronymi S. Hieronymi Illyricorum Bonuisij. Hieronymus Piccolomineus Clericus Senẽsis, Antonij S. Augustini Bichij. Dominicus Venantius Clericus Nepensis, Petri S. Calixti Vidoni. Hieronymus de Dominicis Sacerdos Belfortis Camerinensis Diœcesis, Gregorij S. Thomæ in Parione Barbarici. Franciscus Antonius Scarincius Clericus Romanus, Hieronymi SS. Marcellini, & Petri Boncompagni. Hieronymus Mucciolus Clericus Pisaurensis, Alphonsi S. Crucis in Hierusalem Littæ. Ioseph Fiduccius Clericus de Monte Pulciano, Nerij Sanctorum Nerei, & Achillei Corsini. Philippus Argentus Laicus à Ciuitate Vetere, Caroli S. Anastasij Bunelli. Ludouicus Gabutius Sacerdos Firmanus, Cœlij S. Petri in Monte Aureo Piccolominei. Ioannes Antonius Fiducius Clericus Coniugatus de Monte Pulciano, Caroli S. Susannæ Carafæ. Dominicus Minutius Sacerdos à Montealbotto Senogalliensis Diœcesis, Palutij Sanctorum duodecim Apostolorum Palutij Albertonij. Petrus Franciscus Iandinus Sacerdos Foroliuiensis, Cæsaris S. Ioannis ante Portam Latinam Rasponi. Lelius Bertonus Clericus Rolanus, Nicolai S. Mariæ Transpontinæ de Comitibus. Comes Fabritius Torglionus Clericus Anconitanus, Iacobi S. Mariæ de Pace Nini: Petrus Valtronius Monsauiniensis I. V. D. Clericus Diœcesis Aretinæ in Etruria, Caroli Roberti Victorij. Iulius Puttius Sacerdos à Speria Diœcesis Sarsanensis, Iulij Spinulæ. Abbas Didacus Tahassus Diœcesis Sulmonensis, Innici S. Clementis Cataccioli. Thomas Perteria Clericus à Saxoferrato, Ioannis Delphini. Iulius Florinus Regiensis Coniugatus, Rinaldi S Nicolai in Carcere Tulliano Estensis. Camillus Cerronius Canonicus Cathedralis Ferrariensis, Ioannis Stephani S. Agathæ Donghij. Adrianus Corromanus Clericus Coniugatus Perusinus, Pauli Emilij S. Mariæ in Cosmedin Rondinini. Marcos Mellinus Romanus Clericus Coniugatus Francisci S. Mariæ in Vialata Maidalchini. Ioseph Danzaert de Beueren, Clericus Flandrensis, Frederici S. Cæsarei de Hassia. Antonius Comes Clericus Camerinensis, Caroli S. Angeli in foro Piscium Barberini. Petrus Carolus Capellettus Clericus Coniugatus Reatinus, Caroli S. Eustachij Pij. Franciscus Gentilucius Clericus Lauretanæ Diœcesis Caroli S. Eustachij Gualterij. Antonius Fauonius Canonicus Cathedralis S. Seuerini, Decij S. Adriani Azzolini. Hieronymus Valentinus Sacerdos Hortensis, Odoardi SS. Cosmæ, & Damiani Vecchiarelli. Dominicus Ranconius Laicus Ferrariensis, Iacobi S. Mariæ in Aquiro Transoni. Gasparus Plantanidus Clericus Romanus, Francisci Mariæ SS. Viti, & Modesti Mancini. Ioannes Hieronymus Rosolinus I. V. D. Romanus, Angeli S. Georgij ad velum aureum Celsi. Anibal Benignus Clericus Camerinensis, Pauli S. Mariæ de Scala Sabelli Peretti. Pascasius de Forneriis Gallus Marsicensis Clericus coniugatus, Ludouici de Vandosme Diaconorum S.R.E. nuncupatorum.

Constitutio super Reformatione Iurisdictionis Tribunalis Burgi. VI.

CLEMENS EPISCOPVS Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. *Edita An. D. 1667.*

IN hoc primo Nostri Pontificatus ingressu id à Nobis nostri muneris ministerium exigit, vt in remotos æque, ac proximos paternæ charitatis officium extendatur: nulli tamen inuidiosum fore credimus, si à dilectis filiis Almæ Vrbis nostræ habitatoribus, iisque potissimum, qui illius Regionem Burgi vocabulo nuncupatam nostro Vaticano Palatio propinquam sub oculis ferè nostris inhabitant, nostra beneficia initium capere conspiciantur. *Exordium.*

§. 1. Propterea cum fel. rec. Iulius Papa III. Prædecessor noster per suas sub Annulo Piscatoris die 2x. Febr. anni 1550. Pontificatus sui Primo expeditas literas Gubernatori vtriusque Burgi S. Petri priuatiuam, & particularem Iurisdictionem ciuilem, & criminalem, merumque & mixtum Imperium, ac gladij potestatem concesserit, cum facultate deputandi Iudices, Procuratorem Fiscalem, Notarios, & Exequutores, eaque Iurisdictio postmodum à nonnullis ex Prædecessoribus nostris, in similium Gubernatorum electione, per alias eorum literas sub plumbo, seu Annulo Piscatoris, vt præfertur, expeditas, renouata, & declarata, & forsan consuetudine amphata extiterit.

§. 2. Nos considerantes, quod multa etiam ab initio maturè discussa, & ad optimum finem instituta tractu temporis diuersimodè regenda, & gubernanda sunt, experientia, & successiua rerum mutatione sic docentibus, certioresque insuper facti, quod eidem Burgi Tribunali pro congrua Officialium eiusdem sustentatione non aliter prouisum sit, quam ex taxis maioribus, & grauioribus excedentibus taxas aliorum Tribunalium, & præcipuè Gubernij Vrbis: atque hinc dispendia, & querimoniæ oriantur illorum, quorum beneficio erectum fuit; Quodque ex Tribunalium multiplicitate frequenter contentiones super iurisdictione insurgunt, necnon inter sese discrepantes processus, quæ omnia & Reis molestias aggrauant, & causarum expeditioni impedimento sunt. *Causas docet Clem. IX cur ad reformationem procedat.*

§. 3. Proinde subditorum nostrorum commodo, & recto iustitiæ cursui consulentes, nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium ad hoc à nobis specialiter deputatorum desuper auditis sententiis, hac nostra perpetuò valitura Constitutione præfatam Iulij, aliasque quascumque Prædecessorum nostrorum Constitutiones, ac literas (quarum tenores hic pro expressis, & insertis haberi volumus) vt præfertur emanatas, in ea tantùm parte, cui hæc nostra Constitutio aduersatur, reuocamus, & annullamus, quas tamen in reliquis in suo robore permanere volumus. Et in futurum dilectum filium nunc, & pro tempore existentem Almæ Vrbis nostræ Gubernatorem eiusdem Burgi Vicegubernatorem priuatiuè pro causis ciuilibus, criminalibus, & mixtis, cum omnibus facultatibus sibi in aliis dictæ Vrbis Regionibus, etiam vigore literarum, seu chirographorum, de quibus specialis, seu specialissima mentio habenda foret, competentibus, per præsentes deputamus, ac deputatum esse volumus, & decernimus. Ita quod pro Burgi causis huiusmodi nobis, successoribusque nostris tantùm, & non aliis rationem reddere, aut parere teneatur. Et cum iam ex speciali nostro chirographo indemnitati possessoris officij Notariatus dicti Burgi consultum sit, mandamus eidem Gubernatori Vicegubernatori, vt præfertur deputato, quatenus pro exercitio Iurisdictionis Burgi huiusmodi eisdem Iudicibus, Exequutoribus, carcerumque Custodibus, quibus in gubernio Vrbis vtitur, ac iis Notariis, qui de mandato

dato nostro pro prædictis causis eiusdem Burgi deputari fuerint, vtatur, & ab omnibus supradictis, alijsque Officialibus in eisdem causis ciuilibus, criminalibus, & mixtis, Vrbis gubernij taxas seruari faciat.

Iubet Edicta Gubernatoris Vrbis ab habitatoribus Burgi obseruari.

§. 4. Declarantes, quod Edicta, Decreta, Sententiæ, & Acta, quæ ab eiusdem Vrbis Gubernatore, siue eius Locumtenentibus, alijsque Officialibus pro tempore emanabunt, in Burgo, & ab eius habitatoribus (vigore Iurisdictionis, quam nos eidem Vrbis Gubernatori, vti Vicegubernatori Burgi per præsentes tribuimus) obseruari debeant, etiamsi in edictis, decretis, sententiis, alijsque actis prædictis talis titulus non exprimatur, ac Locumtenentes, Substitutos, Exequutores, aliosque Officiales pro gubernio dictæ Vrbis deputatas eo ipso, etiam pro eisdem causis Burgi deputatos esse, & censeri debere: priuatiuam tamen Notario tam criminali, quàm ciuili, ac Mandatario pro causis ad dictam Regionem Burgi pertinentibus deputandis reseruantes.

§. 5. Iniungentes eidem Vrbis Gubernatori, vt omnes scripturas, omniaque acta vsque in præsens in officio Burgi extantes, & extantia ad officium gubernij Vrbis asportari, illasque, & illa, prout causas ciuiles, aut criminales concernunt, Notarijs ciuilibus, & criminalibus pro causis Burgi deputandis separatim, & respectiuè consignari faciat, præuio tamen illarum, & illorum Inuentario, ad hoc vt de eisdem rationem reddere teneantur.

Decursum in ciuilibus A. C. reseruat.

§. 6. Recursum autem in ciuilibus causis Burgi, Cameræ nostræ Apostolicæ Generali Auditori, prout antea competebat, reseruamus.

§. 7. Iniungimus præterea eidem Vrbis pro tempore Gubernatori, vt in Burgo pro bono ipsius gubernio, & incolarum securitate tot Birruarios sub vno vigili Conductore, quot sibi prudentia præuia suaserit, & exegerit necessitas, morari curet.

Iurisdictioni Iudicis Burgi derogare non intendit.

§. 8. Declarantes etiam in locis, & causis ciuilibus, & criminalibus, & mixtis, in quibus Burgi Iudex iurisdictionem priuatiuam habebat, nullam deinceps iurisdictionem acquirere, seu exercere posse alia Tribunalia, Iudices, & Exequutores Vrbis, quæ & qui ante præsentium emanationem in eisdem eam non exercebant: Volentes, vt supra dictum est, quod præfata iurisdictio Vrbis tantùm Gubernatori, tanquam Burgi Vicegubernatori, eiusque Curiæ priuatiuè concessa censeatur. Quodque in reliquis, iis tantum exceptis, de quibus in præsentibus dispositum est, Burgi Gubernatori a nobis, successoribusque nostris pro tempore pariter eligendo, eædem prærogatiuæ, honores, emolumenta, etiam ex pœnis, confiscationibus, ac Notariorum, & Mandatariorum responsionibus prouenientia, commodaque omnia remaneant, quibus Burgi Gubernatores, qui pro tempore fuerunt, hactenus fruiti sunt, & frui consueuerunt. Cum Burgi gubernium nequaquam extinguere, seu supprimere, sed tantummodò normam, & quibus ministris illud regendum, & administrandum sit, præscribere intendamus.

§. 9. Verùm quia Conclauis Gubernator in Burgo Iurisdictionem exercere solitus est: Volumus, & ordinamus, quod idem Conclauis Gubernator à Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Collegio pro tempore eligendus Sede Apostolica vacante in eodem Burgo, hoc est, in situ, qui à Burgi mœnibus includitur, & à flumine prope portam Sancti Spiritus incipiendo ad portam Equitum leuis armaturæ, ad portam Fabricam, & deinde ad Portam Angelicam, & portam Castelli vulgò nuncupatam, ad Pontem vsque S. Angeli inclusiuè decurrit, comprehensis ex parte Burgi ripis fluminis, earumque annexis, eandem iurisdictionem ciuilem, & criminalem, merumque & mixtum Imperium habeat, prout in prætentis Sedis prædictæ vacationibus habebat, sed in alijs locis extra Burgi mœnia huiusmodi remanentibus, in quibus Burgi Iudex iurisdictionem priuatiuam exercebat, eandem Vrbis Gubernator prædictus, tanquam Burgi Vicegubernator, tam plena, quam vacante Sede huiusmodi exerceat. Declaramus insuper, quod iurisdictio præfata Conclauis Gubernatori concessa, causas tantum comprehendit, quæ post eius electionem inceperint, relictis alijs, quæ ante eius electionem huiusmodi incohatæ fuerint, absque vlla suspensione, & impedimento, dictæ Vrbis Gubernatori, ad quem & illæ deuoluantur, quas prædictus Conclauis Gubernator, antequam expiret eius iurisdictio, quam nos initio sequentis post Summi Pontificis electionem diei terminare decernimus, absoluere non potuerit.

§. 10. Volumus etiam, quod pro dicta iurisdictione exercenda Conclauis Gubernator in causis criminalibus deputet vnum ex substitutis Locumtenentibus in in Vrbis Gubernio: pro causis verò ciuilibus ciuilem Gubernatoris Vrbis Locumtenentem, & in vtrisque causis Exequutoribus Gubernatoris Vrbis vtatur, Notariosque, & respectiuè Mandatarium assumat illos, per quos acta, & ciuiles, ac criminales causæ Burgi respectiuè in futurum agentur, & ab omnibus seruari omninò curet taxas, quibus vtitur Vrbis Gubernator, cui strictè præcipimus, & mandamus, vt eosdem Locumtenentes, Notarios, & Exequutores, & alios ministros necessarios Gubernatori Conclauis promptè, & sine difficultate subministret.

§. 11. Mandamus insuper Custodibus qualiumcunque Vrbis carcerum, quod recipiant, custodiant, & relaxent delinquentes ad eorum carceres transmissos à Tribunali gubernij Conclauis, iuxtà illius Gubernatoris ordinationes, & mandata: Dantes facultatem eidem Gubernatori Conclauis mittendi eius Locumtenentem criminalem, & Ministros, ad actus opportunos faciendos pro causis ad eum spectantibus, ad quoscumque carceres, & alia loca Vrbis, vbicunque opus fuerit.

Venditionem domorum pro Officialibus Burgi, & Carceribus Thesaurario Cameræ committit.

§. 12. Denique committimus dilecto filio nostro, & Cameræ nostræ Apostolicæ præfatæ Generali Thesaurario, vt pro eadem Camera vendat, seu vendere faciat domum, seu domos, quæ antea pro Officialibus Burgi, & carceribus eiusdem Tribunalis inseruiebant, & venditione facta pretium recipiat, siue, si ipsi ita videbitur, eas ad vsum priuatarum domorum reductas locet, locandasque curet, cui prouinde necessariam, & opportunam facultatem concedimus.

§. 13. Decernentes præsentes literas semper, & perpetuò validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, nec eas sub quibusvis reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut alijs contrarijs dispositionibus, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis editis, & edendis comprehendi, nec per eas reuocatas esse, aut fore, vel censeri posse: sed quoties eas comprehendi, aut reuocari contigerit, toties ex nunc, prout ex tunc in pristinum statum restitutas, & de nouo concessas esse: Sicque & non aliter per quoscumque Iudices Ordinarios, vel delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac Palatij nostri Apostolici, & dictæ Cameræ Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarijs derogat.

§. 14. Non obstantibus quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ præfatæ Regula de iure quæsito non tollendo, ac prædicta Iulij Tertij, alijsque Prædecessorum huiusmodi Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Tribunalis Burgi, & Vrbis huiusmodi, quatenus in aliquo obstent, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum forsan quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de alijs pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque

totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, eisdem præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§. 15. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrarum reuocationis, annullationis, voluntatis, deputationis, mandati, iniunctionis, reseruationis, declarationis, intentionis, commissionis, concessionis, ordinationis, derogationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

D. P. An. 1. die 1. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ 1667. Kalend. Septemb. Pontificatus nostri anno primo.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1667. Indictione quinta, die verò vigesima octaua Septembris, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & Domini nostri D. Clementis Diuina Prouidentia Papæ IX. anno primo, supradictæ Literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valuas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Franciscum Petrum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Ioannes Iacobus Pelliccia Mag. Curs.

VII. Confirmatio quorumdam Decretorum editorum in Capitulo Generali Fratrum Minorum Ordinis Sancti Francisci Capuccinorum.

Edita A. D. 1667.

CLEMENS PAPA IX.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

DEbitum Pastoralis Officij, quo Ecclesiæ Catholicæ regimini diuina dispositione præsidemus, exigit, vt paternam Christifidelium diuinis obsequiis sub suaui arctioris Religionis iugo mancipatorum, vberesque bonorum operum fructus benedicente Domino proferre iugiter satagentium curam gerentes, illa, quæ pro felici, prosperoque eorum regimine prouidè constituta esse noscuntur, vt firma atque illibata persistant, Apostolici muniminis patrocinio roboremus.

Causa approbationis decretorum.

§. 1. Exposuit siquidem nobis nuper dilectus filius noster Hieronymus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis Farnesius nuncupatus, Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum, apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector, quod in nupero Capitulo Generali dicti Ordinis cum consensu, & approbatione omnium Vocalium in eo congregatorum facta, & stabilita fuerunt pro felici eiusdem Ordinis gubernio decreta, seu capitula tenoris qui sequitur, videlicet.

Decreta referuntur.

§. 2. Primò. Cum non possit Pater Generalis complete totam Religionis visitationem decursu sexennij, expedit differre officium Generalatus vsque ad septennium: & quod si durante septennio, non completa visitatione decedat, primus Diffinitor sub nomine Vicarij Generalis perficiat visitationem, & maneat in officio vsque ad complementum dicti septennij: ipso autem impedito, vel non valente, succedat alius Diffinitor gradatim iuxta Constitutiones. Secundò. Cum Capitula Prouincialia modò sint annualia, expedit, vt in posterum fiant tantùm de triennio in triennium, & singulis annis fiat Congregatio intermedia, in qua subrogentur noui Guardiani illis, qui tempus iam compleuerunt: sicut etiam illis, qui licet tempus non compleuerint, minùs tamen apti reputabuntur: in eadem etiam fiat syndicatus Procuratoris Prouincialis per quatuor Diffinitores ad hoc specialiter in hoc Diffinitorio congregandos, vbi dicat suam culpam, consignet, & deponat Sigilla in signum humilitatis, quamuis ipse non sit depositus, salua tamen facultate Patri Generali conuocandi prædicta Capitula occasione suæ Visitationis, vel alias, si, & quando iudicauerit necessarium. Tertiò. Procurator Generalis non concurrat ad Generalatú in Capitulis in posterùm celebrandis dumtaxat. Quartò. Diffinitores actuales in posterum (durante eorum officio) non possint eligi in Guardianos: habebunt tamen vocem in Capitulo Prouinciali, dum actu sint Diffinitores, vel Custodes ad Capitulum Generale, etiamsi non concurrant ad Discretatum. Exprouincialis verò post annum poterit eligi in Guardianum iuxta Constitutiones. Quintò. Diffinitores completo Diffinitoriatus officio nullam habeant præcedentiam, sed illum tantum locum obtineant, qui ipsis non ex officio iam completo, sed ex antiquitate professionis debetur. Sextò. Patres Generalis, & Prouinciales completo eorum officio sedeant (durante Capitulo,) in vltimo loco Sacerdotum, & per aliquot dies abluant vtensilia similiter in Processionibus, quæ fiunt durante Capitulo, occupent vltimum locum Sacerdotum. Septimò. Guardiani tempore Aduentus nullo modo concionentur extra locum suæ Guardianiæ, quod etiam seruetur tempore Quadragesimæ, nisi agatur de Concionatoribus insignibus, vel vrgens necessitas suaserit P. Generali eos in casibus particularibus dispensandi, & tunc idem Generalis prouideat Conuentui de Vicario graui & idoneo. Concionatores verò prædicti non mittantur nisi ad Prouincias, & loca viciniora. Octauò. Non prædicent Lectores tempore Quadragesimæ, sed per totum anni cursum lectionibus incumbant. Studentes non mittentur in aliam ab alia familia, in qua student: nulli concedatur Lector particularis: studeant per septennium integrum, super quibus dispensari non possit. Nonò. Concionatores non concionentur extra suas Prouincias, nisi sint Prædicatores insignes, & concionari debeant in Cathedralibus, seu aliis conspicuis Ecclesiis. Decimò. Confessores non admittantur ad audiendas confessiones Fratrũ, & Lectores ad lecturam, nisi approbati fuerint præuio rigoroso examine, ac per vota secreta Examinatorum. Vndecimo. Diffinitores Generales resideant Romæ, quibus pro vrgentibus, & grauioribus negotiis Religionis sit communis commissio generalis facta Patri Procuratori Generali a P. Generali: ita vt procedant insimul, & coniunctim vsque ad Capitulum generale, in quo singuli habebunt vocem electiuam tanquam vnus ex Custodibus suarum Prouinciarum. Duodecimò. Prouinciales qui nondum compleuerint triennium, durent donec compleant. Oratio mentalis quæ tempore æstiuo fiebat post meridiem, fiet mane ad primam. Hieronymus Cardinalis Farnesius Protector. Fr. Fortunatus Minister Generalis. Fr. Bonauentura à Recineto Procurator Generalis. Fr. Aloysius a Verona Diffinitor Generalis. Fr. Lucas Maringuis Diffinitor Generalis. Fr. Franciscus de Xeres Diffinitor Generalis. Fr. Claudius Bituricensis Diffinitor Generalis.

Concedit prout in rub.

§. 3. Cùm autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Hieronymus Cardinalis decreta, seu Capitula huiusmodi, quò firmius subsistant, & seruentur exactiùs, Apostolicæ confirmationis nostræ robore communiri summopere desideret: Nos piis eiusdem Hieronymi Cardinalis votis fauorabiliter, quantum cum Domino possumus, annuere cupientes, supplicationibus ipsius Hieronymi Cardinalis Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta, seu Capitula præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

§. 4. Mandantes propterea, & præcipientes in virtute

tute

tute Sanctæ Obedientiæ, ac sub priuationis vocis actiuæ, & passiuæ pœna per transgressores ipso facto incurrenda omnibus, & singulis memorati Ordinis Superioribus, Fratribus, & personis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, vt decreta, seu Capitula præinserta inuiolabiliter obseruent. Ac decernentes ipsas præsentes literas, & Capitula, seu decreta præinserta semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & in futurum quandocunque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dicti Ordinis, & aliis quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, vt præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 1, die 9. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 9. Septemb. 1667. Pontificatus nostri anno primo.

VIII. Confirmatio Decreti Alexandri Papæ VII approbantis nonnulla Capitula ad reformationem Fratrum Ordinis Minorum Sancti Francisci Conuentualium nuncupatorum, interuenientia.

Edita An. D. 1667.

CLEMENS PAPA IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Debitum pastoralis officij quo Ecclesiæ Catholicæ adstringimur, Nos admonet, vt paternam virorum Religiosorum curam gerentes, ea quæ pro felici reformationis inter eos institutæ progressu prouidè facta esse noscuntur, vt firma, atque illibata permaneant, Apostolici præsidij robore muniamus.

Causa Decreti.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filij Fratres Reformati Ordinis Minorum Sancti Francisci Conuentualium nuncupatorum, quod alias circa transitum Fratrum Conuentualium Ordinis huiusmodi ad reformationem facta fuerunt nonnulla Capitula tenoris qui sequitur, videlicet.

Referuntur capitula ad reformationem conducentia.

§. 2. Primo che tutti quelli Conuentuali quali vorranno passare a viuere in detta riforma siino tenuti, & obligati chiedere licenza, & ottenere l'assenso dal Padre Generale pro tempore, ouero dal Padre Prouinciale della sua Prouincia di far tal passaggio, & essi Generale, è Prouinciale conosciuto però che haueranno detto transito desiderarsi per buon fine siino tenuti concederlo à proportione però della capacità de Conuenti tenuti da essi Riformati. Secondo che quelli Conuentuali che vorranno passare à detta riforma doppò ottenuto l'assenso del Generale, ò Prouinciale della loro Prouincia siino anco tenuti riportar l'assenso del Guardiano, ò Superiore locale di quel Conuento doue vorranno entrare. Terzo, che à quelli Conuentuali quali canonicamente cioè, osseruate le sopradette conditioni saranno entrati à detta Riforma sia solo lecito vscire da essa Riforma à loro voglia per il tempo d'vn anno cominciando dal loro Ingresso in essa Riforma, ma quello passato non possino vscire da detta Riforma senza licenza in scriptis del Padre Generale, è fede fattagli dal Superiore locale di quei Conuenti doue saranno vissuti, che essi partano per causa legitima, è non per eccessi commessi in detta Riforma. Quarto, che se alcun Conuentuale legitimamente entrato in detta Riforma passato vn anno doppo il suo ingresso in essa vscira, e tornarà alla detta Conuentualità non osseruate le sopradette conditioni sia irremissibilmente punito con la pena di vn'anno di Carcere formale, della priuatione di voce attiua, e passiua, nella quale non possa esser reintegrato senon dal Summo Pontefice. Quinto, che quelli Conuentuali quali entraranno in detta Riforma per tutto il tempo nel quale viueranno in essa siino tenuti osseruare l'Instituto di Riformati, & i Superiori locali possino forzarli all'osseruanza in caso che promesse molte correttioni gli detti Superiori locali non riportassero dall'Inosseruatori l'osseruanza desiderata debbano auuisarne il Padre Generale quale conosciuta la verità punisca li transgressori con pene opportune, è persa ogni speranza all'emendatione possino punirli etiam con l'espulsione da detta Riforma, rimettendoli alla Conuentualità. Sesto, il Padre Generale, ò per se stesso, ò richiestone da alcuni Prouinciali volendo seruirsi per publico beneficio d'alcuni Conuentuali quali saranno passati à viuere tra Riformati, etiam che fra essi vi siano stati molti anni possa chiamare qualunque gli parerà atto per il suo fine, acciò passi a viuere come prima trà essi Conuentuali in quel Conuento che à esso Padre Generale piacerà & il chiamato sij tenuto obedire, e ritornare frà Conuentuali. Settimo, che il Padre Generale presa informatione del più zelante, & osseruante che sia fra Riformati in ciascheduna Prouincia, nelle quali si trouano i loro Conuenti lo deputi per osseruare con particolar cura il viuere dell'altri Riformati affinche auuisi subito trouando che alcuni di essi deuijno dall'Instituto loro il P. Prouinciale accioche trouata l'inosseruanza restino puniti, e non bastando per ridurli all'osseruanza sia tenuto auuisarne il Padre Generale, e da esso aspettare il remedio opportuno. Ottauo, che nell'elettione de Guardiani nelli Conuenti d'essi Riformati, si osserui nell'altre Prouincie, quanto di presente si osserua nella Prouincia di Napoli cioè, che habbino facoltà i stantianti in ciascheduno Conuento di essi Riformati capitolarmente congregati con il loro Superiore locale proporre al Definitorio in Capitolo, ò Congregatione Prouinciale due de loro Riformati acciò da esso Definitorio vno de due proposti sij eletto Guardiano per l'anno corrente.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, felic. recordationis Alexander Papa VII. Prædecessor noster subscripta Capitula ad se relata per Decretum die 21. Septembris 1657. emanatum approbauerit, & ab omnibus ad quos pertinet, inuiolabiliter obseruari præceperit, dicti verò Exponentes eadem Capitula, quo firmius subsistant, & seruentur exactiùs, etiam Apostolicæ nostræ confirmationis munimine roborari summopere desiderent.

Confirmat prout in rubrica.

§. 4. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes: Supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, audita relatione status huius Reformationis, eiusque Conuentuum necessitate perspecta, omnia, & singula Capitula præinserta, emanatumque

rumque super eorum approbatione dicti Alexandri Prædecessoris decretum huiusmodi auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentes literas, ac Capitula præinserta, & decretum huiusmodi semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, eiusque Prouinciarum, & Conuentuum quorumvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur vbique, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 1. die 16. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Septemb. 1667. Pontificatus nostri anno primo.

IX. Quod Presbyteri Societatis IESV Officium cum Octaua de præcepto, & Missam Conceptionis B. Mariæ Virginis recitare, & celebrare valeant.

Edita An. D. 1667.

CLEMENS PAPA IX.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Augustissimæ, atque Gloriosissimæ Virginis Dei Genitricis Mariæ, cuius virtutem, & pulchritudinem Sol, & Luna mirantur, natura obstupescit, Infernus contremiscit, cultum, & venerationem in terris quanto possumus studio promouere satagentes, pia fidelium, eorum præsertim, qui Altissimi obsequiis sub suaui Religionis iugo mancipati, aliis ad opera pietatis exemplo prælucent, & salubri directione viam monstrant, vota in idipsum tendentia libenter exaudimus, ac fauoribus, & gratiis prosequimur opportunis.

Concedit prout in rub.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filij Ioannis Pauli Oliuæ Præpositi Generalis Societatis IESV, tam suo, quàm totius Societatis prædictæ nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, vt in eadem Societate ab omnibus illius Presbyteris, & Clericis Regularibus, qui horas canonicas recitare tenentur, Officium, & Missa Conceptionis eiusdem Beatæ Mariæ Virginis immaculatæ cum octaua in posterum de præcepto recitetur cum lectionibus in octauario Romano à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum approbato contentis, & à die octaua ad decimamquintam Decembris ritè dispositis, auctoritate Apostolica tenore præsentium mandamus, & decernimus. Idemque Officium ad vsum dictæ Societatis seorsim ab Octauario Romano imprimi posse concedimus.

Contrariis derogat.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 3. Volumus autem vt earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici, vel Secretarij dictæ Societatis subscriptis, & sigillo memorati Præpositi Generalis, aut alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 1. die 17. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 17. Septemb. 1667. Pontificatus nostri anno primo.

Confirmatio Priuilegiorum omnium concessorum, tam Guardiano Sacri Montis Sion, quàm Fratribus, necnon locis Terræ Sanctæ. X.

Edita A. D. 1667.

CLEMENS PAPA IX.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Piis Christifidelium votis, ex quibus Sacrorum locorum venerationem, & animarum salutem prouenire conspicimus, libenter annuimus, & illa quantum Nobis ex alto conceditur, fauoribus Apostolicis confouemus.

Supplicatio.

§. 1. Cum itaque sicut dilectus filius Ludouicus à Iustitia Frater expressè professus Prouinciæ Granatensis Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum, ac Prædicator Verbi Dei, necnon Commissarius, ac Procurator Generalis in Romana Curia totius Familiæ Terræ Sanctæ Nobis nuper exponi fecit, ipse ad eiusdem Terræ Sanctæ subsidium, eorumdemque Fratrum inibi vineam Domini assiduè excolentium, sacraque loca venerantium subuentionem, necnon ad spiritualem Catholicorum in illis partibus degentium, eòque deuotionis causa peregrinantium consolationem, & profectum omnia, & singula gratias, priuilegia, & indulgentias hucusque sacris eiusdem Terræ Sanctæ locis Apostolica auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimum desideret.

Quæ omnia confirmat.

§. 2. Nos desiderio huiusmodi annuere, ipsumque Ludouicum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes. Supplicationibus illius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati omnia, & singula priuilegia, concessiones, facultates, indulta, indulgentias, cæterasque gratias spirituales, & temporales eisdem locis, & illa visitantibus, necnon dicti Ordinis Guardiano, & Fratribus in dictis partibus degentibus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet concessa, quatenus sint in vsu, & non sint reuocata, aut sub aliquibus reuocationibus comprehensa existant, sacrisque Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, ac Concilij Tridentini decretis non aduersentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robore communimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper in eis quomodolibet interuenerint, supplemus.

Indulgentias in mortis articulo con. edit.

§. 3. Necnon insuper omnibus, & singulis eorumdem Fratrum interpretibus nunc Hierosolymis Bethlehem, & Nazareth existentibus, & viuentibus in cu-

iuslibet

iuslibet eorum mortis articulo, si verè pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vel quatenus id facere nequiuerint, saltem contriti nomen IESV ore, si potuerint, sin minus corde deuote inuocauerint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Contrariis derogat. §. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 1. die 30. Sept. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 30. Septembris 1667. Pontificatus nostri anno primo.

XI. Quod Officium Sancti Ignatij Societatis IESV Fundatoris sub ritu duplici in posterum recitetur ab omnibus, qui ad Horas Canonicas tenentur.

Edita An. D. 1667.

CLEMENS PAPA IX.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. CReditæ Nobis diuinitus dispensationis ratio postulat, vt Sanctorum in Cœlis regnantium, quorum egregia constant in Ecclesiam Catholicam merita, cultum, & venerationem in terris condignis honorum incrementis ampliare studeamus.

Concedit precationem sub §. 1. Itaque cultum, & venerationem Sancti Ignatij Societatis IESV Fundatoris de Vniuersali Ecclesia adeò benemeriti, vbique terrarum augere volentes, auctoritate Apostolica tenore præsentium mandamus, vt eius festum, quod sub ritu semiduplici ad hunc vsque diem celebratum est, perpetuis futuris temporibus sub ritu duplici celebretur. Præcipientes propterea, vt omnes tam sæculares, quam Regulares vtriusque sexus, qui ad horas Canonicas tenentur, eas in posterum de memorato Sancto Ignatio sub prædicto ritu duplici recitent. Ac ipsius Sancti Ignatij festum sic sub ritu duplici celebrandum in Romano Breuiario apponi debere decernimus.

Contrariis derogat. §. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 3. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici, vel Secretarij dictæ Societatis subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis eiusdem Societatis, vel alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 1. die 11. Oct. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 11. Octobris 1667. Pontificatus nostri anno primo.

XII. Confirmatio literarum Generalis Ordinis Prædicatorum pro Religiosis Prouinciæ Hiberniæ, & aliarum eiusdem Ordinis subleuandis, nouisque nationalibus Collegiis, & Domibus in Hispania, & alibi erigendis.

Edita A. D. 1667.

CLEMENS PAPA IX.
Ad futuram rei memoriam.

NVper emanarunt à Nobis ad fauorem dilectorum filiorum Fratrum Prouinciæ Hiberniæ Ordinis Prædicatorum literæ in simili forma Breuis tenoris, qui sequitur, videlicet.

Causa indulti. §. 1. Clemens Papa IX. Ad futuram rei memoriam. Creditæ Nobis Cœlitus dispensationis ratio exigit, vt paternam virorum religiosorum, eorum præsertim, qui Euangelicæ prædicationi addicti labores, & pericula pro fide Catholica alacriter subeunt, curam gerentes illa, quæ pro eis subleuandis, piisque, & laudabilibus eorum studiis fouendis, & promouendis ab eorum Superioribus Regularibus pie, prudenterque facta, & constituta esse noscuntur, vt firma, atque illibata persistant, Apostolici muniminis patrocinio libenter roboremus.

Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Magister Generalis Ordinis Prædicatorum, quod ipse pro manutentione instituti Euangelicæ prædicationis, cui dictus Ordo enixe incumbit, ac pro subleuandis Religiosis Prouinciæ Hiberniæ & aliarum eiusdem Ordinis, qui laboribus, carceribus, minis, & opprobriis pro Catholica Fide vexantur, literas patentes expediuit tenoris, qui sequitur, videlicet: Frater Ioannes Baptista de Marinis Sacræ Theologiæ Professor Ordinis Prædicatorum humilis Magister Generalis, & Seruus in Deo. Filio sibi dilecto R. P. Fr. Ioanni Cnojer à Sancto Dominico eiusdem Ordinis, & Prouinciæ nostræ Hiberniæ Procuratori Generali salutem.

Hibernia re, & nomine quondam floridissima SS. Insula, sed posttemò hoc nostro sæculo auitæ Religionis tristi passim excidio miserrimè deformata, tanto sollicitiorem meretur omnium Christifidelium vbique commiserationem, quanto periculosius hodie sub nouo quodam persecutionis genere ibidem orthodoxa fides laceratur: neque hic nobis eundum per singula, dum in paradigma sufficiunt nostrorum illic fratrum, quas exposuisti calamitates, & clades, nimirum ipso eorum Prouinciali ob fidem retruso in sequestrum, aliisque alibi in vincula coniectis, missionariis dispersis, communitatibus dissipatis, &c. quibus nisi aliunde per nouorum identidem operariorum quotidiana supplementa prouide succurratur, breui de Prouincia actum erit.

Porrò, vt prudenter suggessisti, iis succurri non poterit, nisi extra insulam in aliis Catholicorum Principum Regnis, ac ditionibus multiplicentur nationalia Religiosorum istorum domicilia, & literarum Collegia, in quibus tum exules nostri missionarij ob fidem proscripti asylum inueniant, tum vernacula Hibernorum iuuentus studiis controuersiarum, & sacrarum linguarum iugiter ad Apostolicam missionem erudiatur. Hoc igitur extremum istius desolationis remedium, vt suo tandem potiatur vsu, & effectu, in quem vna tecum vndique plurium magnatum vota, instantiæ, promissa munifice, pientissimeque conspirant, ampliusque in aliis pariter Regionibus conspiratura putantur.

Nos harum serie, ac suprema officij nostri auctoritate in primis tibi supra nominato, tuisque in Officio Successoribus potestatem facimus acceptandi, erigendi, ac formandi apud Matritum Hispaniæ vnicum tuæ natiuæ Prouinciæ Collegium, quale confidis illic ex piorum eleemosynis, ac liberali fundatione te obtenturum, ad effectum præcipuè ibidem sub regulari disciplina educandi missionarios Hibernicæ nationis indiscriminatim, ita tamen vt etiam Angli, & Scoti in eodem Collegio recipiantur, sustententur, & instruantur cum potestate etiam ibidem recipiendi ad habitum, & professionem iuuenes supradictarum trium nationum, illosque educandi in proprio nouitiatu sub exacta obseruantia regulari. Simili ratione, fine, ac modo in aliis quibuscumque locis, tum Hispaniarum, tum cæterorum per Europam Catholicorum Regnorum, Statuum, ac ditionum, vbicumque Patronos, fautores, ac fundatores poteris reperire, & ad raræ pietatis opus inducere, tibi, tuisque Successoribus in officio amodo liceat huiuscemodi Collegia procurare, suscipere, & eorumdem Regnorum nationalibus consignare ad effectum, vt supra, & cum iisdem facultatibus.

Volumus autem, ac declaramus, quod omnia, & singula eiusmodi Collegia vbicumque Dei ope, fidelium munificentia, tuaque, & Successorum industria excitabuntur, ipso facto sint, & permaneant vera membra solius nostræ Prouinciæ Hiberniæ, ita quod nulli alteri Ordinis Superiori subsint præterquam suo Prouinciali Hiberniæ, & Magistro Ordinis pro tempore; interim,

donec

donec fratres nostri proprias seorsim fundationes, ac domicilia, vt supra possideant, ne stante hac eorum notoria paupertate adigantur ad soluendas in Prouinciarum Conuentibus, aut hospitiis taxatas contributiones, quas vtique extortes, & egeni soluere nequeunt instar cæterorum, qui pacatas Prouincias habent, mandamus, quod præsides istorum Conuentuum, & Hospitiorum in huiusmodi alienis Prouinciis nihil à Fratribus nostris Anglis, Hibernis, Scotis apud se hospitaturis exigant, vltra quotidianæ missæ celebrationem tantum, vbicumque verò iidem fratres in Hospitiis, aut Conuentibus sub ea conditione non recipientur, licebit ipsis hospitari apud quoscumque alios beneuolos receptores Ecclesiasticos, siue ij sint regulares, siue sæculares, ne ob temporales respectus vllibi sanctum istud procurandarum fundationum impediatur negotium, à quo tot animarum Salus dependet.

Denique in virtute Spiritus Sancti, & Sanctæ obedientiæ, sub formali præcepto, necnon sub pœna maioris excommunicationis ipso facto incurrendæ, aliisque pœnis Nobis arbitrariis ex nunc strictissime prohibemus vniuersis, & singulis nostræ Curiæ subiectis, quacumque dignitate, gradu, officio, aut qualitate censeantur, ne vllibi supradictas Collegiorum Hibernicorum pro nostris fundationes, acquisitiones, incrementa, per se, vel per alios, directè, vel indirectè, clam, vel palam sub quocumque motiuo, colore, aut imaginabili prætextu impediant, retardent, aut disturbent, quin potius enixè hortamur A. RR. PP. tum Hispaniarum, tum cæterarum Prouinciarum Priores Prouinciales, quatenus per se, & suos vbique tam Sanctum, & pium opus magno studio, & conisu promoueant, iuuent, ac foueant fratres nostros Hibernos in suis Prouinciis, & Congregationibus libenter, paterneque complectantur, ipsorum solatio, & profectibus sincere faueant, ipsos benefactoribus commendent, omnique opportuno subsidio, consilio, effectu eis opitulari non dedignentur: & quia charitati nulla præfixa est mensura, aut limes, hortamur eosdem Priores Prouinciales in visceribus IESV CHRISTI, quod his Fratribus ad missiones, & martyria pro fide auctoritatis sponte, ac liberaliter ex since propriis Conuentibus vnum, aut plures in suis Prouinciis cedant, ac resignent. Tales autem Conuentus hoc modo resignatos ex nunc pro tunc iisdem fratribus, ipsorumque Prouinciæ applicamus, & incorporamus Apostolica auctoritate speciali, & qua in hoc fungimur.

Item supradictam facultatem procurandi, fundandi, acceptandi, & formandi hæc nationalia Collegia, Domos, atque Conuentus pariter extendimus ad acquirenda Monialium Cœnobia, seu Monasteria pro Hibernis, Anglis, & Scotis Deo vbiuis locorum consecrandis, siquidem hæ in propria sua Patria hanc relinquendi sæculi commoditatem sperare nullibi possunt.

Quod si etiam in aliarum missionum, præsertim orientalium solatium tibi, vel tuis successoribus in officio placuerit, ac sine incommodo propriorum nationalium piè fieri videbitur, concedimus pariter, quod in prædictis nostris domibus, Collegiis, & Conuentibus recipiantur etiam nostri Fratres Armeni, siue ad hospitandum, siue etiam ad commorandum pro studio, & instructione: idemque concessum esto quoad alios Religiosos nostros de terris infidelium aduentantes.

Porrò vt omnibus his, quæ sperantur nouellis Cœnobiorum plantationibus de optima, & stabili forma regiminis, prospiciatur, ex nunc harum serie te, tuosque in hoc tuo Procuratoris generalis officio Successores omnibus huiusmodi Cœnobiis, Collegiis, ac domibus præficimus cum titulo Vicarij Prouincialis Hiberniæ pro tempore, cumque omni in spiritualibus, ac temporalibus Iurisdictione, ac Potestate, quam Priores Prouinciales in suis Prouinciis habere debent, ac solent, etiam cum facultate subdelegandi, itavt quando contigerit te, tuosvè Successores longius distare, aut alio impedimento detineri ab adeundo loco, vbi Collegium, seu Cœnobium, aut fratrum, seu Monialium, plantandum, acceptandum, formandum, aut visitandum fuerit, possis, iique successiuè possint eò destinare Commissarium, ac Visitatorem quoties, & quando opus fuerit cum plena, aut limitata auctoritate, prout videbitur, talemque seu Commissarium, seu Visitatorem à te, seu tuis Successoribus missum possis (illique possint) reuocare, aliumque subrogare ad effectum ea omnia, & singula agendi, disponendi, atque præstandi quæcumque ipsemet ageres si personaliter eò accessisses. Item quantum in Nobis est tibi, tuisque Successoribus plenariam concedimus facultatem destinandi Prædicatores, & Missionarios ad terras infidelium, & hæreticorum pro conuersione, & lucro animarum, seu pereuntium, seu periclitantium. Insuper tibi, & successoribus tuis potestatem damus imponendi præcepta formalia, fulminandi censuras, condemnandi ad pœnam carceris, & exercendi omnes illos actus iurisdictionis, quos Prouinciales ex ordinaria sua auctoritate exercere possunt in personas sibi subiectas. Prætereà si contingat supradicta Collegia, Cœnobia, Monasteria, vel aliquod eorum ab ipso Prouinciali Hiberniæ personaliter visitari, ipso præsente quiescet ibidem tua, tuorumque Successorum auctoritas: verum illo inde digresso eadem auctoritas ipso facto redibit ad vsum, vt antea, sic quod ea non censebitur exspirasse per aduentum Prouincialis, neque illam tunc, aut alias tibi possit auferre Prouincialis Hiberniæ in toto, vel parte, nisi de expresso consensu Magistri Ordinis; te verò per mortem sublato ad Prouincialem Hiberniæ pertineat subrogare alium Procuratorem Prouinciæ cum iisdem facultatibus, vt supra, & cum præfixione termini quoad durationem officij, quem tamen semel, ac pluries poterit prorogare, prout postularit necessitas. Vlterius ex Apostolica auctoritate Nobis specialiter indulta concedimus tibi, & tuis Successoribus plenariam facultatem, qua in præmemoratis nouis Conuentibus, Collegiis, ac Monasteriis instituas, & præficias Priores, Rectores, & Priorissas, donec ad eum perueniant numerum personarum, qui ad electionem canonicam sufficiat, & eadem facultate possis electiones approbare, & confirmare, ipsis verò institutis, aut electis terminum officij sui quatenus expedire iudicaueris, semel, & pluries prorogare, vel vt reeligantur, habilitare. Similiter possis vbique in domibus tibi subiectis instituere Subpriores, Vicarios, Præsides, Magistros Nouitiorum, Lectores, Officiales, ac studiorum moderatores: eadem proportionabiliter, ac respectiue circa Monasteria Monialium tibi concessa sunto, & quidquid facultatis, aut iurisdictionis tibi in his nostris literis patentibus conceditur, id totum pariter tuis in eodem officio futuris Successoribus concessum intelligatur.

Et vt omnia obstacula, quantum fieri potest, remoueantur, denuò sub formali præcepto, & anathemate, quo supra, necnon sub pœna priuationis vtriusque vocis, & graduum, perpetuaque inhabilitate ad ea recuperanda interdicimus vniuersis, & singulis, tam Superioribus, quam subditis in quacumque Ordinis Prouincia, aut Congregatione degentibus, ne huic per Nos tibi, & Successoribus tuis collatæ Iurisdictionis titulo, & facultati quisquam sese opponat, eamve iudicialiter, vel extraiudicialiter impugnet, aut impediat, ipsis verò fratribus, & sororibus prædicta noua Collegia, Conuentus, atque Monasteria respectiue inhabitaturis, aut in iis quoquo modo, vel occasione commoraturis præcipimus sub eodem formali præcepto, iisdemque pœnis, quod tibi, & tuis Successoribus tanquam legitimis suis Prælatis, ac veris Superioribus exactam præstent obedientiam, reuerentiam, & honorem. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti: quibuscumque in contrarium non obstantibus. In fidem his officij nostri sigillo munitis propria subscripsimus. Romæ 6. Iulij 1667.

Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, prædictus Magister Generalis literas huiusmodi, quo firmius subsistant, ac seruentur exactius, Apostolicæ nostræ confirmationis præsidio communiri plurimum desideret. Nos ipsum Magistrum Generalem specialis fauore gratiæ prosequi volentes, & a quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis,

sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantùm consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes. Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, De Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis narratis, visisque, & diligenter per eosdem Cardinales consideratis literis patentibus præinserti tenoris, easdem literas auctoritate Apostolica tenore præsentium benignè confirmamus, suumque effectum sortiri mandamus, salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictorum Cardinalium.

Decernentes ipsas præsentes, & præinsertas literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respectiuè inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, & Prouinciarum, ac Conuentuum, & locorum Regularium quorumcumque, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur vbique, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Septembris 1667. Pontificatus nostri anno primo.

Extensio superioris indulti. §. 2. Nunc autem eosdem fratres amplioris fauore gratiæ prosequi volentes, eorumque ac dilecti pariter filij Ioannis Cnojur a Sancto Dominico Procuratoris dictæ Prouinciæ Hiberniæ, singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, Supplicationibus eiusdem Ioannis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Venerabili fratri Archiepiscopo Tolerano, ac dilectis etiam filiis Inquisitoribus hæreticæ prauitatis in quacumque Prouincia, seu loco auctoritate Apostolica deputatis per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios, vbi & quando opus fuerit, & quoties pro pro parte fratrum prædictorum, seu alicuius eorum fuerint requisiti, seu aliquis eorum requisitus fuerit, ipsas præsentes, & præinsertas literas, ac in eis contenta quæcumque solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos, & eorum quemlibet earumdem literarum, & in eis contentorum huiusmodi commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes eos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij sæcularis.

§. 3. Non obstantibus fel. rec. Bonifacij Papæ VIII. Prædecessoris nostri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis præinsertis concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Cæterùm volumus pariter, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ muniris eadem fides adhibeatur vbique, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Transumptorum fides.*

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 19. Octobris 1667. Pontificatus nostri anno primo. *D. P. An. I. die 19 Oct.*

XIII.

Constitutio vt Officium, & Missa Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis immaculatæ cum octaua in Vrbe ac vniuersa S.R.E. temporali ditione de præcepto recitetur.

Edita A. D. 1667.

CLEMENS PAPA IX.
Ad perpetuam rei memoriam.

Causa Const. Sincera nostra erga gloriosissimam Virginem Dei genitricem Mariam patronam, & aduocatam nostram, deuotio plane exigit, vt piis nonnullorum ex venerabilibus fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, aliorumque Antistitum, qui Ecclesiis in temporali nostra & Sedis Apostolicæ ditione consistentibus præsunt, ac Christifidelium tam Almæ Vrbis nostræ, ex qua honorum operum exempla in omnes Christiani Orbis partes assidue promanant, quàm cæterarum Ciuitatum, Oppidorum, & locorum Nobis & dictæ Sedi in temporalibus subditorum votis paterno affectu annuentes, eiusdem Augustissimæ Cœli Reginæ venerationem in terris quantùm Nobis ex alto conceditur, ampliare studeamus.

Conceditur precatio. §. 1. Itaque vt tam in Vrbe prædicta, quàm in cæteris Ciuitatibus, & Diœcesibus, Oppidis, Terris, & locis, etiam nullius Diœcesis, Nobis & Sedi prædictæ in temporalibus mediatè, vel immediatè subiectis, tum à sæcularibus, tum à Regularibus vtriusque sexus, qui horas Canonicas recitare tenentur, Officium, & Missa Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis immaculatæ cum octaua in posterum de præcepto recitetur, cum lectionibus in Octauario Romano a Congregatione venerabilium fratrum nostrorum eiusdem S.R. E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum approbato contentis, & à die octaua ad 15. Decembris ritè dispositis, auctoritate Apostolica tenore præsentium mandamus, & decernimus.

Iubet imprimi. §. 2. Idemque Officium ad vsum Cleri Vrbis, ac Ciuitatum, Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & locorum prædictorum seorsim ab Octauario Romano imprimi posse concedimus.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 4. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur vbique, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. I. die 21. Oct. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 21. Octobris 1667. Pontificatus nostri Anno primo.

XIV. Quod Prouinciales Ordinis B. M. de Mercede Redemptionis Captiuorum Discalceatorum in fine triennij sui Officij Prouincialatus, administrationis, & gubernij rationem Vicario Generali reddere teneantur.

Edita A. D. 1667.

CLEMENS PAPA IX.
Ad perpetuam rei memoriam.

Causa huius Constit.

ALiàs pro parte dilecti filij Procuratoris Generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum Discalceatorum nuncupatorum Congregationi Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, exposito, quod propter minus rectam administrationem quorundam Prouincialium Prouinciarum dicti Ordinis interdum notabile Conuentibus, tam in spiritualibus, quàm in temporalibus præiudicium sequebatur; ipseque Procurator Generalis propterea cupiebat committi Vicario Generali eiusdem Ordinis, vt per seipsum, vel per suos Commissarios, & Visitatores vnumquemque Prouincialem in fine sui triennij visitaret, emanauit ab eadem Congregatione Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet.

Decretum Sac. Cong.

§. 1. Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, & ne Conuentus Ordinis huiusmodi ex mala administratione, seu minus accurato gubernio in spiritualibus, aut temporalibus detrimentum patiantur, censuit committendum prout præsenti decreto committit Vicario Generali nunc, & pro tempore existenti eiusdem Ordinis, vt in posterum singulos Prouinciales in fine triennij eorum officij Prouincialatus, per se, vel per suos Commissarios, aut Visitatores visitet, eosdemque Prouinciales, & quemlibet eorum suæ administrationis, & gubernij rationem reddere compellat. Contrarijs quibuscumque non obstantibus. Romæ prima Aprilis 1667. M. Card. Ginettus.

§. 2. Cum autem, sicut dictus Procurator Generalis Nobis nuper exponi fecit, ipse Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsum Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratijs prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsque Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus. Salua tamen semper in præmissis auctoritate prædictæ Congregationis Cardinalium.

Approbat, & confirmat.

Decretum irritans.

§. 5. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarijs derogat.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus, Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Octobris 1667. Pontificatus nostri anno primo.

D.P. An. 1. die 22. oct.

XV. Reuocatio, & annullatio Constitutionis Vrbani VIII. Eremitas Camaldulensium Etruriæ, siue Prouinciæ Aretinæ cum Congregatione Montis Coronæ eiusdem Ordinis incorporantis.

CLEMENS PAPA IX.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D. 1667.

Exordium.

ILlius qui charitas est Deus pacis & vices licet immeriti gerentes in terris, ad ea peculiares vigilantiæ nostræ curas libenter conuertimus, per quæ Religiosæ Christifidelium qui abnegantes semetipsos diuinis obsequiis sese sub suaui arctioris atque seuerioris disciplinæ iugo deuouerunt, quieti consulitur, prout matura deliberatione adhibita salubriter expedire in Domino arbitramur.

Motiua.

§. 1. Dudum siquidem felic. recordationis Vrbanus VIII. Prædecessor noster, certis tunc expressis causis adductus Eremum Camaldulensem Etruriæ, siue Prouinciæ Aretinæ, ac Congregationem Montis Coronæ Ordinis Camaldulensium, eorumque respectiuè Eremos, Monasteria membra, & alia loca Regularia ab eis dependentia inuicem perpetuò vniuit, annexuit, & incorporauit, ac ex eis omnibus sic vnitis, annexis, & incorporatis vnicam dumtaxat Congregationem non amplius Montis Coronæ, sed Eremitarum Camaldulensium de cætero nuncupandam, cuius caput esset prædicta Eremus Camaldulensis Etruriæ, similiter perpetuò erexit, & instituit, ac insuper idem Vrbanus Prædecessor vnionem, & incorporationem Eremi Camaldulensium in Montibus propè Ciuitatem Taurinensem sitæ, vna cum aliis Eremis, & Domibus, seu locis ab ea dependentibus, siue quoquo modo ad illam pertinentibus, prædictæ Congregationi Camaldulensium Montis Coronæ sub certis tunc expressis conditionibus factas auctoritate Apostolica approbauit, & confirmauit, & aliis, prout in binis ipsius Vrbani Prædecessoris literis desuper in simili forma Breuis die 8. Octobris 1633. & die 8. Augusti 1635. respectiuè expeditis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, vberius continetur.

Reuocatio de qua in rub.

§. 2. Cum autem (sicut accepimus) subinde inter dilectos filios Eremitas Camaldulenses, illos nimirum Nationis Etruriæ, qui militant sub nomine Congregationis Eremi sacræ ex vna, & illos Nationum Status nostri Ecclesiastici Dominij Veneti, Regni Neapolis, Poloniæ, & Germaniæ, qui olim militabant sub nomine Congregationis Montis Coronæ ex altera, ac illos Nationis Pedemontanæ ex alia respectiuè partibus variæ controuersiæ, & differentiæ exortæ, ac suscitatæ fuerint.

§. 3. Nos pro commissa Nobis cœlitus Pastoralis officij cura opportunum eiusmodi dissidiis remedium adhibere, ac fraternæ charitatis amœnitatem inter Eremitas prædictos, quantum cum Domino possumus, restituere atque firmiter solidare cupientes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, qui controuersias, & differentias prædictas ex commissione recol. mem. Alexandri Papæ VII. Prædecessoris pariter nostri maturè, ac diligenter examinarunt, & perpenderunt, consilio: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine vnionem, annexionem, & incorporationem Eremi Camaldulensium

sium Etruriæ, siue Prouinciæ Aretinæ, ac Congregationis Montis Coronæ, earumque respectiuè Eremorum Monasteriorum, membrorum, & aliorum locorum Regularium prædictorum inuicem, vniusque Congregationis ex illis sic vnitis, annexis, & incorporatis erectionem, & institutionem à memorato Vrbano Prædecessore factas, necnon aliam vnionem, siue incorporationem Eremi Camaldulensis in Montibus propè Taurinum sitæ vnà cum aliis Eremis domus, & locis ab ea dependentibus, siue quoquo modo ad illam pertinentibus ad prædictam Congregationem Camaldulensium Montis Coronæ factam, & ab eodem Vrbano Prædecessore confirmatam, vt præfertur, & prout illas respectiuè concernunt, emanatas desuper ipsius Vrbani prædecessoris literas prædictas ex nunc tenore præsentium reuocamus, dissoluimus, irritamus, & annullamus, viribusque, & effectu penitus, & omninò vacuamus, ac ex nunc reuocatas, dissolutas, irritas, & annullatas, viribusque, & effectu vacuas esse, & fore decernimus, & declaramus, necnon Nationes prædictas ab inuicem separamus, easque ad formam regiminis, quo ante vniones respectiuè gubernabantur, reducimus.

Executores deputat. §. 4. Præterea dilecto filio nostro Petro Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali Vidono nuncupato Ordinis huiusmodi apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectori per easdem præsentes motu pari committimus, & mandamus, vt cuilibet ex dictis Nationibus leges, & consuetudines antiquas ex laudabili earum instituto auctoritate nostra Apostolica statuat, exactèque obseruari faciat, ius vnicuique tribuat, causas, & lites decidat, & terminet, cæteraque faciat, quæ ad maiorem Dei cultum, & gloriam, ac dictarum Nationum tranquillitatem conducere arbitrabitur. Nos enim ipsi Petro Cardinali, & protectori quamcumque necessariam, & opportunam ad præmissa facultatem harum serie, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus tribuimus, & impartimur.

Clausula præseruatiua. §. 5. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo, quod Eremitæ prædicti, & alij quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, etiamsi cuiusuis status, ordinis, conditionis, præeminentiæ, & dignitatis, aut alias speciali, & indiuidua mentione digni existant, illis non consenserint, seu ad ea citati, vocati, & auditi, aut causæ propter quas ipsæ præsentes emanarint, adductæ, verificatæ, & iustificatæ non fuerint, vel ex alia quacunque, quantumuis legitima, pia, & priuilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensus, aliòve quolibet quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos iuris reduci, aut in controuersiam reuocari, seu aduersus illas aperitionis oris restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in iudicio vel extra illud vti, seu se iuuare posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectiuè inuiolabiliter obseruari.

Clausula sublata. §. 6. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales etiam de latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, & alios quoslibet quacunque præeminentia & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria derogat. §. 7. Non obstantibus prædictis Vrbani prædecessoris literis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo iure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictarum Eremorum, & Congregationum, aliisve quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis etiam eisdem Eremis, & Congregationibus, earumque personis quibusvis, & sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 8. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides vbique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A 1. die 24. Oct. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Octobris 1667. Pontificatus nostri anno primo.

XVI.

Constitutio, in qua iniungitur Fratribus Ordinis Eremitarum Sancti Augustini Officium, & Missam Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis ex præcepto recitare, idemque Officium ad vsum dicti Ordinis seorsim imprimi posse conceditur.

Edita An. D. 1667.

CLEMENS PAPA IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. Exigit commissæ Nobis cœlitus dispensationis ratio, vt piis religiosorum virorum votis, alienæque saluti laudabiliter incumbentium vota ad augendam in terris Gloriosissimæ Virginis Deiparæ Mariæ, quæ super Choros Angelorum exaltata, pro populo Christiano sedula exoratrix apud Regem quem genuit, assiduè intercedit, venerationem tendentibus, fauorabiliter annuamus.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filij Hieronymi Valuasorij Prioris Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum Sancti Augustini, tam suo, quàm totius Ordinis prædicti nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, vt in eodem Ordine ab omnibus illius Fratribus, qui horas Canonicas recitare tenentur, Officium, & Missa Conceptionis eiusdem Beatæ Mariæ Virginis immaculatæ emu octaua in posterum de præcepto recitetur, cum Lectionibus in Octauario Romano à Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum approbato contentis, & à die octaua ad decimamquintam Decembris ritè dispositis, auctoritate Apostolica tenore præsentium mandamus, & decernimus.

§. 2. Idemque officium ad vsum dicti Ordinis seorsim ab octuario Romano imprimi posse concedimus.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum

Transumptorum fides. terarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 1. die 30. Oct. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 31. Octobris 1667. Pontificatus nostri anno primo.

XVII. Constitutio reuocatoria exemptionum à vectigalibus, aliisque publicis oneribus.

Edita A. D. 1667.

CLEMENS PAPA IX.
Ad perpetuam rei memoriam.

Causa Const. PAterna, quam de nostris & Apostolicæ Sedis in temporalibus subditis gerimus, cura Nos vrget, vt in grauissimis rerum difficultatibus, quibus Camera nostra Apostolica, ac Communitates, & Vniuersitates Ciuitatum, Terrarum, & locorum nostræ, & dictæ Sedis ditionis temporalis propter multa onera antehac imposita premuntur, aliquod eis leuamen, sublatis immunitatibus, atque exemptionibus ab onerum publicorum supportatione per nonnullos Romanos Pontifices prædecessores nostros, & Sedem prædictam, ac forsan illius de Latere Legatos, aliosque earumdem Sedis, & Cameræ Officiales, & Ministros ad importunas supplicantium preces, & alias quomodolibet concessis, quæ dum aliquibus, iisdemque vt plurimum locupletioribus fauent, in cæterorum, & quidem plerumque pauperiorum detrimentum vergunt, eorumque inopiam prægrauant, adferre satagamus, sicut publicæ vtilitati, atque æquitati, & iustitiæ rationi consentaneum esse in Domino arbitramur.

Reuocatio de qua in rub. §. 1. Itaque Cameræ, ac Communitatum, & Vniuersitatum, subditorumque nostrorum prædictorum indemnitati, & leuamento, quantum Nobis ex alto conceditur, æquè principaliter consulere cupientes, ac felic. recordationis Sixti Quinti, Pauli etiam V. Vrbani VIII. Innocentij X. & Alexandri VII. aliorumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, qui Constitutiones similium exemptionum, & immunitatum reuocatorias ediderunt, vestigiis inhærentes, necnon quarumcunque concessionum, immunitatum, & exemptionum huiusmodi, literarumque Apostolicarum sub plumbo, ac in simili forma Breuis cedularum Motus proprij, & Chirographorum cuiusvis Romani Pontificis prædecessoris nostri manu subscriptorum, ac aliarum literarum, & scripturarum desuper quomodolibet emanatarum tenores, etiam veriores, & datas, ac occasiones, & alia, etiam speciali, ac indiuidua expressione digna, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & verbatim insertis respectiuè habentes, Motu proprio, non ad cuiusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuò valitura Constitutione omnes, & quascumque exemptiones, & immunitates à solutione subsidij triennalis, necnon quarti illi adiuncti, quatrinorum carnis, taxarum equorum, tallearum, censuum, archiuij, fogliettæ, triremium, vtensilium, dohanarum, gabellarum, taxæ portus Anconæ, quatrinorum, tractarum, pedagiorum, vectigalium, collectarum, exactionum, & quorumlibet onerum, & munerum personalium, realium, & mixtorum, ordinariorum, & extraordinariorum, solitorum, & insolitorum Cameralium quorumcunque, ac etiam eorum, quæ per Communitates, & vniuersitates directè, vel indirectè pro eorumdem onerum Cameralium solutione, publicorumque munerum sopportatione, ac pro viis, & pontibus construendis, instaurandis, muniendis, & manutenendis, aliisque indigentiis, & vsibus quibuscunque, tam Cameræ, Communitatum, & Vniuersitatum prædictarum, seu aliàs indicta, & imposita, ac exigi solita sunt, necnon ab obligatione recipiendi, & hospitandi Milites, & Sedis prædictæ Officiales, Barigellos, Executores, aliosque Iustitiæ Ministros, eisque vtensilia, & alia necessaria subministrandi per Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac eamdem Sedem Apostolicam, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros, quacumque auctoritate, & potestate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, etiam Camerarios, cæterosque etiam speciali nota, & expressione dignos, ac specialem ad id facultatem habentes, quibusvis Communitatibus, Vniuersitatibus, Ciuitatibus, Terris, Oppidis, & locis ditionis temporalis S.R.E. prædictæ, ac etiam quibuscunque feudatariis, censuariis, dominis locorum, familiis nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cuiusvis status, gradus, conditionis, & præeminentiæ existentibus, ac quavis dignitate, & auctoritate præditis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui castra, & iurisdictiones intra limites dictæ ditionis temporalis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ possident, etiam qui nihil ratione castrorum, & iurisdictionum huiusmodi Sedi prædictæ annuatim, seu aliàs persoluunt, & tam incolis, quàm extraneis, & forensibus bona stabilia, seu mobilia, vel se mouentia habentibus, & tenentibus, seu possidentibus omniumque supradictorum colonis, & laboratoribus, etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum, vel meritorum, seu illorum intuitu, & contemplatione, ac ex alia quacumque, quantumvis fauorabili, ac vrgentissima, & de necessitate specialiter exprimenda causa, sub quibuscumque verborum formis, & expressionibus, etiamsi in appaltuum, & locationum Cameralium instrumentis promissum & cautum sit eas obseruari debere, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & alias quomodocumque, & qualitercumque in genere, vel in specie, ad vitam, vel ad tempus, siue in perpetuum concessas, & datas, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatas, approbatas, reualidatas, & innouatas, & inde etiam Iudicis auctoritate sequuta quæcumque, necnon quasvis literas, etiam Apostolicas, sub plumbo, vel in simili forma Breuis Motus proprij cedulas, Chirographa, & scripturas huiusmodi ex nunc perpetuò reuocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, viribusque & effectu penitus, ac omninò euacuamus, ac reuocata, cassata, sublata, & abrogata, irritata, & abolita, & annullata, viribusque & effectu penitùs, ac omninò vacua esse declaramus.

§. 2. Nec vlli prorsus in petitorio, aut possessorio, etiam summariissimo, contra præsentium literarum tenorem, & dispositionem suffragari posse, sed prædictos omnes, & singulos exemptos ad omnium, & singulorum onerum prædictorum solutionem, & supportationem pro rata eos tangente in posterum realiter, & cum effectu teneri in omnibus, & per omnia, perinde ac si dictæ exemptiones, & immunitates eis nullatenus concessæ fuissent, nec literæ, ac cedulæ Motus proprij, Chirographa, & scripturæ huiusmodi vnquam emanassent, Motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine prædictis decernimus, statuimus, & declaramus. *Priuilegia Ecclesiastica quomodo intelligenda, explicat.*

§. 3. Præterea omnia, & quæcumque priuilegia, & indulta personis Ecclesiasticis, tam Sæcularibus, quàm cuiusvis Ordinis, Congregationis, & instituti, ac Societatis IESV regularibus super similibus immunitatibus, & exemptionibus per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros concessa ad limites iuris communis motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore prædictis reducimus: Illa verò quæ nonnullis Collegiis in Alma Vrbe nostra existentibus per dilectos filios Clericos regulares dictæ Societatis IESV, siue alios quoscumque administrari consuetis similiter à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessa fuerunt, quoad victum, & vestitum dumtaxat, non autem, vt vulgò dicitur, à Fundaco & Magazeno, prout antehac obseruatum fuit, suffragari volumus, & decernimus.

§. 4. Ac

Privilegia Nepotibus prædecessorũ data revocat.

§. 4. Ac demùm similia privilegia, & indulta nepotibus, & aliis consanguineis, vel affinibus quorumcunque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum pro tempore viventium ab illis respectiue concessa itidem reuocamus, & abolemus, ac reuocata, & abolita esse, ac censeri debere volumus, & statuimus. Declarantes illa nemini eorumdem nepotum, siue consanguineorum, vel affinium à die nostræ ad summi Apostolatus apicem assumptionis suffragari posse, & debere, seu potuisse, ac debuisse.

Immunes declarat.

§. 5. Per præmissa autem non intendimus reuocare exemptiones, & immunitates quibuscumque personis Ecclesiasticis, tam sæcularibus, quam regularibus de iure competentes, neque Thesaurariis, Appaltatoribus, & conductoribus bonorum, introituum, & iurium dictæ Cameræ nostræ ab ipsa Camera, seu aliis illius nomine in appaltuum, & locationum Instrumentis, & illorum ratione ex contractu, tituloque vere oneroso concessas. Ac insuper a reuocationibus, & aliis supradictis excipimus & exceptas esse volumus, & declaramus immunitates, & exemptiones quibusvis Vniuersitatibus, & personis datas, & concessas in vim contractus ex causa vere onerosa, videlicet congruæ, & effectualis pecuniarum solutionis, & non alias, eidem Cameræ Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitime factæ, vel ex aliis rationabilibus causis per Nos cognoscendis, & approbandis, ac etiam declarandis, quas omnes causas onerosas nonnisi legitimas, ac licitas, & honestas prout de iure approbare intendimus.

§. 6. Et propterea quicumque illas obtinent, eas in dicta Camera, citato dilecto filio ipsius Cameræ Commissario generali, verificare, & in ipsa Camera examinari, & admitti facere teneantur, etiamsi concessiones earumdem immunitatum, & exemptionum, ac literæ, cedulæ Motus proprij, Chirographa, & aliæ scripturæ desuper emanatæ, & emanata aliàs in Camera prædicta admissæ, & admissa, ac in illa, eiusque libris registratæ, & registrata fuerint, & sint, quatenus tamen causæ onerosæ huiusmodi pro vere onerosis, & legitimis vt supra aliàs in eadem Camera verificatæ, & approbatæ, ac præuia iudiciali discussione non sint legitimæ habitæ: quo casu ad indicationem tantum, non autem ad aliam verificationem eosdem obtinentes teneri volumus, interim verò quamdiù non fuerint verificatæ, minime suffragari, & præsentis reuocationis effectum retardare non posse declaramus.

§. 7. Præterea nostræ intentionis non est sub reuocationibus, & aliis supradictis comprehendere immunitates, & exemptiones eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus ratione dignitatis Cardinalatus, necnon Cameræ prædictæ Clericis præsidentibus, aliisque Cameralibus, qui in eadem Camera sederunt, & sedent, concedi, seu admitti solitas, nec illas, quibus Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati domestici, Cubicularij secreti, ac Secretarij, & alij familiares, & continui commensales nostri, & Romani Pontificis pro tempore viuentis, in rotulo describi gaudent, & gaudere consueuerunt, neque illas ob numerum duodecim filiorum à prædecessoribus nostris, & aliis suprà expressis concessas, quas tamen ad terminos Constitutionis recol. memor. Pij IV. prædecessoris pariter nostri, & aliarum Constitutionum Apostolicarum super similium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum, & pro tempore & personis, ac eo modo, & forma, quibus de iure communi illis competunt, ac aliàs iuxta ipsius iuris communis, ac supradictarum, & aliarum Constitutionum Apostolicarum dispositionem reducimus, neque aliter quam vt præfertur, siue in possessorio, siue in petitorio suffragari volumus, & decernimus.

Exemptiones Cardinalium & aliorum Officialium ad terminos Const. Pij IV. reducit.

§. 8. Cæterùm Appaltatoribus, Thesaurariis, Depositariis, Commissariis, Executoribus, & cæteris Agentibus, & Ministris dictæ Cameræ, ac Communitatum, & Vniuersitatum prædictarum, earumdem serie præsentium districtius inhibemus, ne contra ipsarum præsentium dispositionem, immunitates, & exemptiones, nisi vt supra exceptas, ac eas quas ex causa verè onerosa concessas, in Camera prædicta, vt præfertur, admitti contigerit, vllatenus admittant: & si secus fecerint, id nemini eorum in suis computis, seu rationibus per eandem Cameram admitti volumus, sed eorum damno cessurum esse declaramus.

§. 9. Postremò lites quaslibet occasione priuilegiorum, ac indultorum, necnon immunitatum, & exemptionum huiusmodi quomodolibet suscitatas, & in quibusvis Tribunalibus pendentes (illarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque & cognomina Iudicum, & Collitigantium quorumvis, etiam speciali mentione dignorum, & alia etiam de necessitate specialiter exprimenda præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes) à quibuscumque Tribunalibus huiusmodi ad Nos earumdem serie præsentium auocamus, illasque penitus, & omninò perpetuò supprimimus, & extinguimus, & pro suppressis, & extinctis haberi volumus, & declaramus, ac partibus perpetuum desuper silentium imponimus.

Supradictis robur addit.

§. 10. Decernentes præsentes literas, ac omnia, & singula in illis contenta, etiam ex eo quod quicunque in præmissis, siue eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, aut ad ea vocati, & auditi, seu causæ, propter quas ipsæ præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam vllatenus iustificatæ non fuerint, aut ex alia quavis, quantumlibet legitima, pia, iuridica, & priuilegiata causa, colore, prætextu, occasione, & capite etiam in corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensus, aut alio quovis, quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato defectu notari, impugnari, inualidari, restringi, retractari, in ius vel controuersiam reuocari, suspendi, limitari, aut ad terminos Iuris reduci, sed aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, seu etiam motu simili concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare posse, neque easdem præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium Constitutionum, ac reuocationum, & ordinationum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet factis comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam sub posteriori data, quatenus opus sit, de nouo concessas, perpetuóque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos spectat, & quandocumque spectabit, inuiolabiliter obseruari.

Clausula sublata.

§. 11. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices, & Commissarios, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros, & alios quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes nunc, & pro tempore existentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat.

§. 12. Quocirca dilectis filiis nostro, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Camerario, seu Procamerario, necnon Vicecamerario, Thesaurario, ac Clericis præsidentibus, Commissario, & aliis Cameræ prædictæ Officialibus, ad quos spectat, præcipimus, & & mandamus, vt præsentẽ nostram Constitutionem, & in ea contenta quæcũque in omnibus, & singulis firmiter, & inuiolabiliter obseruẽt & faciãt ab aliis obseruari.

Contrariis derogat.

§. 13. Non obstantibus supradictarum litium pendentia, aliisque omnibus, & singulis præmissis, necnon nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non tollendo iure quæsito, ac quatenus opus sit, prædicti

Pij Prædecessoris de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera præsentandis, & registrandis, ita vt præsentes in ea præsentari, aut registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in vniuersalibus, prouincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegiis quoque indultis, concessionibus, immunitatibus, exemptionibus, chirographis, cedulis, motuum propriorum, & aliis scripturis, & literis etiam Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis etiam vt præfertur qualificatis, ac speciali nota, & mentione dignis, etiamsi nominatim essent exprimendi, sub quibuscunque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam inexcogitabilibus, & necessariò exprimendis, etiam contractus iurati cum Camera nostra Apostolica initi, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmatis, editis, seu factis, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eis caueatur expresse, quod nullo vnquã tempore sub similium, vel dissimilium exemptionum, & immunitatum reuocationibus, abrogationibus, annullationibus, aut aliis quibuslibet contrariis dispositionibus, & Constitutionibus pro tempore edendis cõprehendantur, sed semper ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, eumque validissimum statum restituta, reposita, & reintegrata, ac etiam sub posteriori data per quascunque personas eligenda de nouo concessa sint, & esse censeantur, necnon pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, indiuidua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficiẽter expressis, insertis, ac seruatis respectiuè habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Publicari iubet.

§. 14. Vt autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deueniant: Volumus, & auctoritate Apostolica decernimus, illas ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Vrbe per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, ac illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si illorum vnicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent, vtque earundem præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 1. die 20. Dec.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 20. Decembris 1667. Pontificatus nostri anno primo.

Anno a Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1667. Indictione sexta, die verò 30. mensis Decembris, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & Domini nostri D. Clementis Diuina Prouidentia Papæ IX. anno eius primo, præsens Constitutio affixa, & publicata fuit ad Valuas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Ioseph Gucciardum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Laurentius Barbigionus Mag. Curs.

Breue Beatificationis Rosæ de S. Maria Limanæ in Regno Peruano Indiarum Occidentalium, Tertij Ordinis S. Dominici. XVIII.

Edita A. D. 1667.

CLEMENS PAPA IX.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Sanctæ Matris Ecclesiæ, quæ virgo casta vni viro desponsata est Christo, gloriosa fœcunditas in omni quidem prole, quam per Dei gratiam quotidie profert, multipliciter gaudet, in sacris verò Virginibus, quæ studiosa charismatum meliorum æmulatione expertem carnalis contagionis integritatem virtutum floribus exornarunt, inestabiliter exultat, atque floret, illarumque, quæ accensis lampadibus exierunt obuiam sponso, & intrauerunt cum eo ad nuptias, sublimem gloriam condignis honoribus in terris celebrari decet: vt quæ sequuntur Agnum quocumque ierit, luctanti cum sæculi tentationibus infirmitati nostræ adiutorij cœlestis opem, atque præsidium à sponso iugiter impetrare dignentur. In hanc curam Nos ex debito pastoralis officij, quo Catholicæ Ecclesiæ adstringimur, propensiùs incumbentes, piis Catholicorum Regum, aliorumque Christifidelium votis, quibus Ancillarum Dei in cœlis regnantium veneratio in terris promouetur, libenter annuimus, sicut matura deliberatione adhibita, ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ honorem, Christianæ Religionis robur, ac spiritualem fidelium consolationem, atque ædificationem salubriter in Domino expedire arbitramur.

§. 1. Cum itaque diligentissimè discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium sacris Ritibus Præpositorum processibus de Sedis Apostolicæ licentia confectis super vitæ sanctitate, & virtutibus in gradu heroïco, quibus Serua Dei Rosa de S. Maria Virgo Limana Tertij Ordinis S. Dominici multipliciter claruisse, necnon miraculis, quæ ad eius intercessionem à Deo patrata fuisse asserebantur, Congregatio præfata coram nobis constituta vnanimiter censuerit, quandocumque Nobis videretur ad solennem eiusdẽ Seruæ Dei Rosæ Canonizationem, iuxta Ritum eiusdem S.R.E. tutò posse deueniri, interim verò indulgeri, vt in toto Orbe terrarum Beata nuncupetur, hinc est, quòd Nos piis, atque enixis Charissimi in Christo filij nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, ac Charissimæ in Christo filiæ nostræ Marianæ Reginæ Viduæ eius genitricis, & totius Ordinis S. Dominici supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis benignè inclinati: De præfatorum Cardinalium consilio, & vnanimi assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, vt memorata Dei Serua Rosa de S. Maria, in posterum Beatæ nomine nuncupetur, eiusque corpus, & reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur, imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, atque de ea sub duplici ritu recitetur Officium, & Missa celebretur de Virgine non Martyre singulis annis, iuxta rubricas Breuiarij, & Missalis Romani die vigesimasexta Augusti, quæ prima est non impedita post diem vigesimamquartam eiusdem mensis, qua spiritum Creatori reddidit: hæc verò in locis dumtaxat infrascriptis, nempe in Ciuitate, & Diœcesi Limana, ac in Vniuerso Ordine S. Dominici, tam Fratrum, quàm Monialium, & quantum ad Missas attinet, etiam à Sacerdotibus confluentibus.

Rosam Beatam nuncupari iubet.

§. 2. Præterea primo dumtaxat anno à datis hisce literis, & quoad Indias à die quo eædem præsentes literæ illuc peruenerint inchoando in Ecclesiis Ciuitatis, & Diœcesis, ac Ordinis præfatorum, necnon in omnibus Cathedralibus, & Metropolitanis Hispaniarum, & Indiarum, solennia Beatificationis eiusdem cum Officio, & Missa sub ritu duplici maiori die ab Ordinariis constituta, & intra sex menses promulganda, celebrandi facimus facultatem. Romæ verò in Ecclesia

S. Iacobi

S. Iacobi Nationis Hispanorum intra bimestre: postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum celebrata fuerint eadem solennia, pariter celebrari permittimus.

Contrariis derogat. §. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac decretis super non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 4. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarij præfatæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo præfecti eiusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & vbique, tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si fuerint exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 1. die 12. Febr. Datum Romæ apud S. Sabinam, sub Annulo Piscatoris, die 12. Februarij 1668. Pontificatus Nostri Anno primo.

XIX. Decretum in quo Priuilegia Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium testandi de bonis, redditibus, & emolumentis Ecclesiasticis, etiam ad fructus inconsumptos, vel cum aliis ipsorum bonis non commixtos extenduntur.

Edita An. D. 1667.

CLEMENS PAPA IX.

Proœmium. MOtu proprio, &c. Cum à prima nostræ Diuina fauente Clementia Assumptionis ad Summi Pontificatus Apicem die, impensè cogitauerimus Sacrum Cardinalium S. R. E. Collegium, quod vti Senatus Vniuersalis Ecclesiæ in excolenda vinea Domini nobiscum assiduò collaborat, & singulos Cardinales tanquam membra eiusdem corporis, quorum consilio, industria, ac opere, tam in spiritualibus vniuersi Orbis Christiani, quam in temporalibus nostræ Ditionis, aliisque negotiis, & rebus quibuscumque Romani Pontificis, vti & cuncta sedulò administrare consueuerunt, amplioribus priuilegiis, & gratiis complecti, & communire, præque aliis facultates, & priuilegia testandi, & disponendi de bonis, ac iuribus ab ipsis dum viuunt, quomodolibet acquisitis ex bonis, redditibus, emolumentis, & Iuribus Ecclesiasticis, eisdemque in illis succedendi, tam suæ dignitatis intuitu, quam in laborum congruam remunerationem per Sedem Apostolicam hactenus solita concedi, gratiose ampliare, & ad fructus etiam inconsumptos, vel cum aliis ipsorum bonis non commixtos, de quibus antehac nullo modo disponere poterant, extendere.

Extensio de qua in rubr. §. 1. Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & ex mera nostra, & Sedis Apostolicæ liberalitate, qua prædictos S. R. E. Cardinales prosequi volumus, priuilegia, & facultates testandi prædictorum Cardinalium ad illos etiam fructus extendimus, & ampliamus, qui si naturales sint, & à solo in quo sunt producti legitimè iuxta rei naturam fuerint sublati, & à manibus Colonorum, vel aliorum quorumcunque debitorum percepti, licet in horreis Ecclesiarum, vel in quovis alio loco adhuc inconsumpti, vel nullo modo aliis ipsorum Cardinalium Bonis immixti, aut eorum patrimonio incorporati reperiantur: Si verò ciuiles sint, postquàm dies solutionis aduenerit, fuerint per quoscumque debitores quomodolibet persoluti, & ad manus Cardinalium, vel ad eorum Ministros peruenerint, seu in aliquo loco pûblico ad eorum creditum fuerint depositati, quod etiam seruari volumus in terminis quomodolibet debitis pro affictibus Bonorum, ac Iurium quorumcunque, quos in dictis facultatibus comprehendi volumus, & mandamus, si modo quo supra, fructus, tam ciuiles, quàm naturales Conductoribus, & Affictuariis locati, & concessi per illos erunt percepti, quamvis termini solutionis affictuum per locatores fuerint posticipatè conuenti.

§. 2. Quare distinguendo inter eiusmodi facultates, & priuilegia iam concessa Cardinalibus adhuc viuentibus, & quandocumque aliis in futurum concedenda, illa fauorabiliter ampliamus, & extendimus, vt intelligantur, ac seruari præcisè debeant æquè ac si formaliter emanassent cum omnibus, & singulis extensionibus, & ampliationibus prædictis, eisdemque illa essent de verbo ad verbum inserta: alia verò quæcumque in futurum concedenda ad eorum limites concipi omninò debeant, & pro ita conceptis intelligi, & obseruari, etiamsi diuersimodè, & contra eorum tenorem extenderentur.

Decretum irritans. §. 3. Nos enim ita seruandum lege hac perpetuò valitura statuimus, & mandamus. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & S.R.E. Cardinales, etiam Legatos de Latere, & Camerarios, ac eiusdem Cameræ nostræ Apostolicæ Thesaurarios, Præsidentes, & Clericos, Collectores, Subcollectores, Ministros, & Officiales quoscumque ipsius Cameræ, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, irritumque, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, vel obseruari.

Contrariis derogat. § 4. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra de Iure quæsito non tollendo, cæterisque aliis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, decretis Cameralibus, Apostolica etiam auctoritate confirmatis, & roboratis, necnon quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam Iulij III. & Vrbani VIII. & aliorum quorumcunque nostrorum Prædecessorum concessis, etiam iuramento, & quavis alia firmitate roboratis statutis, vsibus, stylis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus. Quibus omnibus & singulis, etiamsi pro sufficienti derogatione esset opus de illis, eorumque totis, ac integris tenoribus specialem, expressam, & indiuiduam mentionem facere, seu quævis alia exquisita forma necessariò seruanda foret, eorumque plenos, ac integros tenores pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, perinde ac si re ipsa præsentibus indiuidualiter, ac de verbo ad verbum expressa, insertaque forent, cæterisque contrariis quibuscumque specialiter, & expressè derogamus.

D. P. An. 1. die 28. Febr. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1668. Pridie Kalendas Martij, Pontificatus nostri anno primo.

Placet Motu proprio I.

XX. Confirmatio Congregationis super statu Regularium, eiusque facultatum.

Edita An. D. 1668.

CLEMENS PAPA IX.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. INiuncti Nobis cœlitus pastoralis muneris ratio postulat, vt paternam virorum regularium, qui abnegantes semetipsos Altissimi obsequiis sese sub suaui Religionis iugo deuouerunt, solicitudinem gerentes, ea, quæ pro felici eorum statu conseruando, restituendaque, sicubi excidit, regulari disciplina, ac iuuandis laudabilibus eorum studiis, atque progressibus à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris prouidè constituta esse noscuntur, Apostolici muniminis nostri præsidio roboremus, & aliàs desuper prouideamus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis incrementum, ac spiritualem Fidelium ædificationem salubriter in Domino expedire arbitramur.

Innoc. X. Congreg. instituit. §. 1. Cum itaque dudum fel. record. Innocentius Papa X. Prædecessor noster Congregationem nonnullorum S.R.E. Cardinalium, ac Romanæ Curiæ Prælatorum super statu Regularium instituerit, ipsique

Congregationi sic institutæ intra fines Italiæ, & Insularum adiacentium designandi, ac deputandi pro Nouitiatibus, & Professoriis Conuentus, Monasteria, Collegia, ac Domos quorumcunque Monachorum, ac regularium virorum cuiusvis Ordinis Mendicantium, Congregationis, Societatis, & Instituti etiam necessariò exprimendi, & huiusmodi Nouitiatus, & Professoria mutandi, transferendi, suspendendi, & supprimendi, prout vtilitas, & necessitas postularet, & exigeret, dandi licentias Superioribus Regularibus, ad quos pertinet, recipiendi in Nouitiatibus sic deputatis Nouitios ad habitum, & Professionem sub regulis, & formulis ab eadem Congregatione iam præscriptis, seu præscribendis, præfigendi, seu taxandi numerum Religiosorum in singulis Conuentibus, Monasteriis, Collegiis, & Domibus Regularium virorum, eumque pro modo redditúum augendi, & minuendi, exequendi Constitutionem eiusdem Innocentij Prædecessoris, quæ incipit, *Instauranda*, &c. editam Idibus Octobris anno Incarnationis Dominicæ 1652. Pontificatus sui Anno Nono, necnon ipsius Innocentij Prædecessoris decretum, quod incipit, *Ut in paruis*, &c. Editum die 10. Februarij 1654. & decidendi controuersias emergentes inde, ac demùm promouendi executionem, & obseruantiam Decretorum rec. mem. Clementis Papæ VIII. Prædecessoris pariter nostri super reformatione Regularium, & potissimum quæ pertinent ad institutionem, & educationem Nouitiorum, & in præmissis omnibus etiam pœnis, & censuris Ecclesiasticis procedendi facultates attribuerit.

De paucitate Congregat. queritur.

§. 2. Nos considerantes Congregationem prædictam strenuè quidem, & fideliter, ac magno cum fructu in Ecclesia Dei hactenus laborasse, sed ex Cardinalibus Congregationem ipsam constituentibus, de quorum numero antequam ad Supremi Apostolatus apicem diuina dispositione assumeremur, eramus, solos de præsenti superesse Venerabiles Fratres nostros Martium Portuensem Ginnettum, ac Vldericum Tusculanum Episcopos Carpineum, & dilectum filium nostrum Marcellum Presbyterum S.R.E. Cardinales Sanctacrucium nuncupatos; ex Prælatis autem nonnullos quidem ad Cardinalatus honorem promotos fuisse, alios verò ab humanis decessisse, solo superstite dilecto filio Magistro Prospero Fagnano in vtraque Signatura nostra Referendario, qui eiusdem Congregationis Secretarius existit; alios tum Cardinales, tum Prælatos sapientia, prudentia, doctrina, charitate, integritate, & religionis zelo eximiè præditos in dictam Congregationem censuimus in Domino cooptandos.

§. 3. Motu itaque proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine prædictam Congregationem Cardinalium, & Prælatorum à memorato Innocentio Prædecessore institutam, omnesque & singulas facultates illi attributas, vt præfertur, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac Apostolici muniminis præsidio corroboramus.

§. 4. Præterea prædictis Martio, ac Vlderico, & Marcello Cardinalibus dilectos filios nostros Nicolaum Ludouisium, Aloysium Homodeum, Petrum Otthobonum, Laurentium Imperialem, Gibertum Borromæum, Flauium Chisium, Petrum Vidonum, Hieronymum Bonuisium, & Iacobum Presbyteros, Rospigliosium nostrum secundum carnem ex fratre germano nepotem, ac Carolum Barberinum Diaconum eiusdem S.R.E. Cardinales Carolum respectiuè nuncupatos, necnon Venerabiles Fratres Stephanum Vgolinum Patriarcham Constantinopolitanum, Iacobum de Angelis olim Vrbinatensem, Franciscum Mariam Phœbeum Tarsensem, Carolum de Vecchiis Athenarum, & Stephanum Brancaccium Adrianopolitanum Archiepiscopos, Marium Fanum Cyrenensem, & Camillum Piazzam Dragoniensem Episcopos, ac dilectos filios Magistros Bernardinum Roccium Palatij nostri Apostolici Præfectum, Franciscum Mariam Baranzonum, Marium Alberitium, Petrum Franciscum de Rubeis, & Stephanum de Augustinis in vtraque Signatura nostra Referendarios harum serie adiungimus, eosque omnes, & singulos in Congregationem super statu Regularium prædictam adlegimus, & cooptamus.

Clausula præseruatiua.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliòve quolibet etiam formali, & substantiali defectu notari, infringi, retractari, aut in controuersiam vocari, seu ad terminos Iuris reduci vnquàm posse: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non tollendo iure quæsito, aliisque Apostolicis, ac in vniuersalibus, Prouincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & ordinationibus, necnon quorumvis Ordinum, & Congregationum, Societatum, ac Institutorum, aliisve quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, illorumque Superioribus, & personis, & aliis quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis decretis in genere, vel in specie, vel aliàs quomodolibet in contrarium concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 7. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem vbique fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 1. die 12. Apr.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 11. Aprilis 1668. Pontificatus Nostri Anno primo.

publicatio.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1668. Indictione sexta, die vero 24. mensis Aprilis, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & Domini nostri D. Clementis Diuina Prouidentia Papæ IX. anno eius primo, supradicta Confirmatio affixa, & publicata fuit ad Valuas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Ioan. Iacobum Pellicciam Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Hilarius Centellus Mag. Curs.

Priuilegia

XXI. Priuilegia, Indulta, Gratiæ, Facultates, & Exemptiones nonnullis Sanctitatis Suæ familiaribus concessa.

Edita An. D. 1668.

CLEMENS PAPA IX.
Ad perpetuam rei memoriam.

Nomina Familiarum, ad quos concessio Priuilegiorum spectat.

VEnerabilibus Fratribus Stephano Vgolino Constantinopolitano, & Iacobo Altouiro Antiocheno Patriarchis, ac Francisco Nerlio Florentino literarum nostrarum in forma Breuia ad Principes Secretario. Iacobo de Angelis olim Vrbinatensi, Francisco Mariæ Phœbeo Tarsensi, & Bernardino Roccio Damasceno Archiepiscopis, Palatij nostri Apostolici; necnon Æmilio Alterio olim Camerinensi, Cubiculi nostri; & Ambrosio Landuccio Porphyriensi Episcopis, Sacrarij nostri respectiuè Præfectis, ac dilectis filiis Magistris Francisco Mariæ Antaldo Vrbinatensi, Ioanni Muto de Papazurris Romano, Bernardino Calasio Romano, Honuphrio de Hippolytis Pistoriensi, Nestori Ritæ Reatinæ, Auditori nostro, Iacobo Elephanrotio Rauennatensi, Cameræ nostræ Apostolicæ Commissario Generali, Francisco Bonuisio Lucano, Stephano de Augustinis Forolíuiensi, Eleemosynario secreto: Ioanni Baptistæ Rubino Veneto, Sauo Millino Romano, & Chistophoro ab Auria Ianuensi, in vtraque Signatura Referendariis, Prælatis domesticis nostris, necnon Siluestro Vannino Romano Pincernæ, Ioan. Vincentio Arata Panormitano Vestiario, Paulo de Strada Clerico coniugato Romano Architriclino, Iordano Hilling Rigensi, & Ludouico Lentio Romano, Cubilariis intimis, ac Antonio Capellino Sabinensi, Francisco Polino Camerinensi, Ioanni Nicolao Piccolomineo Senensi, libellorum supplicum Nobis porrectorum Secretario, Ioanni Angelo ab Altemps Romano, Guilielmo Baroni de Furstembergh Vvestphalo, & Mario Spinulæ Ianuensi, Cubiculariis secretis nostris, ac Theodoro Cellesio Pistoriensi, Fratri Milin Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani, Armindo Riccio Firmano Subdatario, Ioanni Gualtero Slusio Leodiensi Officiali Breuium nostrorum secretorum, Benedicto Ritæ Clerico coniugato Reatino, Medico secreto: Riccardo Cruciano Camerinensi Candatario, Petro Massarino Firmano Crucifero, Gallieno Conocio Hydruntino, & Ioanni Bissaiga Vercellensi, Capellanis secretis nostris, ac Æmilio de Caualeriis, & Marchioni Antonio Sanctacrucio Romanis, Equitum leuis armaturæ custodiæ corporis nostri Capitaneis, Francisco Ceriolo Cremonensi Magistro domus nostræ, Francisco Guilmio Namurcensi, & Blasio Ægidio Sabinensi respectiuè Ciuitatum, vel Diœcesum Clericis, seu Presbyteris, ac Euangelistæ Guidotto Romano Clerico coniugato, Cubiculi nostri Adiutoribus, & Federico Cauallo Aretinæ Diœcesis, Subuestiario nostro, familiaribus continuis Commensalibus nostris salutem, & Apostolicam benedictionem.

Causa concessionis.

§.1. Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris prouidentia deuotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia iugiter ei impendunt, ac quos ad id aliàs propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare, necnon specialis beneuolentiæ fauoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit conuenire. Hinc est, quod Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui Commensales nostri existitis, & quilibet vestrum Nobis hactenus impendistis, & adhuc solicitis studiis impendere non desistitis, necnon ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras, etiam familiari experientia iuuari percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris fauore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque, & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes.

Notarios creat.

§.2. Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, vos, & quemlibet vestrum respectiuè in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præiudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatij, & Aulæ Lateranensis Comites, necnon auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Vrbis Romæ, ac Ciuitatum Aueniononensis, Bononiensis, Ferrariensis, & Beneuentanæ, omniumque & singularum aliarum Ciuitatum, Terrarum, & locorum Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediate subiectorum Ciues cum omnibus iuribus, iurisdictionibus, prærogatiuis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, ac constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & eiusdem Sedis Notariorum, necnon Palatij, & Aulæ huiusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Ciuium Ciuitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus.

Comites, & milites.

§.3. Vobisque etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis iuxta decreta Lateranensis Concilij nouissimè celebrati non deferatis, aut Ciuitates huiusmodi non incolueritis, nec vnquam in eisdem Ciuitatibus domicilium habueritis, vt omnibus, & quibuscumque priuilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, fauoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarij nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citra tamen exemptiones a Sacro Concilio Tridentino sublatas, itavt nedum quoad criminalia, sed etiam quoad ciuilia subiaceatis Ordinariis, & citrà facultates legitimandi, ad gradus promouendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque huiusmodi priuilegia à Notariis, & Comitibus præfatis prætensa, itavt illis nullibi vti valeatis, ac irritum, & inane existat, quicquid secus per vos, aut quemlibet vestrum respectiuè attentari contigerit) necnon Ciues originarij, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, ac sæcularium, etiam ex personis Romanorum Ciuium originariorum vacantium assecutione, & exercitio, tam in Vrbe, quàm in omnibus, & singulis Ciuitatibus prædictis, & aliàs vbique locorum, & gentium, necnon sessionum, & Conuentuum vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solùm ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, ac si priuilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta huiusmodi pro vobis emanassent, vti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & priuatis deinceps nomine vestro conficiendis, vos Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex vtroque parente procreatos, necnon Romanos, & aliarum Ciuitatum, & Terrarum Ciues prout libuerit inscribere, & vos illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Ciuibus habeamini, nihilque, qualecumque illud fuerit cum iis subscriptionibus, subreptitium, aut obreptitium, vel inualidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur, necnon honoris causa insignia Gentis nostræ, siue integrè, siue cum vestris respectiuè composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Bona eorum ab oneribus exemta.

§.4. Et insuper vos, vestraque beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque

que

que, illorum fructus, res, & iura vbicumque locorum, Regnorum, & Prouinciarum, necnon in Vrbe, Ciuitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediatè subiectis consistentia prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac se mouentia, necnon actiones, & iura præsentia, & futura, cuiuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cuiusvis, etiam annui valoris fructus, redditus, & prouentus huiusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque à vobis vendenda, ac pro vestris, & familiarum vestrarum vsibus emenda ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitatiuis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, parangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus, tam vrbanis, quàm rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & molendinarum, & mercium cuiuscumque generis transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu Prouinciam terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum, militum, institutionis Seminarij Ecclesiastici, aut quacumque alia, quantumvis graui, & grauissima causa (pro subuentione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis, ita quod vos, & quilibet vestrum nihil omninò horum, aut aliorum similium subire teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum huiusmodi redemptores, conductores, & exactores quocumque priuilegio, exemptione, & facultate suffultos, aliàs quam vt præfertur, valeatis coarctari (quamdiu seruitiis nostris institeritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Super residentia dispensat.

§.5. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrùm respectiuè, vt quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum, etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi vnum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas, etiam maior, & principalis, Canonicatus, & præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium huiusmodi consueuerit quis per electionem assumi, eique cura etiam iurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrùm aliàs canonicè conferantur, aut quisque vestrùm eligatur, præsentetur, aut alias assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere, & dummodò illa omnia (vno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere, necnon etiam quamdiu Nobis inseruieritis tantum, in beneficiis Ecclesiasticis, etiam curatis, non tamen Parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum, per vos pro tempore respectiue obtentis, etiam de iure, statuto, fundatione, vel priuilegio personalem residentiam requirentibus, etiamsi dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis maiores, ac Collegiatis Ecclesiis huiusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec ad id per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earundem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inuiti compelli possitis, omnesque & singulos vestrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & prouentus durante seruitio prædicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis, si in eisdem Ecclesiis, siue locis personaliter resideretis, percipere, exigere, & leuare.

Facultates recipiendi Ordines sacros concedit.

§.6. Ac interim, vel postmodum si volueritis, hic in Romana Curia, vel extra eam à quocumque, quem malueritis Catholico Antistite gratiam, & communionem eiusdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes, etiam sacros, & presbyteratus ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis festiuis diebus, etiam extra tempora à Iure statuta, proprij Ordinarij, aut cuiusvis alterius licentia desuper minimè requisita, si aliàs ad id idonei reperti fueritis, super quo Antistitis conscientiam oneramus, promoueri, & promoti in illis etiam in Altaris ministerio ministrare.

§.7. Necnon, etiamsi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & officia obtinueritis, leges, & iura ciuilia etiam publicè in scholis, & Vniuersitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodò trigesimum ætatis annum non excesseritis, audire, & si habiles, & sufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in huiusmodi facultate vos promoueri facere, ipsaque Iura etiam publicè docere, atque Iudicis, Aduocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis ciuilibus tantùm exercere liberè, & licitè possitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de specialis dono gratiæ dispensamus.

Licentia eligendi Confessarium.

§.8. Liceat quoque vobis, & cuilibet vestrûm aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum sæcularem, vel cuiusvis Ordinis regularem in vestrum eligere Confessorem, qui vita cuiuslibet vestrùm comite vos, & quemlibet vestrùm à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel homine quavis occasione, vel causa latis, & per vos incursis, & quibus vos etiam Apostolica auctoritate illaqueari contigerit; etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reseruata existat, & quorumcunque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito iniectionibus, seu consilij, vel fauoris ad id præstationibus, ieiuniorum omissionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Diuinorum officiorum) & denique ab omnibus, & quibuscumque aliis vestris peccatis, criminibus, & excessibus, ac delictis quantumcunque grauibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicet à contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo; in reliquis verò dictæ Sedi quomodocumque reseruatis, aliisve quibusvis casibus, semel in anno confessionibus vestris diligenter auditis (sine tamen alicuius præiudicio) auctoritate Apostolica absoluere, & vobis pro commissis pœnitentiam iniungere salutarem; necnon vota quæcumque (vltramarino, visitationis liminum BB. Apostolorum Petri, & Pauli, Castitatisque, & Religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Indultum transferendi pensiones.

§. 9. Vobisque vlterius, & cuicumque vestrum respectiuè, vt quicumque loci Ordinarij, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quàm extra eam ad id per vos respectiuè coram Notario, & testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque pensiones annuas vobis super Mensarum Abbatialium, seu Capitularium, ac Episcopalium, & Archiepiscopalium, ac quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hospitalis S.Ioannis Hierosolymitani prædicti, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & distributionibus, etiam quotidianis, seu illarum loco fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, distributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore assignata, & reseruata, ac reseruanda, pro summa videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad singulos vestrùm, quandocumque alicui vestrùm respectiue placuerit, simul, vel successiue, in toto, vel in parte, etiam in cuiuslibet vestrùm mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas super

eisdem

eiſdem fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, diſtributionibus, & emolumentis, ſeu illarum loco fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, diſtributiones, & emolumenta huiuſmodi vſque ad ſummam, & quantitatem prædictam vni, vel pluribus aliis perſonis, etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus, Clericis, ſeu clericali charactere inſigniri volentibus, etiam eis quoad vixerint, ſeu eorum Procuratoribus ad id ſpeciale ab eis mandatum habentibus, iiſdem modo, & forma, quibus vobis aſſignatæ, & reſeruatæ, ſeu aſſignata, & conceſſa fuerint reſpectiue, etiam abſque conſenſu earidem penſiones ſoluere debentium, etiamſi illas, vel illa alias caſſari, & reſeruari de nouo faciendi facultatem non habueritis, ac penſiones, & fructus, redditus, prouentus, iura, & obuentiones, ac diſtributiones, & emolumenta huiuſmodi etiam pluries caſſata, & de nouo aſſignata fuerint, vſque ad ſummam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apoſtolicis ſuper reſeruationibus, & aſſignationibus huiuſmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuſcumque exemptionibus, priuilegiis, decretis, clauſulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam cenſuris, & pœnis in prioribus reſeruationibus huiuſmodi conceſſis, & contentis, necnon cum ſubrogatione in quibuſvis veſtris iuribus, etiam quoad quaſi poſſeſſionem exigendi, in qua tunc eritis, integrè perſoluendas; ſeruata tamen forma Conſtitutionis felic. record. Vrbani PP. VIII. prædeceſſoris noſtri quoad exceſſum medietatis fructuum, reſeruare, conſtituere, & aſſignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de ſpeciali gratia indulgemus.

Facultas teſtandi.

§. 10. Necnon etiam vobis, vt de omnibus, & ſingulis domibus, prædiis, poſſeſſionibus, terris, & locis, ac iuriſdictionibus, cæteriſque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non ſint altaris, ſeu altarium Eccleſiarum vobis commiſſarum miniſterio, ſeu alicui ſpeciali earundem Eccleſiarum diuino cultui, ſeu vſui deputata, ſeque mouentibus, cuiuſcumque qualitatis, quantitatis, valoris, ſpeciei, pretij, & conditionis exiſtentibus, ac iuribus, & actionibus ad vos ratione Eccleſiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forſan præeſſe contigerit, necnon Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura, ſæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ etiam ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus Apoſtolicis in titulum, commendam, adminiſtrationem, ac alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redditumm, & prouentuum Eccleſiaſticorum loco penſionum, ipſarumque penſionum annuarum ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & prouentibus vobis reſeruatorum, & aſſignatarum, ac reſeruandorum, & aſſignandarum, quos, & quas percepericis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, & aliàs quomodolibet ſpectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis prouentibus, fructibus, redditibus, & penſionibus annuis, necnon veſtra, & cuiuſlibet veſtrûm induſtria, & labore quomodolibet, & vndecumque, licite tamen, acquiſitis, & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus, & officiis, quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alia quavis occaſione, vel cauſa, ſeu contemplatione ad vos peruentis, & peruenturis, etiamſi in pecunia numerata, & iocalibus, gemmis, aliiſque pretioſioribus rebus conſiſtant, tam in dicta Curia, quàm extra eam, vbique locorum, etiam penes beneficia ipſa exiſtentibus (quorum omnium qualitates, & veros etiam annuos valores, etiamſi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & ſupellectilium non venirent, ſed ſpecialibus indigerent vocabulis, præſentibus ac ſi ſpecificè, & ſingillatim exprimerentur, & denominarentur, pro ſufficienter expreſſis, ac declaratis haberi volumus) vſque ad ſummam ſex millium ducatorum auri de Camera, ac etiam de ipſis fructibus, redditibus, & prouentibus, & penſionibus debitis, & debendis, ſeruata tamen forma Conſtitutionum Apoſtolicarum iam editarum, & ſi quas deinceps edi cōtigerit ſuper fructibus inexactis, etiam cumulatiuè cum quibuſvis aliis ſimilibus, vel diſſimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honeſtis impenſis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viuentibus ſeruierint, etiam vltra ſeruitij meritum, ac in veſtrorum conſanguineorum, & affinium, ac quorumcunque piorum locorum fauorem, & vſum, ac alias pro arbitrio, & voluntate veſtris, & cuiuſlibet veſtrûm abſolutis teſtari, & teſtamento, codicillis, fideicommiſſis, legatis, donationibus, tam inter viuos, quàm cauſa mortis, & aliis quibuſcumque modis, & titulis, ſcriptura etiam minus ſolenni coram duobus, vel tribus teſtibus, aut etiam cedula ſola manu veſtra ſcripta, vel ſubſcripta, & aliàs in omnibus, & per omnia, prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipſa Curia, & in mortis articulo, etiam nullà facta mentione præſentis, vel aliarum vobis pro tempore conceſſarum ſimilium facultatum, aut quod in vim illarum teſtari, ſeu diſponere velitis, & intendatis, ſemel, atque iterum, aut pluries diſponere, ſtatuere, & ordinare, itavt quicquid teſtatum, geſtum, aut ordinatum, ſeu alias diſpoſitum à vobis fuerit, etiam in vim ſimplicis diſtributionis, ac aliàs omni meliori modo valeat, & ſeruari debeat, ipſaque teſtamenta, codicillos, diſpoſitiones, ordinationes, legata, & ſtatuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum reuocare, & alia de nouo condere liberè, & licitè valeatis, authoritate Apoſtolica earundem tenore præſentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Supplementum defectuum.

§. 11. Et inſuper ſtatuimus, & ordinamus, vobiſque indulgemus, quod ſi vos ab inteſtato, & ſine vlla, vel minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditum, & prouentuum prædictorum diſpoſitione in dicta Curia, vel extra eam, tam continua, quam interpolata ibi cuiuſlibet veſtrûm reſpectiuè manſione, ac etiam extra beneficia veſtra, vel alia loca debitæ a vobis reſidentiæ perſonalis, etiam nulla ſubſiſtente cauſa, ab humanis decedatis, omnia, & ſingula bona, res, & iura rerum, vt præfertur, qualificata, necnon ſpolia cuiuſcumque quantitatis, & valoris exiſtentia, etiam ex prædictis, & aliàs vndecumque prouenientia, ad Cameram Apoſtolicam, ſeu in dictis beneficiis ſucceſſores non pertineant, ſed ad hæredes veſtri ſanguinis integre deueniant, & illis deficientibus inter familiares veſtros arbitrio perſonæ, ſeu perſonarum, quas ad id ſcripto nominaueritis, diſtribuantur, niſi de alia diſpoſitione, vel intentione veſtra ſcripturà, etiam minus ſolenni, ſecus appareret, quam tunc velut efficacem ipſæ perſonæ, vel alij Iudices, ſeu Executores omninò exequi, & adimplere, illique ſeſe conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque huiuſmodi teſtamenta, legata, donationes, diſpoſitiones, & alia forſan à vobis etiam nulla, aut minus ſufficienti facultate ſuffultis, de huiuſmodi bonis, iuribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, iocalibus, aliiſque rebus ſupradictis, etiam in fauorem conſanguineorum, & affinium prædictorum, & alias quomodolibet facta, cum omnibus inde ſequutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc prout ex tunc, & è contra pro dicta ſumma ſex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omneſque, & ſingulos Iuris, & facti, ac ſolennitatum omiſſarum, & omittendarum, necnon ſubſtantiales, alioſque defectus quoſcumque, ſi qui interuenerint in eiſdem, etiamſi tales ſint, vel fuerint, quod ſpecialis, ſpecifica, & expreſſa de illis mentio præſentibus habenda eſſet, ſupplemus.

Inhibitio contra moleſtantes.

§. 12. Diſtrictiùs inhibemus quibuſvis Archiepiſcopis, Epiſcopis, aut aliis Eccleſiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præſidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon fabricæ Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, ac Cruciatæ ſanctæ, & aliis Collectoribus,

&

& Subcollectoribus, cæterisque cuiuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis maioris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Vniuersitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum huiusmodi Executores prædictos directè, vel indirectè quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoquo modo, vel perturbare.

Clausula præseruatiua.

§. 13. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, & testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit, tam vigore præsentis, quàm etiam aliarum concessionum vobis factarum, ac deinceps in genere, & in specie faciendarum, cum inde sequutis, & sequuturis, etiamsi vos intra Curiam, aut in quacumque alia mundi parte extra Ecclesias, & beneficia personalem residentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa non residendi, ab humanis decedere contigerit, sub literis rec. mem. Pij Papæ IV. prædecessoris nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos extra illam quomodocumque decedentes, septimo Kalend. Decemb. Pontificatus sui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ regulis, ex quibuscumque causis quantumcumque maximis, vrgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in fauorem fidei, & diuini cultus augmentum, ac consistorialiter, etiam à Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minime comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub data posteriori, etiam cum derogationibus, & clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis decretis per vos eligenda apponendis, & latissime specificandis, reposita, restituta, & plenariè reintegrata, ac de nouo concessa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, qui de iure, stylo, consuetudine, aut aliàs quomodocumque sortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, iurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex vna, ac Nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulatiue in omnibus, & per omnia vti, & si quid in vna ex facultatibus huiusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, iura, & actiones huiusmodi deuenerint, vel quibus relinquentur, aut Executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus, Cameræ, vel fabricæ, aut beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis vsibus soluendum, ac eum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, siue indultum, aut confirmationem præsentium à Nobis, vel Successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præsenti mentionem aliquam faciendum minimè teneri, nec ad id vlla vnquam necessitate cogi posse.

Clausula sublata.

§. 14. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, necnon pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum deputatio.

§. 15. Quocirca Venerabilibus Fratribus nostris Ostiensi, & Portuensi Cardinalibus Episcopis, & dilecto filio Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum, per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solenniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta huiusmodi firmiter obseruari, ac vos illis omnibus pacificè frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contra earundem præsentium tenorem quomodolibet indebitè molestari, inquietari, vel perturbari: Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

§. 16. Non obstantibus præmissis, ac piæ memoriæ Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris pariter nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodò vltra tres dietas aliquis vigore præsentium ad iudicium non trahatur, necnon Lateranensis Concilij nouissimè celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deuentum fuerit, cui per hoc aliàs derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ regulis, ac stylo in similibus hactenus obseruato, ac rec. mem. Alexandri PP. VI. etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon eiusdem Bonifacij Papæ VIII. per quam concessiones fructùs in absentia percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pij Papæ IV. prædecessoris pariter nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camera nullo vnquam tempore registrare teneamini, ac similis recordationis Vrbani PP. VIII. etiam prædecessoris nostri de pensionibus aliàs translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in vniuersalibus, prouincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus, etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Vrbis, quàm aliarum Ciuitatum, & locorum, in quibus Ciues Originarij creari existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Prouinciarum, & Vrbis, ac aliarum Ciuitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, & naturis, etiamsi de illis seruandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis vtendo vos per vos, vel procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos in posterum præstare contigerit iuramentum: priuilegiis quoque, indultis,

dultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam antianis, Capitulis, Conuentibus, Ciuitatibus, & locis, aliisque prædictis, illorum Communitatibus, & Vniuersitatibus, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum Exactoribus, & Appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, ac de eorundem Cardinalium consilio, etiam per modum statuti, & constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caueatur expresse, vel tacite, quod Vrbis nisi originariis Ciuibus Romanis, ac Ciuium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum beneficia, nisi per personas illustres, vel nobiles, ac etiam originarios Ciues, aut alias certo modo in illis expressè qualificatos obtineri non possint, & nulli Ciues Vrbis, ac Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum huiusmodi admitti, seu illorum priuilegiis vti possint, nisi priùs in dictis Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitauerint, seu etiam in illis bona, etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque præceptoriæ, & alia beneficia quæcunque dicti Hospitalis, tam ex eius institutione, quàm ex stabilimentorum prædictorum dispositione, pensionibus Clericis sæcularibus, & aliis personis, etiam Apostolica auctoritate reseruandis grauari non possint, quodque stabilimentis, & priuilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per qualcunque literas Apostolicas, & quaevis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio huiusmodi de consilio Cardinalium eorundem fiat, & tum demùm Magistri, & Conuentus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis huiusmodi, etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conuentui per diuersas in forma Breuis, aut alias literas diuersis temporibus cum certis interuallis præsentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient, etiam de simili consilio derogationibus sit apposita clausula, quòd illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conuentus prædictorum, & non alias, nec alio modo; quodque ipsi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera huiusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus, illorum omnium tenores ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat in genere, & in specie ad effectum præsentium sufficienter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus: Quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis huiusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides,

§. 17. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis vt supra facta perfrui valeatis, in manibus alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei iuxta articulos pridem à Sede prædicta propositos expressè emittere, & solitum fidelitatis iuramentum præstare omninò teneamini: Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides vbique adhibeatur in iudicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. die 25. Maij.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 25. Maij 1668. Pontificatus Nostri anno primo.

XXII.

Moderatio Constitutionis Clem. VIII. locum ciborum Paschalium pro Fratribus S. Francisci de Paula ad Infirmarias Conuentuum restringentis.

Edita A. D. 1668.

CLEMENS PAPA IX.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium,

INiuncti Nobis cælitus pastoralis officij ratio postulat, vt paternam Religiosorum Virorum Altissimi obsequiis, sub austerioris vitæ Regula mancipatorum curam gerentes, illorum necessitatibus, quantum cum Domino possumus, benigna, salubrique moderatione studeamus.

Constitutio Clem. VIII.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Petrus de Consentia, Zelosus, seu Procurator Generalis Ordinis Fratrum Sancti Francisci de Paula Minimorum nuncupatorum, quod dudum, videlicet anno 1596. fel. record. Clemens Papa VIII. Prædecessor noster, peculiari Constitutione Fratribus dicti Ordinis prohibuit sub pœna priuationis vocis actiuæ, & passiuæ per triennium, ne durantibus eorum infirmitatibus, in quibus dumtaxat eisdem licitum est vesci cibis Paschalibus, Conuentibus egrederentur.

§. 2. Verùm quotidiano experimento comprobatum est, ex Constitutionis huiusmodi, optimo licet consilio emanatæ, obseruatione, multa oriri incommoda, cum Fratres prædicti talibus sæpissimè corripiantur Corporis infirmitatibus, vt ad aquas minerales, vel potandas, vel earum balneis vtendi ergò se conferre cogantur; quæ remedia nullatenus adhiberi valent, nisi cibis Paschalibus iuxta medicinæ regulas vtantur, atque ita Constitutionem prædictam infringunt, ac pœnis per eam latis sese exponant, si mortis periculum euadere velint. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, præmissis attentis, Ordo prædictus Zeloso, seu Procuratori Generali ipsius Ordinis pluries iniunxerit, vt memoratæ Constitutionis moderationem ab hac Sancta Sede impetrare curaret: Nobis propterea dictus Petrus eiusdem Ordinis nomine humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Conced[illegible]

§. 3. Nos igitur eiusdem Petri votis fauorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantùm consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, à nobis super negotio huiusmodi specialiter deputatorum consilio, prædictam Clementis prædecessoris Constitutionem, per quam locus esus ciborum Paschalium pro Fratribus dicti Ordinis ad Infirmarias Conuentuum restringitur, auctoritate Apostolica tenore præsentium ita moderamur, vt eisdem Fratribus liceat etiam extra Infirmarias huiusmodi cibis Paschalibus vesci durante necessitate accessus, recessus, & moræ ad balnea, de consilio Medici, & cum licentia Superiorum, quorum conscientiam oneramus: ita

tamen vt in reliquis nihil relaxatum intelligatur disciplinæ regularis.

Contrariis derogat.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstante prædicta Clementis prædecessoris, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 5. Volumus autem vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem vbique fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 1. die 19. Iunij

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 19. Iunij 1668. Pont. nostri anno primo.

XXIII. Indultum Priori Generali Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo concessum, conferendi lauream Doctoratus in Collegio Sanctæ Mariæ Transpontinæ de Vrbe Fratribus eiusdem Ordinis, qui titulo Magisterij sunt insigniti.

Edita A. D. 1668.

CLEMENS PAPA IX.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

DVdum fel. rec. Vrbano PP. VIII. prædecessori nostro pro parte quondam Theodori Straij tunc temporis Prioris Generalis Fratrum Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo exposito, quod ipse iuxta regularia dicti Ordinis instituta Apostolicâ auctoritate confirmata, Ordinis huiusmodi Professores, qui eos cursus, lectutas, vel exercitia literarum peregerant, quæ secundùm eorundem regularium Institutorum formam, & tenorem requirebantur, eiusdem Ordinis Magistros in Sacra Theologia creandi, & instituendi facultatem habebat, dummodo tamen iidem Professores Magisterij, siue Doctoratus in eadem Sacra Theologia lauream in aliqua approbata Studij generalis Vniuersitate susciperent.

§. 1. Quia verò in suscipienda Magisterij, siue Doctoratus in Vniuersitate generali huiusmodi laurea intolerabiles pecuniarum summæ expendendæ erant in magnum paupertimæ inter Mendicantes Religionis detrimentum, & Collegium S. Theresiæ Salamantinæ eiusdem Ordinis semper habuerat, & in posterum habiturum sperabatur Regentes, & in eadem Sac. Theologia Magistros doctos, & in literarum exercitiis maximè versatos, per eundem Theodorum Priorem Generalem præfato Vrbano prædecessori supplicato, vt quo debitus virtutis honos eiusdem Ordinis Prouinciarum Hispaniæ, & Lusitaniæ Professoribus, qui in artibus, & Sacræ Theologiæ huiusmodi studiis cursum perfecissent, & aliàs digni, & idonei essent, sublatis expensis huiusmodi haberetur, super præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Constitutio Vrb. VIII.

§. 2. Idem Vrbanus prædecessor huiusmodi supplicationibus inclinatus, præfato Theodoro, & pro tempore existenti Priori Generali dicti Ordinis, & omnibus, & singulis eiusdem Ordinis, & Prouinciarum præfatarum Professoribus, quos absolutis per eos cursu, lecturis, vel exercitiis literarum a Regularibus dicti Ordinis institutis, vt præfertur, requisitis, & seruatis aliàs seruandis, Magistros in eadem Sacra Theologia crearet, & institueret, quod illi in præfato Collegio Salamantin. S. Theresiæ cum rigoroso examine, & approbatione Regentium, & aliorum Magistrorum eiusdem Collegij, ac seruatis aliis conditionibus iuxta regularia Instituta huiusmodi necessariis, à Superiore eiusdem Collegij Magisterij, siue Doctoratus in eadem Sacra Theologia lauream suscipere liberè, & licitè possent, & valerent, concedendi, & indulgendi facultatem auctoritate Apostolica concessit, & alias prout in ipsius Vrbani prædecessoris literis desuper in simili forma Breuis die 26. Augusti 1634. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, vberius continetur. Cùm autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Matthæi de Orlando, ac Andreæ Lao Prioris, & Procuratoris generalium dicti Ordinis respectiue Nobis nuper expositum fuit, maiori parti Fratrum eiusdem Ordinis valdè incommodum sit lauream doctoralis huiusmodi consequendæ ergò ad memoratum Conuentum Salamantin. accedere. Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat prout in rubrica.

§. 3. Nos igitur dictos exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, præfato Matthæo moderno, & pro tempore existenti Priori Generali Ordinis præfati petitam facultatem conferendi lauream doctoralem illis Fratribus qui ex præscripto Constitutionum Ordinis huiusmodi Magisterio insigniti fuerint, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus: Ita tamen, vt illa extra Collegium Salamantinum nonnisi in Collegio Sanctæ Mariæ Transpontinæ de Vrbe eiusdem Ordinis, vti possit, ac salua semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, eiusque Prouinciarum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

D. P. An. 2. die 20. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 20. Iulij 1668. Pontificatus Nostri anno secundo.

XXIV. Concessio Indulgentiarum pro Confraternitatibus Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum, cum Indulto erigendi, instituendi, & aggregandi similes Confraternitates.

Edita A. D. 1668.

CLEMENS EPISCOPVS
Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

IN supereminenti Apostolicæ Dignitatis specula meritis licet imparibus à Domino sublimati, ad vniuersos in vinea Domini, quæ est eius Ecclesia, curæ nostræ diuinitùs commissa, ad animarum salutem prouidè consitos, & Sedis Apostolicæ benigno fauore alitos Religiosorum hominum Ordines aciem mentis nostræ infigentes, & inter eos Ordinem Fratrum Beatæ MARIÆ de Mercede nuncupatæ, sicut nomine, & professione, Captiuorum, quos ex Christi fidelibus dura immanium Christiani nominis hostium seruitus misero premit, redemptioni addictum, ita in redimendis huiusmodi Captiuis Fratrum suorum pietatis studio, & vigilantia singulari, cum fructuum vbertate pari coruscare contemplantes, Nos ei ea per quæ, non solùm confoueri, sed multis cum incrementis sese efferre, & elatos ramos charitatis, & pietatis in miserorum huiusmodi subleuamen, pro talento sibi à Domino, qui omnibus dat prout vult, commisso latius diffundere, & expandere valeat, eo libentius, & liberaliori manu, apertis spiritualium gratiarum, quarum dispensatores facti sumus, Thesauris elargimur, & erogamus, quo magis id ad Dei gloriam, & animarum salutem iudicamus in Domino successurum.

Expositio.

§. 1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilectorum filiorum Mathiæ Çubels antiquæ obseruantiæ, & Andreæ à Sancto Ioseph familiæ Reformatæ Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede nuncupatæ Redemptionis Captiuorum Procuratorum Generalium petitio continebat: Quod cum à nonnullis Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris Religiosis, & Fratribus dicti Ordinis, diuersas Confraternitates, seu Congregationes personarum sæcularium vtriusque sexus erigendi, seu præfato Ordini, vel eius singulis respectiue domibus regularibus vniendi, & incorporandi, seu eidem Ordini aggregandi, ipsisque, & earum sæcularibus personis sibi competentia priuilegia, Indulgentias, & gratias spirituales, facultates, & indulta sibi concessa communicandi attributa sit facultas, seu similes erigendi Confraternitates, & Congregationes consuetudo vsu recepta fuerit, & non solùm Religiosi præfati Ordinis, sed vtique etiam Confraternitates, & Congregationes, ac sæculares earum personæ huiusmodi Captiuorum sub duro Barbarorum iugo languentium redemptioni, & libertati sedulò incumbant. Quare vt Religiosi Ordinis, ac Confraternitatum, seu Congregationum huiusmodi sæculares personæ ad opus tam pium, & necessarium efficacius incitentur, & ne Indulgentiæ ipsi Ordini, & facultates, vt præfertur erigendi, & aggregandi, de cætero propter aliquas limitationes, seu reuocationes aliquorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum in dubium aliquando reuocari possint, pro parte dictorum Mathiæ, & Andreæ Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Quæ omnia confirmantur.

§. 2. Nos igitur, qui pia singulorum Ordinum Religiosorum in Ecclesia Dei rectè institutorum vota, quibuscunque cum Domino possumus modis omnibus promouere studemus, eosdem Mathiam, & Andream, ac Ordinis, & singularum Confraternitatum huiusmodi singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati & innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absoluentes, & absolutos, ac absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ex voto Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium super Indulgentiis, sacrisque Reliquiis concedendis Præpositorum, Religiosis præfati Ordinis, ac singularum Confraternitatum, seu Congregationum eidem Ordini, seu alicui ex eius Domibus Regularibus aggregatarum, illarumque personis vtriusque sexus, qui Captiuorum huiusmodi Redemptioni incumbunt, vbicumque degentibus, cæterisque vtriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, qui aliquam ex Confraternitatibus prædicto Ordini, seu alicui eius domui regulari annexam, aggregatam, seu vnitam de cætero ingredientur, die prima eorum ingressus, si Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint.

Indulgentiæ Confratribus largiuntur.

§. 3. Ac nunc, & pro tempore existentibus dictarum Confraternitatum Confratribus vbilibet decedentibus, etiam verè pœnitentibus, & confessis, ac Sacra Communione, si id commodè fieri poterit, refectis, vel saltem contritis, in eorum mortis articulo nomen IESV corde, si ore nequiuerint, deuotè inuocantibus: Præterea ipsis Confratribus, etiam verè pœnitentibus, & confessis, ac eadem sacra Communione refectis, qui aliquam Ordinis, vel Confraternitatum huiusmodi Ecclesiam, seu Oratorium vltima Dominica mensis Iulij à primis vesperis vsque ad occasum solis diei Dominicæ huiusmodi annis singulis deuotè visitauerint, quive scapularij, quæ singulis mensibus, ac duabus aliis solennibus processionibus, quarum prima tempore publicationis Missionis Religiosorum ipsius Ordinis pro redimendis Captiuis, altera verò post eorumdem Captiuorum redemptionem, de more celebrantur, deuotè interfuerint, & pias ad Deum preces pro Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, inter Christianos Principes concilianda, & fouenda pace, hæresum extirpatione, Infidelium conuersione, ac Romani Pontificis salute effuderint, qua Dominica, seu aliis diebus huiusmodi id pro tempore fecerint: Quive ad partes eorumdem Infidelium pro miseris Christifidelibus inibi sub misero seruitutis iugo deseruientibus redimendis progredientur, si ante illorum discessum, ac post illorum reditum, iis verò qui e Barbarorum seruitute redimentur, si infra mensem à die illorum Redemptionis computandum, idem SS. Eucharistiæ Sacramentum sumpserint, & vt præfertur orauerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus, & elargimur. Ac etiam eisdem Confratribus habitum dictarum Confraternitatum deferentibus, si verè pœnitentes, & confessi, semel in mense, vel in Domini Nostri IESV-CHRISTI, aut Beatissimæ Virginis MARIÆ, vel Sanctorum ipsius Ordinis festiuitatibus idem Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserint: Quive quotidie per annum integrum ter Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam, vel Symbolum Apostolorum pro impetranda fortitudine, ac patientia iis, qui apud Barbaros detinentur in captiuitate, ne nomen Domini IESV Christi negent, sed fortiores in fidei confessione persistant, ac quantocitius ab eadem seruitute liberentur, recitauerint. Præterea, eisdem Confratribus etiam confessis, vel confitendi firmum propositum habentibus, habitum præfatum deferentibus, qui singulis diebus septies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam præfatas, ad ipsius Deiparæ Virginis MARIÆ gloriam, & honorem, aut ipsum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, dum ad aliquem infirmum defertur, associauerint, vel qui hoc facere impediti, Campanæ ad id dato signo genibus flexis septies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam huiusmodi pro eodem infirmo recitauerint, seu pauperes è Captiuitate Redemptos hospitio receperint, illosve ad Ecclesiam Ordinis, vel Oratorium Confraternitatis locorum, in quibus degunt, associauerint, septem annos, & totidem quadragenas. Postremò eisdem Confratribus, qui in Vigiliis festiuitatum

Domini Nostri IESV-CHRISTI, aut Deiparæ Virginis MARIÆ, vel Sanctorum eiusdem Ordinis, siue singulis sextis feriis, ac diebus Sabbathi cuiuslibet hebdomadæ, ad Dei Omnipotentis, & Deiparæ Virginis MARIÆ laudem, & gloriam ieiunauerunt, quive sepeliendis mortuis officiosè, aut missis, & aliis diuinis Officiis in Ecclesiis, seu Capellis Ordinis, & Confraternitatum huiusmodi more Confratrum celebrandis, aut Congregationibus publicis, vel priuatis earumdem Confraternitatum pro quocunque opere pio exercendo deuotè interfuerint, aut pauperes peregrinos, vel Religiosos ipsius Ordinis hospitio exceperint, aut pacem cum inimicis propriis, vel alienis composuerint, seu deuium aliquem ad viam salutis reduxerint, vel ignorantes Dei præcepta, & quæ ad salutem sunt necessaria docuerint, aut quinquies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam præfatas pro animabus Confratrum dictarum Confraternitatum in Christi charitate defunctorum recitauerint, aut pauperes puellas de suo proprio, non autem aliquo particulari legato pio ad id relicto, vel relinquendo, matrimonio collocauerint, toties pro quolibet præmissorum posteriorum operum piorum exercitio tres annos, & totidem quadragenas de iniunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino perpetuò dicta Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium relaxamus. Ac eisdem Confratribus, vt Indulgentias, & peccatorum remissiones præfatas, fidelium in Christi charitate defunctorum animabus per modum suffragij possint applicare.

Indulget Confraternitates erigi posse.

§. 4. Ac ipsius Ordinis Magistro, & Familiæ Reformatæ præfatæ Vicario, necnon ambarum familiarum huiusmodi Procuratoribus generalibus, nunc & pro tempore existentibus, vt vtriusque sexus Confraternitates, tam sub præfatæ Beatæ MARIÆ de Mercede, quàm alia quacunque inuocatione, & denominatione, vbivis locorum eligere, & instituere, illasque sic erectas, & institutas illius Archiconfraternitatibus, seruata tamen forma Constitutionis felicis record. Clementis Papæ Octaui prædecessoris nostri super dictarum Confraternitatum erectionibus, & aggregationibus editæ, aggregare possint, & valeant, eadem authoritate etiam perpetuò earumdem tenore præsentium indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus præfata Clementis, ac piæ memoriæ Pauli Papæ V. etiam prædecessoris nostri similium gratiarum reuocatoria, seu moderatoria, necnon nostra de Indulgentiis ad instar non concedendis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, elargitionis, relaxationis, & Indulti infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. A 2. die 13. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo octauo, septimo Idus Septembris, Pontificatus Nostri anno secundo.

XXV. Concessio Priuilegiorum pro suis Capellanis communibus.

Edita A. D. 1668.

CLEMENS PAPA IX.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

GRata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filij Michaël Angelus Lualdus Romanus Canonicus sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ S. Marci de Vrbe, Hieronymus Mainerius Aquensis, Nicolaus Nocetus Romanus, Ioannes Guadagnolus Aretinus, Paulus Blanconius Romanus Clericus Beneficiatus in Basilica Principis Apostolorum, & Franciscus Agnellus Ripanensis Canonicus sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ Sanctorum Celsi, & Iuliani de eadem Vrbe Presbyteri Moderni Capellæ nostræ Pontificiæ Capellani, familiares nostri, Nobis, & Apostolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc solicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum personas tam familiari experientia, quàm etiam fide dignorum testimoniis iuuari percepimus, Nos inducunt, vt illis reddamur ad gratiam liberales.

Capellanos suos Sedis Apost. Notarios, Comites, Nobiles, & Ciues creat.

§. 1. Hinc est, quod Nos volentes illos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi, eosque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, & non ad supradictorum Michaëlis Angeli, Hieronymi, Nicolai, Ioannis, Pauli, & Francisci, vel alicuius ipsorum, aut aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera nostra deliberatione, ac certa scientia, Apostolica auctoritate tenore præsentium Michaëlem Angelum, Hieronymum, Nicolaum, Ioannem, Paulum, & Franciscum prædictos, & illorum singulos in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios recipimus, ac Sacri Palatij, & Aulæ Lateranensis Comites (sine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium præiudicio) necnon nobiles Romanos, & Vrbis Romæ, omniumque & singularum aliarum Ciuitatum, Terrarum, & locorum S. R. E. mediatè, vel immediatè subiectorum ciues creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium nostrorum, & eiusdem Sedis Notariorum, necnon Palatij, & Aulæ Comitum, ac nobilium Romanorum, aliorumque Ciuium Ciuitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conscribimus, ipsisque, etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis iuxta decretum Lateranensis Concilij nouissimè celebrati non deferant, aut Ciuitates huiusmodi non incoluerint, nec vnquam in eisdem Ciuitatibus domicilium habuerint, vt omnibus, & quibuscunque priuilegiis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, fauoribus, gratiis, & Indultis, quibus cæteri omnes Notarij nostri etiam de numero participantium, necnon Comites, & Nobiles, ac Ciues Originarij, etiam in dignitatum, & beneficiorum Ecclesiasticorum, & sæcularium, etiam ex personis Romanorum Originariorum vacantium assecutione, & exercitio, tam in Vrbe, quàm Ciuitatibus prædictis, ac aliàs vbique locorum, & gentium, necnon sessionum, & conuentuum vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solùm ad illorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, ac si priuilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipsis emanassent (citra tamen exemptiones à Concilio Tridentino sublatas, itavt nedum quoad criminalia, sed etiam quoad ciuilia subiaceant Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promouendi, ac Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque huiusmodi priuilegia à Notariis Sedis Apostolicæ, & Comitibus Palatinis prætensa, itavt illis supramemorati Capellani familiares nostri nullibi vti valeant, ac irritum, & inane existat, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari) vti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & priuatis deinceps eorum nomine conficiendis, sese Notarios, Comites, & nobiles, ac de nobili genere ex vtroque parente procreatos, necnon Romanæ, & aliarum Ciuitatum Ciues, vt libuerit, inscribere, & se illis subscribere valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, nobilibus, & ciuibus habeantur, nihilque, qualecunque illud fuerit, cum iis expressionibus subrepititium, obreptitium, aut inualidum, sed illud idem efficax in omnibus, & per omnia censeatur, concedimus, & indulgemus.

§. 2. Et

Beneficia Eccleſ. ab omnibus oneribus eximit.

§. 2. Et inſuper illos, eorumque Beneficia, & officia Eccleſiaſtica quæcunque, quotcunque, & qualiacunque, illorum fructus, res, & iura vbicunque locorum, regionum, & Prouinciarum, necnon in Vrbe, Ciuitatibus, Terris, & Locis eidem Rom. Eccl. mediate, & immediate ſubiectis conſiſtentia, prædia, domos, poſſeſſiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, & ſe mouentia, necnon actiones, & iura præſentia, & futura, cuiuſcunque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cuiuſvis etiam annui valoris fructus, redditus, & prouentus huiuſmodi ſint, vel fuerint, ac etiam quæcunque ab illis vendenda, ac pro illorum; familiarumque ſuarum vſibus emenda ab omnibus, & quibuſcunque decimis, quartis, & dimidiis partibus, ſubſidiis, etiam charitatiuis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocunque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæteriſque oneribus, & contributionibus, tam vrbanis, quam ruſticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, & perſonalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & meterum cuiuſcunque generis tranſitus, ſeu paſſus, & vecturæ etiam in aliud territorium, ſeu Prouinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, ſtabulationum militum, inſtitutionis Seminarij Eccleſiaſtici, aut ex quacunque alia quantumvis graui, & grauiſſima cauſa (pro ſubuentione contra infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impoſitis, ita quod illi, & cuilibet eorum nihil omninò horum, aut aliorum ſimilium ſubire teneantur, nec per Cameræ Apoſtolicæ, aut alios Commiſſarios, ſeu vectigalium, & tributorum huiuſmodi redemptores, conductores, & exactores quocunque priuilegio, exemptione, & facultate ſuffultos, aliàs quam vt præfertur, valeant coarctari, quandiu ſeruitiis noſtris inſtiterint dumtaxat eximimus, & liberamus.

Diſpenſat.

§. 3. Ad hæc cum eiſdem, vt quæcunque duo diſſimilia, vel ſimplicia ſimilia ſub ſingulis tribus tectis quarumcunque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum Eccleſiarum conſiſtentia, etiamſi vnum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas, etiam maior, & principalis, Canonicatus, & præbenda, perſonatus, adminiſtratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, perſonatum, adminiſtrationem, vel officium huiuſmodi conſueuerit quis per electionem aſſumi, eiſque cura etiam iuriſdictionalis immineat animarum, ſi eis aliàs canonice conferantur, aut eligantur, præſententur, aut alias aſſumantur ad illa, & inſtituantur in eis, recipere, & dummodo illa omnia vno excepto perſonalem reſidentiam non requirant, inſimul quoad vixerint, retinere.

Etiam à reſidentia.

§. 4. Necnon etiam quàmdiu Nobis inſeruierint tantum in beneficiis Eccleſiaſticis, non tamen Parochialibus, vel curam animarum Parochianorum habentibus per eos pro tempore obtentis, etiam de iure, ſtatuto, fundatione, vel priuilegio perſonalem reſidentiam requirentibus, etiamſi dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus maiores, & in Collegiatis Eccleſiis huiuſmodi principales fuerint, perſonaliter reſidere non teneantur, nec ad id per locorum Ordinarios, ſeu Eccleſiarum earumdem Capitula, aut quoſvis alios ad reſidendum interim in illis inuiti compelli poſſint, omneſque, & ſingulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, & redditus durante ſeruitio prædicto cum ea integritate (diſtributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperent, ſi in eiſdem Eccleſiis, ſiue locis perſonaliter reſiderent, percipere, exigere, & leuare, prouiſo tamen per eos, vt onera eiſdem dignitatibus, & beneficiis quovis modo incumbentia congruè ſupportentur.

Alia indulta.

§. 5. Necnon etiamſi Presbyteri fuerint, ac dignitates, & officia obtinuerint, leges, & iura ciuilia etiam publicè in Scholis, ac Vniuerſitatibus Studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo iidem trigeſimum ætatis annum non exceſſerint, audire, ac ſi habiles, & ſufficientes reperti fuerint, etiam ad Doctoratus gradum in huiuſmodi facultate ſe promoueri facere, ipſaque iura etiam publicè docere, atque Iudicis, Aduocati, & Procuratoris officium in cauſis Eccleſiaſticis, & ciuilibus tantum exercere liberè, & licite poſſint, & valeant, de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus.

Confeſſarium eligere poſſint.

§. 6. Liceat quoque ipſis, & eorum ſingulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum Presbyterum ſæcularem, vel cuiuſvis Ordinis Regularem in ſuum eligere Confeſſorem, qui vita eis comite eos, & ipſorum ſingulos à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, & per eos incurſis, & quibus ipſos pro tempore illaqueari contigerit, etiamſi abſolutio Nobis, & ſucceſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus ſpecialiter, vel generaliter reſeruata exiſtat, ac quorumcumque votorum, & Eccleſiæ præceptorum tranſgreſſionibus, homicidio caſuali, manuum violentarum in quaſvis perſonas etiam Eccleſiaſticas, non tamen Epiſcopos, vel alios ſuperiores Prælatos, de præterito iniectionibus, ſeu conſilij, vel fauoris ad id præſtationibus, ieiuniorum omiſſionibus, necnon recitationis horarum Canonicarum, aliorumque diuinorum officiorum, ac denique ab omnibus, & quibuſcunque aliis eorum peccatis, criminibus, exceſſibus, & delictis quantumcunque grauibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò conſulenda foret, videlicet à contentis in literis die Cœnæ Domini publicari conſuetis, ſemel tantum in vita, & mortis articulo, in reliquis verò dictæ Sedi quomodolibet reſeruatis, aliiſque quibuſvis caſibus ſemel in anno, confeſſionibus illorum diligenter auditis, ſine tamen alicuius præiudicio, prædicta auctoritate Apoſt. abſoluere, & illis pro commiſſis pœnitentiam pro modo culpæ iniungere ſalutarem, necnon vota quæcunque (Vltramarino, Viſitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum, caſtitatiſque, & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare poſſit.

Indultum transferendi Penſiones.

§. 7. Ac etiam eiſdem, eorumque ſingulis, vt quicumque locorum Ordinarij, vel Canonici Metropolitanarum, ſeu aliarum Cathedralium Eccleſiarum, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam, etiam ad id per eos, aut eorum ſingulos coram Notario, & teſtibus fide dignis eligendi, ſeu eligendæ quaſcumque penſiones annuas eis, & eorum ſingulis ſuper Menſarum Abbatialium, ſeu Epiſcopalium, aut Archiepiſcopalium, & quorumcunque aliorum Beneficiorum Eccleſiaſticorum cum cura, & ſine cura, ſæcularium, & quorumcunque Ordinum Regularium, etiam Hoſpitalis S. Ioannis Hieroſolymitani, quomodocunque, & qualitercunque qualificatorum fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & diſtributionibus, etiam quotidianis, ſeu illorum loco fructus, prouentus, iura, obuentiones, diſtributiones, & emolumenta ſibi nunc, & pro tempore aſſignata, & reſeruata quandocunque ſimul, vel ſucceſſiuè, in toto, vel in parte vſque ad ſummam centum ducatorum auri de Camera de eorumdem Capellanorum, vel cuiuſlibet ipſorum conſenſu, in toto, vel in parte, etiam in mortis articulo caſſare, & extinguere, ac poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint alias ſimiles penſiones annuas ſuper fructibus, redditibus, prouētibus, iuribus, obuentionibus, diſtributionibus, ſeu illorum loco fructus, redditus, prouentus, iura, & obuentiones, & emolumenta huiuſmodi etiam vſque ad ſummam prædictam vni, vel pluribus aliis perſonis etiam per eoſdem Capellanos, & eorum ſingulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus, ſeu clericali charactere inſigniri volentibus, ſimiliter eis, quoad vixerint, vel eorum legitimis procuratoribus eiſdem modo, & forma, quibus eiſdem Capellanis aſſignatæ, aut reſeruari, vel aſſignari conceſſæ, ſeu conceſſi fuerint, etiam abſque conſenſu eaſdem penſiones, & fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, ac diſtributiones, & emolumenta huiuſmodi ſoluere debentium, etiamſi plures caſſatæ, & de

nouo assignatæ fuerint, vsque ad summam, & quantitatem prædictam, ac aliàs cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, & priuilegiis, decretis, & clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reseruationibus huiusmodi concessis, & contentis integrè persoluendum reseruare, constituere, & assignare.

Facultas testandi.

§. 8. Necnon vt iidem Capellani, & eorum quilibet de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, etiam iurisdictionalibus, cæterisque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum ipsis Capellanis nostris prædictis commissarum ministerio, sco alicui speciali earumdem Ecclesiarum diuino cultui, vel vsui deputata, seque mouentibus, cuiuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretij, & conditionis existentibus, ac iuribus, & actionibus ad eos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, dignitatum, & aliorum quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, quæ ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinuerint, & obtinent, ac obtinebunt, ac fructuum, reddituum, & prouentuum Ecclesiasticorum loco pensionum annuarum, pensionumque annuarum super similibus fructibus, redditibus, & prouentibus eis reseruatarum, & assignatorum, ac reseruandorum, & assignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcunque Romanæ Curiæ Officiorum, ac aliàs quomodolibet spectantibus, & pertinentibus; ac etiam de dictis fructibus, redditibus, prouentibus, ac pensionibus annuis, necnon eorum industria, & labore quomodolibet, & vndecumque, licitè tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliàs etiam de muneribus, & officiis quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad eosdem peruentis, & peruenturis, etiamsi in pecunia numerata, ac iocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quam extra eam vbique locorum, etiam penes beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros annuos valores, etiamsi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, & denotarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus, ac etiam de ipsis prouentibus, ac pensionibus debitis, ac debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamsi eorum solutionis, aut perceptionis terminus nondum aduenerit pro illa rata, quæ illis debita erit, constitutione declaratoria super fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forsan ad successores in ipsis beneficiis spectare, & pertinere debeant, non obstante, etiam accumulatiue cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, vsque ad summam ducentorum ducatorum auri similium dumtaxat, tam pro decentibus & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui eis viuentibus inseruierint, etiam vltra seruitij meritum, ac in ipsorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcunque piorum locorum fauorem, & vsum, & aliàs pro eorum arbitrio, & voluntate absolutis testari, ac testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter viuos, quàm causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura, etiam minus solenni, etiam coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedulâ sola eorum manu scripta, vel subscripta, ac aliàs in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsa Curia (non tamen extra residentiam) etiam in mortis articulo, & non facta mentione præsentis, vel aliarum eis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quòd in vim illarum testari, seu disponere veliot, & intendant, semel atque iterum, & pluries disponere, statuere, & ordinare, itavt quidquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu aliàs ab ipsis dispositum fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliàs omni meliori modo valeat, & seruari omninò debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta, etiam pluries, & toties quoties eis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum reuocare, & alia de nouo condere, etiam liberè, & licitè valeant, plenam, & liberam concedimus facultatem.

Omnes defectus supplet.

§. 9. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eisque pariter indulgentes, quod si contigerit ipsos ab intestato, & sine vlla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditium, & prouentuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra sua beneficia, aut alia loca debitæ ab eis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedere, omnia, & singula eorum bona, res, & iura etiam vt præfertur qualificata, necnon spolia pro dicta summa etiam ex prædictis, & aliàs vndecumque prouenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes sanguinis eorumdem integre deueniant, & illis deficientibus inter eorum familiares arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id ipsi scripto nominauerint, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione eorumdem scriptura etiam minus solenni secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alij Iudices, seu Executores omninò exequi, & adimplere, illique sese conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque huiusmodi testamenta, donationes, legata, dispositiones, & alia forsan aliàs ab ipsis, etiam nulla, aut minus sufficienti facultate suffultis, de huiusmodi bonis, iuribus, actionibus, fructibus, pecuniis, iocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in fauorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & aliàs quomodolibet facta, cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per ipsos in futurum quomodolibet fient, ex nunc prout ex tunc, & econtrà pro dicta summa ducentorum ducatorum dumtaxat approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos iuris, & facti, ac solennitatum omissarum, & omittendarum necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui interuenerint in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica de ipsis mentio habenda esset, supplemus.

Contrariis derogat.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac Lateranensis Concilij nouissimè celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deuentum fuerit, cui per hoc aliàs derogatum non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam, per Nos, & Sedem prædictam quomodolibet editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, & stylo in similibus hactenus seruato, & piæ mem. Alexandri Papæ Sexti etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponentibus, necnon eiusdem memoriæ Bonifacij Papæ Octaui etiam Prædecessoris nostri, per quam concessiones de fructibus in absentia percipiendis sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in vniuersalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus, tam Vrbis, quam quarumvis aliarum Ciuitatum, & locorum, in quibus Ciues originarij creati sunt, ac quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædicti, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, ac Regnorum, Prouinciarum, & Vrbis, ac aliarum Ciuitatum, & locorum, ac prædictæ Cameræ, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, & naturis, etiamsi de illis seruandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliis quomodolibet concessis vtendo, ipsi

Capellani

Capellani per se, vel eorum Procuratores præstiterint forsan hactenus, vel in posterum eos præstare contigerit iuramentum, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitali Sancti Ioannis Hierosolymitani, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus etiam antianis, Capitulis, & Conuentibus, Ciuitatibus, & locis, aliisque personis etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac dictæ Cameræ Officialibus, illorumque Collegiis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, & de eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, ac per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia paribus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac ad Imperatoris, ac Regum, & Reginarum, Ducum, & Marchionum, ac aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel specie, aut aliàs quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innouatis, & in posterum concedendis, confirmandis, & innouandis, etiamsi in iis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caueatur expresse, vel tacitè, quod Vrbis nonnisi originariis Ciuibus Romanis, ac Ciuium eorumdem filiis, aliarum verò partium beneficia nisi per personas illustres, seu nobiles, ac etiam originarios Ciues, aut aliàs certo modo in illis expresse qualificatos obtineri, aut conferri possint, & nullus in Ciuem Vrbis, aut Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum huiusmodi admitti, seu illorum priuilegiis vti possit, nisi priùs in dictis Ciuitatibus, Oppidis, & locis per certum tempus habitauerit, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possideat, quodque præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani, tam ex eius institutione, quàm ex stabilimentorum prædictorum dispositione, non in titulum perpetuorum beneficiorum conferri, sed in commendam ad vitam Commendatariorum reuocabiliter concedi debeant, & sic pensionibus Ecclesiasticis sæcularibus, aut aliis personis Apostolica auctoritate reseruandis grauari non possint, quodque stabilimentis, & priuilegiis præfatis etiam vigore clausulæ implicitæ derogationis latissime extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficacioresque, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio huiusmodi de consilio dictorum Cardinalium fiat, & tum demùm ad id Magistri, & Conuentus præfatorum expressus accedat assensus, sintque literæ derogationis huiusmodi etiam per dictum Magnum Magistrum subscriptæ, ac ei, & præfato Conuentui per diuersas in forma Breuis, aut aliàs diuersas literas diuersis temporibus cum certis interuallis præsentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & semper in huiusmodi literis, quæ sic fient, etiam de simili consilio derogationis sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conuentus præfatorum, & non aliàs, aliter, nec alio modo. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, & in eis caueatur expresse, quod illis nullatenus derogari possit, quodque clausula implicitæ derogationis in rescripto etiam motu proprio emanato apposita aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore, & firmitate permansuris, hac vice dumtaxat harum serie in genere, & in specie ad effectum præmissorum specialiter, & expresse Motu, & scientia similibus derogamus, ac derogatum esse decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Volumus autem, quod præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides, tam in iudicio, quam extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, & adhiberi posset, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Transumptorum fides.*

§. 12. Quodque præfati antequam gratia Notariatus perfrui possint, & valeant, in manibus alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei iuxta articulos pridem à Sede præfata propositos emittere, & solitum fidelitatis iuramentum omninò præstare teneantur, & quilibet ipsorum teneatur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 19. Septembris 1667. Pontificatus nostri anno primo. *D. P. An. 1. die 19. Sept.*

Suspensio Breuis Innocentij X. Generalem Congregationem in Societate IESV singulo quovis triennio celebrandam iniungentis. XXVI.

CLEMENS PAPA IX.
Ad futuram rei memoriam. *Edita An. D. 1668.*

RElígiosorum virorum Ordines, quos tanquam fertilia agri Dominici cultorum plantaria sapiens Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum pietas instituit, in visceribus paternæ gerentes charitatis, Societatem IESV viris pietate, religione, sacrarum, eisque ancillantium bonarum literarum scientia, ac propriæ, alienæque salutis studio eximiè præditis fulgentem, singularibusque in hanc Sanctam Sedem meritis conspicuam, peculiari Apostolicæ dilectionis affectu prosequimur. Et propterea felici illius regimini, religiosæque tranquillitati libenter consulimus, sicut omnibus debitè consideratis, pietati atque prudentiæ censemus esse consentaneum. *Proœmium.*

§. 1. Alias siquidem postquam felic. recordationis Innocentius PP. X. prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Breuis die prima Ianuarij 1646. expeditas literas, quarum tenorem præsentibus haberi volumus pro expresso, statuerat, mandauerat, præceperat, & ordinauerat, vt perpetuis futuris temporibus Congregatio generalis in prædicta Societate IESV singulo quoque nouennio computando semper a celebratione vltimæ Congregationis generalis haberi, & celebrari omninò deberet, itavt illius celebratio nullo modo, nec ex quavis causa, siue per Præpositum Generalem pro tempore existentem, siue per quamcumque Congregationem particularem, vel generalem impediri, vel vltra nouennium huiusmodi differri, seu prorogari posset; vtque quotiescumque haberetur, & celebraretur Congregatio generalis huiusmodi, toties noui Assistentes ab illis plane diuersi, qui præcedente nouennio Assistentium muneribus functi fuissent, eligi, seu assumi, & deputari. *Tenor Breuis Innocentij X.*

§. 2. Ac demum vt omnes, & singuli eiusdem Societatis Prouinciales, Visitatores, Præpositi, Rectores, Superiores locales, & alij Officiales iurisdictionem, seu superioritatem habentes, quomodolibet nuncupati (exceptis Magistris Nouitiorum) in eorum respectiuè muneribus, superioritatibus, ministeriis, administrationibus, & officiis quomodocunque nuncupatis per triennium dumtaxat durare deberent, eaque, elapso triennio huiusmodi, eo ipso vacarent, & vacare censerentur, ipsique ad alia quævis eiusdem Societatis munera, superioritates, ministeria, administrationes, & officia prædicta quomodolibet nuncupata, etiam Viceprouincialis, seu Vicepræpositi, vel Vicerectoris, nullatenus

nullatenus eligi, seu assumi, vel deputari valerent, nisi per annum cum dimidio saltem à fine dicti triennij computandum à prædictis muneribus, superioritatibus, ministenis, administrationibus, & officiis cessauissent, recol. mem. Alexander PP. VII. pariter prædecessor noster, certis ex causis tunc expressis adductus, statutu n & ordinationem dicti Innocentij prædecessoris circa triennalem tantùm durationem munerum, superioritatum, ministeriorum, administrationum, & officiorum prædictorum, necnon sesquianni ab illis vacationem huiusmodi (firma tamen, & illæsa, ac in suo robore io reliquis omnibus remanente earumdem Innocentij prædecessoris literarum dispositiooe) perpetuò reuocauit, & abrogauit, & aliàs prout in ipsius Alexandri prædecessoris literis desuper in simili forma Breuis die prima Iaouarij 1663. emanatis, quarum tenorem præsentibus itidem pro expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, vberiùs continetur.

Alexan VII. statutum circa triennalē tantum durationem munerum abrogat.

§. 3. Cum autem, sicut dilectus filius Ioannes Paulus Oliua Præpositus Generalis dictæ Societatis Nobis nuper exponi fecit, postrema Congregatio Generalis eiusdem Societatis anno 1661. celebrata inter alia vnanimi plane consensu decreuerit, infimis precibus ab hac Sancta Sede petendam fore abrogationem prædictarum Innocentij prædecessoris literarum, non solùm io ea parte, in qua memoratus Alexander prædecessor huiusmodi decreti conscius, illam subinde, vt præmittitur, concessit; sed etiam in reliqua celebrationis Congregationis Generalis quolibet nouennio, nouorumque Assistentium a præcedentibus diuersorum electionem, seu deputationem concernente: quippe quæ & Constitutionibus Societatis prædictæ à Sancto Ignatio illius Fundatore editis, quas quinque Romani Pontifices prædecessores nostri approbarunt, conformis non sit, & aduersetur sensui sex Congregationum Generalium ipsius Societatis, quæ contrarium magno consenso expedire Societati iudicarunt. Accedit, quod abunde iam est prospectum in Societate cuicumque necessitati, ob quam Congregatio Generalis cogi debeat, ideoque nouennalis illa planè inutilis futura sit; cùm singulis trienniis celebrari soleat, & debeat Congregatio Procuratorum electorum ex omnibus Prouinciis cum facultate conuocandi Congregationem Generalem si sit opus. Tum etiam deterrent ingentes sumptus, quos necesse est fieri in conuocanda quolibet nouennio, & quidem sine necessitate Congregatione illa Generali. Deterrent quoque frequentia vitæ pericula, quibus exponuntur primarij Religiosi omnium Prouinciarum eiusdem Societatis, iique plerumque Senes, quorum aliqui paucis ab hinc annis sublati naufragio, alij extincti febribus in itinere, alij in captiuitatem ab hostibus abducti fuere. Quibus incommodis adiungitur relaxatio disciplinæ religiosæ in Prouinciis, dum inde absunt Prouinciales, & alij præcipui religiosi, qui præsentes conseruando illius vigori inuigilarent. Nobis propterea memoratus Ioannes Paulus Præpositus Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportune prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Supplicatio.

§. 4. Nos igitur ipsios Ioannis Pauli Præpositi Generalis desiderio, quantum cum Domino possumus, fauorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, ac prospero, felicique statui, atque iocremento Societatis prædictæ de Catholica religione multis nominibus optime meritæ, animum nostrum pastorali prouidentia intendentes, ad suprascriptas preces eiusdem Ioannis Pauli Præpositi Generalis examinandas specialem Congregationem nonnullorum ex Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus prudentia, & zelo præstantium deputauimus. Cuius Congregationis audita sententia, & Nobiscum reputantes valdè ad rem facere, vt per secreta suffragia constet, quid circa petitam abrogationem sentiat in Domino Societas vniuersa, quæ per grauiores religiosos eius Instituto optimè imbutos, rerumque illius vsu, atque experientia præditos, in Congregatione Generali coadunatos repræsentatur.

Ad quam examinandā Congregatio Cardinalium deputatur.

§. 5. Ideò auctoritate Apostolica tenore præsentium iubemus, atque decernimus, vt in Congregatione Generali prædictæ Societatis, quæ prima ex præscripto illius Constitutionum celebrabitur, præuia inter prædictos religiosos matura rei discussione, & consultatione, per secreta postmodum suffragia disquiratur: An bono dictæ Societatis expediat, vt terminus nouennalis ad celebrandas Congregationes Generales in allegatis Innocentij prædecessoris literis statutus abrogetur; quæ quidem disquisitio si dicta Congregatio Generalis pro electione Præpositi Generalis celebranda sit, ante illius electioonem fiat. Postquam autem huiusmodi disquisitio peracta fuerit, illicò ad Nos, vel ad Romanum Pontificem pro tempore existentem distinctè referatur, quo numero suffragiorum ipsa Congregatio Generalis dicti nouennalis termini, vel abrogationem, vel obseruantiam expetiuerit, vt quid circa illum deinde obseruari debeat, Sedis Apostolicæ iudicio statuatur.

§. 6. Propterea executionem dictarum Innocentij prædecessoris literarum in ea parte, cui per supradictas Alexandri prædecessoris literas derogatum non fuit, auctoritate & tenore prædictis interim suspendimus, illamque vsque ad Congregationem Generalem ex præscripto Constitutionum Societatis prædictæ iuxta prædicta primò celebrandam effectu carere volumus, atque decernimus.

Suspensio, de qua in rub.

§. 7. Decernentes pariter easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans, & clausula sublata.

§. 8. Non obstantibus prædictis Innocentij prædecessoris literis, necnon omnibus & singulis illis, quæ memoratus Alexander prædecessor in suis literis supradictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Remotio contrariorū.

§. 9. Volumus autem, vt ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici, vel Secretarij dictæ Societatis subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis eiusdem Societatis, seu alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 20. Septembris 1668. Pontificatus nostri anno secundo.

D. P. An. 2. die 20. Sept.

Concessio

XXVII. Concessio Indulgentiarum pro Christifidelibus Status Ecclesiastici diuinam opem implorantibus pro tuitione Ciuitatis, & Regni Cretæ contra Turcas, ac pro felici directione negotiorum Regni Poloniæ.

Edita An. D. 1668.

CLEMENS PAPA IX.
Ad futuram rei memoriam.

Causa Constitutionis. §. 1. CVm Nos Dominica proximè præterita processioni ab Ecclesia Sancti Stanislai Nationis Polonorum ad Ecclesiam Sancti Marci de Vrbe a Nobis institutæ, ac Missæ solenni, quæ in eadem Ecclesia Sancti Marci subinde celebrata fuit, vnà cum venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Prælatis, & Officialibus Capellæ Nostræ Pontificiæ interfuerimus, ac omnibus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, & sacra communione refectis, qui processioni, & Missæ prædictis interessent, vel vtramque Ecclesiam huiusmodi eo die visitarent, ibique diuinum auxilium tam pro defensione, atque tuitione Ciuitatis, & Regni Cretæ contra oppressiones Turcarum, quam pro præsentibus necessitatibus, felicique directione negotiorum Regni Poloniæ implorarent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concesserimus, ac eiusmodi Indulgentiæ participes quoque fieri voluerimus regulares vtriusque sexus in clausura viuentes, qui ad diuinam opem similiter confugerent.

§. 2. Et in diuersis eiusdem Vrbis Ecclesiis Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum publicæ fidelium venerationi exponi curauerimus, piasque ad Deum preces his diebus indixerimus, vt Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis Ecclesiam suam Sanctam protegere, eiusque hostium impetus, & vires virtutis suæ potentia reprimere, atque confringere, prosperosque rerum euentus benignè largiri dignetur.

Processiones cum expositione S. Sacramenti fieri mandat extra Italiam. §. 3. Hinc est, quod Nos alios quoque Christi fideles ad similia Christianæ pietatis opera spiritualium gratiarum muneribus incitare cupientes, Venerabilibus fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, & Ordinariis Ciuitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & locorum Nobis & Apostolicæ Sedi in temporalibus mediatè, vel immediatè subiectorum, seu eorum Vicariis in spiritualibus generalibus per præsentes committimus, & mandamus, vt statim atque ipsarum præsentium literarum transumpta, seu exempla, etiam impressa, ad eos peruenerint, processiones pariter in suis respectiuè Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & locis instituant, ac memoratum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentorum in Ecclesiis per eos respectiuè designandis fidelium venerationi per totum mensem Octobrem proximè venturum similiter exponi curent, publicasque preces indicant: Nos enim omnibus, & singulis vtriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui processionibus huiusmodi respectiue interfuerint, vel Ecclesias à qua, & ad quam aliqua processionum huiusmodi fiet, eo die deuote visitauerint, ibique diuinum auxilium, vt præmittitur, implorauerint, necnon regularibus vtriusque sexus in clausura viuentibus, qui similiter confessi, & sacra communione refecti, pias ad Deum preces in suis respectiue Ecclesiis, seu Monasteriis pariformiter fuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indul-*Indulgentias plenarias concedit.* gentiam, & remissionem concedimus similiter, & elargimur. Ac præfatis, & aliis Christifidelibus, qui ante Sanctissimum Sacramentum, vt præfertur exponendum per aliquod temporis spatium piè orando diuinam opem, vt supra inuocauerint, quoties id egerint, toties septem annos, & totidem quadragenas de iniunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus.

Transumptorum fides. §. 4. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. Ann. die 26. Sept. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 26. Septembris 1668. Pontificatus nostri anno primo.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1668. Indictione sexta, die verò 27. mensis Aprilis, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & Domini nostri D. Clementis Diuina Prouidentia Papæ IX. anno secundo, supradicta litera affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valuas Basilicæ Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Maioris de Vrbe, & in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Petrum Macharanum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Carolus Melanus Curs. Mag.

Concessio Indulgentiarum pro Christifidelibus Italiæ diuinam opem implorantibus pro tuitione Ciuitatis, & Regni Cretæ contra Turcas, ac pro felici directione negotiorum Regni Poloniæ. XXVIII.

Edita A. D. 1668.

CLEMENS PAPA IX.
Ad futuram rei memoriam.

Causa Constitutionis. §. 1. CVm Nos nuper, videlicet die 23. Sept. proximè præteriti processioni ab Ecclesia Sancti Stanislai Nationis Polonorum ad Ecclesiam Sancti Marci de Vrbe à Nobis institutæ, ac Missæ solenni, quæ in eadem Ecclesia Sancti Marci subindè celebrata fuit, vna cum Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Prælatis, & Officialibus Capellæ nostræ Pontificiæ interfuerimus; ac omnibus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui processioni, & Missæ prædictis interessent, vel vtramque Ecclesiam huiusmodi eo die visitarent, ibique diuinum auxilium tam pro defensione & tuitione Ciuitatis, & Regni Cretæ contra oppressiones Turcarum, quàm pro præsentibus necessitatibus, felicique directione negotiorum Regni Poloniæ implorarent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concesserimus; ac eiusmodi Indulgentiæ participes quoque fieri voluerimus regulares vtriusque sexus in clausura viuentes, qui ad diuinam opem similiter confugerent: Et in diuersis eiusdem Vrbis Ecclesiis Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum publicæ fidelium venerationi exponi curauerimus.

§. 2. Ac similia Christianæ pietatis opera tam in vniuerso Statu Ecclesiastico Nobis mediatè, vel immediatè subiecto, quàm in Dominio Reipublicæ Venetorum, erogatis pariter Indulgentiarum muneribus, fieri voluerimus, vt Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis Ecclesiam suam sanctam protegere, eiusque hostium impetus, & vires virtutis suæ potentia reprimere, atque confringere, prosperosque rerum euentus benignè largiri dignetur.

Processiones, & preces per totam Italiã fieri mandat. §. 3. Hinc est, quod Nos diuini fauoris præsidium in aliis quoque Italiæ Ciuitatibus, & locis pariformiter inuocari, atque coniunctis fidelium precibus postulari cupientes: Venerabilibus fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, & Ordinariis Ciuitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum

tarum, & locorum reliquæ Italiæ, seu eorum Vicariis in spiritualibus generalibus per præsentes committimus, & mandamus, vt statim atque ipsarum præsentium literarum transumpta, seu exempla, etiam impressa, ad eos peruenerint, processiones pariter in suis respectiuè Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & locis instituant, ac memoratum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Ecclesiis per eos respectiuè designandis fidelium venerationi per quindecim dies similiter exponi curent, publicasque preces indicant.

Concedit prout in rub. §. 4. Nos enim omnibus, & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui processionibus huiusmodi respectiuè interfuerint, vel Ecclesias à qua, & ad quam aliqua processionum ipsarum fiet, eo die deuotè visitauerint, ibique diuinum auxilium, vt præmittitur, implorauerint, necnon regularibus vtriusque sexus in clausura viuentibus, qui similiter confessi, & sacra communione refecti, pias ad Deum preces in suis respectiuè Ecclesiis, seu Monasteriis pariformiter fuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concedimus similiter, & elargimur. Ac præfatis, & aliis Christi fidelibus, qui ante Sanctissimum Sacramentum, vt præfertur, exponendum per aliquod temporis spatium piè orando diuinam opem, vt suprà inuocauerint, quoties id egerint, toties septem annos, & totidem quadragenas de iniunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus.

Transumptorum fides. §. 5. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur vbique, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 2. die 3. Oct. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 3. Octobris 1668. Pontificatus nostri Anno secundo.

Anno a Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1668. Indictione sexta, die verò quarta mensis Octobris, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Diuina Prouidentia Papæ IX. anno secundo, supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ Lateranensis, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Maioris de Vrbe, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Gregorium Staggium Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Carolus Melanus Curs. Mag.

XXIX. Decretum ad fauorem Magistrorum Cæremoniarum non Participantium exigendi à singulis Cardinalibus in promotione ad Cardinalatus honorem triginta sex ducatos auri de Camera, & post eorum obitum ab eorum hæredibus viginti quinque.

Edita An. D. 1668.

CLEMENS PAPA IX.

Ad futuram rei memoriam.

Tenor Breuis Pauli V. DVdum felic. record. Paulus Papa V. Prædecessor noster motu suo proprio, ac ex certa scientia Magistris Cæremoniarum centum, ac Secretario, & Clerico, ac Computistæ Sacri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Collegij septuagintaquinque à singulis Cardinalibus in promotione ad Cardinalatus honorem, necnon eisdem Magistris quinquaginta, ac Secretario, Clerico, & Computistæ similiter septuagintaquinque ducatos auri de Camera post obitum singulorum Cardinalium, etiamsi ad Cardinalatus honorem promoti Romam nondum venissent, & siue illos in Romana Curia, vel extra eam, & vbicumque decedere contingeret, in supplementum mercedis ordinariæ eorumdem Officialium, seu Ministrorum deberi, illisque coniunctim per pro tempore existentes Cardinales prædictos, seu eorum Agentes, & hæredes respectiuè absque mora solui, & eis consignari debere, sine tamen præiudicio quorumcunque iurium Cameræ Apostolicæ quomodolibet debitorum, ac soluendorum, auctoritate Apostolica perpetuò statuit, & ordinauit, & alias prout in ipsius Pauli Prædecessoris literis desuper in simili forma Breuis, die 3. Ianuarij 1619. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, vberius continetur.

Magistri cæremoniarum qui sint. §. 2. Cum autem præter prædictos Magistros Cæremoniarum, qui duo sunt, & Participantes vocantur, alij sint Cæremoniarum Capellæ nostræ Pontificiæ Magistri interdum duo, & quandoque, prout de præsenti, tres, qui non Participantes nuncupantur; ipsique Magistri Cæremoniarum non Participantes in quasi possessione accipiendi, & exigendi à singulis Cardinalibus in promotione ad Cardinalatus honorem trigintasex, & post eorum obitum ab eorum hæredibus vigintiquinque ducatos auri de Camera pares ex laudabili consuetudine (vt accepimus) reperiantur.

Decretum de quo in rub. §. 3. Nos attendentes Venerabiles Fratres nostros eiusdem S. R. E. Cardinales horum quoque Magistrorum Cæremoniarum officio, atque ministerio egere & vti, dictaque emolumenta eis tanquam mercedem, seu pro eorum mercede præstari consueuisse, & propterea illorum indemnitati consulere volentes, Motu simili, ac ex certa scientia nostra prædictis Cæremoniarum Magistris non participantibus trigintasex in promotione ad Cardinalatus honorem, & vigintiquinque ducatos auri de Camera prædictos inter eos pro æquis portionibus respectiuè diuidendos post obitum singulorum Cardinalium huiusmodi, etiamsi ad Cardinalatus honorem promoti Romam nondum venerint, & siue in Romana Curia, siue extra eam, & vbicumque illos decedere contigerit, in supplementum mercedis ordinariæ eorumdem Magistrorum Cæremoniarum non Participantium pariter deberi, illisque coniunctim per existentes pro tempore Cardinales prædictos, seu eorum Agentes, & hæredes respectiuè absque mora solui, & eis consignari debere, sine vllo tamen quorumcunque iurium Cameræ prædictæ quomodolibet debitorum, & soluendorum, ac anterioritatis, & potioritatis Cæremoniarum Magistrorum participantium, & trium Sacri Collegij Officialium supradictorum præiudicio, auctoritate Apostolica tenore præsentium itidem perpetuò statuimus similiter & ordinamus.

Executores deputat. § 4. Iniungentes propterea dilectis filiis nostro eiusdem S. R. E. Collegij Cardinalium moderno, & pro tempore existenti Camerario, necnon causarum Curiæ Cameræ prædictæ generali Auditori, quatenus intra mensem a die promotionis eorumdem Cardinalium computandum, etiamsi iidem Cardinales nondum, vt præfertur, Romam venerint, per dicti Collegij Depositarium, vel alias prout meliùs expedire videbitur, trigintasex, in obitu autem, seu post obitum prædictorum Cardinalium, siue in dicta Curia, seu extra eam, & vbicumque eos decedere contigerit, vigintiquinque ducatos auri de Camera huiusmodi memoratis Magistris Cæremoniarum non Participantibus ab hæredibus eorumdem Cardinalium, quibusuis appellationibus, subterfugiis, & cauillationibus remotis, vt præfertur, persolui curent, & cum effectu faciant, ac summarium, & expeditum ius illis administrent, omnibusque remediis opportunis sibi beneuisis, etiam cum inuocatione auxilij brachij sæcularis cogant, & compellant.

Contrariis derogat. §. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Paulus Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 2. die 21. Nou. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 21. Nouembris 1668. Pontificatus nostri anno secundo.

XXX. Suppreſſio, & extinctio Congregationum Canonicorum S. Georgij in Alga Venetiarum, ac Fratrum Ieſuatorum, & S. Hieronymi de Feſulis.

Edita An.D. 1668.

CLEMENS PAPA IX.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex agri dominici curæ more ſeduli patrisfamilias iugiter inuigilans, ad euellendas inde religioſorum Ordinum, atque Congregationum plantas, quæ deficiente primævo religioſitatis vigore, atque ſpiritu, nullam, ſeu valde modicam in Eccleſia Dei vtilitatem præſtant, nonnunquam adducitur, ſicut publico eiuſdem Eccleſiæ bono conducibile in Domino arbitratur.

Suppreſſio Congregat.

§. 1. Hac conſideratione, aliiſque grauiſſimis, & rationabilibus cauſis Nobis notis adducti, Motu proprio, ac ex certa ſcientia, & matura deliberatione noſtris, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Congregationes Canonicorum Sancti Georgij in Alga Venetiarum, ac Fratrum Ieſuatorum Sancti Hieronymi, & Fratrum eiuſdem Sancti Hieronymi de Feſulis ſub regula Sancti Auguſtini, vna cum omnibus earum reſpectiuè dignitatibus, officiis, ac miniſteriis, omnique conuentualitate, collegialitate, titulo, eſſentia, ac denominatione, tenore præſentium perpetuò extinguimus, ſupprimimus, & abolemus.

Bona earum in opera pia conuertenda.

§. 2. Ac vniuerſa earumdem Congregationum ſic ſuppreſſarum reſpectiuè bona mobilia, & immobilia, tam ſacra, quam prophana, Conuentus, Collegia, Monaſteria, domos, vineas, prædia, canones, reſponſiones, fructus, introitus, & iura quæcumque, vbicumque locorum exiſtant, noſtræ, & Sedis Apoſtolicæ diſpoſitioni in vſus, & opera per eos, quibus id a Nobis & Sede præfata commiſſum fuerit, conuertenda reſeruamus.

§. 3. Præterea Canonicis, & Fratribus dictarum Congregationum ſuppreſſarum, qui nunc viuunt, & in eiſdem Congregationibus reſpectiuè profeſſionem emiſerunt, facultatem tranſeundi ad aliam quamcumque Religionem ab eadem Sede approbatam, in qua beneuolos inuenerint receptores, aut remanendi in ſæculo in habitu Clerici ſæcularis, ſub iuriſdictione, & obedientia Ordinariorum locorum, vbi eus morari contigerit, cum prouiſione ipſorum ſingulis pro alimentis, Clericis quidem in ſumma quadraginta ſcutorum monetæ Romanæ, Laicis verò, ſeu Conuerſis in ſumma viginti ſcutorum parium annis ſingulis donec vixerint, ſeu aliunde ſufficienter eis prouiſum fuerit, ſuper certis bonis, aut redditibus Congregationum ſuppreſſarum huiuſmodi reſpectiuè per eoſdem Ordinarios aſſignanda, tribuimus, & impartimur.

De Eccleſiis ſuppreſſis prouidet.

§. 4. Poſtremò ne Eccleſiæ earumdem Congregationum ſuppreſſarum debito defraudentur ſeruitio, ſed ſartæ tectæ cuſtodiantur, prædictis Ordinariis locorum, in quibus Eccleſiæ ipſæ ſunt ſitæ, per præſentes committimus, & mandamus, vt Capellanos deputent cum competenti mercede, etiam ſuper re certa de bonis prædictis aſſignanda, per quos Miſſis, & aliis oneribus ſatisfiat, ac ipſis Eccleſiis debitus cultus, & veneratio conſeruetur: vtque dicti Ordinarij Inuentarium tam ſacræ, quam prophanæ ſupellectilis, ad Congregationes ſuppreſſas huiuſmodi reſpectiuè ſpectantis aceruare conficiant, ac prouideant ne a quoquam occultari, occupari, aut indè amoueri vllatenus poſſit, niſi, & donec a Nobis, ſeu Sede prædicta aliter prouideatur.

Clauſula præſeruatiua.

§. 5. Decernentes eaſdem præſentes literas etiam ex eo quod Superiores, & alij Canonici, & Fratres, ſeu Religioſi Congregationum ſuppreſſarum præfatarum, & cæteri quicumque in præmiſſis intereſſe habentes, ſeu habere quomodolibet prætendentes illis non conſenſerint, nec ad ea vocati, & auditi, neque cauſæ propter quas eæ lem præſentes emanarunt, adductæ, verificatæ, aut iuſtificatæ vllatenus fuerint, nullo vnquam tempore de ſubreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, aut alio quouis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitatu, & ſubſtantiali, ſiue etiam ex eo, quod in eiſdem præmiſſis ſolemnitates, & quævis alia ſeruanda, & adimplenda ſeruata, & adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite a iure, vel facto, aut ſtatuto, vel conſuetudine aliqua reſultante, etiam in corpore iuris clauſo, ſiue etiam enormis, enormiſſimæ, & totalis læſionis, & quouis alio prætextu, occaſione, vel cauſa, etiam quantumvis iuſta, rationabili, & priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmiſſorum neceſſariò exprimenda foret, notari, & impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuerſiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduerſus illas reſtitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, ſeu quomodolibet conceſſo, aut impetrato quempiam vti, ſeu ſe iuuare poſſe, ſed ipſas præſentes literas ſemper firmas, validas, & efficaces exiſtere, & fore, ſuoſque plenarios, & integros effectus ſortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & ſingulis, ad quos ſpectat, & quomodolibet ſpectabit in futurum, inuiolabiliter obſeruari.

Clauſula ſublata.

§. 6. Sicque & non aliter in præmiſſis omnibus, & ſingulis per quoſcumque Iudices Ordinarios, & delegatos etiam cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, alioſve quoſlibet quacumque præeminentia, & poteſtate fungentes, & functuros, in quavis cauſa, & inſtantia, ſublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane ſi quid ſecus ſuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§. 7. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoſtolicis, etiam in Conciliis generalibus editis, & quatenus opus ſit, de iure quæſito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in ſuppreſſionibus perpetuis, illiſque committendis ad partes vocatis quorum intereſt, & aliis noſtris, & Cancellariæ Apoſtolicæ regulis, necnon Congregationum ſuppreſſarum prædictarum, earumque reſpectiue Conuentuum, Collegiorum, Monaſteriorum, & Eccleſiarum, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & conſuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Congregationibus, illarumque Superioribus, Canonicis, Fratribus, Religioſis, & perſonis quibuſlibet, ſub quibuſcumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus, efficaciſſimis, & inſolitis clauſulis, irritantibuſque, & aliis decretis in genere, vel in ſpecie, etiam Motu proprio, & conſiſtorialiter, ac alias quomodolibet conceſſis, confirmatis, & pluries innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi pro illorum ſufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, expreſſa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium, & ſingulorum tenores, formas, & occaſiones præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, inſertis, & ſeruatis reſpectiue habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris, ad præmiſſorum effectum hac vice duntaxat ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Tranſumptorum fides.

§. 8. Volumus autem, vt earumdem præſentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munitis eadem prorſus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præſentibus ipſis adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, ſub Annulo Piſcatoris, die 6. Decembris 1668. Pontificatus noſtri anno ſecundo.

Anno

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo sexagesimo octauo, Indictione sexta, die verò 14. mensis Decembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Diuina Prouidentia Papæ IX. anno eius secundo, præsentes literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Franciscum Perinum Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

Gregorius Staggius Curs. Mag.

XXXI. Declaratio incursus in excommunicationem, & anathema, aliasque pœnas canonicas ac Excommunicatio, & Anathematizatio interfectorum bon. mem. Ioan. Francisci Episcopi Nicoterensis.

Edito A. D. 1669.

CLEMENS PAPA IX.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. CVm sicut non sine graui animi nostri perturbatione accepimus, bon. mem. Ioannes Franciscus dum vixit Episcopus Nicoterensis, in ipsa sua ciuitate Nicoterensi à nonnullis iniquitatis filiis, qui ad præsens ignorantur, nefariè interfectus fuerit.

Excommunicat vt in rubr. §. 1. Nos crimen adeò horrendum, & quod Nos sui atrocitate confudit, pœnis per sacros Canones, Conciliorum Generalium decreta, & constitutiones Apostolicas inflictis, & promulgatis pro officij nostri debito vindicare, & punire volentes: Ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra omnes & singulos, qui homicidium in persona dicti Ioannis Francisci Episcopi commiserunt, aut illud fieri mandauerunt, seu factum ab aliis ratum habuerunt, vel socij in hoc fuerunt facientium, aut consilium, auxilium, vel fauorem illis dederunt, seu illos scienter defensauerunt, vel receptauerunt, & generaliter quoscumque tam detestandi sceleris quomodolibet complices, & culpabiles, cuiuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, siue Ecclesiasticæ, siue sæcularis, etiam specialem, & indiuiduam expressionem requirentis existant, anathematis, & excommunicationis maioris, aliasque pœnas quascumque à Sacris Canonibus, Conciliorum Generalium decretis, & constitutionibus Apostolicis, & speciatim illa quotannis die Cœnæ Domini legi solita inflictas, eo ipso damnabiliter incurrisse tenore præsentium declaramus, ipsosque & eorum quemlibet, & quoscumque scientiam de prædictis delinquentibus habentes, & non reuelantes anathematizamus, & excommunicamus, ac anathematizatos & excommunicatos publicamus, & nunciamus.

Absolutionē ab excommunicatione sibi reseruat. §. 2. Ab excommunicationis autem, & anathematis huiusmodi sententiis nemo prædictorum per alium, quàm Nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem (præterquam mortis in articulo constitutus, nec etiam tunc nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, atque cum reincidentia eo ipso quod conualuerit etiam vigore, seu prætextu Iubilæi Anni Sancti, Cruciatæ Sanctæ, aliorumque Iubilæorum, Indulgentiarum, Indultorum, facultatum, & priuilegiorum, etiam speciali expressione dignorum, quibuscumque Ecclesiasticis, sæcularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum regularibus, etiam Episcopali, vel alia maiori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conuentibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani, & locis piis, necnon Laicis, etiam Regali, Ducali, & alia mundana præcellentia fulgentibus, per Nos & Sedem Apostolicam, ac cuiusvis Concilij decreta verbo, literis, aut alia quacumque scriptura in genere, vel in specie concessorum, & etiam pluries innouatorum, ac concedendorum, & innouandorum, absolui possit.

Publicationē fieri iubet. §. 3. Et quia eo maior erit ipsorum confusio, quo sua fuerit culpa patentior, quovsque dignam satisfactionem præstiterint, & absolutionis beneficium vt supra se obtinuisse docuerint, omnibus, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis vbilibet constitutis per easdem præsentes committimus, & in virtute sanctæ Obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, vt per se, vel per alium, seu alios per omnes Ciuitatum, & Diœcesum suarum Ecclesias quibuslibet diebus Dominicis, & festiuis, dum in eis maior populi multitudo ad diuina conuenerit, pulsatis campanis, & candelis accensis, prædictos sic excommunicatos, & anathematizatos solenniter publicent, seu publicari curent & faciant.

Sententiā excommunicationis absoluere præsumentibus inducit. §. 4. Quod si fortè aliqui contra tenorem præsentiū talibus excommunicatione, & anathemate illaqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, grauius contra eos spiritualiter & temporaliter, prout expedire nouerimus, processuri.

Clausula præseruatiua, & decretum irritans. §. 5. Decernentes præsentes literas, etiam ex eo quod prædicti, & quicumque, alij in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati & auditi fuerint, de subreptionis, & obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis, quantumvis substantiali defectu, vel ex quacumque alia causa, occasione, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore iuris clauso, notari, impugnari, inualidari, redargui, seu rescindi, aut ad terminos iuris reduci, aut aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut etiam motu proprio concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare nullo vnquam tempore posse: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit. §. 6. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in vniuersalibus, prouincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuscumque, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu quibusvis aliis cuiuscumque ordinis, status, gradus, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi, vt præmittitur, Pontificali, Regali, Ducali, seu quavis alia Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate, a Sede prædicta ex quacumque causa, etiam per viam contractus, & remunerationis, etiam intuitu & contemplatione Regum, Ducum, Rerumpublicarum, & aliorum quorumcumque, ac sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel specie, etiam motu proprio, ac etiam consistorialiter, & alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis, etiam continentibus quod excommunicari, & anathematizari non possint per literas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de priuilegiis, Indulgentiis, & indultis huiusmodi, ac de Ordinibus, locis, nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio

habenda

habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ac derogatum esse decernimus, & volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P. An. 2. die 23. Febr. Datum Romæ apud Sanctam Sabinam, sub Annulo Piscatoris, die 23. Februarij 1669. Pontificatus nostri anno secundo.

XXXII. Decretum, in quo Conuentus Liciensis, Grumi, Ripaldæ, & Caldarolæ Ordini Fratrum Minorum Conuentualium Sancti Francisci, cum omnibus bonis, iuribus, & pertinentiis adiudicantur.

Edita A. D. 1669.

CLEMENS PAPA IX.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. EX iniuncto Nobis cœlitus Apostolicæ seruitutis officio Religiosorum virorum statui, quantum cum Domino possumus, salubriter prouidere cupientes, ac dilectum filium Antonium Latinum ab Ameria Commissarium, ac Vicarium Generalem Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conuentualium nuncupatorum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes.

Suppressio Congr. Fratr. Conuentualium Reformatorum ab Vrbano VIII. §. 1. Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de consilio Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationis super statu Regularium deputatæ, qui literas felic. recordationis Vrbani Papæ VIII. Prædecessoris Nostri die 6. Februarij 1626. super extinctione, ac suppressione Congregationis Fratrum Conuentualium Reformatorum eiusdem Sancti Francisci emanatas, necnon alias die 16. Septembris 1667. super transitu Fratrum Minorum Conuentualium dicti Ordinis ad prædictos Fratres Reformatos Conuentuum, qui in eis post suppressionem remanserant.

§. 2. Et alteras nostras in simili forma Breuis nouissimè expeditas, quibus confirmando Decretum à Congregatione prædictorum Cardinalium editum die 15. Nouembris 1668. tribuitur facultas antedictis Fratribus Reformatis degentibus in Conuentibus Liciensi, & Oppidorum Grumi, Ripaldæ, & Caldarolæ, qui soli nunc superesse noscuntur, transeundi ad dictos Fratres Minores Conuentuales Sancti Francisci, aut ad quamcumque aliam Religionem parem, vel strictiorem à Sede Apostolica approbatam, in qua beneuolos inuenerint receptores.

Breue pro transitu ad ordinem alium. §. 3. Eisque inhibetur ne de cætero quempiam ex Conuentualibus antedictis, vel ex alia Religione, aut ex sæculo ad habitum, vel professionem admittant, sub pœnis nullitatis actus, & excommunicationis latæ sententiæ, non obstantibus anterioribus Nostris literis prædictis, aliaque videnda, & consideranda viderunt, & considerarunt.

§. 4. Auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & declaramus memoratos Conuentus Liciensem, Grumi, Ripaldæ, & Caldarolæ, cum omnibus eorum bonis, iuribus, & pertinentiis, sacraque, & profana supellectili ad prædictum Ordinem Fratrum Minorum Conuentualium Sancti Francisci spectare, & pertinere, eiusque Ordinis Superiores per Ordinarios locorum in possessionem Conuentuum, ac bonorum huiusmodi esse immittendos.

§. 5. Fratribus autem Reformatis legitimè in eo-

dem Ordine professis, degentibus in dictis quatuor Conuentibus per eosdem Ordinarios auctoritate nostra iniungi volumus, vt intra terminum duorum mensium transeant ad dictum Ordinem Fratrum Minorum Conuentualium, vel ad aliam Religionem parem, vel strictiorem à Sede Apostolica approbatam, in qua, vt supra, inuenerint beneuolos receptores. Terminus duorum mensium ad aliā Religionem transeundi præscribit.

Pœna contrauenientib. §. 6. Quod si neutrum præstiterint, elapso termino per Ordinarios antedictos iuris remediis compellantur a memoratis Conuentibus discedere, & dimisso Habitu Reformatorum ad Religionem dictorum Fratrum Conuentualium transire, eiusque habitum assumere, vt in eo quoad vixerint permaneant, nec indè abscedant sub pœna apostasiæ.

Decretum irritans. §. 7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectiuè inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis prædictis concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 9 Martij. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 9. Martij 1669. Pontificatus nostri anno secundo.

XXXIII. Super præcedentia Procuratoris Generalis in concursu aliorum Prælatorum Ordinis Canonicorum Regularium S. Saluatoris.

Edita A. D. 1669.

CLEMENS PAPA IX.
Ad futuram rei memoriam.

Causa Breuis. EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Angelus Serualli Procurator generalis Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Saluatoris, quod dudum, videlicet anno 1628. tunc in humanis agens Andreas Fettaccoli Prior Generalis dictæ Congregationis à fel. rec. Vrbano Papa VIII. Prædecessore nostro deputatus Congregationem Generalem eorumdem Canonicorum Regularium in Monasterio S. Petri ad Vincula eiusdem Congregationis celebrauit, in qua Visitatores, aliique Officiales Congregationis huiusmodi electi, & à dilecto filio Magistro Prospero Fagnano in vtraque Signatura nostra Referendario, qui eidem Congregationi Generali iussu dicti Vrbani prædecessoris præsidebat, confirmati fuerunt: ac inter alia factum fuit in dicta Congregatione Generali Decretum tenoris sequentis, videlicet.

Procurator Generalis locus primus post Priorem assignatur. §. 1. Procurator Ordinis, qui pro vniuersa laborat Congregatione, vnde titulum Procuratoris Generalis obtinet, in Monasteriis Vrbis, & extrà, locum semper teneat immediatè post Priorem.

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, vertente inter dictum Angelum Procuratorem Generalem ex vna, & dilectum pariter filium modernum Abbatem dicti Monasterij S. Petri ad Vincula ex altera partibus lite seu controuersia de, & super præcedentia inter ipsos habenda, præsertim in Monasterio S. Laurentij extra muros eiusdem Congregationis, quam præfatus quidem Angelus Procurator Generalis vigore Decreti præinserti, dictus verò Abbas in vim Constitutionum ipsius Congregationis auctoritate Apostolica, & vsu ipso (vt asserit) comprobatarum sibi competere respectiuè prætendebant.

§. 3. Decretum fuerit à Dieta Candianensi dictæ Congregationis, quod prædictus Abbas Monasterij Sancti Petri ad Vincula manutenendus esset in sua quasi possessione præcedendi dicto Procuratori Generali in dicto

Domini Nostri IESV-CHRISTI, aut Deiparæ Virginis MARIÆ, vel Sanctorum eiusdem Ordinis, siue singulis sextis feriis, ac diebus Sabbathi cuiuslibet hebdomadæ, ad Dei Omnipotentis, & Deiparæ Virginis MARIÆ laudem, & gloriam ieiunauerint, quive sepeliendis mortuis officiosè, aut missis, & aliis diuinis Officiis in Ecclesiis, seu Capellis Ordinis, & Confraternitatum huiusmodi more Confratrum celebrandis, aut Congregationibus publicis, vel priuatis earumdem Confraternitatum pro quocunque opere pio exercendo deuote interfuerint, aut pauperes peregrinos, vel Religiosos ipsius Ordinis hospitio exceperint, aut pacem cum inimicis propriis, vel alienis composuerint, seu deuium aliquem ad viam salutis reduxerint, vel ignorantes Dei præcepta, & quæ ad salutem sunt necessaria docuerint, aut quinquies Orationem Dominicam, & toties Salutationem Angelicam præfatas pro animabus Confratrum dictarum Confraternitatum in Christi charitate defunctorum recitauerint, aut pauperes puellas de suo proprio, non autem aliquo particulari legato pio ad id relicto, vel relinquendo, matrimonio collocauerint, toties pro quolibet præmissorum posteriorum operum piorum exercitio tres annos, & totidem quadragenas de iniunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino perpetuò dicta Apostolica auctoritate earumdem tenore præsentium relaxamus. Ac eisdem Confratribus, vt Indulgentias, & peccatorum remissiones præfatas, fidelium in Christi charitate defunctorum animabus per modum suffragij possint applicare.

Indulget Confraternitates erigi posse.

§. 4. Ac ipsius Ordinis Magistro, & Familiæ Reformatæ præfatæ Vicario, necnon ambarum familiarum huiusmodi Procuratoribus generalibus, nunc & pro tempore existentibus, vt vtriusque sexus Confraternitates, tam sub præfatæ Beatæ MARIÆ de Mercede, quàm alia quacunque inuocatione, & denominatione, vbivis locorum eligere, & instituere, illasque sic erectas, & institutas illius Archiconfraternitatibus, seruata tamen forma Constitutionis felicis record. Clementis Papæ Octaui prædecessoris nostri super dictarum Confraternitatum erectionibus, & aggregationibus editæ, aggregare possint, & valeant, eadem authoritate etiam perpetuò earumdem tenore præsentium indulgemus.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus præfata Clementis, ac piæ memoriæ Pauli Papæ V. etiam prædecessoris nostri similium gratiarum reuocatoria, seu moderatoria, necnon nostra de Indulgentiis ad instar non concedendis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Sanctio pœnalis.

§. 6. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, elargitionis, relaxationis, & Indulti infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. P. A. 2. die 13. Sept.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo octauo, septimo Idus Septembris, Pontificatus Nostri anno secundo.

XXV. Concessio Priuilegiorum pro suis Capellanis communibus.

Edita A. D. 1668

CLEMENS PAPA IX.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

GRata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filij Michael Angelus Lualdus Romanus Canonicus sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ S. Marci de Vrbe, Hieronymus Marnerius Aquensis, Nicolaus Nocetus Romanus, Ioannes Guadagnolus Aretinus, Paulus Blanconius Romanus Clericus Beneficiatus in Basilica Principis Apostolorum, & Franciscus Agnellus Ripanensis Canonicus sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ Sanctorum Celsi, & Iuliani de eadem Vrbe Presbyteri Moderni Capellæ nostræ Pontificiæ Capellani, familiares nostri, Nobis, & Apostolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc solicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum personas tam familiari experientia, quàm etiam fide dignorum testimoniis iuuari percepimus, Nos inducunt, vt illis reddamur ad gratiam liberales.

Capellanos suos Sedis Apost. Notarios, Comites, Nobiles, & Ciues creat.

§. 1. Hinc est, quod Nos volentes illos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi, eosque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes; Motu proprio, & non ad supradictorum Michaëlis Angeli, Hieronymi, Nicolai, Ioannis, Pauli, & Francisci, vel alicuius ipsorum, aut aliorum pro eis Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera nostra deliberatione, ac certa scientia, Apostolica auctoritate tenore præsentium Michaëlem Angelum, Hieronymum, Nicolaum, Ioannem, Paulum, & Franciscum prædictos, & illorum singulos in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios recipimus, ac Sacri Palatij, & Aulæ Lateranensis Comites (sine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium præiudicio) necnon nobiles Romanos, & Vrbis Romæ, omniumque & singularum aliarum Ciuitatum, Terrarum, & locorum S. R. E. mediatè, vel immediatè subiectorum ciues creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium nostrorum, & eiusdem Sedis Notariorum, necnon Palatij, & Aulæ Comitum, ac nobilium Romanorum, aliorumque Ciuium Ciuitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conscribimus, ipsisque, etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis iuxta decretum Lateranensis Concilij nouissimè celebrati non deferant, aut Ciuitates huiusmodi non incoluerint, nec vnquam in eisdem Ciuitatibus domicilium habuerint, vt omnibus, & quibuscunque priuilegiis, facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, fauoribus, gratiis, & Indultis, quibus cæteri omnes Notarij nostri etiam de numero participantium, necnon Comites, & Nobiles, ac Ciues Originarij, etiam in dignitatum, & beneficiorum Ecclesiasticorum, & sæcularium, etiam ex personis Romanorum Originariorum vacantium assecutione, & exercitio, tam in Vrbe, quàm Ciuitatibus prædictis, ac aliàs vbique locorum, & gentium, necnon sessionum, & conuentuum vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad illorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, ac si priuilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipsis emanassent (citra tamen exemptiones a Concilio Tridentino sublatas, itavt nedum quoad criminalia, sed etiam quoad ciuilia subiaceant Ordinariis, ac citra facultates legitimandi, ad gradus promouendi, ac Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque huiusmodi priuilegia à Notariis Sedis Apostolicæ, & Comitibus Palatinis prætensa, itavt illis supramemorati Capellani familiares nostri nullibi vti valeant, ac irritum, & inane existat, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari) vti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & priuatis deinceps eorum nomine conficiendis, sese Notarios, Comites, & nobiles, ac de nobili genere ex vtroque parente procreatos, necnon Romanæ, & aliarum Ciuitatum Ciues, vt libuerit, inscribere, & se illis subscribere valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, nobilibus, & ciuibus habeantur, nihilque, qualecunque illud fuerit, cum iis expressionibus subreptitium, obreptitium, aut inualidum, sed illud idem efficax in omnibus, & per omnia censeatur, concedimus, & indulgemus.

Beneficia Eccles. ab omnibus oneribus eximit.

§. 2. Et insuper illos, eorumque Beneficia, & officia Ecclesiastica quæcunque, quotcunque, & qualiacunque, illorum fructus, res, & iura vbicunque locorum, regionum, & Prouinciarum, necnon in Vrbe, Ciuitatibus, Terris, & Locis eidem Rom. Eccl. mediate, & immediate subiectis consistentia, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, & se mouentia, necnon actiones, & iura præsentia, & futura, cuiuscunque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cuiusvis etiam annui valoris fructus, redditus, & prouentus huiusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcunque ab illis vendenda, ac pro illorum, familiarumque suarum vsibus emenda ab omnibus, & quibuscunque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitatiuis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocunque alio nomine nuncupatis angariis, parangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus, tam vrbanis, quam rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, & personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & moliturarum, & mercium cuiuscunque generis transitus, seu passus, & vecturæ etiam in aliud territorium, seu Prouinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum militum, institutionis Seminarij Ecclesiastici, aut ex quacunque alia quantumvis graui, & grauissima causa (pro subuentione contra infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis, ita quod illi, & cuilibet eorum nihil omninò horum, aut aliorum similium subire teneantur, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum huiusmodi redemptores, conductores, & exactores quocunque priuilegio, exemptione, & facultate suffultos, alias quam vt præfertur, valeant coarctari, quandiu seruitiis nostris institerint dumtaxat eximimus, & liberamus.

Dispensat.

§. 3. Ad hæc cum eisdem, vt quæcunque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcunque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi vnum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas, etiam maior, & principalis, Canonicatus, & præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium huiusmodi consueuerit quis per electionem assumi, eisque cura etiam iurisdictionalis immineat animarum, si eis alias canonice conferantur, aut eligantur, præsententur, aut aliàs assumantur ad illa, & instituantur in eis, recipere, & dummodo illa omnia vno excepto personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixerint, retinere.

Etiam à residentia.

§. 4. Necnon etiam quamdiu Nobis inseruierint tantum in beneficiis Ecclesiasticis, non tamen Parochialibus, vel curam animarum Parochianorum habentibus per eos pro tempore obtentis, etiam de iure, statuto, fundatione, vel priuilegio personalem residentiam requirentibus, etiamsi dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus maiores, & in Collegiatis Ecclesiis huiusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneantur, nec ad id per locorum Ordinarios, seu Ecclesiarum earumdem Capitula, aut quosvis alios ad residendum interim in illis inuiti compelli possint, omnesque, & singulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, & redditus durante seruitio prædicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperent, si in eisdem Ecclesiis, siue locis personaliter residerent, percipere, exigere, & leuare, prouiso tamen per eos, vt onera eisdem dignitatibus, & beneficiis quovis modo incumbentia congruè supportentur.

Alia indulta.

§. 5. Necnon etiamsi Presbyteri fuerint, ac dignitates, & officia obtinuerint, leges, & iura ciuilia etiam publicè in Scholis, ac Vniuersitatibus Studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo tamen trigesimum ætatis annum non excesserint, audire, ac si habiles, & sufficientes reperti fuerint, etiam ad Doctoratus gradum in huiusmodi facultate se promoueri facere, ipsaque iura etiam publicè docere, atque Iudicis, Aduocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & ciuilibus tantum exercere liberè, & licitè possint, & valeant, de specialis dono gratiæ dispensamus.

Confessorem eligere possint.

§. 6. Liceat quoque ipsis, & eorum singulis aliquem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum Presbyterum sæcularem, vel cuiusvis Ordinis Regularem in suum eligere Confessorem, qui vita eis comite eos, & ipsorum singulos a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per eos incursis, & quibus ipsos pro tempore illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reseruata existat, ac quorumcumque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas etiam Ecclesiasticas, non tamen Episcopos, vel alios superiores Prælatos, de præterito iniectionibus, seu consilij, vel fauoris ad id præstationibus, ieiuniorum omissionibus, necnon recitationis horarum Canonicarum, aliorumque diuinorum officiorum, ac denique ab omnibus, & quibuscunque aliis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis quantumcunque grauibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicet a contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo, in reliquis verò dictæ Sedi quomodolibet reseruatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus illorum diligenter auditis, sine tamen alicuius præiudicio, prædicta auctoritate Apost. absoluere, & illis pro commissis pœnitentiam pro modo culpæ iniungere salutarem, necnon vota quæcunque (Vltramarino, Visitationis liminum Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum, castitatisque, & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare possit.

Indultum transferendi Pensiones.

§. 7. Ac etiam eisdem, eorumque singulis, vt quicunque locorum Ordinarij, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam, etiam ad id per eos, aut eorum singulos coram Notario, & testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ quascumque pensiones annuas eis, & eorum singulis super Mensarum Abbatialium, seu Episcopalium, aut Archiepiscopalium, & quorumcunque aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumcunque Ordinum Regularium, etiam Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, quomodocunque, & qualitercunque qualificatorum fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & distributionibus, etiam quotidianis, seu illorum loco fructus, prouentus, iura, obuentiones, distributiones, & emolumenta sibi nunc, & pro tempore assignata, & reseruata quandocunque simul, vel successiuè, in toto, vel in parte vsque ad summam centum ducatorum auri de Camera de eorumdem Capellanorum, vel cuiuslibet ipsorum consensu, in toto, vel in parte, etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint alias similes pensiones annuas super fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, distributionibus, seu illorum loco fructus, redditus, prouentus, iura, & obuentiones, & emolumenta huiusmodi etiam vsque ad summam prædictam vni, vel pluribus aliis personis etiam per eosdem Capellanos, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque Beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, seu clericali charactere insigniri volentibus, similiter eis, quoad vixerint, vel eorum legitimis procuratoribus eisdem modo, & forma, quibus eisdem Capellanis assignatæ, aut reseruatæ, vel assignari concessæ, seu concessæ fuerint, etiam absque consensu easdem pensiones, & fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, ac distributiones, & emolumenta huiusmodi soluere debentium, etiamsi pluries cassatæ, & de

nouo assignatæ fuerint, vsque ad summam, & quantitatem prædictam, ac aliàs cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, & priuilegiis, decretis, & clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reseruationibus huiusmodi concessis, & conteotis integrè persoluendum reseruate, constitoere, & assignate.

Facultas testandi.

§. 8. Necnon vt iidem Capellani, & eorum quilibet de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, etiam iurisdictionalibus, cæterisque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum ipsis Capellanis oostris prædictis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum diuino cultui, vel vsui deputata, seque mouentibus, cuiuscumque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretij, & conditionis existentibus, ac iuribus, & actionibus ad eos ratione Ecclesiatum, etiam Catbedralium, & Metropolitanarum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, dignitatum, & aliorum quotumcuoque beneficiorum Ecclesiasticorumvcum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, quæ ex quibusvis concessiooibus, & dispensatiooibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinuerint, & obtinent, ac obtinebunt, ac fructuum, reddituom, & prouentuum Ecclesiasticorum loco pensionum annuarum, pensionumque annuatum super similibus fructibus, redditibus, & prouentibus eis reseruatarum, & assignatorum, ac reseruandorum, & assignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcunque Romanæ Curiæ Officiotum, ac aliàs quomodolibet spectantibus, & pertinentibus; ac etiam de dictis fructibus, redditibus, prouentibus, ac pensionibus annuis, necnon eorum industria, & labore quomodolibet, & vndecumque, licite tamen acquisitis, & acquirendis, ac aliàs etiam de moneribus, & officiis quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad eosdem peruentis, & peruenturis, etiamsi in pecunia numerata, ac iocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus coosistant, tam in dicta Curia, quàm extra eam vbique locorum, etiam penes beneficia ipsa existentibus, quorum omnium qualitates, & veros annuos valores, etiamsi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & suppellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, & denotarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus, ac etiam de ipsis prouentibus, ac pensionibus debitis, ac debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamsi eorum solutionis, aut perceptionis terminus nondum aduenerit pro illa rata, quæ illis debita erit, constitutione declaratoria super fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forsan ad successores in ipsis beneficiis spectare, & pertinere debeant, non obstante, etiam accumulatiue cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, vsque ad summam ducentorum ducatorum auri similium domtaxat, tam pro decentibus & honestis impensis funebribus, quàm etiam pro remuneratione illorum, qui eis viuentibus inseruierint, etiam vltra seruitij meritum, ac in ipsorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcunque piorum locorum fauorem, & vsum, & aliàs pro eorum arbitrio, & voluntate absolutis testari, ac testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donatiooibus, tam inter viuos, quam causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura, etiam minus solenni, etiam coram duobus, vel tribus testibus, aut etiam cedulâ sola eorum manu scripta, vel subscripta, ac aliàs io omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsa Curia (non tamen extra residentiam) etiam in mortis articulo, & non facta mentione præsentis, vel aliarum eis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velint, & intendant, semel atque iterum, & pluries disponere, statuere, & ordinare, itavt quidquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu aliàs ab ipsis dispositum fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliàs omni meliori modo valeat, & seruari omninò debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta, etiam pluries, & toties quoties eis videbitur, moderari, limitare, ac etiam in totum reuocare, & alia de nouo condere, etiam liberè, & licitè valeant, plenam, & liberam concedimus facultatem.

Omnes defectus supplet.

§. 9. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eisque pariter indulgentes, quod si contigerit ipsos ab intestato, & sine vlla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditium, & prouentuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra sua beneficia, aut alia loca debitæ ab eis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedere, omoia, & singula eorom bona, res, & iura etiam vt præfertur qualificata, necnon spolia pro dicta summa etiam ex prædictis, & aliàs vndecumque prouenientia ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores oon pertineant, sed ad hæredes sanguinis eorumdem integrè deueniant, & illis deficientibus inter eorum familiares arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id ipsi scripto nomioauerint, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione eorumdem scriptura etiam minus solenoi secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alij Iudices, seu Executores omninò exequi, & adimplere, illique sese conformare io omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque huiusmodi testamenta, donationes, legata, dispositiones, & alia forsan alias ab ipsis, etiam nulla, aut minus sufficienti facultate suffultis, de huiusmodi bonis, iuribus, actionibus, fructibus, pecuniis, iocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in fauorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & aliàs quomodolibet facta, cum omnibus inde secutis, ac etiam ea, quæ per ipsos in futurum quomodolibet fient, ex nunc prout ex tunc, & econtrà pro dicta summa ducentorum ducatorum duntaxat approbamus, & confirmamus, omnesque, & singulos iuris, & facti, ac solennitatum omissarum, & omittendarum necnon substantiales, aliosque defectus qooscumque, si qui interuenerint in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica de ipsis mentio habenda esset, supplemus.

Contrariis derogat.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac Lateranensis Concilij nouissimè celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deuentum fuerit, cui per hoc aliàs derogatum non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis etiam, per Nos, & Sedem prædictam quomodolibet editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ Regulis, & stylo in similibus hactenus seruato, & piæ mem. Alexandri Papæ Sexti etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponentibus, necnon eiusdem memoriæ Bonifacij Papæ Octaui etiam Prædecessoris nostri, per quam concessiones de fructibus in absentia percipiendis sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & qoibusvis aliis Apostolicis, ac in vniuersalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus, tam Vrbis, quam quarumvis aliarum Ciuitatum, & locorum, in quibus Ciues originarij creati sunt, ac quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædicti, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, ac Regnorum, Prouinciarum, & Vrbis, ac aliarum Ciuitatum, & locorum, ac prædictæ Cameræ, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, & naturis, etiamsi de illis seruandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut alias quomodolibet concessis vtendo, ipsi

Capellani

Capellani per se, vel eorum Procuratores præstiterint forsan hactenus, vel in posterum eos præstare contigerit iuramentum; priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitali Sancti Ioannis Hierosolymitani, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus etiam antianis, Capitulis, & Conuentibus, Ciuitatibus, & locis, aliisque personis etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac dictæ Cameræ Officialibus, illorumque Collegiis sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, & de eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, ac per modum Statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia paribus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac ad Imperatoris, ac Regum, & Reginarum, Ducum, & Marchionum, ac aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione in genere, vel specie, aut aliàs quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innouatis, & in posterum concedendis, confirmandis, & innouandis, etiamsi in iis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caueatur expresse, vel tacitè, quod Vrbis nonnisi originariis Ciuibus Romanis, ac Ciuium eorumdem filiis, aliarum verò partium beneficia nisi per personas illustres, seu nobiles, ac etiam originarios Ciues, aut alias certo modo in illis expresse qualificatos obtineri, aut conferri possint, & nullus in Ciuem Vrbis, aut Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum huiusmodi admitti, seu illorum priuilegiis vti possit, nisi priùs in dictis Ciuitatibus, Oppidis, & locis per certum tempus habitauerit, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possideat, quodque præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani, tam ex eius institutione, quàm ex stabilimentorum prædictorum dispositione, non in titulum perpetuorum beneficiorum conferri, sed in commendam ad vitam Commendatariorum reuocabiliter concedi debeant, & sic pensionibus Ecclesiasticis sæcularibus, aut aliis personis Apostolica auctoritate reseruandi grauari non possint, quodque stabilimentis, & priuilegiis præfatis etiam vigore clausulæ implicitæ derogationis latissimè extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficacioresque, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio huiusmodi de consilio dictorum Cardinalium fiat, & tum demùm ad id Magistri, & Conuentus præfatorum expressus accedat assensus, sintque literæ derogationis huiusmodi etiam per dictum Magnum Magistrum subscriptæ, ac ei, & præfato Conuentui per diuersas in forma Breuis, aut aliàs diuersas literas diuersis temporibus cum certis interuallis præsentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & semper in huiusmodi literis, quæ sic fient, etiam de simili consilio derogationis sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conuentus præfatorum, & non aliàs, aliter, nec alio modo. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, ac indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, & in eis caueatur expresse, quod illis nullatenus derogari possit, quodque clausula implicitæ derogationis in rescripto etiam motu proprio emanato apposita aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore, & firmitate permansuris, hac vice dumtaxat harum serie in genere, & in specie ad effectum præmissorum specialiter, & expresse Motu, & scientia similibus derogamus, ac derogatum esse decernimus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Volumus autem, quod præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides, tam in iudicio, quam extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, & adhiberi posset, si forent exhibitæ, vel ostensæ. *Transumptorum fides.*

§. 12. Quodque præfati antequam gratia Notariatus perfrui possint, & valeant, in manibus alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei iuxta articulos pridem à Sede præfata propositos emittere, & solitum fidelitatis iuramentum omninò præstare teneantur, & quilibet ipsorum teneatur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 19. Septembris 1667, Pontificatus nostri anno primo. *D P An 1. die 19. Sept.*

Suspensio Breuis Innocentij X. Generalem Congregationem in Societate IESV singulo quovis triennio celebrandam iniungentis. XXVI.

CLEMENS PAPA IX. *Edita An. D. 1668.*
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. Religiosorum virorum Ordines, quos tanquam fertilis agri Dominici cultorum plantaria sapiens Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum pietas instituit, in visceribus paternæ gerentes charitatis, Societatem IESV viris pietate, religione, sacrarum, eisque ancillantium bonarum literarum scientia, ac propriæ, alienæque salutis studio eximiè præditis fulgentem, singularibusque in hanc Sanctam Sedem meritis conspicuam, peculiari Apostolicæ dilectionis affectu prosequimur. Et propterea felici illius regimini, religiosæque tranquillitati libenter consulimus, sicut omnibus debitè consideratis, pietati atque prudentiæ censemus esse consentaneum.

§. 1. Alias siquidem postquam felic. recordationis Innocentius PP. X. prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Breuis die prima Ianuarij 1646. expeditas literas, quarum tenorem præsentibus haberi volumus pro expresso, statuerat, mandauerat, præceperat, & ordinauerat, vt perpetuis futuris temporibus Congregatio generalis in prædicta Societate IESV singulo quoque nouennio computando semper a celebratione vltimæ Congregationis generalis haberi, & celebrari omninò deberet, itavt illius celebratio nullo modo, nec ex quavis causa, siue per Præpositum Generalem pro tempore existentem, siue per quamcumque Congregationem particularem, vel generalem impediri, vel vltra nouennium huiusmodi differri, seu prorogari posset; vtque quotiescumque haberetur, & celebraretur Congregatio generalis huiusmodi, toties noui Assistentes ab illis planè diuersi, qui præcedente nouennio Assistentium muneribus functi fuissent, eligi, seu assumi, & deputari. *Tenor Breuis Innocentij X.*

§. 2. Ac demum vt omnes, & singuli eiusdem Societatis Prouinciales, Visitatores, Præpositi, Rectores, Superiores locales, & alij Officiales iurisdictionem, seu superioritatem habentes, quomodolibet nuncupati (exceptis Magistris Nouitiorum) in eorum respectiuè muneribus, superioritatibus, ministeriis, administrationibus, & officiis quomodocunque nuncupatis per triennium dumtaxat durare deberent, eaque, elapso triennio huiusmodi, eo ipso vacarent, & vacare censerentur, ipsique ad alia quævis eiusdem Societatis munera, superioritates, ministeria, administrationes, & officia prædicta quomodolibet nuncupata, etiam Viceprouincialis, seu Vicepræpositi, vel Vicerectoris,

nullatenus eligi, seu assumi, vel deputari valerent, nisi per annum cum dimidio saltem à fine dicti triennij computandum à prædictis muneribus, superioritatibus, ministeriis, administrationibus, & officiis cessauissent, recol. mem. Alexander PP. VII. pariter prædecessor noster, certis ex causis tunc expressis adductus, statutum & ordinationem dicti Innocentij prædecessoris circa triennalem tantùm dorationem munerum, superioritatum, ministeriorum, administrationum, & officiorum prædictorum, necnon sesquianni ab illis vacationem huiusmodi (firma tamen, & illæsa, ac in suo robore in reliquis omnibus remanente earumdem Innocentij prædecessoris literarum dispositione) perpetuò reuocauit, & abrogauit, & aliàs prout in ipsius Alexandri prædecessoris literis desuper in simili forma Breuis die prima Ianuarij 1663. emanatis, quarum tenorem præsentibus itidem pro expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, vberiùs continetur.

Alexan. VII. statutum circa triennalē tantum durationem munerum abrogat.

Supplicatio.

§. 3. Cum autem, sicut dilectos filios Ioannes Paulus Oliua Præpositus Generalis dictæ Societatis Nobis nuper exponi fecit, postrema Congregatio Generalis eiusdem Societatis anno 1661. celebrata inter alia vnanimi planè consensu decreuerit, infimis precibus ab hac Sancta Sede petendam fore abrogationem prædictarum Innocentij prædecessoris literarum, non solùm in ea parte, in qua memoratus Alexander prædecessor huiusmodi decreti conscius, illam subinde, vt præmittitur, concessit; sed etiam in reliqua celebrationis Congregationis Generalis quolibet nouennio, nouorumque Assistentium a præcedentibus diuersorum electionem, seu depotationem concernente: quippe quæ & Constitutionibus Societatis prædictæ à Sancto Ignatio illius Fundatore editis, quas quinque Romani Pontifices prædecessores nostri approbarunt, conformis non sit, & aduersetur sensui sex Congregationum Generalium ipsius Societatis, quæ contrarium magno consensu expedire Societati iudicarunt. Accedit, quod abunde iam est prospectum in Societate cuicumque necessitati, ob quam Congregatio Generalis cogi debeat, ideóque nouennalis illa planè inutilis futura sit; cùm singulis trienniis celebrari soleat, & debeat Congregatio Procuratorum electorum ex omnibus Prouinciis cum facultate conuocandi Congregationem Generalem si sit opus. Tum etiam deterrent ingentes sumptus, quos necesse est fieri in conuocanda quolibet nouennio, & quidem sine necessitate Congregatione illa Generali. Deterrent quoque frequentia vitæ pericula, quibus exponuntur primarij Religiosi omnium Prouinciarum eiusdem Societatis, iique plerumque Senes, quorum aliqui paucis ab hinc annis sublati naufragio, alij extincti febribus in itinere, alij in captiuitatem ab hostibus abducti fuere. Quibus incommodis adiungitur relaxatio disciplinæ religiosæ in Prouinciis, dum inde absunt Prouinciales, & alij præcipui religiosi, qui præsentes consetuando illius vigori inuigilarent. Nobis propterea memoratus Ioannes Paulus Præpositus Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

Ad quam examinandā Congregatio Cardinalium deputatur.

§. 4. Nos igitur ipsios Ioannis Pauli Præpositi Generalis desiderio, quantum cum Domino possumus, fauorabiliter annuere volentes, eumque à qoibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticia sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, ac prospero, felicique statui, atque incremento Societatis prædictæ de Catholica religione multis nominibus optime meritæ, animum nostrum pastorali prouidentia intendentes, ad suprascriptas preces eiusdem Ioannis Pauli Præpositi Generalis examinandas specialem Congregationem nonnullorum ex Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus prudentia, & zelo præstantium deputauimus. Cuius Congregationis audita sententia, & Nobiscum reputantes valdè ad rem facere, vt per secreta suffragia constet, quid circa petitam abrogationem sentiat in Domino Societas vniuersa, quæ per grauiores religiosos eius Instituto optimè imbutos, rerumque illius vsu, atque experientia præditos, in Congregatione Generali coadunatos repræsentatur.

§. 5. Ideò auctoritate Apostolica tenore præsentium iubemus, atque decernimus, vt in Congregatione Generali prædictæ Societatis, quæ prima ex præscripto illius Constitutionum celebrabitur, præuia inter prædictos religiosos matura rei discussione, & consultatione, per secreta postmodum suffragia disquiratur: An bono dictæ Societatis expediat, vt terminus nouennalis ad celebrandas Congregationes Generales in allegatis Innocentij prædecessoris literis statutus abrogetur; quæ quidem disquisitio si dicta Congregatio Generalis pro electione Præpositi Generalis celebranda sit, ante illius electionem fiat. Postquam autem huiusmodi disquisitio peracta fuerit, illicò ad Nos, vel ad Romanum Pontificem pro tempore existentem distinctè referatur, quo numero suffragiorum ipsa Congregatio Generalis dicti nouennalis termini, vel abrogationem, vel obseruantiam expetierit, vt quid circa illum deinde obseruari debeat, Sedis Apostolicæ iudicio statuatur.

§. 6. Propterea executionem dictarum Innocentij prædecessoris literarum in ea parte, cui per supradictas Alexandri prædecessoris literas derogatum non fuit, auctoritate & tenore prædictis interim suspendimus, illamque vsque ad Congregationem Generalem ex præscripto Constitutionum Societatis prædictæ iuxta prædicta primò celebrandam effectu carere volumus, atque decernimus.

Suspensio, de qua in rub.

§. 7. Decernentes pariter easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari: Sicquè, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans, & clausula sublata.

§. 8. Non obstantibus prædictis Innocentij prædecessoris literis, necnon omnibus & singulis illis, quæ memoratus Alexander prædecessor in suis literis supradictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Remotio contrariorū.

§. 9. Volumus autem, vt ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici, vel Secretarij dictæ Societatis subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis eiusdem Societatis, seu alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 20. Septembris 1668. Pontificatus nostri anno secundo.

D. P. An. 2. die 20. Sept.

Concessio

XXVII.

Concessio Indulgentiarum pro Christifidelibus Status Ecclesiastici diuinam opem implorantibus pro tuitione Ciuitatis, & Regni Cretæ contra Turcas, ac pro felici directione negotiorum Regni Poloniæ.

Edita An.D. 1668.

CLEMENS PAPA IX.
Ad futuram rei memoriam.

Causa Constitutionis.

§. 1. CVm Nos Dominica proximè præterita processioni ab Ecclesia Sancti Stanislai Nationis Polonorum ad Ecclesiam Sancti Marci de Vrbe à Nobis institutæ, ac Missæ solenni, quæ in eadem Ecclesia Sancti Marci subinde celebrata fuit, vnà cum venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Prælatis, & Officialibus Capellæ Nostræ Pontificiæ interfuerimus, ac omnibus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, & sacra communione refectis, qui processioni, & Missæ prædictis interessent, vel vtramque Ecclesiam huiusmodi eo die visitarent, ibique diuinum auxilium tam pro defensione, atque tuitione Ciuitatis, & Regni Cretæ contra oppressiones Turcarum, quam pro præsentibus necessitatibus, felicique directione negotiorum Regni Poloniæ implorarent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concesserimus, ac eiusmodi Indulgentiæ participes quoque fieri voluerimus regulares vtriusque sexus in clausura viuentes, qui ad diuinam opem similiter confugerent.

§. 2. Et in diuersis eiusdem Vrbis Ecclesiis Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum publicæ fidelium venerationi exponi curauerimus, piasque ad Deum preces his diebus indixerimus, vt Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis Ecclesiam suam Sanctam protegere, eiusque hostium impetus, & vires virtutis suæ potentia reprimere, atque confringere, prosperosque rerum euentus benigne largiri dignetur.

Processiones cum expositione S. Sacramenti fieri mandat extra Italiam.

§. 3. Hinc est, quod Nos alios quoque Christi fideles ad similia Christianæ pietatis opera spiritualium gratiarum muneribus incitare cupientes, Venerabilibus fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, & Ordinariis Ciuitatum, & Diœcesium, Oppidorum, Terrarum, & locorum Nobis & Apostolicæ Sedi in temporalibus mediatè, vel immediatè subiectorum, seu eorum Vicariis in spiritualibus generalibus per præsentes committimus, & mandamus, vt statim atque ipsarum præsentium literarum transumpta, seu exempla, etiam impressa, ad eos peruenerint, processiones pariter in suis respectiuè Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & locis instituant, ac memoratum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentorum in Ecclesiis per eos respectiuè designandis fidelium venerationi per totum mensem Octobrem proximè venturum similiter exponi curent, publicasque preces indicant: Nos enim omnibus, & singulis vtriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui processionibus huiusmodi respectiuè interfuerint, vel Ecclesias à qua, & ad quam aliqua processionum huiusmodi fiet, eo die deuotè visitauerint, ibique diuinum auxilium, vt præmittitur, implorauerint, necnon regularibus vtriusque sexus in clausura viuentibus, qui similiter confessi, & sacra communione refecti, pias ad Deum preces in suis respectiue Ecclesiis, seu Monasteriis pariformiter fuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concedimus similiter, & elargimur. Ac præfatis, & aliis Christifidelibus, qui ante Sanctissimum Sacramentum, vt præfertur exponendum per aliquod temporis spatium piè orando diuinam opem, vt supra inuocauerint, quoties id egerint, toties septem annos, & totidem quadragenas de iniunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus.

Indulgentias [illegible] concedit.

Transumptorum fides.

§. 4. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 2. die 26. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 26. Septembris 1668. Pontificatus nostri anno primo.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1668. Indictione sexta, die verò 27. mensis Aprilis, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & Domini nostri D. Clementis Diuina Prouidentia Papæ IX. anno secundo, supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valuas Basilicæ Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Maioris de Vrbe, & in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Petrum Macharanum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Carolus Melanus Curs. Mag.

XXVIII.

Concessio Indulgentiarum pro Christifidelibus Italiæ diuinam opem implorantibus pro tuitione Ciuitatis, & Regni Cretæ contra Turcas, ac pro felici directione negotiorum Regni Poloniæ.

Edita A.D. 1668.

CLEMENS PAPA IX.
Ad futuram rei memoriam.

Causa Constitutionis.

§. 1. CVm Nos nuper, videlicet die 23. Sept. proximè præteriti processioni ab Ecclesia Sancti Stanislai Nationis Polonorum ad Ecclesiam Sancti Marci de Vrbe à Nobis institutæ, ac Missæ solenni, quæ in eadem Ecclesia Sancti Marci subindè celebrata fuit, vnà cum Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Prælatis, & Officialibus Capellæ nostræ Pontificiæ interfuerimus; ac omnibus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui processioni, & Missæ prædictis interessent, vel vtramque Ecclesiam huiusmodi eo die visitarent, ibique diuinum auxilium tam pro defensione & tuitione Ciuitatis, & Regni Cretæ contra oppressiones Turcarum, quàm pro præsentibus necessitatibus, felicique directione negotiorum Regni Poloniæ implorarent, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concesserimus; ac eiusmodi Indulgentiæ participes quoque fieri voluerimus regulares vtriusque sexus in clausura viuentes, qui ad diuinam opem similiter confugerent: Et in diuersis eiusdem Vrbis Ecclesiis Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum publicæ fidelium venerationi exponi curauerimus.

§. 2. Ac similia Christianæ pietatis opera tam in vniuerso Statu Ecclesiastico Nobis mediatè, vel immediatè subiecto, quàm in Dominio Reipublicæ Venetorum, erogatis pariter Indulgentiarum muneribus, fieri voluerimus, vt Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis Ecclesiam suam sanctam protegere, eiusque hostium impetus, & vires virtutis suæ potentia reprimere, atque confringere, prosperosque rerum euentus benignè largiri dignetur.

Processiones, & preces per totam Italiã fieri mandat.

§. 3. Hinc est, quod Nos diuini fauoris præsidium in aliis quoque Italiæ Ciuitatibus, & locis pariformiter inuocari, atque coniunctis fidelium precibus postulari cupientes: Venerabilibus fratribus Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, & Ordinariis Ciuitatum, & Diœcesium, Oppidorum, Terrarum

rarum, & locorum reliquæ Italiæ, seu eorum Vicariis in spiritualibus generalibus per præsentes committimus, & mandamus, vt statim atque ipsarum præsentium literarum transumpta, seu exempla, etiam impressa, ad eos peruenerint, processiones pariter in suis respectiuè Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & locis instituant, ac memoratum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Ecclesiis per eos respectiuè designandis fidelium venerationi per quindecim dies similiter exponi curent, publicasque preces indicant.

Concedit prout in rub. §. 4. Nos enim omnibus, & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui processionibus huiusmodi respectiuè interfuerint, vel Ecclesias à qua, & ad quam aliqua processionum ipsarum fiet, eo die deuote visitauerint, ibique diuinum auxilium, vt præmittitur, implorauerint, necnon regularibus vtriusque sexus in clausura viuentibus, qui similiter confessi, & sacra communione refecti, pias ad Deum preces in suis respectiuè Ecclesiis, seu Monasteriis pariformiter fuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concedimus similiter, & elargimur. Ac præfatis, & aliis Christi fidelibus, qui ante Sanctissimum Sacramentum, vt præfertur, exponendum per aliquod temporis spatium piè orando diuinam opem, vt suprà inuocauerint, quoties id egerint, toties septem annos, & totidem quadragenas de iniunctis eis, aut alias quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus.

Transumptorum fides. §. 5. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur vbique, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 2. die 3. Oct. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 3. Octobris 1668. Pontificatus nostri Anno secundo.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1668. Indictione sexta, die vero quarta mensis Octobris, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Diuina Prouidentia Papæ IX. anno secundo, supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ Lateranensis, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Maioris de Vrbe, & in acie Campi Floræ, ac alias locis solitis, & consuetis Vrbis per me Gregorium Staggianum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Carolus Melanus Curs. Mag.

XXIX. Decretum ad fauorem Magistrorum Cæremoniarum non Participantium exigendi à singulis Cardinalibus in promotione ad Cardinalatus honorem triginta sex ducatos auri de Camera, & post eorum obitum ab eorum hæredibus viginti quinque.

Edita An. D. 1668.

CLEMENS PAPA IX.

Ad futuram rei memoriam.

Tenor Breuis Pauli V. DVdum felic. record. Paulus Papa V. Prædecessor noster motu suo proprio, ac ex certa scientia Magistris Cæremoniarum centum, ac Secretario, & Clerico, ac Computistæ Sacri Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Collegij septuagintaquinque à singulis Cardinalibus in promotione ad Cardinalatus honorem, necnon eisdem Magistris quinquaginta, ac Secretario, Clerico, & Computistæ similiter septuagintaquinque ducatos auri de Camera post obitum singulorum Cardinalium, etiamsi ad Cardinalatus honorem promoti Romam nondum venissent, & siue illos in Romana Curia, vel extra eam, & vbicumque decedere contingeret, in supplementum mercedis ordinariæ eorumdem Officialium, seu Ministrorum deberi, illisque coniunctim per pro tempore existentes Cardinales prædictos, seu eorum Agentes, & hæredes respectiuè absque mora solui, & eis consignari debere, sine tamen præiudicio quorumcunque iurium Cameræ Apostolicæ quomodolibet debitorum, ac soluendorum, auctoritate Apostolica perpetuò statuit, & ordinauit, & alias prout in ipsius Pauli Prædecessoris literis desuper in simili forma Breuis, die 3. Ianuarij 1619. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, vberius continetur.

§. 2. Cum autem præter prædictos Magistros Cæremoniarum, qui duo sunt, & Participantes vocantur, alij sint Cæremoniarum Capellæ nostræ Pontificiæ Magistri interdum duo, & quandoque, prout de præsenti, tres, qui non Participantes nuncupantur; ipsique Magistri Cæremoniarum non Participantes in quasi possessione accipiendi, & exigendi à singulis Cardinalibus in promotione ad Cardinalatus honorem trigintasex, & post eorum obitum ab eorum hæredibus vigintiquinque ducatos auri de Camera pares ex laudabili consuetudine (vt accepimus) reperiantur. *Magistri cæremoniarum qui sint.*

§. 3. Nos attendentes Venerabiles Fratres nostros eiusdem S. R. E. Cardinales horum quoque Magistrorum Cæremoniarum officio, atque ministerio egere & vti, dictaque emolumenta eis tanquam mercedem, seu pro eorum mercede præstari consueuisse, & propterea illorum indemnitati consulere volentes, Motu simili, ac ex certa scientia nostra prædictis Cæremoniarum Magistris non participantibus trigintasex in promotione ad Cardinalatus honorem, & vigintiquinque ducatos auri de Camera prædictos inter eos pro æquis portionibus respectiue diuidendos post obitum singulorum Cardinalium huiusmodi, etiamsi ad Cardinalatus honorem promoti Romam nondum venerint, & siue in Romana Curia, siue extra eam, & vbicumque illos decedere contigerit, in supplementum mercedis ordinariæ eorumdem Magistrorum Cæremoniarum non Participantium pariter deberi, illisque coniunctim per existentes pro tempore Cardinales prædictos, seu eorum Agentes, & hæredes respectiue absque mora solui, & eis consignari debere, sine vllo tamen quorumcumque iurium Cameræ prædictæ quomodolibet debitorum, & soluendorum, ac anterioritatis, & potioritatis Cæremoniarum Magistrorum participantium, & trium Sacri Collegij Officialium supradictorum præiudicio, auctoritate Apostolica tenore præsentium itidem perpetuò statuimus similiter & ordinamus. *Decretum de quo in rub.*

§. 4. Iniungentes propterea dilectis filiis nostro eiusdem S.R.E. Collegij Cardinalium moderno, & pro tempore existenti Camerario, necnon causarum Curiæ Cameræ prædictæ generali Auditori, quatenus intra mensem a die promotionis eorumdem Cardinalium computandum, etiamsi iidem Cardinales nondum, vt præfertur, Romam venerint, per dicti Collegij Depositarium, vel alias prout melius expedire videbitur, trigintasex, in obitu autem, seu post obitum prædictorum Cardinalium, siue in dicta Curia, seu extra eam, & vbicumque eos decedere contigerit, vigintiquinque ducatos auri de Camera huiusmodi memoratis Magistris Cæremoniarum non Participantibus ab hæredibus eorumdem Cardinalium, quibusuis appellationibus, subterfugiis, & cauillationibus remotis, vt præfertur, persolui curent, & cum effectu faciant, ac summarium, & expeditum ius illis administrent, omnibusque remediis opportunis sibi beneuisis, etiam cum inuocatione auxilij brachij sæcularis cogant, & compellant. *Executores deputat.*

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Paulus Prædecessor in suis literis prædictis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 21. Nouembris 1668. Pontificatus nostri anno secundo. *D. P. An. 2. die 21. Nou.*

Suppressio,

XXX. Suppressio, & extinctio Congregationum Canonicorum S. Georgij in Alga Venetiarum, ac Fratrum Iesuatorum, & S. Hieronymi de Fesulis.

Edita An. D. 1668.

CLEMENS PAPA IX.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ROmanus Pontifex agri dominici curæ more seduli patrisfamilias iugiter inuigilans, ad euellendas inde religiosorum Ordinum, atque Congregationum plantas, quæ deficiente primæuo religiositatis vigore, atque spiritu, nullam, seu valde modicam in Ecclesia Dei vtilitatem præstant, nonnunquam adducitur, sicut publico eiusdem Ecclesiæ bono conducibile in Domino arbitratur.

Suppressio Congregat.

§. 1. Hac consideratione, alijsque grauissimis, & rationabilibus causis Nobis notis adducti, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine Congregationes Canonicorum Sancti Georgij in Alga Venetiarum, ac Fratrum Iesuatorum Sancti Hieronymi, & Fratrum eiusdem Sancti Hieronymi de Fesulis sub regula Sancti Augustini, vna cum omnibus earum respectiue dignitatibus, officiis, ac ministeriis, omnique conuentualitate, collegialitate, titulo, essentia, ac denominatione, tenore præsentium perpetuò extinguimus, supprimimus, & abolemus.

Bona earum in opera pia conuertenda.

§. 2. Ac vniuersa earumdem Congregationum sic suppressarum respectiuè bona mobilia, & immobilia, tam sacra, quam prophana, Conuentus, Collegia, Monasteria, domos, vineas, prædia, canones, responsiones, fructus, introitus, & iura quæcumque, vbicumque locorum existant, nostræ, & Sedis Apostolicæ dispositioni in vsus, & opera per eos, quibus id a Nobis & Sede præfata commissum fuerit, conuertenda reseruamus.

§. 3. Præterea Canonicis, & Fratribus dictarum Congregationum suppressarum, qui nunc viuunt, & in eisdem Congregationibus respectiue professionem emiserunt, facultatem transeundi ad aliam quamcumque Religionem ab eadem Sede approbatam, in qua beneuolos inuenerint receptores, aut remanendi in sæculo in habitu Clerici sæcularis, sub iurisdictione, & obedientia Ordinariorum locorum, vbi eos morari contigerit, cum prouisione ipsorum singulis pro alimentis, Clericis quidem in summa quadraginta scutorum monetæ Romanæ, Laicis verò, seu Conuersis in summa viginti scutorum parium annis singulis donec vixerint, seu aliunde sufficienter eis prouisum fuerit, super certis bonis, aut redditibus Congregationum suppressarum huiusmodi respectiuè per eosdem Ordinarios assignanda, tribuimus, & impartimur.

De Ecclesiis suppressis prouidet.

§. 4. Postremò ne Ecclesiæ earumdem Congregationum suppressarum debito destituantur seruitio, sed sartæ tectæ custodiantur, prædictis Ordinariis locorum, in quibus Ecclesiæ ipsæ sunt sitæ, per præsentes committimus, & mandamus, vt Capellanos deputent cum competenti mercede, etiam super re certa de bonis prædictis assignanda, per quos Missis, & aliis oneribus satisfiat, ac ipsis Ecclesiis debitus cultus, & venerario conseruetur; vtque dicti Ordinarij Inuentarium tam sacræ, quàm prophanæ supellectilis, ad Congregationes suppressas huiusmodi respectiue spectantis accurate conficiant, ac prouideant ne a quoquam occultari, occupari, aut inde amoueri vllatenus possit, nisi, & donec a Nobis, seu Sede prædicta aliter prouideatur.

Clausula præseruatiua.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas etiam ex eo quod Superiores, & alij Canonici, & Fratres, seu Religiosi Congregationum suppressarum præfatarum, & cæteri quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, neque causæ propter quas easdem præsentes emanarent, adductæ, verificatæ, aut iustificatæ vllatenus fuerint, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quouis defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato, & substantiali, siue etiam ex eo, quod in eisdem præmissis solennitates, & quævis alia seruanda, & adimplenda seruata, & adimpleta non fuerint, vel ex quocumque alio capite a iure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, etiam in corpore iuris clauso, siue etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, & quovis alio prætextu, occasione, vel causa, etiam quantumvis iusta, rationabili, & priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, notari, & impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduersus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, aut impetrato quempiam vti, seu se iuuare posse, sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inuiolabiliter obseruari.

Clausula irritans.

§. 6. Sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam in Conciliis generalibus editis, & quatenus opus sit, de iure quæsito non tollendo, ac de exprimendo vero valore in suppressionibus perpetuis, illisque committendis ad partes vocatis quorum interest, ac aliis nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, nec non Congregationum suppressarum prædictarum, earumque respectiue Conuentuum, Collegiorum, Monasteriorum, & Ecclesiarum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Congregationibus, illarumque Superioribus, Canonicis, Fratribus, Religiosis, & personis quibuslibet, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu simili, & consistorialiter, ac alias quomodolibet concessis, confirmatis, & pluries innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, & seruatis respectiue habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 8. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 6. Decembris 1668. Pontificatus nostri anno secundo.

Anno

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo sexagesimo octauo, Indictione sexta, die verò 14. mensis Decembris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Diuina Prouidentia Papæ IX. anno eius secundo, præsentes literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Franciscum Perinum Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

Gregorius Staggius Curs. Mag.

XXXI. Declaratio incursus in excommunicationem, & anathema, aliasque pœnas canonicas ac Excommunicatio, & Anathematizatio interfectorum bon. mem. Ioan. Francisci Episcopi Nicoterensis.

Edita A. D. 1669.

CLEMENS PAPA IX.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

CVm sicut non sine graui animi nostri perturbatione accepimus, bon. mem. Ioannes Franciscus dum vixit Episcopus Nicoterensis in ipsa sua ciuitate Nicoterensi à nonnullis iniquitatis filiis, qui ad præsens ignorantur, nefariè interfectus fuerit,

Excommunicat vt in rubr.

§. 1. Nos crimen adeò horrendum, & quod Nos sui atrocitate confudit, pœnis per sacros Canones, Conciliorum Generalium decreta, & constitutiones Apostolicas inflictis, & promulgatis pro officij nostri debito vindicare, & punire volentes: Ex parte Dei Omnipotentis Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac nostra omnes & singulos, qui homicidium in persona dicti Ioannis Francisci Episcopi commiserunt, aut illud fieri mandauerunt, seu factum ab aliis ratum habuerunt, vel socij in hoc fuerunt facientium, aut consilium, auxilium, vel fauorem illis dederunt, seu illos scienter defensauerunt, vel receptauerunt, & generaliter quoscumque tam detestandi sceleris quomodolibet complices, & culpabiles, cuiuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, siue Ecclesiasticæ, siue sæcularis, etiam specialem, & indiuiduam expressionem requirentis existant, anathematis, & excommunicationis maioris, aliasque pœnas quascumque à Sacris Canonibus, Conciliorum Generalium decretis, & constitutionibus Apostolicis, & speciatim illa quotannis die Cœnæ Domini legi solita inflictas, eo ipso damnabiliter incurrisse tenore præsentium declaramus, ipsosque & eorum quemlibet, & quoscumque scientiam de prædictis delinquentibus habentes, & non reuelantes anathematizamus, & excommunicamus, ac anathematizatos & excommunicatos publicamus, & nunciamus.

Absolutionē ab excommunicatione sibi reseruat.

§. 2. Ab excommunicationis autem, & anathematis huiusmodi sententiis nemo prædictorum per alium, quàm Nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem (præterquam mortis in articulo constitutus, nec etiam tunc nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, atque cum reincidentia eo ipso quod conualuerit etiam vigore, seu prætextu Iubilæi Anni Sancti, Cruciatæ Sanctæ, aliorumque Iubilæorum, Indulgentiarum, Indultorum, facultatum, & priuilegiorum, etiam speciali expressione dignorum, quibuscumque Ecclesiasticis, sæcularibus, & quorumvis Ordinum, etiam Mendicantium, ac Militiarum regularibus, etiam Episcopali, vel alia maiori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conuentibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani, & locis piis, necnon laicis, etiam Regali, Ducali, & alia mundana præcellentia fulgentibus, per Nos & Sedem Apostolicam, ac cuiusvis Concilij decreta verbo, literis, aut alia quacumque scriptura in genere, vel in specie concessorum, & etiam pluries innouatorum, ac concedendorum, & innouandorum, absolui possit.

Publicationē fieri iubet.

§. 3. Et quia eo maior erit ipsorum confusio, quo sua fuerit culpa patentior, quovsque dignam satisfactionem præstiterint, & absolutionis beneficium vt supra se obtinuisse docuerint, omnibus, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis vbilibet constitutis per easdem præsentes committimus, & in virtute sanctæ Obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, vt per se, vel per alium, seu alios per omnes Ciuitatum, & Diœcesum suarum Ecclesias quibuslibet diebus Dominicis, & festiuis, dum in eis maior populi multitudo ad diuina conuenerit, pulsatis campanis, & candelis accensis, prædictos sic excommunicatos, & anathematizatos solenniter publicent, seu publicari curent & faciant.

Sententiā excommunicationis absoluere præsumentibus inducit.

§. 4. Quod si fortè aliqui contra tenorem præsentiū talibus excommunicatione, & anathemate illaqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, grauius contra eos spiritualiter & temporaliter, provt expedire nouerimus, processuri.

Clausula præseruatiua, & decretum irritans.

§. 5. Decernentes præsentes literas, etiam ex eo quod prædicti, & quicumque, alij in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati & auditi fuerint, de subreptionis, & obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut alio quovis, quantumvis substantiali defectu, vel ex quacumque alia causa, occasione, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore iuris clauso, notari, impugnari, inualidari, redargui, seu rescindi, aut ad terminos iuris reduci, aut aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, vel aliud quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut etiam motu proprio concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare nullo vnquam tempore posse: Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 6. Non obstantibus quibusvis Apostolicis, ac in vniuersalibus, prouincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibuscumque, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum aliorum, seu quibusvis aliis cuiuscumque ordinis, status, gradus, conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi, vt præmittitur, Pontificali, Regali, Ducali, seu quavis alia Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate, a Sede prædicta ex quacumque causa, etiam per viam contractus, & remunerationis, etiam intuitu & contemplatione Regum, Ducum, Rerumpublicarum, & aliorum quorumcunque, ac sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel specie, etiam motu proprio, ac etiam consistorialiter, & alias in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis, etiam continentibus quod excommunicari, & anathematizari non possint per literas non facientes plenam & expressam, ac de verbo ad verbum de priuilegiis, Indulgentiis, & indultis huiusmodi, ac de Ordinibus, locis, nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio

habenda

habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse decernimus, & volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P. An. die 23. Febr. Datum Romæ apud Sanctam Sabinam, sub Annulo Piscatoris, die 23. Februarij 1669. Pontificatus nostri anno secundo.

XXXII. Decretum, in quo Conuentus Liciensis, Grumi, Ripaldæ, & Caldarolæ Ordini Fratrum Minorum Conuentualium Sancti Francisci, cum omnibus bonis, iuribus, & pertinentiis adiudicantur.

Edita A. D. 1669.

CLEMENS PAPA IX.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. EX iniuncto Nobis cœlitus Apostolicæ seruitutis officio Religiosorum virorum statui, quantum cum Domino possumus, salubriter prouidere cupientes, ac dilectum filium Antonium Latinum ab Ameria Commissarium, ac Vicarium Generalem Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conuentualium nuncupatorum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes.

Suppressio Congr. Fratr. Conuentualium Reformatorum ab Vrbano VIII §. 1. Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de consilio Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Congregationis super statu Regularium deputatæ, qui literas felic. recordationis Vrbani Papæ VIII. Prædecessoris Nostri die 6. Februarij 1626. super extinctione, ac suppressione Congregationis Fratrum Conuentualium Reformatorum eiusdem Sancti Francisci emanatas, necnon alias die 16. Septembris 1667. super transitu Fratrum Minorum Conuentualium dicti Ordinis ad prædictos Fratres Reformatos Conuentuum, qui in eis post suppressionem remanserant.

§. 2. Et alteras nostras in simili forma Breuis nouissimè expeditas, quibus confirmando Decretum à Congregatione prædictorum Cardinalium editum die 15. Nouembris 1668. tribuitur facultas antedictis Fratribus Reformatis degentibus in Conuentibus Liciensi, & Oppidorum Grumi, Ripaldæ, & Caldarolæ, qui soli nunc superesse noscuntur, transeundi ad dictos Fratres Minores Conuentuales Sancti Francisci, aut ad quamcumque aliam Religionem parem, vel strictiorem à Sede Apostolica approbatam, in qua beneuolos inuenerint receptores.

Breue pro transitu ad ordinem alium. §. 3. Eisque inhibetur ne de cætero quempiam ex Conuentualibus antedictis, vel ex alia Religione, aut ex sæculo ad habitum, vel professionem admittant, sub pœnis nullitatis actus, & excommunicationis latæ sententiæ, non obstantibus anterioribus Nostris literis prædictis, aliaque videnda, & consideranda viderunt, & considerarunt.

§. 4. Auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & declaramus memoratos Conuentus Liciense, Grumi, Ripaldæ, & Caldarolæ, cum omnibus eorum bonis, iuribus, & pertinentiis, sacraque, & profana supellectili ad prædictum Ordinem Fratrum Minorum Conuentualium Sancti Francisci spectare, & pertinere, eiusque Ordinis Superiores per Ordinarios locorum in possessionem Conuentuum, ac bonorum huiusmodi esse immittendos.

§. 5. Fratribus autem Reformatis legitimè in eodem Ordine professis, degentibus in dictis quatuor Conuentibus per eosdem Ordinarios auctoritate nostra iniungi volumus, vt intra terminum duorum mensium transeant ad dictum Ordinem Fratrum Minorum Conuentualium, vel ad aliam Religionem parem, vel strictiorem à Sede Apostolica approbatam, in qua, vt supra, inuenerint beneuolos receptores. *Terminum duorum mensium ad aliã Religionem transeundi præscribit.*

§. 6. Quod si neutrum præstiterint, elapso termino per Ordinarios antedictos iuris remediis compellantur a memoratis Conuentibus discedere, & dimisso Habitu Reformatorum ad Religionem dictorum Fratrum Conuentualium transire, eiusque habitum assumere, vt in eo quoad vixerint permaneant, nec indè abscedant sub pœna apostasiæ. *Pœna contrauenientibus.*

§. 7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, se illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectiuè inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. *Decretum irritans.*

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis prædictis concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque. *Contrariis derogat.*

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 9. Martij 1669. Pontificatus nostri anno secundo. *Dat. P. A. 2. die 9 Martij.*

Super præcedentia Procuratoris Generalis in concursu aliorum Prælatorum Ordinis Canonicorum Regularium S. Saluatoris. XXXIII.

Edita A. D. 1669.

CLEMENS PAPA IX.
Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Angelus Serualli Procurator generalis Congregationis Canonicorum Regularium Sancti Saluatoris, quod dudum, videlicet anno 1628. tunc in humanis agens Andreas Fettaecoli Prior Generalis dictæ Congregationis à fel. rec. Vrbano Papa VIII. Prædecessore nostro deputatus Congregationem Generalem eorumdem Canonicorum Regularium in Monasterio S. Petri ad Vincula eiusdem Congregationis celebrauit, in qua Visitatores, aliique Officiales Congregationis huiusmodi electi, & à dilecto filio Magistro Prospero Fagnano in vtraque Signatura nostra Referendario, qui eidem Congregationi Generali iussu dicti Vrbani prædecessoris præsidebat, confirmati fuerunt: ac inter alia factum fuit in dicta Congregatione Generali Decretum tenoris sequentis, videlicet. *Causa Breuis.*

§. 1. Procurator Ordinis, qui pro vniuersa laborat Congregatione, vnde titulum Procuratoris Generalis obtinet, in Monasteriis Vrbis, & extrà, locum semper teneat immediatè post Priorem. *Procuratori Generali locus primus post Priorem assignatur.*

§. 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, vertente inter dictum Angelum Procuratorem Generalem ex vna, & dilectum pariter filium modernum Abbatem dicti Monasterij S. Petri ad Vincula ex altera partibus lite seu controuersia de, & super præcedentia inter ipsos habenda, præsertim in Monasterio S. Laurentij extra muros eiusdem Congregationis, quam præfatus quidem Angelus Procurator Generalis vigore Decreti præinserti, dictus verò Abbas in vim Constitutionum ipsius Congregationis auctoritate Apostolica, & vsu ipso (vt asserit) comprobatarum sibi competere respectiuè prætendebant.

§. 3. Decretum fuerit à Dieta Candianensi dictæ Congregationis, quod prædictus Abbas Monasterij Sancti Petri ad Vincula manutenendus esset in sua quasi possessione præcedendi dicto Procuratori Generali in dicto

Monasterio Sancti Laurentij extra muros, & vbique in pertinentiis Vrbis præfatæ, reseruato tamen eidem Procuratori Generali iure probandi supradictum Decretum Capitulare fuisse, & esse munitum confirmatione Apostolica, itavt eius sit roboris, & momenti, vt vim habeat derogandi prædictis Constitutionibus præfata auctoritate, & vsu comprobatis, & aliàs prout in ipso Decreto die 26. Aprilis proxime præteriti in dicta Dieta edito vberius dicitur contineri. Cumque Decreti huiusmodi fundamenta minime subsistant, ac proinde primum dictum Decretum seruari debeat, Nobis propterea præfatus Angelus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, vt sibi in præmissis prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Decretum capitulare confirmatur.

§. 4. Nos igitur ipsum Angelum Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum super hoc negotio à Nobis specialiter deputatorum, qui partes audierunt, consilio, præinsertum Decretum Capitulare anni 1628. auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§. 5. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, ac dicto Angelo Procuratori Generali, & aliis, ad quos pro tempore spectabit, plenissimè suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contraria tollit.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictæ Congregationis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P. An. 2. die 16. Mart.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 16. Martij 1669. Pontificatus nostri Anno secundo.

XXXIV. Concessio Indulgentiarum pro Christifidelibus Italiæ, & Insularum adiacentium diuinum auxilium implorantibus pro felici electione Regis Poloniæ, ac liberatione Cretæ à tyrannide, & armis communis hostis.

Edita A.D. 1669.

CLEMENS PAPA IX.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

NVper Nos ad diuinam opem in præsentibus Ecclesiæ necessitatibus implorandam, in omnibus almæ Vrbis nostræ Patriarchalibus, & Collegiatis, ac Parochialibus, & aliis quibusvis sæcularium, & regularium vtriusque sexus Ecclesiis campanam maiorem hora secunda noctis quotidie, à die prima currentis mensis Aprilis, donec aliter ordinauerimus, per spatium octauæ partis horæ pulsari iussimus. Ac omnibus vtriusque sexus Christifidelibus, qui durante sono campanæ huiusmodi flexis genibus, vel aliter prout valerent, quinquies orationem Dominicam, & salutationem Angelicam in honorem quinque plagarum Domini Nostri IESVS-CHRISTI deuotè recitarent, ac diuinam clementiam implorarent, vt quietam, ac communiter gratam, & acceptam, Ecclesiæque Dei vtilem noui Regis Poloniæ electionem benignè largiri, necnon Cretæ Regnum à tyrannide, & armis communis hostis liberare dignetur, singulis diebus, quibus id agerent, quinque annos, & totidem quadragenas de iniunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis in forma Ecclesiæ consueta relaxauimus. Insuper iisdem Christifidelibus, qui præmissa per integrum quindecim dierum curriculum peragerent, ac in vno eorumdem quindecim dierum verè pœnitentes, & confessi, ac sacra communione refecti, Sancti Marci Collegiatam, & Sancti Stanislai Nationis Polonorum Ecclesias Vrbis prædictæ deuotè visitarent, diuinamque clementiam ibidem similiter implorarent, plenariam quolibet curriculo quindecim dierum, quibus id egissent, peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessimus.

Quid faciendum prascribit.

§. 1. Nunc autem, vt quod fideliter petimus, validiori coniunctarum precum intercessione ab Omnipotentis Dei misericordia impetremus, diuinum auxilium in vniuersa Italia, & Insulis illi adiacentibus pariformiter inuocari cupientes, Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, & Ordinariis Ciuitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & locorum vniuersæ Italiæ, & Insularum illi adiacentium huiusmodi, seu eorum Vicariis in spiritualibus Generalibus harum serie committimus, & mandamus, vt statim atque ipsarum præsentium literarum transumpta, seu exempla, etiam impressa, ad eos peruenerint, campanas pariter diebus singulis per spatium octauæ partis horæ, donec aliter ordinandum duxerint, in suarum respectiuè Ciuitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & locorum, tam sæcularium, quàm regularium vtriusque sexus Ecclesiis pulsari mandent, ac Ecclesias vt infra visitandas designent, seu designari curent.

Indulgentiam plenariam concedit.

§. 2. Nos enim omnibus, & singulis vtriusque sexus Christifidelibus, qui durante sono campanarum huiusmodi quinquies orationem Dominicam, & salutationem Angelicam pariter recitauerint, diuinamque clementiam, vt supra implorauerint, quocumque die id egerint, similem pœnitentiarum relaxationem; illis verò qui continuata per quindecim dies eiusmodi deuotione, in vno eorumdem quindecim dierum verè pœnitentes, & confessi, ac sacra communione refecti Ecclesias per memoratos Ordinarios, & Prælatos, seu eorum Vicarios respectiuè, siue illorum iussu designandas deuotè visitauerint, ibique diuinam clementiam similiter implorauerint, plenariam itidem omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem, quolibet curriculo quindecim dierum lucrifaciendam, concedimus pariter, & elargimur. Cæterùm regularibus vtriusque sexus in perpetua clausura viuentibus, necnon aliis Christifidelibus prædictis in carcere, vel corporis infirmitate, aliòve quolibet impedimento detentis, qui Ecclesias vt præmittitur designatas, vel designandas visitare nequiuerint, vt eiusmodi visitationem Confessarius ex approbatis, seu approbandis ab Ordinariis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus differre, eaque iniungere possit, quæ ipsi pœnitentes adimplere poterunt, concedimus similiter, & indulgemus.

Transumptorum fides.

§. 3. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum

D. P. An. 2. die 8. Apr. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 8. Aprilis 1669. Pontificatus nostri anno secundo.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo sexagesimo nono, Indictione septima, die verò decima mensis Aprilis, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri Domini Clementis Diuina Prouidentia Papæ IX. anno secundo, supradicta literæ affixa, & publicata fuerunt ad valuas Basilicæ Lateranensis, Principis Apostolorum, S. Mariæ Maioris de Vrbe, & in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Mathiam Ricciardum Sanct. D. N. Papæ Curs.

Franciscus Perinus Mag. Curs.

XXXV. Quod religiosi cuiuscumque Ordinis, & vbicumque sint, nullo sub prætextu audeant mercaturam exercere.

Edita An. D. 1669.

CLEMENS PAPA IX.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. Solicitudo Pastoralis officij, quo Ecclesiæ Catholicæ per vniuersum Orbem diffusæ regimini per ineffabilem Diuinæ Sapientiæ, atque Clementiæ abundantiam præsidemus, Nos stimulat, vt ea, quæ Christianæ Religionis, Catholicæque fidei propagationi remotam, vel impedimentum iniicere, ac in Virorum in sortem Domini Vocatorum, & præsertim Religiosorum, qui semetipsos abnegarunt, & mundana omnia contempserunt, vt Christum lucrifacerent, eiusque obsequiis mundo corde, & mente tranquilla vnicè intenderent, honestatis gloria maculam ponere possent, salubri sanctione è medio tollere, atque radicitus euellere studeamus.

Vrban VIII. mercaturam Religiosis prohibuit. §. 1. Dudum siquidem fel. recordationis Vrbanus Papa VIII. Prædecessor noster considerans per Sacros Canones, Conciliorum decreta, & Constitutiones Apostolicas omnibus Religiosis, ac etiam aliis Ecclesiasticis, præsertim in Sacris Ordinibus constitutis, mercaturam, & negotiationes sæculares districtè prohiberi, ac valdè damnosum, indecorum, & indecens existere huiusmodi personas diuino cultui mancipatas, ac præcipuè illas, quæ ad prædicandum Sacrosanctum Christi Domini Euangelium destinatæ sunt, mercaturæ, & negotiationibus huiusmodi se immiscere, aut operam dare, per quandam suam in simili forma Breuis, die 22. Februarij 1633. emanatam Constitutionem, inter alia Religiosis omnibus cuiuscumque Ordinis, & Instituti, tam non Mendicantium, quam Mendicatium, etiam Societatis Iesv, eorumque singulis, tam tunc in Insulis, Prouinciis, Regionibus, & Regnis Indiæ Orientalis, ac Chinæ, & Iaponum existentibus, quam in futurum ad illa mittendis, omnem, & quamcumque mercaturam, seu negotiationem quocumque modo ab eis fieri contingeret, siue per se, siue per alios, siue proprio, siue Communitatis nomine, directè, siue indirectè, aut quouis alio prætextu, causa, vel colore, interdixit, & prohibuit sub excommunicationis latæ sententiæ pœna ipso facto incurrenda, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, officiorum, ac graduum, & dignitatum quarumcumque, & inhabilitatis ad ea, ac insuper amissionis mercium & lucrorum ex eis factorum: quæ omnia à Superioribus Religionum, ex quibus delinquentes existerent, reseruanda essent ad vsum Missionum, quas eædem Religiones habebant, & in futurum habituræ erant in Indiis prædictis, & non in alios vsus: ac eisdem Superioribus districtè præcepit sub eisdem pœnis, vt in hoc inuigilarent, & contra delinquentes ad prædictas pœnas procederent, sublata eisdem facultate huiusmodi delinquentibus aliquid ex dictis mercibus, & lucris quantumuis minimum, remittendi, aut condonandi, & aliàs prout in dicta Vrbani Prædecessoris Constitutione, cuius tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, vberius continetur.

§. 2. Cum autem (sicut non sine grauissimo animi nostri dolore accepimus) multi ex iisdem Religiosis, & personis Ecclesiasticis, propriæ professionis, iniunctique sibi grauissimi ministerij immemores, ab eiusmodi mercatura, & negotiationibus sæcularibus non abstineant, sed sese à debita prædictæ Constitutionis Vrbani Prædecessoris obseruatione, sub variis prætextibus, coloribus, & subterfugiis eximere conati fuerint, & satagant de præsenti, in deplorandam animarum suarum perditionem, perniciosum quoque exemplum, & scandalum plurimorum: Nos salutaribus Doctoris Gentium præceptis edocti, quod nemo militans Deo implicat se negotiis sæcularibus, vt ei placeat, cui se probauit, tam grande, tamque exitiosum ab Ecclesia Dei malum Apostolici zeli vigore propellere, scandalorumque inde nascentium occasiones recidere, ac saluti animarum, & Christianæ Religionis, Catholicæque fidei propagationi, quantum Nobis ex alto conceditur, salubriter consulere, omnemque lucrorum mundanorum spem personis cœlesti militiæ adscriptis, præsertim ad infidelium conuersionem, & Euangelij prædicationem destinatis, & in futurum destinandis, quas sicut bonos Christi milites laborare, & ministerium suum honorificare oportet, vt eo studiosius, ac impensiùs adspirante superni fauoris auxilio horrea Domini nouis semper frugibus locupletare satagant, omninò adimere decreuimus.

Quod innouat, & confirmat hic Pont. §. 3. Itaque Sacris Canonibus, ac Decretis, & Constitutionibus prædictis inhærentes, illaque, & præsertim memoratam Vrbani Prædecessoris Constitutionem in iis, quæ præsentibus literis non aduersantur, approbantes, & innouantes, & circa præmissa de nouo disponentes, & statuentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis, tam sæcularibus, quàm Regularibus cuiuscumque status, gradus, conditionis, & qualitatis, ac cuiusvis Ordinis, Congregationis, & instituti, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, etiam Societatis Iesv, & earum cuilibet, quæ ad Insulas, Prouincias, Regna Indiarum Orientalium, & præsertim in Prouinciam Societatis Iesv de Iapone nuncupatam, ac in partes Americæ, tam Australes, quàm Septentrionales a Sede Apostolica, vel Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis propagandæ fidei præpositorum, aut ab earum Superioribus sub nomine Missionariorum, aut quovis alio titulo pro tempore missæ fuerint, aut in illis partibus quomodolibet morabuntur, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, & officiorum, dignitatum & graduum quorumcunque per eas obtentorum, & inhabilitatis ad illa, & alia quæcumque in posterum obtinenda, necnon amissionis mercium, & lucrorum omnium ipso facto incurrendis, ac aliis Nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis, vel prædictæ Cardinalium Congregationis arbitrio imponendis pœnis, tenore præsentium districtè prohibemus pariter, & interdicimus, ne mercaturis, & negotiationibus sæcularibus huiusmodi quovis prætextu, titulo, colore, ingenio, causa, occasione, & forma, etiam semel, per se, aut mediantibus ministris, seu aliis personis subsidiariis, directè, vel indirectè, tam nomine proprio, quàm suarum respectiuè Religionum, seu Congregationum, aut Societatum, etiam Iesv, vel aliorum quorumlibet, & aliàs quovis modo, & qualitercumque se ingerant, vel immisceant. Ac ex nunc prout ex tunc, & è contra postquam casus euenerit, merces, & lucra quæcumque, quæ ex huiusmodi mercaturis, & negotiationibus prouenerint, & prouenient, in vsus, & commodum pauperum, Hospitalium, Seminariorum Ecclesiasticorum, ac Operariorum (non tamen Religionum, Congregationum, & Societatum, etiam Iesv, seu Instituti eorum, qui in præmissis, vel circa ea deliquerint) sed aliorum non delinquentium; harum serie applicamus, qui te-

teneantur consignatæ merces, & lucra huiusmodi locorum Ordinariis, seu eorum Vicariis in spiritualibus generalibus, aut Officialibus, vel Apostolicis Vicariis, seu Prouicariis: Si verò tanquam dictæ Sedis Delegati, illa vt præfertur, & non in alios vsus distribuere, & erogare debeant; super quibus eorum conscientiam districtè oneramus. Et quia in præmissis, & circa ea delinquentes, vt plurimùm prætextu necessitatis pro eorum Missionibus se excusare præsumunt, excusationes huiusmodi eis, eorumve cuilibet nullo modo suffragari posse, vel debere decernimus, & declaramus.

Pœnam Superioribus permittentibus iniungit.

§. 4. Insuper eisdemmet censuris, & pœnis innodamus, & innodatos fore declaramus Superiores immediatos, ac Prouinciales, & Generales prædictorum Ordinum, Congregationum, & Societatum, etiam IESV, qui eorum respectiuè subditos in præmissis, vel circa ea, etiam pro vnica vice quomodolibet delinquentes, saltem per amotionem illorum à locis commissi per eos delicti non punierint, à sententia verò excommunicationis huiusmodi per Superiores, vel alium, seu alios quoscumque, etiam quavis facultate suffultos, nemo ex prædictis delinquentibus absolui possit, præterquam in mortis articulo constitutus, nisi lucris huiusmodi priùs restitutis.

Decretum irritans.

§. 5. Decernentes præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, & alij quilibet, cuiuscumque status, gradus, ordinis, præeminentiæ, & dignitatis, seu alias specifica, & indiuidua mentione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati & auditi, neque causæ propter quas ipsæ præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & iustificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis iusta, pia, & priuilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in Corpore iuris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac incogitato, & inexcogitabili defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controuersiam vocari, aut ad terminos iuris reduci, seu aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium intentari, impetrari, seu impetratum, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare vllo modo posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia inuiolabiliter, & inconcussè obseruari.

Nec aliter iudicari posse decernit.

§. 6. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalem, & Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem Cameræ Præsidentes, Clericos, Thesaurarium Generalem, Commissarium, aliosque Officiales, & Ministros, necnon S. R. E. prædictæ Camerarium, seu Procamerarium, & alios Cardinales, etiã de Latere Legatos, & dictæ Sedis Nuncios, cæterosque quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, vbique iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstantibus quoad ea quæ præsentibus aduersantur, prædicta Vrbani prædecessoris, ac rec. mem. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris pariter nostri de vna, & Concilij generalis de duabus dietis, itavt vigore præsentium etiam vltra duas, pluresve dietas quilibet in iudicium trahi possit, & piæ mem. Pij IV. & Pauli V. aliorumque Romanorum Pontificum etiam prædecessorum nostrorum super spoliis Cameræ prædictæ applicandis, ac eiusdem Pij IV. prædecessoris de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in ipsa Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis & registrandis, itavt præsentes literas ibidem præsentari, registrari, & insinuari nunquam necesse sit, necnon quatenus opus sit, de iure quæsito non tollendo, aliisque nostris, & Cancellariæ Apostolicæ regulis, cæterisque Apostolicis, ac in Vniuersalibus, Prouincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, ac dictæ Cameræ, & Prouinciarum, Regnorum, Regionum, Ordinum, Congregationum, Institutorum, Societatum, etiam IESV, Domorum, & Collegiorum quorumcumque, aliisve quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegiis quoque indultis, facultatibus, licentiis, & literis Apostolicis quibusvis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam IESV, eorumque Superioribus, & personis, etiam particularibus, & aliis quibuscumque, etiam speciali nota dignis, & de necessitate iuris, vel facti omnino exprimendis, etiam cum facultate eligendi posteriorem datam, quam nemini aduersus easdem præsentes literas vllo modo suffragari vnquam posse statuimus, & decernimus, ac sub aliis quibuscumque verborum tenoribus, & formis, & cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum cõcessis, ac etiam pluries confirmatis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis expressio habenda, aut alia aliqua exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus, & derogatum esse, & censeri, illaque nemini aduersus præsentes literas suffragari volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Executores deputat.

§. 8. Cæterum volumus, & expresse mandamus, vt eædem præsentes literæ, seu earum exempla, etiam impressa, notificentur, & intimentur omnibus, & singulis Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiã IESV, huiusmodi Superioribus Generalibus, & Procuratoribus Generalibus, ad hoc vt eorum, & prædictorum Religiosorum eis respectiuè subditorum nominibus illas accipiant, & earum exempla transmittant ad illos cum arctissimis præceptis easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque plenariè, & integrè, ac verè, realiter, & cum effectu exequendi, & obseruandi.

Ac insuper quibuslibet locorum Ordinariis, eorumque Officialibus, Vicariis in spiritualibus generalibus, ac Apostolicis, & Capitularibus Vicariis amplam & liberam concedimus, & impartimur facultatem præsentes literas in locis eorum cuiuslibet respectiuè iurisdictionis publicandi, ad hoc vt illarum ignorantia allegari nequeat, & allegata minime suffragari debeat.

Transumptorum fides.

§. 9. Et quia difficile foret præsentes literas originales vbique ostendi, & publicari, volumus pariter, & decernimus illarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eandem prorsus in iudicio, & extra vbique locorum fidem haberi, quæ haberetur ipsis præsentibus literis, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. die 17. Iu.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 17. Iunij 1669. Pontificatus nostri anno secundo.

Erectio

XXXVI. Erectio Congregationis Indulgentiis, & sacris reliquiis præpositæ.

CLEMENS PAPA IX.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. IN ipsis Pontificatus nostri primordiis, cum multas Venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Congregationes ad certarũ rerum & negotiorum in amplissimum Romanæ Curiæ alueum ex omnibus Mundi partibus assiduè confluentium tractationem, atque determinationem à felic. record. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, ad Ecclesiæ Catholicæ, ac Ditionis temporalis eiusdem S.R.E. vtilitatem prudenti, salubrique consilio institutas reperissemus, quæ incumbentem Nobis ingentem curarum molem pro sua quæque parte subleuarent, nullam tamen adhuc erectam videremus, quæ sacri Indulgentiarum thesauri curæ, & dispensationi, sacrarumque reliquiarum recognitioni, disquisitioni, & rectæ dispositioni peculiariter incumberet.

Erectio de qua in rub. §. 1. Nos eundem inæstimabilem thesaurum fideli dispensatione erogare, & omnia quæ sacras reliquias huiusmodi contingunt, rectè, atque ordine disponere cupientes, nonnullos ex memoratis Cardinalibus, ac aliquos Curiæ prædictæ Prælatos, aliosque viros religione, pietate, doctrina, & rerum vsu eximie præditos selegimus, quorum consilio, opera, & industria tam grauem muneris nostri partem ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ honorem, ac spiritualem Christifidelium ædificationem faciliùs implere valeremus. Hi verò subinde, prout rerum & negotiorum momenta postulabant, insimul conuenientes, commissam sibi a nobis prouinciam recte, & fructuose, atque ex animi nostri sententia hactenus administrarunt. Quapropter sperantes in Domino non minus vtiliter in futurum quoque desudaturam esse eorum industriam, ac salubris consilij, quod authore Deo suscepimus, fructum, eodem adiuuante, atque incrementum dante, perennare desiderantes.

§. 2. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine Congregationem eiusdem S.R.E. Cardinalium, ac Prælatorum, & aliorum virorum prædictorum à nobis, vt præfertur, electorum, & deputatorum, ac in futurum tàm à nobis, quam à Successoribus nostris Romanis Pontificibus eligendorum, & deputandorum, cum facultate omnem difficultatem, ac dubietatem in Sanctorum reliquiis, aut indulgentiis emergẽtem, quæ ad fidei dogma non pertineat (nobis tamen, & Romano Pontifice pro tempore existente circa grauiora, difficilioraque consultis) expediendi: Ac, si qui abusus in eis irrepserint, illos, iudicij forma plane postposita, corrigendi, & emendandi; causas vero iudicialem formam requirentes ad proprios Iudices remittendi: Falsas, apocryphas, indiscretasque Indulgentias typis imprimi vetandi, impressas recognoscendi, & examinandi, ac vbi nobis, seu Romano Pontifici pro tempore existenti retulerit, nostra seu illius auctoritate reiiciendi: Reliquias de nouo inuentas, quas rec. mem. Innocentius III. prædecessor noster in Generali Concilio Lateranensi publica veneratione coli, nisi prius auctoritate Romani Pontificis approbatas, prohibuit, recognoscendi quoque, & examinandi; ac in concedendis Indulgentiis, Sanctorumque reliquiis donandis moderationem adhiberi, omniaque pie, sanctè, & incorrupte fieri curandi tenore præsentium perpetuò erigimus, & instituimus.

Clausula præseruatiua. §. 3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri & obtinere, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aliove quolibet, etiam substantiali, & formali, ac incogitato, & inexcogitabili, necessariamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in controuersiam vocari, aut ad terminos Iuris reduci vllo modo vnquam posse.

Clausula sublata. §. 4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ prædictæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet, quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio. §. 5. Non obstantibus quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de iure quæsito non tollendo, aliisque Apostolicis, ac in vniuersalibus, prouincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis quibusvis personis, & locis, ac sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innouatis Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 6. Volumus autem, vt earomdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 10 die 3. Iuly. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 6. Iulij 1669. Pontificatus nostri Anno tertio.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1669. Indictione septima, die verò decima mensis Iulij, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. Domini Clementis Diuina Prouidentia Papæ IX. anno tertio, supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad valuas Basilicæ Lateranensis, Principis Apostolorum, Sanctæ Mariæ Maioris de Vrbe, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Laurentium Barbigionum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Alexander Albritius Curs. Mag.

XXXVII. Concessio Indulgentiæ plenariæ Christi fidelibus Italiæ, & Insularum adiacentium, diuinam opem implorantibus pro liberatione Ciuitatis Candiæ, & Regni Cretæ ab oppressione Turcarum.

CLEMENS PAPA IX.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. QVod iam pluries indictis publicè precibus, à Domino exercituum humili, deuotoque cordis affectu poposcimus, vt Ciuitatem Candiæ Regni Cre-

tæ Metropolim diutina, vehementique impiorum Christiani nominis hostium Turcarum obsidione pressam liberare dignaretur, id nunc præcipue, cum iidem Turcæ Christiani exercitus aduentum anteuertere satagentes, ciuitatem prædictam efferatiori quam vnquam rabie expugnare moliuntur, feruentiori spiritus ardore, maiorique animi contentione faciendum censemus, vt Clementissimus Dominus Noster, in cuius manu est liberare in multis, & in paucis, Turcas prædictos in multitudine contumaci, & superbia nil nisi cædes, & excidia spirantes conterat, & disperdat potentia virtutis suæ, ac fortissimis Christi pugilibus gloriosa pro eius honore, Sanctæque eius Ecclesiæ defensione certamina alacriter subeuntibus robur, & fortitudinem, quæ de cœlo est, multiplicet, nostrosque labores, & curas, ac spem, quam in eius ineffabili bonitate collocauimus, læta tandem victoria solari dignetur.

Indulgentias concedit.

§. 1. Nupertime siquidem omnibus vtriusque sexus Christifidelibus, qui aliquam ex Ecclesiis, seu Basilicis Sancti Ioannis in Laterano, ac Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Maioris de Vrbe, in quarum prima, feria 6. ac Sabbato currentis hebdomadæ, & Dominica immediate sequenti; in reliquis verò duabus similiter feriis sextis, & Sabbatis proximè subsequentium hebdomadarum, ac Dominicis pariter immediatè sequentibus respectiuè Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, quemadmodum in Orationibus quadraginta horarum fieri consueuit, publicæ venerationi exponi mandauimus, deuote visitauerint, ac aliquo ex dictis Sabbathis ieiunauerint, & verè pœnitentes, ac confessi, idem Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum Dominica subsequenti Sabbathum huiusmodi sumpserint, ibique ante Sanctissimum Sacramentum prædictum publicæ venerationi, vt præfertur, expositum per aliquod temporis spatium, prout vnicuique suggeret deuotio, pias ad Deum preces effuderint, vt copias Christianas suo diuino auxilio ad defensionem, & totalem liberationem ciuitatis Candiæ, & Regni Cretæ prædictorum ab oppressione Turcarum fouere, & protegere dignetur, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concessimus.

Easdem per totam Italiam largitur.

§. 2. Nunc autem diuinam opem similibus pietatis operibus in vniuersa quoque Italia, & Insulis adiacentibus implorari cupientes: Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, aliisque Ecclesiarum Prælatis, & Ordinariis Ciuitatum, & Diœcesium, Oppidorum, Terrarum, & locorum vniuersæ Italiæ, & Insularum adiacentium huiusmodi, seu eorum Vicariis in spiritualibus generalibus præsentium serie committimus, & mandamus, vt statim atque ipsarum præsentium literarum transumpta, seu exempla, etiam impressa, ad eos peruenerint, in aliquibus statum respectiuè Ciuitatum, & Diœcesum, Oppidorum, Terrarum, & locorum Ecclesiis per eos designandis memoratum Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum feriis sextis, ac Sabbathis, & Dominicis trium continuatarum hebdomadarum publicæ pariter fidelium venerationi exponi curent: Nos enim de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus vtriusque sexus Christifidelibus, qui aliquam ex Ecclesiis huiusmodi eo tempore, quo idem Sanctissimum Sacramentum publicæ venerationi ibidem sic expositum fuerit, deuotè visitauerint, ac aliquo ex iisdem Sabbathis pariter ieiunauerint, & verè pœnitentes, ac confessi, die Dominica immediate sequenti Sabbathum huiusmodi sacra Communione refecti fuerint, ac in eisdem Ecclesiis ante prædictum Sanctissimum Sacramentum per aliquod temporis spatium, prout vnicuique suggeret deuotio, pias ad Deum preces effundendo diuinam opem pariformiter inuocauerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem similiter concedimus, & elargimur. Regularibus verò vtriusque sexus in clausura viuentibus, qui pariter vno ex dictis Sabbathis ieiunauerint, eorumque respectiuè Ecclesias in aliquo ex memoratis diebus visitauerint, ac verè pœnitentes, & confessi, sacraque communione in aliqua ex Dominicis huiusmodi refecti, Deum vt suprà orauerint, vt eandem plenariam Indulgentiam, & peccatorum remissionem consequantur, indulgemus.

Transumptis fidem adhiberi iubet.

§. 3. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra habeatur, quæ præsentibus ipsis haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 3. die 17. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 17. Iulij 1669. Pontificatus nostri anno tertio.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1669. Indictione septima, die verò 10. mensis Iuly, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & Domini nostri D. Clementis Diuina Prouidentia Papæ IX. anno tertio, supradictæ literæ affixæ, & publicatæ fuerunt ad Valuas Basilicæ Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Maioris de Vrbe, & in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Hilarium Centellum Sanctissimi Domini Nostri Papæ Cursorem.

Alexander Albritius Curs. Mag.

Confirmatio, & extensio decretorum Alexandri VII. & Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei Præpositorum de nonnullis abusibus Ecclesiasticorum in Insulis Orientalibus degentium tollendis. XXXVIII.

Edita An. D. 1669.

CLEMENS PAPA IX.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

IN excelsa Sedis Apostolicæ specula, meritis licèt imparibus per ineffabilem Diuinæ Sapientiæ, atque Bonitatis abundantiam constituti, vigilantiæ nostræ oculos per vniuersas Christiani Orbis partes iugiter circumferimus, & soliciris studiis prouidere satagimus, vt Diuinus cultus vbique floreat, populorum deuotio excitetur, & foueatur, ac omnium Christifidelium, præsertim in remotissimis partibus degentium quieti, & animarum saluti opportunè consulatur. Hoc consilio ea, quæ pro salubri illorum directione à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, eorumque iussu piè, prudenterque decreta, atque constituta fuisse comperimus, vt firmius subsistant, & seruentur exactiùs, Apostolici muniminis nostri patrocinio corroboramus, ac opportunè extendimus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ honorem, spiritualemque eorumdem Christifidelium ædificationem, & consolationem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Decreta Alexandri VII. referuntur.

§. 1. Dudum siquidem emanarunt à felic. rec. Alexandro Papa VII. Prædecessore nostro literæ in simili forma Breuis tenoris, qui sequitur, videlicet: Alexander Papa VII. Ad futuram rei memoriam. Sacrosancti Apostolatus officij, quo Diuina disponente Clementia Catholicæ Ecclesiæ munimini, meritis licèt imparibus, præsidemus, solicitudo nos monet, vt noxia quæcumque à Dominico Grege, quantum nobis ex alto conceditur, remouere studeamus. Cum itaque ad aures nostras deuenerint querimoniæ Christifidelium Goæ, atque in adiacentibus Insulis degentium de nonnullis abusibus Ecclesiasticorum, eorum præcipuè penes quos ipsorum Christifidelium spirituale regimen, ac cura residet: Nos prædictis abusibus, quatenus irrepserint, quantocitius occurri, aut saltem præcaueri, ne illi in posterum contingant, volentes, de nonnullorum Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium ex Congregatione negotio Propagandæ Fidei præposita, quibus querimonias huiusmodi

discutiendas

discutiendas remisimus, consilio, Apostolica auctoritate tenore præsentium statuimus, præcipimus, & mandamus, sedulò, inuiolabiliter, & exactè seruari ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & in posterum spectabit, Decreta infrascripta, videlicet.

Primò. Caueant Parochi, aut Ecclesiastici quicumque, siue Sæculares, siue Regulares, ne in posterum vllo pacto cogant pauperes ad operas, seu laborem impendendum pro suis Ecclesiis, non persoluta iusta mercede, nisi id sponte, & ex pietate præstare voluerint: multoque minus audeant eos mulctare, qui renuerint.

Secundò. Cum iis, qui Sacro, aut Catechesi doctrinæ Christianæ non interfuerint (si mos sit eos, vt supponitur, aliqua pœna mulctare) ea moderatione se gerant, vt nonnisi vere contumacibus, & contemnentibus, eaque modica, nec crebrò erogetur.

Tertiò. Instruant populum omni qua decet lenitate, abstinentes omninò à ferula, & a verbis indecentibus, maximè si cum mulieribus, Viris nobilibus, seu ætate prouectis agitur.

Quartò. Ad Seminarium (nisi eius Institutio, seu fundatio obstet) locus etiam iis, qui ex nobili sunt genere, & congrua (ni pauperes sint) persoluerint alimenta concedatur, ne à rectæ educationis beneficio prorsus excludantur, habita tamen prudenti distinctione a reliquis, vt quieti consulatur.

Quintò. Ad scientias addiscendas, & Scholas quilibet admittatur, nullo habito nobilitatis, seu generis discrimine, nisi ex propria aliqua culpa quis indignus censeatur.

Sextò. Neophytos Deo sub Religionis iugo seruire volentes sine rationabili causa Regulares non respuant, sed pari charitate omnes qui Spiritu Dei aguntur, & ad perfectionem anhelant, amplectantur.

Septimò. Presbyteri sæculares doctrina & moribus idonei à beneficiis curatis, & à quolibet alio Ecclesiastico munere, siue prædicationis, siue administrandi Sacramenta Pœnitentiæ minimè arceantur, attenta præsertim indigentia tot animarum millium, quibus longè impares sunt pauci Regulares illuc ex Europa aduentantes.

Octauò. Caueant itidem Parochi Sæculares, & Regulares vllo modo sese ingerere in rebus spectantibus ad politiam Sæcularem, nec vllum ad officia publica proponant, quamvis aptior cæteris videatur, nec vnquam intersint Comitiis, aut Conuentibus, vbi de rebus publicis agitur.

Nonò. Vt maiori cum gaudio Verbum Dei suscipiatur, altiusque radices agat, & fructum afferat, concionentur omninò Regulares pluries in anno idiomate vernaculo, & patrio populorum, vtque idipsum faciliùs, & frequentiùs præstetur, curet omninò Vicarius Capitolaris, aut Superior qui fuerit, vt etiam Clerus sæcularis eius Religionis in Verbi Dei prædicatione exerceatur.

Decimò. Deputet Vicarius plures ex Sacerdotibus sæcularibus indigenis, quos idoneos repererit ad Confessiones excipiendas, quò faciliùs & libentiùs fideles Sacramentum Pœnitentiæ valeant frequentare, nec cogantur solis regularibus, aut exteris sese subiicere.

Vndecimò. Vt autem radicitùs euellatur abusus, qui in prædictis Regionibus, vt præfertur, irrepsit, excipiendi Confessiones per Interpretem, aut lecto pœnitenti catalogo peccatorum, vt nutibus innuat, si quæ fuerint ab eo commissa, districtè præcipitur Vicariis Capitularibus (grauiter etiam onerando conscientiam ipsorum Regularium, & quorumcunque ad quos pertinet) vt in posterum id nullo modo permittant, sed ab iis tantùm audiantur Confessiones, qui illius idiomatis sensum sufficienter percipiunt, & ad ipsorum numerum pro rei exigentia augendum promoueantur omninò Sacerdotes Sæculares eius Regionis ad Confessiones fidelium patrio idiomate excipiendas.

Duodecimò. Cumque audiatur, maximum Catholicorum numerum contra præceptum Domini, qui voluit debiles, & claudos admitti, sub prætextu ignobilitatis & rudioris ingenij reiici à Sacra Synaxi, id eadem Sacra Congregatio omninò vetat, ac prohibet, nisi prorsus eius mysterij sint incapaces.

Decimotertiò. Ægrotis morti proximis cuiuscunque sint conditionis, quamvis in sordido, ac vili degant loco, aut tugurio, Sacrum Eucharistiæ Viaticum deferatur, cum apud Deum nulla sit acceptio personarum, ac pro nostra salute non stabulum, nec Crucis ignominiam exhorruerit.

Decimoquartò. Ne ob instructionis defectum, qui Sacro Baptismate initiantur immaculatam Christi legem prophanis, ac gentiliciis institutis ex ignorantia fœdent, ac idololatriam cum orthodoxa fide confundant, vt sæpe inibi euenire enunciatum est; caueant ij qui iisdem instruendis incumbunt, ne in posterum vllus ad Baptisma admittatur, qui veterem hominem, ac Gentilitios mores prorsus exutus, Christum plenè non induerit, & in fide sit sufficienter instructus.

Decimoquintò. Quoniam verò (vt Veritas ipsa docet) nemo potest venire ad Christum, nisi Pater cœlestis eum traxerit, monentur Ecclesiastici, tum Sæculares, tum Regulares, cæterique qui Ethnicorum conuersionibus dant operam, vt illos non vexationibus, pollicitationibus, aut vi, sed Verbi Dei prædicatione, & bonorum operum exemplo ad Baptismum inducant, perscrutantes præcipuè diligenter, quo fine, & spiritu ducantur qui baptizari postulant.

Decimosextò. Nihil prorsus, ne quidem sub prætextu pietatis, Parochi tam Sæculares, quam Regulares à suis Parochianis quæstuent, & si quid pro Festorum celebratione sponte ab iis tribuatur, integre in eam causam insumant; & quidquid superest, pauperibus eiusdem Parochiæ dispensetur, itavt quàmvis minima auiditatis suspicio à Viris Ecclesiasticis absit.

Decimoseptimò. Pro temporali regimine Confraternitatum existentium in Ecclesiis Regularium deputentur in posterum Officiales sæculares, qui redditum administrationi incumbant, nullatenus Regularibus ea in re sese ingerentibus.

Decimooctauò. Cum Goæ, & in adiacentibus Insulis vetitum sit Ethnicis ritus gentilitios publice exercere, districte prohibetur Ecclesiasticis, ne eisdem permittant, & maxime (quod nefas est) turpis lucri gratiâ cadauera Ethnicorum inde asportari, vt iuxta prophanum eorumdem ritum combutantur.

Decimononò. Cadauera pauperum fidelium gratis omninò posthac à Parochis sepulturæ tradantur, nec ad extorquendam, aut emendicandam à vicinis, vel affinibus eleemosynam publicè exponantur.

Vigesimò. Districte prohibetur, ne Ethnicis vllo pacto permittatur in Ecclesiis sacrificare, seriò Vicariis Capitularibus iniungendo, vt in contrauenientes, & maxime ob lucrum, grauiter animaduertant, curentque in posterum, ne Ecclesiis præficiantur Neophyti parum instructi.

Vigesimoprimò. Similiter Regularium Superiores sedulò curent, vt Parochi extra Conuentus in prædictis Regionibus commorantes Regularis obseruantiæ specimen cunctis vbique præbeant, eosque idcircò ad claustra, & regularem disciplinam aliquando reuocent, ne Regulari Instituto paulatim exolescente, dum aliis incumbunt, seipsos amittant, ac demùm in destructionem potius quàm ædificationem Populorum in illis videantur.

Decernentes ita in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus Apostolicis, ac in Vniuersalibus, Prouincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, ac quatenus opus sit, Ecclesiarum, Monasteriorum, Collegiorum, Conuentuum, Ordinum, Congregationum, Societatum, Institutorum quorumcunque, & aliis quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis

statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus autem, vt earumdem præsentium transumptis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsùs fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Ianu. 1658. Pontificatus Nostri anno tertio.

Decreta S. Congreg. de Propag. Fide.

§. 2. Et subinde Congregatio tunc existentium S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præposita alia nonnulla Decreta die 22. Iulij 1658. edidit tenoris sequentis, videlicet: Ad meliùs & faciliùs occurrendum necessitatibus spiritualibus Christifidelium in Indiis Orientalibus degentium Sacra Congregatio de Propaganda Fide decreuit. Primò, vt Parochi non naturales illarum partium, siue Regulares, siue Sæculares sint, teneantur omninò habere apud se Capellanum natalibus, & origine Indum pro Confessionibus audiendis, & diebus festis hortationibus ad Populum lingua vernacula habendis, ne tali auxilio destituti in ea, qua initiati sunt, Orthodoxa fide langueant, ac paulatim deficiant, iisque pro sustentatione, & labore, vbi Populus ipse id sponte non præstiterit, congruum suppeditent stipendium. Secundò: Præcepit iisdem Parochis, cæterisque quarumcumque Ecclesiarum Superioribus, vt nedum Sacerdotes indigenas in eorum Ecclesiis celebrare volentes non arceant, verùm etiam perurbaniter excipiant, quo frequentiùs illuc redeant ad omnipotenti Deo immolandum, sentiantque Christianam charitatem omnes æquis officiis amplexari. Tertiò: Vt verò fides adhuc in iis Regionibus pubescens literarum alimento coalescat, & pueri reddantur idonei ad res Ecclesiasticas percipiendas, iisdem Parochis, & maximè Pagorum, & Villarum iniungit, vt eos vel per se, vel per Capellanos naturales, si tales ipsi non sunt, vltra fidei Christianæ rudimenta Grammatices etiam Institutionem, cæterasque artes liberales quoad fieri potest, edoceant. Quartò: Decreuit, quoniam, vt auditum est, in Processionibus solennibus etiam Sancti Corporis Christi ex Gentilium moribus ritus aliqui, siue actus irrepserunt, qui licet honoris, & maioris cultus gratiâ exhibeantur, Maiestatem nihilominus Christianæ Religionis non minimùm dedecent, Sacra Congregatio vetuit, ne in posterum permittantur, & arceatur omninò quidquid ludicri, aut minùs grauis speciem aliquam habuerit: nullo modo autem liceat Ecclesiasticis, & præcipuè Regularibus, prætextu dignitatis, gradus, aut officij vmbellam in iis gestare; sed quo maiori præfulgent dignitate, eo demissius Diuinæ Maiestati obsequium præstare, aliosque Christianos humilitatis exemplo præire nitantur. Datum Romæ, die 22. Iulij 1658.

Prædicta hic Pont. confirmat.

§. 3. Nunc autem Nos spiritualibus Christifidelium non solum Goæ, & in Insulis adiacentibus, sed etiam in vniuersis Indiarum Orientalium Regnis, Prouinciis, & Regionibus degentium necessitatibus, prospicisque in via Domini progressibus pastorali sollicitudine, atque charitaque salubriter consulere cupientes (de Venerabilium fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei Præpositorum consilio, literas Alexandri Prædecessoris, & subinde emanata Decreta præinserta, omniaque, & singula in eis respectiuè contenta, & expressa auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò approbamus, confirmamus, & innouamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac illa omnia & singula ad omnia Indiarum Orientalium Regna, Prouincias, & Regiones extendimus, & ampliamus, ibique locum habere decernimus, ac per quascumque personas etiam Regulares, cuiusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, tam Mendicantium, quàm non Mendicantium, etiam Societatis IESV, Goæ, & in Insulis adiacentibus, ac in vniuersis Indiarum Orientalium Regnis, Prouinciis, & Regionibus huiusmodi nunc & pro tempore degentes, cuiuscunque status, gradus, conditionis, qualitatis, & præeminentiæ existant, ad vnguem inuiolabiliter, & exactè obseruari eadem auctoritate harum serie itidem perpetuò præcipimus, volumus, & mandamus.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes pariter ita in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Alexander Prædecessor in suis literis præinsertis voluit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem addit.

§. 6. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D P. An. 3. die 13. Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 13. Septembris 1669. Pontificatus nostri anno tertio.

XXXIX. Extensio declarationis ab Alexandro VII. circa Altaria priuilegiata perpetua editæ, ad Altaria eiusmodi priuilegio temporaneo, nec omnibus hebdomadæ diebus decorata.

Edita A. D. 1669.

CLEMENS PAPA IX.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

CVm fel. rec. Alexander Papa VII. Prædecessor noster dubia in diuersis mundi partibus occasione decreti Congregationis tunc existentium S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum die 5. Augusti 1662. emanati, & ab ipso Alexandro Prædecessore approbati, de non celebrandis Missis defunctorum in Festis ritus duplicis, exorta dirimere cupiens, aliud eiusdem Congregationis decretum in vna Nouariensi, die 22. Nouembris 1664. editum approbauerit, quo declaratum fuerat, Anniuersaria, & Missas defunctorum cantu ex dispositione Testatorum quotannis recurrente ipsorum obitus die celebrandas, tametsi dies obitus huiusmodi in festum ritus duplicis maioris incideret, non comprehendi in primodicto decreto.

Declaratio Alex. VII.

§. 1. Ac vlterius quoad Altaria priuilegio Apostolico pro Animabus fidelium Defunctorum in perpetuum decorata, & in quibus proinde quotidie etiam in festis ritus duplicis celebrandæ essent Missæ Defunctorum ex obligatione, declarauerit per celebrationem Missarum de festo currenti satisfieri iniunctis obligationibus, & Indulgentias per eiusmodi priuilegia Apostolica concessas Animabus fidelium Defunctorum in Purgatorio existentibus suffragari perinde, ac si celebratæ fuissent Missæ defunctorum ad formam dictorum priuilegiorum, & aliàs prout in eiusdem Alexandri Prædecessoris literis desuper in simili forma Breuis, die 22. Ianuarij 1667. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, vberiùs continetur.

§. 2. Cumque (sicut ad aures nostras peruenit) etiam dubitetur, vtrum dictarum literarum dispositio quoad Altaria pariter quidem priuilegiata, sed non in perpetuum, nec pro omnibus hebdomadæ diebus, & ad quæ Missæ non ex obligatione, sed ex sola fidelium deuotione celebrantur, locum habeat.

§. 3. Hinc

Extensio de qua in rub.

§. 3. Hinc est, quod Nos dubitationes huiusmodi ex iniunctæ Nobis cælitùs pastoralis solicitudinis munere dirimere pariter, atque decidere cupientes, de Venerabilium fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum, qui rem maturè perpenderunt, consilio, declarationem à memorato Alexandro Prædecessore, sicut præmittitur editam, ad Altaria, vt præfertur, non in perpetuum, sed ad septennium, seu aliud breuius, vel longius tempus, ac non in omnibus, sed aliquo, vel aliquibus tantum hebdomadæ diebus, nunc & in futurum quandocumque priuilegiata, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus. Et proinde, vt Missæ, quæ ibidem de festo currenti, in quo Missæ Defunctorum celebrari non possint, siue ex obligatione, siue ex sola fidelium deuotione celebrabuntur, suffragentur, itavt animæ Christifidelium, pro quibus celebratæ fuerint, Indulgentias per priuilegia huiusmodi concessas consequantur in omnibus, & per omnia, perinde, ac si Missæ Defunctorum ad formam eorundem priuilegiorum celebratæ fuissent, auctoritate, & tenore prædictis concedimus, & indulgemus.

Clausula præseruatiua.

§. 4. Decernentes pariter easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectiue inuiolabiliter obseruari.

Clausula sublata.

§. 5. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§. 6. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 7. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An 3. die 23 Sept.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 23. Septemb. 1669. Pontificatus Nostri anno tertio.

XL. Confirmat Decretum Sac. Congregationis rebus Consistorialibus Præpositæ editum in Causa Dismembrationis à Metropolitana Ecclesia Burgensi eius partis Diœcesis, quæ vulgò dicitur la Montagne basse, ad effectum erigendi nouum Episcopatum in Collegiata Ecclesiæ Oppidi de Santander.

Edita A.D. 1669.

CLEMENS PAPA IX.
Ad futuram rei memoriam.

Decretum S. Congreg.

CVm Congregatio Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium rebus Consistorialibus præposita in causa Dismembrationis à Metropolitana Ecclesia Burgensi eius partis Diœcesis, quæ vulgò dicitur la Montagne basse, ad effectum erigendi nouum Episcopatum in Collegiata Ecclesia Oppidi de Santander, visis, & maturè discussis probationibus, tam pro dismembratione, quàm contra legitimè factis, & vnà cum aliis documentis, vtraque parte informante latissime deductis, censuerit non esse locum dismembrationi eiusmodi, provt in ipsius Congregationis Decreto desuper die 27. Septembris proximè præteriti emanato continetur.

§. 1. Et sicut Venerabilis frater Archiepiscopus Burgensis, ac dilecti filij Capitulum, & Canonici dictæ Metropolitanæ Ecclesiæ Burgensis Nobis subinde exponi fecerunt, ipsi Decretum hujusmodi, quo firmiùs subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desiderent.

§. 2. Nos specialem ipsis Archiepiscopo, ac Capitulo, & Canonicis gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantùm consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum supra expressum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus. Salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis prædictæ Cardinalium. *Quod confirmat hic Pontifex.*

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 7. Octobris 1669. Pontificatus nostri anno tertio. *D. P. An 3. die 7. Oct.*

CLEMENS X. PONTIFEX CCXLIII.
ANNO DOMINI MDCLXX.

CLemens X. Romanus; Æmilius antea dictus, Laurentij de Alteriis filius, S. R. E. Presbyter Cardinalis, Summus Pontifex pronunciatus die 29. Aprilis

Aprilis 1670. & die 11. Maij eiusdem anni coronatus: creauit vsque ad præsentem diem Cardinales octo, feliciter regnat, eumque pluribus annis ad Vniuersalis Ecclesiæ bonum superstitem faciat Deus.

I. Canonizatio Sancti Petri de Alcantara Ordinis Minorum Sancti Francisci Discalceatorum.

Hunc Petrum Clemens IX. Sanctorum Catalogo adscripserat vnà cum Sancta Maria Magdalena de Pazzis, sed morte præuentus Bullam expedire non potuit, & ideò hic Pontifex illam expediuit.

Edita A.D. 1670.

CLEMENS EPISCOPVS, Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

ROMANORVM gesta Pontificum (præsertim maiorem Dei gloriam, ac Sanctorum eius laudes, & honorem concernentia) super quibus illorum superueniente obitu literæ Apostolicæ confectæ non fuerunt, recenseri iustum reputamus, & rationi consonum, vt illa vniuersis Christifidelibus innotescant. Dudum siquidem fel. rec. Clemens Papa IX. prædecessor noster deuotæ considerationis indagine perscrutans, quod inter cælestes Heroes, quorum eximia vitæ sanctitas ritè comprobata promeretur singularem Christianæ Reipublicæ cultum, illis præcipuè sancti nominis immortalitatem Apostolica Sedes decernere consueuit, quorum honor cum eximia sit Populorum vtilitate coniunctus. Hinc illi, qui peculiari alicui vitæ Instituto ideam sanctitatis exhibuerunt, & sacrorum præsertim Ordinum Fundatores insigni virtute, ac prodigiis Illustres, libentissimè sacras ad Aras accipiuntur, quibus iunguntur ij, qui Religiosas familias iam virtute florentes ad seueriorem disciplinam reuocarunt, & ad sanctioris instituti studium ab excelsa virtute commendati inuitarunt, quorum merita exigunt, vt Sanctorum Albo adscribantur: magni siquidem haud dubium est in sacram eorum militiam, atque in vniuersam Ecclesiam commoda profectura, quam egregio exemplo ad sanctitatem ardentius prouocabunt. Quamobrem cùm sanctissimus, Deoque gratissimus vir Petrus de Alcantara; optimè meritus sit de Christiana Republica, eo quod inculpatam Religione, & doctrina Sancti Francisci familiam fœtu nouæ prolis adauxerit, eamque iam per Hispaniæ, & Indiarum Regna dilatatam, per semitas strictissimæ paupertatis ambulare docuerit, & omnibus Christifidelibus præbuerit exemplar incredibilis pœnitentiæ cum summa Innocentia coniunctæ, deesse illi non debet sancti nominis gloria, & Populo Christiano insigne de hoc nouo Petri cultu ad virtutem incitamentum. Gratias igitur agebat omnipotenti Deo idem Clemens Prædecessor, qui sibi hanc mentem inspirasset decernendi supremos honores huic viro admirabili, quem præcipuo cultu venerabatur, & à quo salutarẽ opem in maximis hisce infelicium temporum discriminibus, præsertim contra superbiam, & ferociam Turcarum implorabat. Vt autem celeberrima Petri sanctitas testimonio etiam suo comprobaretur, & eius eximias virtutes vniuersis Christi fidelibus imitandas exhiberet, ac illius in Terris admiratione dignam, & laudabiliter transactam vitam explicaret, sic proponere decreuerat. Exortus in lucem erat Sanctissimus hic Vir Norbæ Cæsareæ, vulgò Alcantaræ in Beturia Hispaniarum Regione anno reparatæ salutis millesimo quadringentesimo nonagesimo nono, ex Parentibus genere, ac pietate Nobilibus, Petro Garabito, & Maria Villela, idemque Petri nomen, quod in sacra familia perpetuum illi fuit, sacro è fonte susceperat. Ab ineunte ætate ambulans in innocentia, vitans lubrica, & voluptatibus obnoxia, & hominum commercium fugiens; contemplandis rebus diuinis ita vacabat, vt amore Cœlestium incensus, aliquando extra se raperetur. Idcóque sapientia crescens, & gratia, mensuram ætatis moribus sensibus excedebat. Studium literarum ingressus acri ingenio, ingentem spem suis Parentibus, & Magistro indidit: Quia verò nouerat sapientem futurum, qui cum sapientibus graditur, Religiosorum Virorum consortio delectabatur, ac Diuinæ præsertim inhians sapientiæ, sacros auidissimè quærebat libros, à prophanis abhorrens. Et quoniam ab infantia secum creuerat misericordia, omnibus se Charitatis operibus assiduè dabat. Infirmos proinde, in carcere positos, & egenos quantum poterat, subleuabat. Cum autem in alios pius esset, & misericors, sibi tamen ex tunc incipiebat esse austerus, nam non solum singulari abstinentia sensuales appetitus frænare, sed & leuissimos quoscumque defectus flagellis asperis consueuerat expiare.

S. Petrus de Alcantara de Christiana Repub. optimè meritus.

Clemens IX. eum venerabatur.

Vita admiratione digna.

S. Petri natiuitas.

Eius parentes.

Ab ineunte ætate rebus Diuinis vacat.

In operibus Charitatis assiduus.

Abstinentia.

§. 1. Licet autem etiam dum in sæculo versaretur, animo Cœlum recoleret; magis tamen, ac magis abundans in scientia, & in omni sensu probauit potiora; & annum ætatis sextumdecimum ingressus, in Custodia sancti Euangelij, seu Extremaduræ (quæ nunc Sancti Gabrielis Prouincia dicitur) Fratrum Minorum Discalceatorum habitum, & Euangelicam viuendi formam suscepit.

Conuersatio eius in Cœlis.

Anno 16. FF.Min habitum suscepit.

§. 2. Quod consilium insigni prodigio approbauit Deus: cum enim festinanti ad Religiosi Ordinis portum moram obiiceret fluuius Tietar, qui tunc fortè imbribus intumuerat, neque vlla nauigij facultas esset, effusus in preces, in altera se ripa diuinitus constitutum extemplò reperit Petrus. In Cœnobio tam magnos in virtute statim progressus fecit, vt initio tyrocinij emeritis Christi militibus emineret; ad omnium tamen pedes mirabili demissione prosternens se.

In alteram fluuij Tietar ripam diuinitus traducitur.

§. 3. Præcinxit illum Deus virtute, & posuit immaculatam viam eius: paupertate, religiosæ disciplinæ rigore, rara oculorum modestia, incredibili siti cruciatuum magnam in omnibus excitauit admirationem sui.

Virtutes eximia in tyrocinio Religionis.

§. 4. Solennem professionem expleto tyrocinij anno emisit, & sese eleuans supra se, humana omnia transcendens, & anhelans ad Cœlestia, oculis tamen in terram semper deiectis, ignorabat an Chorus Ecclesiæ (quem perpetuò adibat) fornice obductus esset, an laquearí; an cellula sua ex lapidibus, an ex lignis constaret. Et exactis in quodam sui Ordinis Cœnobio tribus annis Fratres non ex vultu, sed ex solò vocis cognoscebat auditu. Silentij quoque rigore linguam reprimere studens, per triennium quosdam in ore lapillos detulit, vt vel sic loquendi pruritum coerceret.

Rara oculorum modestia.

Silentij rigor.

§. 5. Senili prudentia iuuentutem supergressus, vigesimo ætatis anno præter sacri Ordinis morem, Custos Cœnobij Sanctæ Mariæ Angelorum renunciatus est, vbi tot Charismatum dona cœlitùs illi collata sunt, vt ex eo iam tempore prodigiis coruscaret. Cum enim Annona omnis defecisset, ac Fratres egredi; ad petendam eleemosynam prohiberentur (altissima niue Conuentum obsidente) conqueri de Petro cœperunt, qui etiam rigente Hyeme ipsis cogitare de crastino vetuisset; quidquid mensæ supererat, quotidie in pauperes distribuere consuetus: at ille certò sciens enutriendos esse, qui iactant cogitatum suum in Domino, iussit ad ostium puerulos pergere, vbi super aceruum niuis postibus hærentem, prægrande canistrum refertum panibus inuenerunt, tam importuno tempore, & itinere alta niue obsito, nonnisi ab Angelis eò delatum: quam diuinæ prouidentiæ curam aliis quoque vicibus est expertus.

Anno ætatis 20. renunciatur Superior.

Prodigiis coruscat adhuc iuuenis.

§. 6. Sed mirabilior erat Petri vita, quæ vt viua lex perfectionis Alumnos prouocabat ad sanctitatem. Pro quouis præconio sufficeret referre illa, quæ de hoc viro sanctissimo dixit Sanctissima pariter Virgo Theresia Carmelitarum Reformatorum Parens; videlicet ne momento quidem diei, ac noctis Petrum ab oratione cessasse, & ne somnus oranti obreperet flexis genibus, cum quieti tandem indulgere cogebatur, ad ligni stipitem parieti infixum caput admouebat. Illius cella, eadem Theresia teste, pedum quatuor longitudinem cum

Alios ad sanctitatem prouocat.

Oratio assidua.

Cella angusta.

eum dimidio non excedebat; adeuque depressa erat, vt flexis genibus, & curuis semper humeris in illa hærere cogeretur.

Somnus bre-uissimus.

§. 7. Per quadraginta annorum decursum sesquihoram tantum somno concessit. Ieiunium amauit adeo vt ad triduum ordinarie, & ad octo aliquando dies inediam protraxerit: asperrimo præterea cilicio armatus,

Bractea fer-rea corpus dilaniat.

bractea ferrea per viginti annos præfixis aculeis corpus dilanians, bis in die flagellis in se crudelissimè animaduertens, itinera quamuis longissima, atque asperrima capite semper detecto, nudisque pedibus per æstus, & frigora suscipiens, itavt cùm nudum caput imbribus, & niui exponeret, interdum capilli gelu concreti deciderent, & æstate præferuida, exurentibus Solis radiis, vehementissimè cruciaretur: respondere solitus interrogantibus, cur detecto capite semper incederet; nefas esse coram Deo tecto capite ambulare. Cum vetustum, ac vilem succum abluebat, madidum corpori aptabat: quin etiam in gelidam aquam rigente Hyeme sese plerumque iniiciebat. Præter hæc, familiare illi erat Hyeme summa, vrgente niuis frigore, deposito pallio, fenestram, & ianuam Cellæ reserare, vt frigidissimo excepto aere, & gelu, acrius torqueretur caro mox adimenda diris cruciatibus, cum fenestram clausisset, & ianuam. Eò deuenit hac sæua maceratione membrorum, vt ex narratione Sanctæ Theresiæ arido, & exsangui corpore, radicum arboris speciem exhibuerit: oculis autem in cauum recedentibus, & sulcatis perpetuò lacrymarum imbre genis, mirabile Pœnitentiæ simulachrum videretur.

Detecto ca-pite semper incedit.

Suna mem-brorum ma-ceratio.

§.8. Ex hac eximia vitæ sanctitate vires hausit ad egregia quævis præstanda in honorem Diuinitatis, eaque prodigioso motum suorum exemplo assequi potuit. Latere ille quidem præoptasset, & paternam S. Francisci humilitatem secutus, Regale Sacerdotium formidasset accipere, nisi ad illud Superiorum imperio coactus fuisset. Itaque non sumens sibi honorem, sed vocatus à Deo tanquam Aaron, Sacrum quotidie peragebat tam vberes in fletus effusus, vt exitus aquarum deducentes oculi eius, viderentur fons hortorum, & puteus aquarum viuentium, quæ fluunt impetu de Libano.

Amor in Deum. Sacrum sem-per celebrat cum lachry-mis.

§. 9. Iussus etiam est suggestum ascendere, ac verbi Diuini panem ex tempore Populis esurientibus frangere: cumque de ore eius erumperent quasi sagittæ potentis acutæ, innumeros felicissimè sauciatos eruit de potestate tenebrarum, & transtulit in Regnum filij Dei. Præterea confluebant ad illum priuatim erudiendi non modò infimi, & populares; sed etiam Nobiles, ac Principes viri, quos mira suauitate, & efficacia verborum ad salutarem pœnitentiam inuitabat. Confessarij tamen munus apud Carolum V, Cæsarem declinauit, captus amore solitudinis, & demissionis, ac metu discriminum Aulæ Regalis.

Prædicatio-nis vberes fructus.

Plura Cœnobia sui Ordinis sanctissimè temperauit, videlicet illud S.Honuphrij in Prouincia S.Gabrielis, S. Michaelis Placentiæ, aliaque: subinde Prouinciæ Diffinitor, & Custos, ac deindè omnium suffragiis in Prouincialem electus est Prouinciæ S.Gabrielis, cuius regimini sedulò incumbens exemplis, & verbis, quasdam edidit Constitutiones, quibus strictioris Obseruantiæ nitor in ea reflorerer. In Lusitaniam quoque perrexit, vt nascentem Arrabidorum Prouinciam iuuaret, & promoueret.

Zelus pau-pertatis.

§. 10. Cum autem arctiorem sui Ordinis disciplinam vrgere desideraret, & longiùs extendi, superatis grauissimis difficultatibus, diuino munitus præsidio, & Apostolica fretus auctoritate, primum nouæ reformationis Cœnobium augustissimum, & pauperrimum sub Immaculatæ Conceptionis titulo prope Pedrosum Cauriensis Diœcesis in Bœturia, vulgò Estremadura, Oppidum construxit; vbi cum paucis sociis Apostolicam sui Patris Francisci vitam renouauit. Hinc à Paulo IV. Summo Pontifice eiusdem. Clementis, ac nostro Prædecessore Commissarius Generalis nouæ Reformationis institutus, alios ædificauit Conuentus; ex quibus, & quibusdam a iis eius se regimini vltrò subdentibus, Prouinciam S.Iosephi fundauit: mox destinatis ad Regnum Valentiæ sociis, Prouinciæ S. Ioannis Baptistæ fundamenta iecit. Ac tandem illud strictissimum vitæ genus in varias Hispaniæ Prouincias ad Indias, & Iaponium vsque feliciter dilatatum est, vbi ex ipsa Reformatione multi martyrio coronati sunt.

Augustissi-mum Refor-mationis Cœnobium construit.

A Paulo IV. Commissa-rius Genera-lis reforma-tionis insti-tuitur.

§. 11. Sanctam quoque Virginem Theresiam in stabilienda Carmelitarum reformatione indefessus adiuuit, itavt ipsamet testante, recentis illius propaginis sit præcipuus promotor existimandus. Et reuera multas pro re tanta peregrinationes suscepit, & labores tulit, imò & absenti opero, & consilium laturus aliquando miraculose apparuit.

§.12. Quàm gratum acciderit Deo studium hoc obseruantiæ strictioris, & quanto haberi vellet in pretio Seraphicum zelum huius viri, Deus ipse prodigiis ingentibus comprobauit: Cum non solum rapidissimas Tagi, & alterius fluminis aquas siccis ipse pedibus aliquando transiuit, sed & puer qui asello insidens canistrum panibus refertum ad illum, & Fratres deferebat; Petri de Alcantara nomine inuocato iumentum impulit in flumen, quod solidum, ac tutum supra suas aquas ingressum eidem præbuit.

Siccis pedi-bus ire ipse flumina.

Cum Ioannes de Neira Petri in itinere socius, inedia, & siti confectus penè decideret in loco, vbi ad orandum Sanctus hic vir se composuerat, fons illicò erupit, & panis cum pisce ad esum paratus apparuit.

Cibum, & potum dimi-nuenti socio præbet.

Infixus ab eo terræ aridus baculus in viridem ficulneam excreuit, cuius fructus etiam nunc ægris salutem redonant.

Baculum aridum pe-fixo, & in fi-culneam creuit

Atrocem pertinacis mulieris iniuriam non modò patientissimè tolerauit; verum etiam flexis coram ea genibus pro culpa, quam non patrarat, humillimè deprecatus est.

Patientia. Humilitas.

Semel Crucem in horto Pedrosi deuotis oculis contemplans, sursum ferri, & in aere coram ipsa suspendi, & lucidissimos quoque ex oculis radios in eamdem crucem emittere visus est, candidaque nube caput eius circumdari.

Raptus in aere radios ex oculis emittit in crucem.

§.13. Quemdam adolescentem benedictionem suam enixè efflagitantem, cum ab Vrbe quamprimum recedere decreuisset, de graui discrimine, quod illi imminebat in hæreticam quandam opinionem incidendi; præmonuit.

Prophetia.

Scholarem alium respiciens, Mundo quamprimum renunciaturum, sacrumque Religionis habitum suscepturum diuinitùs agnouit.

In magna siccitate precibus suis copiosum à Deo imbrem obtinuit.

Imbrem à Deo obtinet.

Accensum ignem in quodam Conuentu, per flammas ipsas innoxius incedens sine mora extinxit.

Per flammas innoxius in-cedit.

Demersum in puteo infantem, chorda qua cingebatur in eum locum demissa, mirabiliter extraxit.

Demersum in-fantem mi-rabiliter ex-traxit.

Mulieris oculos luce orbatos leuiter tangens, data ei benedictione protinus illuminauit.

Visum resti-tuit.

Fœminam quandam a Dæmone per multum temporis deceptam, de praua illa consuetudine, quam cum maligno Tentatore habuerat, commonefecit, & liberauit.

In reditu ad Conuentum de Arenas à Ciuitate Abulæ, obrutus fuisset niuibus, quarum vis ingens è Cælo deuoluebatur, nisi eius precibus coërcitæ, in aere pendulæ constitissent, & prodigiosum tabernaculi genus artificiosa fornice composuissent, quo inclusus Petrus ab aliarum læsione nimium prohibebatur.

Fœminam à consuetudine Dæmonis li-berat.

Niues in ae-re pendula.

Imbres quoque copiosissimi eum madefacere non sunt ausi, quod etiam dum augustum Missæ sacrificium offerret, ipsi, & circumstantibus semel euenit. Corporaliter videndum se præbuit plurimis procul distantibus: Prophetico lumine remotissima locorum, ac temporum spatio prædixit. Demùm vsque adeò fuit in deliciis Diuinitati, vt omnium vota, quando Petrus intercessorem exhiberet se, implenda esse professus fuerit Sanctæ Virgini Theresiæ, vt ipsamet sibi semper accidisse fatetur.

A copiosissi-mis imbribus non madefa-ctus.

Procul di-stantibus corporaliter apparet.

§. 14. Et illius quidem preces adeò incensæ erant igne Diuino, vt inter orandum brachiis in modum Crucis expansis in altum sæpissimè ferretur; ac dum Sacrum faceret, eleuari in sublime coram Populo aliquoties

Inter oran-dum in altū eleuatur.

quoties conſpectus fuerit : immò ranta eius erat aſſiduitas orationis, vt nunquam ab ea ceſſaret, & intuentibus ipſam homo alterius ſæculi videretur.

Mortalis infirmitas.

Edoctus ergo etiam , dum in Terris agebat , ad Cœlum euolare , tandem meritis plenus , ætatis anno ſexageſimotertio in febrim , ac dolores moleſtiſſimos incidit. *Mortis horã prædicit.* Angebatur ſimul cum ægritudine hilaritas Petri prohibentis Religioſam ſuam familiam à lachrymis, in quas ob amittendum amantiſſimum Parentem agebatur. *Ecſtaſis.* Eccleſiæ Sacramentis ritè ſuſceptis , ac prædicta mortis hora , non iacens , ſed humi erectos in genua in altiſſimam ecſtaſin erupit ; ac deinde ſenſibus teſtitutus : Lætatus ſum (inquit) in his quæ dicta ſunt mihi , in domum Domini ibimus. Et manu Fratribus benedicens , ita illos eſt allocutus : *In genua erectus loquendo migrat in Cœlum.* Non intuemini Fratres mei , Sanctiſſimam Trinitatem , & Dominam meam glorioſiſſimam Virginem Mariam , & Sanctum Ioannem Euangeliſtam ? Quibus dictis adhuc ſtante genibus corpore, migrauit anima in Cœlum, & Sancta Thereſia procul diſtans ab Oppido de Atenas , in quo Petrus deceſſerat , illum vidit recto , & lucido tramite delatum ad ſempiternam felicitatem ; ac ſæpè poſtea eidem oranti apparuit plenus immenſa gloria & puriſſimæ lucis radiis circumfuſus. *Plenus gloria apparet S. Thereſiæ.* Corpus verò pulcherrimum Cœleſti quodam colore perfuſum , oculis apertis , & miro ſplendore radiantibus , ſuauiſſimo de membris odore manante , *Splendor ex oculis , & odor manans è membris.* intuentes replebat admiratione , vtque fidelium aduentantium deuotioni ſatisfieret , in eminentiori extra portam loco expoſitum fuit , ad cuius conſpectum Populus ſuſpiriis , ac vocibus Sanctum inclamabat , auxilium ab eo petebat , vel minimam habitus particulam pro ſummo quilibet bono reputabat. *Sanctum inclamat populus.* Inde proceſſum eſt ad funus , numeroſo Populo cum facibus , ac candelis accenſis ſacrum depoſitum comitante. *Mirabilia in funere.* Contigit autem inter cætera notabilia , quod Cœlum imbre , ac vento furens , delato in medium corpore ſubitò placaretur , dum in circuitu omnia ſtreperent , & inundarent , ita vt à Valetudinario , in quo deceſſerat , vſque ad Conuentum duobus milliaribus diſtantem , *Sepultura.* quieto Cœlo omnes immadefacti proceſſerint , & ceram pro funere honorando accenſam in tanto ſpatio nihil imminutam repererint. Eius corpus in Eccleſia Fratrum Minorum Diſcalceatorum depoſitum , ſingulari Populorum veneratione inuiſitur.

Annus , & dies obitus.

§. 15. Exceſſit Anno ſalutis milleſimo quingenteſimo ſexageſimoſecundo , 18. die Octobris.

Poſt mortem miracula.

Plurimis etiam poſt mortem miraculis coruſcauit.

Alphonſus Sanchez faber lignarius , fracti cruris integrandi mortalem omnem ſpem proiecerat ; ſed ad ſepulchrum Petri momento temporis conualuit.

Greſſum reſtituit. *Ab exitiali morbo liberat.*

Laborantem exitiali morbo Mariam de Patamo , & à Medicis deſperatam , hauſtus aquæ reliquiarum Petri contactu ſacræ , dicto citiùs integræ ſanitati reſtituit.

In extremis laborantem ſanat.

Sacramento Extremæ Vnctionis munita iam erat Maria Velaſquez , quæ Petri opem expoſcens illicò ſurrexit incolumis.

Pedibus contractum redintegrat.

Franciſcus Ramirez ſexennis puer cruribus contractis , oleo lampadis ante Petri ſepulchrum lucentis inunctus , repente ſanatur.

Fracta crura ſanat.

Balthaſari Rodriguez ſexenni puero , fracto vtroque latere , ac defluentibus inteſtinis penè confecto , effuſæ ante Petri ſepulchrum preces ſaluti fuerunt.

Greſſum reddit.

Franciſca Martinez triennio claudicans , quæ deſperata fracti pedis ſalute , genibus , & manibus reptauerat ad Petri ſepulchrum , incolumis , & ſolido pede innixa regreſſa eſt domum.

Auditum reſtituit.

Vtraque aure ſurdus Bartholomæus Garzia, contactu aquæ , cui fuerant admotæ Petri reliquiæ , recuperauit auditum , & eodem contactu viſum momento recepit Iſabella Gonzalez à tribus menſibus cæca : & fœdo apoſtemate laborans in dextero genu Ioannes puer bimus , repente conualuit.

Ad ſepulchrum concurſus.

§. 16. Iacuit autem Petri corpus per multos annos in humili loco , in quo primò reconditum fuerat , ſed cum vndique ad illud ex tota confluerctur Hiſpania , Epiſcopi Abulenſis auctoritate in locum eminentiorem à Religioſis Conuentus de Atenas tranſlatum eſt , & oleo ſimilem liquorem diſtillans repertum , *Liquor à corpore diſtillat.* candidis velis fuit inuolutum , retenta quadam reliquiæ particula , & in Arca prope Altare maius iterum muro inclufum.

§. 17. Gratias igitur immortales agebat omnipotenti Deo idem Clemens Prædeceſſor , & in illo cor ſuum exultabat , quòd nullis eius ſuffragantibus meritis , ſed altitudine diuitiarum ſapientiæ , & ſcientiæ Dei , hanc Serui ſui Petri de Alcantara Canonizationis ſolemnitatem , per eius humilitatis miniſterium , ad ſui nominis gloriam , & Catholicæ fidei exemplum voluerit celebrari. Cum enim præter eximia prodigia , quibus Petri vita effulſit , poſt mortem etiam quamplurimis aliis miraculis claruerit , vt eius ſanctitatem conſtaretur Deus , aditus aperiebatur ad ſacros honores Petro deferendos.

§. 18. Propterea crebreſcente fama eius ſanctitatis , venerationis , & miraculorum , editi ſuper his fuere Proceſſus auctoritate Apoſtolica & ordinaria : & accedentibus precibus claræ mem. Philippi III. & IV. *Fama ſanctitatis.* Catholicorum Hiſpaniarum Regum , necnon fere omnium Hiſpaniæ Regnorum , cæteriſque de more peractis , Sacra Rituum Congregatio , cui ſupradictorum Proceſſuum reuiſionem iniunxerat Gregorius Papa XV. etiam Prædeceſſor noſter , tunc ſuus , reſpondit referente bon. mem. Marco Antonio tituli Sancti Euſebij Presbytero Cardinali Gozadino , iuxta ſeriem relationis trium cauſarum Palatij Apoſtolici Auditorum , pluries examinatam fuiſſe cauſam Serui Dei Petri de Alcantara , ac pleniſſimè conſtare de validitate Proceſſuum , *Validitas proceſſuum.* fama ſanctitatis , fidei puritate , cæterarum virtutum excellentia , reliquiarum , ac ſepulchri veneratione , & plurimis tandem miraculis : ac propterea poſſe , ſi Summo Pontifici placuiſſet , eundem Petrum Sanctum , ac in Cœlis regnantem , omnibus fidelibus ſolenni Canonizatione proponi venerandum ; dum interim Epiſcopus Abulenſis in Capellam quandam nouam à ſe dedicatam , ſacrum eius corpus odorem ſuauiſſimum ſpirans ſolenniter tranſtuliſſet, præſentibus nonnullis Hiſpaniæ Magnatibus , qui ferendis reliquiis nobiles humeros ſubmiſerunt.

Corporis tranſlatio.

§. 19. Quapropter idem Gregorius XV. fel. recor. Prædeceſſor noſter , tunc ſuus , annuit precibus eiuſdem Philippi IV. Regis , & Miniſtri Generalis , & Fratrum Ordinis Minorum ; atque Petrum Beati titulo inſigniuit die decimaoctaua Aprilis , *Beatificatio.* anno ſalutis milleſimo ſexcenteſimo vigeſimoſecundo ; ac de eo tanquam de Confeſſore non Pontifice die decimanona Octobris, qua ipſius memoriam celebrandam eſſe ſtatuit vbique Terrarum ab vniuerſo Ordine Minorum Obſeruantium vtriuſque ſexus , in Oppido verò de Alcantara , vbi natus eſt , atque in altero de Arenas , vbi corpus eius requieſcere acceperat , ab omnibus tam Regularibus , quàm Sæcularibus Clericis recitari Officium poſſe , & Miſſam celebrari , datis deſuper literis in forma Breuis conceſſit. In Prouincia verò S. Ioſephi , cuius Auctor extitit Petrus , à Fratribus Diſcalceatis de illo veluti de Patrono etiam cum Octaua Officium , ac Miſſam celebrari poſſe.

Proceſſus ſitus ob decreta Vrb. VIII.

§. 20. Deinde verò nouus Proceſſus conditus eſt ob noua Decreta ab Vrbano VIII. edita , & fama ſanctitatis perſeuerans , & creſcens fidelium veneratio reperta eſt.

Innocent. X. comprobat miracula.

§. 21. Alia deinde miracula à fel. rec. Innocent. X. Prædeceſſore noſtro , tunc ſuo , comprobata ſunt die octaua Martij 1650. cum Proceſſus noui ſuper his, quæ poſt Petri Beatificationem, formati fuiſſent, inſtantibus in primis iteratis ſupplicationibus Epiſcoporum, Principum, ac Ciuitatum totius Hiſpaniæ.

§. 22. Repetito voto Sac. Rituum Congregatio die 22. Aprilis , anno 1660. cenſuit poſſe tutò deueniri ad ſolennem Petri Canonizationem , ac in Domino plurimum expedire , vt diuturniæ mortificationis aſſiduus labor planè ad prodigij genus accedens , argumentum inſigne perfectiſſimæ charitatis in Deum , cum ſalubri

animarum

animarum profectu sane admirabili Christifidelibus colendus, & imitandus omninò proponeretur.

Alexandri VII obitus remoratur Canonizatio. §. 23. Sed interim succedente interitu fel. rec. Alexandri VII. prædecessoris nostri, tunc sui, quo annuente Decretum supradictum emanauerat ab eadem Sacra Rituum Congregatione, & eodem Clemente ad Sancti Petri Cathedram euecto, priores diligentiæ fuerunt instauratæ, & accedentibus nouis Principum Catholicorum instantijs, præsertim verò Regis Catholici Caroli II. secretum Consistorium fuit habitum die 18. Martij Anno 1669. in quo per venerabilem Fratrem nostrum, tunc suum, Martium Episcopum Portuensem S. R. E. Cardinalem Ginettum status Causæ Beati Petri relatus fuit, & omnium Cardinalium, qui adfuerunt, suffragia dixerunt placere eis, vt idem Clemens ad solennem Canonizationem deueniret.

Carolus II. Rex Hispaniarum instat pro Canonizatione. §. 24. Quapropter sequente publico Consistorio, in quo de Canonizatione dicti Beati Petri verba fecit dilectus etiam filius Alexander Captaria, nostræ, tunc suæ Consistorialis Aulæ Aduocatus, & nomine præfati Caroli Regis, necnon Regnorum prædictorum, ac Ministri Generalis, & Fratrum Ordinis Minorum eidem Clementi Prædecessori fuit humiliter supplicatum.

Clemens IX. Orationes indicit, & Indulgentiam concedit. §. 25. Idem Clemens Prædecessor noster, in tam graui causa orationibus, & ieiunijs publicè indictis, & concessa pro hoc fidelibus Indulgentia, Diuinæ voluntatis beneplacitum explorare satregit.

Dies Canonizationis indicitur. In semipleno postmodùm Consistorio Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum, (de quorum numero tunc eramus) scripta suffragia Canonizationis solennitatem approbantium, eidem Clementi Prædecessori diem Dominicum in Albis vnanimiter innuerunt.

Canonizatio. §. 26. Tandem cum nihil aliud desideraretur eorum, quæ ex Sanctorum Patrum auctoritate, Sacrorum Canonum Decretis, S.R.E. antiqua consuetudine, ac nouorum Decretorum præscripto agenda, & obseruanda erant, dicta die Dominica in Albis, quæ erat quarto Kalendas Maij, anno millesimo sexcentesimo sexagesimonono, Pontificatus sui Anno secundo, in Sacrosancta Beati Petri Apostolorum Principis Basilica, in qua solemni ritu cum eiusdem S. R. E. Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, & dilectis filijs Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & familiaribus suis, Clero sæculari, & Regulari, & maxima Populi frequentia mane conuenit, & post repetitas pro Canonizationis Decreto petitiones nomine eiusdem Caroli Regis à dilecto etiam filio nostro, tunc suo, Iacobo tituli Sancti Sixti Presbytero Cardinali Rospigliosio nuncupato, post factos Hymnos, Litanias, aliasque preces, post Spiritus Sancti gratiam rite imploratam, ad honorem Sanctissimæ, & indiuiduæ Trinitatis, ad exaltationem fidei Catholicæ, & Christianæ Religionis augmentum, auctoritate Domini nostri Iesu Christi, Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac eius matura deliberatione præhabita, & diuina ope sæpius implorata, ac de venerabilium Fratrum nostrorum, tunc suorum, Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Vrbe existentium consilio, Beatum Petrum de Alcantara Sanctum esse decreuit, & definiuit, ac Sanctorum Catalogo adscripsit, statuens ab vniuersali Ecclesia quolibet anno decimaoctaua Octobris, illius obitus die memoriam eius inter Sanctos Confessores non Pontifices, pia deuotione recoli debere. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti. Amen.

Sancti festum decernitur. §. 27. Postea idem Clemens Prædecessor noster, eiusdem Sancti festum die decimanona Octobris celebrari quotannis decreuit, in qua die omnibus Christifidelibus, qui aliquam ex Ecclesijs vniuersi Ordinis Sancti Francisci, tam Fratrum, quàm Monialium, tam hactenus erectis, quàm in posterum erigendis, & vbicumque locorum existentibus visitauerint, Indulgentiam plenariam perpetuam concessit.

Indulgentia plenaria perpetua.

Pontificis gratiarum actio. §. 28. Deo igitur Optimo Maximo, à quo est omne datum optimum, & omne donum perfectum, gratias agere eundem Clementem Prædecessorem decebat, qui benedixit hunc Seruum suum in omni benedictione spirituali, vt esset Sanctus, & immaculatus coram ipso, & curreret in via mandatorum Diuinorum, dilatato corde ab eximia charitate: cumque illum Diuina pietas hoc nostro sæculo indulserat, qui antiquæ prodigia sanctitatis instauraret, eundem singulari cultu prosequeretur, eiusque auxilium in hisce Christianæ Reipublicæ necessitatibus enixiùs imploraret.

Decreti confirmatio. §. 29. Ne autem de Decreto, Definitione, Adscriptione, Statuto, Concessione, alijsque præmissis, pro eo quod ipsius Clementis Prædecessoris literæ eius superueniente obitu confectæ non fuerunt, valeat quomodolibet hæsitari: volumus, & Apostolica auctoritate decernimus, quod Decretum, Definitio, Adscriptio, Statutum, Concessio, aliaque præmissa à dicta die quarto Kalendas Maij suum consequantur effectum, ac si super illis ipsius Clementis Prædecessoris literæ sub Data eiusdem diei confectæ fuissent, prout superius enarratur. Quodque præsentes literæ ad probandum plenè Decretum, Definitionem, Adscriptionem, Statutum, Concessionem, aliaque præmissa vbique sufficiant, nec ad id probationis alterius adminiculum requirantur.

Publicatio, & fides. §. 30. Cæterùm quia difficile foret præsentes nostras literas ad singula loca, vbi opus esset, deferri: Volumus vt earum exemplis etiam impressis, manu publici Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiast. constitutæ munitis eadem vbique fides habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 31. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostrarum voluntatum, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

D. P. An. 1. die 5. Maij. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo, Quinto Idus Maij, Pontificatus Nostri Anno Primo.

† Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Franciscus Episc. Ostiensis, Card. Barberinus, S.R.E. Vicecancellarius.

† F. M. Episcopus Tusculanus, Cardinalis Brancaccius.

†

†

† Ego Vldericus Episcopus Albanensis, Card. Carpineus.

†

† Ego Virginius tit. S. Laurentij in Lucina Presb. Card. Vrsinus.

†

† Ego Cæsar tit. SS. Quatuor Coronator. Presbyt. Card. Facchenettus.

†

†

† Ego Alderanus tit. S. Praxedis Presbyt. Cardin. Cybo.

† Ego Fridericus tit. S. Petri ad Vincula Presbyt. Card. Sfortia.

† Ego Benedictus tit. S. Honuphrij Presb. Cardin. Odescalcus.

†

†

† Ego Aloysius tit. S. Alexij Presbyt. Cardinalis Homodeus.

† Ego P. tit. Sancti Marci Presb. Card. Otthobonus.

† Ego Laurentius tit. Sancti Chrysogoni Card. Imperialis.

†

†
† Ego Marcellus tit. S. Stephani in Monte Cœlio Presb. Card. Santacrucius.
†. Ego Ioan. Baptista tit. S. Marcelli Presbyt. Cardin. Spada.
† Ego Franc. tit. SS. Quatuor Coronator. Cardin. Albitius.
† Ego Octauius tit. S. Cæciliæ Presbyt. Card. de Aquauiua, & Aragonia.
† Ego Carolus tit. Sanctæ Priscæ Presbyt. Cardin. Pius.
† Ego Carolus tit. S. Eusebij Presbyt. Cardinalis Gualterius.
† Ego Flauius tit. S. Mariæ de Populo Presbyt. Card. Chisius.
†
† Ego Iacobus tit. S. Pancratij Presbyt. Card. Franzonus.
†
† Ego Petrus tit. Sancti Calixti Presbyt. Cardinal. Vidonus.
†
†
†
†
† Ego Nerius tit. SS. Nerei, & Achillei Presbyter Card. Corsinus.
† Ego Carolus tit. S. Anastasiæ Presb. Cardinalis Bonellus.
†
†
† Ego Carolus tit. S. Susannæ Presbyt. Cardinalis Caraffa.
† Ego P. tit. SS. XII. Apostolorum Presb. Card. de Alteriis.
† Ego Cæsar tit. S.Io. ante Portam Latinam Presbyt. Card. Rasponus.
†
†
†
† Ego Carolus tit.S. Mariæ de Aracæli Presbyt.Card. Robertus.
†
†
†
†
† Ego Iacobus tit. S. Sixti Presbyt. Cardinal. Rospigliosus.
†
†
†
†
†
†
†
†
† Ego Fridericus tit. S.Nicolai in Carcere Diac.Card. Hassia.
† Ego Carolus Sancti Cæsarei Diac. Card. Barberinus.
† Ego Decius Sancti Eustachij Diac. Cardinalis Azzolinus.
† Ego Franciscus M. SS. Viti, & Modesti Diac. Card. Mancinus.
†
† Ego Paulus tit. Sancti Georgij Diac. Cardinalis Sabellus.
†
†
†
† Ego Sigismundus S. Mariæ in Dominica Diac.Card. Chisius.
†

Indulta, gratiæ, & Priuilegia Conclauistis, qui in Conclaui adfuerunt, quando ad Pontificatum fuit euectus, concessa. 11

Similia Priuilegia, & Indulta Conclauistis concessere plures Summi Pontifices, inter quos Clemens IX. supra Const. 3. Nos volentes.

CLEMENS PAPA X.

MOtu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios Conclauistas, qui Conclaui, in quo diuina fauente clementia, ad Summi Apostolatus apicem assumpri fuimus, Nobis, & Venerabilibus Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus vti familiares, & continui commensales inseruientes interfuerunt; quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum huiusmodi fauoribus, gratiis, & priuilegiis pro cuiusque meritis exornare. *Causa Indulti.*

§. 1. Ipsosque Conclauistas, quibus hodie, ac aliis participantibus descriptis in Rolo, seu diuisione subscripto, vel subscripta per dilectum filium Magistrum Gasparem de Carpineo Datarium nostrum, summam decem millium scutorum auri in auro ex pretio tot officiorum vacabilium ad nos spectantium gratiosè donauimus, in veros, indubitatos, & non fictos familiares, & continuos commensales nostros, ac eos, qui ex illis clerici existunt, seu militiæ clericali adscribi desiderant, quosque tres huiusmodi Cardinales singulatim in quolibet ordine antiquiores, gradu, nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate iudicauerint, in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios, sine tamen præiudicio dilectorum filiorum de numero participantium Notariorum recipimus, & tam illos, quàm alios Conclauistas singulos, qui singulatim ab eisdem tribus Cardinalibus digni tali honore reputati fuerint, Sacri Palatij, & Aulæ Lateranensis Comites, & Milites, & tam illos, quàm omnes, & quoscunque alios Conclauistas indistinctè, qui nobiles non sunt, nobiles; quique Vrbis, vel alicuius alterius ex Ciuitatibus temporali dominio eidem Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subiectis Ciues esse voluerint, singulos in ea ipsa Ciuitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem tribus Cardinalibus se admitti petierit, veros Ciues ad instar, & nulla prorsus differentia inter eos, & singulos alios veros, originarios, & antiquissimos etiam nobiles, & participantes Ciues ipsius Vrbis, vel Ciuitatis; Itavt ipsum ius ciuilitatis ad quoscumque illorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, deputamus, ac Nobilitatis, & Ciuilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque familiarium, & continuorum commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico inseruientium, ac in illius tinello comedentium, & bibentium, ac nostrorum, & Sedis prædictæ Notariorum, Palatij, & Aulæ prædictorum Comitum, Militum, & Nobilium, ac Ciuium huiusmodi originariorum numero, & consortio fauorabiliter aggregamus, ac pro veris, & indubitatis, & non fictis familiaribus continuis Commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibus, Nobilibus, Militibus, & Ciuibus deinceps haberi volumus, ac reputari mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, concessionibus, & literis, tam gratiam, quàm iustitiam separatim, seu vtramque mixtim concernentibus, se familiares continuos Commensales, nostrosque Comites, Milites, Nobiles, & Ciues etiam originarios nominari, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ huiusmodi subreptionis vitio subiaceant, sed validæ, & efficaces existant, ac ex nunc deinceps in perpetuum omnibus, & quibuscumque, ac prorsus similibus antelationum antelationibus, prærogatiuis, priuilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, declarationibus, derogationibus, mandatis, *Donatio sc. 10. mil. aur. pro Concl.* *Receptio in familiares.* *Notarios.* *Comites.* *Ciues.* *Nobiles creat.*

mandatis, suspensionibus, fauoribus, gratiis, priuilegiis, indultis, ac iuribus, quibus alij Nostri familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus Apicem, ac quibus alij eiusdem Sedis Notarij etiam de numero Participantium existentes, etiamsi habitum, & Rocchetum Notariorum ipsius Sedis non deferant, (a atque, & Aulæ prædictorum Comites, Milites, Nobiles etiam originarij, ac antiquissimi Ciues eiusdem Vrbis, vel Ciuitatis, quam, vt præfertur, elegerint, quique ex vtroque parente verè Nobili, & Ciue originario, & antiquissimo procreati de iure, statuto, consuetudine, vel aliàs ex aliquo speciali priuilegio, seu aliàs quomodolibet, etiam quoad assequutionem quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam per quascumque literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas vtuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum vbique locorum in iudicio, & extrà, sine tamen eorundem Notariorum de numero participantium præiudicio, vti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant realiter, & integre in omnibus, & per omnia, etiamsi in Vrbe, & Ciuitate huiusmodi non habitauerint, perinde, ac si de verè nobili genere, & ex vtroque parente nobili originario, ac antiquissimo Ciue procreati forent, & huiusmodi prærogatiuæ, priuilegia, exemptiones, gratiæ, fauores, concessiones, indulta, & iura, quæ pro aliis nobilibus, & Ciuibus originariis emanarunt, & quæ ratione nobilitatis, & ciuilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Conclauistis in specie emanassent, seu emanarent, & eis naturaliter de iure, statuto, consuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, auctoritate, & tenore similibus indulgemus.

Exemptio à gabellis, decimis, & aliis oneribus.

§. 2. Nosque Conclauistas prædictos à solutione, & exactione decimarum, & cuiuscumque pedagij, subsidij, gabellæ, & cuiuscumque oneris, tam ordinarij, quàm extraordinarij vbique locorum, & ex quacumque, quantumvis vrgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, & Rerumpublicarum, etiam Venetiarum, & aliorum quorumcunque Principum, impositorum, & imponendorum pro tempore ex nunc prout ex tunc, & è contra, & postquam casus huiusmodi impositionis, & solutionis euenerit, liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus; Districtiùs inhibentes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis, ac quibuscumque filiis Officialibus Cameræ prædictæ, & Exactoribus pedagiorum, decimarum, subsidij, gabellarum, & onerum huiusmodi, ac aliis personis, cuiuscumque Ecclesiasticæ, vel sæcularis dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis existentibus, ne eos ad aliquam solutionem cogere, seu compellere, aut super præmissis, eorumve vsu, possessione, vel quasi directè, vel indirectè quouis quæsito colore, vel ingenio molestare, vel alias quomodolibet impedire quoquo modo præsumant.

Absolutio à censuris.

§. 3. Necnon omnes eosdem Conclauistas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, si quas quomodolibet propter contrauentiones contentorum in Constitutionibus super creatione Romani Pontificis pro tempore editis, vel aliàs quomodolibet incurrerunt, in foro conscientiæ tantùm absoluimus, & liberamus, ac omnes, & quoscumque defectus, si qui forte sint omnium prouisionum, beneficiorum, dignitatum, ac permutationum eorundem Conclauistarum, tam ex multiplicitate titulorum, ac ob incursionem quarumcunque censurarum, & irregularitatis, quàm aliàs ex quauis causa prouenientibus sanamus, ac huiusmodi prouisiones vigore eorum priuilegiorum, in foro conscientiæ tantum, perinde ac si nouas prouisiones obtinuissent, reualidamus, & quatenus opus sit, omnibus, & singulis eorum de omnibus, & singulis dignitatibus, & aliis cum cura, & sine cura beneficiis Ecclesiasticis quomodolibet qualificatis, & nuncupatis, etiam cuiusvis Ordinis Regularium per eos respectiuè obtentis, de nouo etiam respectiuè prouidemus, ac omnes, & singulas pensiones eis, & eorum singulis super quorumvis beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet qualificatorum, & nuncupatorum, etiam alicuius Ordinis Regularium fructibus, &c. respectiuè reseruatas similiter de nouo reseruamus.

Remissio fructuum malè perceptorum.

§. 4. Ipsisque Conclauistis, eorumque singulis quoscumque fructus, redditus, & prouentus Ecclesiasticos occasione quarumcunque dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, aliorumque beneficiorum Ecclesiasticorum quorumcunque, & quarumcunque pensionum annuarum ipsis, & eorum cuilibet collatorum, & reseruatarum, tam ex antedictis, quàm ex aliis defectibus, & occasionibus, etiam ratione omissionis recitationis horarum Canonicarum indebitè perceptos, cuiuscumque quantitatis fuerint, gratiosè remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate, & irregularitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris huiusmodi ligati Missas, & alia diuina Officia, dummodò tamen non in contemptum Clauium celebrauerint, aut aliàs in Diuinis se immiscuerint; quodque illa, & aliis præmissis non obstantibus ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus Ordines, aliàs ritè, & dummodò nullum aliud alicui eorum obstet Canonicum impedimentum, promoueri, & in illis, & in susceptis per eos aliàs ritè ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare etiam liberè, & licitè valeant, dispensamus.

Legitimatio illegitimorum.

§. 5. Ac eosdem Conclauistas, si qui eorum defectum natalium patiantur, ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, & vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi aliàs legitimati existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ huiusmodi maculam, siue notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis natalibus restituimus, & cum eorum singulis, vt in quibuscumque bonis paternis, & maternis, aliorum consanguineorum, seu cognatorum, vel aliorum quoruncumque, sine tamen præiudicio venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu aliàs de iure valida dispositione, & præterquam in bonis Ecclesiasticis, & ab Ecclesia prouenientibus, succedere, & illa donationis, vel alio quouis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia iura, legitimas successiones ex testamento, vel ab intestato hæreditates, legata, libertates restituendo realiter, & cum effectu, ac ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia publica, vel priuata etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreati forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, vt Clericali charactere, qui illo nondum insigniti sint, insigniri, ac ad omnes etiam sacros, & presbyteratus ordines, si nondum ad illos promoti sint, promoueri, ac postmodum charactere, & ordinibus huiusmodi, illorumque Priuilegiis vti, ac in eisdem ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiua in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & Præbendæ, dignitates, non tamen maiores post Pontificalem in Cathedralibus, aut principales in Collegiatis Ecclesiis huiusmodi fuerint, si sibi aliàs canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel aliàs assumantur ad illa, & instituantur in eisdem, recipere, & dummodò plura simul non sint, quam quæ a Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint, retinere liberè, & licitè valeant, similiter dispensamus.

Expeditio literarum Apostolicarum gratis.

§. 6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, prouisiones, commendæ, & quæuis aliæ literæ Apostolicæ prouisionum quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum huiusmodi, prout nostris Familiaribus continuis Commensalibus, gratis dentur, concedantur,

& expediantur, ac etiam literæ ipsæ in forma Breuis, tam de capienda possessione nomine dictæ Cameræ Apostolicæ, quàm aliàs, vti illis super prouisionibus quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, similiter gratis dentur, concedantur, & expediantur, ac dari, concedi, & expediri omninò debeant, etiam præcipimus, & mandamus.

Concessio antianitatis Equitibus Hierosolymitanis, seu alterius militiæ.

§. 7. Ac Conclauistis prædictis, qui S. Ioannis Hierosolymitani, seu cuiusvis alterius Militiæ regularis etiam expressè professi sunt, vt etiamsi ab eorum Conuentu absentes existant, dum tamen quinquennalem, seu aliam debitam residentiam in Conuentu fecerint, & consueta seruitia præstiterint, quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum, & quarumvis pensionum, & commendarum eorum Militiæ, seu Religionis capaces existant perinde, ac si in eadem Militia, seu Religione Antianitatem de iustitia consequuti fuissent, similiter indulgemus. Eisdemque Conclauistis, & eorum singulis, vt quicumque loci Ordinarij, vel Canonici Metropolitanarum, vel Cathedralium, seu duarum insignium Vrbis Collegiatarum Ecclesiarum, aut personæ aliæ quæcumque Ecclesiasticæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quàm extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quascunque pensiones annuas eis, & eorum singulis super quibuscumque fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, & obuentionibus, & emolumentis vniuersis, certis, & incertis quarumcunque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, & Abbatialium, ac etiam distributionibus quotidianis, etiam ratione seruitij, & mercedis Dignitatum, Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque aliorum quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam per prædictos S.R. Ecclesiæ Cardinales obtentorum, & in posterum obtinendorum, cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & prouentus huiusmodi beneficiorum reseruatos, seu reseruandos, etiamsi semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint, vsque ad summam centum ducatorum auri de Camera similium in toto, vel in parte, ac in vna, seu pluribus vicibus, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, & postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes pensiones annuas, seu fructus, redditus, & prouentus huiusmodi vsque ad summam prædictam vni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis, vel etiam clericali charactere tunc temporis nondum insignitis, cum clausula tamen ex tunc prout postquam dicto charactere rite insigniti fuerint, per eosdem Conclauistas, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacunque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, alias tamen pensionum capacibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Conclauistis reseruatæ, seu reseruati erant, etiam absque beneficia ipsa obtinentium consensu integrè persoluendas, ac per eos propria auctoritate percipiendas, exigendas, & leuandas, aut percipiendos, exigendos, & leuandos, reseruare, constituere, concedere, & assignare valeant; præfatique Translatarij in quasi possessione dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Conclauistæ tempore translationis per eos præsentium vigore faciendæ existebant, in omnibus, & per omnia subrogati esse censeantur, etiam concedimus pariter, & indulgemus. Etiamsi similem gratiam à Prædecessoribus nostris alias forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, tam vigore aliorum Priuilegiorum Conclauistarum, quàm ex quocumque alio indulto, & priuilegio, quorum effectum per hanc nouam gratiam, & concessionem impedire nolumus, sed cumulatiuè concessam, vel concessas esse volumus, itavt quilibet eorum cumulatiuè, & ampliatiuè prædictis facultatibus præsentibus, & præteritis priuilegiis hac in re concessis vti, frui, & potiri possint.

Ampliatio.

§. 8. Decernentes ipsas translationes, & nouas reseruationes, constitutiones, & assignationes Pensionum, seu fructuum, redditTuum, & prouentuum huiusmodi, vt præfertur faciendas, ex nunc prout postquam factæ fuerint plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, prouentibus, aliisque huiusmodi reseruatæ fuerint, obtinentes ad illas persoluendum efficaciter obligatos fore: Ac cum eisdem Conclauistis, quod ratione quarumcunque pensionum annuarum eis, & eorum cuilibet super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, etiam in Cathedralibus, & aliis Ecclesiis, seu Monasteriis etiam à prædictis S.R.E. Cardinalibus obtentis, & vt præfertur obtinendis, vel aliàs quomodolibet qualificatis, non tamen vltra summam ducatorum ducentorum parium pro quolibet, nunc, & pro tempore reseruatarum, & reseruandarum, habitum, & tonsuram Clericales gestare, & in illis, dummodo alias ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minimè debeant, nec ad id à quoquam desuper cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, censuras, ac etiam priuationis, seu cessationis ipsarum pensionum pœnas occasione præmissorum incurrere possint, sed easdem pensiones ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reseruatas, vt præfertur, etiamsi Matrimonium iam contraxerint, vel posthac contrahere voluerint, cum vnica tamen, & virgine, recipere, & libere retinere.

Exemptio à spoliis, & facultas testandi.

§. 9. Postremò, quod bona quæcumque ad dictos Conclauistas, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcunque aliàs obtentarum, & obtinendorum, aut alias quomodolibet, & quovis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitimè tamen, ac alias licitè acquisita, & acquirenda, etiam in Vrbe, eiusque districtu, ac vbique existentia, Spoliis minime subiaceant: sed Conclauistæ prædicti etiamsi Religioni alicuius Militiæ, etiam prædicti S. Ioannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in fauorem quarumcunque personarum, de iure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto, etiam extra eorum, & cuiuslibet ipsorum propriam residentiam eos decedere contigerit, testari, & aliàs disponere, iisque ab intestato decedentibus, legitimi eorum hæredes quicumque succedere libere, & licite valeant, simili modo concedimus, & indulgemus, præcipientes, & mandantes eisdem S.R.E. Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ prædictæ, & quibusvis aliis Spoliorum huiusmodi Collectoribus, & Subcollectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Prioribus, & quibusvis aliis personis, tam sæcularibus, quàm Regularibus, cuiuscunque gradus, status, Ordinis, & præeminentiæ, etiamsi speciali nota digni existant, ne in huiusmodi bonis manus apponant, neque hæredes præfatorum Conclauistarum desuper molestare audeant, seu præsumant. Ac etiam decernentes donationes etiam per viam testamenti, & codicillorum per ipsos Conclauistas de eorum bonis huiusmodi faciendas, semper, & perpetuò validas, & efficaces fore.

Ab insinuatione in Camera.

§. 10. Nec eosdem Conclauistas, eorumve aliquem ad præsentem motum proprium, seu literas super præsentibus, si videbitur, conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illum, seu illas, etiamsi motus proprius, & literæ huiusmodi intra legitimum tempus insinuatus, admissus, & registratus non fuerit, seu illæ insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minus validum, seu validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, ac Motum proprium, & literas huiusmodi, & in eis contenta quæcumque sub quibusvis reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, & Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum reuocatoriis, vel quæ eas limitarent, seu moderarentur, quæ à Nobis, & dicta Sede, & pro tempore, & de quibusvis causis etiam vrgentissimis, etiam in fauorem fidei, & diuini cultus augmentum, etiam Consistorialiter, vel alias quavis auctoritate hactenus, vel in posterum emanauerint, minimè comprehensum, vel comprehensas esse, sed quoties illæ emanabunt, toties eum, & eas in pristinum statum restitutum,

restitutum, repositum, & reintegratum, seu restitutas, repositas, & reintegratas esse & censeri.

Comprehensio procuratoris in privilegiis. §. 11. Et insuper cùm dilectus filius Abbas Ioannes de Spinosa Vicarius clericus Toletan. seu alterius Ciuitatis, vel Diœcesis, tanquam dictorum Conclauistarum Procurator in præmissis sedulam pro eis operam nauarit, propterea, & aliorum meritorum suorum, & obsequiorum Nobis, & dictæ Sedi impensorum intuitu, volentes ipsum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi, eidé Ioanni, licet ipse in Conclaui prædicto non interuenit, nihilominus vt omnibus, & singulis supradictis gratiis, priuilegiis, facultatibus, immunitatibus, libertatibus, honoribus, prærogatiuis, præeminentiis, indultis, exemptionibus, cæterisque præmissis (non tamen quoad participationem decem millium scutorum auri huiusmodi per Nos vt suprà dictis Conclauistis donatorum, & inter eos, vt præfertur distributorum, seu distribuendorum) tanquam Conclauista frui, & gaudere liberè, & licitè possit, & valeat, perinde ac si Conclaui huiusmodi verè, & realiter interfuisset, Constitutionibus, & Ordinationibus, cæterisque supradictis, & aliis contrariis nequaquam obstantibus, motu, scientia, & auctoritate similibus, de speciali gratia indulgemus. Sicque per quoscumque Iudices etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet in quavis causa aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere. Irritumque, &c. attentari.

Expeditio gratiosa, & per viam secretam. §. 12. Et insuper Venerab. Fratri nostro Francisco Ostien. & Veliternen. Card. Barberino nuncupato eiusdem S. R. E. Vicecancellario, & Literarum Apostolicarum Summatori, necnon dilectis filiis Secretariis Apostolicis, Præsidenti Plumbi, aliisque Officialibus, ad quos literarum prædictarum desuper conficiendarum expeditio per viam secretam quomodolibet spectat, & pertinet, sub pœna indignationis nostræ, Motu simili, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine paribus etiam mandamus, vt prædictas literas super præmissis omnibus, & singulis, tam coniunctim, quàm separatim pro singulis, quibus concessæ fuerint, ac seorsum, & separatim cum omnibus, & quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis concessis, Gratis etiam quoad compositionem in Dataria nostra, & per eandem viam secretam absque alio mandato expediant, & expediri faciant. Insuper omnia, & singula Priuilegia, gratias, & concessiones eisdem Conclauistis, & eorum cuilibet a dictis Summis Pontificibus prædecessoribus nostris huc vsque concessa, Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus confirmamus, & approbamus, ac de nouo liberalissimè concedimus.

Derogatio contrariorum. §. 13. Non obstantibus præmissis, ac de certo eorumdem Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deuentum, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de præstando consensu in pensionibus, & fel. record. Pij Papæ IV. de similibus, & dissimilibus gratiis in dicta Camera infra tres menses præsentandis, & registrandis, ac Pij V. Romanorum Pontificum prædecessorum Nostrorum contra illegitimos, necnon Pictauiensis Concilij, ac nostris, & Cancellariæ prædictæ regulis, etiam in crastinum dictæ Assumptionis Nostræ ad Summi Apostolatus Apicem editis, & in prædicta Cancellaria publicatis, ac etiam in vniuersalibus, & Prouincialibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus constitutionibus, & ordinationibus, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, etiam S. Ioannis Hierosolymitani, ac etiam Vrbis Romæ, ac aliarum Ciuitatum, Oppidorum, & Terrarum Cameræ prædictæ, & quarumvis Vniuersitatum etiam iuramento, &c. roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, naturis, & decretis, &, nouis reformationibus, etiam legibus, tam Pontificiis, quàm Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, ac Sacris Canonibus, Priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis illis, eorumque Superioribus, & personis, ac locis quibuscunque in genere, vel in specie, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque & aliis decretis, etiam vim contractus, & statuti perpetui continentibus, ac etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, & consistorialiter, ac alias in contrarium concessis, confirmatis, approbatis, & innouatis iuribus omnibus, quibus omnibus, &c. etiamsi de illis, &c. eorum tenores, &c. illis alias, &c. permansuris hac vice dumtaxat specialiter, & expresse Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio E.

ET cum absolutione à censuris ad effectum, &c. & quod obstantiæ etiam beneficialibus Conclauistarum, & ab eis subrogati huiusmodi, & dispensationes, ac indulta habeantur pro expressis, seu in toto, vel in parte exprimi possint in literis, & in casibus regulæ de insordescen. cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo iure quæsito derogatione, & quarumcunque aliarum Constitutionum Apostolicarum, & Conciliorum etiam generalium, & statutorum, stabilimentorum, vsuum, naturarum, Constitutionum Synodalium, Statutorum, ac Priuilegiorum Populi Romani, & Cluniacen. Cistercien. S. Benedicti, S. Augustini, & aliorum Ordinum, & Militiarum, etiam S. Ioannis Hierosolymitani, & Ecclesiis, Monasteriis, Ciuitatibus, & locis, & personis, & Dominis temporalibus sub quibuscumque verborum formis, ac cum quibusvis efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, & decretis, etiam Consistorialibus, etiam contra alienigenas, & alias personas certis modis non qualificatas, aut aliàs quomodolibet concessis, quorum tenores, &c. latissime, ac de verbo ad verbum, prout ipsis Conclauistis magis placuerit, exprimi possint, & cum suspensione quarumcunque gratiarū, & indultorum quibusvis ordinariis collatoribus conferendi Beneficia Ecclesiastica etiam reseruata, ad eorum collationem, &c. pertinentia, & in omnibus, aut certis expressis causis quomodolibet concessis latissimè extenden. ita vt omnia tollantur, & quod sola præsentis Motus proprij signatura sufficiat, & vbique fidem faciat in iudicio, & extra, regula contraria non obstante, & quod præmissorum omnium, & singulorum indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum maior, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis, si videbitur, in quibus singulorum Conclauistarum nomina, & cognomina, qualitates, ordines, gradus, Diœc. Patria, & cætera requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint inter eos Sacrista, & Magistri Cæremoniarum Capellæ Nostræ, necnon Secretarius Collegij eorumdem Cardinalium, & cæteri alij in notula per ipsos Magistros Cæremoniarum facta, & descripta adnotati, & descripti, si alias ad pensiones, & beneficia huiusmodi habiles, & capaces fuerint, comprehendantur, & adnotentur simul, vel ad partem etiam in vna, non facta mentione de alia, vel aliis prout videbitur expedien.

§. 14. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum, seu præsentis Motus proprij transumptis impressis, & sigillo, ac manu alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides tam in iudicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis, seu præsenti Motui proprio originali adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, aut exhibitus, vel ostensus foret. *Transumptorum fides.*

FIAT E.

Datum Romæ apud S. Petrum quinto Kal. Iunij, anno primo. *D. P. An. 1. die 28 Maij.*

Nomina autem ipsorum Conclauistarum sunt hæc quæ sequuntur.

REuerendiss. D. Franciscus Maria Phœbeus, Vrbeuetanus, Archiepiscopus Tarsen. Præceptor Archihospitalis S. Spiritus in Saxia, Canonicus Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, Primus Cæremoniarum Magister.

Reuerendiss. D.Fr.Ioseph Eusanius Aquilanus Episc. Helenopolitanus, Sacrista noster.

Carolus Vincentius Carcarasius canonicus Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, Presbyter Romanus.

Fuluius Seruantios presb. de S. Seuerino, Canonicus insignis Collegiatæ Eccles. S. Mariæ in Via lata de Vrbe.

Petrus Antonius de la Pedacchia presb. Romanus perpetuus Beneficiatus Basilicæ Principis Apost. de Vrbe.

Petrus Paulus Bona presb. Romanus, Magistri Cæremoniarom.

Abb. Franciscus Polinus presbyt. Cametinen Basilicæ Lateranen. canonicus, Sacri Collegij Secretarina.

Abb. Ascanius Paganellos presb. Camerin.

Nicolaus Gentilis laïcus Camerin. nostri dum Cardinalatus honore fungebamur.

Abb. Ioan.Baptista de Palagio presb. Romanos Canonicus insignis Colleg. Eccles. S.Laurentij in Damaso de Vrbe.

Agapitus Colorsius presb. Prænest.

Philippus Balthassarus presbyt. Romanos, perpetuus Beneficiatus Basilicæ Principia Apost. de Vrbe Francisci Ostien. Barberini.

Benedictus Caccia presb. Callien. Ioannes Antonius Quaglinus clericos Tautinensis Diœc. Andreas Gioiettus Romsnus laicus, Martij Potuuensis Ginetti.

Antonius Simon Abb. Balleqnus, presbyt. Pisauten. Faustus Tursios clericus Spoletanæ Diœc. Vgo Pùtta clericus Lugdonen. Antonij Prænestin. Barberini.

Dominicus Magrus presbyt. Meliten. Canonicus Theologus Carhedralis Ecclesiæ Viterbien. Dominicus Paglia presb. de Vetralia Tuscanensis Diœc. Franciscus Ciceri clericus Mediolanen. Francisci Mariæ Tuscùlan. Brancatij.

Federicus Bonauentura Clericus Vrbinas, Zenobius Casinus presb. Florent. Ioan. Baptista Sardincus presb. Vlturatien. Diœc. Vincentius Ghirellus Clericus Eugubinus Viderici Albanen. Carpinei.

Ioseph Lampanus clericus de Monte Falisco. Ioannes Sbardella de Monte Roseo Null. Diœc. Franciscus, Maria Santandrea laïcus de Brisighella Fauentinæ Diœc. Iulij Sabinen. Gabriellij, Veneiab. Fratrum nostrorum Episcoporum S. R. E. Cardinaliom.

Paulus Nicolaus Veneriis clericus Recineten. Hieronymus Miletus clericus Ciuitatis Plebis: Laurentios Copellus laicus Camerinen. Virginij S. Laurentij in Lucina Vrsini.

Marchio Caroloa Pallauicinus presb. Parmen. Alexander Mazzinius clericus Regientis, Guillelmus Cataneus laïcus Mutin. Raynaldi S. Pudentianæ Estensis.

Ioan. Andreas Borbonius presbyt. Senen. Abb. Octauius Pierizzius cleric. Bonon. Ioannes Michelinus presbyt. Aretinos, Flaminius Iustus clericus Tiburtinus, Cæsaris Sanctorum Quatuor Curonatorum Pachenetti.

Paulus à Lamma presb. Fauent. Dominicus Padoua cleric. Ferrarien. Caroli S. Siluestri in Capite Rossetti.

Ferrantes Orsellus eleric. Foroliuien. Nicolaus Augustinus Foroliuien. Ioannes de Ognatte laïcua Pampilonen. Nicolai S. Mariæ Transtyberim Ludouisij.

Marchio Claudins Pallauicinus eleric. Parmen. Iacobus Girod à Burgundia Mignouillars clericus Diœces. Bisuntinæ, Alderani Sanctæ Praxedis Cybo.

Antonius Sinibaldus cleric. Rom. Hiacynthus Fanciullus laïcus Viterbien. Franciscus Beltramminus laïcus Bononien. Federici S. Petri ad Vincula Sfortiæ.

Franciscus Maria de Alice presb. Mediolan. Ioseph Sanctes Flamma laicua Comen. Benedicti S. Honuphrij Odescalchi.

Michael Imperialis cleric. Ianuen. Thomas Piscius presb. de S. Iusto Firmanæ Diœc. Horatius Bonellus presb. Romanus canonic. Cathedr. Eccl Burgi S. Domnini, Laurentij SS. Quirici, & Iulittæ Raggij.

Dominicus de Malclere à Sommetuillers clericus Tollen. Carolus Fromentin. laïeus Diœc. Suessionen. Ioannes Gobin laïeus Nanneten. Ioan. Francisci Pauli S. Mariæ super Mineruam de Retz.

Abb. Vercellius Bigarolus cleric. Mediolan. Nicolaus Antonius à Frusinone, Verul. Diœc. laicus, Aloisij S. Alexij Homodei.

Abb. Vincentius Lucciolus eleric. de Meuania Spoletan. Diœc. Petrus Paulus Pontinus clericus de Seria Tetracinen. Diœc. Petri Sancti Marci Otthoboni.

Gregorius Lizzolius presb. de Carraria Null. Diœc. Ioan. Iacobus Lanzettus clerie. à Sancta Barbara. Null. Diœc. Laurentij Sancti Chrysogoni Imperialis.

Federicus Callistus clericus de Monte Georgio Firmanæ Diœc. Angelus Chianellonus clericus Reatinus, Giberti Sanctorum Ioannis, & Pauli Borromei.

Carolus Guallus clericus Romanus, Augustinus Vulpianus presb. de Aquauiua Ripanæ Diœcesis, Marcelli Sancti Stephani in Monte Cœlio Sanctacrucij.

Ioannes Ricchius Lucanus, Nicolaus Theobaldus presb. Tullen. Carolos de la Porta Meliten. Diœc. Laïcus, Ioan. Baptistæ Sancti Marcelli Spadæ.

Carolus de Marchis presb. Asculanæ Diœc. Ioseph Sfasciamontius laicus Montisalti Diœc. Francisci S. Mariæ in Via, Albitij.

Abb. Honoratus Tondurus cleric. Nicen. Honuphrius Corradinus cleric. de Fabriano, Camerin. Diœc. Petrus Pantinus Romanus laïcus, Octauij S. Cæciliæ de Aquauiua.

Petrus Carolus Cappellettus Reatinus clericus coniogatus, Saluator Serra presbyt. Ferrarien. Caroli S. Priscæ Pij.

Antonius Franciseus Passerinus presb. Firmanua, Petrus Ioannes Bernardus cleric. de Sancto Paulo Vencien. Diœcesis, Caroli Sancti Eusebij Gualterij.

Comes Alexander Marescottus Roman. Abb. Benedictus de Rubeis presb. Firmanæ Diœc. Dominicus Vina cleric. Vrbeuetanus, canonicus Collegiatæ Eccles. S. Mariæ ad Martyres de Vrbe, Flauij S. Mariæ de Populo Chisij.

Andreas Mansius presb. Lucen. canonicus Cathedr. Lucen. Lelius Cerchius cleric. coniugat. Lucen. Hieronymi S. Hieronymi Illyricorum Bonuisij.

Abb. Ioseph Paulutius cleric. Pisauten. Octauius Maria Leopardus laicus Camerin. Diœc. Antonij S. Augustini Bichij.

Ioseph Paleclonius cleric. Spoletanus, Iulius Durantus laïcus Callien. Petri Sancti Calixti Vidoni.

Gualterus de Leto cleric. Aberdonen. Prior sæcularia Eccles. Beatiss. Virginis de la Motte de Beaumont Rupellen. Diœc. Franciscus de Magistris presb. Camerin. Henricus Gial Rosenhemensis, Bauarus Frinsingen. Diœc. Gregorij S. Thomæ in Parione Barbarici.

Ioan. Vincentius de Cæsaris clerie. Roman. Ioan. Claudius laïcus Tullen. Hieronymi SS. Petri, & Marcellini Boncompagni.

Abb. Decius Coccus cleric. Mediolan. Paulus Fossatus presb. Mediolan. Ioan. Franciscus Agliaudus laïcus Taurin. Alphonsi S. Crucis in Hierusalem Littæ.

Abb. Franciscus Milonus presb. Vintimillien. Diœc. Michaël Turrios cletic. Papien. Nerij S. Nerei, & Achillei Corsini.

Ioan. Baptista Michelius cleric. Sarsinat. Matthæus Fatius presb. Asten. Diœc. Horatius Fulchignonus clericus Romanus, Caroli Sanctæ Anastasiæ Bonelli.

Augustinus Felix Rugginus clericus Rauennaten. Ioannes Maria Marabinus laïcus Imolen. Cœlij Sancti Petri in Monte Aureo Cardin. Piccolominei.

Abb. Franciscus Antonius Gallus de Austrimont presbyt. à Latertia Acheruntinæ Diœc. Stephanus Millner laïcus Viennen. Caroli S. Susannæ Carafæ.

Abb. Ludouicus Piccinus cleric. Aesinus, Horatius Fortunatos presb. de S. Archangelo Anglonen. Diœc. Palutij SS. XII. Apostolorum Palutij Albertonij, nunc Alterij.

Carolus Rasponus Eques S. Stephani Rauennas, Carolus Antonius Corradus cleric. Callien. Antonius

Porta

Porta cleric. Bonon. Cæsaris S.Ioan. ante Portam Latinam Rasponi.

Ioseph de Anibaldensibus à Molaria clericus Roman. Iulius Cæsar de Cæsaris clericus à Barbata, Null. Diœc. Nicolai Sanctæ Mariæ Transpontinæ de Comitibus.

Abb. Alexander Sozzinus clericus Senen. Paulus Cyprianus Laicus de Tolentino, Franciscus Cæsarinus cleric. coniugat. Theatin. Iacobi Sanctæ Mariæ de Pace Ninij.

Ioseph Zafonti presb. Senen. Michael Brachler Brixellen. laicus Diœc. Malines, Iulij S. Martini in Montibus Spinulæ.

Comes Philippus de Marsciano Vrbeuer. Dominicus Antonacchius laicus de Scarpa Tiburtinæ Diœc. Caroli S. Mariæ in Ara Cœli, Roberti Victorij.

Iosephus de Grappellis à Frusinone cleric. Verulanæ Diœc. Vincentius Placentinus Laicus Papien. Vitaliani S. Agathæ extra mœnia Vicecomitis.

Ioseph Crispinus Presb. de Rocca Guglielma, Aquinatco. Diœc. Siluius Viocentius cleric. Senen. Innici S. Clementis Caraccioli.

Paulus Maronus canonic. Metropolitanæ Ecclesiæ Aquileien. de Portu Naonis Concordien. Diœc. Carolus Bertoncinus laicus de Vangelitia Null. Diœc. Ioannis Sancti Saluatoris in Lauro Delphini.

Octauius Riarius cleric. Sauonen. Ioan. Theodorus Iacquet Presb. Rupeforten. Leodien. Diœc. Canonic. Metropolitanæ Ecclesiæ Cameracen. Amadeus Capitanei Laicus Vercellen. Diœc. Iacobi Sancti Sixti Rospigliosij.

Valentinus Bigorre cleric. Diœcesf. Tolosanæ Prior Sanctæ Mariæ de Gondrecutia Tullen. Diœc. Decanus Nanneten. & Abb. SS. Trinitatis Lucernæ Abricen. Diœc. Abb. Arius Melanus cleric. Pistor. Franciscus Herbet cleric. Suessionen. Theodosij Emanuelis Buglioni.

Hieronymus Martinez de Alation cleric. Matritensis Toletan. Diœc. Ioannes Roman à Fonte Presbyt. Oscanus Toletanæ Diœcesf. Christophorus Martinez Laicus Cæsaraugustanus, Ludouici de Porto Carrero.

Vincentius Piortus Presbyter Typhernat. Philippus Baronius laicus Roman. Carolos Franciscus Gandulphus Laicus Mediolanensis, Francisci Nerlij.

Ioan. Dominicus Corradus clericus Firmanus, Marcus Antonius Perfectus laicus Sarzan. Diœc. Caroli Cerri.

Abb. Carolus Tinellus presb. Arimin. Ioannes Aloysius laicus de Monte Caustario Firman. Diœc. Franciscus Abbundantius laicus Fanensis, Lazari Pallauicini.

Ioan. Baptista Carpanus presbyter Vercell. Diœc. Nicolaus Salleuetanus cleric. Taurinen. Diœc. Ioannis Bonæ, Presbyterorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium.

Vgo Maffeus clericus coniugat. Volaterranus, Sanctinus Fanciolus presb. Roman. perpetuus Beneficiat. Basilicæ S. Mariæ Maioris de Vrbe, Ægidius Brunacchius laicus de Caprarola Ciuitatis Castellanæ Diœc. Francisci S. Mariæ in Via lata Maidalchini.

Ioan. Mossouius Outrelouxhe clericus Leod. Ferdinandus Fridericus Baro de Hoheneeb laicus Moguntinus, Franciscus Haim laicus Augustanus, Ioan. Fridericus Ganser laicus Constantien. Diœc. Friderici Sancti Nicolai in carcere Tulliano de Hassia.

Carolus Albanus laicus Vrbinas, Ioan. Cecius clericus Abb. Sublacen. Null. Diœc. Caroli S. Cæsarei Barberini.

Canonicus Stephanus Ricciardus presb. Firmanus, Matthæus Passanus laicus Tiburtinus, Decij S. Eustachij Azzolini.

Ioan. Vincentius Condiuins presb. Ripanus, Philippus Capriolus laicus Roman. Iacobi S. Mariæ in Cosmedin Fransoni.

Abb. Hilarius Mazzocchius presb. Romanus, Simon de Amicis laicus de Camerino, Francisci Mariæ SS. Viti, & Modesti Mancini.

Paulus Franciscus Scottus cleric. Narnien. Hieronymus Benuignatus clericus de Rocca Contrarsa Senogallien. Diœc. S. Angeli in Foro Piscium Celsi.

Ciccolinus de Ciccolinis Eques S. Iacobi de Spata, Maceraten. Paulus Racchellios cleric. Spoletanus Pauli Sancti Georgij ad Velum Aureum Sabellij.

Hieronymus Vgurgerius Eques Sancti Stephani, Senen. Fabritius Cecinus presb. Florent. canonicus Collegiatæ Ecclesiæ Sancti Frigdiani eiusdem Ciuitatis Florentiæ, Paulus Cenninus laicus Florentinus, Leopoldi SS. Cosmæ, & Damiani Medices.

Abb. Guido Passioneus cleric Forosempron. Bernardinus Guerrinus laicus Perusinus, Sigismundi S. Mariæ in Dominica Chisij.

Fatinellus de Fatinellis clericus Lucensis, Ioseph Blasius laicus Ferrariensis, Nicolai Acciaioli.

Abb. Annibal Simonettus cleric. Auximan. Bernardinus Felicius cleric. Callien. Bonaccursij Bonaccursij Diaconorom S. R. E. Cardinalium nuncupatorum.

Carolus Vieninus presb. Senen. Sebastianus Veronicus presb. de Corinalto Senogallien. Diœc. bon. mem. Scipionis tit. S. Sabinæ Card. Ilcij nuncupati defuncti.

Ferdinandus Ximenes è Societate IESV Florentinus confessarius.

Abb. Dominicus Cappellus de Accumulo presbyt. Asculanus, canonicus collegiatæ Ecclesiæ S. Anastasiæ de Vrbe, cum prædicto Reuerendiss. D. D. Phœbeo Archiepisc. Tarsensi.

Frater Mag. Carolus Bonettus Ord. S. Augustini cum dicto Reuerendiss. D. Sacrista.

Vincentius Checchius presb. Ripanus cum dicto Secretario Sac. Collegij.

Ioannes Veranus laicus Vintimillien. Custos Fontis, & Aquarum Conclauis.

Cæsar Manuccius Perusinus, Cæsar Macchiarus, Firmanus, Medici Physici.

Gabriel a porta de Villafranca Sarzan. Diœc. Ioan. Baptista Fierius è Serofiano Ficotinæ Diœc. Chirurgi.

Ioan. Petrus Paulutius Pisauren. Aromatarius. Blasius Mansuetus Laicus Narnien. Diœc. Ioan. Franciscus de Nicolis de Terra S. Ioan. Imperficeti Bonon. Diœc. eius Auxiliatores.

Gaspar Mazzantes Fanen Ioseph Tyberius de Quadris Romanus, Barbitonsores, Antonius Rosellus Firmanus, Dominicus Altimanus de Vignola Mutinen. Diœc. eorum Auxiliatores.

Franciscus Gualdus Faber Lignarius. Donatus Corsius Faber Cæmentarius.

Laurentius de Laurentiis à Petra Sancta Lucen. Diœc. familiaris Magistrorum Cæremoniarum.

Antonius Comus, Ioseph Coletta, Pasqualis Honorantes, Ioseph Honorantes, Leonardus Christianus, Antonius Cauallonus, Ioan. Antonius Bruschettus, Ioan. Franciscus Zonus, Ioan. Dominicus Zonus, Paulus Antonius Brunus, Ioan Maria Rè, Ioan. Lusettus, Antonius Felicettus, Ioan. Baptista Christophorus, Gaspar Baldus, Carolus Antonius Gunettus, Antonius Piscis, Franciscus Catenaccius, Ioan. Maria Catenaccius, Bartholomæus Onginus, Bartholomæus Tugnettus, Petrus Eustachij, Ioan Brunellus, Paulus Baroccius, Scopatores Cõclauis.

Confirmatio Priuilegiorum & Indulgentiarum pro Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia in Terra Sancta alijsque qui dictam Terram incolunt, aut eò deuotionis causa peregrinantur. III.

Similem confirmationem habes supra in Constit. 5. Alex. VII. & Clem IX Constit. 10 Piis.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Piis Christi fidelium votis, ex quibos sacrorum locorum venerationem, & animarum salutem prospi- *Proæmium.*

 cite

nire conspicimus, libenter annuimus, & illa quantum nobis ex alto conceditur, fauoribus Apostolicis confouemus.

Supplicatio.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Iacobus à Iesu Maria Frater expressè professus Prouinciæ Valentinæ Ordinis Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum, ac Commissarius, & Procurator generalis in Romana Curia totius Familiæ Terræ Sanctæ Nobis nuper exponi fecit, ipse ad eiusdem Terræ Sanctæ subsidium, eorumdemque Fratrum inibi vineam Domini assiduè excolentium, sacraque loca venerantium obuentionem, necnon ad spiritualem Catholicorum in illis partibus degentium, eoque deuotionis causa peregrinantium consolationem, & profectum omnia, & singula gratias, priuilegia, Indulgentias huc vsque sacris eiusdem Terræ Sanctæ locis Apostolica auctoritate concessa, & confirmata per Nos eadem auctoritate etiam confirmari, & approbari plurimùm desideret.

Confirmat preut in rub.

§. 2. Nos desiderio huiusmodi annuere, ipsumque Iacobum specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat, ad effectum præsentium tantùm consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes: Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula priuilegia, concessiones, facultates, indulta, indulgentias, cæterasque gratias spirituales, & temporales eisdem locis, & illa visitantibus, necnon dicti Ordinis Guardiano, & Fratribus in dictis partibus degentibus per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Sedem Apostolicam in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet concessa, quatenus sint in vsu, & non sint reuocata, aut sub aliquibus reuocationibus comprehensa existant, sacrisque Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, ac Concilij Tridentini decretis non aduersentur, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, ac perpetuæ, & inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robore communimus, ac omnes, & singulos, tam iuris, quàm facti defectus, si qui desuper in eis quomodolibet interuenerint, supplemus.

Indulg. plen. in mortis artic. concedit.

§. 3. Necnon insuper omnibus, & singulis eorumdem Fratrum interpretibus nunc Hierosolymis, Bethlehem, & Nazareth existentibus, & viuentibus, in cuiuslibet eorum mortis articulo, si verè pœnitentes, & confessi ac sacra communione refecti, vel quatenus id facere nequiuerint, saltem contriti nomen IESV ore si potuerint, sin minus corde deuotè inuocauerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, & elargimur.

Contraria tollit.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 1. die 11. Iun.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 11. Iunij 1670. Pontificatus nostri anno primo.

IV. Priuilegia, Exemptiones, & Indulta Dapiferis, qui in Conclaui suæ Assumptionis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus inseruierunt, concessa.

Similia Priuilegia indulsit suprà Clemens IX. Constit. 3. Nos volentes.

Edita A.D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Causa Indulti.

Motu proprio, &c. Nos volentes dilectos filios nostros, dum Cardinalatus honore fungebamur, & Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Dapiferos, qui Conclaui, in quo Diuina fauente Clementia ad Summi Apostolatus apicem assumpti fuimus, inseruierunt, quique ea de causa labores, vigilias, & incommoda plura subierunt, habita ratione obsequiorum huiusmodi fauoribus, gratiis, & priuilegiis pro cuiuscumque meritis exornare, ac eosdem Dapiferos, & eorum singulos.

Dapiferi creantur, Commensales, & Notarij Apostol.

§. 1. Motu proprio, non ad ipsorum Dapiferorum, vel alterius pro ipsis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, certaque scientia nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine in veros, indubitatos, & non fictos familiares continuos Commensales nostros, & eos qui ex illis Clerici existunt, seu militiæ Clericali adscribi desiderant, quosque tres ex præfatis Cardinalibus in quolibet ordine antiquiores gradu, Nobilitate, & aliis meritis dignos tali dignitate iudicauerint, in Nostros, & Apostolicæ Sedis Notarios, sine tamen præiudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium, tenore præsentium recipimus, & tam illos, quam alios Dapiferos singulos, qui sigillarim ab eisdem Tribus Cardinalibus digni tali honore approbati fuerint, Sacri Palatij, & Aulæ Lateranensis Comites, & Milites, ac tam illos, quam alios omnes quoscumque Dapiferos indistinctè, qui Nobiles non sunt, Nobiles; quique Vrbis, vel alicuius alterius ex Ciuitatibus temporali dominio dictæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subiectis Ciues esse voluerint, singulos in ea ipsa Ciuitate, quam sigillatim quisque eorum elegerit, & ad quam ab eisdem Cardinalibus se admitti petierit, veros Ciues ad instar, & nulla prorsùs differentia inter eos, & singulos alios veros, originarios, & antiquissimos, & nobiles participantes Ciues ipsius Vrbis, vel Ciuitatis.

Nobiles, & Ciues.

Ius Ciuitatis in hæredes transfert.

§. 2. Itavt ipsum ius Ciuitatis ad quoscumque eorum hæredes eodem modo transeat, creamus, constituimus, & deputamus, ac Nobilitatis, & Ciuilitatis titulo, honore, & insigniis decoramus, aliorumque Familiarium continuorum commensalium Nobis actu in Palatio nostro Apostolico seruientium, & in illius Tinello comedentium, & bibentium, nostrorum, & Sedis Apostolicæ Notariorum, Palatiique, & Aulæ præfatæ Comitum, Militum, & Nobilium, & Ciuium huiusmodi Originariorum numero, & consortio fauorabiliter aggregamus, & pro veris, indubitatis & non fictis Familiaribus continuis commensalibus, ac Notariis nostris, Comitibusque, & Militibus, Nobilibusque, ac Ciuibus deinceps haberi, & reputari volumus, & mandamus, eisque in quibuscumque impetrationibus, ac concessionibus, & literis, tam gratiam, quam iustitiam separatim, seu vtramque mixtim concernentibus se Familiares, continuos commensales nostros, & Comites, Milites, Nobiles, ac Ciues, & originarios nominare, nec propterea impetrationes, concessiones, & literæ ipsæ subreptionis vitio subiaceant, sed validæ & efficaces existant, ac ex nunc deinceps, & in perpetuum omnibus, & quibuscumque prorsus similibus antelationibus antelationum, prærogatiuis, priuilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, decretis, & declarationibus, derogationibus, mandatis, suspensionibus, fauoribus, gratiis, priuilegiis, indultis, ac iuribus, quibus alij nostri Familiares tempore dictæ Assumptionis nostræ ad Summi Apostolatus apicem, ac quibus alij eiusdem Sedis Notarij, etiam de numero participantium existentes, etiamsi habitum, & Rochettum Notariorum ipsius Sedis non deferant, Palatiique & Aulæ prædictæ Comites, & Milites, ac Nobiles Originarij, & Antiquissimi Ciues eiusdem Vrbis, vel Ciuitatis, quam, vt præfertur, elegerint, quicumque ex vtroque Parente verè Nobili, ac Ciue originario, & antiquissimo procreati de iure, statuto, consuetudine, vel aliàs ex aliquo speciali Priuilegio, seu aliàs etiam per quascumque literas, seu Constitutiones Apostolicas pro tempore editas vtuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, vbique locorum in

indicio

iudicio, & extra, sine tamen eorumdem Notariorum de numero participantium præiudicio, vti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè valeant realiter, & integrè in omnibus, & per omnia, etiamsi in Vrbe, & Ciuitate huiusmodi non habitauerint, perindè ac si de vero nobili genere ex vtroque parente originario, & antiquissimo (iue procreati forent, & huiusmodi prærogatiuæ, priuilegia, exemptiones, gratiæ, fauores, concessiones, Indulta, & iura, quæ pro aliis Nobilibus, & Ciuibus Originariis emanarunt, & quæ ratione Nobilitatis, & Ciuilitatis naturalis, & originariæ aliis competunt, pro eisdem Dapiferis in specie emassent, seu emanarent, & eis naturaliter de iure, statuto, consuetudine, fundatione, vel aliàs competerent, vigore præsentium indulgemus.

A gabellis liberantur.

§. 3. Ac singulos Dapiferos præfatos à solutione, & exactione Decimarum Ecclesiasticarum, vbique locorum, & ex quacumque, quantumvis vrgentissima, & inexcogitabili causa, & occasione, etiam ad instantiam Imperatoris, Regum, Rerumpublicarum, etiam Venetorum, & quorumcunque aliorum Principum impositarum, & imponendarum pro tempore liberamus, & eximimus, liberosque, & exemptos fore, & esse decernimus, necnon ipsis Dapiferis, eorumque singulis quoscumque fructus, & prouentus Ecclesiasticos, tam occasione pensionum annuarum ipsis, vel eorum alicui reseruatarum, quam ratione omissionis recitationis horarum canonicarum indebitè perceptos, cuiuscumque quantitatis fuerint, gratiosè remittimus, & condonamus, ac cum eis super inhabilitate per eos propterea quomodolibet contracta, vel etiam ex eo, quod censuris huiusmodi ligati Missas, & alia Diuina officia, non tamen in contemptum clauium, celebrauerint; aut aliàs in Diuinis se immiscuerint, vt illa, & eisdem præmissis non obstantibus, ad omnes etiam Sacros, & Presbyteratus ordines, aliàs tamen ritè promoueri, & in illis etiam susceptis aliàs ritè per eos ordinibus etiam in Altaris Ministerio ministrare etiam libere, & licitè valeant, dispensamus.

Illegitimos legitimis natalibus restituit.

§. 4. Ac eosdem Dapiferos, si qui eorum defectum Natalium patiuntur ex quocumque damnato, & illicito coitu, etiamsi ex nobilissimis parentibus, ac vilibus fœminis forsan procreati sint, etiamsi legitimati aliàs existant, legitimamus, omnemque ab illis genituræ huiusmodi maculam, sine notam abstergimus, & abolemus, ac legitimis Natalibus restituimus, ac cum eorum singulis, vt in quibuscumque bonis paternis, & maternis, vel aliorum Consanguineorum, seu Cognatorum, vel aliorum quorumcunque, non tamen feudalibus, & emphyteuticis, aut Ecclesiasticis, vel ab Ecclesia acquisitis, ac sine præiudicio Venientium ab intestato, vel ex fideicommisso, seu aliàs de iure valida dispositione succedere, & illa donationis, seu alio quovis titulo consequi, & habere, ac ad æquales portiones cum legitimis succedere, eos ad omnia iura legitima, & successiones ex testamento, vel ab intestato, hæreditates, legata, libertates restituendo, & reintegrando realiter, & cum effectu.

Ad dignitates admitti iubet.

§. 5. Necnon ad dignitates, honores, & quæcumque alia officia sæcularia, publica, vel priuata, etiam assumi, illaque gerere, & exercere in omnibus, & per omnia, ac si de legitimo matrimonio procreari forent, ac eodem defectu non obstante, si aliud canonicum eis non obsistat impedimentum, ac clericali charactere, qui illo nondum insigniti sunt, insigniri, & ad omnes etiam sacros, & Presbyteratus ordines, si ad illos nondum promoti sunt, promoueri, & postmodum charactere, & Ordinibus huiusmodi, illorumque priuilegiis vti, ac in eisdem Ordinibus, etiam in Altaris ministerio ministrare, ac quæcumque, & qualiacumque cum cura, & sine cura beneficia Ecclesiastica, etiamsi personatus, administrationes, & officia etiam curata, & electiua in Cathedralibus, & Metropolitanis, vel Collegiatis Ecclesiis, seu si Parochiales Ecclesiæ, vel earum perpetuæ Vicariæ, ac Canonicatus, & præbendæ, non tamen in Cathedralibus; ac dignitates, non tamen in eisdem Cathedralibus post Pontificalem, maiores, nec principales in Collegiatis Ecclesiis huiusmodi fuerint, si sibi aliàs canonicè conferantur, aut ipsi eligantur, præsententur, vel alias assumantur ad illa, & instituantur in illis, recipere, & dummodo plura simul non sint, quàm quæ à Concilio Tridentino permittuntur, quoad vixerint retinere liberè, & licitè valeant, similiter dispensamus.

Expeditionem literarum gratis fieri mandat.

§. 6. Quodque omnes, & quæcumque gratiæ, prouisiones, Commendæ, ac præsentes, & quævis aliæ literæ Apostolicæ, ac etiam in forma Breuis pro illis expediendæ gratis vbique expediantur, tam de capienda possessione nomine Cameræ Apostolicæ, quàm in fauorem literarum Apostolicarum, vbi illis super prouisionibus quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum dari poterunt, provt nostris Familiaribus, & continuis Commensalibus etiam gratis dantur, ac conceduntur, ac dari, & concedi debent, præcipimus, & mandamus, ac Dapiferis præfatis, & eorum singulis, vt quicumque loci Ordinarij, vel Canonici Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum, aut personæ quæcumque Ecclesiasticæ, in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in Romana Curia, quàm extra eam ad id per eos, & eorum singulos eligendi, seu eligendæ, quascumque Pensiones annuas eis, eorumque singulis super fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & emolumentis vniuersis certis, & incertis, ac distributionibus quotidianis quarumcunque mensarum Episcopalium, Archiepiscopalium, Abbatialium, ac Dignitatum, & Canonicatuum, & Præbendarum, cæterorumque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam per Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales obtentorum, & imposterum obtinendorum, cum cura, & sine cura, Sæcularium, aut quorumvis Ordinum Regularium, seu fructus, redditus, & prouentus, aliaque emolumenta, & distributiones huiusmodi reseruatas, seu reseruatos, ac reseruandas, seu reseruandos, etiamsi aliàs semel, vel pluries translatæ, seu translati fuerint vsque ad summam centum ducatorum in toto, vel in parte, ac etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extinctæ fuerint, alias similes Pensiones annuas, seu fructus, redditus, & prouentus, & alia emolumenta, & distributiones huiusmodi vsque ad summam prædictam, vni, vel pluribus aliis personis Ecclesiasticis, per eosdem Dapiferos, & eorum singulos nominandis, quorumque, quæcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, alias tamen pensionum huiusmodi capacibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum Procuratoribus legitimis eisdem modo, & forma, quibus eisdem Dapiferis reseruatæ, seu reseruari erant, etiam absque beneficia huiusmodi Obtinentium consensu integrè persoluendas, seu persoluendos, & per eos percipiendas, exigendas, leuandas, ac percipiendos, exigendos, leuandos, reseruare, constituere, & assignare valeant, ipsique Translatarij in possessione dictas pensiones exigendi, in qua ipsi Dapiferi tempore translationis per eos vigore præsentium faciendæ existebant, in omnibus, & per omnia subrogari esse censeantur, etiam concedimus, & indulgemus, etiamsi similem gratiam à Prædecessoribus nostris aliàs forsan obtinuerint, seu quilibet eorum obtinuerit, illius effectu cumulatiuè eos gaudere, & potiri volumus.

§. 7. Decernentes ipsas translationes, & nouas reseruationes, constitutiones, & assignationes pensionum, seu fructuum, redituum, & prouentuum, aliorumque huiusmodi plenam roboris firmitatem obtinere, ipsosque beneficia, super quorum fructibus, redditibus, & prouentibus reseruatæ fuerint, obtinentes, ad illas persoluendas efficaciter obligatos fore, ac eisdem Dapiferis, vt ratione quarumcumque pensionum eis, & eorum cuilibet, super quibuscumque beneficiis Ecclesiasticis, vt præfertur, vel alias quomodolibet qualificatis, non tamen vltra summam ducentorum ducatorum auri de Camera pro quolibet, nunc, & pro

tempore

tempore reseruatarum, ac reseruandarum, habitum, & tonsuram clericales gestare, & in illis, dummodo ipsi habitum decentem, & honestum deferant, incedere minimè debeant, nec ad id à quoquam cogi, seu compelli, minusque aliquas sententias, aut censuras, etiam priuationis, seu cassationis ipsarum Pensionum ad prædictam summam ducentorum ducatorum ascendentes, & reseruatas, vt præfertur, etiamsi matrimonium contraxerint cum vnica tantùm, & virgine, recipere, & retinere.

Bona ipsorum à se ipsis liberas. §. 8. Postremò quod bona quæcumque ad dictos Dapiferos, & eorum quemlibet spectantia, & per eos etiam ratione quorumcunque Beneficiorum Ecclesiasticorum, etiam Canonicatuum, & præbendarum, ac dignitatum quarumcunque per eos aliàs obtentorum, & obtinendarum, aut aliàs quomodolibet, & quouis quæsito colore, vel ingenio, seu eorum industria, legitime tamen, & licite acquisita, & acquirenda, etiam in Vrbe, eiusque Districtu, ac vbicumque existentia, spoliis minimè subiaceant: sed ipsi Dapiferi etiamsi Religioni alicuius Militiæ, etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani adscripti fuerint, de illis in fauorem quarumcunque personarum, de iure tamen capacium, etiamsi Curiales esse desierint, & in quocumque loco quantumvis remoto eos decedere contigerit, testari, & aliàs disponere, eisque ab intestato decedentibus eorum hæredes quicumque succedere liberè, & licitè valeant, simili modo concedimus, & indulgemus.

Eximit à molestiis. §. 9. Præcipientes, & mandantes dilectis filiis nunc, & pro tempore existentibus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, Thesaurario, Præsidentibus, Clericis Cameræ nostræ Apostolicæ, & quibuscumque aliis spoliorum huiusmodi Collectoribus, ac Militiarum præfatarum Officialibus, aut Procuratoribus, ne in huiusmodi bonis manus apponant, neque hæredes dictorum Dapiferorum desuper molestare audeant, seu præsumant: ac etiam decernentes donationes, etiam per viam Testamenti, & Codicillorum per ipsos Dapiferos de eorum bonis huiusmodi, seruatis de iure seruandis faciendas, semper, & perpetuò validas, & efficaces fore, nec eosdem Dapiferos, eorumque aliquem ad literas super præsentibus conficiendas in dicta Camera insinuandum, aut admitti, & registrari petendum teneri, nec illas, etiamsi intra tempus legitimum insinuatæ, admissæ, seu registratæ non fuerint, propterea minus validas censeri, sed suos plenarios effectus sortiri debere, easdemque præsentes, & in eis contenta quæcumque, sub quibusvis reuocationibus, limitationibus, suspensionibus, modificationibus, decretis, Constitutionibus Apostolicis similium gratiarum reuocatoriis, vel quæ eas limitarent, aut moderarent, quæ à nobis, & dicta Sede pro tempore, & de quibusvis causis, etiam vrgentissimis, etiam in Diuini cultus augmentum, etiam consistorialiter, vel aliàs quavis auctoritate hactenus, vel imposterum emanauerint, minimè comprehendi, sed quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum repositas, & reintegratas esse, & censeri: Sicque per quoscumque Iudices, etiam Commissarios quavis auctoritate fungentes, in quavis causa, & instantia, & sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Expeditionē gratiosam mandat. §. 10. Et insuper dilectis filiis Rescribendario, & Computatori Collegij, Scriptorum literarum Apostolicarum, & aliis, ad quos earumdem literarum expeditio spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, & sub pœna indignationis nostræ Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus mandamus, vt easdem præsentes, & forsan alias literas super præmissis omnibus, tam coniunctim, quàm diuisim, ac pro singulis quibuscumque derogationibus, decretis, & clausulis in eis contentis, Gratis de mandato nostro vbique in omnibus Officiis, etiam Abbreuiatorum, Sollicitatorum, Secretariorum Plumbi, & Registri, absque aliqua pecuniarum exactione, etiam per viam compositionis facienda, omni contradictione, & dilatione cessantibus, signent, expediant, & expediri faciant.

Contrariis derogat. §. 11. Non obstantibus eisdem præmissis, ac de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum non sit deuentum, quibus aliàs per præsentes non intendimus derogare, ac regula nostra de præstando consensu in Pensionibus, ac felicis recordationis Pij Papæ IV. Prædecessoris nostri de similibus, vel dissimilibus gratiis in Camera Apostolica infra tres menses præsentandis, ac registrandis, ac recolendæ memoriæ Pij Papæ V. etiam prædecessoris nostri, contra Illegitimos, ac Pictauiensis Concilij, & aliis Apostolicis, ac etiam in Vniuersalibus, Prouincialibusque Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & ordinationibus, & Monasteriorum, Ecclesiarum, Ordinum, etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani, ac etiam Vrbis Romæ, & aliarum Ciuitatum, Oppidorum, & Terrarum, aut Cameræ prædictæ, ac quarumvis Vniuersitatum, etiam iuramento, confirmatione, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, stabilimentis, vsibus, & naturis, decretis, ac etiam nouis reformationibus, ac etiam legibus, tam Pontificiis, quam Imperialibus, Regiis, & Ducalibus, etiam sacris Canonibus: priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis Superioribus, ac personis, & locis quibuscunque in genere, vel in specie sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibus, & aliis decretis, etiam vim contractus, & Statuti perpetui continentibus, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, ac aliàs forsan in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis, inter alia disponentibus, quod beneficia Vrbis nonnisi personis certis modo, & forma qualificatis, & oriundis ex certis locis, ac trium Ordinum Militarium expresse professis conferri, & commendari soleant: quibus omnibus, etiamsi alias pro eorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda foret, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata inserti forent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio E.

ET cum absolutione à censuris ad effectum, &c. & in Casibus Regulæ de insordescentibus cum opportuna illius, necnon alterius regulæ de non tollendo iure quæsito, aliisque necessariis, & opportunis derogationibus, quatenus opus sit, & quod indultorum, concessionum, gratiarum, derogationum, aliorumque præmissorum omnium & singulorum maior, & verior specificatio, & expositio fieri possit in literis, in quibus singulorum Dapiferorum nomina, & cognomina, ordines, qualificates, gradus, Diœceses, Patriæ, & alia requisita exprimi, & describi, seu pro expressis, & descriptis haberi possint iuxta Notulam per ipsos, seu eorum Deputatos confectam simul, vel ad partem, etiam in vna, non facta mentione de alia, vel aliis, prout videbitur expedire, & expediendum, &c.

Transumptorum fides. §. 12. Volumus autem, quod literarum super præsentibus conficiendarum transumptis, etiam impressis, & sigillo, & manu alicuius Personæ in dignitate Ecclesiastica

Ecclesiastica constitutæ munitis, & subscriptis eadem fides, tam in iudicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ originalibus literis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Volumus autem, quod sola præsentis Motus proprij Nostri Signatura sufficiat, & vbique fidem faciat in iudicio, & extra illud, regula quacunque contraria non obstante.

Fiat E.

D.P. An. 1. die 14. Iun. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, decimo octauo Kal. Iulij, anno primo.

Nomina Eminentissimorum Dominorum Cardinalium, & Dapiferorum sunt hæc, quæ sequuntur.

ÆMILIVS ALTERIVS nunc CLEMENS X. Rom. Ioseph Barbius Sacerdos Terræ Sancti Genesij Camerinensis, noster dum Cardinalatus honore fungebamur.

EPISCOPI VI.

Franciscus Episcopus Ostiensis Sancti Collegij Decanus, Cardinalis Barberinus Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellarius, & Summista, Florentinus. Abbas Carolus Franconus Neapolit.

Martius Episcopus Portuensis Cardinalis Ginettus, Sanctiss. D. N. Papæ Vicarius, Veliternus. Ioseph Crucius Tiburtin.

Antonius Barberinus Episcopus Prænestinus Cardinalis Antonius nuncupat. Archiep. Rhemensis, S. R. E. Camerarius, Signat. Breuium Præfectus, Roman. Gaspar Marcaccionus Rom.

Franciscus Maria Episcopus Tuscul. Card. Brancaccius Episcopus Viterbiensis, Neapolitanus. Archangelus de Paulis Clericus Eugubinus.

Vldericus Episcopus Albanensis Cardinalis Carpineus Vrbinatensis. Vldericus Nardi de Poppi Aretinæ Diœces.

Iulius Episcopus Sabinensis Cardinalis Gabriellus Episcopus Reatinus, Romanus. Ioseph Liberatorus Clericus Asculanus.

PRESBYTERI XLVIII.

Virginius tit. Sancti Laurentij in Lucina Prior Presbyterorum Card. Vrsinus, Rom. Robertus Vrsinus Clericus Rom.

Raynaldus tit. Sanctæ Pudentianæ Cardinalis Estensis, Mutinensis. Ioannes Baptista Mozzarellus Canonicus Mutinensis.

Cæsar tit. SS. Quattor Coronatorum Cardinalis Facchenettus Episcopus Spoletanus, Bononiensis. Nicolaus Sega Clericus Bononiensis.

Hieronymus tit. SS. Trinitatis in Monte Pincio Cardinalis Grimaldus Archiepiscopus Aquensis, Genuensis.

Carolus tit. Sancti Syluestri in Capite Cardinalis Rossettus Episcopus Fauentinus, Ferrariensis: Abbas Benedictus Bartolus Potignani in Terra Bari Nullius Diœces.

Nicolaus tit. S. Mariæ Transtyberim Card. Ludouisius Maior Pœnitentiarius, Bononiensis, Ioseph Messina Clericus Coniugatus Vrbeuetanus.

Alderanus tit. Sanctæ Praxedis Card. Cybo Episcopus Æsinus. Innocentius Serenus Sacerdos Auenion.

Federicus tit. Sancti Petri ad Vincula Cardinalis Sfortia, Romanus. Angelus Dominicus Sinibaldus Clericus Rom.

Benedictus tit. Sancti Honuphrij Card. Odescalchus Comensis. Felix Bonafide Clericus Firman.

Laurentius tit. SS. Quirici, & Iulittæ Cardin. Raggius, Genuensis. Cinthius Guarinus Terracinensis.

Ioan. Franciscus Paulus Gondus tit. Sanctæ Mariæ super Mineruam Cardinalis de Retz nuncup. Gallus. Franciscus Causeus della Chavuse Lotaringus Virdunensis.

Aloysius tit. Sancti Alexij Cardinalis Homodeus, Mediolanensis. Ioan. Baptista Corraduccius Clericus Anconitanus.

Petrus tit. Sancti Marci Cardinalis Otthobonus, Venetus. Sertorius Vrsinus Rom. Clericus Coniugatus.

Laurentius tit. Sancti Chrysogoni Cardinalis Imperialis, Genuensis. Valerius Zacchæus Spoletanus.

Gibertus tit. SS. Ioannis, & Pauli Cardinalis Borromeus, Mediolanensis: Alexander Hostilius Layaro I. V. D. de Vrbania.

Marcellus tit. Sancti Stephani in Monte Cælio Cardinalis Sanctacrucius Episcopus Tiburtinus, Romanus. Thomas Botta Sacerdos Camerinen. Archipresbyter Parochialis Ecclesiæ Sancti Clementis Terræ Serre Petrone.

Ioan. Baptista tit. Sancti Marcelli Cardin. Spada, Lucen. Michaël Priolius Clericus de Meldola I. V. D. Rauennatensis.

Franciscus tit. Sanctæ Mariæ in Via Cardin. Albitius, Cæsenatensis, Ioseph Herculanus de Sestino Nullius Diœces.

Octauius tit. Sanctæ Cæciliæ Cardin. Aquauiua, Neapolitanus. Iacobus Peña Rom.

Carolus tit. S. Priscæ Cardinalis Pius, Ferrarien. Ludouicus Cantarinus. Clericus Lucensis.

Carolus tit. Sancti Eusebij Cardin. Gualterius, Vrbeuetanus. Eques Tiberius Simoncellus de Comitibus Baschi Vrbeuetan.

Flauius tit. Sanctæ Mariæ de Populo Cardin. Chisius, Archipresb. Basilicæ Lateranensis S. R. E. Bibliothecarius, & Signaturæ Iustitiæ Præfectus, Senensis. Franciscus Baciocchi Presb. Adiacensis Sacræ Theol. ac I. V. D.

Scipio tit. Sanctæ Sabinæ Cardin. de Ilcio Archiep. Pisarum, Senensis, Fr. Fortunatus de Vecchis Eques Hierosolymit. Senen.

Hieronymus tit. S. Hieronymi Illyricorum Cardinalis Bonuisius Archiepiscopus Lucæ, Lucensis. Iulianus Biscottius Ciuis Lucen. Coniugatus.

Antonius tit. Sanctæ Mariæ Angelorum Card. Bichius Episc. Auximanus, Senensis, Alexander Bonus Vrbinaten.

Petrus tit. S. Calixti Cardin. Vidonus Cremonensis. Paulus Guglielmus Clericus Patritius Lucen.

Gregorius tit. Sanctæ Thomæ in Parione Cardin. Barbaricus, Episc. Patauinus, Venetus. Thomas Raggiolus Cleric. Rom.

Hieronymus tit. SS. Marcellini, & Petri Card. Boncompagnus Archiepiscop. Bononiæ, Bononiensis. Ioan. Thomas Sabatinus Camplen.

Alphonsus tit. S. Crucis in Hierusalem Card. Litta Archiep. Mediolani, Mediolanen. Hieronymus Archangili Terræ S. Quirici Camerinen.

Nerius tit. SS. Nerei, & Achillei Card. Corsinus, Legatus Ferrarien. Florentinus. Franciscus Battistinus Clericus de Regio Lombardiæ.

Carolus tit. S. Anastasiæ Card. Bonellus, Romanus. Iacobus Rinaldus à Pergola Cleric. Eugubinus.

Cælitus tit. Sancti Petri in Monte Aureo Card. Piccolomineus, Senensis, Nicolaus Abbas Finettus I. V. D. Patritius Senen.

Carolus tit. S. Susannæ Card. Carafa. Legatus Bonon. Neapolit. Petrus Iacobus Tassius Cleric. Sabinen.

Palutius Palutius Albertonius, tit. Basilicæ SS. XII. Apostolorum Cardin. Alterius Episcopus Montis Falisci, Rom. Antonius Ghislerius Romanus.

Cæsar tit. Sancti Ioannis ante Portam Latinam Cardin. Rasponus Legatus Vrbinatensis, Rauennat. Eleuterius Brescianus Ciuis Rom.

Ioan. Nicolaus tit. Sanctæ Mariæ Transpontinæ Card. de Comitibus, Episcop. Anconitanus, Rom. Abbas Ioannes Iordanus Beneuentanus.

Iacobus tit. S. Mariæ de Pace Card. Ninus, Senensis. Christophorus Boldrinus Fosumbronen. Clericus.

Iulius tit. Sancti Martini in Montibus Card. Spinola, Genuensis. Propertius Aloysius Montis Alti.

Carolus tit. Sanctæ Mariæ de Aracœli Card. Robertus

tus Legatus Romandiolæ, Romanus: Dominicus à Lega Sacerdos Fauentinus I. V. D.

Vitalianus tit. Sanctæ Agnetis Cardin. Viceecomes, Mediolanensis. Philippus de Philippis de Appignano Auximan.

Innicus tit. Sancti Clementis Cardinalis Caraeciolus Archiepiscop. Neap. Neapol. Angelus Turchius Fulginaten.

Ioannes tit. S. Saluatoris in Lauro Card. Delphinus, Patriarcha Aquileiensis, Venetus: Ioseph Felicius ab Aposita Clericus Reatinæ Diœc.

Iacobus tit. S. Sixti Card. Rospigliosius Archipresbyter S. Mariæ Maioris, Legatus Auenionensis, Signaturæ Gratiæ Præfectus, Pistoriensis. Ioannes Franciscus ex Comitibus Gudis à Balneo Mantuanus.

Emanuel Theodosius tit. S. Laurentij Panisperna Card. Buglionus Galius. Renatus le Sauuage Presbyter Diœces. Constautiensis, S. Facultatis Parisiensis Doctor Theologus, ac Socius Sorbonicos, Abbas Commendatarius S. Petri de Belloloco, Ordinis S. Benedicti in Diœc. Lemouicen.

Ludouicus tit. Sanctæ Sabinæ de Porto Carrero, Hispanus. Desiderius Philippus Oddi Romanus Clericus Coniug.

Franciscus tit. Sancti Bartholomæi Insulæ Cardin. Nerlius Archiepiscop. Florentiæ, Florentinus: Iulianus Martinus Lucen.

Carolus tit. Sancti Adriani Card. Certus, Romanus. Carolus de Rubeis Cleric. Rom.

Lazarus tit. Sanctæ Mariæ in Aquiro Card. Pallauicinus, Ianuensis. Gaspar Trullius Rom.

Ioannes tit. Sancti Bernardi Cardinalis Bona Congregationis D. Bernardi Ordinis Cisterceensis, Pedemontanus. Thomas de Iulio à Phata S. Martini, Nullius Diœc.

DIACONI XII.

Franciscus tit. S. Mariæ in Vialata Primus Diaconus Cardin. Maidalchinus, Viterbien. Prior Stephanus Stephanuccius Vrbeuetan.

Fridericus Sanctæ Agathæ Cardin. de Hassia, Germanus. Nicolaus Dencouit Talancourtinus, Diœcef. Treuer.

Carolus Barberinus Sancti Cæsarei Cardinalis Carolus nuncup. Archipresbyter Basil. S. Petri, Roman. Fr. Vincentius Rinalduccius Eques Hierosolymitanus Fanensis.

Decius S. Eustachij Card. Azzolinus, Firman. Petrus Bellonius Camerinen.

Iacobus tit. Sancti Pancratij Card. Fransonus Episcopus Camerinensis, Genuensis. Sigismundus Zanellus Fauentin.

Franciscus Maria SS. Viti, & Modesti Cardinalis Mancinus, Rom. Franciscus Ant. Vitalis Clericus Romanus.

Angelus Sancti Angeli in foro Piscium Card. Celsus, Rom. Fabius Celsus Romanus, Eminentiss. Frater.

Paulus Sancti Nicolai in Carcere Cardin. Sabellus Perrettus, Rom. Angelus de Massimis Clericus Coniug. Roman.

Leopoldus Sanctæ Mariæ in Cosmedin, Cardinalis Medices, Florentinus. Eques Ioannes Giraldus Florentinus.

Sigismundus Chisius S. Mariæ in Dominica Card. Sigismundus, Senensis: Abbas Franciscus Ridolphius Canonicus Florentinus.

Nicolaus SS. Cosmæ, & Damiani Card. Acciaiolus, Florentinus. Sperandeus Riccionius Clericus Sabinensis.

Bonacursios Sanctæ Mariæ de Scala Card. Bonacursius, Maceratensis. Cæsar Robertus Clericus Recanatensis.

V.

Indultum de Officio S. Francisci Xauerij in Breuiario sub Ritu Duplici apponendo, & ab omnibus qui ad horas Canonicas tenentur, de Præcepto recitando.

Ne otiosè repetam plures dicta, vide quæ sunt notata ad Constit. 4. Rationi, *Vrb. VIII. tom. 4. & augendæ deuotioni erga eundem ad Constit. 48.* Aliàs, *Innoc. X. vbi ad materiam aliqua videre poteris.*

CLEMENS PAPA X. — *Edita A.D. 1670.*
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN eminenti Principis Apostolorum Sede meritis licet imparibus, diuina disponente clementia, constituti, muneris nostri esse arbitramur, vt Sanctorum in cœlis regnantium, illorum præcipuè, quibus annunciantibus, Euangelicæ Prædicationis sonus vsque ad extremos Orbis terrarum fines penetrauit, cultum, & venerationem in terris, quantum Nobis ex alto conceditur, augere satagamus. Itaque pro peculiari nostra erga Sanctum Franciscum Xauerium Societatis IESV, qui Apostolicis charismatibus affluenter decoratus, nouarum Gentium Apostolus vnanimi totius Christiani Orbis consensu meruit appellari, deuotione, eius venerationem condignis honorum incrementis ampliare cupientes, auctoritate Apostolica tenore præsentium iubemus, vt eius officium de mandato fel. record. Alexandri Papæ VII. prædecessoris nostri in Calendario Romano sub ritu Semiduplici appositum, in posterum sub ritu Duplici de præcepto in eodem apponatur ab omnibus, qui ad horas Canonicas tenentur, tum Sæcularibus, tum Regularibus vtriusque sexus vbique de præcepto recitandum.

Contrariis derogat. §. 1. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 2. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici, vel Secretarij dictæ Societatis subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis eiusdem Societatis, vel personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 1. die 14. Iun. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 14. Iunij 1670. Pontificatus nostri anno primo.

VI.

Indictio Iubilei vniuersalis ad implorandum diuinum auxilium initio sui Pontificatus pro salutari Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ regimine.

Huiusmodi Iubilæum indixere plures Summi Pontifices initio Pontificatus inter quos Innocent X. Constitut. 1. Immensæ, *& Alexander VII. Constitut.* 1. Vnigenitus, *& demùm Clemens IX. Constit.* 1. Placuit.

CLEMENS PAPA X. — *Edita An. D. 1670.*
Vniuersis Christifidelibus, ad quos præsentes literæ peruenerint, salutem & Apostolicam benedictionem.

Causa constitutionis CVm inscrutabilis diuitiarum sapientiæ, & scientiæ Dei altitudo humilitatem nostram his calamitosis temporibus ad supremum Apostolicæ dignitatis fastigium vocare, nobisque vicariam sui in terris potestatem committere dignata sit: Nos licèt nihil magis desideraremus

desideraremus quàm vt immensam illam curarum Pontificiarum molem, cui ferendæ infirmitatem nostram longè imparem agnoscimus, deſ gere possemus; nihilominus ne diuinæ voluntati nimium obluctari videremur, imposito nobis iugo collum ex charitatis necessitate humiliter supposuimus: omnem spem nostram collocantes in ineffabili bonitate Saluatoris, & Domini Nostri IESV-CHRISTI, cuius auxilium pro catholicæ Ecclesiæ regimine quotidiè priuatis nostris sacrificiis, & precibus supplices inuocamus. Id ipsum vt & vos, quibus Apostolica solicitudo à nobis impendenda est, coniunctis precibus nobiscum pariter faciatis, ac diuinam misericordiam per ieiunia, & eleemosynas, aliaque pietatis opera demereri studeatis, paternè requirimus & hortamur: vt Deus patrum nostrorum, & Dominus misericordiæ, qui vocat ea quæ non sunt, tanquam ea quæ sunt, det Nobis sedium suarum assistricem sapientiam, mittatque illam de cœlis sanctis suis, & à sede magnitudinis suæ, vt nobiscum sit, & nobiscum laboret ad diuini nominis gloriam, Ecclesiæque sanctæ vtilitatem, & spiritualem omnium fidelium ædificationem; imbecillitatem nostram roboret, omniaque nostra consilia, & actiones dirigat secundùm beneplacitum voluntatis suæ, hæreses exstirpet, fidem catholicam protegat, & propaget, Principum Christianorum pacem & concordiam conseruet, magisque & magis in dies solidet, & nomen Christianum ab Infidelium incursionibus, & insidiis potentia virtutis suæ tueatur. Hæc autem vt ardentiori spiritu, vberiorique fructu fiant, Ecclesiæ thesauros, quorum dispensatores esse nos voluit Deus, proferre, & prudenti liberalitate largiter erogare decreuimus.

Indictio de qua in rubr. §. 1. Itaque de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, ex illa ligandi, atque soluendi potestate, quam nobis Dominus, licet indignis, contulit, vniuersis, & singulis vtriusque sexus Christifidelibus in alma Vrbe nostra degentibus, qui solenni processioni, quam feria quarta currentis hebdomadæ ab Ecclesia Sanctæ Mariæ Angelorum in Thermis ad Basilicam Sanctæ Mariæ Maioris nuncupatæ de eadem Vrbe vna cum Venerabilibus fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, quos in Romana Curia adesse contigerit, ac Christianorum Regum, & Principum Oratoribus apud nos existentibus, Prælatis quoque, & Officialibus eiusdem Curiæ, vniuersoque Clero, & Populo benedicente Domino agemus, deuotè interfuerint, vel Sancti Ioannis in Laterano, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Maioris Ecclesias, seu Basilicas, vel earum aliquam intra spatium eiusdem, vel proximè subsequentis hebdomadæ saltem semel visitauerint, ibique per aliquod temporis spatium deuotè, vt suprà, Deum orauerint, ac quarta, & sexta feria, ac Sabbatho alterius ex præfatis hebdomadis ieiunauerint, & peccata sua confessi, Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum in Dominica die immediatè sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam reuerenter sumpserint, ac pauperibus aliquam eleemosynam, prout vnicuique suggeret deuotio, erogauerint; cæteris verò extra Vrbem prædictam vbicumque degentibus, qui Ecclesias ab Ordinariis locorum, vel eorum Vicariis, seu Officialibus, aut de eorum mandato, & ipsis deficientibus, per eos qui ibi curam animarum exercent, postquam ad eorum notitiam hæ nostræ peruenerint, designandas, vel Ecclesiarum huiusmodi alteram spatio duarum similiter hebdomadarum a publicatione designationis per Ordinarios, vel eorum Vicarios, seu Officiales, vel alios, vt præfertur, faciendæ decursurarum saltem semel visitauerint, ibique vt supra orauerint, & quarta, & sexta feria, ac Sabbatho alterius ex hebdomadis huiusmodi ieiunauerint, pariterque peccata sua confessi, ac in die Dominica immediatè sequenti, vel alia die intra eandem hebdomadam Sanctissima Communione refecti fuerint, & pauperibus aliquam eleemosynam, vt præmittitur, erogauerint, plenissimam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, sicut in anno Iubilei visitantibus certas Ecclesias intra, & extra Vrbem prædictam concedi consueuit, tenore præsentium concedimus, & elargimur.

Concessio ultramaria Indulgentiæ. §. 2. Nauigantes verò, & iter agentes, vt cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis peractis, & visitata Ecclesia Cathedrali, vel maiore, aut Parochiali loci eorum domicilij, eandem Indulgentiam consequi possint, & valeant: Regularibus autem personis vtriusque sexus, etiam in claustris perpetuò degentibus, necnon aliis quibuscumque, tam laicis, quàm Ecclesiasticis, sæcularibus, vel regularibus, etiam in carcere, aut captiuitate existentibus, vel aliqua corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua præstare nequiuerint, vt illa Confessarius ex iam approbatis à locorum Ordinariis ante præsentium publicationem, seu approbandis eis in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque iniungere quæ ipsi pœnitentes efficere poterunt, pariter concedimus, & indulgemus.

Libertas eligendi confessarium. §. 3. Insuper omnibus, & singulis Christifidelibus vtriusque sexus, tam laicis, quam Ecclesiasticis, sæcularibus & regularibus cuiusvis Ordinis, & Congregationis, & Instituti, tam in Vrbe præfata, quàm extra eam vbique locorum, vt præfertur, degentibus licentiam concedimus, & facultatem, vt sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque Presbyterum Confessarium, tam sæcularem, quàm cuiusvis Ordinis, & Instituti regularem ex approbatis, vt præmittitur, à locorum Ordinariis, qui eos ab excommunicationis, suspensionis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, & censuris à iure, vel ab homine quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, & delictis, quantumvis grauibus, & enormibus, etiam locorum Ordinariis, siue nobis, & Sedi Apostolicæ, etiam in litteris die Cœnæ Domini legi solitis contentis, & alias per quascumque nostras, aut Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum constitutiones, quarum tenores præsentibus haberi volumus pro expressis, quomodocumque reseruatis, in foro conscientiæ, & hac vice tantum absoluere, & liberare valeant; & insuper vota quæcumque (religionis, & castitatis exceptis) in alia pia & salutaria opera commutare, iniuncta tamen eis & eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus pœnitentia salutari, aliisque eiusdem Confessarij arbitrio iniungendis.

Iubilæum vbique publicandum. §. 4. Quapropter tenore præsentium in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, atque mandamus omnibus & quibuscumque venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ecclesiarum Prælatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum, vbicumque existentibus, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel iis deficientibus, illis qui curam animarum exercent, vt cùm præsentium litterarum transumpta, aut exempla, etiam impressa, acceperint, illa statim absque vlla mora, retardatione, vel impedimento per suas Ecclesias, & Diœceses, Prouincias, Ciuitates, Oppida, Terras, & loca publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent. Non intendimus autem per præsentes super aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquo modo contracta dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi, seu inhabilitandi, & in pristinum statum restituendi, etiam in foro conscientiæ, neque etiam easdem præsentes iis, qui à Nobis, & Apostolica Sede, vel ab aliquo Prælato, seu Iudice ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliàs in sententias & censuras incidisse declarati, vel publicè denunciati fuerint, nisi intra tempus dictarum duarum hebdomadarum satisfecerint, aut cum partibus concordauerint, vllo modo suffragari posse, aut debere.

Contrariis derogat. §. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinatio

nationibus Apostolicis, præsertim quibus facultas absoluendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reseruatur, vt nec etiam similes, vel dissimiles Indulgentiarum, & facultatum huiusmodi concessiones, nisi de illis expressa mentio, aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regula nostra de non concedendis indulgentiis adinstar, ac quorumcunque Ordinum, & Congregationum, siue Institutorum regularium, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eisdem Ordinibus, Congregationibus, & Institutis, illorumque personis quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis, ac formam in eis traditam pro seruata habentes, hac vice specialiter, nominatim & expressè ad effectum præmissorum derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem adhiberi mandat.

§. 6. Vt autem præsentes nostræ, quæ ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam faciliùs deueniant, volumus, vt earumdem præsentium transumptis, vel exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, vbique locorum, & gentium eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 1. die 16. Iun.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Iunij 1670. Pontificatus nostri anno primo.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1670. Indictione octaua, die verò 16. mensis Iunij, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & Domini nostri D. Clementis Diuina Prouidentia Papæ X. anno eius primo, supradictum Breue affixum, & publicatum fuit ad Valuas Basilicæ Lateranensis, Principis Apostolorum, & Sanctæ Mariæ Maioris de Vrbe, & in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Franciscum Perinum Apost. Cursorem.

Petrus Macheratus Curs. Mag.

VII. Constitutio in qua Regularium priuilegia quoad prædicationem Verbi Dei & Sacramenti Pœnitentiæ administrationem declarantur.

De hac materia vide Conc. Trid. sess. 23. cap 15. & sess. 24. cap 4. & Gregorij XV. Constit. Inscrutabili, *vbi plura ad rem videre poteris.*

Edita An. D. 1670.

CLEMENS EPISCOPVS Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SVperna magni Patrisfamilias præordinatione creditum Nobis vniuersalis Ecclesiæ mysticum agrum circumspecta prouidentia custodire, atque excolere (quantum ex alto conceditur) satagentes animum in eas curas libenter intendimus, quibus valeant dissidia inter villicos, & operarios componi, iurgia tolli, scandalis, atque offensionibus aditus præcludi; vt quibus vna fides, vna Mater Ecclesia, & vnus Dominus, qui charitas est, & pacis cogitans cogitationes; fiat etiam cor vnum, atque anima vna: sic etenim euulsis opportunè zizaniis, dum plantamus, & rigamus, incrementum dabit Deus. Quo benedicente messis multa fructu centesimo cœleste in horreum congregabitur.

Statutum Concilij Trid. de Regular.

§. 1. Sanè cum Sacri Concilij Tridentini decretis prouidè statutum fuerit, vt Regulares cuiuscumque Ordinis, nisi à suis Superioribus de vita, moribus, & scientia examinati, & approbati fuerint, ac de eorum licentia, etiam in Ecclesiis suorum Ordinum prædicare non possint; cum qua licentia personaliter se coram Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur, antequam prædicare incipiant: In Ecclesiis verò, quæ suorum Ordinum non sunt, vltra licentiam suorum Superiorum etiam Episcopi licentiam gratis ab eo dandam habere teneantur, sine qua in ipsis Ecclesiis non suorum Ordinum nullo modo prædicare possint. Atque vt nullus sæcularis, siuè Regularis etiam in Ecclesiis suorum Ordinum contradicente Episcopo prædicare præsumat. Itidemque cùm nullus Sacerdos Regularis possit confessiones sæcularium etiam Sacerdotum audire, nec ad id idoneus reputari, nisi aut Parochiale beneficium obtineat, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut aliàs idoneus iudicetur: Et approbationem, quæ gratis detur, obtineat, priuilegiis, & consuetudine quacumque non obstantibus. Innotuit nobis dubitationes nonnullas circa benedictionem, licentiam, contradictionem, examen, & approbationem eiusmodi in aliquibus Diœcesibus excitatas fuisse, ex quibus controuersiæ, & dissensiones permultæ in diem subsequi possent occasione priuilegiorum, quæ per Sedem Apostolicam religiosis Ordinibus concessa fuerunt.

§. 2. Nos attendentes, quod aliàs diuersis temporibus prædictæ dubitationes, & controuersiæ nonnullis prædecessorum nostrorum Summorum Pontificum Constitutionibus, earumque declarationibus definitæ fuerint; Eiusmodi definitiones in vnum collectas, vt magis, magisque dissensionum tollantur semina, & in posterum firmior in agro Dominico pax Christi floreat, pro summo, quo fungimur, Apostolatus officio nouis Apostolicis literis muniendas duximus, & roborandas. Itaque de consilio nonnullorum Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum pietate, doctrina, & prudentia præstantium, & matura deliberatione nostra, atque ex certa scientia, hac generali, & perpetuò valitura Constitutione decernimus, & declaramus.

Regulares ab Episcopo benedictionem petere tenentur.

§. 3. Regulares, qui in Ecclesiis sui Ordinis prædicare voluerint, teneri ab Episcopo Diœcesano benedictionem petere: Prædicare tamen posse, quamuis illam non obtinuerint. Quod si Episcopus benedictionem nedum non concesserit, sed etiam contradixerit, nec in prædictis quidem Ecclesiis licere Regularibus prædicare; Eosque contrauenientes ab illo tanquam Sedis Apostolicæ Delegato censuris, aliisque pœnis Ecclesiasticis in vim Constitutionis fel. record. Gregorij XV. prædecessoris nostri, incipientis: Inscrutabili Dei prouidentia, coërceri, & puniri posse. Episcopum tamen absque iusta, & rationabili causa contradicere non debere. Et huiusmodi benedictionem teneri etiam Regulares petere, si in quibuscunque Oratoriis sui Ordinis sermonem coram populo, vel in Ecclesiis, aut ad Crates Monasteriorum Sanctimonialium eorum iurisdictioni subiectarum, licet clausis ianuis, & nullus Sæcularis ibi intersit, habere voluerint. Posse autem Episcopum licentiam concessurum Regularibus in Ecclesiis, quæ suorum Ordinum non sunt, prædicare volentibus illos, quamvis ab Vniuersitatibus, aut à Magistratibus laïcis nominatos, etiamsi Episcopi Antecessores per tempus immemorabile hanc licentiam absque examine concedere consueuerint, quoad doctrinam examinare, si ita ipsius arbitrio, quod moderatum, & discretum esse debet, visum fuerit. Et licentiam prædicandi semel iisdem concessam ob rationabiles causas, licet occultas, prædicationem tamen concernentes, suspendere. Non posse tamen Episcopum generatim prohibere Regularibus, quin in Ecclesiis suorum Ordinum prædicent.

Quid de Confessariis ab vno Ordinario approbatis.

§. 4. Ad hæc Religiosos ab Episcopo ad confessiones sæcularium in sua Diœcesi audiendas approbatos,

non

non posse in alia Diœcesi eas absque Episcopi Diœcesani approbatione audire, quamvis pœnitentes subditi sint eius Episcopi, a quo ipsi Religiosi iam fuerant approbati. Et generaliter approbatos ab Episcopo ad personarum sæcularium confessiones audiendas, nequaquam censeri approbatos ad audiendas confessiones Monialium sibi subiectarum, sed egere quoad hoc speciali Episcopi approbatione: atque approbatos pro audiendis confessionibus Monialium vnius Monasterij minimè posse audire confessiones Monialium alterius Monasterij. Itidemque Confessores extraordinarios semel deputatos, atque approbatos ab Episcopo ad Monialium confessiones pro vna vice audiendas, haud posse expleta deputatione in vim approbationis huiusmodi illarum confessiones audire, sed toties ab Episcopo esse approbandos, quoties casus deputationis contigerit. Cæterum in Monasteriis, ac etiam Collegiis, vbi iuxta Regularia instituta viuitur, posse tam Prælatos Regulares, quam Confessores Regularium eorumdem Monasteriorum, seu Collegiorum audire confessiones illorum sæcularium, qui inibi sunt verè de familia, & continui commensales; non autem illorum, qui tantum ipsis deseruiunt. Illos autem Religiosos, qui ad confessiones audiendas idonei generaliter reperti fuerint, ab Episcopis generaliter quoque, & indistinctè absque aliqua limitatione temporis, certorumque locorum, aut generis personarum in Diœcesi propria admittendos: quoad cæteros verò, qui non adeò idonei reperiuntur, si petierint se admitti, arbitrio Ordinariorum relinqui, ipsos cum limitata facultate, prout eisdem Ordinariis magis expedire videbitur, probare, & admittere, semel autem simpliciter approbatos posse in Diœcesi Episcopi approbantis quovis anni tempore, etiam Paschali, & quorumcumque etiam infirmorum confessiones audire absque vlla Parochorum, vel ipsius Episcopi licentia. De qua tamen confessione teneri dictos Religiosos eorumdem Infirmorum Parochum illicò certiorem reddere. Et hoc posse illis ab Episcopo sub pœna suspensionis à facultate audiendi confessiones præcipi: Sufficere tamen, vt certioratio huiusmodi fiat saltem per scripturam apud ipsum Infirmum relinquendam.

Constitutioni Omnis utriusque sexus, in quantum satisfieri censendum sit, declaratur.

§. 5. Et eos, qui dictis Religiosis simpliciter approbatis Paschali tempore confessi fuerint, Constitutioni, quæ incipit: Omnis vtriusque sexus, quoad Confessionem dumtaxat satisfecisse censendos. Regulares verò ad eiusmodi confessiones audiendas præuio examine simpliciter, & absque vlla temporis præfinitione ab ipsomet Episcopo: secus autem ab eius Vicario, aut ab antecessoribus Episcopis approbatos non posse ab eodem, qui sic approbauit, iterum examinari, aut ab eisdem Confessionibus audiendis suspendi; seu licentias illi concessas reuocari, nisi noua superueniente causa, quæ ipsas Confessiones concernat. De qua tamen haud necessarium esse, vt in actis constet; nec eam teneri Episcopum ipsis Regularibus significare, sed Sedi Apostolicæ dumtaxat, vbi eam sibi aperiri postulauerit.

Regulares approbati, ob scandalum possunt suspendi.

§. 6. Porrò si Regulares cum scandalo, aut aliàs inhonestè viuant, vel aliquod delictum committant, per quod rationabili Episcopi iudicio videantur à Confessionibus suspendendi, in quo ipsius Episcopi conscientiam oneratam esse volumus, cùm præcipua Ministri Sacramenti pœnitentiæ qualitas sit vitæ integritas, ac morum honestas, vtique eam causam ad Confessionis ministerium pertinere, ac proinde nihil obstare, quominus ob eam possit Episcopus Regulares à semetipso approbandos suspendere, aut repellere à Confessionibus audiendis: Attamen Confessiones audiendi facultatem omnibus simul vnius Conuentus Regularibus Confessoribus adimi ab Episcopo inconsulta Sede Apostolica nullatenus posse. Ex facultatibus per Mare Magnum, aliave priuilegia Regularibus cuiuscumque Ordinis, Instituti, aut Societatis, etiam Iesu concessis factam eis non esse potestatem absoluendi in casibus ab Episcopo sibi reseruatis. Et per confirmationes dictorum priuilegiorum, quas Regulares à Sede Apostolica post Sacrum Concilium Tridentinum obtinuerunt, nequaquam reuixisse priuilegia prius ab eodem Concilio, aut deinde Apostolicis etiam Decretis sublata, atque extincta, si quæ habebant, absoluendi a casibus Episcopo reseruatis.

§. 7. Et habentes facultatem absoluendi ab omnibus casibus Sedi Apostolicæ reseruatis, non ideò a casibus Episcopo reseruatis posse absoluere. Posse autem Regularem Confessorem in ea Diœcesi, in qua est approbatus, confluentes ex alia Diœcesi à peccatis in ipsa reseruatis, non autem in illa, vbi idem Confessor est approbatus, absoluere, nisi eosdem Pœnitentes nouerit in fraudem reseruationis ad alienam Diœcesim pro absolutione obtinenda migrasse: Vigore supradictorum priuilegiorum nequaquam licere Regularibus etiam satisfacta parte absoluere Pœnitentes a censuris quoad externum, & iudiciale forum, & absolutos ab eis in foro Pœnitentiali, vtique non censeri absolutos in exteriori iudicio, & contentioso. Quinimò Censuris Ecclesiasticis irretitos, & denunciatos ab Episcopis cogi posse gerere se pro talibus etiamsi à Regularibus fuerint absoluti. Quoties exhibitis aliquibus Regularium Apostolicis Priuilegiis coram Episcopo, ab eo iudicetur ipsa non suffragari casui, de quo agitur: Si dictorum Priuilegiorum verba obscura sint, & ambigua, non esse ad Metropolitanum prouocandum, sed cum eius sit interpretari, cuius est condere: dictorum priuilegiorum interpretationem Sedis Apostolicæ iudicio, prout aliàs Constitutione Prædecessoris nostri fel. recordationis Clem. IV. statutum fuit, esse requirendum.

Decretum irritans.

§. 8. Decernentes, sic & non aliàs per quoscumque Iudices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate, & dignitate fungentes, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, & Nuncios, & quosvis alios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere. Irritum quoque, & inane quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 9. Non obstantibus quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in fauorem quarumcumque personarum, atque quorumvis Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militarium, etiam S. Ioannis Hierosolymitani, Congregationum Societatum etiam Iesv, ac cuiusvis alterius Instituti, etiam necessariò, & in indiuiduo exprimendi, Monasteriorum, Conuentuum, Capitulorum, Ecclesiarum, & aliorum quorumcunque, tam Sæcularium, quam Regularium locorum, necnon illorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, vel consuetudinibus, etiam immemorabilibus, exemptionibus quoque indultis, & priuilegiis etiam in corpore iuris clausis, aut ex causa, & titulo oneroso, vel in limine fundationis concessis, etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut alias nuncupatis. Conseruatorum deputationibus, eorumque, atque aliis inhibitionibus, quibus Episcopi deserre minimè teneantur, & quibusvis aliis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut aliàs quomodolibet etiam per viam communicationis, seu extensionis côcessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis quoad ea, quæ eisdem præsentibus aduersantur, aliàs in suo robore

permanſuris, harum ſerie ſpecialiter, & expreſsè derogamus, cæteriſque contrariis quibuſcunqoe.

Conſtitutionē iubet publicari.

§. 10. Cæterùm quia difficile foret præſentes literas ad ſingula quæque loca deferri, vt eæ tamen omnibus innoteſcant, mandamus illas ad Valuas Eccleſiæ Lateranenſis, & Baſilicæ Principis Apoſtolorum de Vrbe, atque Cancellariæ Apoſtolicæ, & in Acie Campi Floræ affigi, & publicari.

Tranſumptis fidem adhiberi iubet.

§. 11. Volentes, quod earumdem præſentium literarum tranſumptis, etiam impreſſis, manu tamen alicuius Notarij publici ſubſcriptis, & ſigillo Prælati, ſeu perſonæ in Eccleſiaſtica dignitate conſtitutæ munios in iudicio, & extra illud, vbi opus fuerit, eadem protſus fides adhibeatur, quæ ipſis originalibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam noſtrorum Decreti, Declarationis, Derogationis, Mandati, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.

D.P. An. 1. die 21. Iunij.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1670. Vndecimo Kalendas Iulij, Pontificatus noſtri anno primo.

Publicatio in Vrbe.

Anno à Natiuitate Domini Noſtri Ieſu Chriſti milleſimo ſexenteſimo ſeptuageſimo, Indictione octaua, die verò ſecunda menſis Auguſti, Pontificatus autem Sanctiſſimi in Chriſto Patris, & Domini Noſtri Domini Clementis Diuina Prouidentia Papæ X. anno eius primo. Præſens Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Eccleſiæ Lateranenſis, Baſilicæ Principis Apoſtolorum, & Cancellariæ Apoſtolicæ, & in acie Campi Floræ, locis ſolitis, & conſuetis Vrbis per me Hilarium Centellum Sanctiſſ. D. N. Papæ Curſ.

Petrus Marcheratus Mag. Curſ.

VIII. Confirmatio Decretorum S. R. E. Cardinalis Barberini, in fauorem Pictorum, & aliorum Academiæ S. Lucæ legitimè aggregatorum emanata, pro exactione taxæ, eiuſdemque pro annatis decurſis, & non ſolutis reductione.

Edita A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filij Officiales Eccleſiæ, & Academiæ Sancti Lucæ Pictorum, Sculptorum, & Architectorum de Vrbe, quod Venerabilis Frater noſter Franciſcus Epiſcopus Oſtienſis Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis Barberinus nuncupatus, Sacri Venerabilium fratrum noſtrorum eiuſdem S. R. E. Cardinalium Collegij Decanus, cui fel. recor. Clemens Papa IX. Prædeceſſor noſter in Signatura ſuæ Gratiæ commiſerat, vt ſuper exactione taxæ iuxta ordinationem rec. mem. Vrbani VIII. Prædeceſſoris pariter noſtri à publicis venditoribus picturarum, & ſculpturarum in Vrbe prædicta ſoluendæ arbitrio ſuo prouideret, nonnulla decreta edidit tenoris, qui ſequitur, videlicet.

Decretum Card.

§. 1. Fidem facio per præſentes ego Notarius publicus infraſcriptus, qualiter die 7. Octob. 1669. coram Eminentiſſ. & Reuerendiſſ. D. Card. Franciſco Barberino Iudice Commiſſario pro Venerabili Eccleſia, Confraternitate, & Academia S. Lucæ Vrbis, DD. Pictorum, Sculptorum, & Architectorum principalibus contra infraſcriptos ex aduerſo principales, videlicet DD. Ioſephū Conſtantinum, Ioannem Petrum Berrettum, Laurentium Caſtruccium, Ioannem de la Riuiera, Aloyſium Pileport, Peregrinum Perium, Ioannem Andream Magneſium, Carolum Pratam, Vincentium Felicium, Georgium Perannum, Paulum Plineenſem, Andream Scottum, & Franciſcum Perſichellum, hos duos ex aduerſo principales, ac Procuratores Deputatos Vniuerſitatis Regatteriorum Vrbis ex aduerſo principalium, Nicolaum Patronum, & D. Nicolaum Gallum Procuratorem prædictorum Ioſephi Conſtantini, Ioannis Petri Berrettæ, & omnium aliorum litis conſortium ex aduerſo principalium, Segnius Sanctiſſimi Domini Noſtri Papæ Curſor retulit in ſcriptis ſe die 5. huius perſonaliter ſupradictos D. Nicolaum Gallum, Andream Scottum, Franciſcum Perſichellum, Nicolaum Patronum, Aloyſium Pileport, Ioannem Petrum Berrettam, Ioſephum Conſtantinum, & Laurentium Caſtruccium, ac domi dimiſſa copia alios citaſſe ad comparendum coram Eminentiſſimo Domino die prima Iuridica hora ſolitæ audientiæ, & audiendum eius voluntatem, & loco voluntatis videndum per eundem Eminentiſſimum Dominum capi quamcunque prouiſionem, ſeu quodcumque decretum neceſſarium, & opportunum fieri, & interponi ad primam diem inſtantibus etiam principalibus, ſiue, &c. Relatione facta comparuit D. Franciſcus Chiriacus Procurator, & petiit, vt ſupra, omni, &c.

Taxa pro annatis decurſis, & non ſolutis reductio.

§. 2. Ex tunc Eminentiſſimus, & Reuerendiſſimus Dominus pluries partibus auditis vtendo facultatibus ſibi à Sanctiſſimo Domino Noſtro in commiſſione, de qua in actis conceſſis, Taxam annuorum ſcutorum decem in Breui ſan. mem. Vrbani VIII. contentam quoad Coronarios pro annatis decurſis, & non ſolutis reduxit, & reducit ad annua ſcuta tria monetæ pro quolibet, qui picturas vendiderit, & pro qualibet apotheca, & in futurum mandauit, & mandat ſolui per eoſdem Coronarios, qui picturas vendunt collectiuè annua ſcuta vigintiquinque monetæ inter eos diuidenda, & ratam ſemeſtruatim ſoluendam, cum hoc tamen quod teneantur, & obligati ſint conſtituere collectorem, qui onus exigendi prædicta ſcuta vigintiquinque in ſe ſuſcipiat, illaque, ſeu ratam ſcutorum duodecim cum dimidio Eccleſiæ, & Academiæ prædictæ ſoluendi, & quatenus huiuſmodi collectorem conſtituere, vel creare noluerint, ſeu neglexerint, vel idem collector non ſoluerit, tunc & eo caſu teneantur, & obligati ſint in ſolidum pro dicta ſolutione annuorum ſcutorum vigintiquinque, vel teneantur ſoluere pro dicta taxa ſcuta tria quolibet anno, & pro qualibet apotheca arbitrio Academiæ prædictæ, hac tamen lege, quod dicti Coronarij retineant, & vendant ſolommodo picturas adaptatas ornamentis per ipſos fieri ſolitis, & non alterius qualitatis, ſeu magnitudinis.

Reductio pro Regatteriis, eorumque in caſu tranſgreſſionis pœna.

§. 3. Quo verò ad Propolas, qui picturas, ſeu ſculpturas cuiuſvis generis retinuerint, & vendiderint, pro annatis decurſis, & non ſolutis, eandem taxam annuorum decem reduxit, & reducit ad annua ſcuta tria pro quolibet, & qualibet apotheca, & in futurum pro eadem taxa mandauit ſolui per Vniuerſitatem Regatteriorum, ac reſpectiuè per Camerarium, & Officiales pro tempore annua ſcuta quinquaginta, & ſic ſcuta viginti quinque pro quolibet ſemeſtri inter eos diuidenda, & exigenda a quolibet Ragetterio picturas, ſeu ſculpturas vendente, dummodo tamen dicti Propolæ, ſeu Regatterij, vel quilibet illorum non retinuerint, nec vendiderint, ac in futurum non retineant, nec vendant picturas, ſeu ſculpturas nouas, illaſque ad effectum vendendi emant, vel fieri curent. Et ſi dicti Coronarij, & Regatterij, vel quilibet eorum circa venditionem picturarum, ſeu ſculpturarum non ſe continuerint, & in futurum non ſe contineant modo, & forma præmiſſis, eo caſu voluit, & mandauit, ac vult, & mandat per quemlibet tranſgreſſorem (ſaluis taxis collectiue, vt ſupra ſtabilitis) ſolui ſcuta ſex quolibet anno, & pro qualibet apotheca.

Reductio pro lapidicidis, calceolariis, ſtuccatoribus &c.

§. 4. Quo verò ad alios, nempè lapidicidas, calceolarios, colorum venditores, barbitonſores, ſutores, ſtuccatores, onus depingi faciendi in ſe ſuſcipientes, miniatores, & alios cuiuſcumque artis, ſeu profeſſionis, ac alterius cuiuſcumque conditionis, & qualitatis, apothechas picturarum, ſeu ſculpturarum cuiuſvis generis retinentes, vel illas quouis alio modo venales exponentes, ſeu etiam priuatim vendentes, eandem taxam an-

nuorum

annuorum scutorum decem in prædicto breui san. mem. Vrbani VIII. contentam, tam pro annatis decursis, & non solutis, quàm in futurum decurrendis reduxit, & reducit ad annua scuta sex pro qualibet apotheca. Ad quam summam annuorum scutorum sex monetæ ad formam consensus Congregationis generalis teneri voluit, & declarauit, ac vult, & declarat etiam ipsos Academicos in nobili Academia prædicta descriptos, ac quoscunque alios eiusdem S. Lucæ Archiconfraternitati quomodolibet aggregatos, qui apothecas picturarum, vel sculpturarum retinuerint, vel dictas picturas, seu sculpturas venales exposuerint, ac in futurum retinebunt, vel illas quovis modo venales publicè exponent, & ita, &c. non solum, &c. sed & omni, &c. Franciscus Cardinalis Barberinus Protector.

Aliud decretum Card. de annatis decursis, & non solutis.

§. 5. Item qualiter die 4. Decembris 1629. coram eodem Eminentiss. & Reuerendiss. D. Cardinali Francisco Barberino pro Venerabili Ecclesia, & Academia S. Lucæ DD. Pictorum, Sculptorum, & Architectorum Vrbis principalibus contra infrascriptos ex aduerso principales, videlicet DD. Laurentium Castruccium, Ioannem de la Riuiera, Vincentium Felicium, Georgium Perannum, Ioannem Petrum Betrettam, Peregrinum Perium, Ioannem Andream Magnesium, Carolum Pratam, Paulum Plincesnem, Aloysium Pileport, Nicolaum Patronum, D. Nicolaum Gallum Procuratorem dicti Ioannis Petri Berrettæ, & aliorum litis consortium ex aduerso principalium Segnius Sanctiss. D. N. Papæ Cursor retulit in scriptis se die iij. huius do. dim. copia eosdem citasse ad comparendum coram Eminentissimo Domino die Martis loco solitæ audientiæ, & deducendum quicquid volunt, & possunt, & informandum necnon videndum per Eminentissimum Dominum fieri quodcunque decretum necessarium, & opportunum, instantibus eisdem principalibus, siue, &c. Relatione facta comparuit D. Franciscus Chiriacus Procurator supradictarum Ecclesiæ, & Academiæ Sancti Lucæ, & petiit vt supra, omni, &c. ex tunc Eminentissimus, & Reverendissimus Dominus taxam annuorum scutorum decem in Breui san. mem. Vrbani VIII. demandatam, & in decreto per Eminentiam suam facto sub die 7. Octobris proximi præteriti in vim commissionis Sanctissimi ex plena Signatura Gratiæ sibi directæ redactam ad annua scuta sex, tam pro annatis decursis, quàm in futurum decurrendis quoad pictores, seu alios legitimè Academiæ S. Lucæ aggregatos, qui apothecas sculpturarum, seu picturarum retinuerunt, & retinent pro annatis decursis, & non solutis, tantummodò reduxit, & reducit ad iulios quatuor cum dimidio pro quolibet, & qualibet apotheca, & concessit facultatem Congregationi secretæ eiusdem Academiæ cum aliis omnibus circa annatas decursas, & non solutas concordandi, seu R. P. D. Carpineo, provt ei videbitur, circa dictas annatas decursas, & non solutas prouidendi, in reliquis, & quoad alios in omnibus, & per omnia confirmauit, & confirmat supradictum decretum, & taxam vt supra moderatam in futurum mandauit solui de semestri in semestre. Et quoad Regatterios, quatenus eorum Vniuersitas recuset soluere pro dicta taxa annua scuta quinquaginta collectiuè, mandauit, & mandat per eorum quemlibet, & pro qualibet apotheca solui annua scuta tria de semestri in semestre, quatenus non vendant picturas nouas, nec se diuersimodè contineant, quàm in prædicto decreto fuit prouisum, & ita, &c. non solùm, &c. sed omni, &c. & aliàs provt latiùs in supradicto decreto per dictum Eminentiss. D. Cardinalem subscripto in folio, quod mihi Notario consignauit tenoris, &c. & aliàs provt latiùs in actis meis, &c. ad quæ, &c. In quorum fidem, &c. Datum hac die 19. Dec. 1669. Ita est. Ioseph Morus Curiæ Capitolij Not.

Eorum reductio.

Pontifex supradicta decreta approbat & confirmat.

§. 6. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dicti Exponentes decreta huiusmodi, quo firmiùs subsistant, & seruentur exactiùs, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desiderent: Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati: Decreta præinserta à memorato Francisco Cardinale facta, vt præfertur, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§. 7. Decernentes easdem præsentes literas, ac decreta præinserta semper firma, valida, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 8. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis, quibuscunque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 3. Iulij 1670. Pontificatus nostri anno primo.

D. P. An 1. die 3. Iulij.

Extensio concessionis Officij, & Missæ B. Rosæ de Sancta Maria, Tertij Ordinis Sancti Dominici pro vniuerso Clero Regnorum Poloniæ, Ducatu Lituaniæ, &c. IX.

Beatorum Albo adscripsit Rosam, eique Officium, & Missam decreuit Clement IX. Const. 18.

Indultum Clem. IX.

§. 1. ALiàs fel. record. Clemens Papa IX. sub data 14. Septembris 1668. concessit Vniuerso Americæ, & Indiarum Clero, tum Sæculari, tum Regulari vtriusque sexus cuiuscunque Prouinciæ, seu districtus, quod perpetuis futuris temporibus die 26. Augusti quotannis sub Ritu duplici recitetur Officium, & Missa celebretur de Beata Rosa à S. Maria Limensi Virgine Tertiæ Regulæ S. Dominici, iuxta rubricas Breuiarij, & respectiuè Missalis Romani.

Illius amplatio.

§. 2. Anno deinde sequenti 1669. die 30. Octobris idem Pontifex hoc suum Indultum benignè extendit in perpetuum ad vniuersum Sæcularem pariter, ac Regularem Clerum Hispaniarum. Denique post acceptam notitiam, quod præmemorata Virgo Rosa iam omnium vbique Populorum solenni plausu deuotissimè honorata vtrumque, tam veterem, quàm nouum Orbem in dies odoris sui fragrantia magis, magisque implebat, idem Sanctissimus hoc ipsum Indultum clementer ampliando, die 9. Nouembris eiusdem anni 1669. Vniuerso Sæculari, & Regulari Clero vtriusque sexus in omnibus Augustissimo Imperatori, Regi Catholico, Domuique Austriacæ subiectis Regionibus, Prouinciis, Regnis, atque Domaniis vbiuis locorum constituto Paternè concessit vt supra, quod nempè singulis annis die 26. Augusti perpetuis futuris temporibus sub præfato Ritu duplici recitetur officium, & celebretur Missa de eadem Beata Rosa.

Extensio concessionis de qua in rub.

§. 3. Porrò Sanctiss. D. N. Clemens Papa X. habita pariter notitia communis illius deuotionis, qua totius Regni Poloniæ, magni Ducatus Lithuaniæ, Ditionum Russiæ, atque Borussiæ, aliarumque dictæ Coronæ subditarum Regionum Fideles venerationi eiusdem B. Rosæ afficiuntur, instantiis Eminentiss. D. Card. Vrsini exoratus illud ipsum Prædecessoris sui indultum benignissimè extendit ad vniuersum pariter vtriusque sexus tam Sæcularem, quam Regularem Clerum Poloniæ, Lithuaniæ, Russiæ, Borussiæ, cæterorumque Dominiorum ad Poloniæ Coronam pertinentium, concedens eidem vniuersaliter, & in perpetuum, quod quotannis die 26. Augusti sub Ritu duplici peragat Officium, & Missam de B. Rosa à S. Maria iuxta rubricas Missalis, & Breuiarij Romani. *Contrariorum derogatio.* Quibuscumque in contrarium non obstantibus. Hac die 26. Iulij 1670.

M. Episc. Portuensis Card. Ginettus.

Loco † sigilli.

Bernardinus Casalius S. Rit. Congr. Secr.

Edita An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alia extensio eiusdem Officij, &c. pro Regnis, & Dominiis Serenissimo Regi Catholico subiectis, necnon Aug. Imper. & Domus Austriacæ.

Exordium. 1 QVæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris ad augendam in terris venerationem Sacrarum Virginum, quas cœlestis sponsus virtutum omnium splendore fulgentes ad æternæ Beatitudinis nuptias euexit, rectè atque ordine facta esse noscuntur, ea nos Pastoralis charitatis studio libenter ampliamus, sicut pia Orthodoxorum Regum vota flagitant, & nos re maturè perpensa Dei gloriæ, ipsarumque Sacrarum Virginum honori, & spirituali fidelium ædificationi conducibile fore in Domino arbitramur. Alias siquidem emanarunt à felic. rec. Clemente Papa IX. Prædecessore nostro literæ in simili forma Breuis tenoris qui sequitur, videlicet.

Tenor breuis Clem. IX.

§. 1. Clemens Papa IX. Ad perpetuam rei memoriam. Redemptoris, & Domini Nostri Iesu Christi, qui Sacras Virgines, Sponsas suas, floribus multipliciter virtutum decoratas immarcescibilis Gloriæ præmiis donat in Cœlis, vices (licet immeriti) gerentes in terris, pia fidelium, præsertim Catholicorum Regum vota, ad augendam illarum venerationem laudabili studio tendentia libenter exaudimus, ac fauoribus, & gratiis prosequimur opportunis. Aliàs siquidem diligentissimè discussis, atque perpensis per Congregationem Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum processibus de Sedis Apostolicæ licentia confectis super vitæ sanctitate, & virtutibus in gradu Heroïco, quibus Serua Dei Rosa de S. Maria Virgo Limana Tertij Ordinis S. Dominici multipliciter claruisse, necnon miraculis, quæ ad eius intercessionem à Deo patrata fuisse asserebantur, cum Congregatio prædicta coram nobis constituta vnanimiter censuisset quandocumque nobis videretur ad solennem eiusdem Seruæ Dei Rosæ Canonizationem, iuxta Ritum eiusdem S. R. E. tutò posse deueniri, interim verò indulgeri, vt in toto orbe terrarum Beata nuncuparetur, nos piis, atque enixis charissimi in Christo Filij Nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, ac charissimæ in Christo filiæ nostræ Mariannæ Reginæ Viduæ eiusdem Genitricis, & totius Ordinis S. Dominici supplicationibus nobis super hoc humiliter porrectis benignè inclinati, de prædictorum Cardinalium consilio, & vnanimi assensu, auctoritate Apostolica indulsimus, vt memorata Dei Serua Rosa de S. Maria in posterum Beatæ nomine nuncuparetur, eiusque corpus, & Reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in Processionibus circumferenda) exponerentur: Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornarentur, atque de ea sub ritu duplici recitaretur Officium, & Missa celebraretur de Virgine non Martyre singulis annis iuxta rubricas Breuiarij, & Missalis Romani die 26. Augusti, quæ prima est non impedita post diem 24. eiusdem mensis, qua spiritum Creatori reddidit: hæc verò in locis dumtaxat infrascriptis, nempè in Ciuitate, & Diœcesi Limana, ac in vniuerso Ordine S. Dominici, tam Fratrum, quàm Monialium, & quantum ad Missas attinet, etiam à Sacerdotibus confluentibus, prout in nostris desuper in simili forma Breuis, die 12. Februarij proximè præteriti expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, vberiùs continetur. Cum autem, sicut prædictorum Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ nomine per dilectum filium nobilem virum modernum Marchionem de Astorga eiusdem Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem nobis nuper expositum fuit, ipsi Carolus Rex, & Marianna Regina pro peculiari eorum erga B. Rosam prædictam deuotionis affectu, ac vt spirituali Populorum Americæ, vnde nouus ille Flos Ecclesiam vniuersam suaui Christi odore recreans prodiit, consolationi, atque ædificationi peramplius consulatur, indultum prædictum opportunè à nobis extendi, & ampliari plurimum desiderent: Nos laudabilia eorundem Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ erga res sacras studia plurimum in Domino commendantes, piisque eorum precibus fauorabiliter annuere Paterna benignitate cupientes, vt de cætero perpetuis futuris temporibus ab vniuerso Clero, tam Sæculari, quàm Regulari, quarumcunque Prouinciarum, & Regionum Americæ, & Indiarum dicto Carolo Regi subiectarum, Officium, & Missa de eadem B. Rosa, seruata tamen in omnibus, & per omnia prædictarum literarum nostrarum forma, & dispositione, recitari, & celebrari respectiuè liberè, & licitè possit, & valeat, dicta auctoritate tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ in eisdem literis nostris volumus non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 2. Volumus autem, vt ipsis præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ab omnibus, & vbique, tam in iudicio, quàm extra illud habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 14. Septemb. 1668. Pontificatus nostri anno secundo.

Extensio de qua in rubr.

§. 3. Cum autem, sicut prædictus Marchio de Astorga dicti Caroli Regis pariter apud Nos, & Sedem Apostolicam Orator, memoratorum Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ viduæ nomine nobis nuper exponi fecit, prædicta Rosa de S. Maria iam omnium vbique Populorum solenni plausu deuotissimè honorata, vtrumque, tam veterem, quàm nouum Orbem sui odoris fragrantia in dies magis, magisque impleat, cupiantque propterea dicti Carolus Rex, & Marianna Regina pro singulari eorum erga eandem B. Rosam deuotione, indultum à prædicto Prædecessore per literas præinsertas concessum ad confouendam, promouendamque fideliũ pietatem opportunè à nobis extendi, & ampliari: Nos enixis, deuotisque eorumdem Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ precibus nobis super hoc humiliter porrectis paterna benignitate annuentes, ac memorati Clementis prædecessoris vestigiis inhærentes, vt de cætero perpetuis futuris temporibus ab vniuerso Clero, tam sæculari, quàm Regulari vtriusque sexus per omnes Prouincias, Regna, Status, Regiones, & Dominia vbiuis locorum dictis Carolo Regi, & charissimo in Christo filio nostro Leopoldo Romanorum Regi Illustri in Imperatorem electo, Domuique Austriacæ subiecta, Officium, & Missa de memorata B. Rosa Virgine Limana Ord. S. Dominici quotannis die 26. Augusti sub ritu duplici, iuxta Rubricas Breuiarij, & Missalis Romani, recitari, & celebrari respectiuè liberè pariter, & licitè valeat, auctoritate prædicta tenore præsentium concedimus similiter, & indulgemus.

Derogatio contrariorũ.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ dictus Clemens prædecessor in suis literis prædictis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 5. Cæterum

Transumptorum fides. §.5. Cæterum volumus pariter, vt earundem præsentium literarum transumpris, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ab omnibus, & vbique, tam io iudicio, quàm extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 1. d. e 12. Aug. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annunnllo Piscatoris, die 11. Augusti 1670. Pontificatus Nostri anno primo.

Con:essio vt in toto Orbe Terrarum celebrari posit Missa Beatæ Rosæ ex voto, vel deuotione.

CRescente in dies mirabili Populorum deuotione erga Beatam Rosam de S. Maria Virginem Limensem ex Tertio Ordine S. Dominici, ac virtutum illius fragrantia sese latius quaquauersus diffundente, Sanctissimus D. N. Clemens Papa X. admissis Excellentissimi D. Oratoris Marchionis de Astorga instantiis ex nomine Catholicæ Maiestatis sibi porrectis, Vniuerso, tam sæculari, quàm regulari Clero per totum Terrarum Orbem benignè indulsit pro futuris perpetuis temporibus, quod de prædicta B. Rosa possit vbique in Ecclesiis quorumcunque, tum regularium, tum sæcularium celebrare Missam per anni circulum, siue ex voto, siue ex libera deuotione, iuxta Rubricas, ac dispositionem Missalis Romani, tametsi nondum prædicta B. Rosa solenni Canonizationis ritu fuerit ab Vniuersali Ecclesia inter Sanctas relata. Et ad hunc effectum specialiter dispensauit in decretis, tum fel. rec. Vrbani VIII. tum Sacræ Congregationis Rituum, & quibuscumque aliis huic Indulto quomodocumque obstantibus. Hac die 27. Augusti 1670.

M. Episc. Portuensis Cardinalis Ginettus.

Loco † sigilli.

Ber..ardinus Casalius S. Rit. Cong. Sec.

X. Confirmat Decretum electionis B. Rosæ in Regni Peruani Patronam à Clemente IX. emanatum, quod ad singulas Prouincias, Regna, & Regiones Terræ firmæ totius Americæ, Philippinarum, & Indiarum extendit.

Rosam Beatæ titulo insigniuit, eique Officium, & Missam decreuit Clemens IX. Const. 18.

Edita A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. SAcrosanctæ Apostolatus cura, quam inscrutabilis diuinæ sapientiæ, atque bonitatis altitudo humilitati nostræ, meritis licet & viribus longè impari imponere dignata est, Nos vrget vt piis Orthodoxorum Regum votis ad augendam in terris sacrarum Virginum cum Cœlesti Sponso in beata æternitate regnantium venerationem tendentibus fauorabilem assensum paterno affectu præbeamus.

Indultum Clem. IX. §.1. Aliàs siquidem fel rec. Clemens Papa IX. prædecessor noster Beatam Rosam de Sancta Maria Virginem Limanam Tertij Ordinis S. Dominici in Patronam principaliorem Ciuitatis Regum, seu Limanæ, totiusque Regni Peruani cum omnibus prærogatiuis, quæ Patronis principalioribus debentur, auctoritate Apostolica elegit, & declarauit, & aliàs prout vberiùs continetur in ipsius Clementis prædecessoris literis desuper in simili forma Breuis expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Cuius tenor hic refertur. §.2. Clemens Papa IX. Ad perpetuam rei memoriam. Orthodoxorum Regum de Ecclesia Dei multis nominibus optimè meritorum studia, quibus Christianorum populorum erga Beatos regni Cælestis incolas deuotio, atque pietas fouetur, Apostolico fauore libenter prosequimur, sicut spirituali eorundem populorum consolationi, atque præsidio conducibile in Domino arbitramur. Cum itaque Nos per nostras in simili forma Breuis die 12. Februarij proximi præteriti emanatas literas Beatam Rosam de Sancta Maria Virginem Limanam Tertij Ordinis S. Dominici, multiplici virtutum decore florentem, inter Beatas Apostolica auctoritate iuxta huius Sanctæ Sedis ritum retulerimus, aliaque ad eiusdem Beatæ Rosæ honorem, & venerationem statuerimus, & indulserimus, prout in eisdem literis continetur: Et sicut pro parte Charissimi in Christo filij nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, & Charissimæ in Christo filiæ nostræ Mariannæ Reginæ Viduæ eius genitricis per dilectum filium nobilem virum modernum Marchionem de Astorga eiusdem Caroli Regis apud Nos, & Sedem prædictam Oratorem Nobis nuper expositum fuit, ipsi Carolus Rex, & Marianna Regina, vt eidem Beatæ Rosæ, quam cœlestis Sponsus tot charismatum decorauit monilibus, tot virtutum ornauit floribus, tantaque, & tam latè sparsa de vnguentorum suorum odore imbuit fragrantia, vt ex Dei seruis, quos Occidentales Indiæ protulerunt, prima publici cultus honore per hanc Sanctam Sedem decorari meruerit, venerationis fiat accessio, & ex illius intercessione tantò potentius partium illarum populi patrocinium sperent, quantò populi ipsi illam crebriori, interiorique deuotione colere, atque honorare studuerint, ipsam Beatam Rosam in Patronam principaliorem Ciuitatis Limanæ, seu Regum, totiusque Regni Peruani eligi, & declarari summoperè desiderent: Nos quamvis Constitutiones Apostolicæ, & Decreta Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum vetent Beatorum huiusmodi nondum canonizatorum electiones in Patronos principaliores, ac requisita necessaria pro eiusmodi electione valida desint; nihilominus piis, enixisque eorumdem Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ, magno in Ecclesiam Dei meritorum splendore fulgentium precibus Nobis super hoc humiliter porrectis pro præcipuo paternæ nostræ in eos charitatis affectu duximus annuendum. Itaque memoratam Beatam Rosam de Sancta Maria in Patronam principaliorem Ciuitatis Regum, seu Limanæ, & totius Regni Peruani prædictorum, cum omnibus prærogatiuis, quæ Patronis Principalioribus debentur, auctoritate Apostolica tenore præsentium eligimus, & declaramus: Ipsiusque Beatæ Rosæ festum in vniuerso Regno huiusmodi vt de Patrona principaliori ab omnibus vtriusque sexus Christi fidelibus illic degentibus de præcepto seruari, & sicut alia festa de præcepto celebrari, eiusque Officium ab vniuerso Clero, tum sæculari, tum regulari, vt de principaliori Patrona iuxta rubricas Breuiarij Romani inibi recitari auctoritate, & tenore prædictis mandamus. Non obstantibus quibusvis Decretis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque in contrarium facientibus quibuscumque. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ab omnibus, & vbique, tam in iudicio, quàm extra illud habeatur, quæ eisdem præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 2. Ianuarij 1669. Pontificatus Nostri anno secundo.

§.3. Cum autem, sicut prædictus Marchio de Astorga dicti Caroli Regis pariter apud Nos, & Sedem Apostolicam Orator, eorumdem Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ Viduæ nomine Nobis nuper exponi fecit, ipsi Carolus Rex, & Marianna Regina fouendæ, & propagandæ fidelium erga eandem Beatam Rosam deuotioni laudabili pietate studentes, præinsertas Clementis prædecessoris literas ad vniuersa Americæ, & Indiarum loca à Nobis extendi plurimùm desiderēt: Nos gloriosæ Beatæ Rosæ prædictæ, quæ Eccle-

siam vniuersam bono Christi odore longè, lateque perfundit, merito magno cum spirituali animi nostri gaudio recolentes, piisque, & deuotis dictorum Caroli Regis, & Mariannæ Reginæ supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis fauorabiliter annuere cupientes, ac memorati Clementis prædecessoris vestigiis inhærentes, eandem Beatam Rosam de Sancta Maria in vniuersum, & Principaliorem Patronam omnium, & singularum prouinciarum, Regnorum, Insularum, & Regionum Terræ firmæ totius Americæ, Philippinarum, & Indiarum, cum eisdem prærogatiuis, dicta auctoritate tenore præsentium eligimus pariter, & declaramus; ipsiusque Beatæ Rosæ festum ibidem tanquam de Patrona principaliori ab omnibus vtriusque sexus Christifidelibus illic degentibus de præcepto seruari, & sicut alia festa de præcepto celebrari, eiusque officium, & Missam ibidem ab vniuerso Clero, tam sæculari, quàm regulari, sicut de principaliori Patrona, iuxta rubricas Breuiarij, & Missalis Romani recitari, & celebrari eadem auctoritate harum serie similiter mandamus: firmis tamen simul remanentibus particularibus Patronatibus, si qui sint pro aliqua, vel aliquibus Ciuitatibus, aut locis prædictarum Regionum aliàs legitimè constituti. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ prædictus Clemens prædecessor in suis literis præinsertis concessit non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Et modo bis Pontifex eã firmat prout in rub.

Transumptorum fides.

§. 4. Cæterùm volumus pariter, vt ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ab omnibus vbique, tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. I. die 11. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 11. Augusti 1670. Pontificatus nostri anno Primo.

XI.

Confirmat Sententiam Ordinarij Giennensis latam super cultu ab immemorabili tempore exhibito S. Petro Paschasio de Valentia Martyri Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum, Episcopo Giennensi: ac Decretum Sac. Rituum Congregationis illam approbans.

Edita A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

ECclesiæ Catholicæ regimini meritis licet imparibus per ineffabilem diuinæ bonitatis abundantiam præsidentes, illa quæ à Catholicis Antistitibus in partem sollicitudinis nostræ vocatis super cultu, & veneratione Beatorum Martyrum, qui bono certamine peracto victores coronam Iustitiæ ab Agonotheta Christo IESV Domino Nostro in Cœlis acceperunt, rectè atque ordine facta esse noscuntur, Apostolici muniminis nostri patrocinio libenter constabilimus.

Expositio.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum, quod aliàs à Venerabili Fratre Ferdinando de Andrade, & Castro olim Archiepiscopo, tunc Episcopo Giennensi, super cultu immemorabili Beato Petro Paschasio de Valentia Martyri ex Ordine prædicto, Episcopo Giennensi exhibito, & casu excepto à decretis fel. recordationis Vrbani Papæ Octaui prædecessoris nostri in Congregatione Sanctissimæ Inquisitionis aduersus hæreticam prauitatem auctoritate Apostolica instituta super non cultu editis, emanauit sententia definitiua tenoris, qui sequitur, videlicet.

Tenor sententiæ.

§. 2. CHRISTI Nomine inuocato, pro Tribunali sedentes, & solum Deum præ oculis habentes, per hanc nostram diffinitiuam sententiam, quam de iurisperitorum consilio ferimus in his scriptis in causa, & causis Serui Dei Beati Petri Paschasij de Valentia Martyris ex Ordine Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum Episcopi Giennensis inter admodum R. P. Magistrum Fratrem Melchiorem de Torres pro Bœthica Prouincia Electorem, atque Procuratorem in hac causa à Reuerendissimo Patre Magistro Fratre Ildefonso de Sotomayor totius Ordinis Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum Magistro Generali legitimè constitutum, & Petrum Verbel Presbyterum, & Promotorem in hac causa de, & super cultu immemorabili, & extra centum annos ipsi Beato exhibito, ac casu excepto à decretis fel. rec. Vrbani Octaui in Sanctissima Inquisitione super non cultu editis. Visis literis deputationum sub die vigesima mensis Iunij anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimotertio à Nobis factis, & relaxatis in personis Doctoris D. Didaci Domedel, & Quesada Magistri Scholarum, & Portionarij Sanctæ Nostræ Cathedralis Giennensis Ecclesiæ Iudicis delegati, & D. Ferdinandi de Naua in Sacra Theologia Doctoris, & eiusdem Sanctæ Ecclesiæ Canonici Pœnitentiarij, & Don Nicolai de Adame in iure Canonico Licentiati; & eiusdem Giennensis Canonici Doctoralis adiunctorum, ac Petri Verbel Promotoris, & aliis nostris, & eorumdem deputatorum decretis: Visis depositionibus testium coram ipsis delegatis legitimè inductorum, iuratorum, & examinatorum: visis scripturis, & iuribus productis, & compulsatis: visa constitutione Procuratoris, viso toto processu, & visis videndis, atque examinatis examinandis, CHRISTI nomine repetito: Dicimus, decernimus, declaramus, & pronunciamus, & diffinitiuè sententiamus, constare Seruo Dei Beato Paschasio de Valentia Martyri ex Ordine Beatæ MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum Episcopo Giennensi cultum exhibitum esse à centum annis, & supra, & ad præsens exhiberi, & hoc scientibus ac tolerantibus Ordinariis Giennensibus, & Granatensibus, & eandem causam istam versari in casu excepto à decretis fel. record. Vrbani Octaui super non cultu editis, & propterea in hac causa dictis Decretis nullo modo esse, vel fuisse contrauentum, & ita dicimus, decernimus, declaramus, pronunciamus, & diffinitiuè sententiamus, & non solùm præmisso, sed omni meliori modo pronunciaui Ego Ferdinandus Archiepiscopus Episcopus Giennensis. Lata, & lecta fuit præsens sententia per Illustrissimum, & Reuerendissimum Dominum D. Ferdinandum de Andrade, & Castro Archiepiscopum, Episcopum Giennensem pro Tribunali sedendo, in suo loco solitæ audientiæ, & per me infrascriptum Notarium causæ promulgata, citato, præsente, ac intelligente Petro Verbel Presbytero Fiscali Promotore, die trigesimoprimo mensis Martij, Anno Domini millesimo sexcentesimo quinquagesimoquinto, præsentibus etiam ibidem multis, & nominatim D. Gabriele de Flores, & Antonio de Espinosa Presbytero, testibus vocatis, & rogatis. Actum fuit prædicta die trigesimaprima mensis Martij hora tertia post meridiem: Et Ego Notarius huius causæ publicus, & Apostolicus fidem facio. Ludouicus à Delgado Notarius publicus, & Apostolicus.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, prædictus Procurator Generalis sententiam prædictam quo firmius subsistat, Apostolicæ approbationis nostræ præsidio communiri, & aliàs opportunè in præmissis à Nobis prouideri plurimùm desideret: Nos ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, fauorabiliter annuere volentes, & eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum, qui proposito dubio, An sententia præinserta

Confirmatur prout in rub.

esset

esset confirmanda, vel infirmanda in vim processus ab Ordinario Giennensi peracti, causam maturè discusserunt, & prius in scriptis, & in voce dilectum filium Promotorem Fidei audiuerunt, ac quasdam anonymas scripturas contra dictam causam eorum Congregationi porrectas viderunt, & considerarunt consilio præinsertam Ordinarij sententiam auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus. Ideoque constare de cultu immemorabili eidem B. Petro Paschasio Episcopo Giennensi Ordinis B. MARIÆ de Mercede Redemptionis Captiuorum exhibito, & casu excepto à Decretis dicti Vrbani prædecessoris, ac ad vlteriora in causa ad formam Decretorum eiusdem Vrbani prædecessoris, & Sanctissimæ Inquisitionis procedi posse, auctoritate, & tenore præsentis declaramus, & decernimus, salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

Et secundum eam iudicari mandatur. §. 4. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissime suffragari, & ab eis respectiuè inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides. §. 6. Volumus autem, vt ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 1. die 14. Aug. Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 14. Augusti 1670. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XII. Indultum de Missa, & Officio in Polonia, Lithuania, & alibi à Patribus Societatis IESV, & aliis in honorem Beati Stanislai Kostkæ die 13. Novemb. recitandis.

Edita A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN Apostolicæ dignitatis fastigio, ad quod ineffabilis Diuinæ Clementiæ abundantia humilitatem nostram nullo meritorum nostrorum suffragio euchere dignata est, pastoralem solicitudinem Ecclesiæ Catholicæ Nobis creditæ omni studio, quantum Nobis ex alto conceditur, repræsentare iugiter satagentes, pia fidelium, præsertim sublimium Principum præclaris in Ecclesiam Dei meritis fulgentium, & Religiosorum virorum propriæ, alienaque saluti laudabiliter incumbentium vota ad augendam in terris Beatorum in Cælis regnantium venerationem tendentia, libenter exaudimus, sicut ad omnipotentis Dei, & Patris Domini Nostri IESV Christi, qui electos suos deuotione supra ætatem, & virtute supra naturam instruit, gloriam, sanctæque Ecclesiæ decus, & spiritualem fidelium ædificationem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Indulget prout in rubr. §. 1. Itaque gloriosa B. Stanislai Kostkæ Poloni Societatis IESV merita, deuota consideratione, magnoque cum spirituali animi nostri gaudio recolentes, ac piis, enixisque Charissimi in Christo filij nostri Michaelis Poloniæ Regis Illustris, & dilectorum filiorum Præpositi Generalis, & Presbyterorum dictæ Societatis precibus Nobis humiliter porrectis fauorabilem assensum præbere cupientes, ipsorumque Præpositi Generalis, & Presbyterorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, de venerabilium fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium sacris Ritibus Præpositorum consilio, vt de dicto Beato Stanislao Kostka quotannis die 13. Novembris in vniuerso Regno Poloniæ, & magno Ducatu Lithuaniæ, necnon in Ecclesia Sancti Andreæ in Monte Quirinali huius Almæ Vrbis nostræ, vbi eiusdem Beati Stanislai corpus requiescit, ac omnibus, & singulis Ecclesiis dictæ Societatis IESV Missa, etiam à Sacerdotibus eo die ad Ecclesias huiusmodi confluentibus, & a Religiosis eiusdem Societatis vbicumque terrarum existentibus celebrari, & Officium recitari de Communi Confessorum non Pontificum, iuxta Rubricas Breuiarij, & Missalis Romani liberè, & licitè possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat. §. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 3. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarij dictæ Societatis, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, vel Præpositi, aut Vicarij Generalis eiusdem Societatis pro tempore existentis munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 1. die 16. Aug. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 16. Augusti 1670. Pontificatus Nostri Anno Primo.

Feria 5. die 21. Augusti 1670.

XIII. Decretum emanatum in Congregatione generali S. Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctissimo Domino Nostro D. CLEMENTE Diuina Prouidentia Papa X. ac Eminentissimis & Reuerendissimis DD. S.R.E. Cardinalibus in tota Republica Christiana contra hæreticam prauitatem Generalibus Inquisitoribus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Exordium. CVM aliàs per Sacram Congregationem S. Officij literatis Instructionibus ab eadem emanatis de anno 1658. & 1665. locorumque Ordinariis transmissis, prouisum fuerit, vt præscriptis Interrogatoriis faciendis Testibus, qui ad probandum statum liberum contrahentium matrimonium inducuntur, omnis prorsùs secluderetur aditus iis, qui adhuc viuente altero Coniuge, au alias impediti ad secunda illicita vota transire satagebant: Videns nihilominus Sanctiss. D.N. quamplures locorum Ordinarios, vel eorum Vicarios, & Deputatos ad excipiendas testium depositiones, necnon Parochos, & Notarios in casibus expressis, aut omittere, aut non obseruare earumdem Instructionum tenorem: Et licet aliquando plene obseruent, non tamen interrogare testes super aliis impedimentis dirimentibus.

Decretum perpet. iniungit. §. 1. Ideò volens Sanctitas Sua prædictis malis occurrere, re maturè considerata cum Eminentissimis, & Reuerendiss. Dominis Cardinalibus Generalibus Inquisitoribus, præsenti Decreto perpetuis futuris temporibus duraturo, iterùm iniungit omnibus Vicariis, seu Deputatis pro examinandis Testibus ad probandum

statum

statum liberum contrahentium matrimonium ; necnon Parochis, Notariis, & quibuscumque aliis respectiuè, sub pœnis etiam grauibus corporalibus arbitrio Sac. Congreg. vt Instructionem infrascriptam ad vnguem obseruent.

Iubet publicari. §. 2. Vt autem præsens Decretum, & Instructio ad omnium notitiam faciliùs deueniant, decreuit, illa ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Vrbe, ac Palatio Sancti Officij eiusdem Vrbis per aliquem ex Cursoribus Sanctitatis Suæ publicari, ac eorum exempla ibidem affixa relinqui; illaque sic publicata omnes, & singulos, quos concernunt, post duos menses à die publicationis in Vrbe faciendæ numerandos, perindè afficere, ac arctare, ac si illorum vnicuique personaliter notificata, & intimata fuissent.

INSTRVCTIO

Pro examine illorum Testium, qui inducuntur pro contrahendis matrimoniis, tam in Curia Eminentiss. & Reuerendissimi Domini Cardinalis Vrbis Vicarij, quàm in aliis Curiis cæterorum Ordinariorum.

IN Primis Testis moneatur de grauitate iuramenti in hoc præsertim negotio pertimescendi, in quo Diuina simul, & humana Maiestas læditur, ob rei, de qua tractatur, importantiam, & grauitatem, & quod imminet pœna Triremium, & fustigationis deponenti falsum.

2. Interrogetur de nomine, cognomine, patria, ætate, exercitio, & habitatione.

3. An sit Ciuis, vel Exterus, & quatenus sit exterus, à quanto tempore est in loco, in quo Testis ipse deponit.

4. An ad examen accesserit sponte, vel requisitus: Si dixerit accessisse sponte à nemine requisitum, dimittatur, quia præsumitur mendax: Si verò dixerit accessisse requisitum, interrogetur à quo, vel à quibus, vbi, quando, quomodo, coram quibus, & quoties fuerit requisitus, & an sciat aliquod impedimentum inter contrahere volentes.

5. Interrogetur an sibi pro hoc testimonio ferendo fuerit aliquid datum, promissum, remissum, vel oblatum à contrahere volentibus, vel ab alio ipsorum nomine.

6. Interrogetur an cognoscat ipsos contrahere volentes, & à quanto tempore; in quo loco, qua occasione, & cuius qualitatis, vel conditionis existant.

Si responderit negatiuè, Testis dimittatur: si verò affirmatiuè.

7. Interrogetur, an contrahere volentes sint Ciues, vel exteri: si responderit esse exteros; supersedeatur in licentia contrahendi, donec per literas Ordinarij ipsorum contrahere volentium doceatur de eorum libero statu, de eo tempore quo permanserunt in sua Ciuitate, vel Diœcesi. Ad probandum verò eorumdem contrahere volentium statum liberum pro reliquo temporis spatio, scilicet vsque ad tempus, quo volunt contrahere, admittantur Testes idonei, qui legitimè, & concludenter deponant statum liberum contrahere volentium, & reddant sufficientem rationem causæ eorum scientiæ, absque eo quod teneantur deferre attestationes Ordinariorum locorum, in quibus contrahere volentes moram traxerunt.

Si verò responderit contrahere volentes esse Ciues.

8. Interrogetur sub qua Parochia hactenus contrahere volentes habitarunt, vel habitent de præsenti.

9. Item an ipse Testis sciat, aliquem ex prædictis contrahere volentibus quandoque habuisse vxorem, vel Maritum, aut professum fuisse in aliqua Religione approbata, vel suscepisse aliquem ex Ordinibus Sacris, Subdiaconatum scilicet, Diaconatum, vel Presbyteratum; vel habere aliud impedimentum, ex quo non possit contrahi Matrimonium.

Si verò Testis responderit non habuisse vxorem, vel maritum, neque aliud impedimentum, vt supra.

10. Interrogetur de causa scientiæ, & an sit possibile, quod aliquis ex illis habuerit vxorem, vel maritum, aut aliud impedimentum, &c. & quod ipse Testis nesciat.

Si responderit affirmatiuè, supersedeatur, nisi ex aliis Testibus probetur concludenter non habuisse vxorem, vel maritum, neque vllum aliud impedimentum, &c.

Si verò responderit negatiuè.

11. Interrogetur de causa scientiæ, ex qua deinde Iudex colligere putetur, an Testi sit danda fides.

Si responderit contrahere volentes habuisse vxorem, vel maritum, sed esse mortuos.

12. Interrogetur de loco, & tempore, quo sunt mortui, & quomodo ipse Testis sciat fuisse Coniuges, & nunc esse mortuos. Et si respondeat, mortuos fuisse in aliquo Hospitali, vel vidisse sepeliri in certa Ecclesia, vel occasione militiæ sepultos fuisse à militibus, non detur licentia contrahendi, nisi prius recepto testimonio authentico à Rectore Hospitalis, in quo prædicti prædecesserunt, vel à Rectore Ecclesiæ, in qua humata fuerunt eorum cadauera, vel si fieri potest, à Duce illius Cohortis, in qua descriptus erat miles. Si tamen huiusmodi testimonia haberi non possunt, Sacra Congregatio non intendit excludere alias probationes, quæ, de iure communi possunt admitti, dummodo sint legitimæ, & sufficientes.

13. Interrogetur, an post mortem dicti Coniugis defuncti aliquis ex prædictis contrahere volentibus transierit ad secunda vota.

Si responderit negatiuè.

14. Interrogetur, an esse possit, quod aliquis ex illis transierit ad secunda vota, absque eo quod ipse Testis sciat.

Si responderit affirmatiuè, supersedeatur in licentia donec producantur Testes, per quos negatiua concludenter concludenter.

Si verò negatiuè.

15. Interrogetur de causa scientiæ, qua perpensa, Iudex poterit iudicare, an sit concedenda licentia, vel ne.

Si contrahentes sint vagi, non procedatur ad licentiam contrahendi, nisi doceant per fides Ordinariorum suorum esse liberos, & in aliis seruata forma Concilij Tridentini in cap. Multi, sess. 24.

Fides, aliaque documenta, quæ producuntur de partibus, non admittantur, nisi sint munita sigillo, & legalitate Episcopi Ordinarij, & recognita saltem per Testes, qui habeant notam manum, & sigillum, & attentè consideretur, quod fides, seu testimonia benè, & concludenter identificent personas, de quibus agitur.

Pro testibus in hac materia recipiantur magis consanguinei, quàm extranei; quia præsumuntur melius informati, & Ciues magis, quàm Exteri, nec admittantur homines vagi, & milites, nisi data causa, & maturo consilio: Et Notarius exactè describat personam Testis, quem si cognoscit, vtatur clausula, *mihi benè cognitus*: sin minus, examen non recipiat, nisi vnà cum persona Testis aliqua alia compareat cognita Notario, & quæ attestetur de nomine, & cognomine ipsius testis, necnon de idoneitate eiusdem ad testimonium ferendum. Et huiusmodi examinibus debet interesse in Vrbe vltra Notarium, Officialis specialiter deputandus ab Eminentissimo Vicario: & extra Vrbem, vel Vicarius Episcopi, vel aliqua alia persona insignis, & idonea ab Episcopo specialiter deputanda: aliàs puniatur Notarius arbitrio

trio Sacræ Congregationis, & Ordinarius non permittat fieri publicationes.

Ordinarij præcipiant omnibus, & singulis Parochis in eorum Diœcesibus existentibus, vt pro matrimoniis cum exteris contrahendis non faciant publicationes in eorum Ecclesiis, nisi certiorato Ordinario, à quo, vel eius Generali Vicario priùs teneantur authenticam reportare, quod pro tali matrimonio fuerint examinati Testes in eorum Tribunali, qui probant statum liberum contrahere volentium, &c.

Contrauenientes autem seuerè punientur.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1670. Indictione octaua, die verò 30. mensis Augusti, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. Domini Clementis Diuina Prouidentia Papæ X. anno primo, suprædictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ de Vrbe, ac Palatij S.Officij eiusdem Vrbis, per me Petrum Paulum Desiderium, eiusdem Sanctissimi Domini Nostri Papæ, & Sanctiss. Inquisitionis Curs.

XIV. Confirmatio nonnullorum Decretorum Capituli Generalis Congregationis Cassinensis Ordinis S.Benedicti, de conditionibus circa electionem, & administrationem officij Procuratoris Generalis obseruandis.

Ne plures dicta otiosè repetam, te remitto ad ea, quæ notaui ad Const. 255. Nuper, *Vrb VIII.*

Edita A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

EX iniuncti nobis diuinitùs pastoralis officij debito illa, quæ à Congregationibus Religiosorum Virorum Altissimi obsequiis sub suaui vitæ monasticæ iugo mancipatorum pro felici earum regimine, & gubernio prouide facta esse noscuntur, vt firma semper, atque inuiolabilia persistant, libenter cum id à Nobis petitur, Apostolici muniminis nostri Præsidio roboramus.

Decretum Capituli Generalis.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti, quod in Capitulo Generali dictæ Congregationis mense Maio proximè præterito Mantuæ celebrato, edita, & facta fuerunt nonnulla Decreta, & ordinationes, seu conditiones tenoris qui sequitur, videlicet: Primò. Cum à Patribus Capituli Generalis celebrati in Monasterio S.Benedicti de Mantua vnanimi consensu sancitum sit, vt ad euitandas expensas, ac itinerum incommoda, Capitulum Generale, quod à Constitutionibus nostris singulis annis celebrandum mandatur, imposterum altero quoque anno ad mentem fel.record. Alexandri PP.VII. cogi debeat: Idcircò quo præfato Patrum Decreto maius robur accedat, Patri Procuratori Generali iniungimus, vt cum primum Romam accesserit à S. D. N. eiusdem Decreti confirmationem per Breue speciale impetrare solerter studeat.

De Procuratore Generali eligendo.

§.2. Secundò. Et quoniam Eminentissimus Cardinalis Protector præuio Sanctissimi D. N. Beneplacito facultatem Patribus Capituli Generalis concessit, vt pro suo arbitrio idem Capitulum pro hac vice tantùm ad Procuratoris Generalis munus vnum ex Abbatibus Regiminis eligere posset cognoscentes Patres summoperè Congregationi expedire, vt hoc ipsum in perpetuum (sub certis tamen conditionibus, ac limitationibus inferiùs exprimendis) inuiolatæ executioni demandetur: Omnes vnanimiter decreuerunt, quòd in futurum ad prædictum Procuratoris generalis officium nonnisi vnus ex Abbatibus Regiminis (prout ab aliis nouem Congregationibus Monasticis seruatur) assumi possit. Propterea prædicto Patri Procuratori generali mandamus, vt huiusce Decreti confirmationem per Breue speciale à Sanctiss. D. N. studeat impetrare.

Conditiones circa electionem & administrationem officij Procuratoris Generalis.

§.3. Conditiones seruandæ circa electionem, & administrationem officij Procuratoris Generalis. Si Sanctissimo D. N. placuerit, quod Procurator Generalis ex Abbatibus de Regimine eligatur: Primò. Procurator Generalis sit alius Abbas ab Abbate S.Pauli de Vrbe, inter quos seruandam mandamus Prouinciarum alternatiuam periodè ac si ad prædictum Procuratoris Generalis officium vnus ex Prioribus claustralibus promoueretur: Secundò. Idem Procurator in quolibet generali Capitulo secretis Patrum calculis exponi debeat, ac per secreta Abbatum suffragia confirmari, prout in Constitutionibus: Tertiò. Ad officium Procuratoris Generalis nullus assumatur, qui per integrum biennium Abbas de Regimine non fuerit: Et quousque in officio Procuratoris Generalis permanserit, eligi non possit in Diffinitorem, nec in Visitatorem, nec vllo modo ad Dietam celebrandam admitti valeat: Quartò. Eligatur dictus Procurator per secreta omnium Abbatum, qui Generali Capitulo interfuerunt, suffragia, eo prorsus modo, eaque forma, quibus Diffinitores eliguntur; itavt quilibet Abbas prædicti officij capax sigillatim totius Capituli scrutinio subiaceat: Quintò. Procurator in eo Capitulo Generali, in quo Procuratoris officium expleuerit, aut ab eo se abdicauerit, vel quoquo modo absolutus fuerit, ad Diffinitoris, atque Visitatoris munus assumi non possit, neque eligi in Abbatem, siue Administratorem S. Pauli de Vrbe. Quemadmodum firmiter statuimus, quod Abbas S.Pauli immediatè postquam prædictæ Abbatiæ Regimen reliquerit, nullo pacto in Procuratorem Generalem eligi possit: Sextò. Durante Procuratoris Generalis officio ipse Procurator nullam Abbatiam de Regimine administret, sed Titulari tantùm Abbatia sit insignitus: Septimò. Præsidens Generalis, & Procurator in Curia non possint esse vnius, & eiusdem Monasterij Professi. Nec duo Abbates eiusdem Monasterij Professi possint immediatè vnus post alium ad Procuratoris officium promoueri: Octauò. Quanto tempore quis Procuratoris officio functus fuerit, tanto etiam ab ipso cessare debeat, vt iterum ad idem munus assumi possit: Nonò. Siue ob mortem, siue ob alias causas quis ab officio Generalis Procuratoris vacauerit, aut amotus fuerit, eius vices exequatur Abbas Sancti Pauli vsque ad proximum Capitulum Generale: Inuiolato tamen perseuerante statuto, quod Abbas S. Pauli de Vrbe ad Procuratoris officium eligi nequeat: Decimò. Procurator Generalis more solito iuramentum in manibus Diffinitorum præstet, quod nullas dispensationes ad gradus, dignitates, officia, aliaque nostris Constitutionibus repugnantia, tam pro se, quàm pro aliis quibuscumque nostris Religiosis, cuiuscumque conditionis fuerint, impetrabit, aut impetrare, siue obtinere tentabit: Quod si contigerit ad prædictum Procuratoris officium eligi Abbatem à Capitulo Generali absentem, hoc ipsum Iuramentum cum primum Romam peruenerit, infra octo dierum terminum in manibus Abbatis Sancti Pauli præstare, & de huius Decreti executione P.Præsidem certiorem facere teneatur: Vndecimò. Bis in anno Procurator Generalis rationem dati, & accepti Abbatibus S.Pauli de Vrbe, ac S.Mariæ de Farfa, & computa in scriptis reddere, & exhibere teneatur cum assistentia vnius Computatoris à Diffinitorio designandi. Quod si hoc exequi neglexerit, grauiter in ipsum à Capitulo Generali, vel Dieta animaduertendum esse mandamus: Duodecimò. Cum Patres Visitatores Monasterium S.Pauli de Vrbe visitabunt, Procurator Generalis annua computa, ac dati, acceptique rationes ad procuratoriam generalem pertinentes ipsis Visitatoribus reddere teneatur: Libros verò, in quibus prædicta computa continentur, ad Capitulum Generale deferat, quo à Diffinitoribus diligenter examinari valeant: Decimotertiò. Capsa Procuratoria penes computatorem minimè sit, sed penes alium à

Diffinito

Diffinitoribus designandum: Decimoquartò. Computator Congregationis nullam audeat pecuniæ summam expendere, aut Creditoribus exsoluere sine mandato in scriptis P. Procuratoris Generalis manu signato: Decimoquintò. Quotiescumque contigerit, aliquam reductionem ad minus interusurium, siue æris alieni extinctionem fieri, Computator Congregationis pro tempore existens, talis reductionis, siue extinctionis Instrumentum infra mensem ad Monasterium, ad cuius beneficium fuerit facta reductio, vel extinctio, transmittere teneatur pœna depositionis, & inhabilitatis ad omnes gradus, si secus egerit, puniendus: Decimosextò. In computatorem Congregationis nemo in posterum eligatur, qui Decania de Regimine actu non sit insignitus. Horum omnium, & singulorum, vt supra Confirmationem Procurator Generalis per Breue speciale nomine totius Congregationis à Sanctissimo D.N. impetrare curet, in quo Breui declaretur nulla, & inualida electio Procuratoris Generalis, in qua hæc omnia, & singula seruata minimè fuerint. Volumus tandem, quod præsens Procurator Generalis iuramentum in manibus Diffinitorum præstet, quod quantum sua interest, prædictom Breue à Sanctiss. Domino Nostro omni meliori via, & forma obtinere solerter studebit.

Confirmat prout in rubr.

§. 4. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dictus Procurator Generalis præmissaquo firmius subsistant, & seruentur exactius, Apostolicæ Confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos specialem ipsi Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula præinserta decreta, & ordinationes, seu conditiones auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robor adiicimus, ac omnes, & singulos iuris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus.

Decretum irritans.

§. 5. Decernentes præinserta Decreta, ac ordinationes, seu conditiones, ac easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inuiolabiliter obseruari. Sicque in præmissis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dictæ Congregationis, aliisve quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 7. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. Ann. die 22. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Augusti 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

Priuilegia, Indulta, Gratiæ, & Exemptiones nonnullis Sanctitatis Suæ familiaribus concessæ. XV.

Similia Priuilegia concessit Clemens IX. Const. 21.

Venerabilibus,

CLEMENS PAPA X.

Nomina Familiarium.

VEnerabilibus fratribus Stephano Vgolino Constantinopolitano: Federico Borromæo Alexandrino, Secretario Status: Iacobo Altouito Antiocheno, & Camillo Maximo Hierosolymitano Patriarchis, cubiculi nostri Præfecto, ac Iacobo de Angelis olim Vrbinatensi: Francisco Mariæ Phœbæo Tarsensi, Bernardino Roccio Damasceno, Palatij nostri Apostolici Præfecto, Stephano de Augustinis Heracleæ Eleemosynario secreto, Gaspari Carpineo Nicæno, Datario; & Nestori Ritæ Sebastensi Archiepiscopis, necnon Camillo Piazza Dragoniensi, Honuphrio de Hippolytis Porphyriensi, & Iosepho Eusanio Helenopolitano Episcopis, Sacrarij nostri Præfecto, ac dilectis filiis Magistris Francisco Mariæ Antaldo Vrbinatensi: Ioanni Muto de Papazurris Romano, Bernardino Casalio Romano, Ioanni Baptistæ Rubino Veneto, Ioanni Gualterio Slusio Leodiensi, Secretario Breuium nostrorum secretorum, Prospero Bottinio Lucano, Auditori, & Æneæ Pio Ferrariensi, in vtraque Signatura nostra Referendariis, Prælatis Domesticis nostris, ac Iosepho Vallemanio Pincernæ, Francisco Polino, Nicolao Gentili Camerinensi, Architriclino: Carolo Balduccio Tusculano Vestiario, Ascanio Paganello, Venantio Benignio, Octauiano Cambio Camerinensi, Antonio Simoni Baglione Pisaurensi, notarum arcanarum Secretario: Florido Saluatorio Ciuitatis Castelli, Medico secreto: Alexandro Caracciolo Neapolitano, Dominico Panti Pisaurensi, Pomponio Canallio Rauennatensi, Ioanni Angelo ab Altaemps Romano, Mario Taddæi Iliciensi, Mario Spinulæ Ianuensi, literarum nostrarum in forma Breuis ad Principes Secretario, Nicolao Piccolominco Senensi, libellorum supplicum Nobis porrectorum Secretario, Octauio Falconerio Florentino, Petro de Ioanne Syracusano, Nicolao Antonio Fili de Altamura, Cubiculariis secretis nostris, ac Pompeio Roccio Romano Forerio maiori, & Theodoro Cellesio Pistoriensi, fratri Militi magnæ Crucis Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani, itidem Cubiculario secreto, Sancti de Pilastris Cæsenatensi, Subdatario, necnon Riccardo Crociano Camerinensi Caudatario, Antonio Mariæ Martorello Tosculano Crucifero, Iosepho Barbio Camerinensi, & Ferdinando Gonsaluio Auximano, Capellanis secretis nostris, Marchioni Octauio Mariæ Lancelloto militum vtriusque custodiæ Corporis nostri, & Angelo Maximo Romano Triremium Pontificiarum respectiue Præfectorum Locumtenentibus Generalibus: Marchioni Antonio Sanctacrucio, & Francisco de Caualeriis Romanis, Equitum leuis annaturæ custodiæ Corporis nostri Capitaneis, Francisco Ceriolo Cremonensi, Magistro Domus nostræ, Brunoni Bellozzio Asculano, Petro Baios Tornacensi, Euangelistæ Cæsaris Romano, Simoni de Amicis Camerinensi, Sebastiano Mirolio Ciuitatis Castellanæ, & Bartholomæo de Leone Cordubensi respectiuè Ciuitatum, vel Diœcesis Clericis, seu Presbyteris, vel laicis Cubiculi nostri Auditoribus familiaribus continuis Commensalibus nostris salutem, & Apostolicam benedictionem.

Proœmium.

§. 1. Circumspecta Romani Pontificis gratiarum dispensatoris prouidentia deuotos, & fideles suos, illos præsertim, qui grata familiaritatis obsequia iugiter ei impendunt, ac quos ad id aliàs propria virtutum merita commendant, honoris, & famæ amplioribus præconiis, ac præclaris dignitatum titulis decorare, & ornare,

necnon

necnon specialis beneuolentiæ fauoribus amplecti solet, prout personarum qualitatibus conspicit conuenire.

Pontifex supranominatis priuilegia subsequentia concedit.

§. 2. Hinc est, quòd Nos ad grata familiaritatis obsequia, quæ vos, qui etiam continui Commensales nostri existitis, & quilibet vestrûm Nobis hactenus impendistis, & adhuc solicitis studiis impendere non desistitis, necnon ad vitæ, ac morum honestatem, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus personas vestras, etiam familiari experientia iuuari percepimus, condignam rationem habentes, ac propterea easdem personas vestras peculiaris fauore gratiæ, ac specialis honoris, & excellentiæ dignitatis titulo sublimare volentes, vosque, & quemlibet vestrum à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existitis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad vestram, vel alterius pro vobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera liberalitate, & certa scientia nostris, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, vos & quemlibet vestrûm respectiuè in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios (sine tamen præiudicio dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium) Apostolica auctoritate tenore præsentium recipimus, ac Sacri Palatij, & Aulæ Lateranensis Comites, necnon Auratæ Militiæ Equites, ac Nobiles Romanos, & Vrbis Romæ, ac Ciuitatum Auenionensis, Bononiensis, Ferrariensis, & Beneuentanæ, omniumque, & singularum aliarum Ciuitatum, Terrarum, & locorum Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subiectorum Ciues, cum omnibus iurisdictionibus, prærogatiuis, & insignibus debitis, & consuetis creamus, ac constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & eiusdem Sedis Notariorum, necnon Palatij, & Aulæ huiusmodi Comitum, Equitum, & Nobilium Romanorum, aliorumque Ciuium Ciuitatum, & Terrarum prædictarum referimus, & conscribimus.

Ipsorum priuilegiis etiamsi habitum nō deferant, donantur.

§. 3. Vobisque, etiamsi habitum, & rocchettum Notariorum dictæ Sedis iuxta decreta Lateranensis Concilij nouissimè celebrati non deferatis, aut Ciuitates huiusmodi non incolueritis, nec vnquam in eisdem Ciuitatibus domicilium habueritis, vt omnibus, & quibuscumque priuilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, fauoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarij nostri, etiam de numero participantium, ac Comites, Equites, & Nobiles (citra tamen exemptiones à Sacro Concilio Tridentino sublatas, ita vt nedum quoad criminalia, sed etiam quoad ciuilia subiaceatis Ordinariis, & citra facultates legitimandi, ad gradus promouendi, Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque huiusmodi priuilegia à Notariis, & Comitibus præfatis prætensa, itavt illis nullibi vti valeatis, ac irritum, & inane existat, quicquid secus per vos, aut quemlibet vestrum respectiuè attentari contigerit.

Etiam in assecutione Beneficiorū Ecclesiasticorum.

§. 4. Necnon Ciues originarij, etiam in dignitatum, beneficiorum, & officiorum Ecclesiasticorum, ac sæcularium, etiam ex personis Romanorum Ciuium originariorum vacantium assecutione, & exercitio, tam in Vrbe, quam in omnibus, & singulis Ciuitatibus prædictis, & alias vbique locorum, & gentium, necnon sessionum, & Conuentuum vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad eorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, ac si priuilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta huiusmodi pro vobis emanassent, vti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & priuatis deinceps nomine vestro conficiendis vos Notarios, Comites, Equites, & Nobiles, ac de nobili genere ex vtroque parente procreatos, necnon Romanæ, & aliarum Ciuitatum, & Terrarum Ciues, prout libuerit, inscribere, & vos illis subscribere valeatis, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Equitibus, & Nobilibus, ac Ciuibus habeamini, nihilque, qualecumque id fuerit, cum iis subscriptionibus subreptitium, obreptitium, vel inualidum, sed illud idem efficax in omnibus censeatur, necnon honoris causa insignia Gentis nostræ, siue integrè, siue cum vestris respectiuè composita gestare possitis, prout vobis placuerit, concedimus.

Exemptio à Decimis, & aliis impositionibus.

§. 5. Et insuper vos, vestraque beneficia, & officia Ecclesiastica quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & iura vbicumque locorum, Regnorum, & Prouinciarum, necnon in Vrbe, Ciuitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subiectis consistentia, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, ac se mouentia, necnon actiones, & iura præsentia, & futura, cuiuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cuiusvis, etiam annui valoris, fructus, redditus, & prouentus huiusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque à vobis vendenda, ac pro vestris, & familiarum vestrarum vsibus emenda ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis etiam charitatiuis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, datiis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, parangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus, tam vrbanis, quàm rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & molitturarum, & mercium cuiuscumque generis transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu Prouinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum militum, institutionis Seminarij Ecclesiastici, aut quacumque alia, quantumvis graui, & grauissima causa (pro subuentione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis, ita quod vos, & quilibet vestrûm nihil omninò horum, aut aliorum similium soluere teneamini, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum huiusmodi redemptores, conductores, & exactores quocumque priuilegio, exemptione, & f... -tate suffultos, aliàs quàm vt præfertur, valeatis coarctari (quandiù seruitiis nostris institeritis dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Dispensatio.

§. 6. Ad hæc vobiscum, & cum quolibet vestrum respectiuè, vt quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus tectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum, etiam Collegiatarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi vnum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas, etiam maior, principalis, Canonicatus, & Præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium huiusmodi consueuerit quis per electionem assumi, eique cura etiam iurisdictionalis immineat animarum, si alicui vestrûm alias canonicè conferantur, aut quisque vestrûm eligatur, præsentetur, aut aliàs assumatur ad illa, & instituatur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (vno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixeritis retinere.

Necnon à residentia durante seruitio Pontif.

§. 7. Necnon etiam quamdiù Nobis inseruieritis tantum in beneficiis Ecclesiasticis, etiam curatis, non tamen Parochialibus, nec curatis cura animarum Parochianorum, per vos pro tempore respectiuè obtentis, etiam de iure, statuto, fundatione, vel priuilegio personalem residentiam requirentibus, etiamsi dignitates in Cathedralibus, etiam Metropolitanis maiores, ac Collegiatis Ecclesiis huiusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneamini, nec ad id per locorum Ordinarios, aut Ecclesiarum earundem Capitula, seu quosvis alios ad residendum interim in illis inuiti compelli possitis; omnesque & singulos vestrorum beneficiorum obtentorum fructus, redditus, & prouentus

tus durante ſeruitio prædicto cum ea integritate (diſtributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperetis, ſi in eiſdem Eccleſiis, ſiue locis perſonaliter reſideretis, percipere, exigere, & leuare.

Facultas recipiendi Ordines ſacros.

§. 8. Ac inſtim, vel poſtmodum ſi volueritis hic in Romana Curia, vel extra eam à quocumque, quem malueritis Catholico Antiſtite gratiam & communionem eiuſdem Sedis habente, quem duxeritis eligendum, ad omnes etiam ſacros, & presbyteratus ordines aliquibus tribus Dominicis, vel aliis feſtis diebus, etiam extra tempora à iure ſtatuta, proprij Ordinarij, aut cuiuſvis alterius licentia deſuper minimè requiſita, ſi alias ad id idonei reperti fueritis, ſuper quo Antiſtitis conſcientiam oneramus, promoueri, & promoti in illis etiam in Altaris miniſterio miniſtrare.

Indultum docendi leges.

§. 9. Necnon etiamſi Presbyteri fueritis, ac dignitates, & officia obtinueritis, leges, & iura ciuilia etiam publicè in ſcholis, & Vniuerſitatibus ſtudiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo trigeſimum ætatis annum non exceſſeritis, audire, & ſi habiles, & ſufficientes reperti fueritis, etiam ad Doctoratus gradum in huiuſmodi facultate vos promoueri facere, ipſaque iura etiam publicè docere, atque Iudicis, Aduocati, & Procuratoris officium in cauſis Eccleſiaſticis ciuilibus tantum exercere liberè, & licitè poſſitis, & valeatis, auctoritate, & tenore prædictis de ſpecialis dono gratiæ diſpenſamus.

Licentia eligendi Confeſſarium.

§. 10. Liceat quoque vobis, & cuilibet veſtrûm aliquem idoneum, & approbatum ab Ordinario Presbyterum ſæcularem, vel cuiuſvis Ordinis regularem in veſtrum eligere Confeſſorem, qui vita cuiuſlibet veſtrûm comite vos, & quemlibet veſtrûm à quibuſvis excommunicationis, ſuſpenſionis & interdicti, aliiſque Eccleſiaſticis ſententiis, cenſuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occaſione, vel cauſa latis, & per vos incurſis, & quibus vos etiam Apoſtolica auctoritate illaqueari contigerit, etiamſi abſolutio Nobis, & Succeſſoribus noſtris Romanis Pontificibus pro tempore exiſtentibus ſpecialiter, vel generaliter reſeruata exiſtat, & quorumcumque votorum, & Eccleſiæ præceptorum tranſgreſſionibus, homicidio caſuali, manuum violentarum in quaſvis perſonas etiam Eccleſiaſticas (non tamen Epiſcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito iniectionibus, ſeu conſilij, vel fauoris ad id præſtationibus, ieiuniorum omiſſionibus (non tamen recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Diuinorum officiorum) & denique ab omnibus, & quibuſcumque aliis veſtris peccatis, criminibus, & exceſſibus, ac delictis, quantumcumque grauibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò conſulenda foret, videlicet à contentis in litteris die Cœnæ Domini publicari conſuetis, ſemel tantum in vita, & mortis articulo, in reliquis verò dictæ Sedi quomodocumque reſeruatis, aliiſque quibuſvis caſibus ſemel in anno, confeſſionibus veſtris diligenter auditis (ſine tamen alicuius præiudicio) auctoritate Apoſtolica abſoluere, & vobis pro commiſſis pœnitentiam iniungere ſalutarem; necnon vota quæcumque (vltramarino, viſitationis liminum Beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, caſtitatiſque & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare valeat.

Indultum transferendi penſiones.

§. 11. Vobiſque vlteriùs, & cuicumque veſtrûm reſpectiuè, vt quicumque loci Ordinarij, vel Canonici Metropolitanarum, ſeu aliarum Cathedralium Eccleſiarum, aut perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ, tam in dicta Curia, quam extra eam ad id per vos reſpectiuè coram Notario, & Teſtibus fide dignis eligendi, ſeu eligendæ, quaſcumque Penſiones annuas vobis ſuper Menſarum Abbatialium, ſeu Capitularium, ac Epiſcopalium, & Archiepiſcopalium, ac quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum, cum cura, & ſine cura, ſæcularium, & quorumvis Ordinum, & Militiarum regularium, etiam Hoſpitalis S. Ioannis Hieroſolymitani prædicti, quomodocumque, & qualitercumque qualificatorum fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & diſtributionibus, etiam quotidianis, ſeu illarum loco fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, diſtributiones, & emolumenta vobis nunc, & pro tempore aſſignata, & reſeruata, ac reſeruanda, pro ſumma videlicet trecentorum ducatorum auri de Camera quoad ſingulos veſtrûm, quandocumque alicui veſtrûm reſpectiuè placuerit, ſimul, vel ſucceſſiuè, in toto, vel in parte, etiam in cuiuſlibet veſtrum mortis articulo, caſſare, & extinguere, ac poſtquam caſſatæ, & extinctæ fuerint, alias ſimiles Penſiones annuas ſuper eiſdem fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, diſtributionibus, & emolumentis, ſeu illarum loco fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, diſtributiones, & emolumenta huiuſmodi vſque ad ſummam, & quantitatem prædictam vni, vel pluribus aliis perſonis, etiam per vos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Eccleſiaſtica obtinentibus, & expectantibus Clericis, ſeu Clericali charactere inſignitis volentibus, etiam eis quoad vixerint, ſeu eorum procuratoribus ad id ſpeciale ab eis mandatum habentibus, iiſdem modo, & forma, quibus vobis aſſignatæ, & reſeruatæ, ſeu aſſignata, & conceſſa fuerint reſpectiuè, etiam abſque conſenſu earſdem Penſiones ſoluere debentium, etiamſi illas, vel illa alias caſſari, & reſeruari de nouo faciendi facultatem non habueritis, ac Penſiones, & fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, ac diſtributiones, & emolumenta huiuſmodi, etiam pluries caſſata, & de nouo aſſignata fuerint, vſque ad ſummam, & quantitatem prædictam, etiam literis Apoſtolicis ſuper reſeruationibus, & aſſignationibus huiuſmodi non confectis, ac alias cum omnibus, & quibuſcumque exemptionibus, priuilegiis, decretis, clauſulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, & cautelis, ac etiam cenſuris, & pœnis in prioribus reſeruationibus huiuſmodi conceſſis, & contentis, necnon cum ſubrogatione in quibuſvis veſtris iuribus, etiam quoad quaſi poſſeſſionem exigendi, in qua tunc eritis, integre perſoluendas, ſeruata tamen forma Conſtitut. fel. record. Vrbani Papæ VIII. Prædeceſſoris noſtri quoad exceſſum medietatis fructuum, reſeruare, conſtituere, & aſſignare valeant, auctoritate, & tenore prædictis de ſpeciali gratia indulgemus.

Facultas teſtandi.

§. 12. Necnon etiam vobis, vt de omnibus, & ſingulis domibus, prædiis, poſſeſſionibus, terris, & locis, ac iuriſdictionibus, cæteriſque bonis mobilibus, & immobilibus, quæ tamen non ſint altaris, ſeu altarium Eccleſiarum vobis commiſſarum miniſterio, ſeu alicui ſpeciali earundem Eccleſiarum diuino cultui, ſeu vſui deputata, ſeque mouentibus cuiuſcumque qualitatis, quantitatis, valoris, ſpeciei, pretij, & conditionis exiſtentibus, ac iuribus, & actionibus ad vos ratione Eccleſiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, quibus vos forſan præeſſe contigerit, necnon Monaſteriorum, Prioratuum, Præpoſiturarum, Dignitatum, & aliorum quorumcumque beneficiorum Eccleſiaſticorum, cum cura, & ſine cura, ſæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ etiam ex quibuſvis conceſſionibus, & diſpenſationibus Apoſtolicis in titulum, commendam, adminiſtrationem, ac alias quomodolibet obtinueritis, obtinetis, & obtinebitis, ac fructuum, redituum, & prouentuum Eccleſiaſticorum loco penſionum, ipſarumque penſionum annuarum ſuper ſimilibus fructibus, redditibus, & prouentibus vobis reſeruatorum, & aſſignatarum, ac reſeruandorum, & aſſignandarum, quos, & quas percepetitis, percipitis, & percipietis in futurum, necnon emolumentorum quorumcunque Romanæ Curiæ officiorum, & alias quomodolibet ſpectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis prouentibus, fructibus, redditibus, & penſionibus annuis, necnon veſtra, & cuiuſlibet veſtrûm induſtria, & labore quomodolibet, & vndecumque, licitè tamen, acquiſitis, & acquirendis ac alias etiam de muneribus, & officiis quæ exercueritis, & vos exercere contigerit, & alia quavis occaſione, vel cauſa, ſeu contemplatione ad vos peruentis,

&

& peruenturis, etiamsi in pecunia numerata, & iocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quàm extra eam, vbique locorum, etiam penes beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates, & veros, etiam annuos valores, etiamsi talia forent, quæ generali appellatione bonorum, & supellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, & denominarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus) vsque ad summam sex millium ducatorum auri de Camera, ac etiam de ipsis fructibus, redditibus, & prouentibus, & pensionibus debitis, & debendis (seruata tamen forma Constitutionum Apostolicarum iam editarum, & si quas deinceps edi contigerit super fructibus inexactis) etiam cumulatiuè cum quibusvis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quam etiam pro remuneratione illorum, qui vobis viuentibus seruierint, etiam vltra seruitij meritum, ac in vestrorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcunque piorum locorum fauorem, & vsum, ac aliàs pro arbitrio, & voluntate vestris, & cuiuslibet vestrum absolutis testari, & testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter viuos, quàm causa mortis, & aliis quibuscumque modis, & titulis, scriptura etiam minus solenni coram duobus, vel tribus Testibus, aut etiam cedula sola manu vestra scripta, vel subscripta, & alias in omnibus, & per omnia, prout, & quomodolibet vobis videbitur, etiam in ipsa Curia, & in mortis articulo, etiam nulla facta mentione præsentis, vel aliarum vobis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velitis, & intendatis, semel, atque iterum, aut pluries disponere, statuere, & ordinare, itavt quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu alias dispositum à vobis fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac aliàs omni meliori modo valeat, & seruari debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, legata, & statuta pluries, ac toties quoties vobis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum reuocare, & alia de nouo condere libere, & licite valeatis, auctoritate Apostolica earumdem tenore præsentium plenam, & liberam concedimus facultatem.

Supplementū defectuum. §. 13. Et insuper statuimus, & ordinamus, vobisque indulgemus, quod si vos ab intestato, & sine vlla, vel minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditiuum, & prouentuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, tam continua, quàm interpolata inibi cuiuslibet vestrûm respectiuè mansione, ac etiam extra beneficia vestra, vel alia loca debitæ à vobis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedatis, omnia, & singula bona, res, & iura etiam, vt præfertur, qualificata, necnon spolia cuiuscumque quantitatis, & valoris existentia, etiam ex prædictis, & alias vndecumque prouenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes vestri sanguinis integre deueniant, & illis deficientibus inter familiares vestros arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id scripto nominaueritis, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione vestra, scriptura, etiam minus solenni, secus appareret, quam tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alij Iudices, seu Exequutores omninò exequi, & adimplere, illique sese conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque huiusmodi testamenta, legata, donationes, dispositiones, & alia forsan à vobis etiam nulla, aut minus sufficienti facultate suffultis, de huiusmodi bonis, iuribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, iocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in fauorem consanguineorum, & affinium prædictorum, & aliàs quomodolibet facta, cum omnibus inde sequutis, ac etiam ea, quæ per vos in futurum fient, ex nunc prout ex tunc, & è contra pro dicta summa sex millium ducatorum approbamus, & confirmamus, omnesque & singulos iuris, & facti, ac solennitatum omissarum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui interuenerint, aut interuenerunt in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, specifica, & expressa de illis mentio præsentibus habenda esset, supplemus.

Inhibitio contra molestantes. §. 14. Districtiùs inhibentes quibusvis Archiepiscopis, Episcopis, aut aliis Ecclesiarum Prælatis, necnon Cameræ prædictæ Præsidentibus, & Clericis, ac eorum, necnon fabricæ Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, ac Cruciatæ sanctæ, & aliis Collectoribus, & Subcollectoribus, cæterisque cuiuscumque dignitatis, status, gradus, & conditionis existentibus, etiam quavis auctoritate, & potestate fungentibus, sub excommunicationis maioris, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, ne Vniuersitates, Collegia, ac loca, & legatarios, hæredes, & personas, necnon testamentorum, voluntatum, & ordinationum huiusmodi Exequutores prædictos directè, vel indirectè quovis quæsito colore, vel ingenio molestare audeant quoquo modo, vel perturbare.

Clausula præseruatiua. §. 15. Ac decernentes prædicta omnia, & singula, præsentesque literas, & testamenta, donationes, codicillos, fideicommissa, legata, ordinationes, derogationes, dispositiones, & alia quæcumque, necnon quæ in præmissis facta sunt, aut fieri contigerit, tam vigore præsentis, quàm etiam aliarum concessionum vobis factarum, ac deinceps in genere, & in specie faciendarum, cum inde sequutis, & sequututis, etiamsi vos intra Curiam, aut in quacomque alia Mundi parte extra Ecclesias, & beneficia personalem residentiam requirentia qualitercumque qualificata per vos nunc, & pro tempore obtenta, etiam pro vestra sola voluntate, & nulla subsistente causa non residendi, ab humanis decedere contigerit, sub literis rec. mem. Pij PP. IV. prædecessoris nostri contra quoscumque Episcopos, Archiepiscopos, & alios Prælatos, necnon Parochialium Ecclesiarum Rectores, cæterosque residentiæ personali prædictæ adstrictos extra illam quomodocumque decedentes, septimo Kalend. Decemb. Pontificatus sui anno quinto, aut alio veriori tempore emanatis, & sub quibuscumque aliis Constitutionibus, aut reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, modificationibus, decretis, declarationibus Apostolicis, Cancellariæ Apostolicæ regulis ex quibuscomque causis, quantumcunque maximis, vrgentibus, & inexcogitabilibus, etiam in fauorem fidei, & diuini cultus augmentum, ac consistorialiter, etiam à Nobis, & Sede prædicta hactenus, vel nunc, & pro tempore factis, & editis minimè comprehendi, sed semper ab illis excepta, & quoties emanata fuerint, toties in pristinum, & validissimum statum, & etiam sub data posteriori, etiam cum derogationibus, & clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis, irritantibusque, & aliis decretis per vos eligenda apponendis, & latissimè specificandis reposita, restituta, & plenariè reintegrata, ac de nouo concessa, validaque, & efficacia fore, necnon perpetua firmitate subsistere, suosque plenarios, & omnes effectus, qui de iure, stylo, consuetudine, aut aliàs quomodocumque sortiri poterunt, ac vim veri, legitimi, iurati, stipulati, validi, & efficacis contractus inter vos ex vna, ac Nos, & Cameram prædictam ex altera partibus habere, nec etiam per promotionem ad Ecclesiam Cathedralem, etiam Metropolitanam, aut translationem, vel aliam status, & personæ vestræ mutationem, nec per similes, vel dissimiles gratias vobis concessas, & concedendas confundi, sed ipsis cumulatiuè in omnibus, & per omnia vti, & si quid in vna ex facultatibus huiusmodi defecerit, per aliam suppleri debere, nec hæredes, legatarios, ac loca, ad quos, seu quæ bona, iura, & actiones huiusmodi deuenerint, vel quibus relinquentur, aut Executores prædictos ad tertiam, seu aliam eorum partem, quam etiam ex nunc vobis, ac locis, hæredibus, legatariis, ac donatariis prædictis liberaliter concedimus, & donamus,

mus, Cameræ, vel fabricæ, aut beneficiis prædictis, etiam pro expeditione contra Infideles, & quibusvis aliis quantumlibet piis vsibus soluendum, ac cum iis desuper componendum, vel vos ad aliam particularem licentiam, siue indultum, aut confirmationem præsentium à Nobis, vel successoribus nostris Romanis Pontificibus petendum, aut impetrandum, vel etiam in alia simili gratia, seu confirmatione illius vobis quomodocumque concedenda, de præsenti mentionem aliquam faciendum vllatenus teneri, nec ad id vlla vnquam necessitate cogi posse.

Clausula sublata. §.16. Et sic in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, & eiusdem S.R.E.Cardinales, necnon pro tempore existentes dictæ Cameræ Camerarium, Præsidentes, & Clericos in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat. §.17. Quocirca venerabilibus fratribus nostris Ostiensi & Portuensi Cardinalibus Episcopis, & dilecto filio Curiæ causarum Cameræ Apostolicæ generali Auditori, per Apostolica scripta mandamus motu simili, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum, per se, vel alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte vestra desuper fuerint requisiti, solenniter publicantes, vobisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra easdem præsentes literas, & in eis contenta huiusmodi firmiter obseruari, ac vos illis omnibus pacifice frui, & gaudere, non permittentes vos per quoscumque quavis auctoritate fungentes contra earundem præsentium tenorem, quomodolibet indebite molestari, inquietari, vel perturbari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, ac legitimis super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat. §.18. Non obstantibus præmissis, ac piæ mem. Bonifacij Papæ VIII. prædecessoris pariter nostri de vna, & in Concilio generali edita de duabus dietis, dummodo vltra tres dietas aliquis vigore præsentium ad iudicium non trahatur, necnon Lateranensis Concilij nouissimè celebrati de certo Notariorũ numero, etiamsi ad illum nondum deuentum fuerit, cui per hoc aliàs derogare non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ regulis, ac stylo in similibus hactenus obseruato, ac rec. mem. Alexandri PP. VI. etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon eiusdem Bonifacij PP. VIII. per quam concessiones fructus in absentia percipiendi sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac Pij PP. IV. prædecessoris pariter nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ Apostolicæ concernentibus in dicta Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita quod præsentes in eadem Camera nullo vnquam tempore registrare teneamini, ac similis rec. Vrbani PP. VIII. etiam prædecessoris nostri de pensionibus aliàs translatis iterum non transferendis, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in vniuersalibus, Prouincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus, etiam Imperialibus, & municipalibus, tam Vrbis, quam aliarum Ciuitatum, & locorum, in quibus Ciues Originarij creati existitis, & quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædictorum, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ, & Regnorum, Prouinciarum, & Vrbis, ac aliarum Ciuitatum, & locorum, ac Cameræ prædictorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, & naturis, etiamsi de illis seruandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis vtendo vos, per vos, vel procuratores vestros præstiteritis forsan hactenus, vel vos in posterum præstare contigerit iuramentum: priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam antianis, Capitulis, Conuentibus, Ciuitatibus, & locis, aliisque prædictis, illorum Communitatibus, & Vniuersitatibus, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curiæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam decimarum, pedagiorum, gabellarum, & onerum Exactoribus, & Appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, & de eorumdem Cardinalium consilio, etiam per modum statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia similibus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, Marchionum, & aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione, in genere, vel in specie, ac aliàs quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiamsi in eis, ac statutis, & stabilimentis prædictis caueatur expresse, vel tacite, quod Vrbis nisi originariis Ciuibus Romanis, ac Ciuium eorumdem filiis conferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum beneficia, nisi per personas illustres, vel nobiles, ac etiam originarios Ciues, aut alias certo modo in illis expresso qualificatos obtineri non possint, & nulli Ciues Vrbis, ac Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum huiusmodi admitti, seu illorum priuilegiis vti possint, nisi priùs in dictis Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & locis per certum tempus habitauerint, seu etiam in illis bona, etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possederint, quodque præceptoriæ, & alia beneficia quæcumque dicti Hospitalis, tam ex eius institutione, quàm ex stabilimentorum prædictorum dispositione, pensionibus Clericis sæcularibus, & aliis personis etiam Apostolica auctoritate reseruandis grauari non possint, quodque stabilimentis, priuilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ derogationis latissimæ extendendæ, etiam per quascumque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio huiusmodi de consilio Cardinalium eorumdem fiat, & tum demùm Magistri, & Conuentus prædictorum ad id accedat assensus, sintque literæ derogationis huiusmodi, etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conuentui per diuersas in forma Breuis, aut alias literas diuersis temporibus cum certis interuallis præsentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient, etiam de simili consilio derogationibus sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conuentus prædictorum, & non alias, nec alio modo, quodque ipsi Exactores, & Appaltatores decimas, pedagia, & onera huiusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem cogere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus, illorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice duntaxat in genere,

&

& in specie ad effectum præsentium sufficienter, & expresè derogamus, ac derogatum esse decernimus: Quodque vos primam non feceritis in Ecclesiis huiusmodi personalem residentiam consuetam, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.19. Volumus autem, quod antequam gratia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis vt supra facta perfrui valeatis, in manibus alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei iuxta articulos pridem à Sede prædicta propositos expresè emittere, & solitum fidelitatis iuramentum præstare omninò teneamini: Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides vbique adhibeatur in iudicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 1. die 26. Aug.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 26. Augusti 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

XVI. Ampliatio Indultorum Abbreuiatoribus literarum Apostolicarum Maioris Præsidentiæ à sanct. mem. Vrbano VIII. concessorum.

Edita A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

CReditæ Nobis diuinitùs dispensationis ratio postulat, vt illos, qui laudabilem in grauibus nostris, & Apostolicæ Sedis ministeriis operam impendunt, peculiari paternæ charitatis affectu prosequentes, gratias, & priuilegia eis in præmium laborum suorum à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris prudenti liberalitate concessa, vberiori benignitate ampliemus, sicut eorum meritis conuenire arbitramur.

Indultum Vrb. VIII.

§.1. Dudum siquidem fel. record. Vrbanus Papa VIII. Prædecessor noster tunc, & pro tempore existentibus Abbreuiatoribus literarum Apostolicarum maioris præsidentiæ in Cancellaria Apostolica perpetuò concessit, & indulsit, vt ipsi & eorum singuli pensiones annuas Apostolica auctoritate eis super quibusvis fructibus Ecclesiasticis reseruatas, & pro tempore reseruandas, vsque ad summam centum ducatorum auri de Camera ad fauorem vnius, seu plurimum personarum Ecclesiasticarum, seu Clericorum, ac aliàs pensionum huiusmodi capacium, etiam in mortis articulo coram Notario, & Testibus, ac cum alicuius Prælati, seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ interuentu, dummodo tempore eorum obitus officia Abbreuiatorum dictarum literarum adhuc obtinerent, transferre, necnon in Oratoriis, seu Capellis in eorum ædibus benè ac decenter constructis, ac rebus omnibus ad Missæ sacrificium requisitis instructis, & ab omnibus domesticis vsibus liberis, Missam per se ipsos celebrare, seu per alium quemcumque Presbyterum sæcularem, vel cuiusvis Ordinis regularem ab Ordinario approbandum, quamdiu tamen officia huiusmodi obtinerent, non autem illis dimissis, celebrari facere; necnon dimissis officiis huiusmodi habitum Prælatorum Romanæ Curiæ coloris violacei perinde ac si sua Abbreuiatorum officia adhuc retinerent, quamdiu viuerent, dummodò tamen per decennium officia huiusmodi obtinuissent, etiamsi illa elapso decennio dimisissent, & non aliter, deferre liberè, & licitè valerent, & aliàs prout in ipsius Vrbani Prædecessoris literis sub plombo desuper anno Incarnationis Dominicæ 1623. tertiodecimo Kalend. Aprilis expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, ac de verbo ad verbum inserto haberi volumus, vberiùs continetur.

Innouat, & confirmat pretis in sub.

§.2. Nunc autem Nos ad præclara dilectorum filiorum modernorum Abbreuiatorum literarum Apostolicarum maioris Præsidentiæ huiusmodi merita paternæ dirigentes considerationis intuitum, ac benignè perpendentes quantum ex eorum Collegio Romanæ Curiæ decoris, quantumve ex sedulo illorum labore Ecclesiæ Catholicæ proueniat vtilitatis, eosque proinde, ac illorum successores, vt eorum alacriùs fidem, operam, industriam, atque sedulitatem in huius Sanctæ Sedis obsequium adhibere studeant, amplioris fauore gratiæ prosequi volentes, & ipsorum modernorum Abbreuiatorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & mera liberalitate nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine prædictis modernis, & pro tempore existentibus literarum Apostolicarum Abbreuiatoribus maioris Præsidentiæ in Cancellaria supradicta, vt ipsi dimissis Abbreuiatorum huiusmodi officiis, dummodo tamen illa per quinquennium exercuisse, seu obtinuisse reperiantur, facultate transferendi pensiones annuas vsque ad summam centum ducatorum auri de Camera, ac licentia celebrandi, seu celebrari faciendi Missas in priuatis eorum Oratoriis, seu Capellis à memorato Vrbano prædecessore per suas literas prædictas, vt præfertur, concessis vti, frui, & gaudere, necnon habitum Prælatorum violacei coloris huiusmodi deferre, & gestare liberè pariter, & licitè possint, & valeant in omnibus & per omnia perinde, ac si eorum officia Abbreuiatorum huiusmodi adhuc obtinerent, & vsque ad eorum obitum retinerent, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Clausulæ præseruatiuas apponit.

§.3. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensu, aliòve quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, retractari, infringi, seu ad terminos Iuris reduci, aut in controuersiam reuocari, aut aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare posse: Neque ipsas præsentes literas sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, vel Romanos Pontifices successores nostros, & Sedem prædictam in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet, & quandocumque faciendis comprehendi, vel comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegras, ac etiam de nouo sub quacumque posteriori data per eos, ad quos pro tempore spectabit eligenda concessas intelligi, firmasque, validas, & efficaces existere, & fore, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus & per omnia plenissimè suffragari.

Decretum irritans apponit.

§.4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si quid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorum deputatio. §.5. Quocirca dilectis filiis nostris & eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellario, & Causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ generali Auditori per præsentes Motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte prædictorum Abbreuiatorum, seu alicuius eorum, vel aliorum interesse in præmissis pro tempore habentium desuper fuerint requisiti, solenniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra ipsas præsentes literas, & in eis contenta huiusmodi ab omnibus & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari, ipsosque modernos, & pro tempore existentes Abbreuiatores, & alios, quos eædem literæ concernent, in futurum præsentium literarum, & in eis contentorum eorundem commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos, seu eorum quempiam desuper quomodolibet indebitè molestari, perturbari, inquietari, vel impediri: Contradictores quoslibet & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus, censuras, & pœnas ipsas etiam iteratis vicibus aggrauando, inuocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij sæcularis.

Contrariorũ derogatio. §. 6. Non obstantibus quoad ea quæ præsentibus aduersantur, supradictis Vrbani prædecessoris literis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eis concessis sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 1. die 30. Aug. Dat. Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 30. Augusti 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

Nomina Illustrissimorum, & Reuerendissimorum DD. Abbreuiatorum sunt quæ sequuntur.

R. P. D. Nicolaus Oregius è S. Sophia Decanus Proregens admissus 3. Decembris 1644.

R.P. D. Ioannes Augustinus Vincentinus Reatinus admissus 20. Ianuarij 1656.

R.P.D. Ludouicus Arbona Mediolanensis admissus 22. Aprilis 1659.

R. P. D. Petrus Alberious Romanus S. Consultæ Ponens admissus 20. Aprilis 1660.

R. P.D. Ioannes Bussius Romanus S. Congregationis Auenionensis Votans, & Sacr. Congreg. Aquarum Secretarius admissus 11. Aprilis 1661.

R. P. D. Franciscus Filicaia Florentinus admissus 30. Maij 1661.

R. P. D. Ioannes Dominicus Thomatus Pedemontanus admissus 23. Decembris 1665.

R. P. D. Iacobus Lombardus Ferrariensis admissus 29. Decembris 1665.

R. P. D. Felix à S. Petro Romanus Protonotarius Apostolicus de numero Participantium admissus 28. Iunij 1668.

R.P.D. Dominicus Paraccianus Romanus admissus 17. Maij 1670.

R.P. D. Ioannes Franciscus Rota Cremonensis admissus 19. Iunij 1670.

R.P.D. Ioannes Baptista de Silua Mediolanensis admissus 18. Iunij 1670.

XVII.

Confirmatio, & extensio literarum Greg. XIII. & Vrbani VIII. de Monachis Ordinis S. Benedicti ad fauores Principum, & aliorum pro assequendis Prælaturis, Dignitatibus, & aliis officiis recurrentibus.

Consimilem materiam habes supra in Const. 258. Quoniam, *Vrbani VIII. & Const. 3.* Aliàs, *Alexand VII. & Const. 31.* Exponi, *& Const. 46. huius Pont.*

Edita A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. Ecclesiæ Catholicæ regimini, meritis licet imparibus, diuina dispositione præsidentes, illa, quæ à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, ad recidendam, & excludendam à Religiosis viris, quos in humilitatis spiritu Deo seruire decet, ambitiosam honorum, & dignitatum cupiditatem piè, prudenterque constituta esse noscuntur, Apostolici munimimis nostri patrocinio libenter constabilimus, nouisque præsidiis, vt seruentur exactiùs, corroboramus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis incrementum salubriter expedire in Domino arbitramur.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Greg. Papa XIII. Prædecessor noster, per quasdam suas in simili forma Breuis die 17. Aprilis 1574. expeditas literas, inter alia omnes, & singulos Monachos Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti, cuiuscumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ existentes, & quacumque dignitate præfulgentes, qui ad Prælaturas, & alia officia dictæ Congregationis assequẽda intenti, ad Principum, & Prælatorum de gremio dictæ Congregationis non existentium fauores recurrerent, vel etiam pactis, pollicitationibus, aliisque viis, directè, vel indirectè, palam, vel occultè, ad dignitates, seu officia in Congregatione præfata obtinenda aspirauissent, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere quæsiuissent, illorumque complices, & fautores ad quascumque Prælaturas, Dignitates, & officia spiritualia, vel temporalia, & præsertim in ipsa Congregatione obtenta, & obtinenda, perpetuò inhabiles declarauit, ac obtentis Prælaturis, Dignitatibus, Administrationibus, vel officiis eo ipso priuauit, ac priuatos voce tum actiua, tum passiua, carere decreuit, & declarauit.

§.2. Et in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ sententiæ pœna, omnibus dictæ Congregationis Monachis, qui pro tempore regimini eiusdem Congregationis deputati essent, præcepit, districtéque mandauit, ne aliquos precibus, literis, vel fauoribus Principum, vel Prælatorum, aut aliorum extra dictum gremium existentium adducti, ad cuiusvis generis Prælaturas, Dignitates, Officia, Administrationes, & gradus promouere præsumerent: Imò promouendorum meritis, & virtutibus tantùm inspectis, quod Dei causam agerent, memores essent, quo magis puro, & sincero corde, nulla priuata, aut mundana affectione commoti, in electionum negotio procederent: Decernens electiones, & promotiones ad Monasteria sic literis, aut aliis fauoribus Principum, & Prælatorum, vel aliorum extra gremium, vt præfertur, existentium, eorumque precibus, aut pollicitationibus iniustè, ac indebitè extortas, nullas, inualidasque esse, & aduersus eos, qui his minus legitimis rationibus ad regenda Monasteria, vel Prioratus, aut alia officia se eligi, aut assumi obtinuissent, per eiusdem Congregationis Superiores quandocumque procedi, & rei veritate cognita, eos condignis pœnis, tanquam publicæ dictæ Congregationis quietis perturbatores affici posse, & debere.

§.3. Et

§. 3. Et subinde rec. mem. Vrbanus Papa VIII. etiam Prædecessor noster, per quasdam suas pariter in forma Breuis literas, die 11. Maij 1638. emanatas, præfatas Gregorij Prædecessoris literas, toto illarum tenore inserto, cum omnibus, & singulis in eis contentis, Apustolica auctoritate confirmauit, & approbauit, ac quatenus opus esset, innouauit. Necnon omnibus, & singulis quorumcunque Monasteriorum dictæ Congregationis Abbatibus, & Superioribus, quomodolibet nuncupatis, tunc & pro tempore existentibus in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub excommunicationis latæ scotentiæ pœna præcepit, & mandauit, ne ad instantiam, preces, & requisitionem quarumcunque personarum, tam Laicarum, quàm Ecclesiasticarum extra gremium dictæ Congregationis consistentium, etiam Cardinalatus honore, & quacumque sæculari dignitate, & excellentia, etiam Ducali, Regali, & Imperiali fulgentium, quosvis dictæ Congregationis Monachos, ad cuiusvis generis Rectorias, Vicariatus, Administrationes, & officia quæcumque, tam spiritualia, quam temporalia singulorum Monasteriorum deputare præsumerent, eosdemque dictæ Congregationis Monachos, cuiuscumque ætatis, gradus, conditionis, præeminentiæ, & literaturæ existerent, & quacumque dignitate præfulgerent, qui tam ad Prælaturas, dignitates, gradus, & alia officia à Prælatis pro tempore Regimini dictæ Congregationis deputatis assequenda, quàm etiam ad Rectorias, Vicariatus, Administrationes, & alia officia quæcumque, tam spiritualia, quam temporalia à Prælatis, & Superioribus singulorum Monasteriorum impetranda, ad prædictarum personarum, Principum, & Prælatorum de gremio Congregationis præfatæ non existentium fauores per se, vel interpositam personam, directè, vel indirectè, occultè, vel palam, aut alias quomodolibet recurrerent, vel ad Prælaturas, dignitates, Administrationes, & alia huiusmodi dictæ Congregationis, & Monasteriorum officia aspirauissent, vel aliis minus legitimis, & honestis rationibus ea obtinere conati fuissent, prædictas excommunicationis latæ sententiæ, aliasque inhabilitatis, & priuationis pœnas, in præfatis Gregorij Prædecessoris literis contra similia perpetrantes comminatas eo ipso incurrere, & incurrisse decreuit, & declarauit.

§. 4. Voluitque ipse Vrbanus Prædecessor, easdem literas suas in generali dictæ Congregationis Capitulo singulis annis publicè legi, illasque in dicto Capitulo lectas, sic arctare, ac si legitimè vnicuique personaliter intimatæ fuissent, & alias prout in præfatis Gregorij, & Vrbani Prædecessorum literis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, vberius continetur.

Confirmat prout in rub. §. 5. Cum autem, sicut pro parte Dilectorum filiorum Monachorum præfatæ Congregationis Cassinensis Nobis nuper expositum fuit, licet præmissa à memoratis Gregorio, & Vrbano Prædecessoribus, saluberrimo fuerint constituta, & ordinata consilio, illa nihilominus quorundam ambitione, cæcaque bonorum cupiditate non ita exactè, & accuratè, vt par est, in eadem Congregatione seruentur: Hinc est quod Nos considerantes, quod nemo debet sibi assumere honorem nisi vocatus à Deo tanquam Aaron, & proinde prauum hoc ambitionis malum omninò tollere, & à dicta Congregatione penitus excludere cupientes, vt Congregatio ipsa præclara semper humilitatis religiosæ laude floreat, illiusque munera, non mendicatis studiis procurentur, sed à viris vitæ sanctitate, & virtutibus conspicuis obedienter suscipiantur, & humiliter administrentur, ac dictos Exponentes specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes: Supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnia, & singula præmissa à præfatis Gregorio, & Vrbano Prædecessoribus constituta, ordinata, decreta, & declarata, vt præfertur, & quatenus illa concernunt supradictas eorumdem Prædecessorum literas, auctoritate prædicta, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac quatenus opus sit, innouamus, & de nouo constituimus, ordinamus, decernimus, & declaramus. Illaque omnia & singula inuiolabiliter, & inconcussè in præfata Congregatione perpetuò seruari mandamus, & præcipimus.

Et in anno legi publicè præsentes iubet. §. 6. Volentes, & eadem auctoritate decernentes, easdem præsentes literas perpetuis futuris temporibus bis quolibet anno in Refectorio vniuscuiusque Monasterij dictæ Congregationis, nempe proxima post festum Sancti Benedicti, & Dominica itidem proximè subsequeno post Festum Sancti Placidi, Ordinis eiusdem Sancti Benedicti, publicè legi, illasque semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ præfati Gregorius, & Vrbanus Prædecessores in literis supradictis respectiuè voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 8. Cæterum volumus pariter, vt earumdem præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu Scribæ Capituli Generalis dictæ Congregationis, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo Præsidentis eiusdem Congregationis, vel alterius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 1. die 9 Sept. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 9. Septembris 1670. Pontificatus nostri anno primo.

XVIII.

Statutum in quo declaratur, omnes generaliter Montis debitores in forma Cameræ esse obligatos, & tanquam tales ad eidem Monti satisfaciendum teneri.

Edita A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. ÆQuitatis, & Iustitiæ ratio exigit, & plurimæ quæ ex Monte Pietatis de Vrbe in publicum assidue proueniunt vtilitates suadent, vt illius indemnitati quantum cum Domino possumus, consulere studeamus.

Causa huius Constit. §. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filij Prouisores, & Deputati dicti Montis, quod ex dispositione quarumdam fel. rec. Gregorij Papæ XIII. Prædecessoris nostri bona dicti Montis ad fauorem illorum, qui pecunias in Bancho ipsius Montis deponunt pro restitutione depositorum efficaciter obligata sunt perindè, ac si cum vnoquoque Cameralis obligatio intercessisset. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, interdum eueniat, vt Montis prædicti debitores remaneant aliqui priuati, ac etiam nonnulla loca pia, æquum verò videatur illos, & illa ad satisfaciendum eidem Monti pari Cameralis obligationis vinculo adstringi: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, vt ipsi Monti in præmissis opportune prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Declarat vt in rubrica. §. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus fauo-

 ribus,

ribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, omnes, & singulos memorati Montis ex quacumque causa debitores præsentes, & futuros, cuiuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, præeminentiæ, & dignitatis, ac etiamsi Ecclesiæ, Monasteria, Conuentus, Collegia, Hospitalia, Archihospitalia, Confraternitates, Archiconfraternitates, & alia loca pia quæcumque, etiam specifica, & indiuidua mentione, & expressione digna existant, ad satisfaciendum eidem Monti de eorum debitis respectiuè efficaciter obligari, ac obligatos, & obligata existere, & fore in omnibus, per omnia, perinde ac si ab eorum singulis Cameralis obligatio ad fauorem ipsius Montis facta fuisset, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus & ordinamus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Monti, illiusque Prouisoribus, & Deputatis, aliisque Officialibus, & Ministris in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inuiolabiliter obseruari.

Clausula sublata.

§. 4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici, ac Curiæ Cameræ Apostolicæ Generalem Auditorem, necnon Vicarium, Gubernatorem, & Senatorem dictæ Vrbis, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarium, & alios Cardinales etiam de Latere Legatos, dictæque Cameræ Præsidentes, Clericos, Thesaurarium Generalem, & alios Officiales, & Ministros, nunc & pro tempore quandocumque existentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 5. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Iure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Vrbis, aliisve quibusuis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, eorumque reformationibus, & nouis additionibus, stylis, vsibus, & consuetudinibus, priuilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 1. die 30. Oct.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 3. Octobris 1670. Pontificatus nostri anno primo.

XIX.

Declaratur Statutum Alexandri VII. & Clementis IX. circa Reformationem Ordinis Cisterciensis, non afficere, nec obligare Monasteria dicti Ordinis, in quibus Monachi perpetuam stabilitatem promittunt.

Quid statuerit Alexand. VII. Habes suprà Constit. 114. Nuper, *& Constit.* 120. Aliàs, *vbi ad materiam Reformationis huiusmodi videre poteris.*

Edita An. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Tenor Breuis Alex. VII.

§. 1. EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filij Abbates Monasteriorum Germaniæ, Poloniæ, Heluetiæ, Belgij, Patriæ Leodiensis, & Hispaniæ Ordinis Cisterciensis, quod aliàs postquam fel. record. Alexander Papa VII. Prædecessor noster per suas super Reformatione Generali dicti Ordinis die 19. Aprilis 1666. in simili forma Breuis expeditas literas inter alia statuerat, & ordinauerat, vt in singulis Prouinciis vniuersi Ordinis huiusmodi, etiam extra Galliam, designarentur duo Monasteria communis obseruantiæ, vnum scilibet pro Nouitiatu, & alterum pro Professorio seu secundo Nouitiatu, vnà cum Magistris pro educandis Nouitiis, & nouiter Professis, & cum familia selecta: rec. mem.

Clem. IX. concessio.

§. 2. Clemens Papa IX. etiam Prædecessor noster per quasdam suas itidem in forma Breuis, die 20. Decembris 1667. emanatas literas ipsis Abbatibus Exponentibus concessit, vt proprios Nouitios educare possent in illis dumtaxat Monasteriis, in quibus vigintiquinque religiosi existerent.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, hæc dispositio tam Abbates præfatos, qui minorem Religiosorum numerum habent, quàm Nouitios, qui stabilitatem in illis minoribus Monasteriis seruant, multùm grauet: Abbates quidem, quippè qui proprios quos per professionem suis Monasteriis incorporare, & cum quibus vsque ad mortem viuere debent, probare, eorumque mores, inclinationes, & defectus, si alibi educarentur, explorare nequirent: Nouitios verò, vtpotè qui incommoda locorum, aëris, & oneram personalium illorum paruorum Monasteriorum, in quibus perpetuo stabilitatis voto astricti, absque spe communicationis, seu translationis ad alia Monasteria, permanere tenentur, experiri non possent. Accedit quod pleraque ex præfatis Monasteriis, vel ex fundatione, vel ob bellorum, & temporum iniurias, nonnisi duodecim Religiosos sustentare possunt, in quibus tamen iuxta primæuas Ordinis præfati Constitutiones, & vsum tam in Choro, quàm extra Chorum vigent obseruantiæ, quibus satisfieri non posset sine subsidio Nouitiorum, qui ab Ordinis primordio, etiamsi familiæ numerum duodenarium non excederent, in huiusmodi Monasteriis educari, & probati soliti fuerunt: Nobis propterea Abbates prædicti humiliter supplicari fecerunt, vt sibi in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Declarat vt in rubrica.

§. 4. Nos igitur ipsos Abbates specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, supra expressum statutum, seu ordinationem dicti Alexandri Prædecessoris nostri non afficere, nec obligare

Monasteria

Mooasteria Ordinis præfati, in quibus Monachi perpetuam promittunt stabilitatem, auctoritate Apostolica tenote præsentium declaramus.

Clausula præseruatiua.

§. 5. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorū.

§. 6. Non obstantibes præfati Alexandri, & Clementis Prædecessorum literis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides.

§. 7. Volumus autem, vt ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorius fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 1. die 3. Octob.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 3. Octobris 1670. Pontificatus nostri anno primo.

XX. Concessio Priuilegiorum pro suis Capellanis communibus.

Similia priuilegia concessit Innoc X. Constit. 21. & Clemens IX. Constit. 25. Grata.

Edita A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

GRata familiaritatis obsequia, quæ dilecti filij Michael Angelus Lualdus Romanus, Canonicus sæcularis, & Collegiatæ Ecclesiæ S. Marci de Vrbe: Paulus Brancondius Romanus, Barnabas Berardus Reatinus, Carolus Iacobellus Verulanus, Vincentius Dinus Ciuitatis Castelli, & Philippus Baldassinus Æsinus respectiue Ciuitatum, vel Diœcesum Presbyteri, moderni Capellæ nostræ Pontificiæ Capellani, familiares nostri, Nobis, & Apostolicæ Sedi hactenus impenderunt, & adhuc solicitis studiis impendere non desistunt, necnon vitæ, ac morum honestas, aliaque laudabilia probitatis, & virtutum merita, quibus eorum personas tam familiari experientia, quàm etiam fide dignorum testimoniis iuuari percepimus, Nos inducunt, vt illis reddamur ad gratiam liberales.

Nobiles, & Ciues.

§. 1. Hinc est, quod Nos volentes illos specialibus fauoribus, & gratiis prosequi, eosque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, Motu proprio, non ad supradictorum Michaelis Angeli, Pauli, Barnabæ, Caroli, Vincentij, & Philippi, vel alicuius ipsorum, aut aliorum pro eis nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed de mera nostra deliberatione, ac certa scientia, Apostolica auctoritate tenore præsentium Michaelem Angelum, Paulum, Barnabam, Carolum, Vincentium, & Philippum prædictos, & illorum singulos in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios recipimus, ac Sacri Palatij, & Aulæ Lateranensis Comites (sine tamen dilectorum filiorum Notariorum de numero participantium præiudicio,) necnon Nobiles Rumanos, & Vrbis Romæ, omniumque, & singularum aliarum Ciuitatum, Terrarum, & locorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subiectorum Ciues creamus, & constituimus, ac in numerum, & consortium aliorum nostrorum, & eiusdem Sedis Notariorum, necnon Palatij, & Aulæ Comitum, ac Nobilium Romanorum, aliorumque Ciuium Ciuitatum, & Oppidorum prædictorum referimus, & conscribimus.

Ipsorum priuilegiis, etiamsi habitum non deferant, demantur.

§. 2. Ipsisque etiamsi habitum, & Rocchettum Notariorum dictæ Sedis iuxta decretum Lateranensis Concilij nouissimè celebrati non deferant, aut Ciuitates huiusmodi non incoluerint, nec vnquam in eisdem Ciuitatibus domicilium habuerint, vt omnibus, & quibuscunque priuilegiis, & facultatibus, exemptionibus, immunitatibus, libertatibus, fauoribus, gratiis, & indultis, quibus cæteri omnes Notarij nostri, etiam de numero participantium, necnon Comites, & Nobiles, ac Ciues originarij, etiam in dignitatum, & beneficiorum Ecclesiasticorum, & sæcularium, etiam ex personis Romanorum originariorum vacantium assecutione, & exercitio, tam in Vrbe, quàm Ciuitatibus prædictis, ac aliàs vbique locorum, & gentium, necnon sessionum, & conuentuum vtuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, potiri, & gaudere poterunt quomodolibet in futurum, non solum ad illorum instar, sed pariformiter, & æquè principaliter, ac si priuilegia, facultates, exemptiones, gratiæ, & indulta pro ipsis emanassent (citra tamen exemptiones à Concilio Tridentino sublatas, itavt nedum quoad criminalia, sed etiam quoad ciuilia subiaceant Ordinariis; ac citra facultates legitimandi, ad gradus promouendi, ac Notarios, seu Tabelliones creandi, aliaque huiusmodi priuilegia à Notariis Sedis Apostolicæ, & Comitibus Palatinis prætensa, itavt illis supramemorati Capellani familiares nostri nullibi vti valeant, ac irritum, & inane existat, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari) vti, potiri, & gaudere, ac in omnibus, & singulis Apostolicis, aliisque literis, instrumentis, & scripturis publicis, & priuatis deinceps eorum nomine conficiendis sese Notarios, Comites, & Nobiles, ac de nobili genere ea vtroque parente procreatos, necnon Romanæ, & aliarum Ciuitatum Ciues, vt libuerit, inscribere, & se illis subscribere valeant, ac pro veris, & non fictis Notariis, Comitibus, Nobilibus, & Ciuibus habeantur, nihilque qualecumque illud fuerit, cum iis expressionibus subreptitium, obreptitium, aut inualidum, sed illud idem efficax in omnibus, & per omnia censeatur, concedimus, & indulgemus.

Exemptio à Decimis, & aliis impositionibus.

§. 3. Et insuper illos, eorumque beneficia, & officia Ecclesiastica, quæcumque, quotcumque, & qualiacumque, illorum fructus, res, & iura vbicumque locorum, Regionum, & Prouinciarum, necnon in Vrbe, Ciuitatibus, Terris, & locis eidem Romanæ Ecclesiæ mediate, vel immediatè subiectis consistentia, prædia, domos, possessiones, & bona patrimonialia, aliaque temporalia mobilia, & immobilia, & se mouentia, necnon actiones, & iura præsentia, & futura, cuiuscumque qualitatis, quantitatis, & naturæ, & cuiusvis, etiam annui valoris, fructus, redditus, & prouentus huiusmodi sint, vel fuerint, ac etiam quæcumque ab illis vendenda, ac pro illorum, familiarumque suarum vsibus emenda, ab omnibus, & quibuscumque decimis, quartis, & dimidiis partibus, subsidiis, etiam charitatiuis, necnon vectigalibus, portoriis, tributis, dariis, pedagiis, collectis, & quocumque alio nomine nuncupatis angariis, perangariis, cæterisque oneribus, & contributionibus, tam vrbanis, quàm rusticis, ordinariis, & extraordinariis, realibus, personalibus, & mixtis, etiam ratione munitionum mœnium, & pontium, portarum, & molturarum, & mercium cuiuscumque generis transitus, seu passus, & vecturæ, etiam in aliud territorium, seu Prouinciam, terra, mari, & flumine, necnon equorum mortuorum, stabulationum militum, institutionis Seminarij Ecclesiastici, aut quacumque alia quantumvis graui, & grauissima causa (pro subuentione contra Infideles dumtaxat excepta) nunc, & pro tempore impositis: ita quod illi, & quilibet eorum nihil omninò horum, aut aliorum similium subire teneantur, nec per Cameræ Apostolicæ, aut alios Commissarios, seu vectigalium, & tributorum huiusmodi

redempto

redemptores, conductores, & exactores quocumque priuilegio, exemptione, & facultate suffultos, aliàs quàm vt præfertur, valeant coarctari (quamdiu seruitiis nostris institerint dumtaxat) eximimus, & liberamus.

Dispensatio.

§. 4. Ad hæc cum eisdem, vt quæcumque duo dissimilia, vel simplicia similia sub singulis tribus rectis quarumcumque trium Cathedralium, etiam Metropolitanarum, aut aliarum Ecclesiarum consistentia, etiamsi vnum ex illis omnibus cum cura, aut dignitas, etiam maior, & principalis, Canonicatus,& Præbenda, personatus, administratio, vel officium fuerit, & ad dignitatem, personatum, administrationem, vel officium huiusmodi consueuerit quis per electionem assumi, eisque cura etiam iurisdictionalis immineat animarum, si eis aliàs canonicè conferantur, aut eligantur, præsententur, aut aliàs assumantur ad illa, & instituantur in eis, recipere, & dummodo illa omnia (vno excepto) personalem residentiam non requirant, insimul quoad vixerint retinere: Necnon etiam quamdiù Nobis inseruierint tantum in beneficiis Ecclesiasticis, non tamen Parochialibus, vel curam animarum Parochianorum habentibus per eos pro tempore obtentis, etiam de iure, statutu, fundatione, vel priuilegio personalem residentiam requirentibus, etiamsi dignitates in Metropolitanis, vel Cathedralibus maiores, & in Collegiatis Ecclesiis huiusmodi principales fuerint, personaliter residere non teneantur, nec ad id per locorum Ordinarios, seu Ecclesiarum earumdem Capitula, aut quosvis alios ad residendum interim in illis inuiti compelli possint, omnesque & singulos illorum beneficiorum obtentorum fructus, & redditus durante seruitio prædicto cum ea integritate (distributionibus quotidianis dumtaxat exceptis) cum qua illos perciperent, si in eisdem Ecclesiis, siue locis personaliter residerent, percipere, exigere, & leuare, prouiso tamen per eos, vt onera eisdem dignitatibus, & beneficiis quovis modo incumbentia congruè supportentur.

Indultum docendi leges.

§. 5. Necnon etiamsi Presbyteri fuerint, ac dignitates, & officia obtinuerint, leges, & iura ciuilia etiam publicè in Scholis, & Vniuersitatibus studiorum generalium ad quinquennium dumtaxat, dummodo iidem trigesimum ætatis annum non excesserint, audire, ac si habiles, & sufficientes reperti fuerint, etiam ad Doctoratus gradum in huiusmodi facultate se promoueri facere, ipsaque iura etiam publicè docere, atque Iudicis, Aduocati, & Procuratoris officium in causis Ecclesiasticis, & ciuilibus tantum exercere liberè, & licitè possint, & valeant, de specialis dono gratiæ dispensamus.

Licentia eligendi Confessarium.

§. 6. Liceat qooque ipsis, & eorum singulis aliqoem idoneum, & ab Ordinario loci approbatum Presbyterom sæcularem, vel cuiusvis Ordinis Regularem in suum eligere Confessorem, qui vita eis comite eos, & ipsorum singulos à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, & per eos incursis, & quibus ipsos pro tempore illaqueari contigerit, etiamsi absolutio Nobis, & Successoribus nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus specialiter, vel generaliter reseruata existat, ac quorumcunque votorum, & Ecclesiæ præceptorum transgressionibus, homicidio casuali, manuum violentarum in quasvis personas etiam Ecclesiasticas (non tamen Episcopos, vel alios Superiores Prælatos) de præterito iniectionibus, seu consilij, vel fauoris ad id præstationibus, ieiuniorum omissionibus, necnon recitationis horarum Canonicarum, aliorumque Diuinorum officiorum, ac denique ab omnibus, & quibuscumque aliis eorum peccatis, criminibus, excessibus, & delictis, quantumcumque grauibus, & enormibus, etiam talibus, propter quæ Sedes prædicta meritò consulenda foret, videlicet à contentis in literis die Cœnæ Domini publicari consuetis, semel tantum in vita, & mortis articulo; in reliquis verò dictæ Sedi quomodolibet reseruatis, aliisque quibusvis casibus semel in anno, confessionibus illorum diligenter auditis (sine tamen alicuius præiudicio) prædicta auctoritate Apostolica absoluere, & illis pro commissis pœnitentiam pro modo culpæ iniungere salutarem, necnon vota quæcumque (vltramarino, visitationis liminum Beatorum Petri,& Pauli Apostolorum, castitatisque & religionis votis dumtaxat exceptis) in alia pietatis opera commutare possit.

Indultum transferendi pensiones.

§. 7. Ac etiam eisdem, eorumque singulis, vt quicumque locorum Ordinarij, vel Canonici Metropolitanarum, seu aliarum Cathedralium Ecclesiarum, aut personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ, tam in dicta Curia, quàm extra eam, etiam ad id per eos, aut eorum singulos coram Notario, & testibus fide dignis eligendi, seu eligendæ, quascumque Pensiones annuas eis, & eorum singulis super Mensarum Abbatialium, seu Episcopalium, aut Archiepiscopalium, & quorumcunque aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura sæcularium, & quorumcunque Ordinum Regularium, etiam Hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani quomodocumque, & qualitercumque aliorum qualificatorum fructibus, redditibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & distributionibus, etiam quotidianis, seu illorum loco fructus, prouentus, iura, obuentiones, distributiones, & emolumenta sibi nunc, & pro tempore assignata, & reseruata, quandocumque simul, vel successiue, in toto, vel in parte, vsque ad summam centum ducatorum auri de Camera de eorumdem Capellanorum, vel cuiuslibet ipsorum consensu in toto, vel in parte, etiam in mortis articulo cassare, & extinguere, ac postquam cassatæ, & extioctæ fuerint, alias similes Pensiones annuas super fructibus, reddintibus, prouentibus, iuribus, obuentionibus, & distributionibus, seu illorum loco fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, & emolumenta huiusmodi, etiam vsque ad summam prædictam vni, vel pluribus aliis personis, etiam per eosdem Capellanos, & eorum singulos nominandis, etiam quæcumque, quotcumque, & qualiacumque beneficia Ecclesiastica obtinentibus, & expectantibus, seu Clericali charactere insigniri volentibus, similiter eis quoad vixerint, vel eorum legitimis procuratoribus eisdem modo, & forma, quibus eisdem Capellanis assignatæ, aut reseruari, vel assignari concessæ, seu concessi fuerint, etiam absque consensu easdem Pensiones, & fructus, redditus, prouentus, iura, obuentiones, ac distributiones, & emolumenta huiusmodi soluere debentium, etiamsi pluries cassatæ, & de nouo assignatæ fuerint, vsque ad summam, & quantitatem prædictam, ac alias cum omnibus, & quibuscumque exemptionibus, priuilegiis, decretis, clausulis, cautionibus, vinculis, obligationibus, cautelis, ac etiam censuris, & pœnis in prioribus reseruationibus huiusmodi concessis, & contentis, integrè persoluenda reseruare, constituere, & assignare.

Facultas testandi.

§. 8. Necnon vt iidem Capellani, & eorum quilibet de omnibus, & singulis domibus, prædiis, possessionibus, terris, & locis, etiam iurisdictionalibus, cæterisque bonis immobilibus, & mobilibus, quæ tamen non sint Altaris, seu Altarium Ecclesiarum ipsis Capellanis nostris prædictis commissarum ministerio, seu alicui speciali earumdem Ecclesiarum diuino cultui, vel vsui deputata, seque mouentibus cuiuscunque qualitatis, quantitatis, valoris, speciei, pretij, & conditionis existentibus, ac iuribus, & actionibus ad eos ratione Ecclesiarum, etiam Cathedralium, & Metropolitanarum, Monasteriorum, Prioratuum, Præpositurarum, dignitatum, & aliorum quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum, cum cura, & sine cura, sæcularium, & quorumvis Ordinum regularium, quæ ex quibusvis concessionibus, & dispensationibus Apostolicis in titulum, commendam, administrationem, ac aliàs quomodolibet obtinuerint, obtinent, ac obtinebunt, ac fructuum, redditaum, & prouentuum Ecclesiasticorum, pensionum annuarum, pensionumque annuarum super similibus fructibus, redditibus, & prouentibus

tibus eis reseruatarum, & assignatorum, ac reseruandorum, & assignandarum, quos, & quas perceperint, percipiunt, & percipient in futurum, necnon emolumentorum quorumcumque Romanæ Curiæ officiorum, ac alias quomodolibet spectantibus, & pertinentibus, ac etiam de dictis fructibus, redditibus, prouentibus, ac pensionibus annuis, necnon eorum industria, & labore quomodolibet, & vndecumque, licitè tamen acquisitis, & aquirendis, ac aliàs etiam de muneribus, & officiis, quæ exercuerint, ac eos exercere contigerit, & alia quavis occasione, vel causa, seu contemplatione ad eosdem peruentis, & peruenturis, etiamsi in pecunia numerata, ac iocalibus, gemmis, aliisque pretiosioribus rebus consistant, tam in dicta Curia, quàm extra eam, vbique locorum, etiam penes beneficia ipsa existentibus (quorum omnium qualitates, & veros annuos valores, etiamsi talia forent, quæ in generali appellatione bonorum, & supellectilium non venirent, sed specialibus indigerent vocabulis, præsentibus, ac si specificè, & sigillatim exprimerentur, & denotarentur, pro sufficienter expressis, ac declaratis haberi volumus, ac etiam de ipsis prouentibus, ac pensionibus debitis, ac debendis, ac nondum perceptis, & exactis, etiamsi eorum solutionis, aut perceptionis terminus nondum aduenerit, pro illa rata, quæ illis debita erit, Constitutione declaratoria super fructibus, & pecuniis non exactis, quæ forsan ad successores in ipsis beneficiis spectare, & pertinere debeant, non obstante, etiam accumulatiue cum quibusuis aliis similibus, vel dissimilibus facultatibus habitis, & habendis vsque ad summam ducentorum ducatorum auri similium dumtaxat, tam pro decentibus, & honestis impensis funebribus, quàm etiam pro remunerationes illorum, qui eis viuentibus inseruierint, etiam vltra seruitij meritum, ac in ipsorum consanguineorum, & affinium, ac quorumcumque piorum locorum fauorem, & vsum, & alias pro eorum arbitrio, & voluntate absolutis testari, ac testamento, codicillis, fideicommissis, legatis, donationibus, tam inter viuos, quam causa mortis, & aliis quibuscunque modis, & titulis, scriptura etiam minus solenni, etiam coram duobus, vel tribus Testibus, aut etiam cedula sola eorum manu scripta, vel subscripta, ac aliàs in omnibus, & per omnia, prout, & quemadmodum eis videbitur, etiam in ipsa Curia (non tamen extra residentiam) etiam in mortis articulo, & non facta mentione præsentis, vel aliarum eis pro tempore concessarum similium facultatum, aut quod in vim illarum testari, seu disponere velint, & intendant, semel, atque iterum, & pluries disponere, statuere, & ordinare, ita vt quicquid testatum, gestum, aut ordinatum, seu aliàs ab ipsis dispositum fuerit, etiam in vim simplicis distributionis, ac alias omni meliori modo valeat, & seruari omninò debeat, ipsaque testamenta, codicillos, dispositiones, ordinationes, donationes, legata, & statuta, etiã pluries, ac toties quoties eis videbitur moderari, limitare, ac etiam in totum reuocare, & alia de nouo condere etiam liberè, & licitè valeant, plenam, & liberam cõcedimus facultatem.

Supplementũ defectuum. §. 9. Statuentes nihilominus, & ordinantes, eisque pariter indulgentes, quod si contigerit ipsos ab intestato, & sine vlla, vel cum minus valida bonorum, & rerum, ac fructuum, redditnum, & prouentuum prædictorum dispositione in dicta Curia, vel extra eam, ac etiam extra sita beneficia, aut alia loca debitæ ab eis residentiæ personalis, etiam nulla subsistente causa, ab humanis decedere, omnia, & singula eorum bona, res, & iura etiam, vt præfertur, qualificata, necnon spolia pro dicta summa etiam ex prædictis, & alias vndecumque prouenientia, ad Cameram Apostolicam, seu in dictis beneficiis successores non pertineant, sed ad hæredes sanguinis eorumdem integre deueniant, & illis deficientibus inter eorum familiares arbitrio personæ, seu personarum, quas ad id ipsi scripto nominauerint, distribuantur, nisi de alia dispositione, vel intentione eorumdem scriptura etiam minus solenni secus appareret, quã tunc velut efficacem ipsæ personæ, vel alij Iudices, seu Exequutores omninò exequi, & adimplere, illique sese conformare in omnibus, & per omnia debeant. Et nihilominus quæcumque huiusmodi testamenta, donationes, legata, dispositiones, & alia forsan alias ab ipsis, etiam nulla, aut minus sufficienti facultate suffultis, de huiusmodi bonis, iuribus, & actionibus, fructibus, pecuniis, iocalibus, aliisque rebus supradictis, etiam in fauorem consanguineorum, & affinium prædictorum, aliàs quomodolibet facta, cum omnibus inde sequutis, ac etiam ea, quæ per ipsos in futurum quomodolibet fient, ex nunc prout ex tunc, & è contra pro dicta summa ducentorum ducatorum dumtaxat approbamus, & confirmamus, omnesque & singulos iuris, & facti, ac solennitatum omissatum, & omittendarum, necnon substantiales, aliosque defectus quoscumque, si qui interuenerint in eisdem, etiamsi tales sint, vel fuerint, quod specialis, & specifica de ipsis mentio habenda esset, supplemus.

§. 10. Non obstantibus præmissis, ac Lateranensis Concilij nouissimè celebrati de certo Notariorum numero, etiamsi ad illum nondum deuentum fuerit, cui per hoc aliàs derogatum non intendimus, ac de consensu præstando in pensionibus, & quibusvis aliis, etiam per Nos, & Sedem prædictam quomodolibet editis, & in posterum edendis Cancellariæ Apostolicæ regulis, & stylo in similibus hactenus seruato, ac piæ memor. Alexandri PP. VI. etiam prædecessoris nostri tertiam partem bonorum Ecclesiasticorum Cameræ prædictæ deberi inter alia disponente, necnon eiusdem Bonifacij PP. VIII. etiam prædecessoris nostri, per quam concessiones de fructibus in absentia percipiendis sine præfinitione temporis fieri prohibentur, ac quorumvis aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorũ, & quibusvis aliis Apostolicis, ac in vniuersalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus Imperialibus, & aliis etiam municipalibus, tam Vrbis, quàm quarumvis aliarum Ciuitatum, & locorum, in quibus Ciues Originarij creati sunt, ac quarumvis Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, & Hospitalis prædicti, necnon quorumvis Collegiorum, & Officiorum dictæ Curiæ; ac Regnorum, Prouinciarum, & Vrbis, ac aliarum Ciuitatum, & locorum, ac prædictæ Cameræ etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, vsibus, & naturis, etiamsi de illis seruandis, & non impetrandis literis Apostolicis contra ea, nec etiam ab alio, vel aliis impetratis, aut aliàs quomodolibet concessis vtendo ipsi Capellani per se, vel eorum Procuratores præstiterint forsan hactenus, vel in posterum eos præstare contigerit iuramentum: priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitali Sancti Ioannis Hierosolymitani, illorumque Præsulibus, seu Administratoribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam antianis, Capitulis; & Conuentibus, Ciuitatibus, & locis, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, etiam eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, ac dictæ Cameræ Officialibus, illorumque Collegiis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam, etiam consistorialiter, & de eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium consilio, ac per modum statuti, & Constitutionis perpetuorum, ac motu, & scientia paribus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, & Marchionum, ac aliorum Principum instantiam, seu illorum contemplatione, in genere, vel in specie, aut aliàs quomodolibet, etiam iteratis vicibus concessis, confirmatis, & innouatis, & in posterum concedendis, confirmandis, & innouandis, etiamsi in iis, *Contraria omnia remouet.*

ac

ac statutis, & stabilimentis prædictis caueatur expressè, vel tacitè, quod Vrbis omnisi originariis Ciuibus Romanis, ac Ciuium eorumdem filiis, aliarum verò partium beneficia, nisi per personas illustres, seu nobiles, ac etiam originarios Ciues, aut aliàs certo modo in illis expresso qualificatos obtineri, aut conferri non possint, & nullus in Ciuem Vrbis, aut Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum huiusmodi admitti, seu illorum priuilegiis vti possit, nisi priùs in dictis Ciuitatibus, Oppidis, & locis per certum tempus habitauerit, seu etiam in illis bona, etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendentia possideat, quodque præceptoriæ, & alia beneficia quæcunque dicti Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani, tam ex eius institutione, quàm ex stabilimentorum prædictorum dispositione, non in titulum perpetuorum beneficiorum conferri, sed in Commendam ad vitam Commendatariorum reuocabiliter concedi debeant, & sic pensionibus Ecclesiasticis, sæcularibus, aut aliis personis Apostolica auctoritate reseruandis grauari non possint, quodque stabilimentis, & priuilegiis præfatis, etiam vigore clausulæ implicitæ derogationis latissimè extendendæ, etiam per quascunque literas Apostolicas, & quasvis etiam derogatoriarum derogatorias, efficacioresque, & insolitas clausulas derogari non possit, nec derogatum censeatur, nisi derogatio huiusmodi de consilio dictorum Cardinalium fiat, & tum demùm ad id Magistri, & Conuentus præfatorum expressus accedat assensus, sintque literæ derogationis huiusmodi etiam per dictum Magnum Magistrum subscriptæ, ac ei, & præfato Conuentui per diuersas in forma Breuis, aut alias literas diuersis temporibus cum certis interuallis præsentatas intimatæ, & non aliàs, nec alio modo, & semper in huiusmodi literis, quæ sic fient, etiam de simili consilio derogationis sit apposita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conuentus præfatorum, & non aliàs, nec alio modo. Quibus omnibus, & eorum singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & expressa, ac indiuidua, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, & in eis caueatur expresse, quod illis nullatenus derogari possit, quodque clausula implicitæ derogationis in rescripto, etiam motu proprio emanato apposita aliter in literis exprimi, vel extendi nequeat, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore, & firmitate permansuris, hac vice dumtaxat harum serie in genere, & in specie ad effectum præmissorum specialiter, & expressè Motu, & scientia similibus derogamus, ac derogatum esse decernimus, cæterisque contrariis quibuscúnque.

Transumptorum fides. §. 11. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus vbique fides, tam in iudicio, quàm extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, & adhiberi posset, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 12. Quodque præfati, antequam gratia Notariatus perfrui possint, & valeant, in manibus alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ professionem fidei iuxta articulos pridem à Sede Præfata propositos emittere, & solitum fidelitatis iuramentum omninò præstare teneantur, & quilibet ipsorum teneatur.

D. P. An. I. die 16. Oct. Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 6. Octobris 1670. Pontificatus nostri Anno primo.

Constitutio reuocatoria exemptionum à vectigalibus, aliisque publicis oneribus. XXI.

Huiusmodi reuocationem habes supra Constit. 25. In sublimi, Alexand. VII. vbi alia ad materiam annotata reperire poteris.

CLEMENS PAPA X. *Edita An. D. 1670.*

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. IN grauissimis rerum omnium difficultatibus, maximisque angustiis, in quibus Camera nostra Apostolica, ac Communitates, & Vniuersitates Ciuitatum, Terrarum, & locorum temporalis S. R. E. Ditionis propter tot sumptus antehac in causam publicam, & nuper in subsidium belli contra Turcas Apostolicæ charitatis zelo factos, grauiaque onera propterea imposita versantur, nemini mirum videri debet, si præcipuam æquitatis, atque iustitiæ, publicæque vtilitatis rationem habentes, dum eisdem Cameræ, ac Communitatibus, & Vniuersitatibus quacumque opportuniore, atque æquiore ratione subleuandis, omnem operam, atque industriam nostram assiduo labore, & studio, quantum Nobis ex alto conceditur, adhibemus, illis aliquod etiam leuamen adferre studeamus, sublatis immunitatibus, & exemptionibus ab onerum publicorum supportatione per nonnullos Romanos Pontifices, & Sedem Apostolicam, ac forsan illius de latere Legatos, aliosque earumdem Sedis, & Cameræ Officiales, & Ministros, ad importunas supplicantium preces, & aliàs quovis modo concessis; ne illud quod per eas aliquibus, iisque vt plurimum locupletioribus remittitur, in cæteros, & quidem plerumque pauperiores subditos nostros refundi necesse sit, atque ita eorum inopia prægrauetur.

Reuocatio, de qua in rubrica. §. 1. Itaque Cameræ, ac Communitatum, & Vniuersitatum, subditorumque nostrorum prædictorum indemnitati, & leuamento, quantum cum Domino possumus, æque principaliter consulere cupientes, ac fel. recordationis Sixti V. Pauli etiam V. Vrbani VIII. Innocentij X. Alexandri VII. & Clementis IX. aliorumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, qui Constitutiones similium exemptionum, & immunitatum reuocatorias ediderunt, vestigiis inhærentes, necnon quarumcunque concessionum, immunitatum, & exemptionum huiusmodi, literarumque Apostolicarum sub plumbo, ac in simili forma Breuis, cedularum motus proprij, & chirographorum cuiusvis Romani Pontificis prædecessoris nostri manu subscriptorum, ac aliarum literarum, & scripturarum desuper quomodolibet emanatarum, pluriesque etiam confirmatarum tenores, etiam veriores, & datas, ac occasiones, & alia etiam speciali, ac indiuidua expressione digna, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & verbatim insertis respectiuè habentes; Motu Proprio, non ad cuiusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine hac nostra perpetuò valitura Constitutione omnes, & quascumque exemptiones, & immunitates à solutione subsidij triennalis, necnon quarti illi adiuncti, quatrinorum carnis, taxarum equorum, tallearum, censuum, archiuij, fogliettæ, triremium, vtensilium, dohanarum, gabellarum quarumcunque, taxæ portus Aneonæ, quatrinorum, tractarum, pedagiorum, vectigalium, collectarum, & quorumlibet aliorum onerum, & munerum personalium, realium, & mixtorum, ordinariorum, & extraordinariorum, solitorum, & insolitorum Cameralium quorumcunque, ac etiam eorum, quæ per Communitates, & Vniuersitates directè, vel indirectè pro eorundem onerum Cameralium solutione, publicorumque munerum supportatione, ac pro viis, & pontibus construendis, instaurandis, muniendis, & manutenendis, aliisque indigentiis, & vsibus quibuscumque, tam Cameræ, quàm

Commu

Communitatum, & Vniuersitatum prædictarum, seu alias indicta, & imposita, ac exigi solita sunt, necnon ab obligatione recipiendi, & hospitandi Milites, Sedis prædictæ Officiales, Barigellos, Executores, aliosque Iustitiæ Ministros, eisque vtensilia, & alia necessaria subministrandi per Romanos Pontifices prædecessores nostros, ac eandem Sedem Apostolicam, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros quacumque auctoritate, & potestate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, etiam Camerarios, cæterosque etiam speciali nota, & expressione dignos, ac specialem ad id facultatem habentes, quibusvis Communitatibus, Vniuersitatibus, Ciuitatibus, Terris, Oppidis, & locis ditionis temporalis S.R.E. prædictæ, ac etiam quibuscunque feudatariis, censuariis, dominis locorum, familiis nobilibus, Baronibus, Comitibus, Marchionibus, Ducibus, Principibus, & aliis cuiusvis status, gradus, conditionis, & præeminentiæ existentibus, ac quavis dignitate etiam Ecclesiastica, & auctoritate præditis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, qui castra, & iurisdictiones intra limites dictæ ditionis temporalis S. R. E. possident, etiam qui nihil ratione castrorum, & iurisdictionum huiusmodi Sedi prædictæ annuatim, seu alias persoluunt, & tam incolis, quam extraneis, & forensibus bona stabilia, seu mobilia, vel se mouentia habentibus, & tenentibus, seu possidentibus, omniumque supradictorum colonis, & laboratoribus etiam in recompensam laborum, damnorum passorum, expensarum, vel meritorum, seu illorum intuitu, & contemplatione, ac ex alia quacumque quantumvis fauorabili, ac vrgentissima, & de necessitate specialiter exprimenda causa, sub quibuscunque verborum formis, & expressionibus, etiamsi in appaltuum, & locationum Cameralium instrumentis promissum, & cautum sit eas obseruati debere, ac cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, & alias quomodocumque, & qualitercumque, in genere, vel in specie, ad vitam, vel ad tempus, siue in perpetuum concessas, & datas, ac pluries, & iteratis vicibus confirmatas, approbatas, reualidatas, & innouatas, & inde etiam Iudicis auctoritate sequuta quæcumque, necnon quasvis literas etiam Apostolicas, sub plumbo, vel in simili forma Breuis, motus proprij cedulas, chirographa, & scripturas huiusmodi ex nunc perpetuò reuocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, irritamus, abolemus, viribusque & effectu penitus, ac omnino euacuamus, ac reuocata, cassata, sublata, & abrogata, irrita, abolita, & annullata, viribusque, & effectu penitus, ac omninò vacua esse.

§. 2. Nec vlli prorsus in petitorio, aut possessorio, etiam summariissimo, contra præsentium literarum tenorem, & dispositionem suffragari posse, sed prædictos omnes, & singulos exemptos ad omnium, & singulorum onerum prædictorum solutionem, & supportationem pro rata eos tangente in posterum realiter, & cum effectu teneri in omnibus, & per omnia, perinde ac si dictæ exemptiones, & immunitates eis nullatenus concessæ fuissent, nec literæ, ac cedulæ motus proprij, chirographa, & scripturæ huiusmodi voquam emanassent, motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine prædictis decernimus, statuimus, & declaramus.

Priuilegia Ecclesiasticis concessa quomodo intelligenda. §. 3. Præterea omnia, & quæcumque priuilegia, & indulta personis Ecclesiasticis, tam sæcularibus, quàm cuiusvis Ordinis, Congregationis, & Instituti, ac Societatis etiam IESV regularibus super similibus immunitatibus, & exemptionibus per quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros concessa ad limites iuris communis motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & tenore prædictis reducimus: Illa verò quæ nonnullis Collegiis in alma Vrbe nostra existentibus per dilectos filios Clericos regulares dictæ Societatis IESV, siue alios quoscumque administrari consuetis similiter à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessa fuerunt, quoad victum, & vestitum dumtaxat, non autem, vt vulgò dicitur, à Fundaco, & Magazzeno, prout antehac obseruatum fuit, suffragari volumus, & decernimus.

Priuilegia Nepotibus Pontif. reuocata. §. 4. Ac demum similia priuilegia, & indulta nepotibus, & aliis consanguineis, vel affinibus quorumcumque Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum pro tempore viuentium ab illis respectiue concessa itidem reuocamus, & abolemus, ac reuocata, & abolita esse, ac censeri debere volumus, & statuimus. Declarantes illa nemini eorumdem nepotum, siue consanguineorum, vel affinium a die nostræ ad summi Apostolatus apicem assumptionis suffragari posse, & debere, seu potuisse, ac debuisse.

Immunitates à reuocatione declarat. §. 5. Per præmissa autem non intendimus reuocare exemptiones, & immunitates quibuscumque personis Ecclesiasticis, tam sæcularibus, quàm regularibus de iure competentes, neque Thesaurariis, Appaltatoribus, & conductoribus bonorum, introituum, & iurium dictæ Cameræ nostræ, ab ipsa Camera, seu aliis illius nomine in appaltuum, & locationum instrumentis, & illorum ratione ex contractu, tituloque vere oneroso concessas; ac insuper a reuocationibus, & aliis supradictis excipimus, & exceptas esse volumus, & declaramus immunitates, & exemptiones quibusvis Vniuersitatibus, & personis datas, & concessas in vim contractus ex causa verè onerosa, videlicet congrua, & effectualis pecuniarum solutionis, & non alias, eidem Cameræ Apostolicæ, vel ipsis Communitatibus legitimè factæ, vel ex aliis rationabilibus causis per nos cognoscendis, & approbandis, ac etiam declarandis; quas omnes causas onerosas nonnisi legitimas, ac licitas, & honestas, prout de iure, approbare intendimus.

§. 6. Et propterea quicumque illas obtinent, eas in dicta Camera, coram dilecto filio ipsius Cameræ Commissario Generali, verificare, & in ipsa Camera examinari, & admitti facere teneantur, etiamsi concessiones earumdem immunitatum, & exemptionum, vel literæ, cedulæ motus proprij, chirographa, & aliæ scripturæ desuper emanatæ, & emanata alias in Camera prædicta admissæ, & admissa, ac in illa, eiusque libris registratæ, & registrata fuerint, & sint: quatenus tamen causæ onerosæ huiusmodi pro verè onerosis, & legitimis, vt supra alias in eadem Camera verificatæ, & approbatæ, ac prævia iudiciali discussione, non sint legitime habitæ, quo casu ad indicationem tantum, non autem ad aliam verificationem eosdem obtinentes teneri volumus: interim verò quandiu non fuerint verificatæ minime suffragari, & præsentis reuocationis effectum retardare non posse declaramus.

Ex exptiones Cardinalium ad terminos Constit. Ap. reducit. §. 7. Præterea nostræ intentionis non est sub reuocationibus, & aliis supradictis comprehendere immunitates, & exemptiones eiusdem S. R. E. Cardinalibus, ratione dignitatis Cardinalatus, necnon Cameræ prædictæ Clericis præsidentibus, aliisque Cameralibus, qui in eadem Camera sederunt, & sedent, concedi, & admitti solitas; nec illas, quibus Prælati, & Officiales Romanæ Curiæ, ac Prælati domestici, Cubicularij secreti, ac Secretarij, & alij familiares, & continui commensales nostri, & Romani Pontificis pro tempore viuentis, in rotulo descripti gaudent, & gaudere consueuerunt; neque illas ob numerum duodecim filiorum à prædecessoribus nostris, & aliis supra expressis concessas, quas tamen ad terminos Constitutionis recol. mem. Pij IV. prædecessoris pariter nostri, & aliarum Constitutionum Apostolicarum super similium exemptionum declaratione editarum, & ad illas tantum, & pro tempore, & personis, ac eo modo, & forma, quibus de iure communi illis competunt, ac aliàs iuxta ipsius iuris communis, ac supradictarum, & aliarum Constitutionum Apostolicarum dispositionem reducimus, neque aliter quam vt præfertur, siue in possessorio, siue in petitorio suffragari volumus, & decernimus.

Inhibitio pro Exequutoribus. §. 8. Cæterum Appaltatoribus, Thesaurariis, Depositariis, Commissariis, Executoribus, & cæteris Agentibus, & Ministris dictæ Cameræ, ac Communitatum, & Vniuersitatum prædictarum, earumdem serie

præsentium districtius inhibemus, ne contra ipsarum præsentium dispositionem, immunitates, & exemptiones, nisi vt supra exceptas, ac eas, quas ex causa vere onerosa concessas in Camera prædicta, vt præfertur, admitti contigerit, vllatenus admittant: & si secus fecerint, id nemini eorum in suis computis, seu rationibus, per eandem Cameram admitti volumus, sed eorum damnu cessurum esse declaramus.

§. 9. Postremò lites quaslibet occasione priuilegiorum, ac indultorum, necnon immunitatum, & exemptionum huiusmodi quomodolibet suscitatas, & in quibusvis Tribunalibus pendentes, illarum omnium, & singularum statum, & merita, nominaque, & cognomina Iudicum, & collitigantium quorumvis, etiam speciali mentione dignorum, & alia etiam de necessitate specialiter exprimenda præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, à quibuscumque Tribunalibus huiusmodi ad Nos earumdem serie præsentium auocamus, illasque penitus, & omninò perpetuò supprimimus, & extinguimus, & pro suppressis, & extinctis haberi volumus, & declaramus, ac partibus perpetuum desuper silentium imponimus.

Supradictis robur addit. §. 10. Decernentes præsentes literas, ac omnia, & singula in illis contenta, etiam ex eo quod quicumque in præmissis, siue eorum aliquo interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, ac ad ea vocati, & auditi, seu causæ propter quas ipsæ præsentes emanarunt, adductæ, verificatæ, seu alias sufficienter, aut etiam vllatenus iustificatæ non fuerint, aut ex alia quavis, quantumlibet legitima, pia, iuridica, & priuilegiata causa, colore, prætextu, occasione, & capite, etiam in corpore Iuris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensu, aut alio quovis quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato defectu notari impugnari, inualidari, restringi, retractari, in ius vel controuersiam reuocari, suspendi, limitari, aut ad terminos Iuris reduci, seu aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aut aliud quodcumque Iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, aut impetrato, seu etiam motu simili concesso quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare posse, neque easdem præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium Constitutionum, ac reuocationum, & ordinationum reuocationibus, suspensionibus, & limitationibus, & aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet factis comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac etiam sub posteriori data, quatenus opus sit, de nouo concessas, perpetuoque validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus ad quos spectat, & quandocunque spectabit, inuiolabiliter obseruari.

Sic, & non aliter iudicari mãdat. §. 11. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices, & Commissarios, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, & quosvis Sedis, & Cameræ prædictarum Officiales, & Ministros, & alios quoscumque quavis auctoritate, & potestate fungentes nunc, & pro tempore existentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executores deputat. §. 12. Quocirca dilectis filiis nostro, ac S.R.E. prædictæ Camerario, seu Procamerario, necnon Vicecamerario, Thesaurario, ac Clericis præsidentibus, Commissario, & aliis Cameræ prædictæ Officialibus, ad quos spectat, præcipimus, & mandamus, vt præsentem nostram Constitutionem, & in ea contenta quæcunque in omnibus, & singulis firmiter, & inuiolabiliter obseruent, & faciant ab aliis obseruari.

Contrariis derogat. §. 13. Non obstantibus supradictarum litium pendentia, aliisque omnibus, & singulis præmissis, necnon nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de iure quæsito non tollendo, ac quatenus opus sit, prædicti Pij prædecessoris de gratiis qualecumque interesse dictæ Cameræ concernentibus in eadem Camera præsentandis, & registrandis, ita vt præsentes in ea præsentari, aut registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in vniuersalibus, Prouincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, priuilegiis quoque indultis, concessionibus, immunitatibus, exemptionibus, chirographis, cedulis motuum propriorum, & aliis scripturis, & literis etiam Apostolicis prædictis, & quibusvis aliis etiam vt præfertur qualificatis, ac speciali nota, & mentione dignis, etiamsi nominatim essent exprimendi, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam inexcogitabilibus, & necessariò exprimendis, etiam contractus iurati cum Camera nostra Apostolica initi, & Camerali obligatione vallati, & quovis alio robore, & cautela firmati editis, seu factis, ac aliàs quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & pluries innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi in eis caueatur expressè, quod nullo vnquam tempore sub similium, vel dissimilium exemptionum, & immunitatum reuocationibus, abrogationibus, annullationibus, aut aliis quibuslibet contrariis dispositionibus, & Constitutionibus pro tempore edendis comprehendantur, sed semper ab illis excepta, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, eumque validissimum statum restituta, reposita, & reintegrata, ac etiam sub posteriori data per qualecunque personas eligenda de nouo concessa sint, & esse censeantur, necnon pro sufficienti eorum derogatione alias de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, indiuidua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio facienda, aut alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium & singulorum tenores, formas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, insertis, ac seruatis respectiue habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Publicari mandat. §. 14. Vt autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deueniant, volumus, & auctoritate Apostolica decernimus, illas ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ de Vrbe per aliquem ex Cursoribus nostris publicari, ac illarum exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde afficiant, & arctent, ac si illorum vnicuique personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

Transumptis fidem adhiberi mandat. §. 15. Vtque earumdem præsentium transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem fides in iudicio, & extra illud habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. An. 1. die 9. Octob. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 9. Octobris 1670. Pontificatus nostri anno primo.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1670. Indictione octaua, die vero 11 mensis Octobris, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & D.N.D. Clementis Diuina Prouidentia Papæ X. anno eius primo, præsens Constitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, locis solitis, & consuetis Vrbis per me Laurentium Signum Sanctiss. D. N. Papæ Curs.

Ioseph Pizzardus Mag. Curs.

Innouatio

XXII. Innouatio declarationum nonnullorum Pontificum de Curialibus, meretricibus, & Cortesanis, in qua Census Vitalitij, & contractus cum earum vita perituri in præiudicium Monasterij Monialium Sanctæ Mariæ Magdalenæ de Pœnitencia in Vrbe ipsis prohibentur.

Edita A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Statutum Leonis X.

§. 1. Dudum fel. record. Leo Papa X. Prædecessor noster Monasterio Monialium Sanctæ Mariæ Magdalenæ de Pœnitentia in Vrbe per ipsum erecto, pro illius oneribus supportandis, omnia, & singula bona, ac spolia Curialium Meretricum ex illicito quæstu, & extra matrimonij claustra, & pudorem viuentium in eadem Vrbe pro tempore ab intestato, & absque condendi Testamenti facultate decedentium perpetuò applicauit & incorporauit, reseruata tamen eisdem Curialibus facultate testandi, dummodò prædicto Monasterio quartam, vel quintam partem eorumdem bonorum reliquissent.

Quod Clem. VII ad Cortesanas extendit.

§. 2. Et huic dispositioni inhærens rec. mem. Clemens Papa VII. pariter Prædecessor noster, decreuit, vt tam Cortesanæ nuncupatæ, quàm quæ palam in prostibulis quæstum faciunt, & aliàs ex quocumque turpi quæstu viuentes, & quomodolibet etiam in domibus propriis, vel alibi ad instantiam certarum personarum sæcularium, vel Ecclesiasticarum tentæ, vitam impudicam agentes mulieres quartam, vel quintam partem (quam piæ mem. Innocentius Papa X. Prædecessor noster ad tertiam auxit) eidem Monasterio verè, & cum effectu non relinquentes, careant omni facultate disponendi de propriis bonis, nedum per viam testamenti, sed etiam donationis causa mortis, vel inter viuos, aut alterius dispositionis, adeò vt tali casu earum bona quæcunque dicto Monasterio applicata, ac perpetuò appropriata esse intelligerentur, & aliàs prout in eorundem Leonis 14. Kal. Iunij 1520. & Clementis Idibus Augusti 1525. ac Innocentij Prædecessorum die 31. Maij 1649. expeditis literis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, vberiùs continetur.

Causa declarationis.

§. 3. Cum autem (sicut accepimus) antedictæ mulieres sæpenumero suas pecunias inuestiant in censibus vitalitiis, & aliis contractibus cum earum vita perituris, & ex hoc mens, & finis earundem literarum eludatur non sine graui dicti Monasterij detrimento, quod a multo tempore, ob tales contractus in obitu dictarum mulierum nihil ferè ex earum bonis consequi potuit, & hoc subsidio destitutum, ingenti ære alieno grauatum reperitur.

§. 4. Hinc est, quod Nos eiusdem Monasterij indemnitati quantum cum Domino possumus consulere cupientes, de consilio particularis Congregationis nonnullorum Romanæ Curiæ Prælatorum, qui iussu similis mem. Clementis Papæ IX. itidem Prædecessoris nostri, rem maturè discusserunt, Motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, tenore præsentium declaramus, & decernimus, vt in posterum memoratæ mulieres huiusmodi census, & contractus facere nullatenus possint, nisi prius obtenta in scriptis licentia à Protectore vnà cum aliis pro tempore deputatis ad regimen ipsius Monasterij.

§. 5. Quam quidem licentiam iidem Deputati impartiri nequeant, nisi eodem contextu prædictæ mulieres, vel tertiam partem, quæ illi ex pecunia inuestienda obuentura esset, vel aliam certam summam per eosdem Deputatos congruè arbitrandam, Monasterio prædicto tradiderint, aut saltem pro dicta tertia parte specialiter alia bona hypothecauerint, aut venditor census in forma iuris valida se obligauerit ad eam eidem Monasterio soluendam, ita vt statim sequuta illarum morte, Monasterio acquiratur, aut alio modo pro eorum arbitrio, & prudentia prouideant, vt ex huiusmodi contractibus nullum præiudicium eidem Monasterio inferatur. Quatenus verò ipsum Monasterium pecunia, vt præfertur inuestienda indigeret, vel quavis alia ratione, aut causa ipsi expediret eandem pecuniam in proprios vsus conuertere, tunc Monasterium in censibus, & contractibus huiusmodi celebrandis cum iisdem pactis, & conditionibus præferatur omnibus aliis cuiuscunque sint status, gradus, & conditionis, etiamsi esset Ecclesia, vel alius locus pius: & eo casu dictæ mulieres ad traditionem, vel assecurationem tertiæ partis, vel alterius summæ, vt supra minimè teneantur. Quod si census, & contractus huiusmodi sine dicta licentia, vt præfertur, obtenta fuerint celebrati, Monasterium prædictum post obitum mulierum sic contrahentium procedere possit, & valeat, non quidem contra alios contrahentes, aut bona ipsorum, sed contra alia bona earundem mulierum defunctarum, perinde, ac si tales census, & contractus cum eis initi non fuissent.

Decretum irritans.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac à dicto Monasterio in omnibus, & per omnia inuiolabiliter obseruari, nec de subreptionis, & obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, ad terminos iuris reduci, in cōtrouersiam vocari, aut aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudque quodcunque iuris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in iudicio, vel extrà illud vti, seu se iuuare vllo modo vnquam posse. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos, & causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quacunque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ memorati Prædecessores in suis respectiuè literis supradictis voluerunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque.

Transumptorum fides.

§. 8. Volumus autem, vt earundem præsentium literarum, &c. transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 11. Octobris 1670. Pontificatus nostri anno primo. *Dat. P. A. 11. die 11. Oct.*

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1670. Indictione octaua, die verò 24. Octobris, Pontificatus Sanctiss. Domini nostri D. Clementis Diuina Prouidentia Papa X. anno eius primo, supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Carolum Franceschinum Apost. Cursorem.

Ioseph Pizzardus Mag. Curs.

XXIII. Breue in quo dispensatur cum Clericis, & Laicis Congregationis Clericorum Pauperum Matris Dei, &c. qui in dicta Congregatione tanquam in statu Regulari, & sub titulo Religionis solenniter profiteri non intendunt.

De horum Clericorum Congregatione vide quæ indicaui tibi ad Const. 95. Cum sicut, *Alex. VII.*

Edita A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Clemens IX. quid fecerit.

§. 1. CVm felic. recordationis Clemens Papa IX. Prædecessor noster Congregationem sæcularem Clericorum Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum nuncupatam, in qua vota simplicia dumtaxat cum iuramento perseuerantiæ ad præscriptum literarum rec. mem. Alexand. PP. VII. Prædecessoris pariter nostri in simili forma Breuis die 24. Ianuarij 1656. expeditarum emittebantur, ad primæuum statum Regularem, & titulum Religionis, in quo illam piæ mem. Gregorius Papa XV. etiam Prædecessor noster olim per suas itidem in forma Breuis die 18. Nouemb. 1661. emanatas literas constituerat, auctoritate Apostolica restituerit, ac reintegrauerit, prout in ipsius Clemen. Prædecessoris literis pariter in forma Breuis die 23. Octobris 1669. desuper expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, vberiùs continetur.

Causa Decreti.

§. 2. Nonnulli verò, tum Clerici, tum laici, qui ante prænarratam reintegrationem vota simplicia, & iuramentum perseuerantiæ huiusmodi in dicta Congregatione emiserant, supplices à Nobis petiuerint, vt quando ad professionem solennem in hoc nouo Religionis statu emittendam minimè se vocati sentiunt, & inter solenniter professos ipsi non solenniter professi quietè, ac sine regiminis perturbatione degere non satis valeant, eosdem à prænarratis votis simplicibus, & iuramento in prædicta Congregatione emissis prorsùs eximere, atque ab eorum vinculis absoluere de benignitate Apostolica dignaremur.

Dispensatio de qua in rubr.

§. 3. Nos illorum, ac dictæ Congregationis statui, & quieti quantum cum Domino possumus prouidere cupientes, de nonnullorum Romanæ Curiæ Procuratorum, qui rem semel, atque iterum examinarunt, & maturè perpenderunt, ac etiam dilectum filium Procuratorem Generalem dictæ Religionis audiuerunt, consilio, dilecto pariter filio Præposito Generali eiusdem Religionis harum serie præcipimus, & mandamus, vt omnibus tum Clericis, tum Laicis, qui aliàs in statu dictæ Congregationis vota simplicia, & iuramentum perseuerantiæ emiserunt, & adhuc solenniter iuxta enarratam reintegrationem professi non sint, terminum intra Italiam quidem existentibus duorum mensium, intra Insulas verò Italiæ adiacentes trium, extrà Italiam autem, & Insulas adiacentes quatuor mensium respectiuè auctoritate nostra Apostolica statuat ad declarandum, an velint supradictæ reintegrationis beneficio vtentes solenniter profiteri, & ad ipsam professionem solennem emittendam.

Laici, & Clerici professione non sequuta à voti vinculo absoluuntur.

§. 4. Quo termino elapso, & solenni professione non secuta, Laici quidem, & Clerici minoribus tantùm Ordinibus initiati dimittantur, & à suorum votorum simplicium, & iuramenti vinculo per dictum Præpositum Generalem eximantur, & absoluantur.

§. 5. Clerici verò sacris Ordinibus initiati, si patrimonium, aut beneficium Ecclesiasticum eongruæ sustentationi ad præscriptum Sacri Concilij Tridentini sufficiens obtineant, pariter dimittantur, sub Ordinarij loci obedientia permansuri: Iis verò qui patrimonio, aut beneficio caruerint, permittatur, vt in Domibus, siue Conuentibus dictæ Religionis vnà cum solenniter professis, voce tamen actiua, & passiua carituri, permaneant. Quod si discedere malint, etiam dimittantur, itidem sub Ordinarij loci obedientia permansuri, & ab exercitio suorum Ordinum donec, & quovsque patrimonium, aut beneficium sufficiens obtineant, suspensi.

Decretum irritans.

§. 6. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissimè suffragari, & ab eis respectiuè inuiolabiliter obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon dictæ Congregationis, & aliis quibusvis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque.

Dat. P. An. 1. die 18. Octob.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 18. Octobris 1670. Pontificatus nostri anno primo.

XXIV. Confirmatio, & extensio Indultorum, Gratiarum, & Priuilegiorum Congregationi Fratrum Discalceatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum ab Vrbano VIII. concessorum.

Vide, quæ notaui de his Fratribus ad Const. 69. In supremo: *& ad Constit.* 94. Ex clementi, *Vrb. VIII. tom. 4.*

Edita A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

REdemptoris, & Domini Nostri IESV CHRISTI, qui seipsum exinaniens, formamque serui accipiens, pretiosi sui sanguinis profusione Nos redemit, exempla assidua meditatione pensantes, continuis excitamur stimulis, vt tantæ liberalitatis memores, gemitus maximè filiorum Ecclesiæ in vinculis compeditorum, misericordiam à nobis postulantium audientes, paterna solicitudine ad opem illis, quam possumus ferendam eò promptiùs excitemur, quo illos apud gentes barbaras, & incultas durior seruitus premit, vincula coarctant, perdita patria, & amissi parentes affligunt; necnon eorum, quos frequens Sacramentorum Ecclesiæ participatio non recreat, imò spiritualis perditionis euidentiùs terret periculum, saluti quantum cum Domino possumus, libenter consulamus, illosque ab illa miserabili seruitute subleuemus, ac operarios illi messi, quæ vtique non pauca existit, ex professo inuigilantes, adiuuemus, eorumque pium exercitium, quo ipsi labores expeditius suscipiendo, tam pium opus alacrius continuent, & promptius exequantur, gratiis, & fauoribus, quibus possumus, amplissimis confoueamus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

Causa Indulti.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Franciscus à S. Stephano Procurator Generalis Congregationis Fratrum Discalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum Nobis nuper exponi fecit,

fecit, Fratres, & Religiosi eiusdem Congregationis in Captiuorum Redemptione pro viribus occupentur, & longos, ac tædiosos labores in transfretando mari, & apud ipsos infideles dietim sustineant, & non modo in Redemptione ipsa, quæ ad omnes captiuos nunquam extendi potest, sed etiam exhortationibus, concionibus, & admonitionibus ad reliquos, qui dictam dutam seruitutem continuant, ne fides eorum deficiat, occupentur, proprias facultates libenter exponant, discrimina quælibet, & pericula alacriter indefessi subeant, & vt tam pium opus eo alacrius fratres ipsi continuent & vtilius exequantur, promptioresque ad id reddantur, plurimum cupiant aliarum Religionum, & Ordinum gratias, & priuilegia à Sede Apostolica concessa, quæ felic. record. Vrbanus PP. VIII. Prædecessor noster per quasdam sub plumbo, Anno Incarnationis Dominicæ 1634. quinto Kal. Aprilis Pontificatus sui anno vndecimo expeditas literas Congregationi Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum concessit, & communicauit, Congregationi primodictæ, illius Fratribus, & locis per nos, & Sedem eandem pariter concedi, & communicari: Nobis propterea idem Franciscus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat [illegible] §. 2. Nos igitur primodictam Congregationem firmissimis præsidiis vallare desiderantes, ipsumque Franciscum Procuratorem Generalem, & singulares Congregationis huiusmodi personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum, qui rem diligenter examinarunt, atque discusserunt, & ea omnia priuilegia, & indulta Apostolica, quibus Religio Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum fruitur, & gaudet, competere posse, & esse itidem proportionata suprascriptæ Religioni de Mercede Redemptionis Captiuorum censuerunt, consiliu, eidem Congregationi Fratrum Discalceatorum prædicti Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, illiusque Domibus, & regularibus locis sub illa comprehensis, necnon Superiori Generali pro tempore existenti, Diffinitoribus, & Procuratoribus Generalibus, Visitatori, Consultoribus, Assessori, Superioribusque Prouincialibus, & Conuentualibus, aliisque cuiuscunque nominis Officialibus, Superioribus, ac Religiosis omnibus, & singulis in ea professis, fratribus pro tempore ad captiuos redimendos transmissis, & Capitulis Generalibus, personis Regularibus, Nouitiis, Conuersis, donatis, oblatis, ministris, famulis, cunctisque, tam officiatis, quàm domesticis, & eorum Domibus inseruientibus, & cæteris primodictæ Congregationis, ac Domorum, & Regularium locorum personis quibuscunque pro tempore existentibus, necnon quibusvis aliis personis, ac Christifidelibus illorum Ecclesias, seu Capellas pro tempore visitantibus, vt omnibus, & singulis priuilegiis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, præeminentiis, antelationibus, concessionibus, indultis, fauoribus, indulgentiis, aliisque prærogatiuis, & gratiis vniuersis, & singulis, tam spiritualibus, quàm temporalibus, sitigulis Domibus, Conuentibus, & aliis Regularibus locis, ac personis, tam Canonicorum, quàm Clericorum Regularium, vbiuis existentium institutis, & non solum Ordinibus Monasticis, & Regularibus Mendicantium, & non Mendicantium, tam pro redimendis captiuis, quàm aliàs quomodolibet Ordini Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captiuorum, illiusque Domibus, Conuentibus, & Fratribus, necnon Ordini Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum, ac etiam omnibus, & quibuscunque Congregationibus Regularibus, & præcipuè Clericorum Regularium infirmis ministrantium, & Canonicorum Congregationis Sanctissimi Saluatoris Lateranensis, Sancti Saluatoris de Bononia, ac etiam S. Rufsi Valentiæ, & Sanctæ Crucis Colimbriæ, Clericorum Regularium de Somascha, & pauperum Matris Dei, ac Scholarum piarum, ipsisque Monasticis Congregationibus, etiam Cassinensi, aliisque Monachis, & Monasteriis S. Benedicti, Sancti Hieronymi, Carmelitis Discalceatis, Conuentui Beatæ Mariæ de Guadalupe, necnon Societati Ies v, ipsisque Carthusiensium, Præmonstratensium, & Reformatorum Cistercienium, Seruitarum, & Oliuetarum Ordinibus, aliisque familiis, & Societatibus Regularibus, Militiis, Hospitalibus quibuscunque & piis locis Regularibus, ac quibuscunque personis nunc & pro tempore existentibus prædictorum, & quorumlibet Ordinum, Societatum, & Congregationum Regularium per Nos, & Sedem prædictam, ac alios quoscumque prædecessores nostros Romanos Pontifices, necnon eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales de Latere Legatos, & quosvis Sedis prædictæ Nuncios, vel etiam tam Apostolica prædicta, quam Ordinaria, & Regia, vel Imperiali auctoritatibus respectiuè aut aliàs quomodolibet quibuscumque verborum expressionibus, & tenoribus, in genere, vel in specie, ac particulariter, tam per modum communicationis, & ampliationis, quam simplicis, & indiuiduæ, ac particularis, & specialis concessionis, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, & de Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam iteratis vicibus concessis hactenus, vel confirmatis, aut approbatis, & quibus illi, tam in vita, quàm in mortis articulo, etiam circa peccatorum remissiones, & iniunctarum pœnitentiarum relaxationes, aut aliàs quomodolibet de iure, vsu, aut priuilegio, vel consuetudine quomodolibet vtuntur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac vti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum, quamvis illa sint speciali nota digna, difficilisque concessionis, & quæ in generali concessione non veniunt, non solùm per participationem, communicationem, illorum extensionem, & ad illorum instar, sed speciatim, & nominatim, pariformiter, & æque principaliter in omnibus, & per omnia absque vlla prorsus differentia, perinde ac si illa primodictæ Congregationi, illius Capitulis Generalibus, Superiori Generali pro tempore existenti, illiusque Superioribus, & personis prædictis specialiter, expressè, & nominatim, etiam per viam, & modum simplicis, & indiuiduæ, ac particularis, & specialis concessionis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, aut communicationis, & ampliationis concessa fuissent; quatenus tamen sint in vsu, & non reuocata, nec sub aliqua reuocatione comprehensa, vti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant. Ita quod omnes, & singuli primodictæ Congregationis, & illius Domorum, locorumque Regularium Superiores, & Ministri quocunque nomine appellati, eosdem fauores, gratias Apostolicas, & priuilegia, quæ aliarum Religionum, Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis Iesv, Monasteriorum, Conuentuum, Domorum, aut locorum Regularium, & familiarum Generales, Superiores, Præpositi, Prouinciales, Rectores, Priores Conuentuales, aut Claustrales, Visitatores, Guardiani, Custodes, aut alio quocumque nomine, titulo, aut dignitate insigniti habent, similiter, vt supra habeant, fratresque, & personæ Regulares primodictæ Congregationis, Generales, Superiores, Ministri, & cæteri alij cuiuscumque appellationis Præpositi, & Præfecti in primodicta Congregatione expressè professi, & in eius gremio, & obseruantia viuentes Fratres, & personas Regulares primodictæ Congregationis cum priuilegiis, gratiis, & fauoribus Apostolicis Ordinum, & Congregationum huiusmodi perpetuò secundum obseruantiam Regularem, & Canonicum Institutum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captiuorum regere, & gubernare,

nare, & respectiuè visitare valeant, neque primodicta Congregatio super prædictis omnibus, & singulis à quoquam quavis auctoritate, vel nomine molestari, perturbari, inquietari, aut aliàs quomodolibet in iudicio, & extra impediti possit, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

Clausula præseruatiua.

§. 3. Decernentes easdem præsentes semper & perpetuò tanquam ad diuini cultus, & bonorum operum augmentum, & Religionis propagationem tendentes validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis firmiter, atque inuiolabiliter obseruari, & adimpleri debere, nec ab illis vllo vnquam tempore, quovis prætextu, occasione, vel causa recedi, aut resiliri posse easdemque præsentes sob quibusvis similium vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, & aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, Sedemque prædictam, sub quibusvis tenoribus, & formis, & cum quibusvis clausulis, & decretis pro tempore factis minimè comprehendi, vel confundi: sed semper & perpetuò ab illis excipi, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, atque validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, & de nouo etiam sub quacumque posteriori data, quandocumque eligenda concessas esse, & fore, primodictæque Generalis Superioris, & Fratrum Discalceatorum huiusmodi Congregationi suffragari.

Clausula sublata.

§. 4. Sicque, & non aliàs per quoscumque Iudices, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, ac Sedis Apostulicæ prædictæ Nuncios iudicari, & definiri debere, ac irritum quoque, & inane quicquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac quibusvis Apostolicis, & in Synodalibus, Prouincialibusque, & Vniuersalibus Conciliis editis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon regularium Domorum, locorum, & Ordinis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis primodictæ Congregationi, illiusque Superioribus, & personis, in genere, vel in specie, ac aliàs sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis, etiam iteratis vicibus quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione aliàs de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illis aliàs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expresiè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§. 6. Volumus autem, quod ipsarum præsentium exemplis, seu transumptis, etiam impressis, & alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ sigillo, & Notarij publici manu obsignatis stetur, eademque prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 1. die 22. Oct.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 22. Octobris 1670. Pontificatus nostri anno primo.

XXV.

Quod Priuilegia Fratribus Discalceatis B. Mariæ de Monte Carmelo concessa intelligantur etiam ad fauorem Fratrum Calceatorum eiusdem Ordinis emanata.

Ne otiosè repetam, quæ pluries dicta sunt, te remitto ad ea quæ notaui de his Fratribus ad Constit. 117. Romanus, *& ad Constit.* 140. Inter cæteras, *Vrb. VIII. tom.* 4.

Edita A. D. 1670.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

AD vberiores bonorum operum fructus, quos dilecti filij Fratres Calceati nuncupati Ordinis Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, adspirante superni fauoris auxilio, in Ecclesia Dei proferre assiduè satagunt, paternæ diligentes considerationis intuitum, rationi consentaneum reputamus, vt religiosa eorum studia, felicesque progressus, spiritualium gratiarum, atque priuilegiorum muneribus confoueamus, atque decoremus.

Clem. VIII. declarauit Ord. Carmelit. Discalc. vnum ex quatuor Mendicant.

§. 1. Cum itaque, sicut dilectus filius Matthæus Orlandus Prior Generalis dicti Ordinis Nobis nuper exponi fecit, dum fel. recordationis Clemens Papa VIII. prædecessor noster, per quasdam suas die 23. Martij 1594. & die 20. Augusti 1603. expeditas literas, quæ subinde à felic. mem. Paulo Papa V. prædecessore pariter nostro confirmatæ fuerunt, Congregationem Fratrum Discalceatorum nuncupatorum eiusdem Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, esse vnum ex quatuor Ordinibus Mendicantibus, Ordinem scilicet Carmelitanum, ipsisque Congregationi, & Fratribus Discalceatis, omnia ad prædictum Ordinem tam de iure, quàm ex priuilegiis attinentia, tanquam propria competere, ac eiusdem Congregationis Præpositum Generalem, Fratres, & Moniales, Domos, Conuentus, & Collegia, cæteraque eisdem pertinentia respectiuè priuilegiis, indultis, immunitatibus, exemptionibus, indulgentiis, & gratiis dicto Ordini concessis, & concedendis vti, potiri & gaudere debere declarauerit, & aliàs prout in prædictis literis vberius continetur. Licet autem fratres Carmelitæ Calceati omnibus priuilegiis, indulgentiis, & gratiis prædictæ Congregationi Fratrum Discalceatorum concessis hactenus fruiti sint, in vim dictæ declarationis, qua ob identitatem eiusdem Congregationis cum Ordine Carmelitano, decernitur id quod vni est concessum, alteri quoque tanquam proprium competere; nonnulli tamen circa hoc scrupulum subindè patiuntur, eo quod non adsit expressa declaratio pro Fratribus Carmelitis Calceatis, sicuti est pro Discalceatis: Nobis proptérea dictus Matthæus Prior Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Confirmat prout in rubr.

§. 2. Nos igitur ipsius Matthæi Prioris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, fauorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, ac tam prædictarum, quàm aliarum quarumcunque literarum Apostolicarum ad fauorem memoratorum Fratrum Discalceatorum, eorumque Congregationis quomodolibet, & quandocumque emanatarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, prædicto Ordini, eiusque Fratribus Calceatis, & Monialibus, ac Domibus, Conuentibus, Collegiis, cæterisque ad eosdem quomodolibet pertinentibus respectiuè, vt omnibus, & singulis priuilegiis, indultis, immunitatibus,

ctibus, exemptionibus, Indulgentiis, & gratiis, quæ dictæ Congregationi Fratrum Discalceatorum, eiusque Fratribus, Monialibus, Domibus, Collegiis, cæterisque ad ipsam Congregationem quomodolibet pertinentibus hactenus per Sedem Apostolicam quomodolibet, etiam cum clausula prohibitiua communicationis, concessa fuerunt, & in futurum quandocumque concedentur, dummodò tamen sint in vsu, nec reuocata, aut sub aliqua reuocatione comprehensa, pariformiter, & absque vlla prorsus differentia vti, frui, potiri, & gaudere liberè, & licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia, perinde ac si eidem Ordini, eiusque Fratribus Calceatis, & Monialibus, ac Domibus, Conuentibus, Collegiis, cæterisque ad ipsum Ordinem pertinentibus huiusmodi nominatim, & expressè concessa fuissent, & in futurum concedentur, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans. §. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 4. Non obstantibus præmissis, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de non concedendis Indulgentiis adinstar, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in prædictis literis Apostolicis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 5. Volumus autem, vt ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 5. die 31. Oct. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 31. Octobris 1670. Pontificatus Nostri Anno primo.

XXVI. Confirmatio Decretorum S.R.E. Cardinalium de reuocandis attentatis à Fratribus Excalceatis Eremitarum Ordinis S. Augustini in Lusitania circa Iurisdictionem Procuratoris Generalis, & nouorum Conuentuum erectionem.

Declarationem Decretorum circa materiam, de qua in rubrica editorum, habes Constit. huius Pontif. 33. Ex iniuncto, *infrà.*

Edita An. D. 1675.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

ALiàs emanarunt à Congregatione nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium à Nobis specialiter deputatorum Decreta tenoris, qui sequitur, videlicet.

Referuntur decreta Cardinalium. §. 1. Cùm Fratres Excalceati Ordinis Eremitarum S. Augustini in Regno Lusitaniæ Monasterium Sanctissimæ Conceptionis, in quo degunt, erectum pro cura Monialium eiusdem Ordinis, à iurisdictione Patris Prioris Generalis totius Ordinis huiusmodi exemerint, & Congregationi Excalceatorum Hispaniæ subiecerint, Nouitios ad habitum admiserint, & noua Monasteria ibidem erigere, ac fundare intenderent, pendente controuersia super huiusmodi re in Sacra Congregatione Eminentissimorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, Procurator Generalis totius Ordinis prædicti institit reuocari præfata omnia, vtpotè attentata, & huiusmodi nouas erectiones, ac fundationes dictis Fratribus Excalceatis interdici, ac prohiberi. Quapropter Congregatio nonnullorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium ad supradictas preces examinandas à Sanctissimo Domino Nostro specialiter deputata, auditis pluries rationum momentis, tam in facto, quàm in iure per vtramque partem allatis, die 26. Septembris 1670. censuit reuocanda esse attentata prædicta, & nullum ius competere Fratribus Excalceatis Hispaniæ super illo Monasterio Vlyssipone erecto pro cura Monialium, neque esse locum dismembrationi a Religione. Et die quinta Decembris eiusdem anni 1670. censuit, non esse locum erectioni nouorum Conuentuum Fratrum Dilcalceatorum Ordinis S. Augustini in Regno Lusitaniæ: ac propterea illos erigi, aut fundari, tenore præsentis Decreti prohibuit. Et prædictis Fratribus Excalceatis circa suprascriptam controuersiam perpetuum silentium imposuit.

M. Card. Ginettus.

Quæ Pontifex approbat & confirmat. §. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Hieronymus Valvasorius Prior Generalis dicti Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini nobis nuper exponi fecit, ipse Decreta huiusmodi, quo firmius subsistant, & seruentur exactius, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret: Nos ipsius Hieronymi Prioris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, fauorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta authoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

Clausula præseruatiua. §. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, ac fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectiuè inuiolabiliter obseruari.

Clausula sublata. §. 4. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executoris deputatio. §. 5. Quocirca Venerabili Fratri Francisco Archiepiscopo Sidunensi moderno, & pro tempore existenti nostro, & Apostolicæ Sedis in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Nuncio per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel alium, aut alios ipsas præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte in præmissis interesse habentium, seu alicuius eorum desuper fuerit requisitus, solenniter publicans, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra illos, & eorum quemlibet præsentium literarum, & in eis contentorum eorumdem commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere. Non permittens illos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggrauando; inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contrariis derogat. §. 6. Non obstantibus felic. record. Bonifacij Papæ VIII. Prædecessoris nostri de vna, & Concilij Generalis

de duabus dietis, dummodò vltra tres dietas aliquis authoritate præsentium in iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Congregationis Fratrum Excalceatorum Hispaniæ, & Ordinis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 1. die 28. Ian. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 28. Ianu. 1671. Pontificatus Nostri Anno primo.

XXVII. Confirmatio declarationis S. R. E. Cardinalium de cultu Immemorabili Beatæ Ludouicæ, & casu a Decretis Vrbani VIII. excepto, vti & de Missa, & Officio in honorem dictæ Beatæ die 31. Ianuarij in Ecclesia Sancti Francisci Fratrum Minorum Transtyberina recitandis.

Consimile Indultum concessit in honorem Ferdinandi III. Regis Castellæ hic idem Pont. infrà Const. seq. Gloriosissimos.

Edita An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. AGrum Ecclesiæ, quem excolendum ab æterno Agricola accepimus, nunc integritatis flore vernantem, nunc viduitatis grauitate pollentem, nunc etiam Coniugij fructibus redundantem pio mentis affectu considerantes, gloriosa Sanctarum Viduarum, quæ non humanum, sed diuini spiritus deprompptum infusione Apostolicum consilium secutæ cogitarunt, quæ sunt Domini, vt essent sanctæ corpore, & spiritu, ac in Deum sperarunt instantes obsecrationibus, & orationibus die, ac nocte, merita condignis honoribus celebranda esse censemus, & proinde tendentia in id ipsum Christi fidelium præsertim huius Almæ Vrbis nostræ, ex qua bonorum operum exempla in omnes Christiani Orbis partes assiduè promanant, vota libenter exaudimus, sicuti matura deliberatione præuia spirituali fidelium consolationi, atque ædificationi conducibile fore in Domino arbitramur.

Causa Indulti. §. 1. Cum itaque, sicut dilecti filij Senatus, Populusque Romanus Nobis nuper exponi fecerunt, ipsi Beatam Ludouicam Viduam Conciuem suam Tertij Ordinis S. Francisci ex vetustissima Albertinorum gente claris natalibus ortam non minus pietate, quàm munificentia, pretiosum Calicem, & Cereos quotannis die 31. Ianuarij, qua obdormiuit in Domino, Ecclesiæ S. Francisci de Obseruantia Reformatorum nuncupatorum, in qua Venerabile eiusdem Beatæ Ludouicæ corpus requiescit, offerendo per longissimi temporis decursum coluerint, & in ipso Pontificatus nostri primordio Nobis humiliter supplicauerint, vt causam Canonizationis memoratæ Beatæ Ludouicæ ad effectum probandi eius cultum immemorabilem Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus Præpositorum committere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos verò eorumdem exponentium desiderio paterna clementia annuentes, commissionem causæ huiusmodi manu nostra signauerimus, & in illius vim peculiaris processus in Curia seruatis seruandis fabricatus fuerit, eoque per dilectum filium nostrum in Vrbe prædicta Vicarium in spiritualibus generalem recognito, emanauerit ab eodem Vicario sententia super casu excepto, ac deinde prædicta Cardinalium Congregatio re auditus, & maturè discussa sententiam huiusmodi confirmauerit, ac de cultu immemorabili dictæ Beatæ Ludouicæ, & casu excepto à Decretis fel. record. Vrbani PP. VIII. Prædecessoris nostri constare declarauerit.

Declarat vt in rubrica. §. 3. Hinc est, quod Nos piis, enixisque Senatus, & Populi prædictorum precibus fauorabilem assensum quantum cum Domino possumus præbere cupientes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, declarationem à memorata Cardinalium Congregatione factam, vt præfertur, quod scilicet de cultu immemorabili dictæ Beatæ Ludouicæ, & casu excepto à Decretis prædicti Vrbani Prædecessoris constet, Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

§. 4. Præterea vt de eadem Beata Ludouica quotannis die 31. Ianuarij in prædicta Ecclesia S. Francisci de Vrbe Officium recitari, & Missa etiam à Sacerdotibus eo die ad Ecclesiam huiusmodi confluentibus celebrari de Communi nec Virginum, nec Martyrum, iuxta Rubricas Breuiarij, & Missalis Romani liberè, & licitè possint, & valeant, auctoritate, & tenore prædictis perpetuò concedimus, & indulgemus.

Contrariorũ derogatio. §. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 6. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 1. die 28 Ian. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 28. Ianuarij 1671. Pontificatus Nostri Anno primo.

XXVIII. Indultum de celebranda Missa, & officio in honorem Ferdinandi III. Regis Castellæ, & Legionis per Regna Hispaniæ, & omnes eius ditiones, vti & in Ecclesia SS. Iacobi, & Ildephonsi de Vrbe nationis Hispanorum, die 30 Maij sub ritu duplici recitando.

De materia huiusmodi indultorum, vide suprà ad Constitut. 27. Agrum Ecclesiæ, *huius Pontificis.*

Edita A. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium. GLoriosissimos cœlestis Hierusalem Ciues, illos præsertim, qui in diebus peregrinationis suæ, tametsi in rerum humanarum sublimitate positi essent, non sperarunt in lubrico diuitiarum, nec in Regiæ potentia dignitatis, sed magna illa virtute humilitatis, qua fit, vt omnia terrena cacumina temporali mobilitate nutantia, non humano vsurpata fastu, sed diuina gratia donata celsitudo transcendat, solidati bellarunt bella Domini, & vnico illi fundamento, quod est Christus Iesus, innixi, superædificarunt aurum, argentum, lapides pretiosos, manentisque operis mercedem in æternæ salutis stabilitate accipere meruerunt, congruis honorum, laudumque præconiis in terris celebrandos esse meritò censemus, ac proinde flagitantia ad ipsum Regum orthodoxorum non minus pietatis, aliarumque Christianarum virtutum, quàm Regij fastigij splendore fulgentium vota paterno affectu exaudimus,

sicut

ficut ad Ecclesiæ Catholicæ decus, spiritualemque fidelium populorum ædificationem, atque deuotionem fouendam, & promouendam conducibile in Domino fore arbitramor.

Sacr. Congreg. Cardinalium quid decreuit. §.1. Cum itaque aliàs, videlicet die 29. Maij 1655. Congregatio tunc existentium S.R.E. Cardinalium sacris Ritibus Præpositorum ex deductis in processu auctoritate Apostolica confecto super casu excepto declarauerit, de illo constare ex cultu exhibito seruo Dei Ferdinando III. Regi Castellæ, & Legionis cognomento Sancto per immemorabilem temporis cursum excedentem metam centum annorum ante Decreta fel. record. Vrbani Papæ VIII. prædecessoris nostri, cum scientia, vel tolerantia Ordinariorum, & emanatum desuper dictæ Congregationis Decretum recol. mem. Alexander Papa VII. etiam prædecessor noster die 31. eiusdem mensis approbauerit, & inter alia plenissimè constiterit de celebratione Missarum in honorem prædicti Serui Dei, prout de Sanctis celebrari solent, tam in Sacrario veteri, quàm in Capella Beatæ Mariæ Regum nuncupata Metropolitanæ Ecclesiæ Hispalensis, vbi extat illius sepulchrum.

§.2. Hinc est, quod Nos piis, enixisque charissimi in Christo filij nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, ac charissimæ in Christo filiæ nostræ Mariannæ earumdem Hispaniarum Reginæ Catholicæ Viduæ eius Genitricis precibus nobis per dilectum filium nobilem virum Petrum de Aragonia Ducē Segobiæ, & Cardonæ, Regni Neapolitani Proregem, ac eiusdem Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem ad præstandam Nobis ipsius Caroli Regis nomine obedientiam missum super hoc humiliter porrectis fauorabilem assensum, quantum cum Domino possumus, præbere cupientes, vt in omnibus Regnis Hispaniarum, & Ditionibus eidem Carolo Regi subiectis, & in Ecclesia SS. Iacobi, & Ildephonsi de Vrbe nationis Hispanorum *Indultum, de quo in rubrica.* de memorato Seruo Dei Ferdinando III. Rege Missa, & Officium de communi Confessorum non Pontificum, sub rito duplici iuxta Rubricas Breuiarij, & Missalis Romani quotannis in perpetuum die 30. Maij, qua idem Seruos Dei obdormiuit in Domino, celebrari, & ab omnibus vtriusque sexus Christi fidelibus, qui ad horas canonicas tenentur, recitari liberè, & licitè possint, & valeant respectiuè, authoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Contrariis derogat. §.3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac Decretis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.4. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides ab omnibus, & vbique, tam in iudicio, quàm extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 1. die 7. Febr. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub annolo Piscatoris, die 7. Februarij 1671. Pontificatus Nostri Anno primo.

XXIX. Concessio, & extensio Indulgentiarum Confratribus, & Consororibus Confraternitatum Sanctissimi Rosarij concessarum, ad omnes etiam non confratres, aut consorores, dummodò Missæ, & Processioni de Rosario celebrandæ, & quolibet mense faciendæ intersint.

Plures Summi Pontifices Indulgentias similes huic Confraternitati concesserunt, vt videre poteris in Repertorio, verbo Confraternitas Rosarij.

Edita A.D. 1671. *CLEMENS PAPA X.*

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. COElestium munerum Thesauros, quorum dispensationem humilitati nostræ commisit Deus, fideli, prudentique liberalitate libenter erogamus, sicut pia sublimium personarum regali fastigio, ac multiplici virtutum decore splendentium, eximiaque in Nos, & hanc Sanctam Sedem deuotione conspicuarum vota postulant, & Nos ad augendam, fouendamque fidelium pietatem profuturum in Domino arbitramur.

§.1. Itaque piis, & deuotis Charissimi in Christo *Supplicatio.* filij nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici, ac Charissimæ in Christo filiæ nostræ Mariannæ, earumdem Hispaniarum Reginæ Catholicæ Viduæ eius genitricis, nomine Nobis per dilectum filium nobilem virum Petrum de Aragonia Ducem Segobiæ, & Cardonæ, Regni Neapolis Proregem, ac dicti Caroli Regis apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem ad præstandam Nobis eiusdem Caroli Regis nomine obedientiam missum humiliter porrectis supplicationibus paterno affectu annuere cupientes, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus, & singulis Sacerdotibus sæcularibus, vel regularibus, quibus Missam de Sanctissimo Rosario iuxta Constitutiones, & Decreta dictæ Sedis celebrare licet, Missam huiusmodi de cætero celebraturis, necnon omnibus, & singulis Fratribus, & Monialibus, etiam Tertiariis Ordinis Prædicatorum, seu Sancti Dominici, ac Confratribus, ac Consororibus quarumcumque Confraternitatum eiusdem Sanctissimi Rosarij, tam hactenus erectarum, quàm in futurum quandocumque erigendarum, & vbicumque locorum existentium, qui verè pœnitentes, & confessi, vel *Innouat, & confirmat prout in rub.* saltem confitendi propositum habentes Missæ de Rosario huiusmodi, vt præfertur celebrandæ deuotè interfuerint, ibique pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, qua vice id egerint, vt omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes consequantur, quas Confratres, & Consorores dictarum Confraternitatum totum Rosarium recitando ex concessione dictæ Sedis consequuntur, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus. Prætereà omnibus, & singulis præfatis, qui Missam de Rosario, sicut præmittitur, celebrare, vel audire consueuerint, si verè pœnitentes, & confessi, ac Sacra Communione refecti, vt præfertur, orauerint, vt quolibet mense easdem pariter Indulgentias, ac peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes consequantur, quas consequuntur Confratres, & Consorores præfatarum Confraternitatum, qui processioni Sanctissimi Rosarij huiusmodi prima Dominica cuiuslibet mensis intersunt, vtque omnes, & singulæ Indulgentiæ, ac peccatorum remissiones, & pœnitentiarum relaxationes huiusmodi animabus fidelium defunctorum, quæ Deo in charitate coniunctæ ab hac luce migrauerint, per modum suffragij applicari possint, auctoritate, & tenore præfatis concedimus pariter, & indulgemus.

§.2. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apo- *Contrariis derogat.* stolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscomque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§.3. Volumus autem, vt earumdem præsentium li- *Transumptorum fides.* terarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur in Iudicio, & extra illud, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apod S. Mariam Maiorem, sub Annu- *D.P. An 1. die 16 Febr.* lo Piscatoris, die 16. Februarij 1671. Pontificatus Nostri anno primo.

Indultum

XXX. Indultum de celebrando festo, & recitando Officio S. Didaci Confessoris die 13. Nouembris, ob impeditam diem 12. eiusdem mensis, in quo idem festum, & Officium celebrari, & recitari consueuerat.

Sanctorum Catalogo adscripsit Didacum, eique Officium, & Missam decreuit Sixtus V. Constitut. 82.

Edita A. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Causa Indulti. CVm sicut dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum, Nobis nuper exponi fecit, dudum fel. rec. Sixtus V. & Clemens VIII. Romani Pontifices prædecessores nostri Officium, & Festum S. Didaci Confessoris dicti Ordinis professoris quotannis die 12. Nouembris celebrari, & recitari concesserint, prout in eorum literis desuper expeditis vberiùs continetur; dicta verò dies 12. Nouembris Officio Sancti Martini Papæ, & Martyris impedita reperiatur: Nobis propterea dictus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Indultum, de quo in rubrica. §. 2. Nos igitur ad ea, quæ Sanctorum venerationem concernunt fauorabiliter intendentes, ac prædicti Procuratoris Generalis votis in hac in re, quantum cum Domino possumus, benignè annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes: Necnon prædictorum Sixti, & Clementis prædecessorum literarum huiusmodi tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, vt de cætero festum, & Officium S. Didaci Confessoris annis singulis die decimatertia eiusdem mensis Nouembris sub ritibus, & formis, ac à personis, quibus id per literas prædictas concessum fuit, & aliàs in omnibus, & per omnia iuxta earumdem literarum formam, & tenorem celebrari, & recitari respectiuè liberè, & licitè possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Clausula præseruatiua. §. 3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, plenissimè suffragari.

Clausula sublata. §. 4. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio. §. 5. Non obstantibus, quoad ea, quæ præsentibus sunt contraria, prædictis Sixti, & Clementis prædecessorum literis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in eis concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 6. Volumus autem, vt earundem præsentium literarum transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem vbique fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. Rom. die 27. Febr. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Februarij 1671. Pontificatus Nostri Anno primo.

Confirmatio Constitutionum Pij IV. & Gregorij XIII. de pœnis Monachis Montis Oliueti, Ordinis S. Benedicti infligendis, qui munus Abbatis postulant, aut ad idem, vel alia munera publica per fauores Principum, aut aliorum aspirant. XXXI.

Ne pluries dicta otiosè repetam, vide quæ annotata sunt ad Constit. 17. Ecclesiæ, *suprà, huius Pontificis.*

CLEMENS PAPA X. *Edita A. D. 1671.*
Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis fecit dilectus Filius Procurator Generalis Congregationis Montis Oliueti Monachorum Ordinis Sancti Benedicti, quod licet per Constitutiones dictæ Congregationis caueatur expressè, *vt qui munus Abbatis postulauerit, eo censeatur ipso iure exclusus, similiter & ij, pro quibus postulatum fuerit, in pœnam inhabilitationis incurrant*, iuxta quasdam fel. record. Pij Papæ IV. Prædecessoris literas in forma Breuis die 2. Iunij 1565. expeditas, multaque alia in dictis Constitutionibus ad excludendum ambitum disponantur: Et in eisdem Constitutionibus insertæ reperiantur quædam rec. mem. Gregorij Papæ XIII. prædecessoris nostri literæ, quarum initium, *Cum nihil ita alienum*, &c. per quas sub pœna excommunicationis, ac priuationis officiorum, perpetuæque ad illa inhabilitatis prohibetur cuicumque Monacho cuiusvis gradus, & præeminentiæ existat, ne fauores exterorum ad Prælaturas, aliàve quæcumque maiora, vel minora dictæ Congregationis munera assequenda procuret: Nihilominus nonnulli eiusdem Congregationis Monachi, & Abbates aditum sibi ad Prælaturas, & munera publica Congregationis huiusmodi exterorum fauoribus facere satagunt, non sine maxima ipsius Congregationis perturbatione. Quare dictus Procurator Generalis de consilio, & assensu dilecti filij nostri Cæsaris titul. SS. Quatuor Coronatorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyteri Cardinalis Fachenetti nuncupati, Congregationis prædictæ apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, Nobis humiliter supplicari fecit, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur. *Supplicatio.*

§. 2. Nos igitur considerantes, quod nemo debet sibi assumere honorem, nisi vocatus à Deo tanquam Aaron, ac proinde ambitionis huiusmodi perniciosum malum à prædicta Congregatione omninò excludere cupientes, dictumque Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Constitutiones memoratæ Congregationis ad excludendum ambitum, sicut præmittitur factas, necnon prædictas Pij, & Gregorij prædecessorum literas Apostolica auctoritate tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus. *Confirmatio de qua in rubrica.*

§. 3. Vt autem præmissa firmius, atque inuiolabilius obseruentur, volumus vt dilecti filij moderni, & pro tempore existentes Abbas Generalis, & alij ex Definitorio, ac Procurator Generalis dictæ Congregationis pœnas in Constitutionibus, & literis, sicut præmittitur, confirmatis, & innouatis impositas contra transgressores irremissibiliter exequantur, alioquin si ea in re negligentes fuerint, postquam eis clarè constiterit, ambitiosos huiusmodi Monachos, vel Abbates fauores extra eandem Congregationem procurasse, pœnam priuationis suorum respectiuè officiorum eo ipso incurrant. *Præceptum de obseruando.*

§. 4. De

Clausula præseruatiua.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inuiolabiliter obseruari.

Clausula sublata.

§.5. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorū remotio.

§.6. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictæ Congregationis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis eorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.7. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 1. die 27. Febr.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Februarij 1671. Pontificatus Nostri anno primo.

XXXII. Indultum pro creatione duodecim Abbatum titularium Abbati Generali vnà cum Definitorio Congregationis Ordinis S. Benedicti Montis Oliueti concessum.

Edita A. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX commissæ Nobis diuinitus dispensationis officio cupientes, vt debitus virtuti honor in Congregatione Monachorum Montis Oliueti Ordinis S. Benedicti rependatur, ac ipsius Congregationis Monachos, vt in vinea Domini strenuè laborare studeant, aliquo honorificentiæ præmio incitare, necnon dilectum filium Procuratorem generalem dictæ Congregationis specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes.

Vrban. VIII. aliqua vt in Const. prohibet.

§.1. Ac quarundam fel. rec. Vrb. PP. VIII. Prædecessoris nostri in simili forma Breuis literarum die 26. Ianuarij 1627. expeditarum, incipientium, Apostolatus Officium, &c. per quas Abbatum titularium in præfata Congregatione creatio sub certis modo, & forma tunc expressis prohibita fuit, tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto habentes, supplicationibus eiusdem Procuratoris generalis nomine Nobis de consilio, & assensu dilecti filij nostri Cæsaris tituli SS. Quatuor Coronatorum S. R. E. Presbyteri Cardinalis Fachenetti nuncupati, dictæ Congregationis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectoris, super hoc humiliter porrectis inclinati, dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Abbati Generali memoratæ Congregationis, vnà cum Definitorio ipsius Congregationis, duodecim Abbates titulares, nempe duos pro qua-

Hic Pont. indulget vt in rub.

libet Prouincia eiusdem Congregationis, qui tamen sint ætate quinquagenarij, & saltem 20. annorum spatio lecturam, aut verbi Dei prædicationem, vel Vicarij, aut Magistri Nouitiorum, aut œconomica officia exercendo, Congregationi præfatæ laudabiliter inseruierint; ita tamen vt eiusmodi Abbates titulares, nec gubernium Monasteriorum, nec votum, siue suffragium in Capitulis generalibus, nec vllam aliam prærogatiuam, vel exemptionem, quæ Monasteriis onerosa sit, prætendere valeant, sed in Ecclesia, saltem diebus festiuis, Missæ Conuentuali, & Vesperis, ac diebus singulis manè orationi mentali interesse teneantur, auctoritate nostra Apostolica creandi, ac in defunctorum pro tempore locum alios ex eadem Prouincia, vsque ad complementum numeri duodenarij huiusmodi, & non vltra, subrogandi plenam, & amplam facultatem eadem auctoritate tenore præsentium tribuimus, & impartimur.

Alternationes acceptandi facultatem sub certa forma permittit.

§.2. Et quia nonnunquam accidit vt aliquis Abbas regiminis dictæ Congregationis, vel proprij leuaminis studio, vel alterius Monachi merito gratificandi ergò, regimen, siue gubernium Monasterij sibi commissi alternis vicibus cum illo gerere sit contentus, auctoritate præfata harum serie permittimus memorato Abbati Generali vna cum Definitorio præfato eiusmodi alternationes acceptare, & ad vsum deducere, dummodo tamen Abbas ad id spontè consentiat, ac in Monacho concurrant qualitates ad Abbatiam iuxta præscriptum Constitutionum dictæ Congregationis necessariæ, & non aliter.

Votum in Capitulo generali Abbati gubernanti solum concedit.

§.3. Porrò vnus tantum eorum, nempe ille, qui Monasterium actu gubernabit, votum, siue suffragium in Capitulo generali Congregationis prædictæ habeat: Vacans autem à gubernio, in alterius gubernantis Monasterio degat, nec plus prætendere possit, quàm Monachus Ordinarius, præter titulum Abbatis, & vno illorum defuncto, alter solus remaneat Abbas regiminis quamdiu vixerit, vel donec renunciauerit.

Clausulas præseruatiuas apponit.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectiuè inuiolabiliter obseruari.

Et ita iudicari mandat.

§.5. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.6. Non obstantibus præfatis Vrbani Prædecessoris literis, aliisque constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, dictæ Congregationis, eiusque Prouinciarum, ac Monasteriorum quorumcunque, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.7. Volumus autem, vt earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 1. die 27. Febr.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Februarij 1671. Pontificatus Nostri Anno primo.

Declaratio

XXXIII. Declaratio, in qua omne Ius prætensum super Monasterio Fratrum Excalceatorum Ordinis Eremitarum S. Augustini Vlyssipone erecto Fratribus Excalceatis Hispaniæ tollitur, & erectio nouorum Conuentuum dicti Ordinis in Regno Lusitaniæ prohibetur.

Nonnulla circa materiam, de qua in rubrica, emanarunt decreta Sacræ Congregationis Cardinalium negotiis Episcoporum, & Regularium præposita: quorum confirmationem habes suprà in Const. huius Pontificis 26. Aliàs.

Edita An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. EX iniuncto Nobis diuinitus Pastoralis solicitudinis munere enatas inter Religiosos viros controuersias, ne fraternæ charitatis serenitatem conturbent, dirimere studemus, sicut æquitati, & iustitiæ consentaneum esse in Domino arbitramur.

Causa declarationis. §.1. Cùm itaque (sicut accepimus) dilecti filij Fratres Excalceati Ordinis Eremitarum S. Augustini in Regno Lusitaniæ Monasterium Conceptionis Beatæ MARIÆ Virginis Immaculatæ, in quo degunt, erectum pro cura Monialium eiusdem Ordinis, a iurisdictione dilecti etiam filij Prioris Generalis totius Ordinis huiusmodi exemerint, & Congregationi Excalceatorum Hispaniæ subiecerint, Nouitios ad habitum admiserint, & noua Monasteria ibidem erigere, ac fundare prætenderint, pendente controuersia super huiusmodi re in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, dilectus verò filius Procurator Generalis totius Ordinis prædicti institerit, reuocari prædicta omnia, vtpotè attentata, & huiusmodi nouas erectiones, & fundationes dictis Fratribus Excalceatis interdici, ac prohiberi.

Omnia gesta per hos Fratres attentata reuocantur. §.2. Hinc est, quod Nos, habita relatione sententiæ Congregationis nonnullorum eiusdem S.R.E. Cardinalium super hoc negotio à Nobis specialiter deputatorum, qui rationum momenta, tam in facto, quam in iure per vtramque partem allata pluries audiuerunt, controuersiæ huiusmodi finem imponere cupientes: Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine attentata prædicta reuocanda esse, nullumque ius competere Fratribus Excalceatis Hispaniæ super illo Monasterio Vlyssipone erecto pro cura Monalium; neque esse locum dismembrationi illius à Religione, nec esse locum erectioni nouorum Conuentuum Fratrum Discalceatorum Ordinis S. Augustini in Regno Lusitaniæ, tenore præsentium decernimus, & declaramus; ac propterea illos erigi, aut fundari, harum serie prohibemus, & prædictis Fratribus Excalceatis circa suprascriptam controuersiam perpetuum silentium imponimus.

Clausula præseruatiua. §.3. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque etiam ex eo, quòd præfati Fratres Excalceati, seu alij quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & audini fuerint, seu ex alia quacumque causa, colòre, prætextu, & capite, etiam in corpore Iuris clauso, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensu, aliòve quolibet etiam formali, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut ad terminos iuris reduci, seu in controuersiam vocari, aut aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque Iuris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare posse: sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inuiolabiliter obseruari, & illis respectiuè in omnibus, & per omnia plenissime suffragari.

Ita iudicari mandat. §.4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & authoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorem deputat. §.5. Quocirca Venerabili Fratri Francisco Archiepiscopo Sidoniensi moderno, & pro tempore existenti nostro, & dictæ Sedis in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis Nuncio per præsentes motu pari committimus, & mandamus, quatenus ipse per se, vel per alium, seu alios præsentes literas, & in eis contenta quæcumque vbi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte interesse in præmissis habentium, seu alicuius eorum desuper fuerit requisitus, solenniter publicans, illisque in eisdem præmissis efficacis defensionis præsidio assistens, faciat auctoritate nostra illos, & eorum quemlibet præsentium literarum, & in eis contentorum huiusmodi commodo, & effectu pacificè frui, & gaudere. Non permittens illos desuper à quoquam quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari, perturbari, vel inquietari. Contradictores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis seruatis processibus censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggrauando; inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis.

Contraria remouet. §.6. Non obstantibus felic. record. Bonifacij Papæ VIII. Prædecessoris nostri de vna, & Concilij Generalis de duabus dietis, dummodò vltra tres dietas aliquis authoritate præsentium in iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, & Congregationis Fratrum Excalceatorum huiusmodi, aliisve quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D. P. An. 1. die 27. Febr. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Februarij 1671. Pontificatus Nostri anno primo.

XXXIV. Literæ Processus S. D. N. Clementis Papæ X. lectæ die Cœnæ Domini. Anno 1671.

De hac materia vide quæ notaui ad Const. 16. Pastoralis, *Alexand. VII.*

Edita A. D. 1671.

CLEMENS EPISCOPVS
Seruus seruorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

Excommunicentur. PAstoralis Romani Pontificis vigilantia, & solicitudo, cum in omni Christianæ Reipublicæ pace, & tranquillitate procuranda, pro sui muneris officio assiduè

assiduè versatur, tum potissimum in Catholicæ fidei, sine qua impossibile est placere Deo, vnitate, atque integritate retinenda, & conseruanda maximè elucet. Nimirum, vt fideles Christi non sint paruuli fluctuantes, neque circumferantur omni vento doctrinæ in nequitia hominum, ad circumventionem erroris: sed omnes occurrant io vnitatem fidei, & agnitionis filij Dei in virum perfectum, neque se in huius vitæ societate, & communione lædant, aut inter se alter alteri offensionem præbeat, sed potius in vinculo charitatis coniuncti, tanquam vnius corporis membra sub Christo capite, eiusque in terris Vicario Romano Pontifice Beatissimi Petri Successore, à quo totius Ecclesiæ vnitas dimanat, augeantur in ædificationem, atque ita diuina gratia adiutrice, sic præsentis vitæ quiete gaudeant, vt futuræ quoque beatitudine perfruantur. Ob quas sane causas Romani Ponofices Prædecessores nostri, hodierna die, quæ anniuersariæ Dominicæ Cœnæ commemoratione solennis est, spiritualem Ecclesiasticæ disciplinæ gladium, & salutaria iustitiæ arma per ministerium Summi Apostolatus ad Dei gloriam, & animarum salutem solenniter exercere consueuerunt. Nos igitur, quibus nihil optabilius est, quam fidei inuiolatam integritatem, publicam pacem, & iustitiam Deo auctore, tueri, vetustum, & solennem hunc morem sequentes.

Hæretici cuiuscumque secta, & eorũ fautores, libros legentes, tenentes, & imprimentes.

§.1. Excommunicamus, & anathematizamus, ex parte Dei Omoipotentis Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, auctoritate quoque Beatorum Apostolorum Petri, & Pauli, ac Nostra. quoscumque Hussitas, Vvichelephistas, Luteranos, Zuinglianos, Caluinistas, Vgonottos, Anabaptistas, Trinitarios, & à Christiana fide Apostatas, ac omnes, & singulos alios Hæreticos quocumque nomine censeantur, & cuiuscumque sectæ existant, ac eis credentes, eorumque receptatores, fautores, & generaliter quoslibet illorum defensores, ac eorundem libros hæresim continentes, vel de Religione tractantes, sine auctoritate nostra, & Sedis Apostolicæ scienter legentes, aut retinentes, imprimentes, seu qoomodolibet defendentes ex quavis causa, publicè, vel occultè, quovis ingeoio, vel colore, necnon Schismaticos, & eos, qui se à nostra & Romani Pontificis pro tempore existentis obedientia pertinaciter subtrahunt, vel recedunt.

Appellantes à Pont. ad futurum Concilium.

§.2. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos cuiuscumque status, gradus, seu conditionis fuerint; Vniuersitates verò, Collegia, & Capitula quocumque nomine nuncupentur, interdicimus, ab ordinationibus, seu mandatis nostris, ac Romanorum Pontificum pro tempore existeotium ad vniuersale futurum Concilium appellantes: necnon eos, quorum auxilio, consilio, vel fauore appellatum fuerit.

§.3. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes Piratas, Cursarios, ac Latrunculos maritimos, discurrentes Mare oostrum, præcipuè à monte Argeotario vsque ad Terracinam, ac omnes eorum fautores, receptatores, & defensores.

§.4. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & singulos, qui Christianorum quorumcunque Nauibus, tempestate, seu in transversum (vt dici solet) iactatis, vel quoquo modo naufragium passis, siue in ipsis nauibus, siue ex eisdem eiecta in mari, vel in litore inuenta, cuiuscumque generis bona, tam in nostris Tyrrheni, & Adriatici, quam in cæteris cuiuscumque maris Regionibus, & litoribus, surripuerint; itavt nec ob quodcumqoe priuilegium, consuetudinem, aut longissimi, & immemorabilis temporis possessionem, seu alium quemconque prætextum excusari possint.

§.5. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, qui in Terris suis noua pedagia, seu gabellas, præterquam in casibus sibi à iure, seo ex speciali Sedis Apostolicæ licenoia permissis imponunt, vel augent, seu imponi, vel augeri prohibita exigunt.

Falsarios lit. Apost. ab habente auctoritatem signatarum.

§.6. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes falsarios literarum Apostolicarum, etiam in forma Breuis, ac Supplicationum gratiam, vel iustitiam concernentium, per Romanum Pontificem, vel Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Vicecancellarios, seu gerentes vices eorum, aor de mandato eiusdem Romani Pontificis signatarum; necnon falsò publicantes literas Apostolicas, etiam in forma Breuis, & etiam falsò signantes sopplicationes huiusmodi sub nomine Romani Pontificis, seu Vicecancellarij, aut gerentium vices prædictorum.

§.7. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sarracenos, Turcas, & alios Christiani nominis hostes, & inimicos, vel Hæreticos per nostras, siue huius sanctæ Sedis sententias expressè, & nominatim declaratos deferunt, seu transmittunt equos, arma, ferrum, filum ferri, stamnum, chalybem, omniaque alia metallorum genera, atque bellica instrumenta, lignamina, canapem, funes, tam ex ipso canape, quàm alia quacumque materia, & ipsam materiam, aliaque huiusmodi, quibus Christianos, & Catholicos impugnant, necnoo illos, qui per se, vel alios de rebus statum Christianæ Reipublicæ concernentibus, in Christianorum perniciem, & dampnum, ipsos Turcas, & Christianæ Religionis inimicos, necnon Hæreticos, in damnum Catholicæ Religionis, certiores faciunt, illisque ad id auxilium, consilium, vel fauorem quomodolibet præstant. Non obstantibus quibuscumque priuilegiis quibusvis personis, Principibus, Rebuspuhlicis, per Nos, & Sedem prædictam hactenus concessis, de huiusmodi prohibitione expressam mentionem non facientibus.

Perturbãtes eos, qui victualia Romam adducunt.

§.8. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes impedientes, seu inuadentes eos, qui victulia, seu alia ad vsum Romanæ Curiæ necessaria adducunt, ac etiam eos, qui, ne ad Romanam Curiam adducantur, vel afferantur, prohibent, impediunt, seu perturbant, seu hæc facientes defendunt per se, vel alios, cuiuscumque fuerint ordinis, præeminentiæ, conditionis, & status, etiamsi Pontificali, seu Regali, aut alia quavis Ecclesiastica, vel mundana præfulgeant dignitate.

§.9. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui ad Sedem Apostolicam venientes, & recedentes ab eadem, sua, vel aliorum opera interficiunt, mutilant, spoliant, capiunt, detinent, necnon illos omnes, qoi iurisdictionem ordinariam, vel delegatam à Nobis, vel Nostris iudicibus non habentes, illam sibi temerè vendicantea, similia contra morantes in eadem Curia audent perpetrare.

§.10. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, detinentes, capientes, seu deprædantes Romipetas, seu Peregrinos ad Vrbem causa deuotionis, seu peregrinationis accedentes, & in ea morantes, vel ab ipsa recedentes, & in his dantes auxilium, consilium, vel fauorem.

Offendentes S. R. E. Cardinales.

§.11. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes interficientes, mutilantes, vuloerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequentes S.R.E. Cardinales, Patriarchas, Archiepiscopos, Episcopos, Sedisque Apostolicæ Legatos, vel Nuncios, aut eos à suis Diœcesibus, Territoriis, Terris, seu Dominiis eiicientes: Necnon ea mandaotes, vel rata habentes, seu præstantea in eis auxilium, consilium, vel fauorem.

§.12. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, vel per alios personas Ecclesiasticas quascumque, vel sæculares ad Romanam Curiam super eorum causis, & negotiis recurrentes, ac illa in eadem Curia prosequentes, aut procurantes, negotiorumque gestores, Aduocatos, Procuratores, & agentes, seu etiam Auditores, vel Iudices super dictis causis, vel negotiis deputatos, occasione causarum, vel negotiorum huiusmodi, occidunt, seu quoquo modo percutiunt, bonis spoliant, seu qui per se, vel per alios, directè, vel indirectè, delicta huiusmodi committere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel fauorem præstare noo verentur, cuiuscumque præeminentiæ, & dignitatis fuerint.

Appellantes à grauamine, seu futura executione lit. Apost. etiam in forma Breuis, ad Curias sæculares.

§. 13. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, tam Ecclesiasticos, quàm sæculares cuiuscumque dignitatis, qui prætexentes friuolam quandam appellationem a grauamine, vel futura executione literarum Apostolicarum, etiam in forma Breuis, tam gratiam, quàm iustitiam concernentium: Necnon citationum, inhibitionum, sequestrorum, monitoriorum, processuum executorialium, & aliorum Decretorum à Nobis & à Sede prædicta, seu Legatis, Nuncijs Præsidentibus, Palatij nostri, & Cameræ Apostolicæ Auditoribus, Commissarijs, alijsque Iudicibus, & Delegatis Apostolicis emanatorum, & quæ pro tempore emanauerint, aut aliàs ad Curias sæculares, & laicam potestatem recurrunt, & ab ea, instante etiam Fisci Procuratore, vel Aduocato, appellationes huiusmodi admitti, ac literas, citationes, inhibitiones, sequestra, monitoria, & alia prædicta capi, & retineri faciunt, quive illa simpliciter, vel sine eorum beneplacito, & consensu, vel examine exequutioni demandari, aut ne Tabelliones, & Notarij super huiusmodi literarum, & processuum exequutione instrumenta, vel acta conficere, aut confecta parti, cuius interest, tradere debeant, impediunt, vel prohibent, ac etiam partes, seu eorum agentes, consanguineos, affines, familiares, Notarios, exequutores, & subexequutores literarum, citationum, monitoriorum, & aliorum prædictorum capiunt, percutiunt, vulnerant, carcerant, detinent, ex Ciuitatibus, Locis, & Regnis eiiciunt, bonis spoliant, perterrefaciunt, concutiunt, & comminantur per se, vel alium, seu alios, publicè, vel occultè, quive aliàs quibuscumque personis in genere, vel in specie, ne pro quibusvis eorum negotiis prosequendis, seu gratiis, vel litteris impetrandis ad Romanam Curiam accedant, aut recursum habeant, seu gratias ipsas, vel literas a dicta Sede impetrent, seu impetratis vtantur, directè, vel indirectè prohibere, statuere, seu mandare, vel eas apud se, aut Notarios, seu Tabelliones, vel aliàs quomodolibet retinere præsumunt.

§. 14. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque, qui per se, vel alios, auctoritate propria, ac de facto quarumcunque exemptionum, vel aliarum gratiarum, & literarum Apostolicarum prætextu beneficiales, & decimarum, ac alias causas spirituales, & spiritualibus annexas, ab Auditoribus, & Commissariis nostris, aliisque Iudicibus Ecclesiasticis auocant, illorumve cursum, & audientiam, ac personas, Capitula, Conuentus, Collegia causas ipsas prosequi volentes impediunt, ac se de illarum cognitione tanquam Iudices interponunt: Quive partes actrices, quæ illas committi fecerunt, & faciunt, ad reuocandum, & reuocari faciendum citationes, vel inhibitiones, aut alias literas in eis decretas, & ad faciendum, vel consentiendum eis, contra quos tales inhibitiones emanarunt, à censuris, & pœnis in illis contentis absolui, per statutum, vel aliàs compellunt, vel exequutionem literarum Apostolicarum, seu exequutorialium, processuum, ac decretorum prædictorum quomodolibet impediunt, vel suum ad id fauorem, consilium, aut assensum præstant, etiam prætextu violentiæ prohibendæ, vel aliarum prætensionum, seu etiam donec ipsi ad Nos informandos, vt dicunt, supplicauerint, aut supplicari fecerint, nisi supplicationes huiusmodi coram Nobis, & Sede Apostolica legitime prosequantur, etiamsi talia committentes fuerint Præsidentes Cancellariarum, Consiliorum, Parlamentorum, Cancellarij, Vicecancellarij, Consiliarij, Ordinarij, vel extraordinarij quorumcumque Principum sæcularium, etiamsi Imperiali, Regali, Ducali, vel alia quacumque præfulgeant dignitate, aut Archiepiscopi, Episcopi, Abbates, Commendatarij, seu Vicarij fuerint.

Iudices sæculares trahentes personas Ecclesiasticas ad sua Tribunal, vel alias Ecclesiasticam libertatem quomodolibet lædentes.

§. 15. Quive ex eorum prætenso officio, vel ad instantiam partis, aut aliorum quorumcunque, personas Ecclesiasticas, Capitula, Conuentus, Collegia Ecclesiarum quarumcunque coram se ad suum Tribunal, Audientiam, Cancellariam, Consilium, vel Parlamentum, præter Iuris Canonici dispositionem trahunt, vel trahi faciunt, vel procurant directè, vel indirectè, quovis quæsito colore: Necnon qui statuta, ordinationes, constitutiones, pragmaticas, seu quævis alia decreta in genere, vel in specie, ex quavis causa, & quovis quæsito colore, ac etiam prætextu cuiusvis consuetudinis, aut priuilegij, vel aliàs quomodolibet fecerint, & ordinauerint, & publicauerint, vel factis, & ordinatis vsi fuerint, vnde libertas Ecclesiastica tollitur, seu in aliquo læditur, vel deprimitur, aut aliàs quovis modo restringitur, seu nostris, & dictæ Sedis, ac quarumcunque Ecclesiarum iuribus quomodolibet directè, vel indirectè, tacitè, vel expresse præiudicatur.

§. 16. Necnon qui Archiepiscopos, Episcopos, aliosque Superiores, & inferiores Prælatos, & omnes alios quoscumque Iudices Ecclesiasticos ordinarios quomodolibet hac de causa directè, vel indirectè carcerando, vel molestando eorum agentes, procuratores, familiares, necnon consanguineos, & affines, aut aliàs impediunt, quo minus sua iurisdictione Ecclesiastica contra quoscumque vtantur, secundum quod Canonea, & Sacræ Constitutiones Ecclesiasticæ, & Decreta Conciliorum generalium, & præsertim Tridentini, statuunt, ac etiam eos, qui post ipsorum Ordinariorum, vel etiam ab eis delegatorum quorumcunque sententias, & decreta, aut aliàs fori Ecclesiastici iudicium eludentes, ad Cancellarias, & alias Curias sæculares recurrunt, & ab illis prohibitiones, & mandata etiam pœnalia Ordinariis, & delegatis prædictis decerni, & contra illos exequi procurant: eos quoque qui hæc decernunt, & exequuntur, seu dant auxilium, consilium, patrocinium, & fauorem in eisdem.

Auxilium præstantes, vsurpantibus Sedis Apost. vel Ecclesiarum iurisdictiones.

§. 17. Quive iurisdictiones, seu fructus, redditus, & prouentus ad Nos, & Sedem Apostolicam, & quascumque Ecclesiasticas personas ratione Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum pertinentes vsurpant, vel etiam quavis occasione, vel causa, sine Romani Pontificis, vel aliorum ad id legitimam facultatem habentium expressa licentia sequestrant.

§. 18. Quive collectas, decimas, talleas, præstantias, & alia onera Clericis, Prælatis, & aliis personis Ecclesiasticis, ac eorum, & Ecclesiarum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum Ecclesiasticorum bonis, illorumque fructibus, redditibus, & prouentibus huiusmodi absque simili Romani Pontificis speciali, & expressa licentia imponunt, & diuersis etiam exquisitis modis exigunt, aut sic imposita, etiam à sponte dantibus, & concedentibus recipiunt. Necnon qui per se, vel alios, directè, vel indirectè prædicta facere, exequi, vel procurare, aut in eisdem auxilium, consilium, vel fauorem præstare non verentur, cuiuscumque sint præeminentiæ, dignitatis, ordinis, conditionis, aut status, etiamsi imperiali, aut Regali præfulgeant dignitate, seu Principes, Duces, Comites, Barones, & alij potentatus quicumque, etiam Regnis, Prouinciis, Ciuitatibus, & Terris quoquo modo Præsidentes, Consiliarij, & Senatores, aut quavis etiam Pontificali dignitate insigniti. Innouantes decreta super his per Sacros Canones, tam in Lateranensi nouissimè celebrato, quam aliis Conciliis generalibus edita, etiam cum censuris, & pœnis in eis contentis.

Officiales sæculares se interponentes in causis capitalibus contra Ecclesiasticas personas.

§. 19. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes, & quoscumque Magistratus, & Iudices, Notarios, Scribas, exequutores, subexequutores quomodolibet se interponentes in causis capitalibus, seu criminalibus contra personas Ecclesiasticas, illas processando, banniendo, capiendo, seu sententias contra illas proferendo, vel exequendo, sine speciali, specifica, & expressa huius Sanctæ Sedis Apostolicæ licentia, quique huiusmodi licentiam ad personas, & casus non expressos extendunt, vel aliàs illa perperam abutuntur, etiamsi talia committentes fuerint Consiliarij, Senatores, Præsidentes, Cancellarij, Vicecancellarij, aut quovis alio nomine nuncupati.

§. 20. Item excommunicamus, & anathematizamus omnes illos, qui per se, seu alios, directè, vel indirectè sub quocumque titulo, vel colore inuadere, destruere, occupare,

pare, & detinere præsumpserint in totum, vel in partem, Almam Vrbem, Regnum Siciliæ, Insulas Sardiniæ, & Corsicæ, Terras citra Pharum, Patrimonium Beati Petri in Tuscia, Ducatum Spoletanum, Comitatum Venaysinum, Sabinensem, Marchiæ Anconitanæ, Massæ Trebariæ, Romandiolæ, Campaniæ, & Maritimas Prouincias, illarumque Terras, & loca, ac Terras specialis commissionis Arnulforum, Ciuitatesque nostras Bononiam, Cæsenam, Ariminum, Beneuentum, Perusium, Auenionem, Ciuitatem Castelli, Tudertum, Ferrariam, Comaclum, & alias Ciuitates, Terras, & loca, vel iura ad ipsam Romanam Ecclesiam pertinētia, dictæque Romanæ Ecclesiæ mediatè, vel immediatè subiecta: necnon supremam iurisdictionem in illis Nobis, & eidem Romanæ Ecclesiæ competentem de facto vsurpare, perturbare, retinere, & vexare variis modis præsumunt, necnon adhærentes, fautores, & defensores eorum, seu illis auxilium, consilium, vel fauorem quomodolibet præstantes. Volentes præsentes nostros processus, ac omnia, & quæcumque his literis contenta, quousque alij huiusmodi processus à Nobis, aut Rom. Pont. pro tempore existente fiant, aut publicentur, durare, suosque effectus omninò sortiri.

Hæc Const. quoscunque ligat.

§. 21. Cæterùm à prædictis sententiis nullus per alium quàm per Romanum Pontificem, nisi in mortis articulo constitutus, nec etiam tunc, nisi de stando Ecclesiæ mandatis, & satisfaciendo cautione præstita, absolui possit, etiam prætextu quarumvis facultatum, & indultorum quibuscunque personis Ecclesiasticis sæcularibus, & quorumvis Ordinum etiam Mendicantium, ac Militiarum Regularibus, etiam Episcopali, vel alia maiori dignitate præditis, ipsisque Ordinibus, & eorum Monasteriis, Conuentibus, & Domibus, ac Capitulis, Collegiis, Confraternitatibus, Congregationibus, Hospitalibus, & locis piis, necnon laicis, etiam Imperiali, Regali, & alia mundana excellentia fulgentibus, per Nos, & dictam Sedem, ac cuiusvis Concilij decreta, verbo, literis, aut alia quacunque scriptura in genere, vel in specie concessorum, & innouatorum, aut concedendorum, & innouandorum.

§. 22. Quod si fortè aliqui contra tenorem præsentium talibus excommunicatione, & anathemate laqueatis, vel eorum alicui absolutionis beneficium impendere de facto præsumpserint, eos excommunicationis sententia innodamus, grauius contra eos spiritualiter, & temporaliter, prout expedire nouerimus, processuri.

Papa absolutio non comprehēdit eos, qui à præmissis non destiterint.

§. 23. Declarantes, ac protestantes quamcunque absolutionem, etiam solenniter per Nos faciendam, prædictos excommunicatos sub præsentibus comprehensos, nisi prius à præmissis, cum vero proposito vlterius similia non committendi destiterint, ac quoad eos, qui contra Ecclesiasticam libertatem, vt præfertur, statuta fecerint, nisi priùs statuta, ordinationes, Constitutiones, pragmaticas, & decreta huiusmodi publicè reuocauerint, & ex Archiuiis, seu capitularibus locis, aut libris, in quibus annotata reperiuntur, deleri, & cassari, ac Nos de reuocatione huiusmodi certiores fecerint, eos non comprehendere, nec eis aliter suffragari, quin etiam per huiusmodi absolutionem, aut quoscunque alios actus contrarios, tacitos, vel expressos, ac etiam per patientiam, & tolerantiam nostram, vel Successorum nostrorum quantocunque tempore continuatam in præmissis omnibus, & singulis, ac quibuscunque Iuribus Sedi Apostolicæ, ac S.R.E. vndecunque, & quandocunque quæsitis, vel quærendis nullatenus præiudicari posse, aut debere.

§. 24. Non obstantibus priuilegiis, indulgentiis, indultis, & literis Apostolicis generalibus, vel specialibus supradictis, vel eorum alicui, seu aliquibus aliis, cuiuscunque Ordinis, status, vel conditionis, dignitatis, & præeminentiæ fuerint, etiamsi vt præmittitur, Pontificali, Imperiali, Regali, seu quavis Ecclesiastica, & mundana præfulgeant dignitate, vel eorum Regnis, Prouinciis, Ciuitatibus, seu locis a prædicta Sede ex quavis causa, etiam per viam contractus, aut remunerationis, & sub qoavis alia forma, & tenore, ac cum quibusvis clausulis etiam derogatoriarum derogatoriis concessis, etiam continentibus, quod excommunicari, anathematizari, vel interdici non possint, per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de priuilegiis, indulgentiis, & indultis huiusmodi, ac de ordinibus, locis, & nominibus propriis, cognominibus, & dignitatibus eorum mentionem, necnon consuetudinibus etiam immemorabilibus, ac præscriptionibus quantumcunque longissimis, & aliis quibuslibet obseruantiis scriptis, vel non scriptis, per quæ contra hos nostros processus, ac sententias, quominus includantur in eis, se iuuare valeant, vel tueri.

§. 25. Quæ omnia, quoad hoc, eorum omnium tenores, ac si ad verbum, nihil penitus omisso, insererentur, præsentibus pro expressis habentes, penitus tollimus, & omninò reuocamus, cæteraque contraria quæcunque.

§. 26. Vt verò præsentes nostri processus ad publicam omnium notitiam faciliùs deducantur, chartas, seu membranas processus ipsos continentes, valvis Ecclesiæ S. Ioan. Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe appendi faciemus, vt ij, quos processus huiusmodi concernunt, quod ad ipsos non peruenerint, aut quod ipsos ignorauerint, nullam possint excusationem prætendere, aut ignorantiam allegare, cum non sit verisimile id remanere incognitum, quod tam patenter omnibus publicatur.

§. 27. Insuper, vt processus ipsi, & præsentes literæ, ac omnia, & singula in eis contenta eo fiant notiora, quo in plerisque Ciuitatibus, & locis fuerint publicata, vniuersis, & singulis Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, & locorum Ordinariis, & Prælatis vbilibet constitutis, per hæc scripta committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, vt per se, vel per alium, vel alios præsentes literas, postquam eas receperint, seu earum habuerint notitiam, semel in anno, aut si expedire viderint, etiam pluries in Ecclesiis suis, dum in eis maior populi multitodo ad diuina conuenerit, solenniter publicent, & ad Christifidelium mentes reducant, nuncient, & declarent.

Quicunque audiunt confessiones, apud se has literas habeant.

§. 28. Cæterum Patriarchæ, Archiepiscopi, Episcopi, aliique locorum Ordinarij, & Ecclesiarum Prælati, necnon Rectores, cæterique curam animarum exercentes, ac Presbyteri sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares ad audiendas peccatorum confessiones quavis auctoritate deputati, transumptum præsentium literarum penes se habeant, easque diligenter legere, & percipere studeant.

Transumptorum fides.

§. 29. Volentes earumdem præsentium transumptis etiam impressis, Notarij publici manu subscriptis, & sigillo Iudicis ordinarij Romanæ Curiæ, vel alterius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eandem prorsus fidem in iudicio, & extra illud vbique locorum adhibendam fore, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 30. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ excommunicationis, anathematizationis, interdicti, innouationis, Innodationis, declarationis, protestationis, sublationis, reuocationis, commissionis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

D.P. An. 1. die 26. Martij

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimoprimo, septimo kal. Aprilis, Pontificatus nostri anno primo.

Die, mense, & anno, quibus suprà, supradicta Bulla affixa fuit ad valvas Basilicæ Apostolorum SS. Petri, & Pauli, S. Ioan. Lateranensis, S. Mariæ Maioris, & alia loca solita, & consueta Vrbis per me Matthæum Bertarellum Sanctiss. D.N. Papæ Curs.

Pro D Mag. Curs. Ægidius Felicius Curs.

XXXV. Monasteria aliqua pro studiis Generalibus Fratrum Ordinis S. Pauli primi Eremitæ in Hungaria, Polonia, Austria, Croatia, & in Sueuia, & in Vrbe Roma statuit, & deputat.

Priuilegia hisce Fratribus à Summis Pontificibus concessa habes suprà in Constit. 54. In supremo, *Alexand. VII.*

Edita A.D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

EX iniuncto Nobis diuinitus Pastoralis solicitudinis munere, sacrarum, bonarumque literarum studia, præsertim inter Christi fideles diuinis obsequiis sub suaui Religionis iugo addictos opportunis rationibus fouemus, & promouemus, ac vt debitus virtuti honor rependatur, libenter prouidemus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, Religionis decus, & incrementum, ac Catholicæ fidei præsidium, & propagationem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Petitio.

§.1. Cum itaque, sicut dilectus filius Procurator Generalis Ordinis Fratrum S.Pauli Primi Eremitæ, Nobis nuper exponi fecit, vt Sacrarum, eisque ancillantium bonarum literarum studia in eodem Ordine magis in futurum vigeant, & fratres ipsius Ordinis congruis honorum præmiis ad illa amplectenda, atque prosequenda alacriores, & feruentiores reddantur, ipse Procurator Generalis opportunè à Nobis prouideri, & vt infra indulgeri summopere desideret.

Decernit vt in rub.

§.2. Nos eiusdem Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus, fauorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes: Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus, vt deputentur pro studiis generalibus dicti Ordinis in Hungaria, Monasteria Tallense, & Vyheliense, in Polonia Clari Montis Czestochouiense, & Cracouiense S.Stanislai; in Austria Neostadiense; in Croatia Lepoglauense; in Sueuia Lagoouiense: quibus accedat Monasterium eiusdem Ordinis in Alma Vrbe nostra nuper erectum, cum sufficientes redditus, & ædificia necessaria arbitrio Congregationis Venerabilium Fratrum Nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum habuerit: Lectores idonei, & Scholares in his constituantur, qui studiis sedolò incumbant ad præscriptum Constitutionum dicti Ordinis.

Studio uno ab hostibus occupato aliud substituit.

§.3. Porro si aliquod ex prædictis Monasteriis ab Hæreticis, vel à Turcis occupatum fuerit, aut alio casu occurrente, non potuerint in eo studiorum curricula peragi, dilectus filius modernus, seu pro tempore existens Superior Generalis Ordinis præfati, cum beneplacito memoratæ Congregationis Cardinalium aliud vicinum substituat.

Ad Doctoratus gradum promoueri posse indulget.

§.4. Vt autem eorum, qui studia peregerint, labores debitis honoribus decorentur, præfato moderno, & pro tempore existenti Superiori Generali, fratres expresse professos dicti Ordinis peractis studiis huiusmodi, ad Magisterij, seu Doctoratus, aliosque gradus Scholasticos, dummodo tamen præuio rigoroso examine ad id reperti fuerint idonei, per ipsum, vel si aliquo impedimento detentus fuerit, per alium, seu alios ad hoc idoneos, ab ipso delegandos, promouendi, seu promoueri, eisque solita graduum huiusmodi insignia, seruatis aliàs seruandis, conferendi, seu conferri faciendi, itavt sic promoti, & graduati, omnibus, & singulis gratiis, prærogatiuis, ac priuilegiis fruantur, & gaudeant, quibus gaudent, & fruuntur, qui in publicis Vniuersitatibus ad ipsosmet gradus promoti sunt, facultatem auctoritate, & tenore præfatis concedimus, & impartimur.

Prælaturas nullum, nisi Doctorē obtinere posse decernit.

§.5. Præterea vt nemo deinceps ad Prælaturas, & Officia dicti Ordinis, videlicet ad Generalis, Vicegeneralis, Diffinitoris, Secretarij, Procuratoris Generalis, Prouincialis, & Superioris localis munera assumi possit, qui non fuerit Doctor Sacræ Theologiæ, nisi fortè Definitorium cum aliquo, vel aliquibus vitæ probatæ Religiosis, iustis de causis dispensauerit, dicta auctoritate harum serie decernimus. Hoc tamen decretum demum locum habere volumus, cùm iudicio Capituli Generalis Ordinis præfati, tot numero Doctores fuerint, qui possint omnibus Officiis Religionis sufficere. Interim verò, qui nunc Doctores sunt, & successu temporis erunt, cæteris præferantur.

Doctorum numerum statui mandat.

§.6. Cæterum ne Doctorum numerus nimium augeatur, in proximo Capitulo generali eiusdem Ordinis certus eorum numerus stabiliatur, quem præterire nefas sit.

Clausula præseruatiua.

§.7. Decernentes præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab illis respectiuè inuiolabiliter obseruari.

Clausula sublata.

§.8. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§.9. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, eiusque Prouinciarum, & Monasteriorum quorumcumque, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.10. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur in Iudicio, & extra, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 1. die 3. April.

Datum Romæ apud S.Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 3. Aprilis 1671. Pontificatus Nostri Anno primo.

XXXVI. Erectio Vniuersitatis Studij generalis in Ciuitate Vrbini.

Simile erexit Studium in Ciuitate Ferraria Bonifac. IX. vt videre est in eius Constit. 2. In supremo, *eique deinde priuilegia concessit Clement VIII. Const.* 93. Sanctæ Romanæ.

Edita A. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ÆTernæ sapientiæ consilio speculatores Domus Israel, quæ est Sancta Dei Ecclesia, nullo licet meritorum nostrorum suffragio constituti, excitandis, promouendisque bonarum literarum, & laudabilium

disciplina

disciplinatum studiis, qnæ Catholicæ fidei, diuinique cultus propagationi, & incremento, ae Iostitiæ administrationi, aliisque in publicum commodis magnoperè eonducibilia sunt, & depulsa ignorantiæ caligine, mentes luce veritatis illustrant, peculiarem pastoralis muneris nostri solicitudinem propensa charitate adhibemus, sicut omnibns maturæ considerationis trutina perpensis, ad omnipotentis Dei gloriam, ae ad huius Sanctæ Sedis dignitatem, nostrorumque, & eiusdem Sedis in temporalibus subditorum decorem, commodnm, & vtilitatem, salubriter expedire in Domino arbitramor.

Causa Constitutionis.

§.1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filij Communitas, & homines Ciuitatis nostræ Vrbinatensis, qnod cùm Collegium Doctorum eiusdem Ciuitatis ex antiqua consuetudine publicam in ea Institutionum Iuris Ciuilis lectionem haberet, ibique Philosophia, & Sacra Theologia à Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci Conuentualium nuncupatorum publicè quoque prælegerentur in vtilitatem studiosorum, vt peractis studiorum curriculis, ad Doctoratus lauream prouehi valerent, dilectus filius noster Aldetanus S.R.E. Presbyter Cardinalis Cybo nuncupatus tonc temporis in illis partibus Sedis Apostolicæ Legatus, probe cognitum, perspectumque habens quantum eidem Ciuitati decotis, atque vtilitatis accedere poterar, si instituto ibidem studio huiusmodi, quo parentes eorum libeaos studiorum cansa alibi sustentandi onere, atque impensa liberabantur, incrementum, atque norma tradetetur, lecturas prædictas in aliquot mansiones remotas, nec vlli alij vsui applicatas Palatij Pontificij dictæ Cioitatis insimul redegit, aliasque ordinatias Sacrorum Canonum, & Legum Ciuilium, ac aliarum scientiarum, seu facultatum, & præsertim mathematicarum disciplinatum, quæ in eadem Ciuitate antehac eximiè floruerunt, lectiones, siue Cathedras instituit, vt ibidem, tam indigenæ, quàm exteri credita sibi à Domino talenta docendo exercere valerent, & iuuentus ad ingenuas artes, atque scientias addiscendas, atque excolendas ardentiori stimulo incitaretur; huicque studio nonnullos paucos redditus, sub Vexilliferi pro tempore existentis, & ses nobilium prædictæ Ciuitatis superintendentia assignauit.

Innoc. X. & Alex. VII. Studio redditus assignant.

§.2. Ac fel. rec. Innocentius Papa X. prædecessor noster, eognita grandi vtilitate, quæ inde resultabat, in fauorem eiusdem studij quædam bona stabilia duorum Conuentuum suppressorum Congregationis Monachorum Cœlestinorum, & Ordinis fratrum Seruorum Beatæ Mariæ Virginis respectiuè concessit, & subinde rec. mem. Alexander Papa VII. etiam prædecessor noster publici pariter commodi consideratione adductus, prouentum annuum Sphæristerij, qui priùs ad existentem pro tempore in eisdem partibus Sedis prædictæ Legatum spectabat, eidem studio applieauit.

§.3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebar, emolumenta quidem ex præmissis prouenientia, stipendiis, quæ Lectoribus dicti studij annuatim præstantur, sufficiant; Si verò studium huiusmodi in Vniuersitatem studij generalis cum priuilegiis, & indultis ad instar illorum, quæ à piæ mem. Clemente Papa VIII. prædecessore pariter nostro Vniuersitati studij generalis Ciuitatis nostræ, tunc suæ, Ferrariensis concessa fuerunt, erigeretur, & institueretur, inde numerus studiosorum, tam prouincialium, quàm exterorum ibidem excresceret, & non solum dictæ Ciuitati Vrbinatensi, quæ à mari remota, commercio non admodum floret, sed victualibus abundat, & quieti, quam literarum studia desiderant, colendæ peropportuna existit, decori, & ornamento, sed etiam illius Ciuium, & incolarum compendio, vtilitati, & leuamento magnoperè consuleretur.

§.4. Cúmque dicti exponentes huiusmodi erectionis, & institutionis gratià procurauerint, vt idem studium, ac memoratum Doctorum Collegium, quod antehac à dicto studio diuisum fuit, & (vt asseritur) vigore quarumdam similis rec. Pij Papæ IV. etiam prædecessoris nostri literarum per similis mem. Vrbanum Papam VIII. prædecessorem pariter nostrum confirmatarum facultate conferendi Lauream Doctoralem in quibuscumque facultatibus, ac creandi equites, & legitimandi spurios fruitur, necnon ex priuilegio per piæ pariter mem. Iulium Papam II. & dictum Pium prædecessorem concesso, de causis appellationum in secunda, & tertia instantia, tam ciuilibus, quàm criminalibus, Ecclesiasticis, & prophanis in illo statu, & Prouincia cognoscit, firma, stabilique vnione inter se coniungerentur: Nobis propterea ipsi exponentes humiliter supplicari fecerunt, vt sibi in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.5. Nos igitur ad constantis fidei, & sinceræ deuotionis affectum, quem dicti exponentes erga Nos, & Sedem prædictam gerere comprobantur, paternæ ditigentes considerationis intuitum, eorumque votis in præmissis quantum cum Domino possumus, fauorabiliter annuere cupientes, & eorum singulares personas à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quauis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de nunnullorum dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super hoc negotio a similis rec. Clemente Papa IX. prædecessore pariter nostro deputatorum consilio, in præfata Ciuitate Vrbinatensi ex Collegio Doctorum, & studio huiusmodi, sicut præmittitur inter se vnitis, & coniunctis vnam Vniuersitatem studij generalis, in qua Sacra Theologia, Ius Canonicum, & Leges Ciuiles, Philosophia, Mathematicæ, aliæque ingenuæ disciplinæ scientiæ, & artes publice doceantur, & prælegantur, & qui peracto studiorum curriculo habiles, & idonei reperti fuerint, ad Baccalaureatus etiam formati, ac Magisterij, & Doctoratus, aliosque gradus Scholasticos, seruata tamen in omnibus forma, & dispositione Viennensis, & Tridentini Conciliorum, quibus in aliquo derogare non intendimus, promoueri liberè, & licitè possint, & valeant in omnibus, & per omnia, prout in aliis studiorum generalium Vniuersitatibus per Sedem Apostolicam prædictam erectis fieri solet, auctoritate Apostolica tenore præsentium sine alicuius præiudicio perpetuò erigimus, & instituimus.

Erigit Studium ac quo in rubrica.

§.6. Ac ipsi Vniuersitati studij generalis sic erectæ, & institutæ, eiusque Rectoribus, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis quibuscumque pro tempore existentibus, vt omnibus, & singulis priuilegiis, indultis, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, facultatibus, fauoribus, honoribus, prærogatiuis, præeminentiis, & gratiis quibuscumque, quæ tam per prædictum Clementem VIII. quàm alios quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros præfatæ Vniuersitati studij generalis Ferrariensi, eiusque Rectori, Magistris, Doctoribus, Lectoribus, Scholaribus, Officialibus, & Ministris, aliisque personis respectiuè, etiam per viam communicationis, & alias quomodolibet, & qualitercumque concessa, & attributa fuerunt, pari modo, & absque vlla prorsus differentia, vti, frui, & gaudere liberè pariter, & licitè valeant, sine vllo tamen præiudicio exactionum Cameralium, circa quas nihil innouatum sit, auctoritate, & tenore prædictis itidem perpetuò concedimus, & indulgemus.

Officialibus priuilegia concedit.

§.7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, nec sub quibusuis similium, vel dissimilium erectionum, & gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & successores nostros Romanos Pontifices, ac Sedem prædictam quandocumque faciendis vnquam comprehendi, aut comprehensas censeri, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanauerint, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & plenariè reintegratas, ac etiam sub posteriore

Clausula præseruatiua.

data per eos, ad quos pro tempore spectabit, eligenda de nouo concessas intelligi, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari, & illis respectiuè in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari.

Clausula sublata. §. 8. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. prædictæ Cardinales, etiam de latere Legatos, aliosve quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorum. §. 9. Non obstantibus Apostolicis, ac in vniuersalibus, prouincialibusque, & synodalibus Concilijs editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quatenus opus sit, dictæ Ciuitatis Vrbinatensis, aliisve quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque indultis, & literis Apostolicis quibuscumque personis, & locis sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatorijs, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs decretis in genere, vel in specie in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata exprimerentur, & insererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Dat. P. A. die 6. April. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 6. Aprilis 1671. Pontificatus Nostri Anno primo.

XXXVII. Canonizatio S. Rosæ de S. Maria Virginis Limanæ, tertij Ordinis S. Dominici.

Istam Sanctam primus Sacras promouit ad Aras, & de eadem Officium, & Missam recitari posse decreuit Clemens IX. Constit. 18 Sanctæ Matris.

Edita A.D. 1671. CLEMENS EPISCOPVS *Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.*

Exordium. COElestis Paterfamilias, cuius natura, bonitas, voluntas, potentia, & opus misericordia est, vbi ad Magnam Diuinitatis Cœnam inuitatos Iudæos se ipsos vt indignos eximentes conspexit, ad vicos, & plateas Ciuitatis accersentem hinc inde alios atque alios Conuiuas seruum fidelem transmisit: Verùm nec pauperum multitudine, nec debilium cæcorum, aut claudorum copia, nec his qui propè, nec his qui longè erant contentus, ad regale epulum, in quo non pauca, sed omnia parata erant, & ad Cœlestem domum implendam in vlteriores gentes destinatum Nuncium progredi iussit. Vndique ex Asia, Africa, & Europa Sanctorum Virorum, atque Mulierum cuiuscumque ætatis, conditionis, & gradus agmina collecta fuere, sola cunctis languebat America, nec Domini volentis salutem omnium arcani mysterij conscientia, nec Ministri vocantis voces audire valens, donec venit plenitudo temporis, & per ministros fideles sedentium in tenebris, & vmbra mortis auribus vox Patris insonuit, illatumque est Euangelium vltra Indum, & Gangem, & Æquatorem, & per omnes compitorum angulos samchei quæsiti Gentiles, vt in parato Conuiuio pinguium, ac medullatorum cum Deo Abraham, Isaac, & Iacob in Regia sua recumberent. Tandem vltra totius antiqui Orbis extremos fines longè, latèque vsque ad vltimas Atlantici Oceani metas, & vsque ad extimas Occidentalium Indiarum oras, quæ maris (quod Pacificum dicitur) sepiunt immensa litora, iterum, atque iterum fideli Seruo (per quem Prædicatorum Ordo, maximo huius S. R. E. Doctore, & prædecessore nostro Gregorio testante significatur) excurrendum fuit, donec ad Peruuiam perueniret, in quam vnà cum iis, qui Regionem illam felici introitu, ac successu Deo, & S.R.E. subiecerunt, primus ille penetrauit Ordo, qui singulari huius Sanctæ Sedis Apostolicæ priuilegio Prædicatorum titulo iam diu insignitus fuit, & ante alios Peruuianæ gentilitati Sanctum IESV CHRISTI Euangelium annunciauit, primusque ibi salutiferæ prædicationis verbum suo sanguine obsignando vniuersam illam Gentem ad Cœnam Agni prouidi efficaciter inuitauit, cuius voce, labore, & cruore aurifera illa terra exculta ad exhilarandam vniuersæ, tam militantis, quàm triumphantis Ecclesiæ Cœnam inter cæteros Christianæ pietatis illius Regionis flores Deo, Angelis, & Hominibus suaueolentem protulit Rosam totius Euangelicæ perfectionis exemplar, & primum ex Orbe nouo in Sanctorum albo reponendum ornamentum: cum enim ad hoc nata, & data fuisset, eam omnium impartitor bonorum spiritus sapientiæ, & intellectus impleuit, adeoque suæ charitatis igne inflammauit, vt non tantùm odore recrearet, sed etiam fulgore luceret in ea Domus Dei patre, quæ in tenebris latebat, vt quasi Stella matutina in medio nebulæ, quasi Luna plena in diebus nostris, & quasi Sol refulgens in perpetuas æternitates splendesceret. *Ordo Prædicatorum primus in Indiis Occidentalibus Euangelium intulit.*

Æquum igitur, & summopetè rationi consentaneum iudicamus, vt quam Dominus Noster IESVS CHRISTVS (cuius vices in terris gerimus) singulariter in dilectissimam à se sponsam assumptam monilibus, & Coronis suis ornatam demonstrare dignatus est, Nos quoque pro muneris nostri in vniuersa Ecclesia debito (cui licet immerito præsidemus) vt Venerandam à Deo præelectam, Sanctamque colendam Apostolica auctoritate decernamus, vt à Solis ortu vsque ad occasum omnis lingua, & omnes populi confiteantur, quod Magnus Dominus in omnibus operibus, & laudabilis valde in mirabilibus suis, quorum etiam in diebus nostris non defecerunt misericordiæ eius super nos, & licet paternè culpis nostris exigentibus corripiat, non tamen in perpetuum obliuiscitur, sed in angustiis nostris multiplici nos electorum, & amicorum suorum præsidio custodire non desinit, qui meritorum, & suffragiorum suorum patrocinijs nos muniant, & defendant, vtque Christi Domini fideles intelligant, quàm sit eximium hoc pietatis exemplum, quod in nouo Orbe in præsentibus calamitatibus, & periculis toti illuxit Ecclesiæ, illustriora eius charismata, virtutes, & gesta ex multis Magnatibus, quæ contulit illi Dominus, his nostris literis proponenda duximus, vt eius Sanctitas Apostolicæ huius Cathedræ testimonio comprobata in vniuerso Mundo perpetuò magis illucescat.

§. 1. Limæ, quæ est Meridionalis Americæ in Regno Peruano Metropolis anno à reparata salute 1586. duodecimo Kalendas Maij, Parentibus honestis Gaspare de Floribus, & Maria ab Oliua orta est hæc mystica Rosa in vico Sancti Dominici iuxtà Sancti Spiritus ædem, & in ipsa solenni Pentecostes die, quam Rosarum Pascha dicimus, Sacro Baptismatis fonte purificata, vt penè videantur omnia fuisse infantis huius futuræ Sanctitatis indicia. Primæuum illi nomen ab Auia Elisabeth fuit, quod postea diuinitus non solùm à Matre propter cœleste prodigium tosæ in facie eius illicò apparentis, sed etiam à Turibio Archipræsule Limæ dignissimo (non absque cœlesti, vt creditur afflatu) *Lima Rosa nascitur.*

in

in Sacti Chrismatis vnctione in Rosæ nomen commutatum, & à Deipara Virgine agnomine à Sancta Maria auctum fuit, vt hoc etiam testimonio abundantiùs comprobaretur, eximia Sanctorum merita à Deo nomina sortiri.

§. 2. Infans sæpè visa est humi iacens fixis ocellis iucundè Cœlum intueri, quasi iam peregrina in terris, in Ciuem Cælestis Hierusalem eloquenti silentio (quo ex tunc prædita erat) adscribi postularet, iamque pupula intelligens meliorem esse patientem viro forti, suauis, lepida, & serena semper apparuit, nec vnquam vagitibus, aut voce quetula ædium audita est turbare silentium, auersata solùm in publicum efferti. Ea fuit in teneris annis constantia, vt diros Chirurgi cruciatus in pollice, aure, & naribus sine querela, & capitis pœnalem corrosionem ex impositis ad medicamen pulueribus ortam sine quetela inuicto animo sustineret, vt eius indoles iam ex tunc patientiæ nata esse crederetur.

In infantia constans.

§. 3. Vix quinquennis erat cum à Spiritus Sancti vnctione interiùs edocta, Virginitatis votum emisit, & ex fratris admonitu vanitatis sæculi conscia facta, ipsamet sibi comas ad viuam vsque cutem inscia Matre præscidit, ne quid funium superesset, quibus aduersus deuotam puritatem, aut traheret, aut traheretur ad nuptias; insignem illam Heroïnam Catharinam Senensem æmulata, quam sibi in ipso rationis diluculo in Sanctitatis exemplar, & magisterium delegerat, quam subindè Magistram appellare non destitit. Addidit in præsidium primò alterum perpetuæ à carnibus abstinentiæ votum, quo cautiùs obstrictam Deo Virginitatem custodiret, optimè intelligens sobrietatem docere sapientiam, & virtutem, quibus nihil vtilius est in vita hominibus. Quapropter ieiunium adhuc patuula sic seruauit, vt omni se fructuum esu interdiceret, quos sibi donatos mox aliis largiebatur. In hebdomadarum spatia protrahebat inediam, quæque in puerilibus annis insignem exercuerat abstinentiam, Monialis postea eam sibimet ieiunandi legem indixit, quæ planè supra naturam esset: nam integras Quadragesimas transigebat sine pane; dietim quinis dumtaxat aurei mali granulis in memoriam quinque vulnerum Christi sese reficiebat; septem verò mensium ex Ordinis sui præscripto ieiunium à Festo Sanctæ Crucis exaltatæ vsque ad Pascha sic obseruabat, vt nonnisi ad vesperam exigua panis viliotis buccella, haustuque frigidæ aquæ sedaret famem. Sæpè, ac præcipuè sextis ferijs palatum, & viscera cruciabat felle veruecino, quod in hunc vsum potabile seruabat, vt Christi sui in Cruce sitibundi gustaret spongiam. Interdum, vt Matri videretur lautiùs obsonare amarissima Granadillæ folia, vel alias è sylua extremæ amaritudinis herbas iniectis ad speciem paucis vuarum siccarum acinis in pulmentum adhibebat. Quando obedientiæ vi ad Carnis esum cogebatur, duris simptomatibus torqueri visa est, nec quietem primam reparabat, donec ad pristinam abstinentiam læta redire permitteretur. Sic denique assueta ieiuniis erat, vt eius creberrimis infirmitatibus nullum aliud prodesset medicamentum quàm panis, & aqua; sic enim diuina gratia curat, & sanat.

Virginitatem vouet.

Et abstinentiam à carnibus.

Rosa Ieiunium.

§. 4. Vt loqueretur victorias, mirabilis fuit in Rosa obedientia, tum in sequendis Diuini Sponsi tractibus, quibus eam per arcanas Sanctitatis semitas in vnguentorum suorum currentem odorem trahebat, tum in duræ, & rudis Matris præceptis adimplendis, quibus eam ex aduerso ad sæculi nugas, & vanos corporis ornatus impellebat: in tanta enim oppositorum mandatorum diuersitate arte excelluit plusquàm humana, non aberrando neque ad dexteram, neque ad sinistram.

Et Obedientia.

§. 5. Hinc nouit in florigero serto vera filia Hierusalem iussa illud capiti imponere, celare acum tempora figentem, non solùm intuita, sed imitata verum Regem Salomonem in diademate quo coronauit eum mater sua. Chirothecarum suaueolentium in manibus obtemperans admisit amictum, è quibus adustionem veram experta, dum eas abiecit, vidit promicare flammas, & totum collucere cubiculum. Pellibus ab ipsa genitrice pro reparanda valetudine circumligatis, summè cruciata silens, & patiens sustinuit, vitam potiùs, quàm obedientiam perdere parata; in omnibus enim, & per omnia a Confessarij, parentum, & maiorum nutibus pendens, mundi, & sui victrix etiam in minimis omnes obtemperantium palmas obtinuit: & quod magis mirandum est, etiam vita functa in Cœnobio Sanctæ Catharinæ Luciæ Præfectæ illius obedientiam præstitit.

In summo dolore patientia.

§. 6. Sciens etiam Deo, Parentibus, & Magistris nunquam reddi æquale, eximiis prosequuta est Genitores reuerentia, pietate, & charitate: labore manuum eorum inopiam leuem reddebat, prudens, & prouidens in remouendo quidquid eis ingratum, aut inquietum esse posset, in pacandis contentionibus, & sedandis animis mirificè discreta. Infirmæ eorum valetudini semper promptè, & prouidè assistens, & ministrans visa fuit. Ad hoc per singulas noctes in operibus elaborandis vigilias protrahebat ad instar fortis illius mulieris, quæ de nocte surrexit, deditque prædam domesticis suis; debilis enim, languens, & sæpè ægrotans, ac orationibus, & aliis exercitiis detenta, aliarum artificum opera, & celeritate, & perfectione, quàm longè superabat. Nec prætereundum, quod in hac pietate erga parentes cursum vitæ suæ feliciter clausit; Matrem enim præuidens pro sui obitus aduentu summo mœrore afficiendam, Sponsum suum enixè precata, tantam diuinatum consolationum sensibilem affluentiam ei obtinuit, vt postmodum iureiurando deposuerit se in tam dilectæ filiæ præmatura morte expertã fuisse cor suum nimis angustũ, & incapax ad Cælestia illa gaudia capessenda.

Erga parentes reuerentia.

§. 7. Humillis Virgo sibi videbatur nil agere, aut pati in Sponsi famulatu, seipsam redarguebat supinæ ignauiæ, vociferabatur se indignam communi aëre, mirabatur se viuam terræ hiatu nondum absorberi: ad pedes Confessariorum lachrymis plena singultiebat, minimos quosque defectus ita exagerans quasi atrocissimorum scelerum cumulatim rea foret: publicas vrbis, aut regionis calamitates suis imputabat demeritis, ægritudines creberrimas, & acutissimas acceptabat, & amabat, seu vindices, ac iusta supplicia suæ in Deum perpetuæ ingratitudinis: prouocabat in se omnia mundi elementa ad vindicias iniuriarum, quas eorum Creatori à se illatas querebatur: credebat firmiter, & ita ab omnibus credi satagebat, omnium se creaturarum esse abiectissimam, & pestilentissimam, nænum exectabilem infelicis sæculi, Orbis maculam, humani generis vltimum carcinoma. Hinc si deprehenderet de virtutibus se tantillum commendari, cruciabatur misera, expallescebat, diffluebat lachrymis, dehiscebat illicò se mergens in abyssum humilitatis. Accidit, quod è vicino ædium conclaui obiter audiret personas graues de Rosæ tanquam absentis mirabili vita honorificè, ac secretò confabulantes: expauit, & adtremuit exanguis virgo, angore, fletu, & mœrore distabuit, ac seipsam durissimè obiurgans, ter, & quater illisit pugnum aculeatæ capitis sui Coronæ: fluxerunt sub velo sanguinis riui, vt acrimonia doloris ingratissimum alienæ laudis obtunderet auditum. Familiaribus suis ingenuè profitebatur humilis Rosa plectendis suis criminibus haud sufficere communem gehennæ rogum, alium sibi deberi singularem infernum, ac veteri profundiorem, longeque deteriorem.

Humilitas.

§. 8. Ducebatur inter hæc virtutum exercitia à Sponso, tam ad exteriorem corporis, quàm ad intimam spiritus solitudinem, vt ibi loqueretur ad cor eius, obsistentibus ex aduerso importunis genitricis conatibus, quibus eam ad connubia terræ parare satagebat, ad quæ non solùm verbis durioribus, sed etiam verberibus impellebatur: sed vicit inuictus Rosæ animus, priùs enim Cantæ, vbi cum suis morabatur, per quadriennium semel tantùm à matre iussã domo exiuit, pòst exemplo suæ Magistræ rigidiore inedia vultus venustatem imminuere, veste humili, & despecta corporis agilitatem celare, hominumque prospectum quoad poterat declinare curauit. His sanctis artibus spes omnes nuptiarum elusit, non tamen quancumque pugnam euasit. In statu enim vitæ deligendo diu, multumque luctandum fuit. Tandem

Habitum S. Dominici suscepit.

dem obtinuit vigesimo, ætatis anno, vt consentiente matre cooptaretur palam in filiam S. Dominici, assumpto S. Catharinæ Senensis habitu, quo candent Sorores terti Ordinis, vulgò de pœnitentia. Eam namque seuerioris Instituri Sanctæ Clatæ ptimæ Vitgines Monasterij Limensis in fundationis sodalem habere totis viribus conabantur. Sanctimooiales postmodum S. Doctoris Ecclesiæ Augustini illam iam domo ad hoc egressam præstolabantur sacro hoc amictu, & nec frostra, ni ante Aram Beatissimæ Virginis Sanctissimi Rosarij immobilem vis diuina taodiu detinuisset, quoad cœptum itineris propositum retractaret. Vnde cœlitus admonita Ordinem Prædicatorum esse in Sancta Ecclesia Paradisum voluptatis Diuinæ, in quo ipsa velut Rosa cœlestis cæteris ibi liliorum, & rosarum vernantibus plantis socianda, & insetenda erat, quod postea ex intimis præcordiis optans petebat, & voti compos facta, ante prædictam sibi summe grauissimam Sanctissimi Rosarij Aram Alphonso Velasquez eiusdem Ordinis tunc à Confessionibus ipsius Virginis dante anno Domini sexto supta millesimum, & sexcentesimum in clara Sancti Laurentij celebritate habitum suscepit. Verum nec adhuc integra pax, suadebat enim postea Quæstor Gondisaluus vir optimus, qui apud Vitginem Rosam sibi concreditam authoritate, & domestico imperio plurimum valebat, reformatam Excalceatarum Vitginum Sacri Carmeli Regulam in clauso Cœnobio potiùs subire, quàm inter postremas Sancti Dominici Tertiarias extra septa Monasterij militare; se non tantum protectione, sed & opera, & opibus adiumento futurum pollicebatur. Theologorum scrutiniis in hac causa anceps sententia stetit, donec ipsa cœlitus roborata constantissimè statis religiosi delectum, non humanæ, sed diuinæ inspitationis opus esse demonstrauit, sibique viuendum vsque ad extremum spiritum sub Sanctæ Catharinæ Senensis Magisterio, & tandem futurum tempus, quo ibi Limæ exurgeret huius nominis, & Instituti Monasterium, quod prophetico spiritu pronunciatum fuisse, euentus ipse postea comprobauit. His omnibus superatis, eo grauior, quo intimior adhoc difficultas emersit; importunè enim se ingerebat in humillima sui cognitione molesta cogitatio, quod ipsa peccatis sordida illo niueo, & sacro amictu nimis esset indigna, nec destitit pugna, donec ante ipsam Sanctissimi Rosarij Aram in placidissima ecstasi rapta, & pallens, & rubens, ac splendoribus fulgida apparens, & post sensibus reddita, in iubilum grati animi obtentæ victoriæ erupit. Tantæ molis erat pacificè Seraphicæ suæ Magistræ habitu, & Instituto potiri, quam postea sic adamussim expressit, vt non solùm ab exteris altera Senensis Catharina non sine magno humillimæ Virginis angore animi diceretur, sed & ipsi Confessario in lineamentis, gestu, & vultu, sic in illam mirabili diuini amoris methamotphosi commutata appareret, vt iam non similis, sed eadem prorsùs esse videretur.

Rius ecstasis.

§. 9. Oraculum illud diuinum, Sponsabo te mihi in fide, etiam cum hac dilecta, & electa Dei eximio priuilegio impletum fuisse dignoscitur, ad quod eam per mirabiles fauores euehere dignatus est. Singularis fuit, quo speciosus forma præ filiis hominum habitu marmorum cædendorum peritissimi Artificis festiuus, & amans in somnis apparuit, vt Virginem illic sponsam quæsiturus. Vbi Rosa in tanti connubij fœdus consensit arduos ei cædendorum marmorum labores imposuit, & breuem terminum ad perficiendum opus, dum peregrè rediret, indixit: erubuit virgo in Sponsi reditu omnino impar suis viribus opificium adhuc infectum inueniri, cui dolenti reserauit ille amplam lapidariam officinam, in qua innumeræ electæ Virgines cædendis; & poliendis marmoribus viriliter insudabant, sponsas esse ex nuptiali veste, & fulgore deprehendit, suarum lachrymarum stillicidiis saxa ad incisionem emolientes, & vnà cum illis consimili veste circumamicta nouit se ad tanti sponsalitij gradum per ardua præparari. His igitur, & eo virginali candore nitens, vt nunquam nec venialis impuritatis macula eam aspersam fuisse, omnes eius à confessionibus iurati testes probauerint, apertius ad mysterium ventum est. Dominica erat Palmarum, cum in ipso Rosarij sacello in sui nihili abysso demersam sic affatus est. Rosa cordis mei, tu mihi sponsa esto. Contremuit Virgo ad dulces tam diuini Sponsi voces, & simul audiuit gratulantem sibi Deiparam, & dicentem: En Rosa, quali te dignatur honore meus hic filius. Inæstimabiles diuini amoris Thesauri, & connubialia tanti Sponsi maxima in Rosa munera tam largiter depluerunt, vt ad ea imposterum occultanda humilioribus adhuc exercitiis continuò vacando, & de se abiectissimè sentiendo, ac in omnibus sui contemptum sibi comparandum esse cognouerit, & reipsa opere compleuerit.

IESVS Rosa apparet.

Et sponsam vocat.

§. 10. His donis aucta, & charismatibus cumulata feruentius Virgo ista accinxit adhuc arctius fortitudine lumbos suos, & roborauit brachium suum; deficientibus enim ad suæ fidei martyrium Tyrannis, & tortoribus, se ipsa fortior, vtriusque in se expleuit ministerium. Saxa enim, & Cruces, quibus paruula vsus flagellorum ignara, à Mariana ancilla suarum mortificationum ferè sola conscia, ad orationem, vel ad hortum pergens onerabatur, in ferreas catenas commutauit, quas aptauit in flagra, quibus ad sancti Dominici exemplum singulis noctibus vsque ad riuulorum sanguinis copiosam effusionem, vel pro ærumnis Sanctæ Ecclesiæ, vel pro periclitantis Regni, aut Vrbis Limensis necessitatibus, vel pro compensandis peccatorum iniuriis, vel pro expiandis defunctorum animabus, vel ad impetranda diuina subsidia in extremo agone constitutis, cruentam se Deo victimam ad eius iustam iram auertendam offerebat, horrescentibus quandoque domesticis ad tam diros catenarum ictus, quarum vsu ei interdicto, earum vna sic triplicato ductu lumbos latenter diu præcinxit, vt nunquam nisi maximorum cruciatuum ischiadis vi apparere potuerit, quæ postea nonnisi interueniente miraculo soluta fuit, cuius annulos post Virginis obitum miram, & peregrinam suaueolentiam spirare compertum est. Ne qua verò pars innocentis corpusculi vacaret à supplicio, pœnalibus vinculis brachia, & lacertos torquebat, vrticarumque manipulis, ac minutulis sentibus pectus, axillas, ac latera arctabat: vt suo lilio inter spinas constituto omninò configuraretur hæc Rosa, cilicij postea à collo infra genua protendentis asperitatem acubus permixtis auxit, quo compluribus annis vsa est, donec ob frequentem sanguinis vomitum exuere iussa fuit, cuius supplicij iacturam alia veste minori valetudinis damno, sed non leuiori molestia compensauit, sub ea enim pœna erat ei quicumque motus, solæ plantæ ab his doloribus vacabant, quas tamen aut saxorum collisione, aut fornacis adustione à cruciatibus immunes esse non sinebat, & quod ferè singulare est, in diuinarum consolationum affluentia, quibus solet sanctitas etiam in terris abundare, & piorum caro in Deum viuum iucundatur, & exultat, ab eis corpus suum alienum, & ieiunum esse cogebat. Memor vlterius non decere sub capite spinoso membrum delicatum inueniri, compuncta obtutu piæ imaginis muto præconio dicentis: Ecce homo, primam coronam capiti suo ex stanno peracutis clauiculis infixit, & per aliquot annos non sine vulneribus cinxit, cui in maioribus annis successit secunda nonaginta & nouem aculeis armata, quam in dies diuersimodè semper magis pœnalem arte familiaribus occulta reddebat, eamque nonnisi cum vita dimisit.

Mira fortitudine se flagris cadit.

Vinculis lacertos torquet.

Cilicium induit.

Plantas saxorum collisione cruciat.

Ac coronam ex stanno peracutam capiti imponit.

§. 11. Neque enim videbatur ei seraphicæ magistræ plenè induisse habitum, nisi & spineam illius assumpsisset coronam. Huius diadematis triplici iactu in Sanctissimæ Triadis reuerentiam Dæmonum suggestiones illicò fugare consueuerat, satis instructa tales spinas non violare, sed vallare has Rosas: strati sui duritiem eam esse voluit, quæ somnum magis abigeret, quam conciliaret, ita vt dormituræ idem esset lectulus, & equuleus, ceruical aut impolitus truncus, aut lapides in

Quâ Dæmonis suggestiones fugat.

hunc

Lectulum testis struit. hunc vsum absconditi, quod cubile præacutis posteà tegularum fragmentis, testarumque fractarum triquetris sic impleuit, vt singularum pars mucronata obuerteretur corpori, nec ante se ad somnum componebat, quam fellis haustu fauces amaricasset: sic floridus erat huius sponsæ lectulus, & sponso diuino adeò gratus, vt eam quandoque propter hæc penè exanimem visibiliter apparens consolatus fuerit, proponendo ei duriorem, & angustiorem suum lectulum Caluariæ. His artibus somnum suum intra duarum horarum angustias coërcuit, & quandoque etiam minus spatij importuno exactori concessit, diurnum enim, nocturnumque tempus sic distribuebat, vt ex vtroque duodecim integras horas orationi seponeret, alias decem labori manuum, quo Parentes sustentaret, impendebat, reliquas duas breui quieti, somnoque deputabat, aduersus cuius insidias clauum parieti infixerat, cui capillitium, quod ad tegendam coronam reseruarat, strictissimè implicabat, eoque tormento somnolentiam fugans ad preces recitandas vigilias accrescere consueuerat.

Solitudinem quærit. §. 12. Æmulata Sanctorum Anachoretarum secessus, qui in eremi solitudine Christum Dominum receperunt, adhuc infans solitarios domi angulos quærebat, puellarum nugas fugiens, vt sola cum Deo suo delitesceret: grandiuscula ex vmbrosis arborum ramis Oratoriolum cum Altariolo construxit, ad illudque à mensa, & à lectulo surgens, vt ad orandi asylum properabat. Prouerbium erat: Hortum adeas si Rosulam quæris. *Vt solicitius ad orationem surgeret.* Domi in cubiculo sola in oratione pernoctabat. Exitus è domo pœnis etiam sibi, vel in pede saxo, vel in oculis mordacissimo pipere indito inflictis vitabat, tolerabilius iudicans excæcari, quam vanitates sæculi prospicere. Pro arctiori recessu non sine magna lucta, & præuio mirabili ostento Deiparæ, & Pueri IESV in Sanctissimi Rosarij Sacello, tandem obtinuit à matre in extremo horti angulo cellulam quinque pedum longitudinis, & quatuor latitudinis, vbi non solum manuum labori, sed potissimum collectioni spiritus, & contemplandi studio vacaret, tantum ibi solum inesse spatij gaudens, quantum sibi, & sponso cœlesti sufficeret: in hac felici eremo ascensiones in corde suo disponebat, & supra se eleuata videbatur potius extra corpus, quam in corpore degere: sub specie stellæ probatæ perfectionis matronæ in visu apparuit. Ciuitati enim Regum, qualis dicitur Lima, suum debebatur sydus, quod ad Christum Dominum Regem Regum Dux esset: diuinitus prospectum fuit, vt ibi residens complures distantes Missas audiret, videretque non secus, ac si corpore præsens fuisset: innumeri culices hanc Anachoreticam cellulam intrabant, nec tamen vel vnus fuit, qui eam morderet, aut attingeret, esto etiam religiosas personas accedentes hostiliter inuaderent huiusmodi bestiolæ: ad Dei laudes pro suo modulo personandas sic incitabat, & mirabiliter regebat, vt Rosa propè attigisse imperium statui innocentiæ reseruatum, & in ea solitudine velut in Paradiso morari crederetur. In huius tugurioli recessu cum sola erat, aut à nemine se obseruari putabat, tenerius simul, ac liberius Prosa, Versu, Colloquiis, & Cantu in solennes quasque Seraphici Amoris laudes erumpebat eo feruore, & impetu, vt audientium corda ad charitatem, & compunctionem ignara commoueret. Ex ipsa Diuini amoris ignita pharetra iaculatorias collegerat in formam precatiunculas, quæ legentibus placuere, & multis vsu profuerunt. His interpellabat verum Deum, & sponsum animæ suæ, lætitiam cordis sui, ac benignissimum IESVM amore illo perfectissimo, quo simul vniuersi Ciues Empirei eum diligunt, se prosequi, & consumi toto corde protestabatur. *Annulus eius Diuini Amoris ignes excitat.* Aduentante huius sui dilecti in Bethlehem natali, cum eum paruulum, & nudum cum inope Matre contemplaretur, piorum operum singulari, ac pretiosa consutura digna amore infantulo vestes pluries præparabat: indusioli enim panniculorum temporis, quo delituerat, stragulæ, fasciæ, fimbriarum, & limborum, ac crepundiarum loco substituerat Rosaria, stationes ad Sanctissimam Eucharistiam, ieiunia, coronas Domini, orationes Dominicas, Salutationes Angelicas, Symboli Apostolici recitationes, & plurium aliarum precum, flagellationes, lachrymas, interuentus Missarum, & Sanctissimæ Communionis sumptiones: quæ omnia frequentissimè repetebat. Hisque Sancti Amoris exercitiis sic animam, & cor suum illi sacrauerat, vt tota ipsius veluti dilectissima Sponsa esset, & nihil sibi reseruaret, quod Sponsus eius omninò non possideret. In connubiali annulo, quem in tanti sponsi mnemosinon cum ipsius infantis IESVS effigie laborari mandauerat fratri eius, dum in eo delineando incumbit, quamvis tanti mysterij penitus ignaro pro lemmate diuino instinctu illa eadem Regis Regum sponsalitia verba occurrerunt: Rosa cordis mei, tu mihi sponsa esto. Annulus iste eam ab ipso Christo Domino vim supernam obtinuit, vt eum vir probatæ virtutis attrectans eximias diuini amoris immissiones, excelsa lumina, & insuetos Spiritus Sancti ardores vsque ad animæ deliquium expertus fuerit corpore prorsus immobili, nec nisi annulo deposito potuerit surgere liber, qui sensibiliter in captiuitate tam sanctæ nuptialis lætitiæ tenebatur. Quod si tantum in aliena, quantum in ipsa sponsæ anima diuinæ illæ nuptiæ valuerunt?

Dormiendo orat. §. 13. Habitauit igitur hæc amantissima Domini confidenter, & quasi in thalamo tota die morabatur in eo: edocta enim in ipsa infantia interiùs ab ipso feruenter orare, etiam dormiens deprehensa fuit ore diurnas proferre preces, & cor eius in oratione vigilare. Anno ætatis suæ duodecimo eleuata fuit ad sublimem illum contemplandi gradum, quem mystica Theologia vnitiuum appellat. Inter manuales labores intellectus aciem immobiliter in Deum figebat, itavt nec in vigilia, nec in somno mentis eius oculum Cœlestis sponsi elaberetur præsentia, quæ ita suauiter occupabat interiores animæ illius vires, vt loquendo cum ipso Deo intus, simul etiam alia quæque necessaria expedite foris pertractaret. Per horas immota ante aras, nec prætereuntes vidit, nec ad repentinos strepitus animum deflexit. A mane feriæ quintæ vsque ab Sabbathum, quandoque etiam vsque ad Dominicam sic genibus flexis inuariata mansit, vt nec è pauimento surgere potuisse, sincerè iussa aperuerit. Attributa diuina distributa in numerum centum quinquaginta per decades ad exemplum Sanctissimi Rosarij recitando Dæmonibus terrori fuisse cognouit. Familiares ipsius sermones vim orationis vtplurimum continebant: *Et ad orationem allicit.* A canora Auicula excitata ad Dei contemplationem tribus ante prandium horis, & in ecstasin rapta, ab ea nonnisi ad vesperam se explicuit. Ad orationis, & præcipuè mentalis exercitium proximos allicere studebat. Confessarios exorabat, vt ad eam omni arte pœnitentes inducerent, ipsosque diuini verbi præcones frequentissimè hortabatur, vt ad eius studium, veluti ad magnam aduersus omnia peccata pharmacopæam suos Auditores inflammarent, ac piarum meditationum vsum populariter inueherent. Parthenici Rosarij recitationem cum innexa decadatim mysteriorum consideratione, provt Sanctus Dominicus instituerat, singulariter diligebat, eo quod in ea coalescant mentalis, & vocalis simul orationis affectus, petitiones, laudes, gratiarum actiones, & plurimis hæc Rosæ incitamenta profuisse re ipsa compertum fuit.

§. 14. Propè obitum per Quadragesimam cum Auicula mirè canora, quæ sole occiduo ante suum cubiculum aduolabat, alternauit Rosa cantica, & laudes Dei quotidiè per horam integram tanto ordine, vt canente auicula virgo sileret, & virgine modulante auicula attentissima nec pipiret, quin & ipsas insensibiles plantas exemplo prorsùs singulari ad laudes, & ad orationem Dei, eo versiculo prolato: Benedicite vniuersa germinantia in terra Domino, inuitauit, & visibiliter se inclinauit, vt arborum summitates terram attingerent, ac veluti solenni venerationis ritu Creatorem suum adorarent, vsque adeò verum est, quod is, qui adhæret Domino, vnus spiritus est, & ei quoque obediant omnia.

§. 15. Vt probaretur, an spiritus eius ex Deo esset,

subuli

Rosa cogitationes. subtili virorum, tum doctrina, tum pietate, & spirituum discretione excellentium examini pluries subiecta fuit, ex quo clanuit, eius lumina, & dona diuina fuisse, & ab ipso rationis diluculo nihil ei dulcius occurrisse, quàm de Deo cogitare, & supernis eius beneplacitis inhiare: à duodecimo anno expeditissimè introrsum eius animam a Domino cum suis spiritualibus potentiis attractam diuinæ pulchritudini ita inhæsisse, vt nulla re creata à charitate Christi vnquam separari potuerit: ab infantia ex magno Dei munere faciles ad virtutes propensiones sine passionum tumultu sensisse, à prima Dei notitia repletam fuisse timore Dei, & horrore peccati: nulla re creata potuisse recreari, totum suum leuamen fuisse sentire Deum in anima sua præsentem; acerbiùs omni iactura, & gehenna ipsa videri ei, si vel ad momentum è conspectu eum perderet: Tunc ex obedientia aperuit, quod certamen fortè dedit illi Deus, vt vinceret, & sciret, quod potentior omnium est sapientia. Horrendas enim visiones, pauores, & spiritus derelictiones, quas per quindecim annos summa constantia pertulit, enarrauit, quæ veluti pœnales animarum in Purgatorio lugentium dilationes, & quidem ipsius Inferni typus videbantur: cum nulla ei spes euadendi affulgebat, tunc paruit inter has derelictiones repentè in ipso pristinæ vnionis meridie, veluti in Sponsi brachiis se deprehendisse restitutam, sensisse quoddam donum inexplicabile, solidum, & fundamentale, quo videbatur sibi reddita impeccabilis, vt ille, qui dicebat, quis nos separabit à charitate Christi? Plerumque etiã post illas tenebras apparuisse ei humanitatem Christi Domini, necnon & Sanctissimam Virginem Deiparam. Intellectuales etiam visiones, quibus in se præsentiam Dei experiebatur per terminos remotionis, eminentiæ, & causalitatis, aliasque circumstantias explicauit, idque non à libris acceptum, sed Spiritu Sancto interius docente assecutam fuisse, mirifice innotuit. Mortificationis etiam, & pœnitentiæ exercitia, & in his non suo, sed Confessariorum arbitratu modum constituisse: suarumque virium diffidentiam, fidei ardorem, spei securitatem, diuini amoris incendia sic dilucidè explicauit, vt sinceram, ac tutam esse viam, quà hæc electa Dei Virgo incedebat, censores disparatis colloquiis, scrutiniis, & censutis vnanimi spiritu, voto, & sententia concluserint.

Quæ in horrore constans.

Christi, eiusque matris visione recreatur.

Pœnitentiam exercet. §. 16. Spiritu Dei agere, & agi Rosam, vt Dei filiam fuit constans opinio omnium, qui tunc Limæ perfectionis, & sanctimoniæ fama celebres erant, eamque dono sapientiæ abundare, & scientia cœlitus infusa gubernari iudicarunt; difficillimas enim de arcano Sanctissimæ Trinitatis mysterio, hypostatica Verbi Diuini vnione, Sanctissimo Altaris Sacramento, profundo prædestinationis abysso, natura gratiæ, cæterasque Theologicas quæstiones sacrarum literarum Professoribus proponentibus, tam sublimibus conceptibus, profundis sententiis, & verbis adcò proptiis explicauit, vt laudarent omnes cum Seruatore nostro Patrem Omnipotentem Dominum Cæli, & Terræ, quòd tanta sapientibus, ac prudentibus abscondita, humillimis paruulis, & indoctis reuelaret.

Arcana Theologia explicat.

Conuersatio eius cum Iesu. §. 17. Conuersatio huius Virginis magis in Cœlis, quàm in Terris erat, & vbicunque Sanctissimum nomen IESV legendo occurrisset, tantisper immorabatur; inde enim amoris ignes in corde sentiebat, & ipse IESVS sæpè amanti Rosæ in paginæ planitie apparuit, eique suaui obtutu abblandiebatur, vt verbum attenta lectione talis animæ dignissimum, in quo sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ Dei: sic etiam cum occuparetur in telæ consutura, puluillo ipsius sæpè quietissimè insidebat, & ad cor huius dilectæ tacitis nutibus loquebatur, omnique gustu suum diuinum protestabatur amorem. Frequentes, & ferè quotidianæ erant huius sanctæ animæ deliciæ istæ, & interdum morã faciente Sponso querulis vocibus lamentabatur, donec veniret: ludens cum eo, cuius guttur suauissimum est, obtinuit vincens curari à doloribus gutturis; perdens verò, iterum doloribus cum patientia donata fuit, quæ dum matri obediens narraret, visa est vultu Angelico radiare. Illi iam languenti, & viribus deficienti, omnique humano auxilio destitutæ occurrit idem ipse, qui est adiutor in opportunitatibus, & tribulatione, & pretioso vulnerati lateris myrothecio eam benignè applicatam ad hauriendam aquam salutis de fontibus Saluatoris, illicò ægram sanauit. Ab innocentibus Virginibus visa est cum ipso IESV sistere, quandoque etiam deambulare, & secretissima miscere colloquia tali cum Maiestate, vt quocumque pedem fixisset ille, pauimentum fulgenti lumine splenderet: vtque talis Rosa nulli alteri plantæ adhæreret, quàm ei, qui est Flos campi, & Lilium Conuallium, inuenit basilicum, seu ozimum, quem studiosiùs colebat, reseruatum vt plantam Regiam ipsi Regi Sæculorum, siccum & eradicatum, cui de hoc dolenti ipse Christus apparens dixit, se suis manibus illum eradicasse, & proiecisse, vt ipse solus esset eius verus basilicus.

§. 18. His ostendit verissimum, quod in ecstasi cuidam dixerat, idest se Rosam gestare in intimo sui diuini cordis penetrali, cum sciret vicissim in eius Virgineo corculo se solum tranquillissimè inhabitare.

Eiusque Genitrice Maria. §. 19. Adstitit etiam sæpè Regina Cœli à dexteris eius, itavt ab vndecimo ætatis suæ anno vsque ad extremum, non defuerit ei hoc pretiosum familiaritatis contubernium: in Rosariano enim Sacello ex sedulo ministerio mutua cum illa erat ei conuersatio, eoque honore hanc suam famulam dignata est, vt cubiculariæ ipsi exhibuerit ministeria excitando eam illis vocibus: Surge ad orationem filia, surge, nam instat hora. Illique experrectæ se præbebat videndam facie ad faciem, Maiestate decoram, & gloriæ cœlestis Paradisum, exclamanti cum altera Elisabeth: Vnde hoc mihi, vt veniat Mater Domini ad me.

Angelus tutelaris sæpe Rosa inseruit. §. 20. Misit etiam Dominus Angelum suum, qui præcederet Rosam, & visibiliter custodiret, ac introduceret eam in locum, quem illi parauerat; fuit enim tam domestica fiducia huius Virginis cum eo, vt habuerit illum non solum vt amicissimum, sed etiam vt pararium, aut veredarium, quotiescumque hora consueta Sponsus non apparebat. Deficiens quadam nocte viribus misit eum ad Mariam de Vsatigui, vt nuntiaret ei se egere remedio, quod per famulum statim illa transmisit, vidente, & agnoscente hoc à filia per obedientiam Matre.

§. 21. Ab eodem etiam ab horti cellula, aperiente ipso seras portarum, ad genitricis cubiculum incolumis ducta fuit. Aliis etiam Angelis mandauit Deus de illa; adstiterunt enim propter eius preces cuidam Religioso in periculoso itinere, donec iste in deterius mutatum fuit, cui cum ipsa Virgine de hac derelictione conquerenti reuelauit mysterium, & arcana singularia ipsi soli, & Deo nota, & quæ à tanta distantia solùm ipso Domino, aut Angelo reuelante Virgini innotuisse poterant.

Ei Catharina Senensis apparet. §. 22. Sæpè etiam ex quo fuit ei à Christo Domino data in Magistram Sancta Catharina Senensis, hæc eam visibiliter conueniebat in terris, præsertim cùm eius regulam scrutaretur: adeòque crebra, & amica fuit inter has Virgines conuersatio, vt ex vultu Beatæ in faciem Rosæ transierint lumina, itavt & viuens, & defuncta per oris lineamenta hæc eam omnino repræsentaret, præter innumeras delicias, fauores, officia & virtutes, quibus ab ea ornata, & aucta fuit.

A dæmone variè vexatur. §. 23. Probauit Pater Cœlestis inter has spiritualis vitæ delicias hanc suam electam, vt aurum in fornace igne tentationum, afflictionum, persecutionum, & plurium, ac grauium infirmitatum; luctabatur enim quamfrequentissimè cum Dæmonibus, multisque illorum molestiis vexabatur, ex quibus sub terra specie Molossi vnus eam orantem latratu horrisono terrere, & rabido morsu per solum illam raptans tentauit discerpere, donec clamauit ad Sponsum, ne tradas bestiis animas confitentes tibi: aliàs colaphum impegit, quandoque saxum rude in eam librauit, quod solotenus Rosam, nec læsam, nec territam prostrauit: libros eius spirituales lacerauit, sub gigantea mole aliàs hanc inexpugnabilem fœminam tremente cellula corrupit, adeoque contorsit, vt eius ossa comminuta, & nerui distracti viderentur; sed inuictus Virginis animus insaniam huius furentis hostis pluribus horis frustra certantis repressit, & irrisit, donec victoriæ desperabundus euasit. Ad hortum oratura procedens in Angelum lucis transformatum obuium blandè habuit

hunc

hunc Antagonistam, quæ à nobili fuga victoriam mendicauit, cùm de castitate certamen esset, arreptaque ferrea catena acerbissimis ictibus nudas scapulas cruentauit, & inter sanguinis, lachrymarumque riuos conquerenti de absentia Sponsi, conspicuus ille ostendit, quod nisi eum ea ipse fuisset, nunquam victoriam reportasset. A primordiis pueritiæ spirituum discretionem obtinuerat, agnoscebatque docente sua sancta Magistra, quæ olim à Christo Domino hauserat, illustrationes à Deo esse, cum in anima sequitur humilitas, reuerentiæ affectus, propriæ vilitatis cognitio, ordo, & vnitas cordis, & gaudium in Deo. Ex aduerso his oppositas impressiones, timorem, diuisi cordis confusionem, sui complacentiam, & inquietudinem redolere.

A domesticis persecutiones patitur.

§. 24. In ærumnis ab infantia fuit, nono enim mense ætatis suæ lacte destituta est, cuius defectus nonnisi cibo valde inepto compensari potuit: vix fari cœperat cum propter nominis controuersiam virgis cædebatur ab Auia, si Rosa; à Matre, si Elisabeth vocata respondisset. Virginis huius virtutes, & mortificationes Matri aliud intendenti mera delicta videbantur, quibus castigandis non solum durissima verba, sed persæpe etiam sæua verbera adhibebat, præsertim cum rutilam cæsariem deprehensa fuit sibi præscidisse. Nec mitiores in eam fuere domestici, quando eius virtutes, & cœlestia dona innotuerunt, vano timore correptione cum magno familiæ dedecore, vt de imposturis suspecta ad Sanctæ Inquisitionis Tribunal raperetur. Accessit in cumulum tribulationis quorumdam Confessariorum incredula vel oscitantia, vel ruditas, vel inscitia, dum ei conabantur suadere, non esse rectum, aut tutum illud virtutis iter, vertigine, vel alia noxia intemperie laborare, illusiones esse, quas ipsa illustrationes diuinas credebat. Suadenti fœminæ precibus impetrare à sua Seraphica Magistra eripi ab his ærumnis, constanter renuit, pudebat enim Crucifixi Sponsam, vel per momentum extrà Cruces reperiri, à quibus nunquam vacauit; feriatam enim ab exteriori grauior occupabat interior, & cessanti foris persecutioni, ægritudinum agmina succedebant.

Inter corporis dolores constantior euadit.

§. 25. In Canta ex dira neruorum attractione per triennium lecto decubuit cruciatu intenso, gemitu nullo. sæpè acutissima eam angina, asthma, permolesta ischias, pleuritis, stomachi, pericardij, & intestinorum dolores sine numero, & sine lege frequentes conuulsiones inuadebant, Medicis vtplurimum stupentibus, quomodo in tam arido corpusculo vires essent ad perferenda, quæ prosternendo cuilibet robustissimo satis fuissent, Rosa optimè penetrante non tam ab intemperie, quam à beneuola Sponsi manu hæc sibi agonalia festa prouenire: febres ephemeras, ac etiam reliquas contumaciores ipsa consuetudine iam penè in iocum verterat. Chiragræ, Podagræ, & Arthritis morbi frequenter eam occupabant, quos cum inuicta constantia tolerauit. Hæc omnia inter illustriores à Deo sibi collatos fauores recensebat. In sublimi enim, & singulari mentis eleuatione viderat Christum Dominum diuidentem lance ex Cruce facta gratias, & dona ad mensuram pœnarum; audiuitque dicentem, sine pondere afflictionum ad gratiæ cumulos non perueniri, vnicam veram scalam Paradisi esse Crucem, nec præter eam superesse aliam, per quam in Cœlum ascendatur.

Orantem Rosam radij circumdant.

§. 26. Languens, & æstuans Diuini Amoris ignibus in nocte orans visa fuit ab alia virgine magnis luminibus coruscans velut igniculis per os, oculosque euibratis, protestantibus quantum incendium intus fermeret, quod aliàs pluries ea inscia coram diuersis contigisse innotuit. Cæteras virtutes studiose celauit, magnam charitatis flammam tegere non valuit, eius enim colloquia, salutationes, & responsa continuò diuini amoris memoria condiebantur. Singularum creaturarum ordines ad amorem dulcissimi Creatoris gradatim compellebat, tum ignitis vocibus, tum pulsu citharæ, quem non didicerat, vt omni ritu, gestu, actuque suo se dilecto ostenderet amantem.

§. 27. Eadem vi charitatis acta, vt vera sponsa Domini zelauit honorem; irreuerentiam enim Ecclesiarum detestabatur, loquentes ibi otiose humiliter, & suauiter corripiebat. Domestici cauebant, ne coram ea ineptias proferrent; verebantur enim Rosæ adhuc paruulæ censorium supercilium: immenso gaudio perfundebatur, quoties Dei honorem insigni aliquo successu promoueri videbat, vt accidit in insignis peccatricis conuersione.

Suus erga Deum Zelus

§. 28. Eodem zelo precibus transtulit in se Confessarij sui febrim, vt Concionatoris officio in percelebri solemnitate fungeretur, quo conualescente torquebat Rosam febris non sua, nec tamen à sermone abesse voluit; febrilem enim ardorem facile superabat exæstuans diuinæ gloriæ desiderium.

Et erga proximum.

§. 29. Obsignauit hanc Dei Amoris solicitudinem dilectæ suæ ipse Christus Dominus hoc insigni miraculo. Anno salutis 1617. decimoseptimo Kalendas Maij, Rosa vehementius amoris diuini stimulis excitata sonorè, & feruidissimè venerabilem Saluatoris effigiem in Oratorio Quæstoris alloquebatur, cum statim totum vultum imaginis guttulæ sudoris operuerunt; conuocati testes arte, & doctrina celebres, qui omnibus seriò expensis censuere supernaturale esse, quod in Icone gerebatur, quatuor horis durauit pium ostentum cunctis adstantibus admiratione, & sancto horrore stupentibus, cuius sudoris vestigia per aliquot lustra conspicua mansere. Hoc esse tantummodo indicium, quam enixè cupiat Seruator noster ab omnibus redamari, testata est ipsa Virgo Rosa Diuini conscia secreti, timentibus domesticis, ne impendentis diuinæ vltionis præsagium esset. Sudor ille brachio ipsius Rosæ ex Confessarij imperio applicitus, quod antea solo collisum sic grauiter læsum erat, vt Chirurgorum iudicio ex ea parte Virgo manca mansura esset, sanum, & flexibile reddidit, stupente Chirurgo, qui pridiè censuerat omnem curam esse vanam cum brachium omninò intractabile appareret.

A Christi Icone sudorem manante compensatur.

§. 30. Nondum pueriles annos excesserat, quando eam Confessarij spiritu iam grandem agnoscentes, manducandi frequenter Panem illum Angelorum, qui præbet delicias Regibus, facultatem dedere.

Frequente Eucharistia recreatur.

§. 31. Erat in eius spiritu limpida mundities, nitida innocentiæ puritas, ac robustus deuotionis calor, & nihilominus cum tanta immaculatæ conscientiæ candore, quoties ad Diuinum Epulum accedendum erat, toties summè gemebunda, & lachrymis perfusa Sacramentalem Confessionem præmittebat. Hanc Sacerdotes communicaturi totam flammeam, & vultum ipsius cælesti, & vehementi splendore radiantem conspexere, quin & Presbytero Sacram Communionem porrecturo videbatur flammescens aperiri clibanus, dum remouebat pallium, vt Diuinam reciperet Hostiam. & vim erumpentis repentini ardoris adeò sentiebat pauidus Sacerdos, vt sæpe manum retraxerit præ subito metu adustionis. Idem experiebatur in se Minister Sacrificantis, dum ex more scyphum ablutionis ei porrigebat, vt hoc etiam testimonio probaretur, hoc esse Sacramentum illud, quo Deus ipse venit ignem mittere in terram. Iussa aperuit ex Virginea Dei carne diffundi in anima sua mirabilem Cælestis Agni mansuetudinem, vegetari spiritum suum inusitato robore, instaurari, ac refici vires per quamdam veluti nouam transformationem sui spiritus in hoc diuinum alimentum, interea clarere in corde suo placidam altioris sphæræ serenitatem, pacem, temperiem, gaudij immensitatem ex arcta vnione cum Sponso Diuino, fruitionis altitudinem, & spiritualem saporem veræ dulcedinis, quæ nulla prorsus comparatione explicabilia erant. Sacra communione refecta ieiunia vsque ad vesperam, subindè vsque in sequentem diem, quandoque per octauam integram protraxit, & ea sola contenta ab omni alio cibo abstinuit. Veneratio eius erga venerabile mysterium fuit adeò eximia, vt semel se accinxerit videntibus aliis ad subeundum martyrium, quod imminere rumor sparserat, defuitque tunc Hostiæ Martyrium, non Hostia Martyrio.

Puritatem, & deuotionis ardorem experitur Sacerdos Sacramento ipsam reficiens.

Qua munita in dies ieiunia protrahit.

Summo

Sancta Crucis.

Summo etiam cultu prosequebatur Sanctæ Crucis signum vbicumque illud reperisset; ita vt ex plantis horti impressionem illius formaret, quarum vna Proreginæ dono data paulò post exaruit, Rosæ reddita post quatuor dies reuixit, quod totum virtuti eiusdem Sanctæ Crucis Virgo tribuit. Erga Imagines Beatissimæ Virginis miro feruebat deuotionis affectu, & maximè circa eam, quæ Augustissimam Rosarij Reginam exprimit; in cuius Sacello habitum sui Ordinis suscipiens ploranti Matri visa fuit blando fauore Deiparæ in Cælum eleuari. Fama erat Limæ Rosam impetrare quæcunque apud Sanctam illam imaginem postularet: tranquillitatem cuiusdam Communitatis, in qua inualuerat discordia, non sine lachrymis, & aliorum admiratione biduò orans obtinuit, plurimisque aliis ibi dignata fuit fauoribus, alloquiis, & visionibus, quæ in examine obtemperans aperuit.

Et Iconis Virginis Rosary amantissima.

A qua gratias sæpissimè obtinet.

Catharinam Senensē miro amore, & honore prosequitur.

§. 32. Electa vt aptior, & dignior ad exornandum simulachrum Sanctæ Catharinæ Senensis, quam vt matrem ex intimis præcordiis colebat, à lachrymis, osculis, & alloquiis in eo obsequio non cessabat, & miro modo tantæ pecuniæ literulas accepit, quantum ipsa pro veste eius paulò ante optarat: prædixit præsignatam Virgulam nulla fœcunditatis nota tunc turgidam in honorem Sanctissimæ Trinitatis tres flores gariophyllorum producturam, quibus Sacram Imaginem condecoraret eo tempore, quo tali florum genere regio illa careret, quod frustrà diu quæsitum fuerat, & oraculo correspondit euentus, mirantibus, & diffidentiæ veniam petentibus sodalibus.

Cuius intercessione fæminas ægrotantes curat.

§. 33. Adiuuerat eam in hoc munere Euphemia de Pareia, cuius famula Francisca sui infantis nutritia grauiter ægrotabat. Rosa apud Sanctam Catharinam precante, ista depulso periculo ita conualuit, vt postridiè permissa fuerit à Medico nutritias infanti, quas prohibita fuerat, præbere mammillas.

§. 34. Franciscæ quoque de Montoya ab eadem Sancta obtinuit, vt sulphuratum missilium ignium crepitaculum, quod vultum petiit, & supercilium impegit, non noceret, esto adhuc resiliens valido ictu alterius fœminæ vestes læserit, & succenderit.

Et semetipsam manu acerbiter læsam sanitati reddit.

§. 35. Eadem Rosa anno Domini 1616. mense Augusti, cui post processionem delata fuerat Imago deuestienda, horrenda arthriti in dextera laborabat, quæ inhumani cruciatu inuaserat articulos omnes, itavt prædicto operi prorsus redderetur inutilis: procubuit ante Imaginem Sanctæ Catharinæ in die D. Laurentij, & breui oratione peracta accinxit se operi, mirantibus adstantibus, Quæstore ipso vidente manum paulò antè acerbissimè læsam, tunc validam, & agilem; Medico ipso testante euidentiam miraculi: cui beneficio accessit, quod exinde nunquam in posterum arthritis manum illam inuasit, quod mirum non fuit ipsi Rosæ, quæ ab ipsa seu à matre penè quotidiana ex mutuis consortiis solatia hauriebat.

Salutem animarum zelatur.

§. 36. Zelata est etiam pro Domo Dei salutem animarum, ipsa enim charitate, qua verum Christi Domini Corpus mysticum quoque diligebat, quoties ad interiora Meridionalis Americæ montana oculos vertebat, cruciabatur medullitus illachrymans perditioni tot Barbarorum, qui inaccessas illas post niuosa iuga valles populabant: sic etiam iugis planctus materies ei erant quæcunque aliæ Infidelium Nationes. Viros Religiosos, & præsertim sui Ordinis Fratres, quotquot aptos nouerat, ad Gentilium conuersionem hortabatur, & per IESV Christi viscera obsecrabat, vt huic se operi accingerent. Vnius ex suis Confessariis Missioni deputati animum ad maturandum opus inflammare studuit, & cum eo conuenit, vt medietas omnium fructuum, quos interea ipsa ex toto bonorum operum exercitio se cumulaturam sperabat, ei adscriberetur, & vicissim ille transcriberet ipsi Virgini fructus conuersionis animarum, quas sua prædicatione in viam salutis erat attracturus. Hoc animo excogitauit inopem paruulum quasi in filium assumere, quem Christianæ vitæ rudimentis imbueret, & piis eleemosynis ad virtutes, & Sacrarum literarum plenam instructionem se euecturam sperabat eo pacto, vt is idoneus factus, & Sacerdotio insignitus ad Apostolicas Missiones pro conuersione gentium properaret, vt quod per se præstare non poterat, per alium suppleret; quod nisi immatura morte præuenta fuisset, perfecisset. Pro periclitantibus Christianis, qui per culpam lethalem à statu Diuinæ amicitiæ infeliciter exciderant, nulli lachrymarum sumptui parcebat, & quotidie cruenta sibi vulnera infligebat, vt his verè miseris vitæ seria emendatio à Deo concederetur. Concionatores ipsos vehementer hortabatur, vt flagitiosas animas ab ima vitiorum charybdi, ne perirent, ad securum pœnitentiæ litus toto conatu euocarent.

Et intima cordium explorat.

§. 37. Diuinitus edocta de prauo desiderio, quo Vincentius nomine iuuenis nobili genere oriundus ad eam fictè accesserat, tanta cum charitate corripuit, vt fateretur, se agnoscere Christum Dominum in ea loquentem, & totus mutatus ab illo, qui paulò ante fuerat, fretus, & adiutus precibus eiusdem Virginis, iuuenilibus desideriis, & culpis valefaciens sanctam viuendi rationem instituit. Prodigium erat, si qua persona cuicumque vitio obnoxia ad Rosam accederet, & melior ab ea non recederet. Mariam de Mesta impatienti, ac præcipitis iracundiæ pugnaci morbo iam sibimet ipsi ex diuturna consuetudine factam intolerabilem, patientiæ, ac mansuetudinis aphorismis sic instruxit, vt ab illa die emendatior, ac mitior visa fuerit: eoque breui in patientiæ gymnasio profecit, vt iam à Deo vltrò plus, ac plus aduersitatis postularet. Religiosum cum mortis angoribus trepide ac periculosè luctantem, vrentibus scrupulis vexatum sic iuuit promissione suarum precum, & exhortatione, ac sponsione participationis suarum satisfactionum, vt confestim pauor lætæ spei locum cesserit, qui postea salutaribus Sacramentis munitus ingenti salutis fiducia placidum, & serenum spiritum reddidit Creatori, de cuius anima postea Rosa nunciauit, cum ea feliciter, ac benignè agi, iamque illam Regioni lucis adscriptam frui perenni Sanctorum felicitatis refrigerio.

Impatientem mansuetudine instruit.

Religiosi cuiusdam animam saluam asserit.

Rosa charitas.

§. 38. Ordinauit etiam Dominus in ea charitatem in corporalibus misericordiæ operibus, quibus proximos iuuare studuit, nam inops hæc Virgo sibimet necessaria subtrahens dispersit, deditque pauperibus, vt enim occultæ cuiusdam necessitati subueniret, octo dierum alimoniam solo pane, & aqua contenta sibi pro egentis subsidio detraxit. Telam à Genitoribus eius pro suis ægritudinum necessitatibus concessam, illicò inter duas Virgines virtute, & genere nobiles, extremè tamen egenas diuisit. Dono dedit Montoyæ pauperrimæ Virgini alterum ex palliis, quæ Mater possidebat, prædicens ei fore, vt aliis nouis loco veteris prouideretur, quod mirabiliter re ipsa, vt Virgo prænunciauerat, euenit. Diuinitus admonita Ioannam de Bobadilla Virginem nobilem, sed derelictam esse, quam vorax sub mammilla cancer torquebat, & tardante remedio exitium minabatur, domi recepit, menstruum locationis sumptum, & medicaminum pretium ei prouidit, & post aliquot menses integrè sanam restituit, hoc vnum dolentem, quod non posset (obstante fide data) Virginis beneficium in grati animi obsequium ea viuente palam referre. Nihil ei iucundius contingere poterat, quàm si à Matre permitteretur, cuiusque conditionis egenas, aut morbis afflictas mulieres paternis inferre ædibus, vt illic suis manibus assiduè ministraret languentibus, quibus de quacunque re ad victum, & medicamen necessaria exactè prouidere studuit. Inter has mendicas nulla erat tam intolerabilis aspectu, aut fœtore horribilis, quam Rosa dedignari, vel præ nausea auersari posset. Omnibus medelam, famulatum, & curam afferebat.

Ministrat Infirmis.

§. 39. Indignanti Matri propter graueolentiam muccidi putoris à Rosa in vestibus ex cura infirmæ contractam respondit: Christi bonus odor sumus, dum ministramus infirmis. Charitas delicata non est, nec proximum fastidit. Inuicto animo vix imitabile suæ Sanctæ Magistræ exemplum secuta in ædibus Isabellæ de Mexia nauseam stomachi heroico actu superauit. Nouerat

rat Ioannes de Tineo Almanza Quæstorem Gundisaluum Rosæ precibus, & meritis pluries à grauissimis infirmitatibus liberatum: Ille ex cruciatibus stomachi periculosè ægrotans obtinuit, vt Virgo ista post auditum Sacrum decenter associata eum inuiseret; in cuius vultu maiestatem Angelicam intuitus spem indubiam incolumitatis concepit, statimque omnis dolor euanuit, somnus, qui omninò diffugerat, blandè corripuit infirmum (citissimè illa abscessit, vt plausum effugeret) iste verò sanus euigilauit. Vsque ad bruta animalia clemens Rosæ suauitas, & tenera se ostendebat, & iuuabat commiseratio.

Spes eius in Deo. §. 40. Tota huius Sanctæ Virginis spes in Deo erat, qui præuenerat eam in benedictionibus dulcedinis; hinc frequentissimè decantabat Dauidicum illud Sanctis Patribus, & Eremicolis familiare: Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina. Quæsiuit sæpè horum verborum emphasim: sed nullus vnquam profundiorem ei attulit explicationem ea, quam ipsa intimè Deo docente in animo conceperat. Interrogata cur vnice hunc præ cæteris versiculis amaret? Respondit; totum solatium Seraphicæ suæ Matris eo contineri, & singulas illius syllabas arcano quodam familiaris in Deo confidentiæ succo turgere, nec suo palato aliud his propriis verbis sapidius posse occurrere. Cœlitus data fuit ei fiduciæ certitudo assequendi tria maxima munera, æternam videlicet Beatitudinem, perpetuam, & nunquam interpolandam Dei amicitiam, & infallibilem ex alto succursum in quibusvis tum necessitatibus, tum repentinis periculis. Angebatur quondam innocens hæc anima recogitans pauida formidine prædestinationis suæ arcanum omni animæ tremendum, quam Dominus ad adiuuandum festinus sic est affatus: Filia ego neminem condemno, nisi volentem condemnari; ex nunc tranquillo animo esto. Alias in mentis excessu adfuit illi paruulus IESVS purissimæ Genitricis vlnis innixus, eamque blande alloquens iussit sparsas per solum Rosas in sinnosæ vestis laciniam colligere, inde Diuinus Infans vna petita, & gratanter accepta subintulit; hæc Rosa tu es, huius prouidam curam mihi assumo, tu de reliquis, vt magis volueris disponito.

Reciproci Domini Amoris pignus recipit. His agnouit se teneri in dextra Saluatoris, velut Rosam electam, quam non raperet quisquam de manu eius. De reliquis rosis subitaneum sertum contexens tremendo IESV capiti imposuit, qui Virgini arridens, eamque benedicens disparuit. Cæteris rosis indicari nouit pias Virgines Limenses, quas post suum obitum in nouellum S. Catharinæ Senensis Monasterium colligi oportebat.

Rosa fides. Eadem vt confidentiæ in Deum à prima ætate Rosa aduersus quascumque mortalis vitæ difficultates, & incommoda stetit impauida. Cuius fidem, constantiam, & nutua visi sunt immanes Tauri in extremam aliunde rabiem exstimulati reuereri, nam adstupentibus quotquot spectabant ad inuictæ Virginis conspectum eminus, & repente innocentibus parcere didicerunt. Cum enim esset duodecim annorum in quodam Pago obuium habuit ferocissimum Taurum illuc ruentem, & fugam meditantibus his, qui cum ea erant, fixis in Cœlum oculis dehortata est a fuga, needum verba finierat, cum ferox animal terrifico mugitu in alias procul personas impetum fecit, Rosa cum suo comitatu incolumi manente, quæ adhuc post periculum pauentes socias monuit, sperandum firmiùs in adiutorium Altissimi, & tunc maximè cum periculi vicinitas omne effugium interclusit.

Taurorum ferociam frenat. Sic & alia vice Taurus alter recta via in quadrigam, qua Rosa vehebatur cum Matre, & aliis cursum librauit, cæteris fugam tentantibus sola Rosa oculis in Cœlum iactis prædixit Taurum vsque ad rhedam non percursurum. Dixerat, & respondit euentus, stupentibus vniuersis, non tam reditum Tauri, quam Virginis animum omni metu superiorem, quæ in summis periculis Cœlesti Sponso occinebat: Non timebo mala, quoniam tu mecum es. Minor non erat eius fiducia in sperandis à Diuina prouidētia necessariis vitæ subsidiis. Defecerat olim in paternis ædibus numerosæ familiæ panis, nec erat vnde emerent: illa breui labiorum motu rem Deo commendauit,

Annonam auget. mox magna fide arcam panariam aperiens, plenam azymis, ac sapotosis panibus reperit, testante illorum figura peregrina à domestico panificio non prodiisse. Pernecessarium in Regionibus illis condimentum mel domi omninò defuerat: descendit ipsa in nomine Domini, secretissimo instinctu iussa optimè sperare de Dei protectione, cuppam inuenit vsque ad summitatem recenti melle plenam tota Domo stupente, eoque magis, quod nouo prodigio mel cœlitus datum integris octo mensibus toti familiæ sat fuit in vsum quotidianum. Infirmabatur Gaspar Flores Virginis Genitor, mœrens etiam ob quinquaginta librarum debitum, qui præ inopia soluendo non erat, tristabatur perplexa Mater importunitate creditoris augente angustias:

Et aurum gignit. Filia Templum adit, preces fundit, eique domum redeunti vir planè ignotus occurrit, simulque inuolutum strophiolo argentum porrigit, & iubens, præsentem Parentum necessitatem illo subleuari, statim abscessit. Rosa inuolucrum explicante ipsa librarum quinquagena, cuius Pater debitor erat, apparuit, quod Gaspari narratum insomnium videbatur, donec filia nummos vti acceperat, adnumerauit. Hæc sunt subsidia, quæ Sponsus diuinus Parentibus ipsius sub specie Cœlestis lapidicidæ huic nouellæ sponsæ inter parafernalia, & antidota se ministraturum olim pollicitus erat.

Prophetiæ dono illustra. §. 41. Testimonio etiam Domini Nostri IESV-CHRISTI, quod est spiritus Prophetiæ, fuit illustris, nam integro ferè decennio ante fundationem, quandoque per symbola, & figuras, alias manifestè, & in proprio typo non solum fuit illi diuinitus demonstratum Monasterium, quod Limæ sub Sanctæ Catharinæ Senensis patrocinio numeroso Sacrarum Virginum Collegio dicandum erat, sed etiam primam ibi futuram Monialium Præfectam, & Cœnobij fundatricem Luciam Guerram à Daga ex vultu agnouit, spiritu suo imbuit, & osculo pacis quodammodo initiauit, dicens ei: Euge Mater ingenti suo te operi Deus reseruauit. Ex Virginis spiritu hausit felix Matrona diuinos sensus, & religiosi status cœleste desiderium. Sed obstabant superstes Maritus, & numerosa familia, quos omnes paulò post Deus ab hac luce euocauit, necnon innumera, & potentissima alia fundationis post obitum Virginis impedimenta sustulit, durosque animos olim auersos ad fauorem pij operis flexit. Quibus sublatis Lucia amplissimis suis facultatibus Cœnobium fundauit, dotauit, ac denique se ipsam dedit, cum sacro velo nomen Sororis Luciæ de Sanctissima Trinitate assumens, ac prima nouelli sui asceterij præfecturam gessit, Religionis spiritum mirificè propagauit, demùmque sanctimoniæ fama celebris obdormiuit in Domino. Ipsa Maria Oliua Rosæ genitrix, quæ antea hoc ei vaticinanti filiæ acerbè contradixerat, anno Domini 1619. post Mariti obitum in nouello Monasterio sexagenaria deuote filiabus Sancti Patris Dominici aggregata fuit, & assumpto cum habitu nomine Mariæ de Sancta Maria, emissa postmodum professione, optimo fine quieuit. In quo etiam promissa Sponsi prouidentia affulsit, carente enim illa dote necessaria, vnus ex reseruatis ab ipsa fundatrice gratuitæ receptioni pro dignioribus, sed egenis personis, locus ei obtigit, cæteraque omnia ad amussim, etiam minima, vt Sancta Virgo prædixerat, euenerunt. Ioannes Villalobos Societatis IESV iurata fide testatus est, suo se experimento spiritum propheticum in ea deprehendisse, aperiente illi Virgine arcanum negotium, quod aliter, ac cœlitus, innotuisse non poterat. Simillimum quid cum eadem Antonius à Vega eiusdem Societatis vir integerrimus, sibi euenisse narrauit. Secretam cogitationem quam nulli vnquam aperuerat, neque apertura erat filia Quæstoris, accuratè ei Rosa recitauit, & saluberrima documenta præscripsit. Mariæ de Messa Vxoris Medori Angelini Pictoris consilium, quod occultissimè inierant de profectione in Hispanias commemorauit; summam pecuniariam quam pro arbitratu constituerant, dixit ambobus

sat esse, mirante muliere, & attestante plus à Virgine dici non potuisse, si in amborum colloquio tertia stetisset. Ioanni Miguel Ordinis Sancti Dominici Limam reuertenti seriatim, & exactè narrauit ea, quæ illi in aliena regione acciderant, quæque humanitus non poterant in Rosæ notitiam peruenisse, quin & abditissimas suæmet conscientiæ latebras Virgini patuisse euidenter agnouit. Plurima alia huiusmodi, ac etiam mirabiliora commemorantur huius Sponsæ Christi vaticinia: quibus omnibus correspondebat euentus, comprobans in eius anima plenitudinem gratiæ, non tantum sanctificantis, sed etiam gratis datæ, & Spiritum Sanctum inhabitare.

Postremum sibi diem vaticinatur.

§.542. Præscia diei quo ad Sponsi thalamum properare ex hac lachrymarum valle debebat, (quod Matri celare nequiuit) quotannis festum D. Bartholomæi Apostoli, quod erat terminus suæ mortali peregrinationi constitutus, singulari deuotionis studio colebat, & in eius peruigilio suo non contenta ieiunio, aliquos innocentes pueros, vt secum ieiunarent adduxit, in eo etiam post eius obitum perseuerantes, eo quod sic à Rosa instituti fuissent. Triennio ante decessum graui morbo decubuit, vt iam extremo funeri matura, & deficiens, cum a Confessario, ac domesticis collachrymaretur, hunc intrepida iussit intempestiuum abigere mœrorem, & certum esse tunc se non moriturum: quo dicto innotuit sui transitus terminum diuina reuelatione compertum habuisse. Quin & quatuor ante obitum mensibus Quæstoris Gundisalui vxoris atrocissimos suæ extremæ infirmitatis dolores futuros narrauit, & immanissimam, ac ardentissimam sitim instare prænunciauit. Locum etiam integro anno antea eidem Matronæ prædixerat in eodem cubiculo, in quo mortalitatis debitum persoluit, rogans ne alteri fœminæ præter ipsam, & genitricem suam corpusculum vestiendum, & feretro imponendum committeret. Triduo ante suum extremum decubitum cellam hortensem adiit, & Cycni more exoisa modulos decantando commendabat Deo, & Sancto Dominico genitricem suam, quam desolatam relinquebat. Credidit Mater audiens lusus esse metricos, sed Kalendis Augusti prophetice ea prænunciata fuisse cognouit. Sub noctis enim medium audita fuit misere eiulare, & corpusculo super solum extenso, rigentibus membris iacentem. Rogata velletne medicum? Respondit, Cœlestem. Frigidus stagnabat sudor, & in omnibus mem-

Grauibus arctatur doloribus.

bris, & iuncturis arctabatur doloribus, & pœnis, quas olim ei Sponsus in visione ostenderat futuras multo grauiores cæteris omnibus, quas in vita pertulerat. Iussa semel à Confessario, alias à Matre enarrare suos dolores, licet omnium fere ægritudinum vim, & nomina per experientiam cognouisset, hunc tamen non nisi per similitudines candentis ferri tempora adigentis, & pugionis igniti à sinistro latere meditullium corporis transuerberantis, in quo Crucifixi erat expressio, & candentis galeæ caput includentis, explicare non potuit, simulque singulos neruos, iuncturas, ossa, ac medullas contundi, resolui, & aruisse dixit, ac denique non habere nomen, nec nosse tormentum, cui eos compararet. Aperuit insuper Confessario, fru-

Quos immedicabiles prædicat.

strà Medicos in exploranda huius infirmitatis specie laborare, quam nec pulsus, nec aliud extrinsecum signum indicaret, ac proinde non alia, quàm immedicabilis heu bi patientia sibi opus esse, vt quoquo modo singulos Crucifixi Sponsi sui dolores membratim experiretur. Rogauit, & obtinuit per aliquot dies sobratiam quietem, & silentium, vt interius suos dolores intingeret extremis cruciatibus Crucifixi amoris, cui se membratim confixam in Cruce sentiebat. Augebantur in dies huiusmodi supplicia, vt mirum fuerit eam, tam potenti, varia, & cumulata dolorum caterua, citius deficiendo, non succubuisse, sed paulatim resoluebatur, quia gloriosissimum Martyrij genus ei erat lente, & articulatim mori. Certa enim erat has pœnas æternæ gloriæ pondus in ipsa operaturas, sciebat hunc esse calicem, quem Sponsus biberat, & ipsi, vt Sponsæ, miscuerat, ac tandiu ante ei præmonstrauerat, vnde constanter, & iucunde, velut è manu Christi Domini porrectum, totum ebibit: blanda, & deuotissima cum dilecto miscebat colloquia, tantùmque cum domesticis Dominum rogauit, ne dolores ei mentis liberum vsum impedirent. Sitis immanissima præ cæte-

Et summa siti laborat.

ris, vt prædixerat, intimè eam cruciabat, nec aquæ potus sitienti dabatur, obsistente Medicorum præscripto, vndè pœnaliter arescenti Virgini hoc etiam cum moriente Sponso tolerandum superfuit, clamare: Sitio. Propiùs accedente acceptabili tempore, quo Rosa ista è terris in Sponsi Paradisum, depositis mortalitatis exuuiis transferenda erat, pluties aduocatis Confessariis tenerrimam conscientiam, & semel generaliter de tota vita exomologesi purgauit semper cum pœnitudinis singultibus, & lachrymis, itavt compuncti audientes mirarentur, in sæuissimis cruciatibus non flentem, leuissimas imperfectiones tam altè deflere. Triduò ante felicem obitum supplex voce flebili Diuinum viaticum, & extremam petiit vnctionem: delato Eucharistico Epulo instar coruscantis auroræ gratiosè rubuit, & gaudio suo impar in altissimam ecstasin rapta fuit. Sacerdoti tamen Sanctissimam Hostiam porri-

Eucharistico conuiuio, & Oleo Infirmorum roborari petit.

genti, & de more roganti aptè, & expedite respondit, sic; & alacri omnium sensuum officio oleum infirmorum moribunda accepit, quo potiùs ad triumphum, quàm ad agonem sensit se animari. Sæpiùs etiam coram adstantibus voce clara orthodoxæ fidei professionem emisit, protestans, se vt vixerat, ita mori Sanctæ Romanæ & Vniuersalis Ecclesiæ filiam: Sacrum sui Ordinis scapulare, vt proprium suæ Religiosæ militiæ vexillum, quo Deipara Virgo nascentem Prædicatorum Ordinem insigniuerat, expansum super stragulas videre voluit. Inuisente eam Priore Dominicani Cœnobij Limæ, cui per quinquennium alias suæ conscientiæ latebras aperuerat, humilibus precibus ab eo obtinuit perlegi formulam exactam, qua iam moriens veniam à Deo exoraret pro omnibus, qui eam quocumque modo in suæ vitæ decursu læsissent, cuius verba voce sequebatur Virgo Crucifixum stringens, nec satiari poterat illis tenerrimis vocibus: Pater ignosce illis. Anima verè tanto Sponso digna, quæ vt esset plenè Cruciformis, Diuinum in Cruce Agnum pro suis aduersariis extremè deprecantem est imitata. A domesticis Quæstoris Gundisalui voce humili, & flebili orauit condonari, si qua in re vlli vnquam nocuerat, lachrymantibus omnibus, qui eius innocentiam, & puritatem tot experimentis comprobauerant. Oblato chirographo, in quo sepulchrum apud suos Religiosos postulabat cum omni animi submissione, nihil minus, quàm de sui corporis cura solicita subscripsit. Sponsum rogabat, ne cessaret eam exquisitis ardoribus excoquere, donec ei maturesceret in fructum, qui eius mensæ inferri mereretur. Sub hoc fine vitæ crebriora fuere raptuum dulcissima interualla, in quibus excelsa, & iucunda de suauitate Dei, ac læta de Regione Æternitatis libamina prægustasse innotuit. Vltimam vtriusque Parentis benedictionem summe exoptauit, eamque venerabunda recepit: Sic & à Quæstore Gundisal-

Benedictionem à Parentibus quærens.

uo, eiusque Vxore, quos veluti parentes colueräť, benedici voluit. Duobus germanis suis fratribus inter salutaria monimenta parentum curam, & reuerentiam seriò commendauit, ac si diceret vnicuique illorum ad imitationem Crucifixi Sponsi: Ecce Mater tua. Ambas etiam Quæstoris filias ob innocentiam ab ea summe dilectas, ad virtutes, & præcipue Genitorum amorem, & venerationem hortata est: reliquos-

Ad parentum amorem adstantes adhortans.

que domesticos officij, ac Christianæ pietatis admonuit, vt iam non fœmina, sed Apostolus prædicare videretur. A Ioanne de Lorenxana postremo eius Confessario parante se in nocte peruigilij Sancti Bartholomæi ad Matutinatum officium accedere, sciens sibi non superesse ampliùs, nisi quatuor horas, supremam benedictionem ex corde efflagitauit, monens ea ipsa nocte, ineunte festiuitate, se ad festa sempiterna abituram. Quod vultu adeò sereno, & læto protulit, vt appareret

vere

verè Virgo prudens, & sapiens in vestibulo Paradisi expectans cum lampade, vt dilectus eius Sponsus veniret, cuius in intimo cordis vocantis vocem sentiens, candelam benedictam nutu petens, Crucis signaculo frontem, os, & pectus communiuit, mandauitque subtrahi ceruical, vt capite ad nudum lignum inclinato sentiret in Cruce se mori. Spiritum denique suum in manus Patris commendans fixis in Cœlum oculis, vt cum Sponso intraret, pronuncians Iesus Iesus Iesus mecum sit, quietissimè exspirauit. Hæc verba quemadmodum illi fuerant in infantia prima orandi formula, ita his ipsis in suæ infantilis innocentiæ testimonium decedens, Limæ ad limen supernæ Patriæ euolauit ætatis suæ trigesimo secundo, mense quinto vix inchoato.

Et Iesum inuocans exspirat.

§. 43. Virgineum Rosæ cadauer cum spirare desiisset, adhuc ex viuo vultus colore, & rubentibus labiis respirans credebatur, donec innotuit haud ampliùs inesse halitum ex applicito ori eius speculo, cuius sicut fuit hic vltimus vsus, sic etiam fuit primus. Repentino prodigio omnes inuasit arcanus lætitiæ sensus, vt Mater ipsa aptans cadauer (sicut eis viuens filia obtinuerat) & tota domus hilariter non exequiis defunctæ, sed nuptiali gaudio interesse viderentur; sic etiam extraneis quotquot aderant intimè, & secretè inhæsit iucunditatis stimulus. Mendicorum tantummodò Limensium eiulatibus, & lachrymis publicis fuit celebratum hoc funus, conquerente egenorum turba veram pauperum nutricem, & matrem fato acerbissimo immaturè sibi ereptam fuisse.

Mortuam mendici lugent.

§. 44. Visa fuit Angelorum numerosa caterua & ante obitum circa grabatum decumbentis, & post circa feretrum defunctæ alternante concentu festiuè tripudiare. Quæstoris coniux aulam, in qua exposuerant Virginis corpus, vndique luminoso illapsu cœlestis gloriæ totam micare conspexit. Sic implebatur, quod Christus Dominus futurum esse reuelauerat, mortem scilicet Rosæ, & sepulturam eius fore gloriosam. Deuotæ fœminæ sacrorum hymnorum sonoro cantu per vices exultabant, protestantes non næniis, sed festis ibi locum esse debere. Mirabili consensu, & occulto instinctu maxima hominum multitudo clarescente iam die impleuit Quæstoris Palatium. Confessarij coram feretro in voces iubilationis, & benedictionum eruperunt, testantes cunctis baptismalem gratiam nulla vnquam lethali noxa ab ea interpunctam fuisse, sed immaculatam totius vitæ innocentiam, & virginei candoris infantilem puritatem Cœlo ad sequendum Agnum quocumque ierit, vim intulisse.

Splendores circumdant.

§. 45. Ad exequias vulgata iam fama innumerabilis vtriusque conditionis hominum multitudo conuenit, & pia variorum titulorum sodalitia spontè, & religiosorum Mendicantium Ordines processere. Mox & Metropolitanum Collegium, & Regius Senatus cum omnibus Magistratibus. Sacrum Corpus deferebant insueto honore Ecclesiæ Cathedralis Canonici, succedentibus in hoc munere certatim Religionum Superioribus. Ad Ecclesiæ valuas visus est vultus Virginis viuidiori, & venustiore colore rutilare, vt etiam de hac dictum à Christo Domino appareret: Non est mortua puella, sed dormit. Visum est etiam à plurimis simulacrum Deiparæ Sanctissimi Rosarij luce, & splendoribus corruscare. Quo euulgato plures alij aduenientes, prodigium non solùm eminus, sed etiam cominus sic se habere conspexerunt. Certatim omnis ætas, & sexus Coronis, Rosariis, & quacumque re deuota, quæ ad minus fuisset, sacrum corpus contingere suppliciter conabatur. Resonabat vndequaque Ecclesia valdè ampla continuis vocibus Rosam Beatam, & Sanctam acclamantibus, donec sepulturæ pretiosum depositum mandatum fuit. Post quæ crescente deuota Populi frequentia ob eximis curationum beneficia, quæ in dies crebrescebant, solenniores exequiæ celebratæ fuerunt, quibus Prorex, & maior multitudo interfuit festiuis applausibus & publicæ lætitiæ signis, tam Incolis, quàm Aduenis nouæ Cœlorum Ciui acclamantibus: paulò post instantissimè postulantibus Primaribus Ciuitatis Sacrum illud corpus in locum celebriorem transferri, decreto Archiepiscopi Limensis extractum, inuentum fuit corruptioni non subiacuisse, & æquè ex eo cœlestem illum odorem prodire, quemadmodum quando primò repositum fuit. In hac celebritate nemo erat, quem sub virginei cadaueris præsentia recens gestorum memoria medullitus non compungeret, multis lachrymæ deuotionis fluebant, nomen ipsum Rosæ ab omnibus aperto reuerentiæ signo recipiebatur. Depositum fuit decentissimè corpus à dextera Aræ Maioris, verùm ob copiosam multitudinem offerentium ibi vota, alius locus sacris exuuiis collocandis eligendus fuit, ipsum videlicet Sanctæ Catharinæ Senensis Sacellum. Debebatur enim tam simili filiæ sinus Seraphicæ suæ Matris ad quietem.

Innumera multitudo ad exequias conuenit.

Et Rosam Sanctam inclamat.

Cuius corpus tandem tumulatur.

§. 46. Interea Limam peruenere literæ huius Sanctæ Sedis Apostolicæ, vt ex formula à Congregatione Rituum præscripta examinarentur Testes de vita, & gestis huius Ancillæ Dei, quod cœptum anno Domini 1630. ob multitudinem Testium, qui fuere numero centum octuagintatres, non potuit absolui nisi in mense Maio anno 1632. Fuere pro visitatione Reliquiarum Rosæ de more deputati inspectores, qui aperta arca lignea repererunt Virgineum Corpusculum post quintumdecimum expletum ab obitu annum consumptis indumentis, ossibus integris, & adhuc sicca hinc inde carne obductis, quæ odorem rosarum exhalabant.

Quod post 15. annos incorruptum Rosas olet.

§. 47. Maximis signis ostendere voluit Omnipotens Deus, quam sublimem gloriæ gradum in Cœlis obtineat Rosa, quorum illa celeberrima, & crebra fuere, quæ Cœli, Terræque creationem excedunt, conuersiones scilicet peccatorum, quæ à Deo precibus huius Virginis obtentæ insignes fuerunt: ad solum enim virginei corpusculi contactum in feretro quamplurimi repentinis compunctionis stimulis ita fuere perculsi, vt statim elatis vocibus detestati fuerint sua scelera, prorumpentes in lachrymosam criminum confessionem, audiente, spectante, & mirante maxima circumstantium turba. Mater Virginis Maria de Oliua coram Iudicibus recensuit, post exequias filiæ complures ad se deuotas accessisse personas, etiam Religiosas, anteà ignotas, liberali subsidio suam egestatem subleuantes, & profitentes se tributa pendere virgini Rosæ, cuius intercessionibus vitæ suæ optimam mutationem debere sciebant.

Et solo contactu pœnitentiam inducit.

§. 48. Bartholomæus Martinez quondam huius Virginis Confessarius ex certa scientia aperuit in iudicio, quemdam profligatæ vitæ hominem, longissima annorum serie sacrilegè frequentantem Sacramenta, Rosæ iam tumulatæ precibus commendatum fuisse, & mox illum sensisse diuinæ gratiæ motionem, qua cor eius liquescens, generalem totius vitæ exomologesim amarissimè perfecit, & adeò conscientiam eius timor Domini peruasit, vt postmodum quoscumque defectus tanquam pergrandes excessus, eluere festinaret. Constat etiam, duas probrosæ vitæ peccatrices ad Rosæ huius odoriferam famam compunctas iugum impuritatis feliciter excussisse, & in calle virtutis constanter fixisse pedem.

Rosa tumulata intercessione plures conuertuntur.

§. 49. Limenses, & alij in vniuersa Peruana Regione Sacramentalis pœnitentiæ Ministri, communicatis indiciis generatim stupuere de tanta mutatione morum in Populo à die, qua Rosa in Sponsi sui Paradiso recepta fuit. Nam certatim fœminæ abiecto vestium luxu simplicioris modestiæ habitum vbique sumpserunt, Regularium claustra cruentis flagellorum ictibus vndique pœnitentiam resonabant. Fuitque tam publicè notum hoc prodigium, vt in Tribunali iureiurando assertum fuerit, à tempore, quo Peruuia nostris detecta fuit, nullum vnquam ibi claruisse concionatorem, qui tot, ac tantis stimulis gentes illas ad virtutem impulerit, & tam vniuersalem

Eiusque conciues Sanctiorem vitam amplectuntur.

lem pœnitentiæ ſpiritum, & deuotionis incendium excitarit, vt Roſa ſuis aſpectibus, contactibus, & precibus.

§. 50. Franciſco, & Alexandro de Coloma germanis fratribus matertera erat Maria de Xuara mulier opulenta, ſed animo implacabiliter in cognatos quamvis pauperrimos aduerſo, & implicato, quorum primus alebat ſuis impenſis ſex conſobrinas, & duos conſobrinos omnes in parua ætate conſtitutos. Impendebat vtrique neceſſitas proficiſcendi, & relinquendi paruulos in ſumma egeſtate. Franciſcus Sacerdos erat, Roſæ patrocinium implorat, poſtridiè Matertera illum acceſſit, quem toto decem, & octo annorum ſpatio videre abnuerat, conſobrinos calamitoſos iubet adducere, & aduocato Notario, reſciſſo priori inofficioſo teſtamento, gratificato Franciſco inſtituit paruulos conſobrinos ex aſſe hæredes, & Roſæ debitæ grates perſoluuntur.

Alij temporalia bona aſſequuntur.

§. 51. Ludouica Barba audierat à Confeſſario Roſam vaticinatam fuiſſe ſe aſſecuturam habitum Religioſum Sancti Dominici, quem ipſe horreſcebat: dio paruifecit dictum Virginis, imò auerſabatur euentum huius Oraculi, tandem Cœleſtis Religioſæ vitæ inſpiratio eam iouaſit, Roſæ ſepulchrum adiit, ei cauſam ſupplex commendat, repentè illius cordi ignitum Sacri habitus Dominicani deſiderium immittitur, in numerum Sororum Tertiarum adſcribitur, diuinis ſolatiis repletur, hoc vnum dolens, quod tamdiu corde obſtinato tantam felicitatem reſpuiſſet.

Eius vaticinia confirmantur.

§. 52. Ludouica de Mendoza encomia Sanctitatis huius Virginis nec credere, nec concipere eſſe vera poterat, aut volebat; repentino angore correpta in manibus, & pedibus ſummè dolores ſenſit, ſpiritum ſuum caligine, & pauore concuti, euidenter agnouit, ab vnica ſua incredulitate hæc prouenire, ſupplex proteſtatur ſe credere, & toto corde fateri, quod Roſa verè Sancta ſit, & repentè conquieuit tempeſtas, & ſenſit recedere atroces illos paroxyſmos.

Incredula Sanctitatem Roſæ afferens ſanatur.

§. 53. Præter prædicta ſpiritualia beneficia multa alia, & inſignia miracula in curandis corporibus patrata narrantur, quibus Sanctitas, & merita huius Virginis ſatis ſuperque comprobata ſuot; ex Proceſſibus enim authoritate Apoſtolica confectis, & formiter à Sacra Congregatione Rituum diſcuſſis, referente dilecto filio noſtro Decio Cardinali Azzolino huius Cauſæ Ponente non ſolùm conſtat de fama Sanctitatis, & virtutibus Theologalibus, & Cardinalibus cum annexis in gradu heroico, ſed præterea ex concludentibus probationibus tanquam ritè, & rectè admiſſa fuere ſequentia miracula.

§. 54. Maria Sanchez aliàs de Iesv nouennis puella, quæ cùm ſexennis eſſet, fortuitò in terram prolapſa, ita neruis, & oſſibus offenſa fuit, vt contractis cruribus, eorumque ſenſu deperdito, omni prorsùs ſtandi, & ambulandi potentia deperdita continuò immobilis affixa lectulo per triennium, creſcente ætate, magis viribus deſtituebatur, fruſtra omnibus adhibitis naturalibus remediis, eius Parentes humili corde vouerunt eam in ſepulchro prædictæ Virginis ad obtinendam ei ſalutem per nouenam ponere, & in vltima nouenarij die, dum votum perſoluerant, infantula ſupra ſepulchrum ſtatim in pedes ſurrexit, cunctis admirantibus, tam expeditè deambulans, ac ſi nunquam huiuſmodi læſionem paſſa fuiſſet.

Morbus immedicabilis.

§. 55. Iſabellæ Duran apoplexia in paralyſin terminata brachium exſiccarat, omnemque illius vſum à quinque circiter menſibus cruciabiliter ademerat, quod ad inutile pondus, & continuos tantummodò dolores geſtabatur ab humero prædenſis faſciis obuolutum; applicauit illud corpuſculo Roſæ iamiam tumulando, mox faſcias explicuit, palam clamitans, integerrimè ſe curatam, publicèque in miraculi fidem robuſtè iactauit brachium geſtu, motuque expeditiſſimo, ac ſi nunquam languiſſet.

Brachium aridum repente ſanatur.

§. 56. Æthiopi cuidam ſeruo Didaci de Ayala ex neruorum attritione, & tenaci plica, brachium dextrum, ac manus à pluribus annis denegabant officium. Itaque ad famam defunctæ Roſæ cum reliqua turba penetrauit in Eccleſiam Diui Dominici, commendauit ſe Sanctæ Virgini, exporrexit illicò ſanatum brachium, illudque in ſublime clarum magnis vocibus oſtentauit multitudini circumfuſæ. Qui ſeruum familiariùs nouerant, acceſſere propiùs gratulabundi, nec dedignati oſculis fatigare manum beneficio Roſæ iam patulam, & rediuiuam.

Idem Æthiops experitur.

§. 57. Magdalena Chimiſſo Nobilis Inda (vtpotè de ſtirpe Regulorum Chincenſium) ab vmbilico deorſum corporis contractione, ariditate crurium, & pedum miſerè per plures languebat annos, & non niſi in aliorum manibus huc, & illuc poterat deferri: omnibus fruſtrà adhibitis medicamentis, in illo deploratæ ſalutis ſtatu cor erexit ad ſuperna, deuotè ſe commendauit dictæ Virgini, & eius veſtium allatis particulis tetigit partes læſas, atque in inſtanti perfectam recuperauit ſalutem, omnibuſque admirantibus propriis pedibus adiit immediatè Prædicatorum Eccleſiam, ibique publicas gratias dictæ Virgini reddidit.

Attritam Roſa veſtes ſaluti reddunt.

§. 58. Maria de Vera dyſenteria, febri maligna, dolore ſtomachi, & lethali vomitu per octo dies laborabat in extremis, ſuſceptis Eccleſiæ Sacramentis ſe commendauit prædictæ Roſæ interceſſioni, cuius amplexa eſt imaginem, & ſtatim ſana viſa eſt cum totali virium recuperatione, atque è lecto exiliens illicò Altare ornauit, ibique appoſuit Imaginem, & ob recuperatam ſanitatem gratias egit.

Moribunda ſtatim vires recuperat.

§. 59. His igitur, & plurimis aliis ſignis coruſcante per Orbem Roſæ ſanctitate, & eius exigentibus meritis, felicis recordationis Clemens Papa Nonus Prædeceſſor noſter indulſit, vt hæc Dei Serua vbique terrarum Beatæ nomine nuncuparetur, & celebrata ſolenni ritu eius Beatificatione, eam Ciuitatis Limæ, & totius Regni Peruani principaliorem Patronam authoritate Apoſtolica decreuit, & declarauit, eiuſque feſtum ab omnibus illic degentibus de præcepto ſeruari mandauit, & eius nomen apponi in Martyrologio Romano. Nos quoque videntes eam vbique omnium Populorum ſolenni plauſu deuotiſſimè honoratam, huiuſmodi Patronatum pro omnibus Prouinciis, Regnis, Inſulis, & Regionibus terræ firmæ totius Americæ, atque Philippinarum, & Indiarum, fecimus extenſum, formatiſque authoritate Apoſtolica Proceſſibus de his, quæ superuenerant, eorumque validitate approbata, & percreſcentibus venerationis, & deuotionis Populorum piis affectibus, nouis oſtentis, & miraculis accedentibus, ex quibus poſt maturam diſcuſſionem quatuor admiſſa fuere; duo ſcilicet ex proceſſu Sueſſano, & duo alia ex proceſſu Panormitano.

Clemens IX. primus ad Aras extulit, & in Peruani Regni Patronam elegit.

Clemens X. ad totam Americam, & Philippinas, & Indias extendit.

§. 60. Primum in perſona Ioannis Zelilli ab imminenti morte mirabiliter præſeruati; hunc enim per quatuor menſes oppreſſerat febris hectica tertiæ ſpeciei progreſſa in exquiſitum maraſmum cum vlcere pulmonis, tuſſi marcidum cruorem excreante, ac roſione gutturis pariter vlcerati, quibus acceſſerat febris putrida, & maligna. Vnde æger ſuſceptis Eccleſiæ Sacramentis ad extremum vitæ fugientis agonem perductus iacuit ſine motu, ceſſauit arteriarum pulſus, & conſona trium Medicorum voce iam in faucibus mortis hærere conclamabatur: Sed implorato Beatæ Roſæ potenti auxilio, modicum pulueris è ſepulchro eiuſdem Beatæ hauſit è cochleari aqua reſolutum, & illicò ſalutem cum priſtino vigore integerrimè recuperauit. Alterum in Candida Roſetta, Vexilliferi Aloyſij il ſecondo de Caruajal Hiſpani vxore, cui in præmortui fœtus miſerabili partu nimius pro ſecũdinarum emiſſione conatus per triduum adhibitus vnà cum illis matricem foras extruſerat, quæ deindè frigoribus in ſtatu marmoris obduruit, nigra, viſuque horrida, & prægrandis (vtpotè trium librarum pondere grauis) moleſtiſſimo cruciatu ſic permanſit foris per octennium, donec Beatæ huius (cui impensè Candida ſe commendarat) imagine papyracea ventri applicita

In extremis laborans illicò ſanitatem recipit.

Parbens imagine Roſa ventri applicita

ſenſit

Sana in continenti redditur.

sensit in continenti ægra, matricem in aluum rediisse: vnde confestim sana, & robusta lecto exsiliit, ac per domum visa est præ gaudio saltitare.

§. 61. Alia itidem bina miracula ex Processu Panormitano, videlicet vnum in sanatione mirabili Fratris Seraphini Puglisij ex Ordine Beatæ Mariæ de Monte Carmelo. Vir iste Religiosus maligna febri lethaliter exustus, ac decimoseptimo suæ infirmitatis die omninò derelictus à Medicis constanter asseuerantibus, hora quinta, aut sexta noctis proximè insequentis exspiraturum, iamque amissa loquela, & visu luctans cum vltimo agone, mox vt opem Beatæ Rosæ toto corde implorauit, eandem habuit manifestè conspicuam, subitoque valens, incolumis, & vegetus cum stupore omnium euasit.

A Medicis derelictus ope Rosæ incolumis euadit.

§. 62. Nouissimum denique in Angela Gibaja, quæ duplici febre tertiana continua, & maligna cum ingenti capitis, ac stomachi dolore, flatuumque copia per dies 27. dirè excruciata, demum a Medico palam conclamata properabat ad mortem, perque sex horarum spatium laborans in agone, hortatu matris inuocauit opem Beatæ Rosæ, oleoque ex lampade coram istius Altari pendula desumpto in stomachi regione, collo, & pectore peruncta, statim & incontinenti pristinæ saluti cum omnimoda fractarum virium reparatione fuit restituta.

A mortis agone ad vitam statim reuocatur.

§. 63. Cum igitur iam nihil deesset eorum, quæ Sacrosanctæ functioni Canonizationis huius dilectæ Christi Domini Sponsæ Rosæ necessaria erant ex Sanctorum Patrum authoritate, Sacrorum Canonum Decretis, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ antiqua consuetudine, ac nouorum Decretorum præscripto: rogantibus Charissimis in Christo filiis nostris Regina Marianna Regente, ac etiam Carolo II. itidem Hispaniarum Rege, toto Ordine Fratrum Prædicatorum Sancti Dominici, Regno Peruano, & omnibus Prouinciis Americæ, accedentibus etiam precibus Venerabilium Fratrum nostrorum Archiepiscoporum, & Episcoporum Regnorum Hispaniæ, & Indiarum, iustum & debitum esse censuimus, vt prædictam Beatam, quam ipse Dominus de die in diem magis clarificat e Cœlis, Nos quoque venerationis officio laudemus, & glorificemus in terris: propterea annuimus, vt hodierna die publice in Sacrosancta Basilica Principis Apostolorum Missæ Sacro peracto, eius Canonizatio haberetur, eademque die in prædicta Sacrosancta Vaticana Basilica, in qua solenni ritu cum eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis, ac dilectis filius Romanæ Curiæ Prælatis, Officialibus, & familiaribus nostris, Clero Sæculari, & Regulari, ac maxima Populi frequentia mane conuenimus, repetitis ter pro Canonizationis Decreto Nobis per dilectum filium Ludouicum tituli Sanctæ Sabinæ Cardinalem Portocarrero precibus, post Sacros hymnos, Litanias, aliasque preces Spiritus Sancti gratia rite implorata.

Quare ad Regum, & aliorum supplicationem

§. 64. Ad honorem Sanctæ, & Indiuiduæ Trinitatis, & fidei Catholicæ exaltationem, authoritate Omnipotētis Dei, Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, Beatorum Apostolorum, ac Nostra, de Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Romana Curia existentium consilio, ac vnanimi consensu, Beatam Rosam de Sancta Maria Virginem Limanam, de cuius vitæ, & Sanctitate, fidei sinceritate, & miraculorum excellentia plenè constat, Sanctam esse diffiniuimus, ac Sanctarum Virginum Cathalogo adscribendam decreuimus, prout præsentium tenore decernimus, diffinimus, & adscribimus, statuentes ab Ecclesia Vniuersali quolibet anno die trigesima mensis Augusti memoriam eius inter Sanctas Virgines recoli debere. In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti. Amen.

Rosa Sanctarum Virginum Albo adscribitur.

§. 65. Eadem authoritate omnibus, & singulis verè pœnitentibus, & confessis, qui annis singulis in die festo ipsius Sanctæ Rosæ ad sepulchrum, in quo eius corpus requiescit, visitandum accesserint, septem annos, & totidem quadragenas de iniunctis eis, aut aliàs quomodolibet debitis pœnitentiis misericorditer in Domino relaxauimus in forma Ecclesiæ consueta.

Ad illius sepulchrum accedentibus

Indulgentias elargitur hic Pont.

§. 66. His peractis Deum Patrem Æternum, Regemque gloriæ Christum Dominum Patris sempiternum Filium, & Sanctum Paraclitum Spiritum, vnum Deum, vnumque Dominum laudibus, & confessionibus venerati, sacroque hymno Te Deum solenniter decantato, peculiari in honorem Sanctæ Rosæ oratione precati sumus per eiusdem merita, atque ad Altare Sancti Petri Apostoli Missam celebrauimus cum eiusdem Sanctæ commemoratione, omnibusque Christifidelibus tunc præsentibus plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem concessimus.

§. 67. Cum omni igitur humilitate pro tam insigni beneficio benedicimus, & glorificamus Deum Patrem Omnipotentem, cui benedictio, & honor, & gloria, & potestas in sæcula sæculorum: assiduis precibus ab eo postulantes, vt per intercessionem Electæ suæ à peccatis nostris faciem auertens misereatur nostri, & respiciat nos, quibus ostendit misericordiam suam in medio Templi sui, dum nouum nobis propugnaculum totius Americæ contra antiquas Diaboli insidias, & infidelitatis errores dedit, & omnibus apud Diuinam Suam Maiestatem Protectricem, & Aduocatam concessit ad Sanctæ Ecclesiæ tranquillitatem, fidei Catholicæ incrementum, & Infidelium lumen, & conuersionem.

Eiusdem gratiarum actio.

§. 68. Cæterùm, quia difficile foret, præsentes nostras literas ad singula loca, vbi opus esset, deferri: volumus eorum exemplis etiam impressis, manu publici Notarij subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eandem vbique fidem haberi, quæ ipsis præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

§. 69. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostri Decreti, definitionis, adscriptionis, mandati, statuti, concessionis, relaxationis, elargitionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursurum.

Sanctio poenalis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ 1671. pridie Idus Aprilis, Pontificatus Nostri anno primo.

D. P. An. 1. die 12. Aprilis

† Ego Clemens Catholicæ Ecclesiæ Episcopus.

† Ego Franciscus Episc. Ostiensis Cardinalis Barberinus S.R.E. Vicecancellarius.

† Ego F. M. Episcopus Portuensis Cardinalis Brancatius.

†

† Vldericus Episcopus Tusculanus Cardinalis Carpineus.

†

† Ego Virginius Episcopus Albanensis Cardinalis Vrsinus.

†

†

†

†

†

†

† Ego Alderanus tit. S. Praxedis Presbyt. Cardinalis Cybo.

† Ego Fridericus tit. Sancti Petri ad Vincula Presbyt. Card. Sfortia.

† Ego Benedictus tit. S. Honuphrij Presbyt. Cardin. Odescalcus.

†

†

† Ego Aloysius tit. S. Alexij Presbyt. Cardinalis Homodeus.

† Ego P. tit. Sancti Marci Presbyt. Cardinalis Otthobonus.

† Ego Laurentius tit. S. Chrysogoni Card. Imperialis.

† Ego Marcellus tit. S.Stephani in Monte Cœlio Presbyt. Card. Santacrucius.

† Ego Ioan. Baptista tit. S. Marcelli Presbyt. Cardin. Spada.

† Ego Franciscus tit. SS. Quatuor Coronator. Cardin. Albitius.

† Ego Octauius tit. S.Cæciliæ Presbyt.Card.de Aquauiua, & Aragonia.

† Ego Carolus tit. Sanctæ Priscæ Presbyt. Cardinalis Pius.

† Ego Carolus tit. Sancti Eusebij Presbyt. Cardinalis Gualterius.

† Ego Flauius titul.S.Mariæ de Populo Presbyt.Card. Chisius.

†

†

† Ego Iacobus tit. S. Pancratij Presbyt. Cardinalis Franzonus.

†

† Ego Petrus tit. Sancti Calixti Presbyt. Cardinalis Vidonus.

†

†

†

†

†

† Ego Carolus tit. S. Anastasiæ Presbyt. Cardinalis Bonellus.

†

† Ego Carolus titul. S. Susannæ Presbyt. Cardinalis Caraffa.

† Ego P. tit. SS. XII. Apostolorum Presbyt. Card. de Alteriis.

† Ego Cæsar tit. S. Ioan. ante Portam Latinam Presbyt. Card. Rasponus.

†

†

†

† Ego Carolus tit.S.Mariæ de Aracœli Presbyt.Card. Robertus Victor.

†

†

†

†

† Ego Iacobus tit. S. Sixti Presbyt. Cardinalis Rospigliosus.

† Ego Ludouicus tit. S.Sabinæ Presb. Cardinalis Portocarrerus.

†

†

† Ego Ioannes tit.S.Bernardi Presb. Cardinalis Bona.

† Ego Camillus tit. S.Mariæ in Dominica Presb.Card. Maximus.

† Ego Gaspar tit.S.Pudentianæ Presb.Card.Carpineus.

†

† Ego Fridericus tit. S. Agathæ Diaconus Cardinalis Hassia.

† Ego Carolus Sancti Cæsarei Diac. Cardin. Carolus Barberinus.

† Ego Decius Sancti Eustachij Diaconus Cardinalis Azzolinus.

†

†

† Ego Paulus tit. S.Nicolai Diac. Cardinalis Sabellus.

†

†

† Ego Sigismundus S. Georgij in Velabro Diaconus Cardinalis Sigismundus Chisius.

†

† Ego Bonacursius S. Mariæ de Scala Diaconus Card. Bonacursius.

Constitutio, vt Romanis, aliisque Nobilibus Status Ecclesiastici liceat exercere commercia sine præiudicio Nobilitatis. XXXVIII.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A.D. 1671.

Exordium.

DEcet Romanum Pontificem omnium Christifidelium patrem, & pastorem, non solùm spiritualibus Dominici gregis sibi diuinitus commissi vtilitatibus iugi vigilantia consulere, sed etiam temporalibus suorum, & Apostolicæ Sedis, etiam quoad temporalia subditorum commodis paterno studio prouidere, sicut Reipublicæ conducibile fore in Domino arbitramur.

Causa Const.

§. 1. Cum itaque commerciis, & negotiationibus, honestarumque artium exercitio Reipublicæ floreant, industria vigeat, segne otium, ex quo plurima mali seges surgere solet, exterminetur, omniumque rerum ad vitam necessariarum copia paretur; horumque commodorum intuitu in plerisque Italiæ, aliisque florentissimis Christiani Orbis ditionibus lege cautum, siue laudabili consuetudine introductum sit, vt nullum per commercia nobilitati præiudicium inferatur.

§. 2. Nos dignam munere nostro, paternæque erga nostros, & Sedis prædictæ subditos charitati congruentem rem facturi Nobis videmur, si Romanæ quoque, quam peculiari dilectione prosequimur, cæterarumque Ciuitatum, & locorum temporalis S. R. E. Ditionis Nobilitati operam, atque industriam honestè, vtiliterque exercendi, ac patrimonium sine cuiusquam iniuria augendi patem tribuamus potestatem. Motu itaque proprio, non ad cuiusquam Nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnibus, & singulis, tam Romanis, quã Bononiensibus, Ferrariensibus, Auenionensibus, Anconitanis, & Beneuentanis, cæterarumque Ciuitatum, Prouinciarum, Oppidorum, Terrarum, & locorum quorumcunque Nobis, & dictæ Sedi, tam mediatè, quam immediatè subiectorum Nobilibus præsentibus, & futuris, cuiuscumque status, gradus, præeminentiæ, & dignitatis existant, vt lanificij, & serici artes, ac argentariam, seu nummulariam, necnon mercaturas, negotiationes, & commercia quæcumque terra, mari, vel flumine exercere, nostraque, & Sedis præfatæ, ac Almæ Vrbis nostræ, & Prouinciarum, Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum prædictorum vectigalia conducere, omniaque, & singula in præmissis, & circa ea quomodolibet necessaria, & opportuna facere, & exequi liberè, & licitè possint, & valeant, dummodò tamen merces minuatim per seipsos minimè vendant: itavt propterea nullum omninò eorum Nobilitati, dignitati, gradui, conditioni, titulis, præeminentiæque & prærogatiuis præiudicium inferatur, aut illatum quoquo modo dici, censeri, prætendi, vel intelligi vnquam possit: sed ipsi omnes, & singuli, eorumque filij, posteri, & descendentes quicumque in eodem omninò Nobilitatis, & dignitatis gradu sint, & remaneant, etiam ad effectum consequendi habitum, & crucem fratrum Militum de Iustitia, Hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani, ac Sancti Stephani, aliarumque Militiarum; & Ordinum Militarium quorumcunque, etiam specifica, & indiuidua mentione, & expressione dignorum, eorumque priuilegiis, prærogatiuis, præeminentiis, honoribus, iuribus, & gratiis fruendi, & gaudendi, ac quoad alia omnia, & singula, tam Ecclesiastica, quam prufana, siue sæcularia, ad quæ nobiles quomodolibet admitti, & recipi consueuerunt, seu possint, & debent, non secus ac si nihil prædictorum vnquam exercuissent, tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus.

Statuit, vt in rubrica.

§. 3. Decerop.

Clausula præseruatiua

§.3. Decernentes easdem præsentes literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo, quòd quicumque in præmissis forsan interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentes emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & iustificatæ fuerint, aut ex alia quacumque, quantumvis iusta, legitima, & priuilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Iuris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexeogitato, & inexcogitabili, indiuiduamque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos Iuris, seu statutorum, stabilimentorum, & ordinationum Capitularium, consuetudinum, & vsuum, ac priuilegiorum Hospitalis, aliorumque Ordinum militarium huiusmodi reduci, aut aduersus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque iuris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, seu impetrato, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud vti, seu se iuuare posse; sed ipsas præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respectiue inuiolabiliter obseruari.

Nec aliter iudicari posse decernit.

§.4. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Camerarium, & alios Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, necnon Cameræ nostræ Apostolicæ Præsidentes Clericos, aliosve Officiales, & Ministros, ac memorati Hospitalis, aliarumque Militiarum, & Ordinum Militarium huiusmodi Magnos Magistros, seu Administratores, Conuentus, Consilia, & Tribunalia quæcumque, cæterosque quoslibet quacumque præeminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.5. Non obstantibus quatenus opus sit nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Iure quæsito non tollendo, ac fel. record. Pij Papæ IV. prædecessoris nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ prædictæ concernentibus in eadem Camera intra certum tempus præsentandis, & registrandis, itavt præsentes literas ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Apostolicis, ac in vniuersalibus, prouincialibusque Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon legibus etiam Imperialibus, & Municipalibus, ac Vrbis, & quarumcunque Prouinciarum, Ciuitatum, Oppidorum, Terrarum, & locorum, necnon dicti Hospitalis, aliarumque Militiarum, & Ordinum Militarium, ac Ecclesiarum, Monasteriorum, Ordinum, Congregationum, & locorum piorum quorumvis, aliisve quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, eorumque reformationibus, & nouis additionibus, stabilimentis, vsibus, & naturis, ac ordinationibus capitularibus, stylis etiam quantumvis inueteratis, vsibus, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus; priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, etiam Vrbi, Prouinciis, Ciuitatibus, Oppidis, Terris, & locis, ac Hospitali, aliisque Militiis, & Ordinibus militaribus, Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, Congregationibus, aliisque locis quibusvis, illorumque respectiue Communitatibus, & Vniuersitatibus, Magnis Magistris, & Administratoribus, Conuentibus, Capitulis, etiam generalibus, Fratribus, Militibus, Equitibus, Nobilibus, & aliis personis quibuslibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, confirmatis, & approbatis; ac pluries, & quantiscumque vicibus innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plenè, & sufficienter, ac exactissime, & accuratissimè expressis, insertis, seruatis, & specificatis respectiue habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè, ac plenissimè, & amplissimè derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Constitutionem publicari mandat.

§.6. Vt autem eædem præsentes literæ ad omnium notitiam facilius deueniant, volumus illas, seu earum exempla ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum, ac Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ de Vrbe, vt moris est, affigi, & publicari, sicque publicatas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde afficere, ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent.

Transumptis tum fides.

§.7. Vtque ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides vbique locorum in iudicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur eisdem præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. hac die 15 Maij.

Datum Romæ apud S.Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 15. Maij 1671. Pontificatus Nostri Anno secundo.

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1671. Indictione nona, die verò 20. mensis Maij, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. Domini Clementis Diuina Prouidentia Papæ X. anno eius secundo, supradicta Constitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per Laurentium Signium Sanctissimi Domini Nostri Papæ Curs.

Agabitus de Magistris Mag. Curs.

Confirmatio Breuium Vrbani VIII. & Innocentij X. quibus duabus vicibus quolibet anno mandatur Prædicatoribus Verbi Dei Commendatio locorum Terræ Sanctæ. XXXIX.

Specialiter hoc decreuit Vrbanus VIII. Const. 195. Saluatoris: *Innocentius X. Const.* 10. Saluatoris, *confirmauit.*

Edita A. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Saluatoris, & Domini nostri, qui pro humani generis redemptione seipsum exinaniuit factus obediens vsque ad mortem, vices licet immeriti gerentes in terris, inter multiplices, grauissimasque Apostolicæ seruitutis curas, in eam præcipuè pastoralis sollicitu-

diois vigilantia incumbimus, vt tanti, & tam salubris mysterij monumenta, quæ in Ciuitate Hierusalem, & locis circumuicinis sunt, conseruentur, & omni qua fieri poterit maion honorificentia recolantur.

Breue Vrbani VIII. qu d constituat.

§. 1. Cum itaque fel. record. Vrbano Papæ VIII. prædecessori nostro alias exposito, quod Ecclesiæ, & alia loca pia in Ciuitate Hierusalem, & aliis locis Terræ Sanctæ existentia ferè diruta erant; & quæ adhuc ibi existebant Monasteria, ære alieno ob impiam Turcarum, Hæreticorum, & Schismaticorum tyrannidem, & pro sanctæ Fidei Catholicæ in eisdem locis conseruatione contracto, admodum grauata reperiebantur; idem Vrbanus prædecessor, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, & aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus, & singulis quorumvis Ordinum, & Congregationum, & Institutorum Regularium Generalibus commiserit, & mandauerit, vt ad minus duabus vicibus quolibet anno, Aduentus, & Quadragesimæ temporibus, tam per verbi Dei Prædicatores in suis sacris Concionibus, quàm in actionibus, & functionibus publicis necessitates eorumdem sacrorum Monumentorum Populo proponi, & commendari curarent, & facerent, & aliàs provt in eiusdem Vrbani Prædecessoris literis, in simili forma Breuis die 3. Februarij 1634. desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro expressis haberi volumus, vberiùs continetur.

Ab Innoc. X. confirmatur.

§. 2. Et sicut pro parte dilectorum Ludouici à Iustitia pro Italia, & Simonis Garciæ pro Germania, ac Andreæ à Foote Maiore pro Hispania, & Petri Meron Fratrum expresse professorum Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum pro Gallia, respectiuè Commissariorum eiusdem Terræ Sanctæ, Nobis nuper expositum fuit, ipsi quo præfatæ Vrbani prædecessoris literæ, quæ a rec. mem. Innocentio Papa X. prædecessore pariter nostro confirmatæ fuerunt, exactius obseruentur, illas per Nos pariter confirmari, & innouari desiderent.

Confirmat provt in rubrica.

§. 3. Nos eorumdem sacrorum monumentorum conseruationi, & manutentioni consulere volentes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotio Propagandæ Fidei Præpositorum consilio, prædictas Vrbani prædecessoris literas Apostolica auctoritate tenore præsentium, confirmamus pariter, & approbamus, illasque innouamus, & obseruari mandamus, salua semper auctoritate Congregationis dictorum Cardinalium.

Præcipit Ecclesiasticis Superioribus obseruantiã.

§. 4. Volumus autem, vt Patriarchæ, Archiepiscopi, & Episcopi prædicti in relatione status suarum Ecclesiarum, quando visitabunt Limina Apostolorum, facienda, referant, se prædictis Vrbani prædecessoris, & præsentibus nostris literis paruisse, contrariis non obstantibus quibuscunque.

Transumptis fidem addit.

§. 5. Volumus insuper, quod earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 2. die 19. Iunij.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 19. Iunij 1671. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XL.

Extendit, & ampliat Indultum Cardinalis, & Nuncij in Regno Portugalliæ de recitando Officio, & Missa celebranda in tota ditione illius Regis in honorem Beati Gundisalui de Amarante Ordinis Prædicatorum ad vniuersam Sancti Dominici Religionem.

Edita A.D. 1671.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

SAcrosancti Apostolatus officium humilitati nostræ diuinitus commissum salubriter exequi adiuuante Domino satagentes, pia sublimium, Religiosarumque personarum vota, ad augendam in terris Beatorum in Cœlis cum Domino nostro Iesu Christo regnantium venerationem laudabili studio tendentia libenter exaudimus, sicut ad Omnipotentis Dei gloriam, spiritualemque Christifidelium consolationem, atque ædificationem expedire in Domino arbitramur.

Causa huius Constit.

§. 1. Alias siquidem commisso per felicis recordationis Pium PP. IV. Prædecessorem nostrum ad preces claræ memoriæ Sebastiani cum vixit Portugalliæ, & Algarbiorum Regis Illustris bonæ memoriæ Henrico tituli Sanctorum Quatuor Coronatorum Presbytero Cardinali Portugalliæ nuncupato, & Prospero Episcopo Rossanensi tunc Sedis Apostolicæ in Regno Portugalliæ cum potestate Legati de Latere Nuncio, quatenus examinato per ipsos Processu antea confecto de mandato recolendæ memoriæ Iulij PP. III. prædecessoris pariter nostri, vel alio desuper seruata forma Sacrorum Canonum de nouo conficiendo, coniunctim procedentes, constito priùs de crebris miraculis quæ Omnipotens Deus intercessione Beati Gundisalui de Amarante Sacerdotis expresè professi Ordinis Prædicatorum in Regno Portugalliæ nati, & vita functi, tam in illius vita, quàm post felicem illius obdormitionem operari dignatus fuerat, concurrente ad Ecclesiam vbi requiescit corpus illius à claræ pariter memoriæ Ioanne Rege Portugalliæ illustri ipsius Sebastiani Regis prædecessore magnificè extructam, & dotatam ex diuersis Regnis, & Prouinciis incredibili frequentia Christifidelium, eorumque in eundem Beatum Gundisaluum deuotione in dies magis inualescente, concederent, vt in omnibus, & singulis Ecclesiis, tam sæcularium, quam regularium Regnorum ipsi Sebastiano Regi subiectorum officium, horæ canonicæ, & missa de dicto Beato Gundisaluo ad instar aliorum Sanctorum Confessorum in die obitus ipsius liberè, & licitè recitari, & celebrari possent, provt in ipsius Pij Prædecessoris literis desuper in forma Breuis die 3. Septembris 1560. expeditis lariùs continetur.

Indultum Card. & Nuncij.

§. 2. Idem Henricus Cardinalis, ac Prosper Episcopus Nuncius in executionem literarum huiusmodi, constito prius de præmissis iuxta Sacrorum Canonum dispositionem, per eorum sententiam latam die 16. Septembris sequentis anni 1561. auctoritate Apostolica, qua fungebantur in hac parte, concesserunt, & indulserunt, vt ex tunc in omnibus, & quibuscunque Ecclesiis, & Monasteriis, etiam Sæcularium omnium Regnorum, & Dominiorum Portugalliæ posset liberè, & licitè recitari officium, & horæ canonicæ, ac Missæ celebrari in honorem dicti gloriosi Gundisalui de Amarante eodem prorsus modo, & forma, quo, & qua recitantur, & celebrantur in honorem aliorum Sanctorum Confessorum.

Ad preces Principis Portugalliæ.

§. 3. Cum autem, sicut pro parte dilectissimi in Christo filij nostri Petri Principis Portugalliæ, & Algarbiorum Regnorum Gubernatoris per dilectum filium nobilem virum modernum Marchionem de las Minas Coronæ Portugalliæ apud Nos, & Sedem Apostolicam Oratorem ordinarium Nobis nuper expositum fuit, crescente in dies populi erga præfatum Beatum Gundisaluum deuotione, tam idem Petrus Princeps, quàm dilectus filius Ioannes Thomas de Roccaberti Magister Generalis dicti Ordinis pro singulari, quem erga memoratum Beatum Gundisaluum gerunt, deuotionis affectu indultum præfatum ad vniuersum Ordinem Sancti Dominici, tam Fratrum, quàm Monialium extendi summoperè desiderent, Nobis propterea idem Petrus Princeps, & Ioannes Thomas Magister Generalis, tam suo, quàm vniuersi Ordinis præfati nomine humiliter supplicari fecerunt, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Ampliatur vt in rub.

§. 4. Nos igitur laudabili dicti Petri Principis pietati fauorabilem assensum paterno affectu præbere cupientes, ac præfatum Ioannem Thomam Magistrum Generalem specialis fauore gratiæ prosequi volentes, & eorum

eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum, qui rem mature perpenderunt, consilio, Indultum recitandi officium, & horas Canonicas, ac celebrandi Missam de dicto Beato Gundisaluo, tanquam de Sancto Confessore non Pontifice, concessum vt præfertur, ad vniuersum Ordinem, tam Fratrum, quam Monialium Sancti Dominici, modo, & forma præmissis, auctoritate Apostolica tenore præsentium extendimus, & ampliamus.

Contrariis derogat. §.5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.5. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in Iudicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. die 10. Iulij. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 10. Iulij 1671. Pontificatus nostri anno secundo.

XLI. Quod Fratres Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum, & Moniales Capuccinæ, cuiuslibet mensis die non impedita Officium S. Claræ recitare valeant.

Edita A. D. 1671. *CLEMENS PAPA X.* *Ad perpetuam rei memoriam.*

Exordium. EX iniuncto Nobis diuinitùs Apostolicæ seruitutis officio pia Christi fidelium, illorum præsertim, qui Altissimi obsequiis sub suaui arctioris Religionis iugo mancipati, bonoque Christi odore de bona conuersatione fragrantes, vberes bonorum operum fructus in Ecclesia Dei adspirante superni fauoris auxilio proferre iugiter satagunt, vota ad augendam in terris cœlestis regni incolarum venerationem tendentia libenter exaudimus, illaque fauoribus, & gratiis prosequimur opportunis.

Supplicatio. §.1. Cum itaque, sicut dilectus filius Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum Nobis nuper exponi fecit, tam Fratres dicti Ordinis, quàm Moniales Capuccinæ nuncupatæ pro singulari eorum erga Sanctam Claram deuotionis affectu Officium de illa singulis mensibus recitare plurimùm desiderent.

Conceditur vt in rubrica. §.2. Nos piis eorum votis fauorabilem assensum hac in re præbere volentes, dictumque Ministrum Generalem à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis, tam Fratribus, quàm Monialibus prædictis, vt officium de eadem Sancta Clara singulis mensibus aliqua die non impedita officio nouem Lectionum, sub titu semiduplici recitare liberè, & licitè possint, & valeant, auctoritate Apostolica tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans. §.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos, & quas spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.5. Volumus autem, vt ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides habeatur in iudicio, & extra illud, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. A. A. die 10. Iulij. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 10. Iulij 1671. Pontificatus Nostri Anno secundo.

XLII. Quod electiones Priorum, Subpriorum, Sacristarum, & Procuratorum à Communitatibus Conuentuum Prouinciarum in Breui expressarum non fiant, sed in Definitoriis Capitulorum Prouincialium, earumdemque electionum abrogationes à Priore Generali approbari debere statuit.

Dilecto filio Matthæo Orlando Priori Generali Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo.

Edita A. D. 1671. *CLEMENS PAPA X.* *Dilecte fili salutem, & Apostolicam benedictionem.*

Motiua. CVm, sicut Nobis nuper exponi fecisti, septem Prouinciæ Vltramontanæ tui Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, nempè Germaniæ inferioris, Aquitaniæ, Prouinciæ Tolosæ, Germaniæ Superioris, Vasconiæ, & Flandro-Belgicæ, vt factionibus, aliisque malis, quæ ex electionibus Priorum per Communitates Conuentuum fieri solitis, in detrimentum obseruantiæ regularis, ac salutis animarum, & religiosæ quietis promanant, occurrerent, easdem electiones abrogauerint, easque in Definitorio earundem Prouinciarum respectiuè transtulerint: Tu verò etiam Subpriorum, ac Sacristarum, & Procuratorum singulorum Conuentuum Prouinciarum huiusmodi electiones abrogari eorumdem Conuentuum quieti, & regulari obseruantiæ conducibile fore existimes, per Constitutiones autem Ordinis præfati à fel. record. Vrbano VIII. & Innocentio X. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris confirmatas pro Prouinciis Reformatis ordinatum reperiatur, vt huiusmodi electiones Priorum, Subpriorum, Sacristarum, & Procuratorum à Communitatibus Conuentuum fiant: Nobis propterea humiliter supplicari fecisti, vt tibi in præmissis opportunè prouidere, & vt infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Conceditur vt in rubr. §.1. Nos igitur votis tuis, ad promouendum regularis obseruantiæ, religiosæque tranquillitatis bonum laudabiliter tendentibus fauorabiliter annuere volentes, Teque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes

sentes, supplicationibus tuo nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Tibi abrogationes electionum Priorum à memoratis septem Prouinciis Vltramontanis factas, vt præfertur, auctoritate nostra Apostolica confirmandi, & approbandi, ac vt in posterum in prædictis septem Prouinciis Priores, Subpriores, Sacristæ, & Procuratores singulorum Conuentuum, non amplius per Communitates ipsorum Conuentuum, sed in Definitoriis Capitulorum prouincialium, & quatenus aliquod ex dictorum officialium muneribus extra tempus eiusmodi Capitulorum vacauerit, in Congregatione annua Definitorij vniuscuiusque Prouinciæ respectiuè eligantur, dicta auctoritate statuendi, & ordinandi plenam, & amplam facultatem eadem auctoritate, tenore præsentium concedimus, & impartimur.

Praeceptum de obseru. §. 2. Statutum autem sic à te faciendum ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuiolabiliter obseruari mandamus.

Contrariorũ derogatio. §. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, ac Prouinciarum, & Conuentuum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P. An. 2. die 31. Iulij Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 31. Iulij 1671. Pontificatus Nostri Anno secundo.

XLIII. Statuit, quod Fratres exteri Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia Reformatorum in Conuentibus S. Francisci ad Ripam Tyberis, & S. Petri in Monte Aureo de Vrbe vltra quindecim dies morari non valeant.

Edita An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Causa Const. CVm fel. record. Alexander VII. & Clemens IX. Romani Pontifices Prædecessores nostri, vt incommodis, quæ Conuentus Sancti Francisci ad Ripam Tyberis, & Sancti Petri in Monte Aureo de Vrbe Fratrum Minorum Ordinis eiusdem Sancti Francisci de Obseruantia Reformatorum nuncupatorum, ex diuturna in eis Fratrum exterorum mansione patiebantur, occurrerent, Guardianis, seu Superioribus eorumdem Conuentuum mandauerint, vt in posterum Fratres exteros dicti Ordinis ad Vrbem prædictam ex deuotione, vel ad negotia pertractanda accessuros, aut tunc in ea forsan degentes, non permitterent in dictis Conuentibus, nec in eorum quolibet respectiuè vltra quindecim dies commorari, sub pœnis tam dictis Guardianis, & cuilibet illorum pro tempore, quàm iisdem Fratribus, si Sacerdotes forent, priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, & officiorum ipso facto, si autem Laici, carcerationis, aliisque ipsorum Alexandri, & Clementis Prædecessorum respectiuè arbitrio infligendis; Procuratori verò Generali eiusdem Ordinis, vt ab iis qui negotia intra dictum tempus absoluere nequirent, scripturas ea concernentes sibi consignari, eademque negotia sedulò pertractari, ac expediri curaret: Et sicut accepimus prænarratæ ordinationes non ea, qua par est, cura seruentur, sed illis fraus fiat, Fratribus exteris prædictis post moram quindecim dierum in dictis Conuentibus respectiuè peractam, ad Conuentus extra Vrbem non sine horum quoque Conuentuum grauamine secedentibus, & paulò post ad eandem Vrbem redeuntibus, quasi eis non esset interdictum in Conuentibus supradictis, seu eorum altero per alios quindecim dies moram trahere.

Statuit vt in rub. §. 1. Hinc est, quod nos eorumdem Conuentuum indemnitati, & leuamento quantum cum Domino possumus, consulere cupientes, ac memoratorum Alexandri, & Clementis prædecessorum vestigiis inhærentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ne de cætero quicumque Fratres exteri dicti Ordinis ad Vrbem prædictam deuotionis, vel negotiorum causa pro tempore accessuri in supradictis S. Francisci, & S. Petri in Monte Aureo Conuentibus, seu eorum altero vltra quindecim dies commorari, nec ipsorum Conuentuum Guardiani, seu Superiores respectiuè nunc, & pro tempore existentes id permittere vllo modo audeant, seu præsumant, sub pœnis quoad Fratres Sacerdotes, seu Clericos, ac Guardianos, seu Superiores prædictos, eorumve quemlibet priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, ac officiorum per eos obtentorum ipso facto incurrendis; quoad Laicos verò, seu Conuersos, carcerationis, aliisque nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio infligendis, tenore præsentium prohibemus, & interdicimus.

Ab exteris quid agendũ declarat. §. 2. Præcipientes sub eisdem pœnis, vt Fratres exteri, qui in eisdem Conuentibus, seu eorum altero moram quindecim dierum spatio traxisse de præsenti reperiuntur, statim atque præsentes literæ ibidem publicatæ fuerint, inde discedant ad proprias Prouincias reuersuri. Quod si negotia habuerint, quæ tam citò nequeant expediri, scripturas illa concernentes consignent dilecto filio eorum Procuratori Generali, qui eadem negotia sedulò pertractari, & quamprimum fieri poterit, expediri curet.

Eludentibus pœnas addit. §. 3. Porrò si quis præsentem prohibitionem eludere tentauerit, ad Conuentus extra Vrbem tantisper secedendo, & in eandem Vrbem regrediendo, quasi sibi in Conuentibus præfatis, seu eorum altero per alios quindecim dies commorari liceat; tam ipse, quàm Guardiani, seu Superiores prædicti, qui eiusmodi clusoriis conatibus non obstiterint, pœnis supradictis omninò subiaceant.

De rerum irritam. §. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inuiolabiliter obseruari.

Clausula sublata. §. 5. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ. §. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Ordinis, & Conuentuum huiusmodi, aliisve quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

D.P. An. 2. die 27. Iulij. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Iulij 1671. Pontificatus nostri Anno secundo.

Quod

XLIV. Quod Clerici Regulares Congregationis Theatinorum Officium de Purificatione Beatæ Virginis Mariæ cum Octaua quotannis recitare valeant.

Edita A. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium. AD Pastorale fastigium, nullo licet meritorum suffragio per ineffabilem Diuinæ Clementiæ abundantiam euecti, pia Christi fidelium, eorum præsertim, qui Altissimi obsequiis sub suaui Religionis iugo mancipati, propriæ, alienæque saluti laudabiliter incumbunt, ad augendam in terris Gloriosissimæ Virginis Deiparæ Mariæ, Patronæ, & Aduocatæ nostræ venerationem tendentia libenter exaudimus, eaque fauoribus, & gratiis prosequimur opportunis.

§ 1. Cum itaque, sicut pro parte dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congregationis Theatinorum Nobis nuper expositum fuit, ipsi Officium de Purificatione eiusdem B.Mariæ Virginis, quam in Patronam elegerunt, cum Octaua recitare posse plurimum desiderent.

Supplicatio. §.2. Nos eorum desiderio hac in re, quantum cum Domino possumus, fauorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, supplicationibus etiam dilecti filij nobilis Viri Petri de Aragonia Ducis Segobricæ, & Cardonæ, Regni Neapolis Proregis, dum Oratoris munere pro Charissimo in Christo filio nostro Carolo Hispaniarum Rege Catholico ad præstandam Nobis eiusdem Caroli Regis nomine obedientiam fungebatur, ac dilectæ in Christo filiæ nobilis mulieris Ducissæ Feriæ eius coniugis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus, & singulis Clericis Regularibus prædictæ Congregationis Theatinorum, vt *Indulget prout in rub.* ipsi Officium de Purificatione memoratæ Virginis Gloriosissimæ Mariæ quotannis die secunda Februarij cum Octaua recitare liberè, & licitè possint, & valeant, auctoritate Apostolica, tenore præsentium concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans. §.3. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & spectabit in futurum plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.5. Volumus autem, vt ipsarum præsentium literarum transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 2. die 20. Aug. Datum Romæ apud S.Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 20. Augusti 1671. Pontificatus Nostri Anno secundo.

XLV. Quomodo sit intelligendum indultum de Officio B. Stanislai Societatis IESV recitando, & Missa in Poloniæ Regno, & Magno Ducatu Lituaniæ celebranda, nimirum in Ecclesiis prædictorum Regni & Magni Ducatus quibuscumque, etiam non Societatis IESV: extra verò dicta loca ad solam eiusdem Societatis Religionem recitari Officium, & Missam celebrari posse declarat.

Indultum, de quo in rubrica, habes supra in Constit. 12. In Apostolico, *huius Pont.*

Edita A.D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Motiua. ALiàs piis, enixisque Charissimi in Christo filij nostri Michaëlis Poloniæ Regis Illustris, ac dilectorum filiorum Præpositi Generalis, & Presbyterorum Societatis IESV, precibus Nobis humiliter porrectis fauorabilem assensum præbere cupientes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E.Cardinalium sacris Ritibus Præpositorum consilio, vt de Beato Stanislao Kostka Polono eiusdem Societatis quotannis die 13. Nouembr. in vniuerso Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lituaniæ, necnon in Ecclesia S. Andreæ in Monte Quirinali huius Almæ Vrbis nostræ, vbi eiusdem Beati Stanislai corpus requiescit, ac aliis omnibus, & singulis Ecclesiis dictæ Societatis IESV, Missa etiam à Sacerdotibus eo die ad Ecclesias huiusmodi confluentibus, & à Religiosis eiusdem Societatis vbicumque terrarum existentibus celebrari, & Officium recitari de Communi Confessorum non Pontificum, iuxta Rubricas Breuiarij, & Missalis Romani liberè, & licitè possent, & valerent, auctoritate Apostolica concessimus, & indulsimus, & aliàs prout in nostris desuper in simili forma Breuis die 16. Augusti 1670. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, continetur.

§.1. Cum autem sicut pro parte Presbyterorum Societatis præfatæ, Nobis nuper expositum fuit, à pluribus existimatum fuerit, Missam, & Officium huiusmodi non potuisse, neque posse celebrari, nisi in Ecclesiis dictæ Societatis, nec extra eas in prædictis Regno Poloniæ, & Magno Ducatu Lituaniæ, attentis verbis dictarum Literarum, per quæ in omnibus, & singulis Ecclesiis dictæ Societatis, Missam etiam à Sacerdotibus eo die ad Ecclesias huiusmodi confluentibus celebrari posse indulgetur: Nobis propterea dilectus filius Procurator Generalis eiusdem Societatis humiliter supplicari fecit, vt ad tollendum omne dubium, de opportunæ declarationis gratia, In præmissis prouidere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis votis hac in re, quantum cum Domino possumus, fauorabiliter annuere volentes, cumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, Literas nostras præfatas, quoad Regnum Poloniæ, & magnum Ducatum Lituaniæ, de omnibus Ecclesiis, & Personis intelligi debere; ita nempe, vt in vniuerso Regno Poloniæ, & magno Ducatu Lituaniæ huiusmodi omnes Sacerdotes, tam Sæculares, quam Regulares cuiuscumque status, gradus, ordinis, ac Clerus vniuersus possint, & valeant eadem die 13. Nouembris Missam, & Officium de eodem Beato Stanislao Kostka in *Constitutionem quomodo intelligendam declarat.*

in eorum propriis Ecclesiis, & Domibus religiosis, aliisque locis sacris celebrare, & respectiuè recitare; in aliis verò locis extendi ad solas Ecclesias Presbyterorum Societatis præfatæ, iuxta facultatem in eisdem literis concessam, dicta auctoritate tenore præsentium declaramus: Salua tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis præfatorum Cardinalium.

Decretum irritans. §.3. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & spectabit in futurum, plenissimè suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio contrariorũ. §.4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.5. Volumus autem, vt ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarij dictæ Societatis, vel Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ, vel Præpositi, aut Vicarij Generalis eiusdem Societatis pro tempore existentis munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud vbique locorum habeatur, quæ haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 30 Sept. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 19. Septembris 1671. Pontificatus Nostri Anno secundo.

XLVI. Prohibet omnibus, & singulis Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci Capuccinorum pro quacumque re obtinenda recursum ad personas extra eundem Ordinem.

De hac materia vide quæ indicaui tibi ad Const. 113. Admonet, *Alexand. VII. vbi ad rem plura videre poteris: & ad Const.* 17. Ecclesiæ, *huius Pont.*

Edita A. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EX iniuncto Nobis cœlitus Apostolicæ seruitutis munere in eam præcipuè curam solicitis studiis incumbimus, vt regularem obseruantiam, religiosamque tranquillitatem inter Religiosos viros, eos præsertim, quos suave Christi iugum sub arctioris vitæ instituto amplexos, cæteris modestiæ, atque humilitatis, & religiositatis exemplo prælucere decet, quantum nobis ex alto conceditur, tueri, atque conseruare satagamus.

Supplicatio. §.1. Supplicationibus itaque dilecti filij moderni Ministri Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, omnibus, & singulis dicti Ordinis Fratribus præsentibus, & futuris, ne de cætero ad obtinendas obedientias, siue permissiones visitandi eorum parentes, seu propinquos, aut loca sacra quæcumque, vel vt ad dignitates, officia, aut munera quælibet eiusdem Ordinis, aut ad studia promoueantur, siue vt ab vno ad alium locum transire, vel in aliquo particulari Conuentu permanere eis liceat, vel vt cum eis dispensetur, ad hoc vt ante peractum septennale studium in Concionatores assumi, munusve Concionatoris exercere, aut vt ante completum in eodem Ordine septennium ad sacrum Presbyteratus ordinem promoueri valeant, siue ad alia similia consequenda, tam pro se, quàm pro aliis Ordinis præfati Fratribus ad quarumcumque personarum extra eundem Ordinem existentium, etiam quavis Ecclesiastica, vel mundana dignitate, præeminentia, & potestate fungentium, aut aliàs specifica, & indiuidua mentione, & expressione dignarum fauores, suffragia, vel intercessiones recurrere, illisve *Prohibet vt in rubr.* vti audeant quovis modo, vel præsumant, sub excommunicationis latæ sententiæ, ac priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, ac graduum, & officiorum quorumcumque per eos obtentorum, perpetuæque inhabilitatis ad illa, & quævis alia in posterum obtinenda pœnis per contrauentores ipso facto absque alia declaratione incurrendis, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuò prohibemus, & interdicimus.

Clausula præseruatiua. §.2. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suasque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inuiolabiliter, & inconcussè obseruari: Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Executorem præsentium deputat. §.3. Quocirca memorato Ministro Generali harum serie committimus, & mandamus, vt ipsas præsentes literas in omnibus, & singulis Ordinis præfati Prouinciis, & Conuentibus quamprimum publicari curet, ne quisquam illarum ignorantiam allegare possit.

Contrariis derogat. §.4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, dicti Ordinis, eiusque Prouinciarum, & Conuentuum quorumlibet, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §.5. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 2. die 2. Octobr. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 2. Octobris 1671. Pontificatus Nostri Anno secundo.

XLVII. Quod Abbas Generalis Congregationis Vallis Vmbrosæ pro tempore existens Mozzettam, & Mantellettam, Pileum, & Biretum Prælatitios etiam in Capellis Pontificiis deferre, & gestare possit.

Simile Indultum concessit alteri Congregationi Alex VII. Const. 102. *& Const.* 174. Decet.

Edita A. D. 1671.

CLEMENS EPISCOPVS
Seruus Seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. DEcet Romanum Pontificem ad ea, per quæ personarum Ecclesiasticarum quarumlibet, præsertim Congregationum Monasticarum, quæ Sanctorum, & Romanorum Pontificum, aliorumque Virorum pietate, &

& doctrina præstantium numero decoratæ existunt, ornamento, diuinique cultus celebritati, & decori peramplius consulitur, libenti animo intendere, ac in his sui Pastoralis officij partes fauorabiliter impartiri, prout locorum, & temporum, ac personarum huiusmodi Dei seruitio dicatarum qualitatibus, & circumstantiis debite pensatis ad deuotionis Christi fidelium augmentum, & propagationem, necnon Altissimi laudem, & gloriam prospicit in Domino salubriter expedire.

Supplicatio

§.1. Exhibita siquidem Nobis nuper pro parte dilecti filij Theodori Baldini moderni Abbatis Generalis Congregationis Vallis Vmbrosæ Ordinis S. Benedicti, petitio continebat, quod cum inter Congregationes Monachorum Italiæ dicti Ordinis Congregatio prædicta duorum Summorum Pontificum, ac plurium Sanctorum numero, & Viris insignibus, pietate, & doctrina præstantibus decorata, ac etiam ex antiquitate, & à Sede Apostolica diuersis fauoribus, & gratiis insignita existat, itavt illius Abbas Generalis Mitra, Baculo, & Annulo Pastoralibus, cæterisque Pontificalibus Insigniis vtatur, & fruatur, ac potiatur, & gaudeat: plurimum tamen decori, & Dignitati Abbatis Generalis primodictæ Congregationis videretur conuenire, ipsum Theodorum, & pro tempore existentes primodictæ Congregationis Abbates Generales à Nobis, & dicta Sede aliqua digniori prærogatiua decorari, & illustrari. Quare pro parte dicti Theodori, & pro eo dilecti filij nostri Leopoldi S.R.E. Cardinalis Medices nuncupati, Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eiusdem Congregationis Vallis Vmbrosæ, eiusque Abbatum generalium pro tempore existentium decori consulere, aliasque in præmissis opportune prouidere, de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur, qui Ecclesiarum quarumlibet & Congregationum decorem, diuinique cultus, & Christi fidelium deuotionis augmentum nostris potissimum temporibus vbique augeri sinceris desideramus affectibus, eundem Theodorum, ac eius Successores pro tempore existentes Abbates Generales prædictos, ac eorum quemlibet à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ac honestis ipsius Theodori votis hac in parte fauorabiliter annuentes, ex voto Congregationis Venerabilium Fratrum nostrorum eiusdem S.R.E. Cardinalium super Ritibus Ecclesiasticis Præpositorum, eidem Theodoro, & pro tempore existentibus Abbatibus Generalibus primodictæ Congregationis, vt de cætero perpetuis futuris temporibus, tam in Romana Curia, quàm extra eam, ac vbique locorum, vbi dictum Theodorum, & pro tempore existentes Abbates Generales prædictos pro tempore residere, & morari contigerit, ac in quibusvis Visitationibus, Capitulis, & Sessionibus, necnon quibusvis actibus, & Processionibus, etiam coram Nobis, & Romanis pro tempore existentibus Pontificibus successoribus nostris, etiam in Capellis Pontificiis Mozzettam, & Mantellettam coloris habitus ipsius Congregationis Vallis Vmbrosæ vnà cum Pileo, & Bireto Prælatitiis induere, gestare, & deferre, illisque vti, frui, & gaudere libere, & licite possit, & valeat, ac possint, & valeant, Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus, & indulgemus, plenamque, & liberam facultatem, & auctoritatem impartimur; decernentes ipsum Theodorum, ac pro tempore existentes Abbates Generales prædictos super delatione, gestatione, & vsu Mozzettæ, Mantellettæ, Pilei, & Bireti prædictorum à quoquam sub quovis prætextu, occasione, vel causa, quantumvis iuridica, & legitima, vel quæsito colore, & ingenio nullatenus impediri posse, neque debere.

Confirmat prov. in rub.

Clausula præseruatiua.

§.3. Præsentes quoque semper, & perpetuò validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros

effectus sortiri, & obtinere, ac eidem Theodoro, & pro tempore existentibus Abbatibus Generalibus in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari debere, nec sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehendi, sed semper ab illis excipi, & quoties illas emanare contigerit, toties præsentes in pristinum, & validissimum statum restitutas, repositas, & plenariè reintegratas, ac de nouo sub quacumque posteriori Data per dictum Theodorum, ac pro tempore existentes Abbates Generales prædictos quandocumque eligenda concessas esse, & fore.

Clausula sublata.

§.4. Sicque, & non aliàs per quoscumque Iudices, ordinarios, & delegatos quavis auctoritate fungentes, & honore fulgentes, ac causarum Curiæ Cameræ Apostolicæ, & Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos, & dictæ Sedis Nuncios iudicari, & definiri debere, ac irritum quoque, & inane quidquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorum derogatio.

§.5. Non obstantibus quibusvis etiam in Synodalibus, & Prouincialibus, ac Generalibus Conciliis editis, & edendis specialibus, vel Generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Congregationis Vallis Vmbrosæ huiusmodi etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Sanctio pœnalis.

§.6. Nulli ergo omninò hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, concessionis, indulti, impartitionis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire, si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursurum.

Dat. An. 2. die 2. Octob.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, Anno Incarnationis Dominicæ 1671. sexto nonas Octobris, Pontificatus nostri Anno secundo.

XLVIII.

Indulgentiam plenariam largitur omnibus Christi fidelibus, qui Missæ de Nomine Beatissimæ Virginis MARIÆ, die 17. Septembris quotannis celebrandæ in Ecclesiis Prouinciarum, & Regnorum Regis Hispaniarum, interfuerint.

Edita A.D. 1672.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

ALiàs emanarunt à Nobis ad supplicationem charissimæ in Christo filiæ nostræ Marianæ Hispaniarum Reginæ Catholicæ Nobis per dilectum filium nobilem virum Petrum de Aragonia Ducem Segorbiæ, & Cardonæ, Regni Neapolis Proregem, qui tunc munere Oratoris ad præstandam Nobis charissimi in Christo filij nostri Caroli earumdem Hispaniarum Regis Catholici obedientiam apud Nos, & Sedem Apostolicam fungebatur, humiliter porrectam, literæ in simili forma Breuis tenoris, qui sequitur, videlicet.

Tenor alterius Breuis refertur.

§.1. Clemens Papa X. Ad perpetuam rei memoriam. Præclara charissimæ in Christo filiæ nostræ Marianæ Hispaniarum Reginæ Catholicæ in Deum pietas, ac eximia, omnique laudum præconio digna erga Gloriosissimam Virginem Deiparam MARIAM deuotio, aliæque Christianæ virtutes singulari erga Nos, & hanc Sanctam Sedem obseruantiæ, & deuotioni coniunctæ, quibus bonorum omnium largitor Altissimus eandem Marianam Reginam multipliciter insigniuit, promerentur, vt piis illius votis ad augendam in terris eiusdem Beatissimæ, atque augustissimæ Virginis Cœli Reginæ venerationem, tendentibus Apostolicæ benignitatis assensum libentissime præbeamus. Cum itaque, sicut dilectus filius nobilis Vir Petrus de Aragonia

Dux Segorbiæ, & Cardonæ, Regni Neapolis Prorex, & charissimi in Christo filij nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici apud Nos, & Sedem Apostolicam Orator ad præstandam Nobis eiusdem Caroli Regis nomine obedientiam missus, pro parte prædictæ Marianæ Reginæ Nobis nuper exponi fecit, eadem Mariana Regina pro singulari sua erga Sanctissimum MARIÆ nomen pietate, cius cultum vbique terrarum in dies propagari, ac proinde Officium de nomine eiusdem Beatissimæ Virginis MARIÆ cum Lectionibus, & Officio in Toletana Diœcesi recitari solitis, quotannis 17. Septembris recitandum, ad vniuersum Clerum, tam Sæcularem, quam Regularem vtriusque sexus per omnes Prouincias, Regna, Status, Regiones, & Dominia vbiuis locorum dicto Carolo Regi subiecta à Nobis extendi summopere desideret: Nos piis ipsius Marianæ Reginæ votis quantum cum Domino possumus fauorabiliter annuere cupientes, supplicationibus eius nomine Nobis per memoratum Petrum Ducem, Proregem, & Oratorem super hoc humiliter porrectis inclinati, petitam extensionem prædicti Officij de nomine Beatissimæ Virginis MARIÆ quotannis die 17. Septembris recitandi vniuerso Clero, tam Sæculari, quàm Regulari vtriusque sexus per omnes Prouincias, Regna, Status, Regiones, & Dominia memorato Carolo Regi subiecta prædicta auctoritate tenore præsentium perpetuò concedimus. Decernentes easdem præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis prædictæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Apostolicis, ac in Vniuersalibus, Prouincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus constitutionibus, & ordinationibus, necnon quatenus opus sit, quibusvis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 26. Ianuarij 1671. Pontificatus nostri Anno primo.

Conceditur indulgentia. §. 2. Nunc autem ad augendam fidelium religionem, & animarum salutem cœlestibus Ecclesiæ thesauris pia charitate intenti, piisque memoratæ Marianæ Reginæ precibus Nobis pro parte prædicti Petri Ducis, & Proregis humiliter porrectis, vberiori paternæ charitatis benignitate annuentes, omnibus, & singulis vtriusque sexus Christi fidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui Missæ solemni in quacumque Ecclesia Prouinciarum, Regnorum, Statuum, Regionum, & Dominiorum prædicto Carolo Regi subiectorum prædictorum dicta die 17. Septembr. quotannis celebrandæ interfuerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Transumptorum fides. §. 3. Cæterùm volumus pariter, vt præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 7 Octobr. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 7. Octobris 1671. Pontificatus nostri Anno secundo.

Reductio Officiorum Notariorum Sacri Palatij Apostolici. XLIX.

De horum Notariorum materia plura videre poteris in repertorio, verbo Notarij.

CLEMENS PAPA X.

Edita A. D. 1671.

Exordium. MOtu proprio, &c. Romanus Pontifex in supremo dignitatis Apostolicæ culmine Diuina disponente clementia constitutus, illud in primis propensis, & indefessis studiis curare, & excogitare debet, vt nimirum suis etiam futuris temporibus, non solùm incommodis publicis, sed etiam litigantium expensis, & defatigationibus, in quantum fieri potest, consulatur, & obuietur, & illa interdum quæ à Prædecessoribus suis temporum, & rerum qualitate id tunc exposcente prouide pro Cameræ nostræ Apostolicæ iurium, redituum, & bonorum recto, & firmo regimine, & nonnullorum Sedis Apostolicæ Officialium indemnitate, & maiori personarum ad Romanam Curiam pro Iustitia consequenda confluentium subleuamine, & commoditate sancita sunt, nouis emergentibus rationibus reuocare, & immutare, aliaque desuper disponere, & ordinare consueuit, prout rerum; & temporum qualitatibus debite pensatis conspicit in Domino salubriter expedire.

Sixtus IV. numerū Auditorum, & Locumtenentium reducit. §. 1. Dudum siquidem fel. rec. Sixtus Papa IV. Prædecessor noster, postquam per quasdam suas literas motu proprio, & ex certa scientia Apostolica auctoritate statuerat, & ordinauerat, quod Sacri Palatij Apostolici Causarum Auditorum, & eorum Locatenentium numerus, qui tunc quatuordenarius erat, ex tunc deinceps duodenarius existeret, quodque si qui supra dictum statutum numerum nominatorum Auditorum, & Locatenentium, tales esse desinerent, & illorum officia in se ipsis extincta penitus essent, & esse censerentur, ill sque aggregari, & vltra dictum duodenarium numerum in Auditorem, vel Locatenentem admitti nemo posset, prout in dictis literis pleniùs continebatur, attendens non minus rectè, quam prudenter, quod si quemadmodum Auditorum, & Locatenentium eorumdem numerus erat prouidè limitatus, ita Notarij Causarum eiusdem Palatij coram eisdem Auditoribus, & Locatenentibus scribentes certo determinato numero eorumdem Auditorum, & Locatenentium numero correspondente includerentur, ipsique Collegium constituerent, & Apostolicæ Sedis Officiales essent, ac in processionibus, & aliis publicis actibus, ad quos alij eiusdem Sedis Officiales conuocari consueuerunt, interessent, eorumque officia perpetua existerent, & ex tot proborum, & peritorum Virorum Collegio, Curia prædicta plurimùm illustraretur, ipsique Notarij quandam honoris, & dignitatis prærogatiuam se assequutos fore gauderent, minoresque in exigendis debitis eorum salariis se litigantibus exhibere valerent, quod eatenus absque eorum detrimento, & quod officia ipsorum magnis eum impensis acquisita temporibus, & breui quodam tempore

tempore peritura erant, facere non poterant, & exinde litigantes ipsi non modicum reportarent expensarum subleuamen, motu suo proprio, ac irrefragabili, & perpetuò valitura Constitutione sanciuit, statuit, & ordinauit, quod de cætero perpetuis futuris temporibus numerus dictorum Notariorum esset quadraginta octo, numero videlicet dictorum Auditorum, & Locatenentium meritò correspondens, qui ad instar aliorum Sedis prædictæ officialium Collegium constituerent, quodque ne illi, qui de Officiis Notariorum eorundem disponere eatenus consueuerant, illorum dispositione fraudarentur, aut ad quos ipsorum Officiorum dispositio pertinere debebat, dubium aliquod insurgere valeret, & in futurum ex singulis quatuor officiis singulorum quatuor Notariorum coram singulis ex duodecim Auditoribus, seu Locatenentibus prædictis pro tempore scribentium, vnum Romani Pontificis, & aliud Vicecancellarij, aliud verò Camerarij S.R.E. & reliquum Auditoris officia appellarentur, & decedentibus aliquibus ex Notariis supradictis illa ex officiis Notariorum sic decedentium, quæ Romani Pontificis per Romanum Pontificem, quæ Vicecancellarij per Vicecancellarium, ac quæ Camerarij per Camerarium, quæ verò Auditorum officia extitissent per Auditores prædictos pro tempore existentes aliis idoneis conferrentur, ac aliàs prout in literis desuper confectis etiam pleniùs continetur.

Eisque correspondentes Notarios assignat.

§.2. Cum autem ad aures nostras non sine graui animi nostri displicentia peruenerit, quod a longæua annorum serie Collegium dictorum Notariorum Palatij Apostolici Auditorum ob defectum, & diminutionem non modicam Causarum, litium, & negotiorum, &c. Temporum iniuriis, & calamitatibus prouenientem etiam ratione onerum eidem Collegio per piæ mem. Paulum Papam V. Prædecessorem nostrum motu simili, præuia quarumcunque nonnullorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutionum officiorum Notariorum huiusmodi scripturas non vacare disponentium reuocatione omnes, & singulas omnium officiorum prædictorum scripturas eatenus factas, & in futurum conficiendas, etiam vnà cum titulo vacauisse, & vacare debuisse declarando, ex voto tamen tunc Rotæ Auditorum impositorum, aliorumque eisdem Notariatuum officiis incumbentium, annuis, vel menstruis præstationibus per aliquot annos decursis, & forsan non solutis, per eosdem solui solitis, in grauissimum dictæ Cameræ, aliorumque interesse habentium præiudicium, & detrimentum, dictique Collegij splendoris etiam damnosum vilipendium satisfacere, & correspondere non valeat, quodque scripturæ vltra continuas litigantium, & Curialium incommoditates, quas ipsi ob diuersas Notariorum prædictorum in variis, & remotis, ac ab inuicem separatis Vrbis partibus sitas mansiones per ipsos Notarios habitaras sæpè numero patiuntur, in dictis Notariorum Domibus conseruatæ quandoque deperdi possint, ac etiam realiter nonnullæ non sine maximo litigantium præiudicio forsan deperditæ fuerint, propterea que in Congregatione super præmissis à rec. mem. Alexandro Papa VII. similiter Prædecessore nostro deputata, quod attentis supradictis narratis numerus Notariorum huiusmodi ad minorem numerum reduceretur, ipsique Notarij sic reducendi in vno, & eodem loco cohabitare, & inibi in Archiuio ad id destinando omnes, & singulas scripturas conseruare tenerentur, saluis in reliquis erectionibus prædictis, licet frustrà, & absque vllo effectu decretum fuerit.

Alexand. VII. Notariorum reductionem decreuit, sed non sortitur effectum.

§.3. Nos igitur, quibus cura, & solicitudo boni publici insidet, dicti Alexandri Prædecessoris vestigiis in hoc inhærendo, non solum prædictis, verùm etiam pro maiori, & publica Curialium, & litigantium vtilitate, ac commoditate, illorumque minori dispendio, necnon aliis rationabilibus de causis in Congregatione nouissime per nos particulariter deputata cum dilectorum filiorum nostrorum Prodatarij, ac Vicecancellarij, & Procamerarij S. Romanæ Ecclesiæ, necnon trium Apostolici Palatij huiusmodi Auditorum ab eadem Rota ad effectum huiusmodi deputatorum interuentu, habita, maturè discussis adductis, motu simili etiam ex voto posterioris Congregationis huiusmodi numerum quadraginta octo officiorum Notariatuum huiusmodi ad quatuor officia vacabilia Notariorum huiusmodi dumtaxat, reliqua quadragintaquatuor officia huiusmodi, & illorum titulos motu pari supprimentes, & annullantes, perpetuò reducimus. Primi videlicet per Vincentium ad nos, & successores nostros Romanos Pontifices, Secundi verò per Carolum ad Vicecancellarium; & Tertij per Iacobum Philippum ad Camerarium S. R. E. necnon quarti officiorum huiusmodi de cætero vacaturorum per Petrum infrascriptos respectiue possessorum collationes ad dictos Auditores pro tempore existentes respectiuè spectare, & pertinere declaramus, ac in dictos quatuor Notarios vnum Collegium constituentes ex voto eiusdem posterioris Congregationis Vincentium Cicellium, Carolum Bonamici, Iacobum Philippum Cæsarini, & Petrum Franciscomium dilectos filios trigintaseptem officia huiusmodi respectiue ad præsens obtinentes, itavt ipsi reliqua vndecim officia huiusmodi per Antonium Cartonium, & Hieronymum Aloysium Rosignanum, ac Æmilium Gottum, etiam dilectos filios respectiue ad præsens possessa, iusto, & competenti, & per posteriorem Congregationem huiusmodi constituendo, & beneuiso pretio, habita tamen ratione qualitatum præsentium temporum, & consimilium officiorum huiusmodi hisce temporibus, & forsan non ita pridem factatum venditionum, & aliorum particularium, cum conditione, & pacto tamen omnia, & singula onera aliàs quadraginta octo Notariis huiusmodi incumbentia supportandi, à dictis Antonio, & Hieronymo, Aloysio, & Æmilio emere; dicti verò Antonius, & Hieronymus, Aloysius, ac Æmilius prædicti dicta vndecim officia sic suppressa vendere respectiuè teneantur, motu simili nominauimus.

Quem exequutioni mandat hic Pont. ad quatuor redacta.

Quique sint declarat, eisque officia suppressa emere iubet.

§.4. Volumus autem, quod Antonio, & Hieronymo, Aloysio, ac Æmilio prædictis, aut aliquo illorum dicta vndecim officia, seu illorum aliqua, vt præfertur suppressa vendere recusantibus, seu recusante, statim facto deposito pretij vt præfertur beneuisi penes Sacrum Montem Pietatis Vrbis, in creditum illorum venditio legitimè facta censeatur eo ipso, & quod de cætero ipsi Antonius, & Hieronymus, Aloysius, ac Æmilius Notarij, tam scribendo, quam in causis dicti Tribunalis se ingerendo, aut immiscendo denominari, aut appellari nullatenus possint prohibemus.

Suppressa vendere recusantibus quid agendum statuit.

§.5. Quinimò ipsi in virtute sanctæ obedientiæ, & sub indignationis nostræ, & aliis arbitrio infligendis pœnis, quatenus ipsi statim facto deposito pretij huiusmodi omnes, & singulos libros, scripturas, & registra, cæteraque singula Notariorum huiusmodi officia concernentia dictis quatuor Notariis, vt præfertur nominatis respectiue consignare debeant, præcipimus, & mandamus.

Ipsosque ad consignationem scripturarum sub certis pœnis compellit.

§.6. Cæterum pro dictorum quatuor Notariorum, dictique illorum Collegij honoris, & dignitatis prærogatiua conseruanda, vt ipsi omnibus, & singulis priuilegiis, facultatibus, indultis, prærogatiuis, concessionibus, gratiis, præeminentiis, & antelationibus, quibus alias dicti quadraginta octo Notarij ante suppressionem, & reductionem prædictas quomodolibet vtebantur, fruebantur, & potiebantur, pari modo, & absque aliqua prorsus differentia frui, potiri, & gaudere possint, & valeant, supportatis tamen oneribus prædictis, motu pari concedimus, & indulgemus.

Priuilegia ad 4 Notariorum fauorem confirmat.

§.7. Præsentes quoque, & desuper conficiendas literas, etiam ex eo, quod singuli nominati prædicti præmissis non consenserint, nec forsan ad ea omnia, & singula vocati, & auditi fuerint, nullo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel alio quovis, etiam quantumvis magno, & inexcogitato, & substantiali defectu, etiam ex eo quod super præmissis solennitates, & quævis alia seruanda, & adimplenda, seruata, & adimpleta non fuerint, aut ex alio quolibet capite à iure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua

Clausula praeseruatiua.

resoltante, seu etiam enotmis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore iuris clanso, seu occasione, vel causa quantumvis iusta, rationabili, & priuilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis prædictorum specialiter, ac indiuiduè exprimenda foret, aut quod de voluntate oostra huiusmodi, vel aliis superius expressis, seu illatis oihil vllibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel cootrouersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduersus illas restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, seu iustitiæ remedium impetrari, seu etiam motu, & potestatis plenitudine similibus concedi, aut sic impetrato, aut concesso, quempiam vti, seu iouare in Iudicio, & extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere.

Clausula sublata.

§.8. Sicque, & non aliàs per quoscumque Indices, etiam S. Romanæ Ecclesiæ Cardinales, sublata, &c. iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel igootanter conògerit attentari, perpetuum silentium super litibus, & controuersiis aliàs per dictos Notarios contra quosvis alios in dicti Sacri Palatij Apostolici Auditorio, aut alio Tribunali coram quovis Iudice præmissorum occasione quomodolibet suscitatis imponendo, motu simili, Apostolica auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus.

Contrariis derogat.

§.9. Non obstantibus præmissis, & aliorum Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Constitutionibus, & indultis, priuilegiis supradictis Collegio, illiusque singularibus personis quomodolibet concessis, necnon piæ mem. Pij Papæ IV. etiam Prædecessoris nostri gratias Cameram prædictam concernentes in eadem Camera registrari debere disponentibus, ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de Iure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, etiam Conciliaribus, desuper in genere, vel in specie editis, etiam Motu proptio, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & quibuscumque eoàm quantumvis efficacissimis clausulis, & decretis etiam irritanobus roboratis, & aliàs in contrarium prædictorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti forent, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris hac vice dumtaxat motu, & potestatis plenitudine similibos derogamus, ac derogatum esse volumus, & declaramus, cæterisque contrariis quibuscumque, cum clausulis opportunis.

Fiat Motu proprio E.

Solam signaturam fidem facere statuit,

Et quod singulorum officiorum huiusmodi concessorum, & literarum tenores, etiam veriores habeantur pro expressis, seu in toto, vel in parte exprimi possint in literis, & de ipsius suppressione, reductione, annullatione, concessione, voluntate, indulto, declaratione, & derogatione, aliisque præmissis vt supra, quæ hic pro sufficienter, & ad partes repetitis habeantur, vt supra in literis, & cum clausula Ad perpetuam rei memoriam latissimè extendendis, & quod præmissorum omnium, & singulorum etiam denominationes, qualitates, nuncupationes, inuocationes, aliorumque necessariorum maior, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis. Volumus autem, quod sola præsentis motus proprij signatura sufficiat, & vbique fidem faciat in iudicio, & extra, regula contraria, D. F. cæterisque contrariis quibuscumque, vt supra non obstanobus, seu si videbitur per Breue nostrum, seu Officium de Curia expediri possint.

Fiat E.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, decimo Kal. Nouemb. Anno secundo. *D.P. An. 2. die 23. Octob.*

Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi 1671. Indictione nona, die verò 31. mensis Maij, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. Domini Clementis Diuina Prouidentia Papæ X. anno eius secundo. Supradicta cedula Motus proprij Sanctissimi affixa, & publicata fuit ad valuas Curiæ, & in acie Campi Floræ, ac aliis locis solitis, & consuetis Vrbis, vt moris est, per me Ioannem Antonium Bertarellum Apost. Curs.

Ioseph Pizzardus Mag. Curs.

Confirmatio, & Renouatio Constitutionum à Summis Pontificibus editarum super solutione Communium, Annatarum, & Quindenniorum, ac Indicatione vnionum, cum reuocatione priuilegiorum, ac Congregationis deputatione. L.

Similem confirmationem, & renouationem Constitutionum Pij, & Sixti V. habes in Constit. 26. Vrbani, Aliàs, *vbi multa circa materiam annotata videre poteris.*

CLEMENS PAPA X. *Edita A. D. 1671.*

Causa Const.

MOtu proprio, &c. Postquam nonnullæ à diuersis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris Cameræ Apostolicæ, & Collegij Venerabilium fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac dilectorum filiorum Cancellariæ Apostolicæ Officialium de Communibus, Annatis, & Quindenniis participantium indemnitati consulere, imò illorum iura manutenere, necnon illorum damnis plerumque ex incuria illorum iurium Exactorum prouenire solitis obuiare cupientibus super solutione communium, Annatarum, & aliorum iurium prædictorum eisdem Cameræ, Collegio, & Officialibus ratione vnionum Monasteriorum, Prioratuum, aliorumqoe Beneficiorum Ecclesiasticorum certis modo, & forma tunc expressis qualificatorum Constitutiones editæ emanauerant.

Paulus IV. Quindennia non soluentes de praeterito absoluit.

§.1. Fel. record. Paulus Papa IV. Prædecessor noster singulas literas piæ mem. Eugenij Papæ IV. eoàm prædecessoris nostri, nonnullas Congregationes Regulares à sententiis, censuris, & pœnis, quibus ob non solutionem mediorum, seu integrorum fructuum primi anni Monasteriorum, & Beneficiorum per ipsum Eugenium prædecessorem huiusmodi, vel Sedem Apostolicam eorum Monasteriis, Prioratibus, Ecclesiis, & Beneficiis, siue locis eatenus vnitorum innodatæ erant per suas literas absoluit, & quascumque obligationes per eas dictæ Cameræ propterea factas, ac medios, seu integros fructus huiusmodi eis liberaliter remisit, & de illis, ac aliis quibuscumque, quæ prædictæ Cameræ eatenus soluere quomodolibet obligatæ erant, generalem quietantiam fecit concernentes, pro eo quod per literas prædictas successoribus suis Romanis Pontificibus, & per consequens Collegio Cardinalium huiusmodi, & Officialibus Romanæ Curiæ causam ab ipsis Romanis Pontificibus habentibus præiudicare non potuisset

Sed quia successoribus Pont. & Officialibus Curia praeiudicare non potuit,

tuiffet, ac rec. mem. Leonis X. & Clem. VII. Rom. Pontificum similiter prædecessorum nostrorum tanquam contra ordinationes, statuta, decreta, & declarationem sanct. mem. Pauli, & Iulij II. pariter prædecessorum nostrorum, ac causa non cognita, & non vocatis, nec auditis, quorum intererat, emanatas, ad viam, & terminos iuris reducens, & reductas esse decernens, Motu simili, &c. omnes, & singulas vniones, annexiones, incorporationes, applicationes, & submissiones de quibusvis Monasteriis, Prioratibus, Præposituris, Præpositatibus, Dignitatibus, Personatibus, Administrationibus, Officiis, & Beneficiis Ecclesiasticis cum cura, & sine cura, sæcularibus, & quorumvis Ordinum, seu Militiarum regularibus, quibuscumque Collegiatis Ecclesiis, seu earum mensis Capitularibus, vel Collegiis, Vniuersitatibus, & vtriusque sexus Congregationibus, etiam sæcularibus, necnon Domibus, Fabricis, Hospitalibus, & aliis piis locis, etiam illis à solutione huiusmodi exemptionem habere præsumentibus, quæ ex eorum perpetuitate non vacant, per quoscumque Pontifices prædecessores suos quocumque tempore etiam ante sanct. mem. Martinum Papam V. etiam prædecessorem suum, & ipsum Paulum IV. prædecessorem huiusmodi sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis perpetuò factas, & de cætero per successores suos Romanos Pontifices similiter perpetuò faciendas sub literis Pauli II. prædecessoris huiusmodi, includi, & comprehendi.

In futurum vale omnes sub Pauli II.

§. 2. Et propterea, tam quascumque Congregationes, quàm quosvis alios, in quorum fauorem vniones, annexiones, incorporationes, applicationes, & submissiones huiusmodi factæ fuerant, etiamsi se super inde in Camera non obligauissent, ad solutionem communium, & minutorum seruitiorum, ac annatarum, & aliorum iurium prædictorum eisdem Cameræ, Collegio, & Officialibus ratione earumdem vnionum, annexionum, incorporationum, applicationum, & submissionum singulis quindecim annis à die, quo illæ suum effectum sortitæ fuissent, aliàs iuxta tenorem literarum Iulij III. Prædecessoris huiusmodi faciendam teneri, & obligatos esse, & ad id, necnon ad se communibus, & minutis seruitiis, ac Annatis, & aliis iuribus prædictis de quindecim annis in quindecim annos realiter, & cum effectu soluendis in forma solita obligandum etiam per sententias, censuras, & pœnas, etiam priuationis, & dissolutionis vnionum, annexionum, incorporationum, applicationum, & submissionum prædictarum in literis Pauli, Iulij II. ac Iulij III. prædecessorum huiusmodi contentas, cogi, & compelli posse, necnon Monasteria, Prioratus, Præposituras, Præpositatus, Dignitates, Personatus, Administrationes, & Officia, & Beneficia vnita huiusmodi onus solutionis Communium, & minutorum seruitiorum, ac Annatarum, & aliorum iurium prædictorum semper habuisse, & habere decreuit, & declarauit, mandans propterea bon. mem. Ioanni Michaeli Sanctæ Mariæ Saraceno, & Virgilio Sancti Simeonis tituli de Spoleto nuncupatis Presbyteris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, tunc in humanis agentibus, vt omnes, & singulas causas coram eis inter Procuratorem Fiscalem dictæ Cameræ, Officiales prædictos ex vna, & quascumque Congregationes, seu alias personas ex altera partibus, super solutione Communium, & minutorum seruitiorum, ac Annatarum, & aliorum iurium prædictorum, vel eorum occasione pro tempore pendentes iuxta eius Constitutionis tenorem terminarent, & deciderent, quodque omnes, & singuli, in quorum fauorem vniones, aliaque prædicta emanassent; infra terminum eis à dictis Ioanne Michaele, & Virginio Cardinalibus præfigendum, omnia, & singula Monasteria, & alia beneficia Ecclesiastica vnita huiusmodi, vnà cum illorum fructuum annuo valore Ioanni Michaëli, & Virginio Cardinalibus prædictis notificasse, & intimasse debuissent, & ad id per sententias, censuras, & pœnas in literis eiusdem Pauli Prædecessoris contentas

Et Iulij III. literis comprehendi.

cogi, & compelli possent, decreuit, statuit, & ordinauit, irritanti decreto desuper apposito, & aliàs prout in dictis literis, sub datum decimo Kalend. Februarij Pontificatus sui anno quarto, pleniùs continetur.

§. 3. Et successiuè sanct. mem. Pius Papa V. etiam prædecessor noster prouidè considerans, quod Annatarum, Communium, & aliorum iurium Cameræ Apostolicæ debitorum exactio in recognitionem vniuersalis dominij introducta esset antiquissimè, & Quindenniorum vsus, & solutio ideò adinuenti fuerant, ne Cameræ prædictæ ex Monasteriorum, aliorumque beneficiorum vnionibus, quæ amplius vacare non sperabantur, detrimentum aliquod inducerent, volens propterea prædictæ Cameræ, & eorumdem Cardinalium Collegio, necnon Cancellariæ Apostolicæ Officialibus de Communibus, Annatis, & Quindenniis participantibus iura præseruare, illorumque indemnitati consulere inuigilans, Motu pari, &c. omnia, & singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum, Ecclesiarumque Capitula, Congregationes, Vniuersitates, Collegia, Hospitalia, ac Pia loca, & quosvis alios, in quorum fauorem, tam sæcularium, quàm quorumvis Ordinum Regularium, & Monasteria, Prioratus, Præposituræ, necnon dignitates, & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica vnita, annexa, & incorporata, seu applicata existerent; & illorum vniones eis factæ reperirentur, quantumcumque exempta, & priuilegiata existerent, etiamsi superinde in Camera Apostolica se non obligassent, dummodo Monasteria, seu Beneficia ipsa possiderent, ad solutionem Communium, Annatarum, & aliorum iurium prædictorum eisdem Cameræ, Collegio, & Officialibus ratione vnionum, annexionum, seu applicationum prædictarum singulis quindecim annis à die, qua illæ suum sortitæ fuissent effectum, faciendam teneri, & obligatos esse, & ad id per sententias, censuras, & pœnas in singulis Pauli II. & aliorum Prædecessorum suorum Summorum Pontificum literis contentas cogi, & compelli posse decreuit, & declarauit, mandans propterea bon. mem. Hieronymo tunc Episcopo Maceratensi Cameræ Apostolicæ Clerico, Annatarumque Iudici tunc existenti, vt pro faciliori indagatione vnionum prædictarum omnia, & singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum Ecclesiarum Capitula, Collegia, necnon tam virorum, quàm mulierum sæculares, & quorumvis Ordinum Regulares Congregationes, seu Collegia, & Pia loca huiusmodi, eorumdemque Prælatos, & Procuratores ad indicandum, & profitendum medio iuramento omnia, & singula Monasteria, Prioratus, Præposituras, Præpositatus, Parochiales Ecclesias, & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica, quæ ipsa Capitula, Congregationes, & alia loca prædicta possiderent, & quo titulo illa possedissent, illorumque annexos valores sub priuationis, & aliis in literis in forma Motus proprij Pij V. prædecessoris huiusmodi contentis sententiis, censuris, & pœnis in Romana Curia, & extra eam moneret, & requireret, prout in literis Pij V. prædictis huiusmodi etiam pleniùs continetur.

Pius V.

§. 4. Et deinde etiam sanct. mem. Sixtus Papa V. etiam prædecessor noster attendens, quod tantumdem detrimenti Cameræ, Collegio, & Officialibus prædictis ex vnionibus, quæ ab Ordinariis locorum, & aliis fiebant, proueniebat, ac propterea æquum esse censuerat, quod in vnionibus per Sedem Apostolicam factis locum obtineret, illud idem, & fortius in vnionibus per ipsos Ordinarios factis, & faciendis obseruaretur: & licèt in Constitutionibus, & literis prædecessorum suorum comprehendi viderentur, tamen, vt cuivis disputandi occasio præcideretur, Motu pari, &c. statuit, & declarauit, quod vniones, annexiones, incorporationes, submissiones de quibuscumque Beneficiis Ecclesiasticis, tam sæcularibus, quàm Regularibus, etiamsi Monasteria Monialium, & Hospitalia fuissent, quæ tamen tempore ipsarum vnio-

Et Sixtus V. solutionem Quindenniorum fieri præcipit.

num cura, conuentu, & hospitalitate caruissent, & quorum singulorum, vel si plura Beneficia vnicis literis comprehensa essent, quorum quodlibet annuum valorem vigintiquatuor ducatorum auri de Camera sec. com. æst. val. ann. num. excessisset, dummodo tamen omnium insimul illum transcenderet, cuicumque Ecclesiæ, Monasterio, Collegio, Domui, Societati, Congregationi, Ordini, Militiæ, Hospitali, Seminario, aut alio loco Pio, tam per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores suos, necnon per Sedis Apostolicæ Legatos, Nuncios, & alios quoscumque subdelegatos, aut aliàs quomodolibet Apostolica auctoritate, per quemcunque loci Ordinarium in qualibet mundi parte catenus factæ, & in futurum faciendæ, etiamsi manualia, & de iure Patronatus Ducum, Marchionum, Baronum, Comitum, & aliorum Nobilium, & Illustrium Beneficia illa fuissent, sub dictorum Prædecessorum Constitutionibus, & Ordinationibus omninò comprehendi, & includi, & ab omnibus comprehensas, & inclusas esse censeri voluit, & ad solutionem Quindenniorum teneri, & obligatos esse, & ad id cogi, & compelli posse declarauit, mandauitque bon. mem. Alexandro Glorierin, Cameræ Apostolicæ Clerico, & Annatarum tunc Iudici, vt pro faciliori indagatione vnionum prædictarum omnia, & singula Cathedralium, etiam Metropolitanarum, & Collegiatarum Ecclesiarum Capitula, & alia loca Pia prædicta moneret, & requireret, vt profiterentur medio iuramento omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similium vnionum quomodolibet possidebant, illorumque annuos valores iuxta prædicti Sixti V. prædecessoris Constitutiones, cum facultate citandi, & inhibendi, & aliis in literis in forma Breuis, sub dat. 14. mensis Maij 1586. similiter pleniùs continetur.

Quod confirmat Vrb. VIII.

§. 5. Postremò fel. r. c. Vrbanus Papa VIII. etiam prædecessor noster, cum sicut acceperat, & sicut ei etiam innotuerat, adessent quamplurimæ vniones, & applicationes à dicto tempore citra factæ, quarum notitia à Camera, & Cancellaria Apostolica desiderabatur, volens propterea, tam Cameræ prædictæ, quam eorumdem Cardinalium Collegio, ac Officialibus de Annatis participantibus consulere: Motu simili quascumque, tam sub plumbo, quàm in forma Breuis, & Motus proprij literas dictorum Pij V. & Sixti V. necnon quorumcunque aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum suorum, super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum iurium, tam ratione prouisionum, seu vnionum perpetuarum quorumcunque Beneficiorum Ecclesiasticorum per Sedem Apostolicam factarum, & faciendarum editas, confirmatas, & innouatas cum omnibus clausulis, decretis, derogationibus, ac censuris, & pœnis in illis contentis, necnon omnia, & singula per quoscumque Iudices, Executores, & Commissarios in præmissis, & circa ea quomodolibet gesta, & executa, & inde legitime secuta quæcumque, quorum tenores, ac si de verbo ad verbum illic inserti essent, pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habens auctoritate Apostolica confirmauit, & approbauit, necnon illis opportunæ, & irrefragabilis firmitatis robur adiecit, omnesque & singulos iuris, & facti, ac alios defectus, si qui forsan interuenissent in eisdem, suppleuit, atque illas, & illa, quatenus opus esset, innouauit, mandans propterea bon. mem. Magistro Hieronymo Raymundo dictæ Cameræ Clerico, cui antea piæ mem. Gregorio Papa XV. etiam prædecessore nostro omnes, & singulæ causæ inter quondam Gasparem Rinaldũ Cancellariæ Apostolicæ Generalem Subcollectorem ex vna, & quascumque Congregationes, Capitula, Collegia, loca Pia, & quasvis alias personas ex altera partibus super solutione Annatarum, communium, & aliorum iurium Quindenniorum commissæ reperiebantur, & aliis in eius locum per dictum Vrbanum, vel eius successores subrogandis Iudicibus, vt pro faciliori indagatione vnionum, annexionum, incorporationum, seu applicationum prædictarum omnia, & singula Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, & alia loca pia prædicta, eorumque Prælatos, & Procuratores ad indicandum, & profitendum medio iuramento omnia, & singula Monasteria, Prioratus, Præposituras, Præpositatus, Parochiales Ecclesias, & alia quæcumque Beneficia Ecclesiastica, etiamsi manualia, & de Iurepatronatus, vt præfertur, fuissent quavis auctoritate Apostolica, seu ordinaria, aut subdelegata eis vnita, & concessa, quæ ipsa Capitula, Collegia, Seminaria, Congregationes, & alia loca pia prædicta vigore vnionum huiusmodi possidebant, illorumque annuos valores sub priuationis, & aliis in literis dictorum Pij, & Sixti prædecessorum huiusmodi contentis sententiis, censuris, & pœnis in Romana Curia, & extra eam monerent, & requirerent, cum potestate dicta Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, Hospitalia, & alia loca pia prædicta, necnon Quindenniorum, & iurium debitores in literis eiusdem Vrbani prædecessoris comprehensos, etiam per edictum publicum, constito summarie de non tuto accessu, tam in dicta Curia, quàm extra eam citandi, monendi, & requirendi, ac eis, & aliis quibusvis, & quoties opus fuisset sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac pecuniariis eorum arbitrio ferendis, statuendis, moderandis, & applicandis, ac etiam priuationis beneficiorum vnitorum, etiam simili edicto inhibendi, ipsosque debitores ad indicandum Beneficia vnita, & soluendum Quindennia decursa, etiamsi ad id in Camera Apostolica non se obligauissent, constito tamen de sortito effectu vnionum, per similes sententias, censuras, & pœnas, etiam per interdicti, tam localis, quàm personalis appositionem, quoties opus fuisset per dictum Hieronymum, & illi subrogandos ferendas, & promulgandas, necnon fructuum, reddituum, & prouentuum Beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ ipsi debitores possidebant, pro quantitate eorum debiti, sequestrationem, & alia opportuna iuris, & facti remedia, etiam cum inuocatione auxilij brachij sæcularis, cogendi, & compellendi, ac in præmissis omnibus, & singulis, etiam summariè, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij, sola facti veritate inspecta, & aliàs more Camerali procedendi, ac eos, qui sententias, censuras, & pœnas prædictas, vt præmittitur, incurrerant, iisdem censuris, & pœnis, præuia satisfactione absoluendi, & liberandi, aliaque faciendi, gerendi, & exercendi, quæ in præmissis necessaria fuissent, seu quomodolibet opportuna, ac aliis in literis Apostolicis eiusdem Vrbani prædecessoris, sub datum Idibus Iunij anni Domini 1624. Pontificatus sui anno primo, etiam pleniùs continetur.

Confirmatio & approbatio, de qua in rubrica.

Congregationes omnes ad huiusmodi solutionem teneri statuit.

§. 6. Cum autem, sicut accepimus, exactiones iurium ratione Quindenniorum huiusmodi decursorum, & eorumdem Cardinalium Collegio debitorum ob Procuratorum dicti Collegij incuriam non sine maximo illius damno, & præiudicio, non solum neglectæ fuerint, imò etiam diuersæ Regularium, & forsan sæcularium personarum Congregationes, &c. sub literis prædictis minimè comprehendi contendant, & propterea, ac forsan aliis friuolis prætextibus, Communia, minuta, seruitia, Annatas, & alia iura Cameræ, & Collegio, ac Officialibus prædictis ratione vnionum eisdem Monasteriis, Prioratibus, & aliis Beneficiis Ecclesiasticis hactenus factarum debita, licet solutio huiusmodi in recognitionem vniuersalis Dominij introducta sit antiquissima, vt præfertur, censuras, & pœnas in singulis literis prædictis contentas damnabiliter incurrendo, in maximum animarum suarum periculum, & Cameræ, ac Collegij, Officialiumque prædictorum detrimentum persoluere recusent: Nos verò prædecessorum nostrorum vestigiis inhærendo, nolentes Cameræ nostræ Apostolicæ, cui diuersa impensarum onera pro Ecclesiæ Romanæ statu conseruando quotidie incumbunt, iura pro posse nostro negligere, quinimò, tam illius, quàm Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, ac dilectorum filiorum Cancellariæ Apostolicæ Officialium de Annatis participantium indemnitatibus de cætero obuiare, necnon illorum commodis, & vtilitatibus consulere, ac illorum iura illæsa, vt tenemur, seruare volentes: Motu simili omnia, & singula priuilegia

priuilegia, immunitates, & exempriones per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores nostros quibusvis Congregationibus, & quibusvis aliis ratione solutionis Communium, Qoindenniorum, aliorumque iurium prædictorum Cameræ, Collegio, & Officialibus prædictis faciendæ hactenus quomodolibet concessa reuocantes, & annullantes, reuocataque, & annullata ex nunc esse, & fore decernentes, quascumque, tam sub plumbo, quàm in forma Breuis, & Motus proprij literas eorumdem Pauli IV. & Pij, ac Sixti V. atque Vrbani VIII. necnon quorumcunque aliorum Romanorm Pontificum prædecessorum nostrorum super solutione Annatarum, Communium, Quindenniorum, ac aliorum iurium, tam ratione prouisionum, seu vnionum perpetuarum quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum per dictam Sedem factarum, & in posterum faciendarum editas, coofirmatas, & ionouatas, cum omnibus clausulis, Decretis, derogationibus, ac censuris, & pœnis in illis inflictis, comminatis, & contentis, necnon omnia, & singula per quoscumque Iudices, Executores, & Commissarios in præmissis, & circa ea quomodolibet gesta, & executa, & inde legitime secuta quæcumque, quorum tenores, ac si de verbo ad verbum hic inserti essent, pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamos, & confirmamus, necnon illis perpetuæ, & irrefragabilis firmitatis robur adiicimus, omnesque, & singulos iuris, & facti, & quosvis alios defectus, si qui de uper forsan quomodolibet interuenerint in eisdem, supplemus, atque illas, & illa, quatenus opus sit, innouamus, ac omnes, & singulas vniones de quibusvis Monasteriis, & aliis Beneficiis Ecclesiasticis, sæcularibus, & quorumvis Ordinum Regularibus, quibuscumque Ecclesiis, etiam Parochialibus, & vtriusque sexus Congregationibus, tam sæcularibus, quam Regularibus, & aliis Piis locis, nullis penitus exclusis, quæ ex eorum perpetuitate non vacant, per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & ante ipsum Martinum prædecessorem, & Nos sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis perpetuò factas, & de cætero, tam per Nos, quàm successores nostros similiter perpetuò faciendas sub literis Pauli prædecessoris huiusmodi comprehendi, & includi.

Confirmatio & approbatio, de qua in rubrica.

§. 7. Ideóque quascumque Congregationes, & quosvis alios, in quorum fauorem vniones huiusmodi factæ fuerint, etiamsi se superinde in Cameta non obligauerint, ad solutionem Communium & minutorum seruitiorum, & Annatarum, aliorumque iurium prædictorum eisdem Cameræ, Collegio, & Officialibus ratione earundem vnionum, vt præfertur, faciendam teneri, & ad idem, necnon de Communibus, & aliis iuribus prædictis soluendis obligandum, etiam per sententias, censuras, & pœnas, etiam priuationis, & dissolutionis vnioonm huiusmodi cogi, & compelli posse, omnia, & singula in contrarium disposita tanquam nulla, & irrita reuocantes, nulliosque valoris, & momenti esse, & fore declarantes, Motu simili, &c. statuimus, & decernimus, & insuper ne de cætero in dubium reuocari contiogat vtcumque per quæcunque loca pia, tam sæcularia, quàm quorumvis Ordioum regularia, Quiodennia, & alia iura ratione pensionum perpetuarum hactenus per quoscunque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos in fauorem dictorum locorum piorum, seu illorum fabricam super quorumcunque Beneficiorm Ecclesiasticorum qoomodolibet qualificatorum fructibus, iuribus, obuentionibus, & emolomentis vniuersis, ac etiam Canonicatuum, & præbendarum distributionibus quotidianis reseruatarum, & imposterum per Nos, & successores nostms reseruandarum, & locis piis assignatarum, & assignandarum, summam tamen vigintiquatuot ducatorum auri de Camera excedentium, Cameræ Apostolicæ, & Collegio, & Officialibus prædictis persoluere debeant, & teneantur Motu pari, &c.

Congregationes omnes ad huiusmodi solutionem teneri statuit.

§. 8. Ad quodlibet dubium è medio tollendum, & pro maiori dilucidatione, litiumque remotiori occasione quascunque Congregationes, Parochialia, cæteraque prædicta loca pia, in quorum fauorem similes pensiones perpetuò, vt præfertur, reseruatæ fuerint, & in posterum reseruari contigerit, etiamsi se perinde in Camera non obligauerint, ad solutionem Quindenniorum, aliorumque iurium ratione pensionum perpetuarum huiusmodi, licet à quibuscunque oneribus ordinariis, & extraordinariis impositis, & in futurum imponendis liberarum, immunium, & exemptarum, eisdem Cameræ, Collegio, & Officialibus faciendam teneri, & obligata existere, & ad idem per supradictas pœnas, etiam priuationis, cassationis, extinctionis, & annullationis similium pensionum cogi, & compelli posse declaramus.

Et compelli posse declarat.

§. 9. Necnon in securiorem, & faciliorem omnium, & singulorum prædictorum executionem, Dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Annatarum Iudici, vt pro faciliori indagatione vnionum prædictarum omnia, & singula quarumlibet Ecclesiarum Capitula, Congregationes, Collegia, aliaque loca prædicta moneat, vt profiteantur medio iuramento omnia, & singula Beneficia Ecclesiastica, quæ vigore similium voionum, & pensiones perpetuas huiusmodi quomodolibet possident, ac percipiunt, illorumque annuos valores iuxta prædictorum Prædecessorum nostrorum Constituiones cum facultate citandi, & inhibendi, & alia Cameræ, Collegio, & Officialibus prædictis proficua, & necessaria faciendi, mandamus, vt pro faciliori iodagatione vnionum huiusmodi omnia, & singula Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, & alia loca pia prædicta, eorumque Superiores ad indicaodum, & profitendum medio iuramento omnia, & singula Monasteria, & quæcumque alia beneficia Ecclesiastica quomodolibet eis vnita, & concessa, & pensiones perpetuas illis reseruatas, & assignatas, quæ, & quas ipsa Capitula, Collegia Seminaria, Congregationes, & alia loca pia prædicta vigore vnionum huiusmodi possident, & percipiunt respectiue, illorumque, & illarum valores annuos sub priuationis, & aliis in supradictis literis contentis sententiis, censuris, & pœnis in dicta Curia, & extra eam moneat, & requirat, cum potestate dicta Capitula, & Collegia, Congregationes, Seminaria, ac Parochialia, & alia loca pia, necnon Quindenniorum, & iurium debitores etiam per Edictum publicum, constito summariè de non tuto accessu, tam in dicta Curia, quàm extra eam, citandi, monendi, & requirendi, ac eis, & quibusvis aliis, & quoties opus fuerit sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac pecuniariis eius arbitrio ferendis, statuendis, moderandis, & applicandis, ac etiam priuationis Beneficiorum vnitorum, & extinctionis, & annullationis pensionum reseruatarum huiusmodi, etiam simili edicto inhibendi, ipsosque debitores ad indicandum beneficia vnita, ac pensiones reseruatas huiusmodi, & soluendum quindennia decursa, etiamsi in Camera prædicta non se obligauerint, constito tamen de sortito effectu vnionum, & pensionum huiusmodi reseruationum per similes sententias, censuras, & pœnas, etiam per interdicti, tam localis, quàm personalis appositionem, quoties opus fuerit per dictum Iudicem, & illi subrogandos ferendas, & promulgandas, necnon fructuum, redditnum, & prouentuum beneficiorum Ecclesiasticorum, & pensionum huiusmodi, quæ ipsi debitores possident, & percipiunt pro quantitate eorum debiti, sequestrationem, & alia opportuoa iuris, & facti remedia, etiam cum inuocatione auxilij Brachij Sæcularis cogendi, & compellendi, ac in præmissis omnibus, & singulis, etiam summariè, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij, sola facti veritate inspecta, & aliàs more Camerali procedendi, ac eos, qui sentenoias, censuras, & pœnas prædictas, vt præfertur, incurrent, iisdem censuris, & pœnis, præuia satisfactione, absoluendi, & liberandi, aliaque faciendi, gerendi, & exercendi, quæ in præmissis fuerint quomodolibet opportuna.

Executorem deputat.

§. 10. Necnon vt dilecti filij nostri moderni, & pro tempore existentes S.R.E. Cardinales, qui illius hono-

Congregationem pro Quindenniorum exactione instituit.

tabilia membra, & de negotiis in Consistoriis nostris tractari solitis, apprime informati existunt, quosque in partem Apostolicæ solicitudinis euocauit Altissimus, statim illorum iuxta Cardinalatus sublimitatem decentius tenere, & expensarum onera, quæ eos ingiter de necessitate subire opportet, facilius perferre valeant, particularem Congregationem, in qua præ cæteris dilecti filij nostri Petrus tit. Sancti Marci Otthobonus, & Carolus tit. Sanctæ Priscæ Pius, ac Carolus tit. S. Eusebij Gualterius, necnon Gaspar tit. Sanctæ Pudentianæ de Carpineo, atque Angelus Sancti Angeli in foro Piscium Diaconus Celsus respectiuè nuncupati, etiam S. R. E. Cardinales, & pro tempore existentes Sacri Collegij Camerarij, illorumque immediati successores, ac Annatatum Iudex Cameræ Apostolicæ Clericus, necnon etiam dicti Collegij Secretarius pro tempore existentes dictam Congregationem constituentes, aliique per Nos, & successores nostros in locum illorum subrogandi interesse possint, & valeant, pro actione Quindenniorum omnium, & singulorum beneficiorum, vt præfertur vnitorum, & in libris Cameræ prædictæ taxatorum, & pensionum perpetuarum reseruatarum huiusmodi per quascunque Congregationes, & alia loca pia huiusmodi debitorum facienda motu simili, &c. constituimus, & deputamus.

Eique priuilegia elargitur.

§. 11. Necnon eidem Congregationi omnia, & singula priuilegia, indulta, & facultates hactenus Annatarum Iudici Apostolica auctoritate concessa, etiam cum auctoritate, & potestate, prævia tamen auocatione cuiuslibet causæ, seu causarum coram quocumque Iudice super præmissis vertentis, seu vertentium, dictas, & alias solutiones Annatarum, Communium, Quindenniorum, & aliorum iurium prædictorum concernentes introductas, & imposterum introducendas causas, iuxta literarum prædictarum formam, & dispositionem, etiam cum facultate requirendi votum Sacræ Rotæ Auditorij, in causis tamen eidem Congregationi beneuisis dumtaxat, causas, etiamsi super iuribus competentibus Collegio vna, vel plures latæ fuerint sententia dicto Collegio non audito, audiendi, decidendi, cognoscendi, fineque debito terminandi, necnon quascumque Congregationes, aliaque loca pia huiusmodi, in quorum fauorem Monasteria, & alia beneficia vnita, ac pensiones perpetuæ huiusmodi reseruatæ fuerint ad instantiam dictæ Congregationis ad librorum computorum exhibitionem, appellatione, recursu & reclamatione penitus remotis compellendi facultatem motu pari, &c. cócedimus, & communicamus, etiam cum potestate dicta Capitula, Collegia, Congregationes, Seminaria, Societates, Hospitalia, & alia loca prædicta, necnon eorumdem quindenniorum, & iurium debitores in præsentibus nostris literis comprehensus etiam per Edictum publicum, constito summariè de non tuto accessu, tam in dicta Curia, quàm extra eam citandi, monendi, & requirendi ab eis, & aliis quibusuis, & quoties opus fuerit sub censuris, & pœnis Ecclesiasticis, ac pecuniariis eorum arbitrio ferendis, statuendis, moderandis, & applicandis, ac etiam priuationis beneficiorum vnitorum, cassationis pensionum prædictarum etiam simili edicto inhibendi, ipsusque debitores ad indicandum beneficia vnita, & pensiones assignatas huiusmodi, & soluendum quindennia decursa, etiamsi ad id in Camera Apostolica non se obligauerint, constito tamen de sortito effectu vnionum, per similes sententias, censuras, & pœnas, etiam per interdicti, tam localis, quàm personalis appositionem per eos, & in eorum loco subrogandos quoties opus fuerit ferendas, & promulgandas, necnon fructuum, redditum, & prouentuum beneficiorum Ecclesiasticorum, quæ ipsi debitores possidebunt, pro quantitate eorum debiti sequestrationem, & alia opportuna iuris, & facti remedia, etiam cum inuocatione auxilij Brachij sæcularis cogendi, & compellendi, ac in præmissis omnibus, & singulis, etiam summariè, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij, sola facti veritate inspecta, & aliàs more Camerali procedendi, & eos qui sententias, censuras, & pœnas, vt præfertur incurrerint, ab eisdem censuris, & pœnis, prævia satisfactione, absoluendi, & liberandi, aliaque faciendi, gerendi, & exercendi, quæ in præmissis necessaria fuerint, seu quomodolibet opportuna.

Clausulas præseruatiuas apponit.

§. 12. Præsentes quoque, & desuper conficiendas literas, etiam ex eo, quod Superiores Congregationum, & Monasteriorum, & cæteri quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo vnquam tempore de subreptionis, obreptionis, nullitatis, aut inualiditatis vitio, seu intentionis nostræ, aut quovis alio defectu, etiam quantumvis magno, & inexcogitato, ac substantiali, siue etiam ex eo, quod in præmissis, seu eorum aliquo solemnitates, & quævis alia reseruanda, & adimplenda, seruata, & adimpleta non fuerint, aut ex quocumque alio capite à iure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore, prætextu, ratione, vel causa, etiam in corpore iuris clausa, seu occasione, vel causa, etiam quantumvis iusta, rationabili, & priuilegiata, etiam tali quæ ad effectum validitatis præmissorum necessariò exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra huiusmodi, & aliis superius expressis relatis in literis vllibi appareret, seu aliter probari posset, notari, impugnari, inualidari, retractari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, vel aduersus illos restitutionis in integrum, aperitionis oris, reductionis ad viam, & terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari, seu quomodolibet concesso, aut imperrato vti, seu se iuuare in iudicio, vel extra posse, neque ipsas præsentes sub quibusvis similium, vel dissimilium gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus pro tempore quomodolibet faciendis cóprehendi, sed semper ab illis exceptas & perpetuò validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & pro tempore quomodolibet spectabit, inuiolabiliter obseruari.

Non aliter iudicari posse decernit.

§. 13. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Iudices, ac eiusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Nuncios, & alios quavis auctoritate, & potestate fungentes in quavis causa, & instantia, sublata eis, & eorum cuilibet in quocumque iudicio, & in quavis instantia aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, irritumque, &c. Motu pari, &c. decernimus.

Contrariis derogat.

§. 14. Non obstantibus præmissis, ac quatenus opus sit, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de iure quæsito non tollendo, necnon etiam in Synodalibus Conciliis editis, & edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon etiam quatenus opus sit, Congregationum, & Monasteriorum, & quorumvis aliorum locorum piorum statutis, etiam iuramento, &c. roboratis, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, &c. sub quibuscumque tenoribus & formis etiam Motu simili, &c. & de Apostolicæ potestatis plenitudine, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisve efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis innouatis. Quibus omnibus, &c. etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expressè Motu pari derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque, cum clausulis opportunis.

Papæ subscriptio.

Fiat Motu proprio E.

§. 15. Et quod dictarum literarum, & inde secutorum quorumcunque tenores, etiam veriores, ac Dat. earumdem, necnon lites, & causæ, si quæ sint, statum, & merita, nomina

nominaque & cognomina Iudicum, & Colligantium singulorum Monasteriorum, & Congregationum, & aliorum locorum piorum vnitorum huiusmodi denominationes, & qualitates habeantur pro expressis, seu in toto, vel in parte exprimi possint, & de perpetuis confirmatione, approbatione, roboris adiectione, defectuum suppletione, innouatione, statuto, decreto, mandato, declaratione, deputatione, constitutione, concessione, communicatione, derogatione, & aliis praemissis, vt supra latissimè extendendis, & quod praemissorum omnium, & singulorum, etiam denominationum, nuncupationum, inuocationum, aliorumque necessariorum maior, & verior specificatio, & expressio fieri possit in literis in forma gratiosa, cum clausula perpetuò, & ad perpetuam rei memoriam, etiam per officium Contradictarum, aut aliàs per Cancellariam, aut de Curia vt vocant, seu per S. viam secretam, absque aliquo alio signo, seu contrasigno expediendis, & relaxandis, seu si videbitur sola praesentis Motus proprij Signatura sufficiat, & vbique fidem faciat in iudicio, & extra illud, regula quacunque contraria non obstante.

Praesentibus robur addit.

Transumptorum fides.

§. 16. Volumus autem, vt praesentium transumptis manu Datarij nostri subscriptis, & etiam impressis fides adhibeatur.

Fiat E.

D. P. An. 2. die 16 Octob.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Maiorem, septimo Kalendas Nouembris anno secundo.

Publicatio.

Anno a Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo septuagesimo primo, die verò 21. mensis Nouembris, Indictione nona, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini Nostri D. Clementis Diuina Prouidentia Papae X. anno eius secundo, supradicta Confirmatio, & Renouatio Constitutionum affixa, & publicata fuit ad valuas Basilicae Principis Apostolorum, Cancellariae Apostolicae, ac in acie Campi Florae, ac in aliis locis solitis, & consuetis Vrbis per me Carolum Franceschinum Apostol. Cursorem.

Ioan. Antonius Bertarellus pro Mag. Curs.

L I. Quod de caetero omnes, & singuli Definitores perpetui Prouinciarum Fratrum Minorum Conuentualium Sancti Francisci post finitum lecturae, praedicationis, vel Magisterij Nouitiorum, aut Inquisitoratus tempus Exprouincialium praeminentiis fruantur, ac si Prouincialatus munere functi fuissent: & alia circa praecedentiam inter eos declarat.

Vide ad praesentem materiam Constit. 89. Inscrutabili, *ab Alexandro VII. editam.*

Edita An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

EX iniuncto Nobis diuinitus pastoralis solicitudinis munere singulorum merita aequa lance perpendentes, illorum, qui in Ecclesiae, & Religionis obsequium operam, studiumque suum laudabiliter conferunt, honorificentiae libenter consulimus, sicut rationi consentaneum esse arbitramur in Domino.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Ludouicus Magnus à Cantu Procurator Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci Conuentualium nuncupatorum, quod in eodem Ordine reperiuntur Definitores perpetui, qui Patres Prouinciae vocari solent in quinque species distincti, nempè aliqui propter gestum in propria, vel aliena Prouincia Prouincialatus officium, alij quia Lecturam duodecim annorum spatio in regentiis, inter quas sunt quae primae Classis vocantur, & Collegiis, vel Vniuersitatibus Studij generalis exercuerint, alij ex eo, quod verbum Dei eodem temporis spatio in pulpitis, seu Ecclesiis per decreta dicti Ordinis praescriptis praedicauerint, alij quia cum in sacra Theologia Magistri essent, per annos duodecim Magistri Nouitiorum munere functi sunt, & reliqui ex decreto fel. recordationis Alexandri Papae VII. praedecessoris nostri, qui pariter Magisterij in sacra Theologia gradu decorati per duodecim annorum decursum Inquisitores haereticae prauitatis fuerint, seu partim Lecturam, vt supra, & partim Inquisitionis officium exercuerint. Inter praefatos autem Definitores perpetuos, siue Patres Prouinciae ea est differentia, quod qui propter gestum Prouincialatum tales sunt, tametsi iuuenes, caeteros Definitores perpetuos, seu Patres Prouinciae huiusmodi antea longè institutos praecedant: Hac verò differentia à dilectis pariter filiis Ministro Generali, ac Definitoribus Generalibus perpetuis, & Assistentibus dicti Ordinis mature considerata, simulque perpensis laboribus eorum, qui legunt, praedicant, Nouitiorum institutioni praesunt, & Tribunali Officij Inquisitionis haereticae prauitatis inseruiunt, qui plerumque non proueh̄untur ad Prouincialatum, ad quem vtplurimum promouentur eorum discipuli, aut alij meritis, & qualitate inferiores, qui subinde eos praecedunt non sine eorum verecundia, & aliorum admiratione, ipsi Minister Generalis, ac Definitores Generales, & Assistentes, re cum dilecto filio nostro Giberto S.R.E. Cardinale Borromaeo nuncupato Ordinis praefati apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectore communicata, illoque assentiente censuerunt rem omnem ex nostra, & huius Sanctae Sedis prouidentia ad aequalitatem fore redigendam, ne Fratres eiusdem Ordinis ad studiosos labores reddantur segniores, sed ad illos potius in Ecclesiae obsequium, & dicti Ordinis decorem alacriter suscipiendos, atque peragendos animentur. Quare dictus Ludouicus Procurator Generalis eorumdem Ministri Generalis, ac Definitorum Generalium, & Assistentium nomine Nobis humiliter supplicari fecit, vt in praemissis opportune prouidere, & vt infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Indulget vt in rubrica.

§. 2. Nos igitur ipsos Ministrum Generalem, ac Definitores Generales, & assistentes, necnon Ludouicum Procuratorem Generalem specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & poenis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, vt de caetero omnes, & singuli Definitores perpetui Prouinciarum dicti Ordinis modo, & forma praefatis post finitum lecturae, seu praedicationis, vel Magisterij Nouitiorum, aut Inquisitoratus tempus per Constitutionem eiusdem Ordinis, seu praefatum Alexandri Praedecessoris decretum respectiue praescriptum, ab existente pro tempore Ministro Generali Ordinis huiusmodi per patentes eius literas, caeteroqui canonice hactenus instituti, & in futurum instituendi illico Exprouincialium praeminentiis, praerogatiuis, & praecedentiis fruantur, potiantur, & gaudeant in omnibus, & per omnia, ac sine vlla prorsus differentia, perindè, ac si Prouincialatus munere functi fuissent, atque ita inter eos, & Exprouinciales praefatos seruetur aequalitas, & quoad Ordinem praecedentiae sola prioritas, siue antianitas Definitoriatus, & Paternitatis Prouinciae attendatur, auctoritate Apostolica tenore praesentium concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans.

§. 3. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respectiuè inuiolabiliter obseruari.

§. 4. Sicque

Nec aliter iudicari posse decernit. §. 4. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio. §. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Prouinciarum huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibos, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides. §. 6. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuios Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. An. 2. die 1. Decem. Datum Romæ apod S. Mariam Maiorem, sub Annolo Piscatoris, die 1. Decembris 1671. Pontificatus Nostri Anno secundo.

LII. Exemptio nonnullorum familiarium suorum à spolio.

Simile priuilegium inter alia concessit Dapiferis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium Clemens IX. Constit 5. & hic idem Pont. Const. 4. Nos volentes.

Edita A. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Exordium. ROmanus Pontifex gratiarum Dispensator, suos, & Apostolicæ Sedis deuotos, & fideles, præsertim illos, qui ei, & Sedi præfatæ grata familiaritatis obsequia iugiter impenduot, specialis beneuolentiæ fauoribus complecti solet, prout personarum qualitatibus debitè pensatis, censet rationi, & æquitati esse consentaneum.

Motiua. §. 1. Hinc est, quod Nos quorundam familiarium nostrorum, quorum nomina infra sunt expressa, indemnitati quantum cum Domino possumus consulere, illosque specialibus fauoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ad matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam præter, & vltra qualcumque alias similes, vel dissimiles generales, vel speciales gratias, facultates, exemptiones, indulta, & priuilegia eisdem familiaribus infra nominatis hactenus à Nobis, vel Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris concessas, & concessa, & imposterum etiam à Nobis, & Successoribus nostris Romanis pariter Pontificibus concedendas, & concedenda, quas omnes, & singulas, ac omnia, & singula perinde ac si illarum, & illorum omnium tenores præsentibus expressi, ac de verbo ad verbum inserti forent, in suo robore, & firmitate remanere & esse, nec per illas, aut illa eisdem præsentibus, vel per præsentes illis in aliquo præiudicari, vel eas, seu ea inuicem confundi, seu impediri, sed etiam cumulatiuè procedendo, vnam, seu vnum per aliam, seu aliud coadiuuari, & suppleri posse, & debere decernimus, & declaramus, eisdem familiaribus nostris infra nominatis, & eorum cuilibet, quod eorum, & cuiuslibet eorum hæredes, donatarij, legatarij, & successores, tam ex testamento, seu alia dispositione, quàm ab intestato ratione sanguinis eis, & cuilibet eorum succedentes, siue alij ab eis, & eorum quolibet, eorumque, & cuiuslibet eorum hæredibus, donatariis, legatariis, & successoribus huiusmodi causam quomodolibet habentes quicumque per Camerarium nostrum pro tempore existentem, Thesaurarium generalem, aut Commissarium, vel spoliorum, iuriumque Cameræ Apostolicæ debitorum Collectores, & Subcollectores, siue alios quoscumque Officiales, & Ministros ipsius Cameræ, seu quoscumque alios, tam ratione quorumcunque beneficiorum Ecclesiasticorum quomodolibet nuncupatorum, & qualitercunque qualificatorum, etiam personalem residentiam requirentium, per eos hactenus obtentorum, & in posterum obtinendorum, cuiuscumque valoris, & annui redditus, etiam maximi, excessiui, & inexcogitabilis existant, quàm etiam ratione quarumcunque pensionum annuarum super qoibusvis fructibus, redditibus, & prouentibus Ecclesiasticis Apostolica auctoritate eis hactenus reseruatarum, seu in eos simili auctoritate translatarum, ac de cætero, eademque auctoritate eis reseruandarum, aut in eos transferendarum, ad qoamcunque summam, etiam maximam, & inexcogitabilem ascendant, nullo vnquam tempore super rebus, & bonis per eos, & quemlibet eorum respectiuè pro tempore relictis, etiam ab intestato, & sine vlla, vel cum minus valida bonorum suorum dispositione ipsi, & eorum quilibet respectiuè vbiuis locorum, in qualibet Mundi parte, tam continua, quam interpolata illorum inibi mansione, ac etiam extra loca debitæ residentiæ, ac etiam iter agendo ab humanis decedant, molestari, perturbari, aut inquietari nullatenus possint, nec debeant, itavt de omnibus, & quibuscunque rebus, & bonis suis, ac per eos, & eorum quemlibet acquisitis, & acquirendis, tam ex præfatis iam obtentis, & obtinendis beneficiis, quam etiam ex præfatis eis iam reseruatis, seu reseruandis, ac in eos translatis, & transferendis pensionibus, vt præfertur, tam inter viuos, quàm causa mortis, & in vltima voluntate, ac in fauorem quorumcunque (non tamen personarum à iure prohibitarum, & incapacium) disponere, seu illa etiam ab intestato transmittere liberè, & licitè valeant, tenore præsentium concedimus, & indulgemus. *Dispositionẽ bonorum suis familiaribus liberam concedit.*

Inhibet Iudicibus contra prædicta quid minimum attentare. §. 2. Districtiùs inhibentes eisdem Camerario, Thesaurario, Commissario, aliisque Sedis, & Cameræ præfatarum Officialibus, & Ministris, seu aliis quibuscunque, ne in bonis, & rebus per eos, & eorum quemlibet respectiuè pro tempore relictis, beneficiorum, vel pensionum huiusmodi occasione, vel prætextu manus iniicere, aut aliquam illorum descriptionem, seu inuentarium, aut depositum, vel sequestrum, seu quid simile facere, vel attentare quoquo modo audeant, vel præsumant.

Decretum irritans. §. 3. Ac decernentes præsentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, illisque, & eorom cuilibet, ac hæredibus, & successoribus eorum, aliisque præfatis in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari: & sic per quoscunque Iudices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, necnon præfatos Camerarium, Thesaurarium, Commissarium, præsidentes Clericos, & alios quoscumque Cameræ, & Sedis præfatarum Ministros, & Officiales, ac qoosvis alios, etiam Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sedis præfatæ Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio. §. 4. Non obstaotibus præmissis, ac quatenus opus sit, Regula nostra de non tollendo iure quæsito, necnon

non fel. recordationis Pij PP. IV. Prædecessoris nostri de gratiis qualecumque interesse Cameræ præfatæ concernentibus in eadem Camera præsentandis,& registrari faciendis,itave præsentes inibi præsentari, & registrari nullo vnquam tempore necesse sit, & aliis etiam nostris, ac quibusvis Apostolicis, ac in vniuersalibus, prouincialibusque, & synodalibus Conciliis editis generalibus,vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus,dictæque Cameræ,etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis eidem Cameræ, illiusque Officialibus, & Ministris, ac quibusvis aliis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliisque efficacioribus,& efficacissimis, & insolitis clausulis, ac decretis, etiam Motu, scientia,deliberatione,& potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, ac ex causa, & titulo onerosis, in genere, vel in specie, ac alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis,confirmatis, ac pluries innouatis, & approbatis. Quibus omnibus,& singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, & expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes,mentio,seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium, & singulorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transsumptorum fides.

§. 5. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis eadem prorsùs fides adhibeatur in iudicio, & extrà illud,quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ,vel ostensæ.

Nomina familiarium.

§. 6. Nomina autem familiarium nostrorum sunt, quæ sequuntur, videlicet: Venerabiles fratres Alexander Crescentius Patriarcha Alexandrinus, cubiculi nostri: Bernardinus Roccius Archiepiscopus Damascenus, Palatij nostri Apostolici respectiuè Præfecti: Stephanus de Augustinis Archiepiscopus Heracleæ Eleemosynarius secretus noster, & Ioseph Eusanius Episcopus Helenepolitanus Sacrarij nostri Præfectus,ac dilecti filij Magistri Ioannes Gualterius Slusius Leodiensis Secretarius Breuium nostrorum Secretorum, & Prosper Bottinius Lucanus Auditor,in vtraque Signatura nostra Referendarij, Prælati domestici nostri, necnon Iosephus Vallemanius Pincerna,Franciscus Polinus, Nicolaus Gentilis Camerinensis Architriclinus,Carolus Balduccius Tusculanus Vestiarius, Ascanius Paganellus, Venantius Benignius, Octauianus Cambius Camerinensis, Antonius Simon Baglionus Pisaurensis notarum arcanarum Secretarius, Floridus Saluatorius Ciuitatis Castelli Medicus secretus, Dominicus Panti Pisaurensis, Pomponius Caualhus Rauennatensis,Ioannes Angelus ab Altaemps Romanus, Marius Thaddæus Ilcinensis, Marius Spinula Ianuensis, literarum nostratum in forma Breuis ad Principes Secretarius,Nicolaus Piccolomineus Senensis Secretarius libellorum supplicum Nobis porrectorum, Octauius Falconerius Florentinus, Petrus de Ioanne Syracusanus, Nicolaus Antonius Fili ab Altamura, Hugo Hubertus de Seruient Gratianopolitanus,& Gulielmus Baro de Furstenbergh Coloniensis, Cubicularij secreti nostri, ac Sanctes de Pilastris Subdatarius noster, Riccardus Crucianus Camerinensis Caudatarius, Antonius Maria Martorellus Tusculanus Crucifer, Iosephus Barbarius Camerinensis,& Ferdinandus Consaluius Auximanus, Cappellani secreti nostri, Franciscus Ceriolus Magister Domus nostræ, Bruno Bellozzius Asculanus, Petrus Baios Turnacensis, Euangelista Cæsaris Romanus, Simon de Amicis Camerinensis, Sebastianus Mirolius Ciuitatis Castellanæ, & Bartholomæus de Leone Cordubensis respectiuè Ciuitatum, vel Diœcesis Clerici, seu Presbyteri, vel Laici cubiculi nostri Auditores.

D. P. An. 2. die 21. Dec.

Datum Romæ apud S.Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 21. Decembris 1671. Pontificatus nostri anno secundo.

LIII.

Concessio Indulgentiarum Visitantibus Ecclesias Ordinis Sancti Augustini in diebus,quibus festiuitates SS. Augustini, Monicæ,Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanoua celebrantur.

Consimilem Indulgentiam Ecclesias Ordinis Sancti Benedicti visitantibus concessit hic idem Pont. Constit. 54. Commissæ.

Edita A. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Vniuersis Christifidelibus præsentes literas inspecturis, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Prooemium.

VNigeniti Dei Filij Redemptoris, & Domini Nostri IESV-CHRISTI, qui è sinu Patris descendit in terram, & caducam humanæ carnis fragilitatem ineffabili clementia induens, vt genus humanum de laqueo seruitutis eriperet, & ad primæuam diuinæ Imaginis, atque similitudinis nobilitatem reformaret, saluberrimorum præceptorum, vitæque magisterio Nos instruxit, vices nullo licet meritorum nostrorum suffragio, gerentes in terris, gloriosos cœlestis Regni Inculas, illos præsertim qui tanquam splendidissimæ lucernæ super candelabrum in domo Domini positæ, diuinorum eloquiorum arcana reserarunt, & Ecclesiam vniuersam salutaris doctrinæ fluentis irrigarunt, fructuumque è charitatis radice surgentium copia locupletarunt, sincera deuotione prosequimur, & fidelium erga illos pietatem spiritualium gratiarum, quarum dispensatio Nobis à Domino credita est,muneribus fouere atque incitare studemus,sicut ad ipsorum fidelium ædificationem, Ecclesiæque vtilitatem salubriter expedire in Domino arbitramur.

Causa Concessionis.

§. 1. Itaque eximia, omnisque humanæ laudis præconium longè supergressa S. Augustini Episcopi, & Confessoris, Ecclesiæ Doctoris præcellentissimi, qui spiritu Dei plenus hæresum,errorumque tenebras, tanquam fulgentissimum Christianæ eruditionis iubar profundissimis, simulque Sole clarioribus scriptis profligauit, & hominum corda eo, quo ipse ardentissimè flagrabat, charitatis igne succendit, decora grato, deuotoque mentis affectu recolentes, Sanctæque Monicæ eius genitricis, cuius piis lachrymis, & apud Deum gemitibus tanti,tamque sublimis Doctoris conuersionem debemus, ac Sanctorum Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanoua Archiepiscopi Valentini, qui religiosam vitam in Ordine Eremitarum eiusdem Sancti Augustini professi, vitæ sanctitate, & miraculis, quæ Diuina bonitas eorum intercessione operari dignata est, eximiè claruerunt, aliorumque Sanctorum dicti Ordinis professorum præclara merita, pia meditatione considerantes, necnon Venerabilis Fratris Iosephi Eusanij Episcopi Helenopolitani, Sacrarij nostri Apostolici Præfecti, qui in minoribus constitutus professionem regularem in Ordine prædicto emisit, supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis benignè inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia,& Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi,omnibus,& singulis vtriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & Confessis,ac sacra Communione refectis,qui aliquam ex Ecclesiis,tam Fratrum etiam Excalceatorum, quàm Monialium dicti Ordinis hactenus erectis,& in futurum quandocunque erigendis, ac vbicumque locorum existentibus in eo-

rumdem

iumdem Sancti Augustini, & Monicæ, ac Nicolai Tolentinatis, & Thomæ de Villanoua festis diebus, necnoo die 13. Nouemb. qua omniom Sanctorum Ordinis prædicti commemoratio ibidem fieri solet, à primis vesperis vsque ad occasum solis dierum huiusmodi annis singulis deuotè visitauerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum exstirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex præfatis id egerior, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibos perpetuis foturis temporibus valituris.

Transumptis fidem addit. §. 2. Volumus autem, vt earundem præsentium literarum transomptis, seu exemplis, etiam impressis, mano alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem fides io iudicio, & extra illud vbique locorum habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 2. die 18. Dec. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annullo Piscatoris, die 18. Decembris 1671. Pootificatus nostri anno secundo.

LIV. Indulgentias elargitur illis, qui in Ecclesias Ordinis Sancti Benedicti in diebus festis eiusdem, ac SS. Scholasticæ, Placidi, & Mauri, ac in die, quo commemoratio omnium Sanctorum Ordinis prædicti celebratur, visitabunt.

Ad materiam vide Constitut. 53. Vnigeniti, *huius Pontificis.*

Edita A. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Vniuersis Christifidelibus præsentes literas inspecturis, salutem, & Apostolicam benedictionem.

Proœmium. COmmissæ Nobis à Domino nostro IESV Christo dispensatioois ratio exigit, vt cœlestium munerum thesauros ad augendam in terris Sanctorum in cœlis regnantium, qui tradita sibi taleota non defoderunt in terram, sed vberi bonorum operum fructu multiplicarunt, veneratiooem, fouendamque, & incitandam erga illos fidelium deuotionem, fideli prudentia, quantum Nobis ex alto conceditur, erogare studeamus.

Motiuum. §. 1. Itaque præclara Sancti Benedicti Abbatis, qui despectis omnibus, quæ mundus amat, & colit, cœlestis gratiæ benedictione repletus, sanctæ conuersationis studiis, miraculisque eximie clatuit, & Monachorum Regulam scripsit discretione præcipuam, sermone luculentam, sub qua numerosa Religiosorum Monachorum, Sanctimonialiumque agmina Deo hodieque strenuè militant; Sanctæ quoque Scholasticæ eius Sororis, quæ speciosis virginitatis, pietatis, aliarumque virtutom monilibus exornata in amplexum Sponsi Cœlestis euolauit; ac Sanctorum Placidi, qui primus Monachorum Ordinis eiusdem Sancti Benedicti Martyrij gloria decorari meruit; & Mauri Abbatis Monastici Instituti in Galliis Propagatoris eximij; aliorumque innumerorum Sanctorum Ordinis præfati Professorum in Ecclesiam Dei merita pio, deuotoque animi affectu recolentes: necnon dilecti filij Ildephonsi de Mier Monachi expressè professi, & Procuratoris Generalis Congregationis Hispaniæ dicti Ordiois, in sacra Theologia Magistri, Supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnibus, & singulis vtriusque sexus Christifidelibus verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quorumcunque Mooasteriorum, tam Monachorum, quàm Monialium Regulam Sancti Benedicti profitentium, hactenus erectis, & in posterum quandocumque erigendis, ac vbicumque locorum existentibus, io eorumdem Sanctorum Benedicti, & Scholasticæ, ac Placidi, & Mauri Festis diebus, necnon die decimatertia Nouembris, qua omnium Sanctorum Ordinis prædicti commemoratio ibidem fieri solet, à primis vesperis vsqoe ad occasum solis dierum huiusmodi annis singulis deuotè visitauerint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum exstirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die ex præfatis id egerint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris. *Concedit vt in rubrica.*

Transumptorum fides. §. 2. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, mano alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica coostitutæ munitis eadem prorsùs fides vbique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 2. die 19. Dec. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem, sub Annullo Piscatoris, die 19. Decembris 1671. Pontificatus nostri anno secundo.

LV. Declarat Electiones duas Monachorum Cisterciensium Congregationis Hispaniæ in Abbatem, non posse sibi immediatè succedere.

Cisterciensium Ordinis pro reformatione Constitutionem edidit Alexander VII. 171. In suprema, *vbi aliqua ad materiam reperies.*

Edita An. D. 1671.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium. EX debito pastoralis officij, quo Catholicæ Ecclesiæ regimini diuina dispositione præsidemus, ad ea peculiares vigilantiæ nostræ curas libenter conuertimus, quæ prospero Christifidelium sub suaui mooastici instituti iugo vota sua reddere Deo laudabiliter studentium gubernio, quietique religiosæ conducibilia fore in Domino arbitramur.

Petitio. §. 1. Expooi siquidem Nobis nuper fecit dilectus filius Dionysius Mantilla Procurator generalis Congregationis Sancti Bernardi Hispaniæ Monachorum Ordinis Cisterciensis, quod cum in vltimo Capitulo generali dictæ Congregationis die 6. Maij proximi, & sequenti celebrato, tam nostræ die 14. Februarij itidem proximè præteriti, quàm fel. recordationis Clementis PP. IX. prædecessoris nostri in simili forma Breuis literæ de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, & dilectorum filiorum Romanæ Curiæ Prælatorum super reformatione dicti Ordinis deputatorum die 14. Octobris 1669. respectiuè ad restituendam, tuendamque in eadem Congregatione religiosæ tranquillitatis serenitatem emanatæ, cum omni reuerentia acceptatæ, & vnanimi consensu executioni demandatæ fuerint, dilecti pariter filij Generalis Reformator, & Diffinitores dictæ Congregationis in eodem Capitulo congregati Nobis sopplicandum esse censuerunt, vt earumdem literarum obseruantiam nonnullis salubribus statutis munire, atque stabilire vellemus. Quare dictus Dionysius Procurator Generalis Reformatoris, & Diffinitorum prædictorum nomine Nobis humiliter supplicari fecit, vt io præmissis opportunè prouidere, & vt infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 2. Nos igitur eorumdem Generalis Reformatoris, ac Diffinitorum, & Dionysij Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus fauorabiliter annuere volentes, & eorum singulares per-

sonas

sonas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium tantum consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati.

Auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus, vt de cætero eorum Monachorum dictæ Congregationis, qui triennio immediatè præcedenti fuerint Abbates aliquorum Monasteriorum ipsius Congregationis, fieri non possint reelectiones in Abbates Monasteriorum aliorum eiusdem Congregationis, itavt Monachus, qui in fine triennij proximè antecedētis functus fuerit munere dignitatis Abbatialis, non possit triennio immediatè sequenti eligi in Abbatem, neque in Monasterio in quo fuerit Abbas in fine triennij proximè præcedentia, neque in alio Monasterio Congregationis prædictæ. Nolumus enim duas electiones eiusdem Monachi in Abbatem sibi immediate succedere, vnam scilicet triennio proximè antecedenti in vno Monasterio, alteram verò triennio proximè subsequenti in eodem Monasterio, vel in alio. Ab hac tamen lege excipimus Abbatiam Monasterij Palaaiolensia, cuius Abbas est Generalis Reformator, & eligi debet, tam ex Abbatibus, quàm ex aliis Monachis habilibua totius Congregationis prædictæ.

Declarat vt in rubr.

Excipit Abbatiam Palaziolensem

Cæterùm qui triennio antecedenti fuerit Generalis Reformator, & Abbas Palaziolensis, non possit eligi in Abbatem alicuius Monasterij eiusdem Congregationis triennio immediatè sequenti.

§. 3. Porrò Abbates à Monachia Conuentualibus Monasteriorum dictæ Congregationis ampliùs non eligantur, sed Abbatum huiusmodi electio in Diffinitorio celebretur hac forma, videlicet, vt post electionem Diffinitorum, Visitatorum, Suppletorum, Secretarij Capituli, & Promotoris Congregationis prædictæ eligantur canonicè sex Electores, qui eo ipso, quod assument officium Electoris, non habeant vocem passiuam in vlla electione Abbatum celebranda in eodem triennio. Hi autem sex Electores cum Generali Reformatore, & sex Diffinitoribus canonicè eligant Abbates pro quibuslibet Monasteriis Congregationis prædictæ, itavt qui in electione Abbatis cuiuslibet Monasterij ex tredecim prædictis vocalibus, videlicet Generali Reformatore, sex Diffinitoribus, & dictis sex Electoribus maiorem partem suffragiorum habuerit, sit electus Abbas illius Monasterij, cuius Abbatiæ celebratur electio.

Abbates à quibus eligendi sunt.

Prædicti autem Generalis Reformator, sex Diffinitores, & sex Electores debeant eligere Abbates, tam pro Monasterio Matritensi S. Annæ, ac Collegij Salmanticensis, & Complutensis, quam pro cæteris Monasteriis totius Congregationis prædictæ. Et similiter omnes prædicti debeant eligere Procuratores generales Curiæ Romanæ, Matriti, Vallisoleti, & Corunæ.

§. 4. Ex dictis verò sex Electoribus tres debeant esse oriundi ex Terris sitis citra montes, provt de Diffinitoribus decreuit memoratus Clemens prædecessor: Et sicut ex eadem Domo Matrice non possunt eligi duo Diffinitores, ita nec duo Electores filij eiusdem Domus Matricis eligi possint.

Electores qui esse debeant.

§. 5. Quod si morte, promotione, renunciatione, aut priuatione aliqua Abbatia vacauerit, Monachi illius Monasterij, cuius Abbas obierit, aut renunciauerit, vel priuatus fuerit, duorum dierum naturalium spatio, qui numerari debeant à defuncti morte, renunciatione à Generali Reformatore admissa, atque Conuentui iuridicè notificata, aut priuatione per diffinitiuam sententiam confirmata, & intimata, cum suo Præsidente, vel Præposito in suo Capitulo congregati, ad electionem Abbatis eiusdem Monasterij procedant, & ex Monachis eiusdem Monasterij, siue fuerint ex Domibus, quæ vulgò nuncupantur Matrices, siue ex aliis Monasteriis dictæ Congregationis, qui habiles sint, conditionesque requisitas iuxta leges eiusdem Congregationis habeant, sibi libere Abbatem eligant. Priorque aut Conuentui Præsidens electionem factam canonicè confirmet. Si autem Monachus aliquis peregrè profectus sit, qui suffragium, & vocem actiuam habeat, vel longè à Monasterio degat pro fundi Monasterij eiusdem administratione, qui spatio prædictorum duorum dierum naturalium non possit interesse electioni, ad ipsam electionem vocari non debeat. Sed statim electio fiat intra spatium duorum dierum naturalium ab illis Monachia Conuentualibus, qui intra prædictum spatium in Monasterio fuerint præsentes. Si verò intra prædicti temporis spatium Abbas electus non fuerit à Monachis Conuentualibus Monasterij, ad Generalem Reformatorem prouisio Abbatis eiusdem Monasterij deuoluatur.

Monachi quando eligere possint Abbatem.

§. 6. Cæterum si quis Monachorum Congregationis prædictæ, contra præsentium literarum dispositionem quidquam facere, vel attentare præsumpserit, pœnam priuationis vocis actiuæ, & passiuæ eo ipso absque alia declaratione se nouerit incursurum.

Obseruationem præsentium mādat.

Volumus autem, & dicta auctoritate præcipimus, vt in proximè futuro Capitulo generali memoratæ Congregationis, omnes Capitulares antequam ad aliquam electionem procedant, iurent super Sancta Dei Euangelia obseruare omnia, & singula per præsentes literas statuta, & ordinata. Ipsæque præsentes literæ inter Diffinitiones iuratas collocentur, & in singulis Capitulis generalibus in posterum quandocumque celebrandis omnes Capitulares iureiurando se ad illarum obseruantiam adstringant antequam ad vllam electionem procedant, vt moris est iurare Diffinitiones quæ in Congregatione prædicta nuncupantur iuratæ.

§. 7. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia inuiolabiliter, & inconcussè obseruari, & adimpleri.

Decretum irritans.

§. 8. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E. prædictæ Cardinales, & de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Nec aliter iudicari posse decernit.

§. 9. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit, Congregationis, eiusque Monasteriorum, seu Collegiorum, & ordinis prædictorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§. 10. Demùm volumus pariter, vt ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem vbique fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 24. Decembris 1671. Pontificatus nostri anno secundo.

D. P. An. 2. die 24. Dec.

Bbb Consit

LVI. Confirmatio Indulgentiarum Confratribus, & Consororibus Confraternitatis B. M. Virginis de Monte Carmelo à Paulo concessarum.

Edita A.D. 1672.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Causa const. CVm, sicut accepimus, aliàs fel. record. Paulus Papa V. Prædecessor noster Confraternitati Sanctissimi Scapularis nuncupatæ sub inuocatione Beatæ Mariæ Virginis de Monte Carmelo, eiusque Confratribus, & Consororibus verè pœnitentibus, & confessis ac sacra communione refectis, qui Ecclesiam, seu Capellam, vel Oratorium, in qua, seu quo Confraternitas huiusmodi canonicè instituta fuisset, in festo principali Commemorationis eiusdem Beatæ Mariæ Virginis die decimasexta mensis Iulij, aut iuxta ritum nonnullorum locorum, die Dominica immediatè sequenti celebrari solito deuotè visitassent, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effudissent, Plenariam, ac eisdem Confratribus, & Consororibus etiam verè pœnitentibus, & confessis, ac sacra Communione refectis, qui processioni in vna Dominica cuiuslibet mensis per dictam Confraternitatem, de licentia Ordinariorum locorum fieri solitæ deuotè interfuissent, & vt supra orauissent, Plenariam similiter omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem, necnon alias pœnitentiarum relaxationes eisdem Confratribus, & Consororibus certa pietatis, & charitatis opera peragentibus, misericorditer in Domino perpetuò concesserit, prout in literis Apostolicis dicti Pauli Prædecessoris desuper expeditis plenius dicitur contineri.

Confirmat vt in rubr. §.1. Nos, vt Confraternitas huiusmodi maiora in dies suscipiat incrementa, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, supplicationibus quoque dilecti filij Matthæi Orlandi Ordinis eiusdem B. Mariæ Virginis de Monte Carmelo Prioris Generalis Nobis humiliter super hoc porrectis inclinati, omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac pœnitentiarum relaxationes per dictum Paulum Prædecessorem dictæ Confraternitati, eiusque Confratribus, & Consororibus, vt præfertur, concessas animabus Christi fidelium, quæ Deo charitate coniunctæ ab hac luce migrauerint, per modum suffragij, seruata in reliquis eiusdem Pauli Prædecessoris literarum desuper emanatarum forma, & dispositione, applicari posse, auctoritate Apostolica tenore præsentium misericorditer in Domino, etiam perpetuò concedimus, & indulgemus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

Transumptorum fides. §.2. Volumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat.P.A.2. die 2.Ianu. Datum Romæ apud S.Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 2.Ianuarij 1672. Pontificatus nostri anno secundo.

LVII. Confirmat Decretum Sacræ Congregationis negotiis Episcoporum, & Regularium præpositæ nimirum non licere Parochis occasione associationis cadauerum ingredi Regularium Ecclesias, sed teneri dimittere cadauera ad ianuam Ecclesiarum. Cætera verò munia in huiusmodi ministeriis per Regulares esse expedienda.

Consimilem Constitutionem habes suprà in Alexand. VII. Aliàs pro 96.

Edita A.D. 1672.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Causa const. NVper pro parte dilecti filij Procuratoris Generalis Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod eadem Congregatio die 16. Decembris 1661. super controuersiis, quæ inter Parochos Ciuitatis Placentinæ, & Monachos Monasterij S.Sixti Congregationis Cassinensis Ordinis S. Benedicti occasione funerum erant exortæ, inter alia decreuerat, seruanda esse decreta, & declarationes aliàs factas, scilicet Parochis in associatione, seu occasione associationis cadauerum non licere ingredi Ecclesiam Monachorum prædictorum, sed teneri dimittere eadem cadauera ad ianuam Ecclesiarum, ibique solum posse benedicere, & dare vltimum vale, officia verò & munia, quæ in huiusmodi ministeriis adhiberi solent, ab ipsis Monachis peragi debere, non autem à Parochis, atque ita in præmissis omnibus deinceps fieri, & executioni mandari præceperat.

§.2. Et in eadem expositione subiuncto, quòd eædem rationes militarent ad fauorem dicti Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia, ideoque supplicato, vt Congregatio præfata resolutionem, siue decisionem huiusmodi extenderet ad associationem per Parochos fieri solitam cadauerum defunctorum, quæ in Ecclesiis fratrum huius Ordinis sepeliuntur, idque ad tollendas controuersias, quæ in aliquibus Parochiis ea occasione inter Parochos, & Fratres Ordinis huiusmodi nascuntur, non sine scandalo, ac fraternæ, & christianæ charitatis detrimento: emanauit ab eadem Congregatione Cardinalium Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita censuit Oratoribus daodam esse infrascriptam declarationem aliàs editam, nempe Parochis in associatione, siue occasione associationis Cadauerum non licere ingredi Ecclesias Regularium, sed teneri dimittere eadem cadauera ad ianuam Ecclesiarum, ibique solum posse benedicere, & dare vltimum vale: Officia verò, & alia munia, quæ in huiusmodi ministeriis adhiberi solent, ab ipsis Regularibus peragi debere, non autem à Parochis, atque ita in præmissis omninò deinceps fieri, & exequi præsentium vigore mandat, & præcipit, contrariis quibuscumque non obstantibus. Romæ 27. Nouembris 1671. F.M. Cardin. Brancaccius.

Loco † sigilli.

§.3. Cum autem, sicut præfatus Procurator Generalis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum huiusmodi pro firmiori illius subsistentia, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desideret; Nos specialem ipsi Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodo

quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censeures: Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati. Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, salua tamen semper in præmissis auctoritate præfatæ Congregationis Cardinalium.

Approbatio, de qua in rubr.

Decretum irritans.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectiuè inuiolabiliter obseruari; sicque in præmissis per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorū derogatio.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 2. die 18. Ianu.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Ianuarij 1672. Pontificatus nostri anno secundo.

LVIII. Approbat decreta Sacræ Congregationis consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ, scilicet Parochos cuiuscumque Diœcesis maiorem petere non posse eleemosynam ab hæredibus eorum, qui sepeliri volunt in Ecclesiis Regularium, quàm si in eorum Ecclesia parochiali sepeliri peterent: & functiones funeralium super cadauera defunctorum, in Ecclesiis Regularium sepelienda ad ipsos Regulares, non ad Parochos spectare.

Ne iam dicta otiosè repetam, vide quæ annotantur ad materiam in Vrbano VIII. Const. 23. Aliàs fel. *Tom. 4.*

Edita A. D. 1672.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Motiua.

ALiàs pro parte tunc existentis Commissarij Curiæ Fratrum Ordinis Minorum S. Francisci de Obseruantia nuncupatorum Congregationi tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ supplicato, vt prohiberetur Parochis, & Clericis Terræ de Leuerano Brundusinæ Diœcesis, omnibusque aliis Parochis, & Presbyteris, ne auderent accipere maiorem eleemosynam pro defunctis, qui sepelirentur in Ecclesiis dictorum fratrum, quàm accipiebant pro iis, qui in ipsorum Parochorum, & Presbyterorum sæcularium Ecclesiis sepeliebantur: Emanauit die 7. Decembris 1640. ab eadem Congregatione Decretum tenoris sequentis, videlicet.

Decretum Sacr. Congr.

§. 1. Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad tollendas indebitas exactiones, quæ vt proponitur, in tumulandis Defunctorum corporibus fieri solent, censuit iniungendum, prout præsentis Decreti tenore iniungit Archiepiscopo Brundusino, cæterisque locorum Ordinariis, ne permittant, vt Parochi, aliique de Clero sæculari maiorem posthac eleemosynam sibi attribui faciant ab hæredibus defunctorum, qui in Ecclesiis Regularium prædictorum sepulturam sibi elegerint, quàm percipere possent si in Parochiali, seu alia ipsius Cleri sæcularis Ecclesia sepeliri voluissent, contrariis quibuscumque non obstantibus, &c. Die 7. Decemb. 1640. Et subindè cum tunc existentes Fratres Prouinciæ Dalmatiæ dicti Ordinis Congregationis præfatæ exposuissent, functiones funerales defunctorum, quorum cadauera in eorum Ecclesiis sepulturæ mandarentur, ad eos, non autem ad Parochos spectare. Congregatio præfata die 31. Augusti 1657. aliud decretum edidit tenoris, qui sequitur, videlicet.

Aliud decretum.

§. 2. Sacra Congregatio Eminentissimorum S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, attentis narratis, iuxta aliàs resoluta censuit, functiones funeralium super cadauera defunctorum, quæ in Ecclesiis Regularium contingit sepeliri, postquam ad easdem Ecclesias peruenerint ad ipsos Regulares, non ad Parochos pertinere, ac proindè ita in Oratorum Ecclesiis circa præmissa seruandum esse, prout seruari mandat, & præcipit; contrariis non obstantibus quibuscumque, die 31. Augusti 1657.

§. 3. Cum autem sicut pro parte dilecti filij Francisci Mariæ a Castro S. Petri de Bononia Procuratoris Generalis Ordinis præfati nobis nuper expositum fuit, ipse Decreta huiusmodi pro firmiori illorum subsistentia Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summoperè desideret: Nos specialem ipsi Francisco Mariæ Procuratori Generali gratiam facere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes. Supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decreta præinserta auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque, salua tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium, inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus.

Confirmat hoc Pont.

§. 4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissimè suffragari, & ab eis respectiuè inuiolabiliter obseruari: sicque in præmissis per quoscumque iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorū derogatio.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 18. Ianuarij 1672. Pontificatus nostri anno secundo.

Dat. P. A. 2. die 18. Ianu.

Subdit Ministro Generali Minorum de Obseruantia Conuentum S. Bonauenturæ Lugdunensem, ab eiusdem obedientia se subtrahere tentantem. LIX.

De his Fratribus plura annotata in Repertorio inuenies, in verbo Fratres.

Edita A. D. 1672.

CLEMENS PAPA X.
Ad futuram rei memoriam.

Causa Constitutionis.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Maria Rhini à Polito Minister Generalis Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum, quod cum ante triennium tunc existentes Fratres Conuentus Sancti Bonauenturæ Ciuitatis Lugdunensis Prouinciæ eiusdem Sancti Bonauenturæ dicti Ordinis, vt malè ordinatæ eorum

vitæ reformationem euitarent, se, dictumque Conuentum iurisdictioni Ministri Generalis Ordinis Minorum eiusdem Sancti Francisci Conuentualium nuncupatorum sobiicere tentarent, Congregatio tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, ad quam super eiusmodi nouitate recursus habitus fuerat, decreuit eundem Conuentum sub iurisdictione Ministri Generalis dicti Ordinis Minorum de Obseruantia, sicut antea, remanere debere, idque executioni mandatum fuit, nec quidquam noui vltrà tentatum, præterquã quod cum dictus Franciscus Maria Minister Generalis ad visitandas, & reformandas Galliæ Prouincias dicti Ordinis iussu nostro profectus fuisset, Fratres Conuentus præfati, & cum illis vnà eorum Guardianus, intercessione Venerabilis Fratris Archiepiscopi Lugdunensis literas commendatitias à Charissimo in Christo filio nostro Ludouico Francorum Rege Christianissimo obtinuerunt ad hoc, vt eis licentia assumendi statum Sæcularem, cum eorum Conuentus, seu Ecclesiæ in Collegiatam Ecclesiam erectione ab hac Sancta Sede impetraretur.

§.1. Verùm his ad notitiam dicti Francisci Mariæ Ministri Generalis deductis, ipse Franciscus Maria Minister Generalis eundem Ludouicum Regem adiit, & ab eius pietate obtinuit reuocationem dictarum literarum, atque ita exclusa fuit nouitas Religioni perniciosa, sublataque occasio mali exempli, quo Fratres aliorum Conuentuum ad similia procuranda, reformationis, quam humana fragilitas auersatur, euitandæ causa, adduci potuissent.

§.2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, dilecti filij Fratres dicti Conuentus Lugdunensis pro maiori eorum parte cum dilecto pariter filio Petro Quinton eorum Guardiano, & rebellionis antesignano vniti ad tantam deuenerint insolentiam, vt sub prætextu, seu spe literarum Apostolicarum, per quas eorum professio annullaretur, obedientiam non solum eorum Ministro Prouinciali, sed etiam Visitatori, & Commissario delegato Reformatori à Nobis nominato negare præsumpserint; dictus verò Franciscus Maria Minister Generalis, ne dictus Conuentus, qui ex primariis Ordinis præfati existit, & in quo Sancti Bonauenturæ Ecclesiæ Doctoris, qui ibidem Sanctæ conuersationis meritis refulsit, & in Domino obdormiuit, caput (vt piè creditur) asseruatur, in profundum malorum descendat, ac pernicioso exemplo alios quoque eiusdem, & aliarum Franciæ Prouinciarum Conuentus in ruinam trahat, opportunè in præmissis à Nobis prouideri, & vt infra indulgeri summopere desideret.

§.3. Nos ipsius Francisci Mariæ Ministri Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus fauorabiliter annuere volentes, eumque à quibusuis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutum fore censentes, supplicationibus eius nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, inhærentes decreto aliàs, videlicet die 31. Maij 1669. edito, auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus dictum Conuentum S. Bonauenturæ Lugdunensis Ciuitatis perseuerare debere, vt antea, sub omnimoda iurisdictione Ministri Generalis dicti Ordinis Fratrum Minorum Sancti Francisci de Obseruantia nuncupatorum. Ac propterea strictè mandamus Guardiano, cæterisque eiusdem Conuentus Fratribus, vt in omnibus eidem Ministro Generali, necnon Ministro Prouinciali ipsius Prouinciæ, ac Visitatori, eidemque Reformatori ad præscriptum Sacrorum Canonum, Sacri Concilij Tridentini, Apostolicarum Constitutionum, & Ordinis prædicti omninò pareant, atque obediant. Et aduersus parere recusantes, prout iuris fuerit, animaduerti dicta auctoritate harum serie præcipimus.

Declarat vt in rubr.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, sicque ius respectiuè inuiolabiliter obseruari.

Decretum irritans.

§.5. Sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Nec aliter iudicari posse decernit.

§.6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Prouinciæ, & Conuentus, ac Ordinis præfatorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 17. Februarij 1672. Pontificatus nostri anno tertio.

D. P. An. 2. die 17. Febr.

Beatificatio Serui Dei Pij Papæ V. eiusque Missæ, & Officij certis in locis concessio. LX.

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1672.

VNigenitus Dei filius, in quo sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ absconditi, cum sanctos, atque electos suos, eos præsertim, quos gregis sui pastores constituit secundum cor suum, creditæ dispensationis munere piè, fideliterque peracto, non solum æternæ beatitudinis præmiis donat in cœlis, sed etiam illorum sanctitatem sequentibus signis testatam, celebremque facit in terris, humilitati nostræ, quam Ecclesiæ suæ sanctæ, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, præficere dignatus est, luculenta proponit exempla, quæ ipso donante, atque adiuuante pro modulo infirmitatis nostræ humiliter sequi connitamur. Vnde cum inter Dominici gregis pastores Apostolici zeli, atque vigoris gloria, pastoralisque charitatis, & vigilantiæ laude, & Sanctæ humilitatis, aliarumque omnium virtutum fulgore quasi stella matutina in medio nebulæ longe, lateque resplenduerit Dei seruus fel. rec. Pius PP. V. prædecessor noster, Sacerdos magnus, qui in vita sua suffulsit domum, & in diebus suis corroborauit templum: meritò adducimur, vt illius honorem, atque venerationem, ad omnipotentis Dei gloriam, Ecclesiæ decus, Catholicæque fidei præsidium, ac spiritualem fidelium ædificationem, quantum Nobis ex alto conceditur, promouere studeamus.

Exordium.

§.1. Cum itaque maturè, diligenterque discussis per Congregationem Venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum processibus, dudum de Apostolicæ Sedis licentia confectis, ac etiam subinde repetitis super vitæ sanctitate, heroicisque virtutibus, & aliis charismatibus, quibus idem seruus Dei Pius PP. V. prædecessor noster multipliciter claruisse, ac miraculis, quæ eius intercessione, ac ad manifestandam illius sanctitatem à Deo patrata fuisse asserebantur, eadem Congregatio coram

Confectis processibus, & probatis virtutibus.

corám Nobis constituta, præuiis etiam Consultorum suffragiis vnanimiter censuerit, posse quandocunque Nobis placeret, memoratum seruum Dei Beatum declarari, atque indulgeri, vt de eo tanquam de Confessore Pontifice in quibusdam locis Officium, & Missa recitari, & celebrari possint.

Pium PP. V. Beatum declarat. §.2. Hinc est, quod Nos piis, atque enixis multorum Orthodoxorum Regum, aliorumque Principum, ac totius Ordinis Sancti Dominici, in quo præfatus seruus Dei Pius PP. V. dum in minoribus constitutus erat, professionem regularem emisit, supplicationibus Nobis super hoc humiliter porrectis paterna benignitate annuentes, de memoratorum Cardinalium consilio, & vnanimi assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, vt idem Seruus Dei Pius PP. V. in posterum Beati nomine nuncupetur, eiusque corpus, & reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferenda) exponantur, imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, atque de eo sub ritu semiduplici in omnibus Ecclesiis, tam sæcularibus, quàm regularibus vtriusque sexus recitetur Officium, & Missa celebretur de Confessore Pontifice singulis annis, iuxta rubricas Breuiarij, & Missalis Romani, die 5. Maij, quæ prima est non impedita post diem primam eiusdem mensis, qua spiritum Creatori reddidit.

Officium, & Missam certis in locis designat. §.3. Hæc verò, nempe recitationem officij, & Missæ celebrationem fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis, videlicet in Alma Vrbe nostra, vbi eiusdem Serui Dei corpus in Basilica Sanctæ Mariæ Maioris requiescit: tum in Oppido Boschi Dertonensis Diœcesis, vbi natus est, necnon in Ciuitatibus, & Diœcesibus Montis Regalis Prouinciæ Taurinensis, ac Sutrinensis, & Nepesina, vbi sedit Antistes, ac in vniuerso Ordine Sancti Dominici, tam Fratrum, quàm Monialium; & quantùm ad Missas attinet, etiam à Sacerdotibus confluentibus. Præterea primo dumtaxat anno à datis hisce literis, & quoad Indias à die, quo eædem literæ illuc peruenerint, inchoando, in Ecclesiis Vrbis, ac Ciuitatum, & Diœcesum, & Ordinis prædictorum, respectiuè solennia Beatificationis eiusdem Serui Dei cum officio, & Missa sub ritu duplici maiori, die quoad Vrbem à dilecto filio nostro in eadem Vrbe Vicario in spiritualibus generali, extra illam verò ab Ordinariis respectiuè constituta, & intra sex menses promulganda, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum dictæ Vrbis celebrata fuerint eadem solennia, pariter celebrandi facimus potestatem. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis fidem addit. §.4. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarij prædictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti eiusdem Congregationis munitis eadem prorsus fides ab omnibus, & vbique, tam in iudicio, quàm extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. P. A. 2. die 53. Apr. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 27. Aprilis 1672. Pontificatus nostri anno secundo.

LXI.

Declarat vt indulta per fel. record. Vrbanum Papam VIII. concessa Fratribus Oblatis, seu Seruientibus Tertij Ordinis S. Francisci Congregationis Gallicanæ, tunc temporis existentibus, intelligantur emanata ad fauorem etiam hodiernorum, & per subsequentia perpetua tempora futurorum huiusmodi Congregationis Oblatorum, seu Seruientium prædictorum, quos suffragia ferre non posse, nisi in receptione Nouitiorum ad professionem eiusdem cum eis conditionis statuit.

Ne pluries dicta otiosè repetam, te remitto ad ea quæ notaui ad Constit. 35. Decet Romanum, *Innocentij X. vbi aliqua ad præsentem materiam reperies.*

CLEMENS PAPA X.
Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. Di 1671.

Exordium. INiuncti Nobis cœlitus pastoralis officij solicitudo Nos admonet, vt paternam Christi fidelium, qui à fluctibus sæculi in portum vitæ religiosæ confugerunt, curam gerentes, ortas inter eos controuersias, quæ amabilis concordiæ, fraternæque charitatis serenitatem obnubilare possent, opportunæ prouisionis remedio recidere, ac illorum statui, & quieti, quantum Nobis ex alto conceditur, consulere studeamus.

Causa Constitut. §.1. Dudum siquidem fel. record. Vrbanus Papa VIII. prædecessor noster ad sedandas inquietudines, atque animi perturbationes, quas maior pars tunc existentium Fratrum Oblatorum, seu Seruientium Tertij Ordinis S. Francisci Congregationis Gallicanæ in suo huiusmodi statu patiebatur, per quasdam suas in simili forma Breuis die 26. Augusti 1641. emanatas literas cum eisdem Fratribus Oblatis, seu Seruientibus super quarto voto per eos emitti solito, de non procurando alio quàm suo Fratrum Oblatorum, seu Seruientium huiusmodi statu, ad effectum infrascriptum auctoritate Apostolica dispensauit, quartumque votum huiusmodi illis relaxauit; necnon eisdem Fratribus Oblatis, seu Seruientibus tunc in dicto Ordine existentibus, quod ipsi postquam per septem annos continuos ab eorum professione numerandos, ac per alterius anni spatium in aliquo recollectionis loco à Ministris Prouincialibus, & Definitoribus designato in dicto Fratrum Oblatorum, seu Seruientium statu permansissent, ab ipsis Ministris Prouincialibus, & Definitoribus huiusmodi in Capitulo, aut Definitorio Prouinciali ad caputium, & statum laicalem admitti, & inter ipsos Fratres laicos eiusmodi Ordinis iuxta eorum antiquitatem, necnon etiam inter Clericos, qui nondum quatuor annos à sua professione expleuerant, iuxta Constitutiones præfatæ Congregationis Gallicanæ sedere possent, concessit, & indulsit. Ea tamen lege, vt nec eiusmodi Fratres Oblati, seu Seruientes ad caputium, & statum laicorum assumpti, nec laici qui nondum suffragiorum iure potiti fuerant, nec denique alij, qui deinceps ad statum laicalem in dicto Ordine admitterentur, vllo suffragiorum iure gaudere valerent, nisi in receptione Nouitiorum ad professionem eiusdem cum eis status, & conditionis. Voluit insuper dictus Vrbanus prædecessor, & pariter indulsit, vt si quis ex dictis Fratribus Oblatis, seu Seruientibus huiusmodi post supradictos septem à sua professione annos suum huiusmodi statum immutare nollet, de Superiorum suorum consensu in eo permanere, necnon eisdem priuilegiis, quibus alij

 gauisuri

gauisuri essent, qui accepto caputio statum suum mutauissent, gaudere liberè, & licitè posset, & aliàs prout in præfatis Vrbani prædecessoris literis, quarum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, vberius continetur.

Supplicatio.

§.2. Cum autem, sicut dilecti filij Superiores dictæ Congregationis Gallicanæ Nobis nuper exponi fecerunt, super præmissis, seu eorum occasione subinde in eadem Congregatione variæ exortæ fuerint controuersiæ, super quibus aliæ ab eodem Vrbano prædecessore die 25. Maij 1644. ac à rec. mem. Innocentio X. die 6. Aprilis 1648. & Alexandro VII. Romanis Pontificibus prædecessoribus pariter nostris die 19. Decembris 1659. ac die 13. Septembris 1660. & die 11. Aprilis 1661. respectiuè expeditæ fuerunt pariter in forma Breuis literæ, ac tandem die 4. Maij 1663. Decretum à Congregatione tunc existentium S.R.E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regulatium præposita emanauit, nec tamen exinde memoratæ Congregationis Gallicanæ tranquillitati sufficienter prouisum reperiatur, sed prænarratæ perturbationes, & inquietudines denuò reuiuiscentes nouum in præsens paternæ, charitatis, & prouidentiæ nostræ præsidium exposcant. Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, vt in præmissis opportunè prouidere, & vt infrà indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Declarat vt in rubr.

§.3. Nos igitur eorumdem Superiorum votis hac in re quantum cum Domino possumus, fauorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absoluentes, & absolutas fore censentes, ac aliarum literarum, & decreti præfatorum tenores præsentibus similiter pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum eiusdem S. R. E. Cardinalium super hoc negotio à Nobis specialiter deputatorum, qui dilectum etiam filium Procuratorem Generalem, seu Commissarium Curiæ Familiæ Vltramontanæ Ordinis S. Francisci audiuerunt, ac rem maturè examinarunt, consilio, dispensationem, relaxationem, & indulta, quæ memoratus Vrbanus prædecessor per suas literas primodictas præfatis Fratribus Oblatis tunc temporis existentibus, sicut suprascriptum est, concessit dilectis filiis hodiernis, & per subsequentia perpetua tempora futuris Fratribus Oblatis, seu Seruientibus dictæ Congregationis Gallicanæ, auctoritate Apostolica tenore præsentium pariformiter concedimus. Statuentes, vt non solum Fratres Oblati, seu Seruientes, qui eo tempore quo primodictæ Vrbani Prædecessoris literæ emanarunt, in præfata Congregatione Gallicana erant, sed etiam alij hodierni, & per subsequentia perpetua tempora futuri Fratres Oblati, seu Seruientes Congregationis huiusmodi, necnon quicumque alij, qui ad statum laicalem in eadem Congregatione immediatè, seu in ingressu Religionis assumentur, nullo vnquam tempore suffragiorum iure gaudere valeant, nisi in receptione Nouitiorum ad professionem eiusdem cum eis status, & conditionis, ac super controuersiis præfatis perpetuum partibus silentium eadem auctoritate harum serie imponimus.

Decretum irritans.

§.4. Decernentes easdem præsentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissimè suffragari, & ab eis respectiuè inuiolabiliter obseruari, sicque in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariorũ derogatio.

§.5. Non obstantibus præfatis aliis Vrbani, ac Innocentij, & Alexandri prædecessorum literis, & decreto memoratæ Congregationis Cardinalium, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon præfatorum Ordinis, & Congregationis Gallicanæ, aliisve quibusvis, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innouatis, Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Transumptorum fides.

§.4. Volumus autem, vt earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitia eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

D.P. An. 4. die 12. Maij

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem, sub Annulo Piscatoris, die 12. Maij 1672. Pontificatus nostri anno tertio.

SERIES

SERIES
VERBORVM OMNIVM,
Super quibus materiæ ſequentis Repertorij ſunt extenſæ.

SERIES VERBORVM.

Monachi

INDEX
RERVM, SENTENTIARVM, Verborum, & Materiarum omnium, quæin hoc Opere continentur;

ALPHABETICO ORDINE DIGESTVS.

 que

Carme

INDEX RERUM,

Episcopus

Fratrum

I

INDEX RERVM.

Pensionum

S

F I N I S.

